

4363

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY. DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

5th to 9th and 12th to 15th March 1956.

Volume XXXI (Nos. 1 to 9).

TABLE OF CONTENTS

Monday, the 5th March 1956.

	PAGE
I Questions and Answers	1-24
II Voting or Demands for grants for the year 1956-57—	77-79
Demand I—Land Revenue Department	24-76
III Paper laid on the table of the House	76

Tuesday, the 6th March 1956.

I Questions and Answers	79-102
II Presentation of petition to the Assembly	102
III Voting on Demands for grants for the year 1956-57— <i>cont.</i>	
(1) Demand I—Land Revenue Department— <i>cont.</i>	103-116
(2) Demand II—Excise Department	116-153
IV Paper laid on the table of the House	154

Wednesday the 7th March 1956.

I Questions and Answers	155-179
II Voting of Demands for grants for the year 1956-57— <i>cont.</i>	
(1) Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid	179-225
(2) Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration	226-229

Thursday, the 8th March 1956.

I Questions and Answers	156-179
II Statement under rule 40, re the results of the pumping tests being conducted at Neiveli	305-307
III Voting of Demands for grants for the year 1956-57— <i>cont.</i>	
(1) Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration— <i>cont.</i>	258-291
(2) Demand XIII—Jails	291-303
IV Papers laid on the table of the House	304

V211.31 'N56

ii

N57.31

PAGES

Friday, the 9th March 1956.

I Questions and Answers	309-334
II Service of subpoena on a member	334-337
III Voting on Demands for grants for the year 1956-57—cont.	
(1) Demand XIV—Police	337-374
(2) Demand XX—Co-operation	374-378

Monday, the 12th March 1956.

I Questions and Answers	379-402 452
II Motion under Rule 21 (3) of the Assembly Rules re change in the Order of Business of the House	403
III Voting on Demands for grants for the year 1956-57—cont.	
(1) Demand XX—Co-operation—cont.	403-423
(2) Demand IV—Forest Department and	
(3) Demand XXXV—Capital Outlay on Forests	423-451

Tuesday, the 13th March 1956.

I Questions and Answers	453-475
II Point of order re Kerala soap boxes on the table of the House	475
III Statement under Rule 40 re failure of Government to pay advance grant to the Malabar District Board and consequent non-payment of salary to teachers	476-477
IV Presentation of the report of the Public Accounts Committee.	448 531-532
V Voting on Demands for grants for the year 1956-57—cont.	
Demand XI—District Administration and Miscellaneous.	478-530

Wednesday, the 14th March 1956.

I Questions and Answers	633-657
II Voting on Demands for grants for the year 1956-57—cont.	
(1) Demand XX—District Administration and Miscellaneous	657-667
(2) Demand XVIII Agriculture and Fisheries	
(3) Demand XIX Veterinary	667-712
(4) Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture	

Thursday, the 15th March 1956.

I Questions and Answers	713-732
II Voting on Demands for grants for the year 1956-57—cont.	
Demand XXII—Harijan Uplift	732-816
III Paper laid on the table of the House	816

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 5th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

... ARRED QUESTIONS.

Schemes in the Second Five-Year Plan

* 3258 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total amount sanctioned by the Central Government for the schemes in the Second Five-Year Plan for the State of Madras; and

(b) out of this amount, how much the State Government propose to spend for Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The size of the Madras State Plan as approved by the Planning Commission is Rs. 170.3 crores, excluding expenditure on certain social services for which final allotments have not yet been fixed.

(b) As the Plan for the Madras State has not yet been finalized and as the matter is still under correspondence with the Planning Commission, it is not possible to work out what the expenditure on schemes included in the Plan will be in each district.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. Minister whether Government have received any suggestions and proposals for the schemes to be included under the Second Five-Year Plan for the district of Malabar by the Malabar Planning Board and if so whether the Government have sent any reply? May I also know from the Hon. Minister whether the Government are going to accept the suggestions made unanimously by the Malabar Planning Board?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, here unanimity has no value at all, because the Plan has to be formulated in accordance with the resources available. No doubt, our wishes are that we should have a bigger Plan. But all that will depend upon the resources available and the final size of the Plan as determined by the Planning Commission.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Sir, the Hon. the Finance Minister the other day stressed that the real test for a country's progress is its per capita income. May I expect an assurance

[5th March 1956]

from the Hon. Minister that the allocation under the Five-Year Plan for the Malabar district as well as for other districts would be population-wise?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, allocation on a population-wise basis cannot be a proper test with reference to each small area, but, of course, in allocating with reference to each district, this particular aspect will be borne in mind.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, what is the original amount of our State Plan which we have asked the Planning Commission to give us and what is the nature of the schemes that have now been removed from the contemplated Second Five-Year Plan so far as our State is concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Hon. Members are aware that originally the various schemes amounted to Rs. 393.71 crores. Then, when we discussed the matter with the Planning Commission, they first included Plans to the extent of Rs. 184.66 crores and schemes amounting to Rs. 36.35 crores were given second priority. Ultimately it was cut down to Rs. 170 crores and odd, that is even below that figure. The cut has mainly been with reference to urban water-supply schemes, education, communications, etc.

SRI T. ANANTHA PAI: Sir, may I know what is going to be the basis for district-wise allocations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The basis will be the requirements of each district and the resources available on the whole.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA: Will the Hon. Minister be pleased to state whether a meeting of the Planning Board of South Kanara has been convened or directed to be convened? If not, when will that be done?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I would like to have notice. But I have proposed to meet the Legislators and other Members interested in the Plan some time next week, but the hon. Member has represented that it will be more convenient to have the meeting either to-day or tomorrow. I shall consider that suggestion and, if possible, have the meeting some time tomorrow.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, may I know whether the amount sanctioned for the Second Five-Year Plan is final or is it likely to be augmented a little more?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, it is not final.

SRI S. RAMALINGAM: இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றி சர்க்காருக்கு ஆலோசனை கூற சில ஜில்லாக்களில் பிரத்தியேகமான அதிகாரிகளை நியமித்து யோசனையும் கேட்டிருக்கிறார்களா? சில ஜில்லாக்களில் இவ்வாறு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை, நம்முடைய ராஜ்யத்தைப்

[5th March 1956]

brighten the educational horizon in Malabar by reducing the instalment to Rs. 5,000 instead of the initial deposit of Rs. 30,000 for High Schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In all hard cases, when applications are made, orders are passed reducing the immediate payment of endowments. We have adopted a formula that if the first instalment of Rs. 5,000 is paid, then orders are passed with reference to each case as to what the further annual instalments should be made with reference to the endowments. I do not think any difficulty has been caused in view of the necessity created for opening the schools.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: May I take it from the Hon. Minister's answer that a deposit of Rs. 5,000 coupled with an application for sympathetic consideration would meet with the approval of the Government so far as High Schools in Malabar are concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: All applications would be sympathetically considered and orders will be passed on the merits of each case.

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE: In the statement No. I, under the item 'Aided Schools', we find that 4 high schools have been permitted to be opened. In Statement II, it is stated that permission has been granted to open 2 junior Basic and 4 senior Basic and 1 Post-Basic schools. May I know the names of places where these schools have been permitted to be opened?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: From the statement we find that out of the 21 applications for high schools, only 4 have been permitted. Are we to understand that the remaining applications have been rejected or whether they are still pending with the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. With reference to each year, applications for the opening of schools are considered and orders passed. Therefore, it should be taken that the other applications have been rejected.

SRI K. P. GOPALAN: Are Government aware that sometimes even if the people come forward to open elementary schools, the educational authorities reject their applications and sometimes there is extraordinary delay in giving permission to open these schools? Will the Government instruct the authorities to view these applications sympathetically?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, there is no question of want of sympathy on the part of the Government. We have got certain rules with reference to the opening of new schools.

[5th March 1956]

As the hon. Member himself knows, Malabar is more than adequately served in the matter of elementary schools and there is no case for opening further elementary schools. On the other hand, we should see that the existing schools work properly.

City Improvement Trust

* 3263 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a sum of Rs. 10,000 was sanctioned by the Government to the City Improvement Trust during the current year as compensation towards the loss of rent sustained by the Trust in respect of Cox Square, Chintadripet, Madras;

(b) if so, how the amount has been utilized; and

(c) how long the tenements were vacant?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) Yes, Sir.

(b) The amount is being utilized by the City Improvement Trust for the construction of five houses for lower middle class people on Government land in the "Nandanam Colony", the total cost of which is estimated at Rs. 25,000.

(c) From 25th August 1952 to 14th December 1953.

SRI K. VINAYAKAM: If the City Improvement Trust sustained loss of rent in respect of the Cox Square, how are the Government responsible? Under what rational basis did the Government pay this compensation to the City Improvement Trust? The City Improvement Trust should have taken sufficient care and should have properly planned. Why should the Government pay for the mistake of the City Improvement Trust?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: We did not take it as a legal claim but as a moral claim. The Government thought it necessary to pay a sum of Rs. 10,000 though they had asked for a sum of Rs. 32,000.

SRI A. M. RATNASAMY: Is it a fact that these buildings were originally intended for the use of the Harijans? What happened to that proposal? May I know whether the Government have taken any steps to see that the Harijans are in a position to occupy these buildings?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The rent of each of them was Rs. 42 and the Harijans were not in a position to pay that sum. Further, the Government thought that they could put those buildings to be used as a Hostel for the Law College. Then the Government gave up that idea. Again, the Government considered whether a Hostel for Harijans could be located there. That was also not found possible. Sir, the Government have now reconstructed the whole buildings in such a manner that it was possible for the Harijans to reside there.

[5th March 1956]

SRI S. DEIVASIGAMONEY: What was the actual amount of loss sustained by the City Improvement Trust and what was the period during which it sustained the loss?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I have already said that the loss was Rs. 32,000. The period was from 25th August 1952 to 14th December 1953.

SRI K. VINAYAKAM: The Hon. Minister has not answered my question. May I know whether he was aware of the fact that there was demand from the students of the Law College for a hostel? On what basis, has the Minister stated that the building was not fit or disqualified for occupation by students? May I also know on what basis the Government have negated that proposal?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, there are various considerations on which the Government came to this conclusion. I do not think it is a building fit for locating hostels, because the rooms are so tiny and the number of students is large and it will not be possible for all of them to live in a particular place.

SRI K. VINAYAKAM: Arising out of the answer of the Hon. the Minister that the rooms were tiny and that big rooms were necessary for housing students, may I point out that the rooms he referred to are big enough and as much as Rs. 42 is charged as rent? 9-30 a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Apart from what the hon. Member seems to imagine, the atmosphere itself is not congenial and the sanitary condition is not good.

SRI S. RAMALINGAM: இப்பொழுது அந்த 'காக்ஸ் ஸ்கூயர்' கட்டிடங்களை 'ரி-மாடல்' பண்ணி ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்கு தகுந்ததாக செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது அந்தக் கட்டிடங்களில் என்ன வாடகை வசூலிக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: 'நோட்டீஸ்' வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to know from Mr. K. Vinayakam, in view of the great interest he is taking in this question, whether he still continues to be a student of the Law College or has ceased to be a student. (Laughter.)

SRI S. PANCHAKSHARAM: Is it in order, Sir, to put a question across the table?

MR. SPEAKER: The question was put through me.

SRI K. VINAYAKAM: For the information of the Hon. the Minister, I have ceased to be a student of the Law College and I have managed to get a diploma also somehow. (Laughter.)

AN HON. MEMBER: After how many years study? (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Is it a diploma or a degree?

[5th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : I am surprised at the ignorance of the Hon. the Minister. Diplomas and degrees are the same as far as the University purposes are concerned.

SRI A. M. RATHNASWAMI : What is the total cost of the building? Are the Government convinced that it is more a losing proposition than a profitable one?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The building could not be demolished and it had to be put to some other use. The Government ascertained the wishes of the people there and in obedience to their wishes, the building was altered. The original inhabitants of the place find it very convenient now.

Grievances of village officers

* 3264 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri M. Dharmalingam) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Three-man Committee to consider the grievances of village officers and to devise ways and means to redress them has submitted its report, and if so, whether the report will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The committee has not yet submitted its report.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : It is stated that the village officers of Travancore-Cochin are paid higher salaries than those in Madras and it is also clear that Malabar is likely to join the Travancore-Cochin State very shortly. May I request the Hon. the Minister, therefore, not to let slip a grand opportunity of announcing an increase in their pay before Malabar slips out of his jurisdiction?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is proposed to make a grander announcement in the sense that at present we are considering all the aspects of the general question and in due time a proper announcement will be made.

SRI S. RAMALINGAM : கிராம அதிகாரிகளுடைய சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளை நேரிடையாக அழைத்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் என்ன, குறைகள் என்ன என்று விசாரித்து முடிவு செய்வதற்கு அந்த சப்-கமிட்டி ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The village officers were heard in person and all the representations were analysed. These are now being examined in greater detail.

SRI V. R. NAGARAJAN : To alleviate the grievances of the village officers and restore harmony amongst them, will the Government or the Three-man Committee be pleased to consider the extension of full-fee concessions to their children studying in the high school classes?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. That question also is under examination.

5th March 1956]

Dam across Parambikulam Project

* 3265 Q.—

MR. SPEAKER : Since the hon. Member, Sri A. Ratnam, is not in his place answers will be printed in the proceedings.

* 3265 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the immediate steps taken by the Government in respect of the Parambikulam Project;

(b) the estimated cost of constructing the dam across the Parambikulam; and

(c) whether any agreement has been entered into with the Travancore-Cochin Government regarding the Travancore-Cochin river waters?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) The detailed investigation of the scheme in this State has recently been sanctioned.

(b) Rs. 300 lakhs roughly.

(c) No, Sir.

Agriculturists' Conference at Vridhachalam

* 3266 Q.—**SRI M. KATTIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received the resolution of the Agriculturists' Conference, Vridhachalam, held on 9th January 1955 regarding the construction of a road between Kandiamkuppam and Vridhachalam; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : (a) Yes, Sir.

(b) The President, District Board, South Arcot, who was consulted in the matter has stated that there is a formed road from mile 0/1 of Vridhachalam-Ulundurpet road to Kandiamkuppam; that the approximate cost of improvements to the road will be Rs. 16,000 and that the work of improvements to the road has not been included in any programme of road development. The District Board should take the initiative to improve the road.

SRI M. KATTIMUTHU : ரோடுகள் போடும்போது வெறும் மண்ணை வாரிக் கொட்டி ரோடுகள் போகிறார்கள். அதனால் மழை காலத்தில் அந்த ரோடுகளில் நடமாட்டம் இல்லாமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே போடுகின்ற ரோடுகளை கல் ரோடுகளாகப் போடுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : சர்க்கார் ஒன்றும் ஏற்பாடு செய்வதற்கில்லை. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் ஜில்லா போர்டில் அங்கத்தினராக இருப்பதால் அதை இன்னும் சுலபமாக முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

[5th March 1956]

Stationery supply to Police constables

* 3267 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether note-books and stationery are supplied to Police constables for the recording of official reports;

(b) whether it is a fact that a constable attached to the Pudukkottai Town Police station in Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district, not having been supplied with a note-book, purchased one in the market and claimed its cost from the department; and

(c) if so, whether the cost has been paid to him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

(c) No, Sir.

Burial ground for Kannadi village

* 3268 Q.—SRI R. KRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Collector of Malabar has received a memorandum, dated 30th December 1954, signed by sixty-seven people of Kannadi village, Palghat taluk, Malabar, regarding the provision of a burial-ground for Kannadi village; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN (on behalf of the Hon. the Minister for Health): (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under the consideration of the Collector of Malabar.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: As the delay in providing a burial-ground for the place is giving rise to diseases, will the Collector be reminded to take quick action in the matter?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Government will do so.

* SRI R. KRISHNAN: വളരെക്കാലമായി ശ്മശാനമധ്യപര്യവേഷിക്കുന്ന ഒരു പുറമ്പോക്കു സ്ഥലമാണിത്. അവിടെ ഇപ്പോൾ ശവം മറവുചെയ്താൽ അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അന്നുട്ടിലെ അധ്യക്ഷനായ നൂറുകണക്കിനുള്ള കർഷകർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അനുസ്രവണയായ തീരുമാനം അടിയന്തിരമായെടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് കയ്യുൾക്കൊള്ളുമോ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I said the matter was being taken up by the Collector and the investigation was going on. He will expedite the work.

5th March 1956]

Craft trained teachers

* 3269 Q.—SRI K. T. SRIDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the craft trained teachers are allowed to appear privately for the Secondary School-Leaving Certificate examination; and

(b) if so, whether they are given the pay scales of secondary grade teachers after passing such examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir. They are permitted to appear privately provided they possess the prescribed qualifications and provided they have put in three years of approved service in recognized schools.

(b) The scales of pay for qualified Craft Instructors are higher than those admissible to Secondary Grade Teachers and hence the question does not arise.

Malampuzha Canal

* 3270 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the progress that has so far been made in the construction of the right side of the Malampuzha Canal?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Detailed investigation of the right side main canal and two distributaries has been completed. The execution of the main canal up to mile 4-5-380 is in progress. Nine cross-masonry works have been completed. An expenditure of Rs. 1,62,814 has been incurred till the 15th January 1956.

Adult education

* 3271 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have constituted a committee to advise them on matters relating to Adult Education; and

(b) if so, the names of the members of that committee and its functions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) The function of the Committee is to advise Government on all matters relating to Adult Education. The names of the members are given in the statement^a placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix II on page 73 infra.

[5th March 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : இந்த கமிட்டி இந்த வருஷத்தில் ஏற்பட்ட பிறகு எத்தனை தரம் கூடியிருக்கிறது? ஏதாவது திட்டவட்டமான யோசனைகளை, 'கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் ஏரியாவில்' மட்டுமில்லாமல் எல்லா 'ஏரியாக்' களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கமிட்டி சம்ப காலத்தில் தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கூடவில்லை. அடுத்த கூட்டம் கூடுவதற்கு இப்பொழுது ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

SRI K. VINAYAKAM : From the list placed on the table of the House, it is seen that the Government have been kind enough to draft the services of two Assembly Members and both of them come from the Congress benches. May I know from the Hon. the Minister whether it is political considerations that actuated the choice of these two members and if not, why did not the Government draft the services of Opposition Members who believe in adult education?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Persons who are taking keen interest in the spread of adult education have been included in the committee. It is not that all of them have been included. There might be some left out. Political considerations had nothing to do with the appointment of these two members.

SRI N. K. PALANISAMY : கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் பிரதேசத்தில் முதியோருக்கு கல்வித் திட்டம் அமுலில் இருந்து வருகிறது. அதேமாதிரி எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் பிரதேசத்திலும், நாஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஸர்வீஸ் பிரதேசங்களிலும் கூட முதியோர் கல்வித் திட்டம் அமுலில் இருந்துவருகிறது. நாஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் பிரதேசங்கள் பரவப் பரவ அந்த இடங்களிலுள்ள முதியோர்களுக்கும் கல்வி பரப்பப்படும்.

9-40 a.m. **SRI S. PANCHAKSHARAM :** Are not members of the Congress believers in Adult Education? Or is there a ban against Congress Members being Members of the Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Members of the Committee are not selected on the consideration whether they belong to this political party or the other political party. It is done purely on the basis of their taking interest in this adult education and being aware of the problem.

SRI S. DEIVASIGAMONEY : There are Adult Education Committees functioning in the districts also. May I know the relation between this committee and the district committees?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a State Committee and the others are district committees which look into local affairs. As far as the State Committee is concerned, it will lay down policies for the whole State and they will be adopted by the various district committees.

[5th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : In view of the changed policy of the Government, does the Hon. Minister agree that the huge sums of money spent on adult education, the dying generation, is a waste and may I know whether Government would revise this policy and spend more on elementary education than on trying to give education to the dying generation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad to have the support of the hon. Member in the present policy of the Government. As a matter of fact that policy has been revised and now adult education will be confined only to the age group between, if I remember aright, 12 and 18, so much so we need not waste our efforts on the older generation and it may not be possible to educate them properly also.

SRI B. K. NALLASWAMI : முதியோர் கல்வி இயக்கத்தில் அதிகமாக சம்பந்தப்பட்டாத அங்கத்தினர்களுடைய யோசனையை எடுத்துக் கொண்டு முதியோர் கல்வி பாடசாலைகளில் ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டு வந்த சில சலுகைகள் நிறுத்தப்பட்டிருப்பது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். முதியோர் கல்விக் கமிட்டியில் இது சம்பந்தமாக அக்கறையுள்ளவர்களைப் போடவில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியிருந்தால், கமிட்டியை மாற்றியமைப்பதற்கு முயற்சி செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எனக்குத் தெரிந்தவரை முதியோர் கல்விக் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களெல்லோரும் முதியோர் கல்வியிலே மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டுவந்தவர்கள்தான். இன்னும் அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறவர்களும் இந்தக் கமிட்டிக்கு வெளியே இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

SRI S. R. ARUMUGAM : முதியோர் கல்வித் திட்டம் சரிவர நடைபெறவில்லையென்றும், அதற்குப் பதிலாக "மாலிப் பள்ளிக்கூடங்கள்" ஆரம்பித்து நடத்தலாமென்றும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையிலே ஒரு தடவை சொல்லியிருக்கிறார். அதன்படி இப்பொழுது "மாலிப் பள்ளிக்கூடங்கள்" நடந்துவருகின்றனவா? இப்படியிருந்தால் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களின் முன்னேற்றம் எவ்வாறு இருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முன்பு சொன்ன திட்டப் பிரகாரத்தான் இப்பொழுது முதியோர் கல்வித் திட்டம் நடந்துவருகிறது. மாலிப் பள்ளிக்கூடங்கள் என்றாலும், முதியோர் கல்விப் பள்ளிக்கூடங்கள் என்றாலும் அதில் அதிக வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை. பெயரளவில்தான் வித்தியாசமேயொழிய முதியோர்களுக்கு கல்வி அளிப்பது நடந்துவருகிறது. ஆனால், எல்லா முதியோர்களுக்கும் கல்வி அளிக்காமல் 12 வயது முதல் 18 வயது வரையில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இப்பொழுது கல்வியளிக்கப்படுகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, since the money spent by the Government on such a scheme is out of all proportion to the results achieved, will the Government consider the desirability of entrusting such functions to missionary institutions like the Ramakrishna Mission and other institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, after having had the experience of the Adult Education work, we thought there was no use of spreading the adult education as it was done formerly. That is why it has been confined to the National Extension Service

[5th March 1956]

and Community project areas where there will be greater supervision by officers concerned. This change has been introduced recently and we shall watch the progress of the scheme in those areas. If further alterations are necessary they will certainly be considered.

SRI S. RAMALINGAM : 12 வயதிலிருந்து 18 வயதுள்ள வாலிபர்களுக்குத் தான் முதியார் கல்விப் பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வியளிக்கப்படும் என்று முறை இருப்பதினால் வயதான படிக்க ஆசைப்படுகிறவர்களுக்கு வழியில்லாமலிருக்கிறது. வயதானவர்களும் படிக்க ஆசைப்பட்டால், அவர்களையும் மேற்கண்ட பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 12 முதல் 18 வயதுவரை யுள்ளவர்களோடு அதிக வயதானவர்களையும் சேர்த்து வைத்து பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பதென்பது அவ்வளவு உசிதமல்ல. சர்க்காரைப் பொறுத்தவரை இம்மாதிரியாக முதியோர் கல்வி அளித்துவருவார்கள். ஆனால், வேறு தனிப்பட்ட முதியோர் கல்வி ஸ்தாபனங்கள் முன்வந்து வயதானவர்களுக்கும் கல்வி அளிப்பதனால் அதற்குத் தடை இல்லை.

SRI V. MUTHU : 12 வயது முதல் 18 வயது வரையிலுள்ளவர்களுக்கு முதியோர் பள்ளியில் கல்வி வசதி அளிப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். வயதானவர்களில் ஐந்தாவதுவரை படித்தவர்கள் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு மேலும் படிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் முதியோர் கல்விப் பள்ளிக்கூடங்களில் படித்து, அல்லது தாங்களாகவே 8-வது ஸ்டாண்டர்டுக்குள்ளே பாடத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டால், அப்படிப்பட்டவர்கள் 8-வது ஸ்டாண்டர்டு சர்க்கார் பரீட்சை எழுதுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவார்களா ? அப்படிப்பட்டவர்கள் ஹைஸ்கூலுக்கு அனுமதிக்கப்படுவார்களா ? அப்படிப்பட்டவர்கள் ஸர்டிபிகேட் வழங்குவதற்கு முடியுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் கேட்டிருக்கும் கேள்வி சபையில் தற்போது விவாதத்திலிருக்கும் கேள்வியிலிருந்து எழுவதில்லை.

Single constable police stations in Malabar

* 3272 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the Press Release No. 496, dated 28th October 1955, the reasons for the opening of one constable police stations in Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The opening of Single Police Constable outposts has been sanctioned in order to create better relationship with the public, especially the villagers, and to look after the needs of the villagers.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister how many such outposts are now in Malabar and whether Government have sanctioned any extra allowance for the constables posted to such outposts where they have to do such heavy work?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Twelve single constable outposts have been opened in Malabar District. I do not think there is any case for giving extra allowance to them. But in view of the

[5th March 1956]

fact that they will have to do extra work in the sense they will have to go to the Police Station and all these things we have sanctioned a special pay of Rs. 4 for these constables.

SRI A. IYANAR : மலையாள ஜில்லாவுக்கு மட்டுமல்லாமல் இம்மாதிரி போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் (அவுட்-போஸ்டுகள்) அவசியமான இதர இடங்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் யோசிப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பரீட்சார்த்தமாக முதன் முதலில் இப்பொழுது மலபார் ஜில்லாவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இது நன்றாக வேலை செய்யுமானால், மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அமைப்பதற்கு யோசிக்கப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : Are these constables given a particular place where they should work? Or are they attached to any police station? Is anybody supervising his work. Or does he waste his time in a tea shop or in the street whiling away his time?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The idea is this. It is not a Police station. It is an outpost attached to a police station. The constable will be under the supervision of the Sub-Inspector of Police of the Station to which the outpost is attached. The idea is that the police constable should reside in a particular village and looks after one or two or three villages round about that place. So much so there will be strict supervision and people will have a feeling that there is a policeman in the village. These outposts have been opened as an experimental measure and from the reports available it is seen that this has given satisfaction to the people also.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The Hon. Minister said that the purposes of opening single constable outposts is to promote better relations between the villagers and the policemen. May I know whether these constables are permitted to take part in any village entertainments for instance fare where a constable plays the drunkard's roll and again demonstrates what a police station would look like when the police station is taken over by constables and the Sub-Inspector is away, and thus promote better understanding?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the suggestion made by the hon. Member is a very useful one. I will have this examined by the department whether they can be allowed to take part in such entertainments.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Recently we saw an article in the 'Indian Express' that the Inspector-General of Police has evolved a scheme by which constables employed in the outposts are asked to co-operate in the villages in the National Extension Service and Community projects. Will the Government examine this scheme and if they find it useful try to implement such schemes here also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have not seen any such reports in the papers. But the point which will have to be kept in mind is whether we can combine the function of keeping law and order and doing the extension work effectively. That will be

[5th March 1956]

considered. We have now started with this scheme single constable outposts. Let us see whether this scheme works successfully and then think whether this can be extended to other areas.

9-50
a.m.

SRI M. PALANIYANDI : இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் பல இடங்களில் மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. கிராமங்களில் போலீஸ்காரர்கள் இல்லாததன் காரணமாக போலீஸ்காரர்கள் வந்துவிடுவார்களோ என்று கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவர்கள். பயந்துகொண்டிருந்தார்கள். போலீஸ் இலாகாவின் கீழ் மதுவிலக்கு அமல் வந்த பிறகும் கூட கிராமங்களில் போலீஸ் ஸ்டேஷன் திறந்தும் மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் அதிகம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிகமானச் சம்பளம் கொடுத்தால் அவர்கள் தயவு தாட்சண்யமின்றி இன்னும் திறம்பட மதுவிலக்குக் குற்றங்களை கண்டுபிடித்து வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுத்து மதுவிலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக்க அமைச்சரவர்கள் யோசனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லியிருப்பதைக் கேள்வியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக அவருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து, அதன் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். அவருடைய அபிப்பிராயங்களையெல்லாம் எழுதி அனுப்புவார்களானால் அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து சாத்தியமான முடிவு எடுப்பதற்கு செனகரியமாக இருக்கும்.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know whether the distance from the main Police Station to the outpost or the population is taken as the basis for opening such single constable police stations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Whenever a police station covers a particular area, naturally, there is some distance between the remote village and the village where the police station is located so much so when the particular policeman goes to the remote village, he exercises supervision there. That is why instead of keeping all police constables in the village where the police station is located, we are spreading out the policemen to the villages, so much so the policeman residing in the village will reside there and exercise supervision over that village and they will all be under the supervision of the Sub-Inspector of the Police Station. This has been done experimentally. This experiment is being tried not in our country alone but in England also they are experimenting with this and they have found that this experiment has produced satisfactory results. So we are trying this as an experimental measure. If it works satisfactorily, it will be extended to other areas.

Magistrates and District Munsifs

* 3273 Q.—**SRI V. S. SIVAPRAKASAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) why some of the Judicial Sub-Magistrates, who were appointed by direct recruitment against permanent vacancies in March 1954 were subsequently discharged from service;

5th March 1956]

(b) whether further recruitment to this service has been stopped; and

(c) how many were originally selected for appointment in 1954 as Judicial Sub-Magistrates and how many of them are still unemployed after completion of the training prescribed by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No Sub-Magistrate was recruited against any permanent vacancy. In accordance with the Service Rules persons selected for appointment are given postings when vacancies arise and are discharged when the vacancies cease, the discharge being in the order of juniority. They are re-appointed later as and when vacancies arise in the order of seniority. There is no question of discharge from service in the sense that their services are dispensed with.

(b) Recruitment of Sub-Magistrates will be made only when necessary.

(c) In March 1954 and December 1954, sixty-three candidates and twenty-five candidates respectively were recruited. Ten candidates of the former batch and all the candidates of the latter batch are still not appointed for want of vacancies.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM : For recruitment to the post of Judicial Sub-Magistrate, a degree in law is made an essential qualification. May I know whether before Separation of Judiciary from Executive, the functions of these Judicial Sub-Magistrates were faithfully efficiently and effectively discharged by the Executive Magistrates of the Revenue Department without a degree in law and if so, will the Government consider the desirability of relaxing this educational qualification at least in favour of Scheduled Castes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : When we fix educational qualifications for these posts, we have to take into consideration functions they have to discharge. No doubt Executive Magistrates were discharging those functions but they had the experience of working as officers for a long time and they had to pass their test in law before they were appointed for these posts. Therefore taking into consideration that we will be drafting into service raw personnel without any experience in official work, it has been found necessary to fix at least law qualification as a necessary requisite for these posts. I do not think even scheduled castes can function properly without law qualification.

* 3274 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM** (on behalf of Sri S. P. Thangavelu) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any selection was made to the post of District Munsifs recently; and

(b) if so, the number that applied from the Bar and the number selected.

[5th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) One hundred and thirty-one candidates from the Bar applied for appointment as District Munsif and nine were selected for appointment by direct recruitment.

SRI V. R. NAGARAJAN: May I know whether any members of the backward community from the Bar applied and if so how many of them were selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There were applicants from the backward classes also. But I am afraid I do not have the details regarding the number of backward class candidates selected.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Were quotas allotted district-war?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI A. M. RATHNASWAMI: Has the Hon. Minister any information on hand about the number of Harijans who are now appointed as District Munsifs? As I understand that a number of appointments in this category go unfilled, will the Government consider the question of relaxing certain rules such as the one that stipulates a certain amount of years of service at the Bar, so as to enable the Harijans to have the full quota fixed for them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The requirements and the necessary qualifications necessary for discharging these functions will have to be kept in mind. Simply because he is a Harijan, we cannot appoint anybody to the office of a District Munsif. After all the District Munsif will have to hear cases, try them and write judgments and proper judgments also. Therefore the qualifications now prescribed cannot be relaxed. But as far the Harijans are concerned, there is absolutely no age limit for them. They can apply at any time, provided they have the necessary qualifications prescribed and get selected. Unfortunately there was no application at all from Scheduled Castes and Scheduled Tribes as far as these two selections were concerned.

SRI K. VINAYAKAM: If the Hon. Minister could not give figures on community basis as Harijans, Backward Classes and others, if the Government did not give any direction that recruitment should be based upon district-war basis, and if no allotments were made on the basis of community, will the Hon. Minister at least tell us how many were selected from Malabar district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have the figure for backward classes also. I find from the Backward Class applicants from Tamil areas, 20 have been selected and from Malabar, one had been selected.

[5th March 1956]

* 3275 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM (on behalf of Sri S. P. Thangavelu): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Executive Magistrates are still retained in the Judiciary; and

(b) if so, how many and why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Four. They are retained for administrative convenience.

* 3276 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM (on behalf of Sri S. P. Thangavelu): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to abolish the post of District Magistrate (Judicial); and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 3277 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued orders investing District Magistrates and Subdivisional Magistrates in the State with powers of Assistant Sessions Judges; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Government have issued orders appointing only the District Magistrates of the districts concerned in this State as Assistant Sessions Judges;

(b) The Code of Criminal Procedure (Amendment) Act, 1955 (Central Act 26 of 1955), took away, with effect from 1st January 1956, from District Magistrates and Subdivisional Magistrates, the power of hearing appeals from second and third class Magistrates and conferred that power on Sessions Judges and Assistant Sessions Judges specially empowered in this regard. As this would throw considerable volume of additional work on Sessions Judges it has been decided to maintain the status-quo by amending suitably the Code of Criminal Procedure by a local amendment. Pending legislation in this regard, District Magistrates alone have been appointed as Assistant Sessions Judges of the concerned districts.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: The obvious intent of the State and of the legislators in Parliament must have been to see an Assistant Sessions Judge or a Sessions Judge should dispose of these appeals. Will it not be going backward or will not the effect of the legislation be lessened by empowering mere magistrates with these powers?

[Sri C. Kandasamy]

[5th March 1956]

அங்கு இருக்கக்கூடிய ரெவினியூ உத்தியோகஸ்தர்களும் அதனை வெற்றி கரமாக அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிப்பதில்லை. ஏன் அவர்கள் உதவி செய்யத் தயங்குகிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் இன்றைக்குச் சிந்திக்கவேண்டும். ஏனென்றால் நாளைக்கு 60, 40 சட்டம் வரப்போகிறது. இதே நிலைமை அங்கே நீடிக்காவிட்டால் நாளைக்கு அந்தச் சட்டமும், இதே சட்டம்போலத்தான் ஆகும் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். போடுகின்ற சட்டம் எல்லாம் சரிவர அமுல் நடத்தப்படுகிறதா என்பதைப்பற்றி ரெவினியூ இலாகா சர்க்காருக்கு அப்போதைக்கப்போது ரிப்போர்ட் அனுப்பவேண்டுமென்றும் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு நாம் போடுகிற சட்டங்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் எதிராகவே, தடையாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நிலவெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்னமும் நில வெளியேற்றம் நடந்து வருகிறது என பல இடங்களில் இருந்து எங்களுக்குப் புகார்கள் வந்து இருக்கின்றன. பல இடங்களில் அது அமுலுக்கே வரவில்லை. ஏதாவது சில காரணங்களை வைத்துக் கொண்டு மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் பலர் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற புகார் எங்களுக்கு வந்திருக்கின்றன. இவர்கள் மேலே ரெவினியூ ஆபீஸருக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டாலும் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரி யாக நில வெளியேற்றச் சட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கும்போது, நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் என்ன ஆகும் என்று சொல்ல முடியாது. நான் ரெவினியூ இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தமாகப் புகார் கூறுகிறேன் என்றால், இன்னும் அவர்களுடைய மனத்திலே மாற்றம் ஏற்படாததின் காரணம்தான். நீடித்து வந்திருக்கக்கூடிய பழக்கத்தினால், நிலப் பிரபுக் களையே அனுசரித்து நடக்கக்கூடிய அவர்களுடைய மனப்பான்மையில் மாறுதல் ஏற்படவில்லை. அந்த உத்தியோகஸ்தர்களில் பெரும்பாலோர், நிலப்பிரபுக்களுடைய சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அல்லது அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். மேலும் ஏகாதி பத்திய ஆட்சிகாலத்திலிருந்தே, நிலப்பரப்புக்கு நன்மை செய்தே வாழ்ந்த ஒரு பரம்பரைக் கூட்டத்திலே வளர்ந்த தடிப்பு வேறு ஏறியிருக் கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே இவர்கள் விவசாயி களுக்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய எந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்தாலும் அதனை நேர்மையான முறையில் அமுல் நடத்தாது, நிலச்சவாந்தார் களுக்குச் சாதகமாகவே நடந்துகொள்வதினால் பல புகார்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மிகப் பெரிய அளவில் ரெவினியூ இலாகாவில் பல மாறு தல்கள் செய்யப்பட்டுவருகிறது.

பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் வெட்டுவாக்கோட்டை என்னும் ஊர் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய தரிசு புறம்போக்கு நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டு அதன் மூலம் சில நில முடையவர்களே பத்து மடங்கு, எட்டு மடங்கு சம்பாதித்துவிட்டார்கள். அந்த நிலத்திற்கு எந்தவிதமான உரிமையும் அதைக் குத்தகைக்கு எடுத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர் களுக்குக் கிடையாது. அங்கே சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தவர்களிடமிருந்து உடனடியாக அந்த நிலத்தைப் பறிக்கும்படியாக உத்திரவு சர்க்கார் முதலில் போடப்பட்டது. அவர்கள் மேலே அப்பீல் செய்துகொண்டதன்பேரில் விசாரணை நடந்து அந்த உத்திரவை அமுல் நடத்தக்கூடாது என்று மாற்றப்பட்டது. அதை நான் ரெவினியூ மந்திரிக்குத் தெரிவித்து ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கினேன். அதற்குப் பிறகு இப்போது அது சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜுகள் எல்லாமே தாலுகாபீஸில் மறைந்வுவிட்டதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். இதுபற்றி கலெக்டர் ஆபீஸிலும் நிலப்பிரபுக் களுக்குச் சாதகமாகவே எல்லா நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுகின்றது. இதனை கனம் மந்திரி அவர்கள் தீர விசாரிக்கவேண்டும். உதாரணமாகத் தான் இதனைச் சொல்லுகிறேன். ரெவினியூ இலாகாவில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன.

[5th March 1956]

[Sri C. Kandasamy]

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன். இது பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொன்னேன். பழையகாயல் உப்புப் பாத்திகள் சம்பந்தமாக அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நியாயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் தான் பேச விரும்புகிறேன். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு பத்து வருஷமாக அவற்றில் பாடுபட்டு அந்த நிலங்களை எல்லாம் அபிவிருத்தி செய்தவர்கள் ஹரிஜனங்களிடமிருந்து மிடுங்கிக் கொடுப்பது என்ன நியாயம். அவர்களுடைய நிலைமை இன்றைக்கு என்ன ஆகும் என்று தெரியவில்லை. இனும் கிராமம் ஒன்றை இனும் கிராமம் இல்லை என்று சொல்லி, செட்டில்மெண்டு ஆபீஸர் ஏழை விவசாயிகளை எமாற்றப் பார்க்கின்ற தீய முயற்சி நடந்து இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தின் பெயரே இனும் கோட்பாங்குளம் என்பது. இன்னொரு விஷயம் எஸ்டேட் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் சர்க்காருக்கு அப்பீல் செய்யக் கூடிய உரிமை வழங்கக் கூடிய வகையில் அதிகாரம் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலியில் இருக்கக்கூடிய கோடாங்குளம் நிலத்தை வேறு சில பேர் வந்து குத்தகைக்கு எடுத்து, உட்குத்தகைக்குட்பட்டு லாபம் சம்பாதித்துவருகிறார்கள். குடியானவர்களுடைய உரிமை பறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த கிராமம் சம்பந்தமாக எஸ்டேட் திருத்தச் சட்டத் தின் பிரகாரம் அப்பீல் செய்வதற்கான உரிமையை உபயோகப்படுத்தி அப்பீல் செய்து அந்தக் குடியானவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் கூறினோம். இன்னும் எந்த விதமான முடிவும் செய்யப்படவில்லை.

எவ்வளவு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு ரெவினியூ போர்டுக்கு அனுப்பினாலும்கூட, எங்களுக்கு அந்த ரெவினியூ போர்டிலிருந்து வருகின்றது ஒரே பதில்தான். அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் தலையிடுவதற்கு எந்தவிதமான முகாந்திரமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று ஒரேமாதிரியான பதிலை ஒரே வரியில் அனுப்பிவைக்கிறார்கள். இதுபற்றி அரசாங்கம் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்துக்கொண்டு, எந்தெந்தக் காரணங்களினால் அந்தக் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என விளக்கி பதில் எழுதச் சொன்னால் அதைப்பற்றி நாங்களும் கவனிக்க முடியும்.

கோடாங்குளம் கிராம விஷயம் ஒரு மடாதிபதியின் செல்வாக்கு அரசு சாங்கத்திடம் எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறதென்று ஜனங்கள் சிந்திக்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்குள்ளே இன்னும் மலிந்திருக்கின்றன. இது விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து இதை மந்திரி சபை செய்தால் அவர்களுக்கு இவ்விஷயத்தில் சபையினுடைய ஆதரவு கிடைக்கும்.

ரெவினியூ இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சக்தி இருக்கிறது. அதை அவர்கள் மக்களுடைய நன்மைக்கு உபயோகப்படுத்தாமல் பெரும்பாலும் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள். அப்படி துஷ்பிரயோகம் செய்வது எந்த அளவுக்கு மக்களைப் பாதிக்கிறது என்பதை சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும்.

எட்டையாபுரம் ஜமீனில் எல்லா கிராமங்களில் ரெமிஷன்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட இரண்டு கிராமங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு இருக்கக்கூடிய கணக்கப்பிள்ளை, பணம் கேட்டார், அதை கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக மனுக்களை காலத்தில் அனுப்பாமல் ரெமிஷன் கிடைக்கவில்லை. ஒரு வருஷ காலமாக தகராறு இருந்துவருகிறது. ரெமிஷன் வேண்டுமென்பதற்காக போராடவேண்டிய நிலைமை இருந்தது. கணக்கப்பிள்ளை சரியாக நடந்திருந்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு ரெமிஷன் கிடைக்கவேண்டியது கிடைத்திருக்கும். அரசாங்க சலுகை கொடுக்க தயாராக இருந்தும் ரெமிஷன் கொடுக்காமல் மறுக்கக் கூடிய நிலைமை நிர்வாகத்தில் இருந்துவருகிறது. இம்மாதிரி விஷயங்களில் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் ஜனங்களுடைய கஷ்டம் தீரும்.

10-15 a.m.

[Sri C. Kandasamy]

[5th March 1956]

ரெமிஷன் சம்பந்தமாக பேசும்போது நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட படி புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு தாராளமாக ரெமிஷன் வழங்கவேண்டும் என்று ஜனங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக முடிவு தெரியவில்லை.

கணக்கு சம்பந்தமான விவகாரம் முடிய இருக்கிறதென்றும், சீக் கிரம் முடிவு எடுக்கப்படும் என்றும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். குறிப்பாக தென்னை மரங்கள் சம்பந்தமாகவும், புயல் பிரதேசங்களில் தாராளமாக ரெமிஷன் வழங்கவேண்டும். பழைய முறையில் ரெமிஷன் கொடுக்காதது தாராளமாய் கொடுக்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையை வைத்துக் கொண்டு தாராளமென்பாவதுடன் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும், தஞ்சை ஜில்லாவிலும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் ரெமிஷன் வழங்குவதன் மூலம் மக்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் கிடைக்கும். இப்படிச் செய்வதால் சர்க்காருக்கும் வருமானம் பெரிய அளவுக்குக் குறையாது. ஆகவே தாராளமாக ரெமிஷன் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்களை வரப்போகிற காலத்தில் மேலும் மேலும் புதிய இடங்களுக்கு அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று எல்லா ஜில்லாக்களிலிருந்தும் மனுக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எந்தெந்த ஜில்லாக்களிலிருந்து எவ்வளவு மனுக்கள் வந்தன! அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது? எவ்வளவு மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுபோன்ற விஷயங்கள் என்றும் தெரிய வில்லை. நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலம் திருப்பி கொடுப்பதற்கு சட்டம் இயற்றப்பட்டும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பிரயோசனமும் அளிக்கவில்லை. நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தை சரியானபடி அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமானால் ஏற்கெனவேயுள்ள சட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஓட்டைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு இருக்கக்கூடிய நல்ல எண்ணத்தைபற்றி ஜனங்கள் நல்ல முறையில் எடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு. சென்சசில் விவசாயிகள் குத்தகைக்கோ, வாரத்திற்கோ சாகுபடி செய்கிறவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சுப்ரமணியம் கமிட்டி ரிபோர்ட்டை படித்துப் பார்த்தேன். மூன்றில் ஒரு பங்கு குத்தகைக்கும், வாரத்திற்கும் சாகுபடி செய்கிறவர்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். சுப்ரமணியம் கமிட்டி ரிபோர்ட்டில் 30 சத விசதம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கும்போது 8 சத விசதம் என்று சென்சசில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது என்றால் அதை நம்ப முடியவில்லை. இவர்கள் 8 சத விசதத்துக்கும் குறைந்திருக்கிறது என்றால், அதற்கு காரணம் என்னவாக இருக்கலாமென்று சொன்னால் 5, 6 வருஷ காலமாக நிலங்கள் குத்தகை வாரம்பதாரர்களிடமிருந்து இடைத்தரகர்கள் கைக்கு போயிருக்கவேண்டும், அல்லது நில வெளியேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றுதான் ஏற்படுகிறது. அல்லது பொய்கணக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. குத்தகை, வாரம்பதாரர்கள் என்பதை பதிவு செய்வதற்கு ஒரு வசதியும், வாய்ப்பையும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்தி கொடுத்தால்தான் வரப்போகிற காலத்தில் பயன் படும். கூடுமானவரை ஊழல் களைக் களைந்து நிர்வாகத்தை சீர்திருத்த வேண்டும். எழை விவசாயிகளுக்கு தவக்க மன்னியில் நிலத்தை assign செய்து கொடுக்கவேண்டும். இனம் கிராமங்களில் ஏற்படக்கூடிய ex-parte தீர்ப்புகளின்பேரில் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

10-20 * SRI B. VAIKUNTA BALIGA: Mr. Speaker, Sir, at the very outset I wish to thank you for favouring me with this early opportunity to participate in the debate on this very important subject and Demand. Before I do so, as I had no opportunity to participate in the general discussion on the Budget, I wish to throw out a suggestion to the Hon. the Minister for Finance. In preparing the Budget in the succeeding years I would ask him,

[5th March 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

whether it will not be possible to have one idea in mind, particularly in preparing the expenditure side of the Budget. So far as taxation proposals are concerned, I do not for a moment suggest that they should be discussed well in advance, but it is very proper that the Members or people in every district should know what exactly is going to be the proposals that will be taken up. Now, these things are being done as under the old regime of what might be called the Police Budget or the Police management by a foreign Government, i.e., to maintain law and order. But the times have changed and it is absolutely essential in a democratic Government particularly in view of the ideal that we have set for ourselves for the advancement of the country that the representatives coming from the various constituencies should be consulted and their wishes, their demands and their desires considered to some extent irrespective of party affiliation but wholly in terms of the requirements of the various constituencies. There is absolutely no harm if these suggestions can be considered at quarterly meetings so that the Government can have an overall picture rather than the suggestions emanating from the Heads of Departments who have their own load to bear. By doing so, we can have a complete and comprehensive picture. (Hear, hear.) I am glad that the suggestion is finding so much favour from the Members and I am sure the Government will consider the suggestion and try to give effect to it.

Then, Sir, coming to the Demand proper, I wish to say that the Revenue Department forms the very pivot and the backbone of all the other departments. Hence the toning up that can possibly be done in this department will go a long way to reinforce and maintain the tempo that is needed in the onward march of the country. It is in that light I am suggesting to the Hon. the Minister for Revenue the early disposal of the vast tracts of land belonging to the Government which are not being utilised now for producing foodgrains and which are also not bringing any revenue to the Government. May I ask, why such a thing should be allowed to continue? One great principle that should be borne in mind is that the landless poor should be given as much land as possible so that they may also feel that they own land. I do not see any reason, Sir, why vast lands which could be made productive should be kept fallow either on account of the limit called 'five acres limit' or on account of the persons having other lands and should not be given any more lands? I, therefore, suggest that the Government should take immediate and effective steps to see that the landless poor apply with all expedition and that they are given lands very generously. Then what is left over should not be allowed to remain fallow and should be given to other persons. This will augment the revenue of the Government and this additional revenue will be a very appreciable amount which will help the Government in avoiding taxation under one head or other.

Even with regard to the applications that are now made to the Government for disposal of land there is some delay which

[Sri B. Vaikunta Baliga] [5th March 1956]

could be avoided. That delay is perhaps attributable to the old notion that the Government or the Government Officers are going to make a gift of land to the applicants and that therefore they should wait at their beck and call or wait to suit the requirements and exigencies of the office. I do say, Sir, that the disposal of applications should be expedited rather than kept hanging without any purpose whatsoever, without any benefit either to society or to Government. Under various circumstances and owing to various reasons lands have been given on lease in the past by Government to various persons, and when I say this, I have in my mind the Grow More Food Campaign activities. These persons have invested large sums of money on these lands. At the end of the period of Grow More Food Campaigns, these lands have remained unassigned to these persons to whom they have been given on lease. There is no reason why the leases should be continued and why the lands should not be assigned in their favour. In these days when the citizen feels that it is his Government, his nation and his country, the fact that a man who has been given some lands on lease should be kept in suspense for final assignment of the same, to him serves no purpose whatsoever. On the other hand the Policy of the Government should be to encourage as many as possible to invest large amounts on land and make it as productive as possible and by doing so we will be able to augment the aggregate income of the entire Nation.

Then again, Sir, there are lands which have been assigned to political sufferers. This vexed question with regard to the grants already made has remained in a dubious state. The position should be clarified. The assignments that have been made in favour of political sufferers should be made absolute. There has been some difficulty with regard to this, the poor political sufferers have not been able to make any investment considered necessary on the lands assigned to them and they have offered these lands for the Bhoodan Movement. But technical objections are being raised against such transfer. The Bhoodan Movement has been started with a view to help the landless poor people and to help them to rehabilitate themselves and stand on their own legs and carry on peaceful lives as respectable citizens of an independent country. Therefore, technicalities of the Revenue Department should not stand in the way of lands being given to the Bhoodan Movement by those political sufferers who do not wish to cultivate the lands assigned to them by the Government.

There are various other things which have been encouraged by the Revenue Officers. I have in mind the Community Projects, the National Extension Schemes and the Local Development Works. There has been considerable enthusiasm generated by the Revenue Officers. Still, Sir, I find the adjustment that has come about has not been adequate. There is scope for greater contacts between the Revenue Officers and the public and making the latter feel that the Government is their own and making the former feel that they are the servants of the people. In that respect, considerable progress has been made and I really wish

5th March 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

to pay a compliment and a tribute to the various officers who are fast changing their attitude, and who are coming in line with the change that is necessary for the advancement of the country.

The period of the community projects is fast coming to a close. There are many investigated schemes in these Community Project areas which are really useful and, if I may say so, absolutely essential to be put through. It is said, Sir, that funds are lacking. When the Government can raise money for the various projects, is it difficult for the Hon. Finance Minister to find one or two crores of rupees for these schemes? Besides, for these schemes, the people are also willing to share the expenditure required for executing them with the Government. Hopes have been raised in the minds of the people that these schemes will be put through and it will be wrong if not cruel to deny for these schemes the necessary funds. I would desire the Hon. Finance Minister or any other Minister who can deal with the matter to see that funds are found for these projects with all expedition and that none of them should be given up for want of funds.

Referring to the Services, particularly the lower strata of the Revenue Services I say that the load of work has been increased. Their emoluments should be considered particularly low. I would suggest that facilities should be given to them with regard to housing. When officers are transferred from one place to another place, a good habitation will go a long way in giving them the necessary courage and time to attend to their official work. The revenue officials particularly the subordinate officials do deserve some attention in the matter which, perhaps, the Government have no time to think over. Sir, with regard to allocation or distribution of Government lands, I would desire expeditious disposal of all the applications that are now pending regardless of the fact whether the lands are being taken by the landless poor or not and every effort should be made to encourage and carry on propaganda among the landless poor in this respect.

* SRI K. PARTHASARATHY: Mr. Speaker, Sir, while supporting the Demand, I wish to draw the attention of the House and the Government to a matter relating to the abolition of Estates in this State. Hon. Members may be aware and the Government may be aware that there are three jagirs in Kallakurichi taluk and two in Salem district which are not now brought under the Estates Abolition Act. These jagirs are situated in the hills and these five jagirs were granted to the hill tribes for certain services they had rendered. These jagirs, it is said, do not come under the Estates Abolition Act and some time ago an Assistant Settlement Officer held an enquiry in regard to a village in a jagir and appears to have decided that the jagir did not come under the Estates Abolition Act. It does not appear that any appeal had been filed against the decision of the Assistant Settlement Officer. Now it is a matter for consideration whether the jagirs should be allowed to remain as they are with the private jagirdars or whether they

[Sri K. Parthasarathy] [5th March 1956]

should be abolished and the Government should take over them. As a representative of that area, I wish to submit to the Government that in the interests of the Government, in the interests of the people and even in the interests of the jagirdars themselves, it is desirable that the Government should take over these estates immediately.

Now, Sir, if I inform the House about the conditions obtaining in the jagirs, hon. Members will be surprised and doubt whether we are living in 1956. Sir, the system obtaining there is this: No land revenue is levied and no land rent is collected from the cultivators; on each ryot in the jagir is levied a poll tax. A man if he has a bill-hook has to pay Rs. 2 and even a woman has to pay poll-tax at Rs. 2; thus a husband and wife have to pay a sum of Rs. 4; the only redeeming feature there is that they can cultivate any extent of land, they can clear any extent of jungle and cultivate. Because they enjoy these privileges, the conditions are not considered oppressive. They have also the right of gathering forest produce to the extent they can, but the only restriction imposed by the jagirdar is that they have to sell their collections to the jagirdar or his nominee. This system has been obtaining there for a very long time. If hon. Members are interested, they may refer to the Gazetteer of South Arcot district wherein they will find full information about the conditions obtaining in the jagirs. It is curious how those ancient conditions are still subsisting even in 1956. The ryots of the jagirs, because they are enjoying the privilege of cutting forest trees indiscriminately and utilising them for their use, they have not been complaining. But, owing to the rise in price of commodities and because of the fundamental rights guaranteed in our Constitution, the ryots have now taken up the matter and they now assert that they have got a right to dispose of the produce to anybody they like and sell them in the open market rates. This has created a problem and there is conflict between the jagirdar and the ryots and among the various lessees of the jagirdars; nobody is being benefited by this. Ultimately, because of this sorry state of affairs, the forests are being exploited indiscriminately and it will not do good to our State. Therefore, in view of the circumstances mentioned by me I wish to submit that the Government should take action to abolish the five jagirs immediately. This is necessary in view of the decision of the Assistant Settlement Officer. Further, I forgot the reference, I think there is a decision of our own High Court with reference to these estates and the Madras Estates Act of 1908, where a doubt has been raised whether these estates would come under the definition of 'estate'. In view of these, it is desirable, if necessary, to bring in a separate legislation; the Government should not shirk their responsibility of getting a separate legislation passed for this purpose. Further, the public and hon. Members may be aware that recently there were some proceedings in Court relating to theft of sandal wood in South Arcot and Salem. I am not going into the details of the cases; all these cases arise because of the bad situation prevailing in that area. If the Government acquires these forests I do not

[Sri K. Parthasarathy] 5th March 1956]

think they will be liable to pay any huge sums; on the other hand, it may be an asset and it may be a productive venture if Government takes over these forests. In the national interest also, it is absolutely necessary that these forests should be taken over by the Government at an early date.

Now coming to the next subject, I wish to make a few observations regarding the system of land records obtaining in our State. So far as land records are concerned, even though in regard to some of the village records and accounts, every ryot is entitled to have free access to and free information from the village officers, it is common knowledge that it is not possible or easy to get them, but one has to be in the good books of the village officers and one must induce them to oblige by paying some consideration. I am not ashamed to say that that is the system obtaining since this has been there for a long time. So, it is desirable to rectify these. If a person wants a copy of any village accounts and if he applies to the taluk office where these things are kept—of course there are the Board Standing Orders in respect of these, but there are so many bottle-necks—he has many difficulties in getting it; the applicant has to submit a court certificate if required for court purposes and there are difficulties in getting certified copies of records from the Revenue Department. I think there was a proposal some years ago to transfer this function of maintenance of Revenue records and issue of copies from the Revenue Department to the Registration Department. Whether the proposal is still alive or not, I think it is worth examining whether these functions cannot be handed over to the Registration Department, for they are in possession of documents and they can be entrusted with these records and they can be given the responsibility of issuing certified copies to persons who want such copies.

Regarding assignment of lands, even though that matter may not come strictly under this Demand, since a reference was made to that, I will also make this submission. The work relating to this work is not progressing satisfactorily in the districts. The reason for this is the unsatisfactory work turned out by Revenue Inspectors. We find young men and raw persons just out from the schools and colleges are asked to go to the villages; actually they do not like to go to the villages; so, they simply reside in the nearest towns and go to their allotted villages by cycle or simply they make a pretence of going to villages, but in actual practice they are whiling away their time in towns. I am sorry to say this, but I am assured by other hon. Members also that that is the condition obtaining in other districts also. There is not proper supervision over the work of these Revenue Inspectors and therefore they do not discharge their duties satisfactorily. Therefore, I wish that the Hon. Minister takes up this matter and takes a serious view of the situation and satisfies himself that very satisfactory work is turned out by these Revenue Inspectors. I even submit that it is desirable that older men and not young men are deputed to the villages as Revenue Inspectors, so that the work relating to villages may be done by them satisfactorily.

[5th March 1956]

MR. SPEAKER: The hon. Member's time is up.

10-40 a.m. SRI K. PARTHASARATHY: I shall refer to only one other matter and that is to which reference was made by the hon. Member Sri Kandaswamy. He referred to the census of land holdings and said that the figures were all wrong. I am not here to defend that the figures are all right and fool-proof and there is not even one per cent error; there may be a small percentage of mistakes. But I wish to submit that the hon. Member was not correct in saying that in every area in the State one-third of the land was held by lessees and there had been large-scale eviction. It may be so in delta areas that one-third of the land is held by lessees; that we find in regard to the figures in Tanjore district. In regard to dry areas, the situation is bad. Agriculture is a very risky business. So if a man takes the land for cultivation it is on waram basis and not on lease and so because of adverse seasonal conditions he may shift from this land to another land which is more advantageous. So the only conclusion is not that there has been large-scale eviction from lands.

MR. SPEAKER: The hon. Member's time is up. I now call upon Sri V. R. Krishna Ayyar to speak.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Mr. Speaker, Sir, I would like to make a few general observations and one or two special observations in connexion with my own district of Malabar. It is a trite and common place Budget that we are having this time also and the Revenue Demand also does not make any sensational or spectacular departure from the past. One should have expected that the present socialistic trend would be reflected on the Budget demand under the head 'Land Revenue' also, but we find the persistence of what I may characterize as the bureaucratic centralism that has been there in the past and that continues to persist even now. On the other hand, what we should really expect is 'democratic socialism' and that should, in some measure, at least in some attenuated doles, be seen or manifested under our various Budget heads, particularly under the pivotal head of 'Land Revenue'. I would therefore suggest that the present mode of taxation should itself be changed; I mean the mode of collection of land revenue and the basis of assessment. It is nothing new but is a well-established idea that the man who is able to pay must pay, and a rational system must be substituted for the present archaic and irrational system of land revenue that is in force. I would suggest the introduction of a more comprehensive and all-pervasive agricultural income-tax not confined to the few items that we have at present, but an over-all agricultural income-tax replacing altogether the present system of land revenue which has no rational justification whatsoever.

So far as the present system of land revenue administration is concerned, it is really the system of district administration also and we depend upon the Revenue Department which is the trunk as it were, the others being branches. There what we find is that the same trend of bureaucratic outlook is persistent. I was

[5th March 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

heartened and happy to hear the hon. Member Sri Vaikunta Baliga say that we should have associations of people's representatives like Legislators and Members of the House hereafter in making recommendations and that periodical meetings should be arranged. I suggest that there should be a permanent Advisory Body so that the various problems affecting revenue administration and the various recommendations to be made in regard to the welfare of the district could be discussed and decided upon not by the Collector or the Sub-Collector, not by mere bureaucratic bosses but also by popular representatives and popular elements to give a democratic touch to the entire face of the administration.

Then I would suggest that we should really tone up the administrative machinery. At present there is discontent everywhere. I do not mean to say about the top administrative officers or the civilians who are in charge of the administration. But the services are discontented. There is discontent among the lower rungs. I shall start with the village officers. The Hon. Minister said this morning during question-hour that the question of bettering the conditions of service of the village officers was receiving anxious consideration at the hands of the Three-man Committee appointed for the purpose, but then I would plead that it requires top priority. Some measure of relief for those people is absolutely necessary and whether it is spectacular or otherwise, it is desirable that an early announcement is made. The village officers are the basic frame-work of the entire revenue administration, and if we do not have a contented village staff, I am absolutely certain that corruption cannot be ruled out, maladministration cannot be eradicated and there will be hardly any claim that the Government could make for a satisfactory administration in the districts and the villages. I would, therefore, urge upon the Government the very urgent necessity to satisfy or placate the village officers whose grievances are very real and genuine. They were once upon a time feudal chiefs but I know that now they are Government serfs. From their serfdom—it is nothing short of serfdom—we must lift them up or salvage them. I request the Government to take speedy steps to redress their grievances.

Then there is the Report of the Revenue Administration Enquiry Committee. Look at the present condition of the Tahsildars and the Deputy Tahsildars. I don't call them 'wretches' because they feel offended and because some people call them good, whatever their conditions may be. Their present rate of travelling allowance is round about a rupee per day. Can anybody expect them to go about the villages and to the interior villages with this allowance? I wonder whether any Tahsildar will be able to discharge his duties at all with this fixed travelling allowance, and this accounts for the false reports saying that they have toured the villages, while, as a matter of fact, they have not done so. They cannot tour the villages on the present niggardly allowances given to them. What about their pay? It is really a pitiable thing to see that a Tahsildar should be paid what he is paid to-day. Take the case of clerks. They are an over-worked lot. The work has

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [5th March 1956]

increased nowadays on account of planned economy, and administrative functions have extended to various new fields and new venues. But still the strength of the clerks has not been increased. The work is considerable and the pay paid to them is perhaps the lowest. Their tenure of office is also uncertain. What then I would plead for is the immediate implementation of the recommendations made by a boss of the Revenue Department—a Special Officer who went into the question of Revenue administration and has made various suggestions for implementation. What then has been done so far? One glorious recommendation has been implemented and that is that Tahsildars might put up boards specifying that people can meet him and make representations to him during specified hours. This is a very cheap and innocuous recommendation of the Special Officer's Report. It is the duty of the Government to create a contented personnel. Before doing that, the Government cannot claim to be socialistic. Clean up your own homes and then you can preach and ask other people to practise—that would be my request to Government. The Government must be a model in regard to their own services before they ask other people to do this or that. Therefore, I would urge upon the Government to see that the grievances of the village officers are redressed and that the discontent of the lower rungs of the revenue officials removed and their legitimate claims met.

Then I would like to suggest one or two things about my own district of Malabar. I hope that the Hon. Minister would take them up fairly seriously. Malabar is over-populated and we must really effect a bifurcation of the district. We may have two districts, namely, North Malabar and South Malabar. I am sure we will have it if portents are correct and if prognostications can be taken seriously. In the Travancore-Cochin State each district is much smaller than even half of the Malabar district and it would be better that we have an optimum size for the district for easy administration. I would therefore urge upon the Hon. the Revenue Minister to take up the question of the division of the Malabar district into North Malabar and South Malabar so that people may have greater benefits from administration. It may be possible for the officers also not to while away their time, wandering about from place to place and doing nothing effective, but do some real work. I request the Hon. Minister to see whether this suggestion can be implemented even before the States are reorganized. We have got six months more and there is plenty of time. The Hon. Minister would have all the credit of having done something by way of pioneer service in this direction which may fit in the new set-up. When Kerala State is formed, then the average size of a district would be one-third of the present size of the Malabar district.

I would also like to make another suggestion. During the recent cyclone in the Tanjore and Ramanathapuram districts, there was immediate response from the administration and speedy ameliorative measures were undertaken. So far as Malabar is concerned, I have found that the response has not been so very

[Sri V. R. Krishna Ayyar] 5th March 1956]

happy. I take this occasion to congratulate the Government on the extensive and immediate relief measures undertaken in the Tamil districts, but I wish that the Government were equally generous and prompt when cyclones or storms visited the remotest corners of the West Coast. In the matter of grant of loans and takkavi loans, all kinds of technicalities are observed and there is a hierarchy of officers whose reports have got to be received, and hardly when the person receives the loan it is found that the need for it has vanished. I would therefore request the Government to expedite these matters and see that relief is given promptly.

I would therefore request the Government to expedite matters where relief has got to be given promptly. Apart from relief, all kinds of cases, even general takkavi loans and other measures of benefit, on account of red tape and on account of bureaucratic hierarchy, are not being received in time by the people. I would once again request that the Hon. Minister would take measures to cut down the red tape and also to see that the present bureaucratic chain is removed and more and more powers are given to the lower rungs. For instance many things which the Tahsildar or the Sub-Collector has to dispose of need not hibernate at the district headquarters for months and months and people need not wait for a long time to get relief.

SRI S. N. SOMAYAJULU : இந்த ரெவின்யூ மானியத்தை ஆதரித்து 10-52
சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். செட்டில்மென்ட் முறை a.m.
பிரிட்டிஷர் காலத்தில் ஏற்பட்டு 40, 50 வருஷங்கள் ஆகியும், இதுவரை பரி
சீலனை செய்யப்படவில்லை. அதை பரிசீலனை செய்வதால் நமக்கு வேண்
டிய வசதிகளை செய்வதற்கு முடியும். இந்த பரிசீலனை விஷயம் பழைய
மாமூல் பிரகாரமாக எத்தனையோ வருட காலங்களாக நடந்துகொண்டு
வருவது அவ்வளவு பெருமைபடத் தக்கதல்ல. இந்த மானியத்தை நான்
ஆதரித்து பேசும்போது அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக தக்கன செய்ய
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏராளமான நிலங்கள் தரிசாக கிடக்கின்றன. எந்தெந்த இடங்
களில் நிலங்கள் தரிசாக கிடக்கின்றன எனும் புள்ளி விவரங்கள் சர்க்கா
ரிடத்திலே இல்லை. யாரிடத்தில் எவ்வளவு நிலம் தரிசாக கிடக்கின்றது,
அதில் நஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, புஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, 10,
15 ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்தும் பட்டாதார்கள் எத்தனை பேர்கள் என கணக்
கெடுக்கப்படவேண்டும். தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சில
இடங்கள் பச்சை பச்சேல் என்று இருக்கலாம். அவைகளை தவிர மற்ற
இடங்கள் தரிசாக கிடக்கின்றன. அவ்விதமான தரிசு நிலங்களை யெல்
லாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டு
மென்பதை பற்றி நாம் இன்றைய தினம் யோசிக்கவேண்டும். அப்படிச்
செய்வதால் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலம் சம்பந்தமான தகராறுகள்
ஒருவாறு தகர்ந்து சமனம் ஆகி விரும். ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய
தரிசு நிலங்களை எல்லாம் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க
வேண்டும். அதோடு மாத்திரம் இல்லாமல் mechanized agriculture இயந்திர
மூலமாக விவசாயம் செய்வதற்கு செலாகரியமாகவும் இருக்கும், நிலமில்லா
விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். இது உண்டி
யாக செய்ய வேண்டிய விஷயம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.
நிலமில்லா விவசாயிகளுக்கு தரிசு நிலம் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல்
விதை, உரம், கலப்பை இவைகளை கொடுத்து வசதி செய்து கொடுத்தால்
உணவு உற்பத்தியை அதிகப் படுத்துவதற்கு முடியும். தரிசாக இருக்கக்
கூடிய நிலங்கள் முழுவதும் இரண்டு போக பூமியாக மாறுவதற்கு
முடியும்.

[Sri S. N. Somayajulu] [5th March 1956]

இதன் மூலமாக சர்க்காருக்கும் வருமானம் அதிகரிக்கும். பழைய செட்டில்மெண்ட்படியே வைத்துக்கொண்டிருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அதற்கு ஏதாவது செய்தாகவேண்டும்.

இந்த பட்ஜெட்டில் இனும் நிலங்களுக்கு க்விட் ரெண்ட்டுக்கு பதிலாக ரயத்வாரி கட்டணங்கள் புதிதாக விதிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பல இனும் நிலங்களை சர்க்கார் இன்னும் ஸ்வீகரிக்கவில்லை. அவைகளை சர்க்கார் எடுத்து கொள்வதற்கு விசேஷ முயற்சிகளை இவ்வாண்டில் செய்யவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில் க்விட் ரெண்ட்டுக்குப் பதிலாக இனும் நிலங்களமீது ரயத்வாரி கட்டணங்கள் விதிக்கப்படுவது ஒரு சந்தோஷகரமான அம்சம். வரண்ட காலத்திலும் விவசாயத்தையே நம்பி வாழக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பரிகாரம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் வருகிறது, வருகிறது என சொல்லப்படுகிறது. நிலத்தை உழுபவனுக்கு 60 சத விசிதமும், நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு 40 சத விசிதமும் என்ற வாரம் முறை அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு முன் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டம், நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்ற தடைச் சட்டம் இவைகளெல்லாம் அமுலுக்கு வந்தன. பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களைப் பற்றி அக்கரைப்படுவது அவசியமே யில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு பக்கத்தில் வருமானம் குறைந்தாலும் மறுபக்கத்தில் வருமானம் கிடைக்கும். நடுவாந்தரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களை உன்னிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு கோட்டை விலத்திரன் நிலங்களில் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 60, 40 சத விசித வாரம் சரியாகப் பொருந்துமா என யோசிக்க வேண்டும். சொந்தச் சாகுபடி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பற்றி ஆட்சேபனை யில்லை. ஆனால் நிலத்தைச் சொந்தமாக சாகுபடி செய்ய முடியாமல் மிகவும் குறைவாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள், நிலத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தையே நம்பி யிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதாவது ஒரு ஏக்கருக்கு இரு போகத்திலும் 10 கோட்டை நெல் வருமானம்தான் வரும். அந்த 10 கோட்டையில் 6 கோட்டை நெல் குத்தகைக்காரனுக்குப் போய்விட்டால், மீதி 4 கோட்டை நெல்லை வைத்துக் கொண்டு வருடம் பூராவும் குடும்பத்தை நடத்தவேண்டிய சங்கடமான நிலைமையில் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், இப்பேர்ப்பட்ட நடுத்தர நிலச்சுவான்தார்களை அவசியம் கவனிக்க வேண்டும். பொதுவாக நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய கட்சியைச் சேர்ந்தவன்தான் நான். இருந்தாலும், இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விதவைகளும் பெண்களும் அவர்களே நிலத்தைச் சொந்த சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலைமையில் அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தையே நம்பி வாழ்கிறார்கள் என்பதை முக்கியமாக கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாட்டிலே நிலச் சீர்திருத்தம் வரவேண்டியதுதான். இருந்தாலும், நடுத்தர மக்கள்தான் (middle class people) சர்க்காரை ஆதரிப்பவர்கள். அவர்கள் தலைமேல் பளுவைச் சுமத்துவதற்கு முன்னால் நன்கு யோசித்துச் சுமத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் சம்பந்தப் பட்டவரை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியதுபோல் குத்தகைக் காரர்களுக்கு 75 சத விசிதம் வாரம் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. அல்லது, அவர்கள் நிலத்தையே சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நட்டசுடு கொடுத்தாலும் பாதகமில்லை. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு வேறுவழியில் வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆனால் அரை ஏக்கர், முக்கால் ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். இதனால் ஒரு பக்கம் சிலருக்கு நன்மை ஏற்பட்டாலும் மறுபக்கம் வேறு பலர் பாதிக்கப்படுவார்கள். எல்லோருடைய பொருளாதார நிலைமையிலும் வளர்ச்சி அடைய வேண்டியதுதான். உயர்வும் வேண்டியதே. இருப்பினும், நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கக் கூடாத அளவுக்கு இந்த உயர்வு ஏற்படவேண்டும். தஞ்சைப் பண்ணையாள் சட்டத்தில் உள்ளதுபோல் வரப்போகிற 60, 40 சத விசித வார நிர்ணய சட்டத்திலும், கால் ஏக்கர், அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு 60, 40 சத விசிதம் என்று வகுப்பது சர்க்கார் இவைகளை எடுத்துக்கொண்ட பிறகும் இந்தக் குளங்கள் இன்னும் மராமத்து செய்யப்படாமலே எப்பொழுதும் வரண்ட காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இருக்கக்கூடிய வண்டல்கள் உயர்ந்து கரைக்குமேல்கூட வந்துவிடும் நிலைமையில் பல குளங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் குளங்களை முக்கியமாக மராமத்து செய்தாக வேண்டும். இனும் நிலங்களுக்கு ரயத்வாரி தீர்வை போட சட்டம் கொண்டு வரப்போகும் சந்தர்ப்பத்தில் minor irrigation-க்கு அதிகமாக பணம் செலவிட்டால் நிலங்கள் வளம் பெருவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்வதற்கு முடியும்.

[Sri S. N. Somayajulu] 5th March 1956]

டிருக்கும் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு, வேறு வறுமானமில்லாமல் நிலத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தையே நம்பி இருப்பவர்களுக்கு சலுகை காட்டப்படவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜமீன் ஆட்சி காலத்தில் minor irrigation குளங்கள் மராமத்து செய்யப்படவில்லை. சர்க்கார் இவைகளை எடுத்துக்கொண்ட பிறகும் இந்தக் குளங்கள் இன்னும் மராமத்து செய்யப்படாமலே எப்பொழுதும் வரண்ட காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இருக்கக்கூடிய வண்டல்கள் உயர்ந்து கரைக்குமேல்கூட வந்துவிடும் நிலைமையில் பல குளங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் குளங்களை முக்கியமாக மராமத்து செய்தாக வேண்டும். இனும் நிலங்களுக்கு ரயத்வாரி தீர்வை போட சட்டம் கொண்டு வரப்போகும் சந்தர்ப்பத்தில் minor irrigation-க்கு அதிகமாக பணம் செலவிட்டால் நிலங்கள் வளம் பெருவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்வதற்கு முடியும்.

ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு இரண்டு அணு cess கொடுக்கிறோம். ஜில்லா போர்டுகள் நிலவரம் ஒரு தனி ரகமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரிகள் D.M.O. கையில், பள்ளிக்கூடங்கள் D.E.O. கையில், ரோடுகள் Highways கையில் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. மற்றுமுள்ள காரியங்கள் வேறு சில அதிகாரிகள் கையில் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டர்கள் எல்லையில் ஓரளவுக்கு வேலை நடப்பதைப்பற்றி அவர்கள் திருப்திப் படுகிறார்கள். இந்த ஜில்லா போர்டுகள் பெரிய தொந்தரவாகி விட்டது. ஒரேயடியாக இந்த ஜில்லா போர்டுகளையே ஒழித்து விட்டு, சிறு சிறு பிரதேசங்கள் கொண்ட தாலுகா போர்டுகளை அமைப்பது நலம். அவைகளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நிதி இருக்கிறது என்று தெரியும். அதை வைத்துக்கொண்டு இந்தத் தாலுகா போர்டுகள் தங்களுடைய பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு ரோடு, ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூடம் போன்ற வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கு முடியும். ஆகையால், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்கார் ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மழை யின்மையினாலே சில இடங்களில் வரி வஜா செய்திருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி தாலுகா, நான்குனேரி, திருச்செந்தூர் இவைகளெல்லாம் வரண்ட பிரதேசம். திருச்செந்தூரில் ஒரு பகுதி மிகவும் வரட்சையாக இருக்கிறது. இங்கே பனை மரங்கள் வாடி வதங்கிக் கருகி இரவில் பயங்கர காட்சி அளிக்கின்றன. ஆகையால், நான்குனேரி, திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி தாலுகாவின் ஒரு பகுதி இந்த இடங்களில் அவசியம் வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இடங்களில் பஞ்ச நிவாரணத்துக்கான வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகள் உடனடியாக துரிதமாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.

தண்டத் தீர்வை 20 சத விசிதம், 30 சத விசிதம் என்று வகுல் செய்யப் படுகிறது. நஞ்சைக்குப் போடுவது இருக்கட்டும். புஞ்சைக்கும் இந்த மாதிரி தண்டத் தீர்வை போடுவது சரியல்ல. இன்னும் பல்வேறு காரியங்களுக்காகவும் தண்டத் தீர்வை வசூலிக்கப் படுகிறது. ஒரு சிறு encroachment இருந்தால் அதற்கும் 20 சத விசிதம், 30 சத விசிதம் என்று வசூலிக்கப் படுகிறது. இதற்கெல்லாம் நிவாரணம் ஏற்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, while supporting the cut motion so ably moved by my hon. Friend, Sri Kandaswamy, I wish to draw the pointed attention of the Hon. Minister in charge of this Demand to the particular cut motion standing in my name, viz., 'to discuss the policy adopted by the Revenue Department in the matter of assigning poramboke lands to landless poor'. Sir, I am very much pained to note that the particular Minister is not in the House now.

11 a.m.

[5th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Hon. Minister for Revenue has just now left the House and will be back again in a minute or two. I do not know why the hon. Member should labour on this point.

* **SRI K. VINAYAKAM :** The idea behind my criticism is that the particular Minister in charge of this Demand will be in a better position to grasp my remarks. I may tell the Hon. the Minister for Transport that I do understand that there is something known as 'collective responsibility of the Cabinet' and all that.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, I do not think that any Hon. Minister can sit in the House continuously for 3 or 4 hours at a stretch. As I said earlier, my colleague, the Hon. Minister for Revenue will be in the House in a minute or two.

* **SRI K. VINAYAKAM :** The Hon. Minister must have come prepared to sit in the House at least throughout the period when his Demand is discussed. Any way, I shall drop this vexatious question . . . (The Hon. the Minister for Revenue was just entering the House.) I shall leave the matter at that now that the Hon. Revenue Minister has come back. Knowing the conditions obtaining in this State, I wish to state that the one industry that is most disorganized is Agriculture. Ninety per cent of the people depend on this industry for their livelihood whereas only a very negligible fraction of the people depend on other sources. Therefore, it is all the more necessary that the Government must concentrate upon bringing a comprehensive land legislation. There are three aspects concerning land legislation, viz., that the tenants should be ensured of their tenure, should be assured of a reasonable proportion of the income from the land and the maximum holding that an agriculturist can possess should also be fixed. I am glad to note that the Government have taken steps to fix the tenure. Though their object is laudable, have the Government achieved their object? For instance, in Chingleput, I have come across instances where the tenants have been dispossessed of their lands, because the effect of the system of controlling their displacement is not felt by the ordinary agriculturists in the districts. There is a peculiar system known as 'Eka Bogam' system enjoyed by certain mirasdars in that district. Under that system, big landlords do not come under the category of big zamindars or inamdars. They are landowners possessing not less than 300 to 400 acres. But, they never concentrate upon agriculture. They do not carry on the agricultural operations by themselves. They lease out their lands to landless poor people. When they find that some land legislation is coming up fixing the maximum holding, they begin to change the lease of the lands and give them to new people with the specific view of defeating the purpose of the legislation. The agricultural unrest that we find in the Chingleput district is due to this fact only. I may draw the attention of the Minister for Revenue to the recent Mathur land dispute wherein the amount to be granted to the tenants and wage-earners was not settled and people had to take recourse to satyagraha also. In

[5th March 1956] [Sri K. Vinayakam]

- such cases, the police, under the pretext of maintaining law and order steps in. This works havoc to the interests of the tenants and agriculturists. Finally, that dispute was amicably settled after a tedious process. So, the Government, taking all these factors into consideration, must come forward with legislation to fix the fair rent that should be paid to the tenants. This question must be settled as soon as possible. I may even give a tip to the Cabinet. If they do this, and if they bring forward suitable legislation in this regard without losing time, it will help them catch votes in the coming elections.

There is another vexatious problem in Nazarpet near Poonamallee on which the Hon. Minister has bestowed little attention. He has not taken any steps to solve this problem. There are community lands to the extent of 400 acres which are monopolised by one individual who has been saying that those lands have been given to him by some previous Collectors. Here also, there was necessity for a satyagraha and young men have been put behind the bars. The Government have not agreed to our advice to refer the matter to a Tribunal so that those lands could be declared as community lands. But, we find that records have been tampered with and the matter is still hanging fire without being solved. The grant of poramboke lands to landless poor is a matter which should receive the earnest consideration at the hands of the Hon. Minister for Revenue. I request the Hon. Minister to go through the records and see how many pattas have been granted in one year to the landless poor people. There are a number of applications still pending with the officials and there is a lot of red-tapism. This works havoc and I know that only a small number of pattas have been issued. Even where there were no objections from the neighbouring land-owners or anybody, there was delay in issuing pattas. What is this due to? People who apply for these lands are landless poor people. There are also no objections from the neighbouring landowners. Government also do not want these lands for their own use. We find that the officials who are actually put on this job are very niggardly and are very conservative in the disposal of the petitions. This works considerable harm to the persons who apply for pattas. It also brings discredit to the present Government.

Even on a previous occasion, I pointed out that the District Collector of Chingleput is put in a very inconvenient position. He must be assisted by some other official who may be asked to attend to the routine work. The Government have not so far agreed to this proposal. I would again request the Hon. Revenue Minister to bestow special attention on this matter and see that the District Collector of Chingleput is not put under an onerous difficulty. Whenever important personages, big people from foreign countries, the Central Ministers, Ministers from other States, the President of the Indian Union and others visit Madras, they take a fancy to visit Mahabalipuram and Tirukazhukunram. They want to see the famous eagle taking the holy meals in the Tirukazhukunram hills. Naturally, the services of the District Collector of Chingleput are

[Sri K. Vinayakam]

[5th March 1956]

indented upon for arranging these visits. As a matter of fact, in the course of a month, he has to be on tour with these persons for a large number of days.

11-10 a.m. He goes about camping with them with the result the normal routine revenue work is always disturbed. I have been suggesting to the Government to appoint a liaison officer with the status of a Collector or Deputy Collector to attend to the work of guiding and taking the tourists to places of interest so that the Collector of the District may be left completely free to attend to revenue work. This is a very useful suggestion and does not involve much of expenditure and I hope the Government will accept this.

Then, Sir, in the Madras City, there is a ban on the assignment of poramboke lands to the landless poor. This ban was imposed some years ago because in the composite State, the Government themselves were occupying rented buildings. Even now the Andhra Government are having some of their offices in rented buildings in the City. The Government wanted all poramboke lands for themselves so that they might construct buildings on them for housing their own offices. This ban does not serve any useful purpose now and it must be removed and the lands kept by the landless poor in their possession should be given back to them, unless, of course, there are tangible objections to this from others. I wish to draw the attention of the Hon. the Minister for Revenue to the position in Tiruvalluvarpuram, a place which he himself visited, and I would request him to assign the thirty acres of land available there to the landless poor so that the housing problem may be solved amicably. With these words I support the cut motion.

11-12 a.m. **SRI V. BALAKRISHNAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வருத்தத்தோடு ஆதரித்துப் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. கனம் மந்திரிக்குப்பின்னால் இருப்பவர்கள் மான்யத்தை ஆதரித்து சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். கனம் மந்திரிக்கு முன்னால் இருப்பவர்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி பகிரங்கமாக வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஏகாதிபத்திய காலத்தில் இருந்த மனோபாவமே இன்னும் ஜில்லாக்களில் இருந்து வருகிறது. பழைய மனோபாவத்தில் எந்த விதத்திலும் இன்னும் மாறுதல் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கின்ற போதாவது அங்கிருக்கும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள், ஜில்லா அதிகாரிகள், ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர் இவர்களை வரவழைத்து ஜில்லா வாசிகளுடைய குறைகளைக் கேட்டறிந்து கொண்டு, அதிகாரிகளோடு கலந்து ஆலோசனை செய்து, அதற்குப்பிறகு இங்கு வந்தவுடன் சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தையோ, விதிகளையோ மாற்றுகிறார்களே என்று பார்த்தால் அதுவுமில்லை. இங்கு மந்திரிகள் அழகாக அறிக்கைகளை வாசித்து விடுகிறார்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு ஜில்லா அதிகாரிகளைக் கேட்டால், சட்டத்தையோ விதிகளையோ எடுத்து எங்கள் முன் காட்டுகிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் நேரடியாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருந்தாலும்கூட, அங்கு ஜில்லா அதிகாரிகள் “ரெவின்யூ போர்டு உத்தரவு வேறுமாதிரியாக இருக்கிறது. அதை மாற்றாமல் நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதில் தாராள மனப்பான்மையுடன் நடந்து கொள்ளவேண்டும். அங்கு இருக்கக்கூடிய சில அதிகாரிகளுக்கு தாராள மனப்பான்மை இருந்தாலும் கூட தக்காவிக் கடன் கொடுப்பதைப்பற்றி ரெவின்யூ போர்டு விதிகளை எடுத்துக் கூட்டுகிறார்கள். ஜில்லா அதிகாரிகள், சட்டிவிஷனல் அதிகாரிகள் மக்களுடைய

[5th March 1956]

[Sri V. Balakrishnan]

கஷ்டங்களை உணர்ந்திருந்தாலும் கூட அவர்கள் ரெவின்யூ போர்டு விதிகளின்படிதான் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. புதுக்கோட்டைப் பிரதேசத்தில் தக்காவிக் கடன் பெருவதில் உள்ள கஷ்டங்களைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களிடம் ஒரு memorandum கொடுத்தோம். அவர்கள் இந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்க எவ்வளவு சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று பதிலை அவர்களுடைய அருமையான வாயிலிருந்து கேட்பதற்கு நான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கிராம சிப்பந்திகளின் நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. இதைக் கவனிப்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் கிராம சிப்பந்திகளால் மக்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டமும் சொல்ல முடியாது. ஏதோ ஒரு பழைய காலத்து சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு கிராம சிப்பந்திகள் hereditary என்று சொல்லி அவர்களை ஒரு ஊரைவிட்டு மாற்றுவதே இல்லை. அவர்களை part-time ஊழியர்கள் என்று சொல்லுவதும் சரியல்ல. அவர்கள் முழுநேர ஊழியர்களாகத் தான் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களை எந்த நேரத்திலும் எந்த அதிகாரியும் விரட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். கிராமாந்திரத்தில் எந்த நேரத்திலும் மக்கள் கணக்குப் பிள்ளையிடம் பட்டா நம்பர் வேண்டும், சர்வே நம்பர் வேண்டும், உரம் வாங்குவதற்குக் கையெழுத்து வேண்டும், கடன் மனுவுக்குக் கையெழுத்து வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு தொங்குகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களை முழுநேர ஊழியர்கள் என்று ஒப்புக்கொண்டு அவர்களுக்கு அத்தியாவசியமான சில முக்கியமான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் உடனடியாகச் செய்து தரமுடியாவிட்டாலும் கூட, ஒன்று மட்டும் முக்கியமாக உடனே செய்து தரவேண்டும். அவர்களை அடிக்கடி தாலுக்கா அதிகாரிகளும், சப்டிவிஷனல் அதிகாரிகளும், ஜில்லா அதிகாரிகளும் அழைக்கிறார்கள். அவர்கள் கணக்குப் புஸ்தகம் முதலிய தஸ்தாவேஜிகளை மூட்டை கட்டிக் கொண்டு பல்வேறு அதிகாரிகளுடைய காரியாலயங்களுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் இப்படி அடிக்கடி ஊரை விட்டு வெளியே போவதற்கு பிரயாணப்படி, சாப்பாட்டுப்படி இவைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு சம்பளம் 25, 30 ரூபாய் தான். ஆனால் பஸ் செலவு, சாப்பாட்டுச் செலவு இவைகளெல்லாம் மாதம் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய்க்குமேல் ஆகிவிடுகிறது ஆகையால் இவர்களுக்கு உடனடியாக, வெளியூர் போனால் அதற்கு உண்மையாக ஏற்படும் பஸ் செலவு முதலிய பிரயாணச் செலவும், அதோடு கூட சிறிது subsistence allowance-ம் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜனங்களை ரொம்பவும் புண்ணுக்கக்கூடிய மற்றொன்று என்னவென்றால் ஒரு கிராம அதிகாரியின் பேரில் மனுக் கொடுத்தால், அந்த மனு உசிதமான காலத்தில் தாசில்தாருக்கு விசாரணைக்கு அனுப்பப்படாததும், விசாரணை நடக்கும்போது மனுதார் வக்கீல் வைத்து தன் கட்சியை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இடமில்லாமல் இருப்பதும் தான். விசாரணை நடக்கும்போது கிராம அதிகாரி குற்றம் செய்திருப்பதை வக்கீல் மூலம் மனுதார் எடுத்துச் சொல்வதற்கு இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த காலத்தில் இம்மாதிரி விசாரணை செய்யப்படவில்லை; மனுதாரும் அவர் கட்சியை நன்றாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு இடமிருந்தது. ஆனால் இப்போது விசாரணை நடைபெறும்போது, தாசில்தார் விசாரிக்கும்போது, பெட்டி தாசில்தாரும் அவருடன் சேர்ந்துக்கொண்டு அவர் கட்சியை பலப்படுத்துகிறார்; கடைசியில் பட்டா மணியம், கணக்குப் பிள்ளை முதலிய கிராம அதிகாரிகளுக்குச் சாதகமாகவே தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறது. பிறகு, மேலும் மேலும் அப்பீல்கள் செய்து போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ வரை வந்து, கடைசி காலத்தில் பைசல் ஆகும்போது ஏழை மனுதார் ஏழம்பும் தோலுமாக இருக்கிறார். அப்போது அவர் கணக்குப் பிள்ளை என்ன செய்தாலும் அதற்கு உபட்டே இருப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறார். ஆகவே இந்த விசாரணைகள் சரியாக நடப்பதில்லை.

இதர இடங்கள் Hereditary Village Offices Act-க்கு உட்பட்ட இருப்பதால் அங்குள்ள கிராம அதிகாரிகளை ஒரு வட்டத்திலிருந்து

[Sri V. Balakrishnan] [5th March 1956]

இன்னொரு வட்டத்திற்கு மாற்றமுடியாது. ஆகவே அவர்களுடைய மற்ற குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் புதுக்கோட்டையில் உள்ள கிராமங்கள் Hereditary Village Offices Act-க்கு உட்பட்டு இல்லை. ஆகவே அங்குள்ள அதிகாரிகளை அவசியமேற்படும்போது ஒரு வட்டத்திலிருந்து மற்றொரு வட்டத்திற்கு மாற்றலாம்; கட்டாயமாக அவர்களை மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தரம் மாற்ற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படிச் செய்தால் கிராம மக்களுக்கும் கேஷமம். கிராம அதிகாரிகளுக்கும் கேஷமம். ஆகவே கிராம மக்களுக்கும் கிராம அதிகாரிகளுக்கும் விரோதம் ஏற்பட்டால் அப்போது அதிகாரிகளை மாற்றவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் அரசாங்கம் பிடிவாதமாக இருப்பதால் அங்கே பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. மக்கள் விரும்பாத கிராம அதிகாரிகளை அந்த வட்டத்திலிருந்து மாற்றாததால் ஊரிலுள்ள எல்லோரும் கோவிலுக்குப் போய் சத்தியம் செய்து அந்த அதிகாரிகளை கிரிமினல் கேசில் சிக்கி உத்தியோகத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து காஸி கோவிலுக்குச் சென்று பொய் சத்தியம் செய்து, பொய் கேஸை நிலைக்க வைத்து அந்த கிராமத்திலுள்ள கணக்குப் பிள்ளையை அப்புறப்படுத்திவிட்டார்கள் என்று எனக்கு தகவல். அவர் வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார். “மாற்றும் முறை இருந்திருந்தால் நான் இன்னொரு வட்டத்திற்குப் போயிருப்பேனே; இந்த பாழாய் போகிற சட்டம் வந்து என்னைக் கெடுத்துவிட்டதே” என்று சொல்லி அவர் வருத்தப்படுகிறார்.

இப்போது பட்டாக்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவை பல வருஷத்திலும் மாற்றப்படுவதில்லை. கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு பட்டாக்கள் தான் குறி. அப்படியிருக்கும்போது பல ஆண்டுகளாக பட்டாக்கள் மாற்றப்படாமலே இருந்து வருகின்றன. ஜில்லாவாரியாக statistics எடுத்துப் பார்த்தால் எத்தனை பட்டாக்கள் மாற்றப்படவில்லை என்பது தெரியும். “ஜமாபந்தி” பட்டாக்கள் மாற்றுவதற்கும், ஜனங்களின் குறைகளைப் போக்கி எல்லா சௌகரியங்களும் செய்துகொடுப்பதற்குத் தான் நடக்கிறது. ஆனால் இப்போது “ஜமாபந்தி” சரியாக நடத்தப்படுவதில்லை. முன்பு புதுக்கோட்டையில் “ஜமாபந்தி” நன்றாக நடந்து வந்தது. நான் அந்த ராஜ்யத்தில் மந்திரியாக இருந்தபோது அந்த இடங்களுக்கு நேரில் சென்று புகார்கள் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருந்தேன். நானும் மந்திரி என்ற முறையில் “ஜமாபந்தி” நடத்த ஏற்பாடு செய்து கிளம்பினால் நின்றுவிட்டது. அப்போது ஒரு வட்டத்தில் ஜமாபந்திக்கு நான்கு நாட்கள் ஆகும். இப்போது 6 பிரிக்காக்கள் இருக்கின்றன. ஆறு பிரிக்காக்களுக்குமாக 36 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது அந்த 36 வட்டங்களுக்கும் ஜமாபந்தி ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்களில் முடிந்ததுவருகிறது. மனுக்கள் அனுப்பினால் பல மாதங்கள், 2 வருஷங்களானாலும் பைசல் வருவதேயில்லை. “நாங்கள் கொடுத்த மனுக்கள் எங்கே?” என்று கேட்டால், தாலுகா ஆபீஸில் மனுக்களைக் கிழித்துப் போட்டுவிட்டு, மனுக்களை இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரி நிர்வாகம் நடந்தால் சட்டம் போட்டு என்ன பயன்? குடியாட்சி என்று சொல்லி என்ன பயன்? நிர்வாகம் சரியாக நடப்பதற்கு வரி கொடா இயக்கம் நடத்த வேண்டுமா அல்லது இதற்கு ஒரு புரட்சி வேண்டுமா என்று தான் கேட்கத் தோன்றுகிறது. எனக்குக் கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. “தலைவர் அவர்களே, பதவியை ராஜினாமா செய்யுங்கள். வரிகொடா இயக்கம் நடத்த வேண்டும்” என்று ஒருவர் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார். மற்ற ஒரு கடிதம் குறிப்பை வாசிக்கிறேன்—

“The petitioner draws the kind attention of the hon. Member to the petitions, dated 31st August 1955, 3rd September 1955, 16th December 1955 and 17th December 1955 to the Collector, Tiruchirappalli, Sub-Collector, Pudukottai, and Tahsildar, Alangudi,

[Sri V. Balakrishnan] 5th March 1956]

and to the Hon. Minister for Revenue, a copy of which has been submitted to the Chief Minister on the 22nd February 1956,” என்று ஒருவர் எழுதியிருக்கிறார்.

(Mr. Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

SRI S. R. ARUMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காக திட்டக் கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டக் கமிஷன் நிலச் சீர்திருத்தம் என்று ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறது. கொஞ்ச நாட்களாக எதிரிக் கட்சியில் உள்ளவர்களும் மற்றவர்களும் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. அவர்கள் ஏதாவது பேசினாலும், “சீக்கிரம் கொண்டு வாருங்கள்” என்று தான் கூறுகிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு இரண்டு சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றன. ஒன்று பண்ணையாட்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது பற்றியது. அதை ஏற்கெனவே நம் ராஜ்யத்தில் செய்து விட்டோம். இரண்டாவது குத்தகைதாரர்களுக்கு நியாயமான சாகுபடிச் கூலி கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பது பற்றியது. அது சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவும் இப்போது செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்கிறது. இந்த இரண்டும் முடிந்த பிறகு நிலச்சீர்திருத்தம் வந்துவிடும். நிலச் சீர்திருத்தம் வந்தவுடன் எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்கள் பேசுவதற்கு ஒன்றும் இருக்காதென்று நினைக்கிறேன். அந்தச் சீர்திருத்தத்தை சர்க்கார் கூடிய சீக்கிரம் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

11-21 a.m.

அதற்கடுத்தபடியாக, காங்கிரஸ் சர்க்கார் பெரிய மிராசுதாரர்களை ஆதரிக்கிறதென்று எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். உ, காபி, முதலிய எஸ்டேட்டுகளின் முதலாளிகளை காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆதரிக்கிறதென்றும் அவர்களுக்கு வரி போடுவதில்லை என்றும் எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்கள் மீதும் வரி விதித்து, அதன் மூலம் நமது மாகாணத்தை அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இளம் நிலங்களுக்கும் ரயத்வாரி நிலங்களுக்கு விதிப்பது மாதிரியே வரி விதிப்பதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் வரிகள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வரிகள் எல்லாம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவழிப்பதற்கு பணம் கொண்டுவரும் என்பதில் சிந்திதளவும் சந்தேகமில்லை.

இவ்வளவும் செய்துவிட்டு, விவசாயிகள் நன்றாக உழைத்து விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கு உதவி செய்வதற்காக தக்காவிக் கடன்களையும் மற்ற கடன்களையும் பல வருஷங்களில் கொடுத்துவந்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் ஜில்லா சென்ற மூன்று வருஷங்களாகப் பஞ்சத்தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பல்லடம், தாராபுரம் முதலிய தாலுகாக்களில் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பது ஒத்திவைத்திருந்தார்கள். சென்ற ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு அங்கே சிறிதளவு மழை பெய்தது. மழை பெய்தவுடன் சர்க்கார் அந்தக் கடன்களை விவசாயிகள் ஒரே தவணையில் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு விட்டார்கள். நான்கு, ஐந்து வருஷக் கடன்களை அவர்கள் ஒரே தவணையில் திருப்பிக்கொடுக்க முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். மழை பெய்தவுடனேயே விவசாயிகளின் நிலைமை மாறிவிடவில்லை; நிலைமை இன்னும் மோசமாகத் தான் போயிருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசத்தில் விவசாயிகள் பருத்தி விவசாயத்தில் நல்ல விளைச்சலை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் மழை பெய்த பிறகு பருத்திச் செடிகளுக்கு சுருள் நோய் என்று ஒரு நோய் வந்தது. அதனால் இப்போது செழிப்பாக இருந்த பருத்திச் செடிகள் வெறும் ருச்சிகளாக நிற்கின்றன. பருத்திச் செடிகளில் நல்ல மகசூல்

[Sri S. R. Arumugam] [5th March 1956]

வரும், நாம் வாங்கிய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம் என்று விவசாயிகள் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் மழை இல்லாததாலும் சுருள் நோய் ஏற்பட்டதாலும் மகசூல் குறைந்துவிட்டது. சாதாரணமாக, மழையை எதிர்பார்த்த பூமிகளில், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் எதிர்பார்த்த விளைச்சலில் இப்போது $\frac{1}{2}$ பங்கு கூட கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளின் நிலைமை அங்கே முன்பிருந்ததைவிட இன்னும் கஷ்டமாகத் தான் போய்விட்டது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மூன்று, நான்கு வருஷக் கடன்களை ஒரே தவணையில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயி கடனை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. அவன் பூமியை விட்டு ஓடத் தான் வேண்டியவரும். ஆகவே நான் சொல்வதெல்லாம் ஏற்கெனவே 7 வருஷத் தவணை கொடுக்கப்பட வேண்டிய கடனை 10 வருஷத் தவணை கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான். அப்படிச் செய்யாமல் ஒரே தடவையில் அவர்களிடமிருந்து கடன்களைத் திருப்பிப் பெறுவது அவர்களை இம்சிப்பதாகத் தான் ஆகும். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் பூமியை விட்டு ஓடவேண்டியிருக்கும்.

அடுத்தபடியாக தாலுகா ஆபீஸ்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு லெக்ஷனுக்கு புதிதாகக் களார்க்கு வருவார். அவர் பி. ஏ. பாஸ் பண்ணிவிட்டு அங்கே temporary ஆக வேலைக்கு வந்திருப்பார். அவர்கள் அங்கே தற்காலிகமாக வேலைக்கு வந்துவிட்டு ஸர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைக்கு advertisement-ஐ எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். Advertisement வந்தவுடன் மனுச்செய்து கொண்டு பரீட்சை எழுதி வேறு ஆபீஸுக்குப் போய் விடுகிறார். ஆகவே அவர்கள் ஆபீஸில் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. ஏற்கெனவே சரியாக வேலை செய்யாதவர்கள் வேறு வேலைக்குப்போகும் போது அந்த ஆபீஸிலுள்ள Papers-களை ஒன்றும் செய்யாமல் வைத்து விட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். பின்பு அந்த இடங்களில் வேலைக்கு வருகிறவர்களும் முன்னவர்களைப் போலவே இங்கே தற்காலிகமாக வேலைக்கு வருவதால் அவர்களும் ஒன்றும் செய்வதில்லை. இப்போது எத்தனையோ ஆபீஸ்களில் கடிதங்களை உடனடியாகப் போய்ச் சேருவதில்லை. உதாரணமாக நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு ஈரோடிலுள்ள ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீஸுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தேன். அதில் சில நிலங்களை, சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து, ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருந்தேன். ரெவினியூ டிவிஷன் ஆபீசிலிருந்து 11-27 a.m. தாலுகா ஆபீஸ் வருவதற்கு ஆறு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் செக்ஷன் கிளார்க் "Forwarded to the Revenue Inspector, Sular, for remarks" என்று எழுதிவைத்துவிட்டார். ஆனால், அதில் தேதியும் இல்லை, கையெழுத்தும் இல்லை. நான் ரெவினியூ டிவிஷன் ஆபீசரிடம் போய் விசாரித்தேன். தாசில்தாரிடமும் சென்று பார்த்தேன். பேருக்கு ஏதாவது உயிர் இருக்கிறதா அல்லது செத்துப் போய்விட்டதா என்று தாசில்தாரை விசாரித்ததற்கு அவர் கிளார்க்கைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டார். "Forwarded to the Revenue Inspector, Sular, for remarks" என்று அந்தப் பேப்பரில் மேல் எழுதி வைத்திருக்கிறார். கிளார்க்கின் கையெழுத்தும் இல்லை. தாசில்தாரின் கையெழுத்தும் இல்லை. பேப்பர் அப்படியே இருக்கிறது. தாசில்தார் சொல்கிறார் நாங்கள் என்ன செய்வது? What can I do? These are new clerks. They come and go at any time. They do not take responsibility. Government are doing like this. What can I do in this? என்று சொல்கிறார். சர்க்கார் காரியாலயங்களில் இம்மாதிரியான கிளார்க்களை நியமித்தால் திறமையான நிர்வாகத்தை எப்படி எதிர்பார்க்கமுடியும் என்று தெரியவில்லை. நான் நினைக்கிறேன் டெம்பரரி கிளார்க்காக இருந்தாலும் அவர்கள் குறைந்தது ஐந்து வருஷங்களாவது வேலை பார்க்க வேண்டுமென்று அகிரிமென்ட் இருக்கவேண்டும். ஐந்து நாளைக்கு வேலை செய்துவிட்டு ஆறுவது நாள் போய்விடுவதென்றால், அப்பேர்ப்பட்டவர்களை வைத்துக்கொண்டு என்ன வேலை செய்யமுடியும்? இப்படிப்பட்டவர்களை சர்க்கார் காரியாலயங்களில் வைத்திருப்பதனால் சர்க்காருக்கும் கெட்ட பெயர், ஜனங்களுக்கும் நன்மை இல்லை. ஆகவேண்டிய காரியங்களும் தடைபடுகின்றன. சர்க்கார் எத்தனையோ திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்க, இப்படிப்பட்டவர்களைக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? இன்று வந்து நாளை போகிற கிளார்க்காக இருப்பதால் சர்க்கார் காரியங்கள்

5th March 1956] [Sri S. R. Arumugam]

மிகவும் குந்தகமடைகின்றன. இந்த நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால், ஏதோ நிர்வாகம் நடக்கிறதென்று சொல்லலாமே தவிர, அதனால் யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை என்று வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும் பிரச்சனை முக்கியமானது. பத்துப் பதினைந்து வருஷங்களாக ஹரிஜனங்கள் நிலத்தில் உழுது கொண்டிருப்பார்கள். தாசில்தார் சென்று பார்த்து "பி" மெமோ போட்டு அவர்களை வெளியேற்றிவிடுவார்கள். மயான புரம்போக்கு, ஏரி புரம்போக்கு என்று ஏதாவது காரணம் சொல்லி ஹரிஜனங்களுக்கே பூமி இல்லாமல் போய் விடுகிறது. பத்துப் பதினைந்து வருஷங்கள் உழுது பயிரிட்டு வந்த பூமி திடீரென்று பறிக்கப்பட்டு விட்டால், ஏழை ஹரிஜனங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? ஹரிஜனங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பூமிதான் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதெயொழிய பெரிய மிராச்தார்கள் சர்க்காருடைய பூமிகளை வைத்து உழுதுகொண்டிருந்தால் பெரும்பாலும் அவர்கள் கவனிக்கப் படுவதேயில்லை. பல்லடம் தாலுகாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு பூமி கொடுக்கும் விஷயமாக தாசில்தாரிடம் பெடிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன ஆச்சு என்று தெரியவில்லை. தாசில்தாரைக் கேட்டால், பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் ஆட்சேபினை செய்வார்களே, நான் என்ன செய்வது? என்கிறார். பூமியை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால், பக்கத்திலுள்ளவர்கள் ஆட்சேபிக் காமலிருக்கவேண்டுமே? ஹரிஜனங்கள் எப்படி உழுவார்கள்? என்று கேட்கிறார். அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியிருக்க, "ஹரிஜனங்கள் எப்படி உழுவதற்கு முடியும்?" என்று கேட்டால் இது விஷயத்தில் என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை. இம்மாதிரியான நிலைமை தவிர்க்கப்படவேண்டும். இந்த நிலைமை மாறினால்தான் சர்க்காருடைய திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை உயர முடியும்.

கிராம அதிகாரிகளுடைய நிலைமையைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முடிவு நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். கிராமாதிகாரிகளின் கீழ் வேலை செய்யும் தண்டல்காரர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் 11 ரூபாய்; யுத்த கால அலவன்ஸ் 7 ரூபாய். அவர்கள் "பார்ட்-டைம்" ஊழியர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை ரொம்ப மோசமானது. தண்டல்காரர்கள் மணியக்காரர் வீட்டிலும் கணக்கப் பிள்ளை வீட்டிலும் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இவர் களுடைய வீட்டில் வேலை செய்தால்தான் தண்டல்காரர்களுக்கு சம்பளம், வேலை செய்யாத நாட்கள் லீவ் நாட்களாகக் கருதப்பட்டு, சம்பளம் பிடித்தமாகிவிடும். மணியக்காரர், கணக்கப் பிள்ளை இருவரும் சேர்ந்து அப்பளவு செய்தால்தான் தண்டல்காரர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கும். ஒருவருக்கொருவர் மனஸ்தாபம் இருந்து, ஒருவர் "அப்பளவு" செய்யா விட்டாலும் தண்டல்காரருடைய பாடு கஷ்டம், சம்பளம் இல்லாமல் போகும். இம்மாதிரி சம்பளம் எங்கள் பிரக்காவில் ஏற்பட்டது. ஆறு மாதம் வேலை செய்துகொண்டிருந்த தண்டல்காரர் ஒருவருக்கு ஆறு மாதச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசுக்கு எழுதிக் கேட்டால், "The matter was investigated and it was found that he was paid his salary" என்று பதில் எழுதிவிட்டார். இது எப்படி என்று தெரிய வில்லை. ஆகவே தண்டல்காரர்களுடைய நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானது.

* Sri O. VENKATASUBBA REDDI: கனம் சபாநாயகர் அவர் களை, ரெவினியூ மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஆனால் எனது நண்பர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் சொன்ன மாதிரி தவறுதலாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. புதிதான யோசனையான சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுராந்தகம் தாலுகா 1906-ம் வருஷம் ஸர்வே செய்யப்பட்டது. அப் பொழுது ஏற்பட்ட "ஏ" ரிஜிஸ்தரை வைத்துக்கொண்டுதான் இப்பொழுது நிர்வாகம் நடந்துவருகிறது. ஆனால், வருஷந்தோறும் ஒவ்வொரு கர்ணமும் அந்த நிலத்தில் ஏற்படும் இரண்டாம் சாகுபடியை எழுதிவருகிறார். அதை ஒவ்வொரு மாதமும் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் பார்வனில்

11-32 a.m.

[Sri O. Venkatasubba Reddi] [5th March 1956]

இன்ஸ்பெக்டர் செய்கிறார். அதை வைத்துக்கொண்டு ஜமாபந்தி நடக்கும் காலத்தில் முதலில் தாலுகா ஆபீசில் கர்ணம் எழுதிய சாகுபடி விஸ்தாரணம் 2-ம் நெம்பரில் கணக்கிலேயிருந்து 6-ம் நெம்பர் கணக்குக்கு வந்திருக்கிறதா என்ற ஒரே காரணத்திற்காக முதலில் தாலுகா ஆபீஸ் கிளார்க் பார்வையிடுகிறார். ஹெட் கிளார்க் பார்வையிட்ட பிறகு அதையே தாசில்தார் பார்வையிடுகிறார். அதன்பிறகு ஜமாபந்தி நடத்தும் ஆபீஸர் குமஸ்தா, அதையேதான் பார்க்கிறார். பிறகு ஹெட் கிளார்க்கும், ஜமாபந்தி ஆபீசரும் அந்த விலிப்பை வைத்துக்கொண்டு கவனிக்கிறார். ஜமாபந்தி இந்த ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக நடைபெறுகிறது. சர்க்கார் சிப்பந்திகள் அந்த நேரத்தில் இதர வேலைகள் ஒன்றையும் கவனிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதற்கு நிரந்தரமாக ஏற்பட்ட செட்டில்மென்ட் தீர்வை போக, இரண்டாம் போகம் வரும் விஸ்தாரணம் வரையில் ஐந்து வருஷ சராசரி எடுத்து, எந்த நெம்பரில் எவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்று ஐந்து வருஷக் கணக்கு பார்த்து ஐந்திலொரு பங்கை நிர்ணயித்து அதைத் தீர்வையுடன் சேர்த்துவிட்டால் இரண்டாம் போகம் எழுதும் முறையை தவிர்த்து விடலாம். கிளார்க், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் இவர்களுக்கு வேலை குறைந்து விடும். அப்படியில்லாத ஒரு நிலையில் அவர்கள் செய்யவேண்டிய இதர வேலைகள் தடைப்படுகின்றன.

ஒரு விவசாயி நில அடமான பாங்கியில் கடனுக்காக ஒரு மனுச் செய்து கொண்டால் கடன் பெறுவதில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. 50 வருஷத்திற்கு முன்னால் உள்ள “எ” ரிஜிஸ்தரை வைத்துக்கொண்டு, இன்று வரை அந்த மாறுதலுக்குக் காரணமென்ன என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்திற்கு 50 வருஷங்களாக யார் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தார்களோ அவர்களுடைய விவரங்களையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. யார் யார் இறந்துவிட்டார்கள், அவர்களுக்கு வாரிசுகள் யார், என்றெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, வாரிசுகளினுடைய ஸ்டேட்மென்டைப் பெற்று, அதன் பிறகு, சுமார் மூன்று வருஷம் கழித்துப் பணம் வருகிறது. சில மனுக்கள் தள்ளிவிடப் படுகின்றன. அதற்கு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரோ, கிளார்க்கோ, அல்லது சர்வே தெரிந்தவர்களோ அவர்களை வைத்துக்கொண்டு, ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒரு நிலம் ஒருவரைவிட்டு வேறு ஒருவருக்கு மாறினவுடனே அவருடைய பெயர் உடனுக்குடன் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். நிலம் ஒருவர் கையிலிருந்து இன்னொருவருக்கு மாறி, யாருடைய அனுபவத்தில் இருக்கிறதோ அவருடைய பெயர் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். இப்பொழுதிருக்கிற கணக்குகள்படி பார்த்தால் ‘எ’ செட்டில்மென்ட்டில் பெயர் இருக்கும், பத்தாம் நெம்பர் சிட்டாவில் வேறு பெயர் இருக்கும். ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இருக்காது. நிலத்தில் போய்ப் பார்த்தால் உழுபவர் வேறு இருப்பார். அவருடைய உரிமை விலில் கோர்ட்டுக்குப் போய் காயம் பண்ணவேண்டுமானால், கிராம முன்சிப்பிடம் கிஸ்தி செலுத்தியதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட ரசீதை வைத்துக் கொண்டு அவருடைய பாத்தியத்தை “ப்ரூவ்” செய்துகொள்ளமுடியும். ரெவினியூ கணக்கிலிருந்து “ப்ரூவ்” பண்ணமுடியாது. இதுவிஷயத்தை கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் நன்கு யோசித்து, உடனே 50 வருடத்திற்கு முன் ஏற்பட்ட கணக்குகளை நிவர்த்திசெய்து புதிதாக இப்பொழுது யார் யாருக்கு எது சொந்தம், யாரிடம் எந்த நிலம் எப்படி இருக்கிற தென்பதைக் கணக்கெடுத்து நிரந்தர ரிஜிஸ்தர் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்தியில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தினாலும், பயிர்களுக்குப் பூச்சி ஏற்பட்டதாலும் தக்காவிக் கடன் இன்னும் இதர கடன்கள் வசூல் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குத் தள்ளி வைத்துவிட்டார்கள். மூன்று தவணைகளும் சேர்த்து இந்த பசலியிலேயே செலுத்தவேண்டும் என்று டிமாண்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் வந்துவிட்டது. அம்மாதிரி செய்யக்கூடாது. ஒவ்வொரு பசலியிலும் என்ன செலுத்தவேண்டுமோ அதைத்தான் செலுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கிணறுகளுக்கு ஸப்லிடி செலுத்தப்பட்டது. சில கிணறுகளில் தண்ணீர் விழவில்லை என்று வேறு இடத்தில் பரிசோதனைக் குழிகள் போடவேண்டி ஏற்பட்டது. அதற்கு மனுச் செய்து கொண்டார்கள். அந்த மனுவைப் பரிசீலனை செய்து இந்த இடத்தில் எடுக்கலாம் என்று சொல்ல

[5th March 1956] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

வில்லை. உத்தரவு கிடைக்காததால் அநேக கிணறுகள் எடுக்கப்படாமலிருக்கின்றன. ஆகவே, பொதுவாக உத்தரவு பிரப்பித்து உடனடியாக ஆர்டர் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ സഭയിലേക്ക് വയ്ക്കാൻ ഞാനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ഭൂമിയിൽ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ കാര്യമായ മാറ്റം വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുമെന്ന് പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. നിലവിലിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ വ്യവസ്ഥിതിയും റോഡ് മാറ്റങ്ങളും എന്ന ശക്തിയായ അഭിപ്രായം നാട്ടിലെങ്ങുമുണ്ട്. ആഭ്യന്തര നികുതിയും ചുമത്തുമ്പോൾ തന്നെ വരുമാനമുള്ളവരെ ഒഴിവാക്കുകയും വരുമാനം കൂടുന്നവരെ സരിച്ച നികുതി നിരക്കു വലിപ്പിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യാനുള്ളത്. എന്നാൽ ഭൂമിയിലെ സംബന്ധിച്ച് തോളും അങ്ങനെയൊന്നുപോലും. അത് സെൻറർ ഭൂമിയുള്ളവരും നികുതി കൊടുക്കണം. ഭൂസ്വത്തീന്റെ വലിയവരെ സരിച്ച നിരക്കു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തണമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഭൂമിയിൽ പുരോഗമനപരമായ ഒരു നികുതി വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പകരം വരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്ഷാമകാര്യങ്ങൾക്കായി ചുമത്തണമെന്നും എല്ലാവരും ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. കോൺഗ്രസ്സുകാർ സോഷ്യലിസം നടപ്പിലാക്കുമെന്ന പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കോൺഗ്രസ്സുഗവണ്മെന്റുടെ പ്രവർത്തന പരിപാടികൾക്കും പ്രമേയങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ പൊരുത്തം വെക്കുമെന്നും എന്ന് എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്.

സർ, ലക്ഷക്കണക്കിന് ഏക്കർ ഭൂമി ഇന്നും തരിശായി കിടക്കുന്നു. അത് ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്ക് പരിചരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിച്ചതായ ഒരു നടപടിയും എടുത്തു കാണുന്നില്ല. തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിൽ തന്നെ ഒരു ലക്ഷത്തിൽ പരം ഏക്കർ ഭൂമി തരിശായി കിടക്കുന്നു. ഇതുവരെ ആരും അവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് നിലയിൽ ഭൂമി പരിചരിക്കാൻ എനിക്കറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഭൂമി പരിചരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് നയപ്രഖ്യാപനമെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചും രാഷ്ട്രീയക്കാരെയും റവന്യൂ ഇൻസ്പെക്ടർമാരെയും മറ്റും നിയമിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്. ഈ മേഖലയോഗസ്ഥമാണെല്ലാമുണ്ടായും മേന്മാൻ സമയത്തു ഭൂമി അളന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടെങ്കിൽ ഭൂമി കൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഭൂമി അളന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ കൂടുതൽ മേന്മാൻമാരെക്കൂടെ നിയമിക്കാതിട്ടെങ്കിലും കാര്യം ഈ ഡെപ്യൂട്ടി രാഷ്ട്രീയക്കാരൻ എത്ര താല്പര്യം കാണിച്ചാലും ഭൂമി പരിചരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഭൂമി അളന്നു കിട്ടുന്നതിനുള്ള കാലതാമസം ഒഴിവാക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ മേന്മാന്മാരെക്കൂടെ നിയമിച്ച് ഈ ജോലി ത്വരിതപ്പെടുത്തണമെന്ന അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഭൂമിയായി ഹരിജനങ്ങൾ ഹരജി അയച്ചാൽ അത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ പോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കാരണം ഗ്രാമോദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനും സാധ്യ നികുതിയുള്ള കഴിവ് ഹരിജനങ്ങൾക്കില്ല.

ഗ്രാമങ്ങളിൽ കനകാലികൾക്ക് മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളില്ലെന്നുള്ളത് ഇന്ന് വലിയൊരു പ്രശ്നമാണ്. കനകാലികളെ രീറ്ററിയോടുകൂടിയുള്ളത് ഗ്രാമങ്ങളിൽ അസാധ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് റവന്യൂ ബോഡ് ഗവണ്മെന്റിനേക്കാൾ ചില ശുപാർശകളെപ്പറ്റിയും ഗവണ്മെന്റ് അതിനേക്കു ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാതെ ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്. സെക്ഷനുകളിൽ പുറമ്പോക്കുകൾ എവിടെയെല്ലാമുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളുണ്ടാകാൻ ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായി ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പുറമ്പോക്കുകൾ ഇല്ലാത്തതിനുള്ള സ്ഥലം അകയർ ചെയ്തു വെക്കേണ്ടതാണ്. പന്തിമീറ്ററുള്ള ഇന്ന് പുല്ലിനെ വളരെ ക്ഷാമമുണ്ട്. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള സാധുക്കളുടെ വീടുകൾ മേയുന്നതിന് പുല്ലാവശ്യമാണ്. കഴിയുന്നിടത്തെയും പുല്ലു വളയുന്നതിന് സ്ഥലം റിസർവ് ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും എനിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

സർ, മലബാർ കടിയായു കേദഗതി നിയമപ്രകാരം മലബാറിലെ കടിയന്മാർക്ക് പല ആനുകൂല്യങ്ങളും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ താല്പരകളായ ആ നിയമം ബാധകമാക്കിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിക്കാർക്ക് ആ ആനുകൂല്യങ്ങളെല്ലാം അനുവദിച്ചു

[Sri M. Narayanan Nambiar] [5th March 1956]

കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇത് ഞാൻ ഇര സഭ മുമ്പാകെ എത്രയോ പ്രാവശ്യം മുന്നടിക്കുന്നി-
 ചിട്ടുണ്ട്. മലബാറിലെ കൂടിക്കാഴ്ച കാണാം, കഴിക്കാണം, കാണുകയുണ്ടാകണം എന്നീ
 സ്വസ്ഥതകളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം കടം കിട്ടുന്നതിനുള്ള അവകാശം നൽകിയിട്ടുള്ളപ്പോൾ
 തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള സ്വസ്ഥതയെക്കുറിച്ചുള്ള ആ അവകാശം നിഷേ-
 ധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ധാരാളം നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയ
 നിരവധി ഫലമായി കലക്ടർ ഗവണ്മെന്റിനോട് ചില ശുപാർശകൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും
 ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ യാതൊരു തീരുമാനവും എടുത്തിട്ടില്ല. കൂടിക്കാഴ്ച കര-
 ത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ലോസീനതയും അവഗണനയും ഇത് ഒരു പ്രശ്ന-
 കോശമാണെന്നാണ്. ഭൂമി നന്നാക്കാനും കൂടി സാധ്യമായിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് ഗവ-
 റ്റുമെന്റ് കടം അനുവദിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഭൂമി കൈവശമാക്കാനും കൂടിക്കാഴ്ചയായ കാണുകയോ-
 ന്നും ഒരു അങ്ങനെയുള്ള സ്വസ്ഥതയെക്കുറിച്ചുള്ള ആ സഹായം നൽകുന്നതു എന്തു-
 കൊണ്ടു ശരിയല്ല ?

സർ, വെന്യൂ ഡിപ്യൂട്ടിമെന്റനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി പറയേണ്ടതു് ഗ്രാമഭ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യമാണു്. നാട്ടിൽ ഇന്നു ഏറ്റവും അന്തഃതൃപ്തരായിട്ടുള്ളവർ വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുണു്. വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളക്കുറവു, സേവനവ്യവസ്ഥകളും മറ്റും ആലോചിച്ചു തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന്നു ഒരു ക്യാബിനറ്റ് സബ് കമ്മിറ്റിയെല്ലാം രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രശ്നം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആദ്ധ്വാനമായിട്ടു കൈമാറേണ്ടതായി, ഇതെല്ലാംവെച്ചുകൊണ്ടു ഗവണ്മെണ്ടു അടുത്തുതന്നെ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുമെന്നും അതു് ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുമെന്നും എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഈ ബഡ്ജറ്റിലും അതു ഉൾക്കൊള്ളിക്കാതിരുന്നതു നിമിത്തം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെപ്പോലും സംശയിക്കേണ്ട ഒരു നിലയുണ്ടാവുകയുണ്ടാകുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചും കാര്യം വൈകിക്കാതെ അനുകൂലമായ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കു കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കൃഷിക്കാർക്ക് തക്കവികടങ്ങൾ കൊടുക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളെക്കുറിച്ചും ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളും കടം കിട്ടുകയില്ല. മറിയായ സ്റ്റാഫിലാണ്തെന്നു നിമിത്തം കൃഷിക്കാർ കൊടുക്കുന്ന ഹരജികൾ താല്പൂക്ക് ആഫീസിലെ മേലപ്പറമ്പുള്ള കെട്ടിവെക്കാനല്ലാതെ, തക്ക സമയത്തു അനുപചയം നടത്തി കടം അനുവദിക്കാൻ താല്പൂക്കു മേലപ്പറമ്പാർക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. ഇത് ഏതുരയോ തവണ ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ കൂടുതൽ സ്റ്റാഫിനെ നിയമിക്കാനോ തക്കവികടങ്ങൾ സമയത്തുതന്നെ കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാനോ ഇന്നുവരെ ഗവൺമെന്റിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

കൃഷിക്കാർക്കു് ഇന്നു കടം കിട്ടാൻ ഏകാഗ്രയമായുള്ളതു് സഹകരണസംഘങ്ങളാണു്. എന്നാൽ സഹകരണസംഘങ്ങൾ ക്ലിപ്തസഹിതസംഘങ്ങളായതുകൊണ്ടു് ആളുകൾ അതിൽ അംഗങ്ങളാകാൻ മയപ്പെടുന്നു. ഈ സംഘങ്ങളെ ക്ലിപ്തസഹിതസംഘങ്ങളാക്കിയെങ്കിലെ ബഹുജനങ്ങളെ അതിലേയ്ക്കു് ആകർഷിക്കാൻ അവർക്കു് അതുമൂലം സഹായം നൽകാൻ സംഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടു്. അക്കാര്യം ഗവണ്മെണ്ടു് ഗൗരവമായി പരിചിന്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഫോസ് ഓറ്റിലെ താലൂക്കാഫീസിലെയും അവിടെയുള്ള മറ്റു ഗവണ്മെൻറു സ്ഥാപനങ്ങളിലേയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് വീട്ടവാടക അഡ്വൻസ് അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ഫോസ് ഓറ്റിലെ ജീവിതചെലവും വീട്ടവാടകയുമെല്ലാം മംഗലാപുരത്തേക്കാളും ഉയർന്നതാണ്. എന്നിട്ടും ഫോസ് ഓറ്റിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് വീട്ടവാടക അഡ്വൻസ് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഫോസ് ഓറ്റി താലൂക്കാഫീസിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുണ്ടെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി സമയത്തിനു യാതൊരു ക്ലിപ്പുമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അവർക്കു വല്ല വിധത്തിലും കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറു വീട്ടവാടക അഡ്വൻസുകീലും അനുവദിക്കാത്തതു വലിയ ക്രമക്കുരുശാണെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പല അധ്വാനങ്ങളിലും ഇക്കാര്യം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇതുവരെ അനുക്രമമായ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു കാണാത്തതിൽ ഞാൻ പരിതപിക്കുന്നു.

1-46 SRI S. KANDASWAMI KANDAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்
a.m. களே, இப்பொழுது ரெவினியூ விஷயமாக கனம் ரெவினியூ மந்திரி

14 March 1956] [Sri S. Kandaswami Kandar]

வர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யத்தை நான் ஆதரித்து அங்குள்ள குறைபாடுகளை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் 50 அல்லது 60 மீட்டர் பரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஏற்கெனவே இந்த சட்டசபையில் சால்லியிருக்கிறேன். இந்த மீட்டர்தாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காடுகள் வ்வொரு தரப்பிலும் இருந்துகொண்டு வருகின்றன. அதற்கு அடுத்து ஹர்போல் ஒதுக்கப்படாத காடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் இரண்டு மல்கள் அகலம் 30 அல்லது 32 மைல் நீளமுள்ளதாக இருக்கின்றன. இது பஞ்சப்பட்டியிலிருந்து மேட்டூர் அணை வரையிலும் மிட்டா காடுகளாகவும் **unreserved** காடுகளாகவும் இருக்கின்றன. அவைகள் மேய்ச்சலுக்கு உடையதாக இருக்கின்றன. அங்கு எவ்வளவோ ஆடு, மாடுகள் மயலாம். அதற்கு அடுத்தாற்போல் 100 அல்லது 150 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களில் கால் நடைகள் அதிகமாகக் கிடையாது. அங்கு பத்துப் பேர் அல்லது ஐந்து பேர்கள் தான் காட்டில் மயக் கூடிய ஆடு, மாடுகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகாரிகளிடம் பாஸ் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு **reserve** காடுகளில் ஆடு, மாடுகளை மேய்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கென்று மேய்ச்சல் ரையைமயும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த மேய்ச்சல்தரையில் விவசாயிகள் கால்நடைகளை ஒட்டிக்கொண்டு போய் மேய்ப்பது கிடையாது. அந்த மேய்ச்சல் தரையை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அங்குள்ள கணக்குப் பின்னையும் மணியக்காரரும் தான். அதனால் அங்குள்ளவர்கள் கணக்கன்-தராவால் அங்கெல்லாம் விவசாயம் செய்து கொண்டு பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அப்படிப் பயிர் செய்த பின் அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் காலத்தால்தான் விரிகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் பயிரிட்ட பயிர்களை மறித்து விரிகிறார்கள். அதைப்பற்றி அங்குள்ள தாசிஸ்தாருக்கு எழுது யார்கள். அவர்கள் 6-ம் நெம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி 6-நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்து பயிரை அழிக்கச் சொல்லு யார்கள். அப்படி அழிக்கும்போது அவர்களிடம் ஏதாகிலும் கொடுத்தால் பயிர்களை அழிக்காமல் போய்விரிவார்கள். இல்லா விட்டால் பயிர்களை மறித்து விரிகிறார்கள். கணக்கன் பணம் வாங்கிக்கொண்டுதான் ஏலங் களை ஊர்ஜிதம் செய்கிறார். அதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இம்மாதிரி அந்தப் பக்கங்களில் இருக்கும் கணக்குப் பின்னையகனம் மணியக்காரர்களும் செய்து வருகிறார்கள்.

ஒரு விவசாயி ஒரு ஆண்டு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு பயிர் செய் திருந்தால் அதை அந்த விவசாயிக்கே விட்டு விட வேண்டும். அது அரசாங்கத்திஷ்டைய கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய் பாமல் கணக்குப் பிள்ளைகளுக்கும் மணியக்காரர்களுக்கும். இப்படிப்பட்ட பாய்ப்புக் கொடுப்பது அரசாங்கம் தான். கெஜெட்டில் ஆபீசர்களுக்கு மீம் இருக்கக் கூடிய அவ்வளவு பேர்களும்தான் விவசாயிகளை சுரண்டிக்கொண் டிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தக்க வழி அவர்களிடம் இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட ஊழல்கள் அங்கு மலிந்திருக்கின்றன.

இங்குள்ள கணக்கர்கள் அங்குள்ள நிலங்களை வாரி புரம்போக்கு, ஆற்றுப் புரம்போக்கு, ஓடப் புரம்போக்கு; ஊர்ப் புரம்போக்கு என்றெல்லாம் நிலங்களை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். அவைகளை நிர்ணயம் செய்வதும் அங்குள்ள நிலங்களை சர்வே செய்வதும் காரடுகளாகப் பிரிப்பதும் அவர்கள் தான். அந்த அதிகாரம், அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் நிர்ணயம் செய்கிறவர்கள் கலெக்டராகவும், டிபுடி கலெக்டராகவும், மந்திரி னாகவும் தான் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அந்த அதி ராததை அங்குள்ள ஆபீசர்களே எடுத்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி நடத்தும்பொது சதி செய்து கொண்டும் வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் அறிந்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண் டும். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் தாங்கள் தான் இவை களையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். காலில் மீன் களையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். காலில் மீன் பிடிப்பவர்கள் மீன்களுக்கு பெயர் வைப்பதை பொதுமக்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள். அதைப்போலவே இருக்கிறது இந்தக் கணக்குப் பிள்ளைகள் செய்யும் வேலைகள் எல்லாம். மேலே இருக்கும் அதிகாரிகளுப்

[Sri S. Kandaswami Kandar] [5th March 1956]

கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு தான் அரசாங்கத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் மக்களுக்கு உதவி செய்யும் அளவில் மந்திரிகள் முன் வரவேண்டும். விவசாய இனத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு மந்திரி வேலை இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவில்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த அதிகாரிகள் அதைச் செய்வது இல்லை. ஒரு விவசாயி ஒரு நிலத்தை ஒரு வருஷம் பண்படுத்தி பயிர் செய்திருந்தால் அந்த நிலத்தை அவனுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். போடுகால் நிலமாக இருந்தாலும் மேய்ச்சல் தரையாக இருந்தாலும் அதைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கும்போது அங்குள்ளவர்கள் ஆட்சேபினை செய்தால் அது கணக்குப்பிள்ளையும் மணியக்காரமும் தான் ஆட்சேபினை செய்வதாக ஆகும். அதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பமும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது. அதைக் கூடுமானவரையிலும் கண்டுபிடித்து நல்ல முறையில் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சீலநாயக்கனார் என்ற ஊரில் சுமார் 350 ஏக்கர் நிலத்தை இருபது வருஷ காலமாக சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதை 50 அல்லது 60 பேர்களுக்கு ஒடக்காலாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 50 அல்லது 60 பேர்கள் சாகுபடி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்பொழுது தண்டத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது எட்டு பங்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தண்டத் தீர்வை விதிக்கக்கூடாது. அப்படி விதித்து வசூலித்திருந்தால் அதை அவர்களுக்கு வாபஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு அதைப் பட்டா செய்து கொடுக்கும்படியாகவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் சுமார் இருபது வருஷங்களாக அங்கு சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். மேட்டூர் அணை முழு அடையிலிருந்து வந்தவர்கள். மற்றும் அங்குள்ள ரிசர்வ் காடுகளுக்குப் பக்கத்தில் பாப்பாரப்பட்டி, பிக்குலி, ஒண்ணப்பகண்ணடநல்லி, தித்தியப்ப நல்லி, வட்டுவநல்லி முதலிய கிராமங்களில் சுமார் 30 வருஷ காலமாக விவசாயிகள் சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த கிராமங்கள் தண்டத் தீர்வை விதித்திருக்கிறது. அந்த நிலங்கள் சிலது போடுகாலாகவும் சிலது மேய்ச்சல் தரையாகவும் இருக்கின்றன. அங்கு விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் தண்டத் தீர்வை விதித்து அவர்களும் அதைக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கு விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டி யிருக்கிறார்கள், வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அது பாஸ்ட் எரியா. அதை விட்டுவிட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவின்பேரில் இப்பொழுது பலர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னிடமும் வந்து விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விண்ணப்பத்தையும் நான் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை வந்து பரிசீலனை செய்து ஒரு மெமோவும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க 6-ம் நெம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்து இரண்டு வருஷங்களுக்கு தண்டத் தீர்வை சுமார் ரூ. 2,000 அதையும் வசூலித்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கனம் மந்திரி பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்னும் எவ்வளவோ இது சம்பந்தமாக பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பமும் இல்லை. இப்பொழுது ஒவ்வொருகத்தான் அங்கும் இங்கும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவைகளை கவனிப்பார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன்.

1-56 SRI G. NARAYANASAMY NAIDU : கனம் சபாநாயகர்
அ.ம. அவர்களே, கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை நான் முழு மூச்சுடன் ஆதரிக்கிறேன். நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசும்போது, தான் எதிர்க் கட்சியில் இருந்துகொண்டு மானியத்தை எதிர்த்து, குறைகளை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாகவும், இப்பக்கத்திலுள்ள சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களும் மானியத்தை ஆதரித்து விட்டு, பிறகு குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாகவும், சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இது விஷயமாக ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள நாங்கள் இப்பேர்ப்பட்ட விவாதத்தின்போது, நல்ல விஷயங்

[5th March 1956] [Sri G. Narayanasamy Naidu]

களை ஆதரித்தும், குறைகள் இருந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்து, சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ரெவினியூ விவகாரங்கள் எல்லாம் நீண்ட நாளாக மேலும் மேலும் வெறும் G.O.க்களாக வளர்ந்துகொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், இவ்விவகாரங்களை தீர்த்துவைக்க யாதொரு விதமான நிச்சயமான சட்டம் இல்லாமல், ஏதே! G.O.க்களை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வதாகும். இதிலே பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று எடுத்த முயற்சிகள் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. சென்ற சில வருஷங்களுக்கு முன்பு, இந்த ரெவினியூ போர்டை எடுத்துவிட்டு, நான்கு ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு கமிஷனரை நியமித்து நிர்வாகத்தை திறம்பட நடத்தவேண்டுமென்று, ஒரு அபிப்பிராயம் இருந்து வந்தது. ஆனால் அது என்ன ஆயிற்றென்பது தெரியவில்லை. அடுத்தபடியாக, இப்போது இருக்கும் ஜில்லாக்கள் எல்லாம் ரொம்ப பெரிதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 29, 30 லட்சம் ஜனங்களுக்குமேல் இருக்கிறார்கள். இந்த ஜில்லா ஒரு கலெக்டரின் ஆட்சியின் கீழ் இருப்பதால் நிர்வாகத்துறையில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த ஜில்லாக்கள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகப் பிரித்து, அதற்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு கலெக்டர் நியமனம் செய்தால், நிர்வாகத்தில் தாமதம் ஏற்படாமல் காரியங்கள் செய்ய முடியுமென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த அபிப்பிராயத்தை மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, உடனடியாக அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்து பூர்த்தி செய்தால், நிர்வாகம் திறம்பட நடக்கும். இவ்வித ஏற்பாடுகள் செய்வதுடன்கூட, இப்போது இருக்கும் நிர்வாக யந்திரத்தை முற்றிலும் மாற்றியமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நிர்வாகத்தில் ஏதாவது முன்னேற்றம் காண முடியும். மந்திரிகளுக்கு எவ்வளவு திறமையும் நிர்வாக அனுபவமும் இருந்தாலும் நிர்வாக யந்திரம் வேகமாக போகாவிட்டால் எந்தக் காரியமும் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரில் துரிதமாகவும் திறமையாகவும் நடைபெறாதென்பது திண்ணம். நிர்வாகத்தின் யந்திரம் ரொம்ப பழையதாகிவிட்டது. நல்ல டிரைவர்கள் தான் உட்கார்ந்து ஓட்டுகிறார்கள். ஆனால் எஞ்சின துரிதமாக ஓட்டமுடியவில்லை. காரணம், என்ஜின் மிகப் பழையது, speed எடுக்க மாட்டேன் என்கிறது. டிரைவர் மாறி பலனில்லை—என்ஜின் மாறவேண்டும். பழைய வேகத்தில் தான் போகிறது. ஆகவே, நிர்வாக யந்திரத்தை உடனடியாக மாற்றியமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்த்திருத்தத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் எப்போதும், மனைக்கட்டு கிடைக்கவில்லை என்ற புகாரைச் செய்து கொண்டே இருப்பார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில், அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான, எதுவும் விவசாயம் செய்ய முடியாத முளைக் காத நிலங்களும், புல்வெளிகளும் அங்கே ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்நிலங்களைப்பற்றி சாதாரண காலத்தில் யாரும் கவலைப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் யாராவது ஒருவர் அந்நிலத்தில் வீடு கட்டிவிட்டால் போதும், உடனே எல்லா பெரிய மனிதர்களும் சேர்ந்து, அந்த நிலம் மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு பல தலைமுறைகளாக இருந்து வருகிறது, அப்படிப்பட்ட நிலத்தில் அக்கிரமமாக வீடு, குடிசை கட்டிவிட்டான் பாருங்கள் என்று சொல்லி, அந்த குடிசையை பிரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள். சர்க்காரினுடைய நிலம் பறி போய்விட்டதென்றும் கூக்குரலிடுவார்கள். உடனே ரெவினியூ அதிகாரிகளும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் அந்த இடத்திற்கு வந்து, அந்த குடிசையை பிரித்து விட்டு, அந்த நிலத்தை வீணைப் போடுவதில் மிக உற்சாகமும் சந்தோஷமும் காட்டுவார்கள். இக்காரியங்களைத்தான் எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ரெவினியூ உயர்தர அதிகாரிகள், கீழ்தர சிப்பந்திகள், சென்ற சில ஆண்டுகளாக செய்து வருகிறார்கள். இதில் கண்டிப்பாக, மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்பது எனது வேண்டுகோள். சர்க்கார் புரம்போக்கு நிலத்தில் யார் வீடு, அல்லது குடிசை கட்டியிருந்தாலும் அவர்கள் தற்காலீகமாக, அக்குடிசையைப் பிரிக்காமல் அதிலேயே குடியிருக்க, அவருக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும்

[Sri G. Narayanasamy Naidu] [5th March 1956]

நம். அந்த நிலைம சர்க்காருக்கு பலன்தராத, உபயோகப்படாத நிலமாக இருந்தால், அந்த நிலத்தை அங்கு குடி இரும்புவர்களுக்கே ஜாரி செய்து, பட்டா செய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று மிக வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் ஏழை மக்களை தங்கள் மனைக்கருகிலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாதென்று, குடி வெளியேற்ற தடுப்புச் சட்டம் சர்க்கார் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அச்சட்டப்படி அம்மக்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். மனைக்கருகிலிருந்து ஏழை மக்களை வெளியேற்றுவதில் மிகச் சிறந்தவர்கள், பொிய நிலச்சுவான்தாரர்கள். கிராமங்களில் பல நல்ல வீடுகள் இப்பொய் நிலச்சுவான்தாரர்களின் முயற்சியால் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டன. மற்ற நல்ல வீடுகளாவது பிரிக்கப்படாமல் காப்பற்றப்படவேண்டுமென்று ஜில்லா கலெக்டருக்கும், உள்நாள் அதிகாரிகளுக்கும் எழுதி அனுப்பி இருக்கிறேன். நான் எழுதி அனுப்பின தின்பேரில், அவ்வதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் இச்சர்க்காருக்கு என்னுடைய வேண்டுகோளை ஆதரித்து எழுதி அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நான் ஏன் இதை எல்லாம் இங்கே சொல்லுகிறேன் என்றால், எங்கள் ஜில்லாவில் எப்படி குடி வெளியேற்ற பாதுகாப்பு நடைபெறுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான்.

தற்போது நகாங்களிலும், 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் செலவு செய்து கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களையும் இடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவைகளை தடுத்து நிறுத்த, இங்கு வந்து stay உத்தரவுகள் வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது, வாங்கியும் பொயிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் தடுத்துக் காப்பாற்ற நல்ல விஸ்தாரமான சட்டம் வந்தால்தான், அக்கட்டிடங்களைக் காப்பாற்ற முடியும். தற்போது ஜனங்கள் செலவு செய்த சர்க்கார் உதவியும் கொடுத்து வீடு கட்டவும் சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். கட்டின வீடுகளை இடிக்க உரிமை தரும் சட்டமும் இயற்றப்பட்டிருப்பதாலும், ஒரு குழப்ப மயத்தை ஏற்படுத்தி, யார் வெண்டினானாலும் வீடுகளை இடிப்பதும், சிலர் தடுப்பதும் என்ற நிலைமை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அதனால் பல மக்களுக்கு பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையினாலே, இவைகளை முற்றிலும் மாற்றியமைத்தாலொழிய, தற்போதுள்ள குழப்ப நிலை சீர்ப்பாது என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியில் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி எடுத்துப் பேசும்போது, வியாபாரிகளுக்கும், வக்கீல் தொழில் செய்பவர்களுக்கும் இருக்கும்படியான நிலங்களைப்பற்றி குறிப்பிடவேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரிய நகரங்களில் ஒருவர் நல்ல வியாபார ஸ்தலம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு அங்கு வியாபாரம் செய்துகொண்டு, அதே சமயத்தில் கிராமங்களில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் ஒருவர் வக்கீல் தொழில் நகர்புறங்களில் செய்து கொண்டு, அதே சமயத்தில், கிராமங்களில் ஏராளமான நிலங்களையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலத்தை உழுது வாழ்பவர்களுக்கு நிலம் இருப்பதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஆனால் இவ்வியாபாரிகளும், வக்கீல்களும் கிராமங்களில் நிலங்கள் வைத்திருப்பது சரியல்ல. ஏற்கனவே ஜனத்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் கோரமான சொரூபத்தை நாட்டில் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, ஏற்கனவே ஒரு நல்ல வியாபாரத் தொழில், வக்கீல் தொழில் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எதற்காக நிலங்கள்? அவர்கள் அந்த நிலங்களை விட்டு விட்டால், அதை வேலை யில்லாதவர்கள் உழுது பிழைக்க ஏதுவாக இருக்கும். சிலர் செக்ரட்டேட்டில் இருந்து வேலை பார்த்துக்கொண்டு, தங்களுடைய குடும்ப கௌரவத் திற்காகவும், பிற்கால சந்ததிகளுக்காகவும், தங்களுடைய கிராமத்திலு ஐந்து வேலி நிலம் தங்களுக்கு இருக்கவேண்டு மென்று நினைத்து ஏதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் மாற்றி அமைத்தாலொழிய நிலச்சீர்திருத்தத்தை வெற்றி கரமாக அமுல் நடத்துவது சாத்தியமாகாது. நிலம் உழுது பயிர் செய்வதை விட்டு வேறு நகரங்களுக்கு வேறு தொழில் செய்யப் போகிறவர்களுக்கு நிலம் தேவையில்லை. மற்றும் அதிகாரிகள் வேலை செய்யும் இடங்ளில், அவர்களுக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதை சர்க்கார்

5th March 1956] [Sri G. Narayanasamy Naidu]

கண்காணித்து அப்படி அவர்களுக்கு அங்கு நிமிடநேரதால் அவர்களை அந்த இடத்தில் இல்லாமல் மாற்றிவிட வேண்டும். அப்பாடுதான் அந்த நிலங்கள் உழைப்பவர்களுக்கு பயிர் செய்ய கிடைக்கும்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தற்போது சர்க்கார், நீர்பாசன வசதிகளை எங்கும் நல்ல முறையில் செய்திருப்பதைக் கண்டு சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொருத்தவரையில் சரியான வடிகால் வசதிகள் இல்லாமலிருக்கிறது. அதற்கு ஆவன செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். வீரமானிய நிலங்கள் அநேகருக்கு சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சில சிறு நாடகக்காரர் களுக்கும், சினிமாக்காரர்களுக்கும் இந்த வீரமானியத்தை கிடைஸ் செய்து நடிப்பதே, ஒரு வேலையாகிவிட்டது. எனக்கும் இம்மாதிரியான வீரமானிய நிலமிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு தண்ணீர் வசதி கிடையாது. தண்ணீர் வேண்டுமென்று மூலம் கொடுத்து, உத்தரவு வாங்கியும், இதுவரையிலும் அந்த நிலத்தை சாகுபடி செய்வதற்கான தண்ணீர் வசதி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை.

இப்படி, ஒன்றுக்கொன்று எதிரினாயாகவே இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் ஏதாவது ஒரு காரியம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி உத்தரவு கொடுப்பது, இன்னொரு பக்கத்தில், அது நடைபெறாமல் இருக்க முட்டுக்கட்டை போடுவதற்கு சட்டம் வைத்திருப்பதான் நிலையெத்தான் காண்கிறோம். இந்த முட்டுக்கட்டை ஒழிவதற்கு வழி செய்தாலொழிய சிறந்த, நல்ல காரியங்கள் நடைபெருவது சாத்தியமில்லை. ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் சீர்தாக்கீப்பார்த்து இந்த ஆண்டிலாவது நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுரை ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Hereafter only five minutes will be allowed to each speaker.

* **SRI M. CHADAYAN :** മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ മുസി 12-6 p.m.
 ഞങ്ങളും ഹരിജനങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയുള്ള എത്രയോ യുവാക്കളാരുമുണ്ടായിട്ടും പുതിയ ദേവക്കൻസിയിൽ മേപ്പറഞ്ഞ ൩ മുദായകൾ ഉദ്യോഗം കൊടുക്കാത്തതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുകയും ആ തെറ്റുകൾ നികത്തുവാൻ മേലാൽ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തു വന്ന റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഉദ്യോഗത്തിന്നു ഒരു ഹരജി അയച്ചാൽ കിട്ടുന്ന മറുപടി കഴിവില്ലെന്നാണ്. ഈ പരിന്യാപകരായ അവസരം മററി ഗവണ്മെന്റ് ചാരിജനങ്ങൾക്കായി പുനുകത്തിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയുള്ള ഹരിജനങ്ങൾക്കു താല്പരക്കുമീടുകകളിലും റവന്യൂ ഡിവിഷണലാഫീസുകളിലും മറ്റും ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിന്നു പരിശ്രമിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇങ്ങേയറ്റത്തെ കോർക്കാരനായിപ്പോലും ഒരു ഹരിജനം ഇതുവരെ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഉദ്യോഗം കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തി കൊള്ളുന്നു.

അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അവശതകളെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് പല ആവശ്യ നിക്ഷേപം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ജനവരിയുടെ അവശതകൾ പരിഹരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടില്ല. ബഡ്ജറ്റ് കഴിഞ്ഞിട്ടുമാലും ഇപ്പോഴുമുള്ളതായ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനുമേലായി എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടു വരാൻ ഗവണ്മെന്റിന് തയ്യാറാകുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, മലബാറിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനേക്കൂർ തരിശുഭൂമി ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമിരിപ്പുണ്ട്. കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നും ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും മറ്റുമുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കോടിക്കണക്കിനു ഉരുപ്പിക ചെലവഴിക്കുന്ന തവയമേന്റു തരിശായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമി ഭൂമിയില്ലാത്ത കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കു പതിവ് കൊടുത്തു കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ എന്തുതൊക്കുന്നു? ഒരുകാലത്തുതന്നെ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഭൂമിയില്ലാത്തവർ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ താല്പര്യമില്ലാത്തവരാണോ? അവർക്കും ഭൂമി കൊടുത്തു കൃഷിചെയ്യാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടാക്കിയാൽവേണ്ട നാട്ടിൽ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളൂ. മലബാറിൽ ആറുപുറമ്പോക്കുകളും തോട്ടപുറമ്പോക്കുകളും, റോഡുപുറമ്പോക്കുകളും മറ്റുമായി ധാരാളം തരിശുഭൂമികൾ കിടപ്പുള്ളതെല്ലാം ധാരാളം ഭൂമി കൈവശമുള്ള ജന്മിമാർക്കാണ് പതിവുകൊടുത്തതൊക്കെത്തിരിക്കുന്നത്. മുൻ

[Sri M. Chadayan]

[5th March 1956]

கைவசுத்தி ஊர்க்கு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ இலாகா அமைப்பு ஏகாதிபத்திய அமைப்பாகவே இன்றும் இருக்கிறது. நாம் குடியரசிலே, ஜனநாயகத்திலே இருக்கின்றோம். ஆகவே ஜனநாயக சக்திகள் விரும்புகிறபடி இந்த இயந்திரத்தை மாற்றி அமைத்தால் ஒழிய மக்களுக்கு இது பிரயோஜனப்படாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் இன்னும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற புதிய மாறுதலை உணர்ந்துகொள்ளாது இருக்கிறார்கள் என்றுதான் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே பரம்பரை பாத்யத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆதலால் தகப்பனாரை சஸ்பெண்டு செய்தால் உடனே மகனுக்கு அவ்வுத்தியோகம் கிடைக்கிறது. அவர்கள் அங்கே சர்வாதிகாரம் செய்துகொண்டு இருக்கிற நிலைமையிலே இன்று இருக்கிறார்கள். ஒரு வீட்டிலே பரம்பரை பாத்யம் இருக்கிறது என்றால் அந்த வீட்டிலே யாரும் கிராம உத்தியோகஸ்தர் ஆவதற்கு தகுதி இல்லாமல் போனால் கூட அவர் அதை பணம் வாங்கிக் கொண்டு விற்று விடுகிறார். அதை வாங்கியவர்தான் கொடுத்த பணத்துக்காக அந்த உத்தியோகத்தை வியாபாரமாக வைத்துக்கொண்டு அதில் அதிகமாக பயன் அடைவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை செய்கிறார். ஆகவே இந்த முறையை மாற்றி ஜனநாயக அடிப்படையில் அமைக்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். கிஸ்தி வசூல் செய்வது, புறம்

12-11
p.m.

SRI B. K. NALLASWAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ இலாகா அமைப்பு ஏகாதிபத்திய அமைப்பாகவே இன்றும் இருக்கிறது. நாம் குடியரசிலே, ஜனநாயகத்திலே இருக்கின்றோம். ஆகவே ஜனநாயக சக்திகள் விரும்புகிறபடி இந்த இயந்திரத்தை மாற்றி அமைத்தால் ஒழிய மக்களுக்கு இது பிரயோஜனப்படாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் இன்னும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற புதிய மாறுதலை உணர்ந்துகொள்ளாது இருக்கிறார்கள் என்றுதான் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே பரம்பரை பாத்யத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆதலால் தகப்பனாரை சஸ்பெண்டு செய்தால் உடனே மகனுக்கு அவ்வுத்தியோகம் கிடைக்கிறது. அவர்கள் அங்கே சர்வாதிகாரம் செய்துகொண்டு இருக்கிற நிலைமையிலே இன்று இருக்கிறார்கள். ஒரு வீட்டிலே பரம்பரை பாத்யம் இருக்கிறது என்றால் அந்த வீட்டிலே யாரும் கிராம உத்தியோகஸ்தர் ஆவதற்கு தகுதி இல்லாமல் போனால் கூட அவர் அதை பணம் வாங்கிக் கொண்டு விற்று விடுகிறார். அதை வாங்கியவர்தான் கொடுத்த பணத்துக்காக அந்த உத்தியோகத்தை வியாபாரமாக வைத்துக்கொண்டு அதில் அதிகமாக பயன் அடைவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை செய்கிறார். ஆகவே இந்த முறையை மாற்றி ஜனநாயக அடிப்படையில் அமைக்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். கிஸ்தி வசூல் செய்வது, புறம்

5th March 1956]

[Sri B. K. Nallaswami]

போக்குகளையெல்லாம் நிர்வாகம் செய்வது போன்றவைகளையெல்லாம் கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கே உடனடியாக கொடுத்து விடுவதுதான் சிறந்த முறை. ஏற்கனவேயே கிராம பஞ்சாயத்து ஆக்டிலே இந்த முறை இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் நாம் அதை செய்யாமல் இருக்கிறோம். அது நியாயமல்ல. ஆகவே அதை உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தாலுக்காக்களிலே தாசில்தார்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கேயும் நடைமுறை சரியாக இல்லை. ஏதோ கிராம அதிகாரிகள் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், இவர்களுடைய குறிப்பின் பேரிலேயே நிர்வாகம் நடைபெறுகின்றதே தவிர உண்மையிலேயே அங்கே எந்த விதமான ஜனங்களுக்கு திருப்தி அளிக்கும் அம்சமும் இல்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு தாசில்தாருடனும் ஒரு ஆலோசனை கவுன்சில் போடவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இந்த யோசனை புதிதுதான். அப்படி இருந்தால் தான் B மெட்ரோக்களையெல்லாம் ஒழுங்கு செய்வது, இன்னும் கிராமங்களிலே இருந்து வரக்கூடிய பூசல்களையெல்லாம் ஒழிப்பதற்கு அது உபயோககரமாய் இருக்கும். இப்பொழுது கலெக்டர் அவர்களுக்கோ அல்லது ரெவின்யூ போர்டுக்கோ அப்பீல் செய்யும்பொழுது நேரிலே வந்து கட்சிக்காரர்கள் அவர்களுடைய கட்சியை எடுத்துச் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பமே அளிக்கப்படுவதில்லை. அதனாலே பெரிய கஷ்டம் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. நான், என் நண்பர் நாராயணசாமி அவர்கள் சொன்ன அத்தனை கருத்தையும் அப்படியே ஆதரிக்கின்றேன். இப்பொழுது உள்ள முறையை மாற்றி, பரவலாக ரெவின்யூ போர்டைக்கூட பிரித்து அமைப்பது மிகவும் நன்மை தரும். ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் அவசிய கவனிப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக லோயர் பவானி வாய்க்கால் பிரதேசத்திலே உரம்பு எடுத்த நிலப்பகுதிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நெல் விளைச்சலுக்கு எல்லாம் தண்டத் தீர்வை விதித்து சென்ற வருஷத்திலே வசூல் செய்யப்பட்டது. மறுபடி அதை கிளர்ச்சியின் காரணமாக அதை சர்க்கார் மாற்றிவிட்டது. இன்று எந்த எந்த நிலங்கள் உரம்பு நிலங்கள் என்று கணக்கு எடுத்து இருக்கிறோம். ஆனால் அந்தக் கணக்கை இன்னும் பிரசாரம் செய்யவில்லை. அதனால் குறிப்பிட்ட விவசாயி தன்னுடைய நிலம் உரம்பு நிலத்தில் சேர்ந்து இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அறிந்து அவசியம் இருந்தால் அப்பீல் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அந்த உரம்பு நில கணக்கை உடனடியாக பிரசாரம் செய்யாவிட்டால் அடுத்த வருஷம் பெரிய கூக்குரலும், பெரிய கிளர்ச்சியும், பெரிய அதிருப்தியும் ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி கலெக்டர் அவர்களிடத்திலே தெரிவித்தேன். ஆனால் இன்னும் துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இது ரொம்ப முக்கியமான அம்சம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன்.

அடுத்தாற்போல் பவானி தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் பெரும்பகுதி, 100க்கு 20-க்கு மேல் ஹரிஜனங்கள் வாழ்கின்ற பகுதி. ஹரிஜனங்கள் பெரும்பாலும் பட்டா பூமியிலே குடியிருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். நான் ஒவ்வொரு தடவையும் இதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டுதான் வருகின்றேன். அவர்கள் குடியிருக்கும் இடங்களை பட்டா செய்து கொடுப்பது அவசியம். அப்புறப்படுத்தாமலிருக்க சட்டம் செய்வது அவசியம். அதனால் சிலயிடங்களிலே அடிதடி சண்டைகள் கூட நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது. பல இடங்களிலே சேரிகளுக்கு போவதற்கு தடம்கூட கிடையாது. 7, 8 வருஷங்களாக இதில் ரெவின்யூ இலாகா பாராமுகமாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. அங்கு 7 வருஷம் சுகாட்டுக்கு போவதற்கு கூட வழி கிடையாது. இதனால் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய இடத்திலே புதைத்து அதனால் காலரா போன்ற தொத்து நோய்கள் ஏற்படுகின்றன.

அடுத்தபடியாக உரம்பு நிலத்திலே ஹரிஜனங்கள் ஏராளமாக குடி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் சங்கடமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். வியாதிகளுக்கு இறையாகிறார்கள். இன்று மேட்டூர் வாய்க்கால் லோயர் பவானி பிரதேசங்களிலே ஹரிஜனங்கள் இம்மாதிரி கஷ்டப்பட்டுக்

[Sri B. K. Nallaswami] [5th March 1956]

கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொண்டு நான் என் பேச்சை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, in the limited time at my disposal I want to deal with the fixation of fair rent and security of tenure provided for in the Malabar Tenancy Act. Sir, the fair rent provision that had been made in the Malabar Tenancy Act had been doing much good to the tenants; but unfortunately, rule 3 (a) of the Fixation of Fair Rent Rules framed by the Government has been held void by the Madras High Court with the result the rent is being enhanced now. I cannot explain it now. Then there had been another decision of the Ottapalam Sub-Court which has also resulted in enhancing the rent. For, they say while settlement was made the shrinkage in the produce had been taken into account and also the harvest expenditure that had been deducted so far shall not be taken into account. The result of these decisions is that the fair rent fixation is of no use to the tenants now. As I said, the tenants are put to considerable difficulty on account of certain defects in the Malabar Tenancy Act and I request that those defects should be removed by bringing in suitable amendments to the Act.

With regard to fixity of tenure, the ukudi tenants who have been in possession for one year have been given security. But unfortunately ukudi is defined in such a way as to include the hut only and not the house-site. These ukudi tenants have been growing vegetables and even cashew trees around the house-sites and they have been enjoying the fruits of the produce of these trees and the vegetables, but now, on account of the definition, the landlords are not allowing them to enjoy these things. If the intention of the Legislature is to be carried out, the Act should be amended suitably.

With regard to arrears of rent, there is provision for paying six years' rent up to the year 1953 and the time fixed for payment is going to expire on 19-3-1956. There is only a short interval of a few days more and if tenants are not able to pay the arrears of rent for all the six years by that time, I am afraid that hundreds and thousands of tenants will be evicted from their land. Already the landlords are issuing notices for paying the arrears of rent. There is a practice in Malabar to the fact that the landlords would not issue receipts to the tenants who have been paying the rent regularly with the result that most of the landlords are in a position to prove that the tenants are in arrears, whereas, as a matter of fact, there are no arrears. An amendment of the Act is necessary in this respect also.

Owing to excess of rainfall during the month of September 1955, about 1,000 acres of crops have failed in my own taluk of Ponnani. Crops have failed mainly in Edapal, Eswaramangalam, Kolalambur amsams and other adjoining amsams. The Revenue Inspectors and the Tahsildars have inspected the areas and they are satisfied. But it is said that for getting remission in land revenue, the landlords and not the tenants should apply to the Government. But the landlords are not interested in getting remission, because if land revenue is remitted, there will be a corresponding remission in the rent payable

[5th March 1956] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

by the tenant. So they are not applying for remission. When the tenants make the applications, they are returned with the endorsement that the applications should be sent by the landlords. Here also there should be an amendment to the statutory rules framed by the Revenue Board.

Ponnani has been bifurcated into two taluks and a new taluk of Tirur has been formed. But there is no sub-treasury in Tirur with the result that persons who want to remit money into the treasury have first to go to the Tahsildar of Tirur for getting an endorsement and then go to Ponnani. This involves duplication of work and creates difficulty for the people. I request the Hon. Minister to open a taluk treasury at Tirur and once again request to bring in suitable amendments to the main Act and to the rules framed thereunder so that the intention of the Legislature may be carried out.

* SRI V. S. CHINNASWAMI NAIDU : உதவி சபா 12-2
நாயகர் அவர்களே ! கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கின்றேன். ஆதரிக்கும் முறையிலே சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் சில இடங்களிலே பூயல், சில இடங்களிலே அதிக மழை, சில இடங்களிலே பஞ்சம். அதேமாதிரி எங்கள் திண்டுக்கல் தாலுகாவில் வட பகுதியிலும், கிழக்கு பகுதியிலும், வடந்தம், தென்னத்தம் முதலிய மேலூர் தாலுக்கா பிரிக்காலேயும் இந்த வருஷம் மழை கிடையாது. தொடர்ச்சியாக பல வருஷங்களாக மழை இல்லாதபோதிலும்கூட இந்த வருஷத்தில் மழையே இல்லை. அங்கே கிணறுகள் எல்லாம் வறண்டுவிட்டன. குளங்களிலே தண்ணீர் கிடையாது. புஞ்சை நிலங்களெல்லாம் இந்த வருஷம் பெரும் பகுதி பயிர்கள் கிராமங்களில் தீயந்துவிட்டது. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வருஷம் வரி வஜா செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வரிவஜா ஏன் செய்ய வேண்டும் என்று அங்குள்ள ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், கர்ணங்களை கூப்பிட்டு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டாமென சொல்லுவதாகவும் அங்குள்ள தாசில்தார் இந்த மாதிரி வஜா இவ்வருஷம் கிடையாது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறாரென்று இதை என்னிடம் அக்கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் கூறினார்கள். அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். எந்த எந்த பிராந்தியங்களில், எந்த எந்த மாதிரி பஞ்சம் இருக்கின்றதோ அதற்கு தகுந்தாற்போல அதை கவனித்து ஏற்பாடு செய்வது நலம். இங்கே சில ஊர்களில் குடி தண்ணீர், ரோடுகள், பாடசாலை கட்டிடங்கள் வசதி இல்லாத ஊர்களுக்கு எல்லாம் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் பல வேலைகள் நடக்கின்றன. நமது அரசாங்கம் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்துகொண்டு வருகின்றது. குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக பல நூற்றுக்கணக்கான கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றுக்குச் செலவான தொகையில் ஒரு பகுதியை கிராம மக்களே போட்டுக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான வேலைகளை எல்லாம் பார்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு உதவி இன்ஜினியரும், பல தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு சூப்பிரைவஸரும் இருக்கிறார்கள். இதிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலையை முடித்து விட்டாலும்கூட கிராம ஜனங்களுக்கு ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழே கொடுக்கப்படவேண்டிய பணம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. இந்தக் கணக்குகள் எல்லாம் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு பணம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் உன்னிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். சர்க்கார் ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் பணத்தை இவர்கள் உடனடியாகக் கொடுக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

[Sri V. S. Chinnaswami Naidu] [5th March 1956]

வடமதுரையில் மொட்டணம்பட்டி என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் கிணறு வேலையை ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் பூர்த்தி செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய கொஞ்சப் பகுதிப் பணம் இன்னும் கொடுக்கப்படாவிட்டால், இந்தப் பணத்தின் ஒரு பகுதி கணக்கு ரெவின்யூ இலாக்காவிலும், இன்னும் ஒரு பகுதி ஸ்தல அபிவிருத்தி இலாக்காவிலும் பரிசீலிக்கப்பட்டு, பைனல் செய்யப்படவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த கிராமத்திலிருந்து மதுரை 60, 70 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. இந்த கிராம பெரிய மனிதர் அந்த மதுரைக்கு போய் கணக்கை பைனல் செய்துவர வேண்டுமென்றால் எப்படி சாத்தியமாகும்? இதற்கு ஏதாவது ஒரு முறையை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதி வட மதுரை பஞ்சப் பிரதேசம். எனவே மந்திரி அவர்களிடமும், முதல் மந்திரி அவர்களிடமும், இந்தப் பகுதிக்கு ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் முதலிய வற்றை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று போன வருஷம் மனுக் கொடுத்தேன். ஆங்காங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். போன வருஷம் அத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்த வருஷமாவது அங்கே ஏதாவது அத்திட்டத்தில் அபிவிருத்தி சேர்த்து வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இப்பொழுது நமது அரசாங்கத்திலே கிணறு வெட்டுவதற்காகவும், மாடுகள் வாங்குவதற்காகவும், லோன்கள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதிகமாக லோன்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் பாக்கியுள்ள லோன் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க ஸ்பெஷல் தாசில்தார் திண்டுக்கல் தாலுக்காவிற்கு கிடையாது. ஒரே ஒரு தாசில்தார் தான் எல்லா வேலைகளையும் கவனித்து வருகிறார். அதனால் வேலை மிகுந்த தாமதம் ஆகிறது. முப்பது ஆயிரம், நாற்பது ஆயிரம் ரூபாய் கஜானாவில் இருந்தபோதிலும் கூட பல லோன் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இன்றைக்கு கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் கவனித்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக இப்பொழுது டிஸல் எண்ணெய்க்கு வரி வருகின்றது. விவசாய உபயோகத்திற்கும் சேர்த்தே இந்த வரி போடப்போகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குவது இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே விவசாய காரியங்களுக்கு மட்டும் விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியினால் டிஸல் எண்ணெய் விலை உயராமல் இப்பொழுது இருக்கும்படியான விலைக்கே கிடைக்கும்படியாக மந்திரி அவர்கள் சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை எழுதித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-31
p.m.

SRI S. P. THANGAVELU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப் பிராணையை ஆதரிப்பதன் மூலம் சில விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கொஞ்சநாளாகவே, சென்னை ராஜ்யம், மத்திய அரசாங்கம் இரண்டுமாகச் சேர்ந்து நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்படுமென்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் உடனடியாகக் கொண்டுவரப்படுமென்று பல முறை அமைச்சர் அவர்களும் கூறிவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த விதமான முடிவும் இதுவரையில் செய்யப்படவில்லை. அதைவிட்டு பொதுமக்களிடத்தில் தான் இவர்கள் ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலையை சிருஷ்டித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிற குழப்பமான சூழ்நிலையின் காரணமாக அமைதியான சூழ்நிலை மாறிப்போய் பலவிதமான தகராறுகள் நாட்டில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறியாமல் இருக்க முடியாது. ஏதாவது நிலச்சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் விரும்பினால் உடனடியாக அதனைக்கொண்டு வந்து நாட்டில் அமைதி ஏற்படும்படியாக சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நிலச்சீர்திருத்தம் எப்போது கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இதன் விளைவாக விவசாயிகளுக்கு என்ன பலன் ஏற்படும் என்பதைப்பற்றி ஒரு முடிவான கொள்கை திட்டம் இல்லாததன் காரணமாக குறிப்பாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் நிலத்தகராறு விஷயத்தில் எப்படி

[5th March 1956] [Sri S. P. Thangavelu]

நடந்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும், எந்த வகையில் நிர்ணயம் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தோன்றியபடியெல்லாம் செய்கிறார்கள். நாடு முழுவதும் ஏகமனதான கொள்கையே இல்லாமல் இருக்கிறது. கிராமங்களில் எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் பழுதுபோன நிலமாக இருந்தால் அதனை உற்பத்தி செய்வதற்கு அதை மறுபடியும் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்ற உறுதி இல்லாத நிலையில் இருக்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்கள் உழுது பயிரிடுவதற்கு ஒரு உத்தரவாதம் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அவர்கள் நிலத்தை உழுதார்களோ இல்லையோ நிலச்சுவாந்தார்கள் திடீரென்று அவர்களை வெளியேற்றிவிடுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்கு பணம் செலவழித்தாலும் பணம் வீணாகத்தான் போகிறது. மேற்கொண்டு அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு என்ன தொழில் செய்வது என்று திட்டமிட்டிருந்தால் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தமுடியும். இப்பொழுது எந்தவிதமான திட்டவட்டமான கொள்கையும் இந்த சர்க்கார் அனுசரிக்கவில்லை. ஆங்காங்குள்ள சூழ்நிலையை அனுசரித்து கோர்ட்டுகளுக்கு பணம் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். தற்போது விவசாயிகள் அப்பீல் செய்வதுபற்றி ஒன்றும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. நிலச்சீர்திருத்தத்தில் மாறுதல் ஏற்படுமா இல்லையா என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்ற ஒரு திட்டமான கொள்கை இல்லை. இந்த விவசாயிகளின் விஷயத்தில் ஒழுங்கான முறையை அனுசரித்து பாதுகாக்காவிட்டால் யார் வேண்டுமானாலும் அந்தத் தந்த சூழ்நிலையைப் பொறுத்து எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் வெளியேற்றிவிடுவார்கள். ஆதலால் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் இந்த அடிப்படையில் நியாயம் வழங்காமல் இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் நிலவும் இவ்விதமான குழப்பத்தைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக தங்கள் கொள்கையை வெளிப்படையாக சொல்ல சட்டங்கள் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. K. THIRUMURTHI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த ரெவின்யூ மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பெருவாரியாக உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டனர். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பொருத்தவரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை. காரணம் கிராமங்களில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் ஏழைகள் பணவசதி இல்லாதவர்கள். திட்டத்திற்கு முன்பணம்போட இயலவில்லை. கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துப் போர்டுகளோ கிடையாது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்திலாவது சர்க்காரே முன்பணம் போட்டு வீடுகள் கட்டியும், ரோடுகள் போட்டும் கிணறுகள் வெட்டியும் கொடுக்கப்படவேண்டுமாய் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தற்சமயம் கோவை ஜில்லாவிலும் பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் உள்ள கிராமங்களில் கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றிவிட்டதால் குடிதண்ணீருக்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே லாரிகள் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுவந்து இதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமக் கைத்தொழில்களைப் பொருத்தவரை ஹரிஜனங்களுக்கு சென்ற திட்டத்தில் ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. குடிசைத்தொழில்களுக்காக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கடனுக்கு விண்ணப்பங்கள் செய்தது என்ன ஆயிற்றென்று தெரியவில்லை. இந்தத் திட்டத்திலாவது என்னுடைய தொகுதியாகிய பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் ஒரு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தி அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் கொடுத்தும் வேண்டிய மூலதனம் கொடுத்தும் உதவிசெய்ய வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் குடிசைத் தொழில்களில் பயிற்சியளிப்பதற்கு ஆட்கள் எடுப்பதில் பெரும்பாலான ஹரிஜனங்களையே சேர்க்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டார் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்வது என்ற முறை மிக சங்கடப்படுகிறார்கள். இவர்கள் செய்யும் தவறுகளால்தான்

[Sri P. K. Thirumurthi]

[5th March 1956]

ஹரிஜனங்கள் சர்க்காரைக் குறைகூறவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் செய்யும் தீர்மானங்களையும், திட்டங்களையும் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டார் அவ்வப்போது விளம்பரப்படுத்தியும், அவர்கள் மத்தியில் இவர்களும் ஒன்றாய்க் கலந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதுடன் அப்படி நல்லமுறையில் எந்தத் தாலுகாவில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்கிறார்களோ, அந்தத் தாலுகா தாசில்தார் மற்றும் கிராம அதிகாரிகளுக்கும் பரிசு கொடுக்கப்படும் என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட வேண்டுமாயும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கார் புறம்போக்கு தர்க்காஸ்து நிலங்களை சாகுபடி செய்துவரும் ஹரிஜனங்கள் எந்த விதமான உத்தரவுமில்லாமல் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இது பற்றி பலதடவை புகார் செய்தும் கவனிக்கப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியாகிய பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் குறிப்பாக கருப்பம்பாளையம் கிராமம், அரசர்பாளையம் கிராமம் ஆகிய ஊர்களில் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். காளிபாளையம் கிராமத்தில் குடியிருக்க வீடுகள் கட்டியதை பிரித்து எறிந்திருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் ஏன் இம்மாதிரி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் சம்பந்தப்பட்ட பிரக்கா ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களாலும், கிராம அதிகாரிகளாலும்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கும் பணத்தை இவர்கள்கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே இந்நிலைமையை மாற்றி மேற்படி கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கு நிவாரண மளிக்கவேண்டுமென புறம்போக்கு நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யும் எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும் எந்தவிதமான ஆட்சேபணைகள் இருந்தாலும் அதைப்பொருட்படுத்தாது பட்டா செய்து கொடுத்துவிடவேண்டுமாய் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-42
p.m.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உணவு பஞ்சம் ஏற்பட்ட காலத்திலே, சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கும், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் உழுது பயிரிடுவதற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உற்பத்தியை பெருக்கி உணவு நெருக்கடியை தீர்க்க, நிலமில்லாத ஏழை ஹரிஜனங்களிடமிருந்து நிலத்தை உத்தரவு போட்டு அரசாங்கம் அபகரிக்க நினைக்கிறது. ஏழைகள் பயிரிடுவதற்கு முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்கார் ஜில்லா கலெக்டருக்கு ஒரு தாக்கீது அனுப்பினால் அந்த புறம்போக்கு நிலங்களை மறுபடியும் ஏழை விவசாயிகள் பயிரிடுவதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தான் நிலைமை ஒருவாறு மாறும். உற்பத்தி பெருக்கும் அதிகரிக்கும், உணவு நெருக்கடியும் தீரும். ஆதலால் ஏழைகளுக்கு இந்த அவல நிலை ஏற்படாது காப்பாற்றுவது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு அத்தாட்சியாக இரண்டொரு விஷயங்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1942-ம் ஆண்டிலிருந்து விழுப்புரம் தாலுகா, கல்பட்டு கிராமத்தில் ஏழைகளுக்கும், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் 50 ஏக்கர் நிலங்களை கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் பயிரிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் உரிமையைப் போக்கி விட்டார்கள். அங்கு மணியம் ஜெயராம் அய்யர், கணக்கு பிள்ளை முதலியவர்கள் அந்த ஆதிதிராவிட மக்கள் மீது துவேஷம் கொண்டு நிலத்தில் உள்ளவர்களை வெளியேற்றி விட்டார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லா சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் பூராவும் கையொப்பமிட்டு சர்க்காருக்கு ஒரு மகஜர் அனுப்பினோம். மேலும் இதைப் பற்றி சட்ட சபையில் 1 மணி நேரம் விவாதமும் நடந்தது. கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களும் இந்த நிலைமையைப் பார்வையிட்டார்கள். முதலில் 60 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று ரெவினியூ மந்திரி ஜில்லா கலெக்டரிடம் கூறினார்கள். ஆனால் இது வரை 5 ஏக்கர் நிலம் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லா கலெக்டருக்கு ஒரு தாக்கீது அனுப்பி 60 ஏக்கர் நிலங்களையும் அவர்களுக்கு ஒதுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மதுரையிலே வீடு இல்லாத ஹரிஜனங்களும் வீடு இல்லாத ஏழைகளும் “திடீர் நகர்” என்ற ஒரு நகரை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். திடீர்

5th March 1956] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

நகரில் 7 ஏக்கர், 72 செண்ட் நிலத்தில் 450 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்பொழுது திடீர் நகரை திடீரென்று காலி செய்ய வேண்டுமென்று கலெக்டர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த நகரத்தை திடீரென்று ஹரிஜனங்கள் காலி செய்யவேண்டும் என்றால், வசிக்க இடமில்லாதவர்கள் சென்னையில் எப்படி நடைபாதையில் வாழக்கை நடத்திக் கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்களோ அப்பேற்பட்ட நிலைமை தான் இந்த இடத்திலும் ஏற்படும். ஆகவே இந்த மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு மந்திரி அவர்களைச் சேர்ந்தது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

என் தொகுதியில் வெள்ளையாம்பட்டு, முட்டத்தூர், தொரவி ஆகிய இடங்களில் உள்ள புறம் போக்கு நிலங்களில் ஏழை ஹரிஜனங்களும் ஏழை விவசாயிகளும் வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நிலங்களைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்று கலெக்டர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பல வருஷங்களாக இங்கு இந்த ஏழை மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் போக்கு வரத்து வசதிக்கு ஒன்றும் பாதகம் ஏற்படவில்லை. முட்டத்தூரில் சாதாரணமாக சிறிய கடை வைத்திருப்பவர்கள் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலத்தை காலி செய்ய வேண்டுமென்றால் மிகவும் அவதிப்படுவார்கள். நிலமில்லாதவர்களுக்கு பயிர் செய்வதற்கு நிலம் கொடுக்கிறோம், மனை இல்லாதவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு ஏற்கனவே நிலத்தில் இருக்கிறவர்களை அப்புறப்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலை தான் இருந்து கொண்டு வருகிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப் போகிறோம், உழுபவர்களுக்கே தான் நிலம் சொந்தம் என்றெல்லாம் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாக கொண்டு வந்தால் தான் சர்க்கார் நல்லெண்ணத்தோடு ஏழைகளை கவனிக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபொழுது பெரிய மிராசுதார்கள் மகாநாடுகளைக்கூட்டி பயமுறுத்துகிறார்கள். தேர்தல் நெருங்குகிறது, நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் மிராசுதார்கள் தேர்தலில் சர்க்காரை ஆதரிக்க மாட்டார்கள், ஆகவே இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைத் தள்ளி போடவேண்டும் என்ற சூழ்நிலை தான் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இதையெல்லாம் தவிர்த்து ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் நிலச் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் அமுலுக்கு வந்தால் உற்பத்தி குறையும் என்று மிராசுதார்கள் பயமுறுத்துகிறார்கள். கண்டிப்பாக உற்பத்தி இன்னும் அதிகமாகுமே தவிர குறையவே குறையாது. சீனா, காஷ்மீர் முதலிய இடங்களில் இந்த மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டு வெற்றி காணப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த ராஜ்யத்திலும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12.
p.m.

SRI R. THANGAVELU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ரெவினியூ மான்யத் துறை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசுகிறேன். ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலே வெட்டி, தலையாரி என்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு Village Police என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அவர்களுக்கு பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் கிராம அதிகாரிகள் அவர்களை மிருகத்துக்கும் கேவலமாக நடத்துகிறார்கள். அது எப்படியென்றால் இந்த வெட்டி, தலையாரி இவர்களில் ஒருவன் மணியக் காரனிடத்திலும், மற்றொருவன் கணக்குப்பிள்ளையிடத்திலும் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு பேர்களுடைய வீட்டு வேலையை இந்தத் தோட்டி, தலையாரிகள் இரவு பகலாக கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பதவில் எல்லாம் மணியக்காரர் கணக்குப்பிள்ளை நிலங்களில் சாகுபடி வேலையை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரவெல்லாம் பயிருக்குத் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு நாளைக்குத் தான் அவர்களுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி வெட்டி,

[Sri R. Thangavelu] [5th March 1956]

தலையாரிகள் பலவிதமான ஹிம்ஸைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். கிராம அதிகாரிகள் சொல்லுகிறபடி இவர்கள் நடக்காவிட்டால் உடனே அவர்கள் இந்த ஊழியர்களைப் பற்றி தாசில்தாருக்கு இவர்கள் மூன்று நாட்களுக்கு வேலைக்கு வரவில்லையென்று ஒரு சிறிய ரிப்போர்ட் எழுதி விடுகிறார்கள். ரிப்போர்ட் எழுதுவதோடு அல்லாமல் இந்த கிராம அதிகாரிகள் தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இவர்களை வசப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருப்பதால், இவர்கள் எழுதிய ரிப்போர்ட்டை அவர்களும் ஆதரித்து உடனே இந்த வெட்டி, தலையார்க்கு 1 ரூபாய் முதல் 5 ரூபாய் வரை அபராதம் விதிக்கிறார்கள். இவர்கள் வாங்குகிற சம்பளமோ சொற்பம் தான். 11 ரூபாய் சம்பளமும், 7 ரூபாய் அலவன்சும் ஆக 18 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். இவர்கள் இரவு பகலாக கிராம அதிகாரிகள் வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு கஷ்டப்பட்டுவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் வீடுகளிலேயே தான் படுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில் இந்த கிராம அதிகாரிகள் செய்த ரிப்போர்ட்டின் பேரில் இந்த ஊழியர்கள் 6 மாதம் 1 வருஷம் சஸ்பெண்டு செய்யப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் முக்கியமாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-50 என்னுடைய தொகுதியில் ஏராளமான நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தை 8, 10 வருஷகாலமாக ஒரு ஹரிஜன் சாகுபடி செய்து கொண்டு வந்த போதிலும் அந்த நிலத்தை அவனுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பதில்லை. மூன்று மாதத்தில் ஆண்டிப்பட்டியில் 300 சொச்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக ரிலர்வ் செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலங்களுக்கு பட்டாக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருந்தும் அது கவனிக்கப்படவில்லை. ஹரிஜனங்கள் என்னிடம் புகார் செய்தார்கள். பிறகு நான் தாசில்தார், கலெக்டரை நேரில் பார்த்தேன். இதன் விளைவாக தாசில்தார் அவர்கள் ஆளுக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் வீதம் பட்டா செய்து கொடுத்தார்கள். இந்த மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்கு ரொம்பக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பதோடு கூட, வெட்டி, தலையாரி விஷயத்தை மட்டும் சீக்கிரம் கவனித்து நான் சொன்ன மாதிரி அவர்களை ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கடுமையாக நடத்தாமல் இருக்கும்படி உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கீழ்பவானிப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலைமையைப்பற்றி சொல்லவிரும்புகிறேன். இந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்க மந்திரி அவர்கள் துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரதேசம் என்னுடைய தொகுதி மட்டும் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் உட்பட 8 அங்கத்தினர்களுடைய தொகுதிகள் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள தண்ணீர்த் தீர்வையை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது போல் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதன்பேரில் கீழ்பவானி சம்பந்தமாகச் சமீபத்தில் மூவர் சேர்ந்து ஒரு விண்ணப்பத்தை சர்க்காரிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருபத்து ஏழு லட்ச ரூபாய் தண்ணீர் தீர்வை கொடுப்பதற்கு ஒப்புக்கொண்டால்தான் திட்டத்தில் சில மாறுதல் செய்யலாம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னதன்பேரில் அதே மாதிரி அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டு இந்த விண்ணப்பத்தை கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை செய்வதன் மூலம் சர்க்கார் எதிர் பார்ப்பதுபோல் ஏதாவது நடக்குமா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக நடக்காது என்று தான் சொல்லவேண்டும். அடிப்படைப் பிரச்சனை தீர்த்தால் தான் அங்கே இருப்பவர்கள் ஆறுதல் அடைவார்களே தவிர, மாறுதல் இல்லாதவரை அவர்களுக்கு நிச்சயமாக ஆறுதல் கிடையாது. அங்கு எதுவேண்டுமானாலும் நடக்கக்கூடிய சூழ்நிலை நிலவியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் அதிகாரிகளே சொல்லியதன்பேரிலும் மந்திரி அவர்களும் 27 லட்சம் ரூபாய்க்குக் கீழ் தண்ணீர் தீர்வை குறைப்பதில்லை என்ற அடிப்படையிலேதான்

[Sri K. R. Nallasivam] 5th March 1956]

மாற்றுத்திட்டம் கவனிக்கப்படுமென்று சொன்னதின் பேரில் அதை ஒப்புக் கொண்டு அதே மாதிரி விண்ணப்பம் மூவரால் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மூவர் கொடுத்திருக்கும் விண்ணப்பம் என்னவென்றால் நிலங்களை தோட்டக்கால், நஞ்சை, மேட்டாங்காடு என்று மூன்று வகையாக பிரிப்பதென்றும் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தீர்வை அப்படியே குறையாமல் கொடுக்கப்படும் என்ற அடிப்படையில் தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தப் பிரதேசத்தில் பயிர்கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. இவர்கள் சொல்லுகின்ற திட்டமும் இப்பொழுதுள்ள பயிர் கட்டுப்பாடும் விவசாயிகளை நிராசமாக்கிவிடும். நெல்லுக்கு நீங்கலாக மற்ற பயிர்களுக்குள்ள கட்டுப்பாட்டை உடனே நீக்கி உத்தரவு போட்பால்தான் அங்கு அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்படும்.

இந்தப் பிரதேசத்தில் சர்க்கார் ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரியாக 14 ரூபாய் கணக்கிலே தற்போது தண்ணீர் தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். ஏக்கருக்கு 10 ரூபாய் வசூலித்தாலே சர்க்காருக்கு 20 லட்ச ரூபாய் கிடைத்துவிடும். பத்து ரூபாய்க்கு மேல் இந்தப் பொட்டல் காடு தாங்காது. சமீபத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விண்ணப்பத்தில் கிணறுகள் வெட்டிக்கொள்வது பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதோடு இந்த மூவர் கமிட்டி அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்டது போன்ற தவறான எண்ணத்தை ஜனங்களிடம் பரப்ப வேறு முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதேசத்தில் கிணறு வெட்டக்கூடாது என்ற உத்தரவை சர்க்கார் மாற்றவேண்டுமென்றும் பலதடவைகள் விண்ணப்பத்திக்கொண்டும் இது சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

இது ஒரு சாதாரண உரிமை. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்படி கூட அந்த உரிமைகளை மறுக்கமுடியாது. இன்னும் பல பராஜெக்ட் பிரதேசங்களிலும் இது போன்ற உத்தரவு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. இது விஷயமாக விரைவில் விவசாயிகளும் கோர்ட்டுக்குப்போகப்போகிறார்கள் என்பதே நீர்க் கசிவு ஏற்படுகிறதோ அங்கேதான் நெல் விளைவிக்கவேண்டுமென்பது சர்க்கார் உத்தரவு. நானும் அந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தை ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனது நண்பர்கள் கொடுத்திருக்கும் விண்ணப்பத்தில் நீர்க் கசிவு உள்ள நிலங்களுக்கு பர்மிட் கொடுப்பதுடன், முன்பே ரொம்ப காலமாக நெல் விளைவித்துக்கொண்டிருந்த நிலங்களில் நெல் விளைவிப்பதற்கு பர்மிட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் சொல்லும் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தால் செல்வாக்குள்ளவர்களுக்கு ஏராளமான நிலத்துக்கு நெல் பர்மிட் கிடைக்கும். ஆகவே பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு நீர்க்கழிவுள்ள நிலத்துக்கு பர்மிட் கிடைக்காமல் போவதுடன் மேலும் எல்லோருக்கும் தண்ணீர்த் தட்டு இன்னும் அதிகமாக ஏற்படும். அதோடு மேட்டாங்காடு நண்பர்கள் கேட்கும் கோரிக்கைகளானது 113,000 ஏக்கரிலுள்ள அதிகப்படியான விவசாயிகளுக்கு பெரும் பாதகமானது. தோட்டக்கால் நிலங்கள் போக மீதியுள்ள நிலங்களுக்கெல்லாம் பயிர்கட்டுப்பாடு வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். இது ஆபத்தானது.

ஆகவே அங்குள்ள பயிர் கட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்கு முயற்சிசெய்ய வேண்டும். ஆகவே சர்க்கார் மூவர் விண்ணப்ப அடிப்படையில் காரியங்களை நடக்குமானால் இந்த எட்டு தொகுதிகளிலும் சர்க்கார் எதிர்பார்க்கும் பலன்கள் நிச்சயமாக கிடைக்காதென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே நெல்லுக்குமட்டும் கட்டுப்பாடு வைத்துக்கொண்டு மீதியுள்ள பயிர்க் கட்டுப்பாட்டை நீக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யாமல் விடப்படுமானால் எழை விவசாயிகள் அதிகப்படியான வரியைக் கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே கொடுத்து வரும் அதிகப்படியான வரிகளோடு தண்டத் தீர்வையும் கொடுக்கவேண்டிய வரும்.

[Sri K. R. Nallasivam] [5th March 1956]

மேலும் அங்கே அமைச்சர்கள் போய் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது பரிவாரத்தோடும் நண்பர்களோடும் போவதால் நிலைமையை சரியாகத் தெரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. ஆகவே பரிவாரத்தோடு போகக்கூடாது. தனியாக ஊருக்குள்ளே சென்று நிலையை விசாரியுங்கள்.

மேலும் நமது ராஜ்யத்தில், பொதுவாகவே காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தில், லஞ்சம் மலிந்து கிடக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. கீழ்பவானிப் பிரதேசத்திலோ விவசாயி எதற்கும் லஞ்சம் கொடுக்கவேண்டிய நிலை வந்துள்ளது. தண்ணீர் பாய்ச்சுவதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது பயிர் கட்டுப்பாடாக இருந்தாலும்சரி நீர்க்கழிவு நிலங்களானாலும் லஞ்சம் கொடுத்துத்தான் தப்பவேண்டியுள்ளது என்பதையும் சர்க்கார் கருத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இந்தக் கொடுமைகள் உடனடியாக ஒழிக்கப்படாவிட்டால் விவசாயிகள் வேறுவிதமாக தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. T. RAJU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெனியூ மந்திரி அவர்கள் லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது அங்கே *soaps* என்றால் என்ன என்பதை நேரிலே பார்த்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன், அவரும் அதை ஒப்புக்கொண்டு மிருக்கிறார். ஆகவே கீழ் பவானி பிரதேசத்தில் விவசாயத்திற்காக கிணறுகள் வெட்டக்கூடாதென்றால் அது பல விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும். அங்கே ஏற்கெனவே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன; உண்மையாக இப்படிப்பட்ட அரசாங்க நடவடிக்கைகளினால் அங்கேயுள்ள கஷ்டங்கள் இன்னும் அதிகமாகுமே தவிர குறையாது. உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று எண்ணினால் இந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கவேண்டும், நிவர்த்திக்கமுடியும். நிவர்த்திப்பதில் எவ்வித இடைஞ்சலும் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. கனம் நண்பர் ஸ்ரீ நல்லசிவம் சொல்லியதுபோல் அந்தப் பிரதேசத்தில் ஆறு மாதங்களுக்குத் தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. மற்ற ஆறு மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காது. அப்படியிருக்கும்போது, அங்கே கிணறுகள் வெட்டக்கூடாதென்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? அங்கே கிணறுகள் வெட்டித் தோட்ட வேலைகள் செய்வதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு என்ன நஷ்டம் ஏற்படும்? ஒன்றும் ஏற்படப் போவதில்லை. வாய்க்கால் தண்ணீர் கிணறுக்குப் போய்விடும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் உடனடியாக முடிவெடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நீர்க் கசிவுத் தண்ணீரும் ஆயக்கட்டுக்குச் சோாத நிலங்களைத் தாண்டித்தான் போகிறது. ஆகவே இதற்காக ஆயக்கட்டிலுள்ள குடியானவர்கள் வருந்தவில்லை. ஆகவே இதற்கு தண்டவரி வசூலிக்க முடியாது. அந்த தண்டத் தீர்வை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 200 என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் நீர்க் கசிவு உள்ள இடங்கள் ஆயக்கட்டைச் சோாத இடங்கள் என்ற காரணத்தால் தண்டத் தீர்வை வசூலிக்கக்கூடாது. தண்ணீர் தீர்வை வேண்டுமானால் போட்டும். மேலும் கீழ் பவானி பிரதேசம் ஒரு பிரதேசமானாலும் நிலை உள்ள பிரதேசம். இந்த விஷயத்தில் கருத்து மாறுபாடு ஸ்ரீ கருத்திருமன் சொல்வதற்கும் நாங்கள் சொல்வதற்கும் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தை நல்ல முறையில் முடிவு செய்வதற்கு அந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏக்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். அந்தக் கமிட்டி கொடுக்கும் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். யதார்த்தமாக உள்ள விஷயங்களை பார்க்காமல் ஏதோ யோசனைகளைச் செய்துகொண்டு உருப்படியான முடிவுக்கு வராமலிருப்பது அங்கேயுள்ள விவசாயிகளை பாதிக்கும். அனாவசியமான பயிர்க் கட்டுப்பாட்டாலும், கிணறுகள் வெட்டக்கூடாதென்று சொல்வதாலும், இருக்கின்ற கிணறுகளையும் ஆழப்படுத்தக்கூடாதென்று சொல்வதாலும் அங்கேயுள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நாற்பது, அடி ஆழமுள்ள கிணற்றை 42 அடி ஆழமுள்ளதாக ஆக்கினால் இதற்குத் தண்டத்தீர்வை போடப்படுகிறது. இப்படிச் செய்வதால் அரசாங்கத்திற்கும் லாபமில்லை.

[5th March 1956] [Sri K. T. Raju]

குடியானவர்களுக்கும் லாபமில்லை. ஆகையினால் கனம் மந்திரி அவர்கள் உடனடியாக இந்த விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்து பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நில வருவாய் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுது மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய விஷயம் இந்த கீழ் பவானி ஆயக்கட்டைப் பற்றியது தான். தமிழிலே ஒரு பழமொழி உண்டு. அதாவது “வெறும் வாயை மெல்லுகிறவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அவல் கிடைத்தால் கேட்பானேன்” என்பது தான். இயற்கையாகவே ஓயாமல் எதையெடுத்தாலும் குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் இயற்கையினால் கோளாறுகள் ஏற்பட்டுவிட்டால் அப்போது அதிகமாகக் குறை கூறுவதற்குக் கேட்பானேன்? எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களாகிய ஸ்ரீ நல்லசிவத்திற்கும், ஸ்ரீ கே. டி. ராஜலிங்கமும், கீழ் பவானி பிரதேசத்தில் விவசாயிகளுக்கு இயற்கையில் ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்கள், அவல் கிடைத்தது போலத்தான் இருக்கிறது. நாட்டில் ஏதாவது நன்மைகள் ஏற்பட்டால், அவர்கள் அப்போது அவை தங்களால் ஏற்பட்டன என்று பிரசாரம் செய்வார்கள். அதே சமயத்தில் குறைகள் இயற்கையாக விளைந்தால் அதற்குப் பொறுப்பாளிகள் காங்கிரஸ்காரரும் சர்க்காரும் என்று சொல்வதில் அவர்கள் தயங்குவதில்லை. ஆறு மீன் எப்படி பாம்புக்குத் தலையையும் மீனுக்கு வாலையும் காண்பிக்குமோ அதே மாதிரித் தான் இவர்கள் செய்யும் பிரசாரமும் இருக்கிறது.

கனம் நண்பர் ஸ்ரீ நல்லசிவம் அவர்கள் “விவசாயிகள் எல்லோரும் தீர்ந்து சர்க்காருடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றும் அவர்கள் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளவில்லை என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக கீழ் பவானி ஆயக்கட்டுதார்கள் மகாநாடு டிசம்பர் மாதத்தில் சத்தியமங்கலத்தில் நடந்தபோது எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் அங்கே நிலைமையை நேரில் பார்ப்பதற்கு அழைப்பு அனுப்பப்பட்டது. ஸ்ரீ கே. டி. ராஜலி அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ நல்லசிவம் அவர்கள் என்னிடம் நேரில் கண்டு வருவதாகச் சொல்லி விரும்பும் அங்கே வரவில்லை.

Sri K. R. NALLASIVAM : On a point of order, Sir, சர்க்காருக்கு ரூ. 27 லட்சம் தீர்வையைக் கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN : இதில் point of order ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களைப் பூரணமாக அறிந்தவர்கள் நாங்கள். பூமிக்கு உரம் போடாமல் விவசாய அபிவிருத்தி யாரும் செய்ய முடியாது. அதே மாதிரி வரியை வாங்காமல் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாது என்பதை நண்பர் ஸ்ரீ நல்லசிவம் அவர்கள் அறிய வேண்டும். பொறுப்புள்ள பதவி வகிப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஏதாவது சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமேயானால் அவர்களுக்கு இது தெரியும். ஆகவே ரூபாய் 10 கோடி மதிப்புள்ள இந்த கீழ் பவானி அணைத் திட்டத்திற்கு வரி அவசியம் வாங்க வேண்டியதே. அதற்கு ஒரு target-ம் அவசியம்.

விவசாயிகளால் நியமிக்கப்பட்ட மூன்று அங்கத்தினர்கள் சர்க்காருக்கு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையில் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்படாதபடி வரி வசூலிக்கும் முறையையும் பயிர் கட்டுப்பாடு திட்டங்களையும் பற்றி விரிவாக யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக பருத்திக்கு அதிகமான வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று பிரசாரம் செய்தார்கள். ஒரு உதாரணத்தைப் பார்க்கலாம். கீழ் பவானி ஆயக்கட்டில் பருத்தி சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 20 என்று வரி விதித்தம். இந்த பூமிகள் வாய்க்கால் பாசன வசதி உள்ளவை. அதே சமயத்தில் கீழ் பவானி ஆயக்கட்டில் இல்லாத வேறு இடங்களில் பருத்தி சாகுபடி செய்யும்படியான இடங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 25-

[Sri P. G. Karuthiruman] [5th March 1956]

லிருந்து ரூபாய் 30 வரை செலவழித்தால் தான் ஒரு ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே கீழ் பவானி ஆயக்கட்டு பிரதேசத்திலுள்ள பண்பட்ட பூமிகளில் கொடுக்கும்படியான வரி அதிகமான லாபத்தைத் தவிர வேறு இல்லை. இவைகளையெல்லாம் மனதில் கொண்டு தான் மேலே சொல்லப்பட்ட விவசாயிகளால் நியமிக்கப்பட்ட மூவர் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இந்த கீழ் பவானி பிரதேசத்திலுள்ள பூமிகளை தரம் வாரியாகப் பிரிப்பதற்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே பயிர் கட்டுப்பாடுகளையும், விவசாயிகளுடைய நன்மையைக் கருதி, செய்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரதேசத்தில் ஏற்கனவே 13,000 கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளினால் பாசன வசதி பெறுவது சுமார் 75,000 ஏக்கர். மானாவாரி பூமிகள் 120,000 ஏக்கர்கள் வரை இருக்கின்றன. இவைகள் போக எஞ்சியிருப்பது நீர்க் கசிவினால் பாதிக்கப்பட்ட பூமிகள். அவை சுமார் 15,000 ஏக்கர் இருக்கலாம். ஆகவே நீர்க் கசிவினால் இருக்கும் படியான பூமிகளைப் பிரித்து நஞ்சைப் பயிர் சாகுபடி செய்வதற்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 20 வரையிலும் போடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ரூபாய் 20 அதிகம் என்று சொன்னாலும் கூட நெற் பயிரை, அத்து மீறி, தண்டத் தீர்வை கொடுக்கும் அளவு கூட, விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதை ஓரளவு தடுப்பதற்காகத் தான் இதை சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம். இந்த இடங்களைத் தவிர வேறு தோட்டப்பூமிகளிலோ மானாவாரி பூமிகளிலோ நஞ்சை பயிர் செய்வதில் கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறோம்.

அடுத்தப்படியாக, கிணறுகளிலிருந்து பாசன வசதி பெற்ற பூமிகள், அதாவது 75,000 ஏக்கர்களுக்கு, நஞ்சைப் பயிரைத் தவிர ஏனைய பருத்தி, புகையிலை, கருந் தானியங்கள் போன்ற பயிர்களை இஷ்டப்படி பயிர் செய்து கொள்வதற்கான சலுகைகளுடன் ஏக்கருக்கு விஸ்தீரண அடிப்படையில் ரூபாய் 15 என்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக 10 ஏக்கர் கிணற்றுப் பாசன வசதியுள்ள பூமிக்கு ரூபாய் 150 கொடுத்து விட்டால் நஞ்சைப் பயிரைத் தவிர எந்தப் பயிரும் விளைவித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் மானாவாரி பூமிகளில் நஞ்சைப் பயிரையும் தோட்டப் பயிர்களில் சிலவற்றையும், அதாவது, மஞ்சள், கரும்பு போன்ற பயிர்கள் கட்டுப்பாட்டுடன் மானாவாரிப் பயிர்கள் செய்வதற்கு, அதாவது, நிலக்கடலை, கருந் தானியங்கள், சோளம், கேழ்வரகு முதலியவை பயிர் செய்வதற்கு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 10 என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மேற்படி கணக்குகளின்படி வசூலித்தால் அது நியாயமானதுதான். மற்றும், விவசாயிகள் சந்தோஷமாக ஒத்துக் கொள்வதுடன் சர்க்கார் எதிர் பார்க்கின்ற அளவு வரியும் கிடைக்கும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1-08 P.m. **SRI P. RAMAMURTHI :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன் அவர்கள், “எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் வெறும் வாயை மெல்லக் கூடியவர்கள்; அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அவல் கிடைத்தால் விடுவார்களா?” என்று சொன்னார்கள். அவல் கிடைத்தது வாஸ்தவம். கிடைக்கிறது. அவல் கிடைக்க வைக்கும்படியாக வைப்பது உங்களுடைய சர்க்கார். எங்களுக்கு அவல் கிடைக்கும்படியாகச் செய்த உங்கள் சர்க்கார் மீது குறை சொல்வதற்குப் பதிலாக ஏன் எங்கள் மீது குறை கூறுகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இவர் சொல்லுவது எப்படி இருக்கிற தென்றால், திருடினவன் மீது ஒருவன் கேஸ் போடுகிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். திருடினது வாஸ்தவம்; ஆனால் திருடினவன் மீது கேஸ் கொண்டு வருவது தப்பு என்ற முறையில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Point of order, Sir, “சூரியனைக் காட்டிலும் சிறந்தவன்” என்று உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், அந்த உதாரணத்தையே நிஜமாக வைத்துக் கொண்டு பேசினால் அதில் அர்த்தம் இல்லை.

(Mr. Speaker in the Chair.)

[5th March 1956]

SRI P. RAMAMURTHI : இந்தச் சபையிலே இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது இல்லாமல்—ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன் அவர்களைத் தவிர—பாக்கி இந்தச் சபையில் இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லோரும் “மான்யத்தை ஆதரிக்கிறோம்” என்று ஆரம்பத்தில் சொன்னவர்கள்கூட வரிசையாக எடுத்துச் சொன்னது பூராவும் டிபார்ட்மென்டில் இருக்கக்கூடிய குறைகள், அதில் இருக்கக்கூடிய மோசமான தன்மைகளைத்தான் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் அப்படிச் செய்ததில் தவறல்ல. “அடிப்படையிலேயே மோசம்” என்றார் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள். “இந்தச் சட்டங்களுடைய எப்படி அமுலாக்கப்படுகின்றன” என்று திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசினார். ஹரிஜனங்கள் எந்த வகையில் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்று திரு. திருமூர்த்தி அவர்கள் பேசினார்கள். இது தவறல்ல, அடிப்படையிலே இருக்கக்கூடிய விஷயம்.

இன்றைய தினம் ரெவினியூ இலாகா எப்படி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றிருக்கக் கூடிய அரசாங்கத்தினுடைய கண்ணோட்டத்தில் மனிதன் பிரதானமானவன் அல்ல. மனிதனுக்குப் பதில் சில சொத்துரிமைகள், பணம் காசு என்பதுதான் இன்றைக்குப் பிரதானமானது என்ற அடிப்படையிலே இந்தச் சர்க்காருடைய கண்ணோட்டத்திலும் சரி, சர்க்காரின் கீழ் இருக்கும் படியான நிர்வாக இயந்திரத்திற்கும் சரி, அதுதான் பிரதானமானது. குறைகளை பல அங்கத்தினர்கள் வரிசையாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுரையில் ஒரு இடத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்கள் ஒரு செட்டியாருக்குச் சொந்தமாகவுள்ள இடத்தில் குடியிருந்தார்கள். அந்த இடத்தில் 70—80 வருஷங்களாகக் குடிசைகள் கட்டிக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள். நிலத்திற்கு ஏற்கனவே சொந்தக்காரராக இருந்தவர் அந்த இடத்தை இன்னொருவருக்கு விற்பனை செய்து விட்டார். அந்த இடத்தில் சினிமாக்கொட்டகையொன்று கட்டுவதற்கு சர்க்காரால் அனுமதியளிக்கப்படுகிறது. இவ்வளவு குடும்பங்கள் அங்கு தலைமுறை தலைமுறையாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றினால், அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? ஆகவே, இன்றிருக்கக்கூடிய அரசாங்கத்திற்கு மனிதனுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றியெல்லாம் கவலை இல்லை. சினிமாக்கொட்டகைக்கு அனுமதியளித்தவர்களுக்கு அங்கு வாழும் மக்களுடைய நிலமையைப் பற்றியெல்லாம் அக்கறையில்லை. மனிதர்கள் சாகட்டும்; எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும்; ஆனால், சினிமாத் தொழில் நடத்திப் பணம் சம்பாதிப்பதுதான் வேண்டும். அதுதான் இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பிரதானமானது. அது ஒரு புனிதமான உரிமை (Sacred right). லைசன்சு கொடுத்த பிறகு என்ன செய்வது? வேறு வழியில்லாமல், இரவோடு இரவாக அங்கிருந்து ஜனங்களைக் கிளப்பியதன்பேரில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாகவுள்ள புறம்போக்கு நிலத்தில் எட்டு வருஷத்திற்கு முன்பு குடியேறினார்கள். வேறு நிலம் கிடைக்கவில்லை. முனிசிபல் கக்கூசாக இருந்த இடத்தைச் செம்மைப்படுத்தி, ஜனங்கள் அங்கு குடியேறினார்கள். நானூற்றைம்பது குடும்பங்கள் இன்றைக்கு அங்கு இருக்கின்றனர். எட்டு வருஷங்களுக்குப்பிறகு என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறது? முனிசிபல் பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு அந்த நிலம் வேண்டும்; லாரி ஸ்டாண்டுக்கு அந்த நிலம் வேண்டும்; ஆகவே அங்கு வசிக்கிறவர்களை முனிசிபாலிடிக்குச் சொந்தமாக இருக்கிற வேறு இடங்களுக்குக் குடியேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஞான ஓளிவு என்ற இடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டார்கள். சென்டு ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் வீதம் முனிசிபாலிடிக்குக் கிரயம் கொடுக்க வேண்டும். ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக பிளான் போட்டு முனிசிபாலிட்யார் அங்கீகரிக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு கட்டடம் கட்ட வேண்டும்.

SRI K. RAJARAM : இப்பொழுது கட்டுகிறார்கள், அங்குதான் போய்க் குடியேறப் போகிறார்கள்.

[5th March 1956]

Sri P. RAMAMURTHI : சில பேர் போயிருக்கிறார்கள். பண வசதியுள்ளவர்கள் போயிருக்கிறார்கள். சென்ருக்கு 150 ரூபாய் கொடுத்து விட்டு, ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக பிளான் போட்டு வீடு கட்டுகிறோம் என்று நிபந்தனையின் பேரில் அந்த இடத்திற்குப் போக வேண்டும். தினசரி கூலி வேலை செய்து பிழைப்பவர்கள் சென்ருக்கு 150 ரூபாய் கட்டுவதற்கு முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாதத் தவணையில் கொடுக்கலாம் என்றாலும் அவர்கள் எங்கே போவார்கள்? முனிசிபாலிட்டி பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு இடம் வேண்டுமென்றால் எழு ஏக்கர் நிலத்தில் இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை வேண்டுமானால் எடுத்துக் கொள்ளலாமே. பண வசதியுள்ளவர்கள் வேண்டுமானாலும் வேறு இடத்திற்குப் போகலாம். ஏழைகள் எங்கே போகமுடியும்? மனிதனுடைய வாழ்க்கை நிலையைக் கவனிக்காமல் முனிசிபாலிட்டி ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டது. மனிதனுடைய வாழ்க்கை இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பிரதானமானது அல்லவா. இதே மாதிரியான முறையில்தான் ஏழை மக்களைச் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்த அரசாங்கம் நடந்து கொண்டு வருகிறதென்பதற்குப் பல உதாரணங்கள் கொடுக்கலாம். இது சம்பந்தமாக மதுரையிலுள்ளவர்கள் மகஜர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் மந்திரி அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாக ஒன்றை சமர்ப்பிக்கிறேன். இது மாதிரியாக ரெவினியூ இலாகாவிலுள்ள பல விஷயங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் நிர்வாக இயந்திரம் எவ்வளவு மோசமாக ஏழை மக்கள் சம்பந்தமாக நடந்துகொண்டு வருகிறதென்று தெரியவரும்.

Sri K. RAJARAM : சமீபத்தில் ரெவினியூ போர்டு மெம்பர் மதுரைக்கு வந்திருந்தபோது, முனிசிபாலிட்டியார், அங்கு இருக்கும்படியானவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்து விடுவதாகவும், அப்படிச் கட்டிக் கொடுக்கும் வீடுகளில் அங்குள்ளவர்களைக் குடியேற்றுவதாகவும், அதற்குச் சர்க்கார் ஏழு லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரெவினியூ போர்டு மெம்பரும் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். சர்க்கார் கடனை sanction செய்தவுடன் புதியதாகக் கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்கு அங்குள்ளவர்கள் மாற்றப்படுவார்கள் என்பதை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri P. RAMAMURTHI : பதினென்று, 20 ரூபாய் வாடகை கொடுக்கக் கூடிய வீடுகளைத் தான் முனிசிபாலிட்டியார் கட்டிக் கொடுக்கமுடியும். இவ்வளவு வாடகை கொடுக்க மக்களால் இயலாது. இம்மாதிரி அழகான கட்டிடங்கள் நம் நாட்டில் எல்லோருக்கும் கட்டிக்கொடுப்பதென்றால் முடியாது. வாடகையும் கொடுக்க முடியாது. இதற்கு நான் சொல்லக் கூடிய யோசனை என்ன வென்றால், பூமியிலிருந்து ஒரு அடி உயரமுள்ள plinth மட்டும் சர்க்காரோ, முனிசிபாலிட்டியோ போட்டுக் கொடுத்து விட்டால் ஜனங்கள் தாங்களாகவே அதன் பேரில் அழகான கூறை வீடுகள் அமைத்துக் கொள்வார்கள். சுற்றுப்புறங்களில் சுகாதார வசதி செய்து கொடுத்தால் போதுமானது. சர்க்காருக்கு செலவு அதிகமில்லை. ஜனங்களும் வாடகை கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம் நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டவுடன் நல்ல வீடுகள் அமைத்துக் கொடுக்கலாம். ஜனங்கள் வாடகை கொடுப்பதென்பது இயலாத காரியம். ஆகவே சலபமாகச் செய்ய வேண்டியதை முதலில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவாதத்தின் போது பல அங்கத்தினர்கள் அநேக விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள், கேட்டார்கள். சிவந்திபுரம் போன்ற இடங்களில் வசிக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குள்ளாகக் கஷ்டங்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. தோழர் கந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மாகாணத்தில் அது போன்ற நிலைமை பல இடங்களில் இருக்கின்றன. ஜீயர் மடத்திற்கு சொந்தமான நிலம் இனம் கிராமத்தில் இருக்கிறது. மேஜர் இனம் என்று ஏற்கனவே அறிவித்து விட்ட பிறகு சப்-கோர்டிலே கேசு போட்டார்கள். நான்கு வருஷங்களாக கேஸ் இழுத்துப் பறித்துக் கொண்டிருக்கிறது. முடிவாகும்வரையில் விவசாயிகள்கதி என்ன ஆவது! அதற்கிடையிலே விவசாயிகள் அதிகமான வாரம் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். நாங்குனேரி பகுதியில் மழை சரியாகப் பெய்யவில்லை என்று ஒத்துக் கொண்டும் கால் வாரம் தள்ளிக் கொடுக்க முடியாது என்று

[5th March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

சொல்கிறார்கள். 144 தடை உத்தரவு போடப்பட்டு இரண்டு பேர்கள் காயப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று மந்திரி அவர்கள் யோசிக்கவேண்டும். 1947-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு இனம் சட்டம் எப்படி அமுலாக்கப்படுகிறது? அந்த சட்டத்தில் என்ன கோளாறுகள் என்று நினைக்கலாம்.

அன்றைக்கு இனம் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்ட காலத்தில் இனம் களை ஒழிப்பதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கை என்று அன்று ரெவினியூ மந்திரியாக இருந்த கனம் கனா வெங்கட்டராவ் சட்டசபையில் அறிவித்தார். அதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம், அதை ஒழித்தேதான் தீர வேண்டும் என்று அன்று 1947-ம் வருஷத்தில் அவர் உத்தரவாதம் கொடுத்தார். 1947-ம் வருஷம் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட காலத்தில் 1936-ம் வருஷத் திற்கு பிற்பட்ட இனங்களை மேஜர் இனங்கள் என்றும் மைனர் இனங்கள் என்றும் பல வகுப்புகளாக பிரிக்கப்பட்டது. மேஜர் இனங்கள் மட்டும் செல்லுபடியாகும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு நிலத்தை அது இனம் நிலமா என்று நிச்சயம் செய்ய வரும் போது அதில் பல தகராறுகள் ஏற்பட்டன. இன்றைக்கு ரிவினியூ இலாகாவில் கிராமங்களில் எல்லைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் கிராமங்களில் எல்லைகள் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். வெள்ளைக்காரன் நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னதாகவே கிராமங்களின் எல்லைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது அந்த கிராமங்களின் முழு எல்லையும் தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மேஜர் இனங்களை சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு விரோதமாக ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்தது. அதன்மேல் சப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்தது அப்பொழுது விவசாயிகள் எந்தந்த நிலங்கள் மேஜர் இனங்கள் என்று ருசுப்பிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. எந்த நிலங்கள் மேஜர் இனங்கள் எந்த நிலங்களை மைனர் இனங்கள் என்று ருசுப்பிக்கவேண்டிய பொறுப்பு விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டது. அவர்கள் பணக்காரர்கள் அல்ல. அவர்கள் ஏழைகள். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களால் எப்படி அதை ருசுப்பிக்க முடியும். ஆகவே அந்தச் சட்டத் தை எழுதக் கூடிய காலத்தில் இவ்வளவு கோளாறுகளுடன் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஹைக்கோர்ட்டு சப்ரீம் கோர்ட்டுடன் எடுத்துக்கொண்டார் பிறகு அந்த சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார் கனா? இப்படி சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு நன்மை சர்க்கார் அந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அதை அளிக்கவேண்டும் என்றுதான் கொண்டு வந்தார்கள். இதற்குப் பிறகு பூராவாகவும் அந்த எண்ணத்தை நிறைவேற்றினார்கள்? இதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது. செட்டில்மென்ட் ஆபீசர், அவரின் டீப் செட்டில்மென்ட் ஆபீசர் இம்மாதிரி எவைகளை இனங்கள் என்று நிர்ணயம் செய்தார்கள், இனம் என்னென்ன என்று? இனம் நிலம் என்னென்ன? என்று சொன்னார்கள். இப்படி அவர்கள் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி நிர்ணயம் செய்வது தான் பிரிலிமினரி இன்ஸூராக இருந்தது. அதன் பிறகு தான் சட்டத்தை அப்போது பண்ண முடியும். அதற்கு பிறகு ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்புக் கிடைத்தது. அம்மாதிரி இனங்களுக்கு விசேஷ உரிமை கிடையாது என்றும் அது சில சில கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்று 1951-ம் வருஷம் தீர்ப்புக் கொடுத்தது. இந்த நிலைமையில் மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய இனங்களில் தூறுக்கு எண்பது இனங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படிப் போவதாய் இருந்தால் விவசாயிகளால் எவ்வளவு தூரம் போக முடியும். அவர் இருந்தால் விவசாயிகளால் எவ்வளவு தூரம் போக முடியும். அவர் களால் செய்ய முடியுமா? இப்படிச் சட்டம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் அது விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய அளவில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இந்த சட்டம் வந்ததினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை விளையக்கூடியதற்கு பதிலாக அவர்கள் கீழ் கொர்ட்டு முதற் கொண்டு கோர்ட்டு சப்ரீம் கோர்ட்டு வரையில் போக வேண்டிய நிலைமை கொண்டு கடைசி சப்ரீம் கோர்ட்டு வரையில் இப்படி ஏற்பட்டபோது அந்த யில் கொண்டு போய்விட்டது. நிலைமை இப்படி ஏற்பட்டபோது அந்த சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டார்களா? அப்படி திருத்துவதற்கு எந்த விதத்திலாவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்களா? இந்த நிலைமையில் இந்த மாகாணத்

[Sri P. Ramamurthi]

[5th March 1956]

தில் அரசாங்கம் நடைபெற்று வருகிறது. தேர்தல் காலத்தில் என்ன சொன்னார்கள். தேர்தலில் ஜெயித்து வந்தால் இனம்களை ஒழித்துவிடுகிறோம். அப்படி ஒழித்து ஜனநாயக சர்க்காரை அமைக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லி வந்தார்களே. அப்படி செய்தார்களா? சர்க்காருக்கு உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்கு சௌகரியம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் கிடையாது. ஏதோ சட்டத்தை நிறைவேற்றி விடவேண்டும். அது எப்படிப்போனால் என்ன என்ற எண்ணம் இருந்ததாகத் தான் தெரிகிறது. அப்படி அவர்களுக்கு நல்ல எண்ணம் இருந்திருந்தால் ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்புக்குப் பிறகு அந்த சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்களா? இது வரையிலும் அந்த சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏன் இன்னும் சர்க்காருக்கு வரவில்லை. ஆனால் விற்பனை வரி விஷயமாக சர்க்காருக்கு ஏதாகிலும் விரோதமாக தீர்ப்பு கூறியிருந்தால் அதற்கு அவசர அவசரமாக திருத்தம் கொண்டு வருவதை நாம் இந்த சட்டசபையில் பார்க்கவில்லையா? ஏன் அதற்கு அவசரமாக திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுகிறார்கள்? சர்க்காருடைய வரும்படி போய் விடுகிறது என்பதற்காக அப்படி அவசரமாக திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் விஷயத்தில் அப்படிக்கொண்டு வருவதில்லை. விவசாயிகளை பாதிக்கும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்கு திருத்தம் கொண்டு வருவதாகவே இல்லை. இப்பொழுது எட்டு வருஷங்களாகிறது அப்படிப்பட்ட தீர்ப்புக் கிடைத்து. இன்னும் ஏன் அப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டு வரவில்லை? இது வழக்கமாக நடந்து வருகிறது.

இந்த நிலைமையில் மாகாணத்தில் இன்னும் என்ன நடக்கிறது. கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக நடந்துகொள்வது இல்லை. நிலப் பிரபுத்துவம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள். பணம் படைத்தவர்களுக்குத் தான் அவர்கள் நன்மை செய்து வருகிறார்கள். தூத்துக்குடி பக்கத்தில் உப்புப் பாத்திகள் உள்ள பிரதேசத்தில் 300 ஏக்கர் நிலம் இன்றைக்கு ஒரு பெரிய பணக்காரருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சென்ட் நிலம் ஒரு அணுவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் சர்க்கார் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டுப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதாவது நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வெளியிட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது அவர்களுடைய கொள்கையாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி பல நடவை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஏன் இப்பொழுது வற்புறுத்துவில்லை. இந்த நிலைமையில் அந்த உபாளங்களை அந்த பெரிய பணக்காரருக்குக் கொடுப்பானேன். அந்த இடத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 700 அல்லது 800 வருமானம் வரும். ஏனென்றால் அங்கு உப்புப் பாத்திகள் அநேகம் இருக்கின்றன. ஏக்கர் ஒன்றை 6½ ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்ய சர்க்கார் அதிகாரி வந்திருக்கிறார். இப்படி அந்த அதிகாரி விற்பதாக இருந்தால் ஒன்று அந்த அதிகாரி லஞ்சம் வாங்கி இருக்க வேண்டும். அல்லது சர்க்காருடைய கொள்கைகளை நகர்த்து ஏறிய தனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று காண்பிக்க அப்படி விற்ப்புக்கு வேண்டும். வேண்டுமென்றே அந்த மிராசுதாரருக்கு குறைந்த விலைக்கு விற்ப்புக்கு வேண்டும். சர்க்காருடைய கொள்கை என்னவாக இருந்தாலும் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. சர்க்காருடைய கொள்கைகளை முறியடிப்பதற்கு தனக்கு சக்தி இருக்கிறது என்பதைக் காண்பிப்பதற்கு அப்படிச் செய்திருக்க வேண்டும். அந்த அதிகாரியின் பேரில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜனங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் காரியங்களை நடத்தும் அதிகாரிகளின் மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க காரியின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதானாகவேண்டும். உண்மை ஜனநாயக சர்க்காராக இருந்திருந்தால் அந்த அதிகாரியை சுட்டுக் கொல்லும். ஏழை மக்களுக்கு நன்மை செய்யாத அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் என்ன பயன்.

5th March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

அதே மாதிரி சட்டங்களை எப்படி அமுல் நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதைப்பற்றி கனம் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசினார். கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு குடியிருப்புக்கு வசதிசெய்து கொடுக்கப்போகிறோம் என்று அன்று கனம் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் சொன்னார். அப்படிச் சொல்லியும் இன்னும் கிராமங்களில் ஏழை ஹரி ஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படவில்லை. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருந்தாலும் அதைப்பற்றி எந்த நடவடிக்கை எடுக்கக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்தச் சட்டத்தை அமுலும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் லுக்குக் கொண்டு வந்ததாகவும் தெரியவில்லை. அன்று சட்டம் இயற்றி வராம் 40—60 என்று இப்பொழுது எப்படி அமுல் இருக்கிறது என்பதோம். அந்தச் சட்டம் இப்பொழுது எப்படி அமுல் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கனம் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். நேற்றைய தினம் கனம் சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது என்ன சொன்னார்? “சட்டம் போடுவது சுலபம், அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு திறமை வேண்டாமா” என்று கேட்டார். இது வரையில் நாம் எவ்வளவோ சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவைகள் வரையில் நாம் எவ்வளவோ சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கின்றனவா என்று கேட்டால் சரியானபடி அமுலுக்கு கொண்டு வரவில்லை என்றால் இந்த அரசுமேன். அப்படி அமுலுக்கு கொண்டு வரவில்லை என்றால் இந்த அரசாங்கம் திறமையற்ற அரசாங்கம். இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவைகளை அமுல் நடத்த திறமை கிடையாது என்றுதான் அர்த்தம். 1952-ம் வருஷம் நிறைவேற்றிய சட்டத்தை மூன்று தாலாகா மிராசுதாரர்களுடைய முயற்சியினால் அமுல் நடத்த முடியவில்லை என்றால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு திறமை இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர்கள் மேல் திருக்கு திறமை இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க சட்டம் இல்லையென்றால் அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன தடை? அதைக்கொண்டு வந்தால் இந்தச் சட்டசபை அதை நிறைவேற்றுதா? அந்த மிராசுதார் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் அவசியம் வேண்டுமானால் அதைக் கொடுக்க இந்த சட்டசபை தயாராக இருக்கிறது. சட்டம் கொண்டு வந்தபோது தஞ்சை ஜில்லாவில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை சமாளிக்க அந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். பட்டிருக்கிறது. அதை சமாளிக்க அந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அது நடைபெற்றால் என்ன நடைபெறவிட்டால் என்ன என்று நினைப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அப்பொழுது இருந்த நிலைமையை சமாளிப்பதற்குக் கொண்டு வந்தார்களேயொழிய உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு அது பயனளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கொண்டு வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இன்றைக்கு திருநெல்வேலி அம்பாசமுத்திரத்தில் சுமார் பதினான்கு கிராமங்களில் நெல் அறுக்கப்பட்டு அது களத்திலேயே இன்னும் கிடக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? அங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களுக்கு அளந்து கொடுக்கப்படும் நெல்லிற்கு ரசீது கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் மிராசுதார் அப்படி ரசீது கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார். அதனால் நெல் களத்திலேயே கிடக்கிறது. அளந்து போகவில்லை. மிராசுதார் ஏன் ரசீது கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறான் என்றால் நாளைக்கு நிலச் சட்டம் வந்தால் இந்த ரசீதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் நிலம் தங்களுடையது என்று வாதிடுவார்கள் என்ற பயத்தினால் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு மிராசுதார் ரசீது கொடுக்கவே இல்லை. என்று மறுத்து வருகிறார். இது வரையிலும் ரசீது கொடுக்கவே இல்லை. கொடுத்ததும் கிடையாது. இதனால் பத்து நாட்களாக நெல் களத்திலேயே கிடக்கிறது. இதை செட்டில் பண்ணுவதற்கு உத்தரவு போடுவதற்கு சர்க்காரிடம் சட்டம் இருக்கிறதா? அட்ஜெஸ்ட் பண்ணிக்கொள்ளுங்கள் என்றால் விவசாயிகள் தகராறு பண்ணுகிறார்கள். போலீசை அனுப்புவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. மிராசுதாரர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இன்றைக்கு சர்க்காருடைய நிர்வாகம் இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு வழியில்லையா என்று கேட்கிறேன்.

ஆகவே இதைமாற்ற வழி இல்லை. திருப்பி நிலங்கள் கொடுக்கப் படவேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். இவ்வுள்ள வருஷங்களுக்குப் பிறகு அதைக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு

1-25
p.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[5th March 1956]

என்ன காரணம்? கணக்கு சொல்ல முடியாதென்று மீண்டும் மீண்டும் இச்சபையில் பதில் வருகிறது. ஏன் இப்படிப்பட்ட அசிரத்தை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்தாகவேண்டும். வாஸ்தவத்திலேயே, அங்கத்தினர் திருமூர்த்தி அவர்கள் பேசினார்கள். என்ன பேசினார்கள்? எங்கேயாவது போய் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் சாகுபடி செய்தால் B. memo. கொடுத்துவிட்டு அங்கு விளையும் பயிரையும் எடுத்துக் கொண்டு போகும்படியான ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன என்று பேசினார்கள். இப்படி இருக்கும்போது சர்க்கார் வசத்தில் கணக்கில்லையா? அல்லது கணக்குப் பார்க்கபடுகிறதா? அப்படி கணக்கு இல்லாமல் இருக்கும் போது சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டும்? ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் ஏழை விவசாயிகள், மற்றவர்களைக் கொண்டு பெரிய நிலச்சுவாந்தாரகளை கொண்டால், அவர்களுக்கு நிலத்தை அபகரிக்கும் எண்ணம்தான் இருக்கும்—கமிட்டியை போட்டு, அதன் மூலம் கணக்கெடுத்துப்பார்த்து அங்கிருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை ஒவ்வொரு பங்குதாரருக்கு யோசனை அக்கமிட்டி கூறுமானால் சர்க்கார் அந்த யோசனையை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொல்லி அதற்கான ஒத்துழைப்பை விவசாயிகளிடமிருந்து பெற முன்வரவேண்டும். விவசாயிகள் ஒத்துழைப்பைப் பெறாமல் கிராம அதிகாரிகள் எல்லாம் செய்வார்கள் என்று சொன்னால் ஒன்றும் நடவாது.

கோவில்பட்டி தாலுக்காவில் 1362-ம் பசலியில் மழையில்லாத காரணத்தால் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, வரி வசூலுக்காக கிளர்ச்சி நடந்தது. எட்டியாபுரம் ஜமீன் கிராமங்களுக்கும் வரி வசூல் செய்யப்பட்டது. அதைச் சுற்றியுள்ள ரயத்வாரி கிராமங்களுக்கும் நிலவரி வசூல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதில் இரண்டு கிராமங்களுக்கு மட்டும் இந்த வரி வசூல் செய்யப்படவில்லை. அக்கிராமவாசிகள் அங்கிருக்கும் கர்ணத்திற்கு லஞ்சம் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால், அந்த கர்ணம் அந்த கிராமவாசிகளுக்கு விரோதமாக எழுதினதால், அக்கிராமங்களுக்கு வரிவசூல் கிடைக்கவில்லை. அக்கிராமங்களில் தண்ணீர் வசதியாவது இருந்ததா என்றால் இல்லை. அந்த இரண்டு கிராமங்களுக்கு மட்டும் மழை பெய்ததா என்றால் கிடையாது. இதை எல்லாம் அங்கே இருக்கும் ஜில்லா அதிகாரி யோசனை செய்தாரா? இல்லை. ஏன் அக்கிராமங்களுக்கு மாதிரம் வரி வசூல் செய்யாமலிருக்கிறோம் என்ன அங்கு இருக்கிறது, ஏதாவது கோளாறு இருக்குமென்று ஆலோசனை செய்யும் புத்தி அந்த ஜில்லா கலெக்டருக்கு இருந்ததா? கொடுக்கவேண்டாமென்று கர்ணம் எழுதினார். அதனால் அக்கிராமங்களுக்குமட்டும் வரி வசூல் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே ஜனங்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கிறதென்பதை இதனால் பார்க்கிறோம். மக்களுக்கும், நிர்வாக யந்திரத்திற்கும், ஒரு மாறுபட்ட உணர்ச்சிதான் இதனால் ஏற்படுகிறது என்ற நிலைமை தான் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக கீழ்ப்பவானி Project. இது ஒரு பிரத்தியேகமான பிரச்சனை. இந்தியா பூராவும் எடுத்துக்கொண்டாலும், இதுவரை இந்த நாட்டிலே எந்த பாகத்திலும், இந்த அணைக்கட்டு திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட பிரச்சனையை கீழ்ப்போல் ஏற்பட்டது கிடையாது, இந்த கீழ்ப்பவானி Project-ன் கீழ் உள்ள நிலங்களை பொருத்த மட்டில் பல பிரச்சனைகள் எழுந்திருக்கின்றன இந்த இடத்திலே சர்க்காருக்கு Crop control செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார், அந்த நிலங்களில் பருத்தி, மணிலாக்கொட்டை இவைகளைத்தான் போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. ஆனால் அவ்விருண்டு பொருள்களுக்கும் விலை உத்தரவாதம் கிடையாது. அவைகளின் விலை விலை வீழ்ந்தால், லாபகரமான வேறு தானியம் விதைக்க உத்தரவாதம் செய்யாமல் அவைகளிதான் அங்கு போட வேண்டுமென்று சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறது. அங்கு கிணறு வெட்ட உரிமை கிடையாது. சட்டம் என்ன சொல்லுகிறது? சட்டப்பிரகாரம் ஒருவனுக்கு ஒரு நிலம் சொந்தமாக இருந்தாலும் அந்த நிலத்தின் அடியில் கிடைக்கும் தாதுப்பொருள்கள் சர்க்காருக்குத்தான் சொந்தம் என்ற அந்த சட்டம் இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆனால் நிலத்தின் அடியில் தண்ணீர் கிடைத்தா

5th March 1956]

[Sri P. Ramamurthi]

லும் அதுவும் எங்களுக்குத்தான் சொந்தம். ஆகவே தண்ணீர் எடுக்க விரைந்து அங்கு வெட்டக்கூடாது என்று விவசாயிகளைப்பார்த்து சர்க்கார் சொல்லுகிறது. நம் நாட்டின் அரசியல் சட்டம் மாறிப்போய் இருக்கிறதா? இல்லை. இப்படி எல்லாம் சர்க்கார் அதிகாரிகள் அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அங்கத்தினர் கருத்திருமனை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். எங்களுக்கு எப்பொழுதுமே கெட்ட எண்ணம் என்று சொல்லுகிறார். அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம். கனம் அங்கத்தினரும் அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் நல்லெண்ணக் காரர்களாக இருந்தால் நான் சொல்லப்போகும் யோசனையை கவனிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளில், எல்லா கட்சிக்காரர்களும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் எல்லா தரப்பு விவசாயிகளும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். கட்சி வித்தியாசம் மாறாட்டாமல் நல்ல எண்ணத்தான் இந்த பிரச்சனைகளை எல்லோருமாக சேர்ந்து பேச முடியுமா? அல்லது ஒரு நல்லெண்ணத்தான் எல்லோரும் பேசுவோம். அந்த அனைப்பத்திலிருந்து வந்திருக்கும் சகல M.L.A.களும் விவசாயி மக்களின் பிரதிநிதிகளும் ஒன்றாக இருக்கும் பிரச்சனைகளை நன்றாக அலசி விவாதம் செய்து ஒரு முடிவு சேர்த்து இருக்கும் பிரச்சனைகளை நன்றாக அலசி விவாதம் செய்து ஒரு முடிவு வரா என்ற சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை ஏற்பாடு செய்ய முன்வரக்கூடாது? அதை விட்டு எங்கள் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட கமிட்டி தான் ஏற்படுத்தவேண்டும். நீங்கள் எல்லோருமானால் மக்கள்கள் கொடுங்கள் என்று சர்க்கார் சொல்லுவது எப்படி நியாயமாகும்? இந்த பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த சபையிலுள்ள பல கட்சி மெம்பர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை போட்டு, பிரச்சனையை அந்த கமிட்டியின் மூலம் பரிசீலித்து முடிவு காண சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால், முடிவு காண சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால், சர்க்கார் கட்சியின் கொள்கை செல்வாக்கு தான் இப்பொழுது ஒரே கட்சி மெம்பர்கள் கொண்ட கமிட்டியில் பிரதிபலிக்கும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக நிலவெளியேற்ற தடுப்புச் சட்டம் எப்படி அமுல் நடத்தப் படுகிறது என்பதைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வெளியி நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டால், அதற்கு கொட்டில் பரிசாரம் தேடி அவனுக்கு ஒரு மாத time கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் இல்லை. சட்டம் தெரியாது. அதற்காக மனுபோடுவதுமில்லை, குறிப்பாக நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், சர்க்கார் உண்மையில் நிலச்சுவாந்தாரர்கள் பக்கமில்லை. அந்த பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களின் செல்வாக்கு சர்க்காரிடம் பிரதிபலிக்கவில்லை என்பதை சர்க்கார் காட்டவேண்டுமென்றால் நிலவெளியேற்ற சம்பந்தமான ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நேற்றைய தினம் இந்த சட்டசபையில் நான் கூறினதையே மறுபடியும் இப்போது சொல்லுகிறேன். கனம் மந்திரியார் அவர்கள் இப்போது நான் கேட்பதற்கு பதில் சொல்லுவார் என்று எண்ணுகிறேன். கொடைக்கானல் போடக்கூடியிருக்கும் ஜெயராஜ் தாபார் மிகப் பெரிய நிலச்சுவாந்தார், பஸ்ஸதலாவி. அவருக்கு அங்குள்ள 1½ லட்சம் ரூபாய் பொருமான 47 ஏக்கர் நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாது. பட்டா செய்துகொடுக்கமாட்டோம் என்று இந்தச் சட்டச்சபையில் கனம் ரெவினியூ, மந்திரி சொல்லவேண்டும். அப்படி சொல்வதற்கு தயக்கமிருந்தால் அதற்கான காரணங்களை இங்கே சொல்லட்டும். ஒன்று, அங்கிருக்கும், விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தை உபயோகிக்கும் உரிமை கொடுக்கவேண்டும் அல்லது சர்க்கார் தாங்களே அதை எடுத்துக்கொண்டு, க்கவேண்டும் அல்லது கொடுத்து விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதி செய்ய உபயோகிப்போம் என்று சர்க்கார் சொல்லட்டும். அந்த பெரிய மனிதருக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கமாட்டோம் என்று இங்கு கனம் மந்திரியார், அவர் பதில் சொல்லும் போது சொல்லவேண்டும். இதில் கனம் மந்திரியாருக்கு தயக்கம் ஏற்படுமானால் நாங்கள் மட்டுமல்ல, அங்கிருக்கும் விவசாயமக்களும் ஒரே முடிவிற்குத்தான் வருவார்கள். இதிலே எதோ something நடக்கிறது. அதனால் தான் சர்க்கார் தரப்பில்

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1956]

இதைச் சொல்ல தயக்கம் ஏற்படுகிறது என்றுதான் மறியல் செய்வார்கள். ஆகவே சர்க்கார் அங்கிருக்கும் நிலைமையை சரிவர புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notification No. 34, Home dated 28th December 1955 issued with G.O. Ms. No. 3703, Home, dated 28th December 1955, exempting non-transport vehicles coming from Pondicherry State from payment of tax. (Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.)

5th March 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3262 asked by Sri K. T. Sreedharan (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th March 1956, page 8 supra.]

MALABAR DISTRICT.

STATEMENT No. I—Ordinary schools.

Name of the management.	Number of applications received from Malabar for the opening of new schools in 1955-56.			Number permitted and opened.		
	Lower Elementary schools.	Higher Elementary schools.	High schools.	Lower Elementary schools.	Higher Elementary schools.	High schools.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Municipal	..	..	..	..	..	..
District board	..	16	27	14	12	..
Panchayat board	..	..	..	..	..	..
Aided	..	77	30	6	28	4
Total	93	157	21	20	40	4

STATEMENT No. II—Basic schools.

Name of the management.	Number of applications received from Malabar for the opening of new schools in 1955-56.			Number permitted and opened.		
	Junior Basic.	Senior Basic.	Post-Basic.	Junior Basic.	Senior Basic.	Post-Basic.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Aided	..	11	11	1	2	4
Other managements	..	..	..	..	..	..

[5th March 1956]

APPENDIX II.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 3271 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th March 1956, page 15 supra.]

The names of the Members of the Advisory Committee for Adult Education are—

1 Sri C. Subramaniam (Chairman)—Minister for Finance and Education.	} Ex-officio Members.
2 Sri R. A. Gopalaswami—Secretary to Government, Health, Education and Local Administration Department.	
3 Sri N. D. Sundaravadivelu—Director of Public Instruction, Madras.	
4 Sri N. E. S. Raghavachari—Additional Development Commissioner.	
5 Sri G. Venkatachalapathy—Joint Development Commissioner.	
6 Sri A. G. Vilvaroy (Convenor)—Special Officer for Libraries and Adult Education.	
7 Sri P. B. K. Raja Chidambaram, M.L.A., Peruvananthapuram, Tiruchirappalli.	
8 Sri G. R. Damodaran, M.P., Peelamedu.	
9 Sri K. S. Ramaswami Sastri, Madras.	
10 Sri T. K. Rama, M.L.A., Madurai.	
11 Sri P. S. Subbaian, Pollachi.	
12 Sri C. K. Nair, Kozhikode.	
13 Sri K. Sadananda Hegde, Mangalore.	

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 6th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Disbursement of salary to District Board Teachers of Malabar

* 38 Q (Short-notice question).—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any request from the President, Malabar District Board, to sanction them an advance education grant to enable the District Board to disburse the salaries of the District Board Teachers for the month of January 1956 onwards; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) An advance subsidy of Rs. 1 lakh has been sanctioned.

SRI K. P. GOPALAN: While appreciating the timely help given by the Government, may I know from the Hon. Minister whether any amount is due by the Government to the Malabar District Board by way of Educational Grants in the previous years? As the advance subsidy of Rs. 1 lakh given will be only sufficient for payment of salaries due to teachers for two months only, will the Government be pleased to grant a larger sum so as to enable the District Board to pay the salaries of teachers for some months more?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am glad that the hon. Member pleads so much in favour of the Malabar District Board. But I would like to place the entire facts before the House so that hon. Members may understand how favourably the District Board has been treated.

The following is the scheme of payment of D.A. to the various District Boards. First, an estimate is made of the amount payable with reference to D.A. and 75 per cent of the same is paid during the current year itself and then subsequently the correct amount payable is calculated and the balance is paid during the subsequent years. On this basis the Malabar District Board will be entitled to Rs. 10 lakhs as grant towards D.A. during the current year. Out of that, Rs. 7 lakhs (that is roughly two-thirds and not three-fourths) was paid in October 1955. This is a little

[6th March 1956]

more than they are entitled. In December 1955 the President, District Board, Malabar, wrote that the District Board was in financial difficulties. Even though they would not ordinarily be entitled, another Rs. 2 lakhs was paid making up a total of Rs. 9 lakhs. Even after that further representations were made in January 1956 and we have paid Rs. 1 lakh, so much so instead of paying only two-thirds of the estimated amount of D.A. payable we have paid the entire estimated amount of Rs. 10 lakhs. Therefore the District Board cannot have any grievance against the Government with reference to this question. They have to manage their own affairs with reference to the finances available to them. In this connection I am sorry that the teachers have been dragged into the picture and mass petitions by the teachers have also been instigated, I think. It is wrong to bring the teachers into the picture and as far as we are concerned we have tried our best to help the District Board. If the District Board cannot help itself it cannot blame the Government for that.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: ഗ്രാന്റ് നൽകുന്നതിൽ കാലതாமസം നേരിടുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ശമ്പളം കൃത്യമായി കിട്ടാതെ വരുന്നുണ്ട്. ബോർഡിനും വളരെ വികാരങ്ങൾ നേരിടുന്നുണ്ട്. ഇനിയെങ്കിലും ഗ്രാന്റ് നൽകുന്നതിലുള്ള കാലതாமസം കുഴിവാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമോ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not see how the delay arises. On the other hand, we have been paying promptly as far as the Malabar District Board is concerned and instead of two-thirds we have paid the entire amount.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know why does this Board fall into frequent financial difficulties?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think that matter requires being looked into and I will request hon. Members from Malabar to divert their attention to the District Board rather than to the Government.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know whether the Government have paid the full grant amount due to the District Board for the current year and are the Government satisfied that the District Board can now pay the salaries of teachers for the current year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, it is the responsibility of the District Board to pay the teachers. As far as Government's responsibility is concerned, it is to pay the D.A. amount payable to the District Board. That we have paid in full as far as this year is concerned. If the District Board fails to discharge its responsibility then other consequences will have to follow.

SRI M. PALANIYANDI: இந்த மாகாணத்திலுள்ள இதர மாவட்ட மன்றங்கள் எல்லாம் பண நெருக்கடியில் தவித்துக்கொண்டிருப்பதாக அடிக்கடி கூறப்பட்டு வருகிறது. அப்படி இருக்கும்போது மற்ற மாவட்ட மன்றங்களுக்கு எல்லாம் பண உதவி அளிக்காதபோது, மலபார் மாவட்ட மன்றத்திற்கு மட்டும் முழுப்பண உதவி அளிப்பானே. இந்தப்

[6th March 1956]

பிரதேசத்திலும் வாத்தியார்கள் எல்லாம் கையெழுத்து வாங்கி சர்க்காருக்குப் பெடிஷன் போட்ட பிறகுதான் சர்க்கார் பண உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பினால்தான் பண உதவி கிடைக்கும் என்கின்ற தப்பான அபிப்பிராயம் ஏற்படாதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல வாத்தியார்களிடத்தில் தப்பான அபிப்பிராயம் ஏற்பட இடம் இருக்கிறது. அந்த இடம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வது சர்க்காரின் கடமை. அங்கத்தினர்களின் கடமையும் ஆகும். மற்ற ஜில்லாக்களிலுடைய கோரிக்கைகளையும் விசாரித்து வேண்டியன செய்ய சர்க்கார் யோசித்து வருகிறது. ஆகையால் இவற்றிற்காக இனி வாத்தியார்களை இழுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: The Hon. Minister stated that teachers were instigated and that they were drawn into the picture. The District Board has placed the entire facts before the public, namely that the District Board is not in a position to pay the salaries to the teachers unless an advance grant is made by the Government to the District Board. Teachers being a part of the public have also come to know of the facts and being themselves directly concerned they have made representations to the Government. Sir, the Hon. Minister is completely misinformed when he stated that teachers were instigated . . .

MR. SPEAKER: This is hardly a supplementary question.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: May I know whether the Government will hereafter be pleased to give the entire grant payable to the District Board in advance so that the Board is enabled to pay the salaries of the teachers in time?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I hope the hon. Member was listening to my answer. Usually they are entitled to be paid during the current year two-thirds of the estimated amount. As far as the Malabar District Board is concerned the entire amount has been paid in advance and that is the position. I hope this position was also explained to the people of Malabar.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. Minister whether the Government have paid to the Malabar District Board the compensation amount due to "other educational concessions" granted by Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I may assure the hon. Member that the Government have not withheld any payment which is due to the Malabar District Board. If anything we have been treating the Malabar District Board on a special basis because of the peculiar difficulties there. In spite of that, if they find themselves in difficulties they have to thank themselves and they should set their own house in order before accusing others and before accusing the Government.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether similar requests were made by any other district boards and whether they were also given advance payments?

[6th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. There have been representations from other District Boards. But it is only in the case of Malabar District Board that we have paid the entire amount.

SRI K. PARTHASARATHY : May I know whether the Government have considered the financial position of Malabar District Board when ordering the payment of the entire amount during the current year itself? Are the Government satisfied that in future the District Board will be able to meet all the obligations in full, that the money will not be spent for other purposes and that the teachers will not be put to any difficulty in the matter of receiving their salaries?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am sure, the Inspector of Local Boards will have taken all these things into consideration and keep a watch over the financial affairs of the various District Boards. It is necessary to see that the resources are not frittered away in other activities and then complain to the Government that they are unable to pay the salaries of the teachers.

9.10 **SRI S. RAMALINGAM :** மலபார் ஜில்லா போர்டு பணக்கஷ்டத்திற்
m. குள்ளாகி இருக்கிறது. அந்த கஷ்டத்தைப் போக்க சர்க்கார் பண உதவி செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜில்லா போர்டு தங்களுடைய பணத்தின் நிலைமையை அனுசரித்து அதற்குத் தகுந்த முறையில் செலவு செய்யவேண்டும். அதற்குமேல் செலவு செய்தால் இந்த நிலைமை தான் ஏற்படும் என்று எல்லோரும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். மேலும் மேலும் ஜில்லா போர்டு பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டே போனால் இம்மாதிரி கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, in view of the frequent complaints made by the communist-managed District Board of Malabar, does the Hon. the Minister think that after the merger of Malabar with Aikya Kerala, its (Malabar's) financial position would be any better than what it is to-day?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not an astrologer to say what would happen after the merger of Malabar with Kerala or for that matter whether there would be a merger of it with other areas. But I am sure each area will be able to look after itself particularly the district boards.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, not a day passes without a request of this sort being made on the floor of the House and that leaves a bad impression on the minds of people that Malabar is a neglected area. May I know whether the Government have in fact neglected this area?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the other hand I have given facts and figures to show that Malabar is being treated on a generous basis as far as the district board is concerned; therefore my own view is that there is absolutely no basis for this complaint and I am not surprised that the hon. Member

[6th March 1956]

Mr. Gopalan has raised this question to make an impression on the minds of people that there is an ungenerous treatment. But I may assure hon. Members of this House there is no basis for any such allegation at all.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, the whole question arises because of the very poor financial condition of the Malabar District Board and in view of that may we take it that the Government will give all possible help to enable the district board to function efficiently?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Not only the financial position of the Malabar District Board, the financial position of our State and the financial position of our country is very poor and therefore we have to adjust our affairs according to the availability of financial resources. We cannot hope for more and bring pressure on the Government that there should be a more generous allotment with reference to any particular area.

SRI V. BALAKRISHNAN : In view of this favourable treatment by Government will our 'machans' from Malabar stop their propaganda against this Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a political matter and the Communist Party will have to carry on this agitation; otherwise they cannot justify their existence either here or in Malabar. I am not surprised that the Communist Party takes such an attitude and carries on propaganda; it is purely political in nature and we will have to face that.

SRI R. KRISHNAN : മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡ് രണ്ടു കോടി രൂപയുടെ സാമ്പത്തിക നില മെച്ചപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആനുകൂല്യ നികുതികൾക്ക് രൂമുചിച്ച് എന്താണ് ഗവണ്മെന്റ് അതിനു അനുവാദം നൽകുന്നത്?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am unable to understand the question fully.

MR. SPEAKER : They asked that elephants should be licensed and a tax should be levied; that was not granted by the Government. (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, there would have been sufficient justification for refusing that request. But I have not looked into that question.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, on behalf of the Communist Party of Malabar I want to state that the Communist Party believes in propagating only the truth and that any propaganda based on untruth will not last. Therefore, the allegation made by the Hon. Minister is not correct.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad to know that the Communist Party is wedded to truth; I hope they will sufficiently justify that by their actions and propaganda.

[6th March 1956]

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Am I to understand from the reply of the Hon. Minister that the District Board alone is responsible for not paying the salaries to the teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. I am prepared to say that the sole responsibility is that of the Malabar District Board. As far as the Government are concerned, they have discharged their responsibility and they have paid more than what they are bound to pay under the existing rules.

Koothali estate.

* 3278 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the extent of waste lands leased in Koothali estate in Kurunbranad taluk in the year 1955; and

(b) the extent of lands entrusted to the Forest department in the year 1955?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 1,019.50 acres.

(b) About 30,000 acres.

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Sir, is there any proposal before the Government to lease these lands permanently to peasants now cultivating.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As at present, it would not be possible for the Government to dispose of the land in any permanent manner.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know, Sir, the lease period and the crops expected to be raised on these lands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The lease is being granted on an annual basis, Sir.

SRI O. KORAN : May I know, Sir, the number of Harijans to whom these lands were leased out?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I do not have the figures with reference to each community, Sir.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister how many acres of these lands in Koothali estate are possessed by the Government and if they are so possessed by the Government, why not the Government give fixity of tenure and lease the lands on a permanent basis to the peasants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I just now informed that the matter was still in Court. Unless a finality is reached with reference to the ownership of the lands, we cannot make any permanent arrangement.

6th March 1956]

Recruitment to the post of Head constables

* 3279 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any recruitment to the post of Head Constables was made during the second half of the year 1955, and if so, the total number recruited; and

(b) the number of Police constables who have acted as Head Constables for an aggregate period of not less than 5 years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) 1,056.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, is it not a fact that petty officers in the Prohibition Department were recruited as Head Constables of Police overlooking the claims of those who were already in the regular Police Service, having to their credit acting service in the Department and having passed the necessary tests and examinations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, hon. Members are aware that the Prohibition staff was merged with the Police Service and therefore in the merger certainly the claims of the Excise Department officials had to be taken into consideration and I do not think it has caused any injustice to any person.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know whether this kind of recruitment will affect the promotion and other claims of those persons who have acted for more than five years in the regular Police Service as Head Constables?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir; when a person is only acting and when there is no vacancy, he will have to revert. All these cases will be kept in mind when further promotions are granted.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, in the matter of promotion of Constables as Head Constables, have the Constables got to undergo any sort of examination, *viva voce* or written and if it is so, are they put certain questions relating to the offices held by big personalities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know about the sort of questions which are being put to the constables before their promotion as head constables; I do not have the details here. But my impression is that there is a test.

SRI A. IYANAR : 1,056 போலீஸ் ஹெட் காண்டேபிள்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இவர்களில் எத்தனை பேர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் யோக்கியதாம்ச பரீட்சையில் உட்கார கனம் மந்திரி அவர்கள் அனுமதி கொடுப்பார்களா என்று தெரியவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எத்தனை பேர்கள் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லிய புகாருக்கு ஆதாரமே கிடையாது.

[6th March 1956]

SRI S. S. KOLKEBAIL: Had not the Government received representations from the Association of Police Officers about the injustice caused to them on account of the merger, both in the matter of promotion and other appointments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice. But as far as I have the information, I do not find that any representation has so far been made.

Mental hospitals

9-20 a.m. * 3280 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of electric convulsive therapy apparatuses supplied by the Government to the Mental Hospitals in the State;

(b) the cost of each apparatus; and

(c) whether there are any proposals to open more mental hospitals in the State, and if so, when and where?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Four.

(b) Two at Rs. 1,100 each, one at Rs. 2,140, and another at Rs. 660.

(c) Yes, in Madurai, in 1956-57.

SRI A. M. RATNASWAMY: Sir, may I know why Madurai has been chosen by the Government for the location of the Mental Hospital? May I take it that the necessary atmosphere prevails there for the location of such a hospital? (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The hospital at Madurai has become a teaching hospital. It is necessary to give clinical training to the medical students. Therefore, a Mental Hospital is proposed to be started there. Moreover, the proposed Mental Hospital at Madurai will relieve the congestion at the Madras hospital. There are about 2,000 patients in the Madras Mental Hospital whereas the sanctioned bed strength is only 888.

SRI S. . VIRUPAKSHIAH: In Mental Hospitals patients connected with criminal offences are housed along with the other patients. Will it not be better to segregate them?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. The Government are considering how to relieve the congestion at this hospital so that instead of admitting all sorts of people in this institution, we may have people who can be really treated and be benefited by the present-day treatment.

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR: Sir, is it not a fact that Madurai has been chosen because it is the most prominent and ancient City in the Southern districts with lakhs and lakhs of population and being the centre of all the Southern districts?

[6th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Madurai is being given priority. Provision has been made for this purpose in the next Budget.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, is not the Hon. Minister alarmed at the increase in the number of persons of mental disorder and will the Hon. Minister order an investigation into the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, mental disorder has always been there. At present, on account of the stress and strain of modern civilized life, there are perhaps more mental disorders.

Damages due to recent cyclone

* 3281 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. C. Gopalan Unni): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any forecast of the recent cyclone in the Tanjore and Ramanathapuram districts was sent to the Government;

(b) if so, the precautionary measures taken in the matter;

(c) the number of deaths that occurred in Tiruturaipundi taluk, Tanjore district; and

(d) whether the Government have made any enquiries about these deaths?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No. Forecasts of heavy rains were, however, received.

(b) These forecasts were promptly communicated by the Collectors to their subordinate officers.

(c) 298.

(d) Yes.

SRI S. RAMALINGAM: புயல் அடிப்பதற்கு முன்னால் கலெக்டர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் கீழ் சிப்பந்திகளுக்குத் தெரிவித்தார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சிப்பந்திகளுக்குத் தெரிவிப்பது அவசியமா அல்லது ஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பது அவசியமா? ஜனங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், இந்தப் புயலினால் எத்தனையோ உயிர்கள் சாகாமல் காப்பாற்றப்பட்டிருக்க முடியுமல்லவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the forecast was not about the cyclone. It was about heavy rains and dangerous floods. Therefore, naturally, the District Collector communicated it to subordinate officers to take care of the tank bunds and other irrigation works. The first warning was received on 24th November 1955, again on 25th November 1955 and again on 28th November 1955 and 29th November 1955. All these warnings related only to expected floods and not to cyclone.

[6th March 1956]

SRI R. V. SWAMINATHAN : Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister, may I tell him that no such instructions were given by the Collector to the subordinates and also to the people. I say this with definite information. So, will the Hon. Minister make an enquiry as to why the Collector of Ramanathapuram has failed to intimate the subordinates and also the people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I take it that the hon. Member is not a revenue subordinate and the information would not have been communicated to him. But it has been communicated to revenue subordinates.

SRI R. V. SWAMINATHAN : I want the Hon. Minister to withdraw his remarks. I am a Member of the Legislative Assembly and I am not a revenue subordinate. This is an insinuation against an hon. Member?

MR. SPEAKER : Some of these remarks are really meant in jest to relieve a sort of monotony during question-time. Hon. Members should not take these matters too seriously.

SRI R. V. SWAMINATHAN : I can agree with the Hon. Speaker. But, anyhow, the Hon. Minister should refrain from making such remarks. Apart from that, when I say that instructions were not issued by the Collector and when I want an enquiry to be made, what is the difficulty in ordering such an enquiry? After all, I am making an allegation against the Collector of Ramanathapuram. Why should not the Hon. Minister take cognizance of the fact and make an enquiry into the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, prompt action was taken on all the telegrams received both from the Executive Engineer and the Meteorological Department. Telegrams were issued then and there to all the Taluk Officers communicating the message. The hon. Member referred to what I said as an insinuation. Apart from jest and all that, I said that as a matter of fact the information was sent to all the officials and not to non-officials like the hon. Member. That is what I meant. I am sorry he did not understand it properly.

SRI S. VADIVELU : தென்னை மரங்கள் இழந்தவர்களுக்கு வரி வஜா செய்வதுடன் 10 வருஷ தவணையில் கடன் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் பத்து வருஷ தவணையில் என்று இல்லை போலும்.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Sir, may I know the total amount collected from outside for relief operations?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I don't have the information. We are now on the question of giving intimation about the cyclone. I don't have the figures with me.

[6th March 1956]

SRI P. RAMAMURTHI : இனம் கிராமங்களில் வசிக்கும் குடியானவர்களின் வீடுகள் சேதம் அடைந்திருக்கின்றன. அந்த வீடுகளை ரிபேர் செய்வதற்கு விட்டு ஜாமீன்பேரில் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுகளை மீண்டும் புனர் அமைத்துக்கொள்வதற்கு இனம் கிராமங்களில் மனைக்கட்டுகள் சொந்தமாக இல்லாவிட்டாலும், வீடுகளை ஜாமீனாக வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I think instructions have been issued to advance loans in deserving cases not only on security but also on personal security. That is my information. Anyhow, I will look into it.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, usually the Indian Meteorological Department and particularly its Madras Branch are well-known for giving correct forecasts of weather conditions but this time they have not given correct forecasts about weather conditions. May I know whether this Government have taken any action to investigate into these wrong forecasts of weather conditions by the Meteorological Department?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, there are no wrong forecasts. There was, of course, correct forecast. The only difference is that the forecast warned about floods only but along with it cyclone also resulted.

SRI A. RATNAM : புயல் நிவாரணக் கடன்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தகவல்கள் வந்துக்கொண்டேயிருக்கின்றன. ஆகவே கடன்கள் இதுவரை கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டது? ஜாமீன் தொகை இல்லாத கடன்கள் கொடுப்பதற்குக்கூட இரண்டு, மூன்று மாநிலங்கள் ஆகின்றன என்று தகவல்கள் வருகின்றன. ஆகவே இந்தக் கடன்கள் கொடுப்பதை துரிதப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் என்ன உத்தரவு போடப்படுகிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Government have already issued instructions for the quick disbursement of these loans. As regards the amount, in the case of one district I remember it was Rs. 7 lakhs and odd. I have not got the figures with regard to the other districts.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, on receipt of such information by the Collector and other revenue officials of the districts may I know what action was taken by the revenue officials just to inform the public about the heavy rain and floods that is to come so as to justify the expenditure met by the Government for the maintenance of the Meteorological Observatory, its staff, etc.?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : When the Government officials got this information, they took immediate steps to communicate it to all their subordinates.

SRI G. GOVINDAN : சபாநாயகர் அவர்களே, புயலாலும், மழையாலும் பாதிக்கப்பட்டிருள்ள ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கடன்களை உடனுக்குடன் கொடுக்காமல் காலிஸ்தார்கள் கயங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதிகமான தாசில்தார்களை நியமித்து உடனுக்குடன் கடன்களை கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்வார்களா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

9.30 a.m.

[6th March 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : போதிய அளவு உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டுத்தரன் வினியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI G. GOVINDAN : சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுக்காததுபோல் அரசாங்கம் 'ஸாங்ஷன்' செய்தாலும் தாசில்தார்கள் காலாகாலத்தில் கடன் கொடுப்பதில்லை. ஆகையால் காலாகாலத்தில் கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : வானிலை இலாகா 'போர்காஸ்ட்' செய்ததில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாம் வெள்ளம் வருமென்று முன்கூட்டிய அறிவிப்பின்படி எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் புயல் வந்தது. மேற்கிலிருந்து வெள்ளம் வருமென்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் புயல் கிழக்கிலிருந்து வந்தது. ஆகவே 'போர்காஸ்ட்' செய்ததற்கும் உண்மையில் நடந்ததற்கும் பெரிய நேர்மாறான வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே என் இப்படி தவறாக 'போர்காஸ்ட்' செய்தார்கள் என்று விசாரிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 'போர்காஸ்ட்'-இல் எதுவும் தவறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

*3282 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the areas affected by the heavy rains and cyclone in November 1955 in the Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Three hundred and twenty-three villages in Tiruchirappalli district were affected by the cyclone as detailed below :—

	Villages.
Tirumayam taluk	150
Alangudi taluk	141
Kulathur taluk	26
Udayarpalayam taluk	40
Perambalur taluk	1
Tiruchirappalli taluk	9
Lalgudi taluk	2
Musiri taluk	1
Kulittalai taluk	3

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it a fact, Sir, that the twenty-six villages mentioned by the Hon. Minister for Revenue in Kulathur taluk have not been declared to be cyclone affected and the concessions due to them have been denied so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I would like to have notice.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Is the Government aware that Government servants employed in non-affected areas have successfully claimed some amounts by way of relief from the Government, and, if so, whether any action or enquiry is taken by the Government?

[6th March 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am not aware, Sir.

DR. K. B. MENON : From the series of questions, the Minister is certainly aware of the keen interest that the House has in the matter and will the Government therefore please place on the table of the House a brief report about the cyclone?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : An account of the cyclone and the damage caused, was placed on the table of the other House, i.e., the Legislative Council. I will also place one here.

SRI S. RAMALINGAM : சென்ற மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியில்தான் புயல் அடித்தது. மீண்டும் சென்ற வருஷம் நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியில்தான் புயல் அடித்தது. ஆகவே மறுபடியும் நவம்பர் 30-ம் தேதி புயலடிக்குமோ என்று ஆங்குள்ள ஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள். சர்க்காரின் ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் சமுத்திரக் கரையின் அருகேயுள்ள அந்த ஜனங்களுக்கு சரியான முன்கூட்டி அறிவிப்பதற்குத் திறமையுள்ளவையாக இல்லை. ஆகவே சர்க்கார் சமுத்திரக் கரை ஓரங்களிலே ஆராய்ச்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தி புயலை முன்கூட்டியே சரியாக அறிவிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : திறமை இல்லை என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளமுடியாது. திறமை இருந்ததால்தான் இந்த 'போர்காஸ்ட்' கூறப்பட்டது. இனி வரக்கூடியதைப் பற்றி முன்னதாக எச்சரிக்கை வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். அதைப்பற்றியும் கவனிக்கிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : May I know, Sir, whether the 'three months' advance loan to officials is given for general purposes of rehabilitation or for specific purposes of rehabilitation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : For both purposes, Sir.

State Electricity Board

* 3283 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government sought for the permission of the Central Government in 1955 to exempt this State from constituting a State Electricity Board under the provisions of the Electricity (Supply) Act, 1948?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Yes, Sir. This Government proposed to the Government of India that it should be left to the option of the State Government to form an Electricity Board or not.

SRI N. K. PALANISAMY : ஏன் வருடாவருடம் இதற்கு 'எக்ஸம்ஷன்' வாங்கப்படுகிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We are against the formation of the State Electricity

[6th March 1956]

Board. We are making representations to the Government of India to give us option. So, we are taking time and they are also considering that.

SRI N. K. PALANISAMY : இந்தமாதிரி மின்சாரத்தில் மூலமாக வரக்கூடிய வருமானத்தை 'ஜெனரல் ரெவினியூ' -வுடன் சர்க்காரின் மின்சார இலாகாவுக்கே உபயோகப்படுத்துவதற்கு சர்க்காரா நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We are taking grants and loans and attending to the extension of electricity. So, that question does not arise.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether there is specific provision in the Electricity (Supply) Act 1948 to fix uniform rates for electricity supplied in the State and, if so, whether it is being adhered to?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : There are differences in rates due to the fact that the costs are generally higher in thermal areas. But, we are trying to make it uniform taking the average and all that. A committee has been set up for the purpose and it is considering that.

SRI K. VINAYAKAM : What are the functions of the State Electricity Board and why is our Government against the formation of the Board? How does our Government believe that it will affect the interests of this State?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : This question deserves a very lengthy answer. I am afraid I will be taking the entire rest of the time (question hour) if I attempt to answer the question. So, the hon. Member should exercise some patience and wait. If he puts the same question when I move the Demand on Electricity, I shall explain in detail.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Arising out of the answer given by the Hon. Minister, may I know the reason why this Government are charging much more money than what is charged by the Mysore Government with respect to Kollegal?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Well that is not the point. The Mysore Government are charging lower rates than us because they have obtained the machinery at a time when they were very cheap and they can afford to give electricity at a cheaper rate.

SRI M. PALANIYANDI : 'தெர்மல்' ஸ்டேஷன்கள் உள்ள இடங்களில்தான் மின்சாரத்திற்கு 'சார்ஜ்' அதிகமாக இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் 'ஜெனரல் ரெவினியூ' ஸ்டேஷன்கள் இருக்கக்கூடிய தெல்லிச்சேரி போன்ற இடங்களில் கூட யூனிட்டுக்கு ஏழு அணா வாங்குவதாக சொல்லப்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

6th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I have no information whether it is the Government or the licensee. Perhaps it is the licensee.

Housing scheme for Harijans

* 3284 Q.—**SRI P. URKAVALAN :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether there are any proposals pending before the Government regarding the housing schemes for the Harijans of Padanthapoli, Koilpatti and Sankarankoil taluks and if so the stage at which the matter stands at present? 9-40 a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir.

SRI A. M. RATNASWAMY : Sir, as regards the housing scheme for Harijans, does it become incumbent on the panchayat boards to meet a fraction of the cost of the scheme? What are the difficulties that the Government experience in implementing the housing schemes for the Harijans, especially in places where the panchayat boards come forward to meet a portion of the cost of the schemes?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We are awaiting the reply from the Government of India with regard to the scheme submitted by the Government of Madras. The pattern of assistance to be given has not yet been determined by the Government of India. Only after receiving their reply we can say what assistance can be given to the house construction schemes in panchayat areas. Now, with the meagre resources at the disposal of the Government of Madras, it will not be possible to give any assistance for the time being.

SRI P. SELVARAJ : Arising out of the answer of the Hon. Minister that there is no proposal pending, are we to understand that no representations have been received from the taluks of Koilpatti and Sankaranainarkoil?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : With regard to this particular question, I may say that the Collector has passed the award and the land is being distributed to the Harijans. I did not say that there is no proposal with regard to this question. I said that the proposal with regard to the sanctioning of grant by the Government of India is pending with them.

* 3285 Q.—**SRI O. KORAN :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to grant financial aid to the Harijans in Nedi-yiruppu, Ernad taluk, Malabar, for the construction of houses in the plot donated by Sri Swamji Sundaradas, Kozhikode; and

[6th March 1956]

(b) if so, what the proposal is and when it will be implemented?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) The plot referred to in the question was not donated by Sri Shamji Sundaradas, but acquired by the Government at their cost.

A scheme for grant of assistance to Harijans towards construction of houses has been formulated by this Government and the matter is under correspondence with the Government of India. It may be possible to provide assistance to Harijans in Nediyiruppu under this scheme. It is too early to divulge details which are yet to be finalised in consultation with the Government of India.

SRI O. KORAN : May I know whether Mr. Srikant, Commissioner for Backward Classes and Scheduled Tribes of the Government of India, has submitted a report regarding this matter after his visit to this place?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, his Assistant has promised to give Rs. 3,000 at the rate of Rs. 100 each for 30 families. We have reminded his Assistant and we expect the amount soon. As soon as the amount is received, we will distribute it to the 30 families.

* 3286 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to the answer to unstarred question No. 128 placed on the table of the House on 31st March 1955—

(a) whether the sanction of the Government of India has been received for the provision made for assisting Harijans to construct houses under the two-year plan for the removal of untouchability; and

(b) whether any similar provision has been made in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir.

(b) Yes, Sir.

SRI M. DHARMALINGAM : பிற்போக்கு வகுப்பினர் ஹரிஜனங்கள் ஆகிய இவர்களின் நலனை அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறது என்பது பாராட்டக்கூடியதுதான். 1955-ம் வருஷம் மார்ச்சுமாதம், மத்திய அரசாங்கத்திற்குப்போன பாபோசல் எல்லாம் அங்கு இன்னும் பெண்டிங் காக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் தெரிவித்தார், அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படும் விஷயத்திலும், நலனைக் கவனிக்கும் விஷயத்திலும் அரசாங்கம் ஆமை வேகத்தில் போகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகையினால் இதை துரிதமாக இந்தியா அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்து சீக்கிரமாக லீடு கட்டி கொடுப்பதற்கும் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக பாடுபடுமா என்பதை, அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : எங்களுக்கு அவர் ரூபகப்படுத்தும் அறிக்கைகளும் தகவல்களும் முயல் வேகத்தில் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. (சிரிப்பு.)

6th March 1956]

SRI A. M. RATNASWAMY : In view of the avowed policy of our Government to eradicate untouchability and bring about social harmony and cordiality among the various sections of the community, especially the Hindu society, will the Government consider the desirability of helping and assisting the Harijans to build houses in localities where caste Hindus live? May I know whether the Government have attempted this kind of scheme anywhere in the State?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Wherever possible, that is being done. But, the Government of Madras have included in the Second Five-Year Plan, a programme for the construction of 5,000 houses per year. That would, however, depend upon the assistance that we will be getting from the Government of India. That is why I said that we have sent two reminders and we are expecting that amount. As soon as we receive that amount, which we expect to receive shortly, we will go ahead with the programme. I do not think that anything else could be done under the present circumstances.

DR. K. B. MENON : If the Hon. Minister has figures, will he tell us how many house-sites in Malabar have been given by the Harijan Welfare Officer till to-day since the scheme was launched? If he is not in possession of the figures, I may tell him that there has been mighty few. May I therefore know whether he will instruct the department to hasten the scheme?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We have sanctioned special staff for this purpose and acquisition is going on in a very expeditious manner in Malabar. We hope to get encouraging figures from the Collector in the course of three or four months.

SRI K. VINAYAKAM : What are the salient features of this Two-Year Plan? Does the Hon. Minister think that after implementing this Two-Year Plan, untouchability would be completely eradicated from the face of this country? May I also know whether this Two-Year Plan has got anything to do with the State Five-Year Plan?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, on more than one occasion, this scheme has been placed on the table of the House. The hon. Member should have taken care to study it. I do not think that with the implementation of the Two-Year Plan, untouchability will vanish from this land. It is only through the unstinted co-operation of all sections of the population that we can eradicate untouchability.

SRI S. R. ARUMUGAM : ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அவைகளை ஆதி ஹிந்துக்ள் வசிக்கும் இடங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கொள்கை சர்க்காரிடம் இருந்து வருகிறது. அம்மாதிரியே சொல்லிக்கொண்டும் ஒரு கிராமங்கள். அப்படி எவ்வளவு கிராமங்களில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு அருகாமையில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை, அறிய விரும்புகிறேன்.

[6th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் எங்கெங்கே அப்படிக்கட்டிக் கொடுப்பதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்கள் கிடைக்காவிட்டால் வேறு இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் இப்பொழுது வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு மனைக்கட்டுகளை வழங்குவதில் தயக்கம் இருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும். அதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்களும் புகார் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை எவ்வளவு மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்கும்படி ரிவினியூ போர்டுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பது எவ்வளவு துரிதமாக நடக்கிறதோ அதன்படி கட்டிக்கொடுப்பதற்கும் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டும்போது ஹரிஜனங்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய வீடுகளுக்கு அருகாமையில் தொடர்ந்தாற்போல் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளும்படியான சூழ்நிலை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே நிலங்களையும் வாங்கிக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் சில இடங்களில் ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய வீடுகளுக்குப் பக்கத்தில் மனைக்கட்டுகளைக் கொடுத்தால் அங்கு ஹரிஜனங்கள் போகமாட்டேன் என்றும் அவர்கள் இருக்கும் இடங்களிலேயே இருக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த விஷயங்களில் கனம் அங்கத்தினர் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாலும் பொது ஸ்தாபனங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாலும் அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை இப்பொழுது குறைந்துகொண்டு வருகிறது.

SRI P. G. MANICKAM : இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் விஷயமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு எவ்வளவு வீடுகள் எந்தெந்த கிராமங்களில் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும், எந்த முறையை அனுசரிக்கவேண்டும் என்பதை சம்பந்தப்பட்ட பிராந்திய எம்.எல்.ஏ., ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டி இவர்களை அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர் கலந்துகொண்டு ஒரு திட்டத்தை தயாரித்து அனுப்ப அரசாங்கம் கலெக்டருக்கு உத்தரவு போடுவார்களா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டியையும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் இந்த சேவையில் ஈடுபடுத்திவர்களையும் கலந்துகொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வரும்படியாக ஒரு உத்தரவு போடுகிறேன்.

*Representation from the Hotel Owners' Association,
Tellicherry*

* 3287 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have received any representation from the Hotel Owners' Association, Tellicherry, in December 1955 or thereabouts regarding reduction in the electricity rates charged?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The answer is in the negative.

Complaint against a Forest Guard

* 3288 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** (on behalf of Sri T. C. Narayanan Nambiar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a complaint was received in June 1955 by the Police of Sivagiri about the alleged manhandling and misbehaviour

[6th March 1956]

of the Forest Guard of the forest near Sivagiri, towards the persons both males and females who went there to collect firewood on 1st June 1955; and

(b) if so, what action was taken on the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Two complaints received against the Forest Guard were registered in the Police Station at Sivagiri and after due investigation, one was referred as false and the other was treated as non-cognizable.

Female Nursing Orderlies

* 3289 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why the Female Nursing Orderlies are not given Dearness Allowance at the rates prescribed for other Government servants?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Woman Nursing Orderlies are being given the usual dearness allowance at the rates prescribed by Government.

New bus route

* 3290 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from either the public or individuals to start a new bus route from Perundalaiyur to Erode and Satyamangalam; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Yes, Sir. Representations in this regard were received by the Regional Transport Officer, Coimbatore.

(b) The permit of a bus plying on the route Erode-Satyamangalam has been varied to ply on the route Erode to Satyamangalam via Bhavani, Kavundapadi, Perunthalaiyur and Gobichettipalayam.

SRI P. G. MANICKAM : பெருந்தலையூர் சத்தியமங்கலம் போகிற வழியில் கூவலூர் முதலிய கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ளவர்களுக்கு பஸ் வசதி கிடையாது. 2 அல்லது 3 அல்லது 4 மைல்கள் சென்றுதான் பஸ்களில் செல்லவேண்டியதாக இருப்பதால் பெருந்தலையூர்-கூவலூர் வழியாக சத்தியமங்கலம் போவதற்கு புதிய பஸ் ரூட்டைத் திறப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினருடைய யோசனையை பரிசீலனை செய்து உத்தரவு போடுகிறேன்.

[6th March 1956]

Reserve Police at Sathukudal village

9-05 a.m. * 3291 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for stationing Reserve Police for handobust at Sathukudal village in Vridhachalam taluk from July 1955 to September 1955 and thereafter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There was a long-standing dispute between the landlords of the village and their tenants and pannayals in regard to the sharing of the waram and the payment of wages to pannayals. The dispute became more pronounced during and after March last. As there was likelihood of a breach of the peace, a party of policemen consisting of a Head Constable and 10 Police Constables drawn from the police stations in Vridhachalam circle was stationed in the village on 2nd May 1955 and was withdrawn on 23rd August 1955 after the dispute were settled by the Revenue authorities. No Reserve police was stationed in the village.

SRI M. KATTIMUTHU : பந்தோபஸ்துக்காகப் போயிருந்த போலீஸ் காரர்கள், அடியாட்களை வைத்துக்கொண்டிருந்த மிராச்தார்கள்ளுக்குச் சாதகமாக இருந்துகொண்டு ஹரிஜனங்கள் வாரமோ, குத்தகையோ எதுவும் கேட்கக்கூடாது என்பதாக துன்பப்படுத்திப்போக ஹரிஜனங்களிடமிருந்து ஏதாவது ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறதா? வந்திருந்தால் அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுமட்டுமே ரிப்போர்ட் வந்ததா என்பனிடத்தில் தகவல் இல்லை.

Manufacture of sugar from sweet toddy

* 3292 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to start manufacturing of sugar from sweet toddy by the Coconut Jaggery Co-operative Societies in Kasaragod taluk, South Kanara district; and

(b) if so, at what stage the proposal is?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) None, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : The All India Khadi Board and Village Industries Association is running a research station at Kasaragod for the manufacture of Sugar. That is a success. I understand that this Government also sent some Senior Co-operative Inspectors for training at that Station. Therefore will Government arrange to manufacture sugar out of sweet toddy through these co-operative societies so that sweet toddy may be used?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I will have the question examined, Sir.

6th March 1956]

Kisan trouble in Vikravandiam village

* 3293 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the causes for the Kisan trouble in Vikravandiam village in Kumbakonam taluk on 1st July 1955;

(b) the action taken by the Police in the matter;

(c) the number of persons injured and the number of persons admitted in the hospital from Anakudi village in Kumbakonam taluk up to 11th July 1955 on account of Kisan trouble in that village; and

(d) the number of persons charge-sheeted and punished in connection with Kisan trouble in the month of July 1955 in Kumbakonam taluk?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The matter is *sub judice*. Further information cannot be given.

(c) Seven persons were injured. All of them were treated in Kumbakonam and Tiruppanandal hospitals.

(d) Twenty-two persons were charge-sheeted in connection with the Kisan trouble in Kumbakonam taluk in July 1955. None of them were sentenced.

Steamer service between Laccadive islands and the mainland

* 3294 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to the answer given on 23rd September 1955 to a supplementary question No. 2396—

(a) whether the Government have since decided to start a steamer service between Laccadive islands and the mainland; and

(b) if so, at what cost?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) Tenders for running a steamer service called for from the Shipping Companies have been received and they are under the examination of the Government.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : When do the Government propose to start this steamer service to the islands? Will it be started this year or postponed for two more years?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As soon as the tenders are examined and accepted by the Government of India—now that the islands are proposed to be transferred to the Government of India—the steamer service will be started.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know the distance between these islands and the mainland in terms of marine leagues?

[6th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I cannot say exactly what it is. If a separate question is put, I will be able to give the information to the hon. Member.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : From the answer given by the Hon. Minister to the supplementary question, it appears the islands have already been transferred to the Government of India. It was only a suggestion made in the States Reorganisation Report that these may be transferred to the Government of India. May I know when the transfer was effected?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I did not say they have already been transferred. They are proposed to be transferred.

Pre-University course

* 3295 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Pre-University Course of one year will be introduced in the Government Colleges of this State in 1956-57; and

(b) if so, what the medium of instruction will be?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The Pre-University Course of one year will be introduced in the Government Colleges, except Presidency College, Madras, in 1956-57;

(b) The medium of instruction will be English.

SRI N. K. PALANISAMY : இந்தத் திட்டம் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் அமல் நடத்தப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் இந்தப் பாட திட்டம் அமலாகும்.

SRI M. PALANIYANDI : கீழே இருக்கிற செகண்டரி பாட திட்டத்தில் மாற்றம் இல்லாமல் ஒரு ஆண்டிலே பீரீயுனிவர்ஸிடி கோர்ஸ் என்ற திட்டத்தைக்கொண்டுவருகிறார்கள். இதனால் மாணவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படாதா? கீழேயுள்ள பாட திட்டத்தையும் மாற்ற அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது முடியும் என்றுதான் இந்த பாட திட்டத்தைத் தயாரித்தவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி வசதியாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றி கல்வி திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is it a fact that such of those students who undergo this course, have to undergo another four years' study for taking the degree or is it only a three years' course?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is only a three years' course.

SRI K. R. SAMBANDAM : இந்த பீரீயுனிவர்ஸிடி கோர்ஸில் ஆங்கிலத்திலேயே சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவேயே சையன்ஸ் முதலிய பாடத்தை ஹைஸ்கூலில் தமிழில் கற்றுக்கொண்டு காலேஜுக்கு வந்தவுடன்

6th March 1956]

ஆங்கிலத்தில் படிக்க மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். ஆகவே ஹைஸ்கூலில் இருந்தே சையன்ஸ் பாடங்களையாவது ஆங்கிலத்திலேயே படிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : குதிரையை வண்டிக்கு முன் கொண்டுவருவதா, வண்டியை குதிரைக்கு முன் கொண்டுவருவதா என்கின்ற பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. ஏற்கெனவே ஹைஸ்கூல்களில் தமிழில் விஞ்ஞானம் முதலிய பாடங்களைப் போதிப்பதினால், கல்லூரிகளிலும் தமிழிலேயே பாடபோதனை இருக்கவேண்டுமென்று செய்ய சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு கலாம் அங்கத்தினர் மத்திய தரப் பள்ளியில் ஆங்கிலத்தில் போதிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். இது பிரயோஜனமாக இருக்குமென்று எனக்குத் தென்றவில்லை. இருந்தாலும் இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

DR. K. B. MENON : The reduction of one year from the University Course creates a certain lag and the responsibility will have to be taken over by the high schools or by junior colleges which the Government may start. I know that the high schools now are not equipped to meet the demand. Therefore, may I know whether Government are making any provision for it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. The intention of the Government is that as far as possible high-schools should be converted into higher secondary schools. Even there, there are disputes and differences of opinion with regard to the duration of the school course, whether it should be 11 years or 12 years. All that will form the subject-matter of the White Paper, but that also can be discussed when it is placed before the House.

SRI M. PALANIYANDI : பீரீயுனிவர்ஸிடி கோர்ஸ் ஆங்கிலத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக, 1957-ல் எஸ்.எஸ்.என்.ஸி. கேள்விக்கான எப்படி இருக்குமென்பதற்கு ஒரு மாடம் பேப்பர் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதில் நிறைய இலக்கண கேள்விகள்தான் இருக்கின்றது. பி. ஏ. எஸ். டி. படித்தவர்கள்கூட அதனை சரியாக பதில் கொடுக்க முடியாது. அந்த மாற்ற அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போதலு மொழியை மாற்றுவதற்கு இருந்தாலும் ஆங்கில மொழியை மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் கருத்து. அந்த வேண்டியை ஏற்படுத்துவதில் செய்வதே சர்க்காரின் கடமை. அதை அனுபவித்தே, கல்லூரி அதிகாரிகளும் இந்தத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அவர்களும் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

Kanhirapuzha Reservoir Project

* 3296 Q.—**SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state— 10 a.m.

(a) whether the Government have decided to postpone the Kanhirapuzha Reservoir Project in Walluvanad taluk, Malabar district, and to take it up for execution during the Third Five-Year Scheme period;

(b) if so, the reasons, therefor; and

(c) whether they have made any suggestion to the Government of India and to the Central Planning Commission in this regard?

1211, 31 N 56

[6th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) Yes, Sir.

(b) The scheme was postponed because the Planning Commission did not approve its inclusion in the Second Five-Year Plan. Considering the area to be benefited and the small food value anticipated, provision could not be made for this project within the overall ceiling fixed by the Planning Commission.

(c) No, Sir.

* 3297 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have made any representation to the Government of India not to include the Kanhirapuzha Reservoir Project in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The answer is in the negative.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know whether the Government stressed the need for the inclusion of the scheme in the Second Five-Year Plan itself in their suggestions made to the Government of India from time to time?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: In spite of the poor return the scheme was expected to yield, the Government did recommend its inclusion in the Second Five-Year Plan but the Planning Commission has asked us to drop it.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. the Minister whether the Government have submitted any priority list regarding construction of dams, etc., to the Planning Commission and if so, what place did this scheme occupy therein?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: We have suggested tentatively about 13 schemes and the place of this scheme was 10.

MR. SPEAKER: Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY

SRI E. T. KUNHAN: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, കഴിഞ്ഞ ആഗസ്റ്റ്. സപ്തംബർ മാസങ്ങളിൽ അതിവേഗം കൊണ്ടു പോന്നതിനാലുകിടെ മകരവിള മുഴവൻ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. വിള നഷ്ടപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരുടെ ഒരു പെറ്ററീഷനാണ് ഏതെങ്കിലും വേഗത്തിൽ അതു ഞാൻ സഭ മുന്പാകെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. ആഗസ്റ്റ്, സപ്തംബർ മാസങ്ങളിൽ ഭയങ്കരമായ ജലപ്പൊക്കം വരുമ്പോൾ അധികം നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

MR. SPEAKER: പെറ്ററീഷനിലുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിവരിച്ചു പറയണമെന്നില്ല. പെറ്ററീഷൻ സഭമുന്പാകെ സമർപ്പിച്ചാൽ മന്ത്രം മതിയാകും.

SRI E. T. KUNHAN: ഈ ഹരജി ഞാൻ സഭമുന്പാകെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

6th March 1956]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT—cont.

MR. SPEAKER: The Hon. the Minister for Revenue will now reply.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, yesterday, the hon. the Leader of the Opposition spoke with great vehemence and criticised the Government that their machinery was wooden and that it did not work with speed. I can very well understand that coming from the Leader of the Opposition. Knowing, as I do, the party to which he belongs and the affinities and technique that his party practises, I am not surprised at his attack. 'Speed' is possible in the land of 'Berias' but not here. An autocratic power can exercise power and administer tyrannically but here we are wedded to a democratic set-up and this is based on principles of justice, fairplay and equity and perhaps also on moral principles. Therefore, we cannot expect such speed as is seen in autocratic States. He even went on to say that the Government lacked powers and that he is prepared to give powers to the Government to send people to jail freely and also, if necessary, to the other world. We do not want such powers. We are carrying on the Government with due regard to the wishes of the people. That is why, in a democratic set-up and in English Law, even a man accused of murder is given legal assistance by the Government to defend himself. It is not so in other countries. We have to follow certain humane principles and that is why there is some delay and I am prepared to live in this set-up and not at all in the other. When the Leader of the Opposition characterised the Government as wooden, I was reminded of Aesop's Fables in which the story of the frog and the log occurs. Once upon a time, there was a place where there was a pond and in that pond a number of frogs were living happily and contentedly. The younger generation of frogs was not satisfied with the state of affairs obtaining then and wanted a change. They said: "What is this Log, very quiet, prosaic and very uneventful? We do not want it; we want a change." The elder generation advised the younger generation: "We have been getting on well. Why should we want a change now? If we do that, we will go from bad to worse." The younger generation was not convinced and the elder generation had to yield. Finally, the younger generation elected Stork, as King. As soon as King Stork became king, the frogs began to disappear one by one and the elder generation of frogs were also soon eaten up. When that is so, I am not prepared to oblige the Leader of the Opposition with a changeover at present. We do not want King Stork. We are satisfied with the present state of affairs. Then, Sir, I wish to submit that there is a Tamil proverb which says: "அரசன் அன்று கொல்லும் தெய்வம் நின்று கொல்லும்". It means that a tyrannical man, an autocratic ruler will not go into the merits of a case leisurely, properly and legally but will hurriedly deal with it like the King of Madurai who ordered that the innocent Kovalan should be beheaded, without properly examining the case. Here the Government is founded on democratic

[Sri M. A. Manickavelu] [6th March 1956]

principles and we will go into every case dispassionately and decide it on its merits. Naturally, it will take some time and there will be some delay. Therefore, I am not for speed.

10-10
a.m.

Apart from the wide range of subjects that were referred to by hon. Members, I will first go into the general questions that were raised. If there is time, I will go into particular issues. Taking first the question of land reforms, the hon. Member from Mannargudi said that the Government did not move in the matter normally but moved only if there was an agitation. I wish to tell him that long before he was born or at least politically born, the Government were fully seized of the problems of reform in this field and have been paying their attention to it since then. We had first the Marjoribank Committee Report on land revenue, then the Raghavendra Rao Report and the report of the All-India Agrarian Reforms Committee and finally the Subramaniam Committee Report. The last one is very elaborate and contains two parts. The First Part deals with problems relating to land reform in its various aspects—maximum holdings, fixity of tenure, fixation of fair rent, agricultural labour, prevention of fragmentation and consolidation of holdings, etc. The Committee was appointed in the year 1950 and it submitted its report in 1951. We followed it up by an Act in 1952. That was the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. Normally that legislation could have come in as a Bill and then legislated. But there was some urgency about it. That was why an Ordinance was issued and then it was regularised as an Act. Fixity of tenure for a period of five years was given to the tenants and there was protection against eviction. Then, Sir, it was followed by the Malabar Tenancy Act in the year 1954 which has given virtual permanency of tenure and other privileges and advantages to the tenants. Then we had the South Kanara Tenants Protection Act and then the Madras Cultivating Tenants Protection Act. Now the Fair Rent Bill has been introduced in the Legislative Assembly and is before a Select Committee. Therefore, I submit, that we have been following up this question of land reform and have been implementing it practically every year with some legislation or other. But with regard to the Fair Rent Bill, Government are anxious that it should be passed as early as possible. But what happened the other day at the Select Committee? Some members, mainly belonging to the Opposition, wanted that the Committee should tour each and every district, take evidence and so on. It was pointed out to them that all material, the many committees which had gone into this question had collected, and the many representations made by the peasants, mirasdars, etc. So there was no necessity to tour each district now. We are all anxious to get this Bill through as early as possible. With regard to the question of fixing ceiling on land holdings, that has been held up, I have been saying time and again that there are certain legal difficulties about this. But as the Hon. Finance Minister has pointed out, a slow and steady going about these matters will be good in the interest of the public and the agriculturists. Therefore I submit there has been no avoidable delay in this matter of implementing land reforms.

[Sri M. A. Manickavelu] [6th March 1956]

As regards fixation of wages to the agricultural labour, if any fixation were to be done, it must have been done by the middle of 1954, it cannot be done now. The Central Government is contemplating to amend the Act. When the Act is amended, then only the question can be gone into. As things stand at present, we cannot interfere with the question of fixing minimum wages for agricultural labourers.

With regard to the question of inams, Government have been taking every step to expedite legislation on this matter. The Madras Estates Abolition Act was passed and it became law on 19th April 1949. Under that Act, Government had already notified almost all the zamindari and under-tenure estates and inams. Out of a total of 4,709 estates which are affected by the provisions of the Abolition Act, the number of estates notified up to 31st December 1955 is 4,634, leaving a balance of 75 estates of which one is a zamindari estate, eight are under-tenure estates and 66 inams. Some of the estates notified are covered by stay orders and these estates would be taken over once the stay orders are vacated. The Supreme Court has since vacated the injunction order in respect of certain estates and they also would be taken over immediately. Other inam estates which have not been taken over will be taken over shortly. In the estates taken over under the Act, zamindari tenure is replaced by the ryotwari tenure. The Inams that have to be dealt with are the 1936 inams, the inams which were declared as estates and which do not come under the Abolition Act and the minor inams. We are bringing legislation to levy ryotwari assessment on these inams. Side by side we are also contemplating how best to deal with these 1936 inams and the minor Inams. One hurdle has been got over in the matter of dealing with these inams. I refer to the amendment of the Constitution. If any question of compensation arises, we need not be very much astounded by that because the question has been made easy by the amendment of the Constitution. That is a step which will be very useful in dealing with this question of inams and the Government have been very actively considering it and I hope within a couple of months Government would take final decisions on this question.

It was said there is no rationale in the matter of land revenue. There is much rationale behind it. I shall point out how land revenue is worked out. The Land Revenue Demand represents the value in money of the State's share of the crops. For the purpose of ascertaining this, each field has been classified according to its chemical and physical properties and the outturn in terms of the standard foodgrain of the tract has been fixed. The foodgrains taken as standard is paddy for wet lands and cholam and ragi for dry lands. In fixing outturn, deductions were made by crop-cutting experiments to cover vicissitudes of seasons and unprofitable areas and holdings. These figures were again adjusted to allow for differences in the quality of irrigation sources and advantages and disadvantages in the situation of villages. The figure thus reached was taken as the gross outturn and was valued in money at the average of the prices of the previous 20

[Sri M. A. Manickavelu] [6th March 1956]

non-famine areas reduced by a percentage to cover cost of cartage and merchant's profit. From this again a deduction was made to cover the cost of cultivation and the value in rupees of the net crop was calculated. A fraction of this, usually something slightly under half, was fixed as the assessment. This is the elaborate process by which the land revenue is fixed. It is not done in a whimsical manner or without any rationale.

Again a question was raised, viz., why have this land revenue system and why can't we have the agricultural income-tax. As a matter of fact the Subramanyam Committee that went into this question elaborately have suggested many ways. One was to have something like a sales tax and the other was the agricultural income-tax. Agricultural income-tax is somewhat scientific I admit. But with the appalling illiteracy in the rural areas it will be difficult to expect the ryots to have proper accounts and it will be a sort of harassment to them and therefore Government adopted a go slow method. They first introduced it in the plantation areas. We are watching the result of that experiment. If good results are achieved, certainly it could be extended to the other agricultural sectors also. Therefore Government have not forgotten about it. They are now watching the result of that experiment in regard to plantations.

10-20
a.m.

The other major issue was about the assignment of land. There is a great tempo in the matter of assignment of land and the results will be known in course of time. The policy has gained momentum now and it will take time to appreciate the full result of that policy. There has been a little ambiguity in the matter of assignment of land. The Government clarified the position and it is now quite clear in what manner and how land should be assigned. Poramboke is land set apart for communal use. Grazing ground poramboke is not assigned unless sufficient grazing ground is available to serve the needs of cattle at the rate of one acre of pasture land per head of cattle. The land required for communal purposes or for house-sites is not assigned for cultivation purposes. The other category of land is reserved land. These are lands in the vicinity of reserved forests, forest margins of two or three chains, canals, streams, etc. These lands are not assigned. Special rules have been framed for assignment of land containing topes or valuable land. These are lands reserved under section 26 of the Forest Act—lands adjoining railways or aerodromes or padugai lands. Till recently, the District Collectors alone were competent to assign both valuable and non-valuable land. On the recommendation of the District Revenue Administration Enquiry Committee, the Government passed orders in March 1955 empowering the Revenue Divisional Officers to assign valuable land and the Tahsildars to assign non-valuable land, with a view to relieve the pressure of work of Collectors. This delegation of power has had the effect of expediting the assignment of land to poor persons. The Government have sanctioned special staff for several districts to deal with the increasing number of applications received from landless poor persons. Special staff was sanctioned for large-scale assignment

6th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

of land in Attur taluk towards the end of 1955 in view of the availability of waste land there. Within four months, the special staff was able to assign 27,000 acres of land in Attur taluk to landless poor persons. Similar large-scale assignment of land is going on in Hosur and Dharmapuri taluks of Salem district. With a view to watch the progress of assignment work, the Board of Revenue gets monthly reports from the Collectors and reviews the progress. According to the latest report, 16,148 acres of land have been assigned to poor persons in this State and most of the assignments were made after the initiation of the scheme for the grant of land to landless poor persons early in 1954. The Government have sanctioned a large staff in some districts and a skeleton staff in some districts to deal with land assignment. It will be seen that the assignment of land is going apace and I hope that very soon assignment will take place on a very large scale.

The rule regarding the assignment of land to Harijans is this. In villages where there are considerable extents of land available, the Revenue Divisional Officer should, and in all other cases may, set apart a specific area for assignment to Harijans. Non-valuable reserve is assigned free of cost, and in respect of the other land, market value is collected. Assignment of waste land is made subject to the condition that it should not be alienated at all for ten years and that thereafter the land may be alienated but only to another Harijan. That shows how considerate the Government are in assigning lands to Harijans and in seeing that those lands do not go into the hands of non-Harijans.

Then I come to the question of Village Officers. Hon. Members are aware that a Cabinet Sub-Committee is examining this question. The other day Village Officers appeared and represented to that Committee. There are two views. One view is that the hereditary system should go and the other is that the hereditary system may continue with greater privileges, amenities and higher scale of pay to the Village Officers. I wish to point out that, however well the hereditary system might have worked in the past, it is an anachronism now and it is doubtful whether that system is valid under the present Constitution. The Government are examining an overall change—whether Village Officers cannot be made full-time servants with all the advantages of full-time service like increased salary. A recommendation for making Village Officers full-time officers on the scale of pay applicable to clerks was made during the period of the composite State, and the estimated cost of implementing the recommendation was then worked out at Rs. 105 lakhs. Now the cost will be proportionate to the reduced size of our State. Very soon decisions will be arrived at and I hope the matter will be settled and put on a firm and proper basis.

Then I come to the issue about the Lower Bhavani Project area. Hon. Members should note that the Lower Bhavani Project is designed primarily as a dry crop project. The project is intended to benefit 207,000 acres. Of this, in 10,000 acres of water-logged areas, cultivation of paddy is allowed and in the rest cultivation of

[Sri M. A. Manickavelu] [6th March 1956]

cotton and millets is allowed. The idea was to encourage the growing of cotton and millets. There are quite a number of mills in Coimbatore district and it was thought that encouragement of the growing of cotton near the mill area would be very useful and that the cost of transport of cotton also would be much less. That was why the project was designed as a dry crop project. Subsequently a representation was made by the ryots living in the project area. After discussion with them at a conference and with the officials, the Government relaxed the restrictions to a certain extent and allowed the cultivation of groundnut and gingelly besides cotton and millet and also tobacco, turmeric, castor, yams and pulses in fields irrigated by wells. We have also allowed the growing of scattered fruit trees, and backyard cultivation of plantains and vegetables to the extent of ten cents. All these concessions were given later on after considering the representations made. But the central idea that the project is a dry crop project should be borne in mind. The Government are prepared to go as far as possible provided the main object of the scheme is not jeopardised. The area for cultivation of paddy is fixed at 10,000 acres. I personally went and saw the area and I found seepage was great. Therefore it may be that we cannot restrict it to 10,000 acres. It may be 15,000 acres or more. If it is a necessity I do not see why the Government should stand in the way of sticking to ten thousand acres. The area may even extend to a greater number of acres. If it is a waterlogged area, no other crop can be raised there, and the Government will certainly take that into consideration. They will not hesitate to expand the area of paddy cultivation if necessary.

10-30
a.m.

As regards the penalty, Sir, I have already made a statement about it in detail. No doubt the penalty is there. But it is there only to be cancelled. If we do not have the penalty at all, people will begin to cultivate paddy indiscriminately and if we prevent them, they will say, 'Why did not the authorities prevent us at the very beginning?' We were allowed to cultivate for some years. Even at the outset the Government could have prevented us from cultivating. That is why even in the first instance the Government say 'No'. In spite of this, if it is really a waterlogged area, the Government will allow cultivation and cancel the penalty. Therefore, there should be no objection to the initial levy of this penalty. Because then only we will find out whether the land is absolutely necessary or not for paddy cultivation before the zone is fixed. The area of the west ayacut is not finally fixed. It will take some time to fix this ayacut, and then only we can know the extent of the ayacut.

SRI K. T. RAJU : Cancel ஆகவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வசூலாகிவிட்டது.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : திருப்பி கொடுத்த விடுவார்கள்.

MR. SPEAKER : Is the Hon. Minister likely to take more time?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir.

[Sri M. A. Manickavelu] [6th March 1956]

Then the question relating to the grant of takkavi loans in the cyclone-affected areas was raised. These loans have been ordered to be granted on a very liberal scale. I will now mention the various kinds of loans granted. First there is the grant of loan to Government servants. Then come subsistence loan, loans to weavers and other artisans, loans for repair of houses damaged by cyclone or flood, loans for replanting damaged plantations, loans to coconut growers, loans and subsidies for reclamation of sandcast lands, loans and subsidy for pumpsets, loans to fishermen, loans for the purchase of cattle and other livestock, loans for the purchase of seeds and manures, loans to ryots in estate villages, loans to the cultivating tenants, loans on the security of minor inam lands, etc. Postponement of the collection of loans advanced has been ordered. Grants of loans on the security of lands in out of date registry and joint registry, by relaxing the rules governing the issue of takkavi loans, have been favourably considered. Even in regard to the demand of security, orders have been issued that property security is not to be insisted upon. The loans are to be advanced even on collateral security. Therefore, Sir, hon. Members cannot have any grievance. Because there was the cyclone, which affected the people greatly, the Government have relaxed all the rules and are very liberal in the grant of loans. Probably here and there there might have been some delay in disbursement in one or two cases. In such large-scale operations, there may be one or two stray instances like this. We cannot take such instances as the rule. That is a wrong view of things. We must consider the majority of cases where disbursements have been made promptly. From the reports I am getting, I see that lakhs and lakhs of rupees have been disbursed by way of loans for rebuilding houses. I think therefore that disbursements have gone on quite satisfactorily.

Sir, the City Tenants Protection Act, when it was originally brought into force, was intended to give protection to tenants in Madras City, and this was extended to the tenants in Tiruchirappalli and Madurai. Representations were made to the Government that this Act should be extended to other areas. This question was referred to the Collectors. We have received reports from the Collectors, and the Board of Revenue has gone through those reports. A number of towns, as a result of the reports from the Collectors, has now been brought under this Act. But I am now getting representations that the Act should be extended even to rural areas. Of course there may be cases where a particular person wants to extend this Act to his own area. Sir, the Madras City Tenants Protection Act was there for the last thirty years, and only now it has been extended to other cities. We have come to the conclusion that wherever necessary this Act should be extended. For instance, in the case of the Kumbakonam town, there was not a favourable report about it. But there were representations made in this matter, and when it was found there was the need, the Act was extended to Kumbakonam also. We have now made reference about Tanjore and Mayuram. As soon as reports are received from the district, and if we find there is

[Sri M. A. Manickavelu] [6th March 1956]

necessity for it, the Government will certainly extend this Act to these two places also. Hon. Members will please remember that it is not the object of Government to confine this Act only to two towns. We are extending it to very many towns. But there must be some examination of the question before we extend this Act to other areas.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, there was a demand from the residents of Villupuram town that this Act should be extended to Villupuram. May I know from the Hon. Minister whether that demand was considered and conceded?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In the first report, there was no recommendation about it. But we do not know what will be the next report.

I will now refer to the question of the application of the Estates Land Act to a village near Kodaikanal Road, about which the hon. the Leader of the Opposition spoke with great force. It is a simple question and it does not demand so much force and vehemence. The question is whether the Act is applicable. It relates to a tank there. The landlord claims it as ryotwari tenure and wants patta. The other side says that it is not a ryotwari land, it is non-ryotwari, it is a tank poramboke, and should not be assigned. The matter has been gone into very elaborately, and the Board of Revenue gave its decision in October 1954 that it cannot be ryotwari. Then the issue came before the Government and the Government concurred with the Board's view and said in March 1955 that it was non-ryotwari. The person aggrieved went to the High Court and filed a petition for the issue of a writ in the matter. The hon. the Leader of the Opposition wanted me to make a statement. Where is the need for it? The Government have already come to the conclusion, and they have decided that it is non-ryotwari. There it is and the process of law will go on inexorably. The other party may even go to an appellate court if he is not satisfied with the decision of the lower court. It is open to him to do so. But the Government are clear about the position, and they have already come to the conclusion that it is non-ryotwari.

SRI P. RAMAMURTHI : Have the Government taken possession of it?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : We are taking steps to take possession, Sir.

As regards the salt pans in Tirunelveli district, I may say that they were given to two individuals. One was given 150 acres and the other was given 300 acres. It was on the recommendation of the Deputy Commissioner of Salt that it would be more advantageous to have a larger area with people who could finance amply and help in greater production of salt, that these 400 odd acres were given to these two people. The total area is about 700 acres. Only about 400 odd acres were taken away and the remaining about 300 acres are worked by the Co-operative Society. There was a

6th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

change with regard to five acres. It was taken from the co-operative area and was attached to another area for the sake of contiguity. In the place of the 5 acres taken away, another 5 acres were allotted to the co-operative society. The main contention is that there should be abundant production of salt and for that, capital is required. An allegation was made that it was given at a very nominal cost. The allegation is not correct. Twenty-five times the assessed capital value was demanded for this area.

SRI S. N. SOMAYAJULU : Sir, on a point of information, இந்த பழய காயலில், கோவாப்பேடியில் சொசைடியால் உப்பளம் வைக்கப்பட்டிருந்த ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை ஏற்கனவே நூறு ஏக்கருக்கு மேல் அவ்வித வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பெரிய நிலச் சுவான்தாருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்நிலத்தைத் திருப்பி அந்த கூட்டுறவு சொசைடிக் கொடுக்கும்படியாக கனம் மந்திரியார் அவர்கள் உத்திரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த நிலச்சுவான்தார், விஸ்தாரமாக நிலம் உப்பு உற்பத்திக்கு வைத்திருக்கிறார். அந்த நிலத் திற்கு அடுத்தார்போல் அந்த salt pan இருக்கிறது. ஆகவே உப்பு உற்பத்தி வேலை செய்ய சௌகரியமாக இருக்குமென்றுதான் அவருக்கு அந்த நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. N. SOMAYAJULU : அந்த நிலச்சுவான்தார் அந்த நிலத்தில் இன்னும் உப்பளவேலை ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆனால் கூட்டுறவு சொசைடி உப்பளத்தில் வேலை ஆரம்பித்து செய்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த நிலத்தைத் திருப்பி அந்த கூட்டுறவு சொசைடிக்கு வாங்கித் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : உப்பளம் வேலை ஒழுங்காக அங்கு நடைபெறவேண்டுமென்று தான் அப்படி அந்த நிலத்தை அவருக்கு கொடுத்திருக்கிறோம்.

Then I come to the point referring to Thidirnagar, Madurai. A sort of Citizens' Committee was appointed in Madurai. This Committee wanted to solve the problem of housing in the city and house the poor people in a proper and comfortable manner. They have come forward with a scheme. There are three ways of housing the poor people. One is to give them land so that they can themselves build the houses, and recover from them at Rs. 2 a month towards the cost of land. Another is to give them the land worth Rs. 375 outright for Rs. 150. The third one is to build pucca houses and give them to the people to be tenanted. The houses will be built out of contributions from the Centre. The whole housing scheme is planned on a 14-acre plot. All amenities will naturally be provided. I do not know, therefore, why this scheme should be objected to. Some persons living in this area have already moved to another area and others who are still remaining will also shift to some other area. This area is proposed to be used as a lorry stand. Now, there is congestion in the main bazaar area. In the larger interests of the citizens of Madurai City and in the interests of the dwellers themselves, it is good that we shift them to a better place. These poor people want to live in places in the heart of the city. They do not mind putting themselves to a lot of inconvenience by doing so. But it is wrong to do so. They must live in a healthy locality. That is why, it is

[Sri M. A. Manickavelu], [6th March 1956]

proposed to place the 14-acre plot at their disposal for their housing. With regard to the suggestion of the hon. Leader of the Opposition, that the Government may put up the plinth and leave the question of raising the superstructure to the people who occupy the houses themselves, I wish to state that I differ from him, Sir. Every week, we come across news in the dailies about 'accidental fires'. We must avoid construction of thatched houses, as far as possible. If these houses are constructed with lot of space in between, then it will be better. But if all the houses are situated close to each other, and if one house catches fire the other houses also will catch fire. It is better to house the people in houses constructed with non-inflammable materials. That is why the Central Government are giving aid in the matter of building houses. Even in the cyclone-affected areas there is a proposal to build six thousand houses suitable for poor people. Instead of simply meddling with the problem, in a manner just to suit the immediate needs of the poor people, it is better to take a long-range view of this matter and take steps to construct proper houses for them.

Then I come to matters relating to Nazarethpet and Mathur villages. As regards the former, the Estate Officer has given a decision that the land in question is not communal land and the Government have filed an appeal. Let us await the disposal of the appeal. As regards the Mathur affair, the hon. Member who referred to him has himself admitted that the matter has been settled. So, there is nothing more to be said about that.

Then I come to the question relating to Kannapuram and Tiruvalluvarpuram Housing Schemes. The City Improvement Trust has taken up the Kannapuram Scheme. I find the intention of the City Improvement Trust is to allocate the houses to the people who were originally living in that area. As regards the Tiruvalluvarpuram Scheme, we have received a report from the Collector. The Government are examining the whole matter. There is some society or sangham there which has got funds. There is no difficulty in putting into effect this scheme. This scheme is much better planned than other schemes. I visited the place the other day. It is a fine place. I am sure orders will soon be passed about that matter.

SRI K. VINAYAKAM: On a point of information, Sir. The Hon. Minister was pleased to say that as far as Kannapuram Scheme is concerned, the slum dwellers who are living in that area will be asked to vacate and when it is properly planned they will be put in possession of the same. This assurance must stand in good stead. With regard to the Cox Cheri Improvement Scheme also, a similar promise was made to the residents. But the Trust constructed decent houses beyond the capacity of the old residents to pay rent for them. Thus, Harijan residents and other poor people were not able to pay Rs. 42 as rent per month and occupy them. That was how, they were prevented from occupying the houses. This should not be the case here when finally the houses are allotted in Kannapuram area also.

[6th March 1956]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The City Improvement Trust propose to allot the houses to the existing dwellers and I am sure the lesson learnt from the Cox Cheri Scheme will be kept in mind and everything will be done in the matter properly. As regards the Kalpatti village affair, people were cultivating the lands in the foreshore. The encroachers themselves have agreed to vacate the lands without eviction processes being applied and we are giving them lands in other places. The Collector and other authorities have been reminded to speed up the process of allocation of lands to them.

An hon. Member stated that during the course of Grow More Food campaigns, large extents of land were given to people and they were asked to cultivate them for increasing the production of foodgrains, and added that they were now being evicted from those lands. When there was a great emergency and when there was need for growing more food, naturally the Government at that time gave lands to the people and encouraged them to cultivate foodgrains. During the War emergency even tank poramboke or channel poramboke lands were given for such purposes. But in normal times we should as far as possible see that our action does not prejudicially affect the existing ayacutdars. That is why, some of these objectionable lands where people were encouraged to occupy during the War emergency are now being evicted. Wherever people who have occupied these lands have expended money and labour, the Government have given extension of time so that the occupiers can recoup whatever they have spent on it.

As regards the question of bifurcation of districts, mention was made about Malabar district and others. We are now on the eve of reorganisation of States and I think it is better to wait for a few months and then take up the question. This applies not only with regard to the bifurcation of Malabar district but also other districts in the State.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR: கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதைப்போல் கல்பட்டு ஹரிஜனங்களுக்கு தற்சமயம், ஆற்று புறம் போக்கில் 5 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது சர்க்காரால். இன்னும் அங்கிருக்கும் ஜாதி இந்துக்கள் 15 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை பயிர் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை காலி செய்ய மறுக்கிறார்கள். அதை காலி செய்து ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த நிலத்தை கிடைக்கும்படியான ஏற்பாடுகள் கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்வார்களா?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: காலி யாரும் சும்மா செய்யமாட்டார்கள். காலி செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுத்து வேலை செய்யவேண்டியதுதான்.

Then, mention was made about jagirs in Kallakurichi and Athur and it was suggested that they can be taken over by the Government. I do not know whether they would come under the definition 'estates' in the Act and what the nature of these estates are. However, in the contemplated legislation, other inams and tenures that are not now included in the list may also perhaps be dealt with and therefore I request the hon. Member to await the result of the examination of this question.

10-50
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [6th March 1956]

Sir, I have exceeded the time allotted; though there are more points to be answered, I should not overstep your indulgence. I propose to close with this. I hope that after this elaborate explanation hon. Members will not press their cut motions. I have done my best to answer all the points raised and, I hope hon. Members will withdraw the cut motions.

SRI P. RAMAMURTHI: On a point of personal explanation and also on a point of some information, I would like to put some questions. I would say that the Hon. Minister has completely and probably deliberately misinterpreted me. When I talked of "shooting" what I meant was that these offences were such serious offences where other people's livelihood was sought to be taken away by certain officials by following a policy which was in contradiction to the policy of the Government. Then these offences deserve capital punishment. Capital punishment can be executed by any means—shooting, hanging or electrocution. I didn't mean all that. Unfortunately, the Hon. Minister has not explained what action was taken in regard to those officials who had deliberately sabotaged the policy of the Government; had I would have been glad.

Sir, I would like to have definite information on the following points from the Hon. Minister for Revenue:—

(1) He talked about the inams and the new legislation that is contemplated with regard to the minor inams. What I had demanded was with regard to the amendment of the existing Act where because of certain clauses, it has led to a lot of litigation and the application of the Act has been jeopardised. What does the Government propose to do in this matter? Do they propose to amend the existing Act itself and whether all these litigations would be put an end to? I want a categorical answer to this.

(2) Secondly, I had asked specifically about the Lower Bhavani Project area: In view of the tremendous difficulties of a multi-sided nature, new problems have cropped up. Are the Government prepared to appoint a Committee of this House to go into the whole question and would they seek the co-operation of the House itself for the purpose of solving all those various problems? I want a definite answer from the Hon. Minister for Revenue.

MR. SPEAKER: Does the hon. Member call that a personal explanation?

SRI P. RAMAMURTHI: I rose up, Sir, on a point of personal explanation and also asking for information.

Then the last question is this and I want a categorical answer for it. That is with regard to this kanmoy or tank-bed. Of course, the legal position is clear and we all know that. We would like to know whether in view of the fact that Government had taken steps to get possession of the particular piece of land from the gentleman who had encroached upon this Government land, will the Government give a categorical assurance that after taking

6th March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

possession and when the legal position is absolutely clear, that they will not assign any portion of the tank-bed to that particular person who had encroached upon it though he is a big mirasdar and a big bus-owner? I want a categorical assurance and are Government prepared to give any such assurance?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, with regard to the last question, Government have a clear assignment policy and they will be governed by that; I need not add anything more. The policy is to assign lands to the landless poor and I have also read out the manner in which that is worked out; that has now become a sort of a Standing Order and Government will act accordingly.

With regard to the amendments to the existing inams Act, whenever difficulties arose, I have brought in amending Bills. Even now there are proposals for amending the Act. I do not know whether this particular question comes under that. When a number of amendments are contemplated, I will look into it. In the working of the Act several difficulties arises and Government do come forward with amendments and that will be done.

The other thing is regarding Lower Bhavani Project. There was a Conference at Bhavani and they had suggested certain ways of overcoming these difficulties; the Board is examining them. After looking into them, if there is any further necessity to contact hon. Members, I shall do so.

MR. SPEAKER: I will now put the cut motion of Sri Kandaswamy to the vote of the House.

SRI A. SAMBASIVAM: ஆத்தூர் தாலுக்காவில் அரசாங்கம் மக்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். ஆனால் அங்கு சில முறை தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. அதுமாதிரி மற்ற இடங்களில் நடக்கக் கூடாது என்பதற்காகவே இதனை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவசரத்தில் பட்டா கொடுத்தால் நிலம் சரியானபடி சர்வே செய்யாமலேயே நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஒரு நிலக்காரருக்கும் இன்னொரு நிலக்காரருக்கும் தகராறுகள் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன. உள்நூலிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு நிலத்தை கொடுக்காமல் இருக்கும் போது, வெளியூர்காரர்களுக்கு நிலங்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஏமாறாமல் நடந்திருக்கிறது.

MR. SPEAKER: Order, order. I cannot allow the hon. Member to make a second speech. Mr. Nambiar.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I had made reference to the non-issue of loans on the security of Kanam, Kuzhikanam, etc., properties in South Kanara where the Malabar Tenancy Act was applicable. May I know whether the Government have gone into that question?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Malabar Tenancy Act applies to certain areas in South Kanara district. If any specific difficulties are pointed out, I will look into it.

[6th March 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 2,69,07,300 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER: I will now put the original Demand to the vote of the House. The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,69,07,300 under Demand I—Land Revenue Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,44,600 under Demand II—Excise Department.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,44,600 under Demand II—Excise Department.”

11 a.m. * SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, before I move the cut motion standing in my name, I wish to point out that my name has been wrongly spelt. That may be corrected at least in future. I now move the cut motion standing in my name, namely—

“That the allotment of Rs. 6,44,600 under Demand II—Excise Department be reduced by Rs. 100.”

With a view to discuss the defective working of the Prohibition policy of our Government.

Prohibition has come to stay. Rightly or wrongly our Government are wedded to this policy. The object of my cut motion is to bring to the notice of the Government how this legislation is being worked out in our State from the day when it was initiated. The use of liquor plays great havoc on those who consume it and consequently there are subsequent troubles. Not only the constitution of the consumer is affected, but he loses his mental balance, gets into frequent quarrels, drains his wealth, becomes an object of litigation and ultimately ruins his family. That is the ethics of the Prohibition policy and to eradicate this evil, the good-natured Congress Government thought that by bringing in a legislation they could rectify human nature. I want our Government to be honest about it. I want the Congress Legislators, who are Members of this House, to place their hands on their hearts and say whether they still believe that Prohibition is a success. I want them to state categorically whether they have eradicated this drink evil from our country. It is a misnomer that human nature can

[6th March 1956]

[Sri K. Vinayakam]

be rectified in this way. Even our Gods seem to have consumed liquor. I am quoting chapter and verse from the Vedas. Even Gods like Siva seem to have consumed liquor. Our forefathers, Aryans and Dravidians, seem to have consumed *sura banam* and such a kind of habit had been in existence for generations past. It is high time that the Congress Government give up the idea of thinking that they can eradicate this evil. This experiment has been carried out in America and in a few other countries and it has proved a total failure in those countries. But the Hon. Minister in charge of Prohibition may turn round and say that more weighty arguments have been used than those which have been advocated on the floor of this House. We have had more vehement speeches than what I am trying to make out here and in spite of all these things, with the help of a road-roller majority they have brought in this legislation. I want the Hon. Minister to have an honest retrospect of how this legislation is working. Has the number of drink addicts decreased? Nobody can come forward and say that the number of addicts has been decreasing. On the other hand, it has been increasing by leaps and bounds. The departmental statistics go to show that month after month the number of people who are addicted to this malpractice of consuming illicit liquor has been on the increase. If the number has not been increasing in appreciable figures, it is because the departmental officers are afraid that the Government will turn round and ask the officials “Why are you detecting so many cases?” People will say that Prohibition is a failure. Do not detect more cases”. In this way, a number of cases do not come to the light of day. What is happening now? People are taking to all sorts of abominable stuff like varnish, etc., that will not be conducive to their constitution. Take the cases of in-patients that are being admitted in the hospitals for the past few years. Most of them are suffering from intestinal troubles. They consume even liquor manufactured out of ammonium sulphate which is used as manure for the land. What is now going on in our country? There used to be one licensed shop or depot in a village and few people who were elders and who have been used to this habit have been frequenting these shops. Now, that licensed shop is no more in the village with the result that every hut has become a distillery and illicit manufacture of liquor is going on. Now when it is manufactured in the household, what happens? The husband who manufactures this is an addict. His wife who usually colludes with him also begins to drink. Then, grandfathers, grandmothers, children, nephews, sons, daughter, cousins—and what not—everybody who frequents this house and all the relations take to this illicit liquor. The habit is on the increase. And what is the result? There is loss of revenue to the Government. Whom have the Government set upon to work this legislation? They have asked their subordinate Prohibition Department officials and the Police officials to carry out the scheme. Till yesterday it was worked out by the Prohibition Department officials. Now they have merged this Prohibition Department with the Police Department. They

[Sri K. Vinayakam]

[6th March 1956]

have got a strong cudgel in their hands to control the people. They can control the people who are indulging in this kind of questionable trade. Who gets all the profit out of this? The Government have lost their revenue to the extent of Rs. 18 crores, which they were realising. And to maintain this Department, whether it is worked efficiently or inefficiently, they are now spending some more crores. To work out this ineffective legislation, the Government are spending what they have lost and added to it what they are now spending on the Department. To compensate for the loss, they are now thinking of new legislations like the 'Kamadhenu' of sales tax. There is something radically wrong with the very basis of this legislation. It is not properly worked out.

The health of the people is also ruined. Ultimately, who get the profit? The illicit distiller, the rowdy of the village, the abettor of the scheme and finally the officials get the money. Mamools have become the order of the day. With straightforward conscience, not even the high Government official can come forward and say that bribes are not being taken. If the illicit distiller does not give mamools to the officials concerned, he is booked the next day and he is brought to court. But if he continues to pay the mamool in a graded form to the officials from the lowest to the highest, he is allowed to carry on.

Now, let us take the varnish for which licences are given. Take the statistics to show how the licences are being granted. Every month, some Congress volunteer, who has got some influence with the Minister or some Legislator, is now in a position to get a licence to sell varnish. On the face of it, it looks awkward that a Congressman comes forward to run a varnish shop. What has he been doing all these days? How was he eking out his livelihood so far? Because the Congress Government are in power and because they are giving licences to ex-political prisoners and satyagrahis, they take to this business. Most of the licencees are ex-Congress prisoners.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Before the hon. Member proceeds, he will make a very cautious speech without casting aspersions on the officers and also on some of the men belonging to some parties. There are few Congressmen who are taking to this trade, but there are a large number of non-Congressmen in this trade. There is no use of mentioning the name of a party and accusing that party. Let the hon. Member speak on the Prohibition policy or let him confine his remarks to other aspects except casting aspersions.

SRI K. VINAYAKAM: I am equally conscious of what I say and I take full responsibility for all the statements I make on the floor of this House. I am not just making statements irresponsibly because I enjoy the immunity of an offence here. That is not my object. I can prove with facts and figures to strengthen my arguments.

[6th March 1956]

[Sri K. Vinayakam]

Sir, that is the position. Now, the legislation has proved a failure beyond any reasonable doubt. But, if the Minister or if the Cabinet or even the Congressmen begin to argue that this is not so, that is our habit, human nature being what it is. At any rate, the object of this legislation is a laudable one. But, that is an argument which does not stand the test of logic. Sir, that is the reason way I suggest that the Government should revise their policy. Let them be honest at least. Let them revise the Prohibition policy, if not, effectively impose the Prohibition Act.

What is the punishment which you are meting out to a person who infringes the Prohibition Act? At the most you are sending the person to prison for fifteen days. Fifteen days is nothing for a man who makes a good lot of money in this trade. It is not after all a technical job. Manufacturing illicit liquor is a simple process. If the Minister could walk along with me, I can show how easily it is manufactured in the huts, in the gardens, in the groves and in other places. It is a simple procedure. Take some fruits, mix them with jaggery and then put some ammonium sulphate and keep them in a pot in the open air. In the evening you will find liquor. That is what is actually happening in the villages. It is no use trying to rebut my argument by simply saying that I am irresponsible and all that. That is a fine thing to say and you have got a majority behind you. On the other hand, you should bring in a legislation keeping in view the interests of the people. You should see that the people are prepared to take your legislation and people welcome the legislation. And then, if it works smooth, I take my hats off to the Congressmen. On the other hand, it is a big havoc and has brought greatest ruin to our country. Either they should work it properly or bring in new legislation wherein we can impose stricter punishment upon those who infringe the law and then, in the same strain, we must keep a vigilant watch upon our own officials. Because, it is the Government officials who are breaking this Act. They are abetting this crime and so, there is no use saying 'You had better be careful in passing your remarks, etc.' Well, Sir, I am not pleading for anybody. What I feel about this Act, I am bringing to the notice of this House. So, either bring in a legislation which you can enforce effectively or scrap the entire Prohibition policy, go to the country and tell the people that it is a damn failure and bring in more ameliorative legislations out of the profits which would be realized by scraping this Prohibition policy, Sir.

SRI S. PANCHAKSHARAM: I believe, Sir, the word "damn" is unparliamentary.

MR. SPEAKER: I think the hon. Member, Sri Vinayakam, can withdraw that word.

* SRI K. VINAYAKAM: I am sorry, Sir. In the Andhra State, a Committee was constituted for the purpose, and they went into the question without any political lineage behind them. They

[Sri K. Vinayakam]

[6th March 1956]

found out that Prohibition is a failure and Government should take to new legislations or scrap it completely. But, Sir, that has not been given effect to because we know that in Andhra the Congress Party are in a majority and that is why, it has not seen the light of the day. Sir, I implore the Government to appoint an impartial Committee consisting of men who have nothing to do with politics. Let them submit their report and we will abide by their decisions, if they are found logical and sound.

Finally, Sir, before I sit down, I reiterate the cut motion standing in my name. In the name of humanity, in the name of God, in the name of Justice, I urge the Government, Sir, to scrap the Prohibition policy or revise their policy by bringing in new legislation which can work Prohibition effectively. Thank you, Sir.

* DR. K. B. MENON : I would like to make a submission, Sir. In the order just issued by the Hon. Speaker, when the word "damn" is expunged from the proceedings, it should not be a blanket order to expunge the word. I do not think there is anything wrong in the use of the word. It is because, it depends upon how it is used and in what connection it is used. So, the word "damn" by itself cannot be declared to be unparliamentary. Only in special context, it may be expunged. That is my submission, Sir.

MR. SPEAKER : The word is used in an entirely different sense from the sense in which the hon. Member used it and the hon. Member has stated that he is withdrawing it. And, there is an end of the matter. I am not giving any ruling whether the word "damn" is parliamentary or unparliamentary. In the context of things, the matter was brought to the notice of the House and the hon. Member has stated that he is prepared to withdraw it.

* SRI K. VINAYAKAM : Sir, I simply said "damn failure". In that connexion, I am accusing the policy. But, having closed the subject, I am not prepared to reopen the issue.

* SRI T. ANANTA PAI : Mr. Speaker, Sir, it is my privilege to oppose the cut motion moved by my hon. Friend Sri Vinayakam. Though some of his statements may contain truths, many of them are half-truths. I am sure there is no one in this House including Mr. Vinayakam, who believes that people should drink or who wants people to drink. He has confused many issues. He went to the extent of saying that even Gods like Shiva were drunkards. But, I am sure that he was asking for a licence for himself to take to that habit, because, politicians who want others to drink, must drink themselves first. I am not, however, suggesting that the policy of the Government has been a complete success. Unfortunately, Prohibition has attracted so many prejudices and therefore, we should consider this issue very dispassionately.

The period of Prohibition in America was thirteen years and it was called a period of great lies. Those who wanted to say that Prohibition was a success, lied and exaggerated so much to

[6th March 1956]

[Sri T. Ananta Pai]

prove that it was a success. Those who wanted to say that it was a failure also exaggerated so much to show it was a total failure and politicians lied as a matter of habit.

Now, Sir, I am sure if we argue this issue from the point of view of revenue, no doubt the Government have lost revenue. But the Government has a right to choose from the many methods of taxation and excise was one of them. If they gave up one in preference to others, we cannot say that Government had lost revenues. It has made up those revenues by other methods of taxation. Whether a particular method of taxation is good or not, is a matter of opinion. But, when we come to discuss the question of Prohibition, people, should decide whether the social evil should continue. I am sure even those countries where drinking has been allowed and tolerated, even countries like France where alcoholism has gone to such a dangerous extent, babies-in-arms and babies-in-cradle are today even fed with liquor, alcoholism has become a great problem for the State. Even America is worried over the problem of drinking and if prohibition does not succeed in a country like India which has looked down upon drinking socially it has no chance of succeeding anywhere in the World. But still we have got to consider today when the Planning Commission is going into this issue, whether this must be made an All-India issue and whether Prohibition has to be introduced all over the country.

This State was a pioneer in introducing this reform. When we say to the Planning Commission that this has succeeded, we must be careful in making that statement as it is likely to mislead the rest in the country. While all of us are very much interested that it should succeed, it is but proper that we have got to see what success have we been able to make, whether the success is complete and if not what the reasons for the failure are. Among the many reasons are the attitudes of some of the political parties and politicians. Some of these people who oppose Prohibition for temporary political gains carry on a regular campaign saying, "Even the Gods were drinking. So, why not we human-beings also drink? There is no harm in doing that." Such remarks have a demoralizing effect on those who have been carrying on this work. If we want that this should succeed, we must take it as a live issue without confusing it with politics. All political parties must be agreed that as a social evil drinking should be eradicated. What we have done today by legislation is in the direction of controlling the supply. But, I am sorry to observe that we have not done anything to control the demand. The demand is increasing. It may be true that some of the people have given up this evil habit, but the demand from others is day-by-day increasing. And if this reform is to succeed it is necessary to control the demand as much as the supply. All the political parties in the State must join together in putting an end to this social evil. This is a matter which must be earnestly considered by the Government, the public and others.

There is another aspect which should be considered. Even those who do not drink and even those who want that Prohibition

11-30
a.m.

[Sri T. Ananta Pai]

[6th March 1956]

should succeed have been talking of fundamental rights of individuals being violated in case Prohibition was not scrapped. Even those who do not drink want others to drink. This is a serious matter. I appeal to the Government to consider whether the time has not come when they should appeal to the conscience of the people to co-operate with them to see that Prohibition succeeded. Sir, I may tell this House that without the effective co-operation of the public, this experiment will not succeed and cannot succeed.

Sir, I agree with the hon. Member Sri Vinayakam that the control aspect of the matter has to be carefully looked into. When we appoint committees to report whether this experiment has succeeded or not, the nature of the report will always depend upon the complexion of the committee constituted. If we put on the committee persons who do not have belief in Prohibition, they will surely report that it has been a total failure. If we put on the committee persons who have belief in the experiment and who want that it should succeed, they will definitely report that it has been a success. However, we are interested in seeing that the experiment succeeds. If the idea is that there should be better enforcement, definitely suggestions for enforcing the legislation effectively may be given and the Government may also take note of those suggestions. We hear that illicit distillation is going on in the State, as a sort of industry. Much capital is not required for running this industry. But, they get money enough for corrupting the police officials in charge of enforcing this legislation. As I said, the whole matter must be viewed as a social problem. If it is true that even Congressmen are dealing in foreign liquor, I do not know how those people are tolerated by the party in power which is committed to the successful implementation of the Prohibition policy. Those people cannot and should not be encouraged by the party. I do not think that such people deserve to be in the party. Without the co-operation of the people and with the legislation of the Government by itself, this experiment cannot hope to succeed. Sir, Mr. Vinayakam has referred to certain cases in which the people had taken to all sorts of things. Even in America, such things had taken place. Even after the repeal of the Prohibition legislation in America, people who were addicted to such habits, continued to have recourse to them; people were found to drink diluted sulphuric acid and other things not because of their intoxicating effect, but because of a sort of irritating effect that they produced and to which they were accustomed all along in the past. Similarly, there will be a few persons like these who had unfortunately taken to such habits. Government should take special care to deal with such people and they should be treated like patients suffering from a disease. I do not think that by merely sending them to jail, we can reform them. The Government should view it as a welfare problem. Today, many men, women and children even are getting into this habit. It is a dangerous thing. We have to warn them against the evil consequences. There is illicit distillation also going on. Can we say that such things do not happen? No. They are happening. People are making a lot of money.

[6th March 1956]

[Sri T. Ananta Pai]

They are getting sufficient money even to corrupt the police force. There was Prohibition in force in Turkey, a Muslim country. They had to give it up, because they found out that even the highest official, the Inspector-General of Police was engaged as a partner in illicit distillation. Having a corrupt police force was as great an evil as drinking. So, they did not want to continue the experiment. I have to refer to these aspects, because I know of instances in which the police officials are unable to control even their constables who are in the pay of the illicit distillers. I want that such cases should be viewed very seriously. I am not saying that the public should be harassed. Confirmed drunkards should be carefully dealt with. They require a sort of treatment so to say. But, the police officials who are entrusted with the responsibility of enforcing this legislation and who do not discharge their duties properly cannot and should not be lightly dealt with. In the name of the efficient enforcement of the Prohibition legislation, I want that such people should be severely dealt with. I want that the Government should take a realistic view of the matter and continue this measure vigorously so that it may be a success.

*SRI R. KRISHNAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ഡിമാൻറിന്റേ അന്തരം ഒരു 11-25 കട്ട് മോഷൻ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. “മദ്യനിരോധന നിലവിലുള്ളപ്പോൾ എസ്റ്റേബ്ലിഷ്മെന്റ് വിൽക്കാനും കുടിക്കാനും അവസരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, മദ്യനിരോധനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം പോലീസിനെ ഏല്പിച്ചതുകൊണ്ട്, പലത്തിൽ മദ്യനിരോധന നടപ്പിലാക്കുന്നതിനെയെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാനാണ്” എന്ന് ആൻ ഈ കട്ട് മോഷൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. മദ്യനിരോധനത്തെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾ മഴമൻ വകയ്യെടുക്കുകയാണ് സാധ്യമല്ല. കണക്കുകൾ തെളിയിക്കുന്നത് മദ്യനിരോധന ഫലത്തിൽ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു മദ്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനെ നിർദ്ദേശിക്കാൻ മാത്രമാണ്, പുറത്തുനിന്നു ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിന് ബാധകമല്ല എന്നാണ്. കണക്കുനോക്കിയാൽ ഓരോ വിദേശമദ്യമാണ് ഇവിടെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടാറുള്ളത്. അത്, പരിശോധനയിലൂടെ മരിയേറ്റേറ്റഡ് റിപ്പോർട്ടുകൾ മാത്രം 1953-54 ആഴ്ചയ്ക്കുള്ള പെർമിറ്റിൽ 93,669 ബാർലി ഓർ വിദേശമദ്യം ഇറക്കുമതി ചെയ്തുള്ളതായി കാണുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ഇടം കിട്ടിയുള്ള ഡ്യൂട്ടി 14,33,218 രൂ. യാണെന്നും കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടുവെച്ചു മരിയേറ്റഡ് സംസ്ഥാനത്തു 1952-53 ൽ ഇടം കിട്ടിയ മദ്യം 160,284 ബാർലി ഓർ ഓരോന്നെന്നു കാണുന്നു. മരിയേറ്റേറ്റഡ് ഈ ഇറക്കുമതി ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാമെന്നു കരുതാം. മദ്യനിരോധനം പാലയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നല്ലേ ഈ കണക്കുകൾ കൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നത്? പക്ഷേ അതിൽ ഈ രാജ്യത്തു മദ്യം ഉണ്ടാകുന്നതും ആ മദ്യം കുടിക്കുന്നതും നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമാണ് മദ്യനിരോധനത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഇനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി പലപ്പോഴും നൽകാറുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നു ഈ രാജ്യത്തു സിവിൽ, എസ്റ്റേബ്ലിഷ്മെന്റ്, ഫോറൽ, ചായക്കടകളിലും സോഡാക്കടകളിലും മദ്യം പാസ്സാക്കി കിട്ടുന്നുണ്ട്. ധാരാളം പേർ അതു വാങ്ങി കുടിക്കുന്നുണ്ട്. എസ്റ്റേബ്ലിഷ്മെന്റ് വ്യാപാരം നിരോധിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ ധാരാളം വെച്ചു വില്പന നടത്തിയാൽ എസ്റ്റേബ്ലിഷ്മെന്റ് പാലയം അപ്രകാരം ഒരു വെഡിക്കൽ ആഫീസർ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ കൊടുത്ത് വില്പന ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ മദ്യമാണെന്നു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞാൽ ഒരു മാസമോ രണ്ടു മാസമാകട്ടെ അമ്പതോ അതോ ഉറപ്പിക പിഴയോ വിധിക്കും. അതിന്റെ അവസാനിച്ചു. മദ്യം കുടിക്കുന്നതിനും വില്പന നടത്തുന്നതിനുമുള്ള സൗകര്യം ഇന്നും ധാരാളമുണ്ട്. ആൻ ഈ ചീട്ട് ഒരു പെറ്ററി ആഫീസറെ കണ്ടു, മൂക്കറ കടിച്ചു യാതൊരു ന്യായവുമില്ലാതെ അയാൾ ആടിക്കളിക്കുകയാണ്. പെറ്ററി ആഫീസർ ഈ മതിലാൽ കീഴിലുള്ള പോലീസുകാരെക്കൂടി തറിയെന്തായിരിക്കും. മദ്യനിരോധന നടപ്പിലാക്കാൻ ചുരുക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു തന്നെ ഇങ്ങനെ പരസ്യമായി കടിച്ചു മറികയറുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മദ്യനിരോധനത്തെക്കുറിച്ച് എന്തിനാണു ചെയ്യാനാണു ചെയ്യുക?

[Sri M. S. Selvaran]

[6th March 1956]

ஆவது மதுவிலக்கு அமல் நடத்தும் விஷயத்திற்கு தனிப்பிரிவு ஏற்பாடாக வேண்டுகிறேன். வாட்சி, வறுமை எங்கு அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கு இந்த மது இல்லும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அங்கு மதுவிலக்கு சரிவர அமல் நடத்தப்படவில்லை. அங்கு சிலர் பரிசுக்கு மதுவை மாற்று வம் இருக்கிறது. அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதுவரை பீன ஏறும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுக்கு இம்மது விலக்கால் தொழிலில்லா நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதற்காகவும் அவர்களை ஒரு மாற்றுத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தாமல் அமர்த்தாமல் இருப்பது ஒரு குறையாகும். அவர்களுக்காக ஆங்காங்கு employment exchange office களில் முதல் priority assignment அவர்களுக்குத்தான் என்று ஏற்பாடுகள் செய்து அவர்களுக்கு சேகரித்தல் மாற்றுத் தொழில் கிடைக்க வழி இருக்கிறது என்பதைக் காட்டிவிட்டால் மதுவிலக்கு பூர்ண வெற்றிகரமாக நடக்கும். போலீசார் இன்னும் அதிகமான விடுவிறப்பு கொள்ளவேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகள் இன்னும் அதிகமான விடுவிறப்பு கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகிறது. தாலுகா மதுவிலக்கு கமிட்டி கூட்டங்களிலே போலீஸ் அதிகாரிகள் இன்னும் கலந்துகொள்ளாத நிலைமை இருக்கிறது. ஜில்லா மதுவிலக்கு கூட்டங்களிலே வருகிறார்கள் என்பது கேள்வி. தாலுகா மதுவிலக்கு கூட்டங்களிலே வருகிறார்கள் டர்க்களோ, சர்க்கில் இன்ஸ்பெக்டர்களை அங்குக்கும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் செய்வேண்டியது மந்திரி சபையின் கடமை. இன்னும் ஒபியம், கஞ்சா, ஜிஞ்சர் போன்ற பொருள்களுக்கு லைசென்ஸ் பீஸ் அதிகமாக உயர்த்து வதன் மூலம், இதுபோன்ற பொருள்கள் அதிகமாக உயர்த்து வராமல் தடுக்க முடியும். இங்கே கூட அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டது. தேச சுதந்திரத்துக்கு எப்படி பாடுபட்டார்களோ அதுபோலவே சமூக நலன் களுக்கான திட்டங்களை வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்கு பாடுபட வேண்டும் என்று, இன்றைக்கு சமூக நலன் களுக்கு பாடுபட வேண்டும் என்ற கங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிராமம் கிராமமாக எடுத்துக்கொண்டால் லட்சக்கணக்கான காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் உயிரை திரணமாக மதித்து அதற்காக பாடுபடும்போது, சட்டசபைக்கு இதேசெய்திற்கு அத்தியாவசியமான சமூக சீர்திருத்தமான மதுவிலக்கு வெற்றி பெறுவதற்கு துணையாக இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் மதுவிலக்கு வெற்றி பெறுவ தற்கு உழைத்து வருகிறார்கள் என்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான உதார ணங்களை இங்கு நிச்சயமாக சொல்ல முடியும். இதற்காகவே சிலர் மடிந்து இருப்பதைக்கூட காட்டமுடியும். ஆனால் காங்கிரஸ் சிலர் ஒருவர் (non-congress man) யாரேனும் இதற்கு உழைத்து இருக்கிறார் என்ற உதாரணத்தை காட்டமுடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த அளவு கல்வியறிவு உடையவர்களும், அங்கத்தினர்களும் சட்டசபை யிலே பேசியதோடல்லாமல் வெளியிலேயும் மதுவிலக்குக்கு துணை செய்வ தற்கு பதிலாக அதற்கு விரோதமாக இருக்கிறார்கள் என்ற துர்பாக்ய தாலும், கோடிக்கணக்காக பணம் செலவுட்பதாலும், இந்த பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்றான மதுவை ஒழித்துவிட முடியாது. இந்த பஞ்சமா தெய்வ பக்தியும், Civic conscience பெறுதலும் மனசாட்சிக்கு பயந்து நடத்தலும் வளர்ந்தால்தான் மதுவிலக்கு புரண வெற்றிபெறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

11-40. SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! திரு. வினாயகம் அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டு பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மதுவிலக்கானது அவ சியம் நாட்டுக்கு தேவையானது. மக்களுக்கு அத்தியாவசியமானதுதான். மகாத்மா காந்தியடிகளுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றவேண்டியது, நமது கடமைதான். அண்மையிலே அசெம்பிளி அருகிலே நீரா மக்க ளுக்கு எப்படி அறிவைக் கொடுக்கிறது என்பதை விளம்பரம் செய்து

[6th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

இருந்ததை ஒவ்வொரு சட்டசபை உறுப்பினரும் கண்டு இருக்கிறார்கள். நீராவை சிறிதுகாலம் வைத்துவிட்டால் அது கள்ளாக மாறுகிறது. கள் என்சின்ற மதுவை நாட்டு மக்கள் உண்டு வந்தார்கள். அதனை தவிர்த்து அதற்காக ஏறக்குறைய 18 கோடி ரூபாயை தானம் செய்து இந்த மது விலக்கை அமல் செய்யவேண்டும் என்று நம்முடைய சர்க்காரும், மற்ற மாகாண சர்க்காரும் முன் வந்திருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் இந்த மதுவிலக்கிற்காக 18 கோடி ரூபாயை ஒதுப்பதல்லாமல், அதனை அமல் செய்வதற்கு பல கோடி ரூபாயையும் செலவு செய்கிறோம். ஆனால் மது விலக்கினால் நிலைமை மோசமாக இருப்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். மக்கள் கள் கிடைக்காமல் “ஸ்டிரீட்டை” எடுத்துக்கொண்டு, அதிலே எலிமிச்சம் பழத்தை பிழிந்து, கலக்கி சாப்பிடுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் “பிரஞ்சு பாலினை” கொண்டு வந்து எலிமிச்சம்பழத்தையும், வேறு பழங்களையும் பிழிந்து, அதை முறித்து சாப்பிடுகிறார்கள். இதன் மூலம் அவர்கள் உடல் நலம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அல்லது நீராவையோ, அல்லது மேல்நாட்டு சாராய வகையான பிராந்தி போன்றவைகளை சாப்பிடுவத னால் நோய் அகலுகிறது, பிணி நீங்குகிறது, தேகத்திற்கு திடகாத்திரத் தைக் கொடுக்கிறது. தினம் தினம் பாடுபடுகிற பாட்டாளி இரண்டணவிற்கு கள் சாப்பிட்டுவிட்டு நல்ல திடகாத்திரமாயும், நல்ல தூக்கம் உடையவ னாயும், தூய்மை எழுந்த மறுதான் நல்ல பாரமான வேலை செய்யக்கூடிய சக்தி உடையவனாயும் இருக்கிறான். ஆனால் அவன் இன்று பட்டினியால் சாகிறான். கூலி கிடைக்கவில்லை. சோர்வு அடைகிறான். உயோ, காப்பியோ குடிப்பதற்கு கூட அவனுக்கு பணம் கிடையாது. நமது நில அதிபர் களும், தொழில் முதலாளிகளும், அவனுக்கு வேலைக்கு தகுந்த ஊதியம் கொடுப்பது கிடையாது. அதற்கு தகுந்த சட்டத்தைக்கொண்டு வருவ தற்கு நமது சர்க்கார் பின் வாங்குகிறார்கள். இந்த நேரத்திலே சர்க்கு களின் விலையானது ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஆனால் கூலி உயர்வது இல்லை. தொழிலாளர்கள் தத்தளித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். விவ சாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஏழைகளெல்லாம் பட்டினியாய் விடுகிறார்கள். வேலை கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாக ஹரிஜனங் கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். S.S.L.C. படித்த ஹரிஜனப் பையன்கள் வேலை கிடைக்காமல் கிராமங்களில் மாடு பேய்ப்பதைக் காட்ட நான் தயாராக இருக்கிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக் காக எத்தனையோ கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம் என்று சொன்னாலும் குடிப்பதற்கு கிராமங்களிலே தண்ணீர் கிடையாது. குளங் குட்டைகளிலே இருக்கும் தண்ணீரைக் குடிப்பதனால் அவர்களுக்கு நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் வருகின்றன. ஆகவே நான் சொல்வதெல்லாம் இப் படி சோற்றுக்கு திண்டாடி அவதியுறும் மக்களுக்கு சர்க்கார் என்ன செய் கிறார்கள்? அவர்கள் வாழவேண்டுமானால் ஒன்று கொள்ளை அடிக்க வேண்டும் அல்லது திருடவேண்டும். கொள்ளை அடித்தால் அவர்கள் கொடுமான தண்டனைக்குள் எவார்கள். திருடனால் கேவலமான பெயர் கிடைக்கும். ஆகவே யோசிக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளு டைய உதவியைக்கொண்டே ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள் சாராயம் காய்ச்ச வதற்கு. அது குடிசைத் தொழிலாக மாறிவிடுகிறது. இந்த மது விலக்குக்காக வராளமாக பணம் செலவு செய்கிறோம். அதற்காக ஆண்டு தோறும் பல வரிக்கோப் போட்டு மக்களை திரை அடிக்கிறோம். அவர்களை வாழவிடாதபடி செய்கிறோம். பணத்தை அழிக்கிறோம். மதுவிலக்கினால் 20 கோடி ரூபாய் ஆண்டு விழுகிறது. அதை சரி செய்வதற்காக லட்சக் கணக்கான மக்கள்மீது வரிக்களை திணிக்கிறோம். அந்த வரிகள் எல்லாம் ஏழைகளைத்தான் பாதிக்கிறது. ஆனால் ஏழைகள் இந்த மதுவிலக்கினாலோ அல்லது சர்க்காருடைய வேறு காரியங்களினாலோ மூண்டோற்றம் அடைந்து இருக்கிறார்கள் என்றால் கிடையாது. வேண்டுமானால் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லலாம், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு எசவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் பேசத் தெரியாது என்று. ஆனால் உண்மையை ஒப்புக்கொண்டால் அவர்களால் பதில் சொல்ல முடியாது. தொழிற் பாய் அவர்கள் பேசும் பொழுது திரு. வினாயகத்தைக் கண்டித்தார் என்றாலும், வினாயகம் சொன்ன ஒவ்வொரு கருத்தையும் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏன்? உண்மை அங்கே இருக்கிறது. ஒருவர் பேசுவதற்கும், மற்றவர்கள் பேச வதற்கும், வார்த்தையின் தன்மையில்தான் வித்தியாசம். காங்கிரஸ்காரர்

[Sri A. Ratnam]

[6th March 1956]

களும், கம்ப்யூனிஸ்ட்களும், மற்ற கட்சிக்காரர்களும் கட்சிப் பாகுபாடின்றி இந்த மதுவிலக்கு தோற்றுவிட்டது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மதுவிலக்கினால் ஆயிரக்கணக்கான பெண்மணிகள் சிறைவாசம் அனுபவிக்கிறார்கள்; 7,000-க்கும் அதிகமான ஏழை மக்கள் சிறை செல்கின்றார்கள். ஆனால் சமீபத்திலே சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் மதுவிலக்கு இலாக்காவை போலீஸ் இலாக்காவுடன் இணைத்து இருக்கிறார்கள். இதனால் போலீஸ் இலாகாவிலே வேலையானது ஸ்தம்பித்து போய்விடுகிறது.

11-50
a.m.

எழை, எளியவர்களுடைய பகுதியிலேதான் சேரியிலேதான், இவ்விதமான கள்ளச்சாரயம் காய்ச்சப்படுகிறது. இதற்கு பக்கபலமாக பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். சேரியில் வாழ்பவர்கள் உழைத்து உழைத்து உருக் குலைபவர்களாகவும், அவர்கள் உழைப்பினால், வியாவையினால் பலன் அடையக்கூடியவர்கள் பணக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஏழைகள் மேல்தான் குற்றம் சாட்டப்பட்டு அவர்களை தண்டிக்கும்படி சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள்தான் குடித்துவிட்டு கலாட்டா செய்கிறார்கள் என்று தண்டித்துவிடுகிறார்கள். இந்த நிலையில்தான் இந்த சட்டம் அமுலாக்கப்படுகிறது.

ஏழைகள்தான் கள்ளச்சாரயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் நடப்பது என்ன? சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் பெரும் பணக்காரர்களுக்கும், செல்வாக்கு பெற்றவர்களுக்கும் ஸ்பிரிட் லைசென்ஸும், பர்மிட்டும் தாராளமாக வழங்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் காலன் ஸ்பிரிட் பர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன; 60 ரூபாய்க்குமேல் சம்பாதிக்கும் ஏழைதான் இந்த ஸ்பிரிட்டை வாங்க முடியும். ஒரு ரூபாய் ஸ்பிரிட்டை 2½ ரூபாய் ஆக விற்பது கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் பர்மிட் கொடுக்கும் காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு இழுக்கைத் தேடித் தருகிறது என்று சொல்வது மிகையாகாது. ஆதலால் இந்த இழிவை போக்குவதற்கு நாட்டுக்கு வேண்டிய நல்லதொரு சட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லக்கொண்டு நேரம் இல்லாததால் என் பேச்சை இப்பொழுதே முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. PANCHAKSHARAM: Mr. Speaker, Sir, some time ago, I read an article in a foreign magazine which said that a drug was being found out, which when administered made addicts allergic to drink. I wish the drug is produced on a large scale to be administered to the addicts in our State so that all controversies over the success or failure of Prohibition policy in the State may be put an end to. Sri Vinayakam was very vehement when he moved his motion. It appeared to me, when he put forward his case against the Prohibition policy of the Government so vehemently, that he honestly believed what all he said. But still there seems to be a fallacy in the argument that has been advanced by him. Prohibition as a policy has been propagated by the Father of the Nation and he understood and sincerely believed that drinking whether of toddy, superior drinks or foreign drinks—all, created all sorts of troubles in the families. Drinking as such kills all human instincts that a man possesses. He becomes an animal. He becomes responsible for a number of offences for which he is held up before a Court of law, when all the same he is not consciously responsible for those offences. His family is reduced to starvation level by his wasting all his earnings on the drink evil. He throws all his earnings on this habit of drink. For the economic and social upliftment of the Indian masses, Gandhiji rightly thought that prohibition as a policy should be welcome and he made it a platform that until and unless prohibition as a policy was pursued by the State, the country

6th March 1956]

[Sri S. Panchaksharam]

will not progress in the social and economic way. Believing in the tenets of Gandhiji, the Congress has enunciated its policy. Ours was the first State in which prohibition was introduced in India. We took the initiative to introduce prohibition. Throughout the State, we are now having prohibition. It is in force in all the districts of our State.

Sri Vinayakam had a cheap gibe at the Congress. He said this "tiny Congress" which has a "road-roller majority in this House" wants to pursue this prohibition policy, which has been a complete failure, so far as this State is concerned. It may be the "tiny Congress". But it is the majority view. The view of the majority is that prohibition should stay. As Mr. Vinayakam honestly believes that prohibition has been a failure, we on this side honestly believe that prohibition is necessary for this country, if we want to better the condition of our people economically and socially. Mr. Vinayakam advanced two arguments for scrapping prohibition. One question that he posed is this. "Do people want it"? I say, Sir, people do want it (Hear, hear). By people I do not mean myself or Mr. Vinayakam. He and I have no voice in this matter to say whether prohibition has been a failure or not. Let me go to my constituency and call for the womenfolk of my constituency. Let me put this question to them, viz., "Do you want prohibition or not". Let us ask the mother for her son, the daughter for her father, the sister for her brother and the wife for her husband who are addicts to drink. Let us hear each one of them. Let us ask each one of them. I did tour my constituency with this question. What is the answer? With one voice, the womenfolk say that prohibition had brought solace to their families. If anybody is competent to answer whether prohibition should be there or not, it is the womenfolk who have to give the answer and not the menfolk. or myself or Mr. Vinayakam or any member of this Assembly. If anyone of the womenfolk says that they do not want prohibition, I am prepared to abide by that advice. But without exception the womenfolk come forward and categorically say that they do not want prohibition to be scrapped. Therefore if my friend by saying that our people do not want prohibition means that our womenfolk do not want prohibition, he is totally wrong.

The second argument he advances for scrapping prohibition, is because prohibition is not being enforced properly. To some extent I say "yes". But who is responsible for it? You and I to some extent are responsible for it. What is it that you or what is it that I do when we come to the Prohibition Committee meetings? When we are asked at the monthly meetings as to what should be done to implement the prohibition policy successfully in our districts, do we honestly put forward our views? After all what is being done in the Prohibition Committee meetings? There are the district officials and they come forward and read out certain figures saying "last month these are the prohibition cases and these are the cases wherein prosecution has been launched." They read out certain

[Sri S. Panchaksharam] [6th March 1956]

statistics, statistics relating to the number of cases detected, number of cases wherein prosecution has been launched and number of cases that have ended in conviction.

SRI S. RAMALINGAM : The number of cases hushed up by the Police is not shown in those statistics.

* SRI S. PANCHAKSHARAM : I will come to that. Does Mr. Vinayakam or do I come out? Are any of the district officials prepared to come out with me and do propaganda on the ethics of prohibition?

SRI K. VINAYAKAM : On a point of personal explanation, Sir. In the District Prohibition Committee meetings, I have been vehemently advocating the scrapping of prohibition. I have been a confirmed believer that prohibition has been a failure.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not surprised at Mr. Vinayakam's opposing this policy of prohibition.

12 noon. SRI S. PANCHAKSHARAM : I congratulate Mr. Vinayakam. My attitude is also similar to his attitude. But unfortunately we are in a minority of one in the Prohibition Committees.

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. Minister said that he was not surprised. It is incumbent on him to explain why he was not surprised.

SRI K. VINAYAKAM : I will explain, and I do not want to put the Minister in the predicament of explaining his statement. I am a teetotaler, I hate drinking and I do not want people to drink. My argument is that the prohibition law is defective, is ineffective, and encourages people to drink.

By way of information, I may add that I was a liquor merchant for a period of ten years. I want the Members to believe me when I say that I never consumed even one drop of liquor. In the name of God I promise that I have not been addicted to liquor. But that was not the idea behind my argument. My point was that the legislation was a most ineffective legislation.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad the hon. Member Mr. Vinayakam has expressed himself and has also explained my statement. I never insinuated that he has addicted to drink. But he was making money out of others' drinking.

SRI K. VINAYAKAM : Long before, I took to other avocation and my income from the other avocation is any day more than what I had been making from the sale of liquors. That is not the motive with which I moved the cut motion. I am concerned with the legislation as it is to-day.

6th March 1956]

SRI S. PANCHAKSHARAM : It is not the intention of the Finance Minister or myself to question the motive of Mr. Vinayakam. He had been a successful vendor of, I suppose, foreign liquors. I take his word when he says that he is completely a teetotaler.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I can vouch for it.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Exceptions prove the rule. Mr. Vinayakam wants to stress that the legislation on the subject is defective. If that is so, he can come forward with any number of amendments to the Act to remove the defects. The Leader of the House will be prepared to embrace him if he comes forward with such amendments. If prohibition is not worked properly on account of defective legislation, it is within his power and my power to remove the defects.

His second argument is that prohibition is a failure, that prohibition is not wanted in this country and that the prohibition law should be completely scrapped. I submit with all the humility I can command that the persons responsible for the failure of prohibition are he, I and to some extent the police who, he says, are liable to take mamools and hush up offences. If some—I do not say all—of the officials are lacking in their sense of responsibility or are not up to the mark in the discharge of their duties, it is something that is lacking in our national character. It is our national character that has got to be reformed. If Mr. Vinayakam and the other Members of this Assembly can tone up the character of such officials and the erring people of our land, I am sure the implementation of prohibition will become a great success.

While I am on the subject of prohibition, I want to make a suggestion. The prohibition committees do not function properly. The district committees are no good because they are not called upon to do anything, much less useful things. Besides, money is wasted on them. Therefore they have got to go. Except for the reading of statistics and the giving of explanations for the increase or decrease of prohibition offences, no tangible work is done by the prohibition committees.

So far as the North Arcot district is concerned, I will make a suggestion. That district contains thousands of palm trees. In order to relieve unemployment to a great extent, I would suggest an effective drive of the Co-operative department to organize co-operative societies to convert neera into jaggery on a cottage industry basis and not allow neera to ferment and become toddy.

These two suggestions may be looked into and implemented.

MR. SPEAKER : I allot five minutes for each speaker.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்கு விஷயத்தைப்பற்றி பேச கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் மதுவிலக்கு சட்டத்தைப் போடவேண்டாம் என்று சொல்பவன் நான் அல்ல. தேசத்தை மதுவிலக்கு மூலமாக மாபெரும் போராட்டத்தை

[Sri M. Palaniyandi]

[6th March 1956]

நடத்தி நாடு விடுதலை பெற்றிருக்கிறது. இது சரிவர செயல்படவில்லை என்பதை மிக வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் இந்த மதுவிலக்கு காய்ச்சம் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கின்றனர். ஏழை மக்கள் இதை குடிசைத் தொழிலாக மாற்றி இருக்கிறார்கள். இதில் பெரிய விசேஷம் என்னவென்றால் பெரிய மிராசுதாரர்களும், பணக்காரர்களும் கலந்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது, நிச்சயமாக கண்டிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். ஏனென்றால் ஏழை எளியவர்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும், அவர்கள் முன்னேற்றத்துக்காகவும் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால், அந்த சட்டத்தாலேயே அவர்களுக்கு தீமை உண்டாக்கக்கூடாது. அதனால்தான் இன்றைக்கு இந்த மதுவிலக்கு சட்டம் நல்லதொரு சட்டமாகவும், நாட்டுக்கு பயன்படக்கூடிய சட்டமாகவும் இல்லாமல் இருப்பதற்கு நான் வருந்துகிறேன். சட்டத்திலேயும் குற்றம் இருக்கிறது, நாட்டு மக்களிடத்திலேயும் குற்றம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன் தவிர, மதுவிலக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. மதுவிலக்கு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து கூட்டங்களும், ஜில்லாவாரியாக கூட்டங்களும் மாதாமாதம் போட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். யார் யார் குற்றம் செய்தார்கள் என்ற புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கிறார்கள். அந்த புள்ளிவிவரங்கள் கொடுப்பதினால், ஏழை மக்களுடைய குற்றத்தைக் கண்டுபிடிப்பவர்களுடைய உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்படும்படி இருக்கிறது. ஆகவே இது ஆபத்து தரக்கூடிய ஒரு தொழிலாக இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு உதாரணம் தருகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

திருச்சி ஜில்லாவில் நகர போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் ஒருவர் மதுவிலக்கு கேஸ் பிடித்ததற்காக அவரைக் கத்தியால் குத்தியிருக்கிறார்கள். அவருடைய குழந்தை குட்டிகள் கதி என்ன ஆவது. ஆகவே உயிருக்கே ஆபத்துத்தரக்கூடிய இந்த சாராயம் காய்ச்சம் தொழிலை ஒழித்து மதுவிலக்கு சட்டத்தை இனி நல்லமுறையில் நடத்துவதற்கு தீவிரமான ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏழை மக்கள் இந்த தொழிலினால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், சரியாக இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக குற்றங்களும் குறைகளும், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஒழியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பாண்டிச்சேரியிலும், காரைக்காலிலும் (foreign liquors) அன்னிய நாட்டு மதுபானத்தை அதன் சுற்றுப்புறங்களுக்குக் கொண்டுபோகும் வரையில் நிச்சயமாக இங்கே மதுவிலக்கினால் ஒருவித நன்மையும் ஏற்படாது. பாண்டிச்சேரியில் அன்னிய நாட்டு மதுபானங்களை ஏராளமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஏன் சென்னை நகரத்திலும்கூட உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். எங்கிருந்துதான் இந்த அன்னிய நாட்டு சரக்கு வருகிறதோ தெரியவில்லை. இங்கே அமோனியம் சல்பேட்டைக் காய்ச்சி அதனால் ஏற்படும் பானத்தை குடிக்கிறார்கள். மேலும் ஸ்பிரிட், வார்னிஷ் முதலிய வகைகளையும் கொஞ்சம்கூட அஞ்சாமல் குடிக்கிறார்கள். இவ்வளவும் நடப்பதற்கு காரணம் பாண்டிச்சேரியிலிருந்தும், காரைக்காலிலிருந்தும் பிராண்டி முதலியவைகள் எல்லாம் கள்ளத்தனமாக வருவதால்தான். இவைகளை யெல்லாம் கார் மூலம் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆகையால் பாண்டிச்சேரியிலும், காரைக்காலிலும் மத்திய சர்க்காரால் ஒரு மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவரும் வரையில் இந்த அன்னிய நாட்டு சரக்குகள் எங்கும் மலிந்துக் கொண்டேதான் இருக்கும். ஆகையால் மத்திய சர்க்காரை நம் சர்க்கார் ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

பல அங்கத்தினர்கள் கிராம மக்களின் குற்றங்களைப்பற்றியும், போலீஸ் செய்யும் அட்டேழியங்களைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்கள் செய்யும் குற்றங்களைவிட போலீஸ்காரர்கள் செய்யும் குற்றம்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களே குடித்துவிட்டு போலீஸ் வானிலே கள்ளச் சாராயம் ஏற்றிக்கொண்டு செல்கிறார்கள். சில நாட்களுக்குமுன் போலீஸ்காரர்கள் சிலர் நன்றாக குடித்துவிட்டு போலீஸ் வாளை எடுத்துக் கொண்டு குடித்துவிட்ட ஒருவனை ஒட்டினதினால், அந்த வான் வேறொரு காரின்மேல் மோதி போலீஸ் வான் கவிழ்ந்ததாக நாம் கேள்விப்பட்டோம். பிறகு அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது வேறு விஷயம்.

h March 1956]

[Sri M. Palaniyandi]

டத்தை அமுலாக்கவேண்டியவர்களே, சட்டத்தை பாதுகாக்கவேண்டியவர்களே இப்படி குற்றம் செய்கிறார்கள் என்றால் கிராம மக்கள் பற்றி எல்லவா வேண்டும். இதைவிட கேவலம் வேறென்ன இருக்கமுடியும். ரண்டு போலீஸ்காரர்கள் சைதாப்பேட்டை பஸ் ஸ்டாண்டில் இப்படியெல்லாம் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் ரிசர்வ் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் “நாம் அந்த மதுவிலக்கு இலாகாவிலிருந்தால் நல்ல பணமும் டைக்கும், நன்றாக குடிக்கலாம், ஆனால் நம்முடைய துர் அதிர்ஷ்டம் ரிசர்வ் லாகாவில் இருக்கிறோம்” என்றெல்லாம் பேசிக்கொள்கிறார்கள். வ்விதமாக போலீஸ்காரர்களை இந்த குற்றங்களுக்கெல்லாம் உடந்தை தருகிறார்கள் என்பது மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. அவர்களே வ்விதமான குற்றங்களில் ஈடு படுவதும் அவர்களுடைய நிலைமை முன்றிலும் இப்பொழுது மோசமாகிக்கொண்டு வருவதை பார்த்தால் அரசாங்கத்திற்கு இழுக்கு தரக்கூடியதாய் இருக்கிறது. அதனால் இந்த மதுவிலக்கு சட்டம் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த சட்டத்தில் இருக்கும் லகுறைபாடுகளை நீக்க அதனை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். இச்சட்டத்தை சரிவர அமுலாக்குவதற்கு சட்டசபை உறுப்பினரும், பொதுமக்களும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. DHARMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-10 p.m.
இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் பிரேரணையை ஆதரித்து சில மாற்றத்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டத்தை அமுலாக்கவேண்டியது அவசியமாக, இல்லையா என்று யோசிக்கும்போது இந்த திட்டத்தை அமுலாக்குவது மிக மிக அவசியம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் மற்ற சட்ட திட்டங்களை அமுலாக்கி நம் நாட்டிலுள்ள ஏழை ரியோர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. பல திட்டங்கள் அமுலாக்குவதினால் பல வருஷங்களாக அன்னிய நாட்டின் ஆதிக்கத்தால் நம் நாட்டு மக்களின் வாழ்வு பல்வேறுக பாதிக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆகவே தந்தரம் அடைந்த பிறகு சீரழிந்த மக்களை சீர்பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் பல சட்ட திட்டங்களை வகுத்து எண்ணற்ற வகைகளில் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு அமுலாக்கி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பலர் அநியாயமாக இக்கள்ளச் சாராயத்தை காய்ச்சி அநியாயக் காரியத்தை செய்கிறார்கள். இது தடுக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயம் மக்கள் ஆட்சியின் பொறுப்பும் கூட.

இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு மக்கள் இதனால் தாவது பயன் அடைந்திருக்கிறார்களா, மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது, எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இதற்காக அரசாங்கத்தின்மீது பழி சுமத்துவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால், திட்டத்தை அமுல் நடத்துவது ஓரளவு அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக இருந்தாலும், திட்டம் நல்ல முறையிலே அமுல் நடப்பதில் மக்களுடைய பொறுப்பும் இருக்கிறது. பொது மக்கள் திட்டத்தை நன்கு உணர்ந்து, அதில் நம்பிக்கைக்கொண்டு, இதனால் மக்களுக்கு நன்மை உண்டாகும், தேசத்துக்கு நன்மை உண்டாகும் என்பதை அறிந்து பொறுப்புடன் நடந்து கொண்டால்தான் இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமுலாகும். மக்கள் இந்தப் பொறுப்பை உணர்வதில்லை.

இப்பொழுது இந்தச் சபையிலே பேசிய சில நண்பர்கள் கடவுள் கூட மதுவைச் சாப்பிட்டார்கள் என்று புராண கதைகள் சொல்லுகிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ராமாயணம், மஹாபாரதம் இவைகளை அனேகர் நம்புவதில்லை. அப்படி நம்பாதவர்கள்கூட கடவுள் மதுவைச் சாப்பிட்டார்கள் என்று சரித்திரங்களிலிருந்து உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டினால், வாஸ்தவத்திலே இதைப் பொது மக்கள் ஒரு சார்பார் நம்பத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. பழைய சரித்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு கடவுள் மதுவைச் சாப்பிட்டார்கள் என்று அவைகளிலிருந்து உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டே இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறவேண்டும் என்று சொல்லுவது பற்றி மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

[Sri M. Dharmalingam]

[6th March 1956]

இந்தத் திட்டத்தினால் நல்ல பலன் கிட்டவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. திட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னால் எங்கெங்கேயோ மூலை முடுக்குகளில் ஒரு கடை இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கடை இருக்கிறது. முன்பு சில பெரியவர்கள்தான் தலைமறைவாகக் குடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது சிறுவர்கள் முதல் கொண்டு பெண்கள் உள்பட எல்லோரும் மதுவைச் சாப்பிடுகிறார்கள். முன்பு அதிக விலைக்கு வாங்கி உண்டார்கள். இப்பொழுது குறைந்த விலையிலே வாங்கி சாப்பிடுகிறார்கள். காரணம் அரசாங்கமும் பொது மக்களும் சேர்ந்து பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அரசாங்கம் எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மதுவிலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தார்களோ, அந்த நோக்கத்தின் முக்கியமான அம்சங்களை பொது மக்கள் அறிந்து அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்தால் வாஸ்தவத்திலே திட்டம் நல்ல முறையில் அமுலாகும். அதனால் மக்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மை இருக்கும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் பொது மக்களும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பொது மக்கள் பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ளுவதிலும் அவர்களுக்கு ஒரு வித கஷ்டம் இருக்கிறது. பொதுமக்கள் மது விலக்குக் குற்றங்கள் நடப்பது பற்றி போலீஸாருக்கு தகவல் சொன்னால், அவர்களுக்கு protection கொடுப்பதற்கு சட்டத்தில் எந்த விதமான provision-ம் இல்லை. போலீஸாருக்கு information கொடுத்தால் அது எப்படியோ தெரிந்து விடுகிறது யாருக்கு எதிராக information கொடுக்கப்பட்டதோ அவன் information கொடுத்தவன் போலீஸுக்குப் புகார் செய்தால், போலீஸிலே நாங்கள் இதை விசாரிப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை. இது non-cognizable offence, ஆகையால் இதுபற்றி உடனே கோர்ட்டில் தாவா செய்ய வேண்டும், என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் எப்படி திட்டம் நல்ல முறையில் அமுலாகும்? ஆகையினாலே, திட்டம் நல்ல முறையில் அமுலாக வேண்டுமானால் பொது மக்கள் பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால், தகவல் தெரிவிப்பவர்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டால் அரசாங்கம் முன்வந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து அவசியமான பாதுகாப்பையும் அளிப்பதற்கு இந்த சட்டத்திலே ஒரு provision ஏற்படுத்தவேண்டும். அவர்களுக்குத் தகுந்த protection கொடுக்காவிட்டால் தகவல் கொடுக்க முன்வரும் சில பொது மக்களும் பின் தங்கி விடுவார்கள். ஆகையால் பொது மக்களுக்கு வேண்டிய protection கொடுத்து அதிகாரிகளும் பொறுப்புடன் ஒத்துழைத்தால், பொது மக்களும் இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமுலாவதற்கு பொறுப்புடன் பிரசாரம் செய்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது.

கடைசியாக, ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன். மது விலக்குக் கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகளும் வருகிறார்கள். அவர்கள் சில புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்களே தவிர இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவது பற்றி எந்த விதத்தில் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும், என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிப்பது கிடையாது. பொது மக்கள் அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்வதில்லை என்று மட்டும்தான் சொல்லுகிறார்கள்.

மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுலாக்கும் பொறுப்பிலுள்ள போலீஸ் காரர்களுக்கு சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், எந்த விதத்திலே இந்த குறைப்பாட்டை சரிகட்டலாம் என்ற ஆசை அவர்களுக்கு உண்டாகிறது. பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுவதைச் சரிகட்டுவதற்கு எப்படி புதிய வரிகள் போடப்படுகின்றனவோ, அதேமாதிரி அவர்கள் சம்பளத்தில் துண்டு விழும் தொகையை ஈடு செய்வதற்கு அவர்கள் லஞ்சமும் மாமூலும் வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடுகிற நிலைமையிலும் இருக்கிறார்கள். வாஸ்தவத்திலே இது உண்மையாக இருந்து அந்த லஞ்சமும் மாமூலும் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்றால், இந்தத் திட்டம் நல்ல

6th March 1956]

[Sri M. Dharmalingam]

முறையில் அமுலாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் போலீஸ் காரர்கள் வாங்குகின்ற சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. DURAISWAMI GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்கை நம் மாகாணத்தில் கொண்டு வந்த நாள் முதல் இது வரையிலும் எங்கள் சேலம் ஜில்லாவில் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் சுமார் 1,300, 1,500 கேசுகள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் குறைவு. போலீஸார்கள் அநேக கேசுகளைப் பிடித்தாலும், அதில் சில கேசுகள் தள்ளப்பட்டு விடுகின்றன. இம்மாதிரி மது விலக்கு வெற்றிபெறவில்லை என்று பல தடவைகள் நாங்கள் மந்திரி அவர்களுக்கும் மற்றும் சர்க்காருக்கும் விண்ணப்பித்து எழுதினோம். இம்மாதிரி எழுதியிருப்பதை சில பத்திரிகைகள் வாயிலாக சில கிராம வாசிகளும் மற்றும் நகர வாசிகளும் கண்டு prohibition வெற்றி பெறவில்லை என்று நீங்கள் எழுதுகிறீர்கள். ஏழை மக்கள் அதனால் அநேகமாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு ஜீவித்து வருகிறார்கள். Prohibition-ஐ எடுத்து விட்டால் ஒரு சில முதலாளிகளைக் கொழுக்க வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் நீங்கள் எல்லோரும் இம்மாதிரி எழுதி கிறீர்கள் என்று பலவித கடிதங்கள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன. ஆகையால் prohibition வெற்றி பெறவில்லை. காரணம் நமது ஹிந்துமத யால் prohibition வெற்றி பெறவில்லை. காரணம் நமது ஹிந்துமத சாஸ்திரங்களில் தேவர்களும் மற்றும் முனிவர்களும் மதுவை உண்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் படிக்கிறோம். ஹிந்துக்களாகிய நாம் நம்முடைய சாஸ்திரங்கள் என்று நாம் படிக்கிறோம். ஹிந்துக்களாகிய நாம் நம்முடைய சாஸ்திரங்கள் பொய் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. அப்படி யிருந்தும் இம்மாதிரி சாப்பிடும் வஸ்துவை சாப்பிடக் கூடாது என்று சட்டம் இயற்றுவது அவ்வளவு உசிதமாகத் தெரியவில்லை. இம்மாதிரி சட்டம் செய்தும், ஒரு நண்பர் முன் சொன்னது போல் முன்பு ஒரு இடத்தில் கடை இருந்தால், இப்பொழுது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கடை இருக்கிறது. முன் குடும்பத் தலைவன் ஒருவன் மட்டும் தெரியாமல் குடித்துக் கொண்டிருந்தான். இப்பொழுது வீடுகளிலேயே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுவதால் வீட்டிலுள்ள சிறு குழந்தை பெண்கள் முதல் எல்லோருமாக குடித்து, வீட்டிலுள்ள சிறு குழந்தை பெண்கள் முதல் எல்லோருமாக குடித்து, குடும்பமே அழிந்து விடுகிறது. குற்றம் அறியாத சில ஏழைமக்களெல்லாம் இந்தச் சாராயம் காய்ச்சும் தொழிலில் ஈடுபட்டு, அதனால் ஜெயிலுக்குப் போகிறார்கள். சில பேர்கள் அநியாயமாகவும் இந்த மாதிரிகேசுகளில் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் மதுவிலக்கு வெற்றி பெறவில்லை. இது விஷயமாக சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI K. T. RAJU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக, நம்முடைய நாட்டில் யாரும் குடிக்காமல் இருக்கவேண்டியது என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். ஆனால், இன்றைய தினம் நாம் நினைப்பதுபோல் மதுவிலக்கை அவ்வளவு சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியாது. நமது நாட்டைப் பொருத்தமட்டில் இது படிப்படியாகத்தான் அமுலுக்கு வரமுடியும். காரணம், நம்முடைய மக்களின் கலாசாரம் எந்த அளவுக்கு உயருகிறதோ, அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தக் குடி விஷயமானது தவறு என்று உணர்ந்து மக்கள் இதைச் சிறு சிறு கைவிட ஆரம்பிப்பார்கள்.

பல அங்கத்தினர்கள் மதுவிலக்கிலுள்ள பல குறைபாடுகளைப் பற்றி பேசினார்கள், உதாரணமாக, நமது மாஜி மதுவிலக்கு மந்திரி ஸ்ரீ V. C. பழனிசாமி கவுண்டர் பேசும்போது பொட்டி வரி மொடாவரியாக மாறியிருக்கிறது என்று சொன்னார். பொட்டி வரி என்பது மரம் ஏறக்கூடிய தொழிலாளியிடமிருந்து ஒரு பொட்டிக்கு இவ்வளவு வரி என்று வசூலிப்பதாகும். அதுபோல், இப்பொழுது சட்டத்தில் இல்லாமலே சாராயம் காய்ச்சுவதில் மொடா வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று அவர் சொன்னார். அவர் மாஜி மது விலக்கு மந்திரியாயிருப்பதால் அவர் சொல்லுவது உண்மையாகவே இருக்கும். அவர் பக்கத்தில் இது ஜாஸ்தி காரணம், வேல மரம்

[Sri K. T. Raju]

[6th March 1956]

வெள்ளைக்காரன் மாதிரி காட்சி அளிக்கிறது. மரத்தின் பட்டையை சீவுவதோடு நிற்காமல் அடிவேரையும் நோண்டி அதிலுள்ள பட்டையையும் சீவி, ரஸாயனத்துறையில் புது முறையிலே சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் இது உண்மை தான். இம்மாதிரியான நிலைமையை நாம் எப்படி தவிர்ப்பது? ராம காவியங்களில் மது அருந்தினதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ராமாயணத்தில் மது அருந்தினதாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக நம் நாட்டில் இந்த மதுப்பழக்கம் இருப்பது உண்மை. ஆகையினால் ராமர் காலத்திலேயே குடித்து வந்தார்கள். அதற்காக இப்போதும் குடிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி ஒரு பாரம்பரியம் இருந்திருக்கிறது என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தான் சொல்கிறேன். அந்தக் காலத்திலிருந்தே குடித்துவந்திருக்கிறார்கள் என்றால் இன்று அந்தப் பழக்கத்தை உடனடியாகக் கைவிடமுடியாது. படிப்படியாகத் தான் அந்தப் பழக்கத்தைக் கைவிட முடியும் என்பதை உணரவேண்டும். ஆகவே ராமர் காலத்திலேயே குடித்தார்கள் என்றால் அதற்காக நம்முடைய ஸ்ரீ காமராஜர் காலத்திலும் குடிக்கலாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் ஜெக்கொஸ்லேவியா, ரஷ்யா முதலிய நாடுகளுக்கெல்லாம் போனேன். அங்கே இப்போது குடிக்கும் பழக்கம் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக்காரணம் அங்கே கலாச்சாரம் வளர்ந்திருக்கிறதுதான். நம் கிராமங்களிலோ பலருக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. ஆகவே நம் நாட்டில் நாகரீகம், கலாச்சாரம் இவைகளின் வளர்ச்சி ஏற்படும்போது, பழக்கவழக்கங்களில் மாறுதல் ஏற்பட்டு குடிப்பது தவறு என்ற உணர்ச்சி மக்களிடையே ஏற்படும். ஆகவே போலீஸ் பலத்தாலும் சட்டத்தாலும் இந்தப் பழக்கத்தை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கள்ளச் சாராயம் குடிப்பவர்கள் சாதாரண சாராயத்தையோ, தென்னை மரக் கள்ளையோ குடித்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் ரசாயன காரியங்களுக்காக உபயோகிக்கப்படும் ஸ்பிரிட்டிலிருந்து சாராயம் எடுத்துக் குடிக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய உடலை மிகவும் பாதிக்கிறது. ரசாயன காரியங்களுக்காக என்று 1953-54-ல் 34,052 காலன்கள் இங்கே இறக்குமதியாகியிருக்கிறது. அப்படியானால் இது மதுவிலக்கு அபிவிருத்தி அமைந்திருப்பதைக் காட்டுகிறதா? அல்லது ரசாயன வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறதா? அல்லது மனிதனின் வயிற்றுக்குள் எவ்வளவு ஸ்பிரிட்ட போகிறது என்பதைக் காட்டுகிறதா? ஆந்திர ராஜ்யம் சென்னையுடன் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் இருந்ததைவிட 1953-54-ல், இந்த அரை வருஷத்தில், அதிகமாக இறக்குமதி ஆகியிருக்கிறது. சென்னையிலுள்ள “அம்பாடார் ஹோட்டல்”-க்கு வார்னீஷ்கள் தயாரிப்பதற்கென்று 15,000 காலன்கள் ஸ்பிரிட்டிக்கு permit கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த “அம்பாடார் ஹோட்டல்” போன வருஷம் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு இவ்வளவு காலன்கள் ஸ்பிரிட்டிக்கு permit கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: அந்த மாதிரி “அம்பாடார் ஹோட்டல்”-க்கு 15,000 காலன்கள் ஸ்பிரிட்டிக்கு permit கொடுக்கவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM: “அம்பாடார் ஹோட்டல்”-ச் சேர்ந்தவரின் சொந்தக்காரர் பேரில் permit இருக்கிறது.

SRI K. T. RAJU: யாரோ ஒரு மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆகவே ஸ்பிரிட்டி மிகவும் அதிகமாக இந்த ராஜ்யத்தில் இறக்குமதியாகிறது என்பது தெரிகிறது. மருந்து என்ற பெயரில் அழைக்கப்படும் ஸ்பிரிட்டை சாராயத்திற்குப் பதிலாகச் சாப்பிடுவதால் மனிதனின் உடல் பாதிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மை. ஸ்பிரிட்டியைப் பாரம் மிகவும் பெருகிவிட்டது. இப்படியெல்லாம் மனிதன் அதைச் சாப்பிடும் அளவுக்கு அது உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்பது யதார்த்தமான உண்மை. ஆகவே இந்த விஷயத்தை கண்காணிக்கவேண்டும். ரசாயனத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டிய ஸ்பிரிட்டை மக்கள் குறுக்கு வழியில் உபயோகித்து உடலைக் கெடுத்துக்கொள்ளாமல் பார்த்துக்கொள்ள

[6th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

வேண்டும். ஆகவே நமது ராஜ்யத்தில் குறிப்பாக சென்னை நகரில் ஆயிரக் கணக்கான காலன்கள் ஸ்பிரிட்ட் இறக்குமதிக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆயிரக் கணக்கான காலன்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது தவறான சலுகை கொடுப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே ஸ்பிரிட்ட் இறக்குமதிக்கு கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும்.

மது அருந்துவதை எப்படி கட்டுப்படுத்துவது என்று பார்த்தால், நாளடைவில் தான் இந்தப் பழக்கம் குறையும் என்பது எங்கள் அபிப்பிராயம். ஆகவே சட்டத்தை கடுமையாக அமல் நடத்திப் பிரயோஜனம் இல்லை. நல்ல முறையில் மக்களின் மனது பண்படைய வேண்டும். நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியும், கலாச்சார வளர்ச்சியும் ஏற்பட வேண்டும். அவை ஏற்படும் போது குடிக்கும் பழக்கம் குறைந்துகொண்டே வரும். ஆகவே மதுவிலக்கு நல்ல கொள்கை என்பதற்காக எப்படியாவது அதை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காக கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதால் பல தாறுமாறான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. மாஜி அமைச்சர் ஸ்ரீ பழனிசாமி கௌண்டர் அவர்கள் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துத் தான் பொட்டி வரி மொடா வரியாக மாற்றியிருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துப் பிரயோஜனமில்லை. ஆகவே இன்னொரு பக்கத்தையும் பார்க்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் one way traffic-ஆக ஆகிவிடும். ஆகவே இதை கவனித்து தீவிர நடவடிக்கையைப் பற்றிமட்டும் கவனிக்காமல் இந்த side-ஐயும் கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

* **SRI S. R. ARUMUGAM:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள், மதுவிலக்கினால் ஏழை ஹரிஜனங்களும், பாட்டாளி மக்களும், தேசத்திலுள்ள எல்லா மக்களும் நன்மையடைய வேண்டுமென்று தான் மதுவிலக்கு வேண்டும் என்றார். சர்க்காரும் அதை அமலுக்கு கொண்டுவந்தார்கள். மதுவிலக்கு வெற்றியடைந்திருக்கிறதா, வெற்றியடையவில்லையா என்பதைப் பற்றி நான் பேசவில்லை. கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா சொன்னதைப்போன்று ஓரிரண்டு இடங்களில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் “கிராமங்களில் இன்னும் ஜாதி வித்தியாசம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களை வாட்டுகிறார்கள், வதைக்கிறார்கள்” என்று ஸ்ரீ. ரத்னம் சொல்கிறார்; அதே சமயத்தில் ஹரிஜனங்கள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார். அவர் சொல்வதிலே கருத்து முரண்பாடு இருக்கிறது. ஏனென்றால், ஜாதி வித்தியாசம் இருந்தால் ஹரிஜனங்கள் காய்ச்சும் சாராயத்தை மற்றவர்கள் குடிப்பார்களா? எப்போது ஜாதி வித்தியாசம் இருக்கிறதோ அப்போது ஹரிஜனங்கள் காய்ச்சும் சாராயத்தை மற்றவர்கள் குடிக்க மாட்டார்கள். பொருளாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை அவர்களுக்குக் கஞ்சித் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார். அதே சமயத்தில் அந்த ஜனங்கள் கள்ளச் சாராயம் வாங்கிக் குடிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கிடைப்பதே கஷ்டமாக இருக்கும்போது எப்படி பணம் செலவழித்து கள்ளச் சாராயம் வாங்கிக் குடிப்பார்கள்? இப்போது 6 அவன்ஸ் கள்ளச் சாராயம் ரூ. 3. ஆகவே ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா சொல்வதிலும் கருத்து முரண்பாடு இருக்கிறது. பணம் இல்லாத போது எப்படி கள்ளச் சாராயம் வாங்கிக் குடிக்கமுடியும்? ஆகவே மதுவிலக்கு எந்த ஜனங்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த ஜனங்களுக்கு அது உண்மையிலேயே பலன் அளித்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் சாராயம் குடித்துக் கொண்டிருந்தால், அவர்களிடையே எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்காது. அவர்களில் இத்தனை பேர் படித்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்களில் இத்தனை பேர் தங்கள் உரிமைகளை அனுபவித்திருக்க மாட்டார்கள். யாரோ சிலர் ஸ்பிரிட்டைக் குடிக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரிகளில் போய்ச் சாகிறார்கள் என்றால் ஒரேயடியாக மதுவிலக்கு வெற்றி இல்லை என்று சொல்லமுடியாது.

[Sri S. R. Arumugam] [6th March 1956]

அடுத்தபடியாக, எல்லா கிராமங்களிலும் மதுவிலக்குப் பிரசாரம் நடக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் கோவாபரேடிவ் ஸொஸைடி மூலம் பிரசாரம் நடக்கிறது. அதற்கு ஒரு van கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்று நான்கு ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு van என்று நினைக்கிறேன். கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, சேலம் ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களுக்குமாக ஒரு van கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் கோவாபரேடிவ் ஸொஸைடியிலுள்ள கிளார்க்குகள் சென்று, சினிமாப் படத்தைக் காண்பித்துவிட்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். எந்த எந்த ஜில்லாக்களுக்குப் போகவேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கும்போது மதுவிலக்கில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்குத் திட்டங்கள் கொடுத்து, திட்டமான programme வரையறுக்கவேண்டும். அத்துடன் பிரசாரத்திற்குப் போகிறவர்களோடு போலீஸ் அதிகாரிகளும் செல்லவேண்டும். ஆகவே கோவாபரேடிவ் ஸொஸைடியிலுள்ள கிளார்க்குகள் மட்டும் போய் சினிமா காட்டிவிட்டு வந்தால் மதுவிலக்குப் பிரசாரம் நல்லமுறையில் நடக்கமுடியாது.

அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் மதுவிலக்குக் கமிட்டிக் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. இங்கு வந்தால் மதுவிலக்கு சரியாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்கிறோம். வாஸ்தவம் தான். கிராமங்களில் மதுவைக் காய்ச்சுகிறவர்கள் மீது வழக்குப் போட்டால் யாரும் சாட்சி சொல்ல வருவதில்லை. போலீஸுக்கு இது மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் தாங்களாக சாட்சிகள் தயாரித்துக் கொண்டு போனால் வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு விடுகின்றன. நிறைய வழக்குகள் தள்ளுபடியாகின்றன. ஆகவே கோர்ட்டுக்குப் போனால் எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும் என்ற மனப்பான்மை குற்றம் செய்பவர்களிடையே இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது மதுவிலக்கைப் பொருத்த மட்டிலும் சட்டத்தையே amend பண்ணவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்கை மீறுகிறவர்களுக்கு வெறுமனே அபராதம் விதிக்கக் கூடாது, 6 மாத ஜெயில் தண்டனை கொடுத்து அந்தமானத் தீவுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அப்படியில்லாமல் ரூ. 15 அபராதம் என்று போட்டால், அபராதம் போட்டவுடன் குற்றவாளியான புருஷன் மீதுபோட்ட அபராதத்தை உடனே அவன் மனைவி செலுத்திவிடுகிறாள். உடனே குற்றவாளி வெளியே வந்து விடுகிறார். மதுவிலக்கை மீறும் குற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு கோர்ட்டுகளும் காரணமாயிருக்கின்றன என்று சொன்னால் மிகையாகாது. நான் வேறொன்றும் சொல்ல வில்லை. கோர்ட்டுகள் இந்தக் குற்றங்களுக்கு கடுமையான தண்டனை போடுவதில்லை. அவைகள் கடுமையான தண்டனை போட வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். 15 நாட்கள் ஜெயில் தண்டனை குறைவு. அதிகம் போடவேண்டும். இரண்டு, மூன்று வருஷங்கள் போட வேண்டும். மேலும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் குற்றவாளிகளைப் பிடித்தால் வேறு ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பவேண்டும். அப்படியெல்லாம் செய்தால் தான் மதுவிலக்கு வெற்றிபெறும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-33 *SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் தலைவர் அவர்களே P.M. சர்க்காரின் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நான் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்த மதுவிலக்கு திட்டத்தில் பல குறைகள் இருப்பதாகப் பலர் சொன்னார்கள். இந்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் எந்த விதமான குறையும் இல்லை. எந்த விதமான குற்றமும் இல்லை. மதுவிலக்குச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாக கிராமங்கள் எப்படி காட்சி அளித்தன என்பதை கனம் விநாயகம் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்திருப்பாரா? (ஒரே சிரிப்பு.) மதுவிலக்குச் சட்டம் வந்தபிறகு கிராமங்களில் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்பதையும் அவர் சற்று கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்ப்பாரா? இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாக கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்திருந்தால் அங்கு கோர்ட் காட்சி அளித்து வந்தது. இப்பொழுது சென்று அங்குள்ள நிலைமையை கண்ணைத் திறந்து பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்குச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாக கிராமங்களில் என்ன நடந்தது? மாலைமீது ஆறு மணிக்கு ஒருவனுடைய பெண்சாதி வீட்டை விட்டு வெளியே சென்று ஒளிந்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய குழந்தைகள் வேறு இடங்களுக்குச் சென்று பதுங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

[Sri V. Balakrishnan] [6th March 1956]

புருஷன் வந்தால் என்ன நடக்குமோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருந்து வந்தது. சாயங்காலங்களில் ஒருவனுடைய ஆடு மாடுகள் வீட்டிற்கு நேராக வருவது இல்லை. ஆடுகளும், மாடுகளும் வீட்டில் இரவு நடக்கும் குடும்ப துன்பங்களை உணர்ந்தே காட்சிகளை பார்க்க மறுத்தே இதர இடங்களுக்குப் போய்விடும். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அந்தந்த வீட்டுத் தலைவன் குடித்துவிட்டு அறைகுறையாக பேசிக்கொண்டு தன்னுடைய மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் இழைத்து வருவதாக இருந்தது. அப்படி வீட்டை விட்டுச் சென்றவர்கள் இரவு எட்டு மணிக்குப் பிறகுதான் வீட்டிற்கு வரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. அதுவரையிலும் பிள்ளைகளும் குட்டிகளும் தலைவனைக் கண்டு பதுங்கிக்கொண்டும் பயந்துகொண்டும் என்ன நடக்குமோ என்று நினைத்து நினைத்து கண்ணீர் விட்டுக் கலங்குவார்கள். இவ்விதம் பல குடும்பங்கள் அழிந்துபோயின. ஆனால் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் வந்தவுடன் மனைவிகள் தன்னுடைய புருஷனை சாயங்காலங்களில் எதிர்கொண்டு புன்முறுவலுடன் வரவேற்கிறார்கள். பிள்ளைகள் ஓடோடி, எதிர்கொண்டு தகப்பனை மலர்ந்த இன்பத்துடன் அழைத்து வருகிறார்கள். தகப்பன் வந்தவுடன் அவனுடன் கொஞ்சிக் குலாவுகிறார்கள். இந்த நிலைமை இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு கிராமங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை கிராமங்களில் எங்கும் காணலாம். ஆனால் பட்டணங்களில் இருக்கும் சிலர்பணம் பெருகுவதின் காரணமாகவும் சட்ட விரோதமான காரியங்களைச் செய்து வருவதில் ஆசை கொண்டவருபவரும், மேலே நான் குறிப்பிட்ட காட்சியை மறுக்கிறார்கள். அதனால் இந்தச் சட்டம் சரியானபடி அமுல் நடக்கவில்லை என்று எடுத்துவிடக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தினால் கிராமங்களில் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை எடுப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கக்கூடாது என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கு திட்டமானது ஒரு தேசிய பொக்கிஷம். இங்கு இருக்கும் அனைவருக்கும் அந்த பொக்கிஷத்தில் பங்கு உண்டு. இந்த பொக்கிஷத்தில் இருக்கும் ஓட்டையை அடைப்பதற்கும் அதை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கும் கனம் விநாயகமும், கனம் ரெத்னமும் இடம் கொடுத்தால் அந்த பொக்கிஷத்தை அடைத்து, பாதுகாத்ததில் அவர்களுக்கும் பங்கு உண்டு. ஸ்ரீமான் கே. டி. ராஜாவுக்கும் அதில் பங்கு உண்டு. இந்த சட்டத்தில் பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், மனிதன் இயற்றும் எந்த சட்டத்திலும் கோளாறுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இப்பொழுது திருடக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதனால் திருடாமல் இருக்கிறார்களா? அதற்காக அந்தச் சட்டத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமா? கொலை செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதனால் கொலைகள் நடக்காமலிருக்கின்றனவா? கொலைகள் நடந்துகொண்டுதானிருக்கின்றன. ஒருவரும் ரோடுகளில் சிறுநீர் கழிக்கக்கூடாது என்றிருக்கிறது. அப்படி சட்டம் இருந்தும் எவ்வளவு பேர்கள் ரோடுகளில் சிறுநீர் கழிக்காமல் இருக்கிறார்கள்! எவ்வளவு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் நடு ரோடுகளில் சிறுநீர் கழிக்கிறார்கள் (பலத்த சிரிப்பு.) அதனால் அந்தச் சட்டத்தை எடுத்துவிடுவதா என்று கேட்கிறேன். இப்பொழுது அதிகப்படியான குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். ● இந்தச் சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்தினால் மக்கள் கட்சி பேதமன்றி வருத்தை கவனித்து சர்க்காரோடு ஒத்துழைந்தால், குற்றங்களைக் குறைத்துக்கொண்டு வரலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்தவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அப்பொழுது மதுவிலக்கு கமிட்டிகளில் யாரை அங்கத்தினர்களாக சேர்க்கிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். ஜில்லா கமிட்டிகளில் அங்கம் கொடுப்பது யாருக்கு இடங்கொண்டும் என்றால் இந்த திட்டத்தில் நம்பிக்கை, அதையும் பரிபூரணம் நம்பிக்கை இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் அந்தக் கமிட்டிகளில் அங்கம் கொடுக்கவேண்டும்.

[Sri S. R. Arumugam]

[6th March 1956]

அடுத்தபடியாக, எல்லா கிராமங்களிலும் மதுவிலக்குப் பிரசாரம் நடக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் கோவாபரேடிவ் ஸொஸைடி மூலம் பிரசாரம் நடக்கிறது. அதற்கு ஒரு van கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்று நான்கு ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு van என்று நினைக்கிறேன். கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, சேலம் ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களுக்குமாக ஒரு van கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் கோவாபரேடிவ் ஸொஸைடியிலுள்ள கிளார்க்குள் சென்று, சினிமாப் படத்தைக் காண்பித்துவிட்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். எந்த எந்த ஜில்லாக்களுக்குப் போகவேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கும்போது மதுவிலக்கில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்குத் திட்டங்கள் கொடுத்து, திட்டமான programme வரையறுக்கவேண்டும். அத்துடன் பிரசாரத்திற்குப் போகிறவர்களோடு போலீஸ் அதிகாரிகளும் செல்லவேண்டும். ஆகவே கோவாபரேடிவ் ஸொஸைடியிலுள்ள கிளார்க்குள் மட்டும் போய் சினிமா காட்டிவிட்டு வந்தால் மதுவிலக்குப் பிரசாரம் நல்லமுறையில் நடக்கமுடியாது.

அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் மதுவிலக்குக் கமிட்டிக் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. இங்கு வந்தால் மதுவிலக்கு சரியாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்கிறோம். வாஸ்தவம் தான். கிராமங்களில் மதுவைக் காய்ச்சுகிறவர்கள் மீது வழக்குப் போட்டால் யாரும் சாட்சி சொல்ல வருவதில்லை. போலீஸுக்கு இது மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் தாங்களாக சாட்சிகள் தயாரித்துக் கொண்டு கொண்டு போனால் வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு விடுகின்றன. நிறைய வழக்குகள் தள்ளுபடியாகின்றன. ஆகவே கோர்ட்டுக்குப் போனால் எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும் என்ற மனப்பான்மை குற்றம் செய்பவர்களிடையே இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது மதுவிலக்கைப் பொருத்த மட்டிலும் சட்டத்தையே amend பண்ணவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்கை மீறுகிறவர்களுக்கு வெறுமனே அபராதம் விதிக்கக் கூடாது, 6 மாத ஜெயில் தண்டனை கொடுத்து அந்தமான் தீவுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அப்படியில்லாமல் ரூ. 15 அபராதம் என்று போட்டால், அபராதம் போட்டவுடன் குற்றவாளியான புருஷன் மீதுபோட்ட அபராதத்தை உடனே அவன் மனைவி செலுத்திவிடுகிறாள். உடனே குற்றவாளி வெளியே வந்து விடுகிறார். மதுவிலக்கை மீறும் குற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு கோர்ட்டுகளும் காரணமாயிருக்கின்றன என்று சொன்னால் மிகையாகாது. நான் வேறொன்றும் சொல்ல வில்லை. கோர்ட்டுகள் இந்தக் குற்றங்களுக்கு கடுமையான தண்டனை போடுவதில்லை. அவைகள் கடுமையான தண்டனை போட வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். 15 நாட்கள் ஜெயில் தண்டனை குறைவு. அதிகம் போடவேண்டும். இரண்டு, மூன்று வருஷங்கள் போட வேண்டும். மேலும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் குற்றவாளிகளைப் பிடித்தால் வேறு ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பவேண்டும். அப்படியெல்லாம் செய்தால் தான் மதுவிலக்கு வெற்றிபெறும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-33 *SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் தலைவர் அவர்களே P.M. சர்க்காரின் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நான் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தில் பல குறைகள் இருப்பதாகப் பலர் சொன்னார்கள். இந்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் எந்த விதமான குறையும் இல்லை. எந்த விதமான குற்றமும் இல்லை. மதுவிலக்குச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாக கிராமங்கள் எப்படி காட்சி அளித்தன என்பதை கனம் விநாயகம் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்திருப்பாரா? (ஒரே சிரிப்பு.) மதுவிலக்குச் சட்டம் வந்தபிறகு கிராமங்களில் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்பதையும் அவர் சற்று கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்ப்பாரா? இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாக கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்திருந்தால் அங்கு கோரக் காட்சி அளித்து வந்தது. இப்பொழுது சென்று அங்குள்ள நிலைமையை கண்ணைத் திறந்து பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்குச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாக கிராமங்களில் என்ன நடந்தது? மாலையில் ஆறு மணிக்கு ஒருவனுடைய பெண்சாதி வீட்டை விட்டு வெளியே சென்று ஒளிந்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய குழந்தைகள் வேறு இடங்களுக்குச் சென்று பதுங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

31st March 1956]

[Sri V. Balakrishnan]

புருஷன் வந்தால் என்ன நடக்குமோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருந்து வந்தது. சாயங்காலங்களில் ஒருவனுடைய ஆடு மாடுகள் வீட்டிற்கு நேராக வருவது இல்லை. ஆடுகளும், மாடுகளும் வீட்டில் இரவு நடக்கும் குடும்ப துன்பங்களை உணர்ந்தே காட்சிகளை பார்க்க மறுத்தே இதர இடங்களுக்குப் போய்விடும். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அந்தந்த வீட்டுத் தலைவன் குடித்துவிட்டு அறைகுறை பாக பேசிக்கொண்டு தன்னுடைய மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் இழைத்து வருவதாக இருந்தது. அப்படி வீட்டை விட்டுச் சென்றவர்கள் இரவு எட்டு மணிக்குப் பிறகுதான் வீட்டிற்கு வரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. அதுவரையிலும் பிள்ளைகளும் குட்டிகளும் தலைவனைக் கண்டு பதுங்கிக்கொண்டும் பயந்துகொண்டும் என்ன நடக்குமோ என்று நினைத்து நினைத்து கண்ணீர் விட்டுக் கலங்குவார்கள். இவ்விதம் பல குடும்பங்கள் அழிந்துபோயின. ஆனால் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் வந்தவுடன் மனைவிகள் தன்னுடைய புருஷனை சாயங்காலங்களில் எதிர்கொண்டு புன்முறுவலுடன் வரவேற்கிறார்கள். பிள்ளைகள் ஓடாடி, எதிர்கொண்டு தகப்பனை மலர்ந்த இன்பத்துடன் அழைத்து வருகிறார்கள். தகப்பன் வந்தவுடன் அவனுடன் கொஞ்சிக் குலாவுகிறார்கள். இந்த நிலைமை இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு கிராமங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை கிராமங்களில் எங்கும் காணலாம். ஆனால் பட்டணங்களில் இருக்கும் சிலர் பணம் பெருகுவதின் காரணமாகவும் சட்ட விரோதமான காரியங்களைச் செய்து வருவதில் ஆசை கொண்டவருபவரும், மேலே நான் குறிப்பிட்ட காட்சியை மறுக்கிறார்கள். அதனால் இந்தச் சட்டம் சரியானபடி அமுல் நடக்கவில்லை என்று எடுத்துவிடக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தினால் கிராமங்களில் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை எடுப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கக்கூடாது என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மதுவிலக்குத் திட்டமானது ஒரு தேசிய பொக்கிஷம். இங்கு இருக்கும் அனைவருக்கும் அந்த பொக்கிஷத்தில் பங்கு உண்டு. இந்த பொக்கிஷத்தில் இருக்கும் ஓட்டையை அடைப்பதற்கும் அதை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கும் கனம் விநாயகமும், கனம் ரெத்னமும் இடம் கொடுத்தால் அந்த பொக்கிஷத்தை அடைத்து, பாதுகாத்ததில் அவர்களுக்கும் பங்கு உண்டு. ஸ்ரீமான் கே. டி. ராஜாவுக்கும் அதில் பங்கு உண்டு. இந்த சட்டத்தில் பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், மனிதன் இயற்றும் எந்த சட்டத்திலும் கோளாறுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இப்பொழுது திருட்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதனால் திருடாமல் இருக்கிறார்களா? அதற்காக அந்தச் சட்டத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமா? கொலை செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதனால் கொலைகள் நடக்காமலிருக்கின்றனவா? கொலைகள் நடந்துகொண்டேதானிருக்கின்றன. ஒருவரும் ரோடுகளில் சிறுநீர் கழிக்கக்கூடாது என்றிருக்கிறது. அப்படி சட்டம் இருந்தும் எவ்வளவு பேர்கள் ரோடுகளில் சிறுநீர் கழிக்காமல் இருக்கிறார்கள்! எவ்வளவு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் நடு ரோடுகளில் சிறுநீர் கழிக்கிறார்கள் (பலத்த சிரிப்பு.) அதனால் அந்தச் சட்டத்தை எடுத்துவிடுவதா என்று கேட்கிறேன். இப்பொழுது அதிகப்படியான குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்தினால் மக்கள் கட்சி பேதமன்றிடத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்தினால் ஒத்துழைத்தால், குற்றங்களைக் குறைத்துக் கவனித்து சர்க்காரோடு ஒத்துழைத்தால், குற்றங்களைக் குறைத்துக்கொண்டு வரலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்தவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அப்பொழுது மதுவிலக்கு கமிட்டிகளில் யாரை அங்கத்தினர்களாக சேர்க்கிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். ஜில்லாக் கமிட்டிகளில் அங்கம் கொடுப்பது யாருக்கு இருக்கவேண்டும் என்றால் இந்த திட்டத்தில் நம்பிக்கை, அதுவும் பரிபூரண நம்பிக்கை இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் அந்தக் கமிட்டிகளில் அங்கம் கொடுக்கவேண்டும்.

[Sri O. Koran]

[6th March 1956

ജില്ലയിലും മണ്ണിരോധനക്ഷമീകരണ കേന്ദ്രങ്ങളിലുമുണ്ട്. ഈ കമ്മിറ്റികളിൽത്തന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ ബാലകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞതുപോലെ മണ്ണിരോധനത്തിൽ പിശാചുസമീപമാണു അളക്കുമാറ്റം അധികമുള്ളതു്. മറ്റൊന്നും, ഈ കമ്മിറ്റികൾ പല പല നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ അവയൊന്നും കാര്യമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്നു മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽ ആങ്ങൾ ചില നിർദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം അംഗീകരിച്ചു് ഗവണ്മെന്റിനയച്ചു അയക്കുകയുണ്ടായി. മണ്ണിരോധനത്തോടു ബന്ധിച്ചു ഉൾക്കിട്ടവും ഫലപ്രദമായ പ്രചരണത്തിനാവേണ്ടി മലബാറിന്നു ഒരു പ്രത്യേക പരിപാടിയുണ്ടാവാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നു ആങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. കുറേ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലും ഒരുവനെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത പ്രചരണം നടത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇപ്പോൾ തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലുള്ള വാനാണ് മലബാറിലേക്കുംകൂടി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. കലാപേരിയിലുള്ള പ്രചരണം വിപുലമായതോതിൽ ആരംഭിക്കണമെന്നായിരുന്നു മറ്റൊരു നിർദ്ദേശം. പ്രമുഖസംസ്ഥാനങ്ങളിലും സീനിയർ പ്രൊഫസർമാർ വഴിയും ഇവയെല്ലാം ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ നല്ല പ്രചരണം നടത്താൻ സാധിക്കും. അതു വളരെ ഫലപ്രദമായ ഒരു പ്രചരണോപാധിയായിരുന്നെങ്കിൽ അതിൽ പങ്കാളനാകണമെന്നു കരുതില്ല. പക്ഷെ ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളെപ്പോലും ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ളതായ ഗവണ്മെന്റിന്നു മണ്ണിരോധനക്ഷമീകരണകേന്ദ്രങ്ങൾ ആവശ്യമായി വന്നാൽ സാദ്ധ്യമല്ല.

മഹാനുഭാവ ചെമ്മൂക്കയെഴുതിയതിനുള്ള കാര്യം, മദ്യനിരോധനം വന്നതോടുകൂടി തൊഴിലില്ലായ്മയായ കഠിന ആയുധങ്ങൾ ചക്കരയെത്തിന്ന അനുവാദം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ചക്കരയുണ്ടാക്കിയാൽ അത് ജീവികൾക്ക് വഴിയല്ലെന്നുള്ള ഒരു നിയമമാണ് ഇന്നുള്ളത്. ചക്കരയുണ്ടാക്കി അടുത്ത കടയിലും വീട്ടിലും വിറ്റും വീറും തുല്യമായ വരുമാനമുണ്ടാകുന്ന ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ കഴിയുന്നില്ല. ഈ ചക്കരയെപ്പറ്റം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഇതു ടൺ ചക്കര ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും വില്പനയും ചെയ്യുന്നതെന്നു ഗവണ്മെന്റ് കണക്കു പറയുന്നത്. ചക്കര വിദേശങ്ങളിലേക്കു അയച്ചു നല്ല വില കിട്ടുന്നത് വിധത്തിൽ വ്യാപാരം നടത്തിയാൽ ചക്കര ഉല്പാദകർക്ക് ജീവികൾക്ക് മാറ്റമുണ്ടാകുകയുണ്ടു. അങ്ങനെ യൊരു സൗകര്യം ഇന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് പദ്ധതി വ്യാജമായി മദ്യമുണ്ടാക്കി കൂടുതൽ വരുമാനമുണ്ടാക്കുവാൻ നോക്കുന്നത്.

തീരു-കൊച്ചിയുടെ അതിർത്തിയിൽനിന്നും, മാഹിയിൽനിന്നും ധാരാളം കള്ളക്കടത്തു നടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും നിഷേധിക്കാനാവാത്ത കാര്യമാണ്. അതിർത്തി കടന്നുപോയി കടിച്ചിട്ടു തിരിച്ചുവരികയെന്നുള്ളതും ധാരാളമായി നടപ്പുണ്ട്. നാട്ടികയിലെ തൃപ്തയാർ, കാക്കത്തുരുത്തി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ഞ്ഞകൾ തീരുവിതാ, കൂർ-കൊച്ചിയിൽ കടന്നു കടിച്ചിട്ടു തിരിച്ചുവരുന്നത് അടുത്തുതാവഴിയിൽ അവിടെ പോയിരുന്ന പ്ലോൾ എന്നിങ്ങനെ നേരിട്ടു ബോധ്യമായിട്ടുണ്ട്. പട്ടാപ്പകൽ പറമ്പുമായി കടിച്ചുകൊണ്ട് ലാഭമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നടപടിയും എടുക്കുക പതിവില്ല. ചിലക്കുറുത്ത കൂടി കടന്നുപോയപ്പോൾ എന്നിങ്ങനെ ഭയങ്കരമായ മദ്യത്തിന്റെ കൂറ്റൻ അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ ഇതു പറസുമായി കടക്കുന്ന ഇവ നിയമബാഹ്യനങ്ങളെ തടയാനും കർശനമായ നടപടികളെടുക്കുന്നതെന്ന് മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് പ്രൊഫിബിഷൻ കമ്മിറ്റി പ്രചാർ ചെയ്യുന്നുവായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇതുവരെ എന്തിനും ചെയ്യുമായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഴിമതികളും അനാസ്ഥയും തടയാൻ ഗവണ്മെന്റ് വളരെ കർശനമായ നടപടികളെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സർ, ഹരിജനനേമാരണത്തിൽ ഏറവും പ്രാധാന്യമുഹിക്കുന്ന ഒരു പരിപാടിയാണ് മദ്യനിരോധനം. ഈ രാജ്യത്തിലെ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ സമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയേയും സാമൂഹ്യക്ഷേമത്തേയും തകിടംമറിക്കുന്ന ഒരു ആപത്താണെന്ന ബോധ്യം വന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് മഹാത്മാഗാന്ധി മദ്യനിരോധനം നമ്മുടെ ദേശീയപ്രധാനത്തിന്റെയും, പ്രത്യേകിച്ചു ഹരിജനനേമാരണ പരിപാടികളുടേയും പ്രധാന ഘടകമായി അംഗീകരിക്കണമെന്ന ഇന്ത്യൻ ജനതയെ ഉപദേശിച്ചും, ഉദ്യമമായ നികുതിനഷ്ടം സഹിച്ചും അതു നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റു തയ്യാറായതും. മദ്യനിരോധനത്തിന്റെ പരമാവധി ഗുണം അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു കൂടായ്മയിൽ ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭാവന കൃതജ്ഞതയുണ്ടാകട്ടെ. മദ്യനിരോധനം വന്നതിൽ ഹരിജനങ്ങളെപ്പോലെ ആഹ്ലാദംകൊള്ളുന്നവർ മറ്റൊരാളില്ല.

6th March 1956]

*** Sri A. IYANAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 12-47 P.M.
 டி.மாண்டை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படு
 கிறேன். மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று
 காந்தியடிகள் சொன்னது ஹரிஜனங்களுடைய நன்மைக்காகத்தான்.
 அதற்காகத்தான் இந்த திட்டத்தை முக்கியமாகக் கொண்டுவந்தார்.
 கனம் ரெத்னம் அவர்களும் இன்னும் மற்றவர்களும் ஹரிஜனங்க
 ளிடத்தில் வேலையில்லா திண்டாட்டம் இருப்பதால்தான் அவர்கள் க்
 ளைச் சாராயம் காய்ச்சி முற்பட்டுள்ளார்கள் என்று பேசியதைக் கண்டு
 நான் வருந்துகிறேன். மதுரை ஜில்லாவில் ஏராளமாக ஹரிஜனங்கள்
 இந்த மதுவிலக்கினால் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக
 பெரியகுளம் தாலுகாவில் முன்பெல்லாம் ஹரிஜனங்கள் நிறைந்த
 நிலங்களையுடையவர்களாக இருந்தார்கள். சென்ற தேர்தல் வந்தபோது
 அவர்கள்தான் நிறைய வோட்டுகள் அளித்தார்கள். அப்பொழுது அதி
 கப்படியான நூற்றுக்கணக்கான வோட்டர்கள் இருந்தார்கள். இப்
 பொழுது அவர்களில் பத்துப் பேர்கள் கூட இல்லை. அவர்கள் எல்லோ
 ரும் மதுவிலக்கு திட்டம் இல்லாமலிருந்ததால் அவர்கள் தங்களுடைய
 நிலங்களை விற்று பல கேசுகளுக்கு சிலவு செய்து சேரழிந்துபோய்விட்டா
 ர்கள். மற்றும் மதுரை ஜில்லாவில் ஜெல்லிக்கட்டு என்று சொல்லுவா
 ர்கள், அதாவது மாடுகளை விரட்டுவது மஞ்ச விரட்டு என்று சொல்லுவா
 ர்கள். அதற்கு ஹரிஜனங்கள் ஆயிரம் ரூபாய் பெருமான மாடுகளை வாங்கி
 ஜெல்லிக்கட்டுக்கு விடுவார்கள். அப்படி வாங்கியதால் பலர் சேரழிந்து
 போய்விட்டார்கள். வீண் செலவு செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இந்த
 மதுவிலக்குத் திட்டம் வந்தவுடன் அவர்கள் வீண் செலவு செய்யாமல்
 இருக்கிறார்கள். காந்தியடிகளின் ஏற்பாட்டினால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில்
 பூர்ண மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தோம். மது
 விலக்குத் திட்டத்தினால் நம் ராஜ்ய மக்கள் எல்லோரும் முன்பு கடனாக்
 கா, ஒத்திக்கும், பந்தகத்திற்கும் வைத்திருந்த சொத்துக்களை எல்
 லாம் இன்றைக்கு மீட்டுக் கொண்டு விட்டார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டம்
 இருப்பதினால் அவர்கள் கையில் கொஞ்சம் பணமும் இருக்கிறது. அத
 னால் முற்போக்கு அடைந்து வருகிறார்கள். இந்த சட்டத்தை எந்தக்
 காரணம் கொண்டும் சர்க்கார் எடுத்துவிடக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தை
 சர்க்கார் வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்துவதற்கு எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்
 களும் பூர்ண ஆதரவு கொடுக்கவேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.
 இந்த மதுவிலக்குத் திட்டமானது வெற்றிகரமாக நடைபெறவேண்டு
 மானால், குறைபாடு இல்லாமல் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால் இந்தச்
 சட்டத்தை அமுல் நடத்துகின்றவர்களிடையே நேர்மை இருக்கவேண்டும்.
 “அரசன் எப்படியோ, அப்படிதான் குடிமக்கள்” என்ற ஒரு பழ
 மொழி உண்டு. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நிர்வகிக்கின்ற போலீஸ்
 அதிகாரிகளும், இந்தச் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும், குடிக்காமல்
 இருந்தால்தான் மக்களுக்கு இதில் இன்னும் நம்பிக்கை ஏற்படும். ஆக
 வே இனிமேலாவது இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்
 கும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், அவர்கள் பதவி வகிக்கின்ற
 காலம் வரையிலுமாவது குடிக்காமல் இருக்க பர்மிட் எதுவும் வழங்கக்
 கூடாது.

இன்றைக்கு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தக்கூடிய அதி
காரத்தை போலீஸ்காரர்களின் கையில் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால்
இன்றைக்கு இந்தப் போலீஸ்காரர்களையே கண்காணிக்க வேண்டியதாய்
இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் ஒவ்வொரு மதுவிலக்குக் கமிட்டிக்
கூட்டத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஜில்லா போலீஸ்
சூப்பரெண்ட்டிடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எங்கள்
தொகுதியில் பல போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலுள்ள போலீஸ்காரர்கள் குடிச்
சிறுர்கள். இதைப்பற்றி அவர்களிடம் சொல்லி உடனடியாக அந்தப்
பிராந்தியத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றவேண்டு
மானால் அவர்களை வேறு பிராந்தியத்திற்கு அனுப்பிவிடவேண்டுமென்று
தெரிவித்தேன். ஆனால் அவர்கள் அதைக் கேட்கவில்லை. வேறு பிராந்
தியத்திற்கு அனுப்பினால் இவர்கள் அங்கேயும் தானே குடிப்பார்கள்
என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே நான் ஒரு யோசனை சொல்ல

[Sri A. Iyanar]

[6th March 1956]

விருமபுகிறேன். எந்தப் போலீஸ்காரர்கள் குடிக்கிறார்களோ அவர்களை நிர்ப்போலீஸ் இலாக்காவிற்கு மாற்றிவிடவேண்டும். அவர்களால் குடிப்பதற்குப் பண வசதியும், வேறு வசதியும் அங்கே கிடையாது. இன்றைக்கு ரிசர்வ் போலீஸிலே பல உத்தமர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் ஸ்தல போலீஸுக்கு மாற்றப்பட்டால், அவர்களால் மது விலக்குச் சட்டத்தை நன்றாகத் தீவிரமாக அமுல் செய்ய வசதி ஏற்படும். நான் நேற்று கூட இதுபற்றி ஸ்தல போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும், ஜில்லா சூப்பரின்டெண்டிற்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். இதுபற்றி எனக்கு ஊரிலிருந்து பல தகவல்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன.

உதாரணமாக ஆறு வருஷமாக தேனி, கண்டமனூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் உள்ளவர்கள் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவர்களுக்கு பண உதவியும் அளித்து வருகிறார்கள். இவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இரண்டு மூன்று தடவை நேரில் கூறியுள்ளேன். போலீஸ்காரர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் ரொம்பவும் கண்காணிப்பாய் இருந்தால்தான் இந்தச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றமுடியும். அதோடு குற்றம் புரிந்தவர்களுக்கு அபராதம் என்பதே போடக்கூடாது. குறைந்தது 15 நாள் சிறை தண்டனையில் இருந்து ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்களுடைய சிறை தண்டனை காலத்தை அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போகவேண்டும். இப்படிச் செய்தால்தான் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக நாளாவட்டத்தில் நிறைவேற்றமுடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Deputy Speaker, all of us have been unanimous and consistent about the policy of Prohibition and have been telling that it is really good for the people. At the same time, I must say that we have also been almost unanimous that it has not worked successfully as per our expectations. The Madras Government have given their views to the Prohibition Enquiry Committee appointed by the Planning Commission of the Government of India. We find from the report of this Committee that the "Madras Government's advice was unexpected, and was as startling as it was significant. It volunteered the recommendation that States which had not yet introduced prohibition should adopt Individual Rationing for life with a view to furthering prohibition . . . The idea was that illicit distillers would be thereby deprived of their market and thus driven out of business." In his oral evidence, the Hon. the Finance Minister of this State is reported to have said, 'In States where prohibition was to be introduced hereafter he would like addicts to be rationed for a certain period.' This is the view expressed by the Finance Minister of the Government of Madras. What does it show? It shows that the prohibition has not been successful or the achievements have not been as expected. The hon. Member Sri Balakrishnan said that there was a marked change in the villages after Prohibition. The Andhra State was formed in October 1953. In January 1954, the Prohibition Enquiry Committee appointed by the Andhra Government visited a village, near Gooty where a Harijan woman said that 'toddy was cheap, but arrack was now much costlier. Formerly, there was only one shop; now a whole street has 4 or 5 shops.' This is the position in a place, 50 or 56 miles from Madras and which was part of Madras till recently and where Prohibition was enforced from 1937 onwards. What are the reasons for this? Though the object underlying this measure

[6th March 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

is laudable, the Andhra Enquiry Committee has given certain reasons for failure of Prohibition. Some of them are: 'illicit distillation is a lucrative trade without much exertion and corrupt administrative supervision'. In the Madras State Administration Report for 1952-53, it is stated that the 'incidence of illicit distillation has been on the increase . . . Public co-operation did not come up to the expected level.' This is the observation made in that Administration Report of the Madras Government. In the Report on the Administration of the Madras Excise and Prohibition Department for the year 1953-54, certain figures are given on page 56. Offences are classified there and the number of offences reported for the period, of 1st October 1953 to 31st March 1954 is given as 7,419 for Salem and 6,565 for Coimbatore. Salem tops the list, because it was the first district where Prohibition was introduced. The next honour goes to Coimbatore, because it comes next in the order. This clearly shows that where Prohibition was introduced, people have been consistently trained in the art of illicit distillation from beginning. Hence, the offences have gone up. The legislation should be strictly enforced. For strict enforcement, some methods were suggested to the Government. Sometime ago, this matter was also raised in one of the interpellations. We came to know that the Police officials, who were entrusted with the enforcement of this legislation, if they were the first offenders, were not punished and were left scotfree. They should be punished severely, even for their first offences. If Prohibition is to be strictly enforced, there should also be sufficient education of the masses. It is said that there are certain propaganda vans. I have never seen any of them either in my constituency or in my district. It is better to collect materials and educative films from other countries where Prohibition was introduced and tried. Whether it was a failure or not in other countries like Russia or America or any other, it is better to get educative films from them and educate the public on correct lines.

Sir, sometime back, I remember to have read a book, "Health and Longevity." I think, it is published by a monthly journal 'Health' in Bombay. It is written there that 'just as the white contents of an egg, when poured into alcohol gets coagulated, so also the bowels and digestive organs may get curdled if one takes to drinks, especially powerful spirit and foreign liquor, etc.' Very often it is stated that illicit arrack and all other liquors are highly harmful and dangerous to human-beings.

Sometime back I read a remark made by our High Court in one case under the Prohibition Act. It was remarked that illicit liquor was being distributed in the City of Madras just as milk. All of us know somehow or other that this Prohibition Act is not properly enforced and the advice given by our Government to other States where Prohibition is not yet introduced might have been followed by our State also from the beginning. That is a blunder. Want of co-operation on the part of the public is also attributed to its failure. Example is better than precept. Therefore, instead of tendering advice to other States, it is better our Government also

[Sri P. Bangaswamy Reddiar] [6th March 1956]

try to revise their Prohibition policy by gradual rationing and enforcing in stages and make it a success. With these words, I support the cut motion.

* SRI V. GOPALA GOUNDER : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad I have got an opportunity to speak about the Prohibition policy. The cut motion was moved by our hon. Friend Sri Vinayakam to discuss about the Prohibition policy and he pleaded for the scrapping of the policy all at once. Of course, I do find that there is some force in his argument but not to the extent to say that the Prohibition policy should be scrapped all at once. I am one of those who want to see that the policy is revised in a way so that it may not affect the revenues of the State and also it will achieve the main object of Prohibition. It has been brought forth by a number of our friends that the Prohibition policy is a failure in our State. Of course, it was argued the other way also that because there was no strict enforcement for want of proper staff for working the policy, it was a failure and if there was stricter control over the machinery employed, certainly it would prove a success. But, as we see, Sir, this was introduced in the year 1937. We are now in 1956 and we have got enough experience as to how this Act is being worked in the State. There are grounds for urging on both sides. But the grounds for the scrapping of the Act are more, I should say, than for revision of the Act because it may be due to the machinery employed. But, anyhow the staff employed to enforce the Act or, rather, the subordinate officers who are employed to enforce this Act, are drawn from a group who were addicts for a number of years. We find corruption everywhere. We cannot say much about the officers concerned in the department but there are men, subordinate officers, who are directly in one way or the other, addicts to drink and they find this as a means of income to them. I mean that hitherto this was worked by a separate department, the Prohibition Department. Now, this has been entrusted to the Police Department. I find that the police constables who are in charge of the work are very free in getting this income from the persons who are responsible for the illicit distillation. There is no means of checking them because it is not easy to check them also. The other day one of the hon. Members said that distillation of arrack is allowed in the City and elsewhere just like milk. It is no wonder we find people taking pots of distilled arrack everywhere without impunity because they think they can very easily tip something to the policeman and escape the liability. So, it is going on in that way. There are no means of checking these people and our police force or any other force may not be able to cope up with the situation. Therefore, we cannot think of the policy of total Prohibition with the staff now employed for the purpose.

It was stated by some members that there was a Prohibition Enquiry Committee constituted by the Government of India which went into the whole question. Even prior to that the Hon. Mr. Justice Wanchoo made a report on this point. While he submitted a report with reference to the separation of Andhra from

[Sri V. Gopala Gounder]

the composite Madras State, he suggested that the introduction of Prohibition was not beneficial to the State of Andhra because it affects the finances of the State. Also Sir, the well-known Prohibition Enquiry Committee set up by the Government of India contended that total Prohibition is not necessary and that it may be resorted to by stages. Therefore, I submit that Government should not find it difficult to pursue the policy on the lines recommended by the Prohibition Enquiry Committee. One word more, Sir, and I will finish.

With regard to the existing Act, I want to draw the attention of the Government that there is some dispute with regard to the word 'complaint'. There is a difference in the procedure prescribed in the amended Criminal Procedure Code which says that cases instituted on private complaints should be tried in a different way from those prescribed for cases instituted by police. The offences under this Act are cognizable offences. Therefore, the police files a charge sheet in these cases. But, in the Criminal Procedure Code, complaint does not include police charge sheet. Therefore, the offences under this Act are to be treated as private complaints although police files the charge sheet. This should be amended, to have uniformity in the procedure by amending the word 'complaint'. In the district of South Arcot, the District Magistrate (Judicial) opined that this should be treated as a private complaint and therefore the procedure adopted for cases on complaint by private persons should be adopted. Whereas in other districts, the charge sheets are taken as charge sheets and they adopt the procedure prescribed for cases instituted by police. With these words, Sir, I resume my seat.

* SRI K. P. GOPALAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, under the Head Excise the Government are going to allot a sum of Rupees 6,44,600 in the Budget. Sir, out of the excise taxes, the Madras Government are going to get 187 lakhs this year and last year, they got Rs. 182 lakhs also. The Union Government are levying the Excise Taxes and Duties on soap and non-essential vegetable oils. Sir, what I feel is that this will paralyse the industry and so, the State Government must ask the Centre to exempt the excise duty on these articles.

Sir, on the question of Prohibition policy, I very well understand the social reform aspect of the Prohibition policy of the Government. But the question is whether this Government's policy has become successful or not.

My view is no social reform is possible by forcing people to accept the legislation that is passed for the purpose. If you take temple entry, the atmosphere for introducing legislation had come and, therefore, the people supported the legislation. In the same way, Government should first create the proper atmosphere for Prohibition. Then only they can talk of social reform by means of legislation.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Can you bring about economic reform by legislation?

[6th March 1956]

SRI K. P. GOPALAN : The people must be fully convinced first about the need for reform. This is not so in the case of Prohibition and, therefore, it has failed.

Then, Sir, apart from the policy, I would like to say a few words regarding what is done by the Government without their knowledge to defeat this very Prohibition policy. I would like to know from the Minister for Prohibition why Government have been importing so much foreign liquor into our State. As far as the Central Government are concerned, I think they have sanctioned the import of foreign liquor to the value of more than two crores of rupees over and above what was imported in the last year. Still, they talk about Prohibition. Regarding the State itself, I can give figures of import of foreign liquor now. In 1937-38, 69,896 gallons of denatured spirit were imported and in 1952-53, 83,008 gallons were imported. I can give the following figures regarding others.

Ali beer—104,063 gallons.

Cider—1,092 gallons.

Spirit Brandy—5,585 gallons.

Spirit gin—2,704 gallons.

Spirit liquor—687 gallons.

Whisky—20,438 gallons.

Medicines containing spirit—20,916 gallons.

When the Government are so sincerely believing in Prohibition, I ask, why import such huge quantities of foreign liquor. I want an answer from the Hon. the Minister to this question.

Regarding enforcement of Prohibition, I am myself a member of the Prohibition Committee in Malabar. We have said so many times and passed so many resolutions at the meetings of the Committee that the Government should educate the people. In order to educate the people regarding Prohibition, they must carry on propaganda through cinema shows and by means of mobile vans. I would suggest that popular committees should be constituted for educating the people in the villages on these lines. Paid propagandists should be appointed by the Government and leaflets should be distributed among the people explaining the benefits of Prohibition. Moreover, the Government should also see that the standard of living of the people is raised, because, we have seen more people are now engaged in illicit distillation as a source of livelihood. These people should be given employment.

Then, Sir, after the Police department has taken over Prohibition work, as far as Malabar is concerned, the department is making so many raids and innocent people are arrested and tortured. There was a case like this in Cherukunam amsam in my constituency wherein people were simply beaten by the Police. Similar raids have been made at a place called Cherpalacheri in South Malabar also and I also gave a memorandum to the Hon. the Chief Minister regarding these raids by the Police. I find that even some police constables are drinking, for from setting an example for others to

[6th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

follow. Since the Police took over, in Malabar no permits have been given for starting jaggery co-operative societies. Unemployment has increased. In my constituency, the starting of such societies has benefited many workers. The denial of permission by the Police department for the starting of more jaggery co-operative societies in Malabar has put people in Malabar to a lot of difficulties. I hope this position will be set right soon. With these words, I support the cut motion.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. the Minister will now reply.

* SRI K. VINAYAKAM : I believe the time allotted for this Demand was three hours.

DEPUTY SPEAKER : It has been decided to have this Demand voted on by 1-30 p.m. The Leader of the Opposition has also agreed.

* SRI K. VINAYAKAM : The Leader of the Opposition has no absolute right to enter into any agreement with the Speaker.

DEPUTY SPEAKER : No agreement ; it is only for the sake of convenience.

SRI K. VINAYAKAM : Rudimentary courtesy requires that the mover of the cut motion should have been consulted.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not think there is any need to consult the mover of the cut motion. The Chair got the right to wind up the debate any time.

* SRI K. VINAYAKAM : No; the Business Advisory Committee has chalked out a programme and that is the final authority. There is no meaning in what the Minister has said.

DEPUTY SPEAKER : The Business Advisory Committee allotted three hours for the voting on the Demand and we should not exceed that limit but can finish within that time. That is the understanding.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : But where are the Members to speak?

* SRI K. VINAYAKAM : There are many to speak.

DEPUTY SPEAKER : The names in the list have been exhausted.

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the mover of the cut motion indulged in his stereotyped criticism not only against the Government but against the party to which I have the honour to belong. For successfully carrying out the policy of the Government whether it is with regard to Prohibition or any other matter a calm, cool and congenial atmosphere must be created first. A very good atmosphere has been created for working the Prohibition laws and Mr. Balakrishnan also referred to that. Therefore, having created that atmosphere, we have to see that that is kept up. For this purpose, not only the Government but also the Members of the Assembly and the public at large will have to co-operate.

[Sri B. Parameswaran] [6th March 1956]

1-20 p.m. Mr. Vinayakam levelled certain charges saying that the Prohibition department was not working efficiently to make Prohibition a success. Sir, all possible measures have been taken to make it a success. Members who spoke to-day insisted upon a stricter enforcement of Prohibition. Before the Prohibition department was handed over to the Police department, Members here were very particular that the work of enforcement should be entrusted to the Police. Now, when the Police raid certain places, Mr. Gopalan takes objection to that. It may be that some innocent persons are sometimes involved in the cases but the Police will have to act and carry out instructions of the higher authorities. Therefore we cannot accuse the Police and say that they are not doing their duty properly and they are exceeding their limits. It is too soon to judge whether the entrustment of the work to them has been really a success or not because it is only two or three months since the Police was given the work of enforcement. I can understand if the hon. Member, Sri Vinayakam, had asked the Government to rectify defects in the working of the Act and suggested amendments to the Prohibition laws. But I cannot understand his wanting the Government to do away with that policy. We cannot do that. We cannot go back upon our policy. It is one of the Directive Principles of the Constitution. We cannot take a retrograde step now by scrapping Prohibition as the hon. Member wants.

Then, Sir, he wanted a committee to be appointed to go into this question as was done by the Andhra Government. The Government of India had constituted a Committee. That Committee had gone into the question and submitted its report. The report was made available to the Government of Madras. The Government have already examined the proposals made in that report and have forwarded their recommendations to the Government of India. When the recommendations made by that Committee are implemented I am quite sure, we will be able to tackle the difficulties and overcome the defects now found in the working of the Act.

In addition the Government propose to introduce amendments to the Prohibition Act of 1937. The amendment provides for minimum punishment for certain offences and enhanced penalty for second and subsequent offences, making certain offences non-bailable and summary trial of offences punishable with imprisonment for a period not exceeding six months or with fine or with both, obtaining security bond from convicted persons from abstaining from commission of similar offences in future and control of molasses which formed the chief base material for illicit distillation of liquor. It is expected when these amendments are passed into law, the enforcement of Prohibition will become more effective than at present. Not only that. The Government of India have also introduced certain legislation in the Parliament. They have also passed two Acts in the Parliament last year. The Medicinal and Toilet Preparation (Excise Duties) Act, 1955 and The Spirituous Preparations (Inter-State Trade and Commerce) Control Act, 1955. They have already drafted the rules to be issued under the first of these Acts and they have called for a draft of the rules to be framed

[6th March 1956] [Sri B. Parameswaran]

under the second Act. The Board of Revenue has already submitted the draft rules and they are being examined by the Government. Under the Central Acts referred to above and the rules to be issued thereunder the manufacture, transport, export or import and sale of spirituous medicinal preparations will be effectively controlled so as to prevent misuse of such preparations as substitute for alcohol.

The District Prohibition Committees in certain districts are really doing very good work. It is wrong to say that in all the districts the committees are not doing good work. In Coimbatore District, for example, at a recent meeting they have recommended to the Government that permission should not be given for tapping sweet juice because they found that that privilege was being misused. On the recommendation of that Committee the Government of Madras think it is not desirable to continue giving licences and for the time being till the whole question is examined and decisions taken we have kept in abeyance the question of renewing existing licences. As has been pointed out by several hon. Members it is not the Government alone that has to see to the successful enforcement of Prohibition. The general public and also the hon. Members here should help in the successful enforcement of Prohibition. As I said the Committees are doing good work. As has been suggested by the hon. Member, Sri Gopalan, the Government are having a small Committee with the Minister in charge of Prohibition as the Chairman of the Committee for going into the several questions and finding out ways and means for effectively combating and removing defects pointed out by hon. Members now and then.

Sir, Government do realise the value of propaganda in the successful enforcement of Prohibition. They are thinking how far they can utilise the Government propaganda machinery for this purpose or whether they should have some more propaganda machinery for implementing the Prohibition policy. Sir, the hon. Member, Sri K. T. Raju, stated that one merchant has been granted 50 thousand gallons of spirit. I do not know wherefrom he got this information. But I may tell him that in order that certain persons may not monopolise the spirit and varnish trade Government thought it necessary to introduce graded retrenchment so to say and if a person was having 50 thousand gallons he will be asked to surrender or there will be a cut to the extent of 30 per cent every year and proportionately within three years his stock will be reduced. We have fixed a certain limit, 25 thousand gallons or so, and no man can go beyond that limit. Instead of allowing the trade to be monopolised by certain individuals we thought it necessary to widen the scope and give to such of those as really deserved to be in the trade. In doing so one or two Congressmen might have obtained permits for varnish. It should not be made much of because nothing prevents anybody, according to the Constitution, from doing business. What is necessary is that they should do honest business. Varnish is not toddy, it is not liquor or any intoxicating drink. Whoever he may be, if he is not dealing in straight business, certainly he will be punished, without exception, whether Congressman or not. But no such malpractices have been brought to the notice of the Government till now. And I may tell hon. Members that the permits granted to

[Sri B. Parameswaran] [6th March 1956]

Congressmen for varnish are negligible in number. (Interruption.) As the Hon. the Finance Minister says, they were not given permits because they were Congressmen. They were doing business and therefore they were given. Of course one gentleman was given a permit for 12 thousand gallons and he was honest enough to say that he was not in a position to do business. Perhaps he may be the gentleman referred to by the hon. Member.

Sir, the hon. Member, Sri Ratnam, said that it had not helped the Harijans. As I said, if there is any community which has greatly benefited by this Prohibition, it is the Harijan Community. It may be some persons indulge in illicit distillation here and there. But that is not confined to Harijans alone. It is also found among others. When that is so I am surprised to see that the representative of the Harijan Community should come forward and ask the Government to scrap Prohibition.

1-30 p.m. Sir, some other points were raised by the hon. Member, Sri K. Vinayakam. And all these points were sufficiently answered by the other hon. Members who spoke on this Demand. Prohibition is the accepted policy of the Government. Even if there are a few loopholes here and there, they should not be made the basis of an argument for saying that Prohibition is not a success and therefore it should be scrapped. The test of any reform lies in the mental reform it has created in the people and the effect it has produced towards the social and economic upliftment of the people. Judged from these angles, Prohibition has been a success in that it has made the home life of the family a happier one. Judging from the social and economic effects it has produced especially in the rural areas, it is undoubtedly a reform aimed at rural reconstruction.

Government, as I said previously, are taking effective steps to check abuses. This is a laudable enterprise and as I said in the beginning, the unstinted co-operation of the entire public is needed for the successful working of Prohibition. I am quite sure with the interest that has been evinced to-day by the hon. Members on this question, that co-operation will be coming in an abundant measure. I therefore request Mr. Vinayakam to withdraw his cut-motion.

DR. K. B. MENON : The Hon. Minister referred to a committee which is holding its sittings now and for which the Hon. Minister is Chairman. Is it within the terms of reference or within the purview of that Committee to investigate into the present working of Prohibition in the State and will that Committee submit a report or can the Hon. Minister give any information to the House on that subject?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : This Committee has been created for devising ways and means for finding out ameliorative measures and also for taking effective measures to enforce Prohibition. I do not think it is possible for Government to give any information on this subject now. The proceedings of the Committee are confidential. We have met four times. If the hon. Member

6th March 1956] [Sri B. Parameswaran]

wants any information, I can tell him the gist of the proceedings. I can tell him that it will be in the interest of the general public and for the successful working of Prohibition.

* SRI K. VINAYAKAM : While replying to the debate, the Hon. Minister was good enough to say that the present legislation was defective and he himself was proposing four or five amendments to the Act so as to make it more effective in the interest of the public. Can he assure me that he would come forward to this House with those amendments before the life of this Assembly is over, that is, before the next general elections? Can he come forward with a legislation of that type before the present Assembly's life is over? Even in Russia and China, they have not adopted Prohibition as a policy. They are not sorry or poor for it because so long as the per capita income is high and when the country is rich, it is not necessary that Prohibition should be enforced. Because we are a poor country, and the per capita income is low, we think that Prohibition will bring havoc. If the per capita income is raised, if we become rich, Prohibition will not bring in havoc. Therefore will the Hon. Minister assure me that he will come forward with his amendments to the Act before the general elections?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I cannot give that assurance. It is not because that Mr. Vinayakam wants it that assurance, that we are going to amend the Act. It is because the Congress Party, the Government is interested in the successful working of the Act, we have thought it necessary to introduce certain amendments to the existing Act. I cannot say that I could come forward with such a legislation before the end of the present legislature. It is too soon for me to give that assurance.

SRI K. VINAYAKAM : If the Government is willing to have this defective Act, if they are not willing to bring suitable amendments quickly to remove the existing loopholes in the Act and for the successful working of this Act, and the Hon. Minister is not able to give an assurance to that effect I am afraid I have no other go but to press my cut motion.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I have even read out the amendments proposed to some of the clauses. How far could I go than that?

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 6,44,000 under Demand II—Excise Department be reduced by Rs. 100.”

The motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I will now put the original Demand to vote. The question is—

“ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,44,600 under Demand II—Excise Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[6th March 1956]

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again to-morrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notification issued with G.O. Ms. No. 362, P.W. (Irrigation), dated 21st January 1956, authorizing the Inspector of Municipal Councils and Local Boards to exercise the power vested in the State Government under clause (b) of the proviso to sub-section (1) of section 249 of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), to accord sanction to the publication of a notification by the Bhavanisagar Township Committee under the said sub-section so as to have effect in the area outside the limits of the Bhavanisagar Township. [Laid on the table under section 6 (2) of the Bhavanisagar Township Act, 1954 (Madras Act XXV of 1954).]

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 7th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Complaint against the Police

* 3298 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the District Superintendent of Police, Malabar, has received a petition, dated 1st August 1955, signed by 437 residents of Kundothi, South Malabar, regarding the action of the Sub-Inspector of Police, Kundothi, in beating four workers on the roadside on 26th July 1955; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The answer is in the affirmative.

(b) The allegations were not substantiated when enquired into.

SRI K. P. GOPALAN : May I know when the enquiry was conducted and whether the people of the locality were informed about the enquiry by the officer who made the enquiry?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the relevant data here. But when a complaint was made, an enquiry was made and the allegation in the complaint was not substantiated.

Compensation and other benefits to workers in estates of Wynaad taluk

* 3299 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the action taken by the Government on the memorandum submitted by the North Wynaad Estate Labour Union on 22nd October 1955 requesting the Government to take steps to give compensation to T. K. Kesavan, a worker in Lawrence Estate, Wynaad taluk, who died of an accident on 10th September 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No such memorandum has been received by Government, Sir.

* 3300 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the sick allowance benefit and free canteen facility to children are not given in the A.K.T. Estate in North Wynaad, Malabar; and

(b) if so, the reasons therefor?

[7th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The Commissioner of Labour has reported that whenever a labourer falls sick in A.K.T. Estate in North Wynaad, the patient is being sent to the nearest doctor and all the expenses including the cost of medicines are met by the management.

As regards the provision of canteen, since the estate does not have the required number of workers, namely 150, the management is not maintaining a canteen.

SRI K. P. GOPALAN : Sick allowance is generally allowed in all the estates in Wynaad and when the workers of this Estate raised this question and requested the management to give sick allowance, the estate was locked out by the management. Are the Government aware of this and will they be pleased to ban lock-outs whenever a management wants to suppress the demands of workers by declaring a lock-out?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information. If the hon. Member would put a specific question, I can answer. But I may tell the hon. Member that the rules under the Plantations Labour Act have been published and have been brought into force, under which hospital facilities at the plantations are to be provided by the management. The Government are proposing to appoint necessary staff to see that the rules are properly implemented.

SRI S. RAMALINGAM : What arrangement has been made to take care of the children of a worker when he is removed to the nearest hospital for treatment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

Ayurveda and Unani systems of medicine

* 3301 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any instructions have been received from the Union Government under the Five-Year Plan sanctioning necessary finance to encourage the practice of Ayurveda and Unani systems of medicine in the State;

(b) the amount sanctioned by the Central Government for the development of the above systems of medicine; and

(c) whether there is any scheme for the conversion of the diploma courses in Ayurvedic and Unani systems into degree courses?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) The Government of India have sanctioned under the First Five-Year Plan a sum of Rs. 4,500 to this State for carrying on research on certain medicinal plants.

7th March 1956]

(c) No, Sir. The G.C.I.M. is a graduate course called 'Graduate of the College of Indigenous Medicine' in Ayurveda, Siddha and Unani and carries a diploma to that effect.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether any research is being conducted with regard to Unani and Ayurvedic systems?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Research is being conducted at the Central Research Institute at Jamnagar and the Government of India have provided a sum of Rs. 15,00,000 odd for this purpose. The research conducted in Madras may not be of much significance.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Will the Hon. Minister be pleased to state whether any useful effects have been obtained from the research on certain medicinal plants?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Nothing very appreciable, Sir.

SRI M. PALANIYANDI : In the Ayurvedic School, formerly more attention was given to the teaching of Ayurveda. During two-thirds of the school hours, tuition in Ayurveda was given. But now tuition in Allopathy is given for two-thirds of the hours and in Ayurveda for one-third of the hours. Why should not the Government have a change?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The question of affiliating and recognizing this institution by the University was discussed, and the Vice-Chancellor was not prepared to recognize the Degree Course because it does not come up to the M.B.B.S. standard.

SRI K. VINAYAKAM : In view of the candid admission of the Hon. Minister that not much progress has been made in the research on certain medicinal plants, may I know what useful purpose is served in the Government maintaining a garden in Aminjikarai for growing herbs and plants useful for Ayurvedic purposes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : A herbarium is necessary. Medicinal plants are grown there and they are utilized for preparing Ayurvedic drugs.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : We are quite aware that the Hon. Minister has very little confidence in the Ayurvedic and Unani systems of medicine. May I know how this sum of Rs. 4,500 is utilized?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I do not know what justification the hon. Member has for saying that I have little belief in the Ayurvedic and Unani systems of medicine. Whatever may be my personal belief, the Government policy in this matter is being carried out.

[7th March 1956]

Research is being carried on at the Presidency College by a well qualified officer in collaboration with the College of Indigenous Medicine.

SRI S. RAMALINGAM: The Hon. Minister said that the Vice-Chancellor refused to recognize this Degree course because it did not come up to the M.B.B.S. standard. Will the Government upgrade the standard of education so as to make it suitable for recognition by the University?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Attempts are being made in that direction. This year at a considerable cost, we have replaced the old staff for the teaching of modern medicine by new, better-qualified and more experienced staff.

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER: Are there Degree courses in Indigenous Medicine in the other States?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I do not know whether any University recognized courses are given in modern medicine along with Indigenous Medicine at other places. I may say that the courses provided in the College at Benares and the College at Bombay are of a fairly high standard, though I may make bold to say that the training given in the Madras College is of a still higher standard.

-10 a.m. SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, what happened to the Bill to provide for the registration of medical practitioners in indigenous systems of medicine—Ayurveda, Siddha and Unani—in the State of Madras? Is there any register to show the medical practitioners in the several systems of medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: A class, B class and C class people are registered. A Bill for giving statutory recognition is under the active consideration of the Government.

SRI B. K. NALLASWAMI: The Vice-Chancellor of the University is an allopath and is biased. Can we expect him to be fair to the Ayurvedic or Unani or Siddha system of medicine? Naturally he would not be very sympathetic, as all allopaths are prejudiced against other systems of medicine. May I ask whether the Government will be willing to set up a Board consisting of those doctors who are very sympathetic towards these indigenous systems of medicine to find out ways and means of improving and bringing the course of the indigenous systems of medicine on a par with the course of the other system of medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is no necessity to pronounce such a prejudiced opinion regarding the Vice-Chancellor of the University, Sir. The Vice-Chancellor is very particular about maintaining high standard. If the standard comes up to a certain mark, he will certainly consider the desirability of giving recognition to the courses provided at this college.

7th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM: Sir, in spite of the confirmed contempt which the Hon. Minister entertains along with the Vice-Chancellor of the University towards Ayurvedic and Unani systems of medicine, is the Hon. Minister aware of the fact that for a disease like paralysis, this allopathic medicine has no effect, and in no case has it cured categorically, whereas the Ayurvedic medicines have their immense effect upon curing this disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The aspersion of the hon. Member is baseless. He has little knowledge of paralysis or its treatment.

SRI S. RAMALINGAM: Will the Government make the necessary research into the kind of treatment and the kind of medicines even in the colleges of modern medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Research is being done. The Indian Council of Medical Research has been taking great interest in regard to research in indigenous drugs. Recently other scientific bodies have been interesting themselves in this matter, for instance, the Indian Council of Agricultural Research also has taken up this question.

SRI M. PALANIYANDI: May I know, Sir, why the Government are hampering the very indigenous system? For example, while there are 300 medicines, why only 30 medicines are taken out in the mobile medical van?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, the Government are not hampering this system. They are trying to bring it up to a better standard in combination with the modern medicine. Without sufficient grounding in present day scientific medicine, no physician will be a competent practitioner to-day.

DR. U. KRISHNA RAO: Sir, is it not the policy of the Government not to decide which of the two systems is better, but to evolve by a synthesis of the two systems something which will be beneficial to humanity?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. Quite correctly stated.

Highways Workers' Union, Kozhikode

* 3302 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from the Highways Workers' Union, Kozhikode, in July 1955, regarding the wages of casual and permanent workers; and

(b) if so, the action thereon?

[7th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) Government have received a memorandum from the Highways Workers' Union, Kozhikode, in March 1955 and another in August 1955.

(b) The matter is under the consideration of the Government.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: May I know, Sir, what are the demands of the Union?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: There are about nine demands. They are—

(1) The cut in the wages on account of introduction of monthly rated system may be restored;

(2) No difference may be made in the rate of wages paid to the casual workers and that paid to the regular gang mazdoors;

(3) Extra remuneration may be given when workers are asked to do special works or asked to work outside their jurisdiction;

(4) Permanent workers may be paid for the work if they are asked to work on Sundays;

(5) Extra allowance of four annas may be allowed for attending to tar work as was done previously;

(6) Wages may be paid in the first week of the month;

(7) Leave, Provident Fund, and pensionary benefits may be extended to the workers;

(8) House rent allowance may be given to workers;

(9) Head cooly system may be introduced.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that the workers under the Public Works Department are the most low-paid workers and they are the most uncared for workers by the Government? Will the Government be pleased to make an enquiry into the condition of all these workers and see whether their conditions are in conformity with the socialistic pattern of society to be established? Will the Government be pleased to appoint an enquiry committee to determine the minimum wage, etc., for workers?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The question of the Public Works Department workers does not arise out of this question. This question relates to highways workers. The general remarks made by the hon. Member will be considered, but they do not arise out of the main question.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Sir, the demands were brought to the notice of the Government as early as March 1955. How long will the Government take to come to a decision?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Sir, the memoranda were forwarded to the Chief Engineer (Highways) for remarks and his reply is still awaited.

[7th March 1956]

In his latest report, the Chief Engineer (Highways) has stated that the reply furnished by the Superintending Engineer (Highways), Cannanore, on the representation of the Kozhikode Workers' Union was examined and certain particulars of a general nature were found necessary, that they have been called for from the Superintending Engineers, and that their final reports are awaited.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Sir, has the Union been recognized by the Government, and, if not, why not?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have no information on hand.

SRI V. BALAKRISHNAN: Have the claims of the maistris to be regularized in service been complied with?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is under consideration, Sir. That does not form part of this question.

SRI R. KRISHNAN: May I know, Sir, the scale of wages of casual and permanent highways' workers?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Notice, Sir.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, I mean the highways workers and also the P.W.D. workers. The Government are claimed to be the ideal employers. Why should they commit so much delay to go into the question of the condition of the highways workers under them? Will the Government be pleased to take up this question seriously, make an enquiry, raise the wages of workers, and introduce provident fund, etc., which even the private employers have introduced? Is this in conformity with the socialistic policy?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The Government are not opposed to that policy. The delay had been inevitable to ascertain certain details. The delay could not be helped.

Karve Committee on cottage and small scale industries

* 3303 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the recommendations of the Karve Committee in regard to small scale and cottage industries have been implemented in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir. They will be implemented as far as possible during the Second Five-Year plan period commencing from the 1st April 1956.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, was it on one of the recommendations of the Karve Committee in order to obviate delay in granting applications for aid from key industries that the State Government have undertaken legislation to amend the Act giving powers to the Director of Industries to sanction amounts of his own accord without consulting the Board?

[7th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Apart from the recommendations of the Karve Committee, the Government are bringing in a Bill for amending this Act in order to facilitate help to small industries which need aid.

SRI N. K. PALANISAMY : கார்வே செய்திருக்கக்கூடிய முக்கியமான சிபார்சுகளில் ஒன்று, பாக்கடிகளுக்கு இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மூலதனத்தை அதிகரிக்கக்கூடாது என்பது. ஆகவே, இந்த மாகாணத்தில் பாக்கடிகளுக்கு மூலதனம் அதிகரிக்கப்படாமல் இருக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி பொதுவாக பாக்கடிகளின் மூலதனத்தை அதிகரிக்கக்கூடாது என்று அதில் ஒன்றும் சிபார்சு இல்லை.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM : Sir, is it a fact that the Government are still in difficulty in finding suitable and sufficient trained personnel for effective implementation of the schemes for small scale and cottage industries? And as a result of this, there is the fear that the amounts allotted even under the present budget proposals may not be fully utilized.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is so, Sir. We do need trained personnel to a large extent in order to implement effectively the proposals. The hon. Member would have seen that the budget proposals mainly relate to the organization of a number of training centres relating to various industries. Therefore, there is no question of the funds allotted lapsing. We are first taking the preliminary step of organizing the training centres.

9-20 a.m. SRI N. K. PALANISAMI : கார்வே கமிட்டியினால் சிபாரிசு செய்யப் பட்டுள்ள குடிசைத் தொழில்கள், சிறு கைத் தொழில்கள் இவைகளினால் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை விற்பனைசெய்வதற்கு “மார்கெட் பெவ்லிடி” வேண்டும். மார்க்கெட் வசதி இல்லாவிட்டால் இந்தத் தொழில்கள் நடக்காது என்று பெங்களூரில் ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி கூறியிருக்கிறார். ஆகவே இந்தத் தொழில்களின் மூலம் உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்கு மார்க்கெட் வசதி உண்டுபண்ணுவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : “மார்கெட் பெவ்லிடி” கிடைக்கச் செய்வது முக்கியமானது தான். ஆனால் பொதுவாக ஒவ்வொரு கைத்தொழிலைப்பற்றியும் சர்க்கார் என்ன செய்யக்கூடுமென்று இந்தக் கேள்விக்கு இப்போது நான் பதில் சொல்ல இயலாது.

SRI S. RAMALINGAM : கிராமங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அனேகமாக வருஷத்தில் பல நாட்கள் வேலை இல்லை. பலர் அரை வேலை இல்லாமலும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலை கிடைக்கச் செய்வதற்கு என்ன குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு போதிய வேலை கிடைப்பதில்லை, வேலை கிடைத்தாலும் போதிய ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு போதிய வேலை கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக பல கிராமக் கைத்தொழில்கள், சிறிய கைத் தொழில்கள் இவைகளை ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது. என்ன கைத்தொழில்களை அடுத்த பட்ஜெட் ஆண்டிலே ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருக்கிறது என்பதை பட்ஜெட் ப்ரோபோஸல்லிலிருந்து கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

[7th March 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : In order to enable the Members of the Legislature to understand the recommendations of the Karve Committee, will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to place a copy of the report on the table of the House.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry the Government do not have with them sufficient number of copies for laying the same on the table of the House. But I would arrange to place a copy in the Library of the Legislature and hon. Members may make a reference to that.

SRI S. PANCHAKSHARAM : May I know whether there is a proposal to organise the beedi industry as a cottage industry on a co-operative basis?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The beedi industry is a cottage industry in several places. There is no specific proposal to organise beedi industry on a co-operative basis. But a Special Officer has recently been appointed for three months to go into the whole question of industry and labour relating to beedi industry.

SRI S. RAMALINGAM : வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக ஸ்பின்னிங் மில்களுக்கு புதிதாக “ஸ்பின்டிஸ்,” அதாவது ஊசிகள், கொடுக்கக்கூடாது, ஆனால் நமது நாட்டிலுள்ள நூல் தேவைகளைச் சமாளிப்பதற்காக அம்பர் சர்க்கார்களை அதிகமாகப் பரப்பவேண்டும் என்று “கார்வே கமிட்டி” சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் என்ன செய்வதாக உத்தேசித்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்பர் சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் நூல் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும், அதன் மூலம் எவ்வளவு அதிகம் நூல் கிடைக்கும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இப்போது பரிசீலனை செய்யப் பட்டுவருகிறது.

SRI A. RATNAM : இதுவரை சர்க்காரின் கொள்கை தொழில் ஸ்தாபனங்களை நடத்துகிறவர்களுக்கு சொத்து இருந்தால் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பது, அவர்களுக்கு உதவி செய்வது என்பதாக இருந்துவந்திருக்கிறது. ஆனால் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலைகொடுப்பதுபற்றியோ அல்லது அவர்களுக்கு புதியதாக கற்றுக்கொடுத்து அவர்கள் வேலை செய்வதற்கு உதவுவதுபற்றியோ சர்க்காரின் கொள்கை என்ன ? வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கென்று எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது தான் முக்கியமான உத்தேசம். அதற்காகத்தான் கைத்தொழில்களை ஆரம்பிப்பதென்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலையில்லாதவர்களுக்கென்று இவ்வளவு பணம் வினியோகம் செய்வது என்று இல்லை. கைத்தொழில்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. PALANIYANDI : சிறு கைத்தொழில்களைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே குடிசை கைத்தொழில்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்போது தீப்பெட்டி தயாரிக்கும் தொழிலாளிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி விசாரணை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுவும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தொழிலாளர்கள் ஒரு பக்கத்தில் வேலையில்லாமல் பாதிக்கப்படக்கூடும்போது இந்தத் தொழில்களை நடத்து

[7th March 1956]

கிறவர்கள் பெரிய முதலாளிகளாகவும், சிறிய முதலாளிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தொழில்களை முதலாளிகள் வைத்து நடத்துவதால் அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் உதவியளிக்க முடியும் என்பதைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம் கொள்கைக்கு விரோதம் இல்லாமல் செய்யமுடியும் என்பதையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI V. BALAKRISHNAN : பெண்களுக்கு உகந்த குடிசைத் தொழில்கள்களும் மந்திரி அவர்களின் திட்டத்தில் இருக்கிறதா? இருந்தால் அவை என்ன என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கத்தின் திட்டத்தில பெண்கள் ஒன்றும் வேலைக்குப்போவதில்லை. வேலை செய்யத் தயாராயிருக்கும் பெண்களுக்கு வேலை கொடுப்பது தான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

Term of panchayat boards in the State

* 3304 Q.—**SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have taken any decision about extending the terms of the panchayat boards in the State?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : Yes; the term of office of members and presidents of panchayats expiring on various dates commencing from the 2nd January 1956 to 2nd January 1958 has been extended by two years.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE : May I know why the Government have taken a decision extending the term of the panchayat boards in the State?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : Elections have been held continuously from 1952 onwards, firstly for panchayat boards from 1952 to 1954, for district boards during 1955 and for municipal councils during 1955. The strain involved in holding elections will be unbearable if elections to panchayat boards now take place, which will go on till about the beginning of 1957. Meanwhile elections to the Legislature will begin. To avert the strain, it is necessary to postpone the holding of elections to panchayat boards by three years, i.e., till elections to the Legislature are over.

SRI A. RATNAM : பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை ஒத்திப்போடுவதற்குக் காரணம் என்ன? ஒத்திவைப்பதன் காரணம் இந்த சபையில் விளக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? சபையின் அங்கீகாரம் கோரப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறதற்கு பதில் கூறினேன். விவாதத்திற்கு, வரப்போகும் “டிமான்ட்”-இல் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : பல எலெக்ஷன்களில் ஜனங்கள் ரொம்ப “ஸ்ட்ரெயின்” ஆகியிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகையால் பொதுத் தேர்தலிலும் “ஸ்ட்ரெயின்” இருக்கும். ஆகவே பொதுத் தேர்தலையும் ஒத்திவைப்பார்களா?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : பொதுத் தேர்தலை ஒத்திவைக்கவேண்டுமானால் மத்திய அரசாங்கம் செய்யவேண்டும்.

[7th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : If the question of strain involved in holding elections is the only reason which weighed with the Government in postponing elections to panchayat boards, did not this kind of consideration arise when the City Corporation approached the Government for postponing elections to the Corporation Council by one year?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : That is quite a different matter and has nothing to do with holding elections to panchayat boards. Elections to the Corporation Council were already over in last November. If elections to panchayat boards should commence now, they will go on till the general elections to the Legislature start.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE : Will the Government consider the desirability of holding the elections to panchayat boards simultaneously with the elections to district boards?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : The question of holding elections to district boards does not arise now. The future of district boards is still unsettled. When a decision is taken about the future of district boards, this matter also will be considered.

N.C.C. and A.C.C. in high schools

* 3305 Q.—**SRI K. MOIDU :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of high schools in the State which have started the National Cadet Corps or Auxiliary Cadet Corps till now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : National Cadet Corps 227 schools. Auxiliary Cadet Corps 545 schools.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : In view of the fact that recruitment to National Cadet Corps is now made purely on a voluntary basis and also in view of the fact that the ideal aimed at by the State is to give military training to all the students may I know from the Hon. Minister whether he would bring in a proposal to make military training a compulsory course in all colleges which have National Cadet Corps?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think it is the idea of the Government to give military training to all the students. Even for voluntary recruitment we are unable to meet the demand because of paucity of funds. When we find we have expanded the National Cadet Corps sufficiently enough to meet all voluntary demands, then the question of applying compulsion will be considered.

SRI A. M. RATNASWAMY : When the National Cadet Corps and the Auxiliary Cadet Corps are playing a useful part in instilling into the minds of the youngsters a sense of discipline which is

[7th March 1956]

woefully absent in these days, may I know from the Hon. Minister what is the difficulty in extending these facilities to all high schools in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question of finance mainly stands in the way.

9 30 a.m. SRI M. PALANIYANDI : சில உயர்தரப் பள்ளிகளில் என்.சி.சி. இருக்கிறது. சில பள்ளிகளில் எ.சி.சி. இருக்கிறது. எ.சி.சி. பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு உடைகளும் மற்ற வசதிகளும் இல்லை. இவர்களுக்கும் உடைகளும் மற்ற வசதிகளும் அவசியம். ஆகவே எ.சி.சி. பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு உடைகளும் மற்ற வசதிகளும் கொடுத்து அவர்களை சரியாகப் பழக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is because the N.C.C. is more costly than A.C.C. was contemplated so that many more students might opt for the advantage of the training. It will not be possible to convert all the A.C.C. into N.C.C. as it would cost much more.

SRI P. SELVARAJ : May I know whether any training in mock fight is given to the N.C.C.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Training is given in the use of fire arms; if that can be taken as 'mock fight', that training is being given, Sir.

SRI P. M. MUNUSWAMI GOUNDER : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to say the number of high schools in Salem district where N.C.C. has been introduced in place of A.C.C. and if so, in what places?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I should like to have notice, Sir.

* 3306 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to the National Cadet Corps in Cannanore Municipal High School, Cannanore, to conduct demonstrations jointly with the Congress Sevadal Volunteers; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that on December 18, 1955, the authorities of the Municipal High School, Cannanore, sent a N.C.C. unit to do propaganda for the Congress Party and also to march along with the Congress Sevadal Volunteers? Have Government framed any rules stipulating what all functions the N.C.C. can do?

[7th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member made such an allegation and therefore I have called for a report from the Director of Public Instruction. I do not think it is proper for the school students to get mixed up in party politics. Therefore, I am looking into it; I have called for a report.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : This is not false, Sir. Will the Government conduct an enquiry?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that I have called for a report.

Plantation estates in Wynaad taluk

* 3307 Q.—SRI K. F. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of plantation estates in Wynaad taluk, Malabar; and

(b) the number of estates in which schools are provided for the education of the children of the estate workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There are 370 plantation estates in Wynaad taluk, Malabar district.

(b) The information is not readily available, Sir.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that in so many estates, the children of the estate workers are put to much difficulty in continuing their education for want of schools? So, will the Government be pleased to instruct the Education Department as well as the managements concerned to run schools where there are no schools and where there are more children to attend schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the rules that are to be implemented require that if the number of workers' children between the ages of 6 and 12 in these plantations exceeds 25, the employers are required to provide and maintain primary schools for imparting primary education; but they need not provide and maintain if there is one under the direct management of the State Government or a local body imparting free education up to the primary or higher standards, if there are enough students in the age group 6—12 of the workers in the plantation and within a distance of one mile from the place where the workers have to work. The Chief Inspector of Factories has reported that the plantations are not inspected at present, that of the 25 plantations one is provided with a school and that there are district board schools in five other factories; regarding the other plantations Government will take steps to implement the rules in course of time.

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Sir, I want to know from the Hon. Minister the number of estates owned by foreigners in Wynaad taluk?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have that information with me now, Sir.

[7th March 1956]

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, section 24 of the Plantation Labour Act provides that children who have not completed their 12th year should not be employed. May I know whether the Government have taken sufficient steps to enforce strictly this provision of the Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is a different question and I would like to have notice, Sir.

MR. SPEAKER : The next two questions, namely; 3308 and 3309 will be taken together.

Employment exchanges

* 3308 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether this Government propose to take over the Employment Exchanges and the Industrial Training Centres that are now functioning under the control of the Central Government; and

(b) if so, whether the existing staff will be continued under the new set-up also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The question is under correspondence between the Central and the State Governments.

* 3309 Q.—**SRI A. M. RATNASWAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Employment Exchange at Madras is to be taken over by the Madras Government; and

(b) if so, whether any period has been fixed for the transfer of the office to the State Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The question is under correspondence between the Central and State Government.

SRI M. PALANIYANDI : வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து சென்னை சர்க்காரின் கைக்கு மாறி விடும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த ஸ்தாபனத்தின் அட்வைஸரி கமிட்டிக் கூட்டம் இப்பொழுதெல்லாம் நடப்பதில்லை. ஆகவே, அதன் கூட்டங்கள் நடத்தப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் தாக்கீது அனுப்புவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த ஸ்தாபன நிர்வாகம் சென்னை அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் மாறவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தினிடமேதான் இருக்கிறது. சென்னை அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்தபிறகு, கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனை கவனிக்கப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMY : வேலைதேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களை மாகாண சர்க்கார் தாங்களே நடத்தவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டார்களா? அல்லது மத்திய சர்க்காரே மாகாண சர்க்காரை எடுத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லிவிட்டதா? மாகாண சர்க்கார் இதன் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்குக் காரணமென்னவென்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

[7th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : யோசனை மத்திய சர்க்காரால் கூறப்பட்டது. மாகாண சர்க்காரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

SRI A. M. RATNASWAMY : Sir, is it a fact that the Shiv Rao Committee recommended the abolition of these Employment Exchanges inasmuch as they felt these Exchanges did not play a useful and effective role in tackling the unemployment problem?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I know, Sir, that the Shiv Rao Committee recommended the change over of these Employment Exchanges from the Centre to the States. But I do not know, rather I cannot confirm the grounds on which their recommendation was made.

SRI M. PALANIYANDI : நான் முதலில் கேட்ட கேள்விக்குச் சரியாக பதில் அளிக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து சென்னை அரசாங்கத்திற்கு இந்த ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகம் மாற்றப்படுகிறதென்ற காரணத்தினால் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு ஆட்வைஸரி கூட்டங்கள் நடத்தப்படாமலே இருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால், நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து அட்வைஸரி கமிட்டிக் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா? மூன்று மாதங்களுக்கொரு தடவை, ஆறு மாதங்களுக்கொரு தடவை என்று இப்படியாக நடக்கவேண்டிய கூட்டங்கள் இப்பொழுது நடப்பதில்லை; அதற்குக் காரணம் மாகாண சர்க்காருக்கு அதிகாரம் மாற்றப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதான் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட உப கேள்வி மத்திய சட்டசபையில் பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர் மூலமாகக் கேட்கப்படவேண்டிய விஷயம்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, on what date did our State Government represent to the Central Government for the handing over of these Employment Exchanges and what is the duration of the delay in receipt of a reply from the Central Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not remember the date, but it was some months ago that this Government agreed, as other State Governments had agreed, to take over the Employment Exchanges. But we have to settle so many details regarding staff, terms and conditions and all that does take some time.

SRI N. K. PALANISAMY : எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மாகாண சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதன் காரணம் என்ன என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கும்தோறும் அதற்குச் செலவாகும் தொகையில் 60 சதவிகிதம் வரை மத்திய சர்க்கார் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாக்கி 40 சதவிகிதம் மாகாண சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறது. மேற்படி ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகத்தை மாகாண சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டாலும் ஏற்கெனவே கொடுத்து வந்தபடி 60 சதவிகிதம் செலவுத் தொகையை மத்திய சர்க்கார் தொடர்ந்து கொடுத்துவர ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 40 சதவிகிதம் செலவுத் தொகையைத்தான் நாம் இனியும் செலவு செய்யப்போகிறோம். ஆகவே, நிர்வாகத்தை மாகாண சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமாக நமக்கு அதிகமாக செலவு ஏற்படப்போவதில்லை.

[7th March 1956]

எம்பளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சினுடைய காரியங்களில் மாகாண சர்க்காருக்கும் அக்கறை இருக்கும்போது, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மாகாண சர்க்காருக்கு அதன் நிர்வாகம் மாற்றப்படுவதைப்பற்றி என்கனம் அங்கத்தினர்வர்கள் வருத்தப்படவேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI M. R. RAMACHANDRAN: May I know whether the Government are aware of the complaint that the Employment Exchanges have not given enough satisfaction to the unemployed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That may be so; but the Employment Exchanges are not expected and should not be expected immediately to resolve by one stroke the unemployment problem in the country.

SRI A. M. RATNASWAMY: Sir, will the Government consider the desirability of bringing in suitable legislation to compel private firms and factories to employ only such persons as are recommended by the Employment Exchanges? If not, what is the actual difficulty felt by the Government in bringing in such a legislation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is a different question. The hon. Member may give notice of a separate question.

9-40 SRI N. K. PALANISAMY: இந்த மாகாண சர்க்கார் வேலை
a.m. தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தை எடுத்து நடத்தும்போது இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது வாங்கக்கூடிய சம்பளத்தையே கொடுக்கப்போகிறார்களா அல்லது மாகாண சர்க்காருடைய சம்பளத்தைக் கொடுக்கப்போகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அந்தத் தொழிலாளர்களுடன் பெரிய உத்யோகஸ்தர்களும் இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும். அது விஷயமாக இந்த சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் கடிதப்போக்கு வரத்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: Questions Nos. 3310 and 3311 will be taken together.

Malayalee officials in the State

* 3310 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have adopted a policy of holding in abeyance promotions and confirmations of Malayalee officials in the State; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No.

(b) Does not arise.

* 3311 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to all the departmental heads in the State to repost Malayalee officers to the Malabar district; and

[7th March 1956]

(b) if so, whether the High Court has also been informed of this order?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Apart from this, I would like to know on what basis these questions are put and I would like to inform the hon. Members that such baseless allegations create greater bitterness and hatred between the various sections of the people.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, on a point of personal explanation. It is in order to avoid such feelings and to know the exact information from the Government that I have put the question. I am thankful to the Hon. Minister for giving the answer.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, it is not merely a matter of a question having been put here. The 'Desabhimani', which is a Communist Party organ, has published an editorial making these allegations and in that context, a question by the hon. Member belonging to that party has some significance. That is why, Sir, apart from giving the answer, I wanted to point out that these questions created greater mischief.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, apart from the merit of such questions, is the Hon. Minister aware of the fact that the Communists are giving responsive co-operation to the Congress Party in power and they are putting such questions simply to show to the country that the Government are helping them indirectly? (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I know who is helping the Communists in this matter with regard to the Reorganization of States. Therefore, I need not answer that question. (Renewed laughter.)

SRI S. PANCHAKSHARAM: Is 'Desabhimani' a Malayalam paper?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

Beedi industry

* 3312 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have appointed a Committee to enquire into the conditions of Beedi industry and Beedi workers in the State; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[7th March 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Sir, may I know whether the Government are going to bring in any legislation for promoting the conditions of the Beedi industry and the Beedi workers as promised by the Hon. Minister at the Tripartite Conference?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. I have once stated that the Government are examining the legislation that they can bring forward in order to overcome the difficulties complained of by the representatives of workers and in addition so that, as I have said just a few minutes before, the Government have appointed a Special Officer for three months to visit all the important centres of Beedi manufacture and suggest measures with a view to affording maximum legislative protection to the workers engaged in this industry.

SRI N. K. PALANISAMY : ஆகஸ்ட் மாதம் 18-ந் தேதியன்றைய தினம் தொழிலாளர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கு ஒரு ட்ரைப் பார்ட்டைட் கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி ஏற்பட்டு கிட்டத் தட்ட எட்டு அல்லது ஒன்பது மாதங்களாகின்றன. அந்தக் கமிட்டி என்ன வேலை செய்திருக்கிறது? எந்தெந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? பாக்கரி ஆக்ட் பிரகாரம் குறைந்த பட்ச சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அதை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்பதற்கும் ஏதாவது முடிவு செய்தார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்த ட்ரைப் பார்ட்டைட் கமிட்டி என்னென்ன செய்திருக்கிறது என்ற தகவல் இல்லை. ஆனால் அந்தக் கமிட்டி செய்வதைவிட, நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி, அதற்காக வேண்டிய சட்டங்களை இயற்றி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து ஆதரவு கொடுப்பதுதான் உசிதம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI S. RAMALINGAM : இந்நாட்டு பீடி தொழிலாளர்கள் படுகக்ஷடத்தைப்போலவே இன்னும் சொல்லப்போனால் அதிகமாகவே சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம், வேலை வசதி இன்னும் மற்ற வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. பீடித் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யப்படும் விசாரணையைப்போலவே சுருட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கும் விசாரணை நடத்தி அவர்களுக்கு வசதி செய்ய சர்க்கார் யோசித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி வேறு கேள்வி கேட்டால் அதைப்பார்த்து பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : பீடி தொழில் சம்பந்தமான குறைகளை ஆராய்ந்தறிவதற்கு ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் என்ன விஷயங்களை ஆராய்ந்தறிந்து பார்த்து அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்கள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பாக ஏதாகிலும் யோசனையை எழுதி அனுப்பினால் அதையும் கவனித்துச் சொல்லலாம்.

SRI V. BALAKRISHNAN : பீடியும் சுருட்டும் மதுவைப்போல் கருதப்பட்டு மதுவுக்கு உள்ள தடை அதற்கும் சீக்கிரத்தில் ஏற்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வாறான அபிப்பிராயம் ஒன்றும் அரசாங்கத்தினிடம் இல்லை.

7th March 1956]

SRI V. MUTHU : முன்பெல்லாம் வயது வந்தவர்கள் தான் பீடி குடித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது கௌரவத்திற்காக அவர்கள் சிகரெட் குடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால் பீடி குடிப்பதை கைவிட்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது சிறுவர்கள் அதிலும் பெரும்பாலும் மாணவர்கள் தான் பீடி குடிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஆகையால் சிறுவர்கள் மாணவர்களுடைய உடம்பையும், உள்ளத்தையும் கெடுக்கக் கூடிய பீடித் தொழிலுக்கு அதிக கவனம் செலுத்தாமல் அந்தத் தொழிலை விருத்தி பண்ணுவதற்கு பதில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு தொழில் ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் கூறும் யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டால் எதிரில் வீற்றிருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பீடிதொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். அதனால் கனம் அங்கத்தினர் பிரசாரம் செய்து பீடி குடிக்கிற மாணவர்களை பீடி குடிக்காமல் இருக்கும்படி செய்தால் அதன் பிறகு கனம் கல்வி மந்திரி பிள்ளைகள் பீடி குடிப்பதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்.

SRI N. K. PALANISAMY : சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிட்டி எத்தனை நாட்களில் தங்களுடைய ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்களுடைய நியமன காலம் மூன்று மாதங்களுக்குத்தான்.

Supply of handmade paper

* 3313 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the quantity, and the agency for the supply of handmade paper consumed by this Government?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The quantity of handmade paper purchased for the use of this Government was 75 reams during the year 1953-54 and 84 reams during 1954-55. The paper was purchased from the Pulp Making Unit, Vennar Bank, Tanjore.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, apart from the supply of handmade letter heads to the Members of the Assembly, may I know whether any handmade paper is being used in any of our Government Departments?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Yes, Sir. It is supplied to the Heads of Departments also.

Madras students in Anantapur Engineering College

* 3314 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any reply from the Madras University to their reference with regard to the award of Madras University Degree to the Madras students studying in Anantapur Engineering College;

[7th March 1956]

(b) if so, the nature of the reply; and

(c) whether these students have been permitted to choose their examination Centres either at Madras or at Andhra?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The University of Madras after considering the difficulties in the award of its B.E. degree to these students replied that it had proposed to issue a certificate to these students instead of the degree. However, the Government have again addressed the University of Madras in the matter of award of the degree to these students, and a final reply from the University is awaited.

(c) This is a matter for consideration by the Andhra University, at whose instance, the Madras University conducts the examinations for these students.

SRI K. R. VISWANATHAN: Sir, the Madras students have been requesting the Government for the award of the Madras University degree since they are afraid that it will not be easy for them to enter the service of either the Central Government or the Madras Government with the Venkateswara University degree. May I know what special steps are this Government taking to allay the fears of such students and enable them to enter the service of both the Central and Madras Governments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, that is why the University has proposed that a certificate could be issued to these students stating that they have undergone the curriculum of study prescribed by the Madras University and have been examined by the Madras University and that therefore they are of the same standard. But the Government have again addressed the University suggesting to them that it will be better to give them the degree itself. I have not received the reply from the University.

DR. U. KRISHNA RAO: Will the Hon. Minister be pleased to state whether legislation may not be necessary to be enacted before the Madras Government could give its degree to the students of the Andhra University? I will make the position clear. I am told that the difficulty at the present moment is a legal one and the only proper course would be to bring in a legislation enabling the Madras University to confer its degrees on the students studying in the Andhra University area.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. That is a matter which I have referred to the University. If the University would agree, we are prepared to bring in the necessary legislation for this purpose.

SRI V. R. NAGARAJAN: Formerly when this question was put on the floor of this House, it was even suggested that the Madras University Act can be so amended as to accommodate

[7th March 1956]

these students who were originally students of the Madras University and who subsequently went over to the Andhra University. Now they have been driven to the Venkateswara University and they do not want a degree of either the Andhra or the Venkateswara University. Will it not be possible for this Government to recommend to the University to amend the Act instead of bringing in a separate legislation for the purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the University Act will have to be amended by the Legislature here. That is why we have again addressed the University asking their opinion in the matter whether the degree could be given without amending the Act or if they think that the Act should be amended for that purpose, whether they would recommend the amendment of the University Act for this purpose.

SRI K. VINAYAKAM: This vexatious question has been coming here very often. This affects only about 38 students who are in the final year this year. Since they are only appearing for the last time this year and their future has got to be settled before the academic year is over, will the Government take suitable steps with the University authorities to hasten the issue? Because after the degrees are conferred, any amount of hasty act on the floor of this House will not serve any purpose. 9-50 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have to carry the University also with me in this matter. There is no question of our taking unilateral action on our part. That is why we have addressed the University and I hope we would be able to receive the reply soon. But, even if they get the Andhra University degree or the Venkateswara University degree, it is open to the Madras University to award its own degree in view of the fact that they have undergone the same course of study and examination.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know the number of students involved in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Now, Sir, there are two batches, one who are appearing for the final examination this year and another batch which will be appearing next year for the final examination. Both put together may come to about 70.

Checking of weights and measures in the shops by Labour Inspectors

* 3315 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to empower Labour Inspectors to check weights and measures in the shops within their jurisdiction;

(b) if so, whether any Government Order has been issued in this behalf;

[7th March 1956]

(c) whether the Government have issued any instructions to the Labour Inspectors in the State not to prosecute cases under the Shops and Establishments Act; and

(d) the number of persons that have been prosecuted in Madras State under the Shops and Establishments Act in 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No decision has yet been taken in this regard, Sir.

(b) Does not arise.

(c) No, Sir.

(d) 1,407.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. Minister whether the Government have got any proposal to give more summoning powers to the Labour Inspectors and Labour Officers in the State in view of the fact that even if the Labour Inspector or Officer asks a particular person to appear before him, he does not generally appear? Will the Government be pleased to consider this aspect and give more powers to the Labour Inspectors and Labour Officers in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I should like to have notice, Sir.

United Students' Organization in Malabar

* 3316 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the United Students' Organisation in Malabar requesting them to stop the system of detention of students appearing for the S.S.L.C. Examination; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) The Government do not propose to abolish the system of detention in the S.S.L.C. class.

SRI K. VINAYAKAM: In one particular year, there was no selection examination and the students from all the high schools have been sent up to take up the Public Examination. Then, what is the percentage of result obtained in that year when compared to other years when there was selection examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not have the exact figures. But, I think when there was no selection examination, the failures were more than in the subsequent years when there was selection examination.

[7th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM: Is the Minister aware of the practice adopted by the Examination Boards that they set a limit, for example, forty per cent of passes in every year even if the students have fared generally well? Even if they justify the increase of percentage, the conservative Examination Board only sets a limit, say 40 per cent, and scales down promotions or raises the failure and does something like that. Is the Hon. Minister aware of this fact and then will he agree with me that even though there are no selection examinations, it is not going to affect the issue?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am not aware of secrets of the Examination Board and their manipulating the results in any particular way. But, my own view is that for the purpose of maintaining proper discipline and proper atmosphere in the school, it is necessary to have this detention system. That is why the Government reconsidered the whole thing and introduced the system of detention so that the students may not think that they need not obey the teachers and they can behave in any way they like within the school precincts.

SRI S. RAMALINGAM: மாணவர்கள் ஒழுங்காக நடப்பதற்கு இந்த தேர்வுப் பரீட்சை வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். ஏற்கெனவேயே பள்ளியில் ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளாத மாணவர்களைத் தண்டிக்கக்கூடிய அதிகாரம் பள்ளி அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது. மேலும் கீழே ஒரு தடவை வடிக்கட்டி பொதுப் பரீட்சைக்கு அனுப்புவதைக் காட்டிலும் எல்லோரையும் மொத்தமாகப் பொதுப் பரீட்சைக்கு அனுப்பி விட்டால் ஒரு சிலர் அந்தச் சமயத்தில் தேறுவதற்கு உரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று பெற்றோர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே இதனை மீண்டும் பரிசீலனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதில் ஒரு விஷயத்தைத்தான் கவனிக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் பரீட்சை என்றால்தான் படிக்கிறார்கள். ஆகவே பொதுப் பரீட்சைக்கு முன்பாக தேர்வுப் பரீட்சை என்று ஒன்று இருந்தால் அவர்கள் இதற்காக ஒரு தடவை படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். பொதுப் பரீட்சைக்கு முன்பாகவே ஒரு தடவை தயார் செய்து கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இதனால் தேர்வுப் பரீட்சை இருப்பது நலம். இதனால் கெடுதல் வராது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Are the Government aware that certain head-teachers of high schools are utilising the selection system for vindictive treatment and therefore will the Government make enquiries into the whole affair and see whether the retention of selection system is useful or not?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry that the hon. Member has made such an allegation against the teachers as a whole even though he has been saying that we should not make any such allegations against the teachers. When we are prepared to put the children under their charge, we have to put them in a position of responsibility and trust and there is no use of making any such allegation. If any teacher misbehaves, then it may be brought to the notice of the Government and we will take action against him.

[7th March 1956]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : I would like to make a personal explanation, Sir. I never made an allegation against the teachers as a whole. I said only with regard to certain individual teachers who had been acting like that. I also had the experience, Sir, and it is only because of that I am speaking.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Those individual cases may be brought to the notice of the Government.

SRI M. PALANIYANDI : செலக்ஷன் பரீட்சையில் தேராதவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அதனால் பயனாகொண்டு அவர்களுக்குத் தேர்வு கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல் மாணவிகள் பட்டினி உடப்போம் என்று சொல்லி தேர்வு பெற்று இருக்கிறார்கள். இதுமாதிரியாக ஏற்படாமல் சர்க்கார் பாடத்துக் கொள்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் கொள்கைக்காக மாணவர்களை வேலை நிறுத்தும்படி தூண்டிவிடுவதால்தான் இன்றைக்கு சிஸ்டமம் கல்விச்சாலை குழப்ப சாலையாகிவிடுகிறது. அரசியல் கட்சிகள் மாணவர்களை அரசியலுக்குள் இழுக்காமல் இருந்தால்தான் நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்க முடியும்.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether it is the policy of the Government to recognize students' organizations and, if so, whether this students' organisation of Malabar is a students' communist party?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is one of the institutions wherein infiltration takes place by the various political parties. Of course, high sounding names are given by naming them as the United Students' Organization, etc. But, if we go behind the students' organization, we will find some political party or other.

SRI V. MUTHU : ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் மேல் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இந்த செலக்ஷன் பரீட்சையை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த உண்மையைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு எந்த இடத்தில் இதுமாதிரியாக மாணவர்களை வஞ்சம் தீர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களது பரீட்சைப் பேப்பர்களை மறுபடியும் திருத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுமாதிரியாகப் புகார் வந்தால் அதைப்பற்றி விசாரித்து உதவக்கூடும். அதைவிட்டு வீணாக மாணவர்களிடையே இந்தமாதிரியான எண்ணத்தை வளர்க்கக்கூடாது. மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடாமல் படிப்பதற்கு வேண்டிய அனுகூலமான வசதியை உண்டு பண்ணவேண்டும்.

SRI A. RATNAM : அரசியல் கட்சிகள் மாணவர்களை அரசியலுக்குள் இழுக்கக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். இந்திய மாணவ காங்கிரஸ் என்பது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்தாபனம் அல்லவா ? அது மாணவர்களை அரசியலுக்குள் இழுக்கவில்லையா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்திய மாணவ காங்கிரஸுக்கும், தேசிய காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திற்கும் ஏதோ தொடர்பு இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிறார். இதற்கும் இந்திய

[7th March 1956]

தேசிய காங்கிரஸுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. நான் தனிப்பட்ட ஒரு அரசியல் கட்சியைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் குறிப்பிட்டுத்தான் சொன்னேன்.

Death of one Govindarasu Mannayar

* 3317 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a complaint from the villagers of Vaduvor village in Mannargudi taluk, Tanjore district, in the last week of December 1955 regarding the death of one Govindarasu Mannayar on 18th December 1955 of the village under suspicious circumstances; and

(b) if so whether any enquiry was held in the matter, and if so, its result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes.

(b) An enquiry has been conducted by the Revenue Divisional Officer concerned. He has preferred a complaint in the appropriate court where it is *sub judice* and as such, further information cannot be given.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(1) DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYATCHI : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 45,94,100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid.”

In moving the Demand, Sir, I wish to say a few words explaining the policy followed by the Government in allotting funds to the local bodies towards grants-in-aid for construction and improvements of roads and bridges in their charge so that the hon. Members may offer their useful suggestions.

Prior to 1st April 1946, all roads except a few ghat roads and canal bank and tank bund roads which were in charge of Government Public Works Department were under the control of local bodies and the Government were paying annually large grants towards the maintenance of important roads which were then classified as trunk and important marketing and second-class roads, besides the grants payable usually for new road and bridge works.

180

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID

[Sri S. S. Ramasami Padayatchi] [7th March 1956]

During the period of war, all roads of strategic importance and certain other through roads of importance were taken over by the Government for maintenance.

With effect from 1st April 1946, a separate Department of Government, namely Highways Department was constituted to look after the roads already transferred to the Government and the other important roads which have been reclassified as National Highways, State Highways and major district roads. With the transfer of all these roads except about 3,000 miles of major districts, the payment of grants to local bodies for annual maintenance of roads was stopped, except in the case of the Corporation of Madras for which a special maintenance grant is paid annually.

Grants are now being given to the local bodies for the construction of new roads and bridges and the improvement of existing roads by way of widening, metalling or providing improved surface to roads with tar, bitumen or cement. The works relating to the construction of new roads and bridges and improvement of existing communications in the State are included in the comprehensive plan of Post-War Road Development and the more important and urgent of the schemes have been selected and included in the Five-Year Plans. A total grant of Rs. 41.40 lakhs is proposed to be distributed to the District Boards on full grant basis for these works included in the Second Five-Year Plan. Besides this amount, it is proposed to distribute to panchayats a sum of Rs. 2.70 lakhs for improvement of roads within the panchayat areas. Both these grants aggregating Rs. 44.10 lakhs are included under the separate head "81. Capital Account" in Demand XL.

The purpose for which grants have been provided under this Demand are briefly as follows :—

(i) It is proposed to give to the Corporation of Madras Rs. 32,000 for maintenance of the Poonamallee High Road and the Mount Road within city limits and Rs. 1,32,300 for the work of laying hot mix to the part of the Great Southern Trunk Road from Venkatanarayana road to Eladams road and Rs. 5,11,000 for maintenance of other roads.

(ii) A grant of Rs. 34,700 will be given to the Madurai Municipal Council towards the expenditure incurred by it on paving the side walks of the roads of the Highways Department of Government, but lying within its area. In 1941, this Government announced their policy of contributing amounts towards the provision of dustless surface to roads in built-up areas in the interests of the health of the people living there. This policy is still being continued. Every municipal council has a programme of providing dustless surface to the important streets and lanes in its area which has been approved by the Government. Half grants are given to municipal councils towards the schemes in the approved programme and the other half is met by them from their own funds, or from

7th March 1956] [Sri S. S. Ramasami Padayatchi]

loans sanctioned by Government for the purpose. In past years, only limited funds could be allotted for these schemes. For the next year, a liberal provision of Rs. 5.79 lakhs for new schemes to be taken up in that year and Rs. 3.67 lakhs for works already taken up with the permission of Government and are in progress has been made.

(iii) In the current year, Government have already given grants amounting Rs. 9,87,600 to the local bodies in the districts of Tanjore, Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli for repairs to roads and bridges damaged by cyclone. A further grant of Rs. 7.13 lakhs is proposed for this purpose in the next year.

(iv) Besides the State Five-Year Plan of road development, District Boards have got their own programme of improvement of village communications in their areas. Grants are allotted to district boards for works including in this programme. A grant of Rs. 90,000 (ninety thousand) to district boards is proposed under this head.

(v) Out of the allocation of this State from the Central Road Fund which is constituted out of the proceeds of an extra customs and excise duty of two annas per gallon on motor spirit, the Government of India are allotting grants to this Government for road and bridge works. Out of this allotment, this Government are giving grants to district boards also for road and bridge works in their charge. A grant of Rs. 19.49 lakhs is proposed under this head.

(vi) In the scheme of construction of roads of economic or inter-State importance formulated by the Government of India, two roads, namely, road from Darbi to Subramania Natticalcutta in South Kanara district and the Palladam-Cochin Frontier road in Coimbatore district are to be formed by the District Boards concerned. The entire expenditure of Rs. 8.81 lakhs on these roads will be met by the Government of India. A grant of Rs. 1.82 lakhs is proposed under this item for expenditure in the next year.

In this connection, I wish to state that the additional resources by way of grants from the proceeds of the additional surcharge on land revenue, which have also been placed at the disposal of the local bodies, will go a long way to stabilize the finances of local bodies and to enable them to provide more funds for maintenance and improvement of communications in this State.

In conclusion, I wish to say a few words explaining the intentions of Government in regard to the reorganization of local bodies in this State.

Many of the hon. Members have referred to the implementation of the recommendations of the Ratnasabhpathi Mudaliar Com-

[Sri S. S. Ramasami Padayatchi] [7th March 1956]

mittee on reorganization of municipal administration. The various recommendations have been analysed and it is found that some of them do not call for any action, as they do not entail any change in the existing position. Some of the recommendations relate to abolition of the post of Municipal Commissioner and consequential arrangements and no action is called for on them in the light of the decision of Government to retain the posts of Municipal Commissioners and the recent legislation provincializing the post. Decisions have been taken on a few other recommendations also and decision on the remaining recommendations will be taken very soon. Thereafter, a white paper embodying all the decisions and appending a copy of the Committee's report to it, will be placed on the table of the House. Steps will be taken to introduce amending legislation before we face the general elections.

During the budget session last year, ten proposals, for conferring more powers on the Chairman and the municipal councils were outlined by me. I am happy to say that four of these proposals which did not involve legislation have been given effect to in May last year and have been warmly welcomed by the Chairman. The remaining six proposals involve amendments to the Madras District Municipalities Act, 1920 and they will be included in the comprehensive amendments to the Act that will become necessary when decisions taken on the recommendations of the Rathnasabhapathi Mudaliar Committee are implemented.

10-10 a.m. The question of reorganization of panchayats is also under the active consideration of Government. Experience has shown that panchayats as constituted at present are rather unsuitable for the efficient performance of the important functions assigned to them under the Madras Village Panchayat Act, 1950. Further the conditions created in rural areas by the schemes under the Five-Year Plan, the National Extension Service and the Local Development Works Programme call for drastic changes in the present set-up of panchayats. The Government will be constituting shortly a high-level committee and place before it the tentative proposals formulated by them in regard to the future organization of panchayats. Based on the Committee's recommendations necessary legislation to amend the Madras Village Panchayats Act, 1950 will be undertaken in due course.

The reform of district boards is also under the consideration of Government and proposals regarding the lines on which the reorganization should proceed are being worked out.

Reference has been made on the floor of the House to the need for amending the Madras City Municipality Act, 1919, in order to bring the provisions of the Act into line with the changed conditions. The Corporation has proposed a number of amendments to the Act. I assure the hon. Members of the House, that this question also will be taken up before long.

7th March 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 45,94,100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid.”

The time allotted for this Demand is three hours. I hope the Hon. the Minister will take fifteen minutes for his reply at the end.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : So, the discussion will close by 12-45 p.m.

SRI A. RATNAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 45,94,100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid be reduced by Rs. 100.”

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியத்தின் மீது வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டு வந்து பசுவதற்கு நான் ஒருவாறு 10 13 தயங்கினாலும், உள்ள நிலையை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மானியத்தின் மீது கனம் மந்திரி அவர்கள் நாற்பத்தைந்து லட்சத்து, தொண்ணூற்றி நாலாயிரத்து, நூறு ரூபாய் கோறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1955-56-ம் வருஷத்தில் இதே மானியத்திற்கு ஒரு கோடியே ஒரு லட்சத்து அறுபத்தேழாயிரம் ரூபாய் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்தத் தடவை அதில் பாதியாகக் குறைத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? சென்ற ஆண்டுகளிலே செலவழிக்கப்பட்ட பணத்தில் இந்த ஆண்டு பாதித் தொகையை மந்திரி அவர்கள் கோரினார்கள் என்றால் இந்தத் தொகையில் கனம் மந்திரி அவர்கள் என்ன காரியங்கள் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு இந்த மானியத்தின் வாயிலாக நாற்பத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் சொச்சம் கோரப்படுகிறது என்றால் இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு சென்னை, மதுரை, கோடைக்கானல் போன்ற இடங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவே கோரப்படுகிறது. கிராமங்கள் தோறும் ரோடுகள் போடுவதற்காக அல்ல. ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டு ஆகியவற்றுக்கு மானியமாக 90 ஆயிரம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவேயே கோடிக்கணக்கான ரூபாயை மோட்டார் வரியாக இந்தச் சர்க்கார் வசூலித்து வருகிறதே, இதைக் கொடுத்தாலாவது தாங்களே ரோடுகள் போட்டுக்கொள்ளுகிறோம் என்று ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்றைக்கு சர்க்கார் கோறியிருக்கிற பணத்தில் 32 ஆயிரம் ரூபாய் சென்னைக்குச் செலவிடப்படும்; 6 லட்சம் ரூபாய் சொச்சம் மதுரைக்குச் செலவிடப்படும். கோடைக்கானல் போன்றவற்றுக்கு 6 லட்சம் ரூபாய் என்றால் பாக்கியிருக்கக்கூடிய பணம் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய 12 மாவட்டங்களுக்குச் செலவிடப்படுவது என்றால் இது என்ன நியாயம் என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு பல மாவட்டங்களிலே போய்ப் பார்த்தால் சரியான ரோடு வசதிகளே கிடையாது. அங்கிருந்து அவர்கள் சென்னைக்கு வரவேண்டுமென்றால், முதுலிலே கட்டை வண்டியில் வரவேண்டும். பிறகு பஸ்ஸில் வரவேண்டும். பிறகு ரயிலில் வரவேண்டுமென்ற நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலிருந்து லண்டனுக்கு ஒரு சிலமணிகளில் பிரயாணம் செய்யலாம் என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தக் காலத்தில் அவர்கள் சென்னைக்கு வரவேண்டுமென்றால் மூன்று நாளாகிறது. இந்தக் கட்டை வண்டிக் காலம் இன்றைக்கும் இந்த ராஜ்யத்திலே நீடித்துக்

[Sri A. Ratnam]

[7th March 1956]

கொண்டிருக்கிறது. கிராமப்புரங்களில் உள்ள ரோடுகளைப் போடுவதற்குப் போதுமான பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஏதோ பணம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

0-18 ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இதைச் செய்கிறோம், அதைச் செய்கிறோம். ரோடுகளை எல்லாம் செம்மை செய்து விடுவோம், மக்கள் எல்லாம் சுபிட்சமாக வாழ முடியும், ரோடு போடுவதற்கு மான்யங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான பணத்தை ஏழை மக்களுக்குத்தான், விவசாயிகளுக்குத்தான், கிராம மக்களுக்குத்தான், நாட்டுப் புறங்களுக்குத்தான் செலவு செய்கிறோம் என்று சொல்கின்ற சர்க்கார் எங்கே இப்படி ஒதுக்கி இருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்? இப்படி செய்து கொண்டு போனால் நாடு எந்த முறையிலே முன்னேற்றமடைய முடியும்? முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போன்ற 500 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை கொண்டுவந்தால்கூட நம்முடைய நாட்டிலே நீங்கள் ரோடு வசதி செய்து மக்களுக்குச் சுபிட்சம் செய்ய முடியாது. அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று கிராமவாசிகள், விவசாயிகள் பாட்டாளி மக்கள் எந்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதற்கு சரியான ரோடுகள் இருக்கிறதா? இதற்கு ஆவன செய்வதற்கு பணம் எங்கே இருக்கிறது, எந்த காலத்திலே நீங்கள் செய்யப் போகிறீர்கள் என்றுதான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டுப்புறங்களிலே மக்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் குளங்குட்டையிலே இருக்கிற தண்ணீரை சாப்பிட்டு பல நோய்களை அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு கிணறு வசதி, கல்வி வசதி, ரோடு வசதி செய்வதற்கு சர்க்கார் முற்பட வேண்டும். அவர்கள் சுகாதாரமாக இருக்க வழி செய்ய வேண்டும். சென்னை, மதுரை, நீலகிரி, கூனூர், உதகமண்டலம், கோடைக்கானல் போன்ற இடங்களுக்கு, அதிகாரிகளுடைய வசதிக்கும் பணக்கார மேதாவிகளுடைய சவுகரியத்திற்கும்தான் பணம் செலவழிக்கப்போகிறீர்களா? ஏழை விவசாயிகளிடத்திலிருந்து வசூலிக்கும் வரிப் பணத்தை என்ன செய்கிறீர்கள்? கார்களிலே செல்லக்கூடியவர்களுக்கு தார் ரோடு, சிமெண்ட் ரோடு போடுவதற்கு செலவிடுகிறீர்கள். உங்களுக்கு கோடிக்கணக்காக மக்கள் கொடுக்கும் வரி பணத்தைக் கொண்டு ஏழை மக்களுக்கு, பட்டாளிகளுக்கு என்னதான் செய்யப் போகிறீர்கள்?

ஐந்து லட்சம், 10 லட்சம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் இதை வைத்துக் கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான மைல்களை போட வேண்டிய கால கட்டத்திலேதான் இருக்கிறோம். கிராமங்களுக்கு போக வேண்டுமானால், 5 மைல் 10 மைல் கூட கட்டை வண்டி கூட போக முடியாத ரோடுகள்தான் இருக்கின்றன. கிராம ரோடுகளிலெல்லாம் தண்ணீரும், கற்களும், அகதிகளும், சாக்கடைகளும், கண்மாய்களும் இருக்கின்றன. இந்த நிலை இருக்கும் போது எந்த கட்டை வண்டிதான் செல்ல முடியும். சென்ற காலத்திலிருந்து அமைச்சர் ராமநாதன் அவர்கள் கட்டை வண்டியில் கிராமங்களுக்கு சென்றிருக்கிறார். அதனால் அவருக்கு கட்டை வண்டி ராமநாதன் என்ற பெயர் கூட கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றுள்ள அமைச்சர்கள் எவராவது கட்டை வண்டியில் சென்றிருக்கிறார்களா? அவர்கள் சென்றிருந்தால்தானே கிராம ரோடுகளின் நிலைமை அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

அண்மையிலே விழுப்புரத்திலே இருந்து டெஞ்சி அனை எரிக்கு சென்றேன். கட்டை வண்டியில்தான் செல்லவேண்டும். அந்த ஊர் 5 மைல் தூரத்தில் இருந்தாலும் அதற்கு 5 மணி நேரம் ஆயிற்று போய் சேருவதற்கு. நான் கட்டை வண்டியில் போகும்பொழுது, அது குடைகவிழ்ந்து விட்டது. அந்த நிலையிலே இருக்கிறது கிராம ரோடுகள். செஞ்சி அருகிலே இருக்கிற குக்கிராமத்துக்கே இந்த நிலை என்றால், வேறு கிராமங்களைப் பற்றி சொல்லவேண்டிய அவசியமே இல்லை.

தென்றைகாடு மா வட்டத்திலே விழுப்புரத்திற்கு ரோடு வசதிக்காக சர்க்கார் பணம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னைக்கும், மதுரைக்கும்தான் பணம் கொடுக்கிறார்கள். விழுப்புரத்திலே ரோட்டை

[7th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

செப்பனிடுவதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக ரோடுகளிலே குழிகளும், குட்டைகளும் இருக்கின்றன. அவைகள் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அமைச்சர்கள் அடிக்கடி செல்கின்ற பாதையானது சரியாக இருக்கிறது. ஆனால் விழுப்புரத்திற்கு வருகின்ற மெயின் ரோடு இருக்கிறதே அதற்கு சர்க்கார் மானியம் கொடுக்காத காரணத்தால், மிகவும் மோசமான நிலைமையிலே இருக்கிறது.

நமது நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான சேரிகள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு 90 ஆயிரம் ரூபாயில் எத்தனை மைல் ரோடுகள் போட முடியும்; எத்தனை ஜில்லாக்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி அளிக்க முடியும் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. ஏதோ 45 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி விட்டோம் என்று சொன்னாலும் சென்னைக்கும், மதுரைக்கும், கூனூருக்கும், கொடைக்காணலுக்கும் கொடுத்தவிட்டு மற்ற மக்களை இந்த மோசமான நிலைமையிலே விட்டு விடுவது மிகவும் மோசமானது.

உழவர்களும், பாட்டாளி மக்களும் கிராமப்புறங்களிலேதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 40 ரூபாய் 50 ரூபாய் வாடகைக் கொடுத்து நகரங்களிலே குடியிருக்கமுடியாது. அவர்கள் வசதி அற்றவர்கள் திக்கற்றவர்கள். கதி அற்றவர்கள். அந்த பாமர மக்களிடத்திலிருந்துதான் வரியைப் பெற்றுக்கொள்கிறோம். ஆகவே அவர்களுக்கு சேவை செய்வதற்கு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மோட்டார் கார்களுக்கு வரி உயர்ந்துக்கொண்டே போகிறது. அதனால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை வசூல் செய்கிறீர்கள். ஆனால் அதற்கு ஏற்ப ரோடு வசதி நமது அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவில்லை என்பது மிகவும் வருத்தமான செய்தியாகும்.

பல ஆண்டு காலமாக சென்னைக் கார்ப்பரேஷன், மதுரை முனிசிபாலிட்டி நகரங்களிலே இருக்கிற மோட்டார் வாகன வரியைத் தங்களுக்கு கொடுத்தால் நகரங்களை நன்றாக வைத்துக்கொள்கிறோம் என்று தீர்மானங்கள் போட்டிருந்தும் ஏன் சர்க்கார் அதற்கு ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். தென்றைகாடு மாவட்டத்திலே கடலூர் தொகுதியிலே கிராமங்களுக்கு ரோடுகளே கிடையாது. அதன் காரணமாக அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்கு சென்று கிணறு இருக்கிறதா, பாடசாலைகள் இருக்கின்றனவா, மக்கள் சுபிட்சமாக இருக்கிறார்களா, அவர்களுடைய தேவைகள் என்ன என்பதை தெரிந்து கொண்டு சிபார்சு செய்வதற்கு முடியாது இருக்கிறார்கள். கிணறு இல்லாத காரணத்தாலே மக்கள் குட்டைகளிலே இருக்கிற தண்ணீரைக் குடிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதனால் நரம்பு சிலந்தி என்ற வியாதி வருகிறது. அது மிகவும் வேதனை கொடுக்கிறது. கடலூர் தாலுகாவிலே உள்ள மக்களுக்கு 30 சத வீதம் குஷ்டரோகம் இருப்பதற்கு காரணம் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாததுதான். ஆகவே ரோடு வசதி சரியாக இருந்தால் தான் இந்த ஆட்சி அவைகளை கவனிக்க முடியும். ஆகவே 'Village communication' களை அதிகரிக்க வேண்டும். எனவே ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே இருக்கின்ற மற்ற மான்யங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தையாவது இதற்கு 'transfer' செய்து ஏதாவது மக்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The Demand as well as the cut motion is before the House for discussion.

SRI P. RAMAMURTHI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளாகவே வருஷா வருஷம் ஸ்தலஸ்தாபன மான்யம் வரக்கூடிய காலத்தில் எல்லாம் . . .

[7th March 1956]

* SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, I wish to raise a point on procedural matters. Has it not been the convention adopted by this House that the Leader of the Opposition should be the last speaker to participate in the discussion on the Demand and cut motion? The tradition and the holy convention were that he should precede the Minister who replies to the debate. Why should that convention be flouted now and thrown to the winds? Whenever it suits the hon. the Leader of the Opposition, he comes in, gets up and speaks and then disappears into the thin air.

MR. SPEAKER : The hon. the Leader of the Opposition wanted that he should be allowed to speak first as a matter of personal convenience. I thought he might be given that preference. That is all.

SRI P. RAMAMURTHI : It is not only a personal matter. The Leader of the Opposition has got two responsibilities unfortunately. Sometimes he may wind up the discussion, summing up the whole thing and sometimes he may initiate the discussion and try to give a lead to the entire discussion. It is for me to choose whether to speak first or last.

* SRI K. VINAYAKAM : When did this change take place? Is it after the visit of Bulganin?

SRI P. RAMAMURTHI : I may also inform my hon. Friend that if he goes through the proceedings of this Assembly itself, he will find that on a number of occasions I have spoken first and on a number of occasions I have spoken last.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நான்கு வருஷ காலமாகவே முனிசிபாலிட்யையும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களையும் பாதிக்கக் கூடிய அதிகாரங்களைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் விவாதங்கள் நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையில் சர்க்கார் தாங்களாகவே எந்தவிதமான கவனமும் செலுத்தவில்லை என்பதாகத் தான் குற்றம்சாட்ட ஆசைப்படுகிறேன். முனிசிபாலிட்யை என்பதை பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்திய காலத்தில் இந்த நாட்டு மக்களையே சுய ஆட்சிக்குத் தயார் ஆக்குவதற்காக என்று சொல்லி ஏற்படுத்தினார்கள். ஜனங்களை சுய ஆட்சிக்குப் பழக்குவதற்காக இம்மாதிரி முனிசிபல் ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஜனங்களிடத்திலே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் சென்ற காலத்தில் இம்மாதிரி சொல்லிவிட்டார்கள். முனிசிபாலிடிகள் போன்ற ஸ்தலஸ்தாபனம் எல்லாவற்றிற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களை சரிவர நிர்வகிக்க அந்தந்த ஸ்தலஸ்தாபனங்களின் அங்கத்தினர்களால் முடியாது, ஆகவே சர்க்கார் மேற்பார்வையில் கண்காணிப்பு ஏற்படுத்தி ஒவ்வொரு ஸ்தலஸ்தாபனத்திற்கும் சர்க்காரால் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் அதிகாரி ஒருவர்க்கு விசேஷமான அதிகாரங்கள் வழங்கும் படியான நிலைமை நீண்டகாலமாகவே பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறையில் இருந்து வந்தது. அதே நிலைமை இன்றைக்கும் இந்த நாட்டில் இருந்துவருகிறது கண்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன். இதற்கு பல உதாரணங்கள் எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

இப்போது ஒரு உதாரணம் மட்டும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் ஈரோடு முனிசிபாலிட்யை சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அதில் இருக்கும்படியான தஸ்தா

[Sri P. Ramamurthi]

7th March 1956] வேஜிகள் பூராவும் படித்துப்பார்த்தபோது முனிசிபாலிடிக் கு மேல் இருக்கும்படியான நிர்வாக அதிகாரிக் கு என்ன என்ன அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சிந்திக்கக்கூட முடியவில்லை. சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயம் முக்கியமானது அல்ல. முனிசிபாலிட்யிலுள்ள அதிகாரியினுடைய அபிப்பிராயம்தான் முக்கியமானது. அதிகாரிகளுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு எதை வேண்டுமானாலும் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதற்கு அத்தாட்சியாக நான் ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச்சொல்லுகிறேன். இது மாதிரியாக நேற்றையதினம் சொன்னேன். இது விஷயமாக முன்னால் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன். 1952-ம் வருஷத்திலே சர்க்கார் ஒரு ஜி.ஓ. போட்டிருந்தது. அந்த கவர்ன்மெண்டு உத்தரவில் முனிசிபாலிட்யை சம்பந்தப்பட்டமட்டில், ஜில்லா போர்டு சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கல்லூரிகளுக்காக பணம் ஒதுக்கவேண்டாம் என்று போடப்பட்டிருந்தது. இது ஒரு நல்ல உத்தரவு தான். உலகத்திலே உள்ள மற்ற இடங்களில் இருக்கும்படியான முனிசிபாலிடிகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஐரோப்பா, பிரான்ஸ் போன்ற இடங்களிலே முனிசிபாலிடிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விசேஷமான வேலை என்ன? ஸ்தலத்தில் கல்வி, சுகாதாரம் முதலியவைகளைப் கவனிப்பது தான் அவர்களின் பொறுப்பு. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இனங்களின் வருவாயை இன்றைக்கு சர்க்கார் தாங்களாகவே செலவழிக்கவேண்டும் என்ற பொறுப்பை சர்க்கார் தட்டிக்கழித்து கல்வி முதலியவைகளை விட்டு விடத்தான் தயாராக இருக்கிறது. நம் நாட்டில் கீழ்த்தர மக்களின் வாழ்க்கை மேம்பாடு அடையச்செய்யாத நிலைமையில் இந்தப் பணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான் கொள்கையின் சாரம். ஆனால் இந்த கொள்கையை அனுசரித்து இந்த மாகாணத்தில் பல முனிசிபாலிடிகளுக்கு இருந்த சில கல்லூரிகளுக்கு நன்கொடை கொடுக்கவேண்டும் என்ற யோசனை அனைத்தையும் இதுவரை சென்னை அரசாங்கம் நிராகரித்துக்கொண்டே வந்தது. தஞ்சை முனிசிபாலிட்யை அங்குள்ள கல்லூரிக்கு பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டது. அந்தக் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது. அதேபோல் இந்த மாகாணத்தில் வேறுசில இடங்களிலும் ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் சில கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கு பணம் கொடுப்பதற்கு சர்க்காரை அனுமதி கேட்டதற்கு அவைகள் நிராகரிக்கப்பட்டன.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லுவது சரியல்ல. ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அனுமதிக்கேட்க உடனடிக்குடன் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதகமண்டலத்தில் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு பண உதவி அளிக்க கூனார் முனிசிபாலிடிக் கு, உதகமண்டல முனிசிபாலிடிக் கு, மற்றும் அங்கே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துகளுக்கும் அனுமதி கொடுத்து அந்த ஸ்தாபனங்களின் மேற்படி கல்லூரிக்கு பணமும் சென்ற வருஷம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

SRI P. RAMAMURTHI : அம்மாதிரி கொள்கைப்பற்றி இப்போது பேசவில்லை. 1956-ம் வருஷத்தில் ஜில்லா மாதத்தில் ஈரோட் மகா ஜன காலேஜ் கரஸ்பாண்டன்டிடமிருந்து தங்கள் காலேஜ் கு நன்கொடை வேண்டும் என்ற கோரிக்கை ஈரோட் முனிசிபாலிடிக் கு வந்தது. அன்று இருந்த முனிசிபாலிட்யும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் நன்கொடை கொடுப்பதாக கூட்டத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அந்தத் தீர்மானத்தை சென்னை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். இதில் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் முனிசிபாலிட்யினுடைய பட்டி ஜனவரி மாதத்தில் தயாராகி முனிசிபல் சபையினால் பாஸ் செய்யப்படுகிறது. ஜில்லா மாதத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய காலத்தில் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பட்டி இந்த மானியம் சர்க்காரால் அந்த வருஷத்திற்குள்ளே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால் அரசாங்கம் எந்த இனத்திலிருந்து ஏற்கெனவே முடிவு செய்ததோ அந்த செலவு இனத்திலிருந்து கழித்துவிட்டு இந்த இனத்திற்கு ஒதுக்குவது என்பது சம்பந்தமாக எல்லாம் ஆலோசனை செய்து அவர்கள் பட்டிபட்டை பாஸ் செய்யவேண்டிய அவசரம் உண்டு.

[Sri P. Ramamurthi]

[7th March 1956]

முனிசிபல் பட்ஜெட் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்காக பணத்தை செலவுப்பது என்பது முனிசிபாலிடி ஏற்கெனவே ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அந்த பணத்தை செலவு செய்வதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய முனிசிபல் ரூல்ஸ் பிரகாரம் இன்றைக்கு அவர்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருந்தபோதிலும்கூட அதற்கு பின்னால் அரசாங்கம் அதற்கு அனுமதி அளித்து பட்ஜெட் சரிகட்டி முனிசிபாலிட்யின் முன் கொண்டுவர வேண்டிய பொறுப்பு அங்கு இருக்கக்கூடிய கமிஷனருக்கு உண்டு. ஆனால் என்ன நடந்தது? அரசாங்கத்திற்கு கோரிக்கை வந்த பிறகு மீண்டும் மீண்டும் அரசாங்கத்திற்கு ரிமைண்டர் அனுப்பப்பட்டும் அரசாங்கம் இதுசம்பந்தமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இன்னும் பெண்டிங்காய் ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். குரதிருஷ்டவசமாக தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியில் 32 பேர்களில் 22 பேர்கள்தான் வந்திருந்தபோதிலும்கூட அதற்கு பின்னால் நடந்த சேர்மன் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி அபேட்சகர் முறியடிக்கப்பட்டு வேரெருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அந்த மாதிரியாக கட்சிக்குள்ளே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முனிசிபாலிட்யிக்கு கோபமோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அதற்குப் பிறகு ஜனவரி மாதத்தில் புதிதாக இருக்கும்படியான கவுன்சில் ஜனவரி 31-ம் தேதி கூட்டம் போட்டது. கமிஷனரும் அந்தக் கூட்டத்தில் பிரசன்னமாக இருந்தார். அவருடைய யோசனையும் கேட்டு 1956-57-ம் வருஷத்திற்கு வேண்டிய பட்ஜெட்டுக்கு மாகாண சர்க்காரிடமிருந்து காலேஜுக்கு நிதி உதவி அளிப்பது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான யோசனையும் வரவில்லை. ஆனால் ஜனவரி 31-தேதி போட்டக்கூட்டத்தில் அவர்கள் இம்மாதிரி காலேஜுக்கு ஏற்கெனவே கொடுப்பதாக சொல்லிய பணம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. நாமே நடத்தும்படியான உயர்தரப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள் கிடையாது. மாணவர்களுக்கு வேண்டிய கிரவுண்டும் கிடையாது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அதை ஒதுக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் தீர்மானம் போட்டு, இம்மாதிரி சபை ஆலோசனை செய்தாகவேண்டும் என்று சிபார்சு செய்து அந்த சிபார்சை விவாதிக்கக் கூடிய கூட்டம் பிப்ரவரி 11-ம் தேதி அன்று நிச்சயம் செய்யப்பட்டது. இதெல்லாம் கமிஷனருக்குத் தெரியும்.

10-38 a.m. இந்தக் கமிஷனர் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், ஏற்கெனவே இது பற்றி ஒரு தீர்மானம் சென்ற கவுன்சிலினால் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இன்றைக்கு வந்திருக்கக்கூடிய கவுன்சில் இந்தத் தீர்மானத்தை புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருந்ததும், பட்ஜெட் கமிட்டி இந்தத் தீர்மானத்தை புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கவுன்சிலுக்கு சிபார்சு செய்திருப்பதும் அவருக்குத் தெரியும். இம்மாதிரி கமிஷனருக்குத் தெரிந்திருக்கக்கூடிய நிலையில் நடந்தது என்ன தெரியுமா? அப்படித் தெரிந்திருந்தாலும்கூட, 4-ம் தேதி மத்தியானம், சென்னை அரசாங்கத்தின் மந்திரி சபைக்கூட்டம் அவசரமாகக்கூடிற்று.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : சாவதானமாகத்தான் கூடிற்று.

SRI P. RAMAMURTHI : சாவதானமாகக் கூடி நன்றாக ஆலோசனை செய்தே இந்த விஷயம் முடிவு செய்யப்பட்டது என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். இது சம்பந்தமாக கொள்கையைத் திருத்துவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு; அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. கொள்கை விஷயத்துக்கு நான் வரவில்லை. 4-ம் தேதி மந்திரி சபைக்கூட்டத்தில் செய்யப்பட்ட முடிவு கமிஷனருக்கு ஒரு அவசரத் தந்தி மூலமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. தந்தியின் வாசகம் பின்வருமாறு :—

“Your letter, dated 28th July 1955, Municipal Council permitted to pay proposed contribution of Rupees one lakh to Mahajana College. Formal orders follow.”

7th March 1956]

[Sri P. Ramamurthi]

அங்கு இருக்கக்கூடிய முனிசிபல் சேர்மன் இதை எதிர்க்கிறார் என்பது கமிஷனருக்குத் தெரிந்திருந்தும், முனிசிபல் பட்ஜெட் கமிட்டி இதை வேண்டாம் என்று சொல்லுவது கமிஷனருக்குத் தெரிந்திருந்தும், இந்த தேதி முனிசிபல் கவுன்சில் கூட்டம் கூடப்போவது தெரிந்திருந்தும், இந்த அவசரத் தந்தி கமிஷனருக்குப்போகிறது. இதெல்லாம் எப்படியோ அரசாங்கத்துக்குத் தெரியவந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய யூகம். அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமாக இருந்திருக்கவேண்டும். ஏனென்று எப்படியாவது இந்தக்காரியத்தை முடித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமாக இருந்திருக்கவேண்டும். ஏனென்று கேட்டால்; அரசாங்கத்தினுடைய சட்டப்பிரகாரம், எந்த Communication-ம் சேர்மன் மூலமாகத்தான் கமிஷனருக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். முனிசிபல் சேர்மன் வழியாகத்தான் எல்லாக் கடிதங்களும் கமிஷனருக்குப் போவவேண்டும் என்ற உத்தரவு அமுலில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், மந்திரி சபையின் முடிவு அவசரத் தந்தி மூலமாக சேர்மன் வழியாக அனுப்பப்படாமல், கமிஷனருக்கே நேராக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. முனிசிபல் சரித்திரத்திலேயே இம்மாதிரி என் னைக்கும் நடந்தது கிடையாது. அதற்குப் பிறகு இதே தந்தியை Confirm செய்து Express delivery-ல் கடிதமும் முனிசிபல் கமிஷனருக்குத் தான் அனுப்பப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இந்த கடிதத்தைப்பற்றியும் சேர்மானுக்கு ஒன்றும் தகவல் கிடையாது. இது தான் வேடிக்கை. ஏன் இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் மட்டும் இந்தத் தந்தி கமிஷனருக்கு நேராக அனுப்பப்பட்டது என்று நமக்குத் தெரிந்தாகவேண்டும். 4-ம் தேதி தந்தி வந்த பிறகு கூட என்ன? permitted, அனுமதி உண்டு என்று தந்தியில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அதற்குப் பிறகு அதைக் கவுன்சில் பட்ஜெட்டில் சேர்த்து பாஸ் செய்தாகவேண்டும். முனிசிபல் கவுன்சிலுக்கு அரசாங்கம் permission கொடுத்தாலும்கூட

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would like to inform the hon. Leader of the Opposition that the copy of the telegram and also the communication have been sent through the Chairman. I am saying this from the facts available in the Secretariat.

SRI P. RAMAMURTHI : சேர்மன் இது பற்றி சர்க்காருக்குக் கடிதம் எழுதியும்கூட, சர்க்கார் இன்றுவரையில் அதை மறுத்தது கிடையாது.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Before the hon. Leader of the Opposition waxes eloquent, I would like to say this. 10-40 a.m. After all, he is speaking under instructions from others and I am speaking on the floor of this Assembly from the records available in the Secretariat. Therefore he should give more credit to what I state here. Not even the Chairman is here to instruct him. It is open to him to say anything, but, as the Leader of the Opposition, he should be a little more responsible.

SRI P. RAMAMURTHI : As the Leader of the House, he must be a little more responsible. He cannot depend freely on the words of the Department which in certain cases may suppress facts. As far as I am concerned, I make this statement with the fullest sense of responsibility. If the Leader of the House is prepared to have an open enquiry into the whole question

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am prepared to have an enquiry into the affairs of the municipality in toto including as to how it is mismanaged. I am prepared to stand by it.

[7th March 1956]

SRI P. RAMAMURTHI : I am prepared for that enquiry and I accept the challenge. Let there be an open enquiry by this House. I am not now on the question of by-passing the Municipality. I am now concerned with the statement that the communication was sent through the Chairman. It has not been sent through him and I am prepared to prove it.

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM : The Demand before the House is : Civil Works—Grants-in-aid. What the hon. Leader of the Opposition is referring to is a grant by a municipality to an educational institution. It has nothing to do with civil works. I want a ruling from the Chair whether this is relevant.

MR. SPEAKER : I think it is in order.

* **SRI K. VINAYAKAM** : I rise on a point of order. On a former occasion when a similar challenge was thrown and before the challenge could be accepted, the Speaker ruled that he should be consulted beforehand by those who offer challenges and that those who accept the challenges should take his permission.

MR. SPEAKER : What is the challenge?

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** : I do remember that incident. That was a challenge for a duel and in such a case the Speaker said that his permission should be taken beforehand. If it is a physical duel, I may yield even now and I will be defeated by the Leader of the Opposition. But that is quite a different thing. But in this case I am on surer grounds.

SRI P. RAMAMURTHI : அது போகட்டும் கமிஷனர் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அரசாங்கம் permission கொடுத்திருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டி தனது பட்ஜெட்டில் இதைச் சேர்ப்பதில் சர்க்கார் தரப்பில் ஆட்சேபணை கிடையாது. அதற்கு அனுமதி உண்டு. ஆனால், இதை முனிசிபல் கவுன்சில் பட்ஜெட்டில் சேர்த்து அதை நிறைவேற்றும் விட்டால், இது செல்லுபடியாகாது. முனிசிபல் ரூல் 30-ஐ எடுத்துப் பாருங்கள். பட்ஜெட் எப்படிப்போடவேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கக்கூடிய நிலையிலே, 6-ம் தேதி கமிஷனர் பணம் கொடுப்பதாக மஹாஜனக் காலேஜைக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார். பிறகு மறு நாள் பாங்குக்கு பணத்தைக் கொடுக்காமல் நிறுத்துங்கள் என்று தெரிவிக்கிறார். பாங்கு “நாங்கள் கொடுத்தாய் விட்டது. இனிமேல் தடுக்கமுடியாது” என்று பதில் சொல்லுகிறது. முன்னால் கொடுத்துவிட்டு, பின்னால் ஏன் தடை செய்யவேண்டும், ஏன் எண்ணம் பிறகு மாறுபட்டது. என்பதைப்பற்றி நான் சொல்லத்தயாராக இல்லை. “ஏன் எங்களை யோசனை கேட்காமல் பணத்தைக் கொடுத்தீர்கள்” என்று முனிசிபல் கமிஷனருக்கு சேர்மன் கடிதம் எழுதியதற்கு பதில் ஒன்றும் கிடையாது. இன்று வரையிலும் கிடையாது.

மற்றொரு குறிப்பிடவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், ஜூலை மாதத்தில் கமிஷனர் முனிசிபாலிட்டியின் தீர்மானத்தை சென்னை சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கும் கடிதத்திலே, அந்த காலகட்டத்திலேயே “There is no budget provision for this” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நிதி சம்பந்தமாக, இந்த ஒரு லட்ச ரூபாயும் முனிசிபல் கவுன்சில் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்று திட்டவாட்டமாகக் கடிதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். பட்ஜெட்டில் இதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை என்று

[7th March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

தெரிந்திருந்தாலும்கூட, இந்தத் தீர்மானத்தை புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் கவுன்சிலுக்கு இருக்கிறது. அதற்காக கவுன்சில் கூட்டம் 11-ம் தேதி கூடப்போகிறது என்று தெரிந்திருந்தும், 6-ம் தேதி பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால் அவர் அதற்கு மேல் பதில் எழுதுகிறார்:

“On personal instruction from the Collector, the matter was fully discussed in his Perundurai camp on 5th June 1955 before payment was made on 6th June 1955.”

நாலாம்தேதி இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக அவசரத் தந்தி போகிறது உடனே மறு நாள் 5-ம் தேதி ஜில்லா கலெக்டருடன் “The matter was fully discussed” என்று சொல்லப்படுகிறது, பிறகு 6-ம் தேதி பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டருக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று எனக்குத் தெரியவேண்டும். “Fully discussed” என்று சொன்னால், ஏற்கனவே பட்ஜெட்டில் provision இல்லையே, புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகர சபை பட்ஜெட் கமிட்டி இந்தப் பணம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறதே, அதற்காக 11-ம் தேதி கவுன்சில், கூட்டம் கூடப் போகிறதே, என்ற விவரங்களெல்லாம் கலெக்டரோடு discuss செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தான் அர்த்தமே தவிர வேறு எந்த விதமான அர்த்தமும் கொள்ளுவதற்கில்லை.

இவ்வளவு நிலைமை இருக்கும்போது என்ன செய்வது என்று கேட்கும் போது கலெக்டர் “கொடுத்துவிடு” என்று சொல்கிறார் என்று தான் அர்த்தம். இங்கே கலெக்டர் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இவர்களுக்கும் அவர் களுக்கும் என்ன பொறுப்பு இருக்கிறது? தந்தி வந்தவுடன் “Formal orders follow” என்று சொல்லியும்கூட, சர்க்காரிடமிருந்து மேலும் தகவல் வருவதற்கு முன்னதாகவே, 11-ம் தேதிக்கு முன்னதாகவே, அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு என்ன அவசரம் ஏற்பட்டிருந்திருக்கிறது? முனிசிபல் கவுன்சில் கூடி 11-ம் தேதி கொடுக்கக்கூடாதென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி விட்டால் என்ன பண்ணுவது? ஆகவே அவர் முனிசிபல் சபையைக் கலந்துகொள்ளவேண்டியதில்லையா? முனிசிபல் பாலிட்டிக்கும், முனிசிபல் சேர்மனுக்கும், ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முனிசிபல் கவுன்சில் அங்கத்தினர்களுக்கும் மதிப்பில்லையா? அவர்களைப் பற்றி கவலைப்படாமல் இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை இருந்திருக்கிறது.

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** : Since the Leader of the Opposition raised the matter, it is necessary that he should know the entire facts. This resolution was passed by the Municipality unanimously when the present Chairman was the Vice-Chairman. But that has no significance. Here is a resolution stating that Rs. 1 lakh should be contributed for an endowment to be created for this college. It is not a recurring expenditure. If the permission of the Government is required and we have given the permission, whether there was provision for the payment or not is quite a different thing. If there has been any irregular or unauthorized payment, certainly the Government cannot recognize such a payment and necessary action will have to be taken. The hon. Leader of the Opposition need not get excited over this unnecessarily. If it is an authorized payment, the Commissioner is bound to pay it. If it is an unauthorized payment, certainly nobody can authorise it at a subsequent stage. This he looked into by any one. Instead of saying, without going into the entire facts and even without knowing the entire facts, that something very irregular has happened, the question whether it is a regular payment

[Sri C. Subramaniam] [7th March 1956]

or not can be examined. After all we have got our Law Department, and we will have the question examined. If it is an irregular payment, certainly it will not be allowed to stand. In this matter we are to be guided by the opinion of the Law Department with reference to rules, regulations, and Acts and not by the opinion of the Leader of the Opposition.

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. the Leader of the House has tried to explain away saying that it is after all a question of formality. But the real position is this. I know that on the 19th July the municipality did pass a resolution unanimously. But so long as that payment has not been made, it is always open to the municipality to change its views and to consider the needs of other departments and other items of expenditure and to make a change. Here is a Commissioner who knew that the budget committee of the municipality had decided to change its decision. The Leader of the House does not know the facts.

ஆகவே 31-ம் தேதி நடந்த பழைய பட்ஜெட் கூட்டத்தில் இவர் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்திருக்கிறார். முனிசிபாலிட்டி பட்ஜெட் கமிட்டி தான் தீர்மானித்ததை மாற்ற தீர்மானித்திருக்கிறது என்பதை கமிஷனர் அறிந்திருக்கிறார். 11-ம் தேதி கூட்டத்தில் அது விவாதிக்கப்படவிருந்தது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : It is on the agenda.

SRI P. RAMAMURTHI : ஆகவே 31-ம் தேதி பட்ஜெட் கூட்டத்தில் அவர் (கமிஷனர்) உட்கார்ந்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not a decision of the Council at all. The question is whether it was a regular payment or not. If it is a regular payment, nobody can question it. If it is an irregular payment, nobody can ratify that.

SRI P. RAMAMURTHI : எப்படியிருந்தாலும், அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்னதாக அதைப் பற்றி முனிசிபல் கவுன்சில் புனரா லோசனை செய்வதற்கிருக்கிறது என்பதை கமிஷனர் அறிந்திருந்தும் கூட, முனிசிபல் சேர்மனுக்குச் சொல்லாமல், முனிசிபாலிட்டிக்குச் சொல்லாமல், அவர் அவசரம் அவசரமாக கலெக்டரிடத்தில் சென்று பேசி, பணத்தைக் கொடுக்கும் அவசியம் ஏற்படுகிறதென்றால், முனிசிபல் கமிஷனரும், முனிசிபாலிட்டி சிப்பந்திகளும், அங்குள்ள கலெக்டரும் எல்லோரும் சேர்ந்து சதி செய்கிறார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன கருதமுடியும்? இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்துக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. ஏன், கலெக்டருக்குத் தெரியுமே! பட்ஜெட்டில் “ப்ரொவிஷன்” இல்லை என்று எழுதியிருக்கும் போது கமிஷனர் ஏன் இவ்வளவையும் செய்கிறார்? தந்தி வந்தவுடன் ஏன் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்? 16-ம் தேதி தான் சர்க்கார் உத்தரவு போகிறது. மேலும் பணத்தைக்கூட சும்மா கொடுப்பதாக இல்லை. சில நிபந்தனைகள் போட்டு கொடுப்பதாக இருந்தது. “எண்டோமென்ட்” ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்காக பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனை. ஆகவே முனிசிபல் கமிஷனர் எதற்கும் காத்துக்கொண்டிருக்காமல் கலெக்டரிடம் சென்று பேசி பணத்தைக் கொடுத்து விட்டார். இப்படிச் செய்தால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முனிசிபல் அங்கத்தினர்கள் சரியில்லை என்று சர்க்கார் கருதுகிறதா என்று நினைக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முனிசிபல் சபை அங்கத்தினர்களை கலந்தாலோசிக்கவில்லை யென்றால் அவர்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை என்ற நிலைமை தானே

March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

படுகிறது? ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை எப்படி மதிக்காம நக்க முடியும்? இம்மாதிரி உண்மையான நிலைமையை அறிந்திருந்த கமிஷனர் சதிசெய்யும் நிலைமை ஏற்படுகிறதென்றால் ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முனிசிபல் சபை அங்கத்தினர்களுக்கு மதிப்பு என்னாடுத்திருக்கிறார்கள் என்று குறைகூறும் ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் இது ஒரு formal சமாசாரம் அல்ல. ம் தேதி கூட்டத்தில் கூட முனிசிபல் கவுன்சிலில் பணம் கொடுக்கப் பவதில்லை என்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பகு அங்கே எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து, காங்கிரஸ் கட்சி உட்பட, பிப்ரவரி 11-ம் தேதி ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடத்தி கமிஷனர் செய்ததை கண்டித்திருக்கிறார்கள்.

(Sri T. Ananta Pai rose in his seat.)

SRI P. RAMAMURTHI : I am not yielding, Sir.

SRI T. ANANTA PAI : I rise on a point of order, Sir. It would be better if the hon. the Leader of the Opposition speaks in English right through. Sometimes he speaks in English and sometimes he speaks in Tamil. It is all confusing so far as we are concerned.

SRI P. RAMAMURTHI : What I speak in English will not be confusing to you at all.

SRI C. RAJAM RAMASWAMI : May I know, Sir, whether the municipality is a Congress party municipality or a Communist party municipality?

SRI P. RAMAMURTHI : It is a Congress party municipality. The official Congress candidate there was defeated by another person who had also been elected on the Congress ticket.

மேலும் இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் இம்மாதிரி முனிசிபல் சர்மனை நடத்தியிருக்கும் கமிஷனரின் நடத்தையை, எல்லாக் கட்சிகளும் சீர்ந்து அந்த ஊரில் ஒரு கூட்டம் போட்டு, கண்டித்திருக்கின்றன. அந்த நகரத்திலுள்ள காங்கிரஸ் கட்சி, லோஷலிஸ்ட் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிடக் கழகம், ஆகிய அத்தனை கட்சிகளும் சீர்ந்து நடத்தியிருக்கும் கூட்டத்தில் எல்லாக் கட்சியினரின் சார்பாகவும் பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயமாக கமிஷனரின் நடவடிக்கையை கண்டித்திருக்கிறார்கள்; அவரை அந்த முனிசிபாலிட்டியிலிருந்து மாற்ற வேண்டுமென்றும் தீர்மானித்து அந்தத் தீர்மானத்தை சர்க்காருக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பொது ஜன அபிப்பிராயம் அவ்வாறு இருக்கிறது. இவ்வளவு பேர் சேர்ந்து கமிஷனரை எதிர்க்கும் ஒரு நிலைமை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட கமிஷனரை அங்கே வைத்துக் கொண்டிருந்தால் முனிசிபாலிட்டிக்கும் அவருக்குமிடையே நல்லெண்ணம் வளராது. அதற்குப் பதிலாக கமிஷனர் யதேச்சாதிகாரியாக இருக்கிறார் என்ற எண்ணம் தான் முனிசிபாலிட்டியில் வளரும். ஆகவே அப்படிப்பட்டவரை அங்கே வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதென்பதற்காக, அந்த முனிசிபாலிட்டியில் கமிஷனருக்கும் முனிசிபல் கவுன்சில் அங்கத்தினர்களுக்கும்மிடையே நல்லெண்ணம் வளரவேண்டுமென்பதற்காக, அந்த கோரிக்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்னொரு பக்கத்தில், இந்த விஷயத்தை ஸௌஜன்யமாகத் தீர்க்க வேண்டும். பணத்தைப் பற்றி ஒரு பெரிய பிரச்சனை இல்லை. ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன தால் இந்த மாதிரி தகராறுகள் வந்துகொண்டே தான் இருக்கும். ஆகவே

[Sri P. Ramamurthi]

[7th March 1956]

அங்குள்ள அதிகாரிகளும் நகர சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் கூடி இதை சரியாகத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று அவர்களிடம் சொல்லும் போது, சர்க்கார் சரியாக உதவ முயற்சிக்குமேயானால், நகர சபை ஒரே தவணையில் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், நான்கு தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லலாம். அப்படி ஸௌஜன்யமாக தீர்க்கவேண்டும்.

ஆகவே நகர சபை அதிகாரிகள் ஸௌஜன்யமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். சட்ட அடிப்படையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். சட்ட அடிப்படையின்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும். முனிசிபல் கமிஷனர் தன் இஷ்டப் பிரகாரம் சர்க்காருடன் சேர்ந்து ஆலோசிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது. இந்த மாதிரி ராஜ்யத்தில் பல நிலைமைகள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. இது போன்று பல உதாரணங்கள் கொடுக்கலாம். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், முனிசிபாலிட்டிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அவர்களுக்கு இருக்கும்படியான அதிகாரங்களை விஸ்தரிக்கும்போது மேற்படி ஸ்தாபனங்களின் எண்ணத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டால்தான் நாட்டில் ஜனநாயகத் தன்மை வளரமுடியும். ஆனால், அரசாங்கத்தின் போக்கு, அவர்கள் நியமித்திருக்கும் அதிகாரியின் போக்கு ஜனநாயகத் தன்மை வளருவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த உதவவில்லை என்பதைத் தான் நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I may be permitted to intervene now. I am constrained to intervene in this matter, because certain things have been mentioned here not merely for the purpose of having those irregularities, if any, rectified, but for the purpose of impressing that a particular officer should be transferred. In that connection I wish to state . . .

SRI P. RAMAMURTHI : I did not say that.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. the Leader of the Opposition did suggest that such a person should not be kept there but transferred. I respectfully submit that the hon. the Leader of the Opposition has overstepped his mark in making such a suggestion and trying to use his influence as Leader of the Opposition for having officers transferred. This is quite a different matter. If any irregularity is committed by any officer, it is the duty of the Government to go into that irregularity and have the matter set right. After all, what we have to consider now is this. There was a resolution of the municipality and in pursuance of that resolution, a certain amount of money has been paid. Whether the amount has been paid regularly or irregularly, and whether there is any irregularity, are matters for consideration. I am prepared to go into the matter. If any irregularity has been committed, it has to be rectified and that is the responsibility of the Government. I also wish to state that I am glad that the hon. the Leader of the Opposition pointed out that no party politics was involved here. As a matter of fact it was pointed out that all the political parties are on one side, and they have made certain representations. Therefore, it is no question of party politics. But even though all the political parties are arrayed on one side, if the officer had acted within his limits and there is no irregularity,

7th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

it is the duty of the Government to give all support to that officer even though there had been unanimous resolutions by all the political parties. Therefore, I wish to place this before the House, and I hope I will have the support of the House in the stand which the Government want to take. If the officer has acted within his 11 bounds and within the rules, and he has not committed any irregularity, he is entitled to have the support not only of the Government but of this House also. Otherwise no officer can safely act within the rules and within the Act we have provided. Therefore if it is a question of irregularity, that is quite a different matter altogether, and I am prepared to go into it. But, I am really sorry that the hon. Leader of the Opposition should try to bring in his own politics—whatever politics it may be—and try to use that politics for the purpose of having an officer transferred from a particular post. That will never happen as long as we are in power and that is what I want to tell the hon. Leader of the Opposition most emphatically.

SRI P. RAMAMURTHI : I thought that only the Hon. Minister for Local Administration who was directly concerned with this subject and was dealing with this question would be in a position to answer me. Well, anyway, the Hon. Leader of the House has chosen to speak and say certain things on this matter. As far as I am concerned I have never over-stepped my bounds and if I am able to convince the general public that as far as that gentleman is concerned he has certainly acted in contravention of certain rules and that his action is generally a calculated and deliberate insult in order to see that the authority of the Municipal Chairman and Municipal Council is undermined, I am entitled to say that such a gentleman should not continue there. At any rate a lesson should be taught to him. The Hon. Leader of the House can say that it is only a formal or technical matter. As far as I am concerned, he has deliberately and wantonly flouted the opinion of the Council and therefore I am demanding that he should not continue there and I am entitled to do that.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முனிசிபல் கமிஷனர் முனிசிபல் சபையின் முடிவுக்கு முரண்பாடாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்கிறார். சர்க்காருடைய உத்தரவின் பிரகாரம்தான் முனிசிபல் கமிஷனர் நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடும் என்று இப்பொழுது நடந்த விவாதத்திலிருந்து தெரிகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, கமிஷனர்பேரில் என்ன தப்பு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், ஏதாவது விளக்கம் தெரிவிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மாண்புமிகு கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சவால்களும், அறைகூவல்களும், எதிர்ச் சவால்களும், எதிர் அறைகூவல்களும் கொஞ்ச நேரம் நடைபெற்றன. அவரவர்களுடைய சவால்களுக்குள்ள ருசுக்களைக் காண்பிப்பதற்குப் பின்னாலும் கூட இவ்வளவு நேரம் இந்தச் சபையின் நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. வேறு சந்தர்ப்பங்களில் விவாதிப்பதற்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆகையால், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட்ட ஒரு

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [7th March 1956]

காரியத்தை ஏதோ ஒரு பிரசார வாயிலாகக் கூறுவதுபோல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இவ்வளவு நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பேசியது எங்களைப் புண்படுத்துவதாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கும் முறையிலே சில விஷயங்களை இப் பொழுது கூற விரும்புகிறேன். அன்பர் திரு. ரத்னம் அவர்கள் பல கிராமங்களுக்கு வசதிகள் செய்யப்படவில்லை என்று கூறினார்கள். நானும் ஒரு கிராமத்தவன். எங்கள் கிராமத்திற்கு கப்பி ரோடு இல்லை. மண் ரோடுதான் இருக்கிறது. அப்படியிருக்க ஏன் இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கவும், சர்க்காரைப் பாராட்டவும் விரும்புகிறேன் என்றால் 40-வது மான்யக் கோரிக்கையில் சில அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக நான்கு கோடி சொச்சம் ரூபாயும், கம்யூனிடி பிராஜெக்ட், நாஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் இதுபோன்ற இனங்களுக்கு சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாயும், இன்னும் பல துறைகளில் பணம் ஒதுக்கியிருந்தும் கூட நண்பர் திரு. ரத்னம் அவர்கள் பேசும்போது போக்குவரத்து வசதிக்காக 90 ஆயிரம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கடைசி வரையில் அரசாங்கத்தின் மீது குற்றங்கூறி வந்ததற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். வேறு இனங்களிலே வரும் தொகையை அன்பரவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். கிராமங்களில் ரோடு வசதிகள் ஏற்படுவதற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அரசாங்கம் செலவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை நாம் எல்லோரும் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1950-ம் வருஷத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாயத்து சட்டத் தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து களின் அதிகாரங்களை விஸ்தரிக்கும் முறையிலே நல்ல நோக்கத்தோடு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை நாம் செய்தோம். அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக மேற்படி சட்டத்தின் கீழ் விதிகளை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் செய்திருக்கும் விதிகள் எப்படியிருக்கிறதென்றால், எந்த நோக்கத்திற்காக பஞ்சாயத்துச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கங்கள் அமுல் செய்யப்படாத வகையிலே அந்த அமைதிகள் பல இடங்களில் அமைந்திருக்கின்றன. அதனால் சட்டத்தின் நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் போய்விட்டன என்பதையும் நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துச் சட்டங்களை மேலும் பரிசீலனை செய்து, கிராமங்களிலே நல்ல வகையிலே வேலைகளை நடத்துவதற்கு அனுகூலமான நல்ல சந்தர்ப்பம் வருகிறது. அது நிர்ப்பந்திக்கிறது என்று சொன்னாலுங்கூட பொருந்தும். ஏனென்றால், கிராமங்களிலே ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், சமூக நலத் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் முதலிய திட்டங்களின் மூலம் அநேக காரியங்கள் கிராமப் புறங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்த முன்னேற்றகரமான வேலைகளையும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்ற வேண்டிய வேலைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்குப் பொறுப்பான ஸ்தாபனம் அங்கு இருந்தாகவேண்டும். அந்த ஸ்தாபனம் இருந்து வேலை செய்வதற்கு இப்போதுள்ள பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் இயங்கவில்லை. இந்த வேலைகள் அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டுசெய்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரங்களையும் போதிய நிதி வசதிகளையும் கொண்டதாக கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் இல்லை என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, புதிய பஞ்சாயத்துச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவேண்டும். கிராமங்களில் அபிவிருத்தி வேலைகளையெல்லாம் எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு அனுகூலமாக நல்ல முறைலில் காலாகாலத்தில் பஞ்சாயத்துக்களால் இயல்வில்லை, செயல்படும் முறையில் சட்டங்களைத்திருத்தி ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்தின் நினைவிலும், இருந்துகொண்டிருப்பதாக இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டுவரும்போது அமைச்சரவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்திலிருந்தும் தெரிகிறது. அதை நான் வரவேற்றேன்.

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] 7th March 1956]

கிறேன். நாட்கள் நீடித்துக்கொண்டு போக வேண்டியதில்லை. ஹைலெவல் கமிட்டியைத் தவிர பஞ்சாயத்துக்களில் அக்கரைகொண்ட மற்றுமுள்ள ஒரு சில உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களையும் கூட ஹைலெவல் கமிட்டியோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளச் செய்வார்களானால் சட்டத்தை எந்தெந்த முறையில் நல்லவிதமாகத் திருத்தியமைக்கலாம் என்பதை யோசிப்பதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்குப் போதிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முன்னால் சட்டம் செய்த போதிலும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வருமான மூலங்களை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சட்டம் செய்த போதிலும், பஞ்சாயத்துக்கள் அவைகளை அனுபவித்துக்கொள்ளும் வகையிலே நடைமுறை விதிகள் இயற்றப்படவில்லை. ஆகவே, புதிய சட்டம் வரும்போது கிராமங்களுக்கு அதிக நன்மை கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு சட்டம் செய்யப்படுவதோடு கூட, அதன்கீழ் இயற்றப்படும் விதிகளும் நல்ல முறையில் வகுக்கப்படவேண்டும்.

இந்த வகையில் சட்டம் அனுகூலமாக இருந்தும் நோக்கங்கள் அனுபூலமாக இருந்தும் கூட விதிகள் பிரதிசூலமாக இருந்ததின் காரணமாக பஞ்சாயத்துக்கள் வருமானம் அடையக் கூடிய நிலைமையில் இல்லாமல் போய்விட்டது. கன்மாயுகளிலிருந்து மீன் பிடித்தல், உரங்களை சேகரித்தல், தீயூரம் மரங்களை எல்லாம் எலத்தில் விடுதல் முதலிய வகைகளில் பஞ்சாயத்துக்கு வருவாய் வரக்கூடியதாக இருக்கிறது, அவைகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சேர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும்; இன்னும் அதற்காக வழிவகை செய்யவில்லை. அப்படிப்பட்ட வருமானம் இன்னும் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் கிடைக்கவில்லை. புரம்போக்கு நிலங்கள் எல்லாவற்றையும் இன்னும் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. கிராம பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அந்தந்த பிரதேசங்களிலுள்ள புரம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்தால் பஞ்சாயத்துக்கு அதிகப்படியாக வருமானம் கிடைக்கும். அதைப் பரிபாலனம் செய்யக்கூடிய அளவில் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அவைகள் இப்பொழுது ரிவினியூ இலாகாவிலிடம் இருக்கிறது. அப்படி பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்தால் பஞ்சாயத்துக்கு அதிகப்படியாக வருமானம் வருவதாக இருக்கும். இதை உடனடியாகச் செய்ய சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். அவைகளை கிராமங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் வெறுப்பு விருப்பு இன்றி அவற்றை பாதுகாப்பதற்கு தக்கபடியெல்லாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள்.

இப்பொழுது கிராமங்களில் புரம்போக்கு நிலங்களை பலரும் ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்வதாக இல்லை. புரம்போக்கு நிலங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது பஞ்சாயத்துகளிடம் இல்லாமல் ரிவினியூ இலாகாவில் இருப்பதால் ஆக்ரமித்த நிலங்களை மீட்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவைகள் கிராம பஞ்சாயத்துகளிடம் கொடுத்தால் கிராம பஞ்சாயத்து ஆபீசர்கள் அதை உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து அந்தந்த சமயங்களில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதனால் புரம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்துகள் வண்டிகளுக்கு வரி விதித்து வருமானம் அடைந்து வருகிறார்கள். முனிசிபாலிட்டியிலும் வண்டிக்கு வரி விதிக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துகள் வண்டிகளுக்கு ரூபாய் மூன்றும், முனிசிபாலிட்டிகள் ஐந்து ரூபாயும் வரி விதிக்கிறார்கள். அந்த வண்டிகள் முனிசிபல் எரிமாவக குப் போக வேண்டுமானால் இந்த இரண்டிற்குமுள்ள வித்தியாசத் தொகையைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியாகக் கொடுத்தால்தான் முனிசிபல் எல்லைக்குள் வண்டிகள் போகலாம். இப்படி முனிசிபாலிட்டிகளின் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. கிராமபுறங்களிலிருந்து வண்டிகள் எல்லாம் வருஷத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு நாட்களுக்குத் தான் முனிசிபல் எல்லைக்குள் பிரவேசிக்கும். இதற்காக அந்த வண்டிகள் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வரி கட்டவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அது நியாயமும் அல்ல. அப்படி கட்டாமல் வண்டிகளைச் ஓட்டிச்

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [7th March 1956]

யங்கள் நடைப்பெற்றுவருகின்றன. இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறவர்கள் தணிக்கை சரியாக இல்லாமல் இருப்பதால் தான் தைர்யமாக தங்களுடைய தப்புகளைச் செய்து வருகிறார்கள். இரண்டு வருஷம் கழித்துத்தானே வெளியில் வரப்போகிறது. அப்பொழுது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அதற்கு இப்பொழுதுள்ள தணிக்கை முறைதான் காரணமாக இருக்கிறது.

P.W.R.D. ஹைவேஸ் ரோடு அமைப்புத் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவே அந்த வேலைகள் பல இடங்களில் நடைப்பெற்று வருகின்றன. இன்னும் சில இடங்களில் வேலை எதுவும் நடக்காமல் இப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் அந்த இலாக்கா சிப்பந்திகள் மனம் போனபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். எங்கள் தொகுதியில் ரோடு போடுவதற்காக நாங்கள் எவ்வித ஆட்சேபணையும் இன்றி நிலங்களை எல்லாம் வாங்கிக்கொடுத்தோம். ஆனால் ரோடு வந்தபாடில்லே. ஆரம்பிக்கப்பட்ட ரோடுகள் இடையில் நின்றுவிட்டன இந்தமாதிரியான வேலைகள் எல்லாம் துரிதமாக நடக்கும்படியாகச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும்.

முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் காலி நிலையங்களுக்கு வரி போடுகிறார்கள். ஒருவருக்குச் சொந்தமான காலி நிலத்திற்கு வரி விதிக்கப்பட்டது. அந்த வரியைக் கட்டுவதற்குக் கூட சொத்திலில்லை. ஆகவே அந்த காலி நிலத்தையே எலத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அதிலிருந்து கிடைத்த பணம் வரிப்பணத்திற்குச் சரியாக இல்லாததால் பாக்கியிருக்கக் கூடிய பணத்திற்காக அவர் பேரில் கேஸ் போட்டார்கள். அவர் அந்தப் பணத்தை கட்டுவதற்கு வழியில்லாமல் ஜெயில் போய் இருந்து விட்டு வந்தார். இவ்வாறு வரி விதிக்கப்படுகிறது. வரி விதிப்பு முறையைக் கவனிப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரி பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் சொல்வது எதையும் கேளாமல் தம் மனம்போனபடி எல்லாம் நடந்து கொண்டு வருகிறார். தன்னுடைய இஷ்டத்திற்குத் தகுந்தாற்போல வரி விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இதைப்பற்றி எல்லாம் சர்க்கார் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நான் சொன்ன நிர்வாக அமைப்புகளைச் செய்து, ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், இந்த நாட்டில் நீதியையும் நேர்மையையும் நிலைநாட்டி நல்லமுறையில் மக்களுக்குப் பணி செய்யுமாறு அவைகளைப்படுத்தத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-20 SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: கனம் சபாநாயகர் **a.m.** அவர்களே ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் கோரும் மானியத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். பல துறைகளிலும் முன்னேற்றத்திற்கான வரிகளைத் தேடிவரும் நம்முடைய சர்க்காரின் பேரில் எவ்விதமான குறைகூறுவதிலும் பிரயோஜனம் இல்லை. இப்பொழுது நடைபெற்று வருவது ஜனநாயக சர்க்கார். நம்முடைய ஜனநாயக சர்க்கார் மக்களுக்குப் பலவிதமான நன்மைகளைச் செய்து வரும்போது, நாமும் அவர்களைக் குறைகூறுவதைவிட்டு உற்சாகப்படுத்தியே தான் நாட்டின்நலனில் அவர்கள் கண்ணும்கருத்துமாகப் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும்.

ஒரு சிலர் இந்த ஜனநாயக சர்க்காரின் பேரில் குற்றம் சாட்டுவதில் அக்கறை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதனால் நான் எண்ணுகிறேன், இயற்கைக்குக்கூட கோபம் உண்டாகி நம்பேரில் மிகவும் ஆக்ரோஷமாகத் தாக்கிறேன் என்று. யதேச்சாதிகார சர்க்கார் இந்த நாட்டில் இருக்கும் பட்சத்தில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயலினால், வெள்ளத்தினால் மக்கள் பல விதமான துன்பத்தை அனுபவித்தபோது என்ன உதவி செய்திருப்பார்கள் என்பது தெரியும். ஆனால் இப்பொழுது நடப்பது ஜனநாயக சர்க்கார். இவர்கள் புயலினால், வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு ஒடோடியும் வந்து, கிராமம் கிராமமாகச் சுற்றி பலவிதமான நன்மைகளைச் செய்தார்கள், இயற்கை தன் உக்கிரத்தைத் காட்டியபோது தான் இந்த நாட்டில் நடக்கும் சர்க்கார் ஜனநாயக சர்க்கார் தான், மக்கள் சர்க்கார் தான் என்பதை பலரும் உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

[7th March 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

மின்னல் வேகத்திலே இவர்கள் ஒடோடியும் வந்து செய்திருக்கக் கூடிய நிவாரண வேலைகளை எல்லோரும் பாராட்டக் கடமை பட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காரை ஆதரிப்பவர்களும் சரி, எதிர்ப்பவர்களும் சரி இதனை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்படி இருக்கும்போது சர்க்காரின் பேரில் குற்றம் சாட்டிப்பேசுவதன் நோக்கம் என்னவென்று தான் தெரியவில்லை.

இப்பொழுது துயரினால் கஷ்டப்படுகிற அந்த ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் புயல் நிவாரண வேலைகள் நடந்து கொண்டிருந்தபோதிலும் கூட இன்னும் சில வேலைகள் அங்கே நடக்கவேண்டியிருக்கின்றன. அங்கு புயலினால் சேதம் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் புயலைத் தொடர்ந்து பெருத்த மழை ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் கூட இன்றைக்கு அந்தப் பிரதேசம் மழையிலலாத வரட்சிகாலத்தில் எப்படி இருக்குமோ அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கூலி வேலை கிடைக்காமல் போய் விட்டது. வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற ஜனத்தொகை அந்தப் பகுதியில் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதற்குச் சர்க்கார் செய்யவேண்டியது என்ன என்றால் அந்தப் பகுதிகளைப் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கருதி பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைச் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டியது முதல் காரியமாய் இருக்கிறது. அங்கே பல கிராமங்கள் தொழில் முக்கியத்துவம் பெற்ற கிராமங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தக் கிராமங்களுக்குச் சரியான போக்குவரத்து வசதி இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட கிராமங்களுக்கு ரோடு போடுவதை பஞ்ச நிவாரண வேலையாக அங்கே நடத்தலாம். இதனால் அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வேலையும் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

எந்தெந்த கிராமங்களுக்கு ரோடு போடலாம் என்பதற்கு சில கிராமங்களை உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ராமநாதபுரம் ரோடிலிருந்து 5 மைலில் பழையனூர் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமம் இன்றைக்கு ரோடின்றி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலிருந்தே அங்கங்கே நல்ல நல்ல கதர்துணிகள் உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற கதர் தான் மதுரை காதி வஸ்திராலயத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. உயர்தரமான கதர் அந்தக் கிராமத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இந்தக் கிராமத்திற்கு ரோடு வசதி கிடையாது. மழை காலத்தில் இந்தப் பிரதேசம் மற்ற பகுதிகளோடு தொடர்பற்றுத் துண்டிக்கப்படுகிறது. இந்த கிராமத்திற்கு ரோடு போடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் பஞ்சநிவாரண வேலையாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை கொடுத்தது போல ஆகும். அதேபோல திருப்புவனம் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்திலும், பரமனூர் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. இது வியாபாரத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும், அதிக முக்கியத்துவம் பெற்ற கிராமம். இந்தக் கிராமத்திற்குப் போவதற்கு நல்ல ரோடு வசதி கிடையாது. இதற்கு ரோடு போட்டுத் தரவேண்டுமென்று அவர்கள் சர்க்காரையும் ஜில்லா போர்டையும் பலமுறை கேட்டிருந்தபோதிலும் கூட இன்னும் அந்தக் காரியம் செய்யப்படவில்லை. இந்தக் காரியத்தையும் கவனித்தால் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டதாக இருக்கும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் புயலாலடிப்பட்ட பிரதேசத்தில் பஞ்ச நிவாரண வேலை செய்வதாகவும் ஆகும். இதே மாதிரியாக இன்னொரு இடம் இருக்கிறது. மாணாதுரை-தெளிச்சாத்தார் ரோடு என்று ஒரு ரோடு இருக்கிறது. இந்த ரோடின் 7-வது மைலிலிருந்து 7 மைல் தூரம் ஒரு காட்டுப்பாதை. அந்தப் பாதையானது ஆலம்பச்சேரி, நெட்டூர், மேலாயூர், கீழாயூர் ஆகிய பிரதேசம் வழியாக இளையாங்குடி செல்லுகிறது. அது ஒரு வண்டிப் பாதை. இந்தக் காட்டுப் பாதையை சர்க்கார் நல்ல ரோடாகச் செய்ய வேண்டுமென்று பல மகஜர்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. என் மூலமாகவும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நான் என்னுடைய சிபார்சையும் எழுதி அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். இது புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம், ஆகவே இந்த ரோடு போடும்வேலையை எடுத்துக்கொண்டால் அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு வேலை கொடுத்தது போல ஆகும். அந்தப் பகுதியிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்கியதாக ஆகும்.

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [7th March 1956]

மேலும் இந்த வேலைகளை பஞ்ச நிவாரண வேலைகளாகவும். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டவேலையாகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்ட வேலையாக எடுத்துக்கொண்டால் அந்தப் பகுதி மக்கள் இந்தத் திட்டங்களுக்கு ஆகும் செலவும் ஒரு பகுதி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கும், ஆனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் தங்களுக்கு உரிய பங்கைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை. ஆகையால் இவற்றைப் பஞ்ச நிவாரண வேலையாக நடத்துவதே நல்லது. அல்லது அந்த கிராம ஜனங்கள் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டாமென்று அந்தப்பங்கை சர்க்காரே கடனாகப் போட்டு அதை நீண்டகாலத் தவணையில் வசூலித்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்துவிட்டு அந்த வேலைகளை நடத்தலாம். இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: I shall allow five minutes for each speaker hereafter.

11-28 a.m. * SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, while supporting the cut motion moved by the hon. Member Sri A. Ratnam, I wish to draw the pointed attention of the Hon. Minister to the cut motion given notice of by me to discuss the desirability of amending the City Municipal Act. The Hon. Minister had been kind enough to anticipate what I wanted to reiterate. While moving the Demand, he said that the amendment of the Act will be taken up before long. The City Municipal Act was passed in 1919, long before even I was born. It has become obsolete and some amendments have been made now and then but the Act has not been perfected to suit the democratic set-up of our country. For instance, what is the power of the Commissioner so far as the Corporation is concerned? In those days the British were ruling our country and as watch-dogs they had their own men (British I.C.S. officers) to look after local self-government departments. One such was the Corporation and a lot of power was vested in the Commissioner of the Corporation.

11-30 a.m. For instance, Sir, I may point out that the Commissioner has got full powers to appoint up to a limit of Rs. 500 without even consulting the Corporation Council. The same powers are now vested in the Commissioner whereas in the Government, even a Cabinet Minister cannot appoint a lower division clerk on Rs. 40. That power is now vested in the Madras Public Services Commission. Even a peon, the Cabinet Minister cannot appoint. The entire power is vested in an independent body like the Public Services Commission whereas, as far as the Corporation is concerned, the Commissioner can, without even taking the permission of the Council, appoint anybody up to a limit of Rs. 500. The only condition is that it should be ratified by the Local Self Government Department of the Government of Madras. Therefore, such wide powers should not be vested in an employee. That was all right in the former days when the British officers were there. But, that should not be the procedure now to be adopted. The appointing powers of the Commissioner should be considerably reduced, if not, nullified.

Coming from the Corporation of Madras, we have been pointing out through the Corporation Council to the Government that there

[7th March 1956] [Sri K. Vinayakam]

are so many loopholes in the Act which have got to be amended suitably. The powers of the Municipal Council are very much reduced. It is only a dignitary office. For instance, the office of the Mayor of Madras is only an office of dignity which anybody occupies but not much power is vested in him. The role that is being discharged by the Mayor of Madras is just a post office between the Council and the Government. He only transmits the correspondence to the Government of Madras. For the present moment, the Mayor has got the privilege of inviting dignitaries from foreign countries, giving them garden parties and reading to them some good addresses. That is all. There ends our self-government. The people of the State should be trained in the field of Self-Government. But the power vested in the Council is almost negligible. That is the reason why we want that more power should be vested in the Council as well as the Mayor.

Sir, the present demarcation of divisions of the Corporation of Madras was done about twenty-five years back and there are fifty divisions in the City of Madras, each division being represented by one elected councillor. When the extension of the City was effected, I believe it was in 1946, then the extended areas abutting the City of Madras, viz., Ayianavaram, Sembiam, etc., on the northern side and Kodambakkam, Adayar, Saidapet and Guindy on the western side, were added on to the City of Madras. They thought that ten more divisions would be enough and they demarcated divisions just on the basis of population. What is the position now? As the whole City of Madras is crowded, people who come from mufassil naturally go and settle in the extended areas. What was contemplated in 1946, does not stand the test of logic now. For instance, in Kodambakkam Division there are about 36,000 voters whereas in a division in the south of Madras, Edappalayam, there are only 10,000 voters. Candidates contesting in the election from the Kodambakkam Division will have to approach 36,000 people whereas it is sufficient if 10,000 people are approached in the Edappalayam Division. So, this kind of disparity in divisions must be put an end to and the Government should bring in legislation so as to revise the divisions on a rational basis. The population should not vary. The number of voters should not vary to a large extent when compared to other divisions. The area also should be kept in view. Sir, there was a small Committee constituted by the Council which had recommended certain ways by which the Act may be amended. Their useful suggestions may be considered by the Government.

In the matter of District Boards, all this has become an anachronism now. The District Boards do not serve any useful purpose except placing some men in the seat of power. The department dealing with local development works and the National Extension Schemes, have now undertaken the useful work which the District Boards have been doing previously. Attending to repairs of roads, sinking wells, starting of new hospitals and dispensaries—all these items of work which were the monopoly of the District Boards, are

[Sri K. Vinayakam] [7th March 1956]

now being done by the department dealing with the local development works and other concerned departments. So, the District Boards do not serve any useful purpose. I suggest to the Government that they may scrap the District Boards and constitute Taluk Boards which will be in a position to attend to the needs of the local people.

Then, I want to bring to the notice of the Minister about the Wallajapet Municipality to which place the Minister had the courtesy of visiting recently. They have made a request to the Government to bring in suitable amendments to the Act so that they may be empowered to run a bus service from Madras to Wallajahpet. Thereby, they can make extra profits which may go to augment the coffers of the Municipality. That Municipality is an ancient one which is doing creditable work. So, if permission to run the bus service is granted to them, they will make enough money and they will not come and worry the Government for grants, etc.

One word more and I will finish my speech. The Minister was pleased to lay the foundation stone of an additional block for the Municipal High School. They have raised enough funds and the Municipal Council has given sanction to set apart the amount for the purpose but they must finish the building before the end of the official year, i.e., 31st March. If the Local Administration Department is going to delay—they may have their own proper reasons—then they may not be able to get the allotment from the Collector of North Arcot from the local development works allotment. I would request the Hon. Minister to look into the matter and pass suitable orders so that the work will be finished soon. After all, it is Municipal High School which is doing very good service to the people.

With these few words, Sir, I support the cut motion moved by my hon. Friend Sri A. Ratnam.

* SRI V. R. NAGARAJAN : Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand for Grant moved by the Hon. Minister for Local Administration. The Demand is modest enough in the amount even though the works to be executed under this Demand are many. However small the amount may be, I would emphasise and ask the Hon. Minister to see that this amount is spent in useful ways and not wasted on various unnecessary works which are not of much importance or which are not much needed for the people at present.

11-40 a.m. Sir, in executing some of the Civil Works, whether it is by the municipalities or by the local boards, or by the Government, sometimes certain hardships are caused to the people in the vicinity. For example, in my own constituency, there is a bridge under construction. That is the bridge over the river Pennar, six miles from my town on the National Highways, the Madras-Tiruchi trunk road. In the construction of this bridge, there is a diversion of the road as indicated in the Plan prepared by the Government Engineers. In the formation of this road, to suit the construction of the new bridge, two villages are directly affected by such construction. They are

[7th March 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

Nathamedu and Pidagam in Villupuram taluk. These two well-known villages in my taluk are affected and the poor agriculturists who own some lands there are put to difficulty. From 1954 onwards, the people have been submitting memorandum after memorandum to the Government and I have also taken the opportunity to meet the Engineer on the spot. There is a Special Engineer in charge of the construction of the bridge. I have also met the Chief Engineer for Highways. He was also pleased to promise that he will look into the matter. I have also presented a petition to the Hon. Minister for Public Works on the 28th February. I am sorry to state that nothing has been done in the matter till now. I am afraid the Engineering Department is going its own way. The exact complaint of these ryots is that they own about 2, 3 or 4 acres. They are all dry lands which have been converted into wet lands by the installation of oil engines and electric motors and also filterpoint wells. These wells have been dug by the Government. So, it is not only a question of the ryots being directly affected but also it is a question of certain schemes and measures taken by Government to help the ryots in the locality getting jeopardised. In this connection, I request that the road alignment now proposed by the Engineering department may be altered to suit the requirements of the villagers. They have submitted an alternative plan to the Engineering department. If the Engineering department would adhere to the diversion of the road as indicated by the villagers, it would not cause much difficulty to the Engineering department and it would not affect their planning and their technical skill. I hope the Hon. the Minister for Local Administration will kindly bear this in mind when he replies either by himself or in consultation with the Engineering department. I hope he will be able to give some suitable reply to the villagers even directly if possible.

Sir, these landholders have invested Rs. 3,000 and Rs. 4,000 for putting up installations. If the road is diverted and is allowed to pass through their lands, I am sure the land value will go down and they will not be able to produce anything there. They are all nanja lands and they will not be able to produce enough foodgrains to meet the requirements of the locality. This is a very important matter which must be taken into consideration.

Sir, I wish to draw the attention of the Hon. Minister to the general backward condition of the ryots in South Arcot district. In spite of the district board functioning there, I am sorry to state that many of the roads have not been improved. I have myself been a member of the district board from 1949 to 1952. In one of the meetings of the board, we were told that only about 1½ miles of new roads will be put up in a particular year, viz., 1949-50. If this is the way in which the district boards are planning their road development, I am sorry to observe that they are not functioning to the satisfaction of the people. I think there is a special fund for the construction of roads, viz., the road cess fund. If sufficient money is not available in this fund, they draw from the railway cess fund. I think there is an accumulation in the fund which is available to the

[Sri V. R. Nagarajan] [7th March 1956]

district boards. They may freely draw from that fund to implement their schemes of road development. If this is done, I am sure the condition of the ryots in my district of South Arcot which is in a very backward state may be helped in the matter of communications. There are very many villages which do not have good roads. As a matter of fact, there are many villages which cannot be reached by motor vehicles. Even double bullock-carts can go there only with much risk and peril.

There is another matter which I propose to deal in this Demand, and that is this. There are dhobi khanas in some big cities like Madras. But, we do not have them in other cities and towns. I do not know whether there is provision for them in municipalities and big towns like Tiruchirappalli, Coimbatore or even Madurai. There is a feeling among the dhobis who are rendering us very essential service that their requirements are not complied with by the Government. The population is increasing by leaps and bounds and the need for dhobi service is also gradually increasing. The dhobis are finding it difficult to travel a distance of 3 to 4 miles, wash the clothes, dry them and bring them back after ironing to their customers. It will be better if the Government come to their rescue by building more dhobi khanas not only in the City of Madras, but also elsewhere.

Sir, I want to make a pointed reference to one other matter and that is the supply of protected water to Villupuram municipality. I know that the municipality has passed a resolution some two or three years back to the effect that that municipality may be provided with protected drinking water and the necessary quantity of water may be taken from the river Pennar which is only 6 miles from Villupuram. The town is now growing in population. Its population will be between 40,000 and 50,000. Most of the householders have wells in their houses. But, the water is not uniformly good. In some cases, it is brackish and in some others it is saltish and not drinkable. I know of cases in which very many people go to the railway premises to get drinking water. It is high time that the scheme for the supply of protected water to the Villupuram municipality is drawn up and included in the Second Five Year Plan. Though the resolution of the municipality has been communicated to the Government long ago, no steps have been taken till now, and it has not been included in the Second Five Year Plan. I am sorry, that this work has not been given priority. I would be personally grateful to the Hon. the Minister for Local Administration and the people of Villupuram municipality will also be grateful to him if only he takes up this matter into consideration and includes this work at least in the next year's budget. I hope some amount will specifically be allotted for this purpose. I have only to state that the amount demanded under this Demand is not very much and so it is not possible for me to suggest any more improvements. I only request that the Hon. Minister may be pleased to look into the road diversion affecting the two villages mentioned by me. I hope and trust that the Government will come to the rescue of the villagers.

[7th March 1956]

* SRI D. K. RAJU : Mr. Speaker, while supporting the cut motion on this Demand, I wish to point out that under the present set-up of the Government and under the Five Year Plans, the panchayat boards occupy the key position. Because, it is said that the huge amounts allotted for rural development in this State under the Five-Year Plan will be spent through these panchayat boards. The general idea is to make the rural parts of the State attractive and for this purpose, they want to develop the rural areas in all directions.

Sir, when recently a seminar was held in Madurai, the Director of Rural Welfare said that the whole panchayat administration was going to be overhauled, by changing the undesirable personnel that manned the panchayats to-day. Many of the members present at the seminar pointed out that before the Government spent such huge sums of money on the panchayats, they must see that the panchayat presidents and members who were undesirable should be cleared out. But those officials who were present there assured the members that they would look into these matters. I may just mention one or two instances in my own constituency where the work of the panchayat members is far from satisfactory. Representations to the officials and finally to the Government have been of no use. All the representations have been shelved conveniently. I have already said that in one panchayat board in Kannapuram in my area, the president is systematically misappropriating the panchayat funds. This has been so since 1952. I think about a dozen mahazars and personal representations have been made so far. Last year, the Inspector of Local Boards sent a notice of termination of the services of this president. Somehow or other, it was withdrawn later. Still the complaints against him persisted. At last the Inspector chose to send him only a warning. Well, Sir, warning has no effect in all such matters. Either he should make an enquiry thoroughly and punish the president if there was a case against him or the entire proceedings should be dropped. Instead of doing these, a simple warning is sent. I think such warnings only help these undesirables in office. Whatever may be the case, if all of us are really serious about rural uplift, we must see that such things do not recur in any of the panchayat boards in the State. First of all, we must see that these panchayats are well-fed with finances. And then whenever any complaints are heard, they must be enquired into and steps taken to enquire into them thoroughly and pass orders thereon. We are going to spend huge sums of money on these panchayats. All this is tax-payer's money and we must see, therefore, that the money is usefully spent by the panchayats. Before we do this, we must see that the very structure of the panchayat boards is improved. As the hon. Members who spoke before me said, there should be a separate department to look into the irregularities committed by the panchayats. Instead of clubbing this with the post of Inspector of Local Boards, if a separate Inspector of Panchayats is appointed, it will be good and the panchayats can be managed much more efficiently. I would once more emphasise that only with the uplift of villages, the country can be uplifted economically and socially. Take health. Unless you improve rural

[Sri D. K. Raju]

[7th March 1956]

health, the health condition in the State will not improve. Take again education and communications. Everything depends on proper health being maintained in the villages. Panchayat areas are the backbone of the country and I would request the Government to see that a separate department for administering panchayats is created so that more efficient work may be done by the panchayat boards. Thank you.

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI B. VAIKUNTA BALIGA : Mr. Deputy Speaker, Sir, it is needless to say that I rise to support the Demand and oppose the cut motion. One thing I may point out here. So far as the proposals covered by this Demand are concerned, I feel that we are slow-moving yet in the old rut. I suggest that there should be a bold and imaginative approach in such matters. We do not know the full implications of the proposals. The local bodies constitute the basis and the foundation whereon the whole superstructure of Government machinery is built. I warn all concerned that unless we pay greater attention to the question of toning up the administration of local bodies, we will be finding ourselves in a quandary and retarding a well-coordinated development of our society. A great difficulty with the panchayats is lack of funds. They must be given generous grants by the State or the Central Government or, in the alternative, some ways and means must be devised to help the panchayats with funds otherwise. I suggest that the contribution that is now being given to the panchayats from the land revenue should be enhanced at least to 15 per cent of the total revenue so that they may have a decent foundation to work on. Without this, it will be impossible for them to function efficiently and to the satisfaction of the people. They cannot help the onward march of society. These bodies are diminutive so far as their financial resources are concerned. They have always to make requests to Government for grants or for permission to raise loans. But, according to the good old rules, these requests are turned down without proper examination. In this connection, I would instance the case of the Municipalities of Mangalore and Udipi which made a request to the Government for help for putting up markets.

12
noon.

I have no hesitation, and there cannot be doubt and debate that the construction of these markets in a proper fashion is going to be a remunerative scheme. If it is a profitable scheme, I cannot understand how and why they have been refused? Is it on the ground that the State Government have no funds? Is there no question at least of giving a loan to these municipalities so that these things may be done. Then there was a request from the Kasargode municipality to have a small bus stand. It is a very small thing. The request has been turned down again. If the principle on which the Government are working for the progress of the nation are to be applied properly and efficiently I have no doubt, the turning down of these requests is highly improper. I am sure the Government would re-examine them with sympathy and try to give as much as possible.

7th March 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

Sir, in order to balance their budgets these municipalities were told at one time that they should impose compulsorily a tax on all vacant lands. This subject was raised in courts of law. Ultimately it was found that it was really not a profitable thing because vast tracts were owned by the municipalities themselves. To impose a tax on themselves was certainly ridiculous. It really did not add to the finances of the local bodies, so that it had to be revised. But the technical difficulty raised on account of this was not remedied. This has got to be remedied so that it worked properly. I do not know whether it was at all analysed before the tax was imposed. Anyway I desire that in enunciating principles of this type there should be closer study by the Government before they are imposed on small little bodies such as the municipalities and the panchayat boards.

There are several things which ought to be entrusted to these local bodies and I am glad to note the Government are contemplating widening the scope of these bodies and entrusting them with greater powers. I wish these would come early. For instance in every district board, it is well known there are a very large number of schools. There are a large number of teachers on the staff of the district board. They are transferred from place to place, and they are unable to find suitable accommodation in the places to which they are transferred. Now should not these district boards be encouraged to take up house construction schemes for which the Centre is giving a grant and also generous help. Absolutely I have no doubt if these things are directed to be taken up with a little assistance from the State to augment the help that is given by the Centre, it will be a very useful thing and the teachers will be able to devote their time and attention with greater ease to the imparting of education.

Sir, my hon. Friend Sri Nagarajan was also pleased to refer to the Central Road Fund. I do not know whether this fund has been properly spent or not so far as this State is concerned. I would like the Hon. Minister to tell us, the representatives of South Kanara whether any scheme has been taken up so far as that area is concerned in this year's budget.

Sir, the finances of the local bodies being so bad, and if the States can take up to deficit financing, is it not possible to allow a certain amount of latitude to the local bodies also and allow them with caution and never going beyond the proper limits, to adopt this deficit financing and try to work up as much as possible rather than simply saying 'Your finances do not permit you. Don't entertain any such applications. The Government cannot permit it.' So far as the various items that have been done under the Community Projects, the N.E.S. and the Local Development are concerned, these are investments of capital however small they are going to be entrusted to the local bodies for being maintained hereafter. I do not know whether adequate provision has been made for that. I do desire that provision should be made for this,

[Sri B. Vaikunta Baliga] [7th March 1956]

otherwise there will be a feeling in the minds of the people that things are not properly looked after and the whole thing is allowed to go waste. This is very important so far as the West Coast is concerned where there is very heavy rainfall and the village roads that have been constructed there have to be maintained with some care. These things are going to add to the load that has to be borne by the local bodies. I do suggest that there should not be an idea in the minds of the people that there is lack of provision of funds for all these useful things done under the various development schemes.

The local bodies have been dealt with in a rather step-motherly fashion. We are encouraging industries and we give certain powers to the local bodies to exercise in this matter. But these powers at times act as a handicap. For instance, in putting up buildings within municipalities there are rigid rules. In enforcing the rules, there are difficulties. What happens is this. If a person desires to build a house within the municipality and if he is not permitted to do so because of these rigid rules, he slowly walks beyond the limits of the municipality where he is untrammelled and puts up a building according to his own desire. Then the area of the municipality is increased subsequently and include that building also within the limits, thus the fact is that that person could build the house according to his desire. Therefore there ought to be a generous, bold and proper approach rather than a rigid approach and adherence to these rules. Again in the matter of cottage industries we are all desirous that they should be encouraged and built up. But at the same time when a person desirous of embarking upon a new industry applies to the municipality for a small licence for running a three horse power motor he is told that he cannot do it there. He is asked to go elsewhere, to what is called the industrial area. No doubt demarcation of areas for industrial and residential purposes is absolutely essential in the interest of the health of the residents of the locality. But the rigid application of rules defeats the very purpose. If there is absolutely no generation of any foul gas, if there is no great noise created, or the atmosphere affected I fail to understand why there should be this rigid adherence to the rules, an adherence which defeats the very purpose of establishing industries in suitable places, where persons residing in the locality are desirous of embarking upon cottage industries. These are things which the local bodies should be enabled to encourage rather than carry a defeatist mentality. They should not be asked to adhere to rules which were framed in the past and when the approach to our problems was totally different. Therefore I do desire that the association of the people with the entrustment of greater powers for self-government should be done in a liberal manner rather than allow them to go on in the old fashion. In conclusion I wish to say that there should be a bolder and more imaginative approach and greater powers should be given to these local bodies for the upliftment of the rural parts. Thank you, Mr. Deputy Speaker.

[7th March 1956]

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: മിസ്റ്റർ, സ്പീക്കർ, സർ, ഈ 12-08 ഡിമാന്റിലെ നാലാം ഘട്ടം എന്റെ സഹൃദയ ശ്രീ രത്നം അവതരിപ്പിച്ച ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തെ പറ്റി അനുകൂലിക്കുകയും ചില കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. തദ്ദേശ സ്വയം ഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് പല നല്ല കാര്യങ്ങളും നാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ചെയ്യാനുണ്ടെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്ന ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അവയ്ക്ക് കനംതന്നെ ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ഇന്നുള്ളത്. ഇതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു നാം ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത് തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വളരെ പരിമിതമായ അധികാരങ്ങളേ ഉള്ളൂ. ആ അധികാരത്തിനുള്ളിൽനിന്നുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായുള്ള വൻകാര്യങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാൻ അവയ്ക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ അധികാരം നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമം അടിയന്തിരമായി കൊണ്ടുവരണമെന്നു ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോട് ചേർന്നു കിടന്നു രണ്ടാമത് ഇന്നു തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം പണമില്ലാതെ ആരുള്ളതാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായമില്ലാതെ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ അവയ്ക്ക് സാധ്യമല്ല.

സർ, ഈ അവസരത്തിൽ മലബാറിന്റെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഏകാന്ത പര്യവേഷണം ഞാൻ മുഖ്യമായും ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മലബാറിലെ നിരന്തരമായ ശോചനീയ വസ്ഥയെപ്പറ്റി ഈ സഭയിൽ പലരും പലപ്പോഴും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലബാറിലെ നിരന്തരമായ ഈ ഏറ്റവും അപകടകരമായ ഒരു നിലയിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. മലബാറിലെ റോഡുകളുടേയും പാലങ്ങളുടേയും ശോചനീയാവസ്ഥ ഒരു നേരിട്ടുകൊണ്ടാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിതന്നെ മലബാറിൽ ഒരു പതുടനാ നടത്തണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അതിനൊരുങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അടുത്തകാലത്തു ട്രെയിം മിനിസ്റ്റർ പോയ വഴിയേ പോകാതെ മറ്റു നിരന്തരങ്ങളും ഒരു പരിശോധിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. പലമില്ലാത്ത റോഡുകളും റോഡില്ലാത്ത പാലങ്ങളും ഓരോപാലായിക്കിടക്കുന്ന റോഡുകളും അവിടെ അനവധി അട്ടിമറകളായി കാണാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണമായി കുറുന്തറപ്പ് താലൂക്കിൽ കണിയാപള്ളി-കുറുന്തറപ്പ് റോഡിൽ കണിയാപള്ളിയിൽ ഒരു ലക്കം ഉൾപ്പെട്ട ചെലവാക്കി പണിത ഒരു പാലം ഉണ്ട്. പക്ഷെ അതിന്നിരവശവും നിരന്തരം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ പാലം ഉപയോഗശൂന്യമായിക്കിടക്കുകയാണ്. നിരന്തര പണിയായ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിനു ഇനിയും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതാതിരി എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഒന്നുപോലെ ഉടൻ പണി നടത്തുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുമായ നടപടിയെടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കണിയാപള്ളി പ്രദേശത്തിന്റെ കഥപോലെതന്നെയാണ് പെരുമണ്ണ പ്രദേശത്തിന്റെ കഥയും. ഇരുവശത്തും നിരന്തരനീക്കങ്ങളാകുന്നുണ്ടു് ആ പാലവും ഗതാഗതത്തിന്നു ഉപകരിക്കാതെ കിടക്കുന്നു. ഇനിയും എത്രകാലം ഈ പാലങ്ങൾ ഇങ്ങനെ കിടക്കേണ്ടിവരുമെന്നു യാതൊരു വിവരവുമില്ല. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കണ്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചത് അടുത്തകാലത്തൊന്നും അവിടെ നിരന്തരകുഴപ്പങ്ങൾക്കുനിടയില്ലെന്നാണ്. മറ്റു ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളെ അപേക്ഷിച്ച് മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിനു ഇക്കാര്യത്തിനായി കൂടുതൽ ഗ്രാന്റ് അനുവദിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ഇന്നു പഞ്ചായത്തുബോർഡുകൾക്കും ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിനും റോഡുകൾക്കുവേണ്ടി അനുവദിക്കുന്ന ഗ്രാന്റ് വളരെ തുച്ഛമാണ്. ആ തുകകൊണ്ട് കൂടുതൽ റോഡുണ്ടാക്കുന്നതല്ല, ഉള്ള റോഡുകൾ നന്നാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുപോലും സാധിക്കാതെയായിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ നിയമം ഭേദഗതിചെയ്ത് തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിനായി കൂടുതൽ ഗ്രാന്റ് അനുവദിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവരേണ്ടത് നാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരു ഗവണ്മെന്റിന്റെയും കർത്തവ്യമാണ്. അതിലൊന്നും ശ്രദ്ധവെക്കാതെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ നികുതി കൊടുക്കണമെന്നു മാത്രം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഒരു ജനകീയ ഗവണ്മെന്റല്ല.

സർ, നാടാകെ ഇന്നു ഉണർന്നുവരികയാണ്. പഞ്ചായത്തുകളും നാട്ടുകാരും ചേർന്നു ധാരാളം നിരന്തരകൾ ഇന്നു ഗ്രാമങ്ങളിലുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലമായ പേരാമ്പ്രയിൽ തന്നെ 72 മൈൽ നീളമുള്ള ഒരു നിരന്തര നാട്ടുകാർ ചേർന്നു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അതു ഏറ്റവും സംരക്ഷിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിന്നു പല മെമ്മോണ്ടുണ്ടു്. അയച്ചിട്ട് ഒരു പ്രത്യേകനവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ആ നാട്ടിന്റെ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിക്ക് അടിസ്ഥാനമായുള്ള ഒരു നിരന്തര

[Sri P. Kunhirama Kidav] [7th March 1956]

என்று. கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் இச்சபை முன் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து பேசுகையில் ஜில்லா போர்டுகள் சீக்கிரமாக ஒழித்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கான துரிதமான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா போர்டுகள், அதிலும் குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லா போர்டை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த ஜில்லா ஒரு பெரிய பிரதேசம். அதிலே 1,500 பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, சுமார் ஐயாயிரம் ஆராயிரம் வாத்தியார்கள் அப் பள்ளிக்கூடங்களை தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் பொருத்தவரையில், எந்த ஒரு நல்ல நிர்வாகமும் கிடையாது. ஆரம்பக்கல்வி பொருத்தவரை எந்த கட்டுப்பாடோ, கட்டுதிட்டமோ அங்கு கிடையாது. அந்த வாத்தியார்கள் ஜில்லா போர்டிலிருந்து சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு, அவர்களுடைய இஷ்டம்போல் தங்கள் சொந்தக்காரியங்களை கவனித்து வருகிறார்கள். அநேகமாக நூற்றுக்கு 60 பள்ளிக்கூடங்கள் பூட்டியே இருக்கின்றன. அப்படி எல்லாம் நிர்வாகம் நடப்பதால், அந்த ஜில்லா போர்டுகளை சீரிய அமைப்பாக மாற்ற அந்த ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்துக்கட்டி, அதை தாலுகா போர்டுகள், டிவிஷனல் போர்டுகளாக மாற்றி அமைத்து, ஆரம்பக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதை நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கான தக்க நடவடிக்கைகளை தாமதமின்றி எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று எங்கள் தாராபுரம் முனிசிபாலிட்டியைப் பொருத்தவரையில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதன் நிர்வாகம் மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. சென்ற வருஷம் ஒரு தடவை ஏன் அடுத்த முனிசிபாலிட்டியை கலைத்துவிடக்கூடாதென்று கவர்ன்மென்ட் நோட்டீஸ் விட்டிருந்தது. ஆனால் அதன் பிறகு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை. அந்த முனிசிபாலிட்டியின் நிதி நிலைமை மிக மோசமானது. வரி வசூல் செய்யப்படுவதே கிடையாது. இந்த அளவில் ஒரு முனிசிபாலிட்டி இருக்கிறதென்றால் அது ஜனங்களுக்கு எவ்வாறு நன்மை

7th March 1956] [Sri A. Senapathi Gounder]

செய்யமுடியும் என்று கேட்கிறேன். மேலும் அந்த முனிசிபாலிட்டியின் சுமார் ஒரு 25 ஆயிரம் ஜனங்கள் குடி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான குடி தண்ணீர் வசதியும் கிடையாது. கிணற்று தண்ணீரும் கிடையாது. குழாய் தண்ணீரும் கிடையாது. பாதுகாக்கப்பட்ட நல்ல குடி தண்ணீர் நிலையங்களும் அங்கு கிடையாது. இவ்வளவு காலமாகவும் ஜனங்கள் அவ்வூர் பக்கத்திலிருக்கும் அமராவதியின் தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டு வந்து உபயோகிக்கிறார்கள். குடிதண்ணீருக்காக, ஒரு Protected Water-supply Scheme நீண்ட நாளைக்கு முன்பே தயார் செய்யப்பட்டு, சர்க்கார் முன் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது என்ன ஆயிற்று என் பது பற்றிய விவரம் இது வரையிலும் தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்த scheme-ை உடனடியாக அமுல் நடத்தி செயலில் கொண்டு வந்து தாராபுரம் மக்களுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கும் படி கனம் மந்திரியார் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அமராவதி ஆறுனது, தாராபுரம் பகுதியில், அதன் குறுக்கே ஓடுகிறது. அதற்கு அப்பகுதியில் ஒரே ஒரு பாலம் தான் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தை கடந்து சென்றால், சுமார் 20 மைலுக்கு கிடைக்கிற தாராபுரம் இன்னொரு பாலம் அந்தநதிக்கு இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள அப்பால்தான் இன்னொரு பாலம் அந்தநதிக்கு இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு, ஊர்களுக்கு செல்லவேண்டுமென்றால் தாராபுரம் பகுதியிலுள்ள அந்த ஒரே பாலத்தைக் கடந்துதான் செல்ல வேண்டும். தாராபுரத்திலிருந்து, பழனிக்கு குறுக்கு வழியாக ஐந்து மைல் குறைவாக பிரயாணம் செய்யவேண்டுமென்றால் அலங்கியம் என்ற ஊர்வழி யாகத்தான் செல்லவேண்டும். அந்த இடத்தில் அந்த ஊரில் அந்த யாக்கத்தான் செல்லவேண்டும். அந்த பாலத்தைக்கட்ட ஸ்தல ஸ்தாபன நதிக்கு ஒரு பாலம் தேவை. அந்த பாலத்தைக்கட்ட ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் அங்குவந்து பார்வையிட்டார்கள். அதன் பின் அவர், அதற்கான உத்தரவையும் போட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் கூடிய சீக்கிரத்தில், அந்த பாலத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் நாட்டச் செய்து அந்த பாலத்தை துரிதமாக கட்டிமுடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அந்த பாலத்தை துரிதமாக கட்டப்படுத்தக் கொடுத்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI A. VELOO: கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவாதத்திலிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்கள் எல்லாம் நல்ல நிலைமைக்கு வந்தால்தான், நம் ஜனநாயகம் வெற்றிகரமாக நடைபெறும். இக்காரியம் நிறைவேற்ற, நிறைய பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ஆங்காங்கு கிராமங்களில் அமைக்கவேண்டும். தற்போது, ஐந்தாறுக்கு மேற்பட்ட ஜனங்கள் உள்ள கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவைகளில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டுகள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. அப்படி நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் சமீபத்தில் தலைவர், பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருந்தாலும், அவைகள் நல்ல விதமாக வேலைசெய்ய இயங்க, அவைகளுக்கு stationery, வரிவசூல் செய்வதற்கான forms முதலியவைகள் கொடுக்கப்படாமலிருக்கின்றன. இந்தக் குறைபாடு நீக்கப்படாமல் நீண்டநாளாக இருந்து வருகிறது. அச்சப்போட்ட forms இல்லாத காரணத்தால் கிராம பஞ்சாயத்து போர்டுகள் வரிவசூல் சரிவர செய்ய முடியவில்லை. டெப்டி பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்கள் Hoe and Company-யிலிருந்து அச்சப் போட்ட forms வந்த பிறகு அதை வைத்துக்கொண்டுதான் வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களை வற்புறுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த forms வரவழைக்க அந்த கம்பெனிக்கு முன்னதாகவே நூறு ரூபாய் அனுப்பவேண்டும். அப்படி அனுப்பினாலும் உடனடியாக பாரங்கள் வருவதில்லை. அது வந்து சேர ஏற்குறைய மூன்று மாதங்கள், நான்கு மாதங்கள் ஆகின்றன. மாயவரம் தாலுகாவில் பல பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இவ்வாறுதான் பாரங்கள் கிடைக்காமல் வேலை நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. அந்தக் கம்பெனியை என் இவ்வளவு கால

[Sri A. Veloo]

[7th March 1956]

தூமதம் செய்து forms-யை அனுப்புகிறீர்கள் என்று எழுதிக் கேட்டபோது அக்கம்பெனியார் உங்களுடைய உத்தரவு வந்து சேர்ந்த பின்னர்தான் அந்த formsஐ அச்சப்போட்டு அனுப்புவதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று பதில் எழுதுகிறார்கள். இந்த குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்ய ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசர்கள் மூலம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து போர்டுக்கும் வேண்டிய stationery பாரங்களை முன்னதாகவே வாங்கி வைத்திருந்து துரிதமாக forms அனுப்ப தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடி தஞ்சை ஜில்லா மக்களால்தான் இந்த மாகாணத்தில் அதிகமான நிலவரி செலுத்தப்படுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அங்கு 11,14,200 ரூபாய் (பதினேழு லட்சத்து பதிநாலாயிரத்து இருநூறு ரூபாய்) நிலவரியாக மட்டும் வருவாகிறது. அங்கு இருக்கும் ஜனத்தொகை இருபத்தொன்பது லட்சத்து என்பதிலிருந்து அறுநூற்று எழுபது (29,82,670). இப்படி அதிகமாக வரி கொடுத்திருந்தாலும் அங்கு இருக்கும் மக்களுக்கு போதுமான வசதிகள் இல்லாமலிருப்பதைக் கண்டு வருந்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஓர் இரு நகரங்களுக்குத்தான், ரோடுகள், பாதைகள் வசதி எல்லாம் இருக்கின்றன. கிராமங்களிலும், சிறு நகரங்களிலும் எந்தவிதமான சரியான ரோடு வசதி இல்லாமலிருப்பது வருந்தத்தக்கதாகத்தான் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ரோடுகள் போடுவதற்கு பண வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றன. சில பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ரோடு போடுவதற்கு தீர்மானம் செய்து ரோடு போட முன்வந்தால் அதற்கும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ரோடு போடுவதற்கு வேண்டிய நிலத்தை acquisition செய்ய வேறு டிபார்ட்மெண்டை அணுகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி கிராமங்களுக்கும் சேரிகளுக்கும் போக்குவரத்துக்கான பாதைகளைப் போட முடியாமல் தட்டிக்கழிக்கப்பட்டு வருவது வருந்தத்தக்கதாகும்.

மாயவரத்திலிருந்து பட்டவர்த்திக்குப் போகும் ரோடு செப்பனிடுவதற்கு ஏற்கெனவே ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. இந்த ரோடு பட்டவர்த்திக்கும் சமீபத்தில், பழவாறு என்னும் ஆறு ரோட்டில் குடைந்து செல்லுகிறது. இந்த ஆற்றின் தண்ணீர் அடிக்கடி கிராமங்களில் உட்சென்று அங்கிருக்கும் பயிர்களையும் வீடுகளையும் நிலங்களையும் நாசம் செய்கிறது. அந்த நாசம் அந்த தண்ணீரால் ஏற்படாதபடி மாயவரம் பட்டவர்த்தி ரோட்டை செப்பனிடுவதற்கு பத்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக செல்களை குவித்துக்கட்டி அங்கு ஒரு திடலில் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒருவர் எனக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார். அதன் நகல் சர்க்காருக்கும் வந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதில் என்ன கண்டிருக்கிறதென்பதை படிக்கிறேன்—

“On the road from the Mayavaram to Pattavarthy near Pattavarthy, the river Palavar had encroached far into the road. Some years back the District Board decided to construct a rivetment and brick blocks had been prepared on the spot. But till now, the brick blocks are lying idle, and the road had to be diverted. If this is allowed the river would join the old bed on the east and a new road would have to be formed. This being a bus route the necessary rivetment may be provided at once and the road saved. Otherwise the bridge north of this place would become useless and the bridge itself may be affected by the changing river.”

இந்த மாதிரி அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற அந்த ரோடை புதிதாக அமைக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு காரணம் ஜில்லா போர்டைக் கேட்டால் எங்களிடத்திலே பணம் கிடையாது, தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் பிரகாரம் செய்துகொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். Block Development Officer-க்கு எழுதினாலோ தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்படி அதை செப்பனிட 50 சத வீதம் மக்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார். ஆகவே இவற்றைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[7th March 1956]

SRI T. S. ARDHANARI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-28 இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையிலே சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சர்க்கார் செய்யக்கூடிய தவறான காரியங்களை சட்டசபையிலே எடுத்துச் சொல்லி கண்டிப்பதற்கு நாம் முற்பட்டால் ஏதோ ஜனநாயக சர்க்காரை குறை கூறுவதாக சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். அதே சமயத்திலே அவர்கள் சர்க்கார் செய்யக் கூடிய காரியங்களிலே இருக்கக்கூடிய ஊழல்களையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லும்பொழுது அவர்களுக்கு ஒரு மாதிரி உணர்ச்சி இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியிலே இருந்து நாங்கள் சொல்லும் பொழுது வேறு மாதிரியான ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. பொதுவாகவே சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை சொல்லும் பொழுது அந்த குறைகள் உண்மையாக இருந்தால் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப்பற்றி நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று மந்திரிகள் சொல்வதுதான் எங்களுக்கும் திருப்தியாக இருக்கும் மந்திரிகளுக்கும் திருப்தியாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு ஜாதிபேதமெல்லாம் இல்லாமல் சமத்துவமாக வாழ வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய காலத்திலே திருச்செங்கோடு பஞ்சாயத்து போர்டிலே ஒரு காரியம் நடந்திருக்கிறது. எங்கள் ஊரிலே ஒரு ஆஸ்பத்திரி திறப்பு விழா நடந்தது. அதற்கு நம்முடைய மாகாண கவர்னர் அவர்கள் வந்திருந்தார். அப்பொழுது கவர்னரை வைத்து பஞ்சாயத்துக்கு போர்டு மெம்பர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு போட்டோ எடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த போட்டோவிலே அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு தாழ்த்தப்பட்ட மெம்பரின் உருவத்தை அடித்துவிட்டு அந்த போட்டோவை பஞ்சாயத்து போர்டிலே மாட்டி இருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மெம்பர் என்பதற்காக, நம்முடைய மாகாண கவர்னர் இருக்கிறார் என்பதைக்கூட உணராமல்—வேறு யாராய் இருந்தாலும் பரவாயில்லை—அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பருடைய உருவத்தை அந்தப் போட்டோவில் அடித்துவிட்டு இன்றைக்கு எல்லோருடைய வீட்டிலும் மாட்டி இருக்கிறது. இதை அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்களே வந்து இந்த மாதிரி அனியாயம் நடந்திருக்கிறது என்று என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். அதே சமயம் பழனி என்ற அந்த மெம்பரும் வந்து அந்தப் போட்டோவைப்பற்றி சொன்னார். நீங்கள் போய் ஒரு போட்டோவை வாங்கி வாருங்கள் பார்க்கலாம் என்றேன். அவர் போய் கேட்டதற்கு நீங்கள் அந்த போட்டோவில் இல்லை என்று சொல்லி கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இது எதிர்க்கட்சிக்கும் சர்க்கார் கட்சிக்கும் இந்த நாட்டுக்கும் பெரிய அவமானம் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கெல்லாம் விசேஷ சலுகை கொடுத்து அவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற துடிப்பு நம்முடைய நாட்டிலே சகல மக்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய இந்த காலத்திலே இப்படிப்பட்ட பிற்போக்குத்தனமான முறை பஞ்சாயத்து போர்டிலே நடக்கிறது என்றால் இந்த பஞ்சாயத்து போர்டின்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சர்க்கார் நேர்மையாக நடக்கிறது என்ற முடிவுக்கு எங்களால் வரமுடியும். இல்லையென்றால் வரமுடியாது. இது இந்த மாகாண கவர்னரையே அவமானப்படுத்தக்கூடிய விஷயமாக நான் உணருகிறேன். இந்த பஞ்சாயத்து போர்டின்மேல் எடுக்கப்படக்கூடிய நடவடிக்கையை பொருத்துத்தான் சர்க்காரின் நல்லெண்ணத்திலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை பிறக்கும். இந்த விஷயத்தை I.L.B. இடத்திலே சொல்லும்பொழுது அந்த பொறுப்புள்ள அதிகாரி என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? நான் என்ன பண்ணுவேன், நான் ஒன்றும் செய்யமுடியாது, நீங்கள் ஏதாவது செய்வதாக இருந்தால் செய்யுங்கள் என்கிறாரே ஒழிய “நான் கவனிக்கிறேன்” என்று ஒரு ஆறுதலான வார்த்தைகூட சொல்லவில்லை. இதனால் அதிகாரிகளுக்கே அதிகாரம் இல்லை என்று நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார்தான் இதற்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும். ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மெம்பர் பிரசிடெண்டுக்கு பக்கத்திலே இருக்கிறார் என்ற ஜாதி வெறியினால்தான் இந்த காரியம் நடந்திருக்கிறது. அந்த பிரசிடெண்டு ஒரு வாலிபர்தான். ஆனால் அவரிடத்திலே உள்ள குணம் 100 வருஷத்திற்கு முன்னால் இருந்திருக்கக்கூடியது. அதன்

[Sri T. S. Ardhanari] [7th March 1956]

காரணமாகத்தான் அந்த போட்டோவிலே இருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மெம்பரின் உருவத்தை அடித்துவிட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். தயவு செய்து இது சம்பந்தமாக உருப்படியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30 * SRI K. UPPI: Sir, I rise to speak on this Demand. Our p.m. local boards start with the panchayat boards so that their administration may be on as democratic basis as possible. It is with this object that we introduced the panchayat boards. But so far how many panchayat boards have been able to carry out the intentions of the authors of this movement is yet to be known. So far as I know in Malabar very few panchayat boards are solvent. Those panchayat boards which have come into existence during the last three or four years have been useful to collect money from the people and waste most of it. Citing the panchayat board in which I live, as an example, I can say it collects about Rs. 3,000 annually out of which a sum of about Rs. 2,000 goes for the maintenance of itself and its officers. Barely a thousand rupees are left for using for public benefit. With this thousand rupees, the panchayat is not able to do much for the benefit of the residents of the area. That is the case, I find on enquiry, in most of the panchayat boards except major panchayat boards. Sir, it was the understanding at the time when the Panchayats Act was passed that at least 12½ per cent of the revenue collections shall be given to the panchayats, but the Government have not kept up that promise. They have gone back upon that promise, and the Act has been amended to take away even that 12½ per cent contribution. In the circumstances, I do not know how far the panchayat boards will be useful unless the Government are prepared to contribute at least an amount equal to the amount which the panchayat boards themselves collect. This is a matter which the Government have to consider seriously and do the needful so that the panchayat boards may be useful to the country in the present set-up.

Coming to Malabar district, I must say and repeat that the condition of roads there is not satisfactory. Malabar is one of the places on the face of the earth where there is very heavy rain. All the money spent on the roads by the local boards is spent during the rainy season. It is during the rainy season that repairs to roads are done. But after the rains cease, we find that the greater part of repairs and improvements carried out to the roads are washed away by rains, and the condition of roads is not any the better. They are very unsatisfactory. Apart from this, most of the rivers are flooded during rain and the floods continue for about five or six months. Even rivulets are not fordable. If one travels by the district board roads in Malabar, one will find at every sixth mile or seventh mile that he is stopped as he has to cross a river by a ferry. We have been requesting Government to construct bridges, but the Government have not paid heed to our requests. For instance, for the last five years we have been representing on the floor of this House and outside that a bridge in Tirur

[Sri K. Uppi] [7th March 1956]

(which is a very thickly populated area) be reconstructed. Memorandum after memorandum had been submitted to the Ministers and to the Chief Minister in this behalf, but yet till to-day they had no effect. All our cry has fallen on deaf ears. This Tirur-Tanur bridge was washed away some thirty years back. Since that time people have been crying hoarse to reconstruct that bridge, but it has yet to be reconstructed. Two or three years ago, estimates were called for and estimates were prepared. Again those estimates have been shelved. Here I have to point out that year after year a number of bridges are giving way due to floods and efflux of time and adding to the inconvenience of the public. For instance in Malabar the Anjerakandi-Tellicherry bridge has gone down. In other places also bridge after bridge is going down, and the number of bridges that require repairs is increasing. The Government must pay immediate attention to the construction of these bridges.

Another point which I would like to bring to the notice of the Government is this. Under the Building Rules of 1942, as amended in 1952, mosques and Madrassas are not allowed to be constructed or even repaired without the previous permission of the District Collector. This has become a very serious source of harassment to the public especially to Muslims in Malabar, and the Malabar District Board passed a resolution and submitted it to the Government requesting them to amend the rules in such a way as to remove the harassment that is caused to the Muslims and the general public. Even school buildings which were being constructed had been stopped on the plea that previous permission from the Collector has not been obtained. I know several of them which have been partly completed will go down during the ensuing monsoon if permission is not granted as early as possible. I request the Government to pay heed to the district board's resolution. Many public meetings and public bodies have submitted resolutions to the Government to amend the Act so as not to harass people and cause unnecessary loss to them. I may cite the case of a mosque where prayers were going and a congregation also was to be held. Somebody put in an anonymous petition to the Collector saying that a building had been constructed without the consent of the Collector. The Police and other people came. Then only the local people came to know that somebody had put in an anonymous petition. The Police made enquiries and found that it was only an old building. The petition was simply put to harass the local people. Such things are being done. I request the Government to look into the matter and amend the rule in such a way as not to cause unnecessary harassment. With these words, Sir, I have done.

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Mr. Deputy Speaker, Sir, I 12-40 p.m. rise to support the Demand moved by the Hon. Minister for Local Administration. At the same time I wish to make a few observations on the working of the Local Administration Department.

[Sri S. C. Virupakshiah] [7th March 1956]

There is a provision in the present Panchayats Act for constitution of panchayats wherever feasible and more number of panchayats must be constituted on the basis of population. The Government seem to be reluctant to implement this provision. I wish more number of panchayats must be constituted. If only more number of panchayats had been constituted it would have been handy to take up many works under local development schemes. Now, under local development schemes, fifty per cent contribution from the people is demanded. If panchayat boards have been constituted in areas where works under local development schemes can be started, the panchayat boards constituted in those areas also will be in a position to contribute something for carrying out those works, and those works can very easily have been executed. I wish to reiterate my plea that the Government be pleased to constitute panchayat boards wherever it is possible and feasible.

Again, Sir, I wish to reiterate another thing which I have been telling all along. The Government are bestowing more attention on urban areas than on rural areas. In this country more than 80 per cent of the people are living in rural areas and, therefore, it is but proper that the Government should bestow more attention on rural areas and on inter-village communications. Many of the main roads are still in the hands of the district boards. They are not able to maintain them or look after them properly, due to paucity of funds. It is just and proper that the Government give aid to district boards more liberally for maintenance of roads. Some of the roads have been woefully neglected.

With reference to my own constituency—Kollegal—I wish to point out that there are very few main roads connecting all the villages in it. The geographical position of my constituency being what it is, there are many jungle streams cutting across the main major district board road in it. The main streams are, Sonnehalle, Thattahalla and Uduthorehalla. Bridges have to be constructed across these streams. It was expected that bridges would be constructed across these streams during the First Five-Year Plan itself but it was not done. For want of bridges, buses are made to stop for a number of hours at these places during the rainy season. I wish to plead that the construction of bridges across these streams be taken up immediately. The construction of bridges, culverts, etc., have got to be speedily attended to than is being done now. Certain groups of villages like Hoogium, Mininiam have no roads at all. This is all due to the fact that the Government are not bestowing proper attention in the matter of inter-village communications. The Government will have to pay attention also to black-topping of roads. The Government seem to have placed certain restrictions in the matter of black-topping of roads. They should adopt a more liberal policy in black-topping of roads. Though there is a little more initial expenditure in black-topping of roads, in the long run it is of advantage to the Government because they have no need to spend

7th March 1956] [Sri S. C. Virupakshiah]

money frequently in repairing the roads. If there is any proportion of mileage fixed for black-topping of roads, I suggest that discretion should be given to the Engineering department, in the matter of black-topping of roads, in a more liberal manner. Certain buildings maintained by the district boards are in a very bad state of repair and require immediate attention on the part of the Government. With these few words, I resume my seat.

* DR. K. B. MENON : Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to use the little time at my disposal to discuss the policy of the Government in the transfer of Transport, Medical and Education departments from district board to Government hands. As far as Transport is concerned, I have been pleading with the Government to transfer it from the district boards to the Highways department. Answering a question the Hon. the Minister for Public Works mentioned that it was the policy of the Government to transfer the roads now maintained by the district boards to the Highways department. But that is being done gradually. With regard to such elementary needs like transport, medical aid and education, I wish the Government, in these days of expansion, to follow more a policy of radical and revolutionary change than one of gradualism. As far as district boards are concerned, not only in Malabar but everywhere in the State and we have heard it mentioned by member after member, they have not got the finances required, that they are financially bankrupt, that they have not the technical personnel, that they have not got physical equipments like machinery and that they have not got experience and also the efficiency to undertake big responsibilities, with the result, the problem of giving education, providing medical aid and transport undertaken by them are unsatisfactorily done. I would, in this connexion, invite the attention of the Hon. Minister for Local Administration to Kottapadi-Kundukadavu road about which I had made representations to him very often. I am thankful to the Madras Government as well as the Central Government for having made the grant though that grant has been given after insistent and persistent representation for over a year. Unfortunately, this road has been also handed over to the district board. This is not a small road. This is one of the important roads connecting important centres like Chavakad, Ponnani, and it is going to cut the distance between the above two places by about 18 to 20 miles. I am fairly sure that sooner or later this will be made a bus route. If that is to be so, the construction and maintenance of this road becomes very important and I feel that the district board is not competent to do it. The Collector of Malabar, Mr. Subramaniam, had also made representations to the Government suggesting that this road should be taken up by the Highways department. I suggest to the Government that the construction of this road be taken up by the Highways department.

Coming to Local Fund hospitals, they are also poorly housed, ill-equipped with medicines and the personnel employed also are very unsatisfactory. The district boards, again, have not the

[Dr. K. B. Menon] [7th March 1956]

finances to manage them and where they have the finances they are not efficient and work is not carried on well. I understand that in the Second Five-Year Plan, in some of the backward areas the Local Fund hospitals are going to be upgraded. I am particularly talking of Malabar where I understand that some Local Fund hospitals are going to be upgraded. My information is that for upgrading of hospitals contributions from the people have been forthcoming and for some reason or other some of these contributions have not been accepted by the Government.

I wish the Government, wherever such contributions come, to get hold of them, make sure of them and make use of them in upgrading these hospitals.

12-50 P.M. Speaking of my own constituency, Trithala, for Local Fund hospital scheme Government have sanctioned a certain amount, but the district board has not been able to make use of that contribution and I am afraid that that is going to lapse. No local contribution will come to supplement the contribution from the Government, unless the committees are appointed properly and unless a certain amount of local confidence can be created. Somehow or other, the district board seems to be incapable of doing that and therefore I wish the Government moves in the matter so that this work may be done.

With regard to Education, I need not take it up now; I shall reserve that question till the Demand on Education comes up for discussion before the House. Thank you, Sir.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த டிமாண்டஸ் பேரில் வெட்டுப் பிரேரணை மீது பல நண்பர்கள் உபயோகப்படுத்திய கருத்துக்களையும், உபயோகத்திற்கு தேவையில்லாத கருத்துக்களையும் கூறினார்கள். சிலர் சம்பந்தப்பட்டதையும், சம்பந்தப்படாததையும் கூட சொன்னார்கள். இதில் அவசியமுள்ள குறிப்புகளையெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காக்களுக்கு அனுப்பிவைத்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று பொதுவாக கூறிக்கொள்கின்றேன்.

முதலில் ஸ்தல-ஸ்தாபனங்கள், ஜில்லா போர்டுகள் இருக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றியும், பஞ்சாயத்துக்கள் நிலைமை சரியாக இல்லை, அதை ஓரளவு மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்றும் இங்கு கூறப்பட்டது. அதைப்பற்றி என்னுடைய டிமாண்ட்ஸிலே கூறி இருக்கிறேன். ஜில்லா போர்டின் அதிகாரத்தை அனுசரித்து பஞ்சாயத்துகள் இயங்குவதற்கு இப்பொழுது சாத்தியமில்லாமல் இருக்கிறது. அதையும் திருத்தி அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அதற்கு உதவியாக High Level Committee அமைத்து, இவையெல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டு ஒரு திட்டவட்டமான முடிவுக்கு அரசாங்கம் வரும் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஸ்ரீ ரத்தினம் தன் வெட்டுப் பிரேரணையின்போது ஏதோ 90,000 ரூபாய்தான் இந்த மாகாணம் பூராவிற்கும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த தொகையைக்கொண்டு கிராமங்களுக்கெல்லாம் ரோடுகளை போட முடியாது என்று தன்னுடைய வழக்கமான முறையிலே வெகுவாகக் கூறினார். ஆனால், அது முற்றிலும் சரியான புள்ளி விவரம் அல்ல என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். முன்பே 9-வது டிமாண்டில் 43 லட்ச ரூபாய்களும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டில் அதிகப் பணமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[Sri S. S. Ramasamy Padayatchi] [7th March 1956]

அதற்கு உடந்தையாக 45 லட்ச ரூபாய்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தப் பணங்களுக்கெல்லாம் புதிதாக ரோடுகளைப் போடுவதற்கும், போட்ட ரோடுகளை பராமரிப்பதற்கும், மெட்டல்கள் போடுவதற்கும், சிறு பாலங்கள் அமைப்பதற்கும் உதவவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றது. ஜில்லா போர்டு திட்டத்தில் இல்லாமல் இருக்கின்ற சில கிராம ரோடுகளை கவனிப்பதற்குத்தான் இந்த 90,000 ரூபாயை அனுமதித்து இருக்கிறோமே தவிர மாகாணம் பூராவிலும் அமைப்பதற்கு அல்ல. ஆகவே ரத்தினம் அவர்களுடைய கணக்கு தப்பானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே 5,000 மைல் ரோட்டுகள் போடுவதற்கு 6,500 ரூபாய் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்துறு பேருக்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகையுள்ள கிராமங்களில் ரோட்டுகள் அமைக்கப்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சேரிகள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை. போக்குவரத்து வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பது போன்ற குறைகள் கூறப்பட்டன. அது சரியல்ல. சேரிகள் அபிவிருத்தி விஷயத்தில் அரசாங்கம் விசேஷ கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அபிவிருத்திக்காக ஆகும் 50 சத தொகையை ஸ்தலத்தில் உள்ளவர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்ற விதி இருந்தாலும், சேரிகளைப் பொறுத்தவரையில் 10 சத வேலை செய்தால் போதும் என்ற வசதி இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகளில் ரோட்டுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதைப் பரிபாலிக்கவேண்டிய நிதி வசதி ஜில்லா போர்டுகளுக்கில்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் இவைகளை கவனிக்கவேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் யோசனை தெரிவித்தார்கள். அதற்கான தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

1956-57 பட்ஜெட்டில் ஜில்லா போர்டுக்குச் சொந்தமான 450 மைல் ரோட்டுகளை பராமரிப்பதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜில்லா போர்டு ரோட்டுகளை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. இதனால் பெரிய அளவு நிவாரணம் ஏற்படும்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி பேசுகையில் குறிப்பிட்டார், ஈரோடு மகாஜன காலேஜுக்கு பணம் கொடுத்ததுபற்றி ஈரோடு முனிசிபல் கமிஷனர் தவறாக நடந்துவிட்டதாக பேசினார். ஆனால், இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கமோ அல்லது அதிகாரியோ தவறு செய்யவில்லை. கவுன்சிலின் தீர்மானம் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே இருந்தது. அதாவது, 1955-ம் ஆண்டு ஜூலை 27-யிலே முனிசிபல் கவுன்சில் தீர்மானித்திருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தின்படியே அவர் நடந்து கொண்டார். காலேஜுக்கு பணம் கொடுத்தார். இதை அரசாங்கம் மாற்றவேண்டும் என்றெல்லாம் கூறப்பட்டன. ஆனால் பணம் சரியாகத் தான் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்காரும், கமிஷனரும் செய்தது சரிதான். தீர்மானத்தின்மேல்தான் அரசாங்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பொது நிதியிலிருந்து பணம் இருக்குமானால் அரசாங்கம் கொடுப்பதற்குத் தவறு இருக்காது. இதனால் அந்தப் பணம் கொடுத்த கமிஷனர் சரியாகத்தான் நடந்துகொண்டார் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கவுன்சில் செய்த தீர்மானத்தை சர்க்கார் தடை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அது நேர்மையானது. முந்தைய கவுன்சில் செய்த தீர்மானத்தை பின்வரும் கவுன்சில்கள் மாற்றுவது சரி அல்ல. அதை தடுத்து நிறுத்தப்படும். கவுன்சில்கள் இம்மாதிரி யாக மாறுவது இயற்கையே. கட்சி பூசல்கள் காரணமாக செய்யப்படுவதாக குறிப்பிட்டார்கள். சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் தீர பரிசீலித்து இறுதியாக எது நியாயமோ அதை செய்யும். நேர்மையைப் பாதுகாப்பதற்கு சர்க்கார் தவறாது. கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கு நன்கொடை அளித்து

[Sri S. S. Ramasamy Padayatchi] [7th March 1956]

விட்டு இதர காரியங்களுக்கு கஷ்டம் என்று சொல்வது கூடாது என்பது தான் சர்க்காரின் விருப்பம். எந்த ஸ்தாபனமாவது கல்வி நிலையங்களுக்கு பண உதவி செய்வதற்கு சர்க்காருடைய அனுமதி கோரினால் அதற்கு தடையாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நேரக்கம். உதகமண்டலம் முனிசிபாலிடி விஷயமாக அங்குள்ள கல்லூரிக்கு பண உதவி அளிப்பதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கேட்டபோது சர்க்கார் அனுமதித்து இருக்கிறது. அதைப்போலவேதான் வேறு சில முனிசிபாலிடிகளும் அனுமதித்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பஞ்சாயத்துகளில் இப்போது இருக்கும் அதிகாரம் போதாது. பஞ்சாயத்து போர்டு சட்டங்க ளெல்லாம் திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கூறினர். பொது வாக குறைகள் கூறப்பட்டன. சட்டங்களைத் திருத்தி அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாக கொண்டுவரவும் சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது. கண்மாயிலிருந்து மீன் பிடித்தல், உரங்களை சேகரித்தல், மாங்களை எலத்தில் விடுதல் முதலியவை களில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வருவாய் வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவை கள் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு சேர வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கூறினர். மேலும் புறம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண் டும் என்றும் கூறினர். இது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துகள் வண்டிகளுக்கு வரி விதிப்பதிலும், முனிசிபாலிடிகளிலும் அகலுக்கு வரி விதிப்பதிலும் ஏதோ குழப்பம் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். இதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால், இதில் சங்கடமான நிலைமை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துகள் வழங்குவதற்காக பணத்துக்காக நகரசபை யில் தீர்மானம் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இத்தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால்; உண்மையில் அதனுடைய கஷ்டங்களை நீக்க முயற்சி செய்யும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏதோ பஞ்சாயத்து போர்டுகள் பாரம் அச்சடிப்பதற்கு ஹோ அண்டு கம்பெனிக்கே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதை அந்தந்த ஜில்லா போர்டு களிலேயே அச்சடிப்பதற்கு பஞ்சாயத்து ஆபீசர்களுக்கே அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ததில் ஹோ அண்டு கம்பெனியில் கொடுப்பது "சீப்" ஆக இருக்கிற தென்று தெரிந்தது. மற்ற இடங்களில் கொடுப்பதனால் காலதாமதம் ஏற்படுவதாக இருக்கிறது. இதனால் நஷ்டமே தவிர லாபம் இல்லை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் அவர்கள் பேசுகையில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ரோட்டுகள் அமைக்கும் வேலையில் மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யும்.

ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்கள் அரசாங்கம் முனிசிபல் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அது அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும், கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனர் பல யோசனைகளை சிபார்சு செய்திருக்கிறார். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்கிறது. மொத்தத்தில் சட்டத்தைத் திருத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். வாலாஜாபாத் பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டம் கட்டுவதற்காக பணம் உதவி செய்யவேண்டும் என்றும், அதில் காலதாமதம் இல்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் கோரப்பட்டன. இதற்காக ரூ. 2,500 ஒதுக்கும்படியாக கேட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்தலத்திலுள்ளவர்கள் மீது பணத்தைக் கொடுப் பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்துக்கள், நகரசபைகள், ஜில்லா போர்டுகள் இவைகள் பஸ் போக்குவரத்தை மேற்கொண்டு நடத்தினால், அதிகமான வருமானம் கிடைக்கும் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால், இந்தமாதிரி ஸ்தல-ஸ்தாபனங்கள் private கம்பெனிகளோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு பஸ் போக்குவரத்தை சுபிட்சமாக நல்ல முறையிலே நடத்த முடியாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முடிவு. நகரா

1-04
p.m.

[Sri S. S. Ramasamy Padayatchi] 7th March 1956]

சபைகள் பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்து நடத்தினால் லாபகரமாக இருக்காது. பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துவதென்றால் workshop தேவை. சிப்பந்திகள் தேவை, வெறும் பஸ்கள் மட்டும் ஓடித் திரும்புவது அல்ல. ஆகையால், இதை ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எடுத்து நடத்தினால் நஷ்டம் ஏற்படுமே தவிர லாபகரமாக இருக்காது. நஷ்டம் ஏற்படுவதோடு அல்லாமல், இது பல கஷ்டங்களிலும், தொந்தரவுகளிலும் கொண்டு வந்து விடும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மேயருக்கு அதிக அதிகாரமில்லை. அவர் வரவேற்புக்குத்தான் உப யோகப்படுத்தப்படுகிறார் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. அரசாங்கம் தங்களுடைய ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. கார்ப்பொரேஷன் போன்ற பெரிய நகரசபையில் மேயரைப் போன்ற non-officials தங்களுடைய முழு நேரத்தையும் செலவிட முடியாது என்ற காரணத்துக்காக, அரசாங்கம் தங்களுடைய ஆட்களை நியமிக்கிறார் கள். கமிஷனர் நகரசபையின் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்றாரே தவிர, அவராக ஒன்றும் திட்டம் போட்டு அதை நிறைவேற்றுவதில்லை. Appointment செய்வதற்குக் கமிஷனருக்குத்தான் வேலை எப்படியிருக்கிறது, டிரப்பதாகத் கூறப்பட்டது. கமிஷனருக்குத்தான் வேலை எப்படியிருக்கிறது, அதற்கு எந்த விதமான ஆட்களை நியமிக்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் தெரியுமாதலால், அவருக்கு appointment செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, விசேஷமாக அவருக்கு எந்த விதமான அதிகாரத்தையும் கொடுக்க வேண்டும், மேயரையும் தாண்டி அவர் அதிகமான அதிகாரம் செலுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல.

SRI K. VINAYAKAM: On a point of clarification Sir, வாலாஜாப் பேட்டையில் மந்திரி அவர்கள் நேரில் வந்திருந்தபொழுது அவருக்கு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டபொழுது, நகரசபை பஸ் போக்கு வரத்தை எடுத்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து, அனுமதியும் கொடுப்பதாக பொது மக்களையும், கவுன்சிலர்களையும் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, இப்பொழுது இங்கு அதற்கு வேண்டிய அனுமதி கொடுக்கப்படமாட்டாது என்று சொல்லுவது பொருத்தமா? அதோடுகூட, அங்கு கட்டப்படும் கட்டிடத்திற்காக பணம் ஒதுக்கி வைத்து அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்வதற்கு அனுமதி கோரியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய டிபார்ட்மெண்ட் உத்தரவைக் கேட்கிறார்களே தவிர, அரசாங்கத்தைப் பணம் தரவேண்டுமென்று கேட்க வில்லை. இதில் தாமதத்தைத் தவிர்த்து சீக்கிரமாக அவர்களுக்கு அரசாங்கம் அனுமதி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: அங்கே நான் சொல்லியது அதே மாதிரி உத்தரவு கொடுப்பதாகச் சொல்லவில்லை. விஷயத் தைப் பரிசீலனை செய்வதாகத்தான் சொன்னேன். உத்தரவு எப்படி இருக்கும் என்பதைச் சொல்லவில்லை. இங்கு தான் உத்தரவைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். கணம் மெம்பர் நாகராஜன் அவர்கள் ஏதோ ரோடுகள் போடுவதற்கு நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளுவதில் சில தகராறுகள் இருப்ப தாகவும், அவைகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தகவலை Highways Department Engineer-க்கு அனுப்பி வைத்து இதில் யாருக்கும் கஷ்டமில்லாமல் செய்ய முடியுமானால் அதைச் செய்து வைக் கிறேன். ரோடுகள் போடுவதற்கு நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளுவதில் சில தகராறுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சில மைல்கள் ரோடு போட்ட பிறகு வேண்டுமென்றே சிலர் நிலங்களைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இதனால் ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட வேலை மழையினால் பாதிக்கப்பட்டு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கிராமங்களில் மக்களுடைய நன்மைக்காகத்தான் அரசாங்கம் ரோடுகளைப் போடுகிறதே தவிர திட்டம் போட்டோம் என்ற பெருமைக்காக அல்ல. ஆதலால், இதிலுள்ள கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க பொது மக்கள் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அங்குள்ள நண்பர்களும் அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவாக இருந்து இம்மாதிரி ரோடுகள் போடுவதற்கு நிலங்களை acquisition செய்வதில் ஒத்தாசையாக இருக்க வேண்டும் என்று பொதுவாகக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. S. Ramasamy Padayatchi] [7th March 1956]

விழுப்புரம் நகரசபைக்கு அங்கே water-supply-ஐ அமுலுக்குக் கொண்டுவர உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம், அவர்கள் தகுந்த உதவி செய்தால், மாகாணத்திலுள்ள நகர சபைகள் குறைந்த பட்ச குடி தண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய ஒத்தாசை செய்வதாக முடிவு செய்தோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இதற்காக நாம் எதிர்பார்த்திருந்த பணத்தை குறைத்துவிட்டதால் இந்த திட்டங்களையெல்லாம் உடனடியாக எடுத்து நடத்த முடியாவிட்டாலும் கொஞ்சம் காலதாமதத்துடனாவது இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ D. K. ராஜா, பஞ்சாயத்துகள் தவறுதலாக நடந்துகொள்ளுகின்றன, இதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனிப்பதில்லை என்று சொன்னார். அதே சமயத்தில் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் சரியாக இல்லை. செலவுக்குப் போதுமான பண உதவி இல்லை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. கொடுக்கின்ற பணத்தைச் செலவழிப்பதிலும் தவறுதல்கள் நடக்கின்றன என்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த மாதிரி பணத்தைச் சில பேர்கள் தவறுதலாக கையாண்டு வருகின்றனர் என்று Petitionகளும் மகஜர்களும் அரசாங்கத்துக்கு வருகின்றன. இவைகளை நன்றாக விசாரிப்பதற்கு அனுப்பி வைத்தால், Petition கொடுத்தவர்கள், மகஜர் அனுப்பியவர்கள் ஆதரவு கொடுத்து விசாரணையில் ஒத்தாசை செய்வதில்லை. விசாரணைக்குச் சென்ற ஆபீசர் யாருமில்லை என்று திரும்பி வந்து கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்ததில் ஓரளவுக்குச் சரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று இங்கு ரிபோர்ட் கொடுத்து விடுகிறார். உண்மையிலேயே தவறுகள் நடந்ததாக ருசு கிடைத்த இடங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அவர்கள் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சில பேர்கள் மீது கேசுகள் போடப்பட்டு அவர்கள் ஜெயிலுக்குக்கூட அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனர். அரசாங்கம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையோ, பாரபட்சமோ காட்டுவதில்லை. இந்த விஷயங்களையெல்லாம் சரியாகக் கவனிப்பதற்கு அதிகமான ஒரு ரீஜனல் இன்ஸ்பெக்டர் போடப்பட்டிருக்கிறார் என்றும், இதனால் இந்த மாதிரி தவறுகள் பற்றி கடுமையான விசாரணையும் மேற்பார்வையும் இருக்கும் என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வைகுண்ட பாலிகா நகர சபைகள் மார்கெட் கள் பஸ் ஸ்டாண்டுகள் கட்டுவதற்கு உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். பஸ் ஸ்டாண்ட், மார்கெட் இவைகளை அமைப்பதனால் வருமானம் வரக்கூடிய நகர சபைகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவுவதற்காக ஒரு திட்டம் வகுத்து, மத்திய அரசாங்கத்தை ஒரு கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம். அது கிடைத்தவுடன் இது சம்பந்தமான குறைகளெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யப்படுமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

- கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேலு மாயவரத்தில் ரோடுகள் சரியாக இல்லை என்று சொன்னார். இதுபற்றிய information file-ல் கிடைக்கவில்லை. இந்த விஷயம் Chief Engineer, Highways-க்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, இதை உடனடியாகக் கவனித்து குறைகளை எவ்வளவு தூரம் நிவர்த்திசெய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் நிவர்த்தி செய்யும் படிச் சொல்லுகிறேன்.

திருச்செங்கோடு கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அர்த்தநாரி அவர்கள், எதோ போட்டோவில் ஒரு அங்கத்தினருடைய உருவம் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும்; அது உடனடியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் சொல்லிய மாதிரி போட்டோவில் உருவம் அழிக்கப்பட்டது ஹரிஜன் என்ற காரணத்திற்காக என்று விசாரணையில் தெரியவந்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடமிருந்து சமாதானமும் கோரப்பட்டு, அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும் என்று

7th March 1956] [Sri S. S. Ramasamy Padayatchi]

சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் அங்குள்ள பஞ்சாயத்துத் தொழிலாளிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு உதவ வேண்டும், அங்கு பல்வேறு சங்கடங்களும் தொந்தரவுகளும் இருக்கின்றன, இதற்கு கனம் அங்கத்தினர் கட்சியும் ஒரு விதத்தில் காரணமாக இருக்கிறது. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களை அவமானப் படுத்தும் நிலையில் அங்கு சில காரியங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் ஏற்படாமல் அங்கு சில காரியங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் ஏற்படாமல் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்கும்படி இந்தத் தொகுதி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அர்த்தநாரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Dr. K. B. மேனன் அவர்கள் ஜில்லா போர்டுகளிடமிருந்து ரோடுகளையும் ஆஸ்பத்திரிகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், கல்வியின் பராமரிப்பையும் ஜில்லா போர்டுகளிடமிருந்து எடுத்துவிடும், கல்வியின் பராமரிப்பையும் ஜில்லா போர்டுகளிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவைகளெல்லாம் முன்பே அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கத்தில் இருந்து, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அனேகமாக எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளையும் அரசாங்கம் நேரிடையாக எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு இத்தனை ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு எத்தனையோ Taluk Headquarters ஆஸ்பத்திரிகளை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி அங்கத்தினர் களுடைய யோசனைகளெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக இந்த நிர்வாகத்தில் உள்ள குறைபாடுகள், சங்கடங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க தயங்காது என்று நான் பொதுவாகக் கூறிக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri A. RATNAM : நான் வெட்டுப் பிரேரணையில் கூடலூர் தாலுகா 1-14 விலுள்ள கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். பேசியும் இருக்கிறேன். அதோடு, எந்த எந்த கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் தேவை என்பதைப் பற்றி பல மனுக்களும் கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் கூறவில்லை. அது பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் கூறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* The Hon. Sri S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : எல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் இதை நன்றாகக் கவனித்து செய்வார்கள். இந்த தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட மற்றவர்களை விட எனக்கு அதிக அக்கறை உண்டு என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

Sri A. RATNAM : In view of the assurance given by the Hon. Minister, I beg leave to withdraw the cut motion.

The cut motion was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 45,94,100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[7th March 1956]

(2) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES
AND DUTIES—ADMINISTRATION.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,21,91,800 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.”

Sir, the bulk of the Demand is towards the pay bill of the establishment which amounts to Rs. 42 or 43 lakhs and about Rs. 76 lakhs towards contribution to the local boards under entertainments tax. There is nothing further to add.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,21,91,800 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.”

SRI K. T. RAJU : Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, viz.,

“That the allotment of Rs. 1,21,91,800 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.”

DEPUTY SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion now.

SRI K. T. RAJU : இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்துப் பேசுகின்ற காலத்திலே நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மார்ச்சு மாதம் 7-ம் தேதி யன்று இந்த விற்பனை வரி மூன்றாவது திருத்த மசோதா வைச் சர்க்கார் கைவிட வேண்டுமென்று நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்திலிருக்கும் வியாபாரிகள் எல்லோரும் ஹர்த்தால் செய்வதாக இருந்தார்கள். இந்த விற்பனை வரி மூன்றாவது திருத்த மசோதாவை அரசாங்கம் கைவிட வேண்டுமென்பதற்காக, அந்த மசோதாவின் பேரில் தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்காக, மார்ச் 7-ம் தேதியாகிற இன்றைய தினத்தில் நம் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா வியாபாரிகளும் ஹர்த்தால் செய்யவேண்டுமென்று இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை பேட்டி கண்டதன் பேரில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தை கவனிப்பதாக உறுதி மொழி கொடுத்தகாரணத்தால் அவர்கள் அந்த ஹர்த்தாலை இன்றைக்கு நடத்தாமல் ஒத்திப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவேயுள்ள விற்பனை வரிச் சட்டத்தால் தாங்கள் மிகவும் அவதிப்படுவதையும், இந்த மூன்றாவது திருத்த மசோதா சட்டமானால் இன்னும் ரொம்பவும் அவதிப்பட வேண்டியவரும் என்பதையும் அவர்கள் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் எடுத்துச் சொல்லியதன் பேரில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தை கவனிப்பதாக உறுதி மொழி அளித்தார்கள். அதனால் அவர்கள் ஹர்த்தாலை ஒத்திவைத்திருக்கிறார்கள். நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ஏற்கெனவே இருக்கும் விற்பனை வரிச் சட்டத்தினால் மிகவும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் வியாபாரிகளை, இந்த மசோதா சட்டமானால், அந்தச் சட்டம் மிகப் பெரிய அளவிற்கு பாதிக்கும்; அவர்களுடைய சுயமரியாதைக்கும் பாதகம் ஏற்படும் அளவுக்கு பாதிக்கும். அந்தக் காரணத்தால் தான் அவர்கள் இதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் இந்த விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கும்போது வியாபாரிகளுக்குச் சாதகமான முறையில் இந்த மசோதாவைக் கைவிடும்படியான முறையில் பதில் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

[7th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

அடுத்தபடியாக, இந்த சபையில், ஒவ்வொரு பட்ஜெட் கூட்டத்திலும், பல முனை விற்பனை வரியாக இருப்பதை ஓர் முனை விற்பனை வரியாக மாற்ற வேண்டுமென்று பல தடவைகள் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக இந்த சபையில் எதிர் கட்சியில் உள்ளவர்கள் இதை வலியுறுத்திவந்தார்கள். ஆனால் இன்றுவரையிலும் அதற்கு ஒரு முடிவு காணவில்லை. சர்க்காருக்கு இன்று விற்பனை வரியால் கிடைக்கும் 9 அல்லது 9½ கோடி ரூபாய் வருமானத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமென்று கூறும் வியாபாரிகள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் மக்களிடமிருந்து பணத்தை வசூலித்துக்கொடுக்கும் சம்பளம் இல்லாத பில் கலெக்டர்கள். அதற்காக, இந்த மிகப் பெரிய வருமானமான 9 அல்லது 9½ கோடி ரூபாயை வசூலித்துத் தருவதற்காக, அவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து பணம் கொடுக்காவிட்டாலும் அவர்களை நாம் மிகவும் கொடுமைப்படுத்தாமல் லாவது இருக்க வேண்டாமா? அந்த வியாபாரிகளை கண்ணியமாகவும் கௌரவமாகவும் நடத்தவேண்டும். பல கட்ட விற்பனை வரியில் அவர்கள் பல கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. பல கணக்குகள் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஒரு முனை விற்பனை வரியாக இருந்தால் அரசாங்கத்திற்கு வரும் வருமானம் எந்த விதத்திலும் குறையாது என்பதையும் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது இதனால் எல்லா வியாபாரிகளும், குறிப்பாக பல சிறிய வியாபாரிகளும் கஷ்டப்படுவதை நிவர்த்திப்பதற்காக ஒரு முனை விற்பனை வரி கொண்டுவர வேண்டும்.

மேலும் இந்த வியாபார -சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சர்க்காருக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் உதவி செய்கிறார்கள். ஒரு புயல் நிவாரண நிதி என்றால் அவர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு வேண்டிய கடனுக்காக அவர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சமூகக் கருவிகளாக அவர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருந்து தொடர்ந்து சர்க்காருக்கு உதவிவிடக்கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டுமானால் அதற்காகவும் இந்த விற்பனை வரியை ஒரு முனை விற்பனை வரியாக மாற்ற வேண்டும்.

இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் ரிப்போர்ட்டை எடுத்துக்கொள்வோம். அந்த ரிப்போர்ட்டில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, சென்னை ராஜ்யத்தில் விற்பனை வரி கொடுக்கிறவர்கள் : 1954-ம் வருஷத்தில் 72,777 பேர், 1955-ல் 6,187 பேர். உண்மையாக வரி கொடுக்கவில்லை என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டவர்கள் : 1954-ல் 549 பேர், 1955-ல் 1,142 பேர். குறிப்பிட்ட காலத்தில் வரி கொடுக்காதவர்கள் என்ற தலைபின் கீழ் உள்ளவர்கள் : 1954-ல் 2,505 பேர், 1955-ல் 7,737 பேர். வரி கொடுக்க இஷ்டம் இல்லாதவர்கள் : 1954-ல் 1,183 பேர், 1955-ல் 6,527 பேர். குறிப்பிட்ட காலத்தில் வரி கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக விற்பனை வரி அதிகாரிகளால் ரூ. 5 அல்லது ரூ. 10 அபராதம் விதிக்கப்பட்டவர்கள் : 1955-ம் வருஷத்தில் 31,995 பேர். 1955-ம் வருஷத்தில் வரி வசூலிக்க முடியாமல் பாக்கியிருக்கும் தொகை ரூ. 1,34,00,000.

ஆகவே மொத்தம் 72,777 பேரில் 31,995 பேர் மீது அபராதம் போடப்பட்டிருக்கிறதென்றால் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வரி கொடுக்க முடியாதவர்கள் சமார் 32,000 பேர் இருக்கிறார்கள், அதாவது, 50 சத விதம் பேர். ஆகவே இந்த 50 சத விதம் பேர் வரி கொடுக்கமுடியவில்லை யென்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன ? அதற்குத்தொடர்பாக 1955-ல் விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படாமல் பாக்கியாக இருக்கும் தொகை ரூ. 1,34,00,000. இதற்குக் காரணம் வரி கொடுக்க முடியாமல் இருக்கும் நிலைமை இன்னும் மோசமாக இருப்பது தான். ஆகவே உண்மையாக பல வியாபாரிகளுக்கு சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது இந்த ரிப்போர்ட்டைப் படிப்பதிலிருந்து தெரிகிறது. இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும்.

[Sri K. T. Raju]

[7th March 1956]

இந்த தேசத்திலுள்ளவர்களில் யோக்கியமும் நாணயமும் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது அந்த வியாபாரிகளைக் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிப்பதென்றால் அதை எப்படி விதிக்கலாம் என்பது பற்றி அவர்களோடு அரசாங்கம் மனம் விட்டுப் பேசலாம். அவர்களும் அரசாங்கத்திடம் மனம் விட்டுப் பேசலாம். இரு சாராரும் அபிப்பிராயங்களை நன்றாக தெரிந்து கொள்ளலாம். விற்பனை வரி மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு இப்போது வரக் கூடிய வருமானம் ஒரு முனை வரி போட்டால் குறையாமலும் அதனால் வியாபாரிகளும் சங்கடம் இல்லாமல் வரி கொடுக்கும்படியான முறையில் ஒரு முனை விற்பனை வரியைப் போடுவதற்கு அவர்களோடு கலந்தாலோசிக்கலாம். அப்படி ஒரு முனை விற்பனை வரியை கொண்டுவருவதற்கு எதாவது சரியான முயற்சி செய்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்த மாதிரி மானியத்தின் மீது விவாதம் வரும்போது, அதுபற்றி கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர உண்மையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஒரு முனை விற்பனை வரி வந்தால் தங்கள் வருமானம் குறைந்துவிடுமோ என்று சர்க்கார் பயப்படுகிறார்கள். அப்படி பயப்பட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. இதே வருமானம் கிடைப்பதற்கு ஒரு முனை விற்பனை வரியை எந்த முறையில் போடலாம் என்பது பற்றி வியாபாரிகளுடன் சர்க்கார் கலந்தாலோசிக்கலாம். ஆகவே எப்படியாவது இந்த விற்பனை வரி மூன்றாவது திருத்த மசோதாவை மறு பரிசீலனை வேண்டும். வியாபாரிகளைக் கலந்து பேசி இந்தப் பிரச்சனைக்கு முடிவுகாண வேண்டும். அப்போது தான் சுமுகமான நிலைமை ஏற்படும். வியாபாரிகளும் தேசபக்தர்கள். யாரோ ஒரு சிலர் தவறான கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக எல்லா வியாபாரிகளையுமே குறை கூற முடியாது. வியாபார சமூகத்தையே குறை கூற முடியாது. ஆகவே இது விஷயத்தில் உண்மையாக, மனப்பூர்வமாக ஒத்துழைத்து பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும்.

வருஷத்தில் பத்தாயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்பவர்கள் தான் விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று 1939-ம் வருஷத்தில் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட காலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது. அன்றைக்கிருந்த விலைவாசி வேறு இன்றைக்கு இருப்பது வேறு. அரிசி மூட்டையொன்று 15 ரூபாய்க்கு விற்பது அன்றைக்கு. ஆனால் இப்பொழுது விலைவாசிகள் அதிகரித்துவிட்டன. பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த விலைவாசியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அன்று சட்டம் செய்யப்பட்ட காலத்தில் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு விற்பனை வரி விதித்தது நியாயமாக இருக்கலாம். பதினைந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு இன்றும் அதே நிலைமையான இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியுமா? “பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல்” என்று சட்டத்தில் இருப்பதற்குப் பதிலாக “இருபத்தையாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல்” என்று அரசாங்கம் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்கக்கூடாது?

வியாபாரிகள் என்றால் எல்லோரும் படித்தவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. எழுதப்படிக்கத் தெரியாத வியாபாரிகள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் பட்டதாரிகள் அல்ல. கல்லூரிகளிலோ, உயர்தரப் பள்ளிகளிலோ படித்து போதுமான கல்வி அறிவு பெற்றவர்களும் அல்ல. ஐந்து ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் செய்யும் விதவையுடைய வியாபாரிகள்தான். தினம் ஒன்றிரண்டு ரூபாய் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய சில்லரைக் கடை வைத்திருப்பவர்களும் வியாபாரிகள்தான். இம்மாதிரியான வியாபாரிகளில் பெரும்பாலும் வரவு செலவுக் கணக்குகள் வைக்கத் தெரியாதவர்கள். வியாபாரிகள் என்று சொன்னால் வரவு செலவுக் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளும் முறை தெரியாதவர்களும் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களும் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால்கூட ஜனத் தொகையில் 70 சத விதத்தினர் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள் என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். நாட்டில் கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள்

[7th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

பெரும்பான்மையாக இருக்கும்போது, கல்வியறிவில்லாத வியாபாரிகள் ஏராளமாக இருக்கும்போது அப்பேற்பட்டவர்கள் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் ஆகிறதா இல்லையா என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அதன்படி வரி கட்டவேண்டுமானால் எந்த அளவுக்கு அவர்களைப் பாதிக்கும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

1939-ம் வருஷத்தில் விற்பனைவரிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காலத்தில் எந்தத் தொகையை நிர்ணயித்தோமோ அந்தையே 1956-ம் வருஷத்திலும் வைத்திருப்பது சரியா? நடைமுறைக்கு உகந்தது தானா? இதைச் சற்று யோசிக்க வேண்டும். விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கும் இன்றைய நிலையை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், “பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல்” வியாபாரம் செய்பவர்கள் விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக “இருபத்தையாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல்” என்று மாற்றியமைக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இப்படிச் செய்தால் ஆயிரக் கணக்கான சிறு வியாபாரிகளும், கிராமப் புரங்களில், பஞ்சாயத்து பிரதேசங்களில், முனிசிபாலிடிகளில் இருக்கும்படியான சின்னச் சின்ன வியாபாரிகளும் விற்பனை வரியிலிருந்து விடுபடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அப்படிச் செய்வது தான் நியாயமாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், விற்பனை வரி விதிக்கும்போது, அதை ஒரு முனையில் விதிக்க வேண்டும். சர்க்காருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருமானமும் கிடைத்துவிடும். ஏழை எளிய வியாபாரிகளையும் கஷ்டப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு சில வியாபாரிகளிடமிருந்து விற்பனை வரியை வசூலிப்பதற்கு ஏராளமான அதிகாரிகளையும் சிப்பந்திகளையும் வைத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு பெரிய வரி வசூலிப்பு ஸ்தாபனம் தேவையா? நாட்டிலே எவ்வளவோ முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறபோது, விற்பனை வரி வசூலிப்பதற்கும் சுமுகமான முறையில் ஸ்தாபனத்தை மாற்றியமைக்கக்கூடாது? இந்த விஷயத்தை கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பச்சை மிளகாய், இஞ்சி, பால் போன்ற பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். உணவுப் பொருள்கள் பல வற்றிற்கு ஏற்கெனவே விலக்களித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இது போன்ற பொருள்களுக்கும் விலக்களிக்கப்படுவது அவசியம். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள், விற்பனை வரிச் சட்டத்திற்குக் கொண்டுவரக் கூடிய திருத்த மசோதாவையும் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மந்திரி அவர்கள் இதுவரை எந்த விஷயத்திலும் விட்டுக்கொடுக்கிற வழக்கம் இல்லாமலிருக்கிறது. இந்தச் சின்ன விஷயத்திலாவது விட்டுக்கொடுப்பார் என்று நினைக்கிறேன். விவாதத்திற்கு நாளே பதில் சொல்லக்கூடிய காலத்தில் திருத்த மசோதாவைக் கைவிடப் போவதாகத் தெரிவித்தால் நல்லதாக இருக்கும். அவர்கள் அப்படிச் செய்வார் என்றும் நம்புகிறேன்.

தேங்காய்க்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 8th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Persons charge-sheeted and arrested in the City by the Police

* 3318 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of persons charge-sheeted by the Police for running brothel houses in the City in 1955 up to date;

(b) the number of persons arrested on charges of gambling and the number of raids made by the Police;

(c) the number of persons arrested for theft and the number of cases filed in courts; and

(d) the number of cases of thefts declared undetectable?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) 22.

(b) 6,460 and 869 respectively.

(c) 2,223 and 2,022 respectively.

(d) 2,573.

SRI N. K. PALANISAMY: நியூயார்க் பருத்தி சூதாட்ட ஒழிப்பு சட்டம் ஏற்படுத்தியும் கூட, முன்பு எந்த அளவு இருந்ததோ, அதைக் காட்டிலும் சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுகிறவர்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் மத்திய சர்க்காரைக் கலந்து பத்திரிகைகளில் எல்லாம் காட்டன் நம்பர் போடாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முன்பு இருந்ததை விட இப்பொழுது பருத்தி சூதாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் ஜனரான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆறு மாதத்திற்கு எப்படி நடக்கிறது என்று பார்த்து, பிறகு இதைப்பற்றி யோசித்து அதற்கேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know whether any statistics are maintained in respect of all these cases, viz., gambling and prostitution cases, in each of the Police stations in Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, it is only from these statistics I have got the figures.

SRI V. R. NAGARAJAN: Is it not a fact that some of the policemen themselves are responsible for the prevalence and encouragement of brothel houses?

[8th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are blacksheep everywhere. Therefore I am not prepared to say there are no policemen who are indulging in these things or encouraging these things. I take it they are exceptions.

SRI V. BALAKRISHNAN : Are women spoiling men or men spoiling women?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This spoiling is always reciprocal.

SRI K. VINAYAKAM : Whereas it has been left to the entire privilege of the Police Department to check this menace in the City of Madras and whereas the "mamool" system has crept into the vitals of the administration, whether you like it or not, will the Government think of the possibility of setting up another authority like the C.I.D. to supervise the working of the Police Department and to check where they are not properly doing their work?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are always checks, with regard to these cases. But we cannot set up particularly another department to supervise the working of the Police Department. Then we will have to have another department to check the work of the C.I.D. It will go on in an endless circle. Therefore we will have to trust the people. If anybody misbehaves in the Police service, certainly we should take severe action against him.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Are the Government aware that because of the existence of these statistics, the higher officials insist upon every officer of the Police Station showing more cases in each division, as a result of which often false cases are put up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not aware of this situation. But no doubt the higher officials are impressing upon the various police officers to be more strict and vigilant as a result of which more cases are being detected. That does not mean that they induce the putting up of false cases for the purpose of statistics.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know what exactly is the part played by the vigilance committees in the suppression of immoral traffic?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They help the police in finding out cases and also during raids they accompany the police party.

SRI S. RAMALINGAM : போலீசார் எடுத்திருக்கும் கேஸ்களில் எத்தனைக் கேஸ்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது, எத்தனை கேஸ்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது, எத்தனை கேஸ்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. குறிப்பாக தள்ளுபடியான கேஸ்களுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த மாதிரி எத்தனை கேஸ்கள் போடப்பட்டது, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது, தண்டனை விதிக்கப்பட்டது போன்ற விவரங்களுக்கு தனிக் கேள்வி போடாவிட பதில் கொடுக்கப்படும்.

[8th March 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Arising out of the answer given by the Hon. Minister, will the Hon. Minister call for the records in some of these cases under the Suppression of the Immoral Traffic Act and find out whether the evidence is not almost the same in all cases? It is rather very curious that in all these cases, at the crucial time when a woman is said to solicit, the Sub-Inspector comes to the scene. It is a mere farce. Those practising on the criminal side know that all these are put up cases. Therefore may I request the Hon. Minister to call for the records and go through them to find out whether for the purpose of statistics such cases are not being put up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I confess I never had the advantage of appearing in any of these cases. But certainly I will try to send for the records of some of these cases to find out whether stereotyped evidence has been put up in all these cases.

SRI A. RATNAM : முக்கியமான போலீஸ் கேசுகளில் போலீஸ் காரர்களுக்கு ரிவார்டு அளிக்கப்படுகிறது. பொய் கேசுகளில் போலீஸ் காரர்களுக்கு தண்டனை கொடுத்தால் அவர்கள் ஏழைகளின் பேரிலும் பாமர மக்களின் பேரிலும் பொய்க் கேசுகளை திரிக்காமல் இருப்பார்கள். அதுபற்றி அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வேண்டுமென்றே பொய்க் கேசுகள் போடுகிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது வேறு விஷயம். சில கேசுகள் அவைகளில் இருக்கக்கூடிய பலவீனத்தினால் கோர்ட்டுகளில் உடையட்டுப்போவது வேறு விஷயம். தள்ளப்பட்ட கேசுகளில் லெஸ்லாம் போலீஸ்காரர்களுக்கு தண்டனை கொடுப்பதென்றால், போலீஸ் காரர்கள் கேஸ்களை போடமாட்டார்கள்.

SRI K. R. SAMBANDAM : விஜிலன்ஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர் 9-10 கள் ஏதாவது கேசுகளைப்பற்றி போலீஸ்காரர்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ தகவல் கொடுத்தால் அதனால் அவர்களுக்கு ரௌடிகளினால் ஆபத்து ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு ஏதாவது "ப்ரொவிஷன்" வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அவர்களுக்கு இது விஷயத்தில் ஏதாவது பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தத் தகவல் கொடுப்பவர்களின் பெயரை வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அதைத் தவிர இவர்களுக்கு வேறு எந்த விதத்தில் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : I have read some reports in newspapers that Police Inspectors employ some touts or decoys, tempt them to go to the supposed brothel houses and, when they are in the house, raid the house and book the victims. Does the Minister justify this kind of heinous *modus operandi* adopted by the officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not aware of any such method being adopted by the police. The hon. Member presumes and calls it heinous. There are certain methods of detecting offences and only those methods are being adopted by the police. I do not think any objectionable method is being practised by the police.

[8th March 1956]

Selection of candidates by Public Service Commission, Madras

* 3319 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have made any suggestions to the Public Service Commission, Madras—

(i) to ascertain the political views of candidates before making any selection; and

(ii) to insist on all candidates to answer a paper on "Communist danger in Asia" in the year 1955?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (i) & (ii) The answer is in the negative.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that in the question paper set by the Public Service Commission in 1955 there was a question on "Communist danger in Asia" and are they prepared to issue instructions to the Commission not to put such political questions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Certain questions are put to find out the general knowledge of the candidate. It does not mean that a particular answer alone should be given or a particular point of view alone should be expressed. A candidate may in answering that question say that there is no real Communist peril in Asia and that on the other hand Communism may help Asia. It is not incumbent on a candidate to answer that particular question alone. Alternatives are given. One of the alternatives is 'Prohibition in India' and another alternative is 'United Nations Organization'. The candidate can choose any one of these topics.

SRI S. RAMALINGAM: Will the Government issue instructions to the Commission that the merit of a candidate should not be decided with reference to the view expressed in the answer to questions of a political nature?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Necessarily it will depend upon the answer. But if the hon. Member wants to say that the particular point of view expressed in the answer should not be the criterion for selection, I do agree. But unfortunately the Public Service Commission is an autonomous body and we cannot issue any such instruction to the Commission. The Commission has got its own standards and judgment and I am sure these matters will be taken into consideration by it in arriving at a decision.

Minimum wages to workers

* 3320 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the recommendations made by the Minimum Wages Board at its meeting held on the 4th July 1955; and

(b) the action taken by the Government thereon?

[8th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The information* is placed on the table of the House.

SRI N. K. PALANISAMY: இந்த போர்டு சிபார்சு செய்து கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் ஆகிவிட்டது. இரண்டு தொழில்களைத் தவிர பாக்கி இருப்பதெல்லாம் சர்க்காருடைய ஆலோசனையில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வருடம் ஆகியும் அதனுடைய சிபார்சுகளை அமுலாக்குவதற்கு ஏன் தாமதம் ஆகிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சிபார்சுகளிலே குறிப்பாக குறிப்பிடப்பட்ட தொழில்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாகாணத்திலுள்ள இதர தொழில்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு மற்றும் பல அம்சங்களை யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தையும் கலக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் தாமதம்.

SRI M. PALANIYANDI: மாகாண குறைந்தபட்ச அடிப்படை சம்பள நிர்ணய போர்டு பல சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. அதாவது, இப்பொழுது நகர சபைகளிலும் கார்ப்பரேஷனிலும் சம்பள விகிதம் குறைவாக இருக்கிறது. அதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதே போல் விவசாய தொழிலாளிகளுக்கும் குறைந்த பட்ச அடிப்படை சம்பளம் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சென்னை மாகாணத்தில் குறைந்த பட்ச அடிப்படை சம்பளத்தை சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதுபற்றி இன்னும் சில விவரங்கள் வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்துக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து எவ்வளவு சீக்கிரம் முடிவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் முடிவு செய்யப்படும்.

SRI O. KORAN: May I know what classes of labourers will be benefited by the recommendations of the Minimum Wages Board?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There are four classes A, B, C and D. But I do not have with me particulars about each of these classes.

SRI K. P. GOPALAN: May I know whether the Government will implement the recommendation of the Central Government as well as the Central Minimum Wages Advisory Board for the inclusion of more industries in the schedule and thus fix minimum wages for more industries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Before fixing minimum wages for particular industries, these industries have to be brought within the scope of the Minimum Wages Act. All that is under the examination of the Government.

SRI N. K. PALANISAMY: கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆயில் மில் முதலிய மில்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்படுமென்று சொல்லுகிறார். இந்தக் கமிட்டி எப்பொழுது ஏற்படுத்தப்படுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவாரா?

[8th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்காக கமிட்டி ஏற்படுத்தியது மட்டும்தான், இந்தத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்தபட்ச சம்பளம் ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதியே அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது என்று நான் சொன்னேன்.

SRI S. RAMALINGAM : 'The Government should take steps to determine and fix statutorily the national minimum wage below which no worker in any scheduled employment should be paid' என்று சர்க்கார் மேஜைமீது வைத்திருக்கும் பேபரிலே ஐந்தாவது கிளாஸ் கூறுகிறது. இந்த ஐந்தாவது கிளாஸை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? எப்பொழுது அதை நிறைவேற்றுவார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It was about this that the Government of India have again been addressed for certain clarification. As soon as a reply is received, the Government will take up the matter.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is there any great difference between the rates of minimum wages for plantation workers and industrial workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think there is any great difference.

SRI N. K. PALANISAMY : குறைந்தபட்ச அடிப்படை சம்பளம் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளை அனுசரித்து நிர்ணயம் செய்யப்பட்டதா? அல்லது முதலாளிகளின் லாபம் முதலியவையையெல்லாம் கவனித்து நிர்ணயம் செய்யப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளும் இந்தக் கமிட்டியில் இருந்தார்கள். அவர்களை கனம் அங்கத்தினர் விசாரித்தால் எதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயித்தார்கள் என்று அவருக்குத் தெரியவரும்.

Minimum wages to workers

* 3321 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Central Government have instructed the State Government to fix minimum wages to hotel and restaurant workers in this State; and

(b) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The matter will be taken up for consideration in due course.

SRI N. K. PALANISAMY : அவர்களுடைய குறைகளை விசாரித்து பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்குவர ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி சட்டமே செய்ய அரசாங்கம் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

8th March 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Before bringing in legislation regarding hotel workers in the State, will the Government be pleased to convene a tripartite conference to ascertain the views of the representatives of the labourers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : When the draft Bill is ready, I shall certainly consider the suggestion of the hon. Member that representatives of workers and others should be consulted.

SRI N. K. PALANISAMY : சமீபத்தில் ஹை கோர்ட் ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. அதாவது "அங்கே காப்பி தயாரிக்கும் ஆட்கள் தான் 'பாக்டரி ஆக்ட்'-க்கு உட்பட்டவர்கள். அதாவது, material செய்கின்ற ஆட்கள் தான் பாக்டரி சட்டத்திற்கு உட்பட்டவர்கள், மற்றவர்கள் அப்பாற்பட்டவர்கள். 'ஸெர்வர்'-கள் உட்பட்டவர்களில்லை" என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. ஹை கோர்ட்டின் இந்த முடிவை எதிர்த்து "ஸுப்ரீம் கோர்ட்டு"-க்கு ஏன் சர்க்கார், அப்பீல் செய்யவில்லை? 9-20 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்பீல் செய்து கொண்டே போவதைவிட, வியாஜ்ஜியத்தை வளர்த்துக்கொண்டே போவதை விட சட்ட சபையில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் சர்க்கார் சட்டசபையில் சட்டம் செய்தால் வேண்டிய பிரகாரம் சௌகரியங்கள் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, we are very much pleased to note that the Government are going to bring in legislation regarding hotel workers. May I know what will be the salient features—if not all—that will be covered by the draft Bill?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot anticipate the various provisions that would be incorporated in the draft Bill. I have just answered another hon. Member that I shall consider the suggestion that the provisions of the draft Bill might be placed before the representatives of workers and managements.

Grievances of the hotel employees in the City

* 3322 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri P. Jeeva nandam) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 28th September 1955, from the Madras City Hotel Workers' Association regarding the grievances of the hotel employees in the City; and

(b) if so, the action taken thereon.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The requests made in the memorandum were examined and a detailed reply was sent to the General Secretary of the Association.

[8th March 1956]

Conditions of cart-drivers and rickshaw pullers

* 3323 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from the Madras Taxi, Jataka, Cart-drivers and Rickshaw-pullers Union requesting the Government to appoint a Committee to examine the conditions of the rickshaw-pullers in the State and to improve their status by organising credit societies and housing schemes for them and arranging for the purchase of their carts and rickshaws by hire-purchase system; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN (on behalf of the Hon. the Minister for Health): (a) No such representation has been received by the Government from the Union.

(b) Does not arise.

SRI A. RATNAM : Sir, I am the President of the Union. I have represented the matter to the Minister as well as to the Minister for Agriculture. This case was already taken up by the Registrar of Co-operative Societies, and I was examined on the points. I would like to know whether the Government have collected any statistics regarding the number of rickshaw-pullers and cycle-rickshaw drivers in the City as well as in the State and their living conditions?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Union to which the hon. Member refers is an unregistered body. The Registrar of Co-operative Societies has reported that this unregistered union at its general body meeting on 8th November 1955 resolved to request the Government not to abolish these rickshaws in the City until an alternative permanent employment was provided for the rickshaw pullers and to form a co-operative society so that they may get interest-free loans for purchasing rickshaws on hire-purchase system and for constructing dwelling houses. Now that the Government have resolved not to renew licences for rickshaws and cycle-rickshaws, the question of forming that society for these people does not arise.

SRI A. M. RATHNASWAMY : As a result of the cancellation of licences for rickshaws, a number of rickshaw-pullers have been thrown out of employment. Have the Government taken any steps to rehabilitate these rickshaw-pullers by finding alternative employment for them or at least will the Government see to it that top priority is given in the Employment Exchanges in regard to the employment of these people?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : On the one hand, rickshaw-pulling is considered as a very inhuman act. On the other hand, these people will be thrown out of employment if we do not renew their licences. So it is a question of balancing both the aspects. However, the Government are aware of the difficulties and are trying, as the hon. Member suggested, to address certain firms and other organizations to give them suitable employment.

[8th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, while the Hon. Minister is trying to balance the two aspects of the question, is he aware of the fact that a rickshaw or a cycle-rickshaw is a cheap mode of transport which is utilized by middle-class and lower-middle class people and that a rickshaw can negotiate the lanes easily whereas the transport buses or any other means of transport cannot negotiate so easily—even if they negotiate that will be a costly affair—and may I know what alternative proposition the Government have in view to provide the public with cheap means of transport?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I have answered the previous supplementary question put by Sri Ratnam. I do not think I can say anything further in the matter.

SRI M. PALANIANDI : கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் காலத்தில் கையால் இழுக்கப்படும் ரிக்ஷாக்களுக்கு லைசென்ஸுகள் வழங்கப்போவதில்லை என்று சொன்னார். சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கும் இனிமேல் வழங்கப் போவதில்லை என்றும் சொன்னார்? சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கும் வழங்கப்பட வில்லையென்றால் ஆயிரக்கணக்கான சைக்கிள் ரிக்ஷாக்காரர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுவார்கள். ஆகவே கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்கு “ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள்” வாங்கிக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுகிறவர்களும் ஸ்டேன்லி ப்ரிட்ஜ் போன்ற பெரிய வாராவதிகளில் ரிக்ஷாவைத் தள்ளுதவற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதையும் கவனிக்க வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படக்கூடாது என்பதையும் மனதில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால் கையால் இழுக்கும் ரிக்ஷா, சைக்கிள் ரிக்ஷா ஆகிய இரண்டு ரிக்ஷாக்களுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுப்பது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிறுத்தப்படும்.

SRI S. RAMALINGAM : சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களையும், கையால் இழுக்கும் ரிக்ஷாக்களையும் நிறுத்தி விட்டால், அவைகளின் மூலம் சந்து பொந்துகளில் செல்லக்கூடிய ஜனங்களை அங்கே கொண்டு செல்லக்கூடிய வேறு என்ன போக்கு வரத்து சாதனத்திற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய திருக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இதுவரையிலும் அரசாங்கத்தார் அப்பேர்ப்பட்ட வாகனம் ஒன்றும் உண்டு பண்ண வில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஏதாவது ஒரு சாதனம் பற்றி சொன்னால் அது கவனிக்கப்படும்.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister, I see that at best he can stop cycle-rickshaw driving or rickshaw pulling by the non-issue of licences. What about the other major problem of hand-cart pullers? Is he going to ban hand-cart pulling completely and, if so, by what method? If the intention of the Government is to stop hand-cart pulling, what concrete proposals are now before the Government to provide hand-cart pullers with alternative employment?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The ultimate object of the Government is to put an end to hand-cart pulling also, Sir. But we have got to find alternative employment for these people.

[8th March 1956]

That is the problem that is facing the Government. Therefore, I do not think the Government will be considering the question of taking any drastic action in this matter.

SRI A. RATNAM : சமீபத்தில் ஹார்பரில் கையால் இழுக்கும் வண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. இதனால் சுமார் 2,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கூறியிருந்தும், பல மெமொராண்டங்கள் கொடுத்திருந்தும் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி பதில் வந்தது. இரண்டாயிரம் கை வண்டிக்காரர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி அரசாங்கம் கவலை கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய நிலைமை அப்படி இருந்தால் மேலும் இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ரிக்ஷா வண்டிக்காரர்களின், கைவண்டிக்காரர்களின் நிலைமை எப்படி பாதிக்கப்படும் என்பதை உணர்ந்து சர்க்கார் மேற்கொண்டு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கையை எடுப்பார்களா? ரயில்வேயில் வேலை காலியாக இருக்கிறது. பெரம்பூர் ஓர்க்ஷாப்பில் வேலை கொடுப்பதற்கு உத்தரவு கொடுப்பதற்கோ, அல்லது அவர்களை கேட்டுக்கொள்வதற்கோ அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஹார்பர் விஷயம் மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது. இருந்தாலும் சென்னை அரசாங்கத்தினர் போர்ட் டிரஸ்ட் சேர்மனுக்கு சொல்லி அவரும் சில நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஏதோ பொய்ப் பிரசாரத்திற்கு உட்பட்டு வண்டியை இழுக்கிறவர்கள் வண்டியிழுப்பதை நிறுத்திவிட்டார்கள். பிறகு தங்கள் கடமையை உணர்ந்து வண்டியை மீண்டும் இழுத்துக்கொண்டுபோகிறார்கள். ஏதாவது சில குறைகள் இருந்தால் அவற்றை சென்னை அரசாங்கத்தார் தீர்க்க முடியாது. ஹார்பரிலே இருக்கிறவர்கள் விஷயத்தில் இங்குள்ள போர்ட் டிரஸ்ட் சேர்மன் மூலமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமோ அதை எடுப்போம். ரிக்ஷா வண்டி விஷயத்தையும் கை வண்டி விஷயத்தையும் இப்போது சேர்த்துச் சொல்ல முடியாது.

SRI V. BALAKRISHNAN : How many of the taxis in Madras City are owner-driven taxis, and has the Minister any scheme to convert all the taxis into owner-driven taxis under a co-operative organization towards establishing the socialist principle among this section of the people, Sir?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the main question is in regard to the rickshaws and cycle-rickshaws. I do not think we can now go to the question of taxis. I do not think we can take up the question of taxis now. We do not want to reduce the number of big taxis and introduce small taxis now. There will be a graded reduction of big taxis and introduction of small taxis in proportion to the demand of the public.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, whereas the Hon. Minister characterized this pulling of rickshaws as a heinous mode of transport

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I did not say 'heinous'. I said 'inhuman'.

SRI K. VINAYAKAM : Whatever the view of the Hon. Minister may be, Sir, is he aware of the fact that the pulling of rickshaws imposes a very great strain upon the puller, but driving

[8th March 1956]

a cycle-rickshaw is not such a difficult job? Now, there is the proposal to put a limit to the number of licences to be issued. Not more than 1,000 licences are to be issued this year. Will the Hon. Minister consider the desirability of renewing the licences more for cycle-rickshaws than ordinary rickshaws?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We have got to be very cautious in the matter of issuing licences, because unauthorized rickshaws do come into existence. Therefore, we cannot be going on increasing the number of rickshaws or cycle-rickshaws without having regard to the needs of the public. Therefore, I do not think the hon. Member is correct when he says that driving cycle-rickshaws is easier than pulling rickshaws. There are difficulties in driving cycle-rickshaws also. Particularly, if the hon. Member will watch the driving of cycle-rickshaws over the bridges, he will understand the strain and difficulty of driving cycle-rickshaws.

SRI A. RATNAM : ரிக்ஷாக்காரர்களும் வண்டிக்காரர்களும் வீடற்றவர் களாக இருப்பதால், சென்னை நகர நடைபாதைகளில் வசித்து வருகிறார்கள். நடைபாதைகளில் இம்மாதிரியான ஏராளமான குடும்பங்கள் வசித்துவருவ தால் சென்னை நகரத்தின் அழகே குறைந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர் களுக்குச் சர்க்கார் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டியதவசியம். ஹரிஜன நல இலாகாவும் மத்திய அரசாங்கமும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு ஏராளமான பணம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ரிக்ஷாக்காரர்கள் 95 சத விதிகம் வரை ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால் இவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க மேற்படி தொகையைச் செலவிடு வதற்கு சர்க்காரிடம் திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா? அப்படியென்றால், அதன் விவரத்தை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The hon. Member has got a way of jumbling a number of questions and putting them together. So far as the question of provision of house-sites to these rickshaw-pullers is concerned, I may tell him that the Government have adumbrated a scheme to be implemented by the Corporation of Madras and the City Improvement Trust. Orders have already been passed on the scheme and the rickshaw-pullers can stand to benefit by that scheme.

SRI V. MUTHU : சென்னை நகரத்தில் பஸ் போன்ற போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகரித்துவிட்டன. இன்னும் அதிகமான பஸ்கள் விடப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகரித்து விட்டபடியினால் ரிக்ஷாக்காரர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் ரோடுகள் ஓரங்களிலே ஏங்கிநிற்கிறார்கள். இரவில் நடைபாதை ராஜாக்களை இரவு ராணிகள் வீட்டுக்கு ஏற்றிக்கொண்டு போவதற்கு ரிக்ஷாக்காரர்கள் உபயோகப் படுத்தப்படுகிறார்கள். இதுபோன்று வழிகாட்டியாக இருக்கிற ரிக்ஷாத் தொழிலை ஒழித்துவிட்டு, அத்தொழிலாளிகளுக்கு வேறு தொழில் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ரிக்ஷாக்காரர்களால்தான் இரவு ராணிகள் உலவுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு இடமில்லை. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எங்கு வேண்டுமானாலும் அவர்கள் உலாவலாம். ஆகையால், ரிக்ஷாக்காரர்கள் மீது இந்தக் குற்றத்தைச் சமத்தவெண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9-30 a.m.

[8th March 1956]

Exemption from sales tax

* 3324 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation, dated 23rd October 1955, from the Sanchalak Akhil Bharat Sarva Seva Sangh, Gandhi Nagar, Tirupur, regarding exemption from sales tax of spinning and other equipments; and

(b) whether the Government have given exemption as sought for and, if so, from which date?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, from the Sanchalak, All-India Spinners' Association, Tamil Nad, Gandhi Nagar, Tirupur.

(b) The Government are examining the representation and orders will be issued shortly.

SRI S. R. ARUMUGAM: கைராட்டை மூலம் தூல் தூற்பதற்கு வேண்டிய சாமான்களை விற்பதனால் சர்க்காருக்கு விற்பனை வரியின் மூலம் இடைக்கும் வருமானம் எவ்வளவு என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்ல முடியுமா? இம்மாதிரியான சாமான்களின் விற்பனையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த வருமானமே வருகிறதாயினால் அவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்களிக்க சர்க்கார் ஏன் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை? இந்தச் சலுகை அவர்களுக்கு எப்பொழுது அளிக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I have no information about the exact amount of revenue to Government. But whatever be the revenue, the Government are taking of passing orders on this question.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know whether this Sangh is formed by Tamilians or by North Indians as I am unable to understand the meaning of the word 'Sanchalak'?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Member, I think, should be prepared to know and get familiar with such words hereafter.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: I would like to have information—not that I should learn—whether this Sangh or Society is formed by Tamilians or by North Indians?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the All-India Spinners' Association and Sarva Seva Sangh have been merged. As regards the persons who constitute this and whether they are from the North, South, East or West I have no information.

SRI S. PANCHAKSHARAM: May I know whether the Government pursue a different policy in the matter of granting exemptions as between Tamilian organizations and North Indian organizations?

8th March 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir. Certainly not.

Bombay-Cape Comorin Road

* 3325 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the alignment of the Bombay-Cape Comorin Road in Malabar and South Kanara districts; and

(b) the extent of work done during the last two years?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) The alignment of the West Coast Road is via Chalisseri, Edapal, Kuttipuram, Valancheri, Puthanathani, Edarikode, Kakkad, Ramanattukara, Kozhikode, Tellicherry, Cannanore, Baliapatam, Taliparamba and Payyanur in Malabar district and via Nilesishwar, Kanhangad, Adkastala, Vitla, Buntwal, Mooda-bidri, Karkal, Hebri, Belvi, Halady, Halkal, Wandse, Baindur and Shirur in South Kanara district.

(b) Rs. 19.49 lakhs.

SRI K. T. SREEDHARAN: May I know the width of the road?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have no idea. It will be according to the National Highway standard.

SRI Y. MANJAYA SHETTY: May I know what are the bridges proposed to be constructed within the limits of South Kanara district on the Bombay-Cape Comorin Road?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have no information. I want notice.

District Welfare Committee

* 3326 Q.—SRI M. PALANIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the basis on which the District Welfare Committees are constituted;

(b) the names of the members of the present Tiruchirappalli District Welfare Committee; and

(c) the number of Harijans in that Committee.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) With a view to increasing the range and effectiveness of the measures undertaken for the welfare of Harijans the Government have constituted Harijan Welfare Committees consisting of the District Officers of the

[8th March 1956]

Education, Health, Co-operation, Employment, Industries, Police, Women Welfare, Harijan Welfare and Revenue Departments and President of District Board, and of about six non-officials to advise the Collectors. Harijans having intimate knowledge of the needs of the Harijans and men of ripe experience keenly interested in the uplift of Harijans and other social welfare workers are selected by Government for appointment to these committees. Representatives of non-official organizations participating in the Scheme for the removal of untouchability are appointed as additional members.

- (b) (1) Sri A. Ayyavu, M.L.A. (Harijan).
- (2) Sri M. Palani Muthu, M.L.A. (Harijan).
- (3) Sri G. Mahadevan, B.Sc. (Caste-Hindu).
- (4) Sri Ponnambala Gounder (Caste-Hindu).
- (5) Sri P. S. Rangaswami (Harijan).

There is one seat vacant which is now filled by a Harijan.

Additional members (who are members of the State Harijan Welfare Committee).

- (1) Sri T. V. Sannasi, M.L.A. (Harijan).
- (2) Sri V. Chinnayya, M.L.A. (Harijan).

(c) Five.

SRI M. PALANIMUTHU : ஹரிஜன அபிவிருத்திக் கமிட்டியில் பெரும்பாலும் அதிகாரப்பற்றுள்ளவர்களே இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதில் அதிகமான அதிகாரப்பற்றற்றவர்களை நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : எம்.எல்.ஏ.-க்களே அதில் அதிகமாக அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகாரப்பற்று இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

9-41 a.m. SRI M. JAGANNATHAN : Sir, the number of District Harijan Welfare Committee meetings held in one year is very few and far between, whereas we find that the District Prohibition Advisory Council meetings are held every month. The result of this paucity of meetings held in a year is that the work of Harijan Welfare at the District level suffers very much. If the meetings are held every month as the District Prohibition Council Meetings, I think the Committee Members can goad the officials to take action. Therefore may I know whether the Hon. Minister will give serious thought to this suggestion and take steps to implement it?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, ordinarily the District Harijan Welfare Committee meetings are held once in three months. But orders have since been passed asking the Collectors to convene meetings whenever necessary—it may be even after a lapse of one month only. I agree that meetings should be held very often and if possible they may hold meetings every month. With regard to the other remark that non-officials are more in number than officials, I would like to say that these committees

[8th March 1956]

have to be associated with non-officials as well officials belonging to the various departments so that there may be co-ordination of the activities of all the departments concerned.

SRI A. RATNAM : ஸ்டேட் வெல்பர் கமிட்டி, டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பர் கமிட்டி இவைகளில் அதிகமான ஹரிஜனங்கள் இல்லை என்பதும், ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.-க்களை அவைகளில் அங்கம் கொடுக்காமல் ஒதுக்கித் தள்ளியிருக்கிறார்கள் என்பதும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, I said just now that out of the six members, three were M.L.As. and two other members (M.L.As.) were from the State Harijan Welfare Committee.

SRI A. M. RATHNASWAMY : May I know whether such of those Harijan M.L.As. as are not members of the District Welfare Committee are invited by the District Collectors to attend the meetings as special invitees?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I shall examine that suggestion. I think that may be possible.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Will the Hon. Minister consider the suggestion that every District Welfare Committee should be represented by one member of that Committee on the State Welfare Committee?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That is the constitution of the State Welfare Committee. I think there is representation to all the districts in the State Welfare Committee.

SRI A. VELOO : ஜில்லா ஹரிஜன நல கமிட்டிகளிலும், ஸ்டேட் ஹரிஜன நல கமிட்டிகளிலும் இருக்கும் மெம்பர்கள் ஹாஸ்டல்கள் வைத்து நடத்துகிறவர்களாக இருக்கக் கூடாது என்ற ஒரு உத்தரவு இருக்கிறதா? ஜில்லா ஹரிஜன நல கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்கும் மெம்பர்கள் மாகாண ஹரிஜன நல கமிட்டிகளிலும் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். அதனால் மாகாண கமிட்டிகளில் ரெப்ரஸன்டேஷன் அதிகமாக இல்லை. மாகாண கமிட்டிகளிலும் ஜில்லா கமிட்டிகளிலும் ஒரே நபர் அங்கம் வகிக்காமல், போதுமான படி எல்லா மெம்பர்களும் ஜில்லா மாகாணக் கமிட்டிகளில் அங்கம் வகிக்க ஆவன செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : நல்ல வேலை செய்கிறவர்கள் சுயநலம் கருதாதவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களை எந்தக் கமிட்டியிலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : Question No. 3327 will be taken up on the 12th March 1956.

Victoria Hostel, Madras

* 3328 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was a clash between the Tamil and the Malayalee students of Victoria Hostel, Madras, during a meeting held in the hostel on 5th November 1955;

[8th March 1956]

(b) if so, whether it was enquired into by the Superintendent of the hostel; and

(c) the action taken by the authorities to prevent such clashes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir. A few students are reported to have behaved in a disorderly manner at a debate held on 5th November 1955. But it is reported that there was a clash between two groups of students on 6th November 1955 which arose out of a quarrel over the occurrence on 5th November 1955.

(b) & (c) Necessary enquiries have been made into and appropriate action taken in the matter by the Warden of the hostel.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, while I am interested in maintaining amity between the Tamilian and Malayalee students studying in Madras, may I know what the occasion was for such a disturbance or clash in the meeting? Is it not a fact that the Tamilian student was delivering a lecture in Tamil at the time when the Malayalee residents of the Hostel objected to the Tamil lecture even though it happened to be a Tamil function where Tamil was used by the President of the Association? All the speakers at the meeting used Tamil and the convener also spoke in Tamil. Why should the Malayalee students take objection to Tamil speeches in a Tamil function?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the linguistic background here for that incident. But it is common, Sir, in any students' meetings, some students do not like the proceedings and therefore they create some disturbance. In this case, it did not end there; the next day there arose a quarrel between the students and that has been enquired into and it has now been set right. I may assure hon. Members that linguistic considerations had not played any part in this incident.

SRI M. PALANIYANDI: மலையாள மாணவர்களும் தமிழ் மாணவர்களும் சண்டையிடக்கூடாது என்ற கருத்து இருந்தாலும்கூட கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் திருச்சி சென்னை ஜோசப் காலேஜில் தமிழில் பேசிய காலத்தில் மலையாள மாணவர்கள் வெளியே போனார்கள் என்பது கனம் கல்வி மந்திரிக்கு தெரியும் என்றும் அது இப்பொழுது ஞாபகத்தில் இருக்கும் என்றும் நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் அங்குள்ள சிரியன் பாத்திரிமார்களின் தூண்டுதலின் பேரில் அந்த மாணவர்கள் அப்படி வெளியேறினார்கள் என்று தெரியவருகிறது. அதை கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நண்பர் சொன்ன சம்பவம் நடந்தது வாஸ்தவம்தான். தூண்டுதலின்பேரில் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ அது தெரியாது. ஒருவருக்கும் புரியாத பாஷையில் பேசினால் அப்படித்தான் வெளியேறுவது வழக்கம். அப்படித்தான் வெளியே போயிருக்கலாம். நான் தெரிந்து கொண்டவரையில் அங்கு ஆங்கிலத்தில்தான் பேசுவது வழக்கமாம். ஆனால் நான் தமிழில் பேச ஆரம்பித்ததினால் அப்படி அவர்கள் வெளியே சென்ற சம்பவம் நடந்திருக்கலாம். நான் பின்னால் விசாரித்த வரையில் அந்த மாணவர்கள் வெளியே போனதற்காக வருத்தப்பட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டேன்.

[8th March 1956]

SRI S. PANCHAKSHARAM: Will the Hon. Minister make himself sure after an enquiry that this clash that has taken place in the Victoria Hostel was not due to the controversy that was raging at the time over the formation of Dakshina Pradesh?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think that this had anything to do with the formation or non-formation of Dakshina Pradesh. This is the usual thing which happens between students and we should not attach greater importance to this than is necessary and magnify this into a clash as between Malayalees and Tamilians.

SRI Y. MANJAYA SHETTY: Sir, did any Kannada students participate in the fight?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the parties were not ranged according to any linguistic pattern; this was merely a quarrel between students and students.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, have these two groups settled their differences and are they living in amity now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There was no question of two groups at all; two students misbehaved and they were sent out.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I take it for granted that the Hon. Minister is not aware of the linguistic background of the clash. Is he aware of a pamphlet printed in Malayalam by the organizers of this clash in the Victoria Hostel having been distributed to other institutions and hostels in the City of Madras asking the Malayalee students to rally as one man in a contingency, if there is a future clash?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, even if I had got at the pamphlet, it would not have been possible for me to read it, if it had been in Malayalam. I am sure that linguistic fanaticism, either of the Malayalam type or Tamil type deserves to be condemned; these linguistic feelings should be put down with a strong hand.

Appointment of process amins

* 3329 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to the effect that Process Amins should not be appointed until further orders; and

(b) whether any District Judge from Malabar has represented to the Government that for shortage of Amins, the work connected with the execution of decrees is held up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The instructions were issued by the High Court and not by Government.

[8th March 1956]

(b) No representation has been received by the Government. Some District Judges have represented to the High Court that due to the increase in the volume of work in their districts they are unable to carry on with the present depleted strength of process staff. The High Court has permitted District Judges to appoint additional staff over and above the existing working strength up to 50 per cent of the vacancies kept unfilled if the work of the Civil Courts in the respective districts justify such a course of action.

Strikes and lock-outs in mills

* 3330 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Buckingham and Carnatic Mills' Labour Union, Madras, has given a strike notice in the month of August 1955; and

(b) if so, the reasons for this strike notice and whether the Government have taken any action to prevent this strike?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Madras Labour Union gave a strike notice in October 1955;

(b) The Union wanted that the demands put forward on behalf of the workers should be conceded by the management. As agreed to by the parties concerned, Sri Justice K. Ramaswami Gounder, Judge, High Court, Madras, has been appointed as Arbitrator to settle the dispute.

9-50 a.m. * 3331 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there has been a lockout in Vijayakumar Textiles, Palani, since 10th October 1955;

(b) if so, whether any conciliation proceedings have been held; and

(c) if so, its result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Yes, Sir.

(c) The workers and the management of the mills have come to a settlement on 30th October 1955 with the help of the Regional Inspector of Factories, Madurai.

SRI N. K. PALANISAMY: இந்த மில்லில் வாக்கவுட் செய்வதற்கு முன்பே, தொழிலாளர்களுக்கும், அந்த மில்லின் மானேஜ்மெண்டாருக்கும் தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கும்போது, எப்படி அந்த மில்லை மூட முடியும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தொழிலாளர்கள் தான் இந்த விஷயத்தில் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள். ஆகவே தீர்ப்புப்படி தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் இது முடிந்தது.

[8th March 1956]

* 3332 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of factories that were locked-out in the State during the months of June to October 1955; and

(b) whether a statement will be placed on the table of the House giving a list of such factories and also explaining the action taken by the Government to prevent such lock-outs?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Six.

(b) A statement * is placed on the table of the House.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, from the statement placed on the table of the House it is seen that six lock-outs have taken place during this period and these lock-outs took place not on account of any economic reasons but due to some other reasons. Are the Government aware that whenever the workers make any just demands upon the management, they adopt the policy of locking-out the factories? Will the Government be pleased to consider this aspect and take steps to see that such lock-outs do not take place in the interests of production?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is not exactly so. Sometimes the workers are also responsible for the lock-outs and therefore I would look to the good offices of the hon. Member who must have some influence with the workers to see that on their part there is no default.

SRI S. RAMALINGAM: தற்போது நடந்திருக்கும் ஆறு கதவடைப்புகளில் எத்தனை கதவடைப்பு நியாயத்திற்கு விரோதமாக, தீர்ப்புக்கு விரோதமாக நடந்திருக்கின்றன. நியாயத்திற்கும் தீர்ப்புக்கும் விரோதமாகக் கதவடைப்புச் செய்த நிர்வாகிகளின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் கவனித்துப் பார்க்கிறது. சட்டத்திற்கு, நியாயத்திற்கு விரோதமாக மில்லை மூடினால் அவர்கள் பேரில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். இது விஷயத்திலும் சர்க்காருக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுதோன்றியிருந்தால் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்கள், அந்த மாதிரி இல்லை.

SRI N. K. PALANISAMY: ஒவ்வொரு மில் நிர்வாகிகளும் லாக்கவுட் செய்வதாயிருந்தால் சர்க்காரைக் கலந்து கொண்டே லாக்கவுட் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அப்படி ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள்.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: Sir, in those cases where these lock-outs have been illegal or where they are unjustified, will the Government consider referring the question of payment of wages for the period of the lock-out to the Industrial Tribunals for adjudication?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Government do examine that aspect of the question also whenever settlements are effected.

[8th March 1956]

SRI M. PALANIYANDI : செருட்ட கம்பெனி என்றால் என்ன அர்த்தம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சுருட்டு செய்யும் கம்பெனி அது.

* 3333 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the orders passed by the Government on the report of the Labour Officer, Tirunelveli, regarding the lock-out in Virudhunagar Textile Mills in September 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A copy * of the orders passed by the Government in the matter is placed on the table of the House.

SRI N. K. PALANISAMY : 7-10-55-அன்று கல்விலியேஷன் அதிகாரி அங்கு சென்று இரண்டு பேருக்கும் மத்தியஸ்தம் செய்து வைத்து 12 லாட்கள்வரை செய்யலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அதனை ஒத்துக் கொண்டார்கள். மனேஜ்மெண்டார் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் லேபர் ஆபீசர் வொர்க் லோடை அதிகப்படுத்தியதன் காரணமாக தகராறு எழுந்தது. சர்க்கார் இது விஷயத்தில் வொர்க் லோடை நிர்ணயம் செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வொர்க் லோட் அந்தந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தது. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் தொழிலாளர்கள் தவறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது என்னிடம் இருக்கும் பேப்பரில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I wish to raise an urgent point of order. The fan just above us is almost threatening us like a Damocles' Sword hanging upon us! (Laughter.) Any day it is likely to fall. Can it be rectified before we proceed further?

MR. SPEAKER : I shall have that attended to.

* 3334 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was a lockout in Pugalagiri Match Factory Dindigul, in November 1955; and

(b) if so, whether any notice was given to the workers before the lockout?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Following the death of the proprietor on 14th November 1955, the factory was temporarily closed from 15th November 1955 to 11th December 1955.

(b) No, Sir.

Bar rooms in criminal courts

* 3335 Q.—**SRI V. GOPALA GOUNDER :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to starred question No. 2654 on 21st November 1955—

(a) whether any steps have been taken so far to provide bar rooms in criminal courts of the State;

* Printed as Appendix III on page 307 infra

[8th March 1956]

(b) if so, in how many courts with their names;

(c) whether any specific representation has been received for the provision of a Bar room in the Subdivisional Magistrate's Court at Villupuram in South Arcot district; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) In the following 13 courts :—

District Magistrate's Court at Coimbatore, Tirunelveli and Cuddalore.

Sub-Magistrate's Courts at Vellore, Coimbatore I and II, Chingleput, Vridhachalam, Tirukoilur and Tanjore.

Additional First-class Magistrates' Courts at Cuddalore and Virudhunagar; and Judicial Magistrate's Court at Mangalore.

(c) No, Sir.

(d) The question does not arise.

SRI V. GOPALA GOUNDER : Sir, was any representation received from the Ulundurpet Subdivisional Magistrate's Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have any information with reference to that, but this matter is being looked into by the High Court. It is only on the recommendation of the High Court that the various centres have been taken up for providing amenities like Bar rooms.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, as the Subdivisional Magistrate's Court at Villupuram is surrounded by large vacant space on all the four sides, will it not be easy for the Government to provide about Rs. 5,000 and construct a Bar room for the convenience of the practitioners who frequent that place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would request the hon. Member to make a representation to the High Court. So far we have not received any recommendation from the High Court for taking up the work at Villupuram.

Whipping sentences in the Laccadive and Minicoy Islands

* 3336 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cases that have ended in a sentence of whipping in the course of administration of criminal justice in the Laccadive and Minicoy Islands since 1951; and

(b) the number of such sentences carried out since 1953?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No sentence of whipping was awarded during the year 1951-54. In January 1955 there were two cases which ended in sentences of whipping being awarded.

(b) Both the sentences were carried out in the same year.

[8th March 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know the designation of the officers who preside over the courts which award these whipping sentences in the Laccadive Islands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In this case, the Collector of South Kanara was the presiding officer and he has awarded the sentence.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, in view of the fact that whipping is an inhuman way of inflicting punishment and it is banned in almost all the civilised countries, will the Government be pleased to see that whipping is abolished?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. The general policy of the Government is not to resort to this punishment, but certain inhuman offences will have to be dealt with perhaps in an inhuman way. As the hon. Member is aware, during the last five or six years there have been only two cases of whipping and that too only in the Laccadive and Minicoy Islands and not here.

Prime Minister's tour of Malabar

10
a.m.

* 3337 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have issued any instructions to the Collector of Malabar to forbid (i) presentation of memoranda to the Prime Minister and (ii) interviews with the Prime Minister, during his impending tour of Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have not issued any instructions either to the Collector of Malabar or to the Collectors of the other two districts visited by the Prime Minister of India, to forbid presentation of memoranda to or interviews with the Prime Minister of India during his recent tour in December 1955.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Minister aware of the fact that when the Prime Minister toured Malabar, in Palghat town some Socialists wanted to present a memorandum to the Prime Minister but they were prevented from doing so by the Collector of Malabar? They were arrested, put behind the bars and thus they were prevented from presenting the memorandum to the Prime Minister of India.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As the hon. Members are aware, the Prime Minister had a very crowded programme in Malabar district and no interview or engagement could be accepted by him without previously intimating to him. If people wanted to present a memorandum without previous intimation, naturally that had to be refused.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I understand the logic behind the answer. But does it drive the Collector to take such a drastic action like putting them behind the bars and arresting them because they wanted to present an address?

[8th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, if they persist in their attitude that they would break all cordons and approach the Prime Minister for the purpose of presenting a memorandum and interfere with the security arrangements that we have to take for the Prime Minister. The Collector was forced to take that action because that is due to the behaviour and the persistent attitude of the persons. Perhaps the hon. Member is not aware of that aspect.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the Government have got any information to the effect that the District Officials in charge of the arrangements connected with the visit of the Prime Minister insisted upon the various Reception Committees not to submit any memoranda to the Prime Minister except in the case of a few Muslims who style themselves as Nationalist Muslims?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. Any memorandum could have been forwarded to the Prime Minister. There is no difficulty about it. Perhaps the hon. Member is referring to interviews. Interviews were arranged only with reference to the time available. As the hon. Member might have been aware, there was a crowded programme for the Prime Minister and there was practically no time for any interviews to be arranged.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, during the Prime Minister's tour in Malabar, a merchant at Badagara, out of respect to the Prime Minister, wanted to garland him. Are the Government aware, Sir, that the merchant was taken to the police station and severely tortured by the police people there? May I request the Hon. the Minister to make an enquiry about this and see that kind of things do not happen in future?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am really not aware of the incident. If the hon. Member passes on the information, I shall certainly have an enquiry made into it. I would request the hon. Member to realise that in all these things, security arrangements were necessary. The Communist Members were particularly very anxious when Mr. Bulganin and Mr. Krushchev visited here that nobody should garland them lest anything should happen to them. If they are so very anxious about Russian Leaders, we should be more anxious about our own Leaders.

SRI Y. MANJAYA SHETTY : Are the Government aware, Sir, that the District Collectors of Malabar and South Kanara have received special instructions from the Central Government authorities with regard to the tour of Prime Minister in these two districts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. Particularly with regard to the visit of the Prime Minister and the President, there are instructions and very strict instructions which have got to be followed by the State Government and the District Officials. It is only in pursuance of that and in accordance with those instructions, steps are taken by the officers of the State Government.

[8th March 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether the Prime Minister of India was appraised of the fact that a number of organizations were anxious to interview him and present memoranda or petitions to him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, these security arrangements were made in spite of the Prime Minister. I know the Prime Minister does not personally like these security arrangements. But, we cannot afford to take risks.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാന മന്ത്രിക്ക് മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുക്കാൻ കോഴിക്കോട്ട് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയെ അടവെച്ച സ്ഥിതിക്കു മെമ്പർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ്നെ അതിനെക്കുറിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടാകില്ല ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All municipalities and district boards were allowed to present welcome addresses or memoranda. But, they were not allowed to be read for want of time.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR : புல்கானினும், குருஷேஷும் தென்னகத்திற்கு வந்தபோது அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. கம்ப்யூனிஸ்டுகள் விரும்பினதால் தான் இப்படி செய்தார்களா அல்லது அரசாங்கமே இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ததா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்ப்யூனிஸ்டுகளும் விரும்பினார்கள். அரசாங்கமும் புல்கானினுக்கும் குருஷேஷுக்கும் வேண்டிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எந்தவிதமான குறையும் இல்லை. போதுமான ஏற்பாடுகள் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்வதற்கு கம்ப்யூனிஸ்டுகள் கவலையாக இருந்தார்கள். மாலே போடுவதற்குக்கூட ஒருவரையும் அனுமதிக்கக்கூடாது, அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கும் என்று அவர்களே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொல்லாமலேயே எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் செய்யப்பட்டன.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware, Sir, that the Tahsildar of Chirakkal taluk refused permission to the Opposition Leader, Sri A. K. Gopalan, M.P., to present a memorandum to the Prime Minister and, if so, will the Government be pleased to make an enquiry into the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sri A. K. Gopalan is a Member of Parliament and he has got ever so many opportunities. If he wants an opportunity to present a memorandum, I do not understand his anxiety to present it when the Prime Minister is on tour and when he was going in his car on some other engagement. Therefore, Sir, I do not think there is any necessity to enquire into this incident.

SRI S. RAMALINGAM : புல்கானினும் குருஷேஷும் இந்த நாட்டுக்கு வந்தபோது அவர்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கம்ப்யூனிஸ்டுகள் விரும்பியதுபோல மலபாருக்கு பிரமத் மந்திரி நேரு அவர்கள் சென்றபோதும் அவருக்கும் போதிய பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கம்ப்யூனிஸ்டுகள் விரும்பவில்லையா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைப்பற்றி அவர்களுக்கு கவலை இருந்ததாகவே தெரியவில்லை. பிரமத் மந்திரி அவர்கள் பொதுக் கூட்டத்திற்கு போகும்போதுகூட அவர்களிடம் மெமோரண்டங்களைக்

[8th March 1956]

கொடுப்பதும், காரில் ஏறும்போது அவருக்கு மாலே போடுவதுமாக இருந்தார்கள் என்பது ஸ்ரீ கோபாலன் காட்டிய நிகழ்ச்சியிலிருந்தே தெரிகிறது.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE THE RESULTS OF THE PUMPING TESTS BEING CONDUCTED AT NEIVELI.

MR. SPEAKER : Sri S. Panchaksharam will call the attention of the Hon. Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance, viz., the results of the pumping tests being conducted at Neiveli.

* **SRI S. PANCHAKSHARAM :** Sir, I have to call attention to a matter of urgent public importance under rule 40 with reference to Neiveli mining. The Hon. Minister for Agriculture was there on the 29th of last month to personally watch the pumping tests that are being carried on there for controlling the under-water pressure which prevents the easy mining of lignite in that area.

Sir, a great deal of the difficulty that beset the Government in the mining operation, is the underground sub-artesian water pressure and unless that pressure is controlled Government seem to think that the mining operations will not be easy and will not be a success. Several methods have been devised and thought of for controlling the water pressure and now they seem to have imported a number of very powerful pumpsets each capable of pumping out water at the rate of 1,000 gallons per minute. Twenty such pumpsets are pressed into service for controlling this pressure. After personally witnessing the pumping operations and from the reports that he must have received from the Engineer-in-charge of the Project, I am sure the Hon. Minister will be in a position to make a statement about the success of the pumping operations. We attach very great importance to the mining operations because we seem to think that the future prosperity of the State is very much dependent upon the success of lignite mining. Not only that. We also depend very much on that lignite for the successful completion of the Second Five-Year Plan. Therefore, all of us feel that it is a matter of very great public importance. I request the Hon. Minister for Agriculture to make a statement about the success of these pumping tests.

I would also request for a clarification on this point. I learn, Sir, that the present method that is being adopted at Neiveli is only a very cheap method. I believe there are other methods also, costlier methods, which could be utilized for controlling this pressure of underground water. I would request the Hon. Minister to make a statement on this point also.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, I shall give such information as I have been able to gather during this short period since this pumping test has been-point tax is

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[8th March 1956]

The pumping tests commenced at 9-30 a.m., on 29th February 1956 and fourteen pumps, each of a capacity of 1,000 gallons per minute have been continuously running since then. As already indicated in the Press Release which appeared in the local dailies on 29th February 1956 and the next day, the tests will go on continuously for 100 days and the results thereof will be known only at the end of this period. The object of these tests is to try and lower the water level to about 230 feet in the test area.

According to the original programme, the pumping tests were to have been started with 20 pumps of a capacity of 1,000 gallons each per minute, running for a period of 100 days at a stretch. But, owing to the delay in getting the pumps ordered from Germany, it was subsequently proposed to commence the tests with only 16 pumps which had been received and to add the remaining four pumps when they had been received at site and installed. Of these 16 pumps, only 14 are now being run and the remaining two will be added before 15th March 1956. The pumps from Germany are expected to reach Neiveli before the end of March 1956.

As for the results achieved so far, the water level in the recorder hole in the centre of the grid which was 60 feet from ground level at the commencement of the tests, has gone down to a level of 167.6 feet from ground level at 6 p.m. on 6th March 1956. The water level is tending to stabilise itself at this level and when the remaining two pumps and the further four pumps on their way from Germany are added to the grid, a further draw down in the water level will be recorded.

III.—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES— ADMINISTRATION—cont.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, I rise to support the Demand moved by the Hon. the Minister for Revenue and to oppose the cut motion moved by hon. Member Sri K. T. Raju. We all know that we no longer live in a state of nature and primitive conditions. We are living in well-organized States. The States should aim at doing a lot of welfare services for the people who live in such States. Therefore, we should know that a modern State must find the wherewithal to provide the necessary amenities and to carry out other nation-building activities for the good of the people. There is an old adage which says that 'one cannot have the cake and eat it too'. Similarly, we cannot hope to have so many nation-building activities carried out in a particular State and at the same time declare that we cannot have the necessary finance to effect all those nation-building schemes. Everybody, particularly the students of public schools, knows that taxation forms one of the main sources of

[8th March 1956]. [Sri M. Jagannathan]

public income. Prof. Taussig has stated that a tax is a compulsory charge imposed by public authority and in a tax there is the absence of *quid pro quo* between the tax-payer and the public authority. Sir, another eminent Professor, I think, Prof. Dalton in his book on Principles of Public Finance says that it is idle to speak, as many do, of the burden of taxation regardless of the benefit of the corresponding public expenditure, and no sensible person speaks of the burden of drawing cheques regardless of the purpose for which they are drawn. Therefore, the purpose for which a tax is imposed has got to be taken into consideration. We are at the threshold of an industrial revolution in the country. Unlike the First Plan which aimed at increasing agricultural production in our country, the Second Plan aims at developing heavy industries. As our Prime Minister has reiterated very often that our country is aiming at industrialization through its Second Plan, we must keep in line with the aims and expectations of our Prime Minister and come forward to take such measures as to fall in line with the policy adopted by the Union Government. As I said, the purpose of the taxation has got to be taken into consideration. For instance, the Madras General Sales Tax Act, which was first introduced in 1939 by Rajaji's Ministry aimed at compensating the loss of revenue, I mean the revenue from excise, incurred consequent on the introduction of Prohibition. At that time, as a result of the introduction of Prohibition, the State incurred a loss of Rs. 17 crores. To compensate that loss, the Madras General Sales Tax Act was introduced. That Act has been subjected to many serious criticisms both within the Legislature and outside. I am of opinion that many of the serious charges levelled against the Madras General Sales Tax Act are not well-founded. Whatever it is, there is some justification for finding fault with the operation of the Madras General Sales Tax Act in the sense that it has also certain defects which have got to be seriously considered. Measures have to be taken to rectify them. For instance, there is a great controversy with regard to the multi-point levy versus the single-point levy. My opinion is that the imposition of a single-point tax will go a long way to obviate the difficulties experienced by the actual working of this Act. If a single-point tax is levied at the source itself, I think it will lead to many advantages. For instance, if a single-point tax is levied, there will be less scope for tax evasion. Yesterday, the hon. Member Sri K. T. Raju was giving a very inflated figure with regard to the number of tax evasions. I do not know what purpose is served there in boosting up the figure. Whatever it may be, the fact remains that tax evasions are going on at all levels. If a single-point tax is levied, I think the number of tax evasions can be minimised. Secondly, it will cut down a lot of expenditure on the administrative side. Another advantage will be that it will also save the dealers from keeping voluminous accounts. For these reasons, I think a single-point tax is desirable as against the multi-point tax.

[Sri G. Govindan]

[8th March 1956]

வருகிறது, ஒரு முனை வரியின் மூலம் எவ்வளவு ரூபாய் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும், அந்தத் தொகையை எந்த வழியில் வியாபாரிகள் கொடுப்பார்கள் என்று திட்டமாகச் சொல்லாமல், ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் வரியை விதித்து விட்டால் போதும், பல கட்டங்களில் வேண்டாமென்று பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் வரி போட வேண்டியதன் அவசியத்தை நண்பரவர்கள் ஒத்துக் கொண்டனர். வரி வசூலிக்காமல் எந்த நிர்வாகத்தையும் நடத்த முடியாது என்பதை அவர் ஒப்புக் கொண்டு பேசியிருக்கிறார். வரிபோட வேண்டியது அவசியம் என்றாலும், விவசாயிகள் மீது வரியைச் சுமத்துவது என்பது கூடாது. விவசாயிகள் மீது வரியைச் சுமத்தினால், அவர்கள் தொந்தரவுக்குள்ளாவார்கள். ஆகவே, சாமான்ய மக்களுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாத முறையில், கொடுக்கக்கூடிய அளவில் வரியைப் போட வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்கின்ற தென்பதை உணர்ந்து நண்பர் அவர்கள் பேசியதைக் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, வரி வசூல் செய்யும் முறையைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

(At this stage Deputy Speaker occupied the Chair.)

தாலாகாக்களிலுள்ள விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடம் வியாபாரிகள் தங்களுடைய கணக்குகளைக் காட்டும்போது, அவர்களை மனிதர்கள் என்று கூட அதிகாரிகள் கருதுவது கிடையாது. முதலாளி யொருவன் வேலைக்காரனை எப்படி நடத்துவானோ அந்த முறையில் அதிகாரிகள் வியாபாரியைப் பார்த்து “இன்றைக்கு உன் கணக்கைப் பார்க்க முடியாது, நாளைக்குக் கொண்டுவா” என்று சாஸ்திரப்படி சொல்லி வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லைகள் கொடுக்கிறார்கள், வியாபாரிகள் கணக்கைக் கொண்டு வந்து காட்டும் போது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள்—அதாவது விற்பனை வரி அதிகாரிகள்—வியாபாரிகளைச் சற்று மரியாதையாக நடத்த வேண்டியதவசியம் என்பதை கணம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோரும் மக்களிடம் அன்பாகப் பழக வேண்டுமென்று பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும் மற்றும் அநேக மந்திரிகளும் அடிக்கடி சொல்லி வந்தும் கூட, அதற்கான “மரியாதை வாரங்கள்” நடந்து வந்தும் கூட, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடம் கொஞ்சங்கூட மரியாதையாகவும் அன்பாகவும் பழக வில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அதிகாரி ஒருவருக்கு வியாபாரி ஒருவர் மீது ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டு விட்டதென்றால், உடனே கடைக்குப் போய் கல்லாப் பெட்டியண்டை போய் கல்லாப் பெட்டியிலுள்ள பணத்தைத் தாங்களாகவே அள்ளிக்கொள்ளுகிறார்கள். கணக்குப் புத்தகப்படி கையிருப்புப் பணம் இருக்கிறதா, அல்லது ‘பில்’ போடாமலேயே அதிகமாக வியாபாரம் செய்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு இப்படிச் செய்வதாகச் சொன்ன போதிலும் கூட, அதிகாரிகளுடைய செய்கை எப்படி இருக்கிற தென்றால், கல்லாப் பெட்டியிலிருந்து தாங்கள் பணத்தை அள்ளிக் கணக்குப் பார்ப்பதாகச் சொல்லுவது எப்படி இருக்கிறதென்றால் பப்ப பகலில் கொள்ளையடிப்பது போல்தான் இருக்கிறதென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதுவா அதிகாரிகள் அனுசரிக்க வேண்டிய முறை? வியாபாரிகளை இப்படியா நடத்துவது? பணத்தைக் கணக்குப் பார்க்க வேண்டுமானால் வியாபாரியைக் கொண்டே எடுக்கச் சொல்லக் கூடாதா? இவர்களே கல்லாப் பெட்டியடியில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு பணத்தை எடுப்பதென்றால் இது நியாயமா? அதிகாரிகள் கல்லாப் பெட்டியடியில் போய் உட்கார்ந்தவுடனே வியாபாரிக்கு என்ன எண்ணம் ஏற்படுகிறதென்றால் தாங்கள் ஏதோ குற்றம் செய்து விட்டோமோ என்று எண்ணி பயந்துகொண்டு அதிகாரியைக் கெஞ்ச ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். வியாபாரிகள் ஏன் கெஞ்ச வேண்டுமென்றால், பிரிட்டிஷார் காலத்திலிருந்தே வியாபாரி

8th March 1956]

[Sri G. Govindan]

களுக்கு அதிகாரிகளிடம் இருந்து வருகிற பயம்; அதாவது அதிகாரிகள் தங்களுக்கு எஜமானர்கள் என்று ஏற்பட்டிருந்த எண்ணம். அந்த எண்ணம் இன்னும் போக வில்லை. வியாபாரிகள் கெஞ்ச ஆரம்பித்தவுடனே அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் கிராக்கி உண்டாகி விடுகிறது. இவ்வளவு பெரிய வியாபாரியே நம்மிடம் பயப்படுகிறாரே, ஆகவே நாம் நிஜமாகவே எஜமானர்கள்தானோ என்னவோ என்ற துணிவு ஏற்பட்டு, வியாபாரிகளை மரியாதைக் குறைவாக நடத்த ஆரம்பிக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களுக்கு மரியாதை வாரம் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிற நமது அரசாங்கம் விற்பனை வரி அதிகாரிகளும் வியாபாரிகளிடம் மரியாதையாக நடக்க வேண்டும் என்பதற்கு மரியாதை வாரம் நடத்தினால் நல்லது என்று சொல்லுகிறேன். சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்கிறார்களே என்பதற்காக வாவது மரியாதையாக அவர்களை நடத்த வேண்டாமா? வியாபாரிகள் வரி கொடுக்கக் கூடாது என்று என்னுடைய கிடையாது; ஆனால், தாங்கள் மரியாதையாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான் அவர்களுடைய கோரிக்கை.

ஒரு முனை வரி நல்லது என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். நூல் துணிகள் போன்றவற்றிற்கு வேண்டுமானால் அவைகள் உற்பத்தியாகும் இடத்திலேயே வரி போட்டு விடலாம். ஆனால், விவசாயப் பொருள்களுக்குப் போட முடியுமா? நெல் போன்ற தானியங்களுக்கு ஒரு முனையில் விற்பனை வரிவிதிப்பது என்பது முடிதாய காரியம். நம் விவசாயிகள் தலையில் கையை வைக்கக்கூடாது, ஒரு முனை விற்பனை வரி கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தப்படியாக விற்பனை வரி ஆபீஸ்களில், வேலை பார்க்கும் ப்யூன்கள் ஆபீசர்கள் இவர்கள் வேலைக்கு வருவதற்கு முன்னதாக அவர்களுக்குள்ள சொத்தும் அவர்கள் வேலைக்கு வந்த பிறகு அவர்களுக்குள்ள சொத்தும் என்ன என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அதை கணக்குப் பார்த்தால் அவர்கள் எந்த விதத்தில் வேலை பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அங்குள்ள ஒவ்வொருவரும் லஞ்சம் வாங்காமல் இருப்பது இல்லை. ஜில்லாக் கலெக்டர் கீழே இருக்கும் தாசில்தார் குமாஸ்தாக்கள் வரையில் அங்குமிருக்கும் சங்கம் அமைத்துக் கொண்டு அதற்கென்று பணம் வசூலித்து வருகிறார்கள். வியாபாரிகளிடம் பணம் வசூலித்து பண்ணுகள் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் சொல்லும்போது அவர்கள் பேரில் குறை கூற வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அவர்கள் இப்படியெல்லாம் வசூலிக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேன்.

மந்திரிகள் மாறுவேடம் போட்டுக்கொண்டு சில வேலைகளைச் செய்ததாகத் சென்ற வருஷம் பட்ஜெட் காலத்தில் கேள்விப் பட்டேன். அதைப்போலவே விற்பனை வரி வசூலிக்கும் ஆபீஸ்களில் அங்குள்ள அதிகாரிகள் எப்படி வேலை செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள மாறுவேடம் தரித்துக் கொண்டு போய் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் சென்று பார்த்தால் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடம் எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதும், எப்படியெல்லாம் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்பதும் நன்றாகத் தெரிய வரும். அப்படி ஏதாவது கணம் கண்டு பிடித்து அவர்கள் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (ஏதோ குரல்: உங்களுக்கு வியாபாரிகளைப் பற்றி எப்படித் தெரியும், நீங்கள் ஒரு வியாபாரியா?) நான் இப்பொழுது வியாபாரி இல்லை, ஏற்கெனவே ஒரு வியாபாரியாக இருந்தேன். (என்ன வியாபாரி?) நான் ஒரு ஜவுளி வியாபாரியாக இருந்தேன். ஜவுளிக் கடை வைத்திருந்தேன். வியாபாரிகளுக்கு வரி கொடுப்பதற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. எவ்வளவு போட்டாலும் கொடுக்கக் கர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடமிருந்து நேர்மையாகவும் அவர்களை மரியாதையாக நடத்தி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று தான் அவர்கள் எதிர் பார்க்கிறார்கள். எவ்வளவு வரியானாலும் கொடுக்கக்கூட தயாராக இருக்கிறார்கள். வரி போடுவதைப் பற்றி அவர்கள் குறை கூறவில்லை. வரியை கொடுக்காமல் தப்பித்துக்

[Sri O. Koran]

[8th March 1956]

മുട്ടുകൾക്കൊക്കെയും വല്ലഭം വാങ്ങിക്കഴിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കഷ്ടകാര്യമാണ്. കേരള സാധനങ്ങളുടെ മേലും നികുതി ചുമത്തിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കുള്ള കഷ്ടപ്പാട് ചിലവയല്ല. സാധനങ്ങളുടെ വില കേറിക്കേറിക്കൊണ്ടു വരുന്നു. ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടു മരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് കേരളസാധനങ്ങളായ പച്ചക്കറികൾ, ധാന്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്കെല്ലാം നികുതിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്ന ആവശ്യം അപേക്ഷിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ നികുതി ചുമത്തുന്നപോലെ കഷ്ടം മറ്റൊന്നില്ല.

ഇനി വിപണന നികുതിയുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഴിമതികളെപ്പറ്റിയും കടംകൈകളെപ്പറ്റിയും ചിലത് പറയാനുണ്ട്. പാലക്കാട് ഒരു ചെറിയ കച്ചവടക്കാരന്റെ പീടികയിൽചെന്നു ഒരു വിപണന നികുതിയുദ്യോഗസ്ഥൻ കണക്കു പുസ്തകമെല്ലാം വലിച്ചെറിയുകയും മറ്റു പല അതിക്രമങ്ങളും കാണിക്കുകയും ചെയ്തതായി ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പല സ്ഥലത്തുനിന്നും പലവിധത്തിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ഇവ രാജ്യത്തെ ഒരു പൊരണെന്ന നിലക്ക് കച്ചവടക്കാരന് മറ്റൊരുപറ്റികാരായ പെരുമാറ്റത്തിന് അർഹനാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം നിലവിലിരുന്നപ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ധിക്കാരപരമായി പെരുമാറുകയും ജനങ്ങളെ ദോഷിക്കുകയുമെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ അന്നത്തെ ആ മനോഭാവം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇനിയും ഇവ സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയിൽ തുടർത്തുകൊണ്ട് പോകുന്നത് ശരിയല്ല. അവരെ കാലത്തിനനുസരിച്ചു മാറിയെടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് ആക്ഷേപം. ആളുകളോട് മറ്റൊരുകാരായി പെരുമാറാൻ ഇവ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ആദ്യം പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു രഹിതമായ പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി അധികൃതന്മാർ ആക്ഷേപം കിട്ടിയാൽ ഉടൻകി കർശമായ നടപടിയെടുക്കണമെന്ന ഗവണ്മെന്റ് നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതാണ്. പാലക്കാട്തന്നെയുള്ള മറ്റൊരു കച്ചവടക്കാരൻ റൂട്ടറസരിച്ചു കണക്കെഴുതാത്തതുകൊണ്ട് അയാളെ ഒരു വിപണനനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതായും ശങ്കാരിച്ചതായും മറ്റും ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ചെറിയ കച്ചവടക്കാരൻ പലപ്പോഴും കണക്കെഴുതിവെക്കാനുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നുമില്ല. ആളെ വെച്ചു കണക്കെഴുതിക്കൊള്ള വിപണനയുദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുകയും അതുകൊണ്ട് അവർ അറിയുന്നമട്ടിലെ കണക്കു വെക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷിലും മറ്റും കണക്കുവെക്കണമെന്ന അത്തരക്കാരെ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നതും അയാളുടെ സാധ്യതകളിൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതും ശങ്കാരിക്കുന്നതുമൊന്നും അത്ര നല്ല കാര്യങ്ങളല്ല. ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി വിപണനനികുതിയുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശം നൽകണമെന്നും മറ്റൊരു പുതിയ പെരുമാറ്റം അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും നിബ്ബന്ധിക്കുകയും വേണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

സർ, നികുതിയെ തോല്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ഇന്ന് ഇന്നാട്ടിൽ ധാരാളമായി നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന ആശയം പരസ്യമാണ്. അവരെ പിടികൂടാനായി ഗവണ്മെന്റ് പുതിയ പുതിയ നിയമങ്ങളുമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ നികുതി തോല്പിച്ച ആളുകളെ പിടികൂടുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അനുവർത്തിക്കുന്ന നയം വളരെ ആക്ഷേപാർഹമാണ്. വലിയ വലിയ കച്ചവടക്കാരാണ് നികുതി തോല്പിക്കുന്നവരായിട്ടുള്ളത്. അവർ വമ്പിച്ച പണക്കാരും വലിയ സുത്രശാലികളുമാണ്. നികുതി തോല്പിക്കുന്നതിൽ ഇവർക്കുള്ള സാമർത്ഥ്യം ആരെയും വിസ്മയിപ്പിക്കും. ഇങ്ങനെയൊരാൾ ഇന്ന് കഴിയുന്നില്ലെന്നുള്ളത് വെറും പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. അതിന് പല കാരണങ്ങളുമുണ്ട്. ഒന്നാമത്ത് നികുതിയുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൈയൊഴി കൊടുത്തും മറ്റും സ്വാധീനിക്കാൻ അവർക്കു ഏകദേശം രണ്ടാമത്ത് ഇവർക്കിടയിൽ വേറെ മോശപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളുമായി പല വിധത്തിലുള്ള ബന്ധങ്ങളുണ്ടാവാം. മന്ത്രിമാർപോലും നാട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അവരുടെ അതിഥിത്വം സീക്രട്ടറിയുടെ അടുത്തുവരികയും, എന്നാൽ അത്തരത്തിലുള്ള ആളുകളാണ് ഏറ്റവും വലിയ ജനദോഷം ഉണ്ടാക്കുന്നത്. അവർക്കെതിരെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവർക്ക് പണം ഉണ്ട്. അത്ര വേലയൊഴിച്ചു മന്ത്രിമാരെയും മറ്റും സർക്കുലാർ സേവ വിടിച്ചും രാജ്യത്തേയും ജനങ്ങളേയും ദോഷിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. അതിനെയുള്ളവരുടെ പേരിൽ നടപടിയെടുക്കാൻ വിപണന നികുതിയുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം ചിലപ്പോൾ അത് കിരീടം മറിഞ്ഞ് വിപണന നികുതിയുദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഡിസ്സിസ്ലിൻ കലാശിക്കുന്നുണ്ട് കൂടുതലൊക്കെയും. കച്ചവടക്കാരനെപ്പോലെതന്നെ മന്ത്രിസഭയിൽ സാധിക്കും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥ

[8th March 1956]

[Sri O. Koran]

നാൾക്കു അത്തരം ജനദോഷം വിടികൂടാൻ സാധിക്കൂ. അതിന് ഒരു പോംവഴി കാണേണ്ടത് നികുതി തോല്പിക്കാതിരുന്ന തടയാൻ അടിയന്തരമായി ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. അതാണ് അടിസ്ഥാനപ്രശ്നം. അതൊന്നും പരിഗണിക്കാതെ നികുതി തോല്പിക്കാതിരുന്ന തടയാനായി പുതിയ പുതിയ നിയമങ്ങൾ മാത്രം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. കൂലിക്കാരായ ഒരുപക്ഷേപത്തിനും പരിചിന്തനത്തിനും ശേഷം എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു നല്ല നിയമമുണ്ടാക്കാനായിരിക്കണം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്യമം എന്നു ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു.

SRI T. ANANTA PAI : Mr. Deputy Speaker, Sir, the question of sales tax has been increasingly attracting the attention of consumers as well as merchants. In fact public opinion is gaining ground that the time has come when the Government should carefully examine whether the multi-point sales tax prevailing in the State should not be changed in favour of a single-point tax. Every time a consumer buys anything, the cash bill he gets clearly shows the tax that he is called upon to pay. Even paying tax once is unpopular; when a tax has to be paid at several points, we can imagine to what extent the tax can be unpopular. Unfortunately the State cannot give up this tax, because a very large slice of its revenues—about Rs. 9 crores—comes from this tax. In the face of the many development schemes that the State has got to take and the additional burden that it is called upon to shoulder, it is too much to ask the State to give up the tax, unless we are prepared to say how this 9 crores could be got in some other way. Of course, suggestions have been made. It was asked whether a single-point sales tax could not bring in this revenue. Perhaps what is worrying the Government is not a particular preference for multi-point tax but whether it would be possible for them to gather this 9 crores so easily under a single-point tax. The State cannot possibly take any risk in this matter. We cannot ignore the large-scale evasion that is taking place in the payment of this tax. Whether people agree or not, more than fifty per cent of the business community has to necessarily escape this tax. I know many of the merchants, who would like to be honest, find it difficult to trade in commodities like coconut oil. Those who deal in coconut oil without bringing the sales into account can compete more easily, while those who bring the sales into account are at a disadvantage. Many of the commodities that are transported by lorries instead of by trains escape this tax. With every step that we take to make evasion more difficult, necessarily the people are clever enough to organize ways and means of trying to evade the tax.

I would urge the Government to consider this matter independently and not be guided by the views of the officers in the Sales Tax Department because those officers have a vested interest in continuing the existing system. We have of course to take into consideration all the aspects. We are sure nobody in this House would like the Government to give up this revenue; on the other hand they would like to see that the revenues of the Government

[Sri T. Ananta Pai]

[8th March 1956]

are augmented. At the same time we should see that the character of our people does not progressively deteriorate because of the necessity to escape this tax. So a careful revision of this taxation system is called for. I have read assurances given publicly by many Ministers of this Government that it would be done shortly and that the question was being examined. I would like the State Government to take the people into confidence and say clearly what exactly they propose to do and what the difficulties are in the way of changing the present system, because without the co-operation of the mercantile community it would be difficult for us to have a well-managed system of taxation.

I would also urge that there should be close co-ordination between the Income-tax Department and the Sales Tax Department. Merchants should not be called upon to produce their account books throughout the year before the different officers. If the officer of one Department is satisfied, there should be no difficulty for the officer of the other Department, because one officer assesses the tax on the basis of the turnover while the other officer assesses it on the basis of income. It should be possible to have a certain amount of co-ordination between the officers of the two Departments so that the harassment that many of the merchants are experiencing to-day may be reduced.

So far as small merchants are concerned, I must say that there is considerable harassment. Somehow the officers, while they dare not check bigger accounts, think that they can go into villages and indiscriminately tax. I know of an officer who went to a coffee hotel at 7 o'clock in the night, asked when the hotel would be closed and was told that it would be closed at 8 o'clock. He asked the proprietor how much milk was available and he was shown the quantity of milk available. Then he calculated in this way. If for one hour so much milk is used, for eight hours so much milk should be used. If so much milk is used for one cup of coffee, out of so much milk, so many cups of coffee should have been prepared. At the cost of so many annas per cup of coffee, the turnover should have been so much. Though this may be an extreme case, such cases are not rare. I would urge the Government to see that small dealers are not harassed and that a very realistic approach is made. The amount of labour and time involved in collecting the tax from the people is not commensurate with the amount of tax collected. We should find out the large loopholes that are existing and try to block them. From that point of view, I would like the Government to see that harassment is reduced and the merchants are called upon to co-operate with us. Co-operation is possible only if we also are prepared to trust the merchants to some extent. We should punish those who have escaped this tax; I would be the last to say that we should be lenient in this respect.

I would request the Hon. Minister to clarify the Government's stand with reference to this system of tax. It was said that even Rajaji was willing to introduce the single-point tax in this State.

[8th March 1956] [Sri T. Ananta Pai]

because the Bombay Government at that time thought of introducing the multi-point tax and there was opposition from the mercantile community in Bombay, it was thought that Madras should not help the mercantile community there and therefore the matter was not proceeded with. If this is true, the matter must not be given up; it should be pushed to its logical conclusion. Nothing would be lost by taking at least a few items every year under the single-point levy and seeing whether the tax under that system is more or less than the tax under the multi-point system. Even under the multi-point system, a commodity may escape the tax at all points. Unless the national character of the people improves and the people are prepared to shoulder the burden, it would be difficult for us to achieve any good results. If the idea is it does not matter how much we lose so long as we are able to collect this Rs. 9 crores, I have nothing to say. In spite of the evasions that are taking place and in spite of the efforts of the people to see that the tax is not paid, it must be conceded that sales tax is the single item which contributes the largest amount of revenue to the State.

Thank you, Sir.

SRI K. R. SAMBANDAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி விஷயமான மான்யத்திற்கு நான் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் படிக்கிறேன். 10-58 a.m.

“Discuss the necessity for changing the present multi-point system of sales tax, into a single-point system.” இந்த விஷயமானது முக்கியமாக என்னுடைய கவனத்தை இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக வியாபாரிகள் மாத்திரம் அல்ல, பொது மக்களும் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அதிருப்தியை பொதுக் கூட்டங்களில் பேசியும் மற்றும் வியாபார அசோவியேஷன்கள் மூலமாக தெரியப்படுத்தியும் பொது மக்களுடைய கருத்துக்களை பல விதமான முறைகளில் சொல்லியும் கூட இன்னும் சர்க்கார் எந்த விதமான முடிவிற்கும் வராமல் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது பொது மக்களைக் குறித்து எந்த அளவில் நமது சர்க்காருக்கு மதிப்பு இருக்கிறது என்றுதான் நினைக்க இடம் இருக்கிறது. வியாபாரிகள் கஷ்டப்படுவதைப்பற்றி மட்டும் பேசுவதற்கு நான் முன் வரவில்லை. இதனால் பொது மக்களும் அதாவது நடுத்தர வகுப்பினர் என்று சொல்லுகிறார்களே அவர்களும் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் கிட்டத்தட்ட இருபது அல்லது முப்பது தடவை வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி போடுவதற்கு பதிலாக குறிப்பாக ஏதாவது ஒரு இடத்தில் வரியைப் போட்டு வசூலிக்கலாம். அதில் எந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாய் இல்லை என்ற முறையில் வசூலிக்க வேண்டும். ஒரு தடவை வரி கொடுத்து விட்டால் பிறகு அவர்கள் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று இருக்க வேண்டும். ஒரு தடவை கட்டியதற்கு ரசீது கொடுத்தால் போதும். அந்த ரசீது மறு தடவை வரி கேட்கும்போது காட்டினால் போதும் என்றிருந்தால் வியாபாரிகள் வரியை கொடுக்காமல் ஏமாற்றும் நிலைமை ஏற்படாது. அவர்கள் கட்டாயமாக தாங்கள் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்து விடுவார்கள். இந்த முறையில் அவர்கள் அதிகப்படியான பணம் கொடுக்கும்படியாக இருந்தாலும் அதையும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தயார்.

இப்பொழுது பல விதங்களில் வரி கொடுக்கும்படியாக இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்கிறவர்களிடமிருந்து மொத்த வியாபாரிக்குப் போகிறது. பிறகு மொத்த வியாபாரியிடமிருந்து சில்லரை வியாபாரிக்குப் போகிறது.

[Sri K. R. Sambandam] [8th March 1956]

அங்கிருந்து பொது மக்களுக்குப் போகிறது. கடைசியில் பொது மக்கள் வாங்கும்போதும் வரி கட்டுகிறார்கள். இப்படி பல கட்டங்களில் வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருப்பதால் பண்டங்களின் விலை அதிகமாக உயர்ந்து விடுகிறது. வியாபாரிகள் இரண்டு மூன்று கணக்குகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியாவது வரி கொடுக்காமல் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் இரண்டு மூன்று கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மை வியாபாரி அப்படி செய்ய முடியவில்லை. ஆகையினால் நான் சொல்லுகிறேன்: பல கட்ட விற்பனை வரி வசூலிப்பதை ரத்து செய்துவிடவேண்டும். அது ஒரு முனை வரியாக இருக்கவேண்டும். பல கட்ட வரி இருப்பதால் இன்றைய தினம் வியாபாரிகளிடையே கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சிறு வியாபாரிகள் வியாபாரத்தை நடத்த முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சின்னக் கடைக்காரர்கள் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வது இல்லை. பெரிய முதலாளிகள் தான் கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சின்ன வியாபாரிகள் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் மிரட்டுகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு இந்த வியாபாரிகள் கஷ்டப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரிய வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் சௌகரியமாக வரியைக் கட்டிவிடுகிறார்கள். ஆனால் நடுத்தர வியாபாரிகளுக்கு அதிகாரி குத்து மதிப்பாக ஒரு தொகையை கட்ட வேண்டுமென்று போடுவதால் எவ்வளவு தூரம் அவர்களைப் பாதிக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

ஏற்கனவே உணவு விஷயத்தில் சில பண்டங்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். அதைப்போலவே இன்னும் சில முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக இஞ்சி, பச்சை மிளகாய், முதலிய பல பொருள்களுக்கு இப்பொழுது வரி விலக்கு இல்லை. அவைகளுக்கும் விலக்கு அளிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல, சில பண்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் உடனேயே கெட்டுப்போகக்கூடியதாக இருக்கின்றன. அவைகளை வேறு விதமாக விற்பனை செய்ய முடியாது. ஆகையால் அந்தப் பண்டங்களுக்கும் விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்படி விற்பனை வரி வசூலிப்பதில் பல வியாபாரிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதை சரியான முறையில் நடத்தவேண்டும். வரியை வசூல் செய்யக்கூடிய காலத்தில் வியாபாரிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படும் முறையில் வசூலிக்கக்கூடாது. சிலர் சர்க்காருடைய வரியைக் கொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பல விதங்களில் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த முறையிலேயே வியாபாரங்களையும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பல பொருள்களை சிலர் லாரிகள் மூலமாக ஏற்றுமதி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ரயில் மூலமாக சாமான்களை ஏற்றுமதி செய்தால் வரி கொடுக்கக்கூடிய கணக்கை எடுத்து விடலாம் என்பதற்காக அவர்கள் லாரி மூலமாக சாமான்களை ஏற்றுமதி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவ்விதம் லாரி மூலமாக போகக்கூடிய சாமான்கள் கிட்டத்தட்ட இரண்டு அல்லது மூன்று ஜில்லாக்களைக்கூட தாண்டிச்செல்லுகின்றன. அதை கணக்கு எடுக்க முடியவில்லை. அவர்களும் அதிகாரிகளுக்குப் பயந்து எந்தவிதமான உண்மைக் கணக்கையும் வைத்துக்கொள்வதில்லை. இன்றைக்கு லாரிகளில் சென்று கொண்டிருக்கக்கூடிய சாமான்கள் கணக்கு வழக்கில்லை. சென்ற மாகாமகத்தின்போது ரயில்களில் சாமான் ஏற்றப்படுவது தடைப்படிருந்த காலத்தில் மிக அதிகமாக லாரிகளிலேயே சாமான் போக்குவரத்து நடந்திருக்கிறது. ரயிலில் ஏற்றவில்லை என்பதற்காக எந்த சாமானும் போகாமல் வராமல் நின்றுவிடவில்லை. லாரிகளில் போகின்ற சாமான்களுக்கு எல்லாம் சரியாக வரி போட்டாலேயே இன்றைக்குத் தனியாக வரி இனத்தை உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. ஆனால் பெரும்பாலான சாமான்களின் கணக்கு வராமல்

[8th March 1956] [Sri K. R. Sambandam]

போகின்றது. இதனால் நமது வருமானமும் மிகப் பெரிய அளவு குறைந்து போகிறது. இந்தக் கணக்கை எல்லாம் சரியாகப் பார்த்தாலேயே ஒரு முனை விற்பனை வரிகொண்டு வந்துவிடலாம். இதை எல்லாம் ஒழுங்கு படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN: Sir, progressive taxation is the beauty and life of a democratic set-up of Government. வரி இல்லாமல் எந்த ஜனநாயக சர்க்காரும் முறையாக நடைபெறமுடியாது. அதுவும் படிப்படியாக வரியை உயர்த்துவது ஜனநாயக அம்சத்தில் ஒரு அழகு. விளையாட்டாக விதித்த விற்பனை வரி இந்த ராஜ்யத்தில் முறையாக வளர்ந்து இன்றைக்கு இந்த ராஜ்யத்தின் முதுகெலும்பாகவே இருப்பது கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். இன்றைக்கு இந்த விற்பனை வரியைக் கொடுப்பது இந்த ராஜ்யத்தின் பொது மக்கள். ஆனால் இந்த வரியை சர்க்காரின் சார்பில் ஏஜெண்டாக இருந்து வசூலித்துக் கொடுப்பவர்கள் வியாபாரிகள். இந்த வியாபாரிகளில் பெரும்பாலோர் யோக்கியமாக நடந்துகொண்டால் போதுமானது. ஆனால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஏதோ பெரிய தீங்கை விளைவித்து வருவதாவும், தங்கள் கையில் இருந்து வரிப் பணத்தைக் கட்டுவதாகவும் அவர்கள் நினைக்காமல் இருந்தால் போதும். ஆனால் இந்த எண்ணம் வளர்ந்து வருவது உடனடியாக மாற்றப்பட வேண்டும். குறிப்பாக பெரிய வியாபாரிகள் பொறுப்பாக நடந்துகொண்டால் போதுமானது. இன்றைக்கு அந்த வரி இனத்தை அதிகப்படுத்தலாமா என்று சர்க்கார் எண்ணவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும். நான் கேள்விப்பட்டவரையில் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் பெரிய வியாபாரிகளிடம் அபிமானம் காட்டாவிட்டாலும் அனுதாபம் காட்டுகிறார்கள் என்று பலயிடங்களில் கருதப்படுகிறது. அவர்கள் அதிகமான வரிப் பணம் கட்டுகிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் அனுதாபம் காட்டுகிறார்கள். இந்த காரணமில்லாத அனுதாபம் காட்டுவதினால் அவர்கள் பலவிதமான கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவை எல்லாம் சிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சிறிய வியாபாரிகளிடத்தில் இவர்கள் காட்டும் அகௌரவம் அவசியம் இல்லாதது. கிராமந்திர வியாபாரிகளுக்கு தவறு செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்காது. தவறு செய்யவும் தெரியாது. ஆனால் விற்பனைவரி அதிகாரிகள் காரணமில்லாமல் பெரிய வியாபாரிகளிடத்தில் அனுதாபம் காட்டுவதும் அதே சமயத்தில் சிறிய வியாபாரிகளிடத்தில் வெறுப்பைக் காட்டுவதும் அவசியமில்லாதது. பெரிய வியாபாரிகளிடத்தில் ஒழுங்காக, கண்டிப்பாக விற்பனை வரி அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டாலேயே இன்றைக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் வருமானத்தை அதிகப்படுத்த முடியும். அவர்கள் இன்றைக்கு 25 சத விதத்தான் ஒழுங்காகக் கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பாக்கியை ஒளித்துவிடுகிறார்கள். இது உண்மை. இந்த நிலையை மாற்றிவிட்டாலேயே நாம் வேறு இனங்களில் வரி போடயோசிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஜில்லாவிலுள்ள விற்பனை வரி அதிகாரிகள் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருந்து கொண்டால் போதுமானது. வியாபாரிகளும் கொஞ்சம் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு நடந்துகொண்டால் நல்லது. மக்களும் தாங்கள் வாங்கும் பண்டங்களுக்கு ரஜீது போடச் சொல்லி பெற்றுக்கொண்டுவிட்டால் போதுமானது. நிச்சயமாக எந்தக் கணக்கையும் ஒளிக்க முடியாது போய்விடும். தவறான கணக்கை வைத்துக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடும். சர்க்காரின் ஸ்திரத் தன்மைக்கு பொருளாதாரம் அவசியம். ஸ்திரமான சர்க்கார் அமைவது வர்த்தகத்துக்கு எவ்வளவு அவசியம் என்பதை வர்த்தகர்களும் சிந்திக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு கருப்பப்படி வெல்லத்திற்கு, பனை வெல்லத்திற்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளித்திருப்பது காலத்திற்கு உகந்த நல்ல காரியம் ஆகும். பனை மரத்திற்கு திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்கள் பெயர் போனவை. ஆனால் இன்றைக்கு வெள்ளம், புயல் இவற்றினால் ஏற்பட்ட சேதத்தினால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பனைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [8th. March. 1956.]

കയ്യം ചെയ്യുന്നതിനാവകരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അധികാരപ്രമേയനായും നിയമ തന്മിതൻ ബലിശ്ചയവന്നുണ്ടും പ്രയോഗിച്ചു കടന്നു. പിക്ചർകൾക്കായെന്ന നയം തുടർന്നുപോകുന്നു. കരികളും ശരിയല്ലെന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി മനസ്സിലാക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ കയ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയും ഗവണ്മെന്റും ഗവണ്മെന്റിനായി പയ്യംചെയ്യാനെന്നു കർമ്മകർമ്മം അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഏതെങ്കിലും അപരസന്നിപിച്ഛകൊള്ളുന്നു.

* SRI P. T. RAJAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to speak in support of the cut motion with a view to bring to the notice of the Government the demand that has been made for the last eight years by the coconut merchants and growers for exemption of coconuts from sales tax. Like potatoes and other articles, coconut is an essential commodity and perishable. After all, the amount realized by way of sales tax on coconuts is very negligible, say Rs. 2 lakhs. For a Government which deals in crores and considering the nature of the article, this sum of Rs. 2 lakhs is not a big sum. I am told, Sir, that the Union Government has given permission to the various State Governments to levy tax on goods sent from one State to another and I believe that our Government are likely to realize a sum to the tune of Rs. 2 crores in that way. What I have said is subject to correction by the Hon. Minister for Revenue. Be that as it may, this is a matter in which the Government might take a very liberal view.

Some time back, the coconut growers held a Conference in Madurai and my esteemed Friend honoured that conference by opening it; then he had expressed his sympathy for these people. All that I request him is to translate his sympathy into something concrete. Sir, in the recent cyclone, the coconut growers have been affected very badly. I would, therefore, request the Hon. Minister for Revenue and his Colleagues of the Madras Government to take a very sympathetic view and help the trade by waiving sales tax on coconut. Thank you, Sir.

11-25
a.m. SRI S. R. ARUMUGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார், தன் நிர்வாகம் நடத்துவதற்கு வரி போடும்போது எல்லாம், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சர்க்கார் எப்போதும் மேலும், மேலும் வரி போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. இப்படி போடும் வரிகள் எல்லாம் பொது மக்களை மிகவும் பாதிக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காரும், பொது ஜனங்களுடைய பிரதிநிதி body என்பதை அங்கத்தினர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள். சர்க்கார் மக்களின் பிரதிநிதியாக இல்லாமலிருந்தால், இந்த நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாது என்பதை அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த வருஷம் டிசல் ஆயிலுக்கும், சர்க்கரைக்கும் அதிக வரி போடப் போவதாக பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியினால் சர்க்காருக்கு சுமார் 70 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்குமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த இரண்டு வரிகளும், நம் ராஜ்யிய பாமர மக்களை பாதிக்கப்போவதில்லை என்பது திண்ணம். அதிக வசதிகள் உள்ளவர்களைத்தான் இந்த வரிகள் பாதிக்கும். ஏழை பாட்டாளி மக்களை பாதிக்காது. அத்துடன், சர்க்கார் நாள் சொல்லப்போகும் ஆடம்பர பொருள்களுக்கு அதிகமான வரியை போட்டிருந்தால் சந்தேகப்பட்டிருப்பேன். பொது ஜனங்களுக்கு தேவை இல்லாததும், சில குறிப்பிட்டவர்கள் மாதிரி தங்களுடைய ஆடம்பரத்திற்காக உபயோகிக்கும் lipstick, snow, lady's bags, so on-க்கு மத்திய பொருள்களுக்கு அதிக வரி போட்டிருக்கலாம்.

8th March 1956]

8th March 1960]

SRI K. RAJARAM: ஏற்கெனவே அதற்கெல்லாம் வரி போடப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாயிரம் வரையில் போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. R. ARUMUGAM : இன்னும் நிறைய போட்டிருக்கலாம். காரணம், அப்பொருள்களுக்கு வரி அதிகமாகப் போட்டால் ஏழை பாமர மக்கள் பாதிக்கப்பட்டோவதில்லை. யார் யாருக்கு அவைகளை உபயோகிக்க வசதி இருக்கிறதோ, அவர்களும், மற்றும் தங்களை ஆடம்பரமாக அலங்கரித்துக்கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் மாத் திரம் தான் அந்த வரியால் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏழை பாட்டாளி மக்களையும் கூலி ஜீவனம் செய்யும் மக்களையும் அந்த வரி பாதிக்கப்போவதில்லை. ஆகவே அப்போட்ட ஆடம்பர பொருள்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக வரி போடுவதற்கு சர்க்கார் திட்டம் கொண்டுவந்தால், மிக பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று காரிலில்கூட கனம் ரெவினியூ மந்திரி கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லும்போது, நூற்பு கருவிகளுக்கு அதாவது ராட்டை சாமான்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டபோது, சர்க்கார் அதைப்பற்றி கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இந்த நூற்பு கருவிகளால் வரும் வருமானம் ஒரு வருஷத்திற்கு சுமார் ஐயாயிரம் ரூபாய் என்று தெரிகிறது. ஆகையால் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் ராட்டை சாமான்களுக்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டால், எடுத்துக்கொண்டால், அடுத்தபடியாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு **handprinting and dyeing** தொழில் பல இடங்களில் நடைபெற்று வருகிறது. அந்தத் தொழிலை ஒரு குடிசைத் தொழிலாகத்தான் பாவிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், ஒரு குடும்பத்தில் பெண்சாதி, புருஷன் சேர்ந்து அந்தத் தொழிலை நடத்தலாம். அதேமாதிரி ஒரு இடத்திலே சுமார் 50 பேரை வைத்து நூலுக்கு சாயம் போட்டும், துணிகளுக்கு அச்சு வேலை செய்தும் வருகிறார்கள். அந்த தொழிலுக்கு 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து சர்க்கார் விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அத் தொழிலால் தயார் செய்யப்படும் தற்காலிகமாகத்தான் இந்த வரி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிரந்தரமான வரி விதிவிலக்கில்லை. இப்போது இந்த **hand printing and dyeing** துணி நூலுக்கு இந்த தற்காலிக விற்பனை வரி விதிவிலக்கு இந்த மார்ச்சு மாதம் 30-ம் தேதியுடன் முடிவடைகிறது. இந்த தேதி முடிந்தவுடன், இந்த பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி போட வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் இந்த குடிசைத் தொழிலால் உற்பத்தி செய்யப்படும் சாய நூல், அச்சடித்த துணி, இவைகளுக்கு நிரந்தரமான விதிவிலக்கு விற்பனை வரி போடுவதிலிருந்து அளிப்பது மிக அவசியம் என்பதை இச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், நூல் சாயம் பேசுகிற வர்களும், துணிக்கு அச்சடிப்பவர்களும், கடைகளில் சாயம் விலைக்கு வாங்கிவந்து, துணிகளுக்குக் கூலிக்குத்தான் சாயமும், அச்ச வேலைகளும் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அவர்களே இவ்வகை கூலிக்கு தயார் செய்த சரக்குகளை விற்பது கிடையாது. வியாபாரிகள்தான் அதை எடுத்துக் கொண்டுபோய் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் என்ன நினைக்கிறது? அவர்களே சாயம்போட்டு, அச்சடித்து, நூலையும், துணியையும் விற்பதாக சர்க்கார் நினைக்கிறது. அந்த மாதிரி இல்லை. சாயத்தை விலைக்கு வாங்கி கூலிக்கு சாயம் போட்டு, அந்தக் கூலியைத்தான் சர்க்கர் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்த குடிசைத் தொழிலான, **handprinting and dyeing** வேலை செய்பவர்களுக்கு விற்பனை வரி விதிவிலக்கு நிரந்தரமாக அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடித்தபடியாக தேங்காய் வியாபாரத்தைப்பற்றி பேசும்போது கனம்
மந்திரியார் அவர்கள், அந்த வியாபாரிகளுக்கு ஓர் அனுதபம்

[Sri S. R. Arumugam] [8th March 1956]

ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தேங்காய் விற்பனைக்கு, விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க சீக்கிரமாக ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் முதல் மந்திரியார் அவர்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்தார்கள். அப்போது எல்லா வியாபாரிகளும் தங்களை இந்த பலமுனை விற்பனை வரியிலிருந்து காப்பாற்றவேண்டுமென்று அவரை கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு முதல் மந்திரியார் அவர்கள், வியாபாரிகள் எந்தவிதமான விற்பனை வரியையும் கொடுக்கத் தயங்குவது இல்லை, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை தன்புறுத்தி, பயமுறுத்தி வசூல் செய்வதால்தான், இவர்கள் இவ்விதமான வேண்டு கோள் விடுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். மற்றும் அந்த வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரி அதிகாரிகள் கொடுக்கும் துன்பம், பயமுறுத்தல் இவைகளின்றும், பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கான வழி வகைகளைப்பற்றி யோசனை செய்வதாகவும், தெரிவித்திருக்கிறார். இதுவரை, அப்போது காப்பு அளிக்கும் விஷயம் முடிவு பெறவில்லை. சாதாரண வியாபாரிகள், விற்பனை வரி அதிகாரிகளைப் பார்த்தவுடன், தங்கள் உயிரே போய்விடுகிற மாதிரி வேதனையடைகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளுக்கு கொஞ்சம் கூட ஈவு இாக்கமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள், வியாபாரிகளின் ரிகார்டுகளைப் பார்த்து மாதிரி நடவடிக்கை எடுப்பதுமட்டுமில்லை, எழுதி வைத்திருக்கும் கணக்குக்குமேல், பணம் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கட்டியில் வைத்திருந்தாலும், குற்றம் சுமத்தி சார்ஜ் செய்துவிடுகிறார்கள். அந்த வியாபாரிகளை அதனால்தான் இந்த விற்பனை வரி அதிகாரிகளை, வியாபாரிகள் கண்டவுடன் வெறுக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற சர்க்கார் ஏதாவது செய்வது மிக நல்லதுதான்.

அடுத்தபடி சந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போம். சிறிய குடும்பங்களில், உள்ளவர்கள், பெரிய வியாபாரிகளிடம், கமிஷனாக்காக, அரிசி பருப்பு முதலிய சாமான்களை எடுத்து வந்து சந்தையில் விற்பனை, அதனால் வரும் கமிஷனைக்கொண்டு, அவர்கள் கூலி ஜீவனம் செய்கிறார்கள். அந்தப் பொருள்களுக்கான பணத்தை, பொருள்களைக் கொடுத்த ஆட்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். விற்பனை வரி வியாபாரிகள், இப்படி சந்தையில் அரிசி பருப்பு விற்பனர்கள், தங்கள் சொந்த பொருள்களை தான் விற்கிறார்கள் என்று நினைத்து அவைகளுக்கு விற்பனை வரி போட்டு வசூலித்துவிடுகிறார்கள். இதனால் அவ்வேழை மக்கள் அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டமான நிலைமையிலிருந்து அவர்களை காப்பாற்றுவதுடன், எல்லா வியாபாரிகளையும், இதனால் ஏற்படும் துன்பங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், தேச நலத்தைக் காப்பாற்றவும் சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டு வருஷ காலமாக, மாகாணத்திலுள்ள வியாபாரிகள் அனைவரும் ஒரு முனை வரி வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்துவருவது நமக்குமட்டுமல்ல, சர்க்காருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். சமீபத்தில் நடந்த முனிசிபல் தேர்தல்களுக்குமுன்பாக, சர்க்கார், வியாபாரிகளை சந்தித்து, கூப்பிட்டு, உங்களுக்கு ஒரு முனை வரி போடுவதற்கும், பல முனை வரியை ரத்து செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். தேர்தல்கள் முடிந்தவுடன் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஆலோசனை கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி, ஒருமுனை வரி கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்று வெளிக் குகாட்டி பாசாங்கு செய்தார்கள். இவ்விதமாக ஒரு பக்கம், ஒருமுனை வரி கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காக நடவடிக்கை, இன்னொரு பக்கத்தில், பலமுனை வரி அதிகப்படுத்தும் முறையில் Sales-tax Third Amendment Act-ஐ சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த Act இப்போது செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்கிறது. உண்மையில் சர்க்கார் ஒருமுனை விற்பனைவரி கொண்டுவர எண்ணியிருந்தால், அந்த Act-ஐ செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியமில்லை,

8th March 1956] [Sri N. K. Palanisamy]

அனுப்பி இருக்கமாட்டார்கள். ஏன் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்றால், ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கும் பலமுனை வரியால் அதிகப்படியாக வரி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த Amendment Act நிறைவேற்றினால் இன்னும் அதிகப்படியான விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கும் என்று வியாபாரிகள் பயப்படுகிறார்கள். வியாபாரத்திற்கு வேசன்ஸ் பீஸ் ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்துவது, அதற்குமேல் turnover மொத்த வியாபாரத்திற்கு விற்பனை வரி போடவும், லாரிகளில் வரும் சாமான்களை ஆங்காங்கு நிறுத்தி செக் செய்து வரி போடவும், அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதற்கான Act தான் செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்கிறது. இன்னொரு வியாபாரிக்கு கடன் அதில் இருக்கிறது. ஒரு வியாபாரி இன்னொரு வியாபாரிக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறதென்று வைத்துக்கொள்வோம். இரண்டாவது வியாபாரிக்கு விற்பனை வரி போட்டு அதைக் கொடுக்கமுடியாத டாவது வியாபாரிக்கு விற்பனை வரி போட்டு அதைக் கொடுக்கமுடியாத நிலைமையில் இருந்தால், கடன் கொடுக்கப்போகும் முதல் வியாபாரிக்கு, அந்தக் கடன் துகையை. இரண்டாவது வியாபாரிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் துகையை இரண்டாவது வியாபாரி சர்க்காருக்கு கட்டவேண்டிய விற்பனை வரிக்கு சரிக்கட்ட, சர்க்காருக்கு கட்டவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுப்பார்கள். அந்த நோட்டீஸையும் மீறி, முதல் வியாபாரி தான் கொடுக்கவேண்டிய கடன் பாக்கியை இரண்டாவது வியாபாரிக்குக் கொடுத்தவிடால் சர்க்கார் சும்மா இருந்துவிடாது. சர்க்கார், அந்த முதல் வியாபாரி இடமிருந்தே, இரண்டாவது வியாபாரி கொடுக்கவேண்டிய விற்பனை வரித்தொகை வசூல் செய்கிறார்கள். இன்னொரு முக்கிய விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு வியாபாரி பத்தாயிரம் ரூபாய் விற்பனை வரி due கட்டவேண்டியதாக இருந்தால், அந்தப் பணம் பூராவும் சர்க்காருக்குக் கட்டி clearance certificate வாங்கின பிறகுதான் மேற்கொண்டு, அந்த வியாபாரி, வியாபாரம் செய்ய முடியும்.

இன்னும் சாதாரணமாக வியாபாரி கணக்கை கொடுக்காவிட்டால் 50 11-38
ரூபாய் அபராதம் போடலாம் என்று இருக்கிறது. ஒரு வியாபாரி சென்
னைக்கு வந்து கணக்கை காட்டவேண்டி இருக்கிறது என்று வைத்துக்
கொள்வோம். தற்செயலாக ரயில் தவிரிவிட்டால் கூட willfully
என்று வைத்துக்கொண்டு ஒரு நாளைக்கு 50 ரூபாய் வீதம் 8 நாட்களுக்கு
ரூ. 400 அபராதம் கொடுக்கக்கூடிய மோசமான நிலைமை இருக்கிறது.
ஆகவே இந்த சாதாரண பகுத்தறிவுக்கு உதவாத மோசமான நிலைமை
யிருப்பதை சட்டத்திலிருந்து ஒழிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கி
றேன். இந்த மாகாணத்தில் உள்ள அனைவரும் Select
Committee-ல் இருக்கும் “அமென்மென்டை” கொண்டுவரக்கூடாது
என்று சொல்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக ஒருமுனை வரி என்று சொன்னவுடன் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீஸர்கள் “Tax evasion” என்ற முறையை கொண்டுவருகிறார்கள். ஒருமுனை வரி வேண்டுமென்று வியாபாரிகள் சொல்லும்பொழுது Sales tax அதிகாரிகள் எங்கே அவர்களுக்கு வேலை போய்விடுமோ என்று பயந்து “இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் Tax evasion செய்கிறார்கள். ஆகவே எங்களுக்கு அதிகமான அதி காரம் கொடுங்கள்” என்ற முறையிலே பேசி வருகிறார்கள். சர்க்காரும் அவர்களுடைய பேச்சைத்தான் கேட்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. உண்மையாக ஏன் இன்றையதினம் ஒரு முனைவரி வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்? 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து Sales tax Administrative Report-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் “இந்த வருஷம் அதிகப்படியான விற்பனை வரி விதித்திருந்தும் வரி அதிகமாக வசூலாகவில்லை; வியாபாரம் மந்தமாக இருக்கிறது.” (The fall is attributed to the general decline in trade) என்று தான் ஒவ்வொரு வருஷமும் பார்க்கின்றோம். வியாபார மந்தத் தினால் வரி அதிகப்படுகிறது. அதனால் அதிகாரிகளின் அதிகமான தொந்தரவுக்கு வியாபாரிகள் ஆளாகிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகளுக்கு

[Sri N. K. Palanisamy] [8th March 1956]

எந்தவிதமான தொந்தரவும் கிடையாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு சட்டங்கள் தெரியும். குமஸ்தாக்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அனியாயமான வரியைப் போட்டால்கூட கடைசி Appellate Tribunal வரைக்கும் போவதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஒரு சாதாரண வியாபாரிக்கு ரூ. 150 Best of Judgment-லே வரி போட்டால் அதை கட்ட முடியாத நிலை அவருக்கு இருந்தால், Commercial Tax Officer க்கு ரிவிஷன் பெடிஷன் கொடுத்தால் ஜேமியுள்ள ஆபிஸர் என்ன சொல்லுகிறாரோ அதையேதான் Deputy Commissioner வரை சொல்வார்கள். உதாரணமாக 1954-லே ரிவிஷன் பெட்டிஷன்கள் C.T.O.-க்கு போட்டவை 696. ஆனால் அவற்றில் 600 கேஸ்களை confirm பண்ணி இருக்கிறார்கள். ஆகவே Appellate Tribunal-க்கு போனால்தான் வியாபாரிகளுக்கு ஏதாவது நியாயம் கிடைக்கும். சாதாரண வியாபாரி ரூ. 150 Best of Judgment-லே அவருக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தால் எப்படி Appellate Tribunal க்கு போவது? அதற்கு ரூ. 500-க்குமேல் செலவு செய்தாகவேண்டும். ஆகவே அந்த பிரதேசங்களிலேயே சிவில் கோர்ட்டுகளில் விசாரிப்பதற்குத்தகுந்தபடி ஏன் அந்த சட்டத்தை மாற்றக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

விற்பனை வரி அதிகாரிகளுடைய கொடுமையைப்பற்றி ஏற்கனவே பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்லப்போவதில்லை. சாதாரணமாக மேலே இருக்கக் கூடிய அதிகாரி ஜேமே இருக்கக்கூடிய அதிகாரியைப் பார்த்து ஏன் இந்த வருஷம் வரி வசூல் குறைந்து இருக்கிறது என்று வருமானம் குறைந்துவிட்டால் கேட்கிறார். ஆகவே ஜேமியுள்ள அதிகாரி என்ன செய்கிறார் என்றால் turn over ரூ. 15,000 ஆக இருந்தால்கூட ரூ. 30,000 ஆக காண்பித்து அதிகப்படியாக வரி விதிக்கிறார். லாபம் இல்லாவிட்டால்கூட அதைப்பற்றி கவலைப்படுவது கிடையாது. போன வருஷம் எப்படி லாபம் வந்தது? இந்த வருஷம் எப்படி நஷ்டம் வரும்? இது உண்மையாக இருக்கிறது. ஆகவே இவ்வளவு வரி கட்டவேண்டும் என்று 'Best of Judgment' மூலமாக அதிக வரி போடுகிறார். ஆகவே இந்த 'Best of Judgment' முறையே அமுலிலிருந்து போய்விடவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

இன்னும் மோசமான நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே இன்றையதினம் "ஒருமுனை வரி" வேண்டும் என்று வியாபாரிகள் கேட்பது நியாயந்தான். அவர்கள் ஒருமுனை வரி வேண்டும் என்று எந்த அடிப்படையில் கேட்கிறார்கள்? ஏற்கனவே வரக்கூடிய வருமானத்தில் குறைவு இல்லாமல் ஒருமுனை வரி வசூலிக்கலாம் என்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டுமானால் ரூ. 5 கோடி வரை deposit கட்டவும் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 'எல்லா சர்க்காரர்களும் ஒவ்வொரு வியாபாரத்திலும் எவ்வளவு லாபம், எந்த எந்த பொருளுக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு வரி போடலாம் என்கின்ற கணக்கே கிடையாது. எல்லாவற்றுக்கும் ரூபாய்க்கு காலணு அல்லது முக்காலணு என்ற முறை தான் அனுசரிக்கப்படுகிறது" என்று Taxation Enquiry Committee கூறி இருக்கிறது. அந்த முறையில் பார்த்தால் ஒருவருக்கு ரூ. 3,600-க்கு லாபம் வந்தால் அவரீது Income-tax போடுகிறார்கள். ரூ. 3,600 லாபம் வரக்கூடிய ஆட்களுக்கு குமஸ்தா கண்டிப்பாக இருப்பார். அவருடைய வியாபாரத்திற்கு ரூ. 30,000-க்குமேல் மூலதனம் போட்டிருப்பார். ஆகவே அவருக்குத்தான் இன்றையதினம் விற்பனை வரி கொடுக்கக்கூடிய சவுகரியம் இருக்கும். அதற்கு ஜேமே லாபம் பெறக்கூடியவர்களெல்லாம் வியாபாரம் நடத்தக்கூட முடியாமல் இருக்கும். அவர்களே கடைகளின் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பார்கள். சரியானபடி அவர்களால் கணக்கை வைத்திருக்கமுடியாது. ஒரு Sales-tax Administrative Report-லே கூறி இருக்கிறது "Except some reputed firms, other dealers do not still maintain proper accounts. Even though the Act is in

[Sri N. K. Palanisamy] [8th March 1956]

force for the past sixteen years, no improvement is seen in this respect" என்று. சட்டம் வந்து 16 வருஷங்கள் கழித்துக்கூட சாதாரண சிறு வியாபாரிகள் சரியான கணக்கை வைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை என்று அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டே சொல்கிறது. இப்படி சரியான கணக்கை வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்தினால்தான் 9,000 மக்களுக்கு மேல் conviction செய்யப்பட்டோ அல்லது fine விதிக்கப்பட்டோ இருக்கிறார்கள். புதிதாக 5,000 பேர்கள் 'detect' செய்யப்பட்டார்கள் என்று ரிப்போர்ட்டிலே இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? Sales tax Officer-கள் போய் நீ ஆடு விற்பாய், நீ வாழைக் காய் விற்பாய், இவ்வளவு வரி கொடு, இல்லாவிட்டால் கேஸ் போட்டு உன்னை ஜெயிலிலே அடைத்துவிடுவேன் என்று பயமுறுத்து compounding முறையிலேதான் 5,000 பேர்களை பிடித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் இன்றுள்ள வருமானம் குறையாமல், யார் யார் வருமான வரி கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மட்டும் விற்பனை வரி போடலாம். இன்னும் கார், ரேடியோ போன்றவைகளுக்கும், அவைகளுடைய spare parts-க்கும் ரூபாய்க்கு முக்காலணு விற்பனை வரி இப்பொழுது இருப்பதை ரூபாய்க்கு 2 அணுவோ, அல்லது 3 அணுவோ போடலாம்.

அடுத்தபடியாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி எவ்வளவு, இறக்குமதி எவ்வளவு என்று கணக்கிட முடியும். 1954-ல் முக்கியமாக 3 கம்பெனிகள் வெளிநாட்டு வியாபாரம் செய்தன. அதில் East Asiatic Company ஒன்று. கடலை எண்ணெய், Hides, Skins போன்ற பொருள்களுக்கு வெளிநாட்டு வியாபாரம் செய்ய அதற்குத்தான் contract இருக்கிறது. ஆகவே மற்ற வியாபாரிகள் இப்பொருட்களைக்கொண்டுபோய் அந்த கம்பெனி சொன்ன விலைக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி இருக்கும்படி அங்கே 1954-ம் ஆண்டுத்திலே அவர்களுடைய விலை 250 ரூபாய். 50 ரூபாய்க்கு உற்பத்தி செய்து அவர்களுடைய ஹெட் ஆபீசிலே விற்பனை இன்றைய நிலைமை அங்கே 500 ஆக இருக்கிறது. அதனால் 250 ரூபாய் நம்முடைய சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எல்லா வியாபாரிகளும் கூட்டுறவு முறையில் வியாபாரம் செய்தால், இந்த மாதிரியான வரிகளை சர்க்கார் கண்டிப்பாக வாங்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மலைய எடுத்துக்கொண்டாலும் 4 கோடி பவுண்ட் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அங்கே ஒன்றுக்கு இரண்டாக விற்கப்படுகிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்வதை ஒத்துக்கொண்டாலும், ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் இந்த சர்க்காரை வரிவிதிப்பதனால் ஏராளமான சர்க்கரை மூட்டைகள் ஸ்டாகில் பண்ணிக்கொண்டு வருவார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சிகரெட் திருட்டுத்தனமாக வருகிறது. பல சாமான்களும் இதே மாதிரியாக கள்ளத்தனமாக கடத்தப்படுகிறது. மைசூரில் 1 அணு போட்டால் ஹைதராபாத் போன்ற பிரதேசங்களில் ரூபாய்க்கு 5 அணுதான் கிடைக்கிறது. பம்பாயில் சர்க்கரைக்கு 1 அணு வரி விதிக்கப்படுகிறது. இங்கே ஒரு அணு போடுவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இங்கே சர்க்கரைக்கு வரி போடாமலே நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

SRI A. DORASAMI GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரியினால் கிராமங்களிலுள்ள சிறு வியாபாரிகள் எல்லாம் அதிக தொந்தரவுக்குள்ளாகும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் கிராமத்திலுள்ள சிறு சந்தைகளில் சிறு வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சந்தையிலும் சிறு வியாபாரிகளிடம் போய் சேல்லுடாக்ஸ் ஆபீசர் வரிப்போட்டு அவர்களைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு ரூபாய் கூட வியாபாரம் செய்யமாட்டார்கள். வியாபாரத்தில் தகராறு இருக்கிறதென்று இந்த ஆபீஸர்கள் சிலரை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி கையெழுத்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். நாலு, ஐந்து ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி போடுவதற்கு வழி செய்யலாம். இவ்வாறு சிறு வியாபாரிகளின் மேல் விதிக்கப்பட்ட வரியைக் கொடுக்க முடியாமல் மிகவும் கஷ்டம்

11-45
a.m.

[Sri A. Dorasami Goundar] [8th March 1956]

படுகிறார்கள். சாதாரணமாக சிறு வியாபாரிகள், தான் வியாபாரிகள் சமார் ஒரு வருஷத்தில் இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் தொகைக்கு மேல் வியாபாரம் செய்யமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட வியாபாரிகள் மீது வரி போட்டால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? சிறு வியாபாரிகள் கணக்கு வைப்பதில்லை. பலவிதமான தொந்தரவுகளும், அதிக குடும்பக் கஷ்டத்தினால் அவர்கள் மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இம்மாதிரி சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர்களும், மற்றவர்களும் மிகவும் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். இப்படி அவர்களை தொந்தரவு செய்து, கையெழுத்து எங்கே போடுவது என்று தெரியாமல் இருக்கும் அவர்களிடத்தில் கையெழுத்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். “ஏன் இப்படி செய்கிறார்கள்” என்று கேட்டால் அதற்கு அவர்கள், “இந்த வட்டாரத்தில் விதிக்கவேண்டிய வரிக்கு குறைந்துவிடக்கூடாது. எங்களின் மேல் அதிகாரிகள் ரிமார்க் எழுதிவிடுவார்கள். அந்த பயத்தினால்தான் இந்த காரியம் செய்கிறோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை என் காதால் கேட்டிருக்கிறேன்.

கிராமங்களிலுள்ள சிறு வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படியாக கஷ்ட ஜீவனம் செய்யும் போது அவர்கள் எப்படி கணக்கு பிள்ளையை வைத்து மாதா மாதம் 20, 30 ரூபாய் கொடுக்க முடியும்? கனம் மந்திரி அவர்கள் இதையெல்லாம் கவனித்து கிராமங்களில் உள்ள சிறு வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு தொந்தரவு ஏற்படாமல் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வரியானது மிகவும் தொந்தரவைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. வியாபாரிகள் ஞாபகம் இல்லாமல் ஏதாகிலும் விட்டுவிட்டால், ரிடன் அனுப்பிக்காவிட்டால் அவர்களிடமிருந்து பெண்டி போட்டு வசூலிக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் வியாபாரிகள் மேலும் கஷ்ட நிலைக்குள்ளாகிறார்கள். சிறு வியாபாரிகள் கிராமங்களில் ஒரு பைசா அபராதம் கட்டாமல் இருந்தாலும்கூட அநேகம் பேர் விற்பனைவரி சட்டத்தினால் அதிகவரி போட்டு வசூலித்துவிடுகிறார்கள். சர்க்கார் வியாபாரிகளுக்கு இவ்விதமான தொந்தரவுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஹோட்டல், சினிமா முதலியவைகளுக்கு அதிகமான லைசென்ஸ் வரியைப் போட்டு இதை அடியோடு ரத்து செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இப்போது மந்திரி சபையிலுள்ள மந்திரிகள் இது விஷயமாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இம்மாதிரியான சில்லரை வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்கவும், அவர்கள் அவசியம் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்கக்கூடாதென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

• **SRI S. RAMALINGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று விற்பனை வரியினால் நம்முடைய நாட்டில் குறிப்பாக வியாபாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் பெருந்தொல்லை விளைவிப்பனவாக இருக்கிறதென்று பெருவாரியான அங்கத்தினர் இருதரப்பினர்களாலும் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. நாலு, ஐந்து ஆண்டுகளாகவே வியாபாரிகள் பலகட்ட விற்பனை வரியை ஆட்சேபித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் ஒரு முனைவரியை அமுலாக்கவேண்டும் என்று இந்த மாகாணத்திலுள்ள எல்லா வியாபாரிகளும் மகாநாடுகள் நடத்தி தீர்மானம் நிறைவேற்றி சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் வரவேற்புக் கூட்டங்களில் முதல் மந்திரி கனம் காமராஜ் அவர்களையும் ரெவின்யூ மந்திரி கனம் மாணிக்கவேலு நாயகர் அவர்களையும் பலகட்ட விற்பனை வரியை ஒருமுனை வரியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் அப்படியே செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்துள்ளார்கள். சென்ற 5, 6 ஆண்டுகளாக ஒரு முனை வரியைக் கொண்டுவருகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறார்களே தவிர இதுவரையிலும் ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே சர்க்காரின் கொள்கை என்னவென்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நாட்டில் விற்பனை வரி கூடாது என்று சொல்பவன் அல்ல. விற்பனை வரியை விட்டுவிடவேண்டும்

[Sri S. Ramalingam]
8th March 1956]

என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். இந்த விற்பனை வரியானது பொன் முட்டைகளை இடும் வாத்து போன்றது. நம் அரசாங்கம் அதற்கு உணவு அளித்து போஷித்துக்கொண்டே இருந்தால் அது பொன் முட்டை களைக் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கும். ஆனால் அதன் கழுத்தை நெறித்து கொண்டு விட்டால் வாத்தும் அழியும், அது வழங்கிக்கொண்டிருந்த பொன் முட்டைகளும் மேலும் கிடைக்காது. ஆதலால் சர்க்கார் டிருந்த பொன் முட்டைகளும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால், அவர்களின் வியாபாரமும் வியாபாரிகளை அதிகமாக நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால், வருமானமும் குறைந்து போகும் என்று கூறினாலும், அரசாங்கத்தின் வருமானமும் குறைந்து போகும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பலகட்ட விற்பனை வரியை எடுத்துவிட்டு அதை ஒருமுனை வரியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது அதனால் சர்க்காரின் வருமானம் குறையாது என்று வியாபாரிகள் உத்திரவாதம் அளிக்கிறார்கள். அப்படி ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதால் வியாபாரிகளின் கஷ்டம் தீரும், சர்க்காருக்கு வருமானமும் குறையாது என்று அவர்கள் யோசனை சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்காருக்கு அவர்களின் பேரில் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. நடைமுறையிலே சர்க்காருக்கு அவர்களின் பேரில் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. எல்லா வியாபாரிகளும் ஒழுங்கான முறையில் வியாபாரத்தை நடத்திகிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. சிலர் தவறான முறையிலும் நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஒருவருக்கொருவர் போட்டி முறையிலும் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் விலையைக் போட்டுக்கொண்டு விற்பனை வரியை வாங்காமல் சாமான்களின் விலையைக் குறைத்து விற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் சில வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. விற்பனை வரி அதிகாரிகளும் வியாபாரிகளுக்கு பல கஷ்டங்களையும் கிறது. விற்பனை வரி அதிகாரிகளும் வியாபாரிகளுக்கு பல கஷ்டங்களையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடிக்கடி அவர்கள் கணக்குகளை தொந்தரவுகளையும் கொடுக்கிறார்கள். வாங்கி வைத்திருக்கக்கூடிய சாமான்களை சோதனை பரிசீலனை செய்கிறார்கள்; வாங்கி வைத்திருக்கக்கூடிய சாமான்களை சோதனை போடுகிறார்கள். இப்பொழுது சபையின் முன்பாக விற்பனை வரி மூன்று வது திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது சட்டமாக்கப் பட்டுவிட்டால், அதில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற அதிகாரங்களை பட்டுவிட்டால், அதில் சர்க்கார் அளித்தால், அதனால் வியாபாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தருக்கு அளித்தால், அதனால் வியாபாரிகளுக்கு இன்னும் அதிகமான கஷ்டங்களும் தொல்லைகளும் உண்டாகும். ஆகையால் வியாபாரிகள் இது சம்பந்தமாக பெரிய மகாநாடு நடத்தி, 7-ம் தேதியன்று பொதுக் கடை அடைப்பு (ஹர்த்தால்) செய்வது என்று முடிவு செய்திருந்தார்கள். ஆனால், பிறகு சர்க்காருடன் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் காரணமாக அவர்கள் ஹர்த்தால் ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இதில் கவனம் செலுத்துவார்கள், வியாபாரிகளுடைய குறைகளை கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் தான் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். **The Hon. Sri C. Subramaniam :** Just as withdrawing out motion) நாங்களும் இந்தச் சபையில் சர்க்கார் கொடுக்கின்ற வாக்குறுதிகளை நம்பித்தான் வெட்டுப் பிரேரணைகளை வாபஸ் செய்து கொள்ளுகிறோம். ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள்கூட இந்த மான்யத் துக்கு ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையை கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நம்பித்தான் கொடுக்கின்ற வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நம்பித்தான் நாங்கள் இம்மாதிரி செய்கிறோம். ஆனால் ஒன்று மட்டும் நான் சொல்ல வேன். அடுத்த ஆண்டில் தேர்தல் வருகிறது. சர்க்கார் என்னென்ன வாக்குறுதிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவைகளில் என்னென்ன வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று மக்கள் முன்பாக எடுத்துச் சொல்லி, வோட்டுக் கேட்போம் (**The Hon. Sri C. Subramaniam :** இன் தேர்தலுக்கு தயார் செய்கிறார்கள் என்று நன்றாகத் தெரிகிறது). இன் னைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் நாங்களும் சர்க்காரை நம்புகிறோம், வியாபாரிகளும் சர்க்கார் தங்கள் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார்கள் என்றுதான் நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், சர்க்கார் கொடுக்கும் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

குறிப்பாக நமது நாட்டிலே இடல் மிகவும் பேர்போன உணவுப் பண்டம். தமிழ் நாட்டில் அதற்கு ஒரு பெரியமதிப்பு உண்டு. சமீபத்திலே பார்லிமெண்டில் தமிழ் நாட்டு இடல் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் இதை மாக வழங்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டு இடல் மேல் நாடுகளிலும் செல்வாக்கு அடைந்திருக்கிறது. இடலுக்கு ரொம்ப அத்யாவசியமான பொருள்

**DEMAND VII--GENERAL SALES TAX AND OTHER
TAXES AND DUTIES--ADMINISTRATION**

മേലെയും പെട്ടിയും തുറന്നു വന്നു എടുത്തു എണ്ണിനോക്കുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ട്. എപ്പോഴെങ്കിലും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ 40 ക. യിൽ കൂടുതൽ കണ്ടുപോയാൽ ഭേദന. നികുതി കൊടുക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുകയായി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വീട്ടിൽ കണക്കുകൊണ്ട് കച്ചവടക്കാരൻ ചെല്ലണമെന്നും പിന്നീട്. ചെറിയ കച്ചവടക്കാർ കണക്കുനെയ്യുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതിനു വേണ്ടുന്ന കച്ചവടമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. വീടുകയിൽ പേരി മേലേയും പെട്ടിയും തുറന്നു സമ്പ്രദായവും കച്ചവടക്കാരുടെ പിരിയലും വിട്ടിട്ടു കീഴ്വീട്ടിപ്പറന്ന സമ്പ്രദായവുമെല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചു ഇന്നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരെ ആദ്യകാല ജന ഉപദേശത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഏൻ പ്രസ്സം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வருஷா வருஷம் இந்தச் சட்டசபையில் விற்பனை வரி விஷயமாக எல்லா கட்சி அங்கத்தினராலும் ஒரு கூக்குரல் எழுப்பப்படுவதை நாம் சகஜமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பழ மொழி உண்டு “கொட்டி கொட்டி அளந்தாலும் குருணி பதக்காகிவிடாது” என்று சொல்வது வழக்கம். அதே போல் இந்த விற்பனை வரியைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் சொல்லுவதில் என்ன பிரயோசனம்? இதைப் பற்றி எல்லோரும் பேசி ஆகிவிட்டது. குறிப்பாக சில விஷயங்களை இப்பொழுது நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வரிக்கு இந்த மாகாணத்தில் ஏற்படக்கூடிய எதிர்ப்புக்கு என்ன காரணம்? இந்த வரியை ஆதரிக்கிறவர்கள், இந்தச் சட்ட சபையிலேயே மந்திரிகளைத் தவிர கொஞ்சம் பேர்கள் தான். ஸ்ரீமான் கன் கோவிந்தனும், செல்வராஜனும் ஆதரித்துப்பேசிய அங்கத்தினர்கள். இரண்டு பேர்களும் பேசியதைப் பார்த்தால் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஸ்ரீ கோவிந்தன் முதலில் வரி கட்டாயம் போடவேண்டுமென்றெல்லாம் பேசியது வாஸ்தவம். கடைசியிலே அவர் என்ன சொன்னார்? “நாங்கள் மானமாக வாழ்கின்றோம். நாங்கள் கௌரவமாக வாழ்கின்றோம். Sales tax அதிகாரிகளோ எங்களை, மானமாகவும் கௌரவமாகவும் வாழ்விடுவது கிடையாது.” இதைத்தான் வருஷா வருஷம் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிச் சொல்லுவதனால் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை மானமாகவும் கௌரவமாகவும் வாழ்வதற்கு விடுவது கிடையாது என்பது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்திய நாட்டு பிரஜைகளுக்கு உரித்தான ஒரு கௌரவம் மானம் இத்துடன் வாழ்வதற்கு முடியாத வகையில் ஒரு வரி போடுவது நியாயமா என்று தான் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

புரீ செல்வராஜ் அவர்கள் பேசியதும் வேடிக்கையாக இருந்தது. அவர் என்ன சொன்னார்? பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் யார் என்று கேட்டால் சாதாரணமான சின்னஞ் சிறு வியாபாரிகள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்குத் தான் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. Sales tax அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் பெரிய வியாபாரிகள், பெரிய மனிதர்கள் என்று சொன்னால் அவர்களிடம் தயவு காட்டுவதுடன் அல்லாமல் அனுதாபத்துடன் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். பெரிய புள்ளிகள் பலவகைப் பட்ட தவறுகளை செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், சின்னஞ்சிறு வியாபாரிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய பெரிய வியாபாரிகள் பெரும் புள்ளிகள் ஒழுங்காக நடந்துகொண்டால், விவசாயம் தீர்ந்துவிடும்” என்று அவர் சொல்லுகிறார். இதன் அர்த்தம் என்ன? சர்க்காரிடம் இருக்கும்படியான இயந்திரம் அதாவது சர்க்கார் அதிகாரிகள் பெரிய மனிதர்களிடம் தயவு காட்ட்தான் செய்வார்கள், அதிகாரிகள் பெரிய மனிதர்களிடம் நடந்துகொள்ளுவார்கள். அப்படிப் பட்ட சர்க்கார் அதிகாரிகள் வைத்துக்கொண்டுதான் இருப்போம், உண்மையாக யார் கஷ்டப்படுவோமென்றால், சாதாரண சிறிய வியாபாரிகள் தான் கஷ்டப்பட்டுத் தீரவேண்டும், பெரிய மனிதர்களுக்கு அதிகாரிகள் தயவு காட்டுவதை எங்களால் சரிப்படுத்த முடியாது. அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சாதாரண சிறிய வியாபாரிகள்தான் கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள்.

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ചെറിയ കച്ചവടക്കാരെ വിപണനീകരിയുച്ചോദനങ്ങൾ കീഴെ
 നിർദ്ദേശിക്കുകയും അവർക്കിടയിലും ചെയ്യവാനാണു്. കച്ചവടസ്ഥലത്തു ചെറു

[Sri P. Ramamurthi] [8th March 1956]

வேண்டும். என்னுதரின் அர்த்தம் ஏற்படும். இந்தக் கண்ணோட்டத்திலே அதிகாரிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்பதற்காக, சிறிய வியாபாரிகளைத்தான் கஷ்டங்களுக்கும் தொந்தரவுகளுக்கும் உள்ளாக்குவோம் என்ற போக்கு எந்த அளவு பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அவர்கள் பேசியதில் இந்த மாதிரி அர்த்தம் ஏற்படவில்லை. இதெல்லாம் நீங்கள் செய்யும் குதர்க்கம்.

SRI P. RAMAMURTHI: நான் குதர்க்கம் செய்யவில்லை. இந்த மாதிரி அதிகாரிகள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். ஆகவே அவர்களை சரிப்படுத்த முடியாத நிலைமையில் அரசாங்கம் சிறிய வியாபாரிகளை கஷ்டப்படுத்துகிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் சிறிய வியாபாரிகளை யாரிடமிருந்து பாதுகாக்கவேண்டுமென்று இந்த சபையிலுள்ள எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்களோ அவர்களுக்கே மேலும் விசேஷ அதிகாரங்களைக் கொடுப்பதற்காக இந்த திருத்தம் வருகிறது. அந்த அதிகாரிகளுக்கே மேலும் மேலும் அதிகாரங்களைக் கொடுத்து சிறிய வியாபாரிகளைத் துன்புறுத்துவதற்காக இந்தத் திருத்த மசோதா வருகிறது. அதனால்தான் “வியாபாரிகளை பாதுகாக்கக்கூடிய மசோதா அல்ல இந்தத் திருத்த மசோதா. அவர்களுடைய கஷ்டங்களை மேலும் மேலும் அதிகரிக்கக்கூடிய மசோதா இது. அவர்களைத் துன்புறுத்தும் அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் பல பிரத்தியேக அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, அவர்களைத் துன்புறுத்துவதற்குக் கொண்டுவரப்படும் மசோதா. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்தத் திருத்தத்தைக்கொண்டு வரக்கூடாது” என்பதை நாங்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறோம். இது சம்பந்தமாக ஆலோசிக்கிறோம் என்று கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் கோயம்புத்தூரில் பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகையில் படித்தேன். இதற்குள்ளாக அவர்கள் ஆலோசித்திருக்கலாம். ஆலோசிப்பதற்கு வெகு நேரம் வேண்டியதில்லை. ஆகவே இந்த ஷரத்தை கைவிட்டுவிடப் போகிறோம் என்று இந்த சபையில் அவர்கள் அறிவித்து விட்டால் அது அவர்களுக்கு கௌரவமாக இருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to point out, Sir, that the matter is before the Select Committee of this House. Certainly, the Government cannot take any decision without reference to the Select Committee. I am sure all these points will be considered by the Select Committee and it would be very wrong on my part now to give any sort of assurance with reference to that Bill. What I told the hon. the Leader of the Opposition was that all the points raised by the hon. Members now would be considered by that committee and a proper decision taken. I cannot understand the present demand of the Leader of the Opposition and I hope he will not expect any further assurances from me at this stage. I stand by my original assurance.

SRI P. RAMAMURTHI: As a person who had been in the Parliament for a long time, the Hon. the Leader of the House should know that it is always open to the Government to withdraw a measure even though it has been referred to a Select Committee. They can do it at any time.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not aware of that.

[8th March 1956]

SRI P. RAMAMURTHI: அது போகட்டும், அல்லது அப்படியே ஏதாவது தகராறுகள் வந்தாலும், “செலக் கமிட்டியில் அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் பிரத்தியேகமான அதிகாரங்களைக் கொடுக்கும்படியான ஷரத்துக்களை நாங்கள் வற்புறுத்தப்போவதில்லை” என்று காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டும். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள். அது எங்களுக்குத் தெரியும்.

ஒரு முனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வருவதால் சர்க்காருக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? இப்போது விற்பனை வரியால் சர்க்காருக்கு ரூ. 9½ கோடி வருமானம் வருகிறது. இது ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரையில் வசூலித்துக் கிடைக்கும் தொகை; பல முனைகளில் வசூலித்துக் கிடைக்கும் தொகை; ஒவ்வொரு இடத்திலும் ரூபாய்க்குக் காலண வசூலிக்கப் படுகிறது. ஒரு முனை விற்பனை வரியில் பெரிய இடத்தில், அதாவது மூலஸ்தானத்தில், எந்த விதத்தில் வசூலித்தால் மொத்தமாக இந்தத் தொகை வருமானத்தையே பெறமுடியும் என்ற கணக்குப் போட்டுப் பார்த்துவிடலாம். இது வெறும் counting சமாச்சாரம் தானே. அப்படிச் செய்யாமல் எதற்காக பல உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்துக் கொண்டு சிறு வியாபாரிகளெல்லாம் தகராறு பண்ணும்படியான நிலைமை ஏற்படவேண்டும்? ஒரு பெரிய administrative set-up எதற்காக? இத்தனை அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக எப்படி ஒரே முனையில் வரி போட்டால் இந்த ரூ. 9 கோடி வருமானம் வரும் என்ற அடிப்படையில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் எப்படி ஒரு முனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வருவது என்பது தெரியும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆற்றின் ஆழத்தைக் கணக்கிடுவதற்குக் கணக்குப் போட்ட மாதிரி தான்.

SRI P. RAMAMURTHI: அப்படி ஒன்றும் இல்லை. 1937-ம் வருஷத்திலிருந்தே விற்பனை வரி வசூலிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் எவ்வளவு தொகை வசூலாகிறது என்ற கணக்குகள் இருக்கும். அந்தப் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் எவ்வளவு வரி போட்டால் இப்போது கிடைக்கும் வருமானம் குறையாமல் கிடைக்கும் என்பது நிச்சயமாக தெரியும். கணக்குப் போடுவதில் கஷ்டம் இருந்தால் சில Statistician-களைக் கொண்டு கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், Statistical Science பெரிய அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கும் இந்தக் காலகட்டத்தில் அது முடியாதென்று சொன்னால் பைத்தியக்காரத்தனம் என்று தான் எல்லோரும் நினைப்பார்கள்.

இன்றைக்கு விற்பனை வரியால் கிடைக்கும் பணம் தான் எங்களுக்குப் பிரதானம் என்று சர்க்கார் சொன்னால் அந்த முறையில் வரி வசூலிப்பதில் அவர்களுக்கு எந்த விதமான தயக்கமும் இருக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்யாமல் இப்படி ஒரு bureaucratic set-up, bureaucratic machinery பெரிய அளவிற்கு இருப்பதால் சாதாரண வியாபாரிகளை பயமுறுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. “வேறு பல காரணங்களுக்காகவும் ஜனங்களை பயமுறுத்தத்தக்க, எங்களுக்காக உபயோகித்துக் கொள்ளத்தக்க ஒரு machinery எங்கள் கையில் இருப்பது அவசியமாகிறது” என்ற எண்ணம் இவர்களுக்கு உண்மையாகவே இல்லையென்றால், ஒரே முனையில் விற்பனை வரியை விதிப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க இவர்களுக்கு எந்தவிதமான தயக்கமும் இருக்கக்கூடாது. பணம் தான் அரசாங்கத்திற்கு முக்கியம் என்றால் அந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ டி. அனந்த பாய் அவர்கள் கூறியபடி இந்த சபையில் கமிட்டியோடுகூட சில experts-ஐயும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு முனையில் விற்பனை வரி விதிப்பது பற்றி யோசிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஆலோசனைக்குத் தயாராயில்லை என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அந்த எண்ணத்தை சந்தேகிக்காமல் இருக்கமுடியாது. வேறு சில கட்டுரைக்கள்

[Sri P. Ramamurthi] [8th March 1956]

கனோடு அவ்வாறு மறுக்கப்படுகிறது என்று நினைக்காமல் இருக்கமுடியாது. பட்ஜெட் விவரங்களைப் பார்த்தால் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. திட்டத்தின் அடிப்படையில் எல்லாம் நடத்தப்படுகிறதென்றால் ஒரே சாமானின் மீது மத்திய அரசாங்கம், ராஜ்ய அரசாங்கம் ஆகிய இரண்டு அரசாங்கங்களும் ஏன் வரி போட வேண்டும்? ஒரே சாமானின் மீது மத்திய அரசாங்கமும் வரி போடுகிறது. நாமும் போடுகிறோம். உதாரணமாக துணிகளின்மீது மத்திய அரசாங்கம் எக்ஸைஸ் கட்டணம் விதிக்கிறது. ராஜ்ய அரசாங்கமும் அவைகளின் மீது விற்பனை வரி விதித்திருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் எக்ஸைஸ் கட்டணம் விதிக்கும் சாமான்களின் மீதும் நாம் விற்பனை வரி விதிக்கிறோம். இப்படிச் செய்யாமல், மத்திய அரசாங்கமே ஒரே தடவையில் வேண்டிய வரியை விதித்துவிட்டு நம்முடைய சாமான்கள் எவ்வளவு விற்பனையாகின்றன என்ற விசிதாசாரத்தைப் பார்த்து அதன்படி நமக்கு சேர வேண்டிய பணத்தை அவர்கள் நமக்குக் கொடுத்துவிடலாம், அப்படிச் செய்தால் **administrative machinery**-க்கு ஆகும் செலவும் குறையும். நான்கண வசூலிக்கும் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, ஆறண வசூலிக்கும் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி **machinery** ஒரே செலவு தான் ஆகும். ஆகவே மத்திய சர்க்காரால் எக்ஸைஸ் கட்டணம் விதிக்கப்படும் சாமான்களின் மீது விற்பனை வரி விதிப்பது அவசியமில்லை என்று மத்திய சர்க்காருக்கு மாகாண சர்க்கார் யோசனை கூறவேண்டும். அப்படிச் செய்து அந்த சாமான்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்தால் அது பல வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, ஒரு முனையில் விற்பனை வரியை விதிப்பது பற்றி ஆலோசிப்பதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-10
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, by a strange coincidence, this year also the cut motion to the Demand was moved by the hon. Member from Erode. Last year he moved the cut motion and initiated the discussion on this demand. And to the criticisms levelled by that hon. Member reasonable explanations were given by the hon. Member from Udipi just as he did last year.

SRI P. RAMAMURTHI : He wanted a committee.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I will come to that. The main points raised during the debate are : the issue of single point *versus* multi-point sales tax, alleged harassment of businessmen by the officers of this department, withdrawal of the Third Amendment Bill now before the Select Committee, and exemption of certain other articles from the levy of this sales tax.

Sir, with regard to the question of single-point sales tax, we have the report of the Taxation Enquiry Commission. From that report we see that the Commission is in favour of multi-point sales tax. It is an expert body which toured all the States of the Indian Union. They knew the different aspects of the question and different points of view were put forward before it. After a detailed enquiry they have come to the conclusion that multi-point sales tax is a necessity. The Commission has also stated that in certain cases single-point sales tax could be levied with profit and convenience. Now, Sir, certain States in the Union which were levying single-point tax have gone over to the multi-point tax,

[Sri M. A. Manickavelu] 8th March 1956.]

namely, the States of Bombay, Madhya Pradesh, Bihar and Uttar Pradesh. Some of them have already gone back to the multi-point tax and some are contemplating to go back to that multi-point tax. That being so, in a State such as ours where the multi-point tax is prevailing, we cannot hazard and go back to the single-point tax. As I said before certain class of articles can come under single-point tax. As has already been pointed out by the Hon. the Finance Minister in reply to another debate, the Government of India is contemplating to levy extra-excite duty on cloth, in lieu of sales tax and the collections to be distributed to the States on a certain basis. That is a welcome thing. And that is also what the hon. the Leader of the Opposition has suggested. With regard to cloth, the proposal is already under contemplation to levy the tax at one point and thus avoid unnecessary administrative set-up in this State for that purpose. It is also likely that this may be extended to other articles. For instance, it is suggested that articles like coffee, tea and chemical fertilizers and such other articles also can come under the single-point tax. So, we are already thinking of what all articles can be brought under this single-point tax. I know quite a number of articles can be brought under the single-point tax. Thus very many articles can be eliminated from the purview of multi-point tax and tax will be levied only at a single point. But there are certain articles on which we cannot depend upon the single-point tax because it is not easy to control them at a particular centre. In the case of coffee, tea, cement and sugar, they can be controlled where the production takes place and tax can be levied at a single point. But the same thing cannot be done with several other articles. That is why multi-point tax will be necessary in the case of articles other than those I have mentioned.

Sir, with regard to the harassment of businessmen by officials, I wish to submit that collection of tax is not a very welcome thing anywhere. The taxes are not easily paid. I learn that an ex-Judge of the Madras High Court and an ex-Executive Councillor of Madras, were not paying the tax regularly. So the tax collector had to go to them a number of times and collect the tax. It is because the civic sense that a thing to which we are committed should be fulfilled, is not well developed in our country. I hear that in Japan the sense of civic responsibility in the matter of paying tax is very high. I am told that there are no inspectors there for checking the tickets or for collecting the tickets from the railway passengers. The passengers simply deposit the tickets at the station of their destination and go away and an officer collects them. When the civic sense develops here, I think it must be developed, we can have such a system. But now situated as we are, it is not possible. Many people shirk paying taxes. Even very high officials have shirked and the tax-gatherer has to go to them a number of times. That civic sense of paying what is due has not developed very much here. Until that civic sense develops, we have to take steps, sometimes rigorous steps, to collect the tax.

12-20
p.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [8th March 1956]

But I do not mean to suggest that in collecting the tax, the officer should go beyond a reasonable limit. I am prepared to concede that there may be harassment by certain officials in the carrying out of their duty. But I wish to say also that some of the merchants are harassing the tax-gatherers in the sense that they do not pay the tax as they ought to pay. They keep all sorts of accounts and sometimes it is necessary to be a little harsh to find out the truth. Therefore, there is trouble from both sides—merchants as well as officers. But, the Government are now taking steps to see that the people are made to pay the tax without causing them much hardship. Instructions have been issued to the tax-gathering officers that they should treat the merchants and others in a gentlemanly manner and that at the same time they must be very strict in the matter of looking into the accounts and collecting the tax. The village officers complained that they were not treated well, that they were treated inhumanly. The Government took steps and instructed that village officers should be treated well and given all facilities. In a similar way, we took steps here also. In course of time, I hope, these steps will bear fruit.

With regard to the General Sales Tax (Third Amendment) Bill, there is a lot of misunderstanding. Certain hon. Members demand that the Bill should be summarily withdrawn and not proceeded with. It is at the Select Committee stage. The Select Committee heard representations from merchants and merchants' associations. Upon the evidence that they have given, the Select Committee will take action. But I want to point out that the Bill contains very many amendments which ought to be made. I will mention some of them.

One such amendment is found in sub-clause (ii) of clause 2 of the Bill. There it is proposed to remove 'newspapers' from the definition of goods. Newspapers do not now come under this taxation because they have been excluded from the purview of sales tax by a Central Act. So 'newspapers' have got to be removed from the definition of goods. This is an amendment consequent on the passing of a Central Act.

The amendment in clauses 4 and 5 of the Bill proposes to omit clauses (iii) and (v) of sections 5 and 7 of the main Act as they have become superfluous in view of the provisions of the Constitution under which no sales tax can be levied if the sale is for delivery outside the State and delivery is actually so made. There can be no controversy about this amendment.

Another amendment is with regard to preventing an agent from passing his own transactions as agency transactions. The rules are quite clear about transactions by a person and transactions by an agent.

A new section 10-B is inserted by clause 8 of the Bill. The section provides for assessing the executor, administrator or other legal representative of a deceased dealer. If a dealer is dead, from

[Sri M. A. Manickavelu] [8th March 1956]

whom is the tax due by him to be collected? It can only be from the executor, administrator or other legal representative. This position is not quite clear in the Act as it stands at present. So that amendment is proposed. We are not levying any new tax. We are only formulating the procedure as to how and from whom to collect the tax due by a dealer who is dead. There can be no controversy about that.

Another amendment provides that when appeals are pending, the tax shall be paid in accordance with the assessment. This is a sort of security or deposit of the amount of tax. Such a practice is now prevailing in the matter of appeals in the High Court and Civil Courts. If during the pendency of an appeal, the appellant fritters away or somehow secretes the money, there will be no means of collecting the tax. The hon. Member from Tiruppattur is looking at me. He knows the practice in the Courts. In cases where it is thought that, if the decision goes adverse to the appellant, there will be no means of recovering the cost, the Court requires the appellant to deposit the cost. I do not think this amendment is of a very controversial nature.

Before the Select Committee the merchants have put forth their viewpoints. They are averse to the Commercial Tax Officers being given the power to seize their account books or other documents. Another objection is that the turnover of the total transactions should not be reduced from Rs. 25,000 to 20,000 for the purpose of levying enhanced tax at 4½ pies for every rupee. Certainly that can be gone into. (Interruption by Sri N. K. Palanisamy.) I do not remember what exactly that amendment is. If the hon. Member says what the amendment is about, I shall answer. But any way let me finish the general reply.

These amendments are necessitated by the passing of certain Central Acts and by certain pronouncements of the Courts. If there are objectionable features, the Select Committee, which has heard representations from merchants, will go into them. There will be time enough to ventilate any grievance when the Bill as amended by the Select Committee comes up before the House. That is my submission with regard to the Amending Bill.

Some hon. Members wanted that the turnover for the purpose of levying the tax should not be Rs. 10,000 but that it should be raised to Rs. 25,000. It will be interesting to note the recommendation of the Taxation Enquiry Commission in this regard. They wanted that the turnover should be reduced to Rs. 5,000. In the context of this recommendation I hope people will thank themselves if the turnover is not reduced from Rs. 10,000 to Rs. 5,000. Reducing the amount lower than Rs. 10,000 will not be a practicable proposition at this juncture.

In regard to the removal of frictions in the matter of administering this Commercial Taxes Department, certainly steps would be taken to see that the department is worked as smoothly and with

[Sri M. A. Manickavelu] [8th March 1956]

as little harassment and difficulty to the merchants as possible. With that object we have referred the matter to the Planning Commission, and they have also agreed to send an expert team that will go into these administrative questions as to how best to avoid all friction and difficulty in the matter of working this Commercial Taxes Department. We are awaiting that, and as soon as the report of the team is received, I think we will be able to do something in the matter of improving the working of this Commercial Taxes Department.

As regards the Advisory Committee, it is contemplated—the Taxation Enquiry Commission have recommended this—to constitute Advisory Committees so that we may have the views of the commercial community and other people in the matter of administering this department. It is also proposed and is under the consideration of the Government whether separate detection staff and an intelligence section can be had for looking into the working of this department, just as they have it in the Income-tax Department. In departments which relate to Central Excise, I know there is an intelligence section. If this is put into effect, some of these difficulties will also be cleared off.

As regards the officers in Palghat, the matter was already looked into and action was taken. Still if there are any individual representations, they will be looked into. There may be one or two cases pending examination. We should not take up a single case, magnify it, and make it appear as though that that is the state of affairs everywhere. When any representation is brought to the notice of the Government, the Government at once look into it, examine it, and do what is necessary.

In regard to the exemption of articles from the levy of this tax, hon. Members are already aware that Government have been giving exemptions for the last two years to many articles. Articles of consumption like eggs, meat, vegetables and other articles have been exempted. Last year articles like betel, potatoes and plantain leaves were exempted. This year the only exemption that we could give was in regard to palm-gur. In this connexion, I wish to say that my esteemed friend Sri P. T. Rajan, at great inconvenience, was managing to sit here just to make a representation about exemption of coconut from the tax. This was the only submission he made. He made this suggestion and went away. To him I must say that the Government are sympathetic in the matter, because coconut comes under the category of articles like potato and vegetables, in spite of the fact that one hon. Member behind said, 'No, no; it is not fair and just to give exemption to coconut; coconut is a commercial crop'. There is this opposite view also which must be taken into consideration. In spite of this coconut would have had exemption but for this unfortunate cyclone that occurred in the southern districts. If the cyclone had not occurred, probably coconut also would have had exemption from this tax. But now

8th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

on account of the cyclone havoc, the Government budget had been upset, and they had to spend a few crores of rupees on rehabilitation. Therefore a big slice of income cannot be forfeited. When we are in need of money and expect money from the Centre, a big slice of revenue from coconut could not be given up.

HON. MEMBERS : What about green chillies and ginger?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am coming to that. There is sympathy on the part of Government for exempting these. Probably it is a question of time, and let us await the propitious times. We can then think of exempting these articles from the tax.

As regards green chillies and ginger, I looked into the exemption list and found that fresh vegetables were all exempted. I see that green chillies can be brought under the category of vegetables. If hon. Members are anxious to have chutney . . .

SRI P. RAMAMURTHI : You are not anxious!

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No. I think green chilly may well come under the description of vegetable and also ginger. This is also a sort of irritant and spice, but still it also comes under roots like potato. Potato has been exempted. Therefore, Sir, I am happy to say that both green chillies and ginger will have exemption. (Applause.)

SRI S. N. SOMAYAJULU : What about sweet potato and yam?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sweet potato, yam, and other things come under a different category. They will go along with coconut and milk. For the present these two will be exempted.

SRI K. T. RAJU : தேங்காய் இல்லாமல் இஞ்சியும் பச்சை மிளகாய் மட்டும் இருந்தால் ரொம்ப காரமாக இருக்குமே! அதனால், தேங்காய்க்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : True. I have explained my position in regard to coconut already in detail.

Sir, reference was also made to the coming general elections. It is clear that hon. Members were airing forth certain grievances about merchants having an eye on coming elections. The exemptions that were now announced can be made use of and they may ginger up their election campaign as best as possible. (Laughter). I do not stand in their way.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : What about coconut jaggery?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : We are just examining it. I personally feel that there is no difficulty about it. Coconut jaggery also will come under palm jaggery.

[8th March 1956]

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : What about dried fish?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Probably the hon. Member is a vegetarian and he had no recourse to non-vegetarian food. Fish has already been exempted.

SRI S. N. SOMAYAJULU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சரவர்களிடமிருந்து ஒரு விஷயம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, பனைவெல்லத்திற்கு விற்பனை வரி போடுவதில்லை என்று தீர்மானம் செய்தது போல் பனங்கற்கண்டுக்கும், ஈர்க்கு, நார்ப்பெட்டி, சில்லுக் கருப்பட்டி போன்ற பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-40 P.M. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, that will be considered. We have stated in general terms that sales tax on the sale of palm gur will be exempted. What all articles that will come under the definition of 'palm gur' will also be exempted from sales tax. The exemption given is only to fresh fish and not to dried fish. Therefore, dried fish do not come under perishable fish, in the matter of exemption from sales tax.

I submit that I have covered all the points raised by the hon. Members. When the Expert Committee referred to by me comes over here and when it goes into the working of the department and reports how best the administrative machinery can be improved to avoid all the difficulties that have been experienced in the administration of the department, matters will improve. After what I have said, I hope, Sir, the hon. Mover of the Cut Motion will withdraw it.

SRI T. ANANTA PAI : On a point of information, Sir. The Hon. Minister has complained about the falling standards in highly placed people. Could we know what steps the Government propose to take to improve the state of affairs.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : For that, no steps can be taken. The general character of the people must improve. The one gentleman I referred to was Mr. Coots Trotter. He is dead and gone.

MR. SPEAKER : May I know whether hon. Member Sri K. T. Raju is withdrawing his cut motion?

* SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள இயலாமலிருக்கிறது. ஏனென்றால், விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் மூன்றாவது திருத்த மசோதா சம்பந்தமாக செலக்ட் கமிட்டி மூன் வியாபாரிகள் சாட்சியம் கொடுத்த நேரத்தில் இரண்டு மூன்று விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளுடைய கோரிக்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குவேண்டிய திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதாக கனம் அமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதியளித்தால், என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All that will be considered in the Select Committee.

[8th March 1956]

SRI K. T. RAJU : கனம் ரெவினியூ அமைச்சரவர்கள் நான்கு வருஷங்களாகக் கொடுத்த வாக்குறுதி மாதிரி நடக்காமல் இந்த விஷயத்திலாவது வியாபாரிகளுடைய கோரிக்கைகளைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்வார்கள் என்ற கடைசி நம்பிக்கையோடும், இந்த விஷயத்தில் அமைச்சரவர்கள் சற்று கருணை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,21,91,800 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIII—JAILS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 95,11,100 under Demand XIII—Jails.”

I do not propose to make any speech at this stage, if any points are raised I shall refer to them in my reply.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 95,11,100 under Demand XIII—Jails.”

SRI K. R. NALLASIVAM : Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

“That the allotment of Rs. 95,11,100 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

That the allotment of Rs. 95,11,100 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.

The Demand and the cut motion are before the House.

Sri K. R. Nallasivam will now speak.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சிறைகள் இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பற்றி இரண்டொரு இப்பொழுது சிறைகள் இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசியல் கைதிகள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இப்பொழுது சிறையில் அதிகமாகக் கிடையாது. ஆனாலுங்கூட, இன்றைக்கு மாகாணத்தின் சில சிறைச் சால்களில் சோஷலிஸ்டுக் கட்சிக்காரர்கள், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்காரர்கள் ஆகியவர்களில் அநேகம் பேர் இன்றைக்கு அரசியல் கைதிகளாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளையர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டுவந்த காலத்தில் கூட அரசியல் கைதிகளுக்குத் தனித்தன்மை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், ஜனநாயகத்தைப்பற்றிப் பேசுகிற எங்கிரஸ் கட்சி பதவிற்கு வந்ததற்குப் பிறகு,

12-45 P.M.

[Sri K. R. Nallasivam] [8th March 1956]

அரசியல் கைதிகளுக்கு எந்த விதமான உரிமையும் கொடுக்காமல் அவர்களைக் கிரிமினல் கைதிகளோடு வைத்து அவர்களையும் கிரிமினல் கைதிகளைப் போல் நடத்துகிறார்கள். கிரிமினல் கைதிகளைவிட மிகக் கேவலமாக அவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நாசரத்பேட்டையில் ஒரு போராட்டம் நடந்தது. ஒரு சட்டத்தை எதிர்த்தோ அல்லது வேறு கோரிக்கைக்காகவோ சாதாரணமாக போராட்டம் நடப்பது வழக்கம். அதுபோல, நாசரத்பேட்டையில் சர்க்கார் செய்யவேண்டிய ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்கு ஒரு போராட்டம் நடந்தது. அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட 100 பேர்களுக்கு மேல் இன்றைக்கு சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகக் கேவலமான முறையில் இன்றைக்கு நடத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கேட்டிருந்த கோரிக்கையைக் கூட அரசாங்கம் பூர்த்தி செய்துவிட்டது. புறம்போக்கு நிலம் சம்பந்தமான விவகாரத்தை டிரிப்யூனலுக்கு விடவேண்டுமென்ற அவர்களுடைய கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த இயக்கத்திற்குப் பிறகு அந்தக் கோரிக்கை டிரிப்யூனலுக்கு விடப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, நியாயமாகப் பார்த்தால், அந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு சிறைக்குச் சென்றவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். முதல் மந்திரி அவர்கள் சில இடங்களில் பேசும்போது, “சோஷலிஸ்டுக் கட்சிக்காரர்கள் போராட்டம் நடத்திவிட்டு, அதுசம்பந்தப்பட்டவர்களை விடுவிக்க வேண்டுமென்று என்னிடத்தில் கெஞ்சுகிறார்கள்” என்று சொன்னதாகத் தெரியவந்தது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நியாயமான கோரிக்கைக்குப் போராட்டம் நடத்தி, அந்தக் கோரிக்கை அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் அது சம்பந்தப்பட்ட கைதிகளை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு பரிபூரண உரிமை உண்டு. முதல் மந்திரி அவர்களைக் கேட்பதற்குப் பரிபூரண உரிமை எங்களுக்கு இருக்கும்போது அவர் அப்படி பேசியது சரியல்ல. ஆகவே, மீண்டும் அவரை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்வதென்னவென்றால், நாசரத்பேட்டை போராட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நிச்சயமாக விடுதலை செய்யவேண்டும் என்பது தான்.

அதுமாத் திரமல்ல. அதற்குப் பின்னால் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கூட அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய ஜமீன் இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்திலே சிறிய இனும்களையும் சேர்த்துக்கொள்வதற்குத் திருத்தம் செய்யப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, அவர்களைச் சிறையில் வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சிறையில் வைத்திருந்தாலுங்கூட அவர்களைக் கிரிமினல் கைதிகளைப் போல் நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. அரசியல் கைதிகளிலொருவர் வீட்டில் யாராவது இறந்துவிட்டால், அதுசம்பந்தமான கிரியைகளைச் செய்வதற்கோ அல்லது அவசரமான காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கோ அனுமதிக்காமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. உதாரணமாக, ராஜகோபால் என்ற அரசியல் கைதியினுடைய தகப்பனார் சென்ற மாதம் 18-ம் தேதி காலமாகிவிட்டார். அதற்காக அவர் பரோலில் விடுதலை செய்யப்படவேண்டுமென்று ஹோம் டிபார்ட்மென்ட் காரியதரிசியிடம் விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டது. ஒரு வாரம், பத்து நாட்களாகியும் அது விஷயமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. விண்ணப்பம் கொடுத்ததின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதென்று கேட்டால், அது ஜெயில் சூபரின் டெண்டுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அதை அவர் கவனித்துக் கொள்வார் என்றும் சொல்லப்பட்டது. ராஜகோபால் என்ற அரசியல் கைதி பரோலில் விடுதலை செய்யப்படவில்லை.

காஞ்சி ரங்கநாதன் என்பவர் சரியாக உட்காரவில்லை என்பதற்காக அவரை நிர்வாணமாக நிறுத்தி ஜெயில் அதிகாரி அடித்திருக்கிறார்.

ஆகவே, அரசியல் கைதிகள் ஜெயிலில் மிகக் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றுமே ஆட்சியிலே இருந்துவிடுவார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. ஒரு

[Sri K. R. Nallasivam] [8th March 1956]

காலத்தில் எதிர்க்கட்சியிலே உட்கார வேண்டிய அவசியமும் நிர்ப்பந்தமும் ஏற்படும். அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போது சிறைக்குக்கூட போகவேண்டிய அவசியம் வராமற்போகாது. நிச்சயம் காலம் மாறும் என்பதை சர்க்கார் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ரஷ்யாவிலே எதிர்க்கட்சிகளே கிடையாது. அங்கு ஜனநாயகம் நடைபெறவில்லை என்று ஒரு பக்கத்திலே ஆளும் கட்சியினர் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் இங்கு ஜனநாயகம் நடக்கக்கூடிய நாட்டிலே சிறைகளுக்குச் சென்று பார்த்தால் லைபீரியாவைப் போல் இருக்கிறதே தவிர, மனிதன் வாழத் தகுதியாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அரசியல் கைதிகளை அரசியல் கைதிகளாகவே நடத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாமல் அவர்களைச் சிறையில் வைத்துக்கொண்டு அங்கே துன்புறுத்துவதன் மூலமாக எதிர்க்கட்சிகளை ஒழித்துவிட முடியாது என்று காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இது சரியான பாதையாகவும் இருக்கமுடியாது. சிறையில் இருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

சிறையில் நடக்கக்கூடிய ஒரு கதையை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறைக்குப் போகின்றவர்கள், போகும்போது என்ன எடை இருந்தார்களோ அதே எடை தான் திரும்பும்போதும் இருக்கவேண்டுமென்று சிறை விதி இருப்பதாக தெரிகிறது. அதற்காக என்ன செய்யப்படுகிறதென்றால், சிறைக்குப் போகும்போது கைதிகளுடைய எடையில் பத்து பவுண்டு குறைத்தே எழுதிக்கொள்கிறார்கள். ஒரு நபர் 120 பவுண்டு இருந்தார் என்றால் அவருடைய எடை 110 என்று குறித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அதே நபர் திரும்பும்போது பத்து பவுண்டு எடை குறைந்திருந்தாலும் கவலை இல்லையல்லவா? அந்த முறையில் சிறை நிர்வாகம் நடக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

ஆகவே, சிறை சம்பந்தமான சீர்திருத்தங்களைச் சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். நாசரத்பேட்டைப் போராட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்டு சிறைக்குச் சென்ற கைதிகளெல்லோரும் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படும் ஏன் அவர்கள் இன்னும் கைதிகளாக வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, இன்றையதினம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் பிரேரேபித்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மந்திரிசபையிலுள்ள எட்டு மந்திரிகளில் ஏழு பேர்கள் சிறை அனுபவமுள்ளவர்கள். ஆகவே, அவர்கள் சிறையிலிருந்தபோது எத்தகைய சௌகரியங்கள் வேண்டுமென்று விரும்பியிருக்கிறார்கள், கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியை ஒடுக்குவதற்கு எந்தெந்த முறைகளைக் கையாண்டார்களோ, அதே முறையில் இப்பொழுது காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் எதிர்க் கட்சியினர் விஷயத்தில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

குறிப்பாக, நிதி மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது ஜெயில் மந்திரியாகவும் இருக்கிறார். அவரும் ஒரு காலத்தில் ஜெயிலில் இருந்தவர்தான். நிதி மந்திரி அவர்கள் ஜெயிலில் இருந்த காலத்தில் பாட்டுப் பாடியதாகக் கூட சொல்லுகிறார்கள். பிரிட்டிஷர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை ஒடுக்குவதற்கு அந்தக்காலத்தில் என்னென்ன தொல்லைகள் கொடுத்து வந்தார்களோ, எந்தெந்த அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டு வந்தார்களோ, அவைகளிலிருந்து ஒரு அணு அளவுகூட வழுவாது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எதிர்

12-51
p.m.

[Sri A. Govindasamy Nayagar] [8th March 1956]

கட்சியினரை நடத்திவருகிறார்கள் என்பதை நிதி மந்திரி அவர்களும் மறுக்க முடியாத நிலைமையில் ஜெயிலினுடைய நிர்வாகப் போக்கு இருந்துவருகின்றதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

பிரிட்டிஷர் காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியில் இருந்த காலத்தில், ஸர்தார் வல்லபாய் படேல் அவர்கள் 1942-வது வருஷத்திய சத்தியாக்ஷிரக இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு சிறைக்குச் சென்றிருந்த போது, அங்கு அவர் தூங்குவதற்குக் கொசு வலை கொடுக்காவிட்டால் படுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னதன்பேரில் கொசுவலை கொடுக்கப்பட்டதாகப் பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைப் படித்திருக்கிறோம்.

அது மாத்திரமல்ல. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜெயிலில் இருந்தபோது அவர்கள் மோருக்கு எப்படி சண்டை போட்டிருக்கிறார்கள், எப்படி செய்திகளை அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாக தெரியும். அத்தகைய சலுகைகளைக் கேட்டவர்கள் இன்றைய தினம் அரசியல் கைதிகளை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது அரசியல் கைதிகளுக்கு பத்திரிகைகள் படிக்கும் வசதிகள் மறுக்கப்படுகிறது. ஆனால் சில பத்திரிகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்போது பத்திரிகைகளில் மையைத் தடவிக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி மையைத் தடவிக் கொடுப்பானேன். அரசியல் கைதிகளுக்கு செய்திகள் தெரிய வேண்டிய தில்லையா? இப்படி அவர்களுக்கு மையைத் தடவிக் கொடுத்தாலும் அந்தக் கைதிகளுக்கு செய்திகள் தெரியாமல் இல்லை. அவர்களுக்கு எப்படித் தெரிகிறது என்றால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜெயிலில் இருக்கும்போது அவர்கள் எப்படிச் செய்திகளைத் தெரிந்து கொண்டார்களோ அப்படித்தான் இப்பொழுதும் கைதிகள் செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். நிலைமை அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பத்திரிகைகளில் மையைத் தடவிக் கொடுப்பானேன். அப்படி இனிமேலாவது பத்திரிகைகளில் மைத் தடவாமல் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சப்-ஜெயிலில் விசாரணையிலிருக்கும் கைதிகளுக்கு நாலு அவுன்ஸ் அரிசியும் இரண்டு அவுன்ஸ் கனியும் கொடுக்கிறார்கள். ரேஷன் காலத்தில் தான் இப்படிக் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது ரேஷன் எடுக்கப்பட்டு விட்டது. இப்பொழுதும் ரேஷன் காலத்தில் கொடுத்த அளவில் கொடுக்க வேண்டுமா? ஏன் இந்த அளவில் கொடுக்க வேண்டும் என்பது புரியவில்லை. அதிகமாக கொடுத்தால் அரசாங்க வருமானத்தில் குறைந்து விடுமா என்று கேட்கிறேன். சப்-ஜெயில்லில் தண்டனை விதிக்கப்படாத கைதிகளை மிகவும் கேவலமாக நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று சிறையில் இரண்டு சட்டிகளை வைத்திருப்பார்கள். அவைகளில் தான் அவர்கள் சிறுநீர் கழிக்க வேண்டும், மலமும் கழிக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி இந்த சபையில் சொல்லுவது என்றாலேயே வெட்கமாக இருக்கிறது. ஒரு அறையில் சுமார் இருபது பேர்கள் இருப்பார்கள். இவ்வளவு பேர்களும் இந்த இரண்டு சட்டிகளிலும் தான் மல ஜலம் கழிக்க வேண்டும். இரவு ஆறு மணிக்கெல்லாம் அவர்களை சிறைகளில் அடைத்து விடுகிறார்கள். இரவு நேரங்களில் அவர்களுக்கு மல ஜலம் கழிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எல்லோரும் ஒரே சட்டியில் தான் கழிக்க வேண்டும். காலையில் ஏழு மணிக்குத்தான் சிறுநீர் நேரம் வெளியில் விடுகிறார்கள். அதற்குள் கைதிகளுக்கு வெளிக்கு வந்தால் அங்கேயே தான் கழிக்கவேண்டும். வேறு வழியில்லை. அவர்களுக்குக் கனி கொடுப்பதால் அவர்களுக்கு மலச்சிக்கல் என்பது கிடையாது. அதனால் அவர்கள் காலையில் வெளியில் வருவதற்கு முன்னதாகவே மலம் கழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி ஒரே சட்டி வைத்திருந்தால் அவர்கள் எல்லோராலும் அதிலேயே மலம் கழிக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் கைதிகளை காலையில் முன் கூட்டியே வெளியில் விடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எதை வேண்டுமானாலும் அடக்கலாம், ஆனால் முத்திரத்தை மட்டும் அடக்க முடியாது. சிறை அறைகளை பெருக்குவதே கிடையாது. ஒரே தூர் நாற்றம் அடிக்கிறது. கைதிகளுக்கு கம்பளி வதே கிடையாது. ஒரே தூர் நாற்றம் அடிக்கிறது. கைதிகளுக்கு கம்பளி கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கம்பளியில் சிலப்பேன் இருக்கிறது. தூர் நாற்றமும் அடிக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் சகித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய

[Sri A. Govindasamy Nayagar] 8th March 1956]

தாக இருக்கிறது கைதிகள் சிறைகளில். சுவர்களுக்கு வெள்ளையடிப்பதே கிடையாது. பிணைத் தெளிப்பதே கிடையாது. வைத்திய வசதியே கிடையாது. சுகாதார நிலைமை நன்றாக இருக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களை குற்றவாளிகள் என்று கண்டுபிடிக்கும் வரையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை உணர்ந்து கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வேண்டியதைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மத்திய சிறைகளில் வார்டர்கள் வாங்கும் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தை கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். வார்டர்களை அரை குற்றவாளி என்று கூட சொல்லலாம். இப்பொழுது போலீஸ்களை கான்ஸ்டபிள் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய கல்வி, சம்பளச் சலுகை கான்ஸ்டபிள் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது மந்திரிகளில் அவர்தான் சிறை அனுபவம் அதிகமாக உள்ளவராக இருக்கிறார். அதனால் அதற்கு வேண்டிய பரிசாரம் அவர் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விசிடர்கள் ஜெயிலுக்கு வந்தால் அவர்களை அரசியல் கைதிகளைப் பார்ப்பதற்கு எந்த நேரத்திலும் அனுமதிக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் தான் கைதிகளுக்கு ஜனநாயக சர்க்கார் நடக்கிறது தங்களை குற்றவாளிகள் என்று கருதாத அரசாங்கம் நடைபெறுகிறது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு வரும். அந்த முறையில் அவர்களை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பழி வாங்கும் அளவில் அவர்களுடைய சலுகைகளை புறக்கணிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : கனம் சபாநாயகர் 12-56 p.m.

அவர்களே, ஜெயிலில் அடைப்பட்டுள்ளவர்கள் பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்த குற்றத்திற்காக அவர்களை அங்கே கொண்டு போய் ஒரு இடத்தில் அடைத்து வைத்திருந்த போதிலும் அவர்களுடைய கேஷமத்தை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய சுகாதாரத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் நாம் அவர்களுக்குச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் அங்கு சொளகரியமாக இருந்து சீர்திருத்தம் அடைந்து அவர்கள் வெளியே வரவேண்டும். அந்த எண்ணத்துடன் அவர்களுக்கு நாம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் அவர்கள் ஜெயிலில் நடத்தப்பட வேண்டும். அவர்களை ஹிம்மிக்க வேண்டும், அவர்கள் அழிந்து போக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அவர்களை ஜெயிலில் அடைப்பது இல்லை. அந்த முறையில் வைத்துடன் அவர்களை ஜெயிலில் இருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும். இப்பொழுது ஜெயிலில் இருக்கக்கூடிய வேண்டிய வசதிகளைக் கொடுத்து அவர்கள் சீர்திருத்தம் வரக்கூடிய வகையில் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் வெளியே வருவதற்கு அடைந்து அவர்கள் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் வெளியே வருவதற்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதுதான் முக்கியமானது.

நம் நாட்டில் இப்பொழுது சுகாதாரம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்பதற்காக கைக்குத்தல் அரிசியை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் பிரசாரம் செய்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட கொள்கை அரசாங்கத்தினிடம் இருப்பதால் முதன் முதலாக சர்க்கார் போஷாக்குள்ள கைக்குத்தல் அரிசியை தன் சமரகூணியிலுள்ள ஜெயில் கைதிகளுக்குப் போட்டால் கைதிகளை ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாக ஆக்கி வெளியே அனுப்பலாம். ஆகையால் அவர்களுக்கு கைக்குத்தலித்சீசோறு மூலமாக போஷாக்குள்ள ஆகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவாக யோஷாக்குள்ள கைக்குத்தல் அரிசியை அங்குதான் முதலில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைக்குத்தல் அரிசியை அங்குதான் முதலில் ஏராளமாக உபயோகியடுத்த வேண்டும். இப்பொழுது எந்தத் தொழிலும் இல்லாமல் ஏராளமான பேர்கள் ஜெயில் கைதிகளுக்கு கைக்குத்தல் அரிசியைக் கொடுக்கும் வகையில் வேலையற்றவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும். வேலைக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று பிரசாரம்

[Sri K. T. Raju]

[8th March 1956]

இருக்கிறது. ஆகையினால் அவைகளுக்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனிதன் சிறையில் இருக்க வேண்டும் என்றால் அதற்குத் தக்கப்படி வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆகையால் இதற்கு ஏதாவது ஒரு நல்ல முறையில் வசதி செய்தால் சிறையில் இருக்கிறவர்களுக்கு மிகவும் சௌகர்யமாக இருக்கும்.

இரண்டாவது, சிறையிலுள்ள தரை தாரினால் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உஷ்ணகாலத்தில் தார் தரையில் படுத்துக் கொள்வது எவ்வளவு சிரமமாக இருக்கும் என்பது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். 1956-57-ம் வருஷத்திற்கு சிறையில் உள்ளவர்களுக்கு படுக்கை, தலைகணி முதலிய வற்றுக்காக 9 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இப்படித்தான் ஒதுக்கி வருகிறோம். இந்தப் பணம் எங்கே போகிறது என்று தெரியவில்லை. சிறையில் உள்ளவர்கள் தார் தரையைப் பாயாகவும், கையைத் தலைகணியாகவும் வைத்துக் கொண்டு தான் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் அநீதியாகும். உடனடியாக அந்தத் தார் தரையைப் பெயர்த்துவிட்டு, சிமிண்டாவது போட வேண்டும் அல்லது ஈச்சம்பாய், கோரைப் பாயாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு பாய் ஒரு ரூபாய், ஒண்ணரை ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது.

அதோடு இந்த சப்-ஜெயில் ஒரு நாளைக்கு 24 மணி நேரத்தில் சாப்பாடு நேரம் இரண்டு மணி போக பாக்கியுள்ள 22 மணி நேரம் கைதிகளை அடைத்தே வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் ஜெயில் 6 வருஷம் இருப்பதும், சப்-ஜெயில் 3 மாதம் இருப்பதும் ஒன்றாக இருக்கிறது. அவ்வளவு கஷ்டம் சப்-ஜெயிலில் இருக்கின்றன. குளிப்பதற்கு வசதி கிடையாது. அவர்களை 22 மணி நேரம் சிறையில் அடைத்திருப்பதை விட்டு சில மணி நேரமாவது நல்ல காற்றை சுவாசிக்க வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். மேலும் பொழுது போக்கிற்கு பேப்பர்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த விஷயங்களை எல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, ஸ்ரீ நல்லசிவம் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, while supporting the Cut motion, I wish to draw the attention of the Hon. Minister for Finance to the question of releasing the Communist prisoners lodged in the Cannanore Central Jail. Recently, the Hon. Finance Minister himself has visited the jail, seen the prisoners and received a memorandum from them requesting the Government to release them.

This question has come up before the Assembly so many times. There are two prisoners in that Jail. When Sri Rajagopalachari was Chief Minister, he was about to release these two prisoners along with others from Cannanore Central Jail. Under the changed circumstances in the country, when we are thinking of working together for the uplift of this country, when the question of formation of linguistic States is in the forefront, I hope the Hon. the Minister for Finance will see that those prisoners are released as early as possible. Likewise, there are Communist prisoners lodged in other Jails in this State. The Hon. Finance Minister will see that these prisoners also are released at an early date. This is not a question which should be viewed with any political bias or prejudice. These prisoners are in jail for years together and we expect that they will be released as early as possible.

Regarding the question of sub-jail reforms, I wish to state that it is a question that should engage the earnest attention of the Government. Today, the prisoners in these jails have to take their

[8th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

bath in the open space. On this question, some of the hon. Members who have spoken before me, have given their views elaborately. The Government are appointing so many jail visitors in the State. I request the Government to appoint Members of Legislature also as jail visitors so that they can bring so many points and give very good and constructive suggestions to the Government. They can also tell the grievances of the people in jail. With these few words, I support the cut motion moved by hon. Member Sri Nallasivam and resume my seat.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ராஜம் பேச்சின்போது சமயத்தில் இன்றைக்கு இந்த மாகாணத்திலுள்ள சப்-ஜெயில்கள் எல்லாம் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை ஒருவாறு விளக்கிச் சொன்னார். இந்தச் சபை அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அர்த்தநாரி அவர்கள் சென்ற மாதம் 20 தேதி அன்று சப்-ஜெயிலில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர் தன்னுடைய சொந்த அனுபவத்தின் வாயிலாகவே சப்-ஜெயில் எப்படி இருக்கிறது, எவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை பொறுப்போடு சொல்ல முடியும். முதல் நாள் மூன்று மணிக்கு அவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அன்று பூராவும் அவர் களுக்குச் சாப்பாடு கிடையாது. “நான் மாஜிஸ்ட்ரேட்டைப் பார்க்க வேண்டும், எனக்கு உணவு அளிக்கப்படவில்லை, அதை நான் அவரிடம் சொல்ல வேண்டும்” என்று அவர் எவ்வளவோ சொல்லியும் அவர் அனுமதிக்கப்படவில்லை. மறுநாள் ஒரு மணிக்குத்தான் அவருக்கு உணவு அளிக்கப்பட்டது. இந்த மாதிரியான நிலைமை நீடிப்பது சரியல்ல. சிறை ரிஜிஸ்டரில் அவருக்கு உணவு அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் எழுதியிருக்கலாம். ஆனால் இந்த உணவு எங்கே போயிருக்கும் என்பதையும் நாம் ஊகிக்க முடியும்.

ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் பேசிய காலத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போல, கைதிகளை அவர்கள் சிறையில் இருக்கின்ற காலத்தில் மனிதர்களாகவே நாம் பாவிக்க வேண்டும். அவர்களை சிறையில் வைத்திருக்கின்ற காலத்தில் சர்க்காருக்கு மிகுந்த பொறுப்பு உண்டு. அந்த விசேஷ பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் சிரத்தை செலுத்த வேண்டும். சிறையில் பல்விதமான கைதிகள் இருக்கலாம். அரசியல் கைதிகள் இருக்கலாம். எந்தக் கைதியாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைக் கொடுக்கவேண்டும். வைத்திய வசதி செய்யப்பட வேண்டும். முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது சிறையில் அதிக வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் மறுக்கவில்லை.

1937-ம் வருஷத்தில் சிறை இருந்ததற்கும், இப்பொழுது இருப்பதற்கும் அதிக வித்தியாசம் உண்டு. அந்தக் காலத்தில் நடந்த என்னுடைய சொந்த அனுபவம் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். எனக்கு நோய் வந்து விட்டது. அதற்காக டாக்டர் வந்தார். அவரோடு மாப்பளாஸ் கைதிகள், வருவார்கள். அவர்கள் தான் கம்பெளண்டர், டாக்டர், சொல்லுகிற மருந்து நம்பரை, எந்த பாட்டிலில் இருக்கிறதோ, அதை அப்படியே கைதிகளின் வாயில் ஊற்றுவார்கள். அளவு ஒன்றும் கிடையாது. என் நோயைப் பார்க்க வந்த டாக்டர் எனக்கு பத்தாம் நம்பர் மருந்து கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டுப் போனார். அந்த கம்பெளண்டர் ஆறாம் நம்பர் மருந்தை என்வாயில் ஊற்றினார். என்னப்பா பத்தாம் நம்பர் மருந்தைத் தானே கொடுக்கச் சொன்னார். நீ ஆறாம் நம்பர் மருந்தைக் கொடுத்தாயே”, என்று நான் கேட்டேன். உடனே அந்தக் கம்பெளண்டர் என் வாயைத் திறக்கச் சொல்லி நாலாம் நம்பர் மருந்தை ஊற்றினார். “ஆறாம், நாலாம் பத்து, சரியாகப் போய்விட்டது போ” என்று சொல்லி விட்டான். (சிரிப்பு.) இந்த மாதிரியாக இருந்த நிலைமை இன்றைக்கு நிச்சயமாக மாறியிருக்கிறது, என்பதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் ஆஸ்பத்திரி வசதியும் போதாது என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பல நோயாளிகள், டி.பி. உள்ளவர்கள், கான்ஸர் உள்ளவர்கள் அங்கே இருப்பார்கள், இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சிறைக்கு வெளியே உள்ள பொது ஆஸ்பத்

1-13
p.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[8th March 1956]

பத்திரிகளில் சிசிசை கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வசதியை அளிக்கவேண்டும். கோயம்பத்தூர், மதுரை போன்ற இடங்களில் பலவிதமான நோயாளிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களையும் அங்கே வைத்திருப்பதால் அந்த நோய்கள் பரவுகின்றன. அவர்களை எல்லாம் வெளியிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் அனுப்பி வைத்து குணப்படுத்த கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்த படியாக இன்றைக்கு கைதிகளுக்கு மிகஸ்ட் டையட் தான் கொடுக்கிறது. நம் நாட்டில் அரிசிக்குப் பஞ்சம் இல்லை. வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்த தானியத்தை நிறுத்தி விட்டோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். அப்படியிருக்கும் போது அவர்களுக்கு இன்னும் ஏன் களி கொடுக்க வேண்டும்? அவர்களுக்கும் அரிசிச் சாப்பாடு கொடுப்பதற்கு ஏன் உத்தரவு போடக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். கைக்குத்தல் அரிசியை சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்றாவது உத்தரவு போட வேண்டும்.

மூன்றாவதாக கைதிகளை பெரோலில் விடுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக அரசியல் கைதிகள் சம்பந்தப் பட்டமட்டிலாவது சர்க்கார் கொஞ்சம் தாராளமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக ஒரு கைதிக்கு அதிகக் காலம் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதற்குள் அவன் வீட்டில் பல விஷயங்கள் வரலாம். முக்கியமான ஒரு காரியத்திற்கு அவன் வீட்டில் இருக்கும்படி நேரிடலாம். அந்தச் சமயத்திலே அவர்கள் பெரோலில் விடப்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கை அனுப்பினால், இதை வீணாகப் பல காலம் தாமதித்து, அதற்குள் அந்தக் காரியம் நடைபெற்று விடுவதால் இனி பெரோலில் அனுப்பவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லி அந்தக் கோரிக்கை மறுக்கப்படுகிறது. இது சரியல்ல. கொஞ்சம் கைதிகள் விஷயத்தில் சர்க்கார் தாராள மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் ஒரு யோசனையைச் சொல்லுகிறேன். கைதிகளுக்கு நான்கு வருஷம் ஜெயில் வாசம் செய்த பிறகு ஒரு வருஷம் பெரோலில் கட்டாயமாக விடவேண்டும். தொடர்ச்சியாக பல வருஷங்கள் ஒரு கைதி ஜெயிலிலேயே இருப்பதால், அவனுக்கும் வெளியிலுள்ள சமூகத்திற்கும் எந்த விதமான தொடர்பில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. வெளியே நான் சொன்ன யோசனையிடி பெரோலில் அந்தக் கைதியை விட்டால், வெளியிலுள்ள சமூகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, பழகி, மறுபடியும் சமூகத்துடன் வாழ இச்சை ஏற்பட்டு, குற்ற மனப்பான்மையிலிருந்து மாறி ஒரு நல்ல மனிதனாக மாற ஏதுவாக இருக்குமென்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக அரசியல் கைதிகளைப்பற்றிய முக்கியமான விஷயம். நல்ல கண்ணு என்ற அரசியல் கைதிக்கு 5 வருஷ தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. சாதாரணமாக, கைதிகளினுடைய தண்டனை நாட்களை பரிசீலனை செய்ய ஒரு சிறை Advisory committee உண்டு. மூன்றில் இரண்டு பங்கு தண்டனை காலம் முடிந்த பிறகு அந்தக் கமிட்டி அக்கைதியைப் பற்றி பரிசீலித்து அவனுடைய விடுதலைக்கு சிபார்சு செய்வது வழக்கம். இந்த நல்லகண்ணு இருக்கும் ஜெயில் விஷயமான Advisory committee-ல், அந்த ஜில்லா செஷன்ஸ் ஜட்ஜ், கலெக்டர் எல்லாம் மெம்பர்கள். இந்த மெம்பர்கள் கூடி ஆலோசித்து, நல்லகண்ணு என்ற அரசியல் கைதியை 14-2-56-ல் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் இன்று வரையில் அவரை விடுதலை செய்ய உத்தரவு போடாததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இவர் அரசியல் கைதி, அரசியலில் பங்கெடுத்துக் கொள்வார், அரசியலில் பங்கெடுத்துக் கொண்டதின் காரணமாக தண்டிக்கப்பட்டவர் என்ற காரணங்களைக் காட்டி காலா காலத்தில் அவருக்கு விடுதலை கொடுக்காமல் இருக்கக்கூடாது. அவரை விடுதலை செய்யும் சம்பந்தமாக உடனே உத்தரவு போட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, பெரோல் விஷயமாக தாராள மனப்பான்மை காட்டி, அதற்கு வேண்டியது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

8th March 1956]

[Sri C. Subramaniam]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is the policy of the Government that the prisoners should be treated in such a way that they would get reformed and it is not the intention of the Government to give any cruel treatment to them inside the prison. As has been admitted by the Leader of the Opposition himself, as far as conditions in the Central Jails are concerned, they are much better now than they had been in the past. With reference to medical treatment, special mention was made by the Leader of the Opposition and I may assure him that all medical facilities are being given to the prisoners. Not only the doctors who are posted to the various prison hospitals but also the District Medical Officers, who visit the jails frequently, afford all medical facilities to the prisoners. Wherever it is found necessary that the prisoners should be taken out to the headquarters hospitals for treatment, they are taken out. The Leader of the Opposition himself must be aware that prisoners belonging to the Communist Party have been taken out in the past for treatment in the headquarters hospitals. I may once again assure him that all necessary medical facilities will be given to the prisoners as in the past and I mean not only political prisoners but others as well. If there are any difficulties in any particular instance, they may be brought to the notice of the Government and certainly they will be looked into. But my own general impression after visiting several jails in the State is that there is improvement in the matter of providing medical facilities.

So also, Sir, with reference to the treatment of prisoners in jails, I find there is considerable improvement. They are not treated like beasts as political and other prisoners used to be treated in the past. Parole is also being granted to the prisoners if there is necessity for them to come out.

SRI K. VINAYAKAM : What about "chutty"?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : You talk about sub-jails and that is not a feature of the Central Jail. With reference to parole, it is being granted in a generous way. Of course, the question whether every prisoner who completes a sentence of four years should be given one month's parole just like leave granted to Government officials is one to be considered on its own merits. I assure the House that I shall consider that question and arrive at a decision. But I am not committing myself to any particular decision. I am saying that I am prepared to consider it.

With reference to diet, the Leader of the Opposition seems to be under the impression that rice diet is superior. It is not so. As far as I am concerned, I like millets better than rice. My own view is millet is far better than the polished milled rice that is given to them. The health of the prisoners is not to be affected and my personal view is, apart from taste millet diet is better than rice diet. But I do agree that persons who are accustomed to a particular form of diet find it greatly difficult to change over to the mixed diet. As far as I am concerned, I am prepared to look into the matter. In this connection, I am glad that Mr. Krishnaswami Ayyangar suggested that handpounded rice might be used. Sir, we are using

1-21 P.M.

[Sri C. Subramaniam] [8th March 1956]

handpounded rice even now and are gradually extending its use to jails where it is not used now. Therefore, if any prisoner is not accustomed to mixed diet and wants rice diet, rice will be supplied to him. But we need not be under the impression that the rice diet is superior to mixed diet.

As far as central jails are concerned, we are trying our best to improve the general condition obtaining there. But with reference to sub-jails, I am in general agreement with the complaints made by hon. Members, particularly by Mr. Govindaswami, Mr. K. T. Raju and the Leader of the Opposition because I myself have enjoyed that privilege of remaining in a sub-jail and I am prepared to confess also that the condition of these has not improved very much. They continue to be in the same state in which they were years ago, when we had the privilege of going to jail. That is why within the last two years, we have taken steps to improve their condition. If I read out what steps we have taken, so far, I am afraid, it will take much time. I am sure hon. Members will believe me when I say that I am aware of the condition of the sub-jails which is no doubt disgraceful and that is why the Government will devote their attention to this question and I hope ere long it will generally improve. It cannot be done in one day. Hon. Members will see that for the purpose of improving the sanitary condition of the jails, about 20,000 rupees have been allotted. Another two lakhs of rupees have been allotted for improving the general condition of sub-jails in the various districts. I am aware this will touch only the fringe of the problem but the intention of the Government is to have a comprehensive programme of improvement to sub-jails. Even now some improvement is evident but ere long the improvement will be marked.

Only one more matter, Sir, I wish to refer to before I finish. With regard to release of political prisoners to which matter Mr. Gopalan and Mr. Nallaswami made a reference, I am sorry that it does not relate to the Jail department. The question of general release of prisoners should come under some other Demand. But I may assure the hon. Members that it is not the intention of the Government to punish anybody simply because he belongs to a particular political party. The Government do not take a vindictive view at all in these cases. On the other hand, we take a sympathetic view of cases wherein persons go to jail on conscientious grounds. But there are certain people who want to create trouble whatever be the situation. Such unsocial elements take advantage of political agitations and create difficulties. No sympathy can be shown to them and they have to be put down sternly. If there is a hartal, it is not only the political parties that come to the front but unsocial elements who want to create mischief also come to the surface. They have to be put down and in this job, I am sure I will have the co-operation of the political parties and Members of this Hon. House. We are not at all vindictive and even recently, a few prisoners belonging to the Communist party were released from jail. Therefore they cannot accuse that the Communist prisoners are not being released. So also, Sir, with reference to the prisoners who were connected with the Nazerath agitation or some such thing.

1-20
p.m.

[8th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

The term of imprisonment is only 15 days so much so they won't even have the satisfaction of having remained in the jail for some time. They will be there for a week or two. That is all. Still I am prepared to go into the question and see whether any particular principle is involved in that. If there is any such thing, then certainly I am prepared to look into it and see whether they cannot be released. But the point which I wish to mention is that they are only short-term prisoners, the term extending to one or two weeks or one month or two months at the most. There is no need, therefore, to go into the question of short-term prisoners. But if there is any particular report with reference to any particular set or class of people I will certainly go into the matter. Sir, with this assurance and particularly with the assurance that it is the intention of the Government to improve the conditions in the sub-jails, about which I myself am aware of, I hope the hon. Member who moved the cut motion will withdraw his motion.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜெயில் வார்டர்களுக்கு, கான்ஸ்டேபிளினுடைய குழந்தைகளுக்கு கொடுத்திருக்கும் கல்விச் சலுகைகள் முதலியவற்றை சர்க்கார் கொடுக்க முன் வருமா என்று தெரிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த வார்டர்களுக்காக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லித் தான் அவர்களுக்கு இந்த மாதிரியான சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்று இல்லை. கம்மியாக சம்பளம் வாங்கும் எல்லா கீழ்தர சிப்பந்திகள் உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கத்தினருடைய தூண்டுதல் இல்லாமலேயே எல்லாவற்றையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Nallasivam withdraw- 1-33
ing his cut motion? p.m.

SRI K. R. NALLASIVAM: I am not withdrawing my cut motion, Sir.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 95,11,100 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 95,11,100 under Demand XIII—Jails.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

[8th March 1956]

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. Ms. No. 3477, Home, dated 9th December 1955, regarding the use of impressed or adhesive stamps under section 75 of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955.]

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 83, Industries, Labour and Co-operation, dated 9th January 1956, amending clause (i) of sub-rule (1) of rule XXIV of the Madras Co-operative Societies Act, 1932. [Laid on the table under section 65 (5) of the Madras Co-operative Societies Act, 1932.]

8th March 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3320 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th March 1956, page 235 supra.]

Recommendations of the Minimum Wages (State) Advisory Board.

The recommendations made by the Minimum Wages (State) Advisory Board and the action taken by the Government are given below :—

Recommendation.	Action taken.
1 The minimum wages fixed for the employments in (i) oil mills and (ii) rice, flour or dhall mills may be revised and a committee may be constituted for the purpose.	The minimum wages fixed in respect of the two employments have since been revised after considering the reports submitted by the Advisory Committees constituted for the purpose. The revised minimum wages have come into force with effect from 1st January 1956.
2 Detailed particulars regarding the scope, wages paid, conditions of labour, etc., of each employment proposed to be added to the Schedule to the Minimum Wages Act might be gathered.	The matter will be taken up for consideration in due course.
3 The question of revising the minimum wages fixed for the employees in local authorities may be examined and a committee may be constituted for the purpose.	The matter will be considered soon.
4 The Board stressed the need for the strict enforcement of the provisions of the Act and the Commissioner stated that he would examine the question.	The matter is under consideration.
5 The Government should take steps to determine and fix statutorily the national minimum wage below which no worker in any scheduled employment should be paid.	

[8th March 1956]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 3332 asked by Sri K. P. Gopalan (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th March 1956, page 249 supra.]

Number of factories locked out in the State, etc.

Name of the factory.	Action taken by the Government.
1 Karur Mills, Limited, Karur..	On the intervention of the Commissioner of Labour, the management lifted the lockout on 22nd September 1955.
2 Loyal Textiles, Limited, Kovilpatti.	The lockout was lifted on 15th September 1955 on the advice of the Commissioner of Labour.
3 Virudhunagar Textile Mills, Limited, Virudhunagar.	The Commissioner of Labour has brought about an amicable settlement and the lockout was lifted on 9th December 1955.
4 Yanai Singam Cheroot Company, Tiruchirappalli.	The lockout was lifted on the advice of the Labour Officer.
5 The Mysore Premier Metal Factory and Hindustan Rolling Mills, Madras.	The Commissioner of Labour has brought about a settlement and the lockout has been lifted on 5th January 1956.
6 Vijayakumar Mills, Limited, Palni.	The lockout was lifted on 31st October 1955 on the intervention of the Special Deputy Collector for Kallar Reclamation, Dindigul, and the Regional Inspector of Factories, Madurai.

8th March 1956]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 3333 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th March 1956, page 250 supra.]

Disputes in Virudhunagar Textile Mills, Limited, Soolakkarai, Virudhunagar.

Memorandum No. 189, Industries, Labour and Co-operation, dated 14th October 1955.

[Labour—Disputes—Virudhunagar Textile Mills, Limited, Soolakkarai (Virudhunagar)—Demand for increase of wage, etc.—Conciliation—Orders issued. *Reference.*—(1) From the Labour Officer, Tirunelveli, Conciliation Reports No. C. 1734/55, dated 10th September 1955, and No. C. 2120/55, dated 1st October 1955, and (2) from the Commissioner of Labour, Madras, letter No. A-5-41388/55, dated 26th September 1955 and 6th October 1955.]

Memorandum—No. 189, Industries, Labour and Co-operation, dated 14th October 1955.

The Government do not propose to refer for adjudication the following demands of the Virudhunagar Textile Mill Labourers' Union, Virudhunagar:—

(1) *Reduction of workload.*—It is reported that the newly recruited workers are attending to 12 looms and giving 70—77 per cent efficiency. The old workers cannot, therefore, grumble to attend to 12 looms and give full efficiency.

(2) *Wages.*—In view of the award of the Industrial Tribunal, Madras, published with G.O. Ms. No. 2308, Industries, Labour and Co-operation, dated 7th July 1955, the Union cannot raise the same demand for minimum basic wages again.

(3) *Wage cut.*—The workers concerned may file applications before the Commissioner for Workmen's Compensation under the Payment of Wages Act for the refund of wage cut. There is no case for adjudication.

The Government deprecate the methods adopted by the workers for redressal of their grievances. The Union should advise the workers to offer themselves for resumption of work under conditions prevalent prior to the dispute raised by them and should agree to adopt constitutional methods for consideration of their demands.

M. A. RASHEED KHAN,
Assistant Secretary to Government.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 9th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Fee concession to poor children

* 3338 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued recently any Government Order stating that the concession granted to poor children up to third form will not be applicable to the students who have failed in any class from first standard up to the date of application for the fee concession; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. P. GOPALAN : Are Government aware that some Headmasters in Cannanore have circulated that if any student got the concession in the third form and if he has failed, he will not get the concession again? I have got a representation in this matter. If the Hon. Minister says there is no such Government Order, it is good. If I bring the matter to the notice of the Hon. Minister, will the Hon. Minister be pleased to rectify the mistake and give the necessary instructions to the Headmasters not to do like that?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The effect of the Government Order is this. The concession will be withheld from a pupil if he or she is detained in any class or form. But the pupil may however retain the concession for the second year also in the same standard in any one of the Standards I to VIII in elementary schools and in the same class or form in any one of the classes or forms up to III Form in secondary schools. The concession will be withdrawn only if he or she fails to secure a pass even at the end of the second year. The concession so withdrawn shall be revived when the pupil is promoted to the next higher class or form. This concession can be availed of only once in the whole course from I to VIII Standards in elementary schools and I to III Form in secondary schools.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Is it not a fact that in regard to these fee concessions for the poor children, a deputation consisting of managers of aided elementary schools waited on the

[9th March 1956]

Hon. Minister and represented to Government if full fee concession were not given to these boys, the aided elementary schools will not be in a position to justify their existence?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That question does not arise out of this main question. But it is true a representation has been made to Government and the matter is under consideration of Government.

SRI V. BALAKRISHNAN: Are the Government taking steps to enlarge this full fee concession to forms IV to VI, in order to bring them up to S.S.L.C. standard?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like the hon. Member to refer to my Budget Speech.

SRI K. VINAYAKAM: Are the Government aware that in different schools different rates of fees are being collected. While issuing the Government Order, the Government made it very clear that *whatever* money was collected by the management from the students would be compensated but not under a slab system or at any rate which Government thought it fit. I want to know what the Government are going to do in this matter since the year is almost out and the managements would be handicapped if the full compensation is not paid to them in time.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As I have already said, this is a different question. But the intention of Government is this, viz., that managements should not be allowed to make a profit out of this.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Because the Government Order was issued four or six months late, there have been considerable arrears in the case of students, who had the misfortune to fail in a particular class. Will the Government be pleased to issue necessary instructions to the concerned people to collect the arrears of fees in instalments from such students who are not eligible for the concession under this Government Order?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Persons who are eligible will get their exemption. If any mistake has been committed and exemption has been granted, it is for the management to settle the issue between them and the person who has got the exemption. I do not think we should interfere in these individual cases.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Are the Government alive to the fact that in certain cases, poor students studying in II or III Form fail on account of illness or some other cause and if the Government do not give them fee concession, then a considerable number of students will become illiterate and that will be defeating the policy of Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is why one failure is not taken into consideration and the concession immediately withdrawn. I do not think any student can afford to be ill throughout his student career.

[9th March 1956]

SRI E. T. KUNHAN: സർ, മൂന്നാം ഫോറംവരെ പഠിക്കുന്ന ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കും ഒരു കൊല്ലം തോറാൽ ഫീസ് കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇന്നത്തെ നിയമം. പക്ഷെ അതിനെ എ. വി. ഹൈസ്കൂളിൽനിന്നു കുട്ടിയെ ഒരുത്തരവിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അങ്ങിനെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഹരിജൻ കുട്ടികൾ ന്യൂനമായാ ഫീസ് കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം പരിഗണിച്ചു ഹരിജൻ കുട്ടികൾ തോറാപായാലും ഫീസിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നു ഉത്തരവയുണ്ടാകുമോ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as Harijans are concerned, they are given the concession not under this Government Order but under a separate Government Order. A separate Government Order is in force that will apply in the case of Harijan students, and not this Government Order.

Magazine regarding Community Project Development

* 3339 Q.—SRI M. R. RAMACHANDRAN (on behalf of Sri K. C. Gopalan Unni): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any magazine is being printed by the Government on behalf of the Community Projects Development Department;

(b) if so, the language in which the magazine is printed; and

(c) the total number of subscribers for the magazine?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Tamil.

(c) One hundred and sixty-one.

SRI M. R. RAMACHANDRAN: May I know how many magazines of this type are sent to the community project areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This Government are publishing only this monthly journal and it is distributed in the community project areas. 9-10 a.m.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Are copies of this magazine supplied only to community project areas or are they supplied to National Extension Service areas and other areas also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is supplied to all Members of the Legislature and Members of Parliament and to certain institutions and it is also sold at two annas a copy in the community project areas.

SRI K. VINAYAKAM: The supply of this magazine to the Members of the Legislature serves a good purpose. May I suggest to the Minister to supply it free in the community project areas where it will be more useful?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is proposed to distribute it free to members of the committees and to Gram Sevaks. I would like to tell the hon. Members that if it is distributed free, the people who get it would not realize its value and would not use it properly.

[9th March 1956]

SRI M. JAGANNATHAN: May I know whether the Government will have any objection to publishing articles relating to community project development contributed by the Members of this House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government will be very glad to publish them.

SRI V. BALAKRISHNAN: Is it a fact that the pages of this magazine contain more pictures of Ministers than articles and will the Government publish also the photograph of the Leader of the Opposition, Mr. Vinayakam and others?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If photographs are supplied to the Government, the Government will certainly consider the suggestion.

SRI K. VINAYAKAM: By way of personal explanation, may I tell the Minister that I declined the publication of my photograph in the magazine?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information and I am not sure whether the hon. Member detests publicity so much.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் மந்திரி அவர்கள் முதலில் பதில் சொல்லும்போது 151 சந்தாதார்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதிலிருந்து இந்தப் பத்திரிகை நாட்டில் செல்வாக்கு அடையவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகையால் இதில் என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று யோசனை செய்து மக்களிடையே இதை செல்வாக்கு உள்ளதாக ஆக்குவதற்காக இதைத் திருத்தியமைப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சந்தாதார்கள் 168 பேர் என்று சொன்னேன். இரண்டரை விலை கொடுத்து வாங்குவதில் ஒரு மாதத்திற்கு செல்லுபடியாவது 3,320.

Amendments to the Revised (Madras) Building Rules, 1942

* 3340 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a resolution No. 385, dated 21st November 1955, from the Malabar District Board requesting them to make certain amendments to the Revised (Madras) Building Rules, 1942; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) The question is being examined.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: As the matter is of great public importance and the Muslims in our area are experiencing much difficulty in building madarsas because of the present building rules, will the Government be pleased to expedite the consideration?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. The Government are awaiting the report of the Collector.

[9th March 1956]

Takkavi Loan Rules

* 3341 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) when the Takkavi Loan Rules prescribing grant of loans to agriculturists were framed; and

(b) whether there is any provision in these rules for recovering a loan from the sanctioning officer if the loanee failed finally to repay the loan?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The rules were framed in 1933.

(b) There is no such specific provision in the rules. The rules however require that the officer sanctioning the loan should thoroughly satisfy himself about the bona fides and the solvency of the applicant and the sufficiency of the security offered before sanctioning a loan. The question of recovery may arise only where the sanctioning officer has made a serious blunder in which case it is dealt with as a disciplinary matter.

SRI S. RAMALINGAM: 'ஜாயின்ட்' பட்டாக்களுக்கு தக்காவி கடன் கிடைப்பதில் மிகவும் சிரமம் இருக்கிறது. பட்டாக்களைப் பிரித்தால்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று அதிகாரிகள் உத்திரவிடுகிறார்கள். பட்டாக்களைப் பிரிப்பதில் ரயத்துக்களுக்கு உள்ள சிரமங்கள் சர்க்காருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்; அந்தக் கஷ்டங்களைப்பற்றி இந்த சபையில் பலர் பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே 'ஜாயின்ட்' பட்டாக்கள் விஷயத்தில், அந்த நிலங்களின் விலை பெறுமானத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்தபடி கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவு கொடுப்பதற்காக, இப்போதுள்ள இது சம்பந்தப் பட்ட விதிகளைத் திருத்த சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த விஷயம் யோசிக்கப் பட்டது. அந்த மாதிரியாக 'ஜாயின்ட்' பட்டாக்களாக இருந்தாலும் கடன் கொடுக்கலாம் என்பதற்காக, அவர்களுக்கு எந்த வகையில் கடன் கொடுக்கலாம் என்பதுபற்றி இப்போது அனேகமாக உத்திரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கும்; இல்லாவிட்டால் கூடிய சீக்கிரத்தில் பிறப்பிக்கப்படும்.

SRI D. K. RAJU: Are the Government aware that in the past years takkavi loan has been granted to only one individual in the Ramanathapuram district and, if this is not in order, will the Government go into the question?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The question relates to the general policy in the matter of takkavi loans, but the hon. Member mentions a specific case. If the hon. Member brings it to my notice, I shall have it considered.

SRI G. GOVINDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தக்காவித் கடன்களைத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்கு ஐந்து வருஷத் தவணை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தற்சமயம் புயலாலும், மழையாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களிலுள்ளவர்கள் அந்தத் தவணையில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாது. ஆகையால் 10 வருஷத் தவணை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ஐந்து வருஷ காலமே போதுமென்று நினைக்கிறேன். இதவே ஏற்குறைய, சரியாக ஒரு 'எலெக்ஷன் பிரியட்' -ஐ ஆகிறது.

[9th March 1956]

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த தக்காவிக் கடன்கள் வாரம்தாரர்கள், குத்தகைதாரர்கள் முதலியவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்காக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய இதுசம்பந்தப்பட்ட விதிகளை மாற்ற சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதுவிஷயமாக ஏதாவது கஷ்டங்கள் இருந்தால்தான் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்கும்.

SRI K. VINAYAKAM : The object of the disbursement of takkavi loans is to aid agriculturists in a condition of distress. Are the Government aware that in Chingleput district, only influential and well-to-do landlords, who did not need the loans, obtained loans and that those applicants who did not have any influence with the Collectorate and who could not pull wires were denied the benefit of the loans?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The question is a general question about takkavi loans and not about loans for relief of distress. Formerly even well-to-do people were receiving loans. But now the amount is limited and rich persons are not granted.

SRI S. RAMALINGAM : வாரம்தாரர்கள், குத்தகைதாரர்கள் முதலியவர்களுக்கு இந்தக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டபோது, இதில் கஷ்டம் இருந்தால் கவனிக்கப்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் வாரம்தாரர்களுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்கும் இப்போது தக்காவிக் கடன்கள் கிடைப்பதேயில்லை. அவர்களுக்கும் கடன்கள் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நன்றாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். சர்க்காரே சம்பத்தில் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள், 60 வார மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். வாரம்தாரர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும், உரம் வசதிகள், கடன் வசதிகள் முதலியன கொடுத்தால்தான் அவர்கள் உற்பத்தியை நன்றாகப் பெருக்க முடியும். ஆகவே வாரம்தாரர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் விதிகளை சர்க்கார் திருத்துவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது தற்காலிகமாக அவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. அதாவது, வீடு அல்லது பூமி இவைகளின் பேரில் ஸெக்யூரிடி இல்லாமலே collateral security-ல் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : In view of the inordinate delay defeating the very purpose of the loan, will the Government be pleased to prescribe a maximum time limit for the disposal of loan applications?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The maximum amount has roughly been fixed.

SRI D. DASARATHAN : இரண்டு மூன்று வருடங்களாக பஞ்சகாலமாக இருந்ததால் சர்க்காரே மனமுவந்து இந்தக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதை தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அதன் காரணமாக திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகைகள் அதிகமாகிவிட்டன. இரண்டு மூன்று தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டியிருந்த கடன் தொகைகளை இப்போது ஒரே தவணையில் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை தொகையைக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது தனியாக உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

[9th March 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இம்மாதிரி இந்தக் கடன்களை பல தவணைகள் தள்ளித் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னதால் தான் இப்போது மூன்று, நான்கு வருஷங்களில் அதிகமாகிவிட்டது. ஆகையால் எப்போதும் அப்படித்தான் சொல்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டம் இப்படித்தான் இருக்கும். இருந்தாலும் எந்த எந்த இடங்களில் புயல், வெள்ளம் இவைகளினால் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்த அந்த இடங்களில் கொஞ்சம் சலுகைகளுடன் தான் இந்த விஷயத்தை கவனிக்கிறார்கள்.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, are the Government aware of the fact that in estates taken over by them the ryots are refused takkavi loans just because their lands are not surveyed? Will the Government come forward to disburse loans to these ryots even though their lands are not surveyed if the Government are satisfied by the documents produced by the ryots that the lands belong to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. I remember the Government have already issued instructions in such cases to advance loans.

SRI M. S. SELVARAJAN : தொடர்ந்து வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள நாங்குநேரி பகுதியிலும், திருச்செந்தூரின் தென் பகுதியிலுள்ள சாத்தாங்குளம், ஆழ்வார் திருநகர்ப் பகுதிகளிலும் இந்தத் தக்காவிக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதை அரசாங்கம் ஒத்திவைக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Already enough concessions have been given in the areas mentioned by the hon. Member.

SRI M. JAGANNATHAN : By way of giving concessions to Harijan agriculturists, may I know, Sir, whether the Government will be willing to give loans, especially takkavi loans, to the Harijan agriculturists on the basis of personal security?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. When the loan is granted on personal security, I suppose Harijans also, as applicants for loan, will get it.

SRI K. T. RAJU : சொத்து உரிமை இல்லாதவர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் கூட தக்காவிக் கடன் கொடுக்கப்பட்டதாக கனம் அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். புயல் அடித்த பிரதேசத்தில்தான் அம்மாதிரி கொடுக்கப்பட்டதே தவிர, புயல் அடிக்காத பிரதேசங்களுக்கு அந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, ராஜ்யத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள நிலமில்லாதவர்களுக்கும் சொத்துரிமை இல்லாதவர்களுக்கும் குத்தகை வாரந்தாரர்களுக்கும் கூட தக்காவிக் கடன் கொடுக்க சர்க்கார் வசதி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : புயல் அடித்த பிரதேசங்களிலே இம்மாதிரி வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டியது அவசரமாக இருந்தது. இதர பிரதேசங்களில் அம்மாதிரி வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்றால் இதுவிஷயம் கொஞ்சம் நிதானமாக கவனிக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்.

[9th March 1956]

SRI A. RATNAM: புயல் அடித்த இடங்களில்கூட ஹரிஜனங்களுக்கு தக்காவி கடன் கொடுக்கப்படவில்லை. அம்மாதிரி கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அமைச்சரவர்கள் விவரம் கூறமுடியுமா? சொத்துரிமை இல்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு தக்காவி கடன் மற்ற இடங்களில்கூட கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. ஆகவே, “பர்ஸனல் ஸெக்யூரிடி” மீது இனியாவது ஹரிஜனங்களுக்குக் கடன் கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: “பர்ஸனல் ஸெக்யூரிடி” மேலே கடன் கொடுக்கலாமென்ற உத்தரவு இருக்கிறதென்று ஏற்கனவே நான் சொன்னேன்.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: தக்காவி கடனைப்பொறுத்தவரையிலும் அதனுடைய விதிகள், நடவடிக்கைகள் கிராமங்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு நன்றாய்த் தெரியாது. ஆகவே, சாதாரண விவசாயிகளுக்குத் தெரியக்கூடிய முறையில் அதிகமான விளம்பரம் செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ஒருக்கால் அஸெம்ப்ளி மெம்பர்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

Sharing of the Palar river water

MR. SPEAKER: Questions Nos. 3342 and 3343 will be taken up together.

* 3342 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the decisions reached at the Conference of Engineers held recently for the purpose of discussing the question of sharing of the Palar river water?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: No decisions have been reached at the conference of the Chief Engineers of Madras and Mysore held in the presence of a Central Government representative at Madras on the 7th and 8th December 1955 with regard to the question referred to by the hon. Member.

* 3343 Q.—**SRI A. M. RATHNASWAMY:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any settlement has been arrived at between the Mysore State and this State in regard to the distribution of the waters of the Palar river; and

(b) if so, the terms of the settlement?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) No settlement has yet been arrived at between this Government and the Mysore Government in regard to the question referred to by the hon. Member.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY: சென்னை சர்க்காருக்கும் மைசூர் சர்க்காருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒப்பந்தத்தை மீறி சென்னை சர்க்கார் அதிகப்படியான தண்ணீரை உபயோகித்துக்கொண்டது என்று குற்றம்

[9th March 1956]

சாட்டப்பட்டிருக்கிறதே, அப்படியானால் அதிகப்படியான தண்ணீரை நாம் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோமா? அவர்களுக்கு என்ன பதில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதென்று அமைச்சரவர்கள் விவரம் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Notice, Sir.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: The Hon. Minister was pleased to say that no settlement in this matter had been arrived at. May I know whether the final decision is that no settlement could be arrived at or the matter has been deferred?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Until to-day no settlement has been arrived at. We are still proceeding with the matter. We have addressed the Mysore Government for a joint inspection, and we are awaiting a reply from them. If they agree, the officers of the Central Water and Power Commission will be intimated, and then there will be a joint inspection.

SRI S. RAMALINGAM: பேச்சு வார்த்தை முறிந்துவிட்டதினால் மத்திய அரசாங்கம் புதிதாக நிறைவேற்றும் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்படி சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: பேச்சு வார்த்தை முடியவில்லை என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, have not these negotiations taken much longer time, and is the Hon. Minister aware that the people of North Arcot who are directly concerned—I mean the ayacut-dars of the Palar River Basin—are grieved over this matter? Would the Minister push through this proposal for a speedy settlement instead of making it await the result of the division of States on linguistic basis?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: This proposal is not being made to wait till the formation of linguistic States. And it does not lie with the Madras Minister to push through the matter, because two Governments are involved. If the hon. Member will understand the difficulties involved, he would not have asked me to push through the matter.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know, Sir, what exactly are the origin and causes of the dispute over the Palar river waters between our State and the Mysore State?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: It is practically ancient history. We say that we were getting some water and that we are not getting any water now. It is open to inspection whether they have transgressed the agreement entered between the two Governments. That is why negotiations are going on. If on a joint inspection, it is found that they have violated the terms of the agreement, then there will be remedial measures available to us.

[9th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is the solution of the dispute regarding the Palar waters between Madras and Mysore Governments being unnecessarily delayed and also abetted by the Central Government so that, if such difficulties are created for the residents of Madras State, it will be conducive to enforce the formation of Dakshina Pradesh like the merger of Madras with Karnataka? Is this the object that is weighing more with the Central Government and with the Mysore Government?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: There is absolutely no basis for all the inferences that the hon. Member has arrived at in his dream. The Central Government has been assisting us in this matter. There is a Bill to be passed into an Act by the Central Government to settle inter-State water disputes. We are also not keeping quiet without pursuing the matter.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know, Sir, what is the length of the river within the Madras State?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have no information on hand. This is a simple matter. The hon. Member can find it out easily.

SRI N. K. PALANISAMY: இதுவிஷயத்தில் சீக்கிரமாக முடிவு செய்வதற்கு மந்திரிகள் 'லெவல்'-இலே ஆலோசனை செய்வதற்கு உட்படுவார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Only after the engineers have made a joint inspection and we have a case to consider, the Ministers will meet and discuss.

Government Bus Transport

MR. SPEAKER: Question No. 3344.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Question Nos. 3344 to 3348 may be taken up together, Sir.

MR. SPEAKER: All the five questions will be taken up together.

9-30 a.m. * 3344 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the fleet strength of Transport buses running in the City from 1st May 1955;

(b) the daily average collection for the different types of buses; and

(c) the average daily expense for each type of bus?

[9th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) The average fleet strength of buses in the Government Bus Service that actually plied per day in the City from May 1955 is given below:—

Months.		Working Day.	Holiday.
May	1955	 269	 274
June	"	 281	 248
July	"	 293	 272
August	"	 302	 276
September	"	 306	 273
October	"	 302	 272
November	"	 294	 260

(b) The average collection per bus per day is as follows:—

Month.		Average collection.
		RS. A. P.
May	1955	 134 12 0
June	"	 142 8 0
July	"	 138 5 0
August	"	 131 4 0
September	"	 129 0 0
October	"	 129 4 0
November	"	 131 15 0

(c) Information on the average daily expense for each type of bus is not collected by the Government Bus Service. Collection of this information would be a most expensive and time-consuming procedure and the results obtained would not be commensurate with the expense involved.

SRI K. VINAYAKAM: The answer to this question itself is too lengthy and it will be very difficult to retain in memory all the information given by the Hon. Minister if answers to the other questions on the subject are also read. I request that each question may be taken up separately.

MR. SPEAKER: The hon. Member may make a note of the information given and then put supplementary questions.

SRI K. VINAYAKAM: It is easy for the Hon. Minister to read the answers but it is difficult for the Members to note the information given by the Hon. Minister.

SRI V. BALAKRISHNAN: Have the Government any idea of introducing trolley bus system to relieve the congestion?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The question is being considered.

SRI N. K. PALANISAMY: கிட்டத்தட்ட 50 பஸ்களுக்கு மேல் ஓடாமல் அங்கங்கே ரிபேராக தங்கிவிடுகின்றன. அதனால் டி.வி.எஸ். கம்பெனி பஸ்களுக்கு "ரிகண்டிஷன்" செக்ஷன் என்று வைத்திருப்பது போல் இங்கேயும் அதற்கு வேண்டிய ஸ்பேர் பார்ட்களுடன் அமைத்து

[9th March 1956]

பஸ்களுக்கு ரிபேர்கள் வந்தால் உடனடியாக அவைகளை ரிபேர் செய்து அதிகப்படியான பஸ்கள் ஓடுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : எந்தந்த பஸ்கள் ஓடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் ரிபேர் செய்வதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : May I know from the Hon. Minister the total strength of buses with the Government of Madras and the number of buses that are subject to breakdown per day?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I have often repeated on the floor of this House that the hon. Member is a Member of the City Transport Advisory Committee and that no useful purpose will be served, as far as the hon. Member is concerned, by putting this question. I have no objection to answering this question. This strength of buses in the Government Bus Service is nearly 400 and the number of buses that ply per day is of the order of 305.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know from the Hon. Minister whether there is any reconditioning section in the Transport Department to rectify mistakes in buses?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There is a reconditioning section, Sir. Once in six months or once in three months or once a month, buses are sent to that section for overhauling according to the nature of repairs to be attended to.

SRI A. RATNAM : சராசரி ஒரு வருஷத்தில் எவ்வளவு பஸ்கள் ஓடுகின்றன, எவ்வளவு பணம் வசூலாகிறது, எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது, எவ்வளவு லாபம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : தனிக்கேள்வி போட்டால் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : சுமார் 400 பஸ்களில் 300 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன, 100 பஸ்கள் வொர்க் ஷாப்புகளில் இருக்கின்றன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். இன்றைக்கு பஸ்களில் நெருக்கடி அதிகமாகி பொது மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படி நிலைமை இருக்கும்போது 100 பஸ்களை வொர்க் ஷாப்புகளில் வைக்காமல் வொர்க் ஷாப்புகளில் திறமையாக பஸ்களை உடனடியாக ரிபேர் செய்து இன்னும் அதிகப்படியான பஸ்களை பொதுமக்களுடைய சௌகரியத்திற்காக ஓட்டி நெருக்கடியை குறைக்கலாம் அல்லவா? அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : பஸ் சர்வீசிலேயே ஏறக் குறைய 400 பஸ்கள் இருந்தால் 20 பஸ்கள் தேங்கி நிற்கவேண்டும். ஏனென்றால் திடீரென்று பஸ்கள் வழியில் நின்றுவிட்டால் அப்படி நின்றிருக்கும் பஸ்களுக்கு உதவியாக அவைகளை அனுப்பவேண்டும். 100 பஸ்கள் ரிபேரில் நிற்கின்றன என்று நான் சொல்லவில்லை. ஐம்பது பஸ்கள் ரிபேரில் நிற்கின்றன, 50 பஸ்கள் ஸ்பேராக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியான பஸ்கள் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஏறக்குறைய 200 புது பஸ்கள் இப்பொழுது ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் 140 பஸ்கள் வாங்குவதற்கு ஆர்டர் கொடுத்திருக்கிறோம். புது பஸ்கள் வந்தவுடன் இப்பொழுது இருக்கிற நெருக்கடி தீர்ந்துவிடும் என்று நம்புகிறேன்.

[9th March 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : Since the Government Transport Bus Service has become a big organization now, will the Government be pleased to appoint a non-official advisory committee consisting of non-officials who have expert knowledge on these matters to assist it?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : All these matters could be taken up when the Demand 'Transport' is taken up for discussion. I have no objection to answering this question. There is already a non-official committee which is advising the Government.

SRI K. T. RAJU : கனம் மந்திரி அவர்கள், சொன்னார்கள், 50 பஸ்கள் ரிபேரில் இருக்கின்றன, 20 பஸ்கள் ப்ரேக் டௌனாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, 50 பஸ்கள் ஸ்பேராக இருக்கின்றன என்று. இப்பொழுது நெருக்கடி அதிகமாக இருப்பதால் ஸ்பேராக வைக்கப்பட்டிருக்கும் பஸ்களை குறைத்துக் கொண்டு அவைகளை ரிபேர் செய்து ஓட விட்டால் என்ன என்று கேட்கிறேன். அப்படி ஓட விட்டால் இப்பொழுது இருக்கும் நெருக்கடி கொஞ்சம் குறையாதா என்றும் கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : 200 பஸ்கள் நல்ல முறையில் ஓடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஐம்பது பஸ்கள் ரிபேரில் இருக்கின்றன, 50 பஸ்கள் ஸ்பேராக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கு பஸ்கள் நின்று விடுகின்றனவோ அவைகளுக்கு உதவி அளிக்க அந்தபஸ்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பஸ்களில் 100 பஸ்கள் பழைய பஸ்கள். அவைகள் ஒரம்போது திடீரென்று நின்று விடலாம். அவைகளுக்கு உதவியாக இந்த ஸ்பேர் பஸ்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு எல்லா வழிகளிலும் பஸ் போக்குவரத்தை மக்கள் வசதிக்காக செய்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாடும் செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

SRI M. R. RAMACHANDRAN : May I know whether it is the view of the Government to have less number of buses and to have more overcrowding of buses especially with standing passengers?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The intention of the Government is ultimately to see that overcrowding is stopped. For the present we cannot help it. But, however, we are trying our level best to cope with the increasing demand.

SRI K. VINAYAKAM : Whatever be the state of the Government Bus Service some time ago, is it not a fact that, after the appointment of the new Honorary Director of Government Transport, the service is being run much better now?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There has been considerable toning up of the entire service and we hope to get better results soon.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : May I know whether there is any proposal to construct a shed near the Broadway Bus Stand?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That subject is dealt with in the next question to be answered. However, since the hon. Member has asked it, I will answer the same. There is a

[9th March 1956]

proposal to construct bus shelters at a number of places. The matter has been taken up with the Police and in consultation with the Deputy Commissioner of Police places are going to be selected where shelters are to be put up and an amount of Rs. 15,000 is going to be utilized for that purpose.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: May I know how many buses are run by using diesel oil?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: All buses are run by using diesel oil.

SRI V. BALAKRISHNAN: பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் ஆண்கள் தடித்தனமாக உட்கார்ந்து கொண்டும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரையில் பெண்கள்தான் உட்கார வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய கருத்தை சிந்தித்து கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏதாவது தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் போதிய அளவிற்கு இடம் இருந்தால் தனியாக ஒதுக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் அந்த ஏற்பாடு செய்வதற்கு முடியவில்லை.

9-40 a.m. * 3345 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the body building work of all the Government Transport buses is done by the Chromepet Factory or whether the work relating to some of them is given to private concerns on contract; and

(b) if the latter, the name or names of such companies and the amount paid to them for each bus during 1955-56?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) & (b) Usually the body building work on the chasses obtained for the Government Transport is done by the Government Transport Central Workshop, Chromepet. As the transport problem was acute in the City and as the Workshop was fully engaged with the coach building work on Leyland Royal Tiger Chasses, the Government ordered in July 1955, the entrustment of coach work on twenty Leyland Comets to Simpson and Company who were in a position to deliver the vehicles after body building in the shortest possible time. A sum of Rs. 13,499-1-9 (inclusive of sales tax) was paid to the firm for each body on the Leyland Comet Chassis. Besides this, two Dodge/Farg chasses purchased were entrusted to T.V.S., Ltd., Madurai, for coach building. The cost per body on this chassis is Rs. 9,850 inclusive of transit charges from Madras to Madurai and back, but exclusive of sales tax.

* 3346 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there was a sale of false tickets by some conductors in the Government Transport Bus Service in the City on 2nd October 1955;

[9th March 1956]

(b) the nature of punishment awarded to them; and

(c) the loss sustained by the Government by such malpractice?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) to (c) A case of sale of spurious tickets by a conductor came to notice on the 2nd October 1955. The whole matter is under investigation by the Police. The Police have arrested the conductor and a case under relevant sections of the Indian Penal Code has been registered against him.

* 3347 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the value of the stock of spare parts in the Government Bus Transport at the end of November 1955; and

(b) whether spare parts are locally purchased and if so, the value of such spare parts purchased during the year 1955?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) The value of stock of spare parts at the end of November 1955, is as follows:—

	RS.
Government Bus Service	2,29,751
Government Transport, Central Workshop, Chromepet	3,37,857

(b) Most of the purchases are made from firms in Madras. The value of spare parts purchased during the year 1955 (i.e., from January to December 1955), is as follows:—

	RS.
Government Bus Service	7,85,773
Government Transport Central Workshop, Chromepet	5,36,577

* 3348 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have directed the Corporation of Madras to construct shelters at bus stops in the City; and

(b) if so, the action taken by the Corporation in the matter?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) Yes, Sir.

(b) The places where shelters are to be erected are being inspected by the officers concerned; and the erection of these shelters is expected to be completed before the end of March 1956.

[9th March 1956]

SRI K. T. RAJU : சென்னை நகரத்தில் பஸ் இடங்களில் குடிப் பதற்கு தண்ணீர் கொடுக்கும் குழாய்கள் ரோடுகளில் வைக்கப்படவில்லை. அதனாலே பஸ் மணி நேரம் பஸ்ஸுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் பிரயாணிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் பஸ் ஸ்டாண்டு களில் தண்ணீர் குடிப்பதற்கு மொடாய் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இதைச் செய்வதற்கு தாராளமாக ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம்.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, instead of giving the contracts to Simpson & Co. and others, will Government who have a big workshop try to augment the capacity of the workshop?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, there is no sufficient space in the workshops to produce more buses. Further, we will have to increase the staff also. For want of buses we want to speed up the work of building more buses. Whatever the capacity of our workshops, it cannot produce more than five vehicles per month; but, we want actually about 100 vehicles to be put on the road within a period of six months and therefore we are giving contracts for building the coaches to other firms who will be able to supply them to us as quickly as possible so that we could relieve the congestion and peak hour conditions.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, with regard to the sale of spurious tickets, may I know what is the amount that is suspected to have been lost by the Government, how many conductors or persons were involved in the sale of these tickets and whether they have been suspended or are they still in service?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Two conductors were involved and they are under suspension; the matter is under investigation and therefore I cannot give any further information with regard to that.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, was the attention of the Government ever drawn to the deplorable plight of passengers travelling in these buses and is there any maximum number fixed for standing passengers in these Government Transport buses? If so, is the Hon. Minister aware that there is hardly any breathing space within the bus because the number of standing passengers exceeds the space available by three or four times?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I think, Sir, we will be able to relieve this condition within a period of six months and necessary steps are being taken in that regard. Generally, we request the passengers not to get in, but they rush and get in because they are persons going to offices or other places of their avocation and therefore we are not able to force them to get out. I think we will have to tolerate this situation for a few more months. We will be able to regulate the entire system after some time when the number of buses increases.

[9th March 1956]

SRI P. CHELLATHURAI : பிரயாணிகள் தங்கும் கொட்டிகையில் பஸ்ஸுக்காக அதிக நேரம் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த இடங்களில் குடி தண்ணீர் வைப்பதோடு, ரேடியோ வைக்கப்படும் யோசனையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆதரிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : தண்ணீர் மட்டும் வைப்பதோடு கூட ரேடியோவும் வைக்கவேண்டுமென்றால் என்ன செய்வது?

SRI A. AIYANAR : திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து சேப்பாக்கம், பூந்தமல்லி ரோடு வழியாக இந்திய வைத்தியசாலைக்குப் போக நேரடியாக பஸ் வசதி கிடையாது. சுற்றிக்கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. நேரடியான பஸ் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்த கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இப்பொழுது இரண்டு வண்டிகள் அந்தப் பக்கமாகப் போகின்றன. அது 27-ம் நம்பர் பஸ். இது அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. AIYANAR : 27-ம் நம்பர் பஸ் அமிஞ்சக்கரை போகிறது. அது பூந்தமல்லி ரோடு வழியாகப் போவதில்லை. ஆகையால் திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து இந்த வழியாகப் பஸ் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : டிராம் வண்டிகள் நின்ற பிற்பாடு 30 ரூட்டுகளில் மாத்திரம் போய்க் கொண்டிருந்த பஸ்கள் 60 ரூட்டுகளில் போகும்படியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ரூட்டுகளை அதிகரித்துக் கொண்டே போனால் நெருக்கடி அதிகமாகும். இருக்கின்ற பஸ்களை அதிகப்படுத்தவேண்டி வரும். அது சிரமமாக இருக்கும்.

SRI M. R. RAMACHANDRAN : Is it a fact that the Government Transport Buses are diverted to suburban routes when there are not sufficient number of buses for the City's need and if so, will the Government stop that practice?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, I do not know what exactly the hon. Member means. However, I will examine that after consulting him.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, the whole congestion of traffic in the bus transport is due to want of more vehicles. The present system is we get the allotment of buses from the Government of India and we have no opportunity of purchasing these chassis direct from the manufacturers either inside our country or outside from foreign countries. Will the Government of Madras take up this issue with the Government of India to request them to give us permission to import directly these chassis as, if such a permission is given to us we can solve this problem immediately; it is not so much a question of want of money as want of chassis and therefore will Government take steps in this regard?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, there is no difficulty with regard to purchasing of vehicles; there is an approved list with the Government of India and the State Governments have been asked to go in for such of those vehicles which

[9th March 1956]

are in the list; the make of vehicles which have been so far ordered and which Government propose to order, will be such of those which have been tried to be the best in other States and also in foreign countries; therefore there is no need for our getting into direct touch with the importers or exporters; we are placing our orders with those people who are dealing in these vehicles here and we do not experience any difficulty with regard to that. The difficulty is when the vehicles are delivered—the supplies have a delivery programme and they take their own time to make deliveries—we have got to build bodies on them. I hope we will be able to get over these difficulties shortly.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Sir, after the detection of the malpractice indulged in by the conductors in question, may I know the measures contemplated by the Government to have effective check on these malpractices?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The checking inspectors are very briskly working for the last two months and in addition to that we have now purchased three new printing machines in the Government Press; these machines are printing the tickets. I do not think there will be any chance for anybody to indulge in the sale of spurious tickets hereafter, especially when the checking section is working very very vigorously now.

SRI B. K. NALLASWAMY: சட்டசபை நடக்கும் காலத்தில் மட்டும்தான் மவுண்ட் ரோடிலிருந்து கோட்டைக்குப் போக நேரடி பஸ் இருக்கிறது. மற்ற காலங்களிலும் மவுண்டு ரோடிலிருந்து கோட்டைக்குப் போக தனி பஸ் ஏற்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: பஸ்வரில் இரண்டு மூன்று பேர்கள் தான் இருப்பார்கள். ஆகையால் இம்மாதிரியாக விடுவது சாத்தியமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை.

Repairing of mud road to Chinnavadi

9-50
a.m.

* 3349 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri M. Kattimuthu): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government for repairing the mud road leading to Chinnavadi from the road between Ulundurpet and Vridhachalam; and

(b) if so, when the Government will commence the work?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: (a) The Government have recently sanctioned the proposal of the South Arcot District Board in this regard.

(b) The President, District Board, South Arcot, has reported that the work will be taken up for execution in the current year (1955-56).

[9th March 1956]

Deaf and dumb institutions

* 3350 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of institutions run in the State for the deaf and dumb;

(b) whether any of them are State-controlled or State-managed;

(c) the number of such institutions run by the Christian Missionaries in the State; and

(d) the extent of assistance given by the Government to those private institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Six, Sir.

(b) One of them is under Government management.

(c) Three, Sir.

(d) Grants from State funds are made to these private institutions on the basis of two-thirds of the approved net cost of maintenance.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Sir, are the Government satisfied that these Christian Missionary institutions do not indulge in any kind of proselytisation activities and have any instances of such activities indulged in by the Christian Missionaries been brought to the notice of the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not have the information on the subject. I do not think there has been any complaint about that.

SRI P. SELVARAJ: Sir, does not the Government appreciate the philanthropic services rendered by the Christian Missionaries in this regard?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. Their services have been fully recognised and that is why grants are being given to these institutions.

Handloom dhotis and sarees

* 3351 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether this Government have submitted any proposal to the Central Government to allot the production of dhotis and sarees exclusively to the handlooms?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As early as July 1952, this Government requested the Government of India to reserve the production of bordered dhotis and coloured sarees completely for the handloom industry. Subsequently in November 1952, this House passed a unanimous resolution supporting this Government's request to the Centre. This resolution also was forwarded to the Government of India.

[9th March 1956]

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, may I know whether any decision has been taken on this resolution? If not, have this Government got any alternative measures?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Government of India have reserved the production of the following varieties of cloth for the handloom industry—

(1) Dhotis with borders which contain coloured yarn exceeding 1/4th inch in width and those in which zari or muga or art silk yarn has been used in the border;

(2) Lungi, sarong or gamcha with a check pattern or any cloth with a check pattern having a width between 42 inches and 48 inches which can be made into lungies, sarongs and gumchas;

(3) Checked or striped chaddar;

(4) Bed-sheets with coloured woven borders, lengthwise or breadthwise and sheetings of similar description running lengths;

(5) Counterpanes other than the one having over-all dobby or jacquard design and bed covers;

(6) Gauze, bandage and jaconet cloth;

(7) Table cloth and napkins other than Demask bleached cloth;

(8) Duster or duster cloth or wiper cloth or glass cloth;

(9) Coarse cloth of plain weave with warp or weft counts of 8s and below;

(10) Sarees with borders exceeding 2½ inches in width or sarees with heading exceeding 9 inches in width, or sarees with gold-coloured art silk yarn or real or imitation zari in border or sarees with coloured yarn in the body;

(11) Towels and towelling cloth in honey comb weave. Besides these, the mills have been prohibited from producing more than 60 per cent of the dhotis produced by them during 1951-52.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, if the Government really want to give any relief to the weavers, naturally these dhotis and sarees should be reserved exclusively for the handloom industry. Therefore, if the Government really want to give relief to the weavers, will the Government impose additional sales tax on the dhotis and sarees coming from Bombay or which are produced here?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member may have his own views about the word 'really'. But I may tell the hon. Member that the Government are quite serious about giving all possible protection to the handloom industry and they are taking necessary steps in the matter.

[9th March 1956]

Appointment of District Superintendents of Police

* 3352 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have appointed any additional District Superintendents of Police in 1955 and if so how many; and

(b) the reasons for appointing additional District Superintendents of Police instead of regular District Superintendents of Police?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Four Additional Superintendents of Police were appointed during 1955, one in each of the districts of Tanjore, Tiruchirappalli, Coimbatore and Salem.

(b) Additional Superintendents were appointed to give relief to District Superintendents of Police in the increased work arising from the transfer of Prohibition work to the Police.

Availability of zinc sheets and steel

* 3353 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the action taken by the Government to make available adequate quantities of zinc sheets and steel to the consumers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, for each quarter, the Government of India allot quotas of iron and steel including zinc sheets to all States. On the basis of these allotments and after consulting the Steel Advisory Board, Madras, the Additional Director of Industries and Commerce who is the State Steel Licensing Authority, forwards to the Iron and Steel Controller indents for each quarter. The Iron and Steel Controller orders the execution of these indents and their supply. Both this Government and the Additional Director of Industries and Commerce periodically urge on the Government of India and Iron and Steel Controller, respectively, to expedite execution of indents and supply of materials expeditiously.

(2) The supply position of all iron and steel materials and particularly zinc sheets, is very difficult owing to the fact that the demand has increased while production in the country has come down. However, the available quota of iron and steel materials including zinc sheets, is being distributed equitably in this State by the Additional Director of Industries and Commerce. The Government of India have indicated that the position will ease in 1959-60 only when full production capacity is expected to be reached in this country.

SRI A. RATNAM: Zinc ஷீட்டுகளும், எஃகுமும் கிடைப்பதற்கு அறிதாக இருப்பதற்குக் காரணமென்ன? இந்தப் பொருள்களை எல்லாம் கள்ளக் கடத்தல் மூலமாக சிலர் கொண்டு வருகிறார்களென்று புகார் வருகின்றன. அவர்களிடமிருந்து சர்க்காரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

[9th March 1956]

கின்றனவா? ஸ்டீல் பர்மிட்டுகளுக்காக அனுப்பும் விண்ணப்பத்திற்கு இரண்டு ரூபாய் வீதம் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்ற நிர்ணயம் இருக்கிறது. இதனால் வீடு கட்டுகிறவர்கள் மிகவும் தொந்தரவுக்குள்ளாகிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனித்து விதி விலக்கு அளிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி பற்றுக்குறைதான் இதற்கு முக்கியமான காரணம். ஏதாவது பிளாக் மார்க்கெட் நடப்பதாக இருந்தால், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வரும் போதெல்லாம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மனுவுக்கும் இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்பது பொது விதி. அதற்காகத்தான் அது வற்புறுத்தப்படுகிறது. இதற்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கில்லை.

Recruitment of labour through Kanganis

* 3354 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the system of recruitment of labour through Kanganis in the Plantations has been abolished; and

(b) if so, from when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISWAMY: Sir, may I know whether this Kangani system will be abolished at least now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, measures are being taken for checking the evils of the Kangani system. The Government of India are considering the whole question and they will take a decision when they finalise the legislation that has been introduced in the Parliament.

Tanneries in the State

* 3355 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of tanneries in the State;

(b) the number of permanent and temporary workers employed in them; and

(c) the aid and facilities afforded to the hide and skin merchants to improve the trade?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 239.

(b) Permanent workers 6,608. Temporary workers 2,725.

(c) During the Second Five-Year Plan, it is proposed to establish three Service centres for tanning and finishing where three cold store-rooms will also be provided for keeping raw hides and skins on payment of nominal rent.

SRI A. RATNAM: இந்தத் தோல் ஏற்றுமதி இறக்குமதி விஷயத்தில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் தோல் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள், தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்கள் சார்பில் எந்தவிதமான காரியமும் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயலுவதில்லை.

[9th March 1956]

கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு மட்டும் அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. எனவே தோல் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள், பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் ஏறக்குறைய 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயும் இந்த வகுப்பினர் அநேகமாக தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயும் அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிக்கும் மற்றும் இந்தப் பொருள்களை வாங்குவதற்கும் அவர்களே ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் விற்பதற்கும் கூட்டுறவுச் சங்கம் வைத்து அரசாங்கம் உதவி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதற்குத் தனிக் கேள்விப் போட்டால் பதில் அளிக்கிறேன்.

Lignite in Tindivanam area

* 3356 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY** (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether this Government have received any instruction from the Central Government to investigate the Tindivanam area for lignite; and

(b) if so, the action taken thereon so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) A detailed survey of the area for the existence of lignite is being made by the Superintending Geologist.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, I am told that at Tindivanam, we have got lignite of a better variety than we are getting at Neiveli and further, there is no water pressure at Tindivanam. It was reported like that by a Chief Engineer of Madras. In such a case I think the Government might institute a pilot plant at Tindivanam.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have not seen any such report as referred to by the hon. Member and I do not know wherefrom the hon. Member got the information and on what research he has based this information. So far as the information that Government have, I may tell the hon. Member that the Geological Survey have looked into this question and they found that it was not lignite of good quality that could be expected. But again the Geological Survey has been asked to examine further any other areas in Tindivanam block and as soon as a drill that is being used in Neiveli could be released, this survey work will be undertaken.

Paper mill

* 3357 Q.—**SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 2244 on 24th August 1955—

(a) whether any place has since been selected to locate the paper mill proposed to be established under the Second Five-Year Plan; and

(b) if so, the name of the place so selected and the nature of investigations conducted in that connection?

[9th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE: May I know whether any investigations were conducted for the establishment of a Paper Mill in Nilambur in the Malabar district where raw materials like bamboo are available in plenty?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have answered sometime back that the Chief Conservator of Forests has been asked to examine the question and send a report about the suitability of locating a paper industry in Malabar.

SRI K. H. BOMMAN: நீலகிரியில் காசிதத் தொழிற்சாலை அமைக்க முடிவு செய்திருக்கிறதாக மந்திரி அவர்கள் ஞடைய பதிலிலிருந்து தெரியவருகிறது. நீலகிரியில் காசிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப் போவதாக பத்திரிகைகளிலும் செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் நீலகிரியிலேயே காசிதத் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்குத் தகுந்த முயற்சி செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நீலகிரியில் காசிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவது என்று இன்னும் அரசாங்கம் முடிவு செய்யவில்லை. இந்தப் பகுதியில் கிடைக்கக்கூடிய raw material-ஐ கொண்டு இங்கு காசிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தலாமா என்று அரசாங்கம் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. நிபுணர்கள் இதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி காசிதத் தொழிற்சாலை இந்த இடத்தில் ஏற்பட்டாலும்கூட, அது நீலகிரியிலே ஏற்படாது. அதற்குப் பக்கத்தில்தான் ஏற்படுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN: புதுக்கோட்டையில் தனிப்பட்ட நபரால் நடத்தப்படும் காசிதத் தொழிற்சாலை ஒன்று இருக்கிறதா? அதை அபிவிருத்தி செய்ய கனம் மந்திரி அவர்கள் முன்வருவாரா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அங்கு ஒரு காசிதத் தொழிற்சாலை இருந்தது. இப்பொழுது அது வேலை செய்யவில்லை அதை மேலும் நடத்துவது அங்கே போதுமான raw materials கிடைக்குமா என்பதை ஒட்டியதாக இருக்கிறது.

SRI K. P. GOPALAN: The Hon. Minister said that he has called for a report from the Chief Conservator of Forests. In view of the fact that raw materials for starting paper mills are available in abundance in Malabar and there are no industries in Malabar and also in view of the fact that the Malabar District Planning Board suggested to the Government to open a Paper Mill in Malabar, will the Government be pleased to consider this question sympathetically and give priority for opening a Paper Mill in Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that a paper industry is not organized merely by the Malabar District Planning Board passing a resolution. But, I have already answered that the starting of a paper industry using the raw materials that are available in Malabar, is under examination by the Government. I have explained some time back the various raw materials out of which paper could be manufactured. Only bamboo

[9th March 1956]

is available in Malabar but not wattle or bluegum. But still, the Government do think that it would be possible to start a paper industry in Malabar, and they are examining the question.

SRI N. C. RAMASAMY KANDER: காசித உற்பத்தித் தொழிற்சாலை எங்கே மூங்கில், ஆவாரம்பட்டை போன்ற வஸ்துக்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கிறதோ அங்கு ஏற்படுத்தப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கள் செங்கம் தாலுகாவில் தானிப்பாடி 'பாரெஸ்ட் ஏரியாவில்' ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரிலே சுமார் 10,000, 20,000 டன் மூங்கில் கிடைக்கிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்கு காசிதத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய பட்டைகளும் இருக்கின்றன. போதுமான ரோடு வசதியும் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இங்கே காசிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஆதாரமில்லாமல் நான் நம்பிக்கையூட்ட விரும்பவில்லை. காசிதத் தொழில் ஏதோ 2, 3 இடங்களில்தான் ஆரம்பிக்கலாம். அந்த இடங்களிலே அதற்குத் தகுந்த raw materials கிடைக்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய தொகுதியிலே இது ஏற்படக்கூடுமென்று நான் நினைக்கவில்லை.

SRI S. C. VIRUPAKSHAYYA: May I know, Sir, whether the availability of raw materials for starting a paper industry at Kollegal, will be examined by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I suppose, Sir, in Kollegal forests, we have more of sandalwood than the other wood that is required for starting a paper industry.

SRI K. T. RAJU: நீலகிரிக்குப் பக்கத்திலுள்ள மேட்டுப்பாளையத்தில் காசிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதி இருப்பதால், மேட்டுப்பாளையத்தில் இதை அமைப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் முன்வருவாரா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் யோசனை ரொம்ப அனுபவசாத்தியமான யோசனை. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் இப்பொழுது கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

SRI M. PALANIYANDI: கனம் மந்திரி அவர்கள் புதுக்கோட்டையிலுள்ள காசிதத் தொழிற்சாலையை மறுபடியும் ஆரம்பிப்பது பற்றி பரிசீலனை செய்வதாகச் சொன்னார். சுற்றுபுறங்களிலுள்ள பனை மரத்திலிருந்து அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தன. அது ஒரு சிறிய தொழிற்சாலையாக இருப்பதன் காரணமாக அதை மறுபடியும் ஒட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அது பற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE: May I know whether any expert or any body of experts have been entrusted with the work of investigating into the possibilities of starting a paper mill somewhere in Nilambur or a neighbouring place in Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A team of German experts have been asked to go into this question generally as to where

[9th March 1956]

this paper industry might be located. A team of Italian experts have also been entrusted with this task and their report too is awaited.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—SERVICE OF SUBPOENA ON A MEMBER.

MR. SPEAKER: I desire to bring to the notice of the House that the Assistant Collector of Nagapattinam has sent a summons to me to be served on an hon. Member of this House. I find a similar incident on the 15th of December 1954. When a Sub-Magistrate sent a summons to the Hon. Speaker of the House for being served on an hon. Member of the House and it was then said that the Sub-Magistrate should not make the Speaker a post office for serving summons on hon. Members. I think that I should not be made the agent of the courts for the purpose of serving summons on witnesses or parties. On that occasion, the Hon. the Leader of the House said that he would give specific instructions to all the Magistrates to see that these summonses are not sent to the Speaker of the House for service. I think it is a breach of privilege of the House to serve summonses in the precincts of the House. I would therefore request the Hon. the Leader of the House to see that summonses are not hereafter sent to the Speaker for service on hon. Members.

10-1
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am really sorry that such an incident had happened. As a matter of fact, this matter was brought to the notice of the House and to me on a previous occasion and I had given the assurance that strict instructions will be issued to these Magistrates that they should not seek the services of the House or the staff here, much less the Speaker for the purpose of having the summonses served on the Members of the Legislative Assembly. I regret that such a thing should have happened. Perhaps that emphasises the independence of the Judiciary, or the instructions are not having full effect. Anyway, I shall have the matter enquired into and take necessary steps.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, on a point of information, I would like to know whether any hon. Member of the Assembly, while the Assembly is in session, can be summoned by any judicial authority in the State. When the Member is expected to discharge his functions as legislator, can he be disturbed from his work by a judicial authority?

MR. SPEAKER: I may inform the hon. Member that the growing practice in the House of Commons seems to be that subpoenas for giving evidence in courts are allowed, but in no case can these be served within the precincts of the House. I shall, if

[9th March 1956]

[Mr. Speaker]

the hon. Member wants, read an extract from May's Parliamentary Practice regarding the privilege of resisting a subpoena. This is what it states.

“The claim to resist subpoenas upon the same principle as other personal privileges, viz., the paramount right of Parliament to the attendance and service of its Members, was maintained in former times. This privilege is now always waived, as the non-attendance of a witness may affect the administration of justice. So far from withholding the attendance of Members as witnesses in courts of justice, the Commons grant leave of absence to their Members on the ground that they have been summoned as witnesses and have admitted the same excuse for the defaulters at calls of the House. But although this claim of privilege is not now enforced as regards other courts, one House will not permit one of its Members to be summoned by the other without a message desiring his attendance, . . .”

Therefore, witness summons can be served on an hon. Member, but it cannot be served within the precincts of the House. There is no objection to any hon. Member giving evidence in any court in response to a subpoena served on him. The only objection and the breach of privilege comes in when it is sought to be served within the precincts of the House.

SRI P. RAMAMURTHI: On this particular question, I would like to make a submission, Sir. A similar case had arisen in Parliament in the case of Mr. V. P. Nair who was summoned by the court . . .

MR. SPEAKER: I think it was an arrest.

SRI P. RAMAMURTHI: Whatever it is, the main principle is there. When the Governor of the State had summoned a Member of the House to attend the meetings of the Assembly, that summons must have precedence over all other types of summons. Particularly, when a Member feels strongly that he has got a great responsibility to discharge on a particular day in the House, if he had also received a summons from a court asking him to appear before the court on that same day, there will be a conflict between these two summons. When he feels that he has to be present in the House on that particular day to attend to an important matter concerning his constituency which he expects was coming up before the House on that day, he will be in difficulty. If, after receiving the summons, he does not attend the court, then he will be charged for contempt of court. So, whatever may be the British parliamentary practice, I think it is necessary that we must keep an open mind and lay down our own precedents in matters of this kind. It is better we establish our own convention. The Hon. the Leader of the House can certainly be of help in such cases. For instance, the Government can issue instructions to the Magistrates not to summon the hon. Members when the Assembly is sitting, for any purpose whatsoever. Surely, this can be done.

[9th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am sorry the hon. Leader of the Opposition is putting it in a wide manner. When summons is served on an hon. Member, it is open to him to write to the court saying that he has important work here which should be given precedence and therefore he will be unable to attend the court on that particular day. This can be very easily done. But to say that summons should not at all be served on the hon. Members during the sitting of the House is not correct. Because, a particular Member may not wish to participate in the deliberations of the House on a particular day and he may not consider his presence in the House necessary on that day and he may be willing to give evidence on that day in response to a summons that he might have received. If we put a general rule that summons should not at all be served during meeting days, those Members may not like it. Therefore, it should be left to the individual Member concerned either to go to the court or to write to the court saying that he is held up here and he has to be present in the House and take part in its deliberations on that day and so he cannot attend the court. We may issue instructions to the courts to the effect that where a Member writes to the court that he is unable to attend the court as he has to be present in the House, such a letter may be accepted as sufficient excuse for non-attendance just as a medical certificate is accepted as sufficient excuse. The matter may be further pursued and suitable instructions could be laid down in that regard. That will be better and practical than a mere theoretical opposition to the service of summons as such during the session.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Sir, we find that summons has been issued in spite of the assurance given by the Hon. the Leader of the House last time. Is it because he failed to send necessary instructions following his assurance on the floor of the House or were the summons issued in spite of the instructions issued by him? If it is a case of the latter, what action does the Hon. the Leader of the House propose to take against the person concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The matter will have to be examined and enquired into. That is why I said that I will look into the matter.

* **SRI V. R. NAGARAJAN :** Sir, I rise on a point of clarification. The Hon. the Leader of the House was pleased to say that when Magistrates summon hon. Members to attend the court during the meeting days, the hon. Member concerned may write to the Magistrate saying that he has got to be present in the House on that particular day and therefore will not be in a position to attend the court. But, in spite of this letter, if the Magistrate takes action by issuing either bailable or non-bailable warrant, will the House come to the rescue of the hon. Member concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, that is why I said that the matter should be further examined and a decision taken

[9th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

with reference to the form in which the instructions are to be laid down. Because, they should be binding on the courts. Therefore, it should be carefully examined and necessary steps taken.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, the explanation given by the Hon. the Leader of the House may be all right to deal with future cases. May I know what happened to the present summons which is now being served on a Member of the House?

MR. SPEAKER : It has not been served on the hon. Member. It has been sent to me for service. I have not served it, because it will be a definite breach of the privilege of the House. I may add that some distinction is sought to be made between a warrant for arrest of a Member and a subpoena issued for the purpose of attendance in a court.

Now, let us take up the next item in the Agenda, namely, Voting of Demands for Grants.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(1) DEMAND XIV—POLICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,37,65,800 under Demand XIV—Police.”

Sir, I do not propose to make any speech on this Demand at this stage. I reserve what I have got to say for my reply.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,37,65,800 under Demand XIV—Police.”

SRI V. GOPALA GOUNDER : Mr. Speaker, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 5,37,65,800 under Demand XIV—Police, be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 5,37,65,800 under Demand XIV—Police be reduced by Rs. 100.”

The Demand and the Cut Motion are now before the House for discussion.

* **SRI V. GOPALA GOUNDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த போலீஸ் மானியத்தின் பேரில் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பொதுவாக போலீஸ் படையினருக்கு எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, ஒருவிதமான சலுகை கொடுப்பது சகஜமாகும். போலீஸ் நிர்வாகத்தின் திறமையின் காரணமாகத்தான் ஒரு நாட்டின்

10-17
a.m.

[Sri V. Gopala Gounder] [9th March 1956]

அமைதிக்கான வசதிகள் ஏற்படுகின்றன. எந்த நாட்டில் போலீஸ் படை சரியானபடி இயங்காமல், திறமை அற்றும், நிர்வாகத் திறமை யற்றும், அல்லது வேறு எந்த விதமாகவாவது தரம் குறைந்து இருக்கிறதோ, அந்த நாட்டில் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுவது சகஜம். அந்நியர் ஆட்சி நம் நாட்டில் இருந்தபோது, இந்த போலீஸ் படையினருக்கு இப்போது நமது சர்க்கார் செலவழிக்கும் துகையளவு செலவு செய்யப்பட்டது கிடையாது. ஆனால் சுதந்திரம் நாட்டுக்குக் கிடைத்த பிறகு படிப்படியாக இந்த போலீசுக்கு அதிகப் பணம் செலவழிக்கப்படுவதை பார்க்கிறோம். சுதந்திர அரசாங்கம் இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட பிறகு, நான் இந்த சட்ட சபையில் 1952 முதல் அங்கம் வகித்தது முதல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, வருஷா வருஷம் அதிகப்படியாகத்தான் இந்த போலீஸ் இலாகாவுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறதை பார்க்கிறேன். அப்படி அதிகப்படியான நிதி இந்த இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு வந்தும், போலீஸ் இலாகாவின் நிர்வாகத்தினுடைய தரம், திறமை யெல்லாம் வர வர குறைந்து கொண்டேதான் போகிறதே யொழிய, அதன் திறமையும் தரமும் உயர்ந்து கொண்டு போவதாகத் தெரியவில்லை. இவ்விதமான திறமைக் குறைவுக்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன.

முதலாவதாக இப்போது செலக் செய்யப்படும் போலீஸ் அதிகாரிகளை சரியானபடி பார்த்து தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. இவர்கள் முன்பு இருந்த போலீஸ் அதிகாரிகளைவிட எல்லா விதத்திலும் தரம் குறைந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார், நல்ல தகுதி திறமை யுள்ளவர்களைப் பார்த்து தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை கைவிட்டு விட்டதாகவே தெரிகிறது. அதாவது படிப்பின் காரணமாகவும், இன்னும் இதர காரணங்களுக்காகவும், அநேகரை போலீஸ் அதிகாரிகளாக நியமிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல தகுதி அனுபவம் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் சரியானபடி தங்களுடைய வேலையை கவனிப்பதில்லை. அது மட்டுமல்ல. மேலதிகாரிகள் முன்போல் தங்கள் சூப்பர்விஷன் வேலையில் அதிக சிரத்தை காட்டுவதில்லை. அவர்கள் ஏதோ உத்தியோகத்தில் சௌகர்யமாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்களேயொழிய சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்து அவர்கள் மனதில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கை நழுவ விட்டு விட்டார்கள் என்றே சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். முன்பெல்லாம் ஒரு கிராமத்திலோ, நகரத்திலோ, ஏதாவது குழப்பமோ, அல்லது ரகனையோ நடக்கிறது என்று முன் கூட்டியே போலீசுக்கு எச்சரிக்கை செய்தால், போலீஸ்காரர்கள் அப்பேர்ப்பட்ட குழப்பம் நடைபெறாமல் இருக்க முன்னெச்சரிக்கையாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் இப்போதிருக்கும் போலீசார் எந்த விதமான முன்னெச்சரிக்கை கொடுத்தாலும், யாதொரு காரியங்களை அவர்கள் இப்போதெல்லாம் செய்வதேயில்லை. அதனால் தான் அநேக கிராமங்களில், ஊர்களில், குழப்பங்கள் அடிக்கடி நடக்கின்றன. கிராமங்களில் ஜாதிச் சண்டைகள், கட்சிச் சண்டைகள் அநேகமாக நடக்கின்றன. இதற்குக் காரணம், இவைகளைப்பற்றி போலீசாரிடம் சொல்லியும், அவர்கள் முன் எச்சரிக்கையாக அங்கெல்லாம் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில்லை, அதைப்பற்றி மனு செய்துகொண்டாலும் பேசாமல் சும்மா இருந்து விடுகிறார்கள். கிராமங்களில் அம்மாதிரியான சம்பவங்கள், கலகங்கள் ஏற்படும்போதுதான் போலீசார் அதில் தலையிடுகிறார்கள். இதற்கு மற்றொரு காரணம், இவ்விவகாரங்களை கவனிக்க வேண்டிய ஸ்தல சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள், மனு கொடுத்தவுடன் அதைப்பற்றி விசாரணை (investigate) செய்ய போகாததே. ஆபத் தான சம்பவம் நடந்த பிறகு, தலைமை உத்தியோகஸ்தர்கள் உத்தரவின் பேரில் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் விசாரணை செய்கிறார். இவ்விதம், தாமதப்பட்டு, காலங்கடந்து போலீசார் நடவடிக்கை அல்லது விசாரணை

[9th March 1956] [Sri V. Gopala Gounder]

எடுத்துக்கொள்வதால்தான் அநேக இடங்களில், குழப்பங்களும், சச்சரவுகளும் நடக்கின்றன. கோர்ட்டுகளிலும் இக்குழப்பங்களின் காரணமாக அநேக கேஸுகள் வருகின்றன.

இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமும் உண்டு. தற்போது வரும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் வயதில் சிறியவர்கள். அனுபவம் இல்லாதவர்கள் இவர்கள் தங்களுடைய வேலையைச் சரிவரச் செய்ய அவர்களுடைய போலீஸ் ஸ்டேஷனிலுள்ள அநுபவம் பெற்ற எட் கான்ஸ்டேபிள், கான்ஸ்டேபிள்களுடைய உதவியை நாடுகிறார்கள். அந்த எட் கான்ஸ்டேபிள், கான்ஸ்டேபிள்கள் எல்லாம் பழம் பெருச்சாளிகள். இவர்கள், ஸ்டேஷனிலுள்ள அனுபவம் இல்லாத, சிறு வயதுள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டரை தங்கள் கைபொம்மையாக உபயோகித்து தங்கள் சொகர்யங்களை மாத்திரம் கவனித்துக்கொண்டு, கேசுகளை நன்றாக (investigate) விசாரணை செய்வதில்லை. இக்குறைபாட்டின் காரணமாக, கேஸுகளை நல்ல முறையில் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. ஏதோ கண்டு பிடித்து, குற்றவாளிகளை கோர்ட்டில் விசாரணைக்கு கொண்டு போனாலும், அவர்களை தண்டனைக்குள்ளாக்க முடியாமலும் கேசுகள் எல்லாம் நிரூபணம் செய்ய முடியாமலும் போகின்றன. ஆகவே, இனிமேலாவது சர்க்கார், நல்ல அனுபவம், திறமை, தகுதி உள்ளவர்களை போலீஸ் அதிகாரிகளாக தேர்ந்தெடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களை Sub-Inspector, Circle Inspector 10-24 போன்ற பதவிகளுக்கு புரமோஷன் கொடுப்பது. உண்டு. இப்படி உயர்தர பதவிகளுக்கு 30 சத விதத்தான் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு promotion கொடுக்கப்படுவதாக தெரிகிறது. இந்த விதிதாசாரத்தை 40 சத விதமாக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவேயுள்ள கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களில் எவ்வளவோ பேர்கள் "திறமையும் அனுபவமும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான படிப்பு, தகுதி இல்லை என்ற காரணத்தாலே promotion கிடைப்பது இல்லை. மேலே நியமிக்கப்படும் புது அதிகாரிகளுக்கு படிப்பு இருந்தாலும் கூட திறமை இருப்பதில்லை அனுபவமும் கிடையாது. ஆகவேதான் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், Rank promotion-ஐ இன்னும் கொஞ்சம் percentage அதிகமாகக் கொடுத்து கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களை சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாகவோ அல்லது சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவோ செய்ய வேண்டும். வேண்டிய படிப்பு இல்லாதவர்களை promotion செய்ய வெறும் திறமை மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று சொல்ல வில்லை. ஓரளவுக்கு efficiency-க்கு பாதகம் இல்லாமல் திறமையும் அனுபவமும் உள்ள கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு promotion கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி திறமையும், அனுபவமும் வாய்ந்த கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் நன்றாக investigation செய்து குற்றங்களை சரியான முறையிலே கண்டு பிடிப்பார்கள், அதனால் நாட்டில் குற்றங்கள் குறையும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும். ஒரு போலீஸ் கான்ஸ்டேபி லுக்கு ஒருவரை நிறுத்தி arrest செய்ய அதிகாரம் உண்டு. அவ்வளவு பெரிய அதிகாரத்தை அவரிடம் கொடுத்து விட்டு அவருக்கு சம்பளம் சாப் பாட்டுக்குக்கூட பற்றாமலிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்னும் தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி கிடையாது. அவர் தன்னுடைய வசதிக்காக, சொந்த நலனுக்காக, தன்னுடைய பட்டினியை தவிர்ப்பதற்காக தன்னுடைய குடும்பத்தை காப்பாற்றுவதற்காக, அவர் ஒரு அளவிலே லஞ்சவாங்கும் குற்றங்களைச் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் போன்ற கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தி அவர்கள் நல்ல முறையிலே வாழ வழி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல் நேர்மையான முறையிலே நடப்பார்கள் என்று கருதுகின்றேன். ஆகவேதான் கீழே இருக்க கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. Gopala Gounder] [9th March 1956]

முன்னுவதாக இந்த போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் போன்று பல ஸ்பெஷல் போலீஸ்கள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு வேலை என்ன வென்றால் எங்கேயாவது கலகம் வரும் என்ற ஹேஷ்யம் இருந்தாலும் இவர்களைக் கொண்டு போய் அங்கே நிறுத்துகிறார்கள். இன்னும் அரசியல் சம்பந்தமான கிளர்ச்சியோ, ஹர்த்தாலோ நடந்தால் இவர்களைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார்கள். இல்லாத கலகத்தையும் உண்டு பண்ணுவதற்குதான் இவர்கள் பயன் படுகிறார்கள். தவிர உண்மையிலேயே அவர்கள் எந்தவிதமான கலகத்தையும் அடக்கியது கிடையாது. எந்த விதமான உபயோககரமான காரியத்தையும் செய்ததும் கிடையாது. இன்னும் இப்பொழுது எல்லா ஜில்லாக்களிலும் **striking force** என்று ஒரு போலீஸ் படையை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு என்ன வேலை என்பது யாருக்குமே தெரியாது. அவர்களிடத்திலே ஏராளமான **vans, jeeps** எல்லாம் இருக்கின்றன. ஏதோ ஒரு சமயத்திலே மந்திரி சென்றால் அவருக்கு முன்னும் பின்னும் செல்கிறார்கள். ஆகவே தயவு செய்து இந்த மாதிரி **force**-க்காக செலவிடப்படும் அனாவசியமான செலவுகளையெல்லாம் குறைத்து உண்மையிலேயே கஷ்டப்படும் ஒரு கான்ஸ்டிபிளுக்கு சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுத்தால் அவர் நன்றாக வேலையை செய்வார். அவர் குற்றம் கண்டு பிடிக்க வேண்டி இருக்கிறது. சில சமயம் பிணத்தைக் கூட காக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி ஸ்பெஷல் போலிசுக்காக செலவு செய்யும் பணத்தை சாதாரண கான்ஸ்டிபிளுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுப்பதற்காக செலவிட்டால், அவர் தன்னுடைய உத்தியோகத்தின் மதிப்பை நன்றாக உணர்ந்து நல்ல முறையிலே நடப்பார்கள். கிராமங்களிலே குற்றங்களும் குறையும், ஜனங்களுக்கும் ஒரு விதமான சந்தோஷமும் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த சமயத்திலே நான் ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக போலீஸ்காரர்களை எங்கே பார்க்கிறோம் என்றால் ரோடுகளிலேதான் சாதாரணமாக இங்கிருந்து திண்டிவனம் வரைக்கும் வரிசையாக போலிஸ்காரர்கள் நிற்கிறார்கள். எனய்யா இப்படி நின்று கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றால், **Minister** போகிறார் என்று சொல்லுகிறார். இந்த மாதிரி இடங்களிலேதான் அவர்களைப் பார்க்கிறோமே தவிர மற்றப்படி கொலை நடந்தால் கூட அங்கே போலிஸ்காரர்களைக் காண முடியாது. எனக்குத் தெரியும், போலிஸ்டேஷனுக்கு ஒரு பர்லாங் தூரத்தில் ஒரு கொலை நடந்தது. கொலை நடந்த உடனேயே போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போய் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் 3 மணி நேரம் கழித்துத்தான் போலிஸ் வந்திருக்கிறது. அந்த காரணத்தினாலே அந்த கேஸை 'அக்விட்டல்' ஆய் போய் விட்டது. இந்த மாதிரி காரியங்களுக்குக் கெல்லாம் போகாமல் வெட்டி வேலை ஏதாவது இருந்தால், மந்திரி போவதாக இருந்தால் வருகிறார்கள். மந்திரிகளை போக வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. அதிலே இருக்கும் அக்கரை மற்ற முக்கியமான அவர்கள் செய்தாக வேண்டிய காரியங்களிலேயும் இருக்க வேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் அவ்வாறு செய்யும்படி மேலே இருக்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தகுந்த **Instructions** கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஏதாவது ஒரு போலிஸ் அதிகாரி மீது ஒரு மனு போட்டால், அந்த போலிஸ் அதிகாரிக்கு மேலே இருக்கிற அதிகாரியிடம் விசாரணைக்கு அந்த மனுவை அனுப்புகிறார்கள். எந்த டிபார்ட்மெண்டாக இருந்தாலும் ஒரு அதிகாரியின்மீது தவறு இருந்தால் அந்த மனுவை சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிற மேல் அதிகாரியிடம் அனுப்பினால், அவருக்கு தன்னுடைய அதிகாரியை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருக்குமே தவிர உண்மையை கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்காது. ஒரு போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் மேலே தவறு இருந்தால் அதற்கு மனு சர்க்காருக்கு அனுப்பினால் அதை சம்பந்தப்பட்ட பெட்டி குப்பரிண்டெண்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அவர் தன் அதிகாரியைக் காப்பாற்ற வேண்டி சாட்சிகள் கூப்பிடுவார். அந்த இன்ஸ்பெக்டரும் அங்கே

[9th March 1956] [Sri V. Gopala Gounder]

யேதான் இருப்பார். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவர்கள் சாட்சி எப்படி சொல்ல முடியும்? அவர்களுக்கு பயமாக இருக்காதா? அதனாலே உண்மையைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போகிறது. ஆகவே இந்த சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் ஏதாவது போலிஸ்காரர்கள்மேல் **complaint** வருமானால் அந்த **complaint**-ஐ அந்த பக்கத்தில் உள்ள **Revenue Divisional Officer** இடமோ, **First-Class Magistrate** இடமோ அனுப்பி ஒரு **judicial enquiry** நடத்தவேண்டும். அப்படி நடத்தினாலொழிய போலிஸ்காரர்கள்மீது வரும் **complaint**-ஐ கண்டுபிடிக்க முடியாது என்பதுதான் என் கருத்து. ஆகவே எந்த போலிஸ் அதிகாரிகள் மீது **complaint** வந்தாலும் அதை அந்த ஸ்தல **Judicial Officer**-க்கு அனுப்பி சரியானபடி விசாரிக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக இந்த போலிஸ் மானியத்திலேயே தீயணைக்கும் படையினரையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். முக்கியமான நகரங்களிலெல்லாம் தீ அணைக்கும் படையை ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அசெம்ப்லியில் அநேகம் தடவை பேசி இருக்கிறோம். முக்கியமாக முனிசிபாலிட்டிகளில் தீ அணைக்கும் படையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அநேக தடவை கேள்விகள் பிறந்தபோது கனம் மந்திரி அவர்கள் கூட கூடுமானவரையிலும் செய்வதாகச் சொன்னார். நம் நாட்டிலே வருகிற ஏப்ரல்மாதம் முதல் ஜூன் மாதம் வரை கடுமையான வெய்யில் காலம். இந்தக் காலத்தில் அநேக இடங்களில் தீ பிடித்துக் கொள்வது சகஜம். இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களிலே தீ அணைக்கும் படை மிகவும் அவசியம். இப்பொழுது 40, 50 மைலுக்குள்ளே அந்த தீ அணைக்கும் படை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே கூடுமான வரையிலே முனிசிபல் நகரங்களிலும், மற்றும் சவுகரியமான இடங்களிலும் தீ அணைக்கும் படையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மானியம் போன வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம் இந்த தீ அணைக்கும் படையினருக்கு செலவழிக்கப்போகும் பணத்தால்தான் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தீ அணைக்கும் படையை குறிப்பாக முனிசிபல் நகரங்களிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI K. P. GOPALAN** : Mr. Speaker, Sir, I support the cut motion. I admit that before independence, the police force was kept by the British Government in order to enslave our people and country and to terrorise our people who wanted to get the country freed from their rule. Now after we got independence we have to change our outlook towards the Police department. We have to realize that the Police people are our own people looking after the law and order situation in the country. But when we want that the outlook of the people towards the Police must change, I am sorry to say the outlook of the Police towards the public has not changed. I do not want to say that all of them are like that. I know there are some Police officers who have changed their outlook. But still there are Police officers who retain that old outlook. Therefore I wish to submit that the old outlook, namely, to boss over the people and terrorise them, must go and give place to a feeling that they are the servants of the people, that they are there to help the people, to better the conditions of our people and to see justice is done to people who are grieved. In this connection I also wish to state that the people should extend their full co-operation to the Police in the discharge of their duties.

In this connection I wish to bring a particular point to the attention of the Government. In the matter of obtaining evidence

[Sri K. P. Gopalan] [9th March 1956]

from the people the Police department is using the old method of terrorising and torturing the people. I feel this method should be changed. They should adopt the method of persuasion and seek the co-operation of the people in obtaining evidence. So many times questions were raised on the floor of this Assembly regarding 'deaths in lockups'. These incidents happened because the Police wanted to obtain evidence by torturing the people. This should be given up and Government should instruct the Police to adopt other methods to get evidence. I understand that when a statement is taken from a person in Police custody, that statement will not be valid in a court of law. Therefore I would request the Government to change this method of taking evidence.

Then, Sir, whatever methods Government might adopt to eradicate corruption among Police officials, they cannot succeed unless they increase the salary and allowances of these people. In my own place in Cannanore, if a Sub-Inspector comes he won't get a house for rent. Why? Because the houseowner feels it delicate to ask the Sub-Inspector to pay rent, and the Sub-Inspector is not in a position to pay the rent also because he is getting a salary of Rs. 90 or so including allowances. If the officer is to do justice to the people without consideration, he must get a decent salary to keep himself and his family above wants. If he is in need, naturally he will become a corrupt official. So, in order to eradicate corruption, Government should take up this matter seriously and see that the salaries and allowances of Police officials, at least the lower category of officials, are increased including the constables.

10-40 a.m. Sir, the Hon. the Finance Minister has many times stated that people do not give their support to the Police in the investigation and detection of crimes. It is not so. I can quote here many instances where even in spite of the people's willingness to come forward and help the Police, they were reluctant to come forward and take up investigation. One Muslim woman namely Hisha from Feroke died in the Government Women and Children Hospital at Kozhikode under suspicious circumstances. She was taken over by a Muslim landlord and left in Manjeri . . . and she died in the hospital and then a post-mortem examination was conducted by the District Medical Officer. That District Medical Officer wrote to me personally saying that he had conducted the post-mortem examination and that everything was left to the Police afterwards. But I have got a reply from the District Superintendent of Police, the Commissioner of Police and the Inspector-General of Police, saying that no evidence had been found in respect of this case whereas a committee set up in Feroke including all political parties, even the Congress, is ready even now to give evidence to the Police department as to how the death took place. In so many cases, even though the people want to give their support to the Police, they are not willing to take it. I want this to be noted by the Hon. Minister. Whenever we speak in the Assembly or offer our criticisms, the Hon. Minister always takes them on a political

[9th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

basis. We want to see that the Police administration is run on healthy lines. We could give our support to the Police department and we could help the Police to render real justice to the people. But unfortunately I have seen in so many cases, the Police are not willing to take the co-operation of the people, even though the people want to co-operate. I shall cite one more instance.

I have received a petition from a woman in South Kanara. Her brother went to a place Achemthruth near Pulicode, Kasargad taluk and was murdered. Even though there was evidence, even though blood-stains were found on the clothes and even though some of the local people were willing to give evidence and met the Police Inspector in this regard their evidence was not taken into account. I want to narrate another incident to show to the Hon. Minister how the Members of the House are put to a difficult position because the Police department is never rendering justice in certain matters.

I have got a representation from Cannanore. One landlord wanted to evict a tenant. The local Sub-Inspector's help was sought and he asked the tenant to go out of the house. I wrote a letter to the Circle Inspector saying that it is not fair on the part of the Police to ask the tenant to leave the house, and that I would see to the amicable settlement of the matter. Then that tenant, Mr. Narayanan, was called to the Police station and he was forced to sign a paper, that he would vacate the house within one month. Then I wrote another letter to the Assistant Superintendent of Police saying that it is not correct to force a civilian like that. Then the landlord gave a registered notice to the tenant through a lawyer asking him to vacate the house. The tenant gave his reply. On 5th March, when the tenant was going for his work, he was forcibly beaten with weapons and in a bleeding condition he went to the Police Sub-Inspector, Cannanore, to report what had happened to him. But the Police Inspector never registered a case and he said if the tenant wanted to file a case in court, he could do so. My only object in narrating these things is to make the Police department render justice to the people.

As far as Malabar is concerned, I think the Hon. Minister realises that murders are taking place in large numbers there. I could cite so many instances to show that even if the people want to co-operate with the Police, the latter refuse to take the co-operation of the public. Most of the Police Officers in Malabar are in the hands of vested interests. (The Speaker sounded the gong.)

Just a minute, Sir. The District Superintendent of Police, South Malabar, has not redressed the grievances of so many people, who had complained to him. In Perintalamanna, because the Assistant Superintendent of Police, Palghat, Sri Viswanathan . . . (interruption).

With these words, I conclude my speech, Sir.

[9th March 1956]

(Deputy Speaker in the Chair.)

10-45 a.m. **Sri S. CHELLAPANDIAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த போலீஸ் மான்யத்தை ஆதரித்துப் பேசும்போது அதன் நிர்வாகத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டை எடுத்துக் கொண்டால் சில அங்கத்தினர்கள் பேசியது போல் பல குறைகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும் டிபார்ட்மெண்ட் திறம்பட நடப்பது அவர்களின் கடமையாக இருக்கிறது. மக்கள் பண்பாடு, வளர்ச்சி, அரசியல் விவேகம் என்று அதிகமாக பேசப்படும் இந்தக் காலத்தில் கூட ஸ்பெஷல் போலீஸ் நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டிய நிலைமை அடிக்கடி நேருகின்றது. ஸ்பெஷல் போலீஸுக்கு போலீஸ் இலாகா அதிகமான பணம் செலவு செய்கிறது. இந்த நிலைமையை நாட்டிலே உண்டாக்கி இருப்பது யார்? இதனை அவர்களாகவே தெரிந்துக் கொண்டாலும் சரி, இந்த நிலைமையிலிருந்து அவர்கள் மாறினாலும் சரி, நேர்மையாக நாட்டில் மக்கள் வாழ ஆரம்பித்தால் போலீஸுக்கு ஏன் அதிகமான தொகை செலவு செய்யும் படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது?

போலீஸுக்கு அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிரிமினல் பிரொசீஜர் கோடு திருத்தப்பட்ட சட்டத்தின்படி போலீஸ்காரர்கள் கொடுக்கும் ஸ்டேட்மெண்டுக்கு கோர்ட்டில் அதிகமான நெகரவம் கொடுக்கப்படுகிறது. கோர்ட்டிலே விசாரணையில் அந்த ஸ்டேட்மெண்டை நம்பி அதன்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. போலீஸார் கொடுக்கும் ஸ்டேட்மெண்டை அப்படியே கோர்ட்டில் நம்புவதால், இந்த விஷயத்தில் போலீஸ்காரர்கள் நேர்மையாக நடப்பது அவசியம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போலீஸ் நிர்வாகம் முன்னேற்றப் பாதையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஒரு சில தவறுகள் ஏற்படுவது சகஜந்தான். அப்படி இருக்கும் குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு ஆலோசனை செய்தால் இந்த போலீஸ்காரர்களை ரெக்ரூட்மெண்ட் செய்யும்போதே நேர்மையையும் திறமையும் வாய்ந்தவர்களைத்தேர்ந்தெடுப்பதற்கு சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். போலீஸ் அதிகாரிகள் மட்டும் அல்லாது பொது மக்களும் ஒத்துழைத்தால்தான் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கு சாதகமாக இருக்கும். போலீஸ்காரர்கள் நேர்மையாக இருக்க வேண்டுமென்று பேசிவிட்டு மக்கள் சரியாக நடக்கவில்லை என்றால், நிர்வாகத்தில் முன்னேற்றம் காணமுடியாது. பொருளாதாரத் துறையில் கீழ்நிலையில் இருக்கும் மக்களும் பொருளாதார கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கும் மக்களும், ஒவ்வொரு நிலையிலும் சமூகத்திற்குள்ள கடமையை செய்ய முடியும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. பொருளாதாரத் துறையில் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும்போது இந்த நிலைமை மாறி நல்ல நிலைமை வரும் என்று நம்பப்படுகிறது. ஆகையால் பொருளாதாரத் துறையில் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தால்தான் நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்க முடியும். கூடுமான வரையில் சர்க்கார் நல்ல முறையில்தான் திறம்பட காரியங்களை செய்து வருகிறார்கள்.

போலீஸ் இலாகாவில் சிறு அதிகாரிகளுக்கு சம்பள உயர்வு கிடையாது. மிக குறைவான சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சப்-இன்ஸ்பெக்டரை எடுத்துக்கொண்டால் அவருக்கு 80 ரூபாயிலிருந்து 150 ரூபாய் வரையில்தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. பொறுப்புள்ள காரியங்கள் பல செய்யும் அதிகாரங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்தும், மிகக் குறைவான சம்பளம் பெறுகிறார்கள். இவை சர்க்காருக்கு தெரியாததல்ல. சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்பது அவசியம்தான். நாட்டில் இப்பொழுது அதிக போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் அதிக பணமும் செலவாகிறது. போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்தாமல் இருக்கும் இடங்களில் நிர்வாகத் திறமை வளர்வதற்கு முக்கியமாக நேர்மையாக உள்ளவர்களை அமர்த்தி கூடுதல் சம்பளம்கொடுத்து நல்ல முறையில் நடக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[9th March 1956] [Sri S. Chellapandian]

இன்னும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் இந்த மான்யத்தில் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்களுடைய குழந்தைகளுக்குக்கெல்லாம் பத்தாவது வகுப்பு வரையில் இலவசமாக கல்வி பயிலவதற்கு வசதி அளித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இது மட்டும் போதாது. போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் அவர்களுக்குக் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் உடை போதிய அளவு கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் discipline ஆக ஒழுங்காக இருக்க வேண்டுமென்றால், நேர்த்தியான உடை அளித்துக் கொள்வதற்கு நிர்வாகம் வேண்டிய முக்கியத்வம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆதலால் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் அவர்களுக்கு கீழ் உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் உடைகள் அளிப்பதைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, அவர்கள் திறமையாகவும் ஒழுங்காகவும் நடப்பதற்கு உற்சாகம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிர்வாகம் செய்வதில் சட்டத்திலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கிரிமினல் பிரொசீஜர் கோடு 109-வது செக்ஷன் இருக்கிறது. அந்த செக்ஷன் பிரகாரம் வேலையில்லாது ஆங்காங்கே கண்டப்படி திரிந்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களை போலீஸ்காரர்கள் பிடித்து ஜெயிலில் அடைப்பதும், ஜாமீன் வாங்குவதும் வழக்கம். இந்தச் சட்டம் ஒரு காலத்தில் காட்டு மிராண்டிகளை போல் அலைந்து பொது மக்களுக்குத் துன்பம் செய்பவர்களைத் தண்டிக்க ஏற்பட்டது. இப்போதும் அந்த செக்ஷன்கீழ் கேஸ்கள் போடப்படுகின்றன. அதில் சில நிரபராதிகள் கூட இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மாதிரி சட்டங்களை திருத்துவதற்குச் சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் ஒவ்வொரு சிறிய அதிகாரியும் இவ்வளவு கேஸ்கள் போடவேண்டுமென்று கணக்கு இருக்கிறது. அதற்காக வேண்டி குற்றம் செய்யாதவர்கள் மீதெல்லாம் கேஸ்கள் போடப்படுகின்றன. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். இதை போலீஸ் இலாகா தலைவருக்கு எழுதி இது மாதிரி யெல்லாம் நேரிடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். பொது மக்களுடன் போலீஸ்காரர்கள் நன்கு பழகவும், அவசியமான கேஸ்களை மட்டும் நேர்மையான முறையில் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போனால் பொது மக்களுக்கு போலீஸ் மீது நம்பிக்கை ஏற்படும் மென்றும், அப்போது பொது மக்களும் போலீஸுக்கு ஒத்தாசை செய்வார்கள் என்றும் சொல்லி கொண்டு நான் இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri M. NARAYANA KURUP :** Mr. Deputy Speaker, Sir, the Government must be feeling some satisfaction that the attack on this vulnerable front is rather blunt nowadays probably due to a change in the climate. We know that the duties of the Police are increasing, though some of them are very pleasant ones like the newly imposed duty of protecting the modesty of women from the chivalry of young students in public places. We are one with the Government and even more anxious than the Government that our Police force must have a highly judicial and impartial mind, it keeps up its morale and it must be a contented service. No opportunity has been missed by the Hon. Minister for Finance in exhorting the Police not to swerve from the path of duty due to the intimidating attitude of the Opposition. Sir, I would ask: what is the fate and security of these officials when they are dealt with summarily by the highest authorities due to wirepulling by political bosses? We know some incidents took place in our State also some time ago. Comparatively speaking, we behaved in a very level-headed manner with reference to the agitation following the States Reorganisation Commission Report. At the instigation of some of the big political bosses of a locality who could not see eye to eye with the highest district Police official as well as the Deputy Superintendent of Police, these officials were transferred

10-55 a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [9th March 1956]

by a wireless message. It is such acts as a result of yielding to political bosses that do harm to the department as well as the people. Whoever be responsible for such an act, he has done the greatest disservice to the department.

With the tour programme of our Prime Minister and his unequivocal denunciation of communal organisations, a situation has arisen in my part of the country where the communal organisations are very active. Recently there had been some disturbances and assaults on a communal basis near about Pattambi in South Malabar. However much we may dislike communal organisations, we know and that is the plea of the Government that under our Constitution we cannot deal with them so long as they function in a peaceful manner. Stated as a proposition, it is unexceptionable. But their activities may go beyond peaceful means. Unless a careful watch is kept over their activities, it is very difficult to control and it may become sometimes uncontrollable. Recognizing the existence of communal organizations does not mean that we should allow them to settle their disputes through violence without the interference of the State. To whichever community one may belong, it is the duty of the State to give protection to his person and property. When we see things going on in our country, sometimes we have to reluctantly ask ourselves the question whether it is a sin in the secular State of ours to belong to the majority community. I submit that had the Police been more vigilant, the incidents would not have happened. One of the victims had, a few days before the incident, petitioned the Police officers stating that his life was threatened. But nothing has been done so far. Therefore one difficulty after another arises, and while we are helpless against the functioning of these communal organizations, we must see that their activities do not endanger the peaceful existence of the people. Now, as a matter of fact, I know that tension prevails and people do not stir out after 6 o'clock in that locality. That is the situation the existence of which is taken advantage of by the elements which always exists in our society to create a panicky situation which renders the duty of the Police more onerous and difficult. Therefore they have to be doubly careful in such matters.

Sir, the Police are now administering the Prohibition department also. I do not know whether Prohibition outside has improved after the department is taken charge of by the Police. However there have been numerous complaints that if Prohibition offences are on the decrease outside, in the department they are on the increase. More than one speaker from Malabar referred to the conduct of officials in Quilandy station. I request the Hon. Minister to look into the complaint. We have entrusted the Police with Prohibition duties because they are expected to be pure. It is the greatest crime for an official to commit to-day the very act which he is asked to prevent and which he is asked to save the country from. Therefore, if any official entrusted with Prohibition duties is found himself guilty of a Prohibition offence, I would submit that he must be sacked straightway.

[Sri M. Narayana Kurup] 9th March 1956]

Regarding the conditions of service of the Police and the need to increase their salaries and emoluments, I would just refer to a wing that is functioning under the Police department. Sir, a man was asked how many children he had, and he immediately began to count. Similarly a Minister, if he has too many departments in his charge, may not sometimes know all the departments in his charge. Some of the departments are likely to be neglected. I am here referring to the Madras Fire Services. This has been one of the most neglected departments. When the persons in this department were recruited first, they were given to understand that this department would be on the same level and same category as the Police department and that it would be a permanent department. Till to-day this department remains a temporary department, though I understand a decision was taken somewhere in 1949 to make one-third of the recruits permanent. Then, Sir, their scale of salary is not the same as that of the Police. It is still Rs. 20— $\frac{1}{2}$ —30 while the policemen get Rs. 30— $\frac{1}{2}$ —40. Then again they have no uniform allowance. They have no quarters. Above all, they are not given anything for working on holidays and for doing extra duties. This is very hard upon persons on such a small salary. When this small wing (Fire Services) is functioning under a very big department, it is very likely that the needs of this small department are ignored. I request the Hon. the Finance Minister to look into the grievances of these people and remedy them. Again, Sir, formerly these people were not subject to transfer. Now I am told they are transferred from one place to another. We can imagine the difficulties that such small officials will be put to when they are transferred from one place to another. They are not provided with quarters. They have to be on duty for 24 hours. What more difficulties can one have? They must sit in some place. I request the Hon. Minister to look into this question. Though one may remain in a place without duty at all and without any work at all, still one must exist.

* SRI M. JAGANNATHAN: Mr. Deputy Speaker, in rising to support the Police Demand, I would like to make one or two observations for what they are worth. There is a proverb which says, 'Set a thief to catch a thief'. Our Police department, no doubt, are rendering a very useful service. They are engaged in investigating and detecting crimes and punishing the offenders. While they are rendering this useful service, our Police constables, instead of being veritable gentlemen, sometimes convert themselves into veritable (I may be pardoned for saying this) 'thieves and undesirable elements', so much so they lose the confidence of the public in them. The public have a lot of grievances against our constabulary. In the first place, the public have a complaint against our constables on their lack of manners in dealing with them. That is the result of their want of education. It is amazing that most of our constables are recruited simply because they satisfy the physical requirements. For instance, if they possess a certain height and a certain weight, they are recruited. The emphasis now appears to be on the brawn they possess and not on the brain, whereas in Western countries, for instance, in England,

[Sri M. Jagannathan] [9th March 1956]

the Scotland Yard possesses a very good constabulary and the constables there have a very high standard of education and culture. It is no wonder that constables in England are invited to distinguished gatherings and social functions and also invited to colleges and other educational institutions to deliver lectures to students and others. There the constables are held in great respect and high esteem and regard, whereas quite the opposite is the state of affairs in our country. That is because our constables here are men of straw, and they are not required to have education and culture, so much so they deal with the public in a crude manner. This is something deplorable. I would request the Hon. Minister to evolve a scheme and pass suitable orders to see that hereafter recruitment to our police force is made on the basis of educational and intellectual attainments and not merely on the basis of physical attainments.

11-10 a.m. There is another standing complaint against our Police Force, and that is, there is corruption in the Police Department. People do not have any confidence in the Police for they fear that the moment a complaint is brought to their notice justice is not being rendered and that they are inclined to take bribes. It is very difficult to substantiate this charge but still the charge is there, and it is worth investigating into. I request the Hon. Minister to dive deep into the root cause of the problem and do the needful.

I should invite the attention of the Government to another important factor, namely, the poor salary paid to police constables, and this is one of the reasons for the prevalence of corrupt practices in the Police Department. With the poor salary they are receiving it is very difficult for them to make both the ends meet. Therefore, naturally they take to bribery. I would request the Hon. Minister and through him the Government to see that the salary of these constables is increased, with a view to provide them a better standard of life. That will also minimise the corrupt practice prevalent among them and lead to discharge their duties efficiently.

I wish to invite the attention of the Hon. Minister to another aspect concerning the Police Department. There is a veteran Head constable in my place and he used to stop me wherever he finds me and pour out the agony of his heart with regard to the dress he is asked to wear. He used to tell me that the dress prescribed was rather not comfortable and suitable, for the purpose for which he was employed. He has got particularly a standing complaint against the heavy boots he is asked to wear. With the heavy boots on, it is very difficult to perform the functions of a police constable efficiently. A police constable has to control the crowd especially for instance during a festival or during a riot in a street and on such occasions he cannot perform his functions conveniently and with ease with his boots on. Especially wearing boots, he cannot run about and it is also possible he may tread on the feet of other people causing thereby injuries to them while running about. Therefore the wearing of heavy boots must be

9th March 1956] [Sri M. Jagannathan]

removed from the uniform prescribed for them. Further, I understand that a pair of boots costs much and from the financial point of view also, it will be profitable to the Government if they prescribe in the place of boots, chappals or slippers, which are of less value compared to the value of the boots. In addition to effecting economy, the use of chappals or slippers will also go a long way in enabling the police constables perform their duties more efficiently. I request, therefore, the Government to give serious consideration to this suggestion and to see that the heavy boots are removed from the uniform prescribed for policemen, and that instead, chappals or slippers are recommended.

With these few words, I thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak on this Demand.

* SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதிரியில் சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்லும் குறைகளெல்லாம் கூடுமான வரையில் போலீஸ் அதிகாரத்திலுள்ள நபர்களின் கட்டுப்பாட்டை (discipline) குலைக்காமல் இருக்கும்படி சொல்ல விரும்புகிறேன். மனித வர்க்கமே கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி உள்ளது. அதிலும் அரசாங்கம் இயற்றும் சட்டங்களை நிலைநாட்டும் போலீஸ் அதிகாரிகள் கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டியது அவசியம். அவர்கள் செய்வதை ஆதரித்துப் பேசினாலும் சரி, அல்லது கண்டித்துப் பேசினாலும் சரி, அவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு விரோதமில்லாமல் இருக்கும்படிச் சொல்லுவது நலம் என்று நினைக்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூட ஒரு ரகசியக் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தால் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள குறைகளை வெளியில் இருக்கும் அதிகாரிகள் தயவு தாட்சினியமின்றி எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்வதால் இந்தச் செய்திகள் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்படுவதையும் தவிர்க்கலாம்.

எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டதுபோல், போலீஸ்காரர்களின் மனப்பான்மை இன்னும் மாறவில்லை. இலங்கையில் உள்ள போலீஸையும் இங்குள்ள போலீஸையும் சற்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அங்குள்ள போலீஸ்காரர்களின் உளப்பாடும் மனப்பான்மையும் இப்பொழுது நன்கு மாறி இருக்கிறது. அதற்கு அவர்கள் சில பழக்க வழக்கங்களைக் கையாள்கிறார்கள். அங்கு ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனை டெலிபோனில் கூப்பிட்டால், அவர்கள் Receiver-ஐ எடுத்து "Bambalapatti Police station speaking, what help can I render you, Sir?" என்று கேட்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விடுதியிலிருந்து ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனை டெலிபோனில் கூப்பிட்டால் "யார் அது? என்ன அது?" என்று அதிகார முறையில் பதில் வருகிறது. ஆகவே நம் ராஜ்யத்திலுள்ள போலீஸ்காரர்களின் மனோபாவம் கொஞ்சம் மாறி மக்களுடைய சேவகர்கள் என்று உணர்ந்த குரல் தொனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அதே இலங்கையில் ஒருவரை custody-ல் வைதிருக்கும் அரைக்கு போவதற்கு முன்பு, அந்த அரையின் கதவைப்பார்த்தால் "Remember the moment a person comes into your custody, he comes under your protection" என்று கொட்டை எழுத்துக்களில் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மூன்று பாஷைகளிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து Cu tody-ல் வருபவர்களுக்கு அங்கே நட்பு இருக்கிறது என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. அங்கிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களும் அதை அடிக்கடி பார்ப்பதால் அவர்களுடைய கல்லான மனதும் கரைந்து அங்கு custody-ல் வருபவர்களை ஓரளவு சரியான முறையில் நடத்தவேண்டும். என்ற மனோபாவம் கொள்ளுகிறார்கள். eustady-ல் இருப்பவர்களை போலீஸ்காரர்கள் அடித்தார்கள், அதனால் அவர்கள் செத்தார்கள் என்றெல்லாம் அடிக்கடி கேள்வி எழுவதை நாம் பார்க்கிறோம். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கும்படி நிதி மந்திரி அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. Balakrishnan]

[9th March 1956]

எங்கள் பகுதியில் ஒரு நபர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு complaint கொடுப்பதற்காகப் போயிருந்தார். அப்பொழுது அங்கிருந்த complaint-களை பதிவு செய்துகொள்ளும் ஆபீசர் “என்னிடம் பேபர் இல்லை, பென்சில் இல்லை கார்பன் இல்லை. இவைகளைல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு வந்தால் நான் உங்கள் complaint-ஐ பதிவு செய்துகொள்ளுகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டார். அம்மாதிரி சொல்லியது அவர் பேரில் குற்றம் இல்லை. அவர் என்ன செய்வார்? ஒரு நாளைக்கு 20, 30 complaint-கள் வந்தால் அவர் பேபர் இல்லாமல் என்ன செய்வார்? அவர் வாங்குகிற சம்பளம் அவருக்கே போதாது? அப்படியிருக்கும்பொழுது அவர் பணம் கொடுத்து பேபர் வாங்கி complaint-ஐ எழுதி வைத்துக் கொள்ளுவாரா? கடன் வாங்கி எழுதுவதற்கும் அவருக்கு பக்கத்தில் இருப்பவர்கள்கூட கடன் கொடுக்கமாட்டார்கள். நான் இதைப் பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்பொழுது, அந்த மாதிரி நடக்கவில்லை என்று பதில் வந்தது. அது முழு தவறு என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் போலீஸ் ஆபீசர் பேரில் குற்றம் சொல்லவில்லை. அல்லது அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும் சொல்லவில்லை உண்மை தெரியவேண்டும். போலீஸ்காரர்களுக்கு பேபர் சப்ளை செய்யப்படவில்லை என்று ருசுப்படுத்துவதற்கு அது உதாரணம். உண்மையை அறிய ஒரு விசாரணை நடத்தினால், நான் அந்தப் புகார் கொடுக்க வந்த நபரையும், மற்றும் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் சாட்சி சொல்ல நேரடியாக ஆஜர் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன்.

போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து எவ்வளவு வேலை வாங்கப்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குக் கூடுமான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 12 அணு படி கொடுப்பது என்ன நியாயம்? அது அவர்களுக்குக் கட்டுமா? அவர்களுக்கு அதிகாரம் மட்டும் அதிகமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதன் மந்திரியைக்கூட தடுத்து நிறுத்தி, பிறகு அனுமதிக்கக்கூடிய அதிகாரம் போலீஸ்காரர்களுக்கு உண்டு. போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்களுக்குக்கூட அந்த உரிமை உண்டு. அப்படி அவர்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் வெளியில் சென்றால் 12 அணுதான் படி கொடுக்கப்படும் என்று நிர்ணயித்திருந்தால், எப்படி அவர்கள் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுலாக்க முடியும்? 12 அணு படியை வைத்துக்கொண்டு எப்படி அவர்கள் சட்டத்தைப் பாதுகாக்க முடியும்? அவர்கள் சட்டத்தின் சின்னமாக விளங்குகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் அறிந்து அவர்களுக்கு படி உயர்த்தி கொடுக்கவேண்டும்.

அடிக்கடி சென்னை நகர் பஸ்களில் போலீஸ்காரர்கள் உடையோடும், உடையிலுமாமலும் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே பஸ்களில் வெளியே வரும் வழியாக உள்ளே நுழைகிறார்கள். உள்ளே போகும் வழியாக வெளியே வருகிறார்கள். இதை 2, 3 தடவைகள் நாளை நேரில் பார்த்து சாதாரண சிநேக முறையில் “வெளி நாட்டிலிருந்து இங்கு வருபவர்கள் இப்படி நாம் செய்வதைப் பார்த்தால் நம் நாட்டைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? ஆதலால், சரியான வழியில் ஏறி இறங்கக்கூடாது?” என்று கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் நான் சொல்லியதை அலட்சியமாகத் தள்ளிவிட்டு போய்விட்டார்கள். ஓரிரண்டு பேர்களின் நம்பரைக் குறித்துக்கொண்டு Inspector-General of Police-க்கு எழுதலாம் என்றுகூட நினைத்தேன். பிறகு எழுத உள்ளபடி எனக்குப் பயமாக இருந்தது. ஏனென்றால் போலீஸ் அதிகாரிகள் சேர்ந்துகொண்டு எனக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடும் என்று நினைத்து அதோடு நான் அதை விட்டுவிட்டேன். ஆகையால் Inspector-General of Police இதைப் போன்ற சில்லரை சட்டங்களைக்கூட போலீஸ் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் கையாளவேண்டுமென்று ஒரு கடுமையான சுற்றறிக்கை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக எனக்குத் தெரிந்த வரையில் போலீஸ் இலாகாவில் ஒரு பெரிய அநீதி நடந்திருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு இப்பொழுது இருக்கும் நிதி மந்திரியோ, அல்லது இந்த இலாகாவின் காரியதரிசியோ பொறுப்பாளி என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால்,

9th March 1956]

[Sri V. Balakrishnan]

ால், இந்த அநியாயம் நடந்திருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் இருவரும் நியாயத்தோடும் நேர்மையோடும் நடந்து கொள்ளுபவர்கள். நான் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பாக ஒரு out motion கொடுத்திருக்கிறேன். அது பின் வருமாறு;

To point out the injustice to directly recruited and senior persons in the grade of Deputy Superintendents of police of the department by transferring six to nine persons from the reserved Armed Police Force and Special Armed Police Force to the Deputy Superintendents grade of the regular Police Force and granting them seniority by relaxing the rules of the department.”

இது ஏதோ ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பாக நடந்ததாகத் தெரியவருகிறது. Reserve Police Force, Special Armed Police Force இவைகளுக்கு சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் contract basis-ல் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். வருஷா வருஷம் அவர்களுடைய service condition இதர condition-களெல்லாம் renew செய்யப்படுகின்றன. ஏனென்றால் அது ஒரு நிரந்தரமான இலாகாவாக இல்லை. அப்படியிருக்கையில் Regular Police Force-ல் இருக்கக்கூடிய பட்டம் பெற்று Public Service Commission பரீட்சை, மற்றும் டிபார்ட்மெண்ட் பரீட்சைகள் இவைகள் பாஸ் செய்து 4, 5 வருஷங்கள் service ஆகி நற்சாட்சிப்பத்திரங்கள் வாங்கியிருக்கும் நபர்களைப்பற்றிக் கணித்துவிட்டு தற்காலிகமாக உள்ள Reserved Armed Police Force, Special Armed Police Force-ல் உள்ள எந்த சர்வகலாசாலைப் பட்டமும் பெறுதல்களையும் மற்ற எந்தப் பரீட்சையும் பாஸ் செய்யாதவர்களையும் இங்கு தூக்கிக் கொண்டு வந்துபோட்டு, அவர்களுக்கு இங்கிருப்பவர்களைவிட உயர்ந்த ஸ்தானம் கொடுப்பது நியாயமல்ல. அங்கிருக்கக்கூடிய திறமைசாலிகளுக்கு இங்கு உத்தியோகங்கள் கொடுங்கள். அதில் ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் இங்கு ஏற்கனவே பல வருஷங்கள் service-உடையவர்களைக் கீழே தள்ளிவிட்டு அவர்களுக்கு மேல் உயர்ந்த ஸ்தானம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கிருக்கக்கூடிய 10, 15 நபர்களுக்கு ஒரு சலுகை கொடுத்தாலும்கூட இங்கிருக்கும் 9, 10 சட்டத்தைப் பாதுகாக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதனால் மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டு வீணாக அவர்கள் சோர்வு அடைந்து, நாம் நியாயமாக நடந்தாலும் ஒன்றுதான், அநியாயமாக நடந்தாலும் ஒன்றுதான் என்று நினைத்து கூடிய சீக்கிரம் முடிந்தவரையிலும் பணத்தை மூட்டைக் கட்டிக்கொண்டு வெளியே போய்விடலாம் என்ற மனோபாவம்தான் ஏற்படும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இந்த விஷயத்தை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து நான் சொல்வது உண்மையானால் இதற்குப் பரிசாரம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் ஒரே ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெண்களையும் போலீஸ் உத்தியோகத்தில் சேர்த்துக்கொள்வதாக பேப்பரில் வெளி வந்த செய்தியை கேட்டு நான் திடுக்கிட்டேன். (சிரிப்பு) பெண்கள் வேறு எந்த உத்தியோகத்திற்கு மாறினாலும்கூட, இயற்கையாகவே They are intended to develop the artistic side of life. அப்படிப்பட்ட உருவச் சின்னங்களை இந்த போலீஸில் கொண்டு வந்து, பல ரக உடைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்கு தடித்தனமான எண்ணத்தையும் தடிப் பழக்கத்தையும் உண்டு பண்ணிவிடக்கூடாது என்றுதான்! நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெண்கள் எல்லோருக்கும் ஆண்கள் பார்க்கும் எல்லா உத்தியோகங்களிலும் பங்கு கொடுத்தால், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வெறுப்பு அதிகமாகி, இரு பாலருக்கும் இடையே வாழ்க்கையில் ஒற்றுமை இல்லாது போய்விடும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மேலும், நான் உத்தியோகத்தில் ஆண்களுக்கு பங்கு கொடுக்கிறார்கள். அது சம்மந்தமான அந்த மானியம் வரும்போது சுகாதார மந்திரியைத் தாக்கீப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அது சம்பந்தமாகச் சொல்ல வேண்டியதை இந்த தருணத்தில் அதிகம் சொல்லவில்லை.

[Sri V. Balakrishnan] [9th March 1956]

நம் நாடு சீதை, தமயந்தி முதலிய கலை மணிகள் பிறந்த நாடு. ஆகவே பெண்களுக்கு போலீஸில் உத்தியோகம் கொடுக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு மந்திரி பதவி வேண்டுமானால் நன்றாகக் கொடுங்கள். நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எல்லா மந்திரிப் பதவிகளையும் வேண்டுமானாலும் அவர்களுக்குக் கொடுங்கள். அவர்கள் சட்ட சபையை நன்றாக அலங்கரித்துக் கொண்டு இங்கே மந்திரிகளாகக் காட்சியளிப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணியில்லை. (சிரிப்பு). பெண்களுக்கு போலீஸ் உத்தியோகம் மட்டும் கொடுக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கடுமையான அபிப்பிராயம்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருவாடானைப் பக்கத்தில் ஒரு துப்பாக்கி காணவில்லை. அது காணாமல் போய் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருஷங்கள் ஆகின்றன. துப்பாக்கி இருக்கும் இடம் எல்லோருக்கும் தெரிகிறது. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட மனிதன் ஒரு பெரிய மனிதன் என்ற காரணத்தால் போலீஸ்காரர்கள் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று ஒரு பேரில்லாத கடுதாசி மூலம் எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்கம் ஏழைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டும், ஏழைகளுக்கு உதவவேண்டும். பணக்காரர்களுக்கோ, எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கோ சலுகை காட்டக்கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ வி. கோபால கௌண்டர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று போலீஸ் இலாகாவுக்கு ரூ. 5,37,65,800-ம் எக்ஸ்சஸ் இலாகாவுக்கு பல கோடி ரூபாய்களும் நாம் செலவு செய்கிறோம். மக்கள் கொடுக்கிற வரி பணத்திலிருந்து அதிகமாகச் செலவு செய்வது போலீஸ் இலாகா. போலீஸார் பொதுஜனப் பாதுகாப்பிற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள காவலர்கள். “இந்த நாட்டில் அமைதியைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், மக்கள் சேஷமத்தில் அக்கறை கொண்டு அவர்களுக்கு நலம் தேடிக் கொடுப்பதற்காகவும், அவர்கள் வஞ்சனைக்காரர்களால் வஞ்சிக்கப்படாதிருப்பதற்காகவும், நாட்டில் வியாபாரமும் பொருளாதாரமும் செழித்தோங்குவதற்காகவும், வியாபாரமும் பொருளாதாரமும் கஷணிக் கும்படியான பல கள்ளத்தனங்கள் நடவாமல் இருப்பதற்காகவும்” தான் இன்றைய பொதுஜனப் பாதுகாவலர்கள் அவசியமே தவிர, மக்களிடையே பீதியை உண்டுபண்ணுவதற்கு அல்ல. இன்றைக்கு, போலீஸ்காரர்கள் வருவதைப் பார்த்து, “எம் தூதர்கள் வந்துவிட்டார்களே! சிகப்புத் தொப்பிக் காரர்கள் வந்துவிட்டார்களே!” என்று பொதுஜனங்கள் பதுங்கிக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு, மக்களிடையே பீதியை உண்டுபண்ணக்கூடிய அளவுக்கு போலீஸ்காரர்களின் மனப்பான்மை இருக்கிறது. பொதுஜனப் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, யார் பணம் கொடுக்கிறார்களோ, அதிகார வர்க்கத்தினர் யாரோ, ஆதிக்கம் செலுத்துகிறவர்கள் யாரோ, அவர்கள் குற்றம் செய்தாலும், அவர்கள் ஆக்கினைக்கு உட்பட்டு, அவர்கள் பொருளாதாரத்தைப் பார்த்து, அவர்களுடைய பொருளில் ஒரு சில நமக்குக் கிடைக்காதா என்று எண்ணி, போலீஸ்காரர்கள் பொது ஜனங்களுக்கு தொந்தரவுகளும் கொடுமைகளும் இழைப்பதைப் பார்த்து, பொது மக்கள் அலறுகிறார்கள். ஒருவன் அாகும்போது, சாக்காட்டில் எமதுதன் அலைந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, எப்படி அலறுவானோ, அதே மாதிரி ஏழை மக்கள் போலீஸ்காரர்களைப் பார்த்து அலறுகிறார்கள்; எம் தூதர்கள் மாதிரித்தான் போலீஸ்காரர்கள் அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எப்போது இந்த பீதியை நீக்குகிறோமோ, எப்போது போலீஸ்காரர்களின் இந்த மனப்பான்மை மாறுகிறதோ, அப்போது தான் இந்த நாட்டில் பொதுஜனப் பாதுகாப்பு இருக்கும்; இந்த நாட்டின் நிர்வாகம் நன்றாக இருக்கும்.

SRI M. PALANIYANDI : எனது சக உறுப்பினர் அவர்கள் “எம் தூதனைப் பார்த்ததுபோல், போலீஸ்காரர்களைப் பார்த்து ஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள்;” என்று சொல்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எம்

[9th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

தூதனைப் பார்த்திருக்கிறார்களா, அல்லது, யாராவது எம் தூதனைப் பார்த்தவர்கள் அவர்களிடம் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI A. RATNAM : இன்றைய போலீஸ் நிர்வாகத்தை விளக்குவதற்கு ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். சென்ற டிசம்பர் 27-ம் தேதி ஒரு சிறு accident ஏற்பட்டது. அதில் ஒரு லாரி முனுசாமி என்பவனின் கட்டைவண்டி மீது மோதியதில், அவனுடைய கால் முறிந்துவிட்டது. உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்படும்படி காயம் ஏற்பட்டிருந்தது. முனுசாமி இன்று வரையில் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறான். விபத்து ஏற்பட்டவுடன் பி-2 போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று வண்டிக்காரர்கள் புகார் செய்தார்கள். ஆனால் போலீஸ்காரர்கள் லாரி டிரைவரிடத்தில் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு, சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. யார் காலிலே காயம்பட்டதோ அவனையும் அவனுடைய அண்ணனையும் போலீஸ் லாக்காப்பில் தள்ளி, மலையாளப் போலீஸ் காரர் ஒருவர் அவர்களைச் செருப்பால் அடித்திருக்கிறார். மந்திரி அவர்களுக்கும், போலீஸ் கமிஷனருக்கும், சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டருக்கும் இதைத் தெரிவித்திருந்தோம்; நாளாவரை சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அதே தெருவில் அதே வண்டிக்காரன் வண்டியை விட்டுவிட்டுச் சென்றான் என்று அவன் மீது போலீஸார் சென்ற வாரம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

கடைசியில் இது விஷயமாக கமிஷனர் ஸ்ரீமான் ஐயங்காரைப் பார்த்துப் பேசியதின் பேரில் ஒரு காரியம்தான் நடந்தது. அதாவது, லாரி டிரைவருக்கு ரூ. 75 அபராதம் போட்டு, ரூ. 70-ஐ முனுசாமிக்குக் கொடுப்பது என்றிருந்தது. அப்படியிருந்தும் இன்னும் முனுசாமிக்கு பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. ரௌடிகளையும் காலிகளையும் கொண்டு அதே வண்டிக்காரர்களை இன்னும் தன்புறுத்திவருகிறார்கள். இன்னும் கூட இந்த மாதிரியான நிலைமை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இன்ஷூரன்ஸ் சட்டப் பிரகாரம் லாரி இன்ஷூர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதிலே இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லாரிக்கு compensation கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது விஷயமாக நேரடியாக விசாரித்து, “வண்டிக்காரர்களைப் போலீஸார் செருப்பால் அடித்தார்களா இல்லையா, போலீஸ்காரர்கள் நடந்துகொண்ட விதம் உண்மையா இல்லையா, அல்லது நியாயமான நடவடிக்கை எடுக்கிறோமா, இல்லையா” என்பதைப்பற்றி எனக்குக் கடிதமூலமோ அல்லது நேரில் கூப்பிட்டோ தெரியப்படுத்தவில்லை; இன்று வரையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை கூப்பிட்டும், நியாயம் வழங்கவில்லை. ஆகவே இந்த போலீஸ் இலாகா சம்பந்தமாக எந்த விதமாக விவாதிக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி சொல்ல முடியாது, பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. அரசாங்கத்தார் பல காரியங்களைச் செய்யவில்லை.

எதிர் கட்சியிலுள்ள என்போன்ற தோழர்களுக்கும், எனக்கும் சி.ஐ.டி வைத்திருக்கிறார்கள். அரசியல் காரணங்களுக்காக அதிகார வர்க்கத்திற்கு ஏதாவது செய்வேன் என்ற காரணத்தாலே, என்னுடைய நடவடிக்கையை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்வதற்காக சி.ஐ.டி. வைத்திருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது, அவர்களுடைய காங்கிரஸ்கார நண்பர்கள் பல வியாபாரம் செய்கிறார்களே, அவர்கள் பல கொடுமைகளையும் கொடுங்களையும் இழைக்கிறார்களே, அவர்களைக் கண்காணிப்பதற்காக அவர்களுக்கும் சி.ஐ.டி. வைக்கவேண்டும் என்று தான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்துக்கொள்கிறேன்.

நம் சென்னை ராஜ்யத்தில் போலீஸ் நிர்வாகம் ஒரு விதத்தில் பெருமையாய்ந்ததாக இருந்திருக்கிறது என்று ஒரு பேர் கிடைத்திருக்கிறது. ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வந்தால், எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கும் போலீஸ்காரர்களும் சேர்ந்து அவருக்கு பந்தோபஸ்து செய்கிறார்கள். அண்மையில் மஹாமகம் நடந்தபோது ஒரு உயிர்ச்சேதமும் ஏற்படாதபடி போலீஸார் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். கல்கத்தா மாவட்டத்தில் (கிளர்ச்சி நடந்தபோது) இருந்த மாதிரியான கொடூரமான காட்சியோ, சாவோ ஏற்படாதபடி இந்த மஹாமகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

[Sri A. Ratnam]

[9th March 1956]

ஆனால், பிப்ரவரி 20-ம் தேதி போலீஸ்காரர்கள் செய்த அட்டேழியங்களை வர்ணிக்கவே முடியாது; பேசுவதற்கு நேரமும் இல்லை. ஜனங்கள் வீடுகளில் இருந்தாலும், திண்ணைகளில் இருந்தாலும், அவர்களைத் தெருவுக்கு இழுத்துவந்து அடித்திருக்கிறார்கள்; அவர்களைத் தடியால் அடித்து நொறுக்கிவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி பொதுஜனங்களுக்கு வெறுப்பை உண்டுபண்ணி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இம்மாதிரியான அட்டேழியங்களை அதிகாரிகளின் மீதும் இந்த ஆட்சியின் மீதும் செலுத்தக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மலபார் போலீஸார் செய்த அட்டேழியங்களைப் பற்றிச் சொல்லவே முடியாது. கனம் நண்பர் ஸ்ரீஜீவானந்தம் அவர்கள் “அமைதி, அமைதி” என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது, பாஷை தெரியாத மலபார் போலீஸ்காரர்கள் அவர்களைத் திணறடித்திருக்கிறார்கள். கடலூரில் “கடையைத் திறவுங்கள்” என்று சொல்லி எங்கள் வாலிபர்களைத் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

11-33 a.m. போலீஸ்காரர்கள் பல இடங்களிலே ஜனங்களைச் சுட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி காரியங்கள் இனி நடக்கக்கூடாது. மலபார் போலீஸும், இதர போலீஸும் மாதக் கணக்கில் வேலையில்லாமல் சும்மா இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாதிருக்கும் நேரங்களில் அவர்களுக்கு ஏதாவது வேலை கொடுக்கக்கூடாது? கல்லூரி மாணவர்கள் கூட விடுமுறை நாட்களில் நாட்டுப் புரங்களுக்குச் சென்று ரோடு போடும்போது, இன்னும் இதுபோன்ற ஆக்ஷமான காரியங்களைச் செய்யும்போது போலீஸ்காரர்களையும் அம்மாதிரி பயன்படுத்தினால் அவர்களும் நாட்டுக்குச் சிறந்த முறையில் சேவை செய்தவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். சர்க்காருடைய வரிப் பணத்தையும் சரியாகச் செலவு செய்தவர்களாவோம்.

பேசுவதற்கு நேரம் போதாத காரணத்தினால் நான் பல விஷயங்களைப் பற்றி இப்பொழுது குறிப்பிட முடியாமலிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுக்கும் வி.ஐ.டி. நியமித்து, அவர்கள் செய்யக்கூடிய லஞ்ச லாவண்யங்களை யெல்லாம் கண்டுபிடித்து, அவர்களை நல்ல முறையில் நாட்டுக்குச் சேவை செய்பவர்களாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் நமது போலீஸ்காரர்கள் உண்மையிலேயே மக்களுடைய சேவகர்களாக மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதான் அமைச்சர்கள், மற்றும் பொதுநலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள் எல்லோருடைய எண்ணம். ஆனால், அந்த நிலைமை இன்னும் சரியாக ஏற்படவில்லை யென்று தான் சொல்லவேண்டும்.

மக்களுடைய சேவகர்களாக போலீஸ்காரர்கள் இன்னும் மாறவில்லை என்று சொல்லும்போது நாம் அவர்களுடைய நிலைமையையும் கவனிக்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்களுடைய நிலைமை முன்போலவே இருக்கிறதே யொழிய அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் இன்னும் உயரவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயராத வரையில் நிச்சயமாக அவர்களுடைய திறமையும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். அவர்களுடைய சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறவரை அவர்களுடைய திறமையை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியும் என்று நினைத்தால் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொண்டவர்களாவோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

போலீஸ்காரர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், இதெல்லாம் போதாது. அவர்களுக்கு இன்னும் சம்பள உயர்வு அளிக்கப் பட்டு வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்படவேண்டும். விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் சட்டமும் ஒழுங்கும் சரியாக காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்றால், ஜனநாயகத்தை சரியாக நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்றால், போலீஸ்காரர்கள் ஏழை பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசமில்லாமல் எல்லோரிடமும் சமமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் அப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டும்.

9th March 1956]

[Sri M. Palaniyandi]

மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காகத்தான் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் மக்களுடைய மனதிலே நிச்சயமாக உதித்தாக வேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் தங்களுடைய தேவைக்குப் பிறரிடம் கைநீட்டிக் கேட்கும் அளவுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கை இருக்கக்கூடாது என்று அமைச்சரவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் டால்மியாபுரப் பகுதியிலே குடியிருப்பதற்கு வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கிருக்கும் முதலாளிகளுடைய வீடுகளில் தான் குடியிருக்கவேண்டி ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக போலீஸ்காரர்கள் தங்களுக்கு வீடு முதலியவை கொடுத்து உதவியவர்களிடம் தயவாக நடந்துகொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. பிறருடைய தயவை எதிர்பார்க்கக் கூடிய அளவுக்கு போலீஸ்காரர்கள் நிலை இருக்கக்கூடாது. குடியிருப்பு விஷயமாக இருந்தாலும் வேறு எந்த விஷயமாக இருந்தாலும் அவர்கள் பிறருடைய தயவை நாடக்கூடிய முறையில் வைக்கப்படக்கூடாது.

தொழிற் சங்க இயக்கத்திலே தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் அபிப்பிராய மாறுபாடுகள் இருக்கும். தொழிலாளிகள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக முதலாளிகளுக்கெதிராக போராட்டங்கள் நடத்த வேண்டியிருக்கும். அம்மாதிரி நேரங்களில் போலீஸ்காரர்கள் தங்களுடைய வரம்பை மீறாமல் தங்களுடைய கடமையை நிறைவேற்றவேண்டுமெனவிர, எந்த ஒரு கட்சியையும் ஆதரிக்கக்கூடிய முறையில் நடந்துகொள்ளக் கூடாது. சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் மீறி எந்த ஒரு கட்சியாவது நடந்துகொண்டால், அல்லது தாக்கீது செய்தால், அதைக் கண்டிக்க உரிமை இருக்கிறது. யார் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் மீறுவதற்கு ஆரம்பித்தாலும் அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதையும், சிறைக்குக் கூட அனுப்புவதையும் நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. சட்டமும் ஒழுங்கும் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திடமான அபிப்பிராயம். ஆனால், போலீஸ்காரர்கள் முதலாளிகளுக்குச் சலுகை கொடுப்பதோ, நிர்வாகத்திற்கு உதவி செய்வதோ கூடாது. டால்மியாபுரப் பகுதியில் போலீஸ்காரர்கள் தங்களுடைய வரம்புக்கு மீறி காரியங்களைச் செய்கிறார்கள், சாதாரண தகராறுகளிலும்கூட அவர்கள் தலையிடுகிறார்கள். சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் காப்பாற்றுவதற்கு இருக்கக்கூடிய போலீஸ்காரர்கள் பிறருடைய தயவை நாடாத முறையில் அவர்களுடைய சம்பள விகிதம், குடியிருப்பு வசதி போன்றவைகள் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கோரும் இதேசமயத்தில் அவர்களும் நல்ல முறையில் மக்களுக்குச் சேவகம் செய்து பணியாற்றவேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்தாலும்கூட கைநீட்டி வாங்கக்கூடியவர்கள் இருந்தால் நாம் என்ன செய்யமுடியும்? அவர்கள் அப்படிச் செய்தால் அதற்கு அவர்களுடைய மனத்தின் தன்மைதான் காரணம். அம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கம் அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

டால்மியாபுரப் பகுதிகளில் ஐந்தாறு கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால், அவைகளில் ஒரே ஒரு கேஸைத் தவிர மற்றவைகள் சரியாக விசாரிக்கப்படவில்லை. நான் இதுவிஷயமாக மந்திரிகளுக்கும், ஜில்லா போலீஸ் சூபிரெண்டென்டுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன். சன்னாவூர், வெள்ளனூர், புள்ளம்பாடி, கல்லக்குடி போன்ற இடங்களில் நடந்த கொலை சம்பந்தமாக சரியாக விசாரணை நடத்தப்பட்டு கேஸ்கள் போடவில்லை. கொலைக் கேஸ்கள் சரியாக விசாரிக்கப்படாவிட்டால் மக்களிடையே பயம் குறைகிறது. கொலை செய்தால் தண்டனை கிடைக்கும் என்ற பயம் மக்களிடையே இருந்தால்தானே கொலைக் குற்றங்கள் குறைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்? அம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்படாவிட்டால் மோசமான ஆட்களுக்குத் தான் காலம் என்ற வெறுப்பான எண்ணம் மக்களுடைய மனதிலே பதிந்துவிடும். அம்மாதிரியான எண்ணம் மக்களின் மனதிலே பதிவதைத் தடுக்கவேண்டுமானால் போலீஸ்காரர்கள் திறமையான முறையில் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்குத் தகுந்த தண்டனை வாங்கிக்கொடுத்தாகவேண்டும்.

டால்மியாபுரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் திருட்டுக் குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால், பல குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படவேயில்லை.

[Sri M. Palaniyandi]

[9th March 1956]

அதற்குக் காரணம் திறமையற்ற போலீஸ்காரர்கள் அங்கு இருப்பதுதான். ஆகவே, போலீஸ்காரர்கள் திறமையுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுப்பதன்மூலம் அவர்களுடைய திறமையும் உயரும். ஆகவே, அவர்களிடையே சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசியலாசிரியர் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

டால்மியாபுரத்தில் இருக்கக்கூடிய சப்-இன்ஸ்பெக்டர், தனக்குக் குறைவான சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதன் காரணமாக, தன்னுடைய உறவினர் ஒருவரின் பேரில் லாரி காண்டிராக்ட் எடுத்து பிவினஸ் பண்ணுகிறார், என்றால் தொழிலாளர்களுக்கு எப்படி நியாயம் கிடைக்குமென்று கேட்கிறேன். சட்டசபையில் தான் ஒரு அங்கத்தினர் என்ற ஒரு செல்வாக்கை வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கத்தில் வேலை பார்க்கும் தனிப்பட்ட ஒருவரைப்பற்றி யாரும் குறைசொல்லக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. ஆகவே, நான் அரசாங்க அதிகாரியைப்பற்றி சட்டசபையில் குறைசொலுவதாகக் கொள்ளக்கூடாது. அந்த எண்ணம் எனக்கு என்றுமே இருந்ததில்லை. நான் நேரடியாகப் பார்க்கிறேன். போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர், தன்னுடைய உறவினருடைய பேரில் லாரி காண்டிராக்ட் எடுத்துக்கொண்டு காரியம் செய்துகிறார். தொழிலாளிகளுக்கு ஏதாவது காரியம் வேண்டுமென்றால் அதற்கு அங்குள்ள போலீசார் உதவியளிப்பதில்லை.

தொழிற்சங்கங்களை அமைத்துக் காரியம் நடாப்பதும்போது அரசியல் வாதிகள் போட்டிச் சங்கங்களை அமைப்பார்கள். அம்மாதிரி போட்டித் தொழிற்சங்கங்கள் இயங்கும்போது ஒருவருக்கொருவர் தகராறுகள் ஏற்பட்டால் போலீஸ்காரர்கள் ஜாக்கிரதையாக கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். டால்மியாபுரத்தில் தகராறு வரும் என்று 3-ந் தேதி நான் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். ஆனால், அது கவனிக்கப்படவில்லை. 5-ந் தேதியன்று தொழிலாளி குத்தப்பட்டிருக்கிறார். கடிதம் எழுதியும் கவனிக்கப்படவில்லை யென்றால், அதைப்பற்றி என்ன சொல்வது? ஆகவே, தொழிற்சங்கங்கள் இயங்கும் இடங்களில் போலீஸ்காரர்கள் கண்காணிப்புடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், முதலாளிகளும் தூண்டி விடுவார்கள், அரசியல் வாதிகளும் தூண்டிவிடுவார்கள். அதனால் தகராறுகள் ஏற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. டால்மியாபுரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் கடிதம் எழுதியும் போலீசார் கண்காணிப்புடன் நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5-ந் தேதி ஒருவர் குத்தப்பட்டிருக்கிறார். ஒருவர் குத்தப்பட்டிருக்கிற ரெண்டு போலீசாரிடம் தெரிவித்துக்கொண்டால் “அடிக்கத்தான் வேண்டும்” என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த முறையில் போலீஸ்காரர்கள் மக்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருந்தால் போலீஸ்காரர்களைப்பற்றி மக்களிடையே எப்படி நல்ல எண்ணம் உண்டாகும்? மக்களுக்கு எப்படி நியாயம் கிடைக்கும்? மக்களுக்குச் சேவகர்களாகப் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் மக்களிடத்திலே உண்டாவதற்கு மேற்படி சம்பவம் உதவாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

3-ந் தேதி எழுதிய கடிதத்தின்பேரில் 5-ந் தேதி சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் வந்து விசாரித்திருக்கிறார். ஆனால் அங்கேயே இருப்பவர் கவனிக்கவில்லை. சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் காப்பாற்றவேண்டுமானால் போலீசாரின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர வழிசெய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மேற்படி உயர்ந்தால்தான் போலீசார் திறமையாக பட்சாதபயில்லாமல் நடந்து கொள்ளமுடியும். எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், சட்டசபையில் தமக்குள்ள செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி, குறிப்பிட்ட ஒரு அரசாங்க அதிகாரியைப்பற்றி குற்றம் சாட்டினால், அதைக் கண்டிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை உடையவன் நான். ஆனால், சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் காப்பாற்றுவதற்காக இருக்கக்கூடிய போலீசார்கள் திறமை யாகச் செயலாற்றவேண்டும். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்து படுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதன்மூலமும் இன்னும் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் மூலமும் அதைச் செய்துவிடலாம் என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

9th March 1956]

[Sri M. Palaniyandi]

தீயணைக்கும் படையில் வேலை செய்பவர்களுடைய சம்பள விதிதம் மோசமாக இருக்கிறதென்று ஸ்ரீ குருப் அவர்கள் தெரிவித்தார். போலீஸ் காரர்களுடைய சம்பள விதித்திற்கும் தீயணைக்கும் படையில் வேலை பார்க்கக்கூடியவர்களுடைய சம்பள விதித்திற்கும் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. இதுவிஷயத்தைச் சர்க்கார் கவனித்து இவர்களுடைய சம்பள விதித மும் உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாவட்டத் தலைமையிடத்தில் மட்டும் ஒவ்வொரு தீயணைக்கும் படையு இருந்துவருகிறது. தாலுகா தலைமையிடங்களிலும் தீயணைக்கும் படையு இருக்கவேண்டுமென்று 1939-ம் ஆண்டிலிருந்து சட்டசபையில் கேள்விகளும் உட்கேள்விகளும் கேட்கப்பட்டு வந்து, ‘பார்ப்போம்’ என்று வாக்குறுதியும் அளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், புள்ளம்பாடியில் ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டால் திருச்சிக்குத் தகவல் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்கிருந்து தீயணைக்கும் படையு வருவதற்குள் 300 குடிசைகள் வரையில் எரிந்துவிட்டன. திருச்சிக்குத் தகவல் கொடுப்பதற்கு டெலிபோன் வசதிசுட புள்ளம்பாடி பேர்ன்ஸ் இடங்களில் கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது? கிராமங்களில் பெரும்பான்மையாக உள்ளவை கூரை வேய்ந்த குடிசைகள்தான். கல்வீடு கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு கிராமத்தவர்களுடைய பொருளாதாரம் உயரவில்லை. ஆகவே, தீ விபத்துக்கள் கிராமங்களில்தான் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, தாலுகா தலைமையிடங்களிலெல்லாம் ஒவ்வொரு தீயணைக்கும் படையு வைத்து கிராம மக்களுக்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அரியலூர் அதன் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள 7, 8 இடங்களில் அடிக்கடி கிராமத்தவரிடையே தகராறு ஏற்பட்டு, பொறுப்பற்ற காலாடிகள் குடிசைகளுக்குத் தீ வைக்கவும் துணிந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, கிராமங்களில் தீ விபத்துக்கள் அதிகம் ஏற்படுகின்றன. ஜில்லாத் தலைமையிடத்தில் மட்டும் தீயணைக்கும் படை இருந்தால் கிராம மக்களுக்குச் சௌகரியம் கிடைக்காது. ஆகவே, இதுவிஷயத்தில் சர்க்கார் உடனடியாக ஆவன செய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிராமப்புறங்களில் சட்டமும் ஒழுங்கும் காக்கப்படவேண்டுமென்றால், ஜனநாயகம் சரியாகக் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்றால், போலீஸ்காரர்கள், அரசியல் கட்சிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் பாரபட்சமில்லாமல் நடந்துகொள்வ தோடுகூட, ஏழை பணக்காரர் என்ற வித்தியாசமில்லாமலும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். செல்வாக்கு உள்ளவர்களுக்குத்தான் போலீசாரால் சௌகரியம் கிடைக்கும், செல்வாக்கில்லாத ஏழை மக்களுக்கு போலீசாரின் உதவி கிடைக்காது என்ற எண்ணம் மக்களிடையே ஏற்படாத முறையில் போலீசார் நடந்துகொள்ளவேண்டும். போலீசாரைப்பற்றி தவறான எண்ணம் மக்களிடையே ஏற்படாத சூழ்நிலையை அரசியலார் உண்டாக்க வேண்டும். சௌஜன்யமாகவும் அமைதியாகவும் வாழ்வதற்கேற்ற சூழ்நிலை இருக்கிறதென்ற எண்ணம் மக்களிடையே ஏற்படவேண்டுமென்றால், பதவிக்காரர்கள், பணக்காரர்கள், கலாட்டா செய்பவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் இது காலம் என்ற எண்ணம் ஏற்படவிடக்கூடாது என்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

Dr. K. B. MENON: Mr. Deputy Speaker, Sir, every year 11-12 Opposition hurls charges and the Minister defends the Police. There is, however, no denying the fact that there is dissatisfaction and considerable dissatisfaction in the public mind about the attitude and behaviour of the Police. The Ministers are no magicians and we do not expect that the changes in the attitude and behaviour of the Police which is rather inherited from a past administration, can be corrected overnight. But, what is disheartening is the fact that no tangible action has been taken by the Government to change this attitude on the part of the Police.

[Dr. K. B. Menon] [9th March 1956]

I feel, Sir, and I am justified in feeling that the attitude and behaviour of the Government and also the attitude and behaviour on the part of responsible District Officers connected with Police, are such that they ignore the representations made to them by the Members of the Opposition. We have certain responsibilities to discharge to the public and the Government and the authorities should help us in adequately discharging them.

The fact that a Sub-Inspector of Police was a subject matter of an adjournment motion in this House, is a matter of regret. It is also a fact that two adjournment motions were brought, I believe by Mr. Ramalingam about the behaviour of the Police towards the Members. I am not speaking in justification of these adjournment motions, but, I feel that they reflect the attitude of the Police and the mind of the Members. The Members feel these adjournment motions are the result of a certain sense of feeling of frustration in their minds. They feel that their representations had not received adequate attention.

Now, references have been made to the Quilandi affair. I am quoting it just as an instance. I know that the representation in that case was made to the District Superintendent of Police by a Member of Parliament. Not even an answer was sent to him. This is the information, I got. Of course, I am subject to correction. When Members make representations to the authorities or to the Government, they have a right to know what has been done. A curt, dead post card is received by us stating that our representation is receiving attention. We are not informed as to what has been done, whether our allegations are correct and whether punishments have been accorded and all that. Unless and until we know the result of representations that we make, how can we be sure that our representations carry any weight at all? I believe that this attitude on the part of Government and on the part of authorities, gives us a feeling that the Opposition is not receiving the attention and regard that the Government should give to them.

One other fact I would like to speak about, is the new experiment on the part of the Government of sending constables to the villages. It is a very desirable move. But, I have my own suggestions to make in that connexion. I feel that a Police constable in the present set up is not a very good representative or a goodwill messenger to the village. In a firka, there are about 20 to 22 villages and there is one Police station with a Sub-Inspector, a Head constable and ten or twelve constables. The young Sub-Inspector that are nowadays recruited—or very many of them—are quite good and I believe that they, instead of the Policemen, should contact the public in the villages. They will be able to do much better; they will be able to contact people much better. They have good education and they come from respectable families. I would plead that, as far as possible, these Sub-Inspectors should be given an opportunity to contact the people. But the Sub-Inspector is heavily worked. Most of his time, I understand, is

9th March 1956] [Dr. K. B. Menon]

spent in the Police Court because he has no means of transportation. He has not been provided even with a cycle. I would make a suggestion to the Government—of course my suggestion may involve some expenditure—to provide the Sub-Inspector with a motor-cycle. If he is provided with a motor-cycle, it may be possible for him to cover the firka very easily and if he is also relieved of his work in the Police Court, he will be able to give more time and attention to the matters in the firka that calls for attention.

In conclusion, Sir, I would like to state that I was very much pained to hear an hon. Member making certain allegations about the Malabar Special Police. In that connexion, I would submit that neither Malabar nor the Policemen who are on the Malabar Special Police are guilty of any kind. They are part and parcel of the State Police and the Member concerned is also a part of the Government. There is no reason why the name of the Malabar Special Police should be used in order to create misunderstanding between Tamilnad and Malabar. I would make an humble suggestion to the Hon. the Minister for Finance and the Minister-in-charge of the portfolio that, instead of calling the Police force as 'Malabar Special Police', it be called 'Madras Special Police' because, it is giving rise to unnecessary misunderstanding. This change will not mean much difficulty. I would humbly request that this suggestion is examined and, if possible, that change is effected. Thank you, Sir.

* SRI C. KANDASAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 11-48 களை, இந்த போலீஸ் மான்யத்திற்கு பிரேரேபிக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வருஷ பட்ஜெட் மான்யத்தைப் பார்க்கும்போதும் சென்ற நான்கு வருஷ ரிபோர்ட்டைப் பார்க்கும்போதும் இந்நாட்டில் சுதந்திர சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற வகையில் குற்றம் குறைவது சம்பந்தமாக எந்த அபிவிருத்தியும் முன்னேற்றமும் அடைந்திருப்பதாகவே தெரியவில்லை. சமூக நிலை எந்த அளவிலும் முன்னேற்றமடையவில்லை, மக்கள் எந்த வகையிலும் இந்த சகாப்தத்தில் பலனை அடையவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். குற்றங்கள் ஒரு சில விஷயத்தில் குறைந்திருந்தாலும் மற்ற வகைகளில் எந்த முன்னேற்றமும் அடைந்ததாகவே தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டை மட்டும் குறை சொல்லிப் பிரயோசனம் இல்லை. இந்த சுதந்திரப் பத்தில் நாட்டில் ஜனங்கள் மத்தியில் எவ்வளவு வாழ்க்கை மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்ற விஷயத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அதைப் பற்றி இந்த அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறதா என்பதை அறியவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட் விஷயமாக சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் போலீஸ் இலாகா கீழ்த்தர உத்யோகஸ்தர்களுக்கு ஓரளவுக்காவது அவர்களுடைய நிலைமையை ஒட்டி அவர்களுக்கு சம்பளமும், படியும் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் ஜனங்கள் மத்தியில் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் போகும்போது எந்த அளவில் நியாயமாக அவர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும், அதற்கு எந்த அளவில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும், என்பதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும். அதைப் புரிந்துகொண்டு இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக சொல்லும்போது போலீஸ்காரர்கள் சாதாரணமாக கிராமங்களுக்குச் சென்று அவர்களுடைய வேலைகளை கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப் போவதென்றால் அவர்களுக்கு 12 அணு படி

[Sri C. Kandasami]

[9th March 1956]

கொடுக்கிறார்கள். அப்படி 12 அணு கொடுப்பதால் இயற்கையிலேயே அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்றால் அங்குள்ள பெரியதனக்காரர்களுடைய வீட்டில் தான் தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்கிறது. அப்படி தங்கும்போது அங்குள்ள பெரிய வசதிக்காரர்களால் அவர்களுக்கு சாப்பாடு போடப்படும் அவர்களுக்கு உபசரிப்பு அளிக்கப்படும் வருகிறது. அந்த உபசரிப்பை பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் அந்தப் பெரியதனக்காரர்களுக்குச் சாதாரணமாகத் தான் நடந்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அவர்களுக்கு படி 12 அணு கொடுப்பதால்தான் அவர்கள் அங்கு பெரிய தனக்காரர்களுடைய வீட்டிற்குச் செல்லுகிறார்கள். அந்த 12 அணுவை வைத்துக் கொண்டு போலீஸ்காரர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த நிலைமையில் அவர்கள் அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள பெரியதனக்காரர்களுடைய வீட்டில் சாப்பிடும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால் போலீஸ்காரர்கள் சரியானபடி நியாயம் வழங்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய நிலைமையை உத்தேசித்து அரசாங்கம் அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் படியையும் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் நியாயமாகவும் கணியமாகவும் நடந்து கொள்ளுவார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்கங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல் இவர்களும் சங்கங்கள் வைத்துக் கொள்வதற்கு வசதி கொடுக்கவேண்டும். மற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்கங்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பதில் சர்க்காருக்கு ஆட்சேபணை இல்லாமல் இருக்கும்போது இவர்கள் சங்கங்கள் வைத்துக்கொள்வதில் மட்டும் ஆட்சேபணை சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டியதன் அவசியம் என்ன? அப்படி அவர்களுக்கு சங்கங்கள் வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுத்தால்தான் அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஜனநாயக சர்க்கார் நடக்கும்போது அவர்களுக்கு இந்த உரிமையை ஏன் வழங்கக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏற்கெனவே ஹெட் கான்ஸ்டபிளாக இருந்தவர்களை சப்-இன்ஸ்பெக்டராக மாற்றுவது என்ற முறை இருந்து வந்தது. அதை இப்பொழுது எடுத்து விட்டார்கள். அதனால் பாதகம் இல்லை என்றாலும் சில ஹெட் கான்ஸ்டபிள்களை சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாக மாற்றி அவர்களை மீண்டும் ஹெட் கான்ஸ்டபிள்களாக திருப்பி மாற்றிவிட்டார்கள். அப்படி பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி கீழே இறக்கப்பட்ட ஒருவரோ அல்லது இருவரோ ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ரிட் மனு போட்டு அதில் ஜெயம் அடைந்து அவர்களுக்கு இப்பொழுது மறுபடியும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள ஹைக்கோர்ட்டை நாட வேண்டியதாக இருந்தது. அதன் பிறகு அவர்களுக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதைப் போல கீழே இறக்கப்பட்ட மற்றவர்களுக்கும் அந்த உரிமையை ஏன் வழங்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் ஜனநாயக சர்க்கார் நியாயம் வழங்கியதாக ஆகும். இனிமேல் வரக்கூடியவர்களை சப்-இன்ஸ்பெக்டராக மாற்றாவிட்டாலும் கூட ஏற்கெனவே சப்-இன்ஸ்பெக்டராக மாற்றி கீழே இறக்கப்பட்டவர்களுக்காவது சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு எந்த ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொல்லியது போல் இந்த வருஷம் போலீஸ் லாக்கப்பில் அடிக்கடி மரணங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதாக பத்திரிகைகளில் வெளி வருகின்றன. அதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும் குற்றங்கள் நடைபெறாமல் இல்லை. சந்தேகாஸ்பத நிலைமையில் பல மரணங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிலோனில் இம்மாதிரி நடைபெறாமல் இருப்பதற்காக லாக்கப்பின் வாசலில் உயிருடன் ஒரு மனிதன் இருக்கிறான், ஜாக்கிரதையாக பார்த்துத்

[9th March 1956]

[Sri C. Kandasami]

கொள்ளவேண்டும் என்று எழுதியிருப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டார். லாக்கப்பில் இருந்தாலும் அங்குள்ள மனிதன் உயிருடன் தான் இருக்கிறான். அவனை ஜாக்கிரதையாக பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையல்லவா? இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். சமீபத்தில் மன்னார்குடியில் வடலூர் கிராமத்தில் சந்தேகாஸ்பத நிலைமையில் லாக்கப்பில் ஒரு மரணம் சம்பவித்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால் போன உயிர் திரும்பி வருமா? இதை கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். பின்னால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் உயிர் போனது போனதுதானே. அப்படி உயிர் போனவனுடைய குடும்பத்தின் கதி என்னவாகும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்நிலைமையில் போலீஸ்காரர்கள் நடந்துகொள்ள கூடாது என்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். லாக்கப்பில் இருக்கும் எந்த மனிதனுடைய உயிரும் பாதிக்காத நிலைமையில் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். உயிர் போன பிறகு எந்த நியாயம் கிடைத்தாலும் அவனுடைய குடும்பத்திற்கு எந்த விதத்திலும் நியாயம் வழங்கியதாக ஆகாது. இதைப்பற்றி இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்களும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற மாதம் 20-ம் தேதி தட்சணப் பிரதேசம் அமைப்பு சம்பந்தமாக ஹர்த்தால் நடந்தது. அது இந்த மாகாணம் பூராவும் நடந்தது. அப்பொழுது போலீஸ்காரர்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் சில இடங்களில் மிகவும் தவறுதலான முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் பேரில் திட்டவாட்டமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறேன். இந்த விஷயம் ஒரு பக்கத்தில் இருந்தபோதிலும் கம்பம் பட்டி, ஐலண்ட் மைதானம், கள்ளடக்குரிச்சி முதலிய இடங்களில் போலீஸ்காரர்கள் மிகவும் கேவலமான முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் பொதுமக்களை மிகவும் கேவலமாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதுதான். தெரியவில்லை. ஐலண்ட் மைதானத்தில் தோழர் பி. ஜீவாநந்தம் அவர்கள் அடிக்கப்பட்டார். அதற்காக நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. அவர் மேல் விழுந்த அடி பக்கத்தில் இருந்த பொது ஜனங்களின் பேரில் விழுந்திருந்தாலும் சரிதான் தவறு தவறுதான் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த நிலைமையில் நான் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த ஸ்தலத்தில் தோழர் ஜீவாநந்தம் அவர்கள் அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவருடன் எம். ஆர். வெங்கட்டராமனும் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அப்படிப் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு போன சில நிமிஷத்திற்குள் அங்கு தடியடி நடக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்பொழுது நடந்த நடவடிக்கை சந்தேகப்பட வேண்டியதாகவே இருக்கிறது. யாரோ தூண்டுதலின் பேரில் அப்படி நடந்திருக்க வேண்டும் என்று சந்தேகப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக பேசி விட்டுப்போன சில நிமிஷங்களுக்குள் இப்படி தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? இதற்கு முன்னதாகவே ஜனங்கள் மத்தியில் நின்றுகொண்டு அமைதியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்ததும் அதன்படி ஜனங்களும் அமைதியாக இருந்ததும் அங்குள்ளவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படியிருந்தும் தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? இதில் ஏதோ சந்தேகம் இருப்பதாகத்தான் தெரிகிறது. வேண்டுமென்றே அவர்கள் மீது எவப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்றுதான் தோன்றுகிறது. அதனால் திட்டவாட்டமாக இதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கம்பம்பட்டியில் இன்னும் மோசமாக நடந்திருக்கிறது. அங்குள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர் என்ன செய்திருக்கிறார் என்றால் லைசென்சைக் காட்டியும் கூட ஊர்வலத்தைத் தடுத்திருக்கிறார். லைசென்ஸ் வாங்கிய பிறகும் ஊர்

[Sri C. Kandasami]

[9th March 1956]

வலத்தில் வந்தவர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு நான்கு தடவை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள். லைசென்ஸ் வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பது சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படி தெரிந்திருந்தும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யக்கூடிய நிலைமை அங்கு ஏற்படவில்லை. அங்கு நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் காயம் அடைந்தவர்கள் இன்னும் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மிகவும் கேவலமான நிலைமையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார். அதைப் பற்றி திட்ட வட்டமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கள்ளக்குறிச்சியில் நடந்த சம்பவமும் கேவலமாக நடந்திருக்கிறது. அங்கும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம் நல்ல முறையில் விசாரணை நடத்தி ஆவன செய்தால் ஜனங்கள் மத்தியில் இதைப்பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் ஏற்பட சந்தர்ப்பம் ஏற்படும், என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

11-50
a.m.

அடுத்தபடியாக நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய போலீஸ் நிர்வாகத்திற்கு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த நகரத்தில் பல மக்கள் மணிக்கணக்கில் பஸ்ஸுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு, வருகின்ற பஸ்ஸில் ஏரும்போது தன் பணத்தையும் பறி கொடுத்து விடுகிறார்கள். பின்பாக்கெட் அவ்வளவு சலபமாக அந்தக்கூட்டத்தில் நடைபெற்று விடுகிறது. அது மாத்திரம் அல்ல. இன்னமும் மக்கள் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் இந்த பின்பாக்கெட்டுகளுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள், இவர்கள் திருடிச் செல்லுகிற பணத்தில் அவர்களுக்கும் பங்கு உண்டு என்று பேசிக் கொள்ளப்படுகிறது. இது மிகவும் வெட்கப்படவேண்டிய விஷயம். சர்க்கார் இது விஷயத்தில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு இன்னொரு விஷயம். திண்டுக்கலுக்கு அருகில் சித்தூர் என்ற கிராமத்திலிருந்து ஒரு தட்டான் தங்கம் வாங்கி திண்டுக்கலுக்குப் போனான். தான் வைத்திருந்த 62 ரூபாய்க்கு தங்கம் வாங்கினான். அதைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு போலீஸ்காரன், அவனைத் திருடன் என்பது போல குற்றம் சாட்டி, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வா என்று அழைத்துப்போய், அவனிடமிருந்த தங்கத்தையும் பிடுங்கிக் கொண்டு அங்கே உட்காரவைத்து விட்டான். தங்கத்தைப் பறிகொடுத்த தட்டான் பெட்டி இன்ஸ்பெக்டர் வந்தவுடன் முறையிட்டுக்கொண்டான். தங்கத்தைத் திரும்பத் தரும்படி சொல்லிவிட்டுப் போனபோதிலும் கூட தங்கம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவன் பேரிலும் திருட்டுக் குற்றத்திற்காக எவ்வித கேஸும் போடவில்லை. என் தங்கத்தைத் திருப்பித் தராவீட்டால் நான் கேஸ் போடுவேன் என அவன் சொன்ன பிற்பாடு, 40 ரூபாய்க்கு மட்டமான தங்கம் வாங்கிக் கொடுத்தான். வேறு என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் அவர் அந்தத் தங்கத்தை வாங்கிக் கொண்டு போயிருக்கிறார். இப்படி போலீஸ்காரர்களே, சட்டத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதும், தங்க ஓட்டைய வறுமையை இந்த மாதிரியாகச் சரிக்கட்டிக் கொள்ள முயல்வதும் மிகவும் சரியல்ல. இதில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மேலும் ஒரு இன்ஸ்பெக்டரை ஒரு இடத்தில் மூன்று வருஷத்திற்கு மேல் வைக்கக்கூடாது. மாற்றவேண்டுமென்பது சம்பிரதாயம். இருந்தாலும் நாகப்பட்டினம் தாலுகாவிலுள்ள இன்ஸ்பெக்டர் மூன்று வருஷங்களுக்கு மேலாக அந்தப் பிரதேசத்திலேயே இருக்க அனுமதித்திருப்பது களுக்குமேலாக அந்தப் பிரதேசத்திலேயே இருக்க அனுமதித்திருப்பது சந்தேகத்திற்கு இடமளிப்பதாக இருக்கிறது. இதை எல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

12
noon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am really happy that a high level of debate was maintained with reference to this demand. But there are always exceptions to the rule and that exception was provided in this case by the hon. Member, Mr. Ratnam. Certain hon. Members were accusing the Police force that some of the Police officials had not changed their attitude but were persisting in the old methods. But if I

9th March 1956]

[Sri C. Subramaniam]

should point out one hon. Member who has not changed his attitude in the changed circumstances of to-day, it is Mr. Ratnam. He is living, I am afraid, not in the present but in the past. It is rather unhappy that he should have indulged in such scathing and vague criticism against the Police. I could very well understand the reason for this because he himself gave it. He was so bitter in his attack against the Police because he is under the impression that he is dogged by the C.I.Ds. and that it is not justified, for the reason, that others who also behave in the same way as he does are not watched by the C.I.Ds. I am glad that he himself admits that as far as he is concerned it does not matter if C.I.Ds. watch him. He only wants that others also should be treated in the same way, to whichever party they may belong.

Sri A. Ratnam stood in his seat.

DEPUTY SPEAKER: The Hon. the Minister is not yielding.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: You will have a chance at the end to explain your position.

SRI A. RATNAM: On a point of personal explanation, Sir. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது நான் ஏதோ பழைய காலத்தில் உள்ளவனைப்போல, என் சொந்தவிஷயத்திற்குச் சொல்வது போலக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் குறிப்பாக டிசம்பர் மாதம் 21-ந் தேதி அன்று என்ன நடந்தது என்று சொன்னேன். கைவண்டிக்காரனை போலீஸ்ஸ்டேஷனுக்குள் தள்ளிச் செருப்பால் அடித்திருக்கிறார்கள். நீதியையும், நேர்மையையும் நிலைநாட்ட வேண்டுமென்பதற்காகவே நான் இது சம்பந்தமாகப் பல கடிதங்கள் எழுதி யிருக்கிறேன். நேரிடையாகவும் சொல்லியிருக்கிறேன். இது வரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றி என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக்குறிப்பாக பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is no personal explanation. It is only a repetition of what he has already said. It does not at all improve matters. With reference to the particular incident that he mentioned, the hon. Member is not the ultimate judge to come to a conclusion as to what happened on the day in question. After all he was not present at the place where it took place; he was not an eye-witness to it but has only heard something from some aggrieved persons. Certainly the matter has got to be enquired into to know what actually happened there. But simply because the hon. Member states in this House something about the incident, it does not become absolute truth and I am not now ready with the information with reference to this particular incident. I wish he had brought it to my notice on an earlier occasion or informed me about it earlier. (At this stage, the hon. Member Sri A. Ratnam again stood up.) Kindly sit down. You will have an opportunity later to state your position clearly. Kindly do not interrupt. He knew that the Police Demand was one of the demands to be taken up by this House. If he had given notice to me that he was going to mention this particular incident on the floor of the House in connexion with this demand, I would have come prepared and given him the version of the Government from the Police point of view. Simply because the hon. Member says something has happened—not that

[Sri C. Subramaniam] [9th March 1956]

he has seen it but only heard it from somebody, and from whom, we do not know—certainly no credence can be given to it and no credence should be given. This is all what I wish to submit with reference to this particular incident.

Apart from that, Sir, I feel I am justified in my remarks with reference to his attitude towards the Police. I do not think that I need trouble the House any further by stating all that he mentioned on the floor of the House about the Police. I do not think the matter needs further attention and a further answer from me. One thing, however, we should keep in mind. That is, the Police, whatever the set-up has to act as custodians of law and order and law and order has to be maintained in the interests of the community as a whole. It is necessary that not only this House but also the community as a whole should create an atmosphere wherein law and order can be well and properly maintained. If we fail to create the proper atmosphere for maintaining law and order, naturally the Police has to step in. We cannot blame the Police also. After all, policemen also are human beings and are likely to err in dealing with a situation which is explosive. There may be some excesses in dealing with such a situation because police is very anxious to put down acts of violence and breaches of the law. Excesses, therefore cannot be helped under such circumstances. I do not for a moment claim the Police force to be a paragon of virtue and that it is acting in a very ideal way. If that is possible, then there may be no complaint at all. We have to take into consideration the general situation in the State and also the safety of the community. As far as the Police force is concerned, I myself always take a critical attitude for many reasons. I have been a political agitator myself and come up against the Police on ever so many occasions. Then, I have been a criminal lawyer and have had occasions to cross swords with the Police. So, it is nothing surprising that I take a very critical view about the action of the Police. And after taking that attitude and after analysing all facts, I am prepared to say that we may be proud of the Police force in our State. Nobody need be ashamed of the behaviour of the Police force. If there are a few exceptions there, here is an exception in our House itself provided by Mr. Ratnam. There are bound to be exceptions everywhere. On the whole, the Police force is behaving well and keeping law and order in the best way possible. We may feel proud of their performance and no one need feel ashamed about it. In the whole of India, our Police force is the one that maintains a tradition and a standard which are high. Instead of mentioning this, if we go on harping only on the few exceptions—and it is only exceptions that are brought to the surface—we will not be doing justice. The Police force is asked to do a difficult job and to discharge a very delicate function in society. It has to deal with undesirables in society, persons who have a tendency to break the law. In that difficult situation we should put ourselves and see if the Police force is behaving properly or not. If only we do it, I have no doubt that every hon. Member will join me in giving this certificate which I have chosen

9th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

to give to the Police. Sir, the law and order situation generally deteriorates due to political agitation and instability in the political atmosphere. As far as these are concerned, in the last two or three years, we have maintained peace and tranquility in the State. Unless the political parties decide once and for all that they will not use violent methods or unconstitutional or unlawful methods for achieving political ends or social and economic changes and unless they help to create such an atmosphere in which no political party will indulge in violence, the law and order situation is always bound to be explosive. I am glad to say that in the last two or three years, the state of affairs in our State has been such as to make us feel confident that no political party will resort to violent and unlawful methods to set right things or to make changes according to their own pattern of thinking. That state of affairs has come to exist and my only wish is that we should continue to have that atmosphere and not only that, we should even try to improve that atmosphere. I have absolutely no doubt that the situation will considerably improve. After all we are living under a democratic set up and in such a set up, any economic change, any social change can be brought about by constitutional methods, by appealing to the people. When such provisions are there, it is only persons who are in a desperate minority that will have to resort to violence, that will have to resort to unlawful methods and certainly we cannot allow a minority to impose its own point of view however good it might be from its point of view in the society as a whole. Therefore, having accepted the constitutional set up and the method of administration in our country, I would appeal to all political parties to accept this as an ideal and declare and abide by it that 'no person or party would resort to violent or unlawful methods or activities for the purpose of effecting political changes, or for the purpose of bringing about social or economic changes'. I am sure such an attitude is prevailing more and more and I would only appeal to the political parties that this should always be kept in mind. If that is kept in mind we will be making the position of the Police a little easier. That is why we find as far as the law and order situation is concerned, there has been considerable improvement. I may tell the hon. Member Sri Kandasamy that even with reference to the law and order position taking into account the entire aspect, there has been considerable improvement. I am also bound to point out that from the political aspect, there has been considerable improvement during the last year and the current year also.

12 10
p.m.

Then, Sir, crime is resorted to due to economic conditions. When there is economic distress, when there is famine and drought prevailing, we find crimes increasing particularly theft, decoity, robbery and these property crimes. When a person goes and steals a piece of bread when he is hungry I have all the sympathy for him. We cannot even call him a thief. But the laws are such and the society is such, that when we make a law it is the duty of the Police to administer the law and find out whether there is justification for breaking the law or not. We cannot find fault with the

[Sri C. Subramaniam]

[9th March 1956]

police for trying to trace the thief. Even though we have all the sympathy for the person, when the Police bring in their sympathies and their points of view, then they cannot function as efficiently as they should as Police officers. Whatever be the law, however hard it might be, however cruel it might be from any point of view, it should be the duty of the Police to enforce that law without fear or favour. That is the most important thing that the policeman has got to bear in mind. If he begins to think whether a particular law is good or bad, then he ceases to be good policeman. He may be a good citizen. He may be a good politician. But he cannot be a good policeman. That is why I said it is a very delicate task, that it is a very difficult task which a policeman has got to discharge. Even though his conscience is against it, still he has got to discharge the function as a policeman. Even though he might feel that a particular law is unjust, that under the circumstances the accused is entitled to his sympathy, he has got to do his duty. Therefore in criticising the policeman, we have to bear this aspect in mind. If we have any grievances or complaints against any particular set up in society, against any particular law, we should attack the Government and not the Police. It is the Government which should be attacked for continuing that law.

For example the Police have to give protection to property under the existing law. We recognise property rights. The policemen are therefore bound to protect these property rights when we have recognised those rights. We cannot say: 'The Police should take an attitude that when property rights are invaded they should not come into the picture at all'. If that is the desire, we should change the law, we should change the present set up. There is no use of complaining that the Police are protecting this right or that right when by law we have recognized these rights and we have given protection to these rights. That is the aspect we have to take into consideration in this connexion and if that is borne in mind, many of the criticisms coming from the communist party with reference to vested interests and all these things will, I am sure, not arise at all. They will realize that they can have no complaints as far as the Police is concerned. I do agree that in certain cases some policeman might have crossed the bounds, might have overstepped the mark even in protecting the property rights. These things will have to be put down. As far as the Government is concerned and as far as the police officers are concerned who are in charge, of these things, I am sure they will take steps to see that wherever the Police act in excess of the powers, overstep the mark, all such things are put down with a strong hand. It is the intention of the Government, it is the policy of the Government to put down all such activities by policemen which are not done as policemen but as some other thing. Therefore I am prepared to agree with hon. Members that policemen particularly when they are given such wide powers and overstep their mark should be dealt with more severely than other officers of Government who may be committing mere irregularities in the conduct of their business. If we want to create that atmosphere it is necessary to make the police

9th March 1956]

[Sri C. Subramaniam]

men feel that whatever the action they take, provided it is just, and whoever is the party concerned, in that incident or transaction, they will not be found fault with for acting in that manner and according to law.

Sir, the lathi charge on the hon. Member Sri Jeevanandam and Mr. M. R. Venkataraman was particularly brought before the House. I greatly regret and I say it on behalf of the Government that an hon. Member of this House should have got involved in this. I am really sorry about it. But in that we should not discourage the police because Sri Venkataraman or the hon. Member Sri Jeevanandam was involved and say that they should not have resorted to it. If the situation did not warrant it it is quite a different matter. But simply because the hon. Member Sri Jeevanandam or Mr. Venkataraman is involved—I may tell hon. Members I have the greatest respect for Sri Venkataraman,—it does not mean that they, the police have overstepped the mark. After going through the facts of the entire incident, particularly the stone throwing incident on bus traffic, my own inclination and provisional judgment is that the police is justified in resorting to the lathi charge. But I am prepared to go into the entire matter and see whether any particular officer has overstepped the mark even with reference to the question of maintaining law and order. I am glad, Sir, in that connexion the hon. Member Sri P. T. Rajan made a public announcement that whenever it was found that the people were overstepping the mark and committing breaches of law and order, and resort to violence,, he would not object even if the police were to resort to shooting. I am glad he took such an attitude. The police found the people resorting to violence and they thought it could not be prevented except by a mild lathi charge or whatever it is. After all the officer in charge of a particular situation has to take quick decisions. He is not a judge to sit quietly in a room, take evidence, hear arguments on both sides and then go home write down the judgment and then come to court and deliver his judgment, saying whether the incident happened or not or a particular man is guilty or not. Here is an explosive situation, persons indulging in stone throwing. It has got to be stopped because it should not be allowed to spread. The officer in charge of that particular situation has to take quick decisions. Therefore in judging the action of such an officer, certainly ordinary standards, the standards that would apply to normal course of events should not be applied. Taking into account all these things, I am prepared to justify the action taken by the police unless some other facts are brought to my notice to show that such action on the part of the police could not be justified on that occasion. That is all I am prepared to say at this stage. Apart from any other thing, that an hon. Member of this House should have had the beating, I am really sorry about it. Naturally we should try to avoid such situations happening in the future. That is all I would like to say in respect of this matter.

Sir, I was on the point of the economic situation. That there has been considerable improvement in the economic situation is shown by the crime figures available for the last two or three years.

[Sri C. Subramaniam] [9th March 1956]

As I said crimes are committed due to economic distress and economic pressure. But there are other habitual criminals. They commit crimes not because of prevailing circumstances but because of their diseased mind. These persons will be committing crimes whatever be the set up, whatever be the society. We cannot help them. Taking into account all these, I find from figures—after all statistics are more important than mere impressions that we have—that there has been considerable improvement in the law and order situation. This is reflected in the figures. As far as murder is concerned that is individual idiosyncrasies, we find there has not been much change in the picture. Still there is some improvement. In 1953 there were 971 cases, in 1954 there were 864 and in 1955 there were 881, a slight increase over the figure for 1954.

12-30 P.M. The figures with regard to "dacoity", which is a property offence, are 239 for 1953, 136 for 1954 and 87 for 1955. The figures in respect of "Robbery" are 503 for 1953, 422 for 1954 and 287 for 1955. For "house-breaking" the figures are 12,784 for 1953, 8,235 for 1954 and 6,639 for 1955. For "cattle thefts", the figures are 6,496 for 1953, 3,408 for 1954 and 2,732 for 1955. In regard to "ordinary thefts", the figures are 34,292 for 1953, 24,546 for 1954 and 20,189 for 1955. Taking grave crimes as a whole, the total figures are 55,225 for 1953, 37,611 for 1954 and 30,815 for 1955. When compared to 1953, it is about 58 per cent and when compared to 1954, there has been a decrease of nearly 20 per cent.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: The Hon. Minister has been pleased to give some figures. May I know whether those figures indicate to the cases reported or the cases detected and charge sheeted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They represent "true cases reported". That there has been considerable improvement in the crime situation augurs well not only with reference to the general law and order position in the country but it is also a reflection of the economic improvements that have taken place in this State. Therefore, the hon. Member Sri Kandasami need not go under the impression that there has been deterioration in the law and order situation. On the other hand there has been considerable improvement and I am hoping that there will be further improvement in the situation, during the year 1956. On the whole the law and order situation has improved. That aspect has got to be taken into consideration.

It has been mentioned by some hon. Members that the Police should behave in such a way so that the people could consider the Police force as their friend. I do agree. But who are the persons who could consider the Police as their friends? Certainly not the thief, dacoit or murderer. It is the innocent persons who could trust the Police always as their friend. But however eminent a person may be, be he a member of this House or be he an Hon. Minister even then he cannot afford to break the law thinking the police would not take action against him. However eminent a man

9th March 1956]. [Sri C. Subramaniam]

may be, he could never afford to break the law. Unless that feeling is instilled into their mind, there is no use of finding fault with the police force. I do agree that the police should behave as friends of the community as a whole. But that does not mean that they could be friends to those who break the law. Those who break the law have got to be dealt with by the Police. They cannot be friends to those who break the law, to a thief, dacoit or a murderer. If they are to be considered as friends to law-breakers also, then that will be a dangerous democracy. No one committing a crime could feel that he has got a friend in the Police and that he could indulge in committing crimes. On the other hand he should have the fear that the iron hand of the Police would pounce on him, if he breaks the law, and that he would be awarded the necessary punishment for his crime. I do hope that hon. Members would do their best to create such a feeling in the mind of the public. Of course the innocent persons could always look upon the police as their friends.

We are all interested in seeing that the Police function efficiently and properly in the State, so much so all the people would really feel, apart from their political inclinations or other inclinations, that here are persons who would protect the interest of all innocent persons in the State. For such a situation to be created, I do agree that we should see that we have a contented police force. I am glad that very many hon. Members, who participated in the discussion, stressed the necessity for paying the police constables, head constables and the Sub-Inspectors, adequately so that we could have a contented police force. May I say that the Government also are very much interested to have a contented police force. We do want the police constables, head constables and the Sub-Inspectors to be provided with normal living conditions. We do want them to be paid adequately. I do agree that the pay we are giving them cannot be called quite adequate. But we will have to take into consideration our financial position also. That is why apart from increasing their pay, we want to give them more amenities so much so, much of the burden they will have to bear otherwise, may be relieved. That is why we have now provided in the budget that the children of police constables and head constables would be given education free up to VIth Form. The great burden which they have to shoulder by way of paying school fees for their children is now relieved. The greater the number of children, the more is the burden. By the concession which we have now given, the greater the number of children, the more is the benefit they get. The greater the family, the greater is the relief. After all we should see that equitable relief is also granted with reference to the burdens which they have to bear. Therefore I am sure that this relief would be welcome.

So also we want to provide proper living conditions for them. We are providing this year and in the next year's budget Rs. 90 lakhs for this building programme. It is our intention to see that during the Second Five-Year Plan at least 80 to 85 per cent of our police constables are provided with Government quarters with all

[Sri C. Subramaniam] [9th March 1956]

amenities like lighting, water, street-lighting, sanitary conveniences, etc. Towards this goal, we are taking steps and even during the current year, we have made some progress and during the next year we hope to make greater progress. That will go a great deal in improving the economic condition of the policemen rather than giving them a rupee increase in their scale of pay. So also the Sub-Inspectors. They are finding it difficult to get residential accommodation when they go to out of the way places. Therefore it is necessary to see that housing accommodation is given to the Sub-Inspectors also. The same is also the case with regard to police officials in the City. So we have got a plan of providing housing facilities with all amenities to the police personnel and the cost for all these, comes to Rs. 4 crores. During the Second Five-Year Plan period, we have to finish this programme, either by including this scheme in the Second Five-Year Plan, or by getting a loan from the Government of India or from our own resources. It is our intention to see that this programme is pushed through. In addition to these facilities, there should be recreational facilities, sport facilities, etc., for our police force. I am sure, hon. Members would have found that our police force have been winning laurels on the sports field. In the recent All-India Sports, our police force has won the championship and have established their name in the sporting field. They have created many records. We are proud of the achievements of our police force and I am sure the congratulations of the entire House will go to these policemen for the distinction they have shown in the sports field. All these things are being encouraged so much so the policemen would feel, that the Government as representing the community, are taking all steps to make their lives as pleasant as possible in view of the fact that they have to discharge very difficult and delicate duties for the community. Therefore it is the intention of Government to give more amenities to these persons. With reference to the revision of scales of pay of these persons, hon. Members are aware how difficult it is with reference to our resources for the Second Five-Year Plan. But subject to that, we are trying our best to see that they get some sort of advantage during the Second Five-Year Plan period. Even though I am not in a position now to give a specific promise, I can assure that within the targets allotted to us, Government would take all possible steps to help them.

2.30 P.m. Sir, another matter was brought to the discussion by Mr. Gopala Goundar and this was with reference to police bundobast provided to the Ministers of Government. I am also not quite happy about that. After all, when a Minister goes about I do not see that it is necessary that policemen should stand wherever a Minister attends a function or on the sides of the road. We have, as a matter of fact, cut down the police bundobast already. But, I can give this assurance that I will again look into this matter and see that it is further reduced if it could not be given up entirely. As far as I am concerned I am prepared to hand over myself to the community as a whole and if they treat me well, it is all right and if they ill-treat me I am prepared to that also.

[9th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

It is not as if, so far as I am concerned or for the matter of that any other Minister is concerned, that we need police bundobast and that we have to be saved from our own people by the policemen being present by our side. As far as we are concerned there is no necessity to feel that we should need protection. But certain traditions have been created and those traditions die slowly. So far as I am concerned, I give him this assurance. I shall go into this question and see that the police bundobast is reduced to the minimum extent possible and, therefore, that will not be a cause for grievance as far as any hon. Member of this House is concerned. I shall look into this question as early as possible. (Interruption.) We are not so important persons. It is enough to give security to the Prime Minister, the President and such other high personages. We can afford to be lost and there are very many people to replace us. It is only persons who cannot be replaced that should be given security.

I am glad that hon. Member Sri V. Balakrishnan has mentioned about the need for policemen being courteous. I do agree that they should be courteous, and by being courteous, it does not necessarily mean, that they have to be loose and cannot be firm. They can be courteous and at the same time can be firm also. I am sure the Police Department is aware of this fact also and that is why they have arranged a "Courtesy Week" and that they will take more and more steps to see that policemen behave in a courteous way. Even with regard to the phone calls, they cannot speak in a gruff voice and can be courteous.

Then, Sir, Dr. Menon mentioned about the Malabar Special Police Force. It is most unfortunate on the part of Mr. Ratnam to have dragged in the name of Malabar Special Police. I would only say that Dr. Menon should not have taken too serious a notice of what Mr. Ratnam said about the Malabar Special Police Force. I am prepared to state here that the Malabar Special Police Force is one of the most efficient Police Units we have and if we want real and good policemen I am prepared to state that Malabar Special Police Force has been a true example of what an efficient Police Force is. Therefore, there is no use of blaming the Malabar Special Police Force—whatever the name may be. They are there for the purpose of acting in an emergency and they have to act in emergencies. As regards Mr. Ratnam's idea of using them as a Labour Force, perhaps when he becomes a Police Minister he will use labourers only as policemen. We have to keep such an emergency Force. I am glad to say that the Malabar Special Police Force and the Special Armed Police Force have been discharging their functions in a very sincere manner and in the most efficient manner. Particularly, Sir, I have to mention the yeoman services they have rendered in the flood relief work. But for the Malabar Special Police Force and the Special Armed Police relief could not have reached many corners in the flood affected areas. (Hear, hear.) They did wonderful work and our congratulations and our appreciation are due to them. If instead of that their name is being dragged into as Malayalees, it does not become the dignity of the House. It is no use crying to

[Sri C. Subramaniam] [9th March 1956]

create feelings of hatred against particular officials. After all I may tell the hon. Member that, even though reorganization may take place in the sense that we may have a Madras State without the Malabar area, even in that reorganized State I have absolutely no doubt that we will have to have many Malayalee officials functioning. They should not feel that they are not wanted here and that there is a feeling of bitterness against them. If we make them feel like that, to the extent we are paying them money to that extent we will not be getting real service from them. Many Malayalee officials will be going to the other State, I mean the Kerala State and thus they will be functioning in a neighbouring State. There are many fields in which we can co-operate if we want to co-operate. If we want to create an impression in the minds of the people in the neighbouring State that they are our enemies or that we are enemies to them, certainly such co-operation will become impossible. Therefore, I appeal to the hon. Member Mr. Ratnam and persons who think in that line to give up this attitude altogether. It is not going to benefit us in any other way. On the other hand it is bound to prove harmful. Therefore, I would appeal to the hon. Member and also those who think in that line to give up this attitude of preaching feelings of hatred against Malayalees, Kanarese or any other sections of the community. They will not in any way benefit those who preach this hatred, but it is, on the other hand, likely to injure them. Our Police Force has been functioning as a unit without sectional feelings of being Malayalees, Kanarese or Tamilians and it has been functioning as Madras Police Force. I would like to appeal to the House to foster more and more the feeling that it is the Madras Police Force wherever it is functioning and that, when it discharges its functions efficiently, sincerely and in a lawful manner, the support of the entire House will be with it. With this appeal I would request Sri N. Gopala Gounder at least as a gesture of goodwill to the Police to withdraw his Cut Motion and the House to pass the Demand unanimously, without any dissent.

SRI A. RATNAM : On a point of personal explanation, Sir. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய உரையைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் திருப்பித் திருப்பி என் பெயரையே அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசியதிலிருந்து அது தெரிகிறது. மேலும் என் உரைக்குப் பதிலாக அவர் கிண்டலாகப் பேசினார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should be brief in his statement.

SRI A. RATNAM : மலபார் போலீஸ் விஷயமாகப் பேசியதை அவர்கள் தப்பாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பீச்சு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு நான் போய் பார்த்தது பொய். கேட்ட விஷயங்கள் எல்லாம் பொய் என்று அவர் சொல்லலாம். ஆனால் சட்டத்தின் பேரில் தீர்ப்பு அளித்த நீதிபதியின் தீர்ப்புப் பத்திரம் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்துத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். நான் கமிஷனுக்கு அனுப்பிய கடிதத்தை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறேன். கடிதம் வரவில்லை என்று சொன்னால் அதற்குப் பொறுப்பாளி நான் அல்ல. இதுபற்றி ஜனவரி மாதத்தில் ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி கொடுத்திருக்கிறேன், அதுவும்

9th March 1956] [Sri A. Ratnam]

மறைக்கப்படுகிறது. அதையும் அவர்கள் பார்க்கவில்லை என்றால் தப்பு என்னுடையது அல்ல. நான் உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துச் சொல்வதில் பின் தங்கமாட்டேன். சொன்னதை தவறாகப் புரிந்து கொண்டால் அந்தத் தவறு என்னுடையது அல்ல.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Nowadays, I have become subdued a little bit even in my replies. Otherwise, in the ordinary course, I would have been more offensive and I would have been justified in being so.

* SRI M. JAGANNATHAN : Sir, during the course of my 12-40 speech, I pointed out that there should be some reform in the Police p.m. Uniform and that if only that suggestion is implemented, Government could effect economy and that there would be considerable savings which could be utilized to provide other amenities to the Police Constables. May I know what attitude the Hon. Minister has taken on that suggestion?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, if I had not touched on the very many points mentioned by many hon. Members, it does not mean that I have not taken notice of those points. After all in a reply it is not possible to answer all the points. But I may assure hon. Members that whatever points were made by various hon. Members during the debate here, they will be taken due note of and properly examined and action taken.

* SRI K. VINAYAKAM : Before we are asked to vote on this Demand, I would like to have a little clarification about the assignment of C.I.D.s. If C.I.D.s. dog political leaders or any other person, nobody need be worried over it, so long as they are not interested in subversive activities or inactivities to sabotage the Government and so long as their activities are above board. But my information is that even Ministers belonging to this Government have been dogged by C.I.D.s. Three Ministers including the Hon. Leader of the House, from the time he became the protagonist of Dakshina Pradesh, that is, four Cabinet Ministers including Mr. Subramaniam, have been shadowed by C.I.D.s. Is that a fact, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really grateful to the hon. Member. Not only now, but since I became a Minister, C.I.D.s. have begun to shadow me and it has become a normal part of security arrangements for a Minister. (Laughter.)

* SRI V. GOPALA GOUNDER : Sir, I have heard with minute attention the speech of the Hon. Finance Minister what all he said in defence of the Police Force. Even though I do not entirely agree with all he said in such glorious terms about the Police, but yet I feel that the explanation offered by him in defence of the Police is reasonable. In the concluding part of his reply he said that some more amenities would be provided to the subordinate police personnel—and that is the object of my cut motion—and also that the efficiency of the Police would be increased as far as possible

[9th March 1956]

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has no right of reply. I want to know whether the hon. Member is withdrawing or pressing his cut motion.

SRI V. GOPALA GOUNDER: I withdraw the cut motion, Sir.

The Cut Motion was by leave withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,37,65,800, under Demand XIV—Police.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XX—CO-OPERATION.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,06,90,800, under Demand No. XX—Co-operation.”

The co-operative movement has been making steady progress in this State. At end of June, 1955, the total number of societies of all types was 15,100, with a membership of 26.62 lakhs and their working capital was Rs. 64.72 crores. Out of this number, 10,489 were agricultural credit societies which cover 58.9 per cent of the villages and serve 23.5 per cent of the rural population. These societies issued loans to their members to the extent of Rs. 4.35 crores recording an increase of Rs. 85 lakhs over the previous year. Marketing societies also issued loans to the extent of about Rs. 80 lakhs as against Rs. 45 lakhs in the previous year. The Reserve Bank of India provided increased accommodation to the Madras State Co-operative Bank for financing the Central Banks both under short term and medium term.

The year 1955-56 has been one of great importance to the co-operative movement all over the country. In co-ordination with the Government of India and the Reserve Bank with their assistance, each state is taking steps for the development of co-operative credit marketing and other economic activities broadly on the lines recommended by the Rural Credit Survey Committee. Under the scheme of Integrated Rural Credit and Marketing included in the Second Plan of our State, the co-operatives are expected to provide annually three times the volume of credit now provided by them to the agriculturists. By the end of the next Plan Period, the agricultural credit societies are expected to cover 75 per cent of the villages and serve 50 per cent of the rural population. These societies together with the marketing societies and land mortgage banks should annually provide credit to the cultivators to the extent of Rs. 15 crores, meeting thereby 21 per cent of the credit requirements of the cultivators in the State.

[9th March 1956] [Sri A. B. Shetty]

Four hundred large sized societies including 25 rural banks will be organised at the rate of 80 large sized societies and 5 rural banks per year. The activities of the existing credit societies will be intensified. Loans will be given on the security of anticipated crops of the members so as to extend the credit facilities to the smaller cultivators. Twenty-five land mortgage banks will be organised and special emphasis will be laid on loans for land improvement. A major feature of this scheme of expansion will be the participation by the State in the share capital structure of financing banks and large sized societies. The administrative and supervisory staff will be strengthened and subsidised to some extent.

On the marketing side, 30 new marketing societies will be established, of which 4 will be formed during the next year and the marketing activities will be expanded so as to handle at least 10 per cent of the surplus agricultural produce brought to the mandies. The existing co-operative wholesale stores will be reorganised as District Supply and Marketing Societies and this process is already going on. A State Co-operative Marketing Society will be established during the second or the third year of the Plan Period. The marketing societies, the large sized societies and the existing credit societies will put up 391 godowns for the storage of their members' produce with the help of Government loans and subsidies. Fifty-eight of these godowns will be constructed during the next year. Marketing societies will also undertake processing activities with loan assistance from Government.

Preliminary to the implementation of the main scheme of integrated rural credit and marketing on a State wide basis, a pilot scheme is being worked since January 1956 in two select taluks in each of the six districts chosen for this purpose. The 25 Rural Co-operative Banks which have been established on limited liability basis for the provision of medium term loans have been welcomed by the co-operators. They have been able to raise large share capital from the members and attract deposits from non-members also.

The Central Land Mortgage Bank with its net work of 73 primary banks continued to do useful work during the year. More loans are being issued for land improvement and for periods less than 20 years. The debentures have been oversubscribed. In the Second Five-Year Plan, the business of these banks will be accelerated and greater emphasis laid on loans for land improvement.

The Milk Supply Unions and Societies continued to function satisfactorily and their production and sales improved. They have been the major supplies of milk to the State hospitals in the city and the mufassal. One hundred and fifty new milk co-operatives will be formed during the next five years and Government loans on an increased scale will be provided through them for the purchase of milch animals. The other schemes for the development of milk production include the installation of pasteurisation plants, the establishment of salvage farms and cattle breeding societies.

[Sri A. B. Shetty] [9th March 1956]

The consumers' co-operative societies have had a bad time after the removal of controls over foodgrains. Special efforts are being made to weed out bad societies and retain those which will survive under conditions of normal trade.

The Urban Housing Societies provided loans to the extent of Rs. 33.98 lakhs and 456 houses were constructed during the year. They also implemented the Low Income Group Housing Scheme sponsored by the Government of India. The Rural Housing Scheme is yet to become popular. Plans have been evolved for houses at a minimum cost of Rs. 800. Under the subsidised Industrial Housing Scheme of the Government of India, societies have been formed for the benefit of the workers of three mills and of a Litho Works. In the Second Five-Year Plan, a sum of Rs. 195.25 lakhs has been provided under the urban housing schemes for the construction of 2,660 houses and Rs. 103.25 lakhs under the Industrial Housing Scheme for the construction of 5,000 houses.

The assistance provided by the Government of India out of the Cess Fund has enabled the weavers' co-operatives to make considerable headway. Fifty-one thousand seven hundred and ten looms have been brought into the co-operative fold making a total of nearly 25 per cent of the looms in the State which number nearly 5 lakhs. Their production and sales have been increased. A sum of Rs. 100 lakhs has been given as loans to provide working capital to these societies. Two hundred and seventy-five depots in addition to 53 emporia have been established to arrange for the marketing of goods. Improved appliances free of cost are being distributed to the weavers' co-operatives. A sum of Rs. 61.04 lakhs has been spent by way of rebate to consumers in order to encourage sales. It is proposed to establish a second spinning mill during the Plan Period. Three co-operative societies for the establishment of sugar mills have been organised in the districts of North Arcot, Coimbatore and Chingleput. A sum of Rs. 30 lakhs has been provided for Government to take shares in these mills. Increased attention is being paid to improving the jaggery manufacturing industry and finding a market for the goods produced by the co-operatives.

The various schemes in force and proposed to be launched during the Plan Period require a large number of trained men at all levels for management of societies, supervision, audit, etc. A new training institute has been set up at Kozhikode this year and it is proposed to establish another institute at Madurai during the next year. The Central Institute at Madras will be upgraded into a College. Government have also a proposal for the training of panchayatdars and members of co-operative societies in the principles and practice of co-operation on a State wide basis.

Steps are being taken to tighten up the control over the societies. Supersession of societies is being done in necessary cases, and criminal complaints are being filed in cases of misappropriation of funds by office-bearers or employees.

9th March 1956] [Sri A. B. Shetty]

It may be said, in conclusion, that the co-operative movement has entered upon a new era of planned development with the full support of the resources of the Central Government and the Reserve Bank of India. The co-operative staff, official as well as non-official, and the public should give their full co-operation in strengthening the co-operative institutions and enabling them to play their part in the economic development of the country in future.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,06,90,800 under Demand No. XX—Co-operation.” 12-50 p.m.

SRI M. NARAYANA KURUP : Deputy Speaker, Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

“ That the allotment of Rs. 1,06,90,800 under Demand No. XX—Co-operation be reduced by Rs. 100 ” with a view to discuss the indifference of the Government to reorganize the Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar and delay in the settlement of their accounts.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 1,06,90,800 under Demand No. XX—Co-operation be reduced by Rs. 100.”

The Demand and the Cut Motion are before the House for discussion.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad that the Hon. the Minister for Co-operation referred to the importance of the subject especially when we are having ambitious plans for execution. We know that the Government have been more and more increasing its sphere of industrial activity in the public sector with the result that more and more powers are being concentrated in the hands of the Government. It is true that we have a democratic Constitution. While our Constitution may be theoretically democratic, unless we take care that the developments may be such, we will be actually moving towards State capitalism. It is well-known that the greater the centralisation in the field of politics and economics, the greater the tendency will be towards State capitalism. We cannot usher in socialism or any other form of democracy simply by nationalising institutions or by Government attending to all the needs of the people even in the smallest detail. Therefore, in order that we may have truly democratic decentralised form of Government, it is indispensable that the only field that can be developed and which is useful is the field of co-operation. While the Central and State Governments may deal with heavy industries and industries of great importance, unless the co-operative field is able to appropriate to itself at least the medium-scale industries and cottage industries and thereby help the villagers to develop their life in all its aspects, it may be that we cannot enjoy real *Swaraj* though we may still possess political independence.

[Sri M. Narayana Kurup] [9th March 1956]

The Hon. Minister gave imposing statistics. We are to-day very well advanced in the field of statistics, but that is not enough. If we read the Administration Report on Co-operation, we find that there are varieties of societies in large numbers, but apart from fulfilling the need to keep up the statistics, what is the actual work turned out by these societies? In some fields they are practically negligible. For instance, take the question of Housing Societies. The Hon. Minister said that more than 450 houses have been constructed. But I hope that there are more than twenty Rural Housing Societies that have been in existing for years, but still they have not so far constructed a single house. Therefore, the mere existence of societies is of very little significance to us. We are concerned with concrete results.

Speaking broadly, what are our immediate objectives in which the co-operative field can be expanded? Viewed in that line, the book entitled "the Report of the Rural Credit Survey Committee" is a very revealing one. It is seen that in spite of all our boasting and in spite of the fact that we are the second best in the field of co-operation, the help which we could render to the rural folk is yet very little. It has been repeated that the societies were able to provide only about 3½ per cent of credit to the people. Therefore, our main concern should be how to provide cheap and necessary credit facilities in sufficient bulk to the rural folk. Now, the Hon. Minister said that a credit of more than Rs. 4 crores was given to the people.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member can continue his unfinished speech on Monday, the 12th.

The House is now adjourned and will meet again at 9 a.m. on Monday, the 12th March 1956.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 12th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Palladam-Cochin Frontier Road

* 3327 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM (on behalf of Sri A. Senapati Gounder): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that tenders were invited for the District Board works of improvements to Palladam-Cochin Frontier Road—miles 9/0 to 17/0;

(b) whether it is a fact that the lowest tenderer was not recommended by the President, District Board, Coimbatore, for this major work costing over a lakh of rupees, and that another contractor who quoted about Rs. 1,300 over the amount of the lowest tenderer, was recommended; and if so, why; and

(c) what action the Government propose to take to prevent this avoidable loss to the Government?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

Official Language Commission

(* Questions Nos. 3358 and 3359 taken together and answered.)

* 3358 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have forwarded the views of this Legislature, regarding the questionnaire of the Official Language Commission;

(b) whether a copy of the answer given to the questionnaire will be placed on the table of the House; and

(c) the principles adopted by the Government in answering the questionnaire?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Copies of this Government's answers to the questionnaire together with the Explanatory Memorandum prepared by this Government in regard to the language problem, have been placed on the table of this House on the 25th February 1956.

[12th March 1956]

(c) The Explanatory Memorandum forms the basis of the answers to the questionnaire.

* 3359 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any evidence was given before the Official Language Commission at Madras on behalf of the Government; and

(b) if so, the recommendations made by the Government regarding the adoption of official language in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Copies of the answer to the questionnaire and the Explanatory Memorandum containing this Government's views on the language problem have been placed on the table of this House on the 25th February 1956.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Does the Government recognize the fact that study of English is essential for international purposes? If so, both in the Explanatory Memorandum and in the answer to the questionnaire, the feelings of South Indians that a study of English for international purposes and study of regional language for local and national purposes will do, have not been properly voiced forth. Why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, sufficient emphasis has been laid in the Memorandum with reference to the importance of English. So also, the importance of regional language has been emphasised. While we are very much concerned with international language, I am sure the hon. Member will also look into the aspect whether a common official language will not be necessary for All-India purposes.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, will it be possible for the Hon. Minister to give us an idea about the reaction which our Memorandum had upon the Members of the Official Language Commission or about the reaction from the Centre towards our attitude as far as this language question is concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The reaction to the Memorandum was given by the Chairman of the Commission in one of the speeches he made in Madras. It gives a fairly good indication of the reaction the Commission had with reference to our answer.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Does the Hon. Minister agree with the view that Hindi is as foreign a language to South Indians as English?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Hindi is nearer to us than English. But, from the utilitarian point of view, we consider we should attach a little more importance to English. We will have to recognize that we have to function in India as one unit

[12th March 1956]

and for that purpose, an official language for All-India will be necessary.

SRI V. R. NAGARAJAN: Is not Hindi more foreign to us, South Indians, than English and, if so, what is the exact recommendation made by this Government regarding the adoption of Hindi as the official language?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have agreed to the adoption of Hindi as the official language. But, how it should be introduced, in what stages it should be introduced, etc., we have indicated in the Memorandum. I am not prepared to agree with the hon. Member that Hindi language is more foreign to us than the English language.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, Sri Rajagopalachari came out with a statement that English ought to be the National Language as well as the International Language and Hindi should not play any part in the language of our State. Has Sri Rajagopalachari anything to do with the shaping of our State policy, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am glad the hon. Member is quoting Sri Rajagopalachari now for this purpose. But, as far as the Government are concerned, we have indicated our point of view and our policy in the Memorandum.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I am afraid the Hon. Minister for Education has taken the question on the face value. It is not the distance with which we are worried about. Hindi language is foreign to us in the sense that the number of people who are familiar with the language either to speak or write, are negligible when compared to the number of people who can use the English language freely in South India. Such being the case, a wealth of that kind which has been earned during a period of 200 years, why should this Government be adopting an attitude of apathy towards English when compared to Hindi?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member has completely misunderstood the purport of the Memorandum. Sir, I do agree that many people do know English here and that is due to the fact that there was foreign (English) domination for two centuries and more. But, why it happened, is a quite different thing. As a matter of fact, more people know English here, in the South, than Hindi. But, with reference to India, as a whole, after considering the entire aspect, it has been decided that Hindi should be the official language and it has been adopted in the Constitution also as the All-India language. It is the intention of this Government not to go behind the provisions of the Constitution.

T.B.T. Motor Service, Limited, Palghat

* 3360 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Labour Officer,

[12th March 1956]

Kozhikode, has made any recommendation to the Government to refer the labour dispute regarding the retrenchment of five workers from T.B.T. Motor Service, Limited, Palghat, Malabar, in November 1953 for adjudication and if so, the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The Government have referred for adjudication only the issue relating to the non-employment of conductor Sri R. Ramakrishnan, an ex-employee of T.B.T., Limited, Palghat. The other four employees of T.B.T., Limited, Palghat, who were checking inspectors are not "workmen" within the meaning of the Industrial Disputes Act, 1947. Their cases have not, therefore, been referred to the Tribunal for adjudication.

* 3361 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri T. C. Narayanan Nambiar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the five workers of the T.B.T. Motor Service, Limited, Palghat, who were dismissed by the Management in 1953 and the Malabar Motor Transport Employees' Union, Palghat, have made any representations to the Government with regard to the dismissal of the workers; and

(b) if so, the action taken thereon.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Government have examined these representations in consultation with the Commissioner of Labour and have referred for adjudication only the issue relating to the non-employment of the conductor Sri R. Ramakrishnan, an ex-employee of T.B.T., Limited, Palghat.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, may I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that the conductors are transferred as Checking Inspectors and Checking Inspectors are transferred as conductors in almost all the bus companies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Whether it is a fact or not, that is not relevant with reference to the answer to this question. The other four employees were Checking Inspectors and under the decision of the Industrial Tribunal, they do not come under the definition "workmen". Therefore, their cases should not be referred to for adjudication.

9-10 a.m. SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. Minister when the Labour Officer sent the report to the Labour Commissioner recommending the case for being sent to adjudication and when the Commissioner referred the matter for adjudication?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Labour Officer took up conciliation of the dispute on 15th May 1955 and submitted the final report in December 1955. Government examined the report of the Labour Officer and they had to go into

[12th March 1956]

the question of the decision of the Industrial Tribunal and they had to take some time. After ascertaining the position they have referred the matter for adjudication.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Government take necessary steps to place the Checking Inspectors on a par with the conductors employed in bus companies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This is a matter for decision by the Industrial Tribunal. If any appeal is taken to the appellate tribunal, the position might be clarified.

SRI K. P. GOPALAN: Even if the Checking Inspectors do not come under the purview of the Industrial Disputes Act, will the Government be pleased to see that proper recommendation is made to the Central Government to include them also under the purview of the Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As I have already stated, now that there is a decision of the Industrial Tribunal, it would be better to have it referred to the appellate tribunal.

Valappadi Co-operative Stores, Salem district

* 3362 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) when the Valappadi Co-operative Stores (Salem district) was ordered to be liquidated;

(b) whether any liquidator was appointed for the purpose; and if so, when;

(c) whether the liquidator has completed his work;

(d) whether any refund of shares was made to the shareholders; and

(e) if not why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) The registration of the Stores was cancelled on 7th February 1946.

(b) Yes, Sir. A liquidator was appointed on 7th February 1946, but he took charge only on 26th June 1946.

(c) & (d) No, Sir.

(e) The assets so far collected have been utilized for discharging the dues to the extent of Rs. 1,699-10-0 to the Salem Co-operative Central Bank. There are still assets to be collected. After collecting all the realizable assets, steps will be taken to refund the share amounts pro-rata.

[12th March 1956]

Sea Erosion at Tricarapur

* 3363 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there has been sea erosion at Tricarapur in Kasargode taluk, South Kanara district;

(b) if so, the extent of the damage caused; and

(c) the steps taken by the Government to prevent further erosion?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) There has been slight erosion in South Tricarapur village within the last five years

(b) About 25 acres consisting mostly of barren sandy shore lands and about 4 acres consisting of bits of a few coconut gardens have been affected.

(c) The damage so far caused is small. The existing conditions do not warrant the taking up of any costly preventive steps which would be quite disproportionate to the damage caused.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether the Government have considered the proposal to cut open the bar which stands closeby at present?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is being examined, Sir.

Backward Classes Welfare Board

* 3364 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to constitute a Backward Classes Welfare Board in the State; and

(b) if so, when it will be constituted?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) No, Sir. But there is a Backward Classes Advisory Committee functioning in the State since October 1949.

(b) Does not arise.

SRI V. R. NAGARAJAN: Have the Backward Classes Commission submitted their report and if so, what are their recommendations in this regard?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: This question relates to the Backward Classes Advisory Committee of the State of Madras. I do not know whether there is any bearing to the supplementary put by the hon. Member. However, I may say that the Commissioner's report is still under the consideration of the Government.

SRI S. RAMALINGAM: May I know who are the members of the Committee?

12th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: It is a very long list. I do not know whether I can read it. I do not have the names of the Members of the present committee.

SRI K. R. VISWANATHAN: When was this advisory committee constituted and what is the term of the members?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, the committee is reconstituted every year. The last committee was reconstituted on 2nd January 1956.

SRI V. BALAKRISHNAN: Unlike the Block Development Advisory Committee, is not this committee well formed, justly formed and formed on an all-party basis?

MR. SPEAKER: It is the opinion of the hon. Member. Supplementary questions are intended only to elicit facts and not for giving expression to opinions.

Perambalur Panchayat Board

* 3365 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri M. Palanimuthu): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the result of the enquiry into the alleged irregularities of the Perambalur Panchayat Board in Perambalur taluk, Tiruchirappalli district; and

(b) the persons who were responsible for the alleged irregularities and the action taken against them?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: (a) & (b) It is reported that the Additional District Panchayat Officer has received a complaint against the Executive Officer, Perambalur Panchayat and that the matter is being enquired into.

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: இந்த ஒழுங்கினங்கள் எந்த விதமான ஒழுங்கினங்கள் என்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: அதுதான் விசாரணையில் இருக்கிறது.

SRI S. RAMALINGAM: இந்தப் புகார் எப்பொழுது செய்யப்பட்டது? விசாரணை முடிய எவ்வளவு நாட்கள் பிடிக்கும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: புகார் அக்டோபர் 1955-ல் வந்தது. அது இன்னும் ஒரு மாதத்தில் முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

Tripartite Enquiry Committee on Minor Engineering Industry

* 3366 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the report of the Tripartite Enquiry Committee on Minor Engineering Industry will be placed on the table of the House; and

[12th March 1956]

(b) the recommendations that have been implemented by Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 'No, Sir. The attention of the Hon. Member is invited to my answer to the supplementary question put by Sri K. Vinayakam, while answering question No. 1039 on 3rd March 1955.

(b) A note * is placed on the table of the House.

House-sites for Harijans

* 3367 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Kattimuthu): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of Harijans that had applied for assignment of house-sites in the current year up to 30th September 1955 in Valancharam village in Kallakurichi taluk; and

(b) the action taken on those applications?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) None, Sir.

(b) Does not arise.

* 3368 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to the answer given to unstarred question No. 337 on 2nd August 1955—

(a) whether the allocation of house-sites to the Harijans of the Kilpettai village in Tindivanam taluk has since been made; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) No, Sir.

(b) While approving the proposals of the Collector no orders were passed regarding the cost of acquisition. The Government have since approved the proposal of the Collector that the entire cost of acquisition may be met by Government. The Collector has promised to allot sites to the Harijans before March 1956.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know Sir, how many Harijans have applied for house-sites and how many of them are really going to be given house-sites.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I do not have the figures with me now. But the hon. Member himself put a supplementary question last time and in response to that the Collector examined the proposal and has stated that all those who have applied for house-sites will get them.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Apart from the Harijans applying for grant of house-sites, is not a duty cast on the officials concerned to find out whether the Harijans are suitably housed and where they are in need of house-sites, to take action suo moto?

* Printed as Appendix on page 452 infra.

[12th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Yes, Sir. All these factors are taken into consideration when the house-sites are assigned.

Kerala Soap Works, Kozhikode

* 3369 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total output of the Kerala Soap Works at Kozhikode during the year 1954-55; and

(b) the total amount paid to the Managing Agents by way of commission?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Quantity—372 tons, 6 cwts. and 50 lb. Value—Rs. 5,16,784.

(b) The institute is being administered departmentally and there are no Managing Agents. The question of payment of commission to Managing Agents does not therefore arise.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Minister aware of the fact that recently products of this factory such as soap, tooth paste and other toilets were distributed to the Members of the Public Accounts Committee? If so why was this favour conferred upon the Members of that Committee only resulting in discrimination of those Members from other Members of the Assembly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information about it, Sir. But I take the information given by the hon. Member. The Members of the Public Accounts Committee are in the privileged position of verifying the accounts of the Government and if they wanted to test the quality of the goods produced, they have to be supplied to them in order that they may be in a position to satisfy themselves whether the quality is satisfactory. (Laughter.)

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: മൈസൂർ ചരണ സോപ്പിനും മറ്റു ചരണ സോപ്പിനും മൈസൂർ ഗവണ്മെന്റ് നല്ല പ്രസിദ്ധീകരണം നൽകിക്കാണുണ്ടു്. അതുപോലെ കേരള ചരണസോപ്പിനും കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധീകരണവും വരുത്തുവാനും ഗവണ്മെന്റ് ഏല്പാക്കുമല്ലോ? 9-20 മ.മ.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: കേരളാ സോപ്പ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പற்றിയും പിഴവരും ചെയ്യപ്പെട്ടതാണ് വരുമിറുതു.

SRI V. BALAKRISHNAN: When the members of the Public Accounts Committee visited the Kerala Soap Institute were they in such a state of sanitary condition as to require soap for washing their persons?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I see that the members of the Committee were presented with these samples when they visited the Institute. But I would like to tell hon. Members that if they also happen to visit the factory, and I would invite them to visit the factory, I shall see they are also supplied with samples.

[12th March 1956]

SRI S. RAMALINGAM: கேரளா பாக்டரியில் தயாராகும் பொருள் களுக்கு மார்க்கெட்டில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறதா, இல்லையா? கிராக்கி இல்லையென்றால், கிராக்கியை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கேரளா பாக்டரியில் தயாராகிற சோப் மைசூரில் தயாராகும் சோப்பைக் காட்டிலும் தரத்தில் குறைவானதல்ல. கேரளா சோப்புக்கு இன்று அதிக பிரசாரம் இருந்தால் இன்னும் அதிக கிராக்கி இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதை பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்றால் அதிகம் பணம் செலவு செய்யவேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister assure us that these samples were not given to the members of the Public Accounts Committee more as a bait to tempt them than to satisfy them about the quality of the soaps, etc., manufactured there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government are quite satisfied about the quality of the articles manufactured there. So, there is no need to tempt any of them, even if they are amenable to such temptation.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, it is a serious reflection on the Members of the House that they could be purchased by the supply of these small soaps. I hope that insinuation was not intended. Anyhow, the hon. Member may assure the House he meant no such insinuation.

SRI K. VINAYAKAM: I never meant any insinuation. It was only for the sake of eliciting more information from the Minister that the question was worded in the manner it was done. No insinuation was meant at all.

MR. SPEAKER: It is not quite proper for the hon. Member to have said that.

SRI K. T. RAJU: தனி நபர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு இந்த காலத்தில் விளம்பரம் அதிகமாக இருக்கிறது. சினிமாப் படங்களுக்கும், லக்ஷ், மார்க்கோ போன்ற பொருள்களுக்கும் பிரமாதமான விளம்பரங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், சர்க்காரால் தயாரிக்கப்படும் சோப்புகளுக்குப் போதுமான விளம்பரம் இல்லை. இப்பொழுதெல்லாம் விளம்பர காலமானபடியால் சர்க்கார் உற்பத்தி செய்யும் சோப்புகளுக்கும் நல்ல விளம்பரம் செய்யவேண்டியதவசியம். அதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது உண்மைதான். ஆகவே, சர்க்கார்கூட விளம்பரத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

SRI K. P. GOPALAN: Are Government aware that there was a post of Business Manager in the Kerala Soap Institute formerly and that he used to canvass orders for the Kerala soaps in the City of Madras? Now that post has been abolished and so the Institute is not getting orders on the same scale as before. Will the Government be pleased to take steps to see that the post is revived so that more orders may be secured for the Kerala soaps?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know whether the sales were affected on account of the absence of the Business Manager. Anyhow, a separate question may be put.

[12th March 1956]

DR. U. KRISHNA RAO: At a meeting of the Public Accounts Committee, the question of quality of the products of the Kerala Soap Institute was discussed. The Committee wanted to find out what are the products manufactured at the Institute and how they compare with other products with regard to packing, size, usefulness, etc. It was suggested that samples might be given to the Members. Is it not a fact, Sir, that this was the purpose behind the distribution of samples and not any other?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That was exactly so and that is what I have answered.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know whether the Kerala Soap Institute is getting any subsidy from our Government or from the Central Government and if so, the quantum of such subsidy?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of subsidy. This is managed by the State Government.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister be pleased to state the cost of production of these 370 tons of soap at the Institute and the amount realised by way of sale? May I know whether it is profitable or not and if profitable, what is the profit got during the year 1954-55?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have explained the value of these soaps. There is no loss but the margin of profit is small.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Mr. Vinayakam is very anxious to test the Kerala soaps personally. Will the Hon. the Minister be pleased to give him samples of these soaps? (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the hon. Member would care to go to Calicut and visit the factory, I would advise the Kerala Soap Institute to present him with samples.

SRI K. P. GOPALAN: The Hon. the Minister said that the Government were spending money on advertisement of these soaps. But I see no such thing is done. If we take newspapers like "The Hindu" and those in Malayalam, we find no advertisement there. Will the Government be pleased to see that more advertisement is given so that more orders may follow and more profits accrue to the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already stated that the Government have been looking into the question of enlarging publicity.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The House seems to feel that Mr. Vinayakam feels the need for these soaps very badly. (Laughter.) Therefore, may I make a suggestion that a free cake be passed on to him?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I shall very gladly accept the suggestion of my Hon. Colleague.

[12th March 1956]

District Prohibition Advisory Committee, Tirunelveli

* 3370 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM (on behalf of Sri R. S. Arumugam): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether any M.L.As. have been removed from the District Prohibition Advisory Committee of Tirunelveli and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Nine M.L.As. have been removed from membership of the Tirunelveli District Prohibition Advisory Council by a resolution of the Council for their failure to attend consecutively three or more meetings of the Council without intimation to the Chairman, of the circumstances which prevented them from attending the meetings, and after giving them due notice.

SRI A. RATNAM: மதுவிலக்கு அட்வைஸரி கமிட்டிக் கூட்டங்கள் அநேகமாக அசெம்பிளி நடக்கிற காலங்களில்தான் நடத்தப்படுகின்றன. ஆகையால் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அதில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது அங்கத்தினர்களை நீக்குவது தவறு அல்லவா என்று வினவுகின்றேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: சட்டசபை நடக்கும்போது அட்வைஸரி கமிட்டிக் கூட்டங்கள் வைக்கக்கூடாதென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். சட்டசபை நடக்கும்போது கூட்டங்கள் வைக்கப்பட்டால் அங்கத்தினர்கள் அதன் காரணத்தை விளக்கி கடிதம் எழுதிவிடலாம். மூன்று கூட்டங்களுக்கு அங்கத்தினர்கள் தொடர்ந்தாற்போல் வரவிட்டாலும், அல்லது வர இயலாததன் காரணத்தை விளக்காவிட்டாலும் கட்டாயமாக அங்கத்தினர்கள் கமிட்டியிலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: It is stated that the membership of the committee can be retained if a member attends the third meeting of the committee; there is a difficulty here. If there is a session of the Assembly coinciding with the third meeting of the Prohibition Advisory Committee, the member cannot attend the latter. Will the Government see that the members of the Assembly who are unable to attend the committee meeting on account of the session are not disqualified on the ground they have not attended three meetings consecutively?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Apart from the difficulty mentioned by the hon. Member, elementary courtesy requires that the member should write a letter to the Chairman of the Committee informing him of the circumstances which prevent him from attending the meeting. I do not think there will then be any necessity for the removal of the member from the Committee.

Sugar Factory at Kolanur

* 3371 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the date of the order in which sanction has been accorded to the East India Distilleries and Sugar Factories, Limited (Messrs. Parry & Company, Limited) to start a sugar factory at Kolanur, South Arcot district;

[12th March 1956]

(b) the terms of the agreement for running the sugar factory; and

(c) when the factory will start functioning?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) On 1st July 1954, the East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, was granted a licence by the Government of India under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 for the establishment of a sugar factory at Kolanur.

(b) The following are the principal conditions attached to the licence as subsequently amended:—

(1) “Effective steps” for the establishment of the undertaking should be taken within 18 months from the date of issue of the licence;

(2) the undertaking should be established within 30 months from the date of issue of the licence; and

(3) the undertaking should have a daily cane crushing capacity of 800 tons.

(c) According to the licence, the factory should go into production by 1st January 1957. The promoters are reported to be taking necessary steps to this end.

* 3372 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to start a sugar factory in Kolanur village and in South Arcot district; and

(b) if so, whether it will be taken up under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government do not propose to establish a sugar factory at Kolanur themselves. But a private concern has been granted a licence to set up a sugar factory in that village. The factory is expected to be set up before the end of 1956.

SRI A. RATNAM: கொலியனூர் சர்க்கரை ஆலையை கூட்டுறவு முன் 9-30 மாக நடத்துவதற்கு ஏதாவது மனுக்கள் வந்திருக்கிறதா? இ.ஐ. . . அண்டு எஸ்.எப். கம்பெனியைத்தவிர தனிப்பட்ட நபர்கள் யாராவது மனு செய்துகொண்டிருக்கிறார்களா? இ.ஐ.டி. அண்டு எஸ்.எப். கம்பெனிக் காரர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 500 செக்யூரடி டெபாசிட் வசூல் செய்து அந்த ஆலையை நடத்துவதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்களா? அது விஷயமாக அரசாங்கத்துக்கு புகார் வந்திருக்கிறதா? அதைப் பற்றி அரசாங்கம் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கூட்டுறவு முறையிலே நடத்துவதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு ஒன்றும் தகவல் இல்லை. இந்தக் கம்பெனியாரைத் தவிர வேறு இரண்டு பேர்களும் கொலியனூரில் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கம்பெனிக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருப்பதால் அவர்கள் மனுக்கள் கவனிக்கப்பட முடியவில்லை. ஆனால் சமீபத்தில் இந்தக் கம்பெனியார் கொலியனூரில் உள்ள சர்க்கரை ஆலையை பாண்டிச்சேரிக்குப் பக்கத்திலுள்ள பள்ளியனூர் கிராமத்துக்குக் கொண்டுபோவதற்காக சர்க்காருடைய சம்மதத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அதற்கு சம்மதம் அளித்திருக்கிறது. ஆனால், கொலியனூரில் அவர்கள் வாங்கியிருக்கிற

[12th March 1956]

லேசென்னை 'சரண்டர்' செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, இனி வேறு இண்டஸ்ட்ரியல் கம்பெனிகள் இங்கே சர்க்கரை ஆலையை நடத்துவதற்கு முன் வந்தால் அது கவனிக்கப்படும்.

SRI V. GOPALA GOUNDER : Is it a fact that the opening of this factory at Kolianur was objected to by the Pondicherry Government because they wanted to open another factory in Pondicherry State very near Kolianur?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government of India have their own proposal to start the factory in Pondicherry. But this concern came to us and told us that they would consider the functioning of their factory itself in Pondicherry in the place of the factory that was proposed by the Government of India. We agreed to that course saying that this could be given to some other concern.

SRI K. T. RAJU : சர்க்கரை ஆலையில் சர்க்கார் ஒரு பங்குதாரராக இருப்பதற்கு ஆலோசனை இருக்கிறதா? அப்படி இல்லையென்றால் சர்க்கார் அந்த ஆலையில் பங்குதாரராகச் சேருவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சர்க்கரை ஆலையில் சர்க்கார் ஒரு பங்குதாரராக இருப்பதாக உத்தேசமில்லை. சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையில் சர்க்கார் அம்மாதிரி பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமும் வரவில்லை.

SRI V. R. NAGARAJAN : The Hon. Minister was saying that the original proposal to locate the factory at Kolianur has been changed and that it would be located at Pallianeeelinur. Is that decision final or will it be further changed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I can't say this is final. So many other factors have to be considered. I do not know at what stage the establishment of the factory at Pondicherry State stands at present.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Will the Hon. Minister be pleased to state who are the two other persons who applied for licence apart from Parry & Co.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI K. ARANGANATHAN : முன் ஒரு சமயத்தில், சர்க்கரை ஆலையில் விவசாயிகள் தங்களுக்குப் பங்குகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டால் அவர்களைப் பங்குதாரர்களாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி. செய்வார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் உரைத்தார். பாரி கம்பெனி 10 லட்ச ரூபாய்க்குமேல் முன் கடனாக வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்கடன் கொடுத்தவர்களை பங்குதாரர்களாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி கடன் கொடுக்க முன் வந்த விவசாயிகள் முன்பே என்னிடம் வந்திருந்தால் இந்த விஷயத்தைக் கவனித்திருக்க முடியும். அவர்கள் ஒருவருக்குமேல் ஒருவர் விழுந்து கடனை கொடுப்பதற்கு முன்வந்தார்கள். இதைப்பற்றி புகார் வந்தபொழுது சர்க்கார் விசாரித்தார்கள். கொலியனூர் பாக்டரியை பாண்டிச்சேரிக்கு கொண்டுவரவதால், வாங்கின கடன்களை திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவதாக இந்தக் கம்பெனியார் சொல்லுகிறார்கள்.

[12th March 1956]

SRI A. M. RATHNASWAMI : What is the general procedure followed by Government in regard to recommendation for starting a factory in a district? May I know whether there are restrictions in regard to certain districts where more than one factory is desired to be opened?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The main basis is availability of sugarcane in the area concerned.

SRI S. RAMALINGAM : கொலியனூர் பாக்டரியை பாரி கம்பெனி பாண்டிச்சேரியில் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் சம்மதித்திருப்பதாகவும், இந்தக் கம்பெனியாரிடம் கொலியனூரில் இருக்கக்கூடிய லேசென்னை 'சரண்டர்' செய்யும்படி சொல்லியிருப்பதாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார். அவர்கள் வாங்கிய கடனை வசூலித்து கூட்டுறவு முறையில் ஒரு பாக்டரியை நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா? அல்லது தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்துவதற்கே விட்டுவிடப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூட்டுறவு முறையிலே இந்தத் தொழிலை சர்க்கார் ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவது பிரச்சனை அல்ல. தனிப்பட்ட நபர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்து, முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

SRI M. S. SELVARAJAN : சில காலத்துக்கு முன் பாரி கம்பெனி குலசேகரப்பட்டினத்தில் ஜீனி ஆலை நடத்தி வந்தார்கள். இதை சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பே அவர்கள் நிறுத்தி விட்டதால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அதே பாரி கம்பெனிக்கு புதிதாக மற்றொரு தொழிற்சாலை நடத்துவதற்கு லேசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன் மாதிரி இந்தத் தொழிற்சாலையையும் இடையில் நிறுத்தி விடாமல் இருப்பதற்கு பாதுகாப்பு என்ன இருக்கிறது. அதோடு கூட குலசேகரப்பட்டினத்தில் பாரி கம்பெனி அந்தத் தொழிற்சாலையை மறுபடியும் ஆரம்பிப்பதற்கு தூண்டுதல் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 'குலசேகரப்பட்டினத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலையின் நிலைமையைப் பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது பாரி கம்பெனி கொலியனூர் சர்க்கரை ஆலையை பாண்டிச்சேரிக்கு மாற்றப்போகிறார்கள் என்று சொன்னேன். இங்கே பாரி கம்பெனி வேறு ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவது பற்றி பிரச்சனை இல்லை.

SRI V. BALAKRISHNAN : உற்பத்தியாளர்களை பங்குதாரர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளுவதாக சர்க்கார் வாக்குறுதி கொடுத்ததாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அரங்கநாதன் சொன்னது உண்மையா? உண்மையாக இருந்தால், அதை ஏன் மந்திரி அவர்கள் அமுல் நடத்தவில்லை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதிலே உத்தரவு போட்டு அமுல் நடத்துவதற்கு ஒன்றுமில்லை. நான் என்ன சொன்னேன் என்பது ஒன்றையும் விடாமல் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டு வரும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். விவசாயிகளையும் பங்குதாரர்களாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதை எப்பொழுதும் சொல்லுவேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : There is a move to start a sugar factory on a co-operative basis at Pannadam in South Arcot district. May I know whether a deputation on behalf of the promoters of this sugar factory met the Hon. Minister for Agriculture and requested him to give encouragement to their demands, by promising to locate the sugar factory at Pannadam and if so may I know why the Hon. Minister has failed to give them such a promise?

[12th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Any deputation might have met me. Merely a deputation meeting me will not produce a sugar factory. They will have to take the initiative, organise a co-operative society, secure at least the minimum share capital and then if they come to Government after assessing the suitability of the area, Government will extend all possible support to them.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: முன் ஒரு தரம் இங்கு தனிப்பட்ட நபர்கள் சர்க்கரை ஆலையை நடத்துவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்கு ஆக்கம் அளிக்கப்படவில்லை என்று கூறியதன் பேரில் மெம்பர்கள் கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் அது கவனிக்கப்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் கூறினார்கள். அதற்கு இணங்க மெம்பர்கள் முயற்சி மூலமும் கூட்டுறவு முறை மூலமும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மன்னார்குடியில் இந்த ஆலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கமிட்டி கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. இது கவனிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. தனிப்பட்ட நபர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மன்னார்குடியில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது? அரசாங்கம் அதை கவனிக் குமா அல்லது கைவிடுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் முன்பே விவரித்துச் சொன்னேன். ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு ஒரு காகிதத்தில் கூட்டுறவு, சங்கம் ஏற்படவேண்டுமென்று, எழுதிவிட்டால், ஏற்படாது. வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, கோயமுத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உருப்படியான முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைப்பதற்கு பணம் வசூலித்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி ஒன்றும் தஞ்சையில் நடைபெறவில்லை. தனி நபர்கள் அபிவிருத்திகள் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

SRI K. ARANGANATHAN: சர்க்கரை ஆலையை கொலியனூரில் ஏற்படுத்துவதை விட பல்லியனூரில் ஏற்படுத்தினால் செலவில் ஒரு பாகத்தை விவசாயிகள் தங்கள் பங்காகக் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். இதைக் கம்பெனியிடம் தெரியப்படுத்தி, இதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் யோசனை கூறுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: உருப்படியான வகையில் இந்த யோசனையை தெரிவித்தால் அதைப் பற்றியும் கவனிக்கலாம். ஆனால் பாண்டிச்சேரியில் இருக்கும் பாரி அண்டு கம்பெனியில் மூலதனம் எடுத்துக்கொள்வதை விட கொலியனூரிலேயே வேறு கம்பெனியை அமைத்து அதிலே அங்குள்ள விவசாயிகள் மூலதனம் போட்டு பங்கு எடுத்துக்கொள்வதைதான் நான் விரும்புகிறேன்.

9-40 **SRI V. GOPALA GOUNDER:** From the answers given by the a.m. Hon. Minister, it has got to be presumed that the Poppicherry Government insist upon opening a factory within the Pondicherry State. If a factory is opened there, will the proposal to open a factory at Kolianur be dropped?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think the proposal to have a sugar factory in this area will be dropped. Perhaps there may be a change in the venue. I shall strive to the best of my capacity to have a factory established at Villupuram or in a place round about the area.

SRI S. RAMALINGAM: தனிப்பட்ட நபர்கள் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்தால் அவர்களிடம் முதல் இருக்கிறதா, இயந்திரங்களை வரவழைக்கத் தகுதி இருக்கிறதா, அவர்கள் நடத்தமுடியுமா என்று பார்க்காமல் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்

[12th March 1956]

[Sri S. Ramalingam]

படுகிறது. கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டால், கூட்டுறவு இலாகாவில் இருப்பவர்கள் இந்த இடத்தில் கூட்டுறவு முறையில் ஆலை ஏற்படுத்துவதற்காக லைசென்ஸ் சர்க்கார் கொடுப்பார்கள் என்று தெரியாமல் நாங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஏற்படுத்தமுடியாது என்று சொல்கிறார்கள். “கோவாப்பேரடிவ் ஸொஸைடியே இல்லாமல் எப்படி லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம்” என்று தொழில் இலாகா அமைச்சர் சொல்கிறார். ஆகவே கடைசியில், ஒருவரும் இணங்காததால் இரண்டொரு தனிப்பட்ட நபர்களுக்குத் தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு முயற்சிக்கு உற்சாகம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே எந்த எந்த இடங்களில் கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ, அந்த இடங்களில் வழங்கப்படுமா? அந்த முறையில் சர்க்காரின் கொள்கை வகுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அப்படி ஒன்றும் இல்லை; “கூட்டுறவு முறையில் முயற்சி எடுக்கப்பட்டால் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் யார் கேட்டாலும் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது” என்பது இல்லை. எந்த இடங்களில் கரும்பு விளைகிறது என்று பார்த்துத்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. எந்த இடத்தில் முயற்சி எடுக்கப்படுகிறதோ அங்கே லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. தஞ்சாவூரைவிட, வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, கோயம்புத்தூர் முதலிய ஜில்லாக்கள் ஏழையான ஜில்லாக்கள். அந்த ஜில்லாக்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கும் பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகவே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தொழிற்சாலை வைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் அதில் அர்த்தம் இல்லை.

SRI A. RATNAM: இ.ஐ.டி. அண்டு எஸ்.எப். கம்பெனிக்காரர்கள் நெல்லிக்குப்பத்தில் ஏற்கெனவே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்கரை ஆலைச் சட்டத்தின்படி ஆலையிலிருந்து 10 மைல் சுற்றளவிலுள்ள நிலங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அதிகாரிகள் 10 மைல் சுற்றளவிலுள்ள நிலங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்வதில்லை. இருபது அல்லது 30 மைல் சுற்றளவிலுள்ள இடங்களை அதிகாரிகள் ரெஜிஸ்டர் செய்கிறார்கள். அதே மாதிரித்தான் கொலியனூர் பாக்டரிக்கும் நிலங்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கெனவே “ஷூலர்கேன் கமிஷனர்” அவர்கள் அங்கே விஜயம் செய்து சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட் யூனியனுக்கும் வந்திருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் சர்க்கார் விசாரித்து ஆலோசனை செய்யவும், மில்களைத் திறக்கவும் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நிலங்கள் பதிவு செய்யப்படுவது சம்பந்தமாக வரும் புகார்களை சர்க்கார் உடனுக்குடன் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள நிலையில் நெல்லிக் குப்பம் பாக்டரிக்கு போதிய அளவு நிலங்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேல் வற்புறுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை; வற்புறுத்துவதற்கும் இடம் இல்லை. கூட்டுறவு முறையில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவது பற்றி நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்: “அங்குள்ளவர்கள் முன் வந்தால் அதற்கு மேல் அரசாங்கம் உதவி செய்யும்.”

SRI V. R. NAGARAJAN: The factory at Nellikuppam is not absorbing the sugarcane of all the ryots, especially small ryots who want to supply sugarcane to that factory and this is clear from the questions that have been put. May I impress upon the Government that the original proposal to locate the factory at Kolianur will be the most feasible, all things considered, and that the Government should stick to that proposal, especially after hopes have been given to the people of the area and after the collection of many lakhs of rupees?

[12th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have already stated the position and once again I shall put the position clearly. If Messrs. Parry & Co. go to Pondicherry, I should prefer any other concern taking up the industry here. Government are certainly interested in locating the industry in this area.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: It was reported in yesterday's newspapers that the Government suspected that there was over-production of sugar in our country. If the report is true, it will be useless to start more sugar factories. May I know whether that report is correct or not?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot tell whether the newspaper report is correct or not. But I do not agree with his suggestion that there is no scope for opening more sugar factories. We can even produce more than our requirements and export the surplus sugar. Therefore, there should be no hesitation in sanctioning more sugar factories.

East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam

MR. SPEAKER: I will take up questions Nos. 3373 and 3374 together.

* 3373 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Sri Narayanaswamy Chettiar of Valavanur in South Arcot district sent to the Government a copy of the appeal petition, dated 9th November 1955, addressed to the Sugarcane Commissioner for an enquiry into the alleged irregularities committed by Messrs. E.I.D. & S.F., Ltd., Nellikuppam, South Arcot district, in the matter of registration of the "Growers";

(b) if so, the action taken so far;

(c) whether it is a fact that middlemen and *benami* persons who have no interest in the land are registered as "Growers" in this Factory; and

(d) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) After careful examination, the petition was rejected.

(c) & (d) The Government understand that there have been cases where some middlemen and *benami* persons have had their names registered as growers. The question of how best this practice can be put down is separately under consideration.

* 3374 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN: Will the Hon. Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the East India Distilleries and Sugar Factory, Limited, Nellikuppam, maintains a register in the prescribed form and manner regarding "offer" and agreement in accordance with section 10 (4) of the Madras Sugar Factories Control Act, 1940, to cover all the offers under section 10 (1); and

12th March 1956]

(b) whether for the contravention of section 10 (1) of the Act, any middlemen and the factory have been prosecuted under section 13 (4) of the Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

SRI V. GOPALA GOUNDAR: I find from the answer that there was an enquiry into the alleged irregularity in the registration of sugarcane growers by the Nellikuppam Factory. May I know whether any action was taken against the violators of the rule?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This Narayanaswamy Chettiar referred to by the hon. Member in his question is himself having a *benami* registration. He has no direct registration with the Nellikuppam Factory. He is cultivating sugarcane in the name of another person who was registered by the factory as a grower. It is this kind of irregularity that is causing trouble. The Government have been examining how to put down this irregularity.

SRI V. R. NAGARAJAN: Did this Narayanaswamy Chettiar originally submit a petition to the Government without affixing court-fee stamp, was he asked to re-submit the petition with court-fee stamp and after his compliance with this requirement, was not his petition rejected outright without an enquiry being held?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This Narayanaswamy Chettiar was required to affix the court-fee stamp, thanks to the legislation enacted by this House. After it was received, the Government found that there was no need for an enquiry and they also found that this Narayanaswamy Chettiar himself had no direct registration with the company. So the petition was rejected.

SRI A. RATNAM: ஈ.ஐ.டி. அண்டு எஸ். எப். கம்பெனிக்காரர்கள்—அதாவது ஷுகர்கேன் பிளான்டேஷனில்—ஆண்டுக்கு ஒருமுறை 12 சதவிகிதம் குறைத்து விடுகிறார்கள். இரண்டாவது ஆண்டிலே பயிரிடுகின்ற கரும்பை தள்ளிவிடுகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டமடைகிறார்கள். அவர்கள் ஞடைய கரும்பை அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இதுபற்றி பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளெல்லாம் இதைப்பற்றி தீர விசாரித்து, சர்க்காருக்கு எந்த அளவுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குச் செய்துவருவது தான். அந்த அளவுக்குமேலே செய்ய முடியவில்லை என்பதைத்தான் சர்க்கார் உணருகிறது.

SRI V. GOPALA GOUNDAR: Did the Government know that the Sugar Factory at Nellikuppam has registered persons who were not actual growers but were only *benami* growers and, if so, why did the Government not take action against those persons who had been consistently violating the rules framed under the Madras Sugar Factories Act?

[12th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Only after the Government found the prevalence of this irregularity, they have been taking action and they have been advising the company also not to permit this kind of irregular registration.

9 50
a.m.

SRI M. PALANIYANDI: அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது "சர்க்காருக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் உள்ளதோ அவ்வளவுதான் செலுத்த முடியும்" என்று சொன்னார்கள். மக்களிடமிருந்து நியாயமான கோரிக்கை வந்திருந்து, அது சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இருக்குமானால், ஏன் அப்படியும் பட்ட சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரக்கூடாது? ராஜ்ய அரசாங்கம் சம்பந்தமான சட்டமாக இருந்தால், நாமே திருத்திவிடலாம். மத்ய அரசாங்க சட்டமாக இருந்தால் தகுந்த திருத்தங்களைச் செய்யும்படி நமது அரசாங்கம் யோசனை தெரிவிக்கலாம் அல்லவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதுபற்றியும் சர்க்கார் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகின்றார்கள்.

SRI A. RATNAM: ஆலை முதலாளிகள் பத்தாயிரம் ஏக்கரா நிலத்தைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அதற்கென்று சர்க்கார் ஒரு டிபார்ட்மென்டையும் அங்கு வைத்திருக்கிறார்கள். பிளாமி ட்ரான்ஸாக்ஷன் உள்ளவர்களைத் தவிர, ஐந்து ஏக்கர்களுக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் செளகரியம் செய்துகொடுப்பதற்கு அவர்களுடைய பெயர்களுக்கும் பதிவு செய்ய அரசாங்கம் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கம்பெனிகள் கரும்பு உற்பத்தி செய்துவருகிறார்கள். அதற்காக தனி இலாக்கா ஒன்று வைத்திருக்கிறதென்று கனம் அங்கத்தினர் எப்படிச் சொல்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இது விஷயத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் தெரியவில்லை.

SRI V. GOPALA GOUNDAR: Sir, are the Government aware that this benami registration has led to the evasion of sales tax in South Arcot and that the Sales Tax department in South Arcot is taking steps to assess the number of all these benami growers for the levy of sales tax?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That may be so, Sir. I am only wondering why the hon. Member who is taking such right interest in the question of avoiding benami transactions has not brought to the notice of the Government this kind of benami transactions earlier instead of bringing them to notice when we have taken up the question relating to Sri G. Narayana-swami Chetti, who has been indulging in this kind of benami transactions?

SRI V. GOPALA GOUNDAR: Sir, we can bring to the notice of Government only cases which have come to our notice. Of course, this is a specific instance which I have placed before the Government. The Government can take note of this particular instance, enquire into it, and find out who are all the benami persons who are registered as growers in South Arcot?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The Government are attending to this.

SRI K. ARANGANATHAN: Sir, may I know from the Hon. Minister the principles or the formula under which the price of the sugarcane is fixed?

[12th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would suggest to the hon. Member to put a separate question.

SRI V. R. NAGARAJAN: Has it come to the notice of this Government that a large evasion of sales tax is being practised in that district by intermediaries being recognized as growers, whereas the growers and the real cultivators are other persons who are not at all recognized by the factory? Have the Government taken any steps to post a special officer belonging to the Sales Tax department to collect lakhs and lakhs of rupees that are otherwise due to our Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may put a separate question. I would also seek the good offices of the hon. Member to check this kind of irregularities because he belongs to that area.

SRI A. RATNAM: இந்தக் கேள்வி சற்றேறக்குறைய அரைமணி நேரமாக விவாதிக்கப்படுவதிலிருந்து சட்டம் சரியாக அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்றும் அதேசமயத்தில் சர்க்கரை ஆலை சம்பந்தப்பட்ட சென்னை சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் ஆகிய இரண்டும் இரண்டுவிதமான சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு தொந்தரவை உண்டாக்கி வருகிறார்கள் என்பதும் தெரிய வருகிறது. எனவே சென்னை சர்க்கார் தங்களுடைய சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவும், மத்திய சர்க்காருக்கு அவர்களுடைய சட்டத்தை திருத்துவதற்குச் சிபார்சையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தக் கேள்வி நேரத்தில் கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இருந்தாலும் எந்தெந்த முறையில் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டுமோ அந்தந்த முறையில் திருத்தங்கள் செய்ய யோசித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

Car accident in the Tiruvottiyur High Road

* 3375 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the driver of the car No. MSP. 4548 was prosecuted for his rash and negligent driving on 25th March 1955 in the Tiruvottiyur High Road, Madras, causing the death of a child, named Noorimisan and if so, whether any punishment was given?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Investigation by the Police disclosed that the driver of the car was not at fault. Hence the incident was treated as an accident and the driver was not prosecuted.

SRI K. VINAYAKAM: How did this accident occur, Sir? Was not the fault placed on the driver for negligent driving and, if so, why was no compensation paid for the shortened existence of the prospective life of the victim?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: No, Sir. The small child of three years, with its sister, was trying to cross the road from east to west. While doing so, the elder child crossed the road safely leaving the younger child behind. When the car passed on, the younger child dashed against the hind wheel of the car. The driver had no control, but when the sound was heard, he stopped the car, and along with the uncle of the child, the

[12th March 1956]

child was taken to the hospital. The child died there. It was not due to the negligence of the driver. It is purely an accident, and the question of compensation does not arise in this case.

SRI M. PALANIYANDI : சாதாரணமாக நீண்ட ரோடுகளில், டிரைவர்களில் டாக்ஸிகாரர்களும், கார்சுக்காரர்களும் மிகவும் வேகமாகத்தான் போகிறார்கள். போகும்போது இடையே கிராமங்கள் வரும்போதும் அதே வேகத்தில் தான் போகிறார்கள். இதனால் கிராமப்புரங்களில் அதிக விபத்துக்கள் உண்டாகின்றன. ஆங்காங்கே கிராமப்புரங்களில் இத்தனை மைல் வேகத்தில் தான் போகவேண்டுமென்பதற்கு 'ஸ்பீட் போர்டுகள்' அமைப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகின்ற யோசனை போலவே, அங்கங்கே ஸ்பீட் போர்டுகள் வைக்கப் பட்டு வருகின்றன. இன்னும் அதிகமாக வைப்பதற்கும் யோசனை பண்ணுகிறேன்.

SRI S. R. ARUMUGAM : கிராமப்புரங்களில் மிக அதிகமாக லாரிகள்தான் போகின்றன. லாரிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குத் தற்போது சட்டம் இல்லை என்பதாகத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் சர்வீஸ் மோட்டார் கள் போகும்போது, அங்கங்கே உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டுப் போகவேண்டுமென்று சொல்வதைப்போலவே, இந்த லாரிக்காரர்களும் அங்கங்கே உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கையெழுத்துப் போட்டுப் போகும்படியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்வார்களா? இப்படிச் செய்தால் ஏதாவது விபத்து ஏற்பட்டால் எந்த லாரியினால் அந்த விபத்து ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அங்கத்தினர் யோசனையை நான் பரிசீலனை செய்கிறேன். இருந்தாலும் லாரிக்காரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ரொம்ப ஒற்றுமையாக இருக்கிறார்கள். ஏதாவது செக்கிங் நடந்தால் உடனே பின்னே வருகிறவர்களுக்கு லேட் அடித்து விஷயத்தைத் தெரியப்படுத்துகிறார்கள். பல ரகசிய முறைகளை எல்லாம் அவர்கள் கையாளுகிறார்கள். இரவில் எதிரே வேறு கார் வந்தால் இந்த லாரியின் ஒளியை மங்க வைத்துக் காட்டவேண்டுமென்று உத்தரவு இருக்கிறது. அதைக்கூட அவர்கள் சரியாக கடைப்பிடிப்பதில்லை. இதற்குக்கெல்லாம் என்ன செய்வது என்று யோசித்துத் சட்டத்தைத் திருத்துகிறோம்.

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE : May I know, Sir, whether the vehicle in question was insured, and may I also know whether the provisions regarding third party insurance were applied to the child that died, and whether the parents or guardians of the child are not entitled to the benefit of compensation under the Insurance Act?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : It is purely an accident and, therefore, the Government could not insist upon the payment of compensation. It is open to the affected party to sue the owner, if they think it necessary or justifiable, or the driver of the car.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : When this work of putting up sign boards was under the control of the Highways Department, it was done very efficiently and quickly. Now that this work has been transferred to the Regional Transport Officer, nothing has been done. Will the Government, therefore, consider the desirability of transferring the work back to the Highways Department?

[12th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : It is because certain defects were noticed even when the work was under the district board, the work was transferred to the Regional Transport Officer. Now and then when complaints are received, action is being taken to rectify the defects and see that such evasion of the rules does not occur.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, Sir, why so much importance is given to this accident involving car No. MSP 4548? May I know also who is the owner of the car?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The owner of the car is one Mr. Rangachari, Textile Engineer, B. & C. Mills.

SRI R. V. SWAMINATHAN : In view of the fact that most 10
of the accidents involving lorries are taking place during nights, a.m.
will the Government come forward to consider the desirability of prohibiting lorry traffic during night time and allow it only during day time?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : If we allow lorries to ply during day time there will be lot of congestion in the roads. Further it is advisable to transport goods during night time only. For various reasons, we have thought it better to allow lorries to ply during nights. But, however, this arrangement does not prevent any lorry plying during day time.

SRI K. T. RAJU : லாரிகளினால் அதிகமான விபத்துக்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் லாரி டிரைவர்களுக்குப் போதுமான ஓய்வு கொடுக்காமல் இரவு பகல் என்று பாராமல் நாள் பூராவும் 24 மணி நேரமும் அவர்களிடம் லாரி முதலாளிகள் வேலை வாங்குவதுதான். ஆகவே லாரி டிரைவர்களுக்குப் போதுமான ஓய்வு கொடுக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இது ஒரு விபத்து சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி. டிரைவர் சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி இல்லை. இருந்தாலும் டிரைவர்களுக்கு ஓய்வு இல்லை என்பது சரியல்ல. காலை ஷிப்ட், இரவு ஷிப்ட் என்று தான் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள்.

SRI N. C. RAMASAMY KANDER : லாரி பஸ்களினால் விபத்து ஏற்படுவதற்குக் காரணம் அவற்றில் பிரேக் சரியாக இல்லாததுதான். பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் வீட்டில் இருந்து கொண்டே பிரேக் சரியாக இருக்கிறது என்று சர்டிபிகேட் கொடுப்பதுதான். பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சரியாகத் தங்கள் வேலையைச் செய்யும்படியாகச் சர்க்கார் செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர் தான் கேள்விப்பட்டதை வைத்துக்கொண்டு கேள்வி கேட்கிறார். உண்மையாக அனைத்து இடங்களில் பிரேக்குகள் சரியாக இல்லாவிட்டால் அதனை ரோடில் போகாது இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்களும் பிரேக் சரியாக இல்லாத வண்டிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதில்லை. வேகமாகப் போனாலும்கூட சார்ஜ் பண்ணுகிறோம்.

SRI D. K. RAJU : ரோடுகளில் அதிகமான லாரிகள் போவதால் கார்கள் போவதற்கு மிகவும் தொந்தரவாக இருக்கிறது. ஆகவே லாரிகளை ரோடு ஓரம் போவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்களா? மேலும் இதைப்பற்றி ஏதாவது சட்டம் கொண்டுவரும் யோசனை சர்க்காருக்கு உண்டா?

[12th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : லாரிகள் ரோடுகளில் சரியாகப் போவதற்கும், அவர்கள் சரியாக இன்றைக்குப் போகாதினால் அவர்கள் சரியாகப் போவதற்கான திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு சொன்னேன்.

SRI A. RATNAM : இந்த விபத்துக்கள்ளான கார் பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறதா? கார்களையும், லாரிகளையும் சர்க்கார் மயமாக்கச் செய்வதற்கு முன்னால் இதுமாதிரியாக விபத்துக்கு உள்ளானவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று போஸ்டல் கமிஷனர் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா? அந்தச் சிபார்சின் மீது சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : மூன்று கேள்விகளுக்கு ஒரேயடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாது. முதல் கேள்விக்குப் பதில் கொடுக்கிறேன். இனிமேல் விபத்து ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் அரசாங்கத்தார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Development of fishing

* 3376 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct wharfs in the sea coasts near river mouths to aid and develop sea fishing; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Under the Second Five-Year Plan it has been proposed to keep open suitable river mouths by dredging earth in order to serve as fishing harbours where fishing boats could be anchored. The proposals have not yet been finalised.

* 3377 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to replace the catamarans by mechanised fishing boats in the Madras Coast?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have sanctioned a scheme for the construction of 20 mechanised fishing boats during the current year and for their sale to the fishermen at reduced prices.

A proposal to build during the Second Five-Year Plan 100 mechanised fishing boats and 100 beach-landing crafts fitted with engines and to sell them to the fishermen at reduced prices is under the consideration of the Government.

It is not possible or necessary to replace catamarans entirely by mechanised boats.

SRI R. V. SWAMINATHAN : May I know, how many deep-sea fishing centres are there in our State, how many mechanised fishing boats are available and whether experiments conducted in deep-sea fishing are successful?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The result is, no doubt, good. But about statistics, I want notice.

MR. SPEAKER : Question time is over.

12th March 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES RE CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS OF THE HOUSE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“That the following changes be made in the order of taking up Demands for Grants :

XVIII—Agriculture and Fisheries.	} Be taken up on the 14th March 1956, instead of on the 15th March 1956.
XXXVIII—Capital Outlay and Agriculture.	
XIX—Veterinary ..	} Be taken up on the 15th March 1956 instead of on the 21st March 1956.
XXII—Harijan Uplift ..	
XVI—Medical ..	} Be taken up on the 21st March 1956 instead of on the 14th March 1956.
XVII—Public Health ..	
XXXVII—Capital Outlay on Public Health.	

I have consulted the Party Leaders and they are agreeable to the change.

The Motion was put and carried.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(I) DEMAND XX—CO-OPERATION—cont.

* **SRI M. NARAYANA KURUP :** Mr. Speaker, Sir, I was just referring the other day that the amount of Rs. 4 crores advanced by the societies to the agriculturists was only a drop in the ocean. Moreover, these amounts are not distributed or given to the societies uniformly. Some of the societies have obtained a lion's share of the investment. Again, Sir, it is in days of distress that the agriculturists require financial help, and in this respect the Government are no better than ordinary money-lenders. When there is a tightening of the money market people want money. But instead of advancing more money and easing the credit situation, the Government order the collection of all the arrears and also restrict the credit facilities. Naturally people are put to very great hardships. Therefore, I would request the Government to follow a policy quite distinct from that of the policy followed by money-lenders who are only concerned with their profits and security for the money lent by them. If the co-operative movement is to make headway in our State, I submit that the whole basis of approach has to be changed in the light of past experience. It is difficult for us to convince the people and make them join the rural credit societies with unlimited liability. It has been our bitter experience, Sir, that honest and innocent people who join these societies

[Sri M. Narayana Kurup] [12th March 1956]

ultimately suffer. There are cases where as a result of unscrupulous persons becoming office bearers public money is swindled and societies go into liquidation. It is the honest man of means who has not enjoyed a pie of the society funds that is made to suffer out of all proportion to his liabilities. Though the ideal of the co-operative movement is 'one for all and all for one,' it has not been found to be working satisfactorily in our State.

10.10 a.m. So multi-purpose co-operatives with limited liability should be formed. Such societies can function in various branches and I would submit that the formation of such societies will do away with the need for increasing the number of societies, that is, different societies for different purposes. If amendment of the Act is necessary for this purpose, I submit that the Government must undertake such legislation.

With regard to the managements, it has been brought on the floor of this House that there is malpractice and mismanagement in the conduct of business of these societies. Though the Government can say that considering the volume of business transacted, these malpractices, misappropriations and defalcations are not of a considerable extent, still, they must be checked. Sir, I would submit that had there been proper and diligent inspection of these societies by the officials of the department, much of these offences could have been unearthed at the proper time. But, I have personal experience where officers concerned, instead of doing that, sometimes abet the office-bearers in their crimes much to the detriment of the share-holders which destroy the confidence of the people in such institutions. I would therefore request the Government to tighten up this inspection. Further, I would throw out a suggestion. Honest non-officials of known integrity and public-spirit may be appointed as Honorary Assistant Registrars who may be invested with powers of inspection and a trial may be made in that direction. I submit that that would go some way to help even the officials in finding out what undesirable things are going on in these societies and it will help at least in giving proper information to the officials and the inspecting staff concerned.

As for the credit facilities, we have three kinds of institutions functioning now. We have the Urban Banks, we have the Rural Credit Societies and we have the Land Mortgage Banks. Of course, in the Land Mortgage Bank, the transactions are negligible and they help only the rich peasants and land-owners, the procedure prescribed for this purpose is also so circuitous that one cannot get a loan sanctioned even within a period of six months; the rules provided are without any reference to realities. If I remember aright, the amount that can be granted as loan in Malabar on Janmam land is Rs. 500 which does not even come to one-tenth of the capitalised value of the property. There are also rules, I am told, that trees cannot be valued. If I purchase a plot of, say, five acres of dry land and plant trees worth Rs. 10,000 or Rs. 25,000, then if no value is granted for such trees I submit, Sir, such rules are preposterous and they are framed by

[12th March 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

persons who have neither local knowledge nor practical experience. Therefore, ways must be found out to make the Land Mortgage Banks more useful to persons of lesser status and who want money, long-term loans on the credit of their lands.

So far as the Urban Banks are concerned, because they more or less function among the enlightened and literate people, they are working somewhat satisfactorily and they are doing a useful purpose.

The Rural Credit Societies require much toning up and the difficulties of unlimited liability pointed out by me mainly concern with this sector. The rule is that societies which discharge their dues regularly to the District Bank are to be given the first preference. What ultimately happens is that it is the defaulting society which always gets the loan. For instance, if a District Bank wants to get its dues cleared by the end of the financial year, what is being done with those societies which are in arrears is that a sort of book adjustment is made; the societies are credited with loans which are taken back towards the dues of the District Bank. Thus, these things go on from year to year and these are more or less dead societies which want to borrow loans and carry on business as though they are functioning properly. This practice should be put an end to and those who make their payments regularly and are not in arrears must be given the first charge and this sort of book adjustment must be severely put an end to.

Sir, coming to the cut motion, I want to say that the Government have not been diligent in settling the claims of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies of Malabar. These societies have been facing a very grave crisis; after de-control, there were claims against the Government and in favour of the Government from these societies. Now even after four years their claims remain unsettled. This is entailing the societies in considerable loss and difficulty for they cannot enter into any other field so long as the Government claims are outstanding. Now the Government are charging interest at 4 per cent on amounts due from the society; at the same time they do not allow a counter-interest to the claims due to the society. Then, though these societies do not transact any fresh or new business, still they are bound to retain at least a skeleton staff till the Government's claims are settled. In that way also they are put to heavy expenditure. A number of questions have been put and answered on the floor of the House and the Government were telling that they were straining every nerve to settle the claims of these societies at the earliest opportunity. But I regret to say that not even a major portion of the claims has yet been settled which means that the societies continue to exist and they spend money for nothing. Ultimately, it is no wonder they go into liquidation and as a matter of fact, a good number of them have already gone into liquidation. Therefore, I request the Government to pay more serious attention to this aspect and settle the claims of these societies without delay and re-organize them. Government have got a very splendid opportunity in Malabar, because in spite of the many failings of

[Sri M. Narayana Kurup] [12th March 1956]

these societies, due to the monopolistic system under which they worked, they have built up considerable reserves and pay dividends and at least some of them have got very good capital and reserves to their credit. These can best be utilised in the various fields in which experts consider they can function. Therefore this matter cannot be delayed any longer. I am told that the Co-operative department has taken over the management and supervision of the societies. But that does not solve the whole matter, so long as the real position of these societies—the claims due to them and by them are not finally settled—cannot be known, that is to say, we cannot have a correct appraisal of the financial position of these societies. Therefore, once more, I request the Government to address themselves to this matter and settle the claims immediately. Thank you, Sir.

10-20
a.m.

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM: Mr. Speaker, Sir, I have very great pleasure in supporting this Demand, but, at the same time, I cannot but feel that enough provision has not been made under this Demand. It is a well-known fact that the future policy of our Government is to have a Socialist pattern of society and the co-operative movement is the only movement through which this object could be achieved. There can be no difference of opinion about this. But I am sorry to say that this object has not been kept in view while making provision in the Budget under this head and many aspects of the life in the country have not been taken into account. It is a known fact that agriculture is the largest industry in our country and particularly in our State. Adequate provision has not been made to improve the lot of the agriculturists in our country. No doubt, it may be argued that under 'Rural credit' increased provision has been made. Even with my limited knowledge of rural credit through the co-operative societies, I can boldly say that we have not even touched the fringe of the problem. Even the proposal envisaged in the next Five-Year Plan, namely, the starting of a few village banks here and there and the construction of a few godowns here and there, is not going to solve the problem. I see from the details of schemes given in the Budget Memorandum that though provision has been made to help certain milk societies, Industrial Housing societies and some other societies, no provision has been made to start Agricultural Co-operative Societies through which alone we can have a good system of agricultural economy in our country. Besides, with the introduction of the proposed land reforms, we may have thousands of peasant farmers who may not have a big bank balance or easy credit facilities in the country to cultivate the land which may fall to their lot. Of course, additional provision has been made but the magnitude of the problem which may arise as a result of the impending land reforms has not been fully realised. I am quite sure that the provision made under the Demand will not be adequate to meet the growing demand in the country. As I have already pointed out, only through the co-operative movement we can march towards our goal of Socialist pattern of society. But I have found from my experience that many of the existing

[12th March 1956] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

institutions are run on the old religious pattern in which they were started half a century ago and they do not try to change their outlook in conformity with the outlook of our Government.

Recently it was brought to my notice that the Railway Employees' Co-operative Stores at Tambaram applied for a loan to the Co-operative Central Bank at Kancheepuram. According to the department, the Stores was well managed and the Deputy Registrar recommended that the loan could be given by the Central Bank as the Stores was run efficiently. But strangely enough, contrary to principles of co-operation, the Co-operative Central Bank has insisted that the Directors must execute a personal security bond if the loan were to be sanctioned by the Central Bank. I ask, whether this is co-operation and whether such a condition is envisaged in the co-operative principles. The Registrar, who was approached in the matter, has not been able to help the Co-operative Stores and the matter is pending for the past three years. I am told that even the Hon. Minister, who was approached in the matter, has not been able to help the Co-operative Stores. I ask, why such a state of affairs should be allowed to continue. No doubt, under the rules, the Registrar may not be in a position to compel the bank to sanction the loan, but we must see that an atmosphere is created where for such productive purposes loans are sanctioned by the Central Bank and unless the Government are in a position to infuse this new spirit in the Central Banks, the co-operative movement cannot thrive at all.

I wish to refer to another matter. So far as the Land Mortgage Banks are concerned, I see that provision has been made for the appointment of new staff. Here again I wish to point out that the Land Mortgage Banks can play an important role in the matter of the liquidation of the indebtedness of the agricultural population which is chronic and which has been accepted on all sides. I know that loans are given to the ryots at $6\frac{1}{2}$ per cent interest. Though the Central Land Mortgage Bank is able to issue debentures at $4\frac{1}{2}$ per cent, a margin of $2\frac{1}{2}$ per cent is absolutely necessary to maintain the costly staff. A good portion of this is taken away by the Government for the salaries of the Deputy Registrars and the Sub-Deputy Registrars who are working in the Land Mortgage Banks. If the Government are sincere in liquidating the indebtedness of the agricultural population in our country, cannot they think of waiving this claim they make for meeting the salaries of these officers who are working in the Land Mortgage Banks? After all, it is the intention of the Government to liquidate the indebtedness of the rural population and if they are not able to show even this small gesture, I am sure that for another century we will not be able to liquidate the rural indebtedness of the agricultural population. So, I would request the Hon. Minister to consider this aspect also.

I find that a number of officers, who are borne on the permanent cadre of the Co-operative department are being lent to the co-operative societies throughout the State. I ask whether it is

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [12th March 1956]

necessary to loan the services of these officers. If the Hon. Minister scrutinises the number of officers who are lent to these societies, he will be surprised to find that the services of an equal number of officers who are serving in the department itself are lent to these societies on foreign service. The societies are asked to pay 25 per cent over and above the pay of the officers which they will be drawing in the Co-operative department. If these co-operative institutions require the services of those permanent officers of the Government, it is better to create a cadre of such officers who are to be permanently allotted to these institutions and they must be lent on the same pay as they are eligible to draw in the department itself. I hope the Hon. Minister will consider this aspect of the matter.

10-30
a. m.

Of course, I know the Hon. Minister may say that a Committee has been appointed and it is going into all these things and very soon, we will have an opportunity of discussing the report of the Committee when all these aspects may be considered. But, though a committee has been appointed to go into the working of the co-operative movement, even after the appointment of the Committee very radical changes in the structure of societies have been made and the Government have not been waiting for the findings of the committee. For instance, the rural banks and so many other new types of societies have been ordered to be opened by the Government and, as such, whether the Committee has gone into the question or not, I request that the Government may go into all these aspects and pass favourable orders. With these words, I support the Demand, Sir.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Mr. Speaker, Sir, under this Demand, I have given notice of the following cut motions :—

(1) To point out the difficulties experienced by the co-operative societies especially the Marketing Societies in Malabar district in securing loans from the Malabar District Co-operative Central Bank, Kozhikode, and to invite the attention of the Government to the inordinate delay in disposing of the loan applications by this Central Bank;

(2) to point out the inadequate representation of Muslims in the department; and

(3) to urge upon the Government the need for taking urgent steps to expedite the re-organization of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar district.

Sir, about the delay in finalising the re-organization of the P.C.C. Societies in Malabar, the previous Speaker has explained the position, viz., as to how the delay is bringing loss to the concerned society. I wish only to bring to the notice of the Government the fact that the societies, especially, the Marketing Societies in the Malabar district, do suffer a lot on account of the unsympathetic, sometimes hostile, attitude adopted by the Malabar District Co-operative Central Bank. I wish to point out one particular

12th March 1956] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

instance about the Marketing Society of Perintalmanna. This society is one which was converted some time back from the P.C.C. Society into a Marketing Society. When the society found that there was not sufficient funds for its successful working, it made an application to the bank for a loan of Rs. 10,000 and the bank authorities took an unduly long period of about four months to send a reply to the society. Though the application was made by the society on 25-4-1955, that also as instructed by the Special Deputy Registrar for South Malabar, Kozhikode, the reply from the Central Bank was dated 4-8-1955. Such a long time just to get a reply from the bank makes these societies' work very difficult and the reply was not in favour of granting a loan. Some technical objections were raised in the reply of the bank saying that there were no sufficient godowns and the Secretary of the society was not fully qualified for the post, etc. In fact, when the P.C.C. Society was converted into a Marketing Society, the financial position of the society was so poor that it could not afford to keep a godown for it. There was not sufficient business for maintaining any godown.

Then Sir, the society took the matter to the Special Deputy Registrar, Kozhikode, and he informed the bank that the society must be granted a cash-credit of Rs. 10,000 under Open Loan System. The Special Deputy Registrar had written to the bank on 2nd September 1955 asking the bank to sanction a cash-credit under the Open Loan System, but it was on 4th October 1955, that the bank wrote to the society informing that the previous application, dated 24th April 1955, was too old for reconsideration, and suggested a fresh application. Accordingly the society made an application on 17th November 1955. After some days, the Deputy Registrar of Co-operative Societies in Kozhikode reminded the bank about that application and pointed out the fact that the Marketing Society, Perintalmanna, has invested a sum of about Rs. 12,000 by way of reserve fund and shares in the bank. But the Central Co-operative Bank at Kozhikode was not in favour of granting a loan of Rs. 10,000 to the Marketing Society. Then the bank raised another technical question. They asked the society to send the loan application through taluk union which the society did on 13th December 1955. Finally, when the matter was being dragged on, I took up the matter to the Registrar of the Co-operative Societies and personally explained to him everything. He informed his subordinates at Kozhikode to expedite the disposal of the application of the society. Now, a reply has been received from the bank stating that the loan cannot be granted because the constitution of the Board of Directors itself is not in order and in accordance with the by-laws of the Marketing Societies. In this connection, I may be permitted to point out that the by-law regarding election of directors of the P.C.C. Societies which were formed in the year 1946 and functioning as such was the same as that of the present Marketing Society, and in the year 1949 when the then P.C.C. Society applied for a loan of Rs. 50,000, it was sanctioned by the bank. Again in the same year and in the years 1950 and 1951 the bank sanctioned similar amounts of loans. But the bank is not now

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [12th March 1956]

in sympathy to grant a loan for the Marketing Society. This makes the Marketing Society difficult to function. Therefore, I request the Government to look into the matter and see that the Co-operative Central Bank at Kozhikode is instructed to be sympathetic in the matter of granting loans to the societies, particularly Marketing Societies. When the policy of the Government is to encourage Marketing Societies, it is not proper on the part of the bank to refuse loan applications from the Marketing Societies that exist now.

Then, one more matter, Sir, and I will finish. In the Kodur Multi-purpose Co-operative Society in South Malabar, there was a misappropriation of about Rs. 3,000. No action was taken against those who are responsible for the misappropriation. On the other hand, the authorities are taking steps, I am told, to see that the society is liquidated. Such sort of action should not be taken when the Government are bent upon helping the poor agriculturists by way of co-operative societies. I would therefore request the Government to look into these matters and do the needful to help the societies in the villages.

Thank you, Sir.

10-38
a.m.

SRI T. K. RAMA : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள், இந்த மானியத்தை பிரேரேபித்த காலத்தில், அடுத்த வருஷத்திலேயே இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றும் நேரத்தில் இந்த இலாகா, எவ்வளவு விரிவு அடைய இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி விஸ்தாரமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த ஆசை ரொம்ப நல்லது தான். ஆனால் இது நிறைவேற வேண்டுமென்றால், நாம் இருக்கும் நிலைமையை கவனித்து வேறு முயற்சிகள் செய்யவும், நிர்வாகத்திறமையுள்ளவர்கள், நிபுணர்கள், இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற சட்ட விதிகளை மாற்றியமைத்தால்தான் இதை நிறைவேற்ற முடியுமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள், அடுத்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள், ஐந்து லட்ச நெசவாளர்களில் 50 சத விதிக் நெசவாளர்களை, கூட்டுறவு இலாகாவின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். தற்போது ஐந்தில் ஒரு பாக நெசவாளர்கள் தான் கூட்டுறவு இலாகாவின் கீழ் கைத்தறி வேலை செய்து ஜீவனம் செய்து வருகிறார்கள். மற்ற நெசவாளர்கள், ஏன் இந்த கூட்டுறவு இலாகாவின் கீழ் வரவில்லை என்பதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கூட்டுறவு இலாகாவின் கீழ் எவ்வளவோ சலுகைகள் காட்டியும், இவ்விலாகாவின் கீழ் தயாராகும் துணிகளுக்கும், வெளியே தயாராகும் கைத்தறி துணிகளுக்கும் விற்பனையில் எவ்வளவோ வித்தியாசம் காட்டி வந்தும், மேற்கொண்டு நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு இலாகாவின் கீழ் வராமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். இதைப் பற்றி, இரண்டொரு விஷயங்களை எடுத்து கூற விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கும், மாஸ்டர் வீவரின் கீழ் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கும், பேக்டரிகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் நிரந்தரமான வேலை கிடைக்கிறது, மாதத்தில் 30 நாட்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது, கூலியும் காலத்திற்குத் தகுந்தபடி கிடைக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கத்தில் பதிவு செய்து கொண்டு, கூட்டுறவு சொசைடியின் உதவியால் நெசவு நெய்யும் நெசவாளர்க்கு, மாதத்தில் 30 நாடும் வேலை கிடைப்பதில்லை, அதாவது நிரந்தரமாக வேலை கிடைப்பதில்லை. ஏனென்றால், முதலில் ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தும்போது, இருநூறு நெசவாளர்களை அதில் அங்கத்தினர்களாக பதிவு செய்கிறார்கள் அதன் பின் அச்சங்கத்திற்காக ரொம்ப பணம் செலவு செய்கிறார்கள். பிறகு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு,

[Sri T. K. Rama] 12th March 1956]

சரக்குகளை விற்பனைக்கு அனுப்பின பிறகு, அந்த சங்கத்தில் சுமார் 30, 40 தறிகள் தான் நெய்ய முதல் இருப்பதை பார்க்கிறோம். Nice ரகம் பாவு ஒன்றுக்கு 80 ரூபாய் கடன் கொடுக்க சங்கத்தின் விதி அனுமதிக்கிறது. அதன்படி தான் அந்த பாவுக்கு, கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் 80-ம் நெம்பர் பாவு போட்டு தறிகள் நெய்யவும், 30 தறிகாரர்களுக்கு இந்த விதமான பாவு கொடுத்து நிரந்தரமாக வேலை செய்து துணி தயார் செய்ய வேண்டுமென்றால் இந்த சங்கத்தின் முதலீடு போதாது. இப்போது இருக்கும் முதலீடு ஐந்து மடங்கு ஆக்கினால் தான், தறி வேலை நிரந்தரமாக்கி, நெசவாளருக்கு எல்லா தினைகளிலும் வேலை இருக்கும்படி செய்ய முடியும். தறிகளுக்கு வேண்டிய சாதனங்கள், சாமான்கள் எப்போதும் தயாரிப்பில் இருக்க வேண்டும், தறிகளுக்கு பாவு, ஊடை நூல், நெய்வதற்கு வேண்டிய சாமக்கிரிகைகள் வேண்டும். இதற்கெல்லாம் முதலீடு வேண்டும். மற்றும் கடையில் அத்துணியை வைத்து விற்க முதலீடு வேண்டும். விற்பனை ஸ்தலங்கள் ஏற்படுத்தி அதற்கென முதலீடு செய்ய வேண்டும். இதை எல்லாம் யோசித்து ஏற்பாடு செய்யாமல், தறிக்கு 80 ரூபாய் என்று கணக்குப் போட்டு, இருநூறு தறிகளை போட ஒரு சொசைடி ஆரம்பித்து, கடைசியாக, 20 அல்லது 30 நெசவாளர்களை வைத்து நடத்தி வேலை செய்தால், அதை வைத்து நடத்துவதற்காக ஆகும் செலவுக்குக் கூட அதில் வரும் லாபம் கட்டுபடியாகாமல் இருக்கிறது.

செஸ் திட்டத்தின் கீழ் ஆரம்பித்த சொசைடிகள் எல்லாம், பிற காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டவை. நல்ல வியாபார காலத்தில் இந்த சொசைடிகளை ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் சமீபத்தில், அந்த சொசைடிகளுக்கு, ரிசர்வ் பண்டு இல்லாமல் போனதால் அந்த சொசைடிகள் நன்றாக நடக்கவில்லை.

மதுரை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் செஸ் பண்டு உதவியைக் கொண்டு நடத்தப்பட்ட மூன்று, நான்கு சொசைடிகள் மிகக் கேவலமான நிலைமையில் தற்போது இருக்கின்றன. இதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக இதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் இரண்டு தடவை எடுத்துக்காட்டிய குறைபாடுகளை, அவர்கள் நன்றாக கவனித்து அவைகளை போக்காமல் இருந்தது ஒன்று. மற்றொன்று, இந்த சொசைடிகளை மேற்பார்வை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள், அச்சொசைடி மெம்பர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள கட்சி பூசல்களில் பற்று கொண்டு யாதாவது ஒரு கட்சிக்கு சாதகமாக இருப்பது. இந்த குறைபாடுகளை நீக்க சர்க்கார் உடனடியாக முயற்சி செய்வது, இச்சொசைடிகளை மக்களுடைய நன்மைக்காக நடத்த உதவுவதாக இருக்கும் என்பதை கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

பொருள்கள் உற்பத்தியான பிறகு, அவைகளை விற்பனை செய்வது ரொம்ப முக்கியமாகும். விற்பனை சொசைடிகளை மாகாண கைத்தறி சங்கத்தார் நடத்திவருகிறார்கள். ஆனால், உற்பத்தி சொசைடி, விற்பனை சொசைடி, இவைகளின் உறவு சாதாரண வியாபாரிகளுக்கும், தனிப்பட்ட நெசவாளருக்கும் உள்ள உறவைவிட மோசமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஒரு தனிப்பட்ட வியாபாரி நெசவாளருக்கு கடன் வசதி உடனே கொடுக்கிறார்கள். மாஸ்டர் வீவர்கள் நெசவாளர் தயார் செய்யும் சரக்குகள் நன்றாக இருந்தால், அந்நெசவாளர்களை ஆதரிக்கிறார்கள். இதுபோன்ற நிலைமையே உற்பத்தி சொசைடிக்கும் விற்பனை சொசைடிக்கும் இருப்பதில்லை. உற்பத்தி சொசைடியின் பிரசிடெண்டுகள் அடிக்கடி சென்னைக்கு வருகிறார்கள். ஏன் சென்னைக்கு அடிக்கடி வருகிறார்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டால், அவர்கள் சரக்குகள் தேங்கிவிட்டன, விலையாகவில்லை, மேற்கொண்டு சரக்குகளை தயாரிக்க தலைமை ஸ்தாபனத்திலிருந்து அட்வான்ஸ் பணம் வாங்க வந்திருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்தவத்திலேயே கைத்தறிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றுதான் கைத்தறி உற்பத்தி சங்கம், கைத்தறி விற்பனை சங்கம் ஏற்படுத்தி, அவைகளை இயங்கச் செய்ய ஏராளமான ஸ்டாஃக்-கள் சர்க்கார் அவைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படி சங்கங்கள் நடந்தால் அந்த கிராண்டுகள் வீணாகத் தான் செலவாகும். இச்சங்கங்களுக்குள், வியாபாரத் தொப்பு, உறவு

[Sri T. K. Rama] [12th March 1956]

நல்ல நிலைமையில் இல்லாததால், வீண் செலவுகள் மாத்திரம் ஆகிக் கொண்டு சொசைட்டிகளினால் தயார் செய்யப்பட்ட சரக்குகள் விற்பனை செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றன. ஆகையினாலே, இந்த உற்பத்தி விற்பனை சொசைட்டிகளின் உறவு நல்ல முறையில் ஏற்படுத்த சரக்குகளின் விற்பனையை அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

சில மாதங்களில் சரக்குகளின் விற்பனை ரொம்ப மந்தமாக இருப்பது உண்டு. இந்தக் காலங்களில் சரக்குகளின் உற்பத்தி அதிகமாகி, கடைகளில் சரக்குகள் தேங்கி இருக்கும். இப்படி தேங்கி கிடக்கும் காலத்தில் அந்த சொசைட்டிகளுக்கு அதிகமாக கடன் வசதி கொடுத்து உதவி செய்தால்தான் நெசவாளருக்கு நிரந்தரமான வேலை அளிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மதுரையில் ஒரு வீடு அடமான பாங்கு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று, இரண்டு வருஷங்களாக முயற்சி செய்தும், ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகள் இவ்விதமான பாங்கு ஒன்று ஏற்படுத்தி நடத்தி வந்தார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளை கவர்ன்மெண்டு எடுத்துக்கொண்டுவிட்டதால் இந்த பாங்கு தற்போது வீடுகளின் பேரில் அடமானமாக பணம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆகையால், மதுரையில் வீடு அடமான பாங்கு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

செஸ் பண்டின் உதவியால் சமீபத்தில் 80 தறிக்காரர்கள் கொண்ட Industrial கூட்டுறவு சொசைட்டி ஒன்றை மதுரையில் ஏற்படுத்த sanction செய்தார்கள். அதை ஏற்படுத்த ஒரு ஆபீசர் வந்து ஒரு வீட்டை 80 ரூபாய்க்கு வாடகைக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்த வீட்டுக்காரர் நான்காயிரம் ரூபாய் முதலில் தனக்குக் கொடுத்து, வாடகைப் பணத்தை அதற்காக தள்ளிக்கொள்ளும்படி சொன்னார். அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து அந்த சொசைட்டியை அங்கு ஏற்படுத்த தவறிவிட்டார்கள். அதுபோன்ற காரியங்களிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால், இந்த இலாகாவின் வேலை மிக அதிகரித்திருக்கிறதென்பது தெரிகிறது. ஆகையால் வருங்காலத்தில் அதிக விரிவு அடையப்போகும் இந்த கூட்டுறவு இலாகாவை, இரண்டு, மூன்று கூறுகளாகப் பிரித்து, தனித்தனியாக நடத்தினால் இவ்விதமாகவால் நடத்தப்படும் காரியங்கள் அபிவிருத்தி அடைய மார்க்கமுண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

10-47
a.m.

* SRI K. T. SREEDHARAN: Mr. Speaker, Sir, co-operatives are an essential factor in socialization. Our country is rich in manpower but very much poor in capital. Therefore, small-scale industries should be fostered and organized like the producer co-operative societies. Many of the members who spoke previously have pointed out the difficulties that are being experienced due to the delay in reorganizing the producer-cum-consumer societies in Malabar. I would like to bring to the notice of the Government the position of the Cannanore producer-cum-co-operative society. It was started in the year 1946. The by-laws of the society were amended in the year 1948 so as to make it function as a marketing society. The Government did not, however, register those by-laws. In the year 1954, another by-law was adopted under the instructions of the Co-operative Department to make it function as a multi-purpose society. This also was not approved by the Government. The Food Decontrol Order came into force on 10th July 1954 and immediately thereafter, the reorganization of the society was taken up by the society. The general body of the society met and decided that a special committee with fifteen members on it should go into the question of what form and shape the new society should take.

[12th March 1956] [Sri K. T. Sreedharan]

After very careful consideration and consulting the Co-operative Department as well as the Government, a very concrete proposal was drawn up by the special committee appointed for the purpose. The Special Committee functioned in a responsible way. At every stage the Co-operative Department was consulted, the Registrar was consulted and the Government Department was also consulted. Finding that all these departments agreed with the idea of reorganization on the lines suggested by the Special Committee, even the by-laws were framed and sent to the Registrar for registration. But unfortunately the Registrar said 'under the existing conditions the society cannot be registered at all.' The reason mentioned was that as a co-operative society was intended to promote the economic interests of its members and not of non-members as proposed; the society may if it wants to help the weaver members refund their share capital to enable them to form a separate weavers' co-operative society. I beg to submit that the Registrar has made his remarks on a misapprehension. If one were to peruse the objects of the society as suggested by the Special Committee, it will be clear that the desire of the Members of the special committee is only to help the majority of the Members of the society. The first objective is to develop the agricultural and industrial production among the members and arrange for the safe custody and marketing of the agricultural, commercial and industrial products. The second objective is to assist members by way of granting loans for the promotion of the above purposes and also generally to find alternative employment for them both in the agricultural and industrial sections. The Special Committee after getting this reply from the Registrar met on 22nd February 1956 and resolved to send an appeal to the Government to reconsider the whole matter. The society feels that by helping the members it must also help the environment. Taking all these facts into consideration they have decided to recognize the Cannanore P.C.C. society into a Production, Supply and Sale society. The people of Cannanore are dissatisfied with the way in which the Registrar has dealt with this vital and important matter. They feel that unless the by-laws that have been chalked out after deep deliberation and serious consideration are accepted by the Government, liquidation of the society will only be the ultimate result. They are thinking on these lines and therefore I request the Government and the Registrar of Co-operative Societies to reconsider the whole matter sympathetically and see that the society is registered as a Production, Supply and Sale society. Thank you, Sir.

10-50
a.m.

* SRI A. M. RATNASWAMY: I have great pleasure, Mr. Speaker, Sir, in supporting the demand moved by the Hon. Minister for Public Health. At the same time I should like to oppose the cut motion moved by the hon. Member Sri Kurup. In a country like India where we are trying to build a socialistic

[Sri A. M. Ratnaswamy] [12th March 1956]

structure of society, I say, this co-operative movement has great potentialities and possibilities. Unfortunately we find, especially in rural parts, due to several factors, sociological and psychological, the co-operative movement has not made any advance. I feel that the co-operative credit societies, particularly in the rural parts, have to compete with the money-lenders. The reason is they are not sufficiently prompt in their methods. There is what is called this notorious 'redtapism' due to inordinate delays, and the co-operative societies in rural parts are not able to compete with organised money-lenders.

Sir, in this connection I wish to draw the attention of the Government to certain co-operative societies that function in Madras State, especially in Madras City. I have a catalogue of grievances against the Government in regard to co-operative societies run by Harijans in the slums. It is really unfortunate that the co-operative societies hesitate to give loans to the people who own houses in the slums for the reason that the houses in the slums may not have a sufficient value to cover their debts when the time comes for the disposal of the houses. There is considerable difficulty in selling the house and realising the value. This I should like to say, very much hits the scheduled castes. The co-operative movement has been specially started with a view to help the poorer classes of people and the Harijans in particular. It is only in places where the poorer classes of people live that the co-operative movement can and must play a very vital part in helping them with finance and in other ways. Unfortunately what we find to-day in the country is even though the societies are organized for the betterment of the conditions of the Harijans, actually what happens is, the richer classes monopolise the societies and thus the societies become a sort of private family affairs, a sort of a private property of the vested interests. The Provincial Co-operative Society where a sum of about 2 lakhs of rupees was involved was superseded by the Government unfortunately and the action taken by Government in dealing with the offenders was largely responsible for the shabby way in which the societies work. I am sorry to point out that Government have not paid adequate attention in that regard. The co-operative society started for the betterment of the conditions of the officials in the Madras Corporation has also been superseded by the Government. In this I am told the interests of about 4,000 officials of the Corporation are involved. I do not know the action the Government are going to take against those who were largely responsible for the shabby way in which the society has been functioning. Unless Government pay adequate attention to such societies where there are irregularities, I beg to submit that they will not be of any use to the poorer classes.

On this occasion I should like to tell the Government that particularly in regard to places where Harijans want to have co-operative building societies, there is vast scope for them to be of use to these people. In regard to Coxcheri I should like to say a few words. There the houses were built for the benefit of Harijans

[12th March 1956] [Sri A. M. Ratnaswamy]

but what happened subsequently was, it was turned for the good of somebody else. I would like to appeal to the Government that in places where Harijans want to organize their own co-operative societies for building purposes, I would request Government to give them adequate help and assistance.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 11 a.m. மானியத்தின் பேரில் பேசவேண்டுமென்றால் கிட்டத்தட்ட ஒரு மணி நேரம் பேசுவதற்கான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், தற்போது இங்கு சில விஷயங்கள் மட்டும் முக்கியமாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன் ஒன்று விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் வசதியைப்பற்றிப் பேசப்போகிறேன். அமைச்சருடைய பிரசங்கத்திலிருந்து இப்போது கிராமங்களில் 10,840 கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் அதிலும் 79 பிரதான நில அடமான பாங்குகள் இருக்கின்றனவென்று அறிகிறோம். இந்த பாங்குகளின் மூலம் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு 5 கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போது இந்த கடன் துகையை ஆலோசித்துப் பார்த்தால், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மொத்த கடனில் 7.1 சத விதிக் கடன் இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்குப் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது தெரியவரும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி 1961-வது வருஷத்திற்குள் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நில அடமான பாங்குகளின் மூலம் கொடுக்கப்படப்போகும் மொத்த கடன் துகை 15 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால், 1961-வது வருஷத்திற்குள் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் துகையில் 21 சத விதிக் கடன் வசதி செய்யப்படுமென்று தெரிகிறது. ஆனால், அகில இந்திய கிராம கடன் போர்டின் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் நம் ராஜ்யத்தில் இன்று 70 கோடி ரூபாய் கிராம விவசாயிகளுக்குக் கடனாக தேவைப்படுகிறது என்று அறிகிறோம். எங்களுடைய கணக்குப்படி இன்னும் அதிகப் பணம் விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. 1961-ம் வருஷத்திற்குள் 15 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தாலும் மிச்சம் 55 கோடி ரூபாய் லேவாதேவிக்காரர்களிடம்தான் விவசாயிகள் கடனாக வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படியானால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் துகையில் 21 சதவிதிக் கடன்தான் சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கிறது. மீதி 79 சத விதிக் லேவாதேவிக்காரர்களிடமிருந்து கடனாக விவசாயிகள் வாங்கவேண்டியதாக இருக்கும். அப்படியானால், லேவாதேவிக்காரர்களிடமிருந்து வாங்கும் கடனுக்கு எவ்வளவு வட்டி விவசாயி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கும், குடியானவன் எவ்வளவு கஷ்டப்படவேண்டியதாக இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரும் சரி, இந்திய அரசாங்கமும் சரி நூற்றுக்கு 80 பேராக இருக்கிற கிராம மக்களுக்கு அவர்கள் விவசாயத் துறையிலேயும் குடிசைத் தொழில்களிலும் இன்னும் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர பாடுபடவேண்டும். இன்னும் நீர்ப்பாசன வசதி போன்ற ஏனைய வசதிகளை அவர்களுக்கு செய்து கொடுக்கிற நேரத்திலே அவ்வசதிகளை அவர்கள் பெருகிற அளவுக்கு திட்டங்கள் இருக்கவேண்டாமா. அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை செலவு செய்தும் குடியானவர்களுக்கு கடன் வசதி கிடைக்காமல்போகிறது. இப்படி கடன் வசதி கிடைக்காத காரணத்தால் 1961-ம் வருஷத்திலேயும் 55 கோடி ரூபாய் இந்த கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டு லேவாதேவிக்காரர்களிடத்தில் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. குடியானவர்களுக்கு பிரதான முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமானால் அதிகமான கடன் தொகையை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கான வசதியை செய்யவேண்டும். 79 நில அடமான பாங்குகளால் மட்டும் குடியானவர்களுக்கு எல்லாம் கடன் கிடைப்பதாக சொல்லமுடியுமா? இன்றைக்கு கிராம அமைப்பு, பொருளாதார பிடிப்பு எப்படி இருக்கிறது? கிராமங்களிலே இருக்கிற மிகப் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களின் கையிலே தான் இந்த பாங்குகள் இருக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. அப்படி இருக்கும்பொழுது விவசாயிகளுக்கு அந்த பாங்குகளில் கடன் கிடைக்குமா? பெரும் நிலச்சுவான்தாரர்கள் அந்த நில அடமான பாங்குகளில்

[Sri K. T. Raju]

[12th March 1956]

குறைந்த வட்டிக்கு பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு வெளியிலே அதிக வட்டிக்கு கொடுப்பதும் நமக்கு தெரியாத விஷயமல்ல. ஆகவே, இப்பொழுது பிரதான விஷயம் என்னவென்றால் கிராம மக்களுக்கு ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு அதிகமான கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுக்கவில்லையென்றால் நாம் போடுகின்ற திட்டங்களின் நன்மை கூட்டுறவு முறையிலே செய்தாலும், ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காது. ஆகவே 15 கோடி ரூபாயை 30 கோடி ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நில அடமான பாங்குகளும், கூட்டுறவு நாணய சங்கங்களும் அதிகரித்தால்தான் குடியானவர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும். 1961-லேயும் அவர்கள் மேற்கொண்டு 55 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்குவார்களேயானால் அதற்கான வட்டியும், தகராரும் இருக்கக்கூடிய நாட்டிலே எப்படி சுமுகமான நிலைமை ஏற்பட முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக லோயர் பவானி பிராஜெக்ட் ஏரியாவில் (சுரோடு தாலுகாவும் அதிலேதான் இருக்கிறது) சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இதில் 50 சதவிகிதம் பருத்தி விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே லட்சம் ஏக்கர் பருத்தி விவசாயம் நடக்கிறது. அதற்கு ஒரு பருத்தி மார்க்கெட் (Cotton Market) கூட கிடையாது. அவர்கள் கிராமங்களிலே சந்தைகளிலே பருத்தியை விற்கவேண்டி இருக்கிறது. அங்கே தராசிலே ஏமாற்றமும் விலையிலே ஏற்றத்தாழ்வும் இருக்கின்றன. ஒரு லட்சம் ஏக்கராவிலே பருத்தி விவசாயம் செய்யும்பொழுது அப்பருத்தியை விற்பதற்கு வசதிகளை நாம் செய்யவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதுபோல குடோன் களை கட்டுவதாகவும், விற்பதற்கு வசதிகளை செய்வதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே லோயர் பவானி பிராஜெக்ட் ஏரியாவிலே பருத்திக்கும் நிலக்கடலைக்கும் குடோன்களை கட்டவேண்டும். பருத்திக்கு ஜின்னிங் பாக்கெட்டியும், நிலக்கடலை உடைப்பதற்கான இயந்திரங்களும் ஏற்படுத்தப் பட்டால் விவசாயிகளுக்கு தங்களுடைய பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். அவர்கள் விவசாயப் பொருள்களை வைத்து கடன் வாங்கமுடியும். இது பேர்னர் வசதிகளை உடனடியாக செய்துகொடுப்பதன் மூலம், குடியானவர்களுக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மூலம் நல்ல பலன் கிடைக்கும். ஆகவே இந்த லோயர் பவானி பிராஜெக்ட் ஏரியாவிலே குடோன்களை கட்டுவது, பருத்தி, நிலக்கடலைக்கு மார்க்கெட் ஏற்படுத்துவது போன்ற காரியங்களை உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பால் சப்ளை 40,000 படியாக இருப்பதை 60,000 படியாக உயர்த்தப் போவதாக அமைச்சர் சொல்கிறார். நம் நாட்டின் ஜனத் தொகைக்கு ஒரு நாளைக்கு 60,000 படி கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மூலம் சப்ளை செய்வது போதாது. ஆகவே கறவை பசுக்கள் வாங்குவதற்கு அதிகமான கடன் கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக விதவைகள் கணவனை இழந்தவர்கள்—தமிழகத்திலே ஏராளமாக இருக்கிற காரணத்தாலே, அவர்கள் மரியாதையாயும், நல்ல முறையிலேயும் தொழில் நடத்துவதற்கு இந்த பால் சொசைட்டிகள் மட்டும்தான் ஆதாரமானது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பசு வாங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுப்போமானால் அவர்களுடைய வாழ்வும் நலம் பெறும், நாடும் சுகுமமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை அனுசரித்து விதவைகளுக்கு பசுக்களை வாங்க கடன் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-07
a.m.

SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, while supporting the cut motion I wish to draw the pointed attention of the Hon. Minister to the cut motion moved by me to discuss about some defects in the working of the Madras Co-operative Milk Supply. Sir, the object of the cut motion is not to discourage the co-operative movement. I have great respect for those officials and non-officials who have sponsored this movement and have done yeoman service in this matter. But that does not mean that defects should be allowed

[12th March 1956]

[Sri K. Vinayakam]

to continue. In the best interests of the public, I hope that the defects which I am now going to detail, would be rectified. Before coming to the pertinent society, let me inform the Hon. Minister that I have moved a private Bill, which is likely to come up here, to rectify a defect that is found in the co-operative movement. For instance there are co-operative credit societies and they advance loans to their members but it is a tough job for the directors to realise the loans in time. That is because there is no process by which they could deduct the loans at source, viz., from the salaries which the members get from their employers. This defect has been there for a long time. This has been rectified in the States of Bombay, Assam and Bengal. But I do not know why our Government did not anticipate such a contingency here. For instance the Postal Co-operative Society which is issuing loans to its members, is not in a position to realise those loans in time. Necessary amendments may be moved by Government or they could accept the amendment proposed by me in a private Bill, which I think would come up for discussion here shortly. By that amendment the employers would be empowered to deduct a portion of the salaries of those employees who are in arrears, towards reimbursement of their loans. Mr. Rajachidambaram has anticipated my point. The defective societies which are superseded, are assigned to some departmental officials to carry on the administration. Why are those societies superseded? It is because the non-officials are not able to manage them properly and naturally party-politics plays a greater part in these societies with the result the societies are superseded. But when the co-operative departments assigns its officials to look after the affairs of those societies, it is but natural that they should nurture those societies so as to place them on a proper footing. While looking after the affairs of these societies, they are empowered to take 25 per cent of their salaries from those societies. Why should a society which has not been functioning properly be burdened with this additional expenditure of twenty-five per cent of their salary? This may be easily waived and suitable departmental orders may be passed in this regard. The Minister may turn round and say that in a big movement like this involving many societies entrusted to non-officials, there should be a margin for defective working; if out of one hundred societies, twenty societies go wrong, it is the non-officials that commit the mistakes, and the Government officials or the movement need not be condemned or blamed. I admit that position. Time and again instances have been brought to notice about the Chepauk Officials Co-operative Stores where about Rs. 2 lakhs have been swindled. Who was punished? An ordinary godown keeper, a clerk. Nobody knows whether the loss has been reimbursed. It has been taken for granted that it is a loss.

With regard to the Co-operative Milk Supply Union at Ayyanavaram, I have given a petition to the Minister. Any ventilation of its defects on the floor of this House is likely to adversely affect the Union. With this good intention at heart, I shall not dilate on those defects. But I give a reasonable opportunity to the

[Sri K. Vinayakam] [12th March 1956]

Minister and the Departmental officials to make an enquiry. How is its Directorate composed? For 160 member-societies scattered all over the Chingleput district and Madras, eight directors are provided and seven directors are from an electoral college wherein there are only 20 members. The by-law may be amended so as to put the Union on a democratic basis.

In the matter of granting loans, invidious distinction is made by the Union between one member-society and another. One such society is the Arangal Milk Supply Society. The application from that society was recommended by the Deputy Registrar. Even after a lapse of ten months, the society has not heard anything about its loan application. Will the Government please look into the matter and say whether they are prepared to grant the loan or not?

Milk is purchased in the mufassal at a cost of eleven or twelve annas per measure and sold at Re. 1-4-0 in the City of Madras. I do not grudge a certain margin of profit to the Union, because it has got to meet the transport and supervision charges. But the suppliers of milk also must be given a reasonable profit.

There is a defective system for the testing of milk. The Union has got its own Inspectors who test and sometimes condemn the milk. In this procedure there is a possibility—I do not say that they are doing it—of favouritism being shown to those who are in their good books. The member-societies must be given an opportunity to know why exactly their milk was condemned. Samples must be given to them, or sent to the King Institute, Guindy, where an impartial opinion could be obtained.

A salvage depot is supposed to be at work at Vettambedu. A huge amount of money is spent on it. But accounts are not properly maintained there. We are not against the running of a salvage depot. But we want that accounts should be maintained in a proper manner. What are the proceeds of these salvage depots?

The sale depots in the City of Madras are asked to sell not only milk. Sometimes they are asked to sell eggs and some other products.

(The Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I am thankful to the several Members who have spoken on this Demand, made various suggestions and drawn attention to some of what they consider to be the defects in the working of the co-operative societies.

My hon. Friend Sri Narayana Kurup, who moved the cut motion, first referred to the question of rural housing. It is true that rural housing work was not popular for several years though it was sanctioned in 1950. But last year the rules relating to housing societies had been liberalized. Loans up to four times or even seven times the share capital are proposed to be given subject

[12th March 1956] [Sri A. B. Shetty]

to a certain maximum. Under the revised scheme, it is proposed that houses costing even less than one thousand rupees may be put up. The area of housing societies is proposed to be extended to cover a group of contiguous villages instead of being confined to a single village. With these changes it is expected that the rural housing scheme will become more popular. During the next Plan period, it is proposed to organize 240 societies and build 6,000 houses. The budget provides for 70 societies and 1,000 houses next year and it is proposed to issue loans to the extent of Rs. 12.24 lakhs and subsidies to the extent of Rs. 94 lakhs for this purpose.

Sri Narayana Kurup as well as other Members referred to the need for opening more rural credit societies and for the grant of loans more liberally to cultivators. We had at the end of the last co-operative year 10,489 co-operative societies. It is proposed to organize more societies so as to cover 75 per cent of the villages and 50 per cent of the rural population and also provide Rs. 15 crores for grant of loans at the end of the Plan period. This amount will be treble the amount of loan now given. It is proposed to form 375 large-size societies and 25 rural co-operative banks during the next five years. Though the amount of agricultural credit that is now given forms only about 7 per cent of the total requirements of cultivators, it is expected that at the end of the Second Five-Year Plan, the amount of loan, as I have already said, will be trebled and it will be about Rs. 15 crores. This is a fairly good improvement on the existing state of things.

My friend also referred to the danger of societies being formed on unlimited liability basis. The department is fully aware of this fact and the large number of societies which are now proposed to be formed will be on limited liability basis or on guaranteed liability basis. The present rural credit societies being small, with their small membership and inadequate resources, are not able to ensure a sufficiently fair return for the transactions. It is therefore proposed to form larger societies to cover a group of villages with larger membership and more adequate share capital and also to give loans on the security of anticipated crops so that the benefit of these loans may go to these small cultivators instead of to the bigger people as is the case mostly to-day. Then my friend referred to the Provincial Co-operative Credit Societies in Malabar. Other hon. Members also referred to this matter. We had 107 Provincial Co-operative Credit Societies in Malabar on 30th June 1955. Sixty-one of these societies have been re-registered as rural banks and co-operative banks, and the registration of 10 Provincial Co-operative Credit Societies has been cancelled. The reorganization of 24 societies is expected to be complete by the end of April, that is, next month. There has been no avoidable delay in this matter. Reorganization of societies can be done only on receipt of proposals from the general body of the societies concerned and also after receipt of the draft by-laws for this purpose. In some cases these draft by-laws have to be modified. In some cases the societies and banks functioning in the area objected to the conversion of these Provincial Co-operative Credit Societies into rural banks and

11-20
a.m.

[Sri A. B. Shetty] [12th March 1956]

their being stationed in the same place. So this disagreement has to be got over and they have to come to some sort of agreement. The Government have asked the Collector recently to take immediate action to settle the pending claims of these societies and report the fact to the Government. A Special Deputy Registrar is taking steps for the reorganization of these societies and I trust this long-standing grievance of our friends from Malabar will so be redressed.

My hon. Friend Sri Rajachidambaram also complained that not enough money has been provided for the expansion of the co-operative movement in this budget. He wanted agricultural credit should expand. He also spoke about certain matters regarding land mortgage banks. He holds a very responsible position in the Central Land Mortgage Bank, and it is up to him to see that whatever difficulties or short comings there are, are all rectified. I have no doubt that the Registrar and the Government will give all the necessary help in this matter.

Sir, the Muslim friend from Malabar Sri Muhammad Shafee referred to the delay in the issue of loans to marketing societies by the Kozhikode Central Bank. There has been no complaint regarding delay in the issue of loans to marketing societies by the District Co-operative Central Bank, Kozhikode, except in the case of Perintalamanna Co-operative Marketing Society, to which he specifically made reference. The delay in this case was due to incomplete particulars furnished by the society. I trust that there will be no such delay wherever it can be avoided in the issue of loans to marketing societies in Malabar.

My hon. Friend Sri T. K. Rama referred to weaver societies. He said that more working capital should be given to weaver societies, and that a house mortgage bank should be established at Madurai. Whatever is necessary in this matter will be done after due consideration is given to the facts he has stated.

The hon. Member Sri K. T. Sridharan referred in particular to the Cannanore Provincial Co-operative Credit Society. Of course he has been seeing me in this matter on more than one occasion. This society proposed to function both as a society for the production of handloom goods and also as a marketing society in respect of agricultural produce. The society was informed that it could not function both as a production society for handloom goods and also as a marketing society for agriculturists. If it is proposed to function as a industrial society for handloom weavers, all the workers should become members. The weaver members in this society are only small in number. So the society has been advised to convert itself into a marketing society as originally resolved in 1948. The society has approached the Government in this matter in its letter of the 27th February 1956. The matter is under examination by Government in consultation with the Registrar. I trust what is needful will soon be done.

My Friend Sri Ratnaswamy referred in particular to Harijan societies and to certain difficulties which they were experiencing. We have more than 1,600 societies for Harijans and the Backward

[12th March 1956] [Sri A. B. Shetty]

Classes. The Harijans and Backward Classes people are also admitted to other rural credit societies, and the present policy is to enrol them as members in the general societies instead of organising credit societies exclusively for them. Certain grants and concessions are given by Government to Scheduled Classes societies. Whatever other things are justifiably needed, the matter will be considered.

The hon. Member Sri K. T. Raju speaking in Tamil mentioned several matters. One thing he said was that cows should be made available to widows who earned their living by milk sales. It is proposed to give a large amount of loans to people for purchasing cows. We shall try to meet the difficulties now experienced by widows in this matter.

The hon. Member Sri Vinayakam referred to the Milk Supply Union and the petition he had given in this matter on behalf of the particular society. This petition will be duly enquired into and whatever is necessary in this matter will be done. I may tell him that the Deputy Registrar inspects every half year this Co-operative Milk Supply Union. No serious defects or mismanagement has been reported. The Joint Registrar also inspected the society on the 12th December 1955. Whatever petitions are received are enquired into by the Local Deputy Registrar. My hon. Friend referred to a private Bill which he has given notice of. The amendment to the Co-operative Societies Act suggested in this Bill, in order to enable societies to recover their dues from men in Government service or from men employed in forms, finds a place in the list of consolidated amendments proposed to be included in the comprehensive legislation to amend the Co-operative Societies Act. Unfortunately this legislation has been kept long pending. This matter has been referred to the Committee on Co-operation which will suggest comprehensive amendments to the Co-operative Societies Act. The report of this Committee is expected to be submitted to Government at the end of this month. 11-30 a.m.

I may say, with due deference to the several criticisms made by hon. Members who have of course made them with good intentions, that Madras finds a prominent place in the co-operative map of India. We have built up a fine credit structure which is steadily expanding to meet the short-term and mid-term needs of agriculturists. More medium term loans have been granted last year with the assistance of the Reserve Bank. So far as Land Mortgage Banking is concerned, we may claim with pride that Madras and Andhra States have made the best progress in the matter. (Hear, hear). With regard to weavers' societies, whatever little needs there may be which are wanting, I may say that these societies have made notable progress and they have helped to rehabilitate weavers and to improve the handloom industry.

In conclusion, I may say in brief, that all-round progress has been achieved in credit as well as in non-credit activities. We

[Sri A. B. Shetty] [12th March 1956]

have formulated very big schemes in accordance with the recommendations of the Rural Credit Survey Committee to be implemented during the Second Five-Year Plan period. We may say that we are on the eve of unprecedented expansion of co-operative activity on all fronts. I trust hon. Members of this House and the public will give all support to the attempts that are being made for the development of the co-operative movement in this State.

With these words, I request the hon. Member Sri M. Narayana Kurup to kindly withdraw his cut motion.

DR. K. B. MENON : I am told that the Co-operative Department is preparing a scheme or a report containing proposals for expansion of the co-operative movement during the Second Five-Year Plan period particularly with reference to credit structure in the light of the suggestions made in the report of the Reserve Bank. May I know whether the material in the report will be made available to hon. Members of the House?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Second Five-Year Plan of the Madras State gives a brief account of the plans in regard to the reorganization of the co-operative credit machinery. I am sure copies of the same have been circulated to hon. Members. If further information is wanted regarding particular matters I shall be glad to give it to the hon. Member.

SRI M. PALANIYANDI : May I know whether the Hon. Minister is aware of the statement made by a Congress Member of Parliament Sri Venkataraman that the Government were not utilizing the subsidy and loans granted by the Central Government of India with regard to Industrial Housing Schemes and may I know also whether the Government are going to utilize the entire money given by the Central Government for housing schemes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : My Hon. Colleague Sri M. Bhaktavatsalam will refer to this matter when he is replying to the Demand relating to Industrial Housing Schemes.

SRI K. VINAYAKAM : Under ordinary circumstances, I would not have troubled the Hon. Minister to rise up once again to answer the point I am now raising. The point I am raising is a pertinent one. Whenever societies are superseded for mal-administration, it is the practice of the department to depute officers on loan. Whenever it is done, the societies are made to pay 25 per cent of the salary of the officer who is so deputed as 'deputation allowance'. Even though the Hon. Minister may justify the payment of 25 per cent of the salary of the officer as deputation allowance, may I ask the Hon. Minister why should the societies which are already in a bad state be made to bear this additional burden? May I know whether the Hon. Minister will reconsider this matter of paying a deputation allowance to officers loaned to societies?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The burden of criticism from various hon. Members in this House has been with regard to certain misappropriation of moneys and frauds going on in societies. Necessary steps are being taken and have to be taken on these matters.

12th March 1956] [Sri A. B. Shetty]

With regard to the particular point mentioned by the hon. Member I cannot give him an answer just now. But I shall furnish to him later.

* SRI M. NARAYANA KURUP : In view of the assurance and the appeal made, I withdraw the Cut Motion moved by me.

The Cut Motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,06,90,800 under Demand XX—Co-operation.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT AND

(3) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

11-40
a. m.

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 87,77,000 under Demand IV—Forest department and Rs. 23,54,000 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests."

While moving these demands, I would like to make mention briefly of the problems facing the forest administration, the achievements in the past and the measures proposed to be undertaken by the Government for the development of the forests.

According to the National Forest Policy for the well-being of the State at least 33 and 1/3 per cent of the total land area should be under forests, but the Madras State has at present only 8,635 square miles of Reserved Forests which represents only 14 per cent of the total land area of the State. We have recently taken over about 1,300 square miles of ex-zamin forests and step are being taken to constitute them as Reserved Forests. Due to the pressure on land in the State there is a general demand for the disreservation and assignment of forest lands to various classes of landless poor and Harijans. In view of the fact that the present forest area of this State is itself very inadequate, any attempt to decrease it, by assigning forest lands for other purposes will be against the larger interests of the State. I hope Members will take into consideration this factor, while supporting the demands of the villagers for disreservation of forest areas.

During the period of the First Five-Year Plan, schemes for the attainment of self-sufficiency in food had to be given first priority and the development of forest may not have then received sufficient attention. However, I would like to assure the hon. Members that much headway has been made in improving the condition of the reserved and other forests of the State, during the First Five-Year Plan period itself. During the War, forests were overexploited and the normal working plan prescriptions were suspended to meet the

[Sri M. Bhaktavatsalam] [12th March 1956]

requirements of the emergency. Vast areas of private, zamin and panchayat forests were mismanaged, and badly denuded resulting in heavy soil erosion. The forest department has already tackled the immense problem of rebuilding the depleted forest wealth of the State. During the First Five-Year Plan period, all the areas previously managed by the panchayats were taken over for direct management by the forest department. In order to rapidly and intensively rehabilitate these forests, an area of about 8,000 acres were planted with fuel species in 1953, 14,400 acres during 1954-55 and 4,300 acres during 1955-56. To arrest soil erosion a scheme for planting low hill areas had also been undertaken and during 1955-56 about 1,000 acres were planted with trees in these areas. The planting of valuable timber species having commercial and industrial importance was also undertaken. Large-scale plantations of wattle and bluegum for paper and rayon industries and softwood plantation to aid matchwood and plywood industries were also undertaken. Softwood species were planted in 2,700 acres, wattle in 6,000 acres and bluegum in 5,000 acres. In view of the imperative need to grow as much teak as possible in the Madras State, the construction of a road to Ulandy valley which is an essential preliminary to open up the area for exploitation and teak regeneration has been undertaken during 1955-56. These facts would go to show that the Government have been taking efforts to develop forests as far as possible in the First Five-Year Plan period consistent with their other responsibilities.

My Colleague, the Finance Minister, in his budget speech, has already indicated the main schemes that will be undertaken in the forest department during the Second Five-Year plan period. I would like to remind you of some of the main schemes referred to by him. Regeneration in the denuded panchayat area will be expanded considerably and about 35,000 acres taken up for soil conservation work and planting. Systematic afforestation will be attempted in 45,000 acres of hill forests of the Central districts. About 8,000 acres are being taken for cashew plantation and 5,000 acres for casurina plantation. Intensive planting of valuable timbers like teak especially under irrigated conditions will be started on 6,000 acres wherever facilities occur. An attempt will also be made to grow these trees on river and canal margins in our deltaic river regions. Industrial plantation like bluegum, wattle and matchwood will be considerably increased. In order to popularize the lesser known indigenous timbers by treating them with preservatives to increase their strength and durability it is proposed to erect a timber testing and a wood seasoning plant.

I have just mentioned, not all the schemes, but only the important schemes which are proposed to be undertaken in addition to the normal activities of the department. It is hoped that with the implementation of all the schemes included in the plan, the timber, fuel and fodder resources of the State will be greatly augmented thereby affording a substantial increase to the forest resources of the State.

12th March 1956]

Mr. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 87,77,000 under Demand IV—Forest Department and Rs. 23,54,000 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests.”

SRI V. BALAKRISHNAN: தலைவர் அவர்களே என் பெயரில் இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 87,77,000 under Demand IV—Forest department—be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: As the hon. Members Sri Veloo and Sri Gopalan Unni are not in their seats, there is no cut motion under XXXV. Motion moved—

“That the allotment of Rs. 87,77,000 under Demand IV—Forest Department—be reduced by Rs. 100.”

The Demand and the cut motion under Demand IV are now before the House for discussion.

SRI V. BALAKRISHNAN: கனம் தலைவர் அவர்களே! 11-44
காட்டிலாகா மந்திரி அவர்கள் கேட்டிருக்கும் தொகையிலிருந்து நூறு ரூபாயைக் குறைக்கவேண்டும் என்று நான் பிரேரேபிக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அந்த மந்திரி அவர்களும் அந்த இலாகாவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களும் காட்டு இலாகாவை கையாண்டு வருகிற கொள்கையைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காகவும், புதுக்கோட்டையிலே இருக்கின்ற காட்டு இலாகாவில் சம்பந்தப்பட்ட கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு புதுக்கோட்டை இணைக்கப்பட்டு ஆறு, ஏழு ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட சென்னை அரசாங்க சம்பளம் கொடுக்காமலும் சுந்தரப்பட்டி என்ற ஊருக்கு பக்கத்திலே உள்ள நிலத்திலே மக்களுடைய நன்மைக்கு விரோதமாக அங்கிருக்கும் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் புதிய காட்டை உற்பத்தி செய்வதற்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் தட்புடலான நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும், இன்னும் புதுக்கோட்டையிலே ஒரு பொக்கிஷமாக இருந்த காடுகளெல்லாம் 5, 6 ஆண்டுகளாக ஆண்டுதோறும் வெட்டப்பட்டு உள்ளதை எடுத்து குறிப்பிட்டு சொல்வதற்காகவும் என் வெட்டு பிரேரணை மூலம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டுக்கு சொத்து காடுகள்தான். காடுகள்தான் ஐவேஜி. அந்த ஐவேஜிகளையெல்லாம் இரும்புப் பெட்டியில் வைத்து பூட்டாமல் பல இடங்களிலும் பரப்பப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பரப்பப்பட்டிருக்கிற ஐவேஜிகளை பாதுகாப்பதற்காக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட அந்த அதிகாரிகளெல்லாம் இந்தக் காடுகளை பாதுகாப்பதற்கும் காடுகளை வளர்ப்பதற்கும் அக்கரைகொண்டவர்களாக இல்லை. அதில் அவர்களுக்கு அக்கரை இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் சர்க்கார் கையாண்டு வருகின்ற கொள்கையும் அவர்களுக்கு விரோதமாகவும் காடுகளை பாதுகாப்பதற்கு விரோதமாகவும் இருந்துவருகிறது.

உதாரணமாக புதுக்கோட்டை நிர்வாகத்தில் காடுகளை அக்காடுகளுக்கு பக்கத்திலிருக்கின்ற கிராமத்திலுள்ள பெரிய மனிதனை பாரஸ்டு கார்டாக நியமித்து அவரிடம் அந்தக் காடுகள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த பெரிய மனிதன் காடுகளை நன்றாக பார்த்துக்கொள்வார். அவருக்குள்ள தனிப்பட்ட செல்வாக்கினால் காட்டைச் சுற்றியிருக்கும் கிராமங்களிலுள்ள அனைவரும் அப்பெரிய மனிதனுக்கு கட்டுப்பட்டு காடுகளை அழிக்காமலும் காடுகளுக்குள் போகாமலும் இருந்து வந்தனர். இப்பொழுது சிறு வாலிபமான பையன்களை வெளியூரிலிருந்து அங்கு கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்டதனாலே அந்தப் பையன்கள் அனைவரும் காட்டை பாதுகாப்பதில் அக்கரைகொள்ளாமல் அல்லது அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில்

[Sri V. Balakrishnan] [12th March 1956]

செல்வாக்கும் இல்லாமல் காட்டுக்குள் அநேகமாக திருடுவதற்கு இளம் பெண்களுக்கு இடம் கொடுத்து அதன் மூலமாக அங்கு பலவித சச்சரவுகளும் ஏற்பட்டு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த சச்சரவுகளின் காரணமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு புதுக்கோட்டையில் ஒரு கொலைகூட நடந்து இருக்கிறது. ஒரு பாரஸ்ட் காட்டு நியாயமான முறையில் யோக்கியத்தோடு நடந்துகொண்டார். அவர்மேல் பழி வாங்குவதற்காக அவருக்கு முன்பிருந்த ஒரு பாரஸ்ட் காட்டு தவறான முறையிலே நடந்துகொண்ட காரணத்திற்காக ஜனங்களெல்லாம் திரண்டு நியாயமாக நடந்துகொண்ட பாரஸ்ட் காட்டை சண்டைக்கு இழுத்து, அவர் குத்தி கொல்லப்பட்டார். இதனால் அங்கு மக்களுக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வேற்றுமை ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இதனால் கிராமமும் அழிந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் பாரஸ்ட் காட்டு அல்லது வாட்சர் உத்தியோகத்தில் நியமிப்பவர்களை கூடுமானவரையில் நடுத்தர வயது உள்ளவர்களாகவும் பக்கத்து கிராமத்தில் குடியிருப்பவர்களாகவும் பார்த்து நியமிப்பீர்களானால் அவர்கள் அந்தக் காட்டை அக்கரையுடன் பாதுகாப்பார்கள். நடுத்தர வயது உடையவர்களையும், கிராமத்திலே செல்வாக்கு உடையவர்களையும் நீங்கள் நியமிப்பதனாலே கிராம மக்களும் காட்டுக்குள் பிரவேசித்து காடுகளை அழிக்காமலே இருந்து வருவார்கள். அந்த முறையிலே தான் புதுக்கோட்டை நிர்வாகம் நடந்து வந்தது. அதனால்தான் காடுகளெல்லாம் ஏகோபித்து வளர்ந்து பெரிய பெரிய பொக்கிஷமாக புதுக்கோட்டையில் இருந்துவந்தது.

11-49
a.m.

அதே காட்டை இப்போதிருக்கும் கனம் காட்டிலாகா மந்திரிக்கு முன்பிருந்த கனம் காட்டிலாகா மந்திரி அவர்கள் சுற்றிப் பார்க்க வந்தபோது, நேரில் ஜனங்களைக் கேட்ட சமயத்தில் அந்த ஜனங்கள் இந்தக் காரணத்தைத் தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே, உள்ளூர்வாசிகள், பக்கத்து ஊரிலுள்ளவர்கள், நடுத்தர வயதுடையவர்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் முதலியவர்களை Forest Guards-ஆகவும் Watchers-ஆகவும் நியமிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் காடுகள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படும். அப்படிச் செய்யாமல், புதுக்கோட்டையிலிருந்து 50 அல்லது 60 மைல் தூரத்திலுள்ள முசிரிபிலுள்ளவர்களைப் புதுக்கோட்டைக்கும், புதுக்கோட்டையிலுள்ளவர்களை செங்கற்பட்டிற்கும், செங்கற்பட்டிலுள்ளவர்களைத் திருநெல்வேலிக்கும் காட்டிலாகா உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமித்தால் காடுகள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படாது. இப்படி நியமிப்பதால் இப்போது காட்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோரும் “எப்போது திருட்டுத்தனமாக வீட்டுக்குப்போவோம்?” என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, “காட்டை வளர்க்கவேண்டும், காட்டைப் பாதுகாக்கவேண்டும்” என்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் வேலைசெய்வதில்லை.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் ஒரு பக்கத்தில் லட்சம் லட்சமாக பணத்தைச் செலவழித்து, காட்டை வளர்க்கவேண்டுமென்று பிரகடனம் செய்கிறார்கள், பிரசாரம் செய்கிறார்கள், வன மஹோத்ஸவம் நடத்துகிறார்கள்; ஆனால் அதேநேரத்தில் காடுகள் அழியும்படியாக கரிக்காகக் காட்டை வெட்டுவதை அனுமதிக்கிறார்கள். கரி மோட்டார்கள்க்குத் தேவைப்படும் கரிக்காகக் காட்டை வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக காடுகளிலுள்ள மாமரங்களும், புளியமரங்களும், நாவல் மரங்களும் வண்டி வண்டியாக வெட்டப்பட்டு, கரியாக்கப்படுகின்றன. ஏராளமான புளிய மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக தென்னாட்டில் அனேக இடங்களில் புளிக்குக் கூட பஞ்சம் ஏற்படுமென்று நம்புகிறேன். மோட்டார் வாகனங்களை கரி போட்டு ஒட்டுவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதால் காடுகளிலுள்ள மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. இது சம்பந்தமாக பல தடவைகள் நான் கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறேன். யுத்தம் இருந்த காலத்தில் பெட்ரோல் கிடைக்கவில்லை. பெட்ரோல் இல்லாததால் மோட்டார் கார்களை ஒட்டுவதற்குக் கரியை உபயோகப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதற்காக அப்போது மோட்டார் கார்களை கரி போட்டு ஒட்டுவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. யுத்தம் முடிந்ததும் பெட்ரோல் கிடைக்க ஆரம்பித்தது. இப்போது பெட்ரோல் மீது போடப்படும் வரியால் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் குறைந்து நஷ்டம் ஏற்பட்டும்

12th March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

கூட மோட்டார் வண்டிகளை கரி போட்டு ஒட்டுவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காடுகள் வளரவேண்டுமென்றால் இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் “இந்த ராஜ்யத்தில் கரி குறைவாக இருக்கிறது, ஆந்திரா ராஜ்யத்திலிருந்து இங்கே தேவைப்படும் கரி கொண்டுவரப்படுகிறது, இதைத் தடுப்பதற்காக இங்கே காடுகளை வெட்டுவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். இங்கே கரி வேண்டுமானால் நம் காடுகள் வெட்டப்படவேண்டாம், ஆந்திரா ராஜ்யத்திலுள்ள காடுகள் வெட்டப்படும், அதனால் நமக்குக் கஷ்டம் ஏற்படாது என்று நான் கூறுவேன். ஏனென்றால், ஒரு தேசம் செழித்தோங்க வேண்டுமென்றால், ஒரு தேசத்திலீவிவசாயம் பெருக வேண்டுமென்றால், அங்கே காடுகள் அவசியம். நம் பக்கத்தில் காடுகள் அதிகம் இல்லை. உயர்ந்து வளர்ந்த மரங்கள் கொண்ட அடர்ந்த காடுகள் இருந்தால்தான், மேகங்கள் நகர்ந்து வரும்போது, மரங்களின் மீது அவை மோதும் சமயத்தில் மழை பெய்யும். ஆகவே விவசாயத்திற்கு உதவுவதற்காகவும் காடுகள் தேவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே கரி போட்டு, மோட்டார் வண்டிகளை ஒட்டுவதைத் தடைசெய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காடுகளை வளர்க்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தார் சொல்லுகிறார்கள். காடுகளை சர்க்கார் நன்றாக வளர்க்கட்டும். சர்க்கார் நிறைய பணத்தைச் செலவு செய்து காடுகளை வளர்க்கும்போது நாங்களும் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். அங்கத்தினர்களாகிய எங்கள் ஹடைய ஒத்துழைப்பை விட கிராம ஜனங்களையே ஒத்துழைப்பும் அவசியம். ஆகவே ஜனங்களையே ஒத்துழைப்பைப் பெறும் முறையில் சரியான இடங்களில் காடுகளை வளர்க்க முயற்சிக்கவேண்டும். காடுகளை வளர்க்கக் கூடிய இடங்களுக்கு அருகேயுள்ள கிராம ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறவேண்டுமானால் அந்த ஜனங்களை விரோதித்துக் கொள்ளக்கூடாது. சில இடங்களில், ஆயிரம் ஆயிரம் ரூபாய்களைச் செலவழித்து, காட்டிலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் பகலில் காடுகளுக்குச் சென்று, சிறு செடிகளை நட்டு விட்டும், விதைகளைப் போட்டுவிட்டும் வருகிறார்கள். ஆனால் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் இரவில் அங்கு சென்று அவைகளைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இந்த முறையில் காடுகளை வளர்க்கக்கூடாது. உதாரணமாக சுந்தரப்பட்டி கிராமத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூட சபீபத்தில் அங்கு சென்றிருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—கிராம ஜனங்களுக்கும் காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்குமிடையே ஒரு பெரிய யுத்தம். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது அந்த கிராமத்தில் விவசாயிகளுக்கு புறம் போக்கு நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைந்த பிறகு, காட்டிலாகா அதிகாரிகள் திடீரென்று அங்கே ஆக்கிரமிப்புச் செய்து, Forest re-generation செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அங்கேயுள்ள ஜனங்கள் அதை ஏகோபித்து ஆட்சேபித்தார்கள். அவர்கள் ஆட்சேபணை செய்ததற்கு இரண்டு, மூன்று காரணங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் முன்பு ஆடு மாடுகளை மேய்த்து வந்தார்கள். அங்கே ஒரு நல்ல மேய்ச்சல் ஸ்தலம் இருந்தது. Forest re-generation area-வாக அதை வைத்துவிட்டால் ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு அங்கே வசதி கிடையாது. மேலும், இந்த பூமியில் ஒரு 40 ஏக்கர் சொச்சத்தை கிராமத்திலுள்ள கொஞ்சம்கூட நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கே காடுகளை வளர்ப்பதால் அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் இல்லை. மேலும், இந்த கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் வெளியே போவதற்கும், வெளியே யுள்ள ஜனங்கள் இந்த கிராமத்திற்குள்ளே வருவதற்கும் வழி இருக்கவேண்டும். அங்கே காடுகள் வளர்ப்பதன் காரணமாக, நான்கு பக்கங்களிலும் வறப்புகள் கட்டி விட்டதால், அந்த கிராமத்திலுள்ளவர்கள் வெளியே போக முடியாமலும், வெளியே உள்ளவர்கள் அந்த கிராமத்துக்கு வரமுடியாமலும் ஒரு தடை ஏற்படுகிறது. தவிரவும், அங்கேயுள்ள விவசாயிகளின் பாசனக் குளமாக சுந்தரப்பட்டிக் குளம் என்ற குளம் அங்கே இருக்கிறது. அந்தக் குளத்திற்கு வருகின்ற தண்ணீரெல்லாம் இந்தக் காட்டின் வழிபாகத்தான் போகிறது. இப்போது Forest

[Sri V. Balakrishnan] [12th March 1956]

re-generation area உள்ள அந்த இடத்தைச் சுற்றி நான்கு பக்கமும் fencing போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக காட்டுத்தண்ணீர் மழை காலத்தில் அந்தக் குளத்திற்குச் செல்வதற்கு தடையாக இருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களால் நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளாக அங்குள்ள காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்கும் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கும் யுத்தம் நடந்து வந்திருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களைப் பற்றி மனுக்கு மேல் மனுக் கொடுத்தும் நேரில் எடுத்துச் சொல்லியும் பயன் இல்லை. சென்ற நான்கு, ஐந்து வருஷங்களாக அதிகாரிகள் பிடிவாதமாக இருந்தார்கள். கடைசியில் சமீபத்தில் காட்டிலாகா மந்திரி அவர்கள் அங்கு சென்று நிலைமையைப் பார்த்துவிட்டு, கிராம ஜனங்களுக்கு பாதை விட வேண்டுமென்று சொல்லியதன் பேரில், கனம் மந்திரி அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தின் பேரில், இப்போது பாதை விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நான்கு, ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பே மேல் அதிகாரிகள் ஸ்தலத்திற்குப் போய் நிலைமையைப் பார்த்திருக்கும் பட்சத்தில் இரு சாராருக்கும் யுத்தம் ஏற்படுவதற்கு இடம் இருந்திருக்காது. இந்த நான்கு, ஐந்து வருஷங்களில் காட்டு இலாகாவின் பகலில் அங்கு சென்று சிறு செடிகளை வைத்துவிட்டும், விதைகளைப் போட்டுவிட்டும் வருவார்கள், இரவில் கிராம ஜனங்கள் அங்கு சென்று அவைகளைப் பிடிங்கி எறிந்துவிட்டு வருவார்கள். இப்படி யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தது. இந்த சர்க்காருக்கு இந்த யுத்தத்தால் ரூ. 3,000, ரூ. 4,000 நஷ்டமாகியிருக்குமென்று நான் தைரியமாகச் சொல்கிறேன். இந்த ரூ. 3,000 அல்லது ரூ. 4,000 சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்படுவது அவசியமா? காட்டிலாகா வினாருக்கும் கிராம ஜனங்களுக்கும் யுத்தம் ஏற்படுவது அவசியமா? காட்டிலாகாவின் பிடிவாதத்தை நிலை நாட்டுவதற்காக கனம் மந்திரி அவர்கள் இருக்கிறாரா? அல்லது ஜனங்களின் நன்மைக்காக கனம் மந்திரி அவர்கள் இருக்கிறாரா? நிச்சயமாக மக்களின் நன்மைக்கும், காட்டை வளர்ப்பதற்கும்தான் கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சிக்கவேண்டும். முதலில் இந்த இரண்டு கருத்திற்கும் இடம் கொடுத்து விட்டு, பிறகு தான் அவர்களுடைய இலாகா அதிகாரிகளைக் காப்பாற்ற அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த காட்டிலாகா உத்தியோகஸ்தர்களில், புதுக்கோட்டை சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைவதற்கு முன்பிருந்தே புதுக்கோட்டையில் வேலை பார்த்து வந்தவர்களில், இப்போது காட்டிலாகாவில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ளபடி சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதர இலாகாக்களில், முன்பு புதுக்கோட்டையில் வேலை பார்த்தவர்களுக்கு இப்போது சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ளபடி சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது காட்டிலாகாவில் வேலை பார்க்கும் பழைய புதுக்கோட்டை ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ளபடி சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை; புதுக்கோட்டை சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைவதற்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம் தான் இப்போதும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிலும் காட்டிலாகாவில் வேலை பார்க்கும் சிறு சிப்பந்திகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பகல் முழுதும் காட்டில் இருந்து மரங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இதர இலாகாக்களிலுள்ள முந்திய புதுக்கோட்டை ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சென்னைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும்போது, காட்டிலாகாவிலுள்ள முந்திய புதுக்கோட்டை ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயத்திலுமட்டும் ஏன் தாமதத்துடனும், அசட்டுத்தனத்துடனும் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்கு காட்டு வழக்கங்கள் தான் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறதே தவிர மனித வர்க்கத்தின் பழக்கவழக்கங்கள் அதிகமாக இல்லை என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. குற்றம் சொல்வதற்காக நான் இப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் காட்டில் திரிவதாலும், மிருகங்களோடு பழகுவதாலும் அப்படிப்பட்ட பழக்கவழக்கங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். அப்படியிருந்த போதிலும், இந்த (மனித) பழக்கங்களுக்கு அவர்கள் அதிகமாக உட்படவேண்டும்.

[Sri V. Balakrishnan] 12th March 1956]

காடுகளை வளர்ப்பதில் ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கும் மனிதர்களை ஆதரித்து, அவர்களோடு சினேக பாவத்தோடு பழக வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, காடுகளை வளர்ப்பதற்கும், காடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, கிராமத்திலுள்ள ஜனங்களும் ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த எந்த முறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமோ, அந்த அந்த முறையில் ஒத்துழைப்பதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களும் ஜனங்களும் தயாராயிருக்கிறார்கள். காட்டிலாகா மனிதர்களின் மனப்பான்மையை மாற்றி அவர்களுக்கு மனிதத்தன்மையுள்ள மனப்பான்மையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-59 a.m.
இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சர்க்காருக்குச் சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சரவர்கள் இந்த மான்யத்தைப் பிரேரேரித்துப் பேசும்போது, காடுகளில் பலவிதமான மரங்களை வைத்து அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். காடுகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருவதோடு அவைகள் நன்கு காப்பாற்றப்படவேண்டியதும் முக்கியமான விஷயம். காட்டில் ஏற்கெனவே உள்ள மரங்கள் அழிந்து போகாமல் காப்பாற்றப்படவேண்டும்.

சென்ற வருஷ பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது நான் பேசும்போது வெள்ளாடுகளினால் காடுகளுக்கு ஏற்படும் சேதங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தேன். இப்பொழுதும் கூட காடுகளில் வெள்ளாட்டினால் பலத்த சேதங்கள் ஏற்பட்டுவருகின்றன. காடுகளில் நல்ல நல்ல மரங்கள் வைத்து அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யும்போது, வெள்ளாடுகளைத் திருட்டுத்தனமாக காடுகளில் விட்டு மரங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. காடுகளிலுள்ள மரங்கள் நன்கு காப்பாற்றப்பட்டு அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டுமானால், காடுகளில் வெள்ளாடுகள் மேய்வதை உடனடியாகத் தடுக்கவேண்டும். காடுகளைச் சுற்றி பத்து மைல் வட்டாரத்திற்குள் வெள்ளாடுகள் வளர்ப்பதைத் தடுக்க ஒரு சட்டம் செய்தாலொழிய காடுகளில் நல்ல மரங்களை வைத்து அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

தென்னாற்காடு, வடாற்காடு ஜில்லாக்களில் முந்திரி மரங்களை வைத்து அபிவிருத்தி செய்வதற்குத் திட்டம் இருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். முந்திரிப் பயிரானது டாலர் சம்பாதித்துப் தரக்கூடிய பொருளாகையால், சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியை நான் பாராட்டுவதோடு முந்திரி மரங்களை அதிகமாக வைத்து விருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இலவம் பஞ்சு மரங்களைக் காடுகளில் வைத்து வளர்க்கவேண்டும், வடாற்காடு ஜில்லா காட்டிலாகா அதிகாரி வடாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள காடுகளில் இலவ மரங்களை வைத்துப் பயிரிடுவதற்காக, நூற்றுக்கணக்கான வந்து பிரயத்தனம் செய்கிறார்கள். இலவ மரங்கள் விருத்தியானால் தீப் பெட்டித் தொழில் வளருவதற்கு முடியும். ஆகவே, இலவ மரங்களை ஏராளமாக வைத்துப் பயிரிடுவதற்கு மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

புளிய மரங்கள் வளர்ப்பு விஷயமும் சர்க்காருடைய கவனத்தில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. புளிய மரங்கள் ஏராளமாக வளர்க்கப்பட்டால் நம் நாட்டிலுள்ள புளிப் பஞ்சத்தைத் தீர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஆகவே, இது விஷயத்திலும் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நம் நாட்டில் தேனீ வளர்ப்பை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக ஒரு அதிகாரியை சர்க்கார் நியமித்து அவரும் வேலை செய்து வருகிறார். தேனீ வளர்ப்பு மிக முக்கியமான விஷயம். ஏனென்றால், காடுகளில் தேனீ வளர்ப்பை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் ஏராளமான தேனைப் பெறலாம். ஆகவே, காடுகளின் பல இடங்களிலே தேனீ கூண்டுகளை வைத்து, நல்ல தேனைச் சேகரிக்க ஏற்பாடு செய்தால் சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானம்

வருவதோடு கூட, உணவுப் பொருளை விருத்தி செய்வதற்கும் உதவியவர் களாவோம். ஆகவே தேனீ வளர்ப்பை அபிவிருத்தி செய்வதில் சர்க் கார் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

காடுகளிலிருந்து மரங்களை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு **Timber Transit Rules** என்று சர்க்கார் சில விதிகளை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். காடுகளிலிருந்து மரங்களை வெட்டவேண்டுமானாலும், பட்டா நிலங்களிலிருந்து மரங்களை வெட்டவேண்டுமானாலும், அதற்காக காட் டிலாகா அதிகாரிகளிடம் பர்மிட் வாங்கித்தான் மரங்களை வெட்டி எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டியிருக்கிறது. பர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு போவதில் பல கஷ்டங்கள் நேரிடுகின்றன. அதனால், நகரங்களில் விறகின் விலை அதிகமாகிறது. காடுகளிலிருந்து மரங்களை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போவ தற்கு பர்மிட் வாங்கவேண்டியது அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இப்படிப்பட்ட விதியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

வடாற்காடு ஜில்லாவில் பெண்ணுத்தார் ரோட்டில் சந்தன மரங்களை வெட்டி அழித்து எடுத்துக்கொண்டு போவதைத் தடுப்பதற்கு செளக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். சதாரண குடியானவர்களோ, ஹரிஜனங்களோ வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு என்று ஒரு சுமை அல்லது இரண்டு சுமை மூங்கில் வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போனால், “பரமிட் இருக்கிறதா? எங்கிருந்து வாங்கிக் கொண்டு போகிறது?” என்று கேள்விகள் கேட்டு நொத்தரவு கொடுக்கிறார்கள். ரௌடிகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் சவுக்கிதார் தொந்தரவு கொடுக்கிறார். லஞ்சம் கேட்கக்கூடிய தொந்தரவு இருந்துவருகிறது. இதைப் பற்றி காட்டிலாகா அதிகாரிக்குத் தகவல் தெரிவித்து ரேஞ்சர் மூலமாக விசாரணை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த விசாரணையின் முடிவு என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. மூங்கில் எடுத்துக்கொண்டு போவதைத் தடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிடவேண்டும். சிறிய குடியானவர்களுக்கும் ஏழை மக்களுக்கும் தொந்தரவு இல்லாமல் அவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமாய் சர்க்காருடைய கடமையாகும்.

மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கு contourbunding ஏற்பாடு செய்யப்போவதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். பெரு மழையினால் பல ஓடைகள் அரிக்கப்பட்டு, காடுகளிலே தண்ணீர் தங்காமல் போகின்றது. காண்டூர் பண்டிங் முறையை ஏற்படுத்தி, தண்ணீரைத் தேக்கம் செய்தால்தான் நல்ல மரங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வழி ஏற்படும்.

காடுகள் அபிவிருத்தியைப்பற்றிப் பேசும்போது ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது காடுகளைச் சுற்றி சீமை வேல மரங்களை வளர்க்கவேண்டும். வடற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள காடுகளைச் சுற்றி சீமை வேல மரங்களை வைத்து வளர்ப்பதற்கு காட்டிலாகா அதிகாரி முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார். இது சம்பந்தமாக மேலும் ஊக்கமெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

காடுகள் அபிவிருத்தியிலும் பாதுகாப்பிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி அதற்கான திட்டங்களை வகுத்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பதோடு சர்க்காருக்கும் அதிக வருமானத்தைக் தேடிக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, மான்யத்தை ஐதரித்து, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : ബഹുമാന്യനായ അദ്ധ്യക്ഷൻ
 അവർകളെ, വനങ്ങളിലുള്ള നാടയ ലബോറട്ടറീയിൽ വരുന്ന ഒരു ഹെൽത്ത്
 നിലക്ക് എന്റെ അനുഭവത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ആൻ സർസോപിപ്പിന്നത് ബഹു
 മാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്ക് കിൻ സദാ ശയ്യകരമായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ആൻ

പലയാളത്തിൽ സംസ്കരിച്ചും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രികൾ മനസ്സിലാക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. പോരുകിൽ ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വക്കീലാണല്ലോ നാം നില്ക്കുന്നത്. ലോകമെങ്ങും ഉഷ്ണമേഖലയിലാണ് ധാരാളമായി കാടുകൾ വളരുന്നത്. ഇന്ത്യയിൽ ധാരാളം വനങ്ങളുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിലും കുറെ വനങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ കാടുകളെ സംരക്ഷിക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു വീക്ഷണഗതിയോ സമീപനമോ ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് വെറും പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ആദ്യം ഒരു പദ്ധതിയിടുമ്പോൾ ജന്തുപിമ്പലാണെന്നു ശോധന. അതു് ഒരായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ജർമ്മനിയിൽ ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടായതായി കാണുന്നു. അതും ഏതാണ്ടു എഴുനൂറു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്. പിന്നീടാണ് ഫ്രാൻസിനു ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടായത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഏഴാണ്ടു ഒരു റൂറു കൊല്ലമേ ആയിട്ടുള്ളൂ നമ്മുടെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ നടപടികളെടുക്കണമെന്നു ഇവിടത്തെ ഗവണ്മെന്റിന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങിട്ടു്. വനസംരക്ഷണം ആദ്യം ആരംഭിച്ചതു് ബ്രിട്ടീഷുകാരാണ്. എന്നുവെച്ചിട്ട് നമ്മുടെ കാടുകളെപ്പറ്റി വലിയ ഗന്ധമൊന്നുമില്ലാത്ത ആളുകൾ തുടങ്ങിവെച്ച ഒരു പദ്ധതിയാണിതു്. അതിൽ കാര്യമായ മറ്റൊന്നൊന്നും വരുത്താതെ ആ ചട്ടക്കൂട്ടിൻനിന്നുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും നാം വനസംരക്ഷണത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വനങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായി പഠിക്കാതെ, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അചർ കണ്ടിട്ടുള്ള ചില കുറിക്കാടുകളും മരക്കാവുകളും മറ്റും (parks and woodlands) മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഈ പദ്ധതിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വനസംരക്ഷണം വനപരിപോഷണം (conservation and preservation) എന്നെല്ലാമുള്ള ചില ഏല്പാടുകൾക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത പ്രാധാന്യം നൽകാനിടയായതു്. കാലമിത്രയുമായിട്ടും നമുക്ക് അതു മററി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനും വനങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായ ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു മമ്മതിക്കേ സീതു. അപ്പുറിയായ ചില ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും മറ്റും സംരക്ഷിക്കുക, വസ്തുശോധയുള്ള ശ്രോട്ടങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചതായ ചില ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും മറ്റും ഇത്രയെല്ലാമേ ബ്രിട്ടീഷുകാർ വനസംരക്ഷണംകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പ്രകൃതിയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ മുമ്പു മഴയിൽ തളിർത്ത ചൂടിൽ ഇരുപ്പു് കാലത്തിൽ തിമിർത്ത മറിയുന്ന ചോരവിപിനങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടെന്നു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഈ വനസംരക്ഷണപദ്ധതിയെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയതു്. ദുർഭുജമായ ചില ചെടികളേയും വൃക്ഷങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം.

അടുത്തകാലത്തു നാം വനങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ആൻ വിന്ററിക്കുന്നില്ല. വനമരഹിതത്വം കൊണ്ടാകാൻ തുടങ്ങിയിട്ടും കാലം കുറച്ചായി. ആൻ ഈ വനമരഹിതത്വത്തിനെതിരല്ല. അതു ആവശ്യംതന്നെ. പക്ഷെ ഇതെങ്ങനെ കൊണ്ടാകണം എന്നുള്ളതിലാണ് അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മുഴുവൻ. ഏവടെയെല്ലാം മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കണം, എന്തെല്ലാം മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കണം, എന്തിനുവേണ്ടി വച്ചുപിടിപ്പിക്കണം എന്നെല്ലാം വച്ചുപിടിപ്പിക്കണം എന്നീ കാര്യങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമായ രെടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചു തീരുമാനിക്കാതെ കൈയിൽ കീട്ടിയ കൊന്നെത്തെയും മരണൈയ്യുമെല്ലാം കണ്ണിൽ കണ്ട സ്ഥലത്തെല്ലാം നടുക്കയും, നട്ടുതീരശ്വേദാശതന്നെ കാലി കടിച്ചുപോവുകയും ചെയ്യുന്ന മട്ടിലുള്ള ഒരു വനമരഹിതത്വം കൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തു കാട്ടുവളർത്തുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും അങ്ങനെ രേഖീയസമ്പത്തു വലിപ്പിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുമെന്നു കരുതുന്നത് ശാസ്ത്രമാണെന്നു ആൻ കരുതുന്നു. ഈ ഒരു കാര്യത്തിൽ എന്നിടം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയും തമ്മിൽ വലിയ അഭിപ്രായമയ്യ കൃശം കാണുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയും എന്റെ അഭിപ്രായമാണുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം തുറന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. വനസംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചും വനമരഹിതത്വത്തെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം എന്നിടം വളരെയധികം പറയാനുണ്ട്. പക്ഷെ സമയം അധികമില്ല. അതുകൊണ്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ മേത്രം പറയാനാണ് ആൻ തൽക്കാലം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

1843-ലെ മറോ ആണെന്നു തോന്നുന്നു തേക്കുതടിയുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുകയും അത് നട്ടുവളർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേക പരിശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളു. കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിനു തേക്കുതടി വളരെ പറ്റിയതാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്നാണ് ഈ ശ്രമം ആരംഭിച്ചത്. നിലമ്പൂരിലും മറോ തേക്കുതടി വ്യവസായം വലിയതോതിൽ ആരംഭിച്ചതും അതിനുശേഷമാണ്. മലബാറിലെ

അക്ഷവനങ്ങൾ ഇന്നു മിക്കവാറും നശിച്ചു കழിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. വനങ്ങൾ നശിച്ചു പോകുന്നതിനു പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. മലബാറിലെ വനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള ഒരു പ്രത്യേകത അവിടെ ഭൂമിയുടേയും വനങ്ങളുടേയും ഉടമസ്ഥാവകാരമെല്ലാം ജന്മിമാർക്കാണ് എന്നുള്ളതാണ്. ജന്മിമാർ ഈ അവകാശം സിദ്ധിച്ചതെങ്ങനെയാണെന്നു നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. മൈസൂർ യുദ്ധത്തിനുശേഷം പല വിധത്തിലുള്ള കഴുപ്പുങ്ങൾകൊണ്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നതായ ബ്രിട്ടീഷുകാർ ജന്മിമാരേയും നാട്ടുവാഴ്ചികളേയും പ്രീണിപ്പിച്ചു അവരുടെ പിന്തുണ നേടാൻവേണ്ടി മണ്ണിനുമേൽ കാണുന്ന സകലതും നിങ്ങൾക്കുതന്നെ എന്നും പറഞ്ഞു കാലുപിടിച്ചതിന്റെ ഫലമായാണ്. ജന്മിമാർ ഇതിനെല്ലാം അവകാശികളായിത്തീർന്നു. ആ ജന്മിമാർ ഈ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ വലിയ പങ്കുവഹിക്കാൻമില്ല. ഉണ്ടാകാൻ സ്പെയർമില്ല. കഴിവുള്ളിടത്തോളം വെട്ടിനശിപ്പിക്കാനാണ് അവർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മലബാറിലെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവിടത്തെ ജന്മിമാരുടെ കൈയിൽ വനങ്ങൾ ഇനിയും കുറച്ചുകാലം കൂടെയിരിക്കുവാനെങ്കിൽ സകല വനങ്ങളും നശിക്കും, രീജിത്താണു അതൊരു വലിയ ആപത്തായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഭയങ്കരമായ ഒരു ദേശീയ വിപത്താണ് വനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മെ ഇന്നു അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സ്വകാര്യ വനങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കാൻ ഇനി ഒട്ടും വൈകിക്കൂട. ഈ വനങ്ങളെയെല്ലാം ദേശസാൽക്കരിക്കേണ്ടതു് ദേശീയതാപ്തരായിത്തീർന്നവരിൽ അടിയന്തിരമായ ഒരുവശ്യമാണ്. വനങ്ങൾ ദേശീകരിക്കുന്നതിന്നു ഇന്നു എതിർപ്പുണ്ടില്ല. ജന്മിമാർതന്നെയും അതിന്നു അനുരൂപമായ ഒരു നിലപാടായ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. എല്ലാകൊണ്ടും വനങ്ങളെ ദേശീകരിക്കാൻ അനുകൂലമായ ഒരുതരീക്ഷം ഇന്നു നിലവിലുണ്ട്. ജന്മിമാരുടേയും പൊതുജനങ്ങളുടേയും ഈ സഹകരണാനോദ്ധവത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് വനങ്ങളെ ദേശസാൽക്കരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് അഭിചന്തിരമായ നടപടികളെടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയാണെന്നു് പറഞ്ഞിരുന്നവകിലും ബഡ്ജറ്റിൽ അതിന്നുവേണ്ടി വകയിരുത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നില്ല.

സർ, ഫുറൻറ നിയോജകമണ്ഡലമായ ഇരിക്രറിൽതന്നെ ഏററുക്കണക്കിനു കുറി ചിയാർ, വേട്ടവർ മുതലായ കുട്ടികളാക്കിത്തരട്ട്. കുടിക്കാൻ കഞ്ഞിയില്ലാതെ, ഉപ്പു ക്കാൻ വസ്ത്രമില്ലാതെ, നടക്കാൻ പാതയില്ലാതെ, കിടക്കാൻ വീടില്ലാതെ നാഗരീകത യുടെ വെളിച്ചം തീങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത അക്രൂരർ ദാരിദ്ര്യത്തിലും അന്ധകാരത്തിലും കിടന്ന നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമസഭയിൽതന്നെ ചോദ്യങ്ങൾ വഴിയായും പ്രമേയങ്ങൾ വഴിയായും ബഡ്ജറ്റു വിചാർനവേളയിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ വഴിയായും കുററു അവരുടെ കാര്യം ആരും മറു പലരും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അന്നാചാരങ്ങളും അന്ധവിചാറങ്ങളും കൊണ്ടു് മനുഷ്യത്വത്തി

[illegible]

മേററായ കാര്യം. ഇന്നു എത്രയോ അധികം തടി ദുർവ്വയം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വെറുതെ കളയുന്ന തടിക്കു കണക്കില്ല. ഒരു വഞ്ചിച്ചുളങ്ങാക്കാനോ ഒരു കടവേലയ്ക്കുണ്ടാക്കാനോ ആവശ്യമുള്ളതിന്റെ എത്രയോ മടങ്ങുതടി ഇന്നു ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ തടി ദുർവ്വയം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പ്രചരണം നടത്താൻ നമുക്കു ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധയായ ഒരു പ്രചരണ പ്രസ്ഥാനം നമുക്കു സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ഒരു കമ്മിറ്റിയുണ്ടായിരിക്കുന്നത് കൊള്ളാം. Sir, there should be an organization or committee consisting of officials and non-officials to do propaganda in the villages how the wastage of timber can be avoided. അപ്പോൾ ഉണ്ടായാൽ മാത്രംപോക. അവയെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിലും നാം ശ്രദ്ധവയ്ക്കണം. എന്നിങ്ങനെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ വക്കാനുള്ള വ്യക്തമായ ഒരു നിർദ്ദേശമാണ് ഇത്.

I assure the Hon. Minister and this House that as far as Malabar is concerned, we are prepared to co-operate. We were co-operating. Co-operation and support will be given in the preservation, expansion and utilization of forests in Malabar as well as in this State. I invite the Hon. Minister's attention to this. Thank you, Sir.

[12th March 1956]

SRI V. GOVINDASAMY NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து நான் சில விஷயங்களைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஜமீந்தாரிப் பிரதேசத்திலிருந்து சுமார் 13 ஆயிரம் சதுர மைல் காட்டிலாகாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள் அதை நாங்கள் வரவேற்கின்றோம். அதை விருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வந்திருப்பதைக்கண்டு சந்தோஷப்படுகிறோம். ஆனால், அதே நேரத்தில் சில கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியிலே கச்சநாடு தாலுகா என்ற ஜமீன் பகுதி காட்டிலாகாவில் சேர்க்கப்பட்டு அங்கு சில சம்பவங்கள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. நேற்று அந்தப் பகுதியில் நான் சென்றுவந்தபோது, ஜனங்களுடையிருந்து குறிப்பாக சில விஷயங்களை நான் காண நேர்ந்தது. அதாவது, அவர்களுக்கு அடுப்புக்கு விறகு வேண்டுமென்றால் அதைக் கூட வெட்டக்கூடாது என்று காட்டிலாகா அதிகாரிகள் தடைசெய்கின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு காட்டிலாகா அதிகாரியைக் கண்டு நான் கேட்டேன் : “விவசாயிகள் எப்படி வாழ முடியும்? அடுப்புக்கு வேண்டிய விறகு எடுத்துக் கொள்வதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது?” என்று நான் கேட்டால், “இது சர்க்காருடைய உத்தரவு; நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? சர்க்கார் எடுக்கக் கூடாதென்று சொல்லிக் கொடுக்கிற தவிர, வேறொரு பதிலும் கிடையாது என்று பதில் சொன்னார்.” ஆனால், ஒரு விவசாயி காட்டின் மத்தியிலே இருக்கும் கிராமங்களிலே விறகு எடுத்துக்கொள்வதற்கு முடியவில்லையென்றால் அவன் எப்படிப் பிழைப்பது? விறகு வாங்கித்தான் தீரவேண்டுமென்று காட்டிலாகா அதிகாரி சொல்கிறார். யாரிடத்தில் வாங்குவது என்று கேட்டால் “காட்டிலாகா கண்டிராக்டர் இருக்கிறார்; அவரிடத்திலே நீங்கள் வாங்கிக்கொள்ளலாம்” என்று சொல்லப்படுகிறது. விறகு டிப்போ போட்டிருக்கிறார்களா? என்றால் கிடையாது. சமீப காலத்திலே காட்டிலாகா கண்டிராக்டர் ஸஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இந்த நிலையிலே கிராமத்திலே விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய முறையிலே **cattle-yard manure** போடப்படவேண்டும் என்றால் அது எப்படி சாத்தியம்? **cattle yard manure** போட்டு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும் இதே சமயத்தில் அடுப்பு எரிக்க விறகு எடுக்க முடியாததன் காரணமாக விரட்டிகளைக் கொண்டு அடுப்பு எரிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. “நீங்கள் அனுமதி கொடுக்கலாமே என்று கேட்டால் **yellow chit** கொடுக்கவேண்டும், அதற்கு உத்தரவு இல்லை” என்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் ஒரு சாதாரண விவசாயக் கூலி தன்னுடைய தேவைக்கு வேண்டிய விறகுக்கு விலை கொடுத்து வாங்கி தினசரி வாழ்க்கை நடத்தமுடியுமா என்று கேட்கிறேன். ஆகையால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

காடுகளுக்குள்ளே ஆடு மாடுகள் போகக்கூடாதென்று ஒரு விதி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் கடினமான விதி என்றுதான் கூற முடியும். எந்தப் பகுதியிலே சுமார் 15 மைல்களுக்குக் காடு இருக்கிறதோ அங்கு கிராமவாசிகள் மாடுகளை மேய்த்துக்கொள்வது வழக்கம். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏ. ராமச்சந்திர ரெட்டியார் குறிப்பிட்டபோல் வெள்ளாடுகள் காட்டிலே போனால் காட்டுக்கு நஷ்டம் உண்டாவது சகஜம். ஆனால், செம்மறியாடுகளும் மாடுகளும் காடுகளில் மேய்வதால் காட்டுக்கு யாதொரு நஷ்டமும் உண்டாகாது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால், வெள்ளாடுகளைத் தவிர, செம்மறியாடுகளும், மாடுகளும் காடுகளில், கட்டணமில்லாமல், மேய்வதற்கு அனுமதிக்கும்படியாக நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இல்லாவிடில் கிராமங்களிலே கால் நடைகள் விருத்தியாவதற்கு இயலாது. கால் நடைச் செல்வம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய முறையில் ஸௌகரியம் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதே

[12th March 1956] [Sri V. Govindasami Naidu]

நேரத்தில் மற்றொரு பக்கத்தில் ஆடு மாடுகளை காட்டிலே மேய்க்கக்கூடாது, வீட்டிலேயே மேய்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வது தவறு என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால், இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி அதற்கு வேண்டிய வசதியைச் சர்க்கார் செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

12-18
p.m.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

இப்பொழுது சில பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களை பஞ்சாயத்து காடுகள் என்று நிர்ணயித்து அந்தக் காடுகளை இன்று காட்டிலாகாவுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் *கொடுத்திருக்கும்போது அவைகள் விருத்தி அடைகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவைகளைப் பார்வையிடும் அதிகாரி அங்கு வருகிறாரா என்றால் அங்கு அப்படி வருவது இல்லை. அங்கிருக்கும் காட்டு அதிகாரி ஏதோ ரிப்போர்ட் எழுதி அனுப்பித்து விடுகிறார். அந்த ரிப்போர்ட்டின் பேரில் ஏதோ நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அவ்வளவு தான் நடைபெறுகிறது. அப்படி காட்டிலாகா நடப்பது அவ்வளவு நன்றாக இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். சில பஞ்சாயத்துக்களில் சில தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். சில பஞ்சாயத்துக்கள் நன்றாக காடுகளை நிர்வகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளிலிருந்து போன காடுகள் இப்பொழுது மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. இதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஆகையால் அங்கங்கே பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்தி ஓரங்களில் இருக்கும் இடங்களை காடுகளுக்குக் கொடுத்து சகாயம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்த கனம் வி. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி யாராவது வசதி உள்ளவர்களுக்கு சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்து காடுகளை பாதுகாக்கும்படி செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையினால் இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து சர்க்கார் இதற்கு வேண்டிய சலுகைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30
p.m.

* **SRI M. NARAYANA KURUP :** Mr. Deputy Speaker, Sir, we are at one with the Government that our forest resources are very limited and that they should be improved. Then again it was remarked that by far the best forest areas in this State were situated on the West Coast and that most of them belonged to private ownership of the Janmis of that place, and an hon. Member made an earnest plea for nationalisation of forests in that area. While I agree with that suggestion I do not agree that by nationalisation of forests alone the abuses now existing in the forest administration could be wiped out. For instance though the forests in Malabar belong to private ownership of the Janmis, the Government are armed with very ample and extensive powers under the Madras Preservation of Private Forests Act and if there should be any complaint now with regard to the forests in Malabar and our forest administration, it is because of the way in which this Act is administered. I say Sir, if this Act had been implemented in the letter and spirit in which it was intended to be done, this much of the abuses would not be there because the powers conferred on Government in the matter of preservation of forests and in the matter of prevention of denudation of forests are so wide and extensive that you cannot expect anything more.

A-8

[Sri M. Narayana Kurup] [12th March 1956]

However we find that there are innumerable offences committed under this Act everyday. Seldom they are dealt with properly and very seldom the cases go to Court. The timber dealers in Malabar are very big persons and of course I believe that nobody expect the big persons can deal in timber because it has to be dealt with at the very highest level with government officials.

Recently I was very pained to note the very severe strictures passed by the Tellicherry Assistant Sessions Judge, in a case, on the highest officers of the Forest Department. There he has said that those officers who had to enforce the law properly not only did not do so but they had gone to the other extreme and gave evidence to the accused not only in a formal way of proving any document but by going out of the way and explaining certain things in order that the accused may be discharged. This is a matter which requires the very serious consideration of Government. Only one in thousands of such cases, where havoc is done, comes to light and if even in such cases, instead of the persons who are entrusted with the administration of this law and who had been found to be negligent in their duties, being given exemplary punishment for their conduct, no punishment is meted out to them, then it is no wonder that our forest law is not properly administered.

Then some hon. Members referred to Vanamahotsava. I agree that it must be on a planned basis and we must try to plant trees that would survive and which would increase our national wealth. But what do we find? We find trees are being planted in taluk offices, courts and government buildings and they do not survive even one month. Vanamahotsava should be celebrated on a planned basis. We must take out the best land possible and there plant the necessary number of trees in an organised manner rather than planting ten thousand trees in a thousand places. Only organised planting of trees will give us the best results.

Another question referred to by some previous speakers is with reference to indiscriminate destruction of timber for burning charcoal and other purposes. If the law is enforced strictly, this cannot be the case for the law enjoins that saplings or tender trees below a certain girth cannot be cut or destroyed. But that rule is observed more in the breach than in the observance and such indiscriminate destruction of timber for burning charcoal is going on and especially in Malabar it is on the increase.

Then in this scientific age we must be able to find out a method to convert timber of inferior quality into one of superior quality. It has been found out that the quality of timber could be improved by treatment and if the Government has any intention of installing any treatment plant for timber, no better place could be found for the installation of that plant than "Kallai", which has been acclaimed as the second finest timber yard of the world. But the

12th March 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

Government has not been taking proper care to increase our forest wealth and to improve the quality of the timber. I have nothing more to add, Sir.

* SRI K. R. VISWANATHAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the Demand I would like to place a few points before the Government for their consideration. Ever since the taking over by Government of the forests from the Forest Panchayats, the devastation of the forests has been on the increase. Of late the people have begun to think whether it would not be better to hand over the forests back to the Panchayats, before the whole forests are destroyed. I find there are two main causes for this state of affairs. There are no adequate personnel to protect the interests of the forests. The watcher or the forest-guard is entrusted with the care of a forest area extending to 10 square miles and he is not able to go round the area under his jurisdiction and protect it properly, since the area assigned to him is large, with the result illicit cutting of trees is on the increase. Therefore more guards and watchers should be appointed to protect our forests. Then even the persons who are entrusted with the care and protection of the forest area are not discharging their duties properly. I have preferred so many petitions to the Hon. Minister in connection with this matter. The officials are indulging in malpractices. They will not allow innocent poor people who come to the forests to gather twigs and take headloads for fuel purposes but they will allow cartloads of trees illicitly, by taking bribes from the concerned persons. More than in any other department, corruption is widely prevalent in the forest department. I have got a petition to be handed over to the Hon. Minister for Agriculture. The Forest guard, Ariyalur along with the V.V.C. member, Nagamangalam went and seized the trees which were illicitly cut and handed the two cartloads to the V.V.C. member and then told him he would take action. Then by an arrangement with the illicit cutter, the guard dropped the case and took no further action against the illicit cutter. So the illicit cutter having got angry with the V.V.C. member, who, he thought, gave the clue to the officer concerned, set fire to his building and caused damage to the V.V.C. member. This same condition is prevailing everywhere in regard to the petty officials. So a firm hand is required to put down the corruption amongst the forest officials. Recently the Government came forward to constitute forest advisory committees to advise the officials in regard to the manner and method of protection of the forests. What about the constitution of these committees? The members of the committee do not have any experience or knowledge of the forests. Also the place of the meeting is somewhere in the divisional headquarters or at the taluk headquarters. I would suggest that the members of the committees should be chosen from the villages surrounding the forests and the advisory committee meeting should also be held in villages adjoining the forests. Then only it will be effective and the villagers also will be able to represent their grievances. If the advisory committees are at all to function efficiently, they should

[Sri K. R. Viswanathan] [12th March 1956]

consist of members hailing from the villages surrounding the forests. Again I should say that the meeting also should be held in any one of the villages surrounding the forest.

Sir, the Finance Minister was saying that about 8,000 acres of cashew cultivation was to be raised in the Second Five-Year Plan period. In kumri cultivation vast acres of land measuring 200 acres and more are left in charge of one individual for growing cashew. The person leaves the area to the Government after a lapse of two or three years.

As regards kumri cultivation, there is a general feeling among the public that sufficient publicity is not being given before letting out the lands for cultivation. Only rich and influential people, who are acquainted with the officers of the department, are able to get lands for cultivation. The middle class people who are not acquainted with the officers are not able to profit by this cultivation and be of help to the Government. So, I would suggest that Government should give sufficient publicity and then only give out leases of Government lands.

I now come to Timber Transit Rules. There are villages adjoining forests, and the people in these villages depend for their livelihood on selling cartloads of firewood cut from his own land in the nearby towns. These villagers are required to get a permit from the Forest Ranger. They have to spend more than Rs. 5 for getting a permit from the Ranger. A cartload of firewood is sold for Rs. 8 or Rs. 10 in the adjacent town, and the villager has to spend Rs. 5 to get a permit. For realising this Rs. 10 the villager has to spend Rs. 5. Thus, the means of livelihood for the poor farmer are lost. I would request that the Timber Transit Rules should be cancelled. If the villager is not to get a permit, he has to corrupt the petty officials on the spot and then only take the cart from his village. This is the practice obtaining now. I would suggest to the Government that this Timber Transit Rules, which are affecting the lives of the poor farmers who are living on the sale of firewood from their villages, should be cancelled, and the villagers enabled to take their cartloads without interference from the officials. With these words, Sir, I resume my seat.

* SRI D. K. RAJU : Mr. Deputy Speaker, as one who is residing very close to the Western Ghats, I want to bring to the notice of the Government some practical difficulties of those who live near the forests. The utility of the forests is very closely connected with the agriculturists who live near them. Taking my own place Rajapalayam, I can say that 25 years ago, one gentleman from Madras who visited that place, stated that there were more cattle there than men. But now we see the number of cattle has dwindled to almost a negligible figure. People in Srivilliputtur taluk, more especially those near the border of Western Ghats, are agriculturists owning plenty of cattle. In olden days, these cattle were allowed to graze on waste lands. Nowadays these waste lands have been converted into useful

[12th March 1956] [Sri D. K. Raju]

agricultural lands and the only place of grazing for cattle is the forest grazing ground. There are rules framed under the Forest Act to permit grazing by cattle. But practically they are of no use to us. I have approached some of the forest officials and discussed the matter some time back. They do express their difficulty in implementing those rules, because when grazing is allowed in the forest, especially reserved forest, some illicit felling of trees takes place. I do admit this, but if properly supervised, such illicit fellings can be effectively prevented. It is very easy to co-operate with the local agriculturists and local people in forming some advisory committee and holding the people responsible for any illicit felling of trees in the reserved forest. By this arrangement the villagers can safeguard the forests better than the officials, because the officials are so few when compared with the area of the forest, and it is practically impossible for the officials, namely, watchers and guards, to safeguard the interests of the Forest department, unless the local people (people who are interested in grazing grounds for their cattle) come forward to co-operate with the Government. There is no use of blaming the officials alone. I request the Minister in charge to make a special note of this and enquire into the possibilities of making better arrangements for the grazing of cattle inside reserved forests.

Sir, the poor people living near the forest entirely depend for their livelihood on the sale of headloads of firewood. They sell the firewood in the nearby urban area just to cover their wages for the day. To help these poor people in their sale of firewood, the rules of the forest department must be relaxed to such an extent as would actually help them.

As regards agricultural implements, the existing forest rules 12-40 allow the agriculturists to have agricultural implements either p.m. from the departmental depot or from the depot of the contractor. But practically for the last 25 years my experience is that no contractor is willing to give even one single bit of these agricultural implements to agriculturists. I have not known even a single agriculturist receiving any implements in my taluk. I request that a special note may be made of this fact and steps be taken to avoid such a state of affairs. There is no use in Government merely making rules. They should also see that the rules are put into effect. They must see that the agriculturists are helped as a result of the rules made by them.

I would like to say a few words about the Vanamahotsava campaign of the Government. I sincerely feel that the expenditure incurred by the Government out of public funds for this campaign is a huge waste. I am yet to see a single tree in the whole State of Madras which is the result of the plantations made during the Vanamahotsava week. I have seen in every district the District Collector and other officials performing the Vanamahotsava in a gala way, arranging tea parties and distributing eatables. That is the only advantage of having the Vanamahotsava celebrations every year. I say that if the Central Government

[Sri D. K. Raju] [12th March 1956]

and the State Governments and those persons who are responsible for such a waste, really want to serve the interests of the public they must put an end to the Vanamahotsava without any delay.

12-43
p.m.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த காட்டிலாகா மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது எனக்கு நம் நாட்டிலுள்ள காட்டின் செல்வங்களைப்பற்றி ஞாபகம் வருகிறது. நாட்டிலுள்ள பெரியார்கள் எல்லோரும் நாயன்மார்களும் கூட இந்தக்காட்டுச் செல்வங்களைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி பேசும்போது வெகு அழகாகவும் பாடியிருக்கிறார்கள். நமது காட்டுச் செல்வத்தைப்பற்றி பேசும் காலத்தில் ஆண்டாள்கூட பாடியிருக்கிறான். அந்தப் பாட்டு இப்பொழுது என்னுடைய ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

* * * * *

திங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஒங்கு பெருஞ்செந்நெலாடு கயலுகள்
பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைப்பற்றி
வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்"

என்று ஆண்டாள் பாடியிருக்கிறான். அப்படி நம் தமிழ் நாட்டில் நிறைந்த செல்வம் இருக்கிறது. அவற்றை பெரியார்கள் போற்றி, பாடி காப்பாற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கடவுள்கூட அங்குதான் குடிகொண்டதாகக்கூட சொல்லப்படுகிறது. இன்று தமிழ் நாட்டு கடவுளாகிய முருகக் கடவுள்கூட இந்தச் செல்வத்தைப்பற்றி புகழ்ந்த காடுகள் அடர்ந்த குன்றுகளில் குடியிருந்ததாகக்கூட சொல்லப்படுகிறது. குன்று தோறமல் என்கூட முருகனைப்பற்றி பல பாடல்கள் இருக்கின்றன. காடுகள் அடர்ந்த பல குன்றுகளில் முருகக் கடவுள் குடிகொண்டதாகக்கூட நாம் படித்திருக்கிறோம். மலைகளின் பேரில் பல காடுகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட காடுகளில் கடவுள் இருந்ததைப்பற்றி நாம் படித்திருக்கிறோம். ஆகையினால் அந்த காட்டுச் செல்வங்களை நாம் காப்பாற்றவேண்டும். அதனால் மழை அதிகமாக பெய்யும். அது நாட்டின் விவசாயத்திற்கு பயன்படும். அதன்மேல் நாட்டில் நல்ல செழிப்பை உண்டாக்கும். அப்படி நம் நாட்டை செழிப்பான பூமியாக்குவதற்கு நாம் காடுகளை நன்றாக வளர்க்கவேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு நமது சர்க்கார் ஆவன செய்து வந்தாலும்கூட இன்னும் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தி அந்தச் செல்வத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவது யுத்த காலத்தில் அரசாங்கம் கரிக்கு என்று பல காடுகளை வெட்டி வந்தார்கள். அதனால் பல காடுகள் அழிந்துபோய்விட்டன. இப்பொழுது அந்தக் காடுகளை மறுபடியும் வளர்க்க திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். அப்படி காடுகளை வளர்க்கும் போது காடுகள் அழியாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கங்கே கிராமங்களில் காடுகள் வளர்க்கப்படவேண்டும். அப்படி வளர்க்கும்போது மக்களிடத்தில் அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். சட்டம் இருக்கிறது என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. இப்பொழுது அதிகாரிகள் எவ்வளவோ செய்து வந்தாலும் சுற்று வட்டாரங்களிலுள்ள பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இந்தக் காடு வளர்ப்பில் கவனமாக இருக்கவேண்டும். சகல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பினால் காடுகளை வளர்ப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திட்டமிட்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

[12th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

காடுகள் எவ்வளவு ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை பராமரித்து வரும் பரஸ்ட் கார்டுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் கொடுத்து வந்தால் அவர்களால் எவ்விதம் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொள்ளமுடியும். அந்த முறையை இன்றையதினம் அரசாங்கம் மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி பல தரப்பிலும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் கீழ்த்தரப்பில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள வேலை செய்யும் யந்திரங்களுக்கு வேண்டிய செலாகரியங்களைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

கனம் கே. ஆர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி எனக்கு ஒரு கடிதம் கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு காட்டிற்கு பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமத்தின் உஷார் கமிட்டி மெம்பர் ஒருவர் ஒரு அதிகாரியை அழைத்துக் கொண்டு காட்டிற்குள் சென்று அங்கு காடுகள் அழிந்திருப்பதைக் காட்டியிருக்கிறார். அப்படிக் காண்பித்தும் அந்த நபர் பேரில் எந்த விதமான கேசும் போடாதாகத் தெரியவில்லை. அப்படிக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தும் அந்த இலாகா உத்தியோகஸ்தரோ அல்லது சிறிய உத்தியோகஸ்தரோ எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. இதனால் பல தொந்தரவு ஏற்படுகின்றன. அப்படி கண்டு பிடித்து கொடுக்கப்பட்டவர் சில சமயங்களில் கொலை செய்யப்பட்டுவிடுகிறார். இப்பொழுது மதுவிலக்கு சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமான குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்த வருடைய உயிர் ஆபத்தில் இருக்கிறது. அதனால் அதை கண்டு பிடித்துக் கொடுப்பதில் எவ்வளவோ தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய திட்டமிட்டு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

கனம் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி காடுகளுக்குப் பக்கங்களிலுள்ள நிலங்களை அதன் சொந்தக்காரர்கள் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொன்னாலும் அதை வாங்கி அங்கு காடுகளை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் அதிகாரத்தில் இருக்கும் நிலங்களை வாங்கி அவைகளில் காடுகளை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த நிலங்கள் யாருடையதாக இருந்தாலும் அது எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடையதாக இருந்தாலும் அவைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது பெரிய மனிதருடையதாக இருந்தாலும் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எஸ்.ஆர்.சி. ரிப்போர்ட்டைப்பற்றி பேசும்போதுகூட ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்பொழுது கொள்ளைகாலம், செங்கோட்டை, முதலிய காடுகள் உள்ள இடங்கள் போய்விட்டன. அதனால் காட்டுச் செல்வம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதனால் காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு திட்டமிட்டு அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டும். கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. S. CHINNASAMY NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் காட்டிலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். அப்படி ஆதரித்துப் பேசும்போது சில யோசனைகளையும் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய வடமதுரை தொகுதியில் 100-க்கு 80 சத விகித பிராந்தேசம் மலைப் பிராந்தியத்தில் இருக்கின்றன. அங்குள்ளவர்கள் மலைப் பிராந்தியத்தில் வசிக்கிறார்கள். அங்கே வசிக்கக் கூடியவர்களுக்கு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சென்ற சில வருஷங்

[Sri V. S. Chinnasamy Naidu] [12th March 1956]

களுக்கு முன்னதாக பஞ்சாயத்து பாரஸ்டுக்கையும் அன் ரிசர்வடு பாரஸ்டு களையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக அங்கே இருக்கக்கூடிய வர்களுக்கு ஆடு மாடுகளை மேய்த்துக்கொள்வதற்கு இடம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மற்றும் பசுந்தான் உரம் சேகரிப்பதற்கும் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். என்னுடைய பிராந்தியத்தில் இரண்டு பெரிய மலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளின் பக்கங்களில் சின்னச் சின்ன குன்றுகள் இருக்கின்றன. அங்கு விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் ஆடு மாடுகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை மேய்ச்சலுக்குக் கொண்டு போக வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அவைகளை அங்குள்ள காடுகள் வழி யாகத்தான் கொண்டுபோக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிக் கொண்டு போகும்போது அவர்கள் அதிக சிரமப்படுகிறார்கள். விவசாய காலங்களில் அவர்களுடைய ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் கிடையாது. அந்தக் குன்றுகளில்தான் அவைகளைக் கொண்டு போய் மேய்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அவைகளை விற்றுவிட வேண்டியதுதான். அப்படி விற்றுவிட்டால் விவசாய காலங்களில் அவர்களால் அந்த ஆடு மாடுகளை வாங்க முடியாது. அதனால் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் அங்குள்ள குன்றுகளில் ஆடு மாடுகளை மேய்த்துக் கொள்வதற்கும் பசுந் தான் உரத்தை அறுத்துக்கொள்வதற்கும் சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயம் இல்லாத காலங்களில் அவர்கள் அங்குள்ள விறகு களை தங்களுடைய வண்டிகளில் ஏற்றிக்கொண்டு போய் காடுகளின் வழி யாகச் சென்று பக்கங்களிலுள்ள ஊர்களில் பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த விறகை விற்றுத்தான் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி விறகை வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு காட்டின் வழி யாகச் சென்றால் அங்குள்ள ரேஞ்சர் அந்த வண்டி விறகை பிடுங்கிக் கொண்டு துன்புறுத்துகிறார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது ஒன்று அதற்கு பர்மிட் வாங்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் அதைக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் பிறகு கேஸ் போடு கிறார்கள். சில சமயங்களில் விறகுகளைக் கொடுக்காமல் அதன் பிறகு அந்த விறகுகளும் காணாமல் போய்விடுகிறது. வண்டி மாடுகளை பிடித்துக் கொண்டு ஜாபின் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொண்ட விறகின் கிரயம்சுட கிடைப்பது இல்லை. இந்த நிலை அங்கு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள பசுந்தாளை அறுத்துக்கொள்வதற்கும் ஆடுகளை மேய்த் துக்கொள்வதற்கும் கனம் மந்திரி அவர்கள் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி நான் போன வருஷமே சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களையும் பேட்டி கண்டு அவரிடத்தில் எல்லாவற்றையும் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்குள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு எங்கங்கே என்ன சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை அங்கங்கே செய்து கொடுக்க வேண்டும், அங்கங்கே மேய்ச்சலுக்கு காடுகளை ஒதுக்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. DHARMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். முதலிலே காடுகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருக்கிற இந்த அரசாங்கம் காடுகளை வளர்ப்பதற்காக ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டு கம் காடுகள் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே வருவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் அழிந்து வருகின்றன. அவற்றை சமயத்தில் எத்தனையோ கட்டுகள் அழிந்து வருகின்றன. அவற்றை எல்லாம் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[12th March 1956] [Sri M. Dharmalingam]

மீற்றொரு முக்கியமான விஷயம். காடுகளைப் பாதுகாக்கிறோம் என் பதற்காக காடுகளில் ஆடு மாடுகள் மேயக் கூடாது, விறகு வெட்டக் கூடாது, பசுந்தழை கழிக்கக் கூடாது என்றெல்லாம் தடை போடுவது கிராம மக்களுக்கு மிகுந்த சிரமத்தை அளிப்பதாகும்.

ஆகவே முதலில் காடுகளை நான்கு விதமாகப் பிரிக்கவேண்டும். ஆடு மாடுகள் மேய்வதற்காக ஒரு பகுதி. கிராம மக்கள் விறகு வெட்டிக் கொள்வதற்காக மற்றொரு பகுதி. பசுந்தழை கழிப்பதற்காக ஒரு பகுதி. யாருமே உள்ளே போகக்கூடாது என உத்திரவு போட்டு அங்கே இயற்கை யான செழிப்பான காடுகளை வளர்த்து, இயற்கை வளம் பெருக மழைக்கு மிகவும் உதவி செய்யக்கூடியதாக இருக்க ஒரு பகுதி. இப்படி நான்கு விதமாக முதலிலே காடுகளைப் பிரிக்கவேண்டும். இதுமாதிரியாகச் செய்தால் கிராமமக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வெளி நாடுகளில் எல்லாம் ஆடுமாடுகளுக்காக என்று நல்ல செழிப்பான புற்களை எல்லாம் வளர்க்கிறார்கள். அவற்றினால் மாடுகள் நிறையப் பால் தருகின்றன என்று அறிகிறோம். அந்த மாதிரி யான புற்களை எல்லாம் இந்தக் காடுகளில் மாடுகள் மேய்ப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதியில் வளர்க்க வேண்டும். அதனால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் அதிக லாபம் அடைவார்கள். மேலும் இந்தக் காட்டிலாகா சம்பந்தமாக ஆங்காங்கே அட்வைஸரிக் கமிட்டிகள் இருக்க வேண்டும். ஒரு சில இடங்களில் ஏற்படுத்தியிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் திருவள்ளூர் தாலுகாவில் ஏற்படுத்த வில்லை. அது வாஸ்ட் ஏரியாக் காடுகள். அங்கே அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முன்பெல்லாம் அந்தக் காடு களில் கிராம மக்கள் தாராளமாகச் சென்று ஆடுமாடுகளை மேய்த்துக் வந்தார்கள். ஆனால் அக்காடுகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டவுடன் அவற் றில் ஆடுமாடுகளை மேய்க்கக் கூடாது என தண்டோரா மூலமோ, வேறு எந்த வகையிலோ அறிவிக்கவில்லை. ஆனால் வழக்கம்போல ஆடுமாடுகளை மேய்க்க கிராம மக்கள் சென்ற போது, அவர்களை எல்லாம் பிடித்து, குற்றம் சாட்டி, அவர்கள் பேரில் கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். சில கேஸ் களில் பத்துப் பதினைந்து காம்ப்ளெஷனும் சில கேசுகளில் அபரா தமும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அநீதியாகும். உடனடி யாக அவர்கள் பேரில் இருக்கும் கேஸ்களை எல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டும். மேலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அறிவித்து, அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள காடுகளில் யாரும் ஆடுமாடுகளை மேய்க்கக் கூடாது என முன்பும் தண்டோரா மூலம் அறிவித்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்திருந்தால் மக்கள் அங்கே போய் மேய்த்து இருக்கமாட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்ல, விரும்புகிறேன். காடுகளில் மரம் வெட்டுவதற்கு காண்டிராக்டர்களுக்கு ஏலம் விடுகிறார்கள். மொத்தம் இருப்பதை நான்கு பிரிவாகப் பிரித்து, ஏலம் எடுப்பதற்கான அட்வான்ஸ் தொகையை முதலில் கட்டிவிடச் சொல்லுகிறார்கள். பிறகு ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அதனை வெட்டுவதற்கு முன் பணம் கட்டவேண்டு மென்று சொல்லுகிறார்கள். யாராவது முதல் பகுதியை வெட்டும்போதே தவறாக நடந்து கொண்டாவிட்டால் அவருடைய டெபாஸிட் பணம் போய் விடுகிறது. அதோடு மற்றுள்ள மூன்று பகுதியில் வெட்ட அனுமதிப்ப தில்லை. அதோடு அந்தப் பகுதிகளில் அவர் மரம் வெட்ட அனுமதிக்கா மலேயே எவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் லாண்டு ரெவின்யூ ஆக்ட் பிரகாரம் வசூலிக்க உத்திரவு போடுகிறார்கள். வெட்டாத பகுதிக்குட பணம் கட்டவேண்டு மென்பது பெரிய அநீதியாகும். இது மாதிரியாகச் செய்யக் கூடாது. மூன்று பகுதிகளில் மரம் வெட்டக் கூடாது என்று சொல்லுகிறபோது அந்த மூன்று பகுதிகளுக்குமான தொகையையும் அவரிடமிருந்து வசூல் செய்யாமல் விடுவதுதான் நியாயம். அம்மாதிரியான உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[12th March 1956]

SRI S. RAMALINGAM: காட்டிலாகா மானியத்திற்கு என் பெயரில் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். இதைப் பிரேரேபித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச பிரியப்படுகிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தின் காட்டுச் செல்வம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிற தென்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக சில நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, என அவர்கள் மானியத்தைக் கோரும்போது பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர் சபையில் விளக்கியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

காட்டிலாகா மானியத்தின் மீது பேசிய அங்கத்தினர்கள் பொதுவாக இரண்டுவிதமான குற்றச்சாட்டுகளைச் செய்தார்கள். காட்டிலாகாவின் பொதுவாக ஏழை, எளிய மக்களுக்கு மிகுந்த துன்பம் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பதற்குத் தடை, சுள்ளிகள் பொருக்குவதற்குத் தடை போன்ற இன்னல்கள் இருக்கின்றன என்பது முதல் குற்றச் சாட்டு. இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு பெரிய பெரிய கண்டிராக்கர்களுக்கு மரம் வெட்டிக்கொள்ள ஏலம் விடும்போது, அவர்கள் ஏலம் கேட்காத நம்பர் உள்ள மரங்களையும் வெட்டிக் கொள்ள சலுகை காட்டப்படுகிறது என்பதாகும்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரிய காடுகள் இல்லாவிட்டாலும், மதுரை ஜில்லா, வட ஆற்காடு ஜில்லா, கோயமுத்தூர் ஜில்லா முதலிய இடங்களில் காடுகள் இருக்கின்றன. இங்கே எல்லாம் பொதுமக்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படாமல் எந்த அளவுக்குக் காடுகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குப் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இந்த வருஷம் சமர்ப்பித்திருக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றங்கரையோரங்களில் தேக்கு மரம், சவுக்கு மரம் முதலியவற்றைப் பயிர் செய்ய போவதாகச் சொன்னார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஆற்றங்கரையோரங்களில் இவற்றைப் பயிரிடலாம்.

மேலும், “ஒன்னே ஒன்னு, கண்ணே கண்ணு” என்று சொல்வார்களே, அதுபோல தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வேதாரண்னியம் காடு ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அதுவும் சென்ற புயலினாலும், இந்த வருஷத்திய புயலினாலும் மிக அதிகமாக அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயிருந்த மான்கள் எல்லாம் வெள்ளத்தில் அழிந்து போய்விட்டன என்று தெரிகிறது. அங்கே மரங்களையும், மான்களையும் வளர்த்து, அந்தக் காட்டுக்குப் புத்துயிர் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் சமுத்திரக் கரையோரம் சவுக்கு மரத்தைப் பயிர் செய்தால், அதனால் புயலினால் சேதம் அதிகம் ஏற்படாமல் தடுக்க முடியுமோ என்று நிலைக்கிறேன். அடிக்கடி புயல் வருவதினால் ஏதாவது பாதுகாப்பு நிரந்தரமாக அந்தப் பிரதேசத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் இருக்கின்ற காடுகளில் நல்ல நல்ல மரங்களை விருத்தி செய்வதற்குக் காட்டிலாகா திட்டம் போட்டு வேலை செய்வது இல்லை. நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு வேலை செய்தால் வருமானம் இன்னும் அதிகரிக்கும். காடுகளில் பல மரங்கள் திருட்டுத்தனமாக வெட்டப்படுகின்றன என்பதற்காக நாம் காட்டிலாகா சிப்பந்திகளை குறை சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. ஏனென்றால் அவர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு நாம் அளிப்பதில்லை. சமூக விரோதமான காரியங்களைச் செய்கின்றவர்களை அவர்கள் எதிர்த்துக் கொண்டால் நாளைக்கு அவர் உயிர்க்கு என்ன ஆபத்து ஏற்படுமோ என்ற பயம் இருக்கின்றது. நாம் கொடுக்கின்ற 50 ரூபாய், 100 ரூபாய்க்காக அவர்கள் தங்கள் உயிரைப் பணயமாக வைக்கவேண்டுமென்று நாம் எதிர் பார்க்கமுடியாது. அவர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கும், மனித சமூகத்திற்கும் தொடர்பு இல்லாத காட்டுப் பிராந்தியங்களில் அவர்கள் வசிக்க வேண்டியிருக்கிறது அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்த வேண்டும். அவர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். திட்டமிட்டு காடுகளை வளர்ப்பதற்கான

[12th March 1956] [Sri S. Ramalingam]

நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்தால் நாட்டின் செல்வம் வளரும். வருமானமும் அதிகப்படும். மக்களது சபீட்ச வாழ்வுக்கு அவை பல வகையிலும் உதவியாக இருக்கும். இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, hon. Members who have participated in this debate have generally suggested larger measures and more intense measures to be undertaken by the Government in order to preserve better and promote better this valuable National Wealth, our Forests. I have already stated while explaining the Demand that is placed before the House that it is the objective of the Government that they should take all possible steps to improve and enhance this national wealth which is so low in this State. That is sought to be effected by not only preservation of forests that we have, but also expansion of the forest areas in addition by taking necessary steps for the proper utilisation of the forests and the valuable products that are available in the forests. Only one hon. Member, the Member from Rajapalayam made a sweeping statement that it was no good observing Vana Mahotsava celebrations and that it was a huge waste, that not a single tree was living out of the trees that were planted all these years, etc. I have no doubt that hon. Members would not have taken this statement seriously and I wonder whether the hon. Member himself took it seriously when he made that sweeping statement. Hon. Members would remember that some time ago I did give figures as to the number of trees living, the large percentage of trees living year after year out of the trees that were planted during the Vana Mahotsava celebrations.

Sir, the hon. Member who moved the cut motion referred particularly to certain grievances, certain features relating to the Pudukottah State. Of course, there were forests and the previous Ruler was taking—I have seen—a good lot of interest in the preservation of these forests. It is equally the anxiety of this Government that these forests must be preserved in the best way possible and that they should be further expanded. A suggestion was made that it would be better to post the local men as forest guards, etc. Government would certainly have no objection to prefer the local men among those who are to be recruited for these posts. There is an advantage in having local men as pointed out by the hon. Member. At the same time, there might be a disadvantage also in having local men; they might not be able to resist the influences that are brought to bear upon them by vested interests and influential interests. Whatever it is, I have asked the department to prefer and try the local men for these posts of forest guards.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, let me please interrupt the Hon. Minister, before the Hon. Minister experiments on my suggestion on a large scale. If the Hon. Minister would kindly restore in the Pudukottah State the Original Forest Guardsmen and watchers and try the experiment in that limited sphere, it will be very helpful.

[12th March 1956]

1-10
p.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I shall certainly accept the suggestion of the hon. Member to have that experiment in the Pudukottah State. But I do not think in other areas too there are necessarily foreigners or outsiders who are serving as guards or foresters. Even in Pudukottah State, I would not invariably restore all those people who were serving before; for, their records have to be looked into. But I can tell the hon. Member that I would ask the Forest Department to take them wherever vacancies arise. Sometimes we may have to transfer these men. We cannot transfer these poorly paid employees to far away places. We will transfer them to adjacent areas. Wherever we recruit men, we will try to recruit local men who come forward and who are found to be fit for the job.

About the point made regarding the grant of pay scales to the employees in Pudukottah, that has been done to some extent. Wherever the existing rules permit, it has been done and if any specific case is brought to the notice of the Government, they would examine and see how it could be rectified.

The hon. Member specially referred to the bringing in under reserved area, an unreserved area in one village called Sundarampatti in Pudukottai. When I took this up, I found that these unreserved areas have been already brought under reserved areas. The general idea was that these reserved areas should be expanded and that these areas should be covered with good trees. It was with that idea the department took over the unreserved areas, but then I found there was unreasonable resistance on the part of the people too and when certain superior officers went to inspect the area, these people even indulged in violence against these officers. Then, when I went to Pudukottah, some of these people and their representatives met me and I told them that that was not the way to represent their grievances. Again I inspected the area and I had a discussion. Of course, I could not understand whether they really wanted the entire area for grazing purposes. They were mentioning that they wanted the entire area. Again some of them would plead for assignment of a portion of the area for agricultural purposes. I asked them whether they were serious about it, and if they wanted the entire area for grazing purposes, how they could themselves support the assignment of the portion for agricultural purposes. Anyhow, Government had already ordered that there need not be any further plantation in that area and the department was asked to provide facilities for a pathway and all that. I am now thinking that we could unreserve again the whole area so that the people may enjoy as they want to enjoy. Orders will be issued accordingly.

There is a general complaint that our forests are being denuded because of the need for charcoal. Sir, that is a real problem. We do want owners of transport vehicles to go in for diesel and to avoid charcoal. But we are now taking steps to see that the forest areas, which are to be preserved, are not affected. If trees are cut, they are cut under a plan.

12th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

The hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar who spoke so eloquently about the forest wealth and the need for their preservation pleaded for a scientific outlook. He is quite well aware that there has been this scientific outlook for years and years—thanks to the good many officers who had been connected with this department for several years—and they did bring to bear the scientific outlook. They have taken up the question of preservation and promotion of forests with all their earnestness and expert knowledge. Particularly in the Forest department, long before the Five-Year Plans were drawn up, there has already been a plan. There has been the working plan. It is under the working plan that trees are cut or planted and more areas are taken up. The soil is tested and they do assess what kind of trees could be planted.

The hon. Member from Tanjore referred to the areas in his district. Of course, the name "Vedaranyam" is there, but there is very little forest area. That district is very poor in forest wealth. The Government would see what they could do in that area. Apart from that, as that hon. Member suggested, the Government are examining whether they could not plant teak on the river banks and canal banks in the Tanjore district and certain other deltaic areas.

Some hon. Members referred to the taking over of the Panchayat forests under Government reserved forests. I do concede that there have been honourable exceptions. Very few Panchayat forests have been kept by the Panchayats concerned in very good condition—all honour to them—but this is only an exception. Sir, now I have heard Members complaining that since the Government took over the Panchayat forests, the forests have been denuded, but I would tell them generally that there was nothing like trees in these Panchayat areas when the Government took over them. That was the general position and the Government had to take up the question of clothing these panchayat areas, namely afforesting them. I can assure the hon. Members that Government will certainly take all necessary steps to afforest these panchayat areas and produce the necessary wealth, particularly for the benefit of the people in the villages surrounding these areas.

Reference was made to the grazing facilities that are required for the ryots in these forest areas. Some hon. Members spoke as if under the Government's policy the ryots were deprived of these necessary facilities. That is not so. Certain other hon. Members said that under the rules the ryots must be allowed to take green manure, to take wood for their agricultural implements and to take head-loads of fuel for their own requirements. But, Sir, hon. Members must appreciate that if there is to be no restriction and if the ryots were free to take anything to meet their requirements, there would be only fight and bloodshed. They will fight against each other and in that fight they will destroy all the forests. So some restrictions are necessary even in the matter of affording

[Sri M. Bhaktavatsalam] [12th March 1956]

grazing facilities. So far as grazing is concerned, grazing permits are issued and it is necessary to restrict the number of cattle that could be permitted to graze in any particular area. If there is to be no restriction and indiscriminate cutting is allowed, then these very forests which are required for providing grazing facilities and other facilities would very soon be destroyed. Therefore, permits are issued and a nominal fee is also levied. Certain zamin areas, which are now being taken over, have to be surveyed. Before they are surveyed, some of these restrictions could not be removed and that is a grievance with the ryots. I do appreciate their difficulty. These surveys are generally done expeditiously and even if some time is taken, I have asked the officers to reserve a particular area for grazing purposes.

1.20
p.m.

Sir, it has been my idea all along that there is a very great need for providing adequate grazing facilities for our cattle and therefore, I have been linking up these village forests, panchayat forests and ex-Zamin forests with provision for necessary grazing facilities. So, I cannot understand and I cannot accept the statement of the hon. Member from Tiruvallur that forests should be divided into various categories so that there may be fuel forests, there may be grazing forests and so on. Of course, if it is for mere grazing, then it cannot be a forest. Without prejudice to the forest trees, there should be grazing facilities and that could be done effectively in these village forests.

Then Sir, apart from these facilities that are required for the agriculturists, they do benefit by the sale of trees that are cut. Under the Plan, that is generally needed for the fuel requirements of the country. Apart from that, there are so many other uses for the various species of valuable wood that are grown in these forests. Therefore, there is a separate section in the Forest Department which has been looking into this utility aspect of the forest produce. It is a good idea that we should not use valuable timber for purposes for which ordinary timber will do. The availability of valuable timber is very low. For instance, this country, in spite of the forest wealth it has, is not able to meet the demand for the sleeper requirements of our Railways. The forests in India are not able to produce sufficient high quality timber to meet this demand and therefore the Railways are obliged to import foreign materials. We are looking into this aspect particularly so that we might have an assessment of the various species of wood that are available in the State. Also as pointed out by one hon. member, Sri Narayana Kurup, we have proposals to start a wood seasoning plant so that any timber could be turned into better quality timber.

Again Sir, reference was made by several hon. members to the restrictions that are there on account of the timber transit rules. These rules are there in order to avoid abuse. But, if there are legitimate grievances, Government have been endeavouring to remove all such grievances. It has been pointed out to me that there has been considerable delay in issuing these permits. So,

[12th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

I have been examining whether we could not entrust this work to certain other officers who are easily accessible so that the delays could be avoided.

Hon. Members from Malabar referred to the nationalisation of the private forests. This Government have already declared its policy to nationalise these forests. The hon. Member Sri Kurup asked 'Where is the Preservation Act?' Sir, the Preservation of Private Forests Act is already there. If it can be properly enforced, there might not be any need to nationalise these forests. While the other hon. member sitting opposite to me is very keen on nationalising these forests and it has been the experience of the Government that the Private Forests Preservation Act cannot be worked as successfully as we would like to work it out, sometimes the hon. members themselves would come to the Government pleading for relaxation of this or that rule under the Private Forests Preservation Act. Therefore, Sir, we have been examining whether we could not bring forward a separate legislation which would enable us to administer these private forests better and also to nationalise these forests.

Sir, we have been discussing the question of nationalisation of these forests with the Planning Commission. We could bring these proposals under the Plan only with the concurrence of the National Planning Commission. But, anyhow so far as the proposal to nationalise the kovilagam forests in Nilambur is concerned, I would like to say that the matter is still under examination by the Government. We tried to negotiate the price. But the proposals of the Government are not accepted. Therefore, we have been examining how we could take up this question of nationalisation of these forests.

Reference was made to kumri cultivation. The hon. member from Udayarpalayam said that only certain influential people are able to get the benefit of kumri cultivation. Sir, it is my desire and I have been putting it to the people who come to me and plead for cutting away certain areas from the forests which means cutting away valuable trees from the forests for the purpose of assignment of land for cultivation purposes that I shall not do anything which would affect in the least the forest wealth or the prospects of forest wealth of the country. I have been putting to these people whether they could not take to kumri cultivation which would mean that the landless poor people could be benefited by cultivation without prejudice to the preservation and promotion of the forests in the same areas. I am prepared to encourage people. I see in certain areas, some landless poor people taking five acres, six acres, etc., for kumri cultivation. But it is unfortunate that this has turned out to be a political issue. Some political leaders promise certain people that they will get them this land, that land, etc. They themselves would tell me that they won't accept so much extent, that I must necessarily part with a valuable forest area for cultivation purposes and that, otherwise, they will take to

[Sri M. Bhaktavatsalam] [12th March 1956]

all kinds of things, satyagraha and so on. If only these ryots are left to themselves, I have no doubt that they would co-operate with the Department. They would take to kumri cultivation and thereby they would benefit themselves and benefit the Forest Department.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: In the middle of forests, especially in Malabar, and also in the forests belonging to the Government, e.g., the Koothali Estate, there are so many nanja lands which can be cultivated without prejudice to the development of the forests. It is in that connexion, Sir, Members from Malabar have requested the Government to examine that question and lease such of the lands which are called nanja lands for cultivation purposes without prejudice to the forest lands.

1-30
p.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the forest wealth would not be prejudiced in the least, there might not be any difficulty. But these agitators come with all kinds of instruments. They even threaten men and the guards. They cut the trees first and see that they make it a *fait accompli*. This is my main objection to the methods adopted by these agitators under the leadership of some of our own friends.

DEPUTY SPEAKER: May I know how much time the Hon. Minister will require?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I will be finishing in two minutes.

Sri, I should not take more of your time and that of the House. There are other points referred to by certain other hon. members. Government will certainly look into these things. I do not deny that there is corruption. But it is no good exaggerating corruption. I would also seek the good offices of the general public to put down corruption. Sometimes it is more due to people outside our organization that this corruption is encouraged. It is certainly the earnest endeavour of the Government to put down corruption, whether it is in the higher level or in the lower level and Government are even taking very stringent steps in the matter of putting down corruption. Therefore, Sir, I do seek again the good offices of the hon. Members in enabling the Government to go ahead with their policy of enriching the forest wealth in this State.

I would now request the hon. member who moved the cut motion to withdraw it so that this Demand in which every hon. member is interested might be accepted unanimously.

DEPUTY SPEAKER: May I know whether Sri V. Balakrishnan is withdrawing his cut motion?

SRI M. DHARMALINGAM: On a very important point of information I rise to speak, Sir. I have brought to the notice of the Hon. Minister that the villagers of Tirumalai-Tirupathi Devasthanam who were enjoying the full concession under the Devasthanam have been prosecuted for having defied the rules and

12th March 1956] [Sri M. Dharmalingam]

conditions imposed by the Government. I am sure that the Government have not published the conditions and the rules imposed by them after taking over those forests. I requested the Government to withdraw the cases filed against the persons who have not been informed about the conditions and the rules imposed by the Government. May I know the views of the Government with regard to the withdrawal of these cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. member that these cases would be dealt with or considered on their merits.

SRI V. BALAKRISHNAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am thankful to the Hon. Minister for his very conciliatory speech. I, for my part, have been pleased with his speech and equally it would have been heartening for the Hon. Minister to hear from all sections of the House of the spontaneous co-operation to preserve, promote and protect the national wealth of the country. I beg leave of the House to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 87,77,000 under Demand IV—Forest Department and Rs. 23,54,000 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests.”

The demands were put and carried and the grants were made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

[12th March 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 3366 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1956, page 386 supra.]

[SUBJECT.—*Tripartite Enquiry Committee—Recommendations.*]

The recommendations of Tripartite Enquiry Committee on Minor Engineering Industry are 78 in all. Of these, recommendations 10, 11, 15, 16, 42, 50, 64, 67 and 77 relate to some action or other which has to be taken by the Government. The action taken by the Government in respect of these recommendations is indicated below :—

(1) *Recommendations 10 and 11.*—The recommendations relate to the drawing up of uniform terminology for the various occupations and effecting proper classifications of workers in the Minor Engineering Industry. This has been commended to the Government of India for such action as they may consider necessary in the matter.

(2) *Recommendations 15, 16 and 50.*—These relate to the provision of proper facilities in the Polytechnics for training and trade testing of workers in the Minor Engineering Industry. The Government have issued necessary orders on these recommendations. A nominal fee of Rs. 5 per worker to be trade tested in a particular trade has been ordered to be recovered from the employers.

(3) *Recommendations 42 and 77.*—These relate to the application of the provisions of Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946, to all industrial establishments which come under the purview of the Factories Act. The Government have accepted the recommendations and necessary orders have been issued in the matter.

(4) *Recommendations 64 and 67.*—These relate to the extension of the benefit under the provisions of the Employees' Provident Funds Act to all engineering works employing not less than ten workers. The Government of India were addressed to take such action as they would consider necessary.

The other recommendations of the committee relate to working conditions, standardization of occupation, work-loads, wage structure, payment of dearness allowance and bonus, leave facilities, etc. These recommendations are to be implemented by the managements of the respective establishments. The Tripartite Enquiry Committee was not constituted under any statutory requirements. There is no law under which the recommendations of the committee, though unanimous, could be enforced. The recommendation of the committee cannot also be enforced by amending any of the existing laws. The conclusions of the committee will, however, be a guidance to the conciliation officers and the Tribunals in the settlement of industrial disputes.

[453]

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 13th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Dakshina Pradesh

39 S.N. Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government of India have addressed the Government of Madras regarding the establishment of Dakshina Pradesh;

(b) if so, on what date;

(c) the reply given by the Government of Madras State; and

(d) the steps taken by the Government of Madras to allay the fears of public that the Government of Madras may decide the issue on a single majority party level?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) to (d) Do not arise.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, was the conference of Chief Ministers held recently in Bangalore presided over by the Prime Minister of India convened at Governmental level, did the representatives from Madras attend that conference in their official capacity and, if so, what attitude did they take in that conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The whole premise is wrong. There was no conference of Chief Ministers at Bangalore.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, different personal views are held and expressed by members of the Cabinet regarding the formation or otherwise of Dakshina Pradesh. You know that a house divided against itself will certainly crumble to pieces. May I know at least whether there is unanimity of opinion in the Cabinet in regard to the formation or otherwise of Dakshina Pradesh?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In an important matter like this, there is bound to be difference of opinion. This does not mean that the Cabinet is divided against itself.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, since it is very difficult to extract answers from the Hon. Minister on this point, instead of allowing us to put questions and commit the Minister for Finance, will the

[13th March 1956]

Hon. Minister make a statement on what happened about this Dakshina Pradesh, what exactly happened at Bangalore, whether he was not invited on this issue, have not talks taken place on this issue, what is the opinion expressed by the Government of Madras, and what is the individual opinion entertained by the Hon. the Finance Minister.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: May I remind the hon. Member, Sir, that this is question-hour and not the time to make a statement.

SRI S. RAMALINGAM: தட்சிணப் பிரதேச அமைப்பு சம்பந்தமாக சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன என்பதை மக்களும் சபையும் சரியாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத சந்தர்ப்பம் இருக்கும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தட்சிணப் பிரதேச அமைப்பை ஆதரித்து தஞ்சையிலும் மற்ற இடங்களிலும் பேச்சுகொண்டிருக்கிறார். அதனால் சபையிலிருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களிடையேயும் பொது மக்களிடையேயும் ஒருவித பரஸ்பர அபிநிபத்தி, சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் தக்களுடைய கொள்கை என்னவென்பதைப் பட்டவர்த்தனமாகத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சர்க்காருடைய கொள்கை சமயம் வரும்போது அறிவிக்கப்படும். என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தைப்பற்றிதான் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். மந்திரிகளாக இருந்தாலுங்கூட, அவர்களுக்கும் சொந்த அபிப்பிராயம் என்பது உண்டு; அந்த சொந்த அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுவதற்கு அவர்களுக்கு சுதந்திரம் உண்டு.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, I suppose the whole issue is to be decided by the people at large. Are the Government of India or the Prime Minister of India or even the Cabinet likely to force their opinion on this House or on the public of Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, there is no question of forcing. As I have already said in my statement, we will have to be guided by public opinion, and what is public opinion is the criterion. As far as I am concerned, I am prepared to take the opinion of this House as representing public opinion.

SRI V. R. NAGARAJAN: Have this Government brought to the notice of the Central Government the prevailing temper in the State against the formation of a composite State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The situation that is prevailing in the country is well known to the leaders there, and they are keeping a watch over the situation. Therefore the necessity for bringing this to the notice of the Government of India does not arise.

SRI A. RATNAM: தட்சிணப் பிரதேச அமைப்பைப்பற்றி நம்முடைய சென்னை ராஜ்ய அமைச்சர்கள் ஒன்றுகூடி ஆலோசித்திருக்கிறார்களா? அப்படி யிருந்தால், அவர்கள் என்ன முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சபையில் விவாதத்திலிருக்கும் கேள்வியிலிருந்து கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுது கேட்டிருக்கக்கூடிய உபகேள்வி எழுவது அல்ல. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து தட்சிணப் பிரதேச அமைப்புபற்றி ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஏதாவது

[13th March 1956]

தாக்கீது வந்திருக்கிறதா? என்ற கேள்விதான் இப்பொழுது சபை முன் விவாதத்திலிருக்கிறது. ஆசுவே கனம் அங்கத்தினர் கேட்டிருக்கக்கூடிய விவரத்திற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்கப்படலாம்.

* 40 S.N. Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of persons arrested by the Police in Tamilnad on the 20th February 1956 in connexion with the hartal conducted by the All Party Convention against the formation of Dakshina Pradesh;

(b) at how many places lathi charges were made by the Police on that day and the number of persons injured;

(c) whether there was any firing in any place in the State by the Police and the number of persons injured thereby; and

(d) whether the police used tear gas at any place in the State on that day and, if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The exact number of persons arrested on 20th February 1956 is not known, but according to the information available with the Government, about 800 persons were taken into custody on that date.

(b) The police had to resort to mild cane or lathi charges in Madras City, Vellore (North Arcot district), and Salem. The Government have no information regarding the number of persons injured as a result of these charges.

(c) The police had to open fire on two occasions on 20th February 1956, to disperse unruly mobs, viz., at Kallakurichi in South Arcot district and Thammampatti in Salem district. Two persons were injured in the former incident and 4 in the latter.

(d) The police resorted to the use of tear gas in Madras City and Salem. In the City, a crowd of about 5,000 gathered at the Island Grounds at about 3 p.m. and unruly elements among the crowd began to pelt stones at passing buses causing injuries to a few passengers and policemen. Since they failed to disperse even after a mild lathi charge, the police had to fire 13 tear gas shells. In Salem, tear gas was used after a lathi charge failed to disperse a crowd which had stopped a train by obstructing the track.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, are the Government aware that in Thammampatti village of Attur taluk the villagers wanted to take out a peaceful procession and that permission was refused by the local Sub-Inspector of Police? The people then approached the Assistant Superintendent of Police and permission was given by him. Those who went to convey this news to the Sub-Inspector were detained. With the permission of the Assistant Superintendent of Police, when the villagers took out the procession, the police unnecessarily and in a provocative manner resorted to shooting. Will the Government be pleased to make an enquiry

[13th March 1956]

into the matter and punish the officers who have outstepped their bounds and powers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, whenever firing is resorted to, an enquiry is made by the Revenue Divisional Officer. In this case the Revenue Divisional Officer held an enquiry, and he has submitted a report. The situation leading to the firing was this. On that day about 750 persons armed with sticks took out a procession in defiance of an order under section 30 of the Police Act at Thammampatti and attempted to rescue from police custody three persons who had been arrested under Section 151 of the Criminal Procedure Code earlier that day. Even after the Police Sub-Inspector gave a warning that the mob should disperse, the mob refused to do so and became aggressive. So under the orders of the Sub-Inspector two rounds were fired after due warning resulting in injuries to four persons, all of whom were sent to the Attur hospital for treatment. The injuries are reported to be not serious. As I have already said, the Revenue Divisional Officer, Namakkal, held an enquiry into the shooting.

SRI P. SELVARAJ: May I know whether there is any loss or damage to public property, and if so, what is the approximate cost of damage or loss caused?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice.

SRI S. PANCHAKSHARAM: May I know how many, out of these 800 persons, were taken into custody as a preventive measure and against how many, cases are pending in a court of law.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Most of these persons were taken into custody as a precautionary measure. All persons who were arrested to prevent breaches of the peace were ordered to be released on the 21st February. But certain cases have been launched against some persons and they would be proceeded with.

SRI S. RAMALINGAM: தம்பம்பட்டியில் சுமார் 7,500 பேர்களைக் கலைப்பதற்கு துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்யும்படியான நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதா? ஏன் லத்தி சார்ஜ் செய்யவில்லை? அதைப்பற்றி ஏன் விசாரிக்கவில்லை? ஆர்.டி.ஓ.வை விட்டு விசாரிக்காமல் ஜுடிஷியல் ஆபீசரை அனுப்பி அதைப் பற்றி விசாரிக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: R.D.O. அறிக்கையை அவர் பார்த்துவிட்டு பேசுகிறார் இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. R.D.O. இந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்து விசாரித்து அந்த சமயத்தில் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்தது அவசியம் ஆயிற்று என்று தெரிவித்திருக்கிறார்.

SRI K. VINAYAKAM: Coming to Kallakurichi, may I know what was the immediate need to resort to opening of fire? May I also know whether due warning was given to the people to disperse before fire was opened? Why not mild lathi charge or even tear gas was resorted to before the order was given to open fire?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The following are the facts.

[13th March 1956]

An unruly mob demonstrating opposite an open cloth shop was warned off by the Sub-Inspector of Police, Kallakurichi, and his men who also arrested 12 of the crowd. As the Police Party was returning to the police station with the arrested persons, the mob followed throwing stones and causing injuries to the Sub-Inspector and six police constables. As the situation was becoming serious, the Sub-Inspector ordered fire to be opened.

SRI A. RATNAM: பிப்ரவரி 20-ம் தேதி கடலூரில் எவ்வளவு பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்? கனம் ஏ. கோவிந்தசாமி, எம்.எல்.ஏ., அவர்களை கைது செய்யவேண்டிய காரணம் என்ன? அப்படிச் செய்வதற்கு அவர் அந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தாரா? சென்னையில் கனம் பி. ஜீவாநந்தம் அவர்களை அடித்ததற்குக் காரணம் என்ன? அவர் மீது கேஸ் தொடரப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது வாபஸ் வாங்கப்பட்டு விட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதில் பல கேள்விகள் இருக்கின்றன. கனம் ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்களைப்பற்றிய கேஸ் இப்பொழுது கோர்ட்டில் இருக்கிறது. அதனால் அதைப்பற்றி இங்கு அபிப்பிராயம் சொல்வது சரியல்ல. கனம் ஜீவாநந்தம் அவர்களைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே இந்த அசெம்பிளி கூட்டத்தில் தெரிவித்து விட்டேன். அந்த சம்பவம் நடந்ததுபற்றி நான் வருத்தப்பட்டதாகவும் தெரிவித்து விட்டேன்.

DR. K. B. MENON: From the paper reports, I understood that tear gas was very successfully used in the recent strike in the City and that a very serious situation was saved. Will the Hon. Minister issue strict instructions to the police to resort to the use of tear gas before more stringent measures are taken?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Unfortunately, we do not have tear gas squads at every place. I hope that necessity for use of tear gas will not arise, that law and order situation will quieten down, and that it may not be necessary to have at every place a tear gas squad.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know whether the Hon. the Speaker was informed of the arrest of an hon. Member of this House as per conventions and if this was not done, whether it is not a breach of the privileges of the House?

MR. SPEAKER: When arrests are made, the Speaker is informed generally.

SRI K. VINAYAKAM: Coming to the incident that happened in the Island Grounds, may I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that Sri Jeevanandham is a popular political figure and that if he was lathi charged it was not due to the fact that the Police authorities were ignorant of him. If any Police authorities had lathi-charged him, is it not due to the fact that the Andhra Police authorities who were utilized that day to maintain law and order, having not known him, had resorted to lathi-charging him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Unfortunately, hon. Member Sri K. Vinayakam is contradicting himself. In one breath, he says that Sri Jeevanandham is known to the police and

[13th March 1956]

in another breath he says that the Andhra Police did not know him. There was an unruly mob and they had to be dispersed. No question of indentivity arises here. Unfortunately, Sri P. Jeevanandham got mixed up in the crowd, no doubt, in an attempt to quieten the crowd. Intentionally, no lathi charge was intended to be made on the Member himself. But, unfortunately, in the crowd he also got mixed up and as I have already stated it was never the intention of the police or anybody that he should be particularly lathi-charged.

SRI S. RAMALINGAM : சுமார் 5,000-க்கு அதிகமாக பொது மக்கள் கூடியிருந்த ஐலண்ட் மைதானத்தில் லத்தி சார்ஜ் செய்யவும் கண்ணீர் புகை வீசவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சுமார் 500 பேர்கள் கூடியிருந்த தம்பம்பட்டியில் மட்டும் என் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள்? இதைப்பற்றி விசாரணை செய்யவேண்டும் அல்லவா? அங்கே டி.எஸ்.பி. ஏற்கெனவே ஊர்வலம் நடத்துவதற்கு பர்மிஷன் கொடுத்திருக்கிறார். அப்படி கொடுக்கப்பட்ட பர்மிஷன் எப்பொழுது ரத்து செய்யப்பட்டது? அதைப்பற்றி விசாரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா விசாரணையும் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே சொன்ன பிரகாரம் மூன்று பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைக்கப்பட்டது. அவர்களை மீட்பதற்கு கூட்டம் முயற்சி எடுத்தது. அதனால் கூட்டத்தில் ரகளை ஏற்பட்டது. அதன் மேல் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடத்த வேண்டிய தாயிற்று. சென்னை நகரில் அதிகப்படியான கண்ணீர் புகை துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்வதற்கு வசதி இருப்பதால் இங்கு இப்படி செய்யப்பட்டது. ஆனால் அங்கு அந்த வசதி கிடையாது. அதனால்தான் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் கண்ணீர் புகை வீசும் கருவிகள் வைத்துக்கொண்டு வீசுவது என்பது முடியாத காரியம்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, whether as a matter of fact Andhra Police were brought to the City of Madras and if so what was the strength of the Police Party that was brought?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would like to have notice.

SRI K. T. RAJU : பொதுவாக துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்யும் காலங்களில் நேராக சுடுவதற்கு முன்னதாக ஆகாயத்தைப் பார்த்து சுடுவது வழக்கம். அப்படிச் சுட்டால் பயந்துகொண்டு கூட்டம் கலைந்து போவது வழக்கம். அப்படி அங்கு சுட்டிருந்தால் கூட்டம் கலைந்து போயிருக்கும் அல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நேராக சுட்டிருந்தால் இன்னும் அதிகப்படியாக காயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும். இரண்டு மூன்று தடவைகள் சுட்டதிலிருந்து அவர்கள் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டதாகத்தான் தெரியவருகிறது.

SRI S. PANCHAKSHARAM : In view of the fact that the use of tear gas shells does not involve any serious consequences except drawing tears from the eyes, may I know whether this will be used in preference to lathi-charging?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why, we use tear gas shells and as I have already stated, it is not possible to have a tear gas squad at every place.

[13th March 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether it is not a fact that the All-Parties Front Hartal was very successful and if so whether it went to prove their case, namely, that Peermade and Devikulam should go to Tamilnad?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Whether it was a success or failure is a matter of opinion. Some people think that it is an utter failure. Some people claim it to be an entire success. So, it is a matter left to the leanings of the hon. Member to take it either as a success or failure.

Andhra Officers in Judicial Service of the State Government

* 41 S.N. Q.—**SRI K. VINAYAKAM** (on behalf of Sri S. T. Adityan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Andhra Officer is serving in the Judicial Department in the grade of Subordinate Judge or District Judge or similar grade;

(b) whether he is on loan from the Andhra Government;

(c) whether he is paid salary from the funds of the Madras Government; and

(d) why he is retained in the service of the Madras Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir. Only one officer who has been allotted to the Andhra State is retained in this State. He is of the rank of Subordinate Judge and is now working as Second Judge, Court of Small Causes.

(b) & (d) The Officer is not on loan from the Andhra Government. As he is working as Competent Officer, Evacuee Interest Separation, for both the States of Madras and Andhra, he is retained in this State.

(c) The Officer is paid salary as Second Judge, Court of Small Causes, by this Government. A monthly contribution is received from the Government of India towards the work of the Officer as Competent Officer for Evacuee Interest Separation.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, since it has been admitted that this officer was allotted to the Andhra Government, but is serving in the Madras State and since his duties as Evacuee Officer is to look after the interests of both the Madras State and the Andhra State, why should the Madras State alone be penalised to pay the salary of this officer and why not a claim be made from the Andhra State also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as that office is concerned, he is an officer of the Government of India and the Government of India is sharing the expenses with reference to the salary, etc., of this officer.

[13th March 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, the Hon. Minister was pleased to state that because this officer is a 'Competent' Officer, he is retained in the Madras State. May I know whether there is a dearth of competent officers in our own State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In 'Competent Officer', the word competent is not an adjective, but it is the name of that office and he is Competent Officer, Evacuee Interest Separation. (Laughter.)

Administration of Tiruchirappalli in Tamil

* 3378 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the steps taken to run the administration of Tiruchirappalli district in Tamil; and

(b) the number of (1) Tamilian and (2) non-Tamilian heads of various branches in the District Administration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) As an experimental measure Government ordered that from 1st May 1948 all official proceedings and correspondence in Tiruchirappalli district should be conducted within the district in Tamil. This arrangement is being extended from time to time in this district and the present sanction exists up to the end of December 1956.

For the smooth and successful working of the experiment, Government have accorded facilities such as the provision of Tamil typewriters, grant of special allowances to the typists qualified in Tamil typewriting, increased supply of stationery and increase in staff.

(b) It is presumed that the hon. Member desires to know the particulars of the officers with Tamil as their mother-tongue and of those with other languages. The number of heads of various branches in the District Administration in Tiruchirappalli district on 1st January 1956 with Tamil as their mother-tongue was 72 and the number with other languages was 11. Most of the officers in the latter category are conversant with Tamil.

SRI V. BALAKRISHNAN: சர்க்காருடைய கொள்கை வெற்றி கரமாக நிறைவேறுவதற்காக, எந்த ஆண்டிலாவது பூரா ஆபீஸர்களும் தமிழர்களாக இருந்திருக்கிறார்களா? அல்லது, அதற்கு நேர்மாறாக, எந்த ஆண்டிலாவது ஆபீஸர்கள் பூராவும் தமிழரல்லாதவர்களாக இருந்திருப்பது உண்மையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தத் திட்டம் ஆரம்பமான வருஷமாகிய 1948-லிருந்து பல வருஷங்கள் தமிழ் தெரியாதவர்களும் அங்கு கலெக்டர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெரவில்லை என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் நிலவிவந்தது. ஆகையால்தான் இப்போது கலெக்-ரைமாத்திரம் அல்ல, மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களையும், தமிழ் நன்றாகத் தெரிந்தவர்களையே போடுவதற்கு ஏற்பாடாகியிருக்கிறது.

[13th March 1956]

SRI S. RAMALINGAM: ஜில்லா நிர்வாக விசாரணைக் கமிட்டியினர், தமிழிலே நிர்வாகம் நடத்துவது எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கும்வரைக்கும் காத்திருக்காமல், எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தமிழிலேயே நிர்வாகம் நடத்தவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களே அதுபற்றி சர்க்காரின் முடிவு என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்னும் முடிவு ஏற்படவில்லை. கூடிய சீக்கிரத்தில் முடிவு ஏற்படும்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, since it is the avowed object of some political parties in South India that Tamil should be introduced as the State language, as far as this experiment in Tiruchirappalli is concerned what is the conclusion which the State Government have arrived at whether it is fruitful, if so, will the Government take steps to introduce Tamil as the State language of Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think that from the experience we have gained so far we can say that the experiment has been a complete success. But as already pointed out by the hon. Member, Sri Balakrishnan, the failure was due to the fact that persons who did not know the Tamil language were at the helm of affairs in the district and that was why we are now experimenting with persons whose mother-tongue is Tamil or who know Tamil well. In addition to this, we will have to evolve administrative terminologies for use in the various orders (stages) and this is also being looked into.

SRI K. T. RAJU: தமிழ் தெரிந்த ஜில்லா கலெக்டர்கள் இருக்கக் கூடிய ஜில்லாக்களில் உடனடியாகத் தமிழில் ஜில்லா நிர்வாகம் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதைப்பற்றிதான் நான் தெரிவித்தேன்: “இன்னும் அதைப்பற்றி ஒரு முடிவும் செய்யவில்லை.”

SRI V. R. NAGARAJAN: Arising from the answer given by the Hon. Minister to clause (b) of the question, may I know when the Government propose to fill up all posts in Tamil districts by Tamilians only?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated that only persons whose mother-tongue is Tamil or who know Tamil well are in charge of Tiruchirappalli district.

SRI M. PALANIYANDI: இப்போது திருச்சி மாவட்டத்திலிருக்கும் தலைமை அதிகாரிகளுக்கும், மற்றுமுள்ள அதிகபட்ச அதிகாரிகளும் தமிழ் தெரிந்தவர்களாக இருப்பதால் அங்கே தமிழில் நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறுகிறது என்று தெரிகிறது. ஆகவே, அங்கே நிரந்தரமாக தமிழில் நிர்வாகம் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆகையால்தான் இப்போது 1956-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் வரையிலும் அந்தத் திட்டம் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அங்கும் அதை ஸ்திரமாக வைப்பதற்கும், மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அதைப் புகுத்துவதற்கும் ஆலோசனை செய்யப்படும்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, may I know from the Hon. Minister whether the Government propose to introduce Malayalam for administration as far as the Malabar district is

[13th March 1956]

concerned, especially in view of the fact that Malayalam-speaking officers are at the helm of affairs there—the Collector is also a Malayalee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. But I should counsel a little patience on the part of Mr. Nambiar; for, after the reorganization of the States is over, perhaps the time will come to introduce the various regional languages as the language of administration in the various districts.

Industrial Disputes

* 3379 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1023 on 25th July 1953 what action the Government have taken in the matter of the closure of the Codacal Commonwealth Tile Factory, Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Labour Officer, Kozhikode, conducted conciliation in the matter and the parties came to a final settlement on 18th January 1956 with regard to the claims of workers on account of the permanent closure of the Commonwealth Tile Factory, Codacal.

* 3380 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the conciliation measures taken by the Government in the dispute regarding the retrenchment of 84 workers in Chemeni Thimiri Estate, Cheruvathur, South Kanara, on 19th November 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Labour Officer, Mangalore, conducted conciliation in the matter and settled the dispute on 4th January 1956 at Chemeni.

* 3381 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Commissioner of Labour has sent to the Government any report containing his remarks about the wholesale dismissal of workers from the Nelson Type Foundry, Aminjikarai, Madras, by its management on the 15th November 1955 and the closure of the foundry subsequently; and

(b) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The management has agreed on 31st January 1956 to offer employment to all the workers concerned.

Dental Section in the Government Royapetta Hospital, Madras

* 3382 Q.—SRI A. M. RATNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the reasons for the closure of the Dental Section in the Government Royapetta Hospital, Madras?

[13th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Honorary Assistant Medical Officer in charge of the Dental Section of the Government Royapetta Hospital, Madras, resigned his appointment from 1st September 1955 and from that date the Dental Section of the hospital is not functioning. A part-time Dentist will be appointed to the hospital shortly.

SRI A. M. RATNASWAMY: Sir, what was the strength of the staff that was attached to this Dental Section and what is the daily average of dental cases attended to by the Section?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: No staff, Sir. Only the Dental Surgeon was attending to the work and there was a good number of patients coming.

Rajaji Hall

* 3383 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN (on behalf of Sri N. K. Palaniswamy): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the paintings at Rajaji Hall, Government House Estate, were renovated recently;

(b) if so, the expenditure incurred therefor; and

(c) whether this work was entrusted to a foreigner?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) Yes, Sir.

(b) Rs. 6,106-5-0.

(c) Yes, Sir.

SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Government please remove these portraits of the antiquated, Victorian figures of the British Empire and replace them by the classical heroines of our country?

AN HON. MEMBER: Why not heroes?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I do not understand why the hon. Member does not suggest the figures of heroes of this country.

Hostel at Kalpetta

* 3384 Q.—SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the action taken by the Government on the letter, dated 26th August 1955, from the President, Malabar Harijan Sevak Sangh, Kozhikode, on the question of stipends given to the hostel at Kalpetta in Wynaad taluk?

[13th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Government have since granted the request of the Malabar Harijan Sevak Sangh for an increase in the rate of lump-sum boarding grants payable to the Adivasi Hostel, Kalpetta, in Wynaad taluk, from Rs. 15 to Rs. 20 per mensem per boarder.

Development works in South Kanara district

* 3385 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a representation, dated 2nd August 1955, from the President, South Kanara District Board, to grant a sum of Rs. 5 lakhs to meet the various demands for contribution to Community Projects, National Extension and Local Development works in the district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : (a) Yes, Sir.

(b) The grant applied for by the District Board was inadmissible and it was not therefore sanctioned by Government.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know why the grant was inadmissible? Numerous applications are received especially from backward villages in South Kanara for 25 per cent contribution; in these places there are no Panchayat Boards and they are not able to meet the whole cost of the works under Local Development, etc. Will the Government therefore consider their appeal sympathetically?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : Government cannot straightaway permit the district boards to contribute for N.E.S. works and Local Development works. However they may in consultation with the Collector make any contribution and any deficit will be met by the Government.

House-rent allowance

9-30 a.m. * 3386 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the house-rent allowance paid to the Constables in the City and in the Mufassal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Rupees seven per mensem.

[13th March 1956]

Labour Ministers' Conference

* 3387 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether problems relating to rural unemployment and underemployment and wages of agricultural labourers were discussed at the State Labour Ministers' Conference held in November 1955 at Hyderabad; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The conference decided that—

(1) the process of fixation of minimum wages should be continued even in agriculture, though note of the difficulties involved should be taken; and

(2) simultaneously with the fixation of minimum wages for agricultural workers, steps should be taken to organize cottage and small-scale industries for the benefit of agricultural workers.

SRI S. RAMALINGAM : தொழில் மந்திரிகள் மகாநாட்டில் செய்த முடிவை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார், இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையிலாவது, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் சம்பந்தமாக இன்னும் சில தகவல்கள் வேண்டியிருக்கின்றன. அந்தத் தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுவருகின்றன. விவசாயிகளுக்குப் பலன் ஏற்படும்படி கிராமங்களில் எவ்வாறு சிறு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்தலாம் என்பதும் கவனிக்கப்பட்டுவருகிறது.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, is it a fact that the Government once appointed some staff to collect information regarding the fixation of minimum wages for agricultural labourers and then stopped the work once for all? May I know from the Government when Government will take steps to see that the agricultural workers are given minimum wages and what steps are Government going to take to implement the recommendations made at the Conference?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, certain statistics have been collected, but the Centre felt that they were not up-to-date and that they should be made up-to-date and further information should be collected. The hon. Member is aware that this is not quite a simple proposition. We have to fix the wages in such a way in this vast agricultural field where there are so many differences from place to place and from sector to sector so that at least the existing wages may not be affected. Therefore, it does take some little time before the Government could take a final decision about fixing minimum wages.

SRI M. PALANIYANDI : விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதற்கென்று நம் மாகாணத்தில் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணய போர்டு ஏற்படுத்தப்பட்டு அந்த போர்டும் ஆண்டு தோறும் குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதிலிருந்து தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டு

[13th March 1956]

வருகிறார்கள். கிராமங்களில் ஏற்படும் பல கஷ்டங்களின் காரணமாகவும், சரியான அகில இந்திய புள்ளிவிவரம் இல்லாததன் காரணமாகவும் குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டுவருகிறது. ஆகவே, நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையிலாவது, ஜில்லாவாரியாக, தொகுதிவாரியாக புள்ளிவிவரம் சேகரித்து உள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்யும்பொருட்டு நியாய வார மசோதா. கொண்டுவரப்படும்போதே, விவசாயத் தொழிலாளிகளின் குறைந்தபட்ச சம்பளமும் நிர்ணயிக்கப் படுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது கவனிக்கப் பட்டுதான் வருகிறது. அதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களின் காரணமாகத்தான் கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, are Government aware of the fact that certain landlords who were paying wages to the agricultural labourers according to mamools have reduced their wages recently which has resulted in unrest amongst the agricultural labourers? Will the Government see that representatives of the Agricultural Labourers' Association are invited for a discussion before they take final decision in the matter of fixing the minimum wages for agricultural labourers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, wherever it has been brought to the notice of the Government that wages are deliberately reduced, the officers concerned are asked to look into the matter and have the matter settled. The Government will certainly take into account all the representations from the concerned interests before they take a final decision about minimum wages.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I am grateful to the Hon. Minister for stating that wherever cases of such reduction in wages have been reported to the Government, they are taking action. May I know whether the Hon. Minister is aware of the drastic reduction in wages in Kollengode firka of Palghat taluk where unrest has taken place. This matter has been reported to the Government by the local M.L.A. and also by the Association. Will the Government enquire into the matter and take proper steps?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI S. RAMALINGAM : விவசாயத் தொழிலாளிகளுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்து ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்று சமீபத்தில் முதல் மந்திரி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான மசோதா எப்பொழுது வரப்போகிறது என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுபற்றி ஒரு தனி கேள்வி போட்டால் பதில் அளிக்கப்படும்.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I realise the difficulties in the way of fixing minimum wages. Will the Government be pleased to constitute a Committee or Commission to go into the question of fixing minimum wage for the agricultural labourers and will the Government also be pleased to constitute a Committee to enquire into the conditions of the agricultural labourers in order to show that the Government are quite willing to take speedy steps in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not think there is any need to appoint a new Committee for this matter. The

[13th March 1956]

Minimum Wages Committee is already there and it consists of accredited representatives of agricultural labour also. Apart from that the Government Departments have been collecting the necessary statistics in the matter.

Family-planning centres

* 3388 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have decided on opening Family Planning Centres in Malabar and, if so, how many?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : A full-time Family Planning Clinic has been opened in the Government Headquarters Hospital at Kozhikode. A Family Planning Centre has been opened at the Tellicherry Hospital on 6th February 1956 for giving advice in Family Planning technique to the public. A centre at Cannanore will be opened shortly.

MR. SPEAKER : Personal references like that should be avoided.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I think it should not go on record. It may be expunged.

MR. SPEAKER : That portion will be expunged from the record.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I would like to know whether such family planning centres are opened at all in the District Headquarters Hospitals. If not, will the Government make necessary arrangements to open such centres?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. Eight full-time family planning clinics have been opened already and part-time clinics have been sanctioned for all the rest of the District Headquarters Hospitals.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, have the Government received any report with regard to the working of the clinics that have been opened in Kozhikode and Tellicherry, and if so, whether women from the rural side also attend such clinics?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir, they are slowly becoming popular. There is a proposal now to give contraceptive appliances at nominal cost. There is also a proposal to allow this concession to the low-paid Government servants as a medical concession for some time.

SRI K. ARANGANATHAN : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that certain devices advised by the Medical practitioners are not successful in this respect? (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, it requires some intelligence on the part of the person to successfully use the appliances, according to the directions of the Medical officers. (Continued laughter.)

* Expunged by orders of the Speaker.

[13th March 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, are the Government aware that in the Ayurveda system, there is an effective way for the control of birth which, as far as my remembrance goes, is called "Ani system". Will the Government consider the desirability of introducing this "Ani system" instead of starting such birth-control clinics in the various hospitals which will also be cheaper from the financial point of view?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, I am not aware of this "Ani system". Due to lack of proper information regarding these birth-control methods, there is a lot of criminal abortion that is practised widely in this country.

9-40
a.m.

SRI A. M. RATNASWAMY: In view of the opinion held by expert medical persons in our country that it is only the poor class people that contribute in a very large measure to the abnormal growth of population in India, will the Government consider the feasibility of locating these clinics as far as possible in localities where the poor class people live?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. At present, training is given not only to Women Medical Officers and House Surgeons but also to Health Visitors and Maternity Assistants. This advice will become available at maternity centres in course of time.

SRI G. GOVINDAN: கடவுள் அருளால் பிள்ளை குட்டிகள் பிறக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டினால் ஏதாவது உபயோகப் படுமா என்பதை தயவுசெய்து கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்குமா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. The blame is put upon God. But, men are responsible for procreation, Sir.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: If our Government should encourage family planning, Sir, would it consider legalisation of miscarriages by medical experts?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is no necessity for practising artificial abortion methods. It is very easy to do sterilization both for men and women. For men, there is a very easy operation called "Vasectomy". Proposals have been called for from the Director of Medical Services to provide more facilities for this operation in hospitals. For women, Sir, just after child birth, within two or three days, operations can be easily done under local anaesthesia. I do not see the necessity for legalising abortion, Sir.

DR. K. B. MENON: Since the introduction of birth control is fraught with serious social consequences and since it is likely to create an imbalance in different strata of society as the process is going on, will the Hon. Minister be pleased to issue instructions to obtain full data as to those persons who come for such sterilization?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The hon. Member looks at the matter from a very high moral plane. But, Sir, as a matter of fact, birth control is being widely practised in all the progressive

[13th March 1956]

countries of the West. My hon. Friend has also been in America for a number of years and he must be knowing what is going on there.

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR: May I know from the Hon. Minister whether the Government will come forward to extend these family planning centres to all the districts of the State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: It is bound to spread, Sir, though slowly throughout the State and in the Second Five-Year Plan, the Planning Commission have made larger provision for this purpose.

SRI N. C. RAMASWAMY KANDER: குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஒருவருக்கு இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்த பிறகு அவர் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்து கொண்ட பிறகு மீண்டும் அவர் தனக்கு குழந்தைகள் பிறக்கவேண்டும் என்று விரும்பினால் ஏதாவது ஆபரேஷன் அல்லது ஊசி போட்டுக்கொள்வதன் மூலமாக குழந்தைகளை பெறுவதற்கு வசதி செய்துகொள்ள முடியுமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவிப்பாரா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: In some cases it may be possible to undo the effect of the operation.

SRI M. NARAYANA KURUP: The Hon. Minister referred to the practice obtaining in Western countries. In America, it is stated that one in every six marriages end in divorce. Does the Hon. Minister want the same thing to be followed in India also?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That is a separate question, Sir. I am now speaking of contraception.

DR. U. KRISHNA RAO: Sir, I am trying to clarify the question put by my hon. Friend, Sri Ramaswami Kander. After vasectomy, my friend wanted to know whether if at a later stage there is a desire to have children, it could be possible. Sir, I am afraid that so far as science goes, though it may be possible to remove the black in vasectomy cord, it may not be possible to beget children afterwards. I hope the Hon. Minister will correct me if I am wrong.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: My hon. Friend, who is a medical man, must be having better knowledge in this subject. I think he is partly right.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: While welcoming the measures adopted or are being adopted by the Government with regard to birth control, may I invite the attention of the Hon. Minister to the fact that nowadays there is an increase in child birth, not even one child at a time but two and three sometimes? Have the Government undertaken any research to see the reason for that and how at least that can be prevented?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. There are twins and triplets and there are also a fair percentage of married couples who cannot have children. About sub-fertility also, research work is being done at the Women and Children Hospital.

[13th March 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : Since the Hon. Minister was saying about sterilization, will the Minister kindly experiment the method on some Members of the House as a measure of propaganda?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It is open to the hon. Members including the hon. Member who put the question to go to the medical men and have the necessary operations done.

SRI K. VINAYAKAM : After having heard a series of questions and the nebulous answers supplied by the Minister, apart from the efficacy or otherwise of this system, does not the Minister think that birth control is irreligious and ungodly? (Hear, hear.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Different people have different conception of religion. I do not know exactly to which school of thought my hon. Friend belongs.

Parambikulam scheme

* 3389 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. U. Gopalan Unni) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the present stage of the Parambikulam scheme?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The field investigations of portions of the scheme in this State are in progress.

Harijan Welfare schools

* 3390 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the present strength of the Harijan Welfare School in Pombur village, Tindivanam taluk; and

(b) the reason for opening a separate aided elementary school in the same village?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) The strength of the Harijan Welfare School at Pombur village is 69.

(b) As Pombur village is a big one with a population of about 2,357, permission for the opening of a separate aided school in the same village was granted.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, the opening of a separate aided elementary school in Pombur village has resulted in segregation of Harijan students for all practical purposes, which is diametrically opposed to the policy of the Government which aims at providing opportunities and facilities for school-going children for free mingling irrespective of caste and creed. This state of affairs I notice not only in Pombur village but in several other villages in the district of

[13th March 1956]

South Arcot wherever single-teacher schools are opened in addition to the existing Harijan Welfare schools. May I know what the Government propose to do in order to rectify this defect?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the population of that village demanded that there should be a bigger school and therefore the Government granted permission for the opening of a separate aided school in the village. The interests of the Harijans are not suffered in any way by the opening of such a school. If the Harijan students are not admitted in the school, the question will be taken up and necessary instructions will be given.

SRI A. M. RATNASWAMY : What are the instructions that guide the Government in regard to opening of schools in the villages and what are the minimum conditions that have got to be fulfilled for opening of such Harijan Welfare schools?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the Harijan school was already there in that village. But, it was a small school. The population demanded a bigger school. But the policy of the Government is not to open separate school for Harijans. Where there is need for such a school for providing educational facilities for caste Hindu children and where there is not still that atmosphere for smooth sailing and mingling of both sections of the population, the necessity will arise. Before the school in question was started, the District Welfare Officer was consulted and the Director of Public Instruction granted permission.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know according to the census register of the Pombur village the number of children of the school-going age who attended the Harijan Welfare school and that who did not attend the school before the starting of the separate aided elementary school there? 9-50 a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I can give the population figure, 2,357. But with regard to the number of children belonging to both the communities, I do not have the necessary figures here.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I do not want the population figures. I want the number of children of the school-going age according to the census register which is an obligation on the part of the headmaster of the institution to keep.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A separate question may be put.

* 3391 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that no furniture has been supplied to the Harijan Welfare Schools in Tindivanam taluk during the last twenty years; and

[13th March 1956]

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Bridge at Kokkot Vayal, North Malabar

* 3392 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the bridge at Kokkot Vayal, on the road from Pazhayamgadi to Methamangalam in Chirakkal taluk, North Malabar, is in a damaged condition for some months past; and

(b) if so, the steps taken to get the bridge repaired?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : (a) The structures referred to are two wooden culverts on the Kunhi-mangalam-Eraman road. These were damaged during the heavy rains in July 1955.

(b) Temporary repairs were carried out and the culverts are not fit for heavy traffic. Complete reconstruction of the culverts is proposed to be taken up by the District Board during 1956-57.

SRI K. P. GOPALAN : Are Government aware whenever any repairs take place regarding these small bridges the contractors put very useless wooden planks and they are damaged very soon. Will the Government be pleased to instruct the department to put good planks so that they may not be damaged very soon? Will the Hon. Minister be also pleased to see that whenever such bridges are damaged, the department take immediate action, as otherwise people will have to suffer.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : If any specific instance is brought to the notice of the Government, certainly it will be looked into.

Soviet leaders' visit to Madras State

* 3393 Q.—SRI S. S. KOLKEBAIL : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the expenses connected with the tour of the Soviet Prime Minister, Mr. Nikolai Bulganin and Mr. Nikita Khrushchev, Communist Party General Secretary, in the Madras State were met by the State Government and if so, the total amount that was spent for—

(i) Bandobust duty;

(ii) Presents made to them;

(iii) Parties arranged in their honour; and

(iv) Banquet at the Governor's official residence and such other expenses?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The State Government will bear the expenses other than those incurred towards provision of boarding, lodging and transport for the Russian dignitaries and their entourage during their visit to this State in November last.

13th March 1956]

The expenses on the items referred to by the hon. Member are as follows :—

(i) Bandobust and security arrangements, Rs. 1,17,470-11-0.

(ii) Presents to V.I.Ps., Rs. 4,467-14-0.

(iii) There were no parties arranged in honour of V.I.Ps., by the Government.

(iv) Banquet and dinner given by Governor, Rs. 5,829-2-0.

Emanation of gas from wells in Sirkali

* 3394 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the emanation of gas from some wells in Sirkali; and

(b) if so, whether any quantitative analysis of the gas was made and if so, with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under examination.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : May I know whether any petroleum products were found during the investigation and if so, whether any qualitative analysis of methane gas was made?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the investigation has revealed that it could not be petroleum gas. The occurrence is again being examined by the Geological Survey of India Department. It was stated that the gas was presumably derived from a bed containing accumulated vegetable remains at a depth of 250 feet which is a common occurrence in deltaic areas.

Hostel for Harijan and Backward Classes students

* 3395 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have any proposal to make school managements run hostels for the benefit of the Harijan and Backward Classes students who are now in subsidised hostels?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir.

Jail Rules.

* 3396 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Iyer) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued recently orders modifying the existing Jail Rules and permitting the release of prisoners, if directed by competent courts, even on Sundays and jail holidays; and

(b) if so, when this change was introduced and why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[13th March 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Is it a fact that when certain judgments for the release of the prisoners are passed by the High Court or other hon'ble Courts in the State, the prisoners are not released on account of the fact that the particular day on which they are to be released is not a working day?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Under the existing rules, no prisoner can be released on Sundays and jail holidays. Whether this rule should be modified is under the consideration of the Government.

SRI S. RAMALINGAM : ஒருவரை ஜெயிலுக்குள் அடைக்கும்போது ஞாயிற்றுக்கிழமையாக இருந்தாலும் சரி, விடுமுறை தினமாக இருந்தாலும் சரி, ஜெயில் கதவைத் திறந்து உள்ளே அடைத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கைத்க்கு விடுதலை தினம் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலோ, விடுமுறை தினத்திலோ வந்தால், அவரை அன்றைக்கு விடுதலை செய்யாமல் மறு தினம் விடுதலை செய்வது நியாயமா? கோர்ட் உத்திரவு இல்லாமல் இன்னொரு நாள் கூட சிறையில் வைத்திருப்பது சட்ட விரோதமானதாக ஆகாதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினருக்கு ஜெயில் அனுபவம் இல்லாததினால்தான் இப்படிச் சொல்லுகிறார். விடுதலை தினம் விடுமுறை தினமாக வந்தால், அதற்குமுந்தின தினமே சிறைக் கைதிகள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள்.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is it not legally and morally wrong to confine a person for a day or an hour longer in jail when he is ordered to be released by a competent Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : When the Court orders the release of a person, under the existing rules, no person can be released during a holiday. But when his sentence is to expire on a holiday, he is released even on the previous day. The trouble arises only with reference to Court orders and that is under the consideration of the Government.

Match factory for Cannanore

* 3397 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state :

(a) whether the Government have received the copy of a resolution passed at a meeting of the Municipal Council, Cannanore, held on 12th December 1955 requesting the Government to take steps to open a match factory at Cannanore; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The resolution has been remitted to the Director of Industries and Commerce, Madras, for necessary action.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether the Government have formulated schemes to open match factories in the State under the Second Five-Year Plan utilizing the

[13th March 1956]

grant by the Central Government and if so, will the Government be pleased to see that a match factory is started at Cannanore according to the resolution of the Municipal Council?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Under the Second Five-Year Plan there is a proposal to establish 100 cottage type match factories throughout the State. The hon. Member would have seen from the budget proposals that about 20 cottage match factories are to be set up during 1956-57 at a total cost of Rupees 23,34,900 recurring and about Rs. 9 lakhs non-recurring. When this is taken up, the suggestion to have a factory within Cannanore Municipality will also be taken into consideration.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER RE KERALA SOAP BOXES ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* **SRI S. DAIVASIGAMONEY :** On a point of information, Sir. I find two boxes of Kerala soap placed on the table of the House. Obviously they are not marked in the agenda. May I know whether they are intended for Sri K. Vinayakam? I also find that there is one cake of Coaltar soap. May I know why is it placed on the table?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It was the hon. Member Sri K. Vinayakam who placed the soaps on the table. So, there is no meaning in putting the question to the Treasury Bench. As assured by me yesterday, I have presented them in person to the hon. Member. I also add, Sir, that this is purely a business proposition and I know that presenting these samples to this hon. Member is indeed worth while.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I may also add that my Hon. Colleague consulted me with regard to the brand of soap to be supplied. I think coaltar would be the best because it is supposed to be the best for washing dirt. (Laughter.)

* **SRI K. VINAYAKAM :** Sir, temperamentally I am well-disposed to enjoy jokes cut at my expense because I also revel in cutting jokes at the expense of the Ministers, however tall one may be. It was suggested on the floor of the House by the Hon. Minister to supply me a toilet soap. Now, I find that a coaltar soap has been supplied to me. May I suggest to the Hon. Minister Sri M. Bhaktavatsalam to take this and pass it on to the Hon. Sri C. Subramaniam so that he can wash his dirty linen of Dakshina Pradesh propaganda first and then give it to me back. (Laughter.)

MR. SPEAKER : Nothing other than stationery and papers required for the proceedings in the House should be kept on the table of the House. So, the hon. Member is requested to take the gifts home or keep them elsewhere.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad that he has accepted the coaltar soap also.

[13th March 1956]

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 re FAILURE OF GOVERNMENT
TO PAY ADVANCE GRANT TO THE MALABAR DISTRICT BOARD
AND CONSEQUENT NON-PAYMENT OF SALARY TO TEACHERS.

10
a.m.

MR. SPEAKER: I have received notice of the following from
the hon. Member Mr. Madhavan Nambiar:—

“Calling the attention of the Hon. the Minister for Finance
and Education to a matter of urgent public importance, viz., failure
of the Government to pay advance grant to the Malabar District
Board and consequent non-payment of teachers' salaries for
January and February.”

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, I rise
to call the attention of the Hon. Minister for Finance and Educa-
tion to a matter of urgent public importance, viz., failure of the
Government to pay advance grant to the Malabar District Board
and consequent non-payment of teachers' salaries for January and
February.

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഞാൻ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച നോട്ടീസ് കൊടുത്ത
തിന്നു ശേഷമാണ് മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്നു ഗവണ്മെന്റ് പത്തു ലക്ഷം ഉറപ്പിക
ഗ്രാന്റ് അനുവദിച്ചതായിട്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴി
ഞ്ഞത്. ഇന്നലെത്തന്നെ ചോദ്യോത്തരവുകളിൽ മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിനെ
സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുൻപറച്ച മുഴുവൻ നിവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നും
ഇനിയും കൂടുതൽ ഗ്രാന്റ് നൽകാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്നു
അതിന്റെ മുൻപറച്ച മുഴുവൻ നിവ്വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അത് ഗവണ്മെ
ന്റിന്റെ കററമല്ലെന്നും, ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡ് അതിന്റെ വരുമാനത്തിനനുസരിച്ചു
ചെലവു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്നു അതിന്റെ മുൻപറച്ച മുഴുവൻ നിവ്വ
ഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഭവിയ്ക്കുവാനുണ്ടായ അധികമായ ചെലവുകൾ
യിൽക്കൂടാതെ ഏതാണ്ട് ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം മട്ടിലാണ് ബഹു മന്ത്രി സംസാരിച്ചത്.
ഗവണ്മെന്റ് ചങ്ങനെ ഒരു മനോഭാവം സമീകരിക്കുകയാണെന്നതിൽ ഞാൻ ഹിതപിടുന്നു.

സർ, പലയിനങ്ങളിലായി, ജനങ്ങളുടെ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുക,
അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും മറ്റും ശമ്പളവും അലവൻസും കൊടുക്കുക, സ്കൂളുകൾ നടത്തുക മുത
ലായി ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്റെ മുൻപറച്ച ചെലവിനങ്ങളും ഭരണഭിന്നം വെച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മലബാറിലെ ജനങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ച് അദ്ധ്യാപകന്മാരും
ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്നു കൂടുതൽ ഗ്രാന്റ് അനുവദിക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന്നു നിവേ
ദനം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു വശത്തു ചെലവ് കണക്കാക്കി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക
ബോർഡ് ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്റെ വരുമാനം ഇനിയൊരു വശത്തുകൂടെ കറഞ്ഞുകൊണ്ടു
വരികയാണ്. പഞ്ചായത്തുകൾ രൂപീകരിച്ചതിനുശേഷം ചില വരവിനങ്ങളെല്ലാം
പഞ്ചായത്തിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്.

സർ, മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്റെ ചെലവിനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ചില
കണക്കുകൾ എടുത്തുകാട്ടാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്റെ
കീഴിൽ ജനുവരി വരക്ക് 1953 ഏപ്രിലിനുള്ളിൽ സ്കൂളുകളാണുള്ളത്. ഈ സ്കൂളുകളി
ലെല്ലാംകൂടി 4,383 അദ്ധ്യാപകന്മാരുണ്ട്. ഇവർക്കു മാസപ്രതി ശമ്പളമായും ബത്ത
യായും കൊടുക്കേണ്ട സംഖ്യ 2,67,000 ഉറപ്പിക. ഇതിൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു
കിട്ടുന്ന ഗ്രാന്റ് 1,50,836 ക. മാത്രമാണ്. അതു കഴിവാൻ മാസപ്രതി 1,17,000 ക.
യാണു കമ്മി. അതായതു, കൊടുത്തിൽ പതിനാലു ലക്ഷത്തിലധികം ഉറപ്പിക. ഇതിൽ
ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് പത്തു ലക്ഷം ഉറപ്പിക മാത്രം. അതുകൂടാതെ
പഴയ ബോർഡ് അഞ്ചു ലക്ഷം ഉറപ്പിക കടമായി വാങ്ങിയട്ടുണ്ട്. അത് പലിശ
സഹിതം ഈ ബോർഡ് തിരിച്ചടക്കണം. അത് റദ്ദുചെയ്യണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനോടു്

STATEMENT UNDER RULE 40 re FAILURE OF GOVERNMENT
TO PAY ADVANCE GRANT TO THE MALABAR DISTRICT BOARD
AND CONSEQUENT NON-PAYMENT OF SALARY TO TEACHERS

13th March 1956] [Sri K. Madhavan Nambiar]

അദ്ധ്യക്ഷപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റ് അത് വരുമാനമെടുത്തിട്ടില്ല. അതിനാലാണ് 1953-
54 മുതൽ 1955-56 വരെയുള്ള കാലയളവിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും കുടുംബശ്രീകൾക്കും
നല്ല വകയിൽ ഏഴു ലക്ഷത്തിൽപരം ഉറപ്പിക ഗവണ്മെന്റ് ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്നു
കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് കമ്മിഷൻ പഴയ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്റെ കാലത്തു മാത്രമല്ല,
ഏപ്രിലുടനീളം അതിനുള്ള കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ വളരെ ക്ലേശത്തിൽ
പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്നു അരിച്ച മുൻപറച്ചതാണ് നിവ്വഹിക്കാൻ കഴിയാ
ത്തത്രം ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡ് ഇന്ന് കടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള നീക്കംകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ
യെങ്ങനെ ഗവണ്മെന്റിൽ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്നു ചെലവുവന്നതായി രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്കു കൂടി
അതിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ പിരിച്ചുവിട്ടു സ്കൂളുകൾ പൂട്ടിയിടുക; അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ
നീക്കത്തിൽ മുൻപറച്ച വരവു വെച്ചിട്ടില്ല. ഇന്ന് സ്കൂളുകളുടെ എണ്ണം വളരെ വലുതാ
ക്കിയിട്ടുണ്ട്. പുതുതായി നവീകരിച്ച സ്കൂളുകളും എത്രയോ അദ്ധ്യാപകന്മാർ
പയോഗിക്കുന്നുണ്ടുണ്ട്. അവയിൽ പലരും കൂടുതൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമി
ക്കേണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. പുതിയ ഏകപുരു പണിയിക്കേണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. കെട്ടിടങ്ങൾ കൂടി
കൂടുതൽ വാടക കൊടുക്കേണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. സ്കൂളുകളിൽ മേഞ്ഞു ഉപകരണങ്ങൾ മുയ്യത്തു
യിരുന്നില്ല. അതെല്ലാം ഇന്നു വാങ്ങേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കേ
ണ്ട ശമ്പളത്തിന്റെയും ബത്തയുടെയും തുക വളരെ വലുതായിട്ടുണ്ട്. പുതിയ നീക്കങ്ങൾ
പുറത്തിലും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടു വരുമാനം വെച്ചിട്ടില്ലെ
ങ്കിൽ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്നു നിലനിൽക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ്
ഇന്നുള്ളത്. അങ്ങനെയൊരു ഘട്ടത്തിലാണ് ആനയ്ക്കും തടിക്കും മറ്റും ചെലവുനൽകു
വാൻ മുൻപറച്ച വരുമാനം വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡ് കരുമ്പെട്ടത്. പക്ഷെ
അതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചില്ല. വേണ്ടത്ര ഗ്രാന്റ് നൽകി ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡി
ന്റെ മുൻപറച്ച മുൻപറച്ച നിവ്വഹിക്കാൻ സഹായിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ
നീക്കത്തിൽ മുൻപറച്ച വരുമാനം വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതാണെന്ന് അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്തില്ലെ
ങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റിന്നു ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിനെ കററ പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. നീക്കം
പുറത്താക്കം പാടില്ല, ഗ്രാന്റ് നൽകുകയല്ല എന്ന ഒരു നിലപാടാണ് ഗവണ്മെന്റി
ന്റെതെങ്കിൽ സ്കൂളുകൾ പൂട്ടിയിടുകയോ നിവ്വഹിക്കുക. അതുകൊണ്ട് എനിക്കു ഗവ
ണ്മെന്റിനോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കാമെന്നു് ഇപ്പോൾ കൊടുത്തുവെന്നു പറയുന്ന പത്തു ലക്ഷ
ത്തിന്നും പുറമെ വേണ്ടത്ര സംഖ്യകൂടി ഗ്രാന്റായി അനുവദിച്ചു പഴയ കടം റദ്ദുചെയ്യു
ന്നതും മറ്റും നീക്കം കെട്ടുവാനനുവദിച്ചു മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്നു രാജ്യ
ഭിത്തികളെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിക്കണമെന്നാണ്.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I would like to
invite the attention of the hon. Member to a short-notice question
given notice of by Mr. K. P. Gopalan and the answers I gave to
this as well as the supplementaries put on it. It would be seen
therefrom that the Government have been meeting the request
of the Malabar District Board made from time to time for payment
of advance grants towards disbursement of salaries of elementary
school teachers. The Government have also sanctioned grants to
enable the District Board to wipe off payment of its loans to
Government by adjustment. I cannot adopt a different
rule with reference to the Malabar District Board alone.
The past loans cannot be written off in respect of the Malabar
District Board alone. We have got thirteen District Boards and
we have to adopt the same policy with regard to all. I am sorry it
will not be possible to write off the loans. As far as the financial
position of the Malabar District Board is concerned, I have already
said while answering supplementaries on the short-notice question
that it should be the endeavour of the Malabar District Board
itself to set its financial position in order.

[13th March 1956]

IV.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

* DR. K. B. MENON : I rise, Sir, to lay on the table of the House a copy * of the Report of the Public Accounts Committee on the accounts of the State of Madras for the year 1951-52. We are trying to catch up with the old accounts and the Committee, I believe, will be able to finish consideration of the accounts for 1952-53 with an extra session during the present sittings of the Assembly before the 31st March 1956. I am sure the House will appreciate the high pressure at which the Accountant-General, the various Departments of the Government, the Members of the Committee and the Legislature Secretariat are working in order to catch up with the arrears so that the House may be able to exercise proper supervisory control over the accounts of the State. Thank you, Sir.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, on the recommendation of the Governor, I move :

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,44,35,700 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous."

There is nothing special for me to say by way of preliminary observations. I shall reserve my remarks to the end when I reply.

MR. SPEAKER : Motion moved :

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,44,35,700 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous."

SRI K. T. RAJU : Sir, I move :

"That the allotment of Rs. 3,44,35,700 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER : Motion moved :

"That the allotment of Rs. 3,44,35,700 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100."

Four hours are allotted for this Demand. The discussion will go on the whole of this day and the Hon. the Minister will reply tomorrow.

10-07 a.m. * SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்திற்காக கேட்கப்பட்ட மானியத்தைப்பற்றி பேசுவதற்கு முன்பாக ஒன்று, சர்க்காருக்குச் சட்டிக்காட்டவிரும்புகிறேன். அரசாங்கத்

* Printed as Appendix on pages 531-532 infra.

[13th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

திற்கு மிக அஸ்திவாரமாக இருப்பது இந்த ஜில்லா நிர்வாகமாகும். ஜில்லா நிர்வாகம் எந்த அளவுக்கு நல்லமுறையில் நடக்கிறதோ, அதைப் பொருத்தத்தான் ராஜ்ய நிர்வாகமும் நல்லமுறையில் நடைபெறுகிறது என்று சொல்லமுடியும். ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஏற்கனவே District Revenue Administration Enquiry Committee ஒரு ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறது. ஜில்லா நிர்வாகம் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக, அதிலே சில நல்ல யோசனைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையாகவே இந்த ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் இந்தச் சபையில், சபையின் அங்கத்தினர்களுக்கு விவாதிக்க, இரண்டு நாள் சந்தர்ப்பம் கொடுத்து, விவாதிக்கப்படுமானால் இந்த ரிப்போர்ட்டில் கண்டபடி ஜில்லா நிர்வாகம் நன்றாக நடக்க சாதாரண கிராமத்திலிருந்து தாலுக்காவரையில் நிர்வாகயந்திரம் எப்படி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்னென்ன மாற்றங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்பதை எல்லாம் சர்க்காருக்குத் தெரிவிப்பார்கள். இந்த நிர்வாகமானது, ஏற்கனவே இருந்த பிரிடிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டில் இருந்தகாலத்தில், வெள்ளைக்காரர்களுடைய நன்மைக்காகவும், நாட்டு மக்களுக்கு விரோதமாகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடன் தொடர்பில்லா ஜனவிரோத நிர்வாகமாகும். இன்று நம் சமூகம் நல்ல முறையில் வளர்ந்து வரவேண்டுமென்றும், இந்த நோக்கத்திற்கு ஏற்றார்போல், மக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நம் அரசாங்கம், மக்களுடன் நல்ல தொடர்பு கொண்டுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். அதனால் மக்களுக்கும் ஜில்லா கலெக்டருக்கும் நல்ல தொடர்பு, கிராமாதிகாரிகள், தாசில்தார்கள், ஆர்.டி.ஓ.கள், ஜில்லா கலெக்டர் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் நல்ல தொடர்பு ஏற்பட வேண்டுமென்றால் ஏற்கனவே இருந்த பிரிடிஷ் ஆட்சியின் ஜனவிரோத ஜில்லா நிர்வாகத்தை, இன்றுள்ள நிலைமைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கவேண்டும். அதற்கான நல்ல யோசனைகளை இந்த District Revenue Administration Enquiry Committee ரிப்போர்ட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்வதெல்லாம், இந்த ரிப்போர்ட்டின் பேரில் ஒரு விவாதம் நடக்க இச்சபைக்கு அவகாசம் கொடுப்பாரானால், இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் தங்களுக்குள்ள, அனுபவத்தைப்பற்றி எடுத்துக்காட்ட முடியும். அதன் பின்னால், அரசாங்கம் ஜில்லா நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் அமைக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளமுடியும்.

அடுத்தபடியாக அன்றாடம் திட்டங்கள் போடுவது, நிலச்சம்பந்தமான திட்டங்கள் தயாரிப்பது, குறிப்பாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் நல்ல முறையில் மக்களிடையே பரவச் செய்வது, இம்மாதிரியான காரியங்களில் இன்றைய தினம், கிராமாதிகாரிகள் எந்த அளவு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இக்கிராமாதிகாரிகள் தான் இன்றைக்கு கிராமங்கள் சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களுக்கும் வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கவேண்டும். பலவிதமான புள்ளி விவரங்களை சேகரிக்க, பல விதமான அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குப் போகிறார்கள். நம் தேச அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு இப்படியான புள்ளி விவரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இப்புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் கிராமாதிகாரிகளின் மூலம் சேகரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். தற்போது சர்க்கார் தங்களுடைய திட்டங்களைப் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று பலமுயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதால், இந்த கிராம அதிகாரிகளின் பொறுப்புகளும், வேலைகளும், 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட அதிகமாக அதிகரித்துவிட்டன. குறிப்பாக இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற சர்க்கார் முன்வந்த தின் காரணமாக இவ்வதிகாரிகளுக்கு நிலத்தைப்பற்றிய பொறுப்புகளும், மற்ற பொறுப்புகளும் அதிகரித்து இருக்கின்றன. அப்படி நிறைய பொறுப்புகளை ஏற்று நடத்தும் கிராமாதிகாரிகளை ஒரு நல்ல நிலைமையில் வைத்திருக்க வேண்டாமா நம் சர்க்கார்? ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக கிராமாதிகாரிகள் பல் மகாநாடுகள் கூட்டி இருக்கிறார்கள். அதில் பல விதமான யோசனைகளை சர்க்கார் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். தங்களுக்குள்ள பொறுப்புகளையும், அத்தொல் தங்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் அம்மகாநாடுகளின்

[Sri K. T. Raju]

[13th March 1956]

மூலம் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரைநேர ஊழியர்கள் அல்ல. அவர்கள் எல்லாம் முழு நேரமும் இச்சர்க்காருக்காக, மக்களுக்காக பாடுபடுகிறார்கள். எந்த அதிகாரி, கிராமத்திற்குப்போனாலும் இக்கிராமாதிகாரி அவருடன் இருந்து தீரவேண்டும். எந்த விஷயத்தைக் கேட்டாலும் சொல்லித்தீரவேண்டும். அமைச்சர் முதல் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வரையில், எந்த நேரத்தில் கிராமத்திற்கு வந்தாலும், இக்கிராமாதிகாரிகள் காலம், நேரம்பார்க்காமல், அவர்கள் கூடவே இருந்து, காரியங்களைப்பார்க்கவேண்டும். நாட்டுக்காக அவர்கள் இப்படியாக முழுநேரமும் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு முக்கிய கோரிக்கைகளை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். காரணம், இன்றையதினம், அரசாங்கத்திற்கும், மக்களுக்கும் அடிப்படை தொடர்பை உண்டாக்குபவர்கள் கிராமாதிகாரிகள்தான். மற்றும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் பெரிய தென்றும் சொல்ல முடியாது. அவர்களை அரைநேர ஊழியர்கள் என்று கருதாமல், முழுநேர ஊழியர்கள் என்றுகருதி, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை உடனடியாக சர்க்கார் நிறைவேற்றவேண்டும். என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய குழந்தைகளுக்கு சம்பளமில்லாமல் S.S.L.C. வரையில் படிக்க சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வித படிப்பு சலுகை, இந்த கிராமாதிகாரிகள் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். தவிர இந்த கிராமாதிகாரிகளுக்கு வேலைப்பளுவு தற்போது அதிகரித்து இருப்பதால், அதற்கு தகுந்தாற்போல், சம்பள உயர்வு, வேறு வசதிகள் எல்லாம், செய்து கொடுக்கவேண்டியது, சர்க்காரினுடைய தலையாய கடமையாகும்.

அடுத்தபடியாக நம் ஜில்லா நிர்வாக ஆபீசிலும், தாலுக்கா ஆபீசிலும் வேலை செய்யும் என்.ஜி.ஓ.-க்களைப்பற்றி சிலவார்த்தைகள் சொல்லலாம். புகிறேன். இன்று நம் ராஜ்யத்திலும், இந்தியா முழுவதிலும் விலை வாசிகள் ஒரேமாதிரியாகத்தான் இருக்கின்றன. இவ்விலைவாசிகள், நம் ராஜ்ய N.G.O.-க்களுக்கும், மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்யும் N.G.O.-க்களுக்கும், ஒரேமாதிரியாகத்தான் இருக்கும். நம் ராஜ்யத்திலுள்ள, நம் ராஜ்ய அரசாங்கத்தின்கீழ் வேலை செய்யும் என்.ஜி.ஓ.-க்களும், நம் ராஜ்யத்திலேயே இருந்து கொண்டு மத்திய சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.-க்களாக வேலை செய்பவர்களும், ஒரு சாமான் வாங்கவேண்டுமென்றால், ஒரேவிதமான விலையைக் கொடுத்துத்தான் வாங்கவேண்டும். சென்னை சர்க்கார் N.G.O.-க்கு கம்மி விலைவாசி அந்த சாமானைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் N.G.O.-க்கு அதிக விலைவாசி அதனைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். மற்றும் இந்த இருவகை N.G.O.-க்களினுடைய வேலை முறையும் ஒரே மாதிரி தான். சென்னை சர்க்காரின் N.G.O.-க்கு குறைந்த சம்பளமாக இருப்பதால் அவருக்கு குறைந்த விலைக்கு சர்க்கரை, குறைந்த வாடகைக்கு வீடு கிடைக்காது, பஸ் சார்ஜம் குறைத்து வாங்கமாட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் N.G.O. அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறார் என்பதற்காக சர்க்கரையின் விலை அதிகமாக வைத்தோ, பஸ் சார்ஜ் அதிகமாகவோ அவரிடமிருந்து வாங்குவதில்லை. இவ்விருவரிடமும் ஒரேவிலை ஒரேசார்ஜ் தான் வாங்குவார்கள். ஆகவே சமநிலையை மக்களிடம் கொண்டுவர வேண்டும். சோஷலிசத்தை நாட்டில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லும் சர்க்கார், ராஜ்ய சர்க்காரில் வேலை செய்யும் N.G.O., அதே சம அந்தஸ்து நிலையிலுள்ள மத்திய சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர் இவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தில் வித்தியாசம் காட்டுவது நியாயமல்ல. மற்றும் இப்படி சம்பள வித்தியாசம் காட்டுவதால், இந்த N.G.O.-களுக்கு அவர்களுடைய வேலையில் உற்சாகம் ஏற்படாது. நீண்ட நெடுங்காலமாகவே, N.G.O.-கள், இச்சம்பள வித்தியாசக் குறையை போக்கவேண்டுமென்று எவ்வளவோ முறை எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக இந்த N.G.O.-களுடைய இந்த முக்கிய குறையை போக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்கரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுமட்டுமல்ல. N.G.O.-கள், அவர்களுடைய குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வைத்திய வசதி, ஆஸ்பத்திரி வசதி கொடுக்கப்படுவதாக

13th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நான் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெறும்போது நான் பார்த்த விஷயத்தை சொல்கிறேன். ஒரு N.G.O. ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தால், அவருடைய நோயைப் போக்க வேண்டிய உயர்ந்த மருந்துகள் அவருக்கு ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவ்வயர்ந்த மருந்துகளை, கடைகளில் வாங்கித்தான் அவர்கள் சாப்பிட்டு நோய்குணமடையவேண்டும். சர்க்கார் அவ்வித மருந்துகளை, அவர்களுக்கு சலுகை என்ற முறையில் வாங்கிக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, இன்றைய தினம், இந்த N.G.O.-களுக்கு சம்பள உயர்வுக்கான காரியங்கள் பெரிய அளவில் உடனடியாக செய்யாவிட்டாலும் ஓரளவுக்கு அவர்கள் திருப்தி அடையும் முறையில், இவ்வித மருந்து சலுகைகள் கொடுக்க, சர்க்கார் கிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த படியாக என்னுடைய ஜில்லாவை பொறுத்தமட்டில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லலாம். பெறுந்துறையில், ஒரு சப்-தாலுக்கா ஆபீஸ் ஏற்படவேண்டுமென்றும் அதற்கு ஒரு டிபிடி தாசில்தார் போடவேண்டுமென்று ஏற்கனவே பலதடவை சொல்லி இருக்கிறேன். பவானி Project அங்கிருப்பதின் காரணமாக அங்கு வேலைகள் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. தற்போது, ஐந்தாறு பிரக்காக்களைக் கொண்டு ஒரு தலைமை ஆபீஸ்வைத்திருப்பதால், அந்த ஆபீஸ் எல்லா காரியங்களையும் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஏற்கனவே, பெருந்துறையில், ஒரு உதவி தாசில்தார் ஆபீஸ் வைக்கப்பட்டிருந்தது. சமீபத்தில் அதை சர்க்கார் எடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே, அங்கு, இரண்டு மூன்று பிரக்காக்கள் கொண்ட, உதவி தாசில்தார் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்த பிரதேசம் மிகவும் வளர்ச்சியடைக்கூடிய பிரதேசமாக இருக்கிறது. இன்று அங்கு இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்ய நீர்ப்பாசன வசதிக்கிடத்திருப்பதாலே, நம் ராஜ்யத்தில் சாமானிய இடங்களிலுள்ள நிலைமைக்கும், அங்குள்ள நிலைமைக்கும் ரொம்ப வித்தியாசமிருக்கிறது. லோயர் பவானி Project-ன் காரணமாக அது அதிக சிக்கல் நிறைந்த பிரதேசமாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கு மாதம் மூன்று முறைதான் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. அதுவும் பகல் நேரத்தில் மட்டுமல்ல இரவு நேரங்களிலும் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட இடங்களிலே கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட தெரியும், நீர்க்கசிவு மூலமாக ஏற்படும் பலவிதமான கஷ்டங்கள் அங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலங்கள் நீர்க்கசிவினால் பாதிக்கப்படுகிறது என்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் குறிப்பிடுகின்ற பயிர்களை பயிர் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதற்காக அவர்கள் நெல்லோ அல்லது மற்ற பொருள்களோ பயிர் செய்வதற்குத் தான் வாயக்காக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு குறிப்பிட்ட நிலத்தை வந்து பார்க்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போட்டால் அதிகாரிகள் வந்து பார்க்க இல்லை. காரணம் அதிகாரிகளின் குற்றமல்ல. குறைவான அதிகாரிகள் தான் இருக்கிறார்கள். விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் ஆயிரம் விண்ணப்பங்கள் ஸ்டாம்பு ஒட்டி அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. எப்படி அதிகாரிகள் கவனிப்பார்? மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு விண்ணப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதிகாரி அந்த கிராமத்திற்கு வருகிறார். அதற்குள்ளாக அந்தக் கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய விவசாயி எந்த காரணத்திற்காக அந்த விண்ணப்பத்தை அனுப்பினாரோ அது தீர்த்துபோய், அந்த அதிகாரி வந்து பார்க்கும்பொழுது நீர்க்கசிவெல்லாம் நின்று பயிர்கள் வளர்ந்து அறுவடை செய்யக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அதிகாரி 'நீ ஏன் நெல் விதைத்தாய்? இது தவறு' என்று கடைசியாக தெண்ட தீர்வை ரூ. 500, ரூ. 1,000 என்று விதித்துவிடுகிறார். ஆகவே உத்தியோகஸ்தர்கள் போதுமான அளவு இல்லாததாலும், உடனடி குடும்ப நடவடிக்கை எடுக்காததாலும் அங்கு ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் கண்க்கொண்டே

[Sri K. T. Raju]

[13th March 1956]

எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே அந்த மாதிரியான இடத்திலே அங்கே பிரத்தியேகமான சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால், அதிகமான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து, அவ்வப்பொழுது விண்ணப்பங்களை பரிசீலிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கும், ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் கிராம மக்களுக்கும், தாலுகா அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பு இன்னும் அதிகமாக நெறுங்கிய முறையிலே இருக்கவேண்டும். இன்று தாசில்தார்கள், ரெவினயு இன்ஸ்பெக்டர்கள் மூலம்தான் நிர்வாகம் நடக்கிறது. ஆனால் தாசில்தார் எங்கே என்றால் மந்திரிகள் வந்திருக்கிறார்கள், அவர்களைப் பார்க்க சென்றிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திலே ஒரு மந்திரி அல்லது இரண்டு மந்திரி வந்தால் பரவாயில்லை. மத்திய அரசாங்க மந்திரிகள் அவர்களுடைய உதவி மந்திரிகள், நம் மந்திரிகள் இவர்கள் எல்லோருக்கும் தாசில்தார் போய்தான் தீர வேண்டும். தாலுகா பூராவிலும் உள்ள வேலைகளை விட்டுவிட்டு மந்திரிகளை வரவேற்க அவர்கள் தங்குவதற்கு இடம் தேட அவர்களுக்கு கார் வசதி செய்ய—கார் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் செய்துதான் தீர வேண்டும்; இது எல்லாம் டெம்பரரி அட்ஜஸ்ட்மெண்டு—தாசில்தார்தான் போகவேண்டும். அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசப்போவதில்லை. இதனால் அவர்களுடைய வேலை பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால், அமைச்சர் அவர்கள் போகிற நேரத்திலே ஏதாவது ஒரு உத்தியோகஸ்தர் வந்தால் போதும் என்று நியமித்துக்கொண்டு, இந்தமாதிரி மக்களின் வளர்ந்து வரக்கூடிய வேலையை கவனிக்க முடியாத நிலையிலே இருக்கிற தாசில்தார்களை நம் மந்திரிகளோ மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளோ வருகிற நேரத்தில் உபயோகப்படுத்துவதால் இருக்கவேண்டும். அப்படி அவர்களை உபயோகப்படுத்துவதால் தினசரி வேலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. மந்திரிகள் வரும்பொழுது தாசில்தார் போய்தான் தீரவேண்டுமா? வேண்டுமானால் மந்திரிகளுக்கான சௌகரியங்களை கவனிப்பதற்காக ஒவ்வொரு தாலுகாவிலேயும் ஒரு அதிகாரியை நியமித்துக்கொள்ளுங்கள். அவர் பார்த்துக்கொள்ளட்டும். வேலை செய்கிற அதிகாரிகளை இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்துவது தினசரி வேலையை பாதிக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இந்த யோசனையை கூறுகிறேன்.

மேலும் ஒரு தாலுக்கா என்று சொன்னால் எத்தனையோ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு வளர்ந்து வரவேண்டும் என்று நினைக்கிற காலத்திலே, கிராமங்களுக்கெல்லாம் ரெவினயு இன்ஸ்பெக்டர்கள், டெபுடி தாசில்தார்கள் போன்றவர்கள் சென்று ஜனங்களின் விஷயங்களை, கஷ்டங்களை குறைகளை அவ்வப்பொழுது தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரு தாசில்தாருக்கு ஏராளமான பொறுப்பு இருக்கிற காரணத்தாலே அதிக சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வேண்டும். ஆனால் அவர் அப்படி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதற்கு எந்தவிதமான வாகன வசதியும் கிடையாது. கிராம மக்களுக்கும், தாசில்தாருக்கும், நல்ல தொடர்பு இருக்கவேண்டுமானால், குடி மக்களுக்கு இருக்கிற குறைகளையும் கஷ்டங்களையும் அவ்வப்பொழுது தீர்க்க வேண்டும் என்று நினைத்தோமானால், தாசில்தாருக்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதற்காக ஒரு ஜீப்பார் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது அவர் பஸ்ஸுக்காக காத்தி இருக்கவேண்டும். அல்லது ஒருவருடைய உதவியை நாடவேண்டும். அப்படி அவர் இன்னொரு வருடைய காரை எதிர்பார்த்தால் நிர்ப்பயமாக ஒரு காரியத்தை செய்ய முடியாது. தாட்சண்யத்துக்காக அவர் ஏதாவது காரியங்களை செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆதாயம் இல்லாது செட்டி ஆற்றிலே இறங்கமாட்டார் என்கிறமாதிரி தாசில்தாருக்கு உதவி கிடைக்காது. ஆகையினால் இன்றைக்கு தாலுக்கா முழுவதும் ஏராளமான வேலைகள் இருப்பதினாலே, ஒரு தாசில்தாருக்கு கார் கொடுப்பது பெரிய விஷயமல்ல. அப்படி செய்வதன்மூலம் இன்றைக்கு வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் வேலைகளை குறைக்கமுடியும். ஆகையினால்தான் நான் இந்த யோசனையைக் கூறுகின்றேன். ஆகவே இந்தமாதிரி ஜில்லா நிர்வாகம் ஒரு ஜனநாயக ரீதியில் இருக்கவேண்டும்.

13th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

அடுத்தபடியாக ஜில்லா நிர்வாகம் தமிழிலே இருக்கவேண்டும். கேள்வி நேரத்திலே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கொடுத்தார்கள். திருச்சி ஜில்லாவிலே பரீட்சார்த்தமாக தமிழிலே நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது என்று. District Administration Enquiry Committee Report-லே கூட எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தமிழிலே நிர்வாகம் நடத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறது. அப்படி தமிழிலே நிர்வாகம் செய்வதிலே பெரிய கஷ்டம் இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தில் மக்களுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் ஜீவனுள்ள தொடர்பு இருக்கவேண்டும். மக்கள் பேசுகிற மொழியிலே நிர்வாகம் நடந்தால்தான் மக்களுக்கு நல்லது. உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு water permit போன்றவைகளெல்லாம் ஆங்கிலத்திலே கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மாதத்தில் இந்த தேதியில் இத்தனை மணிக்கு உனக்கு தண்ணீர் வரும் என்று ஆங்கிலத்திலே தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக தமிழே எழுதப்பட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எப்படி ஆங்கிலத்தை புரிந்துகொள்ள முடியும். அதுவும் ஒரு மாதிரி ஆங்கிலம் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. அந்த ஆங்கிலத்தை படிப்பதற்கு, அந்த ஆங்கிலம் படித்தவரிடத்திலேதான் போகவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பரிதாபமான நிலைமை இருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு எந்த நேரத்தில் எப்படி தண்ணீர் வருவது. எந்த மதகிலிருந்து எந்த தேதி வருகிறது என்பது தமிழிலேயே இருக்கவேண்டும். மாகாணம் பூராவிலும் தமிழிலேயே நிர்வாகம் செய்வதற்கு காத்திராமல் கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய அறிவுப்புகளெல்லாம் தமிழிலேயே கட்டாயமாக இருக்கவேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுப்பதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்பொழுதுதான் நம் மக்களுடன் ஒரு ஜீவனுள்ள தொடர்பு இருக்கிறது என்று சொல்லமுடியும். ஆகவே ஜில்லா நிர்வாகத்தை கண்டிப்பாக வெகு சீக்கிரத்திலேயே தமிழிலே நடத்துவதற்கான காரியத்தை இன்னும் யோசனை செய்து கொண்டு இராமல் உடனடியாக இப்பொழுதிருந்தே அதற்கு திட்டம் வகுக்க முடிவு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்கள் நேரடியாக அரசாங்கத்தினுடைய அலுவல்களிலே பங்கு கொள்ளமுடியும். அரசாங்கத்தை உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். அவர்களுடைய நல்ல யோசனைகளை சர்க்காருக்கு கொடுக்கமுடியும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலையிலே இன்றைக்கு அரசாங்க நிர்வாகம் இல்லை. ஆகவே இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நல்ல முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஏற்கெனவேயே சொன்னமாதிரி கிராம அதிகாரிகளின் நிலைமையை கவனிக்கவேண்டும். இவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு S.S.L.C. வரையில் இலவச படிப்புக்கு உடனடியாக வசதி செய்யவேண்டும். மற்றும் இவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக பாலித்து அதற்கான எல்லா வசதிகளையும் செய்யவேண்டும். N.G.O.-க்களுக்கான சகல வசதிகளையும் இவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு நான் சொன்ன மற்ற குறைகளையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா நிர்வாக மானியத்தை ஆதரித்து, கிராம சிப்பந்திகளுடைய குறைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்தில் முக்கியமான பகுதியாக இருப்பது கிராம நிர்வாகம். கிராம நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடந்தால் தான் ஜில்லா நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறும். இப்படிப்பட்ட கிராம நிர்வாகத்தை யார் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் எந்த முறையில் கவர்ன்மெண்டுக்கு ஊழியம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களை சர்க்கார் எந்த அளவில் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பனவற்றையெல்லாம் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போது கிராம நிர்வாகத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கிராம சிப்பந்திகள், கிராம அதிகாரிகளுக்கு அடிமை வேலை செய்து வருகிறார்கள். அந்த சிப்பந்திகள் கிராமத்தில் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, வெட்டியான்கள், தலையாரிகள், ரெவினயு நீர்க்கட்டிகள்

[Sri P. G. Manickam] [13th March 1956]

என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வெட்டியான்கள் செய்யும் வேலைகள் வரி வசூல் செய்வது, கந்தாயம் வசூலிப்பது முதலியனவாகும். அடுத்தபடியாக, தலையாரிகள் கிராம போலீஸார்கள் ஆவார்கள். ஆதிகாலத்திலே இவர்கள்தான் கிராம போலீஸாராக இருந்தார்கள். இப்போதுள்ள போலீஸ் சமூகம் கொஞ்ச காலத்திற்குள்ளாக ஏற்பட்டதுதான். இதற்கு முன்பு கிராம நிர்வாகத்தில் போலீஸ் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தவர்கள் தலையாரிகள்தான். இவர்களுக்கு இன்னும் தண்டம் என்ற (தடி) சின்னம் இருக்கிறது. இவர்கள் போலீஸ் நிர்வாகத்தை கிராமங்களில் நடத்தி அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்து வருகிறார்கள். அடுத்தபடியாக, ரெவின்யூ நீர்க்கட்டிகள் இருக்கிறார்கள்; இவர்கள் குளங்கள், ஏரிகள், முதலிய நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து நிலங்களுக்கு வேளாண்மைக்காக தண்ணீர் பாடிச்செய்துவார்கள். இப்படியாக கிராம சிப்பந்திகள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து வேலை செய்து சர்க்காருக்கு உதவி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆதி காலத்தில் இவர்களுக்கு தலா ரூ. 5 தான் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்திய அரசர்கள் ஆண்ட காலத்தில் இவர்களுக்கு ரூ. 5 தான் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அப்போது இவர்களுக்கு மற்ற வருமானமும் இருந்தது. அதாவது, அந்தக் காலத்தில் அரசர்கள் இவர்களுக்கு மானியமாக பூமிகள் கொடுத்து வந்தார்கள். அந்த பூமிகளால் இவர்களுக்கு நிறைய வருமானம் கிடைத்தது. அதோடுகூட, இவர்கள் தண்ணீர் பாடிச்செய்த காலத்தில், அதாவது வேளாண்மை காலத்தில், இவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளும் கிடைத்தன. இப்படிப்பட்ட வசதிகள் கிடைத்தால் இவர்கள் அப்போது நல்ல முறையில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இவர்கள் இந்தக் காலத்தில் எவ்விதம் நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இப்போது இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் ரூ. 11, அலவன்ஸாக ரூ. 7 கொடுக்கப்படுகிறது. ஆக மொத்தம் இவர்களுக்கு இப்போது மாதம் ரூ. 18 ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த தேசத்தில் மட்டுமல்ல, உலகத்திலேயே கவர்ன்மெண்ட் நிர்வாகத்தில் ஊழியம் செய்பவர்களில், இவ்வளவு குறைவாகச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மாதம் ரூ. 18 சம்பளத்தில் அவர்கள் குடும்பத்தைச் சமாளிக்க முடியுமா என்று கவர்ன்மெண்டார் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சர்க்கார் இவர்களை part-time workers ஆகவே கருதுகிறார்கள். இந்த உத்தியோகம் தவிர வேறு வழியிலும் இவர்கள் சம்பாதிக்க முடியும்; இவர்கள் சொந்தத் தொழில் செய்து சம்பாதிக்கலாம் என்று கவர்ன்மெண்டார் சொல்கிறார்கள். இப்படிச் கூறி, இவர்களுக்கு அதிகம் சம்பளம் வேண்டாம் என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். சென்னை ராஜ்யத்தில் 30,000 பேருக்கு மேல் இந்த உத்தியோகங்களில் இருக்கிறார்கள். இந்த உத்தியோகங்களில் இருக்கிறவர்களை நம்பி வாழ்கிறவர்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் 5 லட்சம் பேருக்கு மேல் இருப்பார்கள். ஆகவே இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் part-time workers ஆக இருந்தாலும், அவர்களை நல்ல முறையில் கவனிக்கவேண்டும். இந்த கிராம சிப்பந்திகள் கிராமங்களில் இருக்கும் கிராம அதிகாரிகளுக்கு அடிமை வேலை செய்கிறார்கள். எந்த அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, எந்த எந்த ஜில்லாவிலிருந்து போனாலும் சரி, எந்த எந்த இடத்திலிருந்து போனாலும் சரி, கிராமங்களுக்கும் போகும் அதிகாரிகள் எல்லோருக்கும் இவர்கள் கவர்ன்மெண்டு சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். இவர்கள் கிராமங்களில் அல்லும் பகலும் 60 நாழிகையும் ஊழியம் புரிந்து வருகிறார்கள். உதாரணமாக கிராமத்தில் ஒரு கொலை நடந்ததென்றால், கொலை நடந்த இடத்திற்கு போலீஸார் வந்து நடவடிக்கை எடுக்கும் வரைக்கும், இவர்கள் பிணத்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இவர்கள் அல்லும் பகலும் 60 நாழிகையும் வேலை செய்கிறார்கள். அதோடுமட்டுமல்லாமல் இந்த கிராம சிப்பந்திகள் கிராம அதிகாரிகளால் அடிமைகளாக நடத்தப்படுகிறார்கள். இவர்கள் கவர்ன்மெண்டுக்கு வேலை செய்யும் நேரம் தவிர மற்ற நேரங்களில் கிராம அதிகாரிகள் வீட்டில் அடிமைகளாக

13th March 1956] [Sri P. G. Manickam]

வாழவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருந்தால் தான் இவர்களுக்கு சம்பளம் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால், ரூ. 11 சம்பளமும் கிடைக்காது. இப்படி கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தி வருகிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோராயிருப்பவர்கள் ஹரிஜனங்கள். ஹரிஜனங்கள் “வாயில் லாப் பூச்சிகள்” என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இவர்களைக் கவனிப்பதற்கு யாரும் இல்லை. சட்ட சபையிலும், பத்திரிகைகளிலும் பிரஸ்தாபம் வருகிறதென்றால் கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றித்தான் வருகிறது. கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றித்தான் கூக்குரல்கள் கிளம்புகின்றன. கிராம சிப்பந்திகள் இந்நிலைமையில் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் குறைகள் என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சில சமயங்களில் தான் இங்கேயும் வெளியேயும் கூக்குரல் கொடுக்கப்படுகிறது. தவிர, மற்ற சமயங்களில் இல்லை. ஆகவே கிராம சிப்பந்திகளின் கூக்குரல்கள் கவர்ன்மெண்டாருக்கு எட்டுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், கோயம்புத்தூர் கிராம சிப்பந்திகளின் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அந்த சங்கம் 1955-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 14-ம் தேதி ஒரு பொதுக்கூட்டம் போட்டு, மந்திரி சபை உப-கமிட்டிக்கு அனுப்புவதற்காக பல தீர்மானங்களைப் போட்டது. அந்தப் பொதுக்கூட்டம் என் தலைமையில்தான் நடைபெற்றது. அந்தத் தீர்மானங்கள் இப்போது மந்திரி சபை உப-கமிட்டிக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சங்கத்திலிருந்து இரண்டு பிரதிநிதிகள் வந்து மந்திரி சபை உப-கமிட்டியின் முன்பு சாட்சியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு மந்திரி சபை உப கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்ட தீர்மானங்களை மட்டும் வாசிக்கிறேன். அந்தத் தீர்மானங்களின்படி கிராம சிப்பந்திகளுக்கு உதவ வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தீர்மானம் 1. கிராமத்துக்கு விஜயம் செய்யும் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் உதவி புரிவதற்காக அல்லும் பகலும் 60 நாழிகையும் ஊழியம் புரிந்துகொண்டுவரும் கிராம சிப்பந்திகளை முழு நேர ஊழியர்களாக அங்கீகாரம் செய்து கவர்ன்மெண்டில் மற்றெல்லா இலாக்காக்களிலும் ஊழியம் புரிந்துவரும் சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வரும் சம்பளம் அலவன்ஸ் போன்று கிராம சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பளம், அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமாய் இப்பொதுக் கூட்டம் கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.

“தீர்மானம் 2. கிராம போலீஸாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் தலையாரி போன்ற சிப்பந்திகளுக்கு போலீஸ் சின்ன உடுப்புகளும், மற்ற எல்லா சிப்பந்திகளுக்கும் சாதாரண உடுப்புகளும் இலவசமாக வழங்கும்படியாக இப்பொதுக்கூட்டம் கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறது.

“தீர்மானம் 3. வயோதிகப் பருவ பாதுகாப்பிற்காக கிராம பிரான் டெண்ட் பண்டு உரிமை கிடைக்க வேண்டுமாய் இப்பொதுக்கூட்டம் கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.

“தீர்மானம் 4. பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்களே கிராம சிப்பந்திகளாக இருப்பதால் இவர்களுக்கு இலவசமாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் படியாக கவர்ன்மெண்டாரை இப்பொதுக்கூட்டம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.

“தீர்மானம் 5. ஆதிகாலத்திலே கிராம சிப்பந்திகளுக்கு சர்க்காரால் மானியமாக அளிக்கப்பட்டுத் தற்போது மற்றவர்களிடத்திலிருக்கும் நன்செய், புஞ்செய் நிலங்கள் மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து மீண்டும் இந்நிலங்களை கிராம சிப்பந்திகளுக்கே கொடுக்கவேண்டுமாய் இப்பொதுக்கூட்டம் கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.”

இந்தத் தீர்மானங்களைப்பற்றி இன்னும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆதிகாலத்தில் சிற்றரசர்களால் இந்த கிராம சிப்பந்திகளுக்கு மானியமாக இந்த நஞ்செய், புஞ்செய் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அவைகளை சரியான முறையில் கவனித்து விவசாயம் செய்வதற்கு கவர்ன்மெண்டார் உதவி செய்யாததாலும், குறைந்த சம்பளம்

[Sri P. G. Manickam] [13th March 1956]

இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததாலும், அவர்கள் அந்த பூமிகளை விற்றுவிட்டார்கள். மற்றவர்கள் கையில் இப்போது அந்த பூமிகள் இருக்கின்றன. இந்த பூமிகளை அவர்களுக்குத் திரும்ப வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் சட்டமியற்றலாம். இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். இஸ்லாமியர்களுக்கு முன்பு மானியமாக கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களை திரும்ப வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக இந்திய கவர்ன்மெண்ட் சட்டமியற்றி வருகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, இங்கேயும் இந்த நிலங்களை இந்த கிராம சிப்பந்திகளுக்குத் திரும்ப வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏன் சட்டமியற்றக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் சட்டமியற்றாவிட்டாலும், இப்போதே பெரிய மிராச்தார்களிடம் இருக்கும் இப்படிப்பட்ட பூமிகளை இவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாதென்று கேட்கிறேன். இதைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் கிராமங்களிலே உள்ள கவர்ன்மெண்ட் புறம்போக்கு நிலங்களை கிராம சிப்பந்திகளுக்கு சர்க்கார் இலவசமாகப் பட்டா செய்து கொடுக்கும்படி கோருகிறது.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு தீர்மானம், கவர்ன்மெண்ட் அலுவலக சர்க்கார் காரியங்களுக்காக அல்லது அதிகாரிகளைப் பார்ப்பதற்கோ பிரயாணம் செய்யும் கிராம சிப்பந்திகளுக்குப் பிரயாணச் சிலவு கொடுக்கும்படியாக சர்க்காரைக் கோருகிறது.

இறுதியாக, ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தமாக சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் விஷயம் ஜில்லா அதிகாரிகளாலும், தாசில்தார்களும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் முதலியவர்களாலும் கவனிக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. இங்கிருக்கும் சட்டசபை மெம்பர்கள் எத்தனையோ தடவை ஆயிரக் கணக்கான இடங்களை acquire செய்யவேண்டுமென்று தெரியப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் 10 சதவிகிதம் கூட acquire செய்து தரப்படவில்லை. அதோடு கூட, Harijan Welfare Department-ல் சர்க்கார் தரப்படாதான் ஆபீஸர்கள் நியமிக்கிறார்கள். இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அந்த அந்த ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸ்களில் நிரந்தரமாக இருப்பதில்லை. இவர்கள் அந்த ஆபீஸ்களில் நிரந்தரமாக இல்லாமலிருப்பதால், இவர்களுக்கு ஸ்தலத்திலுள்ள நிலைமை சரியாகத் தெரிவதில்லை. ஆகவே, காரியங்கள் நியாயமான முறையில் நடைபெறவில்லை. ஆதலால் நிரந்தரமாக இந்த ஆபீஸர்களைப் போடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கூறிய குறைகளை யெல்லாம் கவனிக்கும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன் கூட நான் கூறிய இந்த கோரிக்கைகளை யெல்லாம் நிறைவேற்றும்படியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-37
a.m.

* Sri K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, regarding district administration I wish to bring before the Government the recommendations of Sri Ramakrishna Iyer who has gone into this question in detail. The first thing he says in his report is that the pay and allowances of the Non-Gazetted Officers are far lower than some of the employees in private companies. He has also said in the report that district officers are not in a position to extract much work from the Non-Gazetted Officers because the N.G.Os. get a very meagre salary, which is not sufficient for their subsistence. It is on the efficiency of these smart people, that the quality of work of the district and taluk offices depend. But on account of the meagre salary offered, people are not coming forth for these jobs. He has also pointed out in his report that in many taluk offices and Revenue Divisional Offices, there are not enough

[Sri K. P. Gopalan]

furnitures and fans. He has also suggested in order to cope with the increase of work in the taluk offices as well as in the offices of the Collectors, more staff is necessary. Government should take note of this. He has made another suggestion that there must be decentralization of work and also decentralization of power. We know from our own experience that if we want any schemes to be submitted to the Collector, it goes to the Tahsildar, then to the Revenue Inspector, and the Collector is not in a position to exercise proper check. So it is suggested that decentralization of power is necessary. I suggest to the Government that Tahsildars and Revenue Divisional Officers and also the Revenue Inspectors must be given more powers to cope with the situation and certain facilities for the improvement of the taluk and the division must also be given.

Sri Ramakrishna Ayyar has pointed out in his report that the district officers are put to a lot of difficulties consequent on the visits of the Ministers of the State and also the Centre. He has suggested the appointment of a special officer to receive the Ministers of the State and also the Centre. He has made a number of suggestions and one of the suggestions is to adopt the language of the district as the official language of the district. I know that in Malabar if a person gets a summons or an order from the Tahsildar, he is not in a position to read that, because it is in English. Therefore the suggestion of Sri Ramakrishna Ayyar is very good.

Sir, I wish to state that certain officers—I do not say all officers—are indifferent to the interests of the public. For example, last time, under the local development schemes, Malabar was allotted Rs. 8 lakhs. This sum was not utilized, but was surrendered by the Collector of Malabar. The Collector, I think, informed his officers just a few days before the lapse of the amount that under local development schemes Malabar was allotted Rs. 8 lakhs. What can the poor Tahsildar or the Revenue Inspector do in the matter? Further the Collector also is very busy with other works. There must be therefore provision for appointing special staff to utilize the amount provided under local development schemes. These people must also invite schemes from the people. The surrender of this Rs. 8 lakhs is a great loss to Malabar. We had represented to the Government to allot Rs. 8 lakhs to Malabar. The Government must now find out ways and means of reallocating this Rs. 8 lakhs to Malabar. The Tahsildars and other officers do not understand the difficulties of the people. Certain officers—I do not say all officers—do not discharge their duties properly. The Malabar District Board prepared estimates to construct a road at Payyanur called Payyanur-Vellur Road. A sum of Rs. 46,000 was required. The District Board sanctioned Rs. 40,000. A particular gentleman who is a big landlord would not give his lands for the construction of the road. The road has to pass through his lands. This happened some five years ago. The Collector of Malabar negotiated the matter with the land owner. The negotiations were not successful. Mr. Prasad, who was the Collector then,

[Sri K. P. Gopalan] [13th March 1956]

wanted to take acquisition proceedings. He passed orders in the matter. But the Tahsildar of Chirakkal, Sri Sankara Kurup, did not implement the orders of the Collector. The position now is that after spending Rs. 40,000 the road is in an incomplete condition. This is the result of indifference on the part of some officers. When we bring such things to the notice of the Ministers they give some answers. But they must see that whatever they say in the Assembly is duly carried out by the officers in the districts. It is the duty of the Ministers to see that their orders are obeyed by the officers under them.

Sir, the Government passed orders to assign 15 cents of land each to Harijans in Malabar for dwelling purposes. The Government have appointed staff also for this purpose. The staff also are working. I do not know how many years it will take the Government to assign 15 cents of land each to Harijans for dwelling purposes. Very few Harijans have got lands. Most of the Harijans are being evicted day-after-day by the big landholders. The special staff appointed by the Government and the Collector never take expeditious action. This is my complaint. They must see that the people are given the benefits as early as possible. That must be attitude of the Government. The Government must see that the work is speeded up.

About waste lands, Sir, I wish to say that there are thousands of acres of land lying as waste lands in Malabar which are fit for cultivation. In Nilambur and other areas, there is ponam cultivation also. The peasants are not given lands for cultivation. The Government must see that steps are taken to give lands to the peasants for cultivation.

Under this Demand, some amount is allotted for the construction of small bridges. I wish to bring to the notice of the Hon. Minister that when I raised the question in the Assembly regarding the construction of a bridge in Payyanur firka, the Hon. the Minister for Local Administration said that the bridge was already constructed. I put this question some three months afterwards. The same Hon. Minister then replied that the construction of the bridge would be completed within two weeks. He also said that when I went to that place I would see the construction of the bridge completed. I went there only to see that the construction had not been completed. Rupees 40,000 had been spent in the construction of the Chirupuzhathodu bridge, and the bridge had been swept away by the floods. Why I bring this to the notice of the House is that whenever our Ministers—I say some Ministers and not all Ministers—say things here, they do not realize the importance of the subject. The Hon. the Minister for Local Administration must realize that when he makes a statement here, he should have got a correct report from the district officers. Sometimes the Ministers do not get correct reports. Then what will people think of this Government?

13th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

Under this Demand some amount is allotted for the relief of people suffering from leprosy in the districts. In Malabar there are so many people suffering from leprosy. I know in the Malabar district, under the National Extension Schemes, some subsidy was granted to Payyanur firka, and that the money for this purpose was not disbursed. We have represented so many time to Government to give subsidy for the relief of the lepers. In my own constituency and also in Baliapatam there are so many people suffering from leprosy. I bring this to the notice of the Government to take quick action.

As regards supply of electricity to Malabar, Sir, so many times the Hon. Ministers have stated that they would supply electricity to the villages in Malabar. But they have not taken up the question seriously. In Block development areas, especially in Payyanur Firka, Madai firka, and Chirakkal firka, only very few villages have been supplied with electricity.

Communications in Malabar are very poor, and the Government should see that greater amounts are provided for better communications in Malabar.

I want to say one thing to the Hon. the Revenue Minister. It is very good that the Government have passed the Malabar Tenancy Amendment Act. Some amount is set apart for working this Act. A peasant in order to file his case in the rent court has to spend a lot of money on process fee, etc. If he wants a summons to be served on the jenmi, he will have to pay a huge amount for it. If the tenant wants to file an application in the rent court, he has to spend more than Rs. 60 and walk a long distance. My request to the Hon. Minister is to make the fee much less so that many peasants may file their applications in rent courts and get their grievances redressed. With these words, Sir, I resume my seat.

SRI P. CHELLATHURAI : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, ரெலின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கிற ஜில்லா நிர்வாக மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் பேசும் போது, அண்மையில் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட விரைவான நடவடிக்கைக்கு ஒத்த வகையிலே ஜில்லா, டிவிஷனல், தாலுகா அதிகாரிகள் மிகத் தீவிரமாக நிவாரண வேலைகளில் பங்கு கொண்டார்கள் என்பதை நாம் மறத்தலாகாது. இது போன்றே எப்பொழுதும், ஜில்லா நிர்வாகம் இவ்வளவு துரிதமாக அதிகாரிகள் கடமையை உணர்ந்து நடக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு உள்ளது என்பதை அரசாங்கமும் கவனத்திலே வைத்துக்கொள்ளுதல் நலம்.

ஜில்லா நிர்வாகம், மாகாண நிர்வாகம் எல்லாம் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறுவதற்கு அடிவாரமாக அமைந்திருப்பவர்கள் கிராம சிப்பந்திகள். கிராம சிப்பந்திகளின் நிலை மிகவும் வருந்தத் தக்கது. அவர்கள் குறைந்த அளவாவது படித்திருத்தல் வேண்டும். இன்னின்ன வகையில் யோக்கிய தாம்சங்கள் வேண்டுமென்ற வகையில் அல்லாது, பரம்பரையாகப் பதவி என்ற வகையில் உத்தியோகத்தின் தன்மை அமைந்திருப்பதினாலே கிராம அதிகாரிகளாக இருப்பதற்கு அருகதையற்றவர்களும் அதில் இடம்பெற்று

10-50
a.m.

[Sri P. Chellathurai] [13th March 1956]

விடுகிறார்கள். ஆகவே, கிராமாதிகாரிகள் தங்கள் கடமையை உணர்ந்து, நேர்மையாக அரசாங்கம் நடப்பதற்கு உதவி செய்யும் வகையில் இல்லை என்று நீண்ட காலமாக குறைபாடு சொல்லப்பட்டு வருகிறது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். ஆகவே, இப்பொழுது தனியாக, கிராமாதிகாரிகளின் நிலைபற்றியும் அதை மாற்றியமைப்பது எவ்விதம் என்பதையும் அறிவதற்கு மூவர்கொண்ட குழு ஒன்றினை அரசாங்கம் அமைத்திருக்கிறது. கிராமாதிகாரிகளின் பரம்பரைப் பதவிமுறை மிக விரைவிலே ஒழிக்கப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்குக் குறைந்த அளவு படிப்பாவது இருக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து, முழு நேர ஊழியர்களாக்கி, அதற்குத் தக்க வகையில் 50 முதல் 100 ரூபாய் வரையில் அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க ஒரு திட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்படுமேயானால் கிராமாதிகாரிகள் நல்ல வகையில் ஜில்லா, மாகாண, நிர்வாகம் நடைபெறுவதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கமுடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அண்மையில் நடந்த புயல், வெள்ள நிவாரண வேலைகளில் நமது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட தீவிரமான, வேகமான நடவடிக்கைகளுக்காக அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். நிவாரண வேலைகளின் முழு பொறுப்பையும் தானே மேற்கொண்டு மிக ஊக்கத்தோடு நடத்திய நமது தலைமை அமைச்சர் கனம் காமராஜ் அவர்களை இந்தப் புயல், வெள்ளத் தால் பாதிக்கப்பட்ட பிராந்திய மக்கள் தெய்வமாகக் கொண்டாடுகிறார். நானும் பாராட்டுகிறேன். வெள்ளத்தினாலும் புயலினாலும் மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களில் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே கீழ்ப்பகுதி வட்டாரங்கள் மிகக் கடுமையான தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி யிருக்கின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். ஆகவே, ஆறு லட்ச ரூபாய் செலவிலே ஜில்லா கீழ்ப் பகுதியில், தாலுகாவுக்கு ஒன்றிரண்டு வீதம், 10 குழாய்க் கிணறுகளையாவது அமைக்கவேண்டுமாய் அரசாங்கத் தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப்போவதாக இருக்கிற கால்நடைப் பண்ணையை ஜில்லாவின் கீழ்ப்பகுதி தேவகோட்டை டிவிஷன், இராமநாத புரம் டிவிஷன் ஆகிய இரண்டு டிவிஷன்களில் ஏதாவது ஒரு தாலுகாவில் ஏற்படுத்த வேண்டுமாய் அரசாங்கத்தைப் பெரிதும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளம், புயல், நிவாரணத்திற்கு நீண்டகாலத் தவணைகளில் கடன் கொடுத்து மிக போற்றத்தக்க வகையிலே அரசாங்கம் நிவாரண வேலையைச் செய்து வருகிறது. ஆனால், எந்த அளவு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ, அந்த அளவுக்கு வேகத்தோடு கீழே இருக்கிற ஒரு சில சிப்பந்திகளும் கிராமாதிகாரிகளும் ஒத்துழைப்பு கொடுக்காத காரணத்தினாலே, அந்த நிவாரணத்திற்காக கடன் பெறுவதிலே மிகவும் சிக்கலும் சிரமமும் இருக்கின்றன. லஞ்சமானது பயங் கரப்படத்தக்க அளவிலே தாண்டவமாடுகிறது என்பதை மக்கள் மூலமாக அறியவருகிறோம். சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு இந்தியாவிலுள்ள, ராஜ்யங் கள் எல்லாம் பல்வேறு வகையிலே மிக வேகமாக வளர்ச்சி பெற்று வரு கின்றன என்பதில் ஒரு சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், வளர்ச்சி யடையும் வேகத்தைக் காட்டிலும் லஞ்சமும் ஊழலும் வர வளர்ந்து வருகிறது. இதற்கு தக்க வகையிலே கண்காணிப்பு செய்ய வேண்டிய முழுப் பொறுப்பும் இந்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாகாண அரசாங்கத்திற் கும் உண்டு என்பதைத் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. லஞ்சம், லஞ்சம், லஞ்ச ஒழிப்பு என்று வருஷக்கணக்கிலே பேசி வந்துங்கூட இது விஷயத்தில் திட்டவாட்டமான பரிசாரம் ஏதும் செய்யப்படவில்லை. மாகாணத்தில் ஜில்லாதோறும் வேறு காரியங்களுக்கு கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டபோல தாலுகாவாரியாக லஞ்ச ஒழிப்புக் கமிட்டி என்ற பெயரால் ஒவ்வொரு கமிட்டி அமைத்து, மாதம் ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை அந்தக் கமிட்டி கூடுமபடியாகச் செய்து தக்க வகையிலே நடவடிக்கை எடுத்து, மிகக் கண்டிப்பான முறையில் கண்காணிப்பு செய்து, ஒற்றர்களையும் சிறப்

[13th March 1956] [Sri P. Chellathurai]

பாக அமைத்து கையும் களவுமாக லஞ்சம் கொடுப்போரையும், லஞ்சம் வாங்குவோரையும் பிடித்து கடுமையான தண்டனை அளிக்காத வரையில் நமது அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயரேதான். “பொருளும் கொடுத்து புகழும் மறைந்தது” என்று ஒரு முதுமொழி உண்டு. அதுபோல, அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கில் பணத்தைச் செலவழித்து மக்களுடைய வளர்ச்சிக்காக திட்டங்களைப் போடுகிறது. ஆனால் லஞ்சமும் ஊழலும் குறைந்தபாட்டில்லை. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண் டத் திட்டம் என்று அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போடப்பட்டு வருகின்றன. அதுபோல லஞ்சத்தையும் ஊழலையும் ஒழிப்பதற்கென்றே ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போட்டு வேலை செய்தால்கூட மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

ஜில்லா போர்டுகளை யெல்லாம் ஒழித்துவிட்டு அவைகளுக்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு டிவிஷனையும் ஒவ்வொரு போர்டாக மாற்றி, அதற்கு “டிவி ஷனல் போர்டு” என்று பெயர்கொடுத்து அமைத்து, ஸ்தல ஸ்தாபன அமைப்பைக் குறுகிய பிராந்தியங்களில் நிர்வகிக்கும்படியாகவும், குறைந்த ஜனத்தொகையுள்ள இடங்களை நிர்வகிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுமானால் ஸ்தல ஸ்தாபன வேலைகள் மிக நல்ல முறையிலே நடத்தப்படும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அரசாங்கத்தின் திட்டப்படி ஐந்தாறு முதல் ஆயிரம் ஜனத்தொகைக்கு உட்பட்ட கிராமங்களை ஒன்று சேர்த்து அதற்கென்று ஒரு பஞ்சாயத்தை அமைத்து, பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் இல்லா மையினால் எதற்கெடுத்தாலும் ஜில்லா அதிகாரியையும், மாகாண அதி காரியையும் உத்தரவு கேட்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராமத்தில் ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமானாலும், ஜில்லா, மாகாண அதிகாரிக்கும் மனுப்போடவேண்டி யிருக்கிறது. மனுக்கள் போட்டாலும் அதற்கு பதில் கிடைப்பதில்லை. இது ஒரு பெரிய குறைபாடு. இலங்கை, பர்மா சர்க்கார் களுக்கு தபால் எழுதினால் கூட இரண்டு வாரத்திற்குள்ளாக பதில் கிடைக் கும். ஆனால், நமது அரசாங்க நிர்வாகத்தில் ஜில்லாத் தலைமை யிடத்தி லும் மாகாணத் தலைமையிடத்திலுமிருந்தும் பதில் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஜில்லா போர்டு மெம்பர் அல்லது சட்டசபை மெம்பர் போன்ற ஒரு தகுதி வாய்ந்த உறுப்பினர் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும் அரசாங்கத் திற்கும் ஏதாவது கடிதம் எழுதினால் கூட அதற்கு பதில் கிடைப்பதற்குள் மிகவும் காலம் கடந்துபோகிறது. ஆகவே, கிடைக்கும் தபால்களுக்கு உடனுக்குடன் பதில் கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சிப்பந்திகளுக்கு அறி விப்பு கொடுக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். அரசாங்கத்திற்கு வரு கிற கடிதங்களுக்கெல்லாம் பதில் அனுப்புவதென்றால் அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்படுமே என்று கருதினால், அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யலாம். கலெக்டருக்கு மனுச் செய்தால் இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று இருப்பதுபோல் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்குக் கடிதம் எழுதும்போது அதனுடன் தபால் செலவுக்காக தனிப்பட்டவர்கள் ஸ்டாம்பு வைத்து அனுப்பவேண்டுமென்ற விதியையாவது ஏற்பாடு செய்ய லாம். இப்படிச் செய்தாவது, கடிதம் எழுதுவோருக்கு மிகக் குறுகிய நேரத்தில் பதில் கிடைக்கும்படி அரசாங்கம் செய்தால் மிக நலமாக இருக்கும். மாகாணத்தில், வெள்ளம், புயலால் மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட இரண்டாவது இடம் திருவாடானை தாலுகா. அங்கு தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தை நமது அரசாங்கம் ஆரம்பித்து வைத்து இருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய விஷயம். ஏற்கெனவே இது வரண்ட பிரதேசம், பிற்போக்கான தாலுகா, அத்துடன் பல வருஷங்களாக அங்கு மழை இல்லாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டு அதனால் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது நல்லதுதான். அதை மக்களும் வரவேற்கிறார்கள். அந்த திட்டத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட கிராமத்து மக்கள் தங்கள் தங்களுக்கு உதவித் தொகையை கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் அப்படி ஈவுத்

[Sri P. Chellathurai] [13th March 1956]

தொகை கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் அந்த கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு ஈவுத்தொகை கொடுக்கவண்டியதில்லை என விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, our Chief Secretary, Sri Satyanathan, has written an article in the "Madras Information" about Public Servants. I wish that our public servants read that article carefully and try to imbibe the spirit of it and try to follow the instructions given by him in that article. Sir, no doubt the duties of public servants are onerous. So far as the districts are concerned, the Collector is the pivot of the administration. Many of our Collectors are still I.C.S. men and though they are trying their best to adjust themselves to the changing circumstances, they often feel that they are still in their ivory towers. This attitude must be given up.

Sir, another important thing is that the district officials still feel that they are supreme in their district; but they have lost the confidence in independent judgment due more or less to the interference from higher quarters. I for one feel that the district official, within his limits and as allowed under the rules of administration, must be given complete freedom and autonomy in his decisions. Now, because in our democracy district administration and the various Acts are inextricably intermingled with politics and influence of the ruling party in that area, there is inevitably the tendency for people especially of the ruling party to influence decisions at the district level. Sir, I would do no more than refer to the instances cited by the Gorwala Committee, namely, how the political bosses are trying to influence judgments at the district level and judgments of officials. Sir, we have had instances of telegraphic transfers at the district level and I think nothing more demoralizing can be done to a public servant than to deal with him summarily.

There is unusual delays in disposing of important papers and files in these days where instead of the officer himself exercising his judgment very often, forwards to the higher authorities in the belief that there is interference from higher levels in season and out of season. Sir, this impression must be given up, if the tone of district administration is to improve and quicker business at the district level is to be transacted. However, we know that there is some improvement at the present day. Mr. Satyanathan has laid great emphasis that the officers should think of a file not as a bundle of papers; he has exhorted them to see the man behind the file where a decision may affect his career and therefore to approach the problem in a human spirit which is very much wanting in some cases.

Sir, I am loath to make any personal references. Still I would refer to one and relate how I myself was dealt with. I presented my salary bill for September before the Sub-Treasury Officer; he returned it saying that I have already been paid; I took the matter

[13th March 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

to the District Official who kept quiet for three months, without even acknowledging my complaint. Finally without any reference to me, he informed me that I had not presented my bill at all. That was adding insult to injury. Of course, to err is human and if the officer had committed a mistake that does not matter and we can accept his explanation. Fortunately for me I had the bill with me with the date stamp and I have taken up the matter with higher officers. I do not know what will happen. Of course, when people complain that officers are not doing things properly, all such complaints may not be true and there may be a few real complaints also. But what emerges from this is the tendency of the higher officials to shelter on their subordinates and to pass judgment without making any proper enquiry. I am sure that unless I had the documentary evidence with me, my words will not be believed and the officer's alone will be believed. That is only by the way.

Then, when people go to meet the officers on public business, in many of the offices there is no arrangement for people to sit while waiting. They have to be simply standing outside. This has got to be remedied.

In the same article, reference has also been made to dealing with difficult files. It is said that when an officer finds that a file is tough, instead of applying himself to find a solution he sends them from one department to another and very often sends them to subordinates for fresh comments or report. Such things should not happen. The more important a file is, the speedier it must be dealt with; because it concerns important matters. I submit that such improvements could be effected only—I repeat the suggestion—if the district officials, that is, the Collector and others feel that whatever is done in his judgment will have its proper value. By this I do not mean that he is infallible that he should not be corrected or that higher authorities should not interfere. But so long things are in his hands and at the district level, there shall not be any interference from higher quarters.

I support the claims of the miserable village officers. As has been referred to by previous speakers, the Government must take a decision whether they are Government servants or not. For all purposes, as far as disabilities are concerned, all the disabilities attached to Government service are heaped upon them, but they enjoy none of the amenities and the benefits accruing to Government servants. Not only are they paid miserably low, but the lowest paid, the village peon, has to go to the taluk headquarters very often for various purposes. There are innumerable instances where the village officers have to go to the headquarters offices, but except in cases of a very few instances, they are not given any batta at all. It is high time that their conditions should be improved. The Government have been saying that they are looking into their conditions. The facts are well known. Still they have chosen to appoint a Cabinet Sub-Committee to decide the question. The Committee was appointed long ago and yet no

11-10
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [13th March 1956]

decision has been taken and in the Budget for 1956-57 no better amenities or reliefs are provided for this class of people who are neither Government servants nor private servants. The result is that they have got all the disabilities but not the advantages of either.

Coming now to a local question of some importance, in Malampuzha, as the Hon. Minister said, there has been some black-marketing in the distribution of water. A private source is granted right to take water which is supplied to the cultivators there. The Collector instructed the Tahsildar to form a Committee for purposes of distribution of the water. This Committee has been misbehaving and when the cultivators approached the Tahsildar and the Collector, they said they have nothing to do with that question and that it is an entirely private matter. That is not the way to dispose of matters. The original arrangements were made by the Collector and the Tahsildar themselves and I request the Hon. Minister to look into this matter and instruct the Collector to take proper steps in the matter of distribution of Malampuzha water on the right side of the bank which was used even before the project came into existence.

* SRI P. SELVARAJ : Mr. Speaker, Sir, in supporting the demand, I propose to deal with District Administration in a democratic set-up. District Administration is a mechanism which can be compared to the mechanism of a clock. The Collector, who can be considered as the main spring, dictates the work that has to be done by the subordinate staff and the work is executed by them. The subordinate staff have no discretion and it is not left to individual opinion to do a particular thing or not. They have simply to carry out the orders of the Collector. In the modern democratic set-up, the Collector is overburdened with work. He has been saddled with all responsibilities. He is asked to mingle with the people and ascertain their wishes and do good to them. Therefore he has very often to come into contact with the public and he tries to satisfy them. For true democracy it is essential that the Government should exist for the welfare of the people. Besides the normal duties to be performed, Local Development works, Community Projects and other developmental activities take away a good lot of the Collector's time. I would like to mention one difficulty that is felt. The Collectors very often get the amount which is allotted, only during the latter part of the year and they are asked to go ahead with the work. But as the allotted amount is received very late, they are not able to do much work. The Collectors instruct the Tahsildars and other subordinate staff to expedite the work. So much so, they do not pay much attention to the routine work and they devote all their time in attending to nation-building activities. It is true that these developmental activities should play a prominent part but, on that score, the routine work should not be neglected. What I would suggest to the Government is to allot the amount early so that it may be spent usefully for the welfare of the public.

13th March 1956]

[Sri P. Selvaraj]

Again, the Government have allotted a good lot of money for granting loans to the people, but there are not sufficient staff to disburse the loans. The Tahsildar, who is mainly responsible for disbursing the loans, is also saddled with multifarious functions and he very rarely remains in the headquarters. So much so, very often the amount that is allotted remains unspent. I had occasion to meet the Collector of Tirunelveli and I represented to him that an additional Tahsildar at least for the time being might be appointed for the purpose. If an additional Tahsildar is appointed, he can easily go about, enquire the applicants and disburse the loans. But the Collector thought that the present Tahsildar would be able to attend to this work also. The net result was that a large amount was returned to the Government unspent.

Now, coming to the taluk level, nowadays the Tahsildar is equally burdened with a good lot of work. In some taluks there is a Stationary Deputy Tahsildar to attend to a portion of the work of the Tahsildar. I suggest to the Government to appoint an Enquiry Officer to whom all the ryots could go and get the required information. Many of the agriculturists do not know what are the amenities that are available and what is the procedure with regard to the various matters. When they come to the taluk office for getting loans, they are not properly directed. If an Enquiry Officer is appointed, he can help the agriculturists and direct them properly.

In my general discussion on the Budget speech, I have referred to the village headman. I once again reiterate here that their salaries should be increased. If it is not the intention of the Government to retain the present hereditary system, then the salary of the village officer should be increased commensurate with his work and he should be given batta for those days he attends the Taluk office. Of course, it is for the Government to come to a conclusion whether to change the present system or not. But, for my part, I would suggest that recruitment to these posts should be made on the basis of efficiency, prescribing some minimum educational qualifications. This will obviate many of the difficulties which are felt now.

Now, coming to the last grade service, I know that the Government are well aware of their grievances. They have been ventilating their grievances through memoranda and also at Conferences. They have been pressing for grant of increased salary, but the Government have all along been saying that they have not got the money to meet their demands.

I know, Sir, the difficulties of the Government. Everywhere 11-20
there is the cry for higher salary and the Government cannot, a.m.
with the present revenue, pay higher salary. It is gratifying to note that the Government are trying to extend certain concessions to the lower grade servants as well as to the poor non-gazetted officers. In this year's Budget, they have come with the proposal to give free education to children of elementary school teachers,

[Sri P. Selvaraj]

[13th March 1956]

police constables and head constables and last grade Government servants up to Form VI. I congratulate the Government on the step taken to give some relief to these poor people. In addition to that, they also claim that their batta must be increased. The present scale of batta is not commensurate with the cost of living. At a time when the cost of living was cheap, the batta was fixed. Now, the cost of living has gone up by three times. Though not *pro rata*, at least a reasonable increased rate of batta must be given to them. With these words, Sir, I support the Demand.

11-22
a.m.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா மான்ய கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு முன்னதாக பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் “நாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை எந்த அளவில் நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்பதைப்பற்றி குறிப்பிடும் போது எந்த அளவிற்கு அங்குள்ள நிர்வாக யந்திரங்கள் திறமையாக வேலை செய்கிறதோ அந்த அளவில் தான் அந்த இரண்டாவது திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றி வைக்க முடியும்” என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதைப் போலவே ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அந்தக் கமிட்டியும் தன்னுடைய அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கக் கூடியவர்களும் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் “இன்றைக்கு நம்முடைய ஜில்லா நிர்வாகத் தின் தரம் குறைவாக இருக்கிறது, அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை, அதனால் அந்த நிர்வாகத்தில் வேலை செய்வதற்கு அதிகப்படியான திறமையான “ஆட்களும் உத்தியோகஸ்தர்களும் வருவதில்லை, அதனால் இன்னும் அதிகப் படியான சம்பளம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும்” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதர மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் சம்பளத்தைப்போல் ராஜாங்க சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அப்பொழுது தான் இங்கு வந்து வேலை செய்ய ஊக்கமும் உற்சாகமும் ஏற்படும் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அந்தக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருந்தும் இன்னும் ஜில்லா நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுத்ததாகவே தெரியவில்லை. ஆனால் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளும் பல தொழிற்சாலைகளும் தங்களிடம் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் கூட இந்த நிர்வாகத்திலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த அளவிற்குக் கொடுக்காமல் இருப்பதால் அந்த நிர்வாகத்தில் வேலை செய்வதற்கு ஒருவரும் வருவதில்லை. இன்றைக்கு ஜில்லா நிர்வாகம் திறமையாக நடைபெற வேண்டுமானால் அங்கு வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷத்தில் சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு சில சலுகைகளைக் கொடுக்கப்போவதாக பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் குறைகள் இருக்கின்றன. அத்துடன் என்.ஜி.ஓ.-கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கும் அதிகப்படியான குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் மகா நாடுகள் கூட்டி தங்களுடைய குறைகளை சர்க்காருக்கு பல தடவைகளில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக் கூறியும் சர்க்கார் அவர்களிடத்தில் ரொம்பவும் அனுதாபம் காட்டுவதாகவும், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை கவனிப்பதாகவும் செல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர இன்னும் அவர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையும் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய குறைகளை தீர்ப்பதற்கு இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. உண்மையில் அவர்களுடைய சம்பளம் ரொம்பவும் குறைவு. இதற்கு முன்பு இந்த சட்டசபையில் இதைப் பற்றி பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. ஒரு ரூபாயாவது அவர்

13th March 1956]

[Sri S. Ramalingam]

களுக்கு டோக்களை உயர்த்திக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதை நம்பி அதன் பிறகு தங்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கான வழி ஏற்படும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள், அதற்காகவாவது அவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டபோது மத்திய அரசாங்க ரீதியில் உயர்த்திக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் கூட சர்க்காரின் பேரில் நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு ஒரு ரூபாயாவது டோக்களை அவர்களுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கண்டிப்பாக அப்படி உயர்த்த மறுத்து விட்டார்கள். அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்வதற்கும் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். இப்படி இருந்தால் அவர்களிடமிருந்து நாம் எப்படி திறமையான அளவில் வேலையை எதிர்பார்க்கலாம். அதனால் தான் ஜில்லா நிர்வாகத்தில் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் திறமையற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று கமிட்டி தன்னுடைய அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறது.

பல பொறுப்புள்ள வேலைகளையும் அதிகாரங்களையும் சர்க்கார் அவர்களிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறது. குறிப்பாக தாலுகா ஆபீஸ், கலெக்டர் ஆபீஸ் முதலியவைகளில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மிக முக்கியமான காரியங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரிவினியூ சம்பந்தப்பட்ட எந்த வேலைகளையும் அவர்கள் தான் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. வரி வசூல் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் வேலைகள், என்.ஈ.எஸ்., லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் முதலியவைகள் அவர்கள் தான் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கின்றன. இவ்வளவு வேலைகளை அவர்களைச் செய்யச் சொல்லிவிட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்கா விட்டால் அவர்கள் எப்படி திறமையாக வேலை செய்வார்கள் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். கிராமங்களில் எந்த வேலை செய்ய வேண்டுமானாலும் அந்த வேலை சம்பந்தமான காரியங்கள் எல்லாம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தான் போகிறது. ரோடு போட வேண்டும் என்றால் அதுவும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தான் போகிறது. கிணறுகள் வெட்ட வேண்டும் என்றால் அதுவும் அவர்களுக்குத் தான் போகிறது. மற்ற வேறு எந்த சலுகைகளும் செய்ய வேண்டும் என்றாலும் அவைகள் அந்த கிராமங்களிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத்தான் போகின்றன. இந்த நிலைமையில் அங்குள்ள அதிகாரிகள் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்வளவு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை நாம் கொடுக்காமல் இருப்பதால் தான் அவர்களுக்கு உற்சாகம் இல்லாமல் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பல விதத்தில் அவர்கள் வேலை செய்வதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் சென்ற வருஷம் பத்து லட்சம் ரூபாய் லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலைக்கு என்று ஒதுக்கி வைத்தார்கள். அங்கு பெருவாரியான வேலைகள் நடைபெறாமல் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டியதாயிற்று. அதனால் அங்கு ரோடுகள் போட வேண்டிய தேவை இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. கிராமங்களில் தேசிய திட்ட வேலைகள் நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. குடி தண்ணீர் வசதி வேண்டாம் என்ற அர்த்தம் இல்லை. பல சலுகைகளும் சில்லரை சலுகைகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் அங்கு இருந்தாலும் அங்கு நிர்வாகத் திறமை குறைவினால் அங்கு வேலைகள் நடைபெறாமல் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக அங்குள்ள என்.ஜி.ஓ.-க்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்யக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்டப்படவில்லை. அதனால் தான் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்தும் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யாமல் பணத்தைத் திருப்பி அனுப்பிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மிகவும் முக்கியமாக பேச வேண்டியது, அதுவும் விசாரணை கமிட்டியால் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது. அவர்கள் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால் ஜில்லா நிர்வாகம் பூராவும் அந்தந்த ஜில்லா

[Sri S. Ramalingam] [13th March 1956]

மொழியிலேயே நடத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது தமிழ் மொழியிலேயே அந்தந்த ஜில்லா நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். தமிழிலேயே நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும் என்று பரிசீலித்ததாக திருச்சியில் நடத்தி வருகிறார்கள். அது வெற்றிகரமாக நடக்கிறதோ இல்லையோ அதைப்பற்றி தெரியவில்லை. அங்கு பரிசீலனை முடிந்த பிறகு மற்ற ஜில்லாக்களிலும் ஆரம்பிக்கப் போவதாக சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் என்ன யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதன் முடிவு என்ன என்பதைப்பற்றி கவலை இல்லை. அந்தந்த ஜில்லா மொழியிலேயே நிர்வாகத்தை நடத்துவதுதான் நல்லது. அப்பொழுது தான் மக்களுக்கும் நிர்வாக யந்திரத்திற்கும் தொடர்பு ஏற்படும். இப்பொழுது விவசாயி ஏதாகிலும் எழுதிக் கொடுத்தால் அதற்கு பதில் கிடையாது. அப்படி பதில் கிடைத்தாலும் அது ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு அவனால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. குறிப்பாக சில ஆபீசர்கள் ஆர்.டி.ஓ., கலெக்டர்கள் தான் தமிழ் தெரியாதவர்களாக இருப்பார்கள். மற்ற எல்லா சிப்பந்திகளும் தமிழ் தெரிந்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அதனால் நிர்வாகத்தை தமிழில் நடத்துவதுதான் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. மலையாள தேசத்தில் மலையாளம் தெரிந்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அதனால் அந்தந்த பிரதேச மொழியில்தான் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். டெர்மினாலஜி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி தட்டிக் கழிக்கக்கூடாது. நிர்வாக பதங்கள் சரியானபடி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லாமல் சாதாரணமாக புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வார்த்தைகளை உபயோகித்து நிர்வாகத்தை தமிழில் நடத்தலாம். அந்த வார்த்தைகள் கிடைக்கும் வரையில் காத்திருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. இப்பொழுதே பல இங்கிலிஷ் வார்த்தைகளை நாம் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது உந்து நிலையம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது ஒருவருக்கும் தெரியாது. பஸ் ஸ்டான்ட் என்று சொன்னால் அது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்படி எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்தலாம். கோர்ட்டுகளுக்குப் போனால் எவ்வளவோ ஆங்கில வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி உபயோகப்படுத்துவதில் எந்தவித ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை பயன்படுத்துக்கொண்டு தமிழிலேயே நிர்வாகத்தை நடத்தலாம். அந்தப்படி நடத்தவேண்டும் என்று சர்க்கார் இப்பொழுதே ஒரு உத்தரவு போட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைவிட பெரிய பிரச்சனை ஒன்று இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகளுடைய நிலைமையைப்பற்றி கமிட்டி விசாரணை நடத்தி சிபாரிசும் செய்திருக்கிறது. சர்க்காருடைய கமிட்டி ஒன்றும் இப்பொழுது விசாரணை செய்துகொண்டு வருவதாக தெரிகிறது. அதன் முடிவு இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு பட்ஜெட்டில் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு ஏதோ சலுகைகள் காட்டப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டு வரும் சம்பளம் மிகவும் குறைவானது. ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. ஏதாகிலும் கிராமங்களில் கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமானாலும் அது கடைசியிலுள்ள கிராம அதிகாரிக்குத்தான் போகிறது. அந்த அதிகாரி எங்கு கிணறு வெட்டலாம் என்று கண்டு பிடித்து அதன் பிறகு மேலே அனுப்பிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்குள் அது சர்க்கார் நிலமா அல்லது புரம்போக்கு நிலமா என்று பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு ஸ்கெட்ச் தயாரித்த பிறகு வேறு இடத்தைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்று மறுபடியும் கீழே கிராம அதிகாரிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. மறுபடியும் அதே மாதிரி கீழே போய் விட்டு மேலே வரும். எந்த வேலை நடக்கவேண்டுமானாலும் அது கீழே உள்ள கிராம அதிகாரிக்குத் தான் அனுப்பிவைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்வளவு வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்குத்தக்க சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்குக்

13th March 1956] [Sri S. Ramalingam]

கொடுக்கப்படும் சம்பளம் 18 அல்லது 19 ரூபாய்தான். சர்க்கார் செய்து கொடுத்திருக்கும் மற்ற வசதிகள் எல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆஸ்பத்திரி வசதி கிடையாது, சம்பள வசதி கிடையாது.

அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவு. சம்பளத்தைத்தான் கூட்டித்தர வசதியில்லை என்று சொன்னாலும் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் இதர சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள் கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் குழந்தைகள் படிப்பதற்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த ஊழியர்களுக்கு சர்க்கார் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்றால் உடனே செய்யவேண்டும். ஆனால் நாம் ஏன் செலவு இனத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இந்தச் சட்டசபையின் ஆயுள் காலம் இந்த வருஷத்தோடு சரியாகப் போய்விடுகிறது. அடுத்த சட்டசபைக்காரர்கள், மந்திரி சபைக்காரர்கள் வேண்டுமென்றால் ஏதாவது செய்துகொள்ளட்டும் என்று இருக்கிறார்களோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. எப்படி இருந்தாலும் இதர சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகளையாவது உடனே இவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு ஐந்து வருஷங்கள் ஆகப் போகின்றது. நான் காவது வருஷக் கடைசியிலேயே நிலச்சுவாந்தார்கள் இஷ்டப்பட்டால் விவசாயிகளுக்கு அடுத்த ஆண்டு நிலத்திலிருந்து வெளியேற வேண்டுமென நோட்டீஸ் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதன்படி இன்றைக்கு, பெரும்பாலான விவசாயிகள் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டு பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள். ஆனால் நாமோ 60, 40 சத விசதிகள் வாரம் என்கின்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சிசெய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டால் அந்தச் சட்டத்தினால் யாருக்கும் பலன் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே உடனடியாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் புள்ளிவிவரங்கள் எடுக்கச் சொல்லி, அடுத்த ஆண்டு விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் சர்க்கார் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. M. MUNISAMY GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர் 11-38 களே, ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது என்பது ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் பெரும் பொறுப்பு கிராம அதிகாரிகளிடம் இருக்கிறது. இது விஷயத்தில் சர்க்கார் சிறிது மாறுதல் செய்ய வேண்டியது அவசியம். கிராம அதிகாரிகள் விஷயமாக அனைக அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்தை எடுத்து உரைத்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக கிராம அதிகாரிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக ஆங்காங்கே பல ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் முக்கியமான விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண காரியமானாலும் சரி அன்றாட வேலைகளில் மிகவும் காலதாமதமாகிறது. இங்கிருந்து சர்க்கார் கலெக்டருக்கு ஒரு விஷயத்தைக் கோரி தாக்கீது அனுப்பினால் அவர்கள் இத்தனை நாளைக்குள் இதற்கு பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு அனுப்பவேண்டும். அதே மாதிரியாகவே அவர்கள் டெபுடி கலெக்டருக்கும், தாசில்தாருக்கும் காலத்தை நிர்ணயித்து, இதற்குள் பதில் அனுப்ப வேண்டுமென்று செய்ய வேண்டும். முக்கியமான விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டிலாவது இந்தக் காலவரையறை நிர்ணயிப்பது மிகவும் அவசியம். இதனால் காலதாமதம் தவிர்க்கப்படும். இன்றைக்கு ஒரு கடிதத்திற்குப் பதில் வருவதற்குள் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன.

[Sri P. M. Munisamy Gounder] . [13th March 1956]

இரண்டாவதாக கிராம அதிகாரிகளின் பரம்பரை முறையை ஒழித்து விடவேண்டும். பரம்பரை உரிமை என்பதற்காக படிப்பு இல்லாதவர் களுக்குக்கூட இந்த உத்தியோகம் போய் விடுகிறது. அதனால் கடிதம் ஆங்கிலத்தில் இருந்தால் டவுனுக்குப் போய் யாரிடமாவது படிக்கச் சொல்லி கேட்டு வந்து பதில் எழுத வேண்டியிருக்கிறது. எப்படியோ அவர்கள் வி.எம். டெஸ்டு பாஸ் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே குறைந்த பட்சம் வி.எம்.-கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.-யாவது படித்திருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக அனேகமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் அரசாங்க நிர்வாகம் தமிழில் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை நான் பூர்ணமாக ஆதரிக்கின்றேன். ஓரளவு தலைமைக் காரியாலயத்தில் நிர்வாகம் ஆங்கிலத்தில் இருந்தாலும் கூட ஜில்லாக்களில் தமிழிலேயே நிர்வாகம் நடக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

காரணம், சேலம் ஜில்லாவானது ஒரு பரந்த ஜில்லா. அதிலும், இந்த ஜில்லா நம் மாகாணத்திலே அதிக ஜனத்தொகை கொண்ட ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவை இரண்டாக பிரிக்க வேண்டுமென்று அநேக வருஷங்களாக, ஒரு திட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவின் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடத்த, இந்த திட்டத்தை எப்படியாவது அமுல் நடத்தி, North Salem district, South Salem district என்று இரண்டு ஜில்லாக்களாக பிரிக்க வேண்டும். ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் Headquarters-ல் இருக்கும் போது, ஓசூரிலுள்ள மக்கள், அவரைப் பார்க்க போகவேண்டுமென்றால் சுமார் 120 மைல் பிரயாணம் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு போய்த் திரும்பி வர, மூன்று நாள் செலவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இக்கஷ்டங்களைத் தவிர்ப்பதும், ஜில்லாவின் நிர்வாகம் நல்லபடியாக நடக்கவும், இந்த ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்து, தனித்தனி கலெக்டர்கள் இவ்விரண்டு பாகங்களுக்கும் போட ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இப்படி இரண்டு கலெக்டர்களைப் போடுவதால் அதிக செலவுகூட ஆகாதென்றே சொல்லுவேன்.

தற்போது எந்த, ஆபீசை எடுத்துக் கொண்டாலும், உதாரணமாக, டிவிஷனல் ஆபீசுகளையும், மின்ஸார ஸ்டேஷன்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், North Divisional Office, South Divisional Office, North Station, South Station என்று இவ்விதமாக பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. டெபுடி கலெக்டர்களையும் இப்படியாகத்தான் North Divisional Officers, South Divisional Officers என்று பிரித்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சேலம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்து இன்னொரு கலெக்டரை அதிகமாகப் போட்டு நிர்வாகத்தை நடத்தினால் நல்ல முறையில் நிர்வாகமிருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறோம். கிருஷ்ணகிரி ரிசர்வாயர் ப்ராஜக்ட், ரிசர்வாயர் எடுத்து நடத்த ஆரம்பித்து சுமார் 1½ வருஷங்கள் ஆகின்றன. அங்கிருக்கும் ஆயக்கட்டுக்காரர்களுடைய நிலங்களை, எடுத்துக் கொண்டு வேறு நிலம் அதற்காக கொடுப்பதாகச் சொல்லி, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது. ஆனால் இந்த நிலங்களைக் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டு வருவது கண்டு வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்காக அநேக முயற்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையில் எந்த காரியமும் இது விஷயமாக நடைபெறவில்லை. delay ஆகிக்கொண்டே போகிறது. எப்படி Delay ஆகிறது என்பதும் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு டிபுடி கலெக்டர் இந்த delay-க்கு ஒவ்வொரு காரணம் சொல்லுகிறார்கள். ஏன், ஒரு குறிப்பிட்ட மாதங்களுக்குள் இக்காரியத்தை முடித்துத் தரக் கூடாதென்று கேட்கிறேன். இந்த ரிசர்வாயருக்கு அஸ்திவாரக்கல் நாட்ட வந்த முதல் மந்திரிகூட எப்படியாவது, இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் அவர்களில் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும், மற்ற

[13th March 1956] [Sri P. N. Munisamy Gounder]

வர்களுக்கு சர்க்கார் நிலம் எடுத்துக் கொண்டதற்காக நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் சொல்லி இருந்துங்கூட, இது விஷயமாக அதிக காலதாமதம் ஏற்படுவது, அந்த மக்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த கஷ்டவேதனையால், அவர்கள் சர்க்காரை குறைசூறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அம்மக்கள் வேறு நிலத்திற்குப் போக முடியாமலிருக்கிறது. எடுத்துக்கொண்ட நிலங்களுக்கும் நஷ்ட ஈடு பணம் வராமலும் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு தாமதம் இல்லாமல், நஷ்ட ஈடு கொடுத்தும், வேறு நிலங்களை வாங்கிக் கொடுத்தும் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, பெரிய ஜில்லாவான சேலம் ஜில்லாவை எப்படியாவது இரண்டாகப் பிரிக்க ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் உடனடியாக தக்க முயற்சிகள், நடவடிக்கைகள், எடுத்துக்கொள்வார் என்ற என்னுடைய நம்பிக்கையை தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள், இவ்விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லும்போது, இந்த கோரிக்கையைப் பற்றி திருப்திகரமான நல்ல பதில் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்குகிறேன்.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, the separation of 11-44 a.m. the judiciary from the Executive was made effective in Tiruchirappalli district from 1st January 1955. As a consequence of this, the Musiri division was abolished and the Musiri taluk was attached to Karur. The Lalgudi taluk was attached to the Tiruchirappalli division, all in spite of the representations made by the District Collector and other officials, and in spite of the recommendations made by the District Revenue Administration Enquiry Committee, that Musiri division should not be abolished. There is an observation in the report of the Enquiry Committee that Karur cannot be easily reached from Musiri being on the other side of the Kaveri which cannot be conveniently crossed during most of the time in the year. Anybody who looks at the district map will be convinced that the abolition of the Musiri division is a blunder and that it causes great inconvenience to the litigant public and more especially to those who go to criminal courts, I mean, first-class magistrate courts. In this connexion, I would like to stress the need for the re-establishment of a first-class magistrate's court at Musiri and also a sub-magistrate's court at Turaiyur. At Turaiyur, for more than seventy years, there was a sub-magistrate's court which was abolished as a result of this separation. The litigant public, experience great hardship and the proposal for reviving these courts may be usefully considered.

Then, Sir, in many courts, especially first-class magistrate's courts, the atmosphere is not imposing and striking. In many places, we find old and rickety furniture and the courts are housed in very old, dilapidated buildings. For the efficient administration of justice, criminal justice especially, it is but proper that these courts are housed in proper and good buildings with proper furniture. In some of the courts, no sanitary facilities are available either for the general public or for the court staff. In the Tiruchirappalli district court compound, there are nine courts, one office of the Deputy Registrar of Co-operative Societies and

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [13th March 1956]

one office of the District Registrar of Assurances. Still, there are no sanitary conveniences provided for the staff and the public. These are very elementary needs and their provision should be very emergently considered in all places, especially in public places like courts.

So far as the staff is concerned, there are no amenities provided for them worth mentioning. In the Enquiry Committee's report, it is stated that private companies and business houses provide sufficient amenities, that the Union and the State Governments themselves take steps to enforce these by legislation, and that it is, therefore, anomalous that similar amenities could not be provided by the Government for their own employees. In some of the revenue offices, verandahs and other places are used for taking tiffin and are made untidy. These premises are not in keeping with the dignity of a public office. Therefore, it is high time that the Government considered proposals to provide tiffin rooms and other rooms in public offices, and thereafter, to provide better amenities for the staff. As far as possible, in big places, canteens should be encouraged on a co-operative basis for the use of the officials.

For the effective administration of the districts, the eradication of corruption is essential. Recently, even out of the collections made for the Cyclone Relief Fund, we read in newspapers, some revenue officials misappropriated part of these funds. There is only one thing that could be easily done in these matters. The officers need not be punished in any manner. Whenever a corruption charge is levelled against any official, it is better to remove him from service as the charge would be inevitably true. No elaborate enquiries need be made, no confiscation of properties need be made and no prosecution need be launched in Courts. If officials are not above board, the simple thing the Government should do is to remove them from service and leave them to eke out their livelihood elsewhere. If such measures are adopted, I am quite sure, corruption will be completely eradicated sooner than many of us expect.

Sir, about local development works, I have some experience of these having been a member for some time of the executive committee and also of the development committee of the district. Many of the works could not be executed because necessary estimates and plans could not be prepared in time and supplied to villages. Very often, it was pointed out by the district officials that there was dearth of hands to prepare these plans and estimates. Junior engineers and assistant engineers are not available in the number required. 'The demand is greater than the supply' in respect of these people. Now when there is talk on all hands that there is growing unemployment among the educated people, it is really surprising to say that Junior and Assistant Engineers are not available in the district to prepare plans and estimates.

13th March 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

So far as the local development and other works are concerned, the aim of the officials touring in villages should be to educate the masses on the importance of the development works and how the Government are intent upon helping the villagers. People in villages are not aware of the exact scope of the development plans and they are greatly handicapped on this score. No doubt, touring by officials is necessary to have greater contact with the people. But I am very sorry to point out that tours are so arranged to get greater travelling allowance for officials than to educate the people and serve the people. For instance, if an officer goes to a place, he returns to the headquarters and again makes a tour to a place within four or five miles from the place which he visited last. These things should be carefully scrutinised and should be discouraged and avoided. 11-50 a.m.

So far as the village munsifs are concerned many things had been said on the floor of this House. I understand the Tamilnad Village Officers' Association has submitted a memorandum to Government. In that they have pointed out many things which require attention. But I wish to stress only one thing. It is said that karnams even though they are qualified in survey training are sent again and again for this training. I do not know what exactly is the purpose in sending people already trained in survey to these training centres. This practice should be given up more to save the expenditure involved in their training and also to save the time of the officers concerned. So far as casual leave is concerned it is said that 15 days alone is allowed to these people. There should be some relaxation of this rule and they should be allowed to enjoy the same privileges they were enjoying formerly. So far as travelling allowances to village officers are concerned, periodically they are requisitioned to come to the Taluk Office or other places. With the poor pay they get they are not able to meet all these extra expenses. Therefore their request to allow them Travelling allowance may also be considered favourably. Just as other Government servants are given medical and educational concessions, these officers also may be given these concessions.

There is a growing discontent in many places in the State that promotions are not made on the basis of their efficiency and work. Communalism, nepotism and favouritism play an important part in the matter of these promotions. There are several complaints from them. Apart from considering the confidential and personal files of these officers, their efficiency and work should be strictly considered for promotions. Whenever applications and petitions and complaints are received by the Government, greater care and attention should be shown to those cases. If the officers are allowed to work in a discontented mood, certainly efficiency would be greatly undermined and we cannot expect an efficient administration in all these levels. Of course the Members on the Treasury Benches may ask us as usually to give specific instances so that

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [13th March 1956]

they may enquire and do the needful. Apart from our pointing out these things, I think large numbers of petitions are received by the Government themselves, from these discontented officers or their supporters. Instead of brushing them aside or throwing away the complaints even on the slightest pretext that they are not worth considering, that these are only from people who are discontented, if proper enquiries are made, I am quite sure, some light would be thrown on the remarks that I have made.

Lastly I would like to say a few words about the introduction of regional language in the district administration. This morning to an interpellation on this matter, the Hon. the Finance Minister gave answers. The main reason for the failure of the experiment in Tiruchirappalli district is said to be want of Tamil typewriters. The District Administration Enquiry Committee has pointed out that Tamil typewriters are easily available for the same price as English typewriters. The only thing is they are not properly ordered and obtained. In Tiruchirappalli the failure of the regional language experiment may be partially or mainly due to the officials at the higher levels not knowing Tamil. There is also a remark in the Enquiry Committee report that the Tamil language used there is more pedantic and that the language should be in the easy colloquial style so that even an ordinary villager may readily understand. I do not find any other remark in the report of the Enquiry Committee for the so-called failure of the experiment in regional language in Tiruchirappalli district. I submit here there is no question of experiment. Regional languages is to replace English in due course. If we are really bona fide sincere in our desire to replace English by the regional language, we have to introduce the regional language in all places. The Enquiry Committee has recommended that Tamil typewriters and typists should be supplied to the extent required in all offices. Noting on files should also be in Tamil. Noting on files should not be in English. The final orders also should be in Tamil and not in English and then translated or partly in English or partly in Tamil as such orders read spasmodic and jerky. With these words, I support the cut motion.

11-57 * SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகப் பொறுப்புக்கு, ஜில்லா கலெக்டர்தான் ஜவாப்தாரி. இந்த கலெக்டர் உத்யோகத்திற்கு அதிகமான படிப்பு இருந்துவிட்டால்மத்திரம்போதாது. அவர்களுக்குத் தெரியும், தேசபக்தி, மக்களிடம் பச்சாதாபம் கொள்ளும் பண்பு இவைகள் எல்லாம் அந்த உத்யோகநியமனத்திற்கு அளவுகோலாக இருக்கவேண்டும். தேசத்தின் அபிவிருத்திக்கான எல்லா நல்ல காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கான பொறுப்பு வகிக்கவேண்டியவர்கள் கலெக்டர்கள் ஆவார்கள். சதாரணமாக மாறுபட்ட, மற்ற பல டிபார்ட்மெண்டுகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்தும் அதிகாரிகள், தங்களுக்கும், ஜில்லா கலெக்டருக்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் கிடையாது என்று நினைத்துக்கொண்டு தங்கள், தாங்கள் டிபார்ட்மெண்ட் தலைமை அதிகாரிகளுக்குத் தான் தாரங்கள் ஜவாப்தாரி என்ற மனப்பான்மையுடன் நடக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் இருக்கக்கூடாது. ஜில்லா கலெக்டருக்கும், மற்ற டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகளுக்கும் நல்ல தொடர்பு இருக்கவேண்டும், மற்ற டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் செய்யும் காரியங்களுக்கெல்லாம் ஜில்லா

13th March 1956] [Sri M. S. Selvarajan]

கலெக்டருக்கு தக்க பதில், தக்க சமாதானம் சொல்லியாக வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். ஸ்ரீமதி துர்காபாய் அம்மாள் தலைமைவகித்து நடத்தும் சோஷியல் welfare டிபார்ட்மெண்டால் sanction செய்யப்பட்ட இரண்டாயிரத்துஐநூறு ரூபாயை, எங்கள் ஊரிலுள்ள ஹாஸ்டல் புரோபஸர் அன்பையன்ஸ் என்ற ஒருவர், சர்க்கார் கஜானாவிலிருந்து பெற்றுவிட்டார்கள். மறுபடியும் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ரூபாயை சர்க்கார் கஜானாவிலிருந்து அந்த ஆள், பெற முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர் பேரில் புகார் செய்யப்பட்டு, அவர் பணம் வாங்குவதை தடுத்துவிட்டார்கள். அதன் பின்னர் இது விஷயம் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்குத் தெரியவந்து, அவர் இம்மாதிரி காரியங்கள் இதுவரை நடந்ததில்லை இனி நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று, அது சம்பந்தப்பட்ட விசாரணைப் பேப்பரில் குறிப்பு எழுதி இருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலை எங்கும் இருக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார், அல்லது ராஜ்ய சர்க்கார், எந்த டிபார்ட்மெண்டின் மூலம் பணம் கொடுத்து காரியங்கள் செய்தாலும், ஆங்காங்கு ஜில்லாவிலுள்ள கலெக்டர்களுக்குத் தெரியாமல், அந்த காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது, கலெக்டர்களுக்குத் தெரிவித்து அவர்கள் தாக்கீது பேரில்தான் அக்காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற விதி ஒன்றைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லா கலெக்டர்கள், headquarters-ல் இருக்கும் காலத்தில், ஆபீஸ் நேரத்திற்கெல்லாம் ஆபீசுக்கு வந்துவிடவேண்டும். அதே மாதிரி தாலுக்காபீஸ் அதிகாரிகளும் டிவிஷனல் அதிகாரிகளும் headquarters-ல் இருக்கும்போது ஆபீஸ் நேரத்தில், ஆபீஸில் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான், அந்த அதிகாரிகளுடைய பங்களாவுக்குச் சென்று அவர்களை மக்கள் சந்திக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படாது. மக்கள் அவர்களை ஆபீஸ்லேயே சந்தித்து காரியங்களைச் செய்து கொள்வார்கள்.

பலதரப்பட்ட டிபார்ட்மெண்டுகளிலுள்ள அதிகாரிகளும், மாதத்தில் ஒரு முறை, குறிப்பாக மாதத்தின் கடைசி சனிக்கிழமையன்று, ஜில்லா கலெக்டரின் தலைமையின்கீழ் சந்தித்து, ஜில்லா கலெக்டரிடத்திலே அவரவர்கள் டிபார்ட்மெண்ட் காரியங்களுக்காக என்னென்ன செய்து கொள்ளவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதே நேரத்தில் ஜில்லா கலெக்டரும், அந்த பலதரப்பட்ட டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் என்ன செய்யவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறாரோ, அவைகளைச் செய்ய, அவர்களைச் சரியானபடி தூண்டுதல் செய்யவேண்டும். இவ்வித ஏற்பாடான மாத ஒரு முறை சந்திப்பு இவ்விதகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டால் நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் எந்த விதமான தாமதங்களையும் தவிர்க்கலாம்.

ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகள், ஜில்லாவிலுடைய உண்மையான நிலைமை, எப்படி ஜனங்கள் அங்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் அவ்வப்போது விசாரித்து தங்களுடைய மேலதிகாரிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும்கூட சொல்ல சங்கோஜப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக ஒரு ஜில்லாவில் பஞ்சம் வந்தால்கூட அதைப்பற்றி அதிகமாக மரகாண அதிகாரிகளிடம் சொன்னால் எங்கே கோபித்துக்கொள்ளுவார்களோ என்று பயப்படுகிறார்கள். ஆங்காங்கு இருக்கும் கஷ்டத்தையும் பஞ்ச நிலைமையையும், ஆரம்பகாலத்திலேயே விரிவான முறையில் மேலதிகாரிகளுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் எடுத்துச் சொன்னால்தான், அக்கஷ்டங்களை, அதிகமான செலவெல்லாமல் முனையிலேயே தவிர்க்க முடியுமென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

சாத்தான்குளம், நாங்குனேரி, ஆழ்வார் திருநகரி, இப்பகுதிகளில் 8 வருஷங்களாக தொடர்ந்தாற்போல் மழையிலல்லாமல், அங்கிருக்கும் கிராம மக்கள் வெகுவாக கஷ்டப்பட நேர்ந்திருக்கிறது. அந்த நிலையில் கூட பரிகாரம் இல்லாமல் அங்கிருக்கும் நானூறு, ஐநூறு கிராமங்களுக்கு அத்தியாவசியமான குடி தண்ணீர் தேவையைக்கூட இன்னும் பூர்த்தி செய்யாமல் ஜனங்கள் குடி தண்ணீருக்குக்கூட அவதிப்படும் நிலைமை இன்னும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை சொல்ல வருத்த

[Sri M. S. Selvarajan] [13th March 1956]

மாகவும், துக்கமாகவும் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் பஞ்சத்தைப்போக்க, தண்ணீர் பஞ்சத்தைப்போக்க Director of Industries தொழில் அலுவலக Director, மற்ற இதுபோன்ற அதிகாரிகள் எல்லாம், வந்து அப்பிரதேசங்களில் எண்ணற்ற pump set-கள் அங்கே போட வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்த பிறகு ஜில்லா அதிகாரிகள் அரசாங்கத் திற்கு சொன்னாலுங்கூட, அவைகளைப் போட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவதில்லை. ஜில்லா அதிகாரிகள், தாலுக்கா அதிகாரிகள், மற்றவர்களும் பொறுப்பேற்று, சிரமங்களைப் பார்க்காமல் அதிகமான அளவுக்கு இம்மாதிரியான காரியங்கள் செய்து தண்ணீர் கஷ்டத்தை போக்க தயங்குகிறார்கள். தங்கள் வேலை பளுவு அளிகமானதின் காரணமாக இவ்வித காரியங்கள் செய்யப்படாமல் தவிர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வித காரியங்களைச் செய்ய பஞ்சப் பிரதேசங்களில் இவ்வித ஏற்பாடுகள் உடனடியாக செய்வதற்காக அவசர அவசரமாக சப்-டிவிஷனல் ஆபீசர்களுக்கும் ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கும் அனுமதி வாங்க, தைரியமும் துணியும் தேவையாகும். அத்தகைய தைரியமான அதிகாரிகள், கலெக்டர்கள் இருந்தால்தான் அவசரகாலங்களில் மக்களின் கஷ்டங்களை உடனடியாக போக்கமுடியும். இன்று ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசில், கிராமாதிகாரிகளுக்கும், தாலுக்கா அதிகாரிகளுக்கும், ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் வரும் பேப்பர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறது. டிவிஷன் ஆபீஸ்கள் சாதாரண மக்களுக்கு எட்டாத தூரங்களிலிருக்கின்றன. ஒரு டிவிஷனல் அதிகாரி அவர்களை ஆபீசிலிருந்துவரும் பேப்பர்களைப்பார்த்து, உடனடியாக மக்களுடைய கஷ்டங்களுக்கு பரிசாரம் தேட பூரண அதிகாரத்துடனிலே இன்றைய தினம் அந்த டிவிஷனல் ஆபீசுகள் எல்லாம் போஸ்டு ஆபீஸ் மாதிரிதான் அந்த பேப்பர்களைப் பார்த்து ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி காரியங்கள் செய்ய தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த தாமதத்தைத் தவிர்க்க இன்னும் கூடுதலான டிவிஷன்கள் ஏற்படுத்தி வேலை செய்யலாம். அல்லது டிவிஷன் அதிகாரிகளுக்கு பதிலாக கலெக்டர்களை ஆபீஸில் தனிப்பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி, அன்றாட அலுவல்களில் அவர்களை சிரத்தை கொள்ளும்படி செய்து நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்தலாம். தாலுக்கா அதிகாரிகளுக்கு தற்போதெல்லாம் பொறுப்புகள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. தாலுக்கா அதிகாரிகள் தங்கள் அலுவல்களை துரிதமாகச் செய்ய ஜீப் வண்டிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு தாலுக்காவின் நிர்வாகப் பொறுப்பும், மற்றும் இலங்கைக்குப் போகக்கொடுக்கும் பெர்மிட் முதல்கொண்டு, பொறுப்பான காரியங்கள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

12-3
p.m.

தாலுகாவிலே சர்க்காரிலிருந்து நல்ல எண்ணத்தோடு ஏழைகளுக்கு சேரவேண்டும் என்று வழங்கக்கூடிய grants அல்லது மானியங்கள், கடன்கள், தாலுக்கா அதிகாரிகள் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டால், அதை மீண்டும் வசூலிப்பதிலே ஏற்படக்கூடிய சிரமத்தை நினைத்து, பெரிய மனிதர்களுக்கும், வசதியுடையவர்களுக்கும் கொடுத்தால் சலபமாக வசூலித்து விடலாம் என்று எண்ணி அவர்களுக்கு கொடுத்து விடுவதனாலே, சர்க்கார் யாருக்காக அந்த மானியங்கள் கடன்கள்பயன்பட வேண்டுமென்று நினைக்கிறதோ அவர்களுக்கு பயன்படாமல் யாருக்கு சேரவேண்டாமோ அவர்களுக்குப்போய் சேருகிறது. இதுபோன்று கிணற்றுக்கடன், விவசாய கடன் எல்லாம் கூட ஏழைகளுக்குபோய் சேரமுடியாத நிலை இருக்கிறது. அதற்கு வெறும் தாலுக்கா அதிகாரிகள் மட்டும் பொறுப்பு அல்ல. கிராம சிப்பந்திகளும் கூட பூரண பொறுப்பாளிகளாக இருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு கிராம சிப்பந்திகளைப்பற்றி கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள்கூட “இவ்வளவு சிறு தொகையை வாங்கிக்கொண்டு எப்படி ஜீவிக்க முடியும்” என்று நினைக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் தவறு செய்வது, லஞ்சம் வாங்குவதெல்லாம் சரிதான் (justifiable) என்று எண்ணக்கூடிய அளவுக்கு வந்துவிட்டது. ஜனநாயக நாட்டிலே இருக்கவேண்டாத பாரம்பரிய முறை தவிர்க்கப்பட்டு அவர்களுக்கு என்று ஓரளவு படிப்பு தகுதி ஏற்படுத்தப்பட்டு சர்க்காருடைய பூரண முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டால் தான் இந்த குறைகள் நீங்க முடியும்.

13th March 1956] [Sri M. S. Selvarajan]

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பாபநாசம் அணைக்கட்டு மின்சாரத்திற்கு கட்டப்பட்டால்கூட விவசாயத்திற்கும் பயன்படுகிறது. ரீசெட்டில்மெண்ட் 1929-ல் நடந்தது அதன்பின் பாபநாசம் அணை கட்டப்பட்டது அதன்பின்பு நிலங்கள் அளந்து செட்டில்மெண்ட் செய்யப் பட்டவில்லை ஆகவே அங்கு நிலங்களுக்கு தீர்வை விதிப்பது போன்றவைகளை பரிசீலனை செய்யும் பொழுது விசேஷமாக கிராம அதிகாரிகள் சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதிகவரி விதிப்பது penalty tax போடுவது போன்ற காரியங்களிலெல்லாம் அவர்களுடைய இஷ்டப்பட்டு போடுவதற்கு “ஒப்பன் செக்” இல்லாமல் ஒரு restriction இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் சர்வேயர்களின் தொகையை அதிகப்படுத்தும் பொழுது கிராம கர்ணங்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடிய நிலைமையிலிருந்து தவிர்க்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

* Sri S. THINAKARASWAMY THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர் 12-5
களே! கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள ஜில்லா p.m.
நிர்வாக மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஜில்லா நிர்வாகம் திறம்பட நடக்கின்றது; ஆனால் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை சற்று பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

உதாரணமாக ஒரு எஜமானர் இயந்திரம் ஒன்று வைத்திருந்தார். அந்த இயந்திரத்தை இயக்குபவரிடம், இந்த இயந்திரத்தை ஒரு முனையிலேதான் இயக்கவேண்டும் என்று ஆக்ஷை கொடுத்து இருந்தார். பலநூற்றாண்டுகளாக ஒரு முனையிலேயே இயக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அதன் பின்னர் திடீரென்று அந்த எஜமானர் மாறினார். ஒரு புது எஜமானர் வந்தார். இவர் அதற்கு நேர்மாறாக ஒரு முனையிலே இல்லாமல் பல முனையிலே இயக்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்தார். ஆகவே அந்த இயந்திரத்தை இயக்குபவரிடம் ஒரு சில கஷ்டங்கள், சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. அதுபோலத்தான் இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் அன்னியர் ஆட்சியிலே பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்று வந்தது. அந்த அன்னியர் ஆட்சிக்காலத்திலே அவர்களுடைய அடிப்படைகொள்கைகளில் முதலாவது இந்த தேசத்திலே வரி வசூலிப்பது. இரண்டாவது அடக்கி ஆளுவது. இந்த இரண்டு அடிப்படைகளிலேதான் ஜில்லா நிர்வாகம் நடைபெற்றது. இந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளை ஒட்டித்தான் நிர்வாக அதிகாரிகளும் அந்த பழக்க வழக்கங்களிலே நீண்ட காலமாக வந்தார்கள். அவர்களுடைய கொள்கை தங்கள் எஜமானர்களாகிய ஆங்கிலேயர்களின் உத்தரவைத் தலையெற்கொண்டு, தங்களுடைய தேசம் என்ற பற்றுதல் இல்லாமல் நிர்வாகம் நடைபெற்றது. அந்த தோரணையிலே நிர்வாகம் நடைபெற்று வந்தது. வெகுசாலமாக அந்தத்துறையிலே பழக்கப்பட்ட காரணத்தாலே அவர்களுடைய மனப்பான்மை, குணங்களெல்லாம் மிகவும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. அதற்கு நேர்மாறாக ஜனநாயக சர்க்கார் ஏற்பட்டவுடனே அவர்களுடைய அடிப்படை திட்டங்களையெல்லாம் மாற்றி வேறு புதிய திட்டங்களை, பழக்கவழக்கங்களை கையாளவேண்டியதாயிற்று. மக்களுடைய அபிவிருத்திக்கு, முன்னேற்றத்திற்கு, சுகூலத்திற்கு என்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அந்தக்காரியங்களை செய்வதற்கான புதிய துறையிலே ஜில்லா நிர்வாகம் அமையவேண்டும் என்று ஜனநாயக சர்க்கார் ஆரம்பித்தார்கள். முன்பிருந்த பழக்கவழக்கங்கள் வேறு, திட்டங்கள் வேறு, இப்பொழுது திடீரென்று வந்திருக்கும் திட்டங்கள் வேறு. ஆனபடியினாலே அவர்களுடைய மனப்போக்கை, பழக்க வழக்கங்களை, குணங்களை மாற்றிக்கொள்வதற்கு சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. அவர்கள் எஜமானர் என்ற தோரணையிலே இருந்தவர்கள். திடீரென்று மக்களுடைய ஊழியர்கள், மக்களுடைய சேவகர்கள், மக்களுக்காக சேவை செய்யவேண்டும், கஷ்டநஷ்டங்களை நேரடியாக அறிந்து, எந்தெந்த காலத்தில் என்னென்ன சங்கடங்கள் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்றனவோ, அப்பொழுதெல்லாம் நேரடி தொடர்புகொண்டு கஷ்டங்களை நீக்கவேண்டும் என்பதுதான் இப்பொழுது உள்ள திட்டம். ஆகவே அப்பொழுதிருந்த திட்டத்திற்கும், இப்பொழுதுள்ள திட்டத்திற்கும் நேர் முரணான நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே புதிய

[Sri S. Thinakaranaswamy Thevar] [13th March 1956]

திட்டத்தை அமுலுக்குகொண்டு வருவதிலே ஒரு சில சங்கடங்கள் ஏற்படத் தான் செய்யும். ஆகவேதான் இன்றைக்கு நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு இந்த நிர்வாகம் திறம்பட நடைபெற முடியாததற்கு ஒரு முக்கிய காரணம். ஜில்லா அதிகாரிகளில் சிலர் புத்திசாலித்தனமாக காலப்போக்கிற்கு ஏற்றாற்போல் திருத்திக்கொள்கிறார்கள் ஒரு சிலர் ஓரளவிற்கு திருந்தி இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் திருந்தவே முடியவில்லை. இந்த மூன்று தரப்பட்ட துறையிலே ஜில்லா அதிகாரிகள் இருக்கின்ற காரணத்தாலே பூரண வெற்றியை நாம் காண முடிவதில்லை. அந்த பூரண வெற்றியை எப்பொழுது காண முடியும்? என்றைக்கு மக்களும், நிர்வாக அதிகாரிகளும் பரஸ்பரமாக “அதிகாரிகள் நமக்காக, நம்முடைய சேஷமத்திற்காக, நம்முடைய நலனிற்காக இருக்கின்றார்கள்” என்று மக்களும். “மக்களின் ஊழியர்கள், மக்களுக்காக சேவை செய்ய கடமைப்பட்டவர்கள்” என்ற மனப்பான்மையை அதிகாரிகளும் கையாளுகின்றார்களோ அன்றைக்குத்தான் ஜில்லா நிர்வாகம் பூரண வெற்றிகாண முடியும். ஆகையினால்தான் இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் திறம்பட நடப்பதற்கு ஒரு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன்.

அடுத்தாற்போல் இன்றைக்கு இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்திலே விசேஷமாக ஒன்று ஞாபகப் படுத்த விரும்புகின்றேன். சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இத்திட்டங்களின் அடிப்படைக் கொள்கை என்ன? உழைப்புத்தான் பிரதானம். உழைப்பைக் கொண்டதான் இந்த தேசம் முன்னேற்றமடையும். உழைப்புத்தான் உண்மையான செல்வம். என்றைக்கு மக்களிடத்திலே உழைப்புத்தான் பிரதானம், உண்மையான செல்வம் என்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகின்றதோ அன்றுதான் இந்த தேசத்திலே உண்மையான செல்வநிலை, சுபிட்ச நிலை ஏற்படும். அது இந்த மூன்று திட்டங்களைத்தான் பொறுத்து இருக்கிறது. இதை அமல் நடத்துவது யாருடைய கையில் இருக்கிறது? நிர்வாகஸ்தர்கள் கையிலே இருக்கிறது. அவர்கள் உண்மையிலேயே மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என்ற மனோபாவத்தோடு உழைப்பின் உண்மையான தத்துவத்தை, மக்களுக்குச் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும். அப்படி எடுத்துச் சொல்வது எப்பொழுது முடியும்? அவர்கள் சகஜமாக மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு சகோதரர்களையோ பழகும்படியான தன்மை எப்பொழுது வருகின்றதோ அப்பொழுதுதான் முடியும். மக்களுக்கும் கவர்ச்சி ஏற்படும். மக்களும் நம்புவார்கள். அப்படியில்லையானால் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்காது. சர்க்கார் எட்டாளவிலே திட்டங்களை போட்டுக்கொண்டு போக வேண்டியதுதான். வெற்றியைக் காணமுடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற அளவிலே வெற்றி இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. 12-13 p.m. இந்த திட்டங்களிலே போதிய அளவு வெற்றி கிடைத்து இருக்கிறது. விசேஷ வெற்றி, எதிர் பார்த்ததற்கு மேலாக கிடைத்து இருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் விசேஷ வெற்றி வேண்டுமானால் அது நிர்வாகத்திலே தான் இருக்கிறது. உதாரணத்தை நான் பார்த்து இருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிலே சமுதாய நலத் திட்டம் நடைபெறுகிறது. மாதத்திற்கு ஒரு முறை எல்லா ஜில்லா அதிகாரிகளும், எப்படி ஜில்லா நிர்வாகத்தை திறம்பட நடத்துவதென்று ஆலோசிப்பதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் ஒன்று கூடுவது வழக்கம். எந்த வகையில் மக்களின் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவருவது, அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு எந்த வழியைக் கையாண்டால் வெகுவாக வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும், என்பது பற்றியெல்லாம் நேரிடையாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்காக, இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்தும் சமயங்களில், ஜில்லா அதிகாரிகள் மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடுகிறார்கள். இந்த அதிகாரிகள் கூட்டத்தை சர்க்கார் எந்த எண்ணத்தோடு நியமித்திருக்கிறார்களோ அந்த எண்ணத்தை இவர்கள் நிறைவேற்றுவதில்லை. சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களிலெல்லாம் இந்த அதிகாரிகள் விசேஷ கவனம் செலுத்துவ

[13th March 1956] [Sri S. Thinakaranaswamy Thevar]

தில்லை. ஏதோ ‘additional work’ என்றுதான் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். எல்லா ஜில்லாக்களிலும், எல்லா இலாகாக்களிலும் அதிக வேலை இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட அதிகாரிகள் இந்தத் திட்டங்களில் விசேஷ கவனம் செலுத்துவதை முதல் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். சர்க்கார் உத்தரவு அப்படித்தான் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களுக்கு பிரதானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இருந்தாலும் கூட, அதிகாரிகள் தங்கள் இலாகாக்களிலுள்ள வேலைகளை முதலில் முடித்துக் கொண்டு இந்தத் திட்ட வேலைகளை சாவகாசமாகச் செய்கிறார்கள்.

ஆகவே திட்டங்கள் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் மக்களை எந்த அளவுக்குப் பக்குவப்படுத்துகிறோமோ அந்த அளவுக்கு வெற்றி கிடைக்கும். உண்மையான உழைப்பு இந்த தேசத்தில் என்றைக்கு வருகிறதோ அன்றைக்குத்தான் உண்மையான செல்வத்தை அடைய முடியும் என்ற மனப்பான்மையை மக்களிடையே புகுத்த வேண்டிய பொறுப்பு நிர்வாக அதிகாரிகளிடத்தில் இருப்பதால், அவர்கள் விசேஷ பங்கெடுத்துக் கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய சிறுநூலையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, ஒவ்வொரு ஜில்லாவின் தலைமைக் காரியாலயமும் அந்த அந்த ஜில்லாவில் இருக்க வேண்டுமென்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இன்று அப்படி ஜில்லா நிர்வாகம் இல்லை. கடலூர் தாலுகாவின் தலைமைக் காரியாலயம் சிதம்பரத்தில் இருக்கிறது. கடலூர் தாலுகா சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினால் அது கடலூரிலுள்ள தென் ஆற்காடு ஜில்லா கலெக்டருக்குப் போகிறது. பிறகு கடலூரிலுள்ள கலெக்டரிடமிருந்து சிதம்பரத்திலுள்ள டிவிஷனல் ஆபீஸருக்குப் போகிறது. அதன் பிறகு தாசில்தாருக்கு அனுப்பப்படும்போது தாசில்தார் கடலூரில் இருப்பதால் கடலூருக்குப் போகிறது. இது போன்ற சங்கடங்கள் இருப்பதால் காலதாமதம் மட்டுமில்லை. பிரஜைகளுக்கு, பொது ஜனங்களுக்கு, காரியங்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடப்பதில்லை. ரெவின்யூ இலாகாவிலுள்ள இந்த மாதிரியான நிலைமை **Religious Endowment** இலாகாவிலும் இருக்கிறது; லேபர் ஆபீஸர்களும் இந்த மாதிரித்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். செங்கற்பட்டு லேபர் ஆபீஸரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் தஞ்சாவூருக்குச் செல்ல வேண்டும். தஞ்சாவூர் லேபர் ஆபீஸரின் காரியாலயம் வேலூரில் இருக்கிறது. இம்மாதிரியாக ஜில்லா மாநில ஜில்லாக்களில் ஆபீஸர்கள் இருப்பதால் கிராம மக்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள இயலவில்லை.

அதிகமாகப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. ஸ்ரீ ஆச்சாரியார் காலத்தில் ரெவின்யூ போர்ட் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், **zonal system** கொண்டு வந்து, **Regional Officers**-ஐயும் டிவிஷனல் ஆபீஸர்களையும் நியமிக்க வேண்டும் என்று ஒரு யோசனை இருந்தது. அரசாங்கத்தின் காரியங்களை நேரடியாகச் செய்வதற்காகவும், அரசாங்க அலுவல்களை சீராக்குவதற்காகவும் வெவ்வேறு போர்டைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற யோசனை இருந்தது. ஆனால் இப்போதுள்ள சர்க்கார் அந்த யோசனையை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்குப் பின்தங்கியுள்ளார்கள்; காரணம் என்ன வென்று விளங்கவில்லை. எங்களுக்குப் பொது மக்களுக்கும் ஸ்ரீ. ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் கருத்து பிரதி பலித்து விளங்குவதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நம் சர்க்கார் முன்வந்தால், அது ஒரு சீர்திருத்தப் பாதைக்கு ஜில்லா நிர்வாகத்தைக் கொண்டுவரும் என்பதை நான் ஐயமில்லாமல் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், ஜில்லாக்களில் ‘ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட்’ களைக் கண்காணிக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீஸர்களை நியமிக்கும்போது, ரெவின்யூ போர்டில் பக்குவப்படுத்தப்பட்டவர்கள் தான் நியமிக்கப்பட

[Sri A. Ratnam]

[13th March 1956]

வேண்டுமென்று கூறி டெபுடி கலெக்டர்களை இந்த உத்தியோகங்களுக்கு நியமிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் சர்க்கார் எந்த சமுதாயத் திற்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறதோ, அந்த சமுதாயம் நன்மையடைய முடியாதபடி முறண்பாடாக வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. ஹரிஜனங்களும் இந்த முறையை எதிர்க்கிறார்கள். கோவாபரேடிவ் ரெஜிஸ்ட்ராரர்களும், கோவாபரேடிவ் டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள மற்ற பட்டாதாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அந்த டிபார்ட்மெண்டில் ஹரிஜன சமூகத்தில் உயர்ந்திருப்பவர்களான பட்டாதாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்த மாதிரியான ஹரிஜன வெல்பேர் போன்ற டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கு மாற்றி அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், எந்த சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறதோ அந்த சமுதாயம் பயனடையும். படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் தகுந்த உத்தியோகங்கள் கிடைக்கும். ஆனால் சர்க்கார் “நிலங்களை பட்டா செய்வதற்கு தகுந்த யோக்கியதாம்சமும் படிப்பும் மற்றவர்களுக்கு இல்லை; எனவே அவர்களை அந்த டிபார்ட்மெண்டில் வைத்திருக்கிறோம்” என்று காரணம் கூறுகிறார்கள்.

நான்கு, ஐந்து வருஷங்களாக, “டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீஸர்” கள் இரண்டு, மூன்று எக்கர் நிலங்களைக் கூட ஜாரி செய்ததோ, பட்டா செய்ததோ கிடையாது; அவர்கள் எந்த விதமான நன்மையும் செய்ய வில்லை. இந்த நிலைமையில் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாய மக்கள் நிலம் இல்லாமல் வாழ்கிறார்கள். பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு பிரிட்டிஷார் ஆண்ட காலத்தில் அவர்கள் தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு இனாமாகக் கொடுத்தார்கள். அந்த நிலங்களில் அந்த விவசாயிகள் ஏதோ பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அதற்கு இப்போது தண்டத் தீர்வை சர்க்கார் வசூலித்து வருகிறார்கள். அந்தத் தண்டத் தீர்வையையும் ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாக அதிகரித்து, முன்பு ரூபாய் 10 வசூலித்ததற்கு இப்போது ரூபாய் 50 வசூலிக்கிறார்கள். இவைகள் விஷயமாக மனுக்கள் அனுப்பினால் கவனிக்கப்படுவதில்லை. மனுக்கள் குப்பைத் தொட்டிக்குச் செல்கின்றன. நிலமில்லாத விவசாயிகள் இந்தத் தரிசு நிலங்களில் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். ரூபாய் 50-க்கு விளைச்சல் இல்லா விட்டாலும் அவர்கள் ரூபாய் 72 தண்டத் தீர்வை கட்டவேண்டும். இது பற்றி தீர்ப்புக் கூறுவதற்கோ, நியாயம் வழங்குவதற்கோ, கனம் அமைச்சர் அவர்களோ, தாசில்தார்களோ, ஆர்.டி.ஓ.க்களோ முன் வருவது கிடையாது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

மேலும், விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் கொடுப்பது, நிலங்களைப் பக்குவப்படுத்திக் கொடுப்பது போன்ற காரியங்கள் சரியாக நடைபெறுவது கிடையாது. ஏதோ அதிகார முள்ளவர்களுக்கும், ஆதிக்க முள்ளவர்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவே தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கப்படுவது கிடையாது.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஜில்லாக்களிலுள்ள எல்லா ஆபீஸர்களும் கூடி அவர்களுடைய ரிபோர்ட்டுகளைக் கொடுக்கிறார்கள். வேறொன்றும் செய்வதில்லை. இரண்டு மணி நேரத்தில் அந்தக் கூட்டங்கள் முடிந்து விடுகின்றன. இரண்டு மணிக்குக் கூடுகிற கூட்டம் மூன்று மணிக்கு முடிந்து விடுகிறது. மதுவிலக்கு சம்பந்தமான ரிப்போர்ட்டைப் படிக்கிறார்கள், கூட்டம் முடிந்து விடுகிறது. அல்லது முதியோர் கல்வி சம்பந்தமாக தாலூகா வாரியாக ஒரு ரிப்போர்ட்டைப் படிக்கிறார்கள், கூட்டம் முடிந்து விடுகிறது, நாங்கள் திரும்பி வந்து விடுகிறோம். ஒரே நாளில் இரண்டு, மூன்று அட்வைஸரி கமிட்டிக் கூட்டங்கள் நடக்கின்றன. ஆபீஸர்களும் பிரதிநிதிகளும் கலந்து ஏதாவது யோசனை செய்வதற்கு நேரமும் இல்லை, சந்தர்ப்பமும் இல்லை; அல்லது அப்படி ஏதாவது கூறினால், சம்பந்தப்பட்ட மெம்பர்களுக்கு அடுத்த கூட்டத்திற்கு Programme அனுப்புவது கிடையாது;

13th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

என்றைக்கு கூட்டம் நடைபெறும் என்ற நாளைக் கூடக் குறிப்பிட்டு எழுதுவது கிடையாது. இந்த முறையில்தான் ஜில்லா நிர்வாகம் நடந்து வருகிறது. அட்வைஸரி கமிட்டிகளும் இப்படித்தான் நடந்துவருகின்றன.

மேலும் ‘ஹரிஜன் வெல்பேர்’ கமிட்டிகளில், ஹரிஜனங்கள் நலத்தில் அக்கறை கொண்டுள்ள என்போன்றவர்களுக்குக் கூட இடம் கிடையாது. ராஜ்ய ஹரிஜன நலக் கமிட்டியிலோ, ஜில்லா ஹரிஜன நலக் கமிட்டியிலோ, என்போன்ற எம். எல். ஏ-க்களுக்கு இடம் கிடையாது. அந்த அளவுக்கு சர்க்காரின் மனப்பான்மையும் அதிகாரிகளின் மனப்பான்மையும் இருந்தால் இந்த நாடு எப்படி முன்னேற்றமடைய முடியும்? நாட்டிலுள்ள மக்களின் நிலையை எப்படி எடுத்துக்கூற முடியும்?

ஜில்லாக்களிலுள்ள “அட்வைஸரி கமிட்டி” கூட்டங்களில் “இவ்வளவு கிணறுகள் வெட்டப்பட்டன, இந்தக் காரியங்கள் செய்யப்பட்டன, இந்தக் காரியங்களுக்காக இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இவ்வளவு பணம் இந்தக் காரியங்களுக்காக செலவழிக்கப் போகிறோம்” என்று கூறுகிறார்கள். “இந்த யோசனைகளை துண்டுப் பிரசுரங்களாக கிராம மக்களுக்கு விநியோகித்தால் அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் நன்கு தெரிந்து கொள்வார்கள், அவர்களும் தங்கள் கடமையை உணர்வார்கள், அவர்களும் ஒத்துழைப்பார்கள், அவர்களும் பயனடைவார்கள்; நாம் பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டு எப்படியோ செலவழித்து விடுவது சரியல்ல, துண்டுப் பிரசுரங்களை கிராம ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்கவேண்டும்” என்று நாங்கள் யோசனை கூறினால் கலெக்டரும் அதிகாரிகளும் அந்த யோசனையை நிறைவேற்றுவதற்குப் பின் தங்குகிறார்கள் என்றால், அதிலே என்ன ரகசியம் இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. அட்வைஸரி கமிட்டியில் எங்களுடைய மெம்பர்கள் இருக்கலாம், திட்டங்களுக்காக பணம் ஒதுக்கப்படலாம்; ஆனால் செல்வாக்கு மிகுந்தவர்களுக்கும், காண்டிராக்ட் முறையில் காரியங்கள் செய்பவர்களுக்கும், அதிகாரிகளிடம் தொடர்பு கொண்டவர்களுக்கும் தான் பண உதவியை பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்களே தவிர, நேரடியாகப் பாட்டாளி மக்களுக்கோ, ஏழை விவசாயிகளுக்கோ கொடுப்பதில்லை. இந்த முறையில் ஜில்லா நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருந்தால் மிக மோசமான நிலைமைதான் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக மெஷின்களுக்கு வரி வசூல் செய்கிறார்கள். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் சுமார் 200 மெஷின்களுக்கு வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. மெஷின்களை இயக்குவதற்காக வரி வாங்கப்படுகிறது. வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று “டிமாண்டு நோட்டீஸ்” கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் பணம் வாங்கும் போது அதற்கு ரசீது கொடுப்பதில்லை. அதே மாதிரி லைசென்ஸ் கொடுப்பதில்லை. கலெக்டரிடத்தில் இதைப்பற்றி கூறினால் ரசீது கொடுப்பதற்கும் லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கும் கூட குமஸ்தாக்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். இந்த மாதிரியான சர்க்கேடான நிலைமையிலிருக்கும் ஜில்லா நிர்வாகம் சீர்படுத்தப்படவேண்டும்.

இந்தக் குறைகளை யெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதிலே சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய யோசனைகளை சமர்ப்பிப்பதற்கு இடம் கொடுத்து ஜில்லா நிர்வாகத்தை சீர்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்வது நாட்டுக்கு ஒரு பெரிய தொண்டு செய்வதாகும். அப்படிச் செய்தால், மத்திய சர்க்காரின் திட்டங்களை சென்னை சர்க்கார் நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும். இந்த விஷயத்தில் சென்னை சர்க்கார் முன் மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI G. GOVINDAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, ரெவினியூ 12-25 மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ஜில்லா நிர்வாக மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ஜில்லா என்ற பெயரில் எங்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவானது நீண்டகாலமாக மதுரை ஜில்லாவிலே புகுந்து கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல

p.m.

[Sri G. Govindan]

[13th March 1956]

வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவின் ஒரு பகுதியிலுள்ள குறைபாடுகளை ஜில்லாக்கலெக்டரிடத்தில் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றாலுங்கூட சுமார் 100 மைல் பிரயாணம் செய்து, அதற்குப்பிறகுதான் கலெக்டரைச் சந்திக்க முடியும். இராமனாதபுரம் ஜில்லாவின் தலைநகரம் அவ்வளவு தூரத்தில் அமைந்திருக்கிறது.

இராமனாதபுரம் ஜில்லாக்கலெக்டரின் இருப்பிடம் மதுரையில் இருக்கிற படியினால், அதாவது மதுரையில் எங்கள் ஜில்லா தலைநகரம் அமைந்திருக்கிறபடியினால் புயல் நிவாரண வேலைகளை கலெக்டரே நேரில் சென்று கவனிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதுமாதிரிமல்ல. தாலுக்காக்களில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் தகவல் கொடுத்து வேண்டுமென்று செய்யமுடியாமல் போய்விட்டது. அங்கங்கே ரயில்வே லைன்கள், தந்திக்கம்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டதால், மதுரை ஜில்லாவிலிருந்து அறிக்கைவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு, வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் சேவை செய்யக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. நமது அரசாங்கத்திடம் நீண்ட காலமாக இந்தக் குறைபாட்டை எடுத்துச்சொன்ன போதிலும் அது கவனிக்கப்படாமலிருக்கிறது. இராமனாதபுரம்ஜில்லாத் தலைநகரத்தைக் காரைக்குடிக்குக் கொண்டு போகலாமா, சிவகங்கைக்குக் கொண்டு போகலாமா என்று சிலர் சொல்லிக்கொண்டு வருவதினாலே இதுவிஷயம் தாமதப்பட்டுக்கொண்டே வருகிறது. இராமனாதபுரம்ஜில்லாவுக்கு என்று ஒரு தலைநகரம் இருக்கவேண்டுமானால் அது இராமனாதபுரத்தில்தான் இருக்க வேண்டும். இராமனாதபுரம் செளகரியப்படுவது என்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்குமானால் முதலுள்ளத்தாரிலாவது அமைக்கவேண்டும். ஏனென்றால், முதலுள்ளத்தாரில் மிகவும் பிற்போக்கு சமூகத்தினர் வசிக்கின்றார்கள். ஆகவே, அந்த இடத்தை ஜில்லாத் தலைநகரமாக்கி விட்டால் அங்குள்ள பிற்பட்ட சமூகத்தவர் முன்னேறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஜில்லாத் தலைநகரம் வெகுதூரத்திற்கப்பால் வேறு ஜில்லாவில் புகுந்துகொண்டிருப்பதால், எங்கள் ஜில்லாவின் பல பகுதிகளில் கவனக்குறைவு ஏற்படுவதோடு, லஞ்ச ஊழல்கள் மலிவதற்கும் ஏதுவாகிறது. ஆகவே ஜில்லா தலைநகரத்தை இராமனாதபுரத்தில் வைக்க வேண்டும், அல்லது முதலுள்ளத்தாரில் வைக்கவேண்டும் என்று ரெவினியூ மந்திரி அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு ஜில்லாவில் எங்கள் ஜில்லாத் தலைநகரம் இருப்பது எப்படி இருக்கிறதென்றால் இன்னொருவர் காலில் விழுந்த மாதிரியாக இருக்கிறது. மதுரையில் எங்கள் ஜில்லா தலைநகரம் இருப்பதைப்பற்றி எங்களுக்கு நெடு நாட்களாக வருத்தம் இருந்துவருகிறது. அந்தக் குறையை நிவர்த்திக்கவேண்டும்.

இராமனாதபுரம் ஜில்லாவிலிருந்து இரண்டு மந்திரிகள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சிலர் சொல்வார்கள். இரண்டு மந்திரிகள் இருந்துதான் என்ன பிரயோஜனம், தலைநகரம் வேறு ஜில்லாவில் இருந்தால், எங்களுக்கென்று ஒரு தலைநகரம் இல்லையென்றால் எங்களுக்கு எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இருப்பதாக நாங்கள் கருத முடியாது. தலைநகரம் எங்கள் ஜில்லாவிலேயே இருந்தால் அல்லவா நாங்கள் தலை நிமிர்ந்து நடக்க முடியும். வேறொரு ஜில்லாவில் எங்கள் தலைநகரத்தை வைத்துக் கொண்டு எங்கள் பெருமைடைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

எங்கள் ஜில்லாவில் உலகம் போற்றும் ராமேஸ்வரம் இருக்கிறது. வட நாட்டுக்காரர்கள் படை படையாக அங்கு வருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டவர்களும் வருகிறார்கள். அப்படி உரும்போது, வட நாட்டவர்கள், எங்களைப் பார்த்து “உங்கள் ஜில்லாவின் தலை நகரம் எங்கே இருக்கிறது? ஏன் உங்களுக்கென்று ஒரு தலைநகரம் கிடையாது?” என்று என்னம் செய்வது போல் கேட்பது எங்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. ஆகவே,

[13th March 1956]

[Sri G. Govindan]

இராமனாதபுரம் ஜில்லாவின் தலைநகரம் இராமனாதபுரத்தில் இருக்க வேண்டும். அல்லது முதலுள்ளத்தாரில் வைக்கவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மீண்டும் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு நடக்கக்கூடிய விஷயத்தைப் பற்றி சொல்லத் தேவையில்லை. உதாரணமாக பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். கணக்கப்பிள்ளை, கிராம முன்சீபு ஆகியவர்களுக்கு நிறைய சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்ய வேண்டும், அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றெல்லாம் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் ஏன் அம்மாதிரி பரிந்து பேசுகிறார்கள் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. பணம் கொடுத்தால்தான் கிராமாதிகாரிகள் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்கிறார்கள். தக்காவி கடன் பெற வேண்டுமென்றாலும், பர்மாவுக்குப் போக பாஸ்போர்ட் வேண்டுமென்றாலும், கிராம முன்சீபின் சிபாரிசு வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அவரிடம் போனால், “எடு பணத்தை” என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக ஏன் சில நண்பர்கள் உருக்கமாகப் பேசுகிறார்கள் என்பதன் அர்த்தம் எனக்குப் புரியவில்லை. வருகிற தேர்தலில் அபேட்சகராக நிற்கும்போது மக்களுடைய வேட்பைப் பெறுவதற்கு கிராமாதிகாரிகளின் தயவு வேண்டியிருக்குமே என்ற எண்ணத்தில் அம்மாதிரி பேசுகிறார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. கணக்கப்பிள்ளையும், முன்சீபும் எங்கேயாவது யோக்கியமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன். 1940-ம் வருஷம் நான் ஒரு நிலம் வாங்கினேன். இன்னொரு பட்டாதாரிபமிருந்து நிலம் வாங்கினேன். நான் வாங்கிய நிலத்திற்கு இன்னும் எனக்குப் பட்டா மாற்றப்படவில்லை என்றால் நிலத்தை வாங்கி 16 வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் பட்டா மாற்றப் படவில்லையென்றால் அவர்சுமையுற்றி நான் என்ன சொல்லுவது? சட்ட சபை மெம்பராகிய என்போன்றவர்களுடைய கதியே இப்படியென்றால், சாதாரண கிராம மக்களுடைய கதி என்னவாக இருக்குமென்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி கிராமாதிகாரிகள் மக்களிடம் நடந்து கொள்ளும்போது அவர்களுக்காக ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் பரிந்து பேசுகிறார்கள் என்றால் அது வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம். ஆகவே, இது விஷயத்தில் அமைச்சரவர்கள் டோக்கி வேண்டும்.

கிராமாதிகாரிகளுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நண்பர் திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் ரொம்ப தயவாகக் கேட்டார். புதுக்கோட்டை தாலுகா ஜமீந்தார் வகையிலே ஒருவர் அங்கு ஹெட்மென் ஆக இருக்கலாம். அவர் லஞ்சம் வாங்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், எங்களுடைய பகுதியிலே லஞ்சம் வாங்குவதைச் சிக்க முடியவில்லை. தயவுசெய்து ஹெட்மென், கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கக் கூடிய மெம்பர்கள் மற்ற இடங்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து பார்க்க வேண்டும். அவர்களோடு நானும் வேண்டுமானாலும் வருகிறேன். மற்ற இடங்களிலும் என்ன நடக்கிறது என்பதை நேரில் பார்த்துவிட்டு அவர்கள் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதையும் பார்க்காமல் யாரோ எங்கோ சொல்லக்கூடியதை நம்பி, கிராமாதிகாரிகளுக்காக ரொம்ப பரிந்து பேசுவதைக் கண்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

தாலுகா நிர்வாகம் இதைவிட இன்னும் கொஞ்சம் விசேஷம். அங்குள்ள குமாஸ்தாக்களுக்கு உண்மையிலேயே சம்பளம் போதாது. மற்ற மெம்பர்கள் சொன்ன மாதிரி சம்பளம் போதாது என்ற ஒரு காரணத்திற்காக லஞ்சம் வாங்குவது என்பது கூடாது. குமாஸ்தாக்களின் வீட்டில் போய்ப் பார்த்தால் 100-க்கு 90 பேர்கள் வீட்டில் மனைவியினுடைய கையில் தங்க வளையலும், கழுத்திலே தங்கச் சங்கிலியும் இல்லாமல் பார்க்க முடியாது. மற்ற தாலுகாக்களில் எப்படியோ, எங்கள் தாலுகாவில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். மாதம் 150 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிற

[Sri G. Govindan]

[13th March 1956]

சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கு சம்பளத்தைத் தவிர சொந்தமாக சொத்து இருந்தும் கூட வீட்டில் போய்ப் பார்த்தால் நகை ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால், குமஸ்தாக்கள் மட்டும் எப்படி நகை வாங்க முடிகிறது என்பது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம். நான் ஏதோ குமாஸ்தாக்களைக் குறை கூறுவதாக யாரும் நினைக்கக் கூடாது. என் பையன் கூட குமஸ்தாவாக இருக்கிறான். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், குமஸ்தாக்களிடையே எப்படி லஞ்சஊழல் மலிந்திருக்கிறதென்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேனே தவிர வேறொன்றும் அல்ல. என்னுடைய பையனுக்குக் கூட மாதம் ரூ. 45 சம்பளம், அது தவிர அலவன்சுகள் கிடைக்கிறது. பொதுவாக குமஸ்தாக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதாது. சம்பளத்திற்குள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமையினால் லஞ்சம் வாங்கத் தலைப்படுகிறார்கள். ஆகையால், சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், அவர்கள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கருணைகாட்டி, அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அதிகச் சம்பளம்கொடுத்தால் லஞ்சம் வாங்கக்கூடிய தன்மை குறைந்துவிடும். குறைந்த பட்சம் அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் ரூ. 100 இருக்கவேண்டும். அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுத்தும் லஞ்சம் வாங்கினால் அவர்களுக்கு தக்க தண்டனை விதிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு இடத்தில் ஜில்லா கலெக்டரோ, பெரிய அதி காரியோ டிவிஷனல் ஆபீசரோ முகாம் செய்தால் அதற்கென்று ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் வசதிசெய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது ரொம்ப மோசமான நிலைமை என்பது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். வெள்ளைக்காரர் ஆட்சி இருந்தபோது ஏதோ நடந்தது என்றால் ஜனநாயக ஆட்சியில்கூட பழைய முறை நீடிக்கிறதென்றால் மக்கள் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. “என்ன சுயராஜ்யம்? லஞ்சம் வாங்கக் கூடிய சுயராஜ்யமாக அல்லவா இருக்கிறது” என்று மக்கள் சலிப்படையக் கூடிய முறையில் மேற்படி முறை இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமை மாறவேண்டும். சுயராஜ்யம், சுயராஜ்யம் என்றால் என் போன்ற ஊழியர் சட்டசபைக்கு வருவதும் தொகுதி வாரியாகவும், ஜாதி வாரியாக வும், பணத்தின் வாரியாகவும் அங்கத்தினர் வருவதும் ஒன்றும் பிர யோஜனம் இல்லை. ஏழை மக்கள் சுரண்டப்படாமலிருப்பதுதான் சுய ராஜ்யமே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. ஆகவே, உண்மையான சுய ராஜ்யம் சரியான முறையிலே வளர்க்கப்பட வேண்டும். ஏழைகள் காப் பாற்றப்பட வேண்டும்.

விற்பனை வரி சம்பந்தமாகப் பேசும்போது, துப்பறியும் வேலை ஜனராக நடக்க வேண்டுமென்று நான் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லி யிருக்கிறேன். மாறுவேடம் பூண்டு விற்பனை வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்று கிறவர்களைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால் நல்ல முறையில் சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய பணம் வந்து சேரும் என்பது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் சர்க்கா ருக்கு வரவேண்டிய பணம் சரியாக வந்து சேராது. அது தவிர விற்பனை வரி உத்தியோகஸ்தரின் நிலையையும் அறிய முடியும்.

புயல் நிவாரணத்திற்காக சர்க்கார் மனமுவந்து கடன் கொடுத்தாலும் சர்க்கார் சிப்பந்திகளால் அது ரொம்ப மோசமான முறையில் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. தாசில்தார் இருக்கக்கூடிய எல்லையிலிருந்து நான்கு மைல்களுக்குமேல் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தால்தான் பிரயாணப்படி உண்டு என்ற முறை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் நான்கு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள இடங்களுக்குச் சென்று அங்குதான் அதிகமான நிவாரணம் அளிக்க முற்படுகிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு நான்கு ஐந்து மைல் வட்டாரத்தில் கொடுக்க வேண்டிய நிவாரணத்தைக் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. காரணம் அவர்கள் பிரயாணப் படி சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையிலேயே இன்னும் ஊழியிருப்பதுதான். பிரயாணப் படி வாங்கும் மனப்பான்மையிலிருந்து அவர்கள் மாறவேண்டும். அதிக தூரத்திலுள்ளவர்களுக்கு புயல் நிவாரணம் கிடைத்து, சமீபத்தில்

[13th March 1956]

[Sri G. Govindan]

இருப்பவர்களுக்கு புயல் நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை யென்றால், இது விஷயத்தில் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதிக தூரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கிறதே என்ற பொருமை எனக்கு இல்லை. இருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலுள்ளவர்களுக்கும் சரி வர புயல் நிவாரணம் கிட்ட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. அதை அரசாங்கம் சரிவர கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு காலா காலத்தில் கடன் கிடைக்க வேண்டும். என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் அவைத் தலைவர் அவர் 12-35 p.m.
களே, எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் எல்லோரும் மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றி பேசும் காலத்தில் முதன் முதலாக இந்த நிர்வாகத்தின் நிர்வாகஸ்தர்கள் அதாவது குமாஸ்தாக்கள் மற்றும் கணக்குப்பிள்ளைகள், மணியகாரர்கள், தலையாரி முதலியவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி பேசி, ஞர்கள். நாங்கள் மட்டும் அவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி பேசவில்லை. சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்கள் உள்பட அவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தாத தினால் லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அங்குள்ள வாழ்க்கைத்தரத்தை பார்த்தாலும் உண்மையாகவே அங்குள்ளவர்களுடைய சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இதை மந்திரி சபை நன்றாக கவனித்து காரியத்தை ஆற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் அமைத்த கமிட்டியே இதைப்பற்றி நன்றாக தெரிவித்து விட்டது. மத்திய அரசாங்கத்தின் ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தைப்போல் சென்னை அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பளமும் உயர்த்தப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிர்வாகத்தின் திறமை குறைந்துவிடும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை நன்கு அறிந்து மந்திரி சபை ஆவன செய்ய வேண்டும். இதைப் பற்றி எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டும் கூறவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிடுகிறார்கள். நாங்கள் சொன்னால் ஏதோ வெற்றி பெறுவதற்காகவும் வோட்டுகள் வாங்குவதற்காகவும் சொல்வதாக இருக்க லாம். நான் சொல்வது சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களே இதைப்பற்றி சொல்லும்போது என் அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இவ்வளவு சொல்லியும் சர்க்கார் கேட்கா விட்டால் நிர்வாகத் திறமையில் ஏதாவதும் குறைவு ஏற்பட்டால் அதற்கு மற்றவர்களின் பேரில் பழி சொல்லக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் எவ்வளவோ சட்டங்களை விவசாயிகளுக்கு செளகர்யமாக செய்து கொண்டு வரும்போது இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலைமையை மட்டும் என் கவனியாமல் இருக்கிறார் என்று கேட்கிறேன். அதனால் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் நல்ல சம்பளம் பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளு வார் என்று நினைக்கிறேன். எல்லோரும் நன்றாக வாழக்கூடிய நிலைமை யில் அவர் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பார் என்றும் அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டு அவர்களிடமிருந்து பணம் வாங்கி இவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று இந்த சட்டசபையில் கேட்போது அரசியல் சட்டத்தில் அதற்கு இடம் இல்லை என்று பதில் சொல்லப்பட்டது. அப்படி இடம் இல்லாவிட்டால் அதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லி, அப்படி அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கா விட்டால் நிர்வாகத்தை திறமையாக நடத்த முடியாது என்று சொல்லி ஏன் பணத்தை வாங்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இன்றைய தினம் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஊழியர்களுடைய சம்பளம் என்ன ராஜ்ய சர்க்காருடைய ஊழியர்களின் சம்பளம் என்ன என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு வேண்டிய பணத்தை வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[Sri M. Palaniyandi] [13th March 1956]

ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி நியமித்த கமிட்டி கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையை நன்றாகப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதன்படி நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தாசில்தாரர்களுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாசில்தார் ஏமெட்டு பிரிக்காக்களுக்கு போய் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. எல்லா பிரிக்காக்களையும் சுற்றி வந்து காரியங்களைக் குறித்த நேரத்தில் செய்ய முடியாது. இப்பொழுது அவர்களுக்கு எவ்வளவோ வேலைகள் இருக்கின்றன, அதாவது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம், தேசிய வளர்ப்பு திட்டம் முதலிய வேலைகள். அவைகளை யெல்லாம் தலைமை ஆபீசில் இருந்துகொண்டு வேலை செய்ய முடியாது. சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து அவர்கள் அந்தந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும், அதற்கு அவர்களுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். கிராம மக்கள் அவர்களிடம் ஆபீசுக்கு வருவது என்பது முடியாது. அதனால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான செலவு ஏற்படும். இப்பொழுது தாசில்தார் 20 அல்லது 30 மைல்களுள்ள சுற்றளவிற்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ஆர்.டி.ஓ.-க்களுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிய வருகிறது. இவர்கள் அவர்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்வதாக இருந்தால் அது முடியாத காரியம். சில சமயங்களில் அவர்களை கேட்கலாமோ கேட்க கூடாதோ என்று கேட்காமல் இருந்து விடுவார்கள். தைரியமுள்ள தாசில்தாராக இருந்தால்தான் கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளுவார். மற்றவர்கள் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதனால் தாசில்தாரர்களுக்கு என்று தனியாக ஜீப் கார்கள் வாங்கிக் கொடுத்து அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து மக்களுக்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் இவ்வளவு நாட்கள் ஒரு மாதத்தில் முகாம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகப்படியான நாட்கள் முகாம் போக வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் அதிகப்படியான நாட்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தால் அவர்கள் நல்ல வேலைகளைச் செய்து முடிக்க முடியும். அதற்கு அவர்களுக்கு சர்க்கார் வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் ரிவினியூ மந்திரியாக வந்து கிட்டத்தட்ட நான்கு வருஷங்களாகின்றன. கனம் அங்கத்தினர்கள் பட்டா மாறுதல்களைப்பற்றி எவ்வளவோ புகார் இதுவரையிலும் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி இதுவரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. பட்டா மாறுதல்கள் நடைபெறுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட பட்டா மாறுதல்கள் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் விநாயகம் அவர்கள் தன்னுடைய தாத்தா காலத்திலிருந்து இன்னும் பட்டா மாறுதல்கள் நடைபெறவில்லை என்று புகார் சொல்லுகிறார். கனம் கோவிந்தன் அவர்களும் அப்படியே சொல்லுகிறார். அதனால் என்ன தெரிகிறது என்றால் பட்டா மாறுதல்கள் விஷயத்தில் கிராம அதிகாரிகள் எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இவைகளையெல்லாம் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது எவ்வளவோ ஐமாபந்திகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. ஆனால் பட்டா மாறுதல்கள் நடைபெறவில்லை. ஒரு கிராமத்தில் நூறு பேர்கள் இருந்தால் சுமார் இருபது பேர்களுக்குத்தான் பட்டா இருக்கும். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் பட்டா மாறுதல் இல்லாமல் இருக்கும். அதனால் இந்த வேலையை துரிதமாக செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பட்டா மாறுதல் வேண்டும் என்று எதற்காகக் கேட்கிறார்கள் என்றால் பல விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதாக இருக்கலாம். அதற்கு

[13th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

பட்டா மாறுதல் இருந்தால்தான் பாங்குகளில் பணம் கொடுப்பார்கள். பட்டா இருந்தால்தான் அந்த விவசாயிக்கு நிலம் இருக்கிறது என்று தெரியும். கடன் வாங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க பட்டா மாறுதல்களை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தீ அணைக்கும் படையை ஜில்லா தலை நகரங்களில்தான் அமைத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் சுமார் நூறு மைல்களுக்குச் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கும். ஒரு கிராமத்தில் ஒரு வீடு தீப்பட்டு விட்டது என்றால் அதை அணைப்பதற்கு தீ அணைக்கும் படை வருவதற்குள் அந்த வீடு சாம்பலாகி விடும். ஆனால் அந்த வீட்டிற்குச் சர்க்கார் கொடுப்பது ரூ. 30-தான். இந்த முப்பது ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு ஒரு வீடு கட்டி கொள்ளவேண்டும் என்றால் அது முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எப்பொழுதோ இந்த ரூ. 30 கொடுப்பதை நிர்ணயம் செய்தார்கள். அதையே இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா? இந்த ரூபாய் முப்பதை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் காலத்தில் தேது, மூங்கில் முதலியவைகள் வாங்க முடியுமா என்பதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ARANGANATHAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட ரிவினியூ மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நில சீர்திருத்த சம்பந்தமாக தலைநகரில் பல உப தாசில்தாரர்களையும் ஆபீசர்களையும் நியமித்த பிறகு கூடுமானவரையில் வேலைகள் நன்றாக நடைபெற்று வருகின்றன. வேலைகளும் சீக்கிரத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன. அது மாதிரம் அல்ல. தாசில்தார்கள் நேரில் சென்று பல காரியங்களைச் செய்து வருவதனால் பல வேலைகள் சீக்கிரத்திலேயே நடைபெற்று வருகின்றன. அவர்களுக்கு வாகன வசதிகள் செய்து கொடுத்திருப்பதனால் அவர்கள் உடனடியாகச் சென்று தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து மக்களுடைய குறைகளை நீக்கிக்கொண்டு வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இது ஒரு நல்ல காரியம்தான்.

நமது மாகாணத்திற்கு பெரிய அதிகாரிகள் வந்தால் அவர்களை பார்ப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி சரியாக வேலை செய்யவில்லை. சென்ற அக்டோபர் மாதத்தில் நமது இந்திய பிரதம மந்திரி அவர்கள் கடலூருக்கு வந்தார். அப்பொழுது அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சென்னை சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் மேல் சபை அங்கத்தினர்களும் சென்றார்கள். அவர்களை பிரதம மந்திரிக்கு எழு அடி தூரத்தில் நிற்கவைத்து இவர்கள்தான் சென்னை சட்டசபை, மேல் சபை அங்கத்தினர்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு அவர் அருகில் சென்று பார்ப்பதற்குக்கூட உரிமை கிடையாதா என்று கேட்கிறேன். பொது மக்கள் அருகாமையில் போகக்கூடிய நிலையில் பொதுஜன பிரதிநிதிகளை நெருங்க விடாமல் இருந்தது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாக இருந்தது. அதனால் இனிமேலாவது அப்படி நடக்காமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதினார்களா, என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் நெய்வேலிக்கு பண்டித நேரு அவர்கள் வந்தார். அப்பொழுதும் இவர்கள்தான் தென்னாற்காடு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், மேல்சபை அங்கத்தினர்கள் என்று சொல்லப்பட்டதையொழிய அவர்களை பண்டித நேருவிற்குப் பக்கத்தில் செல்லவிடவில்லை. இதைப்பற்றியும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நீர்ப்பாசன சம்பந்தமாக பேசும்போது நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அநேகம் வேலைகள் இருக்கின்றன. பல எரிகள் சீரழிந்து தண்ணீர் நிற்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவையையெல்லாம் ரிபேர்

[Sri K. Aranganathan] [13th March 1956]

செய்யவேண்டும் என்று பல தடவைகளில் எடுத்துச் சொல்லியும் இன்னும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. அந்த ஏரியின் ஆயக்கட்டுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் பிடிப்புக்கூட இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றன. அதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை உடனடியாக கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் நூற்றுக்கு 75 ஏரிகள் சுமார் இருபது வருஷங்களாக ரிபேர் செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன. அதனால் அவைகள் எல்லாம் தூர்ந்து போய் விட்டன. தண்ணீர் தேங்க முடியவில்லை. இதைப்பற்றி கேள்வி கேட்டதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார். இதுவரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. ஆயக்கட்டுக்கு வேண்டிய அளவு தண்ணீர் தேங்காமல் இருப்பதால் அந்த ஏரிகளை உடனடியாக ரிபேர் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நல்லான்பிள்ளை பெத்தான், முதலிய கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி சட்டசபையில் பல கேள்விகள் கேட்டும் இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதனால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்த நல்லான்பிள்ளை பெத்தான் கிராமத்திலுள்ள மணியக்காரர் பணத்தை கையாடல் செய்திருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக நூற்றுக்கணக்கான மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அந்த ஜில்லா கலெக்டர் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்வதற்கும் உத்தேசித்திருப்பதாகவே தெரியவில்லை. தாசில்தார், டிபுடி தாசில்தார் முதலியவர்களுக்கு இதைப் பற்றி மனுக்கொடுத்து அவர்களும் இதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தெரியப்படுத்தியும் இதுவரையிலும் கலெக்டர் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக தனியாக விளக்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறேன்.

பல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் தென்னாற்காட்டில் நடைபெறுவதைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. திருநெல்வேலி, சேலம், செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதாது என்று கேட்டாலும் மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செஷுவ செய்யப்படாமல் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளப்படுகிறது. இதற்கு காரணம் என்ன வென்பது தெரியவில்லை. அதிகாரிகளிடத்தில் குறைவோ அல்லது மக்களிடத்தில் குறைவு இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. மக்களிடத்தில் குறைவு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். இருபது வேலைகளுக்கு திட்டம் போட்டும் அதற்கு வேண்டிய பணத்தை முன்கூட்டியே கொடுத்துவிட்டார்கள். அப்படி இருந்தும் அந்த வேலைகள் நடைபெறாமல் போனதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. திண்டிவனம், செஞ்சி முதலிய தாலுகாக்களில் பல அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. எந்த அளவில் பார்த்தாலும் ஒன்றுமே நடைபெற்றதாக தெரியவில்லை. ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதிலும் எந்த விதமான முன்னேற்றம் அடையவில்லை. எஸ்டிமேட் தயாரித்தும் இன்னும் வேலை நடைபெறவில்லை. ரிவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்கும் இஞ்சினியர் டிபார்ட்மெண்டுக்கும் பல தகராறுகள் இருப்பதால் நாம் போடுகிற திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதாக தெரியவில்லை. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாக பந்தமங்கலம் கிராமத்தில் ரோடு போடுவதற்காக ஆயிரம் ரூபாய் கட்டினோம். ஆனால் அந்த கிராமத்தில் போதுமான ஜனத்தொகை இல்லாததால் அந்த ரோடு அவசியம் இல்லை என்று அக்டோபர் மாதம் 31-ம் தேதி உத்தரவு வருகிறது. கிராம மக்கள் முன்வந்து பணம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்து கொடுக்காவிட்டால் என்ன பயன்?

[13th March 1956]

* SRI K. R. VISWANATHAN : Mr. Speaker, Sir, in support- 12-45
ing the Demand, I would like to place the following facts for the p.m.
consideration of the Government.

Sir, the method of appointment of Village Officials requires modification. There are two systems of appointment of Village Officers, viz., the hereditary system of appointment and the non-hereditary system of appointment. Under the hereditary system of appointment, the son, after the death of his father, becomes automatically the Village Officer, whether he is qualified or not, fit or unfit. Either he is a major or minor, he becomes the Village Officer, but, he could not hold the office in any way whatsoever. He requires the assistance of a Deputy. In many villages where the hereditary system is in force, only Deputies are acting and the Village Officers or Karnams are there only for name-sake. They do not know what their job is. They do not even know anything about the village and they do not know their own responsibilities. This kind of outmoded system of appointment should be dispensed with as early as possible. With regard to the non-hereditary system of appointment in these villages, the Revenue Divisional Officer is the appointing authority. He appoints the Village Officials on the recommendation of the Tahsildar concerned. But the matter does not end there. If there are a number of contesting candidates, they go in appeal to the Collector, then to the Board of Revenue and then to the Government. Even Writ Petitions are filed in the High Court with regard to the appointment of Village Officials. In the village, only moneyed people can win through such sort of trials and I think that the amount of money spent over these appeals will easily go to thousands and thousands. I do not know why the Government are adopting such a cumbersome process in regard to the appointment of these Village Officials whereas in the matter of recruitment of Public Servants, from the Police constable to the Secretary to the Government, they are adopting simpler methods. I would request the Government to adopt simpler methods for recruiting Village Officials as whole-time servants of the State. I think the Cabinet Committee which is going into the service conditions of these Village Officers will pay proper attention to this fact and completely change the method of appointment of Village Officers.

Let me congratulate the Government on the fact that they have 12-50
come forward to bring the status of the village officials in the p.m.
estate villages on a par with those in the ryotwari villages. There is a grievance among these estate village officials. In those days when they were estates servants, they were paid a percentage of commission on the kist collections they were making. From the date when the estates were taken over, they were not paid this commission. They have been requesting the Government to pay them the commission. I think the Government will take a favourable attitude on this justifiable request.

[Sri K. R. Viswanathan] [13th March 1956]

Government have recently issued an order regularising the services of the minor irrigation maistries. We welcome the regularisation orders. They have in that order prescribed certain qualifications for the minor irrigation maistries and they have also issued orders with regard to their service conditions. In that order it is stated that the minor irrigation maistries should have passed III form and they have specified some other conditions also. Even though we welcome this Government order, this order brings so much of hardship on some maistries who have put in a service of more than 5 or 6 years and who have not satisfied the requirements of these rules in some respects. I request the Government to consider sympathetically the case of these maistries who have put in a service of more than 5 or 6 years. It seems their pay also has been lowered from Rs. 30 to Rs. 24. It is not commensurate with justice to lower their pay after they have put in a service of more than 5 or 6 years. So, with regard to the service conditions of these maistries who have put in a sufficient number of years of service, I request the Government to consider their case sympathetically.

Lastly, let me say a few words about the administration of the temples in the State. This Department, viz., Hindu Religious and Charitable Endowments Department is comparatively a recent creation for the better management of the affairs of the temples. Of course, the Department has done well during the few years of its existence to keep watch over the finances of the temples and their proper utilisation through appointment of trustees and executive officers. I wish better and efficient control is exercised by the Department over those responsible for the administration of the temples. Sir, the Government is adopting a lukewarm policy in regard to the control of the temples with hereditary trustees and muts. The hereditary trustees and muts are squandering the properties and income of the temples for their own selfish ends. The poorly-paid temple executive officers. . . .

3 SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் பிரேரித்திருக்கும் மானியத்தின் மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். புயல் நிவாரணம் அளித்து வருகின்ற ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் எந்த முறையில் நடந்து வருவாரோ அந்த முறையில் நடந்து வருகின்றாரே தவிர தாம் ஒரு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் என்ற முறையில் நடக்கவில்லை. இது விஷயம் ஜில்லா தலைமை அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சரியான நடவடிக்கை இன்னமும் எடுக்கப்படவில்லை.

1956-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ 2-வயில் நடந்த தேவங்குடி பொதுக்கூட்டத்தில், கூட்டம் முடிந்த பின்புதான் புயல் நிவாரணத் தொகை கொடுக்கப்பட்ட முடியும் என்று சொல்லி, கூட்டம் முடிந்த வரையில் காத்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அங்கே இருக்கும்போது ஏதோ நியாயமாக நடப்பதுபோல நடக்கிறார்களே தவிர, நாங்கள் எல்லோரும் இங்கே சட்டசபைக் கூட்டத்திற்கு வந்த பின்பு ரெவின்யூ உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி நடக்கிறார்கள். நூறு ரூபாய் அளிக்க முதலில் பத்து ரூபாய் தருகிறார்களா என்று பேசிக் கொண்டே இதர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. இந்த அளவிற்கு

[Sri P. Venkatesha Sholagar]

லஞ்சம் தலைவிரித்தாடினால், இதன் கதி என்ன ஆகும் என்றுதான் தெரியவில்லை. கிராமத்திற்குப் போய் வசித்தால்தான் இது தெரியும். நியாயமாக ஜனங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளை அதிகாரிகள் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தஞ்சை ஜில்லாவில் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்குப் பலர் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போடுகின்ற மனு காலா காலத்தில் விசாரிக்கப்படுவதில்லை. முன்பு கொண்டு வந்த சட்டம் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை நீடிக்காவிட்டால், அல்லது அது காலாவதி ஆவதற்குள் வேறு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவிட்டால், பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள். அவர்கள் வெளியேற்றப்படாமலிருக்க, கலெக்டரிடம் இருந்து ரிப்போர்ட்டு வரவழைத்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, several hon. members who have spoken before me have discussed the subject of district administration in its various aspects threadbare and there is nothing left for me to speak about it. On this occasion, however, I would like to submit to the Government one or two facts and my request is that the Government should not brush them aside as mere platitudes or truisms. 12-56 p.m.

Sir, it is a well-known fact and a fact which has been accepted on all hands that one of the contributory reasons for the unsatisfactory district administration in our State is the bigness of the area comprised in a district. It is not surprising if we find that most of our districts are so vast in area that they are even comparable to some of the States in European countries. For instance, the country of Switzerland or for that matter some of the Balkan States are as big as some of our districts like Tanjore or South Arcot. Therefore, I would like to submit to the Government that they should appoint a committee for the reorganization of the districts, as they have appointed a commission for the reorganization of the States. No doubt by appointing a commission for the reorganization of the States the Union Government have disturbed the hornet's nest. I do not think that will be the State of affairs if State Government appoint a Committee for the reorganization of the districts.

I would like to point out another aspect of the district administration and that is about the discretionary grants that are placed at the disposal of the Collectors. Sir, if we peruse the Budget Memorandum, we find that the Budget Memorandum catalogues the purposes for which the discretionary grants may be used. It says :

" the construction and improvement of public baths and bathing places, culverts and bridges on village cart-tracks, wells or other sources of drinking water for the poorer classes, the provision and maintenance of playgrounds for village elementary schools, burial and burning grounds, contributions for the relief of poor people on the outbreak of plague and other sudden calamities and rewards to private individuals for specially meritorious conduct."

[Sri M. Jagannathan] [13th March 1956]

If we look at the budget figures, the revised estimate for 1955-56 shows that there is an allotment of Rs. 35 lakhs under the discretionary grants head, whereas the budget figures for the next year shows a sum of Rs. 33 lakhs. There is a sudden decrease in this allotment. No one knows the reason for this reduction.

1 p.m. When we look at the multiplicity of purposes for which the discretionary grants are supposed to be used by the Collector and at the same time the gross inadequacy of the funds placed at his disposal, we are tempted to arrive at the conclusion that it is all nothing but a show. Each Collector would be having a paltry sum at his disposal which may not be sufficient for the purposes for which it is intended.

Sir, since the time at my disposal is short, I would like to advert to one or two local problems even at the risk of being misunderstood as displaying a parochial outlook. Regarding that aspect of the district administration which pertains to taluks, I wish to point out that the taluk office located in my place, Tindivanam, suffers from several serious setbacks. For instance, it is under-staffed and overworked. No doubt in these days of 'Five-Year Plans and Nation-building activities', work in the taluk office is getting multiplied. It is increasing every year but we find that the *status quo* is maintained so far as the strength of the staff in the taluk office is concerned. The result is that the work turned out by the taluk office clerks suffer not only in quality but also in quantity. I would request the Hon. the Minister to leave no stone unturned to see that the staff in the taluk office is strengthened. This is so not only in Tindivanam but in other taluk offices as well. Work in those offices also is increasing every year. The strength of staff must be increased if those offices are really meant for catering to the needs of the general public.

Hon. Members were referring to local development works that are being undertaken. I understand that the expenditure incurred by the Government on account of these works are debited to the Head—District Administration. Local development work in my taluk particularly is not worth mentioning, though the local people have come forward to contribute large sums of money—to the tune of several thousands of rupees. The Collector has not taken any steps to start any works worth mentioning. For instance, a couple of years ago, in a village called Sathemangalam and another place called Kaduvetti, the people of the place contributed about 500 rupees and asked the Collector to construct a small pathway to connect the two villages but even to this day, no steps have been taken in this regard. The people are complaining that this particular item of work has been long delayed. That is not the only case in this part of the district alone. There are many others in Tindivanam taluk, as was pointed out by the hon. Member, Mr. Aranganathan, and one such is Pandamangalam. The Hon. the Minister for Revenue should call for a report in this matter from the Collector.

[13th March 1956]

Mr. SPEAKER: The hon. Member's time is up. Mr. Dharmalingam will now speak.

SRI M. DHARMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்களில் பலர் ஜில்லா நிர்வாகத்தில் நடக்கின்ற அநேகக் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மனுக்கள் கொடுத்தால் பல மாதங்கள் தாமதமாகின்றன. சீக்கிரத்தில் எந்த விஷயமும் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை மாறவேண்டும். பொது மக்களின் மனப்பான்மையும் கொஞ்சம் மாறவேண்டும்.

ஒரு நாய் சோத்தைத் திருடுகிறது என்றால், அந்த நாய்க்குப் போட வேண்டிய சோறு போடப்படாததுதான் காரணம். அதேபோல் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குப் போதுமான ஊதியத்தை நாம் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான் காரணம். என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய கோரிக்கைகளை நாம் சரிவர கவனிக்காததினால் தான் இன்றைக்குப் பல மாதங்கள் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

பசி பசி, என்றும் அலையும் பல்லுப்போன கிழவிக்குப் பவுடர் பூசி குமரி ஆக்கிவிட்டேன் இனி நீ பட்டினி இன்றி வேலை செய்து சாப்பிடு என்பது போல், வயிற்றுக்குச் சாப்பிட சோறு இல்லை, எம் குழந்தை குட்டிக்குச் சோறு போடப் போதுமான சம்பளம் எனக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிற என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு உங்கள் பிள்ளைகள் படிக்கச் சலுகை அளிக்கிறோம் அதுவே போதும் என்று சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது. மாகாணச் சர்க்காரில் வேலை செய்யும் N.G.O. இருக்கக்கூடிய ஸ்தலத்திலேயே இருந்துகொண்டு, இவர்கள் செய்கின்ற வேலையையே செய்கின்ற மத்திய சர்க்கார் குமாஸ்தாக்களுக்கு 50 ரூபாய் சம்பளம் என்றால் 55 ரூபாய் அலவன்சு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மாகாணச் சர்க்காரில் வேலை செய்யும் N.G.O. குமாஸ்தாக்களுக்கு நம் சர்க்கார் கொடுக்கும் சம்பளம் 45 ரூபாய், அலவன்சு 22 ரூபாய் இதனால் 38 ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே இதை சரிசெய்து தன் வருவாயை அதிகரித்துக்கொள்ள வேறுவிதமான வழிகளில் குறைந்த பணத்தை சம்பாதிக்க முயற்சிக்கிறார்கள். ஆதலால், மாமூல் லஞ்சம் முதலியவைகளை நிறுத்தவேண்டுமானால் மாகாணச் சர்க்கார் N.G.O.-க்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் N.G.O.'s சம்பளத்தைப் போலும், அலவன்சைப் போலும் மாகாணச் சர்க்கார் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மேலும் திருமலை திருப்பதி கிராமங்களைச் சேர்ந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு முன்பு 30 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 1950-ல் சர்க்கார் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டவுடன் அவர்கள் வாழ்க்கை நிலை உயர்த்தப்படும் என்று நாங்கள் நம்பினோம். அதற்கு மாறாக அவர்களுக்கு 11 ரூபாய் சம்பளம் என்று இவர்கள் நிர்ணயித்து கொடுத்து வருகிறார்கள். 56 வரைக்கும் அவர்கள் 11 ரூபாய் தான் வாங்கினார்கள். இவர்கள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்றால் இது யாருடைய குற்றம்? இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களிடம் சொன்னபோது, அவர் கருணையோடு, 1956-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்துதான், அவர்களுடைய சம்பளம் ரயத்வாரி கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உள்ள சம்பளம் போலக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டதாக தெரிவித்திருக்கிறார். ஆனால் இன்று வரைக்கும் அவர்களுக்கு தேவஸ்தானம் கொடுத்துவந்து தற்போது நிறுத்தப்பட்டு கொடுக்கப்படவேண்டும் எனக் கோரும் தொகை இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. உடனடியாக அவற்றைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று

[Sri M. Dharmalingam] [19th March 1956]

கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லாஸ்ட் கிரேட் ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் 18 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இது நியாயமே இல்லை. இதனை உயர்த்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் எல்லாம் அனுதாபத்தோடு கவனிக்கப்படவேண்டும்.

கடைசியில் எஸ்டேட்டுக்களில் பத்து வருஷம் இருபது வருஷமாக வேலை பார்த்து வருகின்றவர்களை இன்றைக்குச் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை பாஸ் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமே இல்லை. காடு வா வா என்று அவர்களை அழைக்கிறது. வீடு போ போ என்று அவர்களைப் பிடித்துத் தள்ளுகிறது. இந்த வயதில் அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை பாஸ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆகவே பத்து வருஷ சர்வீசுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் விலக்கு அளித்து, சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை அவர்கள் பாஸ் செய்யாவிட்டாலும்கூட அவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கார் காரியாலயத்தில் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான ஸ்தானம் கொடுக்கப்படவில்லை. முன்பு சி.ஆர். காலத்தில் ஹரிஜன வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் 15% கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது கடைபிடிக்கப்படவில்லை. எங்கோ யாரோ ஒருவர், இருவர் தான் இன்றைக்கு வேலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் ஒரு இடத்தில் பத்துப் பேர்களை வேலை செய்தால் அங்கே ஒரு ஹரிஜன் வேலை செய்யவேண்டுமென்று உத்திரவு போடவேண்டும். பொதுவாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். அரசாங்கத்தில் லஞ்சம் எதுவுமே வாங்காமல் உண்மையாக உழைக்கின்ற ஊழியர்களும் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir. There seems to be some difference in the time shown by the three clocks in the hall. The clock just opposite to you shows 1:12 and those on your right and left show 1:10. That is the reason why the previous speaker was objecting to when his time was shortened. Will you kindly have the clocks rectified immediately, Sir?

TEMPORARY CHAIRMAN (Sr. K. UPPI) : The office will take care of the clocks hereafter. We will try to rectify it as far as possible.

* SRI V. BALAKRISHNAN : தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகத்திலிருக்கும் கஷ்டங்களைப்பற்றி விவரித்து இங்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒப்பாரி வைத்து அழுது இருக்கிறார்கள். சட்டம் இடம் கொடுக்குமானால், கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கழுத்தில் கையைப் போட்டுக்கொண்டு கட்டி அழுவதான் தயாராக இருக்கிறேன். இங்கே நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளைப்பற்றி மெம்பர்கள் குறிப்பிடும்போது எல்லாம், லஞ்ச ஊழலாக இருப்பதாகத்தான் சொன்னார்கள். இது வாஸ்தவம் தான். லஞ்ச ஊழல் நம் ராஜ்யத்தில் வளர்கிறது, பெருகிறது, பரவுகிறது, ஒங்கி வளருகிறது. இந்த லஞ்ச ஊழல்களுக்கு சர்க்கார் சிப்பந்திகளைமட்டும் குறை சொல்லமாட்டேன். இங்கு இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் உள்பட, மேன்மைதங்கிய நம் கவர்னர் உள்பட, கீழ்த்தர N.G.O-கள் உள்பட இந்த லஞ்ச ஊழல்களுக்கு பொருப்பாளிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த லஞ்ச ஊழல்களைப்பற்றி தைரியமாகச் சொல்லுவேன், விவரமாகவும் சொல்லுவேன். ஆனால் சில காரணங்களுக்காக இங்கே சொல்ல முன் வரவில்லை. பயம் என்ற காரணமல்ல. கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த லஞ்ச ஊழல்களைத் தடுக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்பட்டால், இரவு நேரத்தில் அந்தரங்க கூட்டம் ஏற்படுத்தினால் இங்கு இருக்கும் லஞ்ச ஊழல் எந்தெந்த முறையில் ஏற்படுகிறது நடக்கிறது என்பதைப்பற்றி, அவர்களுக்கு தெளிவாக என்னால் எடுத்துச் சொல்ல முடியும் அதை அவர்கள்

[13th March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

தெரிந்துகொண்டு, ஒரு corruption enquiry committee ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் லஞ்ச ஊழல் போக்குவதற்கு திட்டவட்டமாக வேலை செய்ய உதவியாக இருக்கும். இந்த லஞ்ச ஊழலானது, சைனாவை, சியாங்கே ஷேக் காலத்தில் எந்த போக்குக்கு கொண்டுவந்தோ, அந்த போக்குக்கு நாட்டை தாரமாக கொண்டுவந்ததென்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இப்போக்கை தடுக்க மாற்று விஷயங்கள் என்றும் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் ஜகன்னாதன் அவர்கள் சொன்னது போல், லஞ்ச ஊழலுக்குக் காரணம், ஜில்லாக்கள் எல்லாம், விஸ்தாரமாக பரந்து இருப்பதால்தான். தற்போதுள்ள ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் 10 லட்சம் ஜனங்கள் அடங்கிய பகுதிகளாகப் பிரித்து நிர்வாகம் செய்தால் லஞ்ச ஊழல்கள் ஒரு வகையில் குறையலாம். புதுக்கோட்டை ராஜ்ய சமஸ்தானத்தின் நிர்வாகத்தை நன்கு அனுபவித்தவன். அந்த சமஸ்தான நிர்வாகத்தில் பங்கும் கொண்டிருக்கிறேன். அங்கு ஒரு பட்டாரியாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன். அங்கு இருக்கும் நிலைமையையும், இப்போது இருக்கும் நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, லஞ்ச ஊழல்களுக்கு முக்கிய காரணம், இப்போதிருக்கும் ஜில்லாக்கள் ரொம்ப பெரிதாகவும், விஸ்தாரமாகவும் இருப்பதால்தான். மற்றும், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை அணுக முடியாமல், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுடைய ஆபீசுக்குப் போய் உத்திரவுகள் வாங்க நூறு மைல்களுக்கு மேல் போக வேண்டி இருப்பதால், லஞ்ச ஊழல் ஏற்பட எதுவாக இருக்கிறது. கீழ் உத்தியோகஸ்தர் நினைத்தபடி செய்ய இடம் ஏற்படும். ஸ்விட்ஜர்லாண்டில் canton வாரியாக பிரிக்கப்பட்டு, அதிலே 2½ லட்சம் ஜனத்துகை இருக்கும்படி செய்து, அங்கே ஒரு மந்திரி சபையும், சட்ட சபையும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ராஜ்யங்களே மிக மிக சிறியவை. அமெரிக்காவிலும் அட்டானிய, கொடுக்கப் பட்ட பல சிறிய state-கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதே போல், நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பெரிய ஜில்லாக்கள் ஒவ்வொன்றையும் மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்து, அவைகளுக்கு தனித்தனி நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தினால், நிச்சயமாக லஞ்சம் ஒழிப்பது சாத்தியமாகும்—இதுவே முதல்படி.

இந்த நிலையில், ஜில்லா தலைமை அதிகாரிக்கு தற்போது கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் பேப்பர்கள் பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில், அந்த அதிகாரிகளுக்கு ஆயிரம் பேப்பர்களுக்கு மேல் பார்க்கவேண்டியதில்லை. இப்போது அவர்கள் 10 ஆயிரம் பேப்பர்கள் பார்க்கவேண்டியதாக இருப்பதால், அவைகளை சரிவர பார்க்க முடிவதில்லை. அதனால் கீழ் அதிகாரிகளை அந்த பேப்பர்களை பார்க்கும்படி செய்கிறார்கள். இந்தக் கீழ் அதிகாரிகள், குமாஸ்தாக்கள், அநேகமாக, இப்படி பேப்பர்கள் குமிய குமிய, அதைப் பார்க்க முடியாது திரை வேண்டியதாக இருக்கிறது. பேப்பர்கள் அதிகமாக சேர்ந்துவிட்டால் தங்கள் மேல் குற்றம் சாட்டுவார்கள் என்று நினைத்து, பேப்பர்களை கிழித்துவிடுகிறார்கள், வேண்டுமென்றால் இதை ருசு செய்கின்றேன். உதாரணமாக என்னுடைய பகுதியில், பணக்காரர்களுக்கும், கிராமவாசிகளுக்கும் தண்ணீர் தகராறு இரண்டு வருஷங்களாக இருந்து வந்தது. இந்த இரண்டு வருஷங்கள், விவசாயிகள் கொடுத்த மனுக்கள் எல்லாம், மேலதிகாரிகளுக்கு போக ஒட்டாமல், பணக்காரர்கள் தங்கள் செல்வாக்கை உபயோகித்து, குமாஸ்தாக்களைக் கொண்டு, அம்மனுக்களை கிழித்து விட்டார்கள். கடைசியாக விவசாயிகள் 15 ரூபாய் சிலவு செய்து எனக்கு தந்தி கொடுத்து, சப்-டிவிஷனல் ஆபீசருக்கு நான் தந்தியை அனுப்பி அந்த தந்தியை வைத்துக்கொண்டு நேரடியாக வந்து பார்த்த பிறகு விவசாயிகளுக்கு விமோசனம் ஏற்பட்டது. இப்படி நடந்ததைத் தெரிந்து, பணக்காரர் என்னிடத்திலே வந்து, விஷயத்தைச் சொல்லி, நாங்கள்தான் அவ்விதம் மனுக்களை மேலதிகாரிகளுக்குப் போகாமல் செய்தோம், இருந்தாலும் நியாயமாக சர்க்கார் எங்கள் நிலங்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி செய்யட்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகையினாலே, எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒரு பிரதேசம் சிறிதாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு நிர்வாகம் அங்கு ஒழுங்காக நடக்கும், ஜனங்களுக்கும் நல்ல சௌகரியங்கள் ஏற்படும், மேலதிகாரிகள் சரியானபடி control exercise செய்ய முடியும்.

[Sri K. Madhavan Nambiar] [13th March 1956]

തെങ്ങനെയാണെന്ന് നിയമിച്ചു. ഇതൊക്കെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ധനസ്ഥിതി മോശമായതുകൊണ്ടാണ് അനുവദിക്കാത്തതെന്ന് കരുവക്കു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ യാതൊരു പണച്ചെലവുമില്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതെങ്കിലും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുമോ? കോൺഫിഡൻഷ്യൽ ഫൈൻ സൂക്ഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ പറ്റി വലിയ ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുനിമിത്തം പല തടവുകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പാദശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും സേവ ചിട്ടിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത ആളുകളെക്കുറിച്ച് ഭേദകരമായ കുറിപ്പുകൾ എഴുതിവെക്കണമെന്ന് വലിയ ആക്ഷേപമുണ്ട്. കഴിഞ്ഞുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കോലിയുണ്ടുള്ള നിഷ്കർഷയ്ക്കു മേലുദ്യോഗസ്ഥനെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്ന ചുള്ള സാമർത്ഥ്യമാണ് ഉദ്യോഗക്കയറ്റത്തിന് മറ്റൊരു പലപ്പോഴും അടിസ്ഥാനമായിത്തീരുന്നത്. അറിഞ്ഞു മിനക്കടത്ത കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവർ എത്ര സമർത്ഥന്മാരും സേവനോത്സുകരായിരുന്നാലും, അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. വിശേഷിച്ചു സ്ത്രീകളാണ് ഈ സമ്പ്രദായംകൊണ്ട് കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്നവർ. മുൻപ് കിട്ടിയ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അങ്ങനെയെങ്കിലും കീഴിലുള്ള ചില സ്ത്രീകളെ വശപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി വളരെ കത്സന്ധ്യ ആക്ഷേപാർഹമായ നടപടികൾ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതിന്നു എനിക്കുതന്നെ നേരിട്ടിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ അനവധിയുണ്ട്. വിശദവിവരങ്ങളറിയാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ അടുത്തടുത്തുള്ള പലതും സ്വകാര്യമായി അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. തങ്ങളുടെ ഇംഗിതത്തിനും തന്ത്രത്തിനും കീഴടങ്ങാത്ത സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് ഭേദകരമായ കുറിപ്പുകൾ എഴുതിവെച്ചു പകരംകൊടുക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അങ്ങനെയാണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും അതരം ആക്ഷേപങ്ങൾ ധാരാളം കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വെറും പരമാർത്ഥ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ പേഴ്സണൽ ഫയൽ ഏല്പാട് തന്നെ നിർണയമെന്നുവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പണച്ചെലവൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. ആരും ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. അവധി വ്യവസ്ഥകളിൽ കുറെ അയവു വരുത്തണമെന്നുവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. നല്ല മാസത്തിൽ കൂടുതലായാൽ അവധിക്കു അവകാശമില്ലാതെപോകുന്നുണ്ട് ഇന്ന്. അതു കുറെ അയവുവരുത്തി നല്ലമാസത്തിൽ കൂടുതലായാലും അവകാശപ്പെട്ട അവധി കണക്കുകൂട്ടി കണയെടുക്കുന്നതിന്നു അനുവദിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എൻ.ജി.കെ.മാരുടെ യൂണിയൻ അംഗീകാരം നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്ന് അവരുടെ യോഗങ്ങളിലും മറ്റും പുറമേയുള്ളവർ പങ്കെടുക്കാൻ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട് നിയമം. നിയമസഭാ സാമാജികന്മാരെപ്പോലും പങ്കെടുക്കാനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ഈ നിയന്ത്രണങ്ങളെല്ലാം നിഷിദ്ധമാണെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ലെജിസലേഷൻ കൺസെലിറ്റ് പ്രതിനിധിയും അനുവദിക്കണമെന്ന ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഭരണം നന്നാക്കണമെങ്കിൽ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മന്ദഗതിയും സ്വതന്ത്രമായും ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. താഴ്ന്ന ജീവനക്കാർക്കിടയിൽ ഏതെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള ആവലാതികളാണ് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് വറുത്തുടഞ്ഞിയാൽ അവസാനിക്കുകയില്ല. പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകളിൽ സമൻസ് നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സഹകരിക്കുന്നില്ല എന്ന കരാവലാതി പെരുകിയിട്ടുണ്ട്. പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകളുടെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചില കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ സഭയും അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല.

1-28
p.m

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: In the Demand for District Administration I was looking with thirsty eyes with regard to the development of Laccadives and Amindivi islands. I am sorry to find that the allotment for this which was last year, fixed at Rs. 4,48,100 has been reduced to Rs. 4,38,100 this year. That means a reduction of Rs. 10,000. A provision has been made for hiring steamers for inspection of the islands to the tune of Rs. 15,000. I would submit that ours is a Government which do not take pains to learn from experience. Three months back a midwife had been sent to look after the needs of the women of that island. But unfortunately she was not in a position to reach the

[13th March 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

island and she had to struggle in the sea for the motor-boat in which she was travelling was not able to reach the island and she had to return back after one month to the place from which she started. The most inevitable thing with regard to the island is the provision of steamer facilities for going to the island. That is not to be seen here. At the time when His Excellency the Governor visited the island and when the Union Jack was flying there, it was stated on the floor of the House that all these things would be taken into consideration and necessary action would be taken. It was stated that necessary amenities to the islanders would be provided for. But it is regrettable to note that those assurances were not put into practice.

I would like to say something about the administration of the Malabar Tenancy Act. In the detailed Budget estimates under the Head "District Administration and Miscellaneous", a sum of Rs. 2,21,100 has been provided for settlement of fair rent and record-of-rights operations under Malabar Tenancy Act. In the Malabar Tenancy Act of 1951, there was a provision for the maintenance of a record-of-rights. Though that provision has been removed from the Act, yet provision is made in the budget for record-of-rights operations. The old headings are simply copied without looking into the Act.

The Hon. Minister for Revenue and the Government of Madras are aware that 19th of March 1956 is a very critical day for the tenants of Malabar. It is provided in the Act that all other arrears of rent will be wiped off, if the tenants pay to their landlords the entire rent due for six agricultural years within the time specified in the Act or within such further time as the Collector may allow. The Collector of Malabar has given one such extension, and the period is coming to a close. The tenants are not in a position to pay the rent due for six years. I have made a representation to the Government. Let the Government see that the poor tenants are not dragged to the Courts, especially when the reorganization of the States is impending and the people of Malabar are at the fag end of their existence in the composite State.

Coming to the temples in Malabar, executive Officers are appointed to certain temples. Some cases have come to my notice in which the Executive Officers are making illegal collections from the tenants, and they do not even issue receipts. Madras whose duty is to clean the temples and Ambalavasis or Variers whose duty is to pluck flowers and supply them for bedecking God and for performing pujas in the temple are given some lands. They are allowed to take the produce from those lands as a remuneration for the services they render to the temple. I understand that certain Executive Officers have intimidated these people and have even taken lease of the land in their favour. These are things that have got to be enquired into. I submit that the Government are not taking seriously the administration of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [13th March 1956]

There is a temple known as the Parichinikkadvau Temple in Talliparamba Firka. The Manager of that temple has appealed to the High Court against the judgment of a lower Court. Because he has appealed, it does not follow that the judgment of the lower Court should not be implemented. Even now Harijans are not allowed to enter that temple in spite of the lower Court's judgment that they can enter. This is due to the fact that the Manager brought some of the officers to the spot and influenced them. I can prove this with documentary evidence. But as I have not got the documents with me at present, I refrain from saying that I can prove this with documentary evidence.

Then I come to the need for standardisation of weights and measures. There is what is known as patta para in Malabar. Ten seers constitute one para, but some landlords are using a measure of twelve seers as equivalent to a para for realising their rent. Even after our country has become a democratic country and there is government by law, some of these feudal chieftains are using illegal or illicit measures for the realisation of their rent. They have got their own weights and measures and not the standard weights and measures. I request the Government to see that false weights and measures are put an end to.

The last point on which I wish to speak is about the amsa cutcheries or village offices in Malabar. These village office buildings are not even thatched properly and they are not maintained in a proper condition. There is nobody to look after them. So some Village Officers are conducting business in their own houses, but the Harijans cannot enter those houses. The Village Officers should work in a place to which all people have got access. So the village office buildings should be properly maintained. The provision of such amenities, even though they are of a very minor nature, will go a long way in improving the administration of this State.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri K. UPPI): The House stands adjourned till 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

13th March 1956]

APPENDIX.

[Vide item IV on page 478 supra.]

REPORT OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS
ON THE ACCOUNTS OF THE STATE OF MADRAS
FOR THE YEAR 1951-52.

COMPOSITION OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS, 1955-56.

(Constituted on the 21st March 1955.)

Chairman

Dr. K. B. MENON.

The Hon. Sri C. S.
Sri A. APPU.

or Finance (ex-officio).

Sri K. P. GOPALAN.

Dr. U. KRISHNA RA

r 1955).

Sri KUNHI MUHAMM

Sri Y. MANJAYYA SH

Sri N. MOUNAGURUS

Sri N. K. PALANISW.

Sri C. R. RAMASWAM

Sri A. RAMASWAMI T

eptember 1955).

Sri V. S. SIVAPRAKA

Sri M. P. SUBRAMANIAM.

Sri R. V. SWAMINATHAN.

Sri S. P. THANGAVELU.

Sri K. R. VISWANATHAN.

Secretariat.

Sri T. HANUMANTHAPPA—Secretary.

Sri A. MANICKAVELU—Assistant Secretary (till the 31st December 1955).

Sri G. M. ALAGARSWAMY—Assistant Secretary (from the 1st January 1956).

PART I—REPORT.

I

INTRODUCTION.

I, the Chairman of the Committee on Public Accounts, having been authorized by the Committee to submit the Report on its behalf, present this Report on the Appropriation Accounts, 1951-52 and the Audit Report, 1953, and the Finance Accounts for the year 1951-52 of the composite State of Madras.

[13th March 1956]

2. The Committee on Public Accounts for the financial year 1955-56 was constituted on the 21st March 1955. Till last year, the Secretary to Government in the Finance Department was the Secretary to the Committee on Public Accounts. But in December 1954, the Rules of Procedure of the Assembly were revised so as to be generally in conformity with the practice in the Lok Sabha and certain State Legislatures, and accordingly the Secretary to the Assembly has become the Secretary to the Committee on Public Accounts and the work connected with it has now devolved upon the Legislature Secretariat.

3. The Committee, at its meeting on the 27th August 1955, adopted a motion of thanks to Sri T. A. Varghese, I.C.S., Secretary to Government, Finance Department, and former Secretary to the Committee on Public Accounts, and expressed its deep appreciation of the long and meritorious service that he rendered to the Committee so far.

4. The constitution and functions of the Committee are governed by Rules 171 and 175 of the Madras Assembly Rules. A note on the Public Accounts Committee in the United Kingdom which was furnished to the Members will be found in Appendix A and the rules approved by the Committee for its internal working in Appendix B.

II

MEETINGS OF THE COMMITTEE.

5. The Committee held twelve sittings to consider the Appropriation Accounts, 1951-52, and the Audit Report, 1953, and the Finance Accounts for the year 1951-52. Sri A. Kalyanaraman, Accountant-General, Madras, was present at all the meetings and the Committee takes this opportunity to place on record its appreciation of the very valuable assistance rendered by him in its examination of the accounts. A record of the proceedings of each meeting of the Committee has been printed separately as Volume II of this Report.

III

INAUGURAL ADDRESS BY SRI J. SIVASHANMUGHAM PILLAI, SPEAKER, MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY, AND SPEECHES BY THE CHAIRMAN AND SRI A. KALYANARAMAN, ACCOUNTANT-GENERAL, MADRAS.

6. The first meeting of the Committee was held on the 1st April 1955, and Sri J. Sivashanmugham Pillai, the then Speaker of the Assembly, inaugurated the Committee with a short speech.

7. Just before the Accountant-General delivered his lecture, I gave for the information of the Committee a resume of the work done at the conference of the Chairmen of the Committees on Public Accounts of the Lok Sabha and other State Legislatures held in New Delhi on the 30th April and the 1st May 1955. The

[13th March 1956]

following more important points that were raised at that conference and the conclusions arrived at were furnished to the Committee :—

(1) *Composition and membership of the Committee.*—There was no uniformity either in the functioning or in the number of Members of the Committee or of the office-bearers of these Committees. The opinion of the Conference was that as far as possible attempt should be made to bring about certain uniformity in the composition and functioning of these Committees. Following the British precedent, the Chairman of the Committee should be selected from the Opposition—one who has got some kind of experience in this work and, if one such is not available, some other suitable person.

(2) *Association of the Members of the Legislative Council with the Committee on Public Accounts.*—The Conference was definitely of the opinion that the Council Members should not be associated with the Committee.

(3) *Term of the Committee.*—As the Committee is more or less a technical committee, the Members should have some kind of training, experience, knowledge and information of accounts. The question whether the term of the Committee should be co-extensive with the term of the Assembly was considered. It was suggested that the Members might retire by one-third rotation or by some other suitable arrangement whereby some of the old members might be retained on the Committee.

(4) *Link with the Committee on Estimates.*—The Conference considered that it would be very helpful in the interest of efficiency, if there was a link between the Committee on Public Accounts and the Committee on Estimates. It was suggested that some Members of the Committee on Public Accounts might be taken as Members of the Estimates Committee, and *vice versa*.

(5) *Status of officers appearing as witnesses.*—The Conference was of the opinion that it should be the Secretary of the department concerned that should appear before the Committee on Public Accounts as witness. If he, for any reason, found it unable to appear before the Committee, he may depute the Joint Secretary or the Deputy Secretary giving reasons thereof to the Committee.

(6) *Access to Cabinet secrets by the Committee.*—The question whether the Committee on Public Accounts was competent to know the Cabinet secrets was taken up. In view of certain difficulties inherent in the Committee knowing the Cabinet secrets, it was held that the Government could not always make available the documents and decisions at the Cabinet level to the Members of the Committee on Public Accounts. It was, therefore, suggested that, in the circumstances, the Government might allow access to the documents through the Chairman.

(7) *Time lag in considering the Appropriation Accounts.*—It was pointed out that in England there was a statutory provision making it necessary for the Audit Department to place before the

[13th March 1956]

Committee the report within a definite period. The Conference was of the opinion that similar enabling Act might be passed and that there was nothing in the Constitution to prevent such an enabling Act being passed.

(8) *Implementation of the Committee's recommendations.*—The Conference was of the view that the Committee on Public Accounts should not merely be satisfied with the checking of the accounts, but that it should keep a constant watch on the administration and see that the recommendations of the Committee were implemented.

8. At the second meeting of the Committee on the 27th August 1955, the Accountant-General gave a very interesting and informative lecture on the scope and functions of the Committee on Public Accounts.

IV

CONSIDERATION OF MEMORANDUM OF ACTION TAKEN ON THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS ON THE ACCOUNTS OF 1950-51.

9. The Committee considered the memorandum furnished by the Finance Secretary on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee on Public Accounts on the accounts for 1950-51 (Appendix C).

10. The Committee generally approves of the action taken by the Government, but observes that the delay in furnishing certificates of reconciliation between the departmental figures and those of the Accountant-General's office has been an annual feature. The Government have been from time to time impressing on the heads of departments the need for promptness in the matter and yet the delay has persisted. The Accountant-General reported that, about this time last year, the arrears in the number of reconciliation certificates were 50 per cent while this year they are 28 per cent. (For details—vide Appendix D.) Though there is, no doubt, considerable improvement in the position, the Committee would like the percentage of arrears to go down still further and wishes that the Government should issue strict instructions to the effect that the Chief Controlling Officers concerned will be held personally responsible for such delays in future.

V

APPROPRIATION ACCOUNTS, 1951-52, AND AUDIT REPORT, 1953.

GENERAL.

11. The Appropriation Accounts for 1951-52 and the Audit Report, 1953, were laid on the table of the Assembly on the 26th June 1955.

13th March 1956]

12. When the accounts for 1950-51 came up for consideration by the Committee on Public Accounts in November 1954 after a lapse of more than 3½ years, the last Committee pointed out the necessity for considering the accounts of a year as early as possible after the close of that year. The delayed consideration of the accounts for 1950-51 has naturally resulted in the accounts for 1951-52 being taken up for examination after a similar time-lag. The Committee hopes that the accounts for the subsequent periods, viz., 1952-53 and 1953-54 will be made available for its scrutiny much earlier. The Accountant-General has stated that the accounts for 1952-53 are ready, and the Committee has programmed to take them up for consideration some time early in 1956 and issue its report soon after. We note that it is likely that in the next financial year, the Appropriation Accounts for two years, viz., 1953-54 and 1954-55, would be placed before the Committee on Public Accounts thus making up the time-lag.

13. The Committee has been furnished with notes prepared by the departments of the Secretariat on the matters mentioned in the Appropriation Accounts and the Audit Report falling under the following heads:—

- (i) Unnecessary or Excessive Supplementary Grants.
 - (ii) Reappropriations obtained unnecessarily or in excess of requirements.
 - (iii) Injudicious reappropriations and surrenders causing excesses over allotments.
 - (iv) Failure to surrender savings.
 - (v) Unremedied or uncovered excesses of expenditure over final appropriations.
 - (vi) Excesses over voted grants and charged appropriations.
 - (vii) Financial irregularities, losses, etc.
 - (viii) Results of local audit and inspection and disposal of inspection reports.
 - (ix) Clearance of audit objections.
 - (x) Government Commercial Concerns—Financial review.
 - (xi) General results of State Trading Schemes.
 - (xii) Other important comments of the Accountant-General.
- The Accountant-General also furnished for the information of the Committee notes on some of the items in the accounts.

14. The items relating solely to the Andhra State were not considered by the Committee.

15. The Secretary and the Additional Deputy Secretary, Finance Department, were present helping in the deliberations of the Committee at all its meetings; except on days when there were informal discussions. The Secretaries and other officers of the

[18th March 1956]

departments of the Secretariat as also the heads of departments concerned were generally present, when the Committee considered the subjects relating to their departments.

16. The next section of this report contains the observations and recommendations on the more important points considered by the Committee. As regards the less important ones, the Committee is generally satisfied with the explanations and the information furnished by the departments as indicated in Appendix E.

VI

SAVINGS AND EXCESSES OVER GRANTS—GENERAL SUMMARY OF THE FIGURES AND COMMENTS.

17. The following table shows the total amounts of grants voted and charged and the actual expenditure against them :—

	Total grant—	Total expenditure.	Excess + Savings —	Percentage of savings or excess on the total grant.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	Lakhs. RS.	Lakhs. RS.	Lakhs. RS.	
Voted ..	9,717.22	9,064.91	— 652.30	— 6.7
Charged ..	3,913.17	1,131.16	— 2,782.01	71.1
	<u>13,630.39</u>	<u>10,196.07</u>	<u>— 3,434.31</u>	<u>— 25.2</u>

SAVINGS.

18. The percentage of savings in previous years since 1947–48 was as shown below :—

Year.	Percentage of savings.		
	Voted or authorized.	Charged.	Total voted or authorized and charged.
(1)	(2)	(3)	(4)
1947–48	11.4	14.5	11.6
1948–49	11.7	3.0	11.4
1949–50	12.1	4.0	11.8
1950–51	8.2	+ 0.1	6.1

19. Previous Committees had consistently held that a variation of 3 per cent would be a reasonable limit under normal conditions. The savings for the year under report have far exceeded even the highest percentages reported during the past four years.

20. Savings on voted heads have occurred mostly under 16 grants, and the reasons therefor have been explained in paragraph 5 of the Audit Report.

21. In the “Charged” section there was a large saving of about Rs. 27.82 crores, out of which the saving under “Public Debt (Repayment)” alone was Rs. 27.52 crores. The main reasons for this phenomenon was the non-issue of treasury bills on account of

13th March 1956]

unfavourable market conditions and non-payment in full of the Ways and Means Advances taken from the Reserve Bank to cover unforeseen and heavy liabilities on account of inter-Governmental adjustments.

EXCESSES.

22. There were also excesses under individual grants. A note showing the net excesses over “Voted” and “Charged” appropriation under each grant with explanations for the excess is appended (Appendix F). The Committee recommends that demands for grants to cover these excesses be presented to the Legislative Assembly in accordance with the provisions of Article 205 (1) of the Constitution.

VARIATIONS INDICATIVE OF DEFECTIVE CONTROL OVER EXPENDITURE (PARAGRAPH 12 ON PAGES 9–12 OF THE AUDIT REPORT AND APPROPRIATION ACCOUNTS).

Defective control over expenditure.

23. Several cases of variations between final appropriation and actual expenditure were brought to the notice of the Committee. Some typical instances are given below :—

(1) *Grant XLI—Civil Supplies—Grain Supply Schemes—F. Government Depot for Rice.*—There was an excess of Rs. 176 lakhs over the final grant of (—) Rs. 181 lakhs under the sub-head “2. Suspense (Personal Deposits)”.

The amount of the original grant was Rs. 63.8 lakhs. On the 5th February 1952, the Civil Supplies Department submitted proposals for the surrender of Rs. 245 lakhs. Subsequently, it applied for an additional grant of Rs. 179 lakhs based on the actual expenditure incurred. These two applications could have been correlated and the surrender sanctioned for the appropriate amount. In cases of this kind, proposals for surrenders or for additional funds should, as far as possible, be correlated by the Finance Department.

(2) *Grant XLI—Civil Supplies—Transport Unit.*—An excess of Rs. 3.04 lakhs under the sub-head “M. Civil Supplies—Transport Unit” was explained as due to unforeseen expenditure at the end of the year on major repairs to a large number of vehicles in one unit and the supply of tyres to vehicles in another. The bill for the supply, presented by the India Stores Department, was sent to the department through the Accountant-General on the 15th March 1952. The explanation of the department that the Accounts Officers concerned usually delayed sending the debit advices and that the debit was not expected to be raised in the same financial year and hence no provision to cover the expenditure was made, will apparently not hold good in this case.

(3) (a) *Grant XXV—Civil Works—Works—Suspense.*—An excess of Rs. 9 lakhs over the final grant was explained as due to non-clearance of debits under “Miscellaneous—Public Works

[13th March 1956]

Advances" connected with the Public Works Department Workshops, Madras. The department held that effective control of expenditure under this head was not possible by the General Superintendent of the workshops. The Committee is unable to subscribe to this view since the Controlling Officer should have been able to assess his commitments by a "last-minute" appraisal in the month of February or March. It would urge that these remarks be noted by the Public Works Department so that even under "suspense" transactions a closer degree of control may be achieved.

(b) *Savings under Suspense Heads.*—A saving of Rs. 23.79 lakhs was explained as due to non-adjustment of the cost of supply of road-rollers for want of debit advices from the Director-General of Supplies. As the materials had been received, the department should have kept track of its liabilities and made efforts to clear them off before the accounts of the year were closed.

(4) *Grant XVIII—Agricultural Engineering—Oil engines and pump sets for mechanical cultivation—Other charges.*—No provision was made in the Budget originally and a sum of Rs. 24.27 lakhs was provided by reappropriation. The actual expenditure was, however, Rs. 16.42 lakhs, resulting in a saving of Rs. 7.85 lakhs. The department explained that it could not spend the entire amount, as the required number of pump sets could not be obtained and that the Senior Accounts Officer of the department, who was responsible for not surrendering the savings, had retired from service and no action could be taken against him. The Committee feels that responsibility in such matters cannot be wholly shifted from the Controlling Officer, on to a subordinate official. The liability for correctly estimating and closely supervising the course of expenditure should lie squarely on the Chief Controlling Officer of each department.

(5) *Debt charges—Interest on other floating loans.*—There was a saving of Rs. 7 lakhs under this sub-head, i.e., nearly 40 per cent of the final grant. The department explained that the saving was due to the Reserve Bank of India not having claimed the interest in time. The Committee considered that if the interest had not been claimed, the Finance Department should have, at least, made a routine enquiry of the Bank, which would have prevented such a large amount having been left unspent.

24. It was also seen that stock explanations for excesses or savings were being given, such as "Stores could not be procured to the extent anticipated", "Bills from supplying agencies not received", "Debits expected to be raised were not raised", "No time for surrendering the amount" and "Additional expenditure was inevitable and could not be foreseen in time to apply for necessary funds".

[13th March 1956]

25. From the foregoing instances, the Committee could only conclude that some departments frequently budgeted for heavy expenditure, but at the end of the year made substantial surrenders. Others under-estimated their expenditure and also failed to apply in time for supplementary grants, resulting in large excesses. Belated reconciliation or failure to reconcile the departmental figures with the figures on the Accountant-General's books also contributed largely to such variations—*vide* in this connexion a saving of nearly 16 per cent over the final grant (amounting to Rs. 12.69 lakhs) under "Grant XXXV—Tank Improvement Schemes—under the control of the Revenue Department". This is an unsatisfactory state of affairs and discloses lack of budgetary efficiency on the part of the departments controlling the expenditure. The Committee desires that in future the progress of expenditure should be effectively watched by the departments and steps taken to surrender the savings or provide for the excesses at the earliest opportunity, and to complete reconciliation of the expenditure figures in time. As many of the variations were attributed to unforeseen factors occurring particularly during March, it strongly feels that a "last minute" assessment should be made, in the month of March, by all departments, of their grant position, having regard to the expenditure actually incurred and that likely to be incurred during the balance of the year, and they should make timely proposals for necessary surrenders or for additional provision of funds.

LOSSES.

Grant XIII—Jails [paragraph 18 (ii) on page 15 of Audit Report and Appropriation Accounts].

26. In a central jail, shortages, in stock, of raw materials, mainly leather, to the extent of Rs. 13,682 were noticed in the course of departmental inspection. The shortages were reported to be due to dryage. The Committee was given to understand that there was no standard basis for fixing the quantitative loss in leather due to dryage. It recommends that a working formula should be evolved to determine the percentage of dryage, in stock, of such materials so as to facilitate detection of shortages on account of other causes like pilferage, etc.

Grant XXXI—Stationery and Printing [paragraph 18 (e), page 17 and Note 2 (i) on page 267 of the Audit Report and Appropriation Accounts].

27. A sum of Rs. 49,480 being the difference between the book value and the amount actually realized by sale, as waste paper, of certain obsolete publications like E.S.L.C. and T.S.L.C. Text-books in 1949–52, was written off by the Government. The Committee is unable to understand how the demand for these books was so appreciably over-estimated and orders for printing them placed on the Controller of Stationery and Printing. In the light of past experience, the Education Department should have been able to estimate at least approximately, if not very accurately,

[13th March 1956]

the number of students who would be appearing for the examinations and the number of books required by them. The Committee hopes that Government will issue suitable instructions to all indenting departments to estimate their requirements of printed matter, very carefully in future.

Grant XLI—Capital Outlay on State Trading Schemes under the control of Civil Supplies Commissioner [paragraph 15 (e) on page 17 of the Audit Report and pages 380-387 of the Appropriation Accounts].

28. *Losses owing to dryage, shrinkage, etc.*—In respect of the State Trading Schemes of Government worked by the Civil Supplies Department of the Board of Revenue, losses to the extent of Rs. 10 lakhs were written off, in respect of foodgrains, during the year 1951-52. The losses were due to the following two factors:—

(i) Policy of Government to sell grains at below cost as subsidy to consumers, and

(ii) Other factors inherent to trading operations of this nature, such as shrinkage, dryage, transit losses, cleaning losses, thefts and defalcations, errors in price fixation, non-recoveries from whole-sale and retail agents, etc. To cover these kinds of losses, Government had created an Insurance Reserve wherein there was a credit of Rs. 165 lakhs as on the 31st March 1954.

29. An examination of the progressive account of the losses, up to the 31st July 1955, showed that the losses attributable to the latter category alone amounted to Rs. 111 lakhs. It was also reported that further losses estimated at about Rs. 144 lakhs would have to be written off, after the handing over of the balance stocks of foodgrains to the Government of India, was completed. Thus, the total loss may, perhaps, range up to Rs. 255 lakhs. The Departmental witness, however, urged that the figure of Rs. 144 lakhs might be substantially reduced if certain erroneous computations of losses of rice moved from Andhra areas to Malabar were rectified. The Committee desires that the accounts in this regard should be finalized without delay, now that all the stocks had been liquidated, and the final picture of the loss to the State, as a result of these trading activities, be presented to Government as early as possible.

Capital Expenditure and interest charges—Grant XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading—Interest on Capital sunk in the State Trading Schemes relating to the Civil Supplies Department [paragraph 18 (e), pages 17 and 380-385 of Audit Report and Appropriation Accounts].

30. While discussing the losses sustained by the Civil Supplies Department on the State Trading Schemes relating to foodgrains, it was brought to the notice of the Committee that interest was charged in the *pro forma* accounts of the Schemes on the total advances sanctioned to the Department by Government and not on the net capital outlay. This method is not correct according to strict commercial principles. The appropriate procedure is to charge

[13th March 1956]

interest on the net amount actually withdrawn by the department during the respective years for conducting their operations. As, however, the transactions of the Civil Supplies Department have now been wound up, it is not possible to rectify the error, but the Committee desires that Government should ensure that the correct method is followed, in future, in regard to transactions of a similar nature.

Recovery of rent at ad hoc rates from ex-Ministers (paragraph 37, page 33 of the Audit Report and Appropriation Accounts).

31. Three Ministers who resigned from Government were permitted, for some time after their demitting office, to continue in occupation of their official residence and rent was recovered from them at an *ad hoc* rate of Rs. 250 per month, which was below the standard rent normally recoverable under the rules from non-Government servants. The Committee, while realizing that the continued occupation of their official residences by ex-Ministers at concessional rates of rent, for some period after they cease to hold office, should be permitted, to avoid undue inconvenience, would recommend to Government that steps be taken to provide in the rules, that ex-Ministers can continue to occupy the official quarters, up to a month, immediately after demitting office at the concessional rate of rent applicable to them while they were 'Ministers'.

Recovery of overdrawn amounts—Grant XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid (paragraph 26, page 22 of the Audit Report and Appropriation Accounts).

32. It was brought to the Committee's notice that heavy amounts were pending recovery from local bodies as a result of audit against the grants drawn by them in advance in regard to Civil Works, the arrears in some cases going back to 1944-45. Despite pressure from the Accountant-General and the Examiner of Local Fund Accounts, the local bodies often delayed refund, meanwhile making representations to Government for postponing the recoveries. Government also had been permitting such postponement of recoveries for definite or indefinite periods. The Committee feels that the grant of such repeated extensions of time results only in the shifting of the responsibility from the local bodies to subordinate officials like the District Board Engineers and does not really solve the problem. It therefore, recommends the following course for adoption:—

The Examiner's objections may be divided into two categories, viz., (a) those which represent definite overpayments or overdrawals and which have to be made good to Government in any case and (b) those which are mainly of a technical nature and which can be met and answered by the local boards, if they be given reasonable time. As a rule, the Accountant-General should be allowed, in the cases falling under the first category, to issue a final retrenchment order after the lapse of a six months' period, which will be allowed to the local bodies for the settlement of the objections. As regards cases coming under the second category, an additional period of six months will be given for finally clearing the objection. If the

[13th March 1956]

objection is not settled even after 12 months, recovery will be enforced by the Accountant-General. If necessary, the amounts thus retrenched may be sanctioned by Government as a fresh grant to the local body, if the objection is settled on a future date to the satisfaction of audit. While the Committee hopes that the local bodies will be more earnest in settling the objections within the time-limits thus rigidly fixed, it would urge the Government to instruct the Divisional Engineers and other officials concerned to see that all technical requirements of Local Fund Accounts are satisfactorily complied with *ab initio* and that the local boards are not unnecessarily made to lose their grants merely because expenditure incurred *bona fide* is not supported by technical data, or formal evidence of payment.

Outstanding claims against local bodies—Grant XXV—Civil Works (paragraph 21, page 18 of the Audit Report and Appropriation Accounts).

33. Considerable amounts were pending recovery for prolonged periods, from district boards and municipalities on account of hire charges on Government Plant and Machinery, etc., and as contribution towards the pensionary charges of Government staff lent to them, by the Highways Department, the amount due as on the 31st March 1954 being about Rs. 60,000. It was explained that the Head of the Department could not effect the recoveries owing to want of sufficient cash balance in the accounts of the local bodies concerned. The Committee feels that the outstandings are not justifiable, as the local bodies can pay off the dues as they are getting substantial subsidies from Government, and the amount due from each local body is comparatively small and further the dues are in respect of services actually rendered. It hopes that the realization of the arrears will be expedited.

Disposal of Inspection Reports and clearance of objections (paragraphs 30 and 31 on page 27 of Audit Report and Appropriation Accounts).

34. The Committee notices that many paragraphs in the Inspection Reports of 1947-48 onwards were still pending and that the Highways Department contributed largely to the list of outstandings.

35. The Committee on Public Accounts which considered the accounts of 1950-51, also commented on the delays and recommended that suitable action should be taken against officers responsible for persistent slackness. The figures furnished at the current meeting revealed that in respect of the accounts to end of 1951-52, 610 items of objections (Rs. 12.6 lakhs) were still outstanding as on the 1st August 1955.

36. The Committee observes that pendency in regard to Inspection Reports and Audit Objections continues to be high and recommends that effective measures should be taken by the Finance Department to see that the items are cleared expeditiously. It notes

[13th March 1956]

with appreciation the fact that the Accountant-General is placing some audit officers on special duty for the clearance, by personal discussion at appropriate levels, of longstanding objections.

Irregularities in treasuries [paragraph 25 (i) (a), page 19 of the Audit Report and Appropriation Accounts].

37. In regard to payment of pensions, it was observed that some salutary rules prescribed for the mustering and identification of pensioners before payment, were not followed by some Treasury Officers. The Department explained that the defects had been rectified and that, as there had been no financial loss to Government, no further action was considered necessary. The Committee is not quite satisfied with the explanation and feels that these serious lapses warrant some sort of action being taken against officers responsible for them. In this connexion the Committee was informed that, not infrequently, officers in the Revenue Department who were generally too old for executive work or who had defective records were placed in charge of treasuries. It understands that in certain other States, there is a special Treasury Accounts Cadre under the control of the Finance Department. The Committee is, therefore, of opinion that the work of the Treasury Officers is not less important than those of their conferers in Revenue posts and that the treasuries should be entrusted to really competent individuals. It also recommends that Government should take into active consideration the question of reorganizing the present set-up on the treasury side, by constituting an independent cadre of Treasury Accounts Officers who, with their staff, will be directly under the control of the Finance Department and will not be interchangeable with the Revenue branch.

Transactions in which Government of India and State Government are involved—Procedure—Grant XXXII—Miscellaneous—[Paragraph 12 (5) on pages 12 and 270 of the Audit Report and Appropriation Accounts].

38. The expenditure under the grant on 'Technical and Vocational Training for Ex-servicemen' was initially met by the Government of India and the share of the Madras Government (fixed at 40 per cent) was reimbursed to the former at the end of the financial year. The Madras Government's share of the expenditure recorded under this head revealed an excess of about 70 per cent over the final grant. The Regional Director of Resettlement, who controlled the grant and who was an officer under the Government of India, explained that the excess could not be anticipated, as the expenditure was met in the first instance by the Government of India and the share of the Madras Government could be worked out only at the end of the financial year. It was pointed out to him at the discussion that he should have consulted the Administrative Department or the Finance Department of the State Government and secured, in time adequate provision of funds for the State share

[13th March 1956]

of the expenditure. The Committee feels that there has been some confusion in procedure here and would suggest that in all cases of a dual participation in a scheme, arrangements should be made to secure effective watch over expenditure on either side, by timely consultations with the two Governments by the Controlling Officer.

Investment in shares of Commercial Concerns—The Industrial Investment Corporation, Limited—[Note 2, page 311 of the Audit Report and Appropriation Accounts].

39. In connexion with the examination of the transactions of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited (in which Madras Government owns 51 per cent of the shares), the question was raised whether the Committee on Public Accounts was quite competent to criticize the nature of the loans sanctioned by the Corporation and the safeguards obtained by it. The Committee, while realizing that the Corporation is an autonomous body functioning under the Indian Companies Act, feels that it is fully empowered to point out to the Corporation, through the Government nominees on its Board, any broad defects in working which may come to notice and make suggestions for ensuring greater safety of the public moneys entrusted to the Corporation for investment purposes.

REVIEWS OF GOVERNMENT COMMERCIAL CONCERNS.

Kerala Soap Institute, Kozhikode (paragraph 6, page 416 of the Audit Report and Appropriation Accounts).

40. The Committee was given to understand that some machinery imported for the above undertaking had to lie unereected and unused for as long a period as four years, as the existing buildings had to be re-modelled and a new building constructed for installing the plant. The Committee feels that to place an order for foreign machinery and to start constructing the buildings for housing it only after its actual arrival indicates defective administration and desires that the lack of proper planning in regard to this commercial venture should be noted by Government and steps taken to avoid similar situations in future.

Cinchona Department—Cinchona (paragraph 5, page 415 of the Audit Report and Appropriation Accounts).

41. The Government have invested very large sums on the Cinchona Plantations. Till about six years back the concern earned handsome profits, but of late it has been working at a loss, the cumulative loss up to the 31st March 1955 being Rs. 12.24 lakhs. The question whether there is any scope for the fruitful expansion of this industry in view of the anti-malarial activities of various Governments in India and the availability of cheaper synthetic drugs in the market, has to be considered. The Committee, therefore, referred this question to the Estimates Committee especially since the total investment of Madras Government on this scheme is of the order of Rs. 2.29 crores.

[13th March 1956]

Pearl Fisheries (paragraph 8, page 416 of the Audit Report and Appropriation Accounts).

42. The Committee observes that the net expenditure incurred during the year was Rs. 27,613 as against the receipts amounting to Rs. 24. During the last 27 years the department had spent about Rs. 5 lakhs and realized only Rs. 1 lakh. These figures are highly discouraging and the Committee considers that Government should investigate whether it is worthwhile continuing these operations which are essentially of a commercial character on the scale and in the manner now pursued by the department particularly with reference to the possibility of leasing out the fisheries to private parties by auction or open negotiations.

Chank Fisheries (paragraph 9, page 416 of the Audit Report and Appropriation Accounts).

43. At the discussions regarding the accounts of the Chank Fisheries, the Committee was informed that some private interests from Keezhakarai in the Ramanathapuram district were prepared to establish a local chank-making and allied industry. The Committee recommends that the question of establishing such an industry in the State be examined by Government who have now to export almost the whole of the raw chanks to other States, particularly West Bengal.

GRANTS RELATING TO THE AGRICULTURE DEPARTMENT.

(i) Irregularities in the accounts.

44. A list of the typical irregularities noticed in the accounts of the Agriculture Department during 1954-55 will be found in Appendix G. The list reveals a somewhat disturbing state of affairs in this Department. The Committee is constrained to remark that there has been some pronounced neglect of duty in the lower ranks, and a general inadequacy of supervision on the part of the senior officials of the department. The number of irregularities noticed reflects the inefficient manner in which the stocks and stores accounts were maintained and handled by the District and Departmental staff. In order to prevent a repetition of such lapses, the Committee suggests that the Government should seriously consider the setting up of a separate and independent organization, under the direct control of the Finance Department which will be responsible for carrying out the verification of stocks in charge of officers of all those departments which maintain large quantities of consumable stores, tools and plant, stock-in-trade, etc. It would urge that a system of surprise check of a few items of stores and stock by superior officers in all the Departments should also be introduced immediately, if the rules do not already provide for such a check.

[13th March 1956]

(ii) *Tractors and Bulldozers.*

45. The Agriculture Department is running a large tractor-hire scheme and on date it owns 159 tractors and bulldozers with allied equipments. Their original cost was Rs. 44 lakhs and their depreciated value as on 1st April 1954 is Rs. 24 lakhs. The scheme is supposed to work on 'No profit—No loss' basis, but in actual working there has been very heavy loss as shown below :—

Year.	Loss.
	RS.
	LAKHS.
1949-50	9.44
1950-51	10.22
1951-52	10.02
1952-53 (I)	5.43
1952-53 (II)	3.00
1953-54	10.00
1954-55 (first half)	3.89

46. The Estimates Committee is reported to have taken up for consideration the estimates relating to Agricultural Machinery including Tractors. This Committee hopes that the Estimates Committee would go into the economics of the Tractor Scheme and come to a decision as to whether it is likely to work on 'No profit—No loss' basis or it requires to be subsidized continuously by public funds, in the interest of the welfare of the agricultural population.

VII

GENERAL OBSERVATIONS.

SUBMISSION OF EXPLANATIONS ON THE POINTS RAISED BY THE ACCOUNTANT-GENERAL ON THE ACCOUNTS.

47. It came to notice during the discussions on the accounts that a number of departments had not furnished to the Accountant-General their explanations for the variations between the final grants and the actual expenditure, in time for incorporation in the Appropriation Accounts. The Public Works Department figured prominently in the list of such defaulting departments. Failure to furnish explanations in time not only vitiates the accounts as finally compiled by the Accountant-General, but also renders the statutory report prepared under Article 159 (2) of the Constitution incomplete and defective. The Committee strongly desires that all the Departments should ensure that their explanations are furnished to the Accountant-General within a fortnight of the receipt of the Grant accounts from him. It attaches great importance to this matter and would reiterate the recommendations of the last Committee on Public Accounts on the subject in the hope that Government would suitably admonish those departments which show a continuous disregard of the Committee's wishes.

13th March 1956]

48. Incidentally the Committee notes that replies to the points selected from the Appropriation Accounts and the Audit Report for the consideration of the Committee on Public Accounts and communicated by the Legislature Secretariat to the departments concerned have not been forthcoming promptly. The departments should be told that they should send their replies to the points to the Legislature Secretariat within 30 days of the receipt of the Memoranda.

INCURRING EXPENDITURE WITHOUT PROVISION IN THE BUDGET—GRANT XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—MANIMUTHAR PROJECT [PARAGRAPH 12 (5), PAGES 12 AND 285 OF THE AUDIT REPORT AND APPROPRIATION ACCOUNTS].

49. It came to notice, during the discussions, that expenditure was incurred on the Manimuthar Project in 1951-52 without provision in the Budget of the year, even though the work had been started in 1950-51, with a token grant from the Legislature. The Department explained that it provided for funds in 1951-52 for expenditure on 'Establishment' but omitted to do so for 'Works' by mistake. The Committee feels that the Department could have made arrangements for necessary funds even in the original Budget Estimates. It would emphasize that such unauthorized expenditure on major works constitutes a serious irregularity and steps should be taken to guard against similar lapses in future.

COMMON SUSPENSE FOR AGRICULTURAL SCHEMES—GRANT XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF STATE TRADING [PARAGRAPH 12 (5), PAGES 12 AND 376 OF THE AUDIT REPORT AND APPROPRIATION ACCOUNTS].

50. Under the system of accounts specially validated for some departments, items of expenditure incurred in a month (as well as receipts) are taken to a "Common Suspense" head which head is expected to be cleared in the following month by debit or credit to final heads of accounts. In the Agriculture Department, an excess of Rs. 10.28 lakhs under the sub-head figured in the Appropriation Accounts. The Committee found that the excess was due to the failure of the Department to clear the outstandings under "Common Suspense" promptly. Normally, no large amount should remain unadjusted under this head, except for certain residuary transactions such as cash in transit, unpaid cheques, etc. Apart from the technical objection to any delayed adjustments, the non-clearance of the suspense items at the earliest possible opportunity involves a risk of irregularities like shortages, misappropriations, etc., being left undetected, for a long time. The Committee attaches great importance to the clearance of all "Suspense" transactions in the accounts within the time allowed under the rules. It recommends that, in this case, the Department be given some reasonable time within which to clear all outstandings under this head and desires that the final clearance of the suspense account should be closely watched by Government.

[13th March 1956]

CONSIDERATION OF SUB-HEADS "OFFICE CONTINGENCIES" AND
"OTHER CHARGES" SEPARATELY FOR PURPOSES OF APPROPRIATION
ACCOUNTS.

51. The Government had taken a decision in 1948 that the sub-heads "Office Contingencies" and "Other Charges" should be amalgamated and taken together for purposes of appropriation accounts but, in practice, the decision was not implemented. During the discussions the Accountant-General had suggested that when large sums of money were being spent by various departments on Contingencies, it would be correct and logical to have the two heads of account separate and not coalesce them into one unit. He considered that this would result in more detailed control of expenditure and better explanations of the excesses and savings. The Committee agrees with the Accountant-General and recommends that the two sub-heads should remain separate for purposes of Appropriation Accounts.

PRESENCE OF HEADS OF DEPARTMENTS AT THE MEETING OF THE
COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

52. When the items relating to an important department were being considered, the head of that department (the Controlling Officer) was not present to give evidence as he was away, at an outstation, on other duty. The Committee feels that the Controlling Officer should have made himself available to the Committee, as appearance as a departmental witness during the proceedings of the Committee should have been given precedence over other calls on the officer's time. It desires that Government should impress on all the Heads of Departments the necessity for their presence at the meetings of the Committee with the business of which they are concerned, except in most unavoidable circumstances.

DR. K. B. MENON
Chairman.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
27th January 1956.

APPENDIX A.

(See paragraph 4 of the report.)

Note on the Public Accounts Committee in the United Kingdom.

THE PLACE OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE
IN PARLIAMENTARY CONTROL OVER NATIONAL
FINANCE.

In any organized democratic form of administration, the Executive and the Legislature have their own well-defined prerogatives and spheres of responsibility. The prerogative of the Executive is to propose either demands for money or the imposition or augmentation of taxes, but the right of supreme control over taxation, the grant of supplies for public expenditure and along with it the right

[13th March 1956]

to control issues and all appropriations, vest in the Parliament. This right of Parliament, in the U.K., belongs to the House of Commons. The mere power to grant supplies would not make the power of Parliament over expenditure supreme unless the Parliament can be assured that the money is spent by the Executive for purposes for which the money was granted. Vital though this factor is, if the Government is to be really responsible, the floor of the House is not the place to perform this task which, besides being too voluminous for Parliament to spare the time for it, too technical to be done efficiently by it and of a non-party character which the heat of debate in Parliament should not be allowed to distort from its proper perspective, is, in Gladstone's words, "work of a dry and repulsive kind". Other procedures and techniques have, therefore, been found necessary and exist.

2. The task of audit and examination of Government accounts is entrusted to an independent statutory authority, viz., the Comptroller and Auditor-General and his Exchequer and Audit Department. He examines the annual accounts to satisfy himself that Parliamentary Grants have been applied to the purposes for which they were intended and in the amounts intended and that they have been spent according to law, Treasury regulations, etc. He certifies the accounts as correct, subject to whatever reservations he chooses to make, and makes his reports to Parliament. He also reports on any waste and inefficiency. His comments include important occurrences which are topical, matters of accounting or financial principle, which are in dispute, transactions where heavy losses have occurred or might occur, expenditure on new services and departures from settled precedents and procedure.

3. The Public Accounts Committee examines the accounts and the reports prepared by the Comptroller and Auditor-General, and completes the circle of control to make the authority of the House of Commons over expenditure effective.

HISTORY AND EVOLUTION OF THE PUBLIC ACCOUNTS
COMMITTEE.

4. Though from medieval times Parliament had insisted, with varying success, on the principle that the Government must account for the funds granted to them, the practice of accounting and control was, at first, negligible, and, at best, inefficient, fragmentary and spasmodic, until the 19th century, and it was only in the decade 1857-67 that a proper system and adequate machinery were evolved.

5. In 1857, the Select Committee on Public Moneys reported its conclusions that, for proper Parliamentary control, there should be control over Exchequer issues, that departments ought to present regular and detailed records of final application of funds, they must be examined efficiently by an expert auditor who must be the servant of the Parliament and that a Select Committee, not the whole House, should sift the results of the information furnished by the

[18th March 1956]

expert auditor. In 1861, it was Gladstone who appointed for the first time the Select Committee for Public Accounts. In 1866, the Exchequer and Audit Department's Act which forms the basis of the present day accounting and audit system in the U.K., was passed and provided for full Appropriation Accounts to be prepared under Treasury direction by all departments, to be presented to the House. It created the post of Comptroller and Auditor-General, made him an Officer independent of the Executive, and gave him statutory duties and powers to audit and examine the accounts and to report thereon. The Public Accounts Committee was first set up with very general terms of reference "for the examination, from year to year of the audited accounts of the public expenditure". The terms were slightly expanded in 1870 and 1933, and now read as follows:—

"For the examination of the accounts showing the appropriation of the sums granted by Parliament to meet the public expenditure, and of such other accounts laid before Parliament as the Committee may think fit."

From 1861, down to the present day, the accounts have been growing in their complexity and the weight and variety of expenditure were making it more and more difficult for the Auditor-General, his task of selecting items to include in his report to the Committee. While in the earlier stages, more stress was being laid on accuracy of accounting and of estimating, there was a transfer of stress from the mere formality of the expenditure to its *wisdom, faithfulness, and economy*, and the Auditor-General also developed a "discretionary audit directed towards discovering waste and matters beyond accounting, which, though *intra vires*, were apparently unwise, or extravagant". This led to a broader and new approach and greater attention to questions of efficiency. The period after the last World War also witnessed certain developments in the techniques of control in connexion with nationalized industries. Another development was that more and more paragraphs of the Auditor-General's report were included for information, explaining complicated and hidden expenditure. There was also a concentration on contracts and supply problems. With the creation of Public Corporations during the war and thereafter, the question arose as to whether and, if so, how far the spending of public money as grants to these Corporations, was an Accounts Committee concern. While it was recognized that grants made out of public funds which, naturally, appear in the Appropriation Accounts, are subject to normal audit and scrutiny by the Comptroller and Auditor-General and the Accounts Committee, the Acts creating the Corporations gave the Comptroller and Auditor-General no right of access to their books and laid upon him no duty to report on their accounts. The probing spearhead of the Accounts Committee was thus kept out and handicapped that Committee in their examination.

6. It has been stated that in the Public Accounts Committee, the United Kingdom possesses one of the most interesting features

13th March 1956]

of her whole system of financial administration, and it is the crowning point of the system which she has, step by step, built up, through which a real control over public expenditure is secured.

CONSTITUTION OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE IN THE UNITED KINGDOM.

7. The Public Accounts Committee is composed of 15 members of the House of Commons, appointed at the beginning of each session. Members of the main parties are appointed to it, and especially any member who may be distinguished by a knowledge of public finance. The Financial Secretary to the Treasury, who is naturally a member of the Government, is included in the membership, but in practice, he seldom attends the meeting of the Committee. Nothing is laid down specifically as to the political composition of the Committee, but on the analogy of the rules governing the appointments of Standing Committees, party representation in the House is reflected in the Committee. Although, theoretically, the members are elected, there is rarely, if ever, a contest in the course of the election. The Government Whips see that they secured a majority membership. That the selection is made with great care is shown by the fact that though the Committee is elected annually, yet more than half the members of every Committee are found to have had considerable practical experience of the working of the Committee. By longstanding custom, the Chairman is usually a member of the Opposition. By convention, he is the Finance Secretary of the outgoing Government, when available. Otherwise, a senior member with financial experience is appointed.

FUNCTIONS OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

8. Reference has already been made to some of the main functions of the Public Accounts Committee. They are, however, dealt with in more detail below:—

(1) The main duty of the Committee is summed up in the brief yet important phrase that it is to ascertain that the money granted by the Parliament has been spent by the Government "within the scope of the demand". The implication of this phrase is that the money recorded as spent against the grant must not be larger than the amount granted. Another implication is that the expenditure brought to account against a particular grant must be such a character as to warrant its record against that grant and against no other. A third implication is that the grant should be spent on purposes which are set out in the detailed demand and they cannot be spent on "any new service not contemplated in the demand". A new service may be a new form of service or a new instrument of service. In either case, it should be of importance and entail considerable expenditure before dealing with it as a new service not contemplated in the demand.

[13th March 1956]

(2) Another function of the Committee, to use an oft-quoted remark, extends "beyond the formality of the expenditure, to its wisdom, faithfulness and economy". Though the Auditor-General does not undertake to turn up every case that might be hidden in the account, he still conceives it to be within his duty to report such cases as come to his notice.

(3) The Committee considers the form in which the estimates should be submitted. It has always shown itself strongly opposed to any diminution in the number of votes of which the estimates are composed as being calculated to diminish the control over those votes of the Parliament. It also sets its face generally against making large votes of lump sums and favours subdivision of votes rather than their inclusion in one.

(4) The Committee pays special attention to the technical accounting procedure employed by the Government.

(5) The powers of the Committee is not limited to the investigation of points raised by the Appropriation Accounts as reported by the Comptroller and Auditor-General. On the contrary, it has the power to scrutinize and report upon almost any matter having to do with the management of public finance.

(6) Its function extends to an examination of the Executive action of the Treasury as regards its compliance with the law.

(7) A very important function of the Committee is the discussion of points of financial order and principle. The detailed examination of questions involving principle and system is a leading and recognized function in the work of the Committee.

POWERS.

9. (1) The Committee has powers to send for persons, papers and records, to record evidence and to report its opinions and observations on matters coming under its consideration. The members of the Committee may ask any question in connexion with the expenditure recorded in the accounts under consideration that has a financial bearing whether or not these matters have been mentioned by the Comptroller and Auditor-General. It has, however, no power even after the most minute examination and on the clearest evidence to disallow any item of expenditure, it can only "call attention" to that item.

(2) It is not concerned with questions of policy in the broader sense. With the policy of the method of expenditure it is only concerned in a limited degree. It might, for instance, discuss the propriety of expenditure in one way rather than in another or the propriety of the compromise effected by a department. In all matters which are more definitely defined by the settled policy of the Government, the Public Accounts Committee does not attempt any enquiry. As a rule, it expresses no opinion on points of general policy, but in carrying out that policy whether or not there is extravagance or waste is within its field.

[13th March 1956]

(3) Where considerations of secrecy and detriment to the public service by disclosure and publication are involved, the Committee accepts this as closing the door to any discussion, but in cases where the secrecy is only a temporary nature it allows the suspension of information only temporarily.

(4) Since one of the functions of the Committee is to act as a check on unwise methods of expenditure, it undoubtedly possesses the power, if necessary, to intervene in matters of administration and to examine the systems under which the department work. Such intervention, however, is stated to be rare and to have been on more than one occasion explicitly waived.

(5) The Committee concentrates more on the general control to secure economy and leaves questions of internal administration to the responsible Minister in charge of the department. It, however, considers itself justified in calling attention to weak points in the administration itself, leaving the department to remedy them.

(6) It concerns itself essentially with satisfying that the system is satisfactory, though the determination of the system is solely a matter of administration. It concerns itself with all important changes which may directly or indirectly affect the accounts or the system of control.

(7) An exception to the general rule of non-interference with the administration is in respect of cases brought to the notice of the Committee where the department is required to show that it has taken the necessary steps, by disciplinary action or otherwise, to prevent a recurrence. The Committee, however, is in no sense a punitive authority. It is solely concerned with the question of seeing that the public interests will be safeguarded in the future and a high standard of public morality is maintained in all financial matters. It, therefore, does not require to know the name of a delinquent, but merely that the Head of the Department has enquired into the origin of the mistake and taken such steps as he considers advisable in the matter. The Committee is entitled to know the steps and may express an opinion as to their adequacy. An impersonal attitude is adopted by the Committee in the case of delinquents, or in the case of recipients of irregular payments. The Committee is concerned with the system, not with the individual.

10. Notwithstanding the fact that the Committee has no power to compel any administrative action to be taken on its observations and that the House of Commons devotes but little time to the consideration of the reports of the Committee, this has not affected the effectiveness of the Committee's recommendations. The Committee's power is indirect and lies nominally in the potential results of its reports and the publicity which it is able to give to the questions it investigates and in the moral effect of its criticism. It has been stated that "there is ground for believing that the

[13th March 1956]

Committee than the House itself probably because there is less chance of escaping its close scrutiny". Government departments have a "wholesome dread" and a "lively apprehension" of the Committee and knowing that they will be called to account not only by the Treasury but by the Comptroller and Auditor-General and the Public Accounts Committee the departments take care to avoid irregularities. Herbert Morrison has been quoted as saying that the Committee "is a real factor in putting the fear of Parliament into Whitehall". The recommendations of the Public Accounts Committee are seldom ignored and it is regarded as an actual crime for a department to ignore a recommendation; they form a body of Case law of such importance that the more permanent recommendations are published in the Epitome of the Reports from the Committees of Public Accounts and form the guide for financial administration. The recommendations of the Committee tend in fact to become rules carrying the greatest weight and may even transcend those of Ministries themselves.

11. The standing orders of the House of Commons provide for the consideration of the Report of the Public Accounts Committee on an "allotted" day for the transaction of business with the "Supply" but a general discussion is seldom allowed. The convention is that specific approval of Parliament should not be sought to the recommendations of the Committee and the extent of the control of the House may suffer a set-back if they became matters of debate. Deputing its function to the Committee the House trusts it and allows it to order remedial action of its own accord. It is only when the reports mention a subject of particular current interest, of a scandalous nature or with political repercussions that the House finds them interesting enough to give time for discussion and special debates.

12. Any imputation made against the Committee is regarded as a "breach of Privilege".

RELATION BETWEEN THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE AND THE COMPTROLLER AND THE AUDITOR-GENERAL AND THE TREASURY.

13. The Reports of the Comptroller and Auditor-General furnish the Public Accounts Committee with most of the material on which they function. By his personal attendance at its meetings to assist its labours, he has been described as the "acting hand of the Committee, its guide, philosopher and friend". The Auditor-General briefs the Chairman to whom much of the interrogation of the witnesses falls and suggests lines of enquiry and possible questions. He also indicates the answers the Chairman might reasonably expect to receive. He is described as the "official bloodhound" who is in their service. To the thorough manner in which he does his work, the Committee is indebted for a larger measure of its own usefulness. To his views as a Parliamentary Officer, the Committee attaches great importance and would hesitate to override a strongly expressed opinion on a financial principle while if he were further supported by the Treasury the opinion would be irresistible.

[13th March 1956]

its own usefulness. To his views as a Parliamentary Officer, the Committee attaches great importance and would hesitate to override a strongly expressed opinion on a financial principle while if he were further supported by the Treasury the opinion would be irresistible. In turn, of course, the Comptroller and Auditor-General relies for the effectiveness of his criticism on the backing that he gets from the Public Accounts Committee; he finds its support to be "the sanction on which it all depends". The close relationship between the Comptroller and Auditor-General and the Public Accounts Committee is also brought out by the fact that 9/10ths of the Committee's enquiries are concerned with points which he raises. Matters of principle on which a difference of opinion has arisen between the Treasury, the Departments and the Auditor-General are decided by the Committee.

14. In their attempt to secure financial regularity and propriety the Comptroller and Auditor-General and the Treasury have much in common. Both find it useful to wave the same big stick of the Committee for this purpose. The Public Accounts Committee in turn though it has a right to criticise Treasury actions also and examines the Treasury like any other Department, relies on both the Comptroller and Auditor-General and the Treasury for its effective functioning. As picturesquely described by Hilton Young, "the Committee take the Treasury in one hand the Auditor-General in the other, and goes a hunting in the expenditure for the year under review as certified in the Appropriation Accounts. The Auditor-General beats the bush and starts the hare: the Committee runs it down: and the Treasury breaks it up." In their decisions, the Committee and the Treasury are generally in hearty agreement. Both are concerned with the enforcement of regularity and economy in the administration of Departments and the Treasury uses the name of the Committee often to keep Departments in the proper path. Again, to quote Hilton Young, "it is common indeed to find an opinion expressed with judicial mildness by the Committee enforced with far stronger language by the Treasury, in communicating it to the Department. Where the Committee has roared as mildly as a sucking dove, the Treasury roars like a Libyan Lion."

15. By long-standing convention the Treasury acts under some compulsion to implement the recommendations of the Committee. The full weight of a body of senior members is behind the reports and the Treasury has always recognized that such implementation was both constitutionally desirable and the necessary price to be paid for the invaluable support the Committee gave to it in its dealings with other Departments. A Treasury Minute of 1882 said "my Lords consider it their duty either to defer to the recommendation, or, if they think that the question has not been sufficiently considered, to submit a carefully prepared argument clearly bringing out the case for reconsideration for the further, and, probably, final decision of the Committee". If there is still any disagreement, special attention is called to it in the report to the House of

[18th March 1956]

Commons with which the Committee ends its labours which is its epitaph. It is, then, for the House to take action if it pleases, which it seldom finds time to do.

16. To keep the Committee informed of action taken on its recommendations the Treasury writes minutes on reports for the departments concerned. These minutes are reported to the Committee in the next year and are printed with the evidence. It is considered a matter of respect to the Committee, and to the Parliament itself, that every effort should be made by the Treasury and by all the Departments to comply with the recommendations and delay in implementation may lead to further censure in the following years.

PROCEDURE AND TECHNIQUE OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

17. The Committee proceeds by way of interrogation of witnesses. As already explained, it has power to call any person who, it considers, can aid its deliberations, but in fact it depends almost wholly upon the Comptroller and Auditor-General, the Treasury and the Accounting Officers of the Departments together with whatever experts these latter care to bring with them. The evidence of Accounting Officers is often supplemented by written memoranda furnished on request. The Auditor-General is more than a witness and sits on the Members' side and to departmental Officers under interrogation, he would seem to be ranged against them. It has a right to call for papers, as already mentioned, as well to determine the circumstances in which it would allow information to be withheld from it. Briefed by the Comptroller and Auditor-General, the Chairman is the chief interrogator, though any member of the Committee can raise any question on his own initiative. The Committee's questions may range widely and witnesses who often consider themselves defendants and do not understand the Committee's methods come loaded with masses of files and sometimes feel non-plussed as to where the Committee's questions are leading them to. On rare occasions the Committee has invited non-official witnesses, particularly in connexion with wartime contracts. Very occasionally Ministers too have been invited to attend. But attendance of Ministers and outside witnesses is normally unnecessary and do not fit in with the atmosphere of the Committee's deliberations.

NATURE OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE'S CONTROL.

18. As pointed out by Basil Chubb—

(i) It is *expert* control. The Committee is generally composed of senior Members and Members are usually re-elected if available and many of them serve long enough to know their job fully and to be useful. The control is thus conducted at a high technical level.

[13th March 1956]

(ii) It is a *primarily* financial control. Its work lies mainly in the realm of accounts and accounting. Its lines of enquiry and its information are derived from audit, while the remainder comes merely from witnesses who are Financial Officers. It is, however, indirectly and, in the second place, interested in economy and efficiency, and its influence and control in this sphere are very great.

(iii) It is a *judicial* control. The Committee settles disputed points. It adopts a semi-judicial procedure with expert evidence on the facts and law and gives its reports a judicial tone, short, firm and measured. Its recommendations have almost the force of law for Departments, though this position is purely conventional. This creates a powerful link between Parliament and the Executive.

(iv) It is a *non-party* control. The Reports of the Committee to the House of Commons are "noted for independence of view and criticism uninfluenced by party considerations." It has been described as a sort of "watchdog for the Departments which by its insistent and manatory barks calls public attention to any irregularity or extravagance in expenditure". Mr. Austin Chamberlain described it as "a Committee of Judges putting aside for a time all party considerations".

(v) It is a control, the main effect of which is *deterrent*.

(vi) It is a control which though operating *ex-post-facto* is not a mere *post-mortem*. The Committee itself habitually pursues its enquiries into the present and its decisions affect future expenditure. As stated by Sydney Webb, "the fact that post-mortem examination does nothing to keep the patient alive is no proof that the existence of a system of post-mortem examination does not prevent murders." Further, if and when a point of sufficient importance does arise, the Auditor-General has a right to report immediately to the House of Commons.

19. The development of the present honest and incorruptible system of financial administration in the United Kingdom has been attributed to the collaboration of the Treasury, the Comptroller and Auditor-General, and the Public Accounts Committee. The history of this most important Committee offers an example of the manner in which so much of English Constitutional procedure has been built up by precedent and experience rather than by direct legislation. The elasticity of the terms of reference has been taken the utmost advantage of by the Committee and yet with such circumspection that at no time has it been accused of encroaching upon the prerogatives of others. With so wide a horizon, so considerable a freedom in action and so great opportunities in its method of enquiry, its capacities for public use are great. The success of the British financial system is ascribed to the manner in which those capacities have been exercised by the Committee.

[13th March 1956]

APPENDIX B.

(See paragraph 4 of the report.)

Rules of Procedure (Internal Working) of the Committee on Public Accounts.

The following rules are supplemental to the provisions contained in Rules 171 to 177 of the Madras Assembly Rules which relate to the composition, scope of functions and conduct of business by the Public Accounts Committee :—

1. The Committee shall decide which of the accounts or items in those accounts which are laid before the House in pursuance of Article 151 (2) of the Constitution or any other provision are to be scrutinized.

2. The Accountant-General will kindly assist the Committee by pointing out the important items in the Accounts which should be scrutinized by the Committee. Nothing will prevent the Committee from scrutinizing other points also.

3. The Secretary shall get from the Departments the necessary notes for the points decided to be scrutinized by the Committee under rule 1 above and circulate them to the members.

4. The members may similarly send their suggestions, if any, for the consideration of the Committee two days in advance of the date of the meeting.

5. Usually 30 copies of each of the notes, etc., will be furnished by the Departments either in pursuance of action taken on the recommendations of the Committee or with reference to the point or points on which the information may be called for by the Committee or a member thereof. On receipt, copies will be circulated to the members and the Accountant-General.

6. Unless any paper, memorandum, document or note is marked ' Secret ' and the Department has made a specific request that its content should not be made public, all papers, memoranda, documents, notes, etc., laid before the Committee shall, if so decided by the Committee, be embodied in their Report in the form of Appendices.

7. The Secretary shall note the points on which further information is required by the Committee as a result of examination of the departmental Secretariats, etc., and under the direction of the Chairman take such action as may be necessary.

8. A record of the proceedings of each meeting of the Committee will be kept by the Secretary. A verbatim record of the evidence will be kept.

9. Relevant portions of speeches will be forwarded to the members and the officials tendering evidence before the Committee, for correction and return within 24 hours of their receipt. If corrected

[13th March 1956]

copies of speeches are not received back from members of officials the Reporter's copy will be treated as authentic. Portions of proceedings sent to the officials must invariably be obtained back from them.

10. If the Chairman of the Committee is of the opinion that words, phrases or expressions in the proceedings of the Committee or a sub-committee, as the case may be, contain information which will not be in the public interest to publish or contain observations of a purely personal character, he may order such words, phrases or expressions to be expunged from the proceeding.

11. The Committee may recall any witnesses to give further evidence on any point which is under consideration of the Committee.

12. The meetings of the Committee shall not be open to the Press.

13. The verbatim proceedings shall be for the use of the Committee and the Departments concerned and only such papers as have been laid on the Table of the House will be made public.

14. The Secretary shall, as soon as possible, circulate the Minutes of the Committee as approved by the Chairman to each member of the Committee.

15. Where the Public Accounts Committee decides to print the whole or any part of the evidence, the same shall be printed in the form of a separate volume and shall form part of the Report of the Committee dealing with the relevant Accounts and Audit Reports thereon.

16. When the examination of the Accounts has been completed partially or wholly the Committee may frame its recommendations.

17. Each draft report or section thereof will be considered at a meeting of the Committee and will embody the decisions of the majority of the members present and voting.

18. The Chairman shall sign the report on behalf of the Committee and present it to the Assembly.

19. The Committee shall meet at such time and for such period as the Chairman may determine from time to time.

20. A " Statement showing action taken or proposal to be taken on the recommendations of the Public Accounts Committee " on the basis of the replies given by the Departments, etc., shall be prepared and placed before the Committee. This statement shall also be accompanied by copies of the Memoranda, Notes or other literature forwarded by the Departments, etc., stating the action taken by them on the particular item/items with which they are concerned.

21. No document submitted to the Committee shall be withdrawn or altered without the knowledge and approval of the Committee.

[13th March 1956]

22. Any additional points of procedure which are formulated from time to time shall be incorporated in these rules.

APPENDIX C.

(See paragraph 9 of the report.)

Memorandum showing the action taken by the Government on the Report of the Committee on Public Accounts on the Accounts for 1950-51.

The Committee on Public Accounts met on the 26th, 27th and 29th November 1954 and on the 1st December 1954 to consider the Audit Report of the Comptroller and Auditor-General relating to the Appropriation Accounts of the State for the year 1950-51 and other matters referred to them and submitted a report. The Government have considered the recommendations and observations made by the Committee in their report and the action taken is detailed in the following paragraphs.

2. *Paragraph 4—Excesses under individual grants.*—The Committee was furnished with a note showing the net excesses over voted grants and charged appropriation for the years 1950-51 under each grant which required regularization together with full explanations for the excesses. The Committee recommended that demands for grants to cover these excesses be presented to the Legislative Assembly in accordance with Article 205 (1) of the Constitution. This recommendation was accepted by the Government. Accordingly, a statement showing demands for excess grants to cover these excesses together with an Introductory Memorandum and Explanatory Note was presented to both the Houses of the Legislature on the 2nd August 1955. The demands as presented were voted by the Legislative Assembly and the necessary Appropriation Bill also moved and passed into law.

3. *Paragraph 5—Defective control over expenditure.*—The Committee noticed that one common explanation given in cases of great variations between the final modified appropriation and the actual expenditure was that some debits or credits which were expected to be made in the accounts of the last month were not actually so made or that credits or debits which were not expected to be adjusted in the accounts of the year were actually so adjusted by the Accountant-General after the close of the year. The Committee expressed that such an explanation was not satisfactory and reiterated the recommendations of the previous Committee that in cases where payments had to be made by this Government to an outside authority for supplies made or services rendered, it should be possible for the Head of the Department concerned to ascertain telegraphically, if necessary, from the relevant authority in March of each year whether or not the debit would be actually raised and adjusted in the accounts of the year and to make provision accordingly before the end of the year. In regard to payments in England in particular the Committee desired, that the High Commissioner should be asked to make a special report by about the middle of March in each year, showing his latest appreciation of the position so that, wherever possible,

[13th March 1956]

action might be taken by the end of the year to resume the anticipated savings or to provide the necessary additional appropriation. The Committee also desired that the Heads of Departments should be prompt in the distribution of their allotments among the district officers in the beginning of each year and should also exercise proper and effective control over the expenditure in the districts from time to time.

Instructions have accordingly been issued to the Heads of Departments to note the recommendations of the Committee carefully and to take steps to see that every effort is made to ensure utilization of the additional provisions made, by promptly getting into touch with those who made the supplies or rendered the service. They have also been asked to take similar action in respect of sums recoverable from other Governments, private bodies, etc., for services rendered or supplies made to them by departments of this Government. The High Commissioner for India has also been appraised of the Committee's recommendations and instructed to send by about the middle of March each year a complete statement of the final allotments required under all the expenditure heads as envisaged by the Committee, with reference to the latest position regarding payments in England, including payments to be made before the end of March.

The Government hope that in future, there will not be great variations between the final modified appropriation and the actual expenditure.

4. *Paragraph 6—Laxity of supervision and negligence in the departmental control over expenditure.*—In connexion with a case of misappropriation of Government money by a non-gazetted Textile Control Officer, which was facilitated by laxity on the part of officers in observing the prescribed procedure for drawing bills and control of expenditure at headquarters, the Committee impressed on the Government the need for prompt and adequate action against officers who were found to be negligent in the discharge of their duties and for seeing that the prescribed rules for departmental control over expenditure, etc., were closely followed.

The Committee's remarks have been brought to the special notice of all Heads of Departments for information and guidance. The Government hope that the Heads of Departments will exercise closer supervision and control over expenditure in future.

5. *Paragraph 7—Non-preservation of records required for audit.*—In the working of the Handloom Standard Cloth Scheme, certain discrepancies and losses were pointed out by the Chief Auditor, State Trading Schemes. It was explained by the Departmental officer that on the closure of the scheme on the 30th June 1945 the records were transferred from the various centres to the office of the Provincial Textile Commissioner and that as the relevant records were either damaged or not available, it was not possible to settle the objections of the Chief Auditor. The Committee pointed out in this connexion that the main principle which should guide the destruction of records

[13th March 1956]

should be that so long as an objection was outstanding and the accounts had not been completely checked and accepted in audit, the documents should not be destroyed, even though the period of preservation prescribed in the relevant rules might have expired.

The Government have accepted the Committee's suggestion and directed the Departments of the Secretariat and all Heads of Departments to keep this in view, while ordering the destruction of records in their offices from time to time.

6. *Paragraph 8—Irregularities in Treasuries.*—In regard to the different kinds of irregularities noticed during the local audit and inspection of treasuries, the Committee observed that there was a tendency to treat the defects as only of a general nature. The Committee recommended that since the irregularities were so numerous and recurred each year, more attention should be paid by the Board of Revenue to tighten up the procedure and that it should not rest content with merely issuing instructions but should take proper disciplinary action against the officials concerned.

The Government have issued instructions to the Board of Revenue to take action as recommended by the Committee. The Board has reported that the Accountant-General communicates his test audit reports to the Collectors concerned but does not send copies of them to the Board. With a view to enable the Board to take adequate action including disciplinary action against the persons at fault, the Accountant-General has been instructed to send to the Board in future a gist of the irregularities noticed during the audit in each district, while sending the audit report to the Collector. The Board has also issued circulars giving strict instructions to the treasury staff to follow the code rules rigidly and to prevent the recurrence of irregularities.

7. *Paragraph 9—Delay in the disposal of Inspection Reports and clearance of audit objections.*—The Committee has remarked that the delay in the settlement of objections raised in audit still persists and expressed the view that, besides taking all possible steps to have audit objections settled quickly, suitable action should be taken against officers who are responsible for any avoidable delay.

The Government have accepted the Committee's view and the Heads of Departments have accordingly been instructed to bring this to the notice of all concerned and take adequate disciplinary action, wherever necessary. The need for the prompt disposal of audit objections has again been impressed on all officers. To enable a watch to be kept over this, the Accountant-General is sending half-yearly, on the 10th of January and 10th of July each year to each Department of the Secretariat, a list of objections outstanding for more than six months in the offices under its control. Each Department of the Secretariat is taking immediate action on the receipt of these lists to ascertain from the Heads of Departments concerned the reason for the non-settlement of the objections and to ensure that all the outstanding objections are speedily disposed of. Each Administrative

13th March 1956]

Department has also been asked to communicate to the Accountant-General half-yearly on the 1st June and 1st December of each year, statements showing the progress made in the settlement of audit objections, etc., reported by him earlier.

In regard to inspection reports, the Committee noticed that delays in disposal occurred mainly in the Public Works, Electricity and Highways departments and recommended that the Government should call for special reports and take such further action as may lead to an improvement in this regard. The Committee also considered that special attention should be bestowed in regard to two long-pending items, viz., the closure of breaches and formation of ring bunds for the Ambasamudram tank and the surplus stores in the Mettur Electricity system. The Committee's recommendations have been communicated to the Chief Engineers and they have been asked to submit a report to the Government. The Chief Engineers have also been asked to submit detailed reports showing the several items of inspection reports outstanding on the 1st June 1955 with clear reasons for the delay in each case. The matter will be pursued further with the Chief Engineers and steps taken to settle the still outstanding items of inspection reports expeditiously.

8. *Paragraph 10—Delay in furnishing reconciliation certificates between the departmental figures and those of the accounts office.*—The Accountant-General pointed out that in spite of repeated reminders from audit and directions from the Government, many Chief Controlling Officers failed to reconcile their figures every month regularly and systematically, so as to ensure that the reconciliation for the entire year was completed within two months of the close of the financial year and that there was also delay in furnishing to the Accountant-General explanations for variations between appropriations and actuals. The Committee observed that this not only vitiated the accounts as finally completed by the Accountant-General but also rendered the statutory report prepared under Article 151 (2) of the Constitution incorrect and incomplete. The Committee attached great importance to this matter and recommended that prompt action should be taken against the officers at fault in this regard.

The Government have from time to time impressed on all the Chief Controlling Officers the need for a prompt reconciliation of the departmental figures with those of the Accountant-General. The Committee desired that the instructions issued by the Government should be fully implemented in future. The Chief Controlling Officers have been appraised of the Committee's recommendations and have again been instructed to bestow their personal attention to this matter and to see that all possible steps are taken to reconcile the departmental accounts with those of the Accountant-General promptly every month and that certificates of such reconciliation are forwarded to the Accountant-General without delay. They have also been informed that if any avoidable delay occurs in future in this regard, the Government will be constrained to take severe disciplinary action against the officers at fault. The Accountant-General

[18th March 1956]

has also been requested to bring to the notice of the Government individual cases of bad delays for taking suitable action against the defaulting officers.

9. *Paragraph 12—Management of estates taken over by the Government—Suggestion to send due intimation to all the landholders concerned in addition to the publication of notification in the Gazette.*—While dealing with the accounts relating to management of estates, the Committee observed that some of the minor Zamindars were not even aware of their estates being taken over by the Government and recommended that, in addition to the publication of notification in the Gazette, due intimation should be sent to all the landholders concerned in regard to the taking over of their estates, the payment of compensation due to them, etc.

The Government have examined the recommendation of the Committee in consultation with the Board of Revenue (Settlement of Estates). Under the present procedure, as soon as an estate is notified in the *Fort St. George Gazette*, a notice is issued by the Board to the landholder through the Collector of the district concerned and if there are a number of landholders for an estate, the Collector is asked to serve the notice on all the landholders. As regards the payment of advance compensation and interim payments, notifications are published not only in the *Fort St. George Gazette* but also in the district gazette in the regional language. Copies of the notice are also affixed on the notice board of the taluk office concerned and in the village chavadi or some other prominent place at the headquarters of the estate. The Board has reported that advance compensation and interim payments have to be apportioned not only among the landholders but also among other claimants including creditors and persons who are entitled to maintenance. The Board considers that as an exhaustive list of all these persons is not available and as it may not be proper to inform a few and ignore the rest, publication in the Gazettes and on notice boards as is being done now is the only course feasible.

The Government have agreed with the Board and ordered that no change in the procedure is necessary, since the existing one in effect meets the recommendation of the Committee.

10. *Paragraph 14—Fixation of time-limit for completion of land acquisition proceedings.*—While dealing with the accounts relating to acquisition of house-sites for Harijans, the Committee observed that the proceedings for acquisition of private land for house-sites were usually protracted and recommended that the possibility of fixing a time-limit within which the process of acquisition of land should be gone through should be examined.

In the statutory provisions in the Land Acquisition Act, a definite time-limit has been fixed for certain courses of action. But with reference to the Committee's recommendation, the Government have considered that, in spite of the statutory provisions in the Act, it is possible for the Land Acquisition officers to complete acquisition proceedings at least to the stage of passing of the award and making the payment of compensation within four or five months from the date of

13th March 1956]

publication of the draft notification under section 4 (1) of the Act. The Board of Revenue has accordingly been asked to issue suitable instructions to all Collectors in the matter and to see that all the land acquisition cases in which lands are acquired for Harijans are dealt with very promptly at every stage and that the prescribed periodical inspection of the Land Acquisition work of the District Welfare Officers by the Collectors is strictly insisted upon.

11. *Paragraph 15—Preparation of inventory of the fixtures, etc., in the Government buildings while taking over or handing over by a Government Department.*—In connection with the loss due to the missing of electrical fixtures in certain military buildings purchased by the Public Works Department, the Committee recommended that whenever any building was taken over or handed over by a Government Department an inventory must at once be prepared of the fixtures, etc., in the building and proper steps should be taken to safeguard the property and that periodical checks should also be made. The Committee's recommendation has been communicated to the Chief Engineer, Public Works Department (General), who has been asked to submit proposals for implementing the same. The Chief Engineer has accordingly prepared draft instructions for the periodical check-up of electrical fixtures and fittings in non-residential buildings (owned, leased or rented by Government) and has forwarded the same to the Accountant-General for his remarks. The Chief Engineer considers that these instructions may also be made applicable to other fixtures in the Government buildings. On receipt of the Chief Engineer's final report, the Government will issue orders.

12. *Paragraph 16—Excess over appropriation under the head 'Stock' relating to the State Road Transport—Verification of the correctness of the explanation offered and reason for not taking timely action to cover the expenditure.*—In a note explaining the excess over appropriation under the head 'Stock' relating to the State Road Transport, the Committee was informed that the increase in prices and customs duty was a contributing factor. The Committee considered that ordinarily an increase in price and customs duty would be known before the end of each year and could be allowed for in fixing the final appropriation. The Committee, therefore, desired that it might be examined whether the explanation offered in the particular case was correct and, if so, why action was not taken in time to cover the increased expenditure.

The Director of Government Transport has stated that, in June 1950, there was a rise in prices of spare parts, owing to devaluation and revision of customs duties and that in February 1951, there was a further increase in prices due to increased cost of production at sources. The Director explained that it was then possible to apportion the consequent excess appropriation due to different causes only on a rough basis, due to the reason that at the time of preparing the final appropriations, the work in the pricing section was heavily in arrears and hence only provisional prices (not based on the correct data of increases due to the different causes) could be adopted in the

[13th March 1956]

final appropriations. It was thus not possible to correctly assess the expenditure on prices of articles of stores in stock and make necessary provision in the final modification proposals sent to the Government.

The Director has also added that the State Transport Department was then in its infant stages and that the department did not have sufficient staff trained in commercial accounts.

In the circumstances stated by the Director of Government Transport, the Government have accepted his explanation. The Director has, however, been asked to avoid a recurrence of such defects.

13. *Paragraph 17—Commuted value of pensions—Suggestion to restrict the expenditure to a fixed allotment and deferring applications involving further payments to the subsequent year.*—As the expenditure under the payment of commuted value of pensions paid in India as well as in England during the year exceeded the final grant by a large sum, the Committee recommended that the Government might examine the possibility of restricting the expenditure on commutation of pensions to a fixed allotment each year and deferring consideration of applications involving further payments to the subsequent year.

The Government have carefully examined the recommendation of the Committee. It is felt that by deferring consideration of applications to the subsequent year, the pensioners would, for no fault of theirs, be put to hardship, as they will not get funds when required by them. Further, in cases where by the postponement of the date of sanction of commutation the pensioners cross over the next birth day, it would be disadvantageous to them, as the capitalized value of the pension decreases with every completed year of age. The Government, therefore, decided that the existing procedure may continue.

APPENDIX D.

(See paragraph 10 of the report.)

I. List showing the number of reconciliation certificates due from Controlling Officers for the year 1954-55.

(i) Total number of Major Heads for which reconciliation certificates were due	52
(ii) Number of Major Heads in respect of which certificates were received	37
(iii) Number of Major Heads in respect of which certificates are still due (vide details in the statement below)	15
(iv) Percentage of (iii) over (i)	28.8

13th March 1956]

II. List showing Major Heads in respect of which reconciliation certificates were not received in 1954-55.

Major Head.	Number of sub-heads or cases.
(1)	(2)
7. Land Revenue	7
12. Charges on account of Motor Vehicles Acts ..	1
18. Other Revenue expenditure (Irrigation) ..	..
68. Construction, etc.	..
25. General Administration	42
39. Public Health	2
47. Miscellaneous Departments	6
50. Civil Works	2
54. Famine	..
56. Stationery and Printing	..
57. Miscellaneous	20
63-B. Community Development Projects ..	..
81. Capital Account of Civil Works	..
85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading.	3
Loans and Advances by the State Government ..	10

[13th March 1956]

APPENDIX E.

(See paragraph 16 of the report.)

<i>Reference to Audit Report and Appropriation Accounts for 1950-51.</i>	<i>Head of account.</i>	<i>Defect brought to notice.</i>	<i>Explanation submitted to the Committee.</i>
--	-------------------------	----------------------------------	--

(1) (2) (3) (4)

I. UNNECESSARY OR EXCESSIVE SUPPLEMENTARY GRANTS.

Page 9, paragraph 12 (1) 9. Stamps—Non-judicial—b. Charges Due to decrease in expenditure during the first quarter of 1952 on general stamps, which could not be anticipated when additional allotment was applied for. (see also page 47).

Page 9, paragraph 12 (1) 13. Other taxes and duties—d. Collec- Saving of Rs. 1,03,074 on tion charges—Sales Taxes—A. a final appropriation of Rs. 5,93,300. (see also page 60).

Page 9, paragraph 12 (1) 27. Administration of Justice—h. Saving of Rs. 1,39,438 on Criminal Courts—F. Compensation a final appropriation of Rs. 5,56,500. (see also page 91).

Page 9, paragraph 12 (1) Grant XIII—Jails—28. Jails and Con- Saving of Rs. 94,016 on vict Settlements—A. Jails—B. Presi- a final appropriation of Rs. 4,90,000. (see also page 93).

Page 9, paragraph 12 (1) 37. Education—C. Primary—k. District grants to non-Government Primary Schools—A. General—I. Ordinary areas—(i) Excluding Postwar Reconstruction—1. Teaching. Saving of Rs. 27,12,220 on a final appropriation of Rs. 4,36,93,000.

Page 9, paragraph 12 (1) 40. Agriculture—d. Agricultural De- Saving of Rs. 1,36,842 on monstrations and propaganda inclu- a final appropriation of Rs. 2,36,000. (see also page 135).

Page 9, paragraph 12 (1) 40. Agriculture—f. Agricultural Engi- Saving of Rs. 1,08,660 on neering—H. Lorries—3. Other a final appropriation of Rs. 3,34,900. (see also page 138).

[13th March 1956]

The reasons for the saving were as follows:—
(i) Failure to take into account at the time of preparing the statement the additional allotments and surrenders;
(ii) fall in jail population;
(iii) failure to pay the cost of ration articles purchased in March 1952, in the same month; and
(iv) failure to purchase certain rationed articles in March 1952, as originally anticipated, as the amount could not be drawn in time.

The saving under this head is due mainly to the non-payment of teaching grants according to the revised rates for want of full particulars in time. Some schools which were sanctioned grant before 31st March, could not encash the bills before the close of the financial year.

Due to—
(1) the Government share of expenditure to the Indian Council of Agricultural Research on their statistical staff for the year 1950-51 and 1951-52, which were actually adjusted in the accounts for 1952-53 by the Accountant-General, Central Revenues;
(2) Supply of spring balances were not made as anticipated before the close of the financial year; and
(3) the savings on certain miscellaneous items which were negligible could not be anticipated and surrendered.

Due to non-receipt of debits in respect of the costs of tyres and tubes supplied by the Indian Stores Department.

Reference to Audit
Report and Appropriation
Accounts for 1950-51.

Head of account.

Defect brought to notice.

Explanation submitted to the Committee.

(1)

(2)

(3)

(4)

I. UNNECESSARY OR EXCESSIVE SUPPLEMENTARY GRANTS—cont.

- 8 Page 9, paragraph 12 (1) 47. Miscellaneous Departments—*a*.
(see also page 178). Labour—II. Concessions to Back-
ward classes—Scholarships, Boarding
grants, other items.
- 9 Page 9, paragraph 12 (1) 50. Civil Works—Establishment and
(see also page 229). Tools and Plant—*e*. Establishment
—Public Works Department—*E*.
Executive establishments—II—
Scheduled areas—5. Contribution
for supervision of establishments in
scheduled areas.
- 10 Page 9, paragraph 12 (1) 50. Civil Works—*g*. Grants-in-aid—
(see also page 237). (i) Excluding Postwar Reconstruc-
tion—C. Grants to Local Bodies
for roads and bridges (other than
village communications).

[13th March 1956]

- 1 Inability to secure tools and plant, like,
tar-boiler, bitumen mixer, etc. .. 0-7
- 2 Scarcity of water required for consolida-
tion work 1-0
- 3 Savings as per actual execution and by
way of tender deduction 0-2
- 4 Difficulties in land acquisition proceed-
ings 3-8

Grants
involved.
Rupees in
lakhs.
(Approximate).

The reasons for lapses in the amounts of grants sanctioned which resulted in savings as reported by local bodies were :—

[13th March 1956]

- 5 Slackness of contractors, etc. 0-3
- 6 Delay in getting technical sanction for
estimates 0-1
- 7 Other causes 3-0

9-1

In their desire to execute the works and incur as much expenditure on them as possible, the local bodies presumably over-estimated the expenditure and did not anticipate lapses. They did not surrender savings in time, i.e., while submitting their progress report, as instructed by Government. A sum of Rs. 1,14,500 was, however, surrendered at the end of the year, with reference to known factors. The Department could not foresee the final savings (Rs. 9,09,595), when actually, according to the reports, a further grant of Rs. 23,24,000 had to be provided for at the end of year, as stated above.

A large number of holders than anticipated failed to draw interest before the end of the year.

Saving of Rs. 1,83,015 on a final appropriation of Rs. 5,00,000.

12 Do.

Saving of Rs. 7,10,116 on a final appropriation of Rs. 17,48,000.

Interest for only a part of the year being claimed by the Bank instead of for the full year. This could not be foreseen and the saving surrendered in time.

13 Page 9, paragraph 12 (1)
(see also page 280).

22. Interest on Debt and other obligations—A. Interest on ordinary debt—Rupree debt—*a*. Interest on permanent loans—(x) Madras Government 3½ per cent loan, 1962—Charged.

22. Interest on Debt and other obligations—A. Interest on ordinary debt—Rupree debt—*c*. Floating loans—(ii) Interest on other Floating loans—Charged.

22. Interest on debt and other obligations—D. Transfers—*a*. Deduct—Interest transferred to Commercial departments—(ii) Electricity Scheme—Charged.

Saving of Rs. 17,24,314 on a final appropriation of Rs.—1,31,57,400.

Due to a clerical error interest for one half of the capital outlay in 1950-51 was alone included. The actual interest to be included was Rs. 129-65 lakhs and as a result of increase in capital outlay during 1951-52 the interest to be adjusted also increased to Rs. 19-16 lakhs the total coming Rs. to 148-81 lakhs. This resulted in the saving.

*Reference to Audit
Report and Appropriation
Accounts for 1950-51.*
(1)

Head of account.

Defect brought to notice.

Explanation submitted to the Committee.

(2)

(3)

(4)

II. REAPPROPRIATIONS OBTAINED UNNECESSARILY OR IN EXCESS OF REQUIREMENTS—cont.

14 Page 9, paragraph 12 (2)
(see also page 43).

8. State Excise duties.—District Executive establishment—I. Ordinary areas—B. Prohibition Staff—3. Allowances.

Saving of Rs. 1,13,904 on a final appropriation of Rs. 35,90,200.

Due to the expenditure under 'Travelling Allowance' which being a fluctuating one could not be estimated precisely and it did not come up to what was anticipated.

15 Page 9, paragraph 12 (2)
(see also page 63).

18. Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues—Navigation, embankment and drainage works—Works for which no capital accounts are kept—Public Works Department—s. Charges in England—Other Miscellaneous Charges.

Savings of Rs. 1,13,600 on a final appropriation of Rs. 1,13,600.

The expenditure under this head is not susceptible of control and check by the Public Works Department as the charges incurred in England are brought to account outside the books of the Divisional Officer. In regard to payments in England, the previous Public Accounts Committee recommended that the High Commissioner should be asked to make a special report by about the middle of March in each year showing his latest appreciation of the position so that wherever possible action might be taken by the end of the year to resume the anticipated savings or to provide necessary additional appropriation. A copy of the report of the Public Accounts Committee has been communicated to all Heads of Departments and the High Commissioner for information and to avoid such irregularities of this kind in future.

16 Page 9, paragraph 12 (2)
(see also page 86).

47. Miscellaneous Departments—j. Miscellaneous—D. Temples and Charitable Institutions in the merged areas—Other charges.

Saving of Rs. 1,08,463 on a final appropriation of Rs. 3,73,400.

Mainly due to—

- (1) non-payment of dearness allowance to several temple servants pending scrutiny of their claims;
- (2) non-utilization of provision made for
 - (i) supervision charges; and
 - (ii) repairs to temples, buildings, etc.;
- (3) non-payment of contribution to the Hindu Religious Endowments Board and of audit fees pending orders of Government transferring the management of institutions to the control of the Hindu Religious Endowments Board; and
- (4) economy measures.

[13th March 1956]

17 Page 9, paragraph 12 (2)
(see also page 137).

40. Agriculture—f. Agricultural Engineering—C. Oil engine pumps—Installation for mechanical cultivation—3. Other charges.

Saving of Rs. 7,85,087 on a final grant of Rs. 24,27,400.

Due to non-supply of machinery by the firms before the end of the year. The senior Accounts Officer in the Agricultural Department who was responsible for not surrendering the savings had retired since. Hence no action could be taken against him.

18 Page 10, paragraph 12 (2)
(see also page 138).

40. Agricultural—f. Agricultural Engineering—E. Tractor Cultivation Scheme—3. Other charges.

Savings of Rs. 6,73,046 on a final appropriation of Rs. 53,55,800.

Due to the inability of the firm to supply the machinery before the end of the year, most of the supplies were effected towards the fag-end of the year with the result that the relevant bills could not be paid during the same financial year. Certain items of the spare parts were received only during the next financial year. Hence the Department was unable either to surrender or to disburse the amount and this resulted in savings. The non-adjustment of the cost of supplies made by the Director-General of Supplies and Disposals, New Delhi, through Rate Contract System also resulted in savings.

19 Page 10, paragraph 12 (2)
(see also page 181).

50. Civil Works—Works—s. Original Works—Buildings—I. Ordinary areas—H. Police.

Saving of Rs. 1,55,886 on a final appropriation of Rs. 7,74,600.

The saving was mainly due to the following reasons:—
(a) Purchase of assets in the Flying Boat Base (Red Hills). As there were discrepancies between the list of assets received from the Military Department and those existing, the delay occurred in the issue of vouchers for early adjustment.
(b) There was a saving of Rs. 4,539 under minor works in the Madras Circle. A pump purchased and supplied by P.W.D. was found unsuitable and it was returned. This resulted in a saving of Rs. 1,980. The balance of the saving related to several minor works in the South Presidency Division.

(c) There was a saving of Rs. 3,254 in the provision made for the work of "Erection of Twin Nissen Huts for Armed Reserve at Vellore." The General Superintendent, Public Works Workshops, did not raise the debit in time for adjustment in the accounts for 1951-52, which resulted in a saving.

13th March 1956]

Reference to Audit
Report and Appropriation
Accounts for 1950-51.
(1)

Head of account.

(2)

Defect brought to notice.

(3)

Explanation submitted to the Committee.

(4)

II. REAPPROPRIATIONS OBTAINED UNNECESSARILY OR IN EXCESS OF REQUIREMENTS—cont.

- 20 Page 10, paragraph 12 (2) (see also page 182).
50. Civil Works—Buildings—a. Original Works—Buildings—I. Ordinary areas—T. Miscellaneous Departments.
- 21 Page 10, paragraph 12 (2) (see also page 374).
85. A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—B. Rice—1. Cost of purchase of grain.
- 22 Page 10, paragraph 12 (2) (see also page 374).
85. A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—B. Rice—3. Suspense—(Personal deposits).
- [13th March 1956]
- The saving was mainly due to the following factors :—
(1) Debits for certain shipments of overseas rice not raised in 1951-52 as provided for but adjusted later by Deputy Accountant-General, Food and Rehabilitation, in 1952-53.
(2) Payments of cost of stocks moved to Coimbatore storage in 1951-52, not made to the extent anticipated.
(3) Portion of value of stocks transferred from Madras City to deficit districts not adjusted pending settlement of accounts.
(4) Non-adjustment of a debit in respect of a misclassification in 1950-51 (subsidy) for which provision was made in 1951-52.
- The above items could not be anticipated in time to regulate the Appropriation.

23 Page 10, paragraph 12 (2) (see also page 374).

85. A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—C. Wheat and wheat products—2. Suspense (Personal deposits).

Saving of Rs. 1,02,54,171 on a final grant of Rs. 1,31,08,700.

13th March 1956]

RS. IN LAKHS.	
Saving under 'Purchase Price'	142.98
Deduct—Increase due to fall in sale-proceeds.	40.44
	102.54

As it was expected that the debit of the cost of overseas wheat and wheat products received and expected to be received would be raised at any time up to 15th April 1952, the appropriation could not be surrendered. The cost was, however, adjusted after 15th April 1952.

With reference to the progress in the realization of sale-proceeds and the anticipations, a provision of Rs. 9,45,93,500 was made in the reappropriation proposals submitted in February 1952. On account of late arrival of shipments in March 1952, the sale-proceeds of these quantities were not expected to be realized in full before the end of the year. In view of the special factor and the non-receipt of sale-proceeds from the districts as originally anticipated, a fall of Rs. 91.62 lakhs was anticipated and additional appropriation to cover this gap was applied for on 24th March 1952. On a further review, a surrender of Rs. 51,42,700 was also made on 31st March 1952. But for want of funds within the grant, the net additional appropriation to the extent of Rs. 40.19 lakhs was not granted by the Government.

Saving under item (i) was thus set off by the excess under item (ii) left uncovered to the extent of Rs. 40.44 lakhs. As a result, there was an unresumed saving of Rs. 102.54 lakhs, and this could not be anticipated by the Board in time and surrendered to Government.

[13th March 1956]

audit
page 50-51.

Head of account.

Defect brought to notice.

Explanation submitted to the Committee.

(2)

INJUDICIOUS REAPPROPRIATIONS AND SURRENDERS CAUSING EXCESSES OVER ALLOTMENTS.
Paragraph 18. Other Revenue Expenditure financed from ordinary Revenues—
Irrigation Works—Works for which Capital Accounts are kept—Public Works Department—b. Extensions and Improvements.

Paragraph 25. General Administration—State Legislature—j. Deduct—Contributions recoverable from other Governments, Departments, etc.

(3)

Excess of Rs. 1,59,227 on a final appropriation of Rs. 1,11,560.

Excess of Rs. 30,72,753 on a final appropriation of Rs. (-) 44,00,000.

(4)

Variation due to applying for a plus grant for old maintenance charges instead of a minus grant of Rs. 80,250 in the final modification statement by oversight. With a view to prevent the occurrence of such arithmetical errors, supplementary checks are now exercised.

The Government of India had to reimburse their share of extra expenditure incurred in connection with the preparation and printing of electoral rolls and the conduct of the last general elections to the State Legislature and Parliament. A sum of Rs. 48,06,000 was claimed from them. The excess was due to the Government of India having made only a comparatively small payment towards the recoveries.

Against the original appropriation of Rs. 32-28 lakhs, the Director of Public Instruction surrendered Rs. 12-02 lakhs, anticipating that there would not be any need to disburse teaching grants to local bodies for Secondary Education over the final Revised Estimate of Rs. 20-25 lakhs. Unexpectedly several district boards applied to the Director for a grant furnishing the full particulars necessary. As the working of the Secondary Schools would be handicapped if the grants were not disbursed in time, the Director of Public Instruction arranged for the disbursement of the grants in 1951-52 itself. There was hardly time for him to apply for additional appropriation to cover the excess payment in High Schools. The expenditure relating to Senior Division Units is scrutinized by the

Paragraph 37. Education—B. Secondary—h. Grant to Local Bodies for Secondary Education—A. Ordinary areas—I. Teaching.

Excess of Rs. 2,02,746 on a final appropriation of Rs. 20,25,000.

[13th March 1956]

Commander, Second Circle, National Cadet Corps, while that relating to junior division troops is controlled by the Director of Public Instructions. The Director says that neither the Officers Commanding the several units of the senior division nor the Commander, No. 2 Circle, Cadet Corps, reported to him the probable savings in the allotment under "Allowances and Honoraria." It was not, therefore, possible for him to surrender the savings in time. There is lack of co-ordination between the Commander, No. 2 Circle, Cadet Corps, and the Director of Public Instruction in regard to the estimate of expenditure for budget purposes. Even though the Director of Public Instruction is the controlling officer, he is not able to exercise proper scrutiny over the estimates without definite information from the Commander, No. 2 Circle, Cadet Corps. Steps will be taken to ensure proper co-ordination in the matter, so that the savings, if any, in the estimates are surrendered in time.

Excess of Rs. 5,21,720 on a final appropriation of Rs. 44,00,000.

Paragraph 37. Education—C. Primary—I. Grants to Local Bodies for Primary Education—A. Local Bodies—I. Ordinary areas—(ii) Post-war Reconstruction (Introduction of compulsory elementary education)—I. Teaching.

26-A Page 10, paragraph 12 (3) (see also page 112).

The correct particulars regarding expenditure have to be got from the district boards and a few municipalities. Very often the local bodies notwithstanding reminders fail to furnish full particulars in time. Sometimes the particulars furnished are incomplete. In the absence of definite details, it becomes necessary to make a rough estimate of the expenditure relating to a few local bodies.

It is usual to receive correct particulars from the local bodies after the submission of the final Revised Estimates. As these particulars relate to adjustment of advances paid to local bodies they have to be admitted as they are inevitable payments though the admitted amount may be different from the one estimated while preparing the final Revised Estimate for want of definite particulars. So in the absence of full particulars, excess surrender had been made.

[13th March 1956]

(1)	(2)	(3)	(4)
III. INJUDICIOUS REAPPROPRIATIONS AND SURRENDERS CAUSING EXCESSES OVER ALLOTMENTS—cont.			
27 Page 10, paragraph 12 (3) (see also page 177).	47. Miscellaneous Departments— Labour—I. Harijan Welfare Department—C. Communities eligible for help by the Harijan Welfare Department—Education—5. Scholarships and schooling charges.	Excess of Rs. 3,05,072 on a final appropriation of Rs. 19,84,100.	Due to erroneous classification recorded on the bills by the drawing officers which could not be rectified in time for want of complete details. The Government are considering the question of changing the existing procedure of [disbursement] of scholarships. According to the new procedure the Director of Harijan Welfare or the Collector concerned will send bank drafts on the nearest treasury or sub-treasury in favour of the heads of the institutions concerned for the amount involved. By this procedure, it is hoped that the misclassification of the kind in question will be avoided.
28 Page 10, paragraph 12 (3) (see also page 178).	47. Miscellaneous Departments— Labour—I. Harijan Welfare Department—J. <i>Deduct</i> (—) amount met from Fund for Village Reconstruction and Harijan Uplift.	Excess of Rs. 4,82,614 on a final appropriation of Rupees 52,36,800.	The Government's policy was that State Revenues should meet the expenditure up to Rs. 63,86,800 (equivalent to the amount spent by the Government on Harijan uplift in 1949-50) and that the balance alone should be met from the "Fund for Village Reconstruction and Harijan Uplift." Accordingly a minus appropriation of Rs. 52,36,800 was made in the original budget estimate for 1951-52. At the time of reviewing the position under the grant as a whole in February 1952, it was considered that a sum of Rs. 4,82,614 was in excess in some of the sub-heads and had to be surrendered. In view of this surrender, the amount to be finally met from the above Fund for Village Reconstruction and Harijan Uplift was also correspondingly reduced. The final expenditure was still less, with the consequence that the amount debited to the Fund was further reduced resulting in a technical excess expenditure in other head. The expenditure relating to the acquisition of house-sites, construction of school buildings and the maintenance of the Konnur Boarding Home was smaller than originally anticipated due to the awards in acquisition cases not becoming ripe, in time delay in the construction of school buildings, etc.

[13th March 1956]

29 Page graph 10, 12 (3) (see also page 183).	50. Civil Works—Works—h. Suspense—B. Other accounts—Public Works Department.	Excess of Rs. 9,08,584 on a final appropriation of Rs. (—) 7,10,600.	Mainly due to— (1) non-receipt of accepted, copies of vouchers for miscellaneous advances from the departments as anticipated for adjustment in accounts, and (2) unanticipated expenditure on purchase and stock. As the transactions under 'Suspense' head are of a fluctuating nature, certain amount of variations between the final appropriations and the actuals at the end of the year are inevitable and to a great extent beyond the control of the officers of the department.
30 Page graph 10, 12 (3) (see also pages 255-256).	52 Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes— 7. Hydro-Electric Schemes—(ii) Post-war Reconstruction— Hydro-Electric Scheme, Moyal Scheme and Pykara Plant III and final stage—Charged. 2. I. Hydro-Electric Schemes—(ii) Post-war Reconstruction— Hydro-Electric Schemes—Madras-Mettur Inter-connection—Extension to Kuppam—Charged. 3. II. Thermo-Electric Scheme—(ii) Post-war Reconstruction— Power Station Extension—Charged.	Excess of Rs. 3,04,312 on a final appropriation of Rs. 16,37,000. Excess of Rs. 1,52,269 on a final appropriation of Rs. 5,57,600. Excess of Rs. 1,12,095 on a final appropriation of Rs. 7,45,800.	Provision for interest charges for the other half of the Capital Outlay incurred in 1950-51 not included while fixing the final appropriation for the next financial year.
31 Do.			
32 Do.			
33 Page graph 10, 12 (3) (see also page 264).	56.—Stationery and Printing— I. Stationery— of stationery supplied to other Governments and Paying Departments—Paying departments.	Excess of Rs. 2,03,648 on a final appropriation of Rs. — 3,36,400.	This represents the value recoverable from other Governments and paying departments. It was expected that the entire arrears would be recovered within the year and provision was made accordingly but the entire amount could not be collected during the year owing to inadequate staff and lack of promptness on the part of the paying officers. Steps had been taken to increase the staff and reduce the pending amount.

13th March 1956]

References to Audit Report and Appropriation Accounts for 1950-51.

III. INJUDICIOUS REAPPROPRIATIONS AND SURRENDERS CAUSING EXCESSES OVER ALLOTMENTS—cont.

34 Page 10, paragraph 12 (3) 56. Stationery and Printing—
(see also page 268). II. Printing—d. Government Presses, Madras—L. *Deduct*—Charges recoverable from the Government of India for printing work done in connexion with the general elections.

35	Do.	56. Stationery and Printing— II. Printing—d. Government Presses, Madras—e. Printing at private presses— <i>Deduct</i> —Charges recoverable from the Government of India for printing work done in connexion with the general elections.	Excess of Rs. 2,51,100 on a final appropriation of Rs. (—) 2,51,100.	Do.
36 Page 10, paragraph 12 (3) (see also page 287).	68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Irrigation Works—Unproductive—Post-war Reconstruction—j. Suspense—2. Mettur Canals.	Excess of Rs. 1,05,024 on a final appropriation of Rs. 24,800.	Mainly due to adjustment of debits towards the close of the year, not actually anticipated. All the Public Works Divisions are now maintaining "The Suspense Register," in respect of transactions falling under the heads "Purchases," "Miscellaneous—Public Works Advances", etc., and clearance of the outstanding items is watched through it.	

37 Page 10, paragraph 12 (3) (see also page 287).

68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Irrigation Works—Unproductive—5. Lower Bhavani Project—j. Suspense—B. Other Suspense Accounts.

Excess of Rs. 6,90,718 on a final appropriation of Rs. (—) 9,46,100.

The minor head 'Suspense' in Public Works Accounts is only a temporary head through which various kinds of transactions pass and absolute control over which is impracticable. In this case the excess was due to certain unadjusted balances, adjustment of old debits, erroneous debits and adjustment of difference.

38 Page 10, paragraph 12 (3) (see also page 344).

61-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electric Schemes (Post-war Reconstruction)—B. Mettur Hydro-Electric Scheme—7. Tanjore - Mayuram. Chidambaram Extension Scheme—a. Works.

Excess of Rs. 1,47,639 on a final appropriation of Rs. 7,69,200.

Mainly due to unanticipated debit for the cost of two transformers. As intimation in this regard was received by the controlling authority only on 27th March 1952 the debit for the cost of the transformers could not be provided for in time.

39 Page 10, paragraph 12 (3) (see also page 356).

61-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electric Schemes (excluding Post-war Reconstruction)—B. Mettur Hydro-Electric Scheme—d. Suspense—2. Other Suspense Accounts (Mettur Main Scheme).

Excess of Rs. 7,92,478 on a final appropriation of Rs. (—) 61,600.

The excess is chiefly due to the following reasons :—
(1) Debits for India Stores Department Supplies.
(2) Increased cost of rails supplied by India Stores Department.

(3) Other items.

Item 1.—The debit relates to the supplies made by India Stores Department at the fag end of the year. Debit advices for the above were received from the Accountant-General, Madras, during April, May and June 1952 and adjusted in the supplemental accounts for March 1952 as per advice of the Accountant-General. As debits for the payments for the supplies made during the fag end of the year, i.e., February and March, are generally passed on only next year, provision for this was not made. The surrender of Rs. 6.7 lakhs from the original appropriation was due to the postponement of payments made with reference to the orders of Government for the restriction of funds for capital works.

Item 2.—Intimation on the increased cost of rails supplied by India Stores Department was not received in time and hence no provision could be included.

The debits could not be foreseen at the time of final modification of grant of 1951-52 and funds provided for.

The Public Accounts Committee, which considered similar items last year recommended that, in cases where payments had to be made by this Government, it should be possible for the Head of the Department in each year whether or not the debit would be actually raised and adjusted in the accounts of the year and to make provisions accordingly before the end of the year. Necessary instructions in this regard have been issued to the Chief Engineer (Electricity). It is expected that such irregularities will not recur in future.

III. INJUDICIOUS REAPPROPRIATIONS AND SURRENDERS CAUSING EXCESSES OVER ALLOTMENTS—cont.

40 Page 10, paragraph 12 81-A. Capital Outlay on Electricity Excess of Rs. 2,32,714 There is difference between Departmental figures and (3) (see also page 336). Accountant-General's figure as shown below :—

	As per Department.	As per Accountant- General.
Actuals	Rs. 11,54,163	Rs. 13,28,214
Final Grant	10,95,500	10,95,500
Difference	58,663	2,32,714

The difference of Rs. 1,74,051 [2,32,714 — 58,663] between Accountant-General's figure and Departmental figure is due to the adjustment of liabilities of acquired undertakings of Virudhunagar, Sivakasi and Rameswaram on the vesting date being taken by Accountant-General, under 'Distribution of Power' instead of "81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—Lumpsum provision for payment of compensation for the acquired electrical undertakings." The excess of Rs. 58,663 as per the Departmental account is within the permissible limit.

41 Page 10, paragraph 12 82-B. Capital Outlay on Road Transport Schemes outside the Revenue Account—A. Passenger Bus Service —D. Suspense—2. Stock. Excess of Rs. 1,73,381 on a final appropriation of Rs. (—) 6,94,000.

[13th March 1956]

APPENDIX

13th March 1956]

APPENDIX

583

IV. CASES OF NON-SURRENDER OF SAVINGS.

42 Page 11, paragraph 12 7. Land Revenue—d. Assignments and Compensation—B. Compensation in lieu of beriz deductions. Saving of Rs. 1,80,059 on a final appropriation of Rs. 10,80,000. Due to delay in payment of compensation in lieu of beriz deductions as a result of the large-scale remissions of land revenue sanctioned by the Government late in the year.

43 Page 11, paragraph 12 XVII. Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works for which Capital Accounts are kept —Working Expenses—Irrigation Works—Productive Works—A. Extensions and Improvements. Savings of Rs. 1,60,561 on a final appropriation of Rs. 7,53,950.

44 Page 11, paragraph 12 25. General Administration—District Administration and Miscellaneous —w. Miscellaneous—D. Post-war Reconstruction—Expenditure from the fund for Village Reconstruction and Harijan Uplift—4. Office Contingencies and Other Charges. Saving of Rs. 3,54,214 on a final appropriation of Rs. 18,65,100.

45 Page 11, paragraph 12 37. Education—E. General—A. Miscellaneous—A. General—(i) Excluding Post-war Reconstruction—8. Other grants. Saving of Rs. 2,06,472 on a final appropriation of Rs. 8,99,700.

46 Page 11, paragraph 12 37. Education—E. General—A. Miscellaneous—A. General—(i) Excluding Post-war Reconstruction—11. National Cadet Corps. Savings of Rs. 1,49,753 on a final appropriation of Rs. 8,96,500.

Variation due to applying for a plus grant for old maintenance charges instead of a minus grant of Rs. 80,250 in the final modification statement by oversight. With a view to prevent the occurrence of such arithmetical errors supplementary checks are now exercised.

Due to—
(1) lack or progress in the execution of works under Rural Water-supply.
(2) slow disposal of application for grants-in-aid to non-official institutions.
(3) overpitching of estimates by Collectors; and
(4) non-execution of works to the extent anticipated due to failure of rains.

Mainly due to—
(1) the non-opening of the full number of adult schools sanctioned as expected; and
(2) non-implementation of certain schemes pending consideration of the revision of policy under Adult Education.

Savings to the extent of Rs. 40,000 occurred under the allotment made for clothing for National Cadet Corps Cadets. Supply of clothing to National Cadet Corps Units is made under instructions from the National Cadet Corps Directorate at New Delhi. It was expected that the clothing intended for would be supplied within the year and hence the allotment of Rs. 40,000 was reserved without being surrendered. The supply of clothing was made after the closure of the financial year. The amount could not be surrendered in time.

(1)

(2)

(3)

(4)

IV. CASES OF NON-SURRENDER OF SAVINGS—cont.

Saving of over Rs. 1 lakh occurred in the provision made under the head "allowances and honoraria" payable to National Cadet Corps Units, senior division units raised in colleges and junior division troops formed in High Schools.

47 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 164).

43. Industries and Supplies—*a*. Industries—*O*. Manufacture of vegetable ghee—*4*. Other charges.

Saving of Rs. 1,02,115 on a final appropriation of Rs. 1,15,100.

48 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 163).

43. Industries and Supplies—*a*. Industries—*N*. Post-war Reconstruction—(xii) Chemical Testing and Analytical Laboratory—*4*. Other charges.

Savings of Rs. 1,09,372 on a final appropriation of Rs. 1,50,400.

49 Page 11, paragraph 12
(4) (13) (see also page 181).

50. Civil Works—Works—*a*. Original Works—Buildings—*1*. Ordinary areas—*L*. Medical.

Saving of Rs. 1,05,799 on a final appropriation of Rs. 5,70,200.

Due to—

- (1) Non-supply of two washing machines for the Government General Hospital, Madras, in time by the Controller of Stores, Delhi, as anticipated;
- (2) non-raising of debit for the materials supplied for the steam laundry in the Kasturba Hospital by the General Superintendent, P.W. Workshops, to the extent anticipated; and
- (3) savings in the provisions made for several "Major works" and "Minor works."

[13th March 1956]

50 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 183).

50. Civil Works—Works—*h*. Suspense—*B*. Other Suspense accounts—Highways Department.

Saving of Rs. 23,79,140 on a final appropriation of Rs. 13,08,000.

The saving is mainly due to the non-receipt of debit advices for the purchase of road rollers from the Director-General of Supplies and Disposals. Necessary instructions have been issued to the officers of the department that outstanding debit advices in such cases should be followed up vigorously.

51 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 229).

Civil Works—50. Civil Works—*i*. Establishment—Public Works Department—*D*. Superintending Engineers—*5*. *Deduct*—Charges recoverable from Government, departments and others.

Savings of Rs. 3,30,178 on a final appropriation of Rs. (—) 72,100.

Mainly for want of complete particulars provision could not be correctly made.

52 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 284).

68. Construction of Navigation, Embankment and Drainage Works—Irrigation Works—*Productive*—*b*. Establishment—*B*. Pension charges—*C*. *Deduct*—Receipts and recoveries on Capital Account.

Savings of Rs. 4,41,834 on a final grant of Rs. (—) 43,800.

Due to adjustment towards the close of the year of credit on account of cost of water-supply and drainage installations transferred to the Mettur Township Committee. This transaction did not pass through the divisional accounts nor provision was made for this item in the final modification proposals. This accounts for the variation.

53 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 310).

72. Capital Outlay on Industrial Development—*a*. Investment in Government Commercial undertakings—*C*. Manufacture of vegetable ghee.

Saving of Rs. 1,08,284 on a final grant of Rs. 2,37,900.

Due to the following reasons:—

- (1) Failure to resume the savings of Rs. 28,400.
- (2) Failure to provide the recovery of cost of materials supplied to the P.W.D. (Rs. 55,700).
- (3) Non-payment of cost of electrical and other equipment (Rs. 23,800).

54 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 371).

82-B. Capital Outlay on Road Transport Schemes Outside the Revenue Account—*a*. Passenger Bus Service—*D*. Suspense—*1*. Purchase.

Savings of Rs. 1,73,658 on a final appropriation of Rs. (—) 1,05,100.

Mainly due to provision not being made for rectification of erroneous classification of the previous year (Rs. 1.4 lakhs).

[13th March 1956]

(1)

(2)

(3)

(4)

IV. CASES OF NON-SURRENDER OF SAVINGS—cont.

55 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 376).

85. A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—*a*. Grain Supply Schemes—*J*. Purchase and distribution of gunnies—*1*. Suspense (Personal deposits).

Saving of Rs. 11,16,887 on final appropriation of Rs. (—) 3,28,800.

Saving occurred mainly under 'Purchase Price' of gunnies. Provision of Rs. 41,27,000, made in the final reappropriation statement in March 1952, under 'Purchase Price' of gunnies was based on the following data :—

	Rs.
Actuals to end of 15th March 1952 ..	26,91,983
Cost of 2,872 bales of new gunnies for which debit was expected to be raised by the Accountant-General (Industry and Supply), Calcutta ..	12,58,064
Probables to accommodate other payments ..	1,76,953
	41,27,000

It was expected that debits towards the cost of 2,872 bales of new gunnies supplied to this State in 1951-52 on indent placed with the Director of Supplies (Industry and Supply), Calcutta, would be debited before the close of the year. When it was noticed that bills of cost had not been received for this supply and that debit had not also been raised, the matter was taken up with the Director of Supplies (Industry and Supply), Calcutta. As debit could have been raised at any time up to 15th April 1952, the provision could not be surrendered before 31st March 1952.

[13th March 1956]

56 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 378).

85. A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—*c*. Other miscellaneous schemes—*L*. Purchase and distribution of firewood—*3*. Deduct—Receipts and recoveries on capital account.

Saving of Rs. 2,24,842 against 'nil' Final appropriation.

In the re appropriation statement submitted in February 1952, a surrender of Rs. (—) 2, 8,000 was proposed under this sub-head to cover—
(1) the credit of balance withdrawn from the Personal Deposit Account as the Firewood Scheme was finally wound up; and
(2) credit for value for furniture transferred to other departments from the Firewood Scheme.

The proposals for surrender under 'heads of account accommodating recoveries' sent by the Board in February 1952, were included in the supplementary grant voted by the Legislature. Taking this into account, the variation, would only be plus Rs. 31,52. The Accountant-General held that, as neither the summary nor the explanatory note under Grant XLI in the second supplementary estimates, 1951-52, formally specified the increased recovery of Rs. 2,28,000 anticipated under this head, it was not possible to take into account the surrender in reckoning the final grant under this sub-head. The position was explained in detail to the Accountant-General. This was accepted by the Accountant-General and the explanation for the variation in column (4) as proposed by him was accepted by the Board.

Thus the saving was a technical one.

Saving of Rs. 80,00,000 on a final appropriation of Rs. 7,02,00,000.

Due to the unforeseen debits on account of inter Government adjustments. The Ways and Means Advances taken in March 1952, could not be repaid in full before the close of the year.

57 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 413).

N. Public Debt—Repayment—*2*. Floating Debt—*b*. Other floating loans—Ways and Means advances from the Reserve Bank—Charged.

Savings of Rs. 2,11,431 on a final appropriation of Rs. 13,17,000.

Interest relating to this sub-head wrongly included under 3 per cent loan, 1940. Suitable action has been taken to avoid such misclassification in future.

58 Page 11, paragraph 12
(4) (see also page 279).

22. Interest on debt and other obligations—*A*. Interest on ordinary debt—Rupees de t—*a*. Interest on permanent loans—*(ix)* Madras Government 3 per cent Development Bonds, 1963.

(1)

(2)

(3)

(4)

IV. CASES OF NON-SURRENDER OF SAVINGS—cont.

59 Page 11, paragraph 12 (4) (see also page 280).

22. Interest on debt and other obligations—D. Transfers—*a*. Deduct Interest transferred to Commercial Departments—(iii) Commercial undertakings—Charged.

Savings of Rs. 1,93,988 on a final appropriation of Rs. (—) 7,43,200.

The sum of Rs. 9,37,188 shown as actual expenditure by the Accountant-General includes the interest transferred in respect of Road Transport Schemes also. A separate sub-head under "22-D, Transfers" has not been opened for "Road Transport Schemes" in the Finance Accounts for 1951-52.

The actual savings under the sub-head "Commercial Undertakings" is Rs. 14,457 only against Rs. 1,93,988 shown in the Appropriation Accounts. This saving is due to variations in capital outlay after the revised estimates were framed.

60 Page 11, paragraph 12 (4) (see also page 336).

8. A. Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electric Scheme (Excluding Post-war Reconstruction)
—B. Mettur Hydro-Electric Scheme
—C. Suspense—I. London Stores.

Savings of Rs. 1,06,072 on a final appropriation of Rs. (—) 91,900.

The saving is mainly made up of the following :—
Rs.
(i) Cost of insulators supplied .. 1,01,886
(ii) Other minor items .. 4,186

1,06,072

The saving under item (i) is due to non-receipt of debit advices from Accountant-General, Madras, for the pin insulators supplied. The Accountant-General, Madras, was requested from time to time to expedite the debit to the Systems concerned so as to enable the Systems to effect all adjustments of High Commissioner's payments during 1951-52 itself. But the debit in respect of the item in question did not materialise.

[13th March 1956]

A-18

13th March 1956]

The Public Accounts Committee which considered similar items last year recommended that in cases where payments had to be made by this Government to an outside authority for supplies made or services rendered it should be possible for the Head of the Department concerned to ascertain telegraphically, if necessary, from the relevant authority (the High Commissioner in regard to payments in England) by about the middle of March in each year, whether or not the debit would be actually raised and adjusted in the accounts of the year and to make necessary provisions accordingly before end of the year. Necessary instructions in this regard have been issued to the Chief Engineer (Electricity). It is expected that such irregularities will not recur in future.

and adjusted in the accounts of the year and to make necessary instructions in this regard have been issued to the Chief Engineer (Electricity). It is expected that such irregularities will not recur in future.

61 Page 11, paragraph 12 (4) (see also page 413).

N. Public Debt—Repayment—2. Floating Debt—b. Other Floating Loans
—Ways and Means Advances from the Reserve Bank—Charged.

Saving of Rs. 80,00,000 on a final appropriation of Rs. 7,02,00,000.

Due to unforeseen debits on account of inter-Governmental adjustments. The Ways and Means Advances taken in March 1952 could not be repaid in full before the close of the year.

V. CASES OF UNREMEDIED OR UNCOVERED EXCESSES.

62 Page 11, paragraph 12 (5) (see also page 62).

18. Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues—Irrigation Works—Works for which no Capital Accounts are kept—Minor Irrigation—Revenue Department—g. works—A. Ordinary Areas.

Excess of Rs. 1,88,025 on a final appropriation of Rs. 80,000.

Due to—
(1) a wrong debit of Rs. 78,877;
(2) execution of minor irrigation works in estate areas taken over by Government; and
(3) starting works in drought-affected areas.

63 Page 11, paragraph 12 (5) (see also page 74).

25. General Administration—Heads of States and Ministers and Headquarters Establishments, Charges in England—High Commissioner for India—A. Share of cost of High Commissioner's Establishments debitable to State Government.

Excess of Rs. 1,00,573 on a final appropriation of Rs. 1,39,400.

Due to the *provisional* charges effected late in the year of the State's share of the cost of disbursement of leave, pay and pensions and of the Education Department. Suitable instructions were issued to the High Commissioner as per observations made by the P.A.C. while examining the Accounts for 1950-51 in this matter.

V. CASES OF UNREMEDIED OR UNCOVERED EXCESSES—cont.

64 Page 11, paragraph 12
(5) (see also page 77).

25. General Administration—State
Legislature—r. Election for Legisla-
tures—A. Elections—1. Pay of
Special Officers and establishments.

Excess of Rs. 1,03,969 on
a final appropriation of
Rs. 10,28,800.

As there was no precedent to base the expenditure for the last General Elections to the State Legislature and Parliament the expenditure could not be assessed accurately on certain items, such as pay and allowances of additional staff sanctioned for work in the offices of the Revenue Divisional Officers in connection with the general elections, travelling allowance to the polling personnel for training and election duties, construction of polling booths, and several items of contingent expenditure.

65 Do.

25. General Administration—State
Legislature—r. Election for Legisla-
tures—A. Elections—2. Allowances.
25. General Administration—State
Legislature—r. Election for Legisla-
tures—A. Elections—3. Office
Contingencies.

Excess of Rs. 8,95,048 on
a final appropriation of
Rs. 13,35,000.
Excess of Rs. 1,06,926 on
a final appropriation of
Rs. 65,81,000.

Do.

67 Page 11, paragraph 12
(5) (see also page 80).

25. General Administration—District
Administration and Miscellaneous
District Administration—u. Other
Establishments—C. Proprietary Es-
tate Village Service—I. Ordinary
areas—2. Other charges.

Excess of Rs. 1,68,064 on
final appropriation of
Rs. 15,26,000.

The collections under the Revenue Recovery Act and the Estates Abolition Act were much larger than anticipated. The provision made for commission payable to village officers for collection proved inadequate.

68 Page 11, paragraph 12
(5) (see also page 117).

37. Education—E. General—s. Miscel-
laneous—A. General—(ii) Post-war
Reconstruction—3. Allowances to
candidates for Technical Training in
the United States of America.

Excess of Rs. 1,98,615 on
a final appropriation of
Rs. 6,900.

Under the technical programme sponsored by the Government of India, both Government and non-Government servants were deputed by the State Government on certain conditions, to the United Kingdom and the United States of America for undergoing advanced studies in those countries on the understanding that the entire expenditure in respect of Government servants being borne by the State Government and the expenditure in respect of non-Government servants being shared equally

[13th March 1956]

13th March 1956]

by the Central and the State Governments. The High Commissioner for India in London and the Ambassador for India in the United States used to meet the expenses of these students at the rates specified and then recover the cost from the State Government. The provision made for meeting the expenditure on these students. A ledger account was maintained by the Director of Public Instruction during 1951-52 to indicate the progressive record of unexpired liabilities relating to previous year. The expenditure under this head booked by the Accountant-General is based on the particulars received by the State Government from the Government of India. As the information was not available in time, the provision to be made in the Final Revised Estimate had not been correctly estimated by the Director of Public Instruction.

As regards the year under review, an adjustment of Rs. 1.79 lakhs in the March Preliminary Account of the Accountant-General was not anticipated by the Director of Public Instruction while framing the Final Revised Estimate in February. Intimation of adjustment was received by the Director of Public Instruction from the Accountant-General by the middle of March, when it was too late to make any additional provision under the head in question. In the circumstances, the additional amount could not be provided in the Final Revised Estimate.

It may be mentioned in this connection that the previous Public Accounts Committee recommended that in regard to the payments in England, etc., the High Commissioner might be requested to send by about the middle of March every year a statement showing his latest appreciation of the position so that wherever possible action might be taken by the end of the year to resume the anticipated savings or provide the necessary additional appropriation. A copy of the report of the Committee has been furnished to all Heads of Departments. It is hoped that all Heads of Departments

Suitable instructions have also been issued in this regard. It is hoped that all Heads of Departments will guard against such irregularities in future.

V. CASES OF UNREMEDIED OR UNCOVERED EXCESSES—cont.

69 Page 11, paragraph 12 (5) (see also page 120).
38. Medical—b. Hospitals and Dispensaries—A. Presidency Hospitals (excluding the Hospital of Indigenous Medicine)—6. Medicines and hospital necessaries.
Excess of Rs. 1,37,953 on a final appropriation of Rs. 25,25,000.

70 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 120).
38. Medical—b. Hospitals and Dispensaries—B. Mufassal hospitals and dispensaries—1. Ordinary areas—7. Medicines and Hospital necessaries.
Excess of Rs. 9,47,273 on a final appropriation of Rs. 51,19,800.

It may be mentioned in this connection that the Public Accounts Committee, in its report on the accounts for 1950-51 recommended that in respect

[13th March 1956]

of payments to be made by the Government to an outside authority for supplies made or for services rendered, it should be possible for the Head of the Department concerned to ascertain telegraphically, if necessary, from the relevant authority in March of each year whether or not the debit would be actually raised and adjusted in the accounts for the year, and that a similar procedure should be followed in regard to the payments to be made in England through the High Commissioner. Suitable instructions in this regard have also been issued separately. It is hoped that such irregularities will not recur in future.

13th March 1956]

71 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 159).
43. Industries and Supplies—a. Industries—B. District Executive Establishment—(i) Industrial Engineer—4. Pumping and boring.
Excess of Rs. 2,68,726 on a final appropriation of Rs. 14,32,100.

72 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 163).
43. Industries and Supplies—a. Industries—N. Post-war Reconstruction—(viii) Intensive Khadi Scheme—4. Contingencies.
Excess of Rs. 2,76,631 on a final appropriation of Rs. 55,000.

The excess was due to the debits raised by the Deputy Accountant-General (Industries and Supplies), Bombay, over and above the provision made towards the cost of power-drill tools and accessories without the concurrence of this Government.

Out of the sum of Rs. 2,76,631, a sum of Rs. 2,66,908, represents refund of Deposits of Spinners, Weavers and Dhobies. The deposits were directly credited to the regular receipt head of account, i.e., XXXII—Industries and Supplies—Intensive Khadi Scheme and the refund of such deposits were debited to "contingencies" under Intensive Khadi Scheme for want of suitable separate sub-heads of accounts in the accounts. No provision was separately made in the Budget Estimate under this suspense head of account. Hence the excess expenditure under Intensive Khadi Scheme contingencies.

The balance of excess, i.e., Rs. 723 represents misclassification between 'other charges' and 'contingencies'.

Separate personal deposit accounts have since been opened for deposit transactions under Intensive Khadi Scheme and thus the irregularity regularized.

V. CASES OF UNREMEDIED OR UNCOVERED EXCESSES—cont.

73 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 182).	50. Civil Works—Works—b. Original Works—Communications. <i>Deduct</i> —Charges recoverable from Government Departments and others—Expenditure on National Highways recoverable from the Government of India.	Excess of Rs. 43,31,666 on a final appropriation of (—) Rs. 93,35,700.	The expenditure on the National Highways is fully recoverable from the Government of India and credit for a corresponding sum is also taken in the Budget under the same head. At the time of fixing the final appropriation for the year 1951-52, it was expected that the probable expenditure on the National Highways would be only Rs. 54,20,200 and a provision of Rs. 39,15,500 was surrendered. This amount was resumed by the Government. But the Chief Engineer did not propose a corresponding reduction in the minus figure under the head, and therefore it remained unreduced. The actual recovery from the Government of India (Rs. 50-04 lakhs) fell short of actual expenditure by over Rs. 4 lakhs as the amount could not be recovered from the Central Revenues for want of the Union Government's sanction.
74 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 241).	XLI. Receipts from Electricity Scheme—Working Expenses—i. Hydro-Electric Scheme—A. Pykara Hydro-Electric Scheme—g. Suspense—Other Suspense Accounts.	Excess of Rs. 7,78,063 on a final appropriation of Rs. 2,28,400.	Increase in outstandings from consumers under "Billing Suspense" (Rs. 19 lakhs), increase in debit under Service Connections pending clearance (Rs. 97 lakhs), increase in debit to Miscellaneous Advances due to adjustment of suspense balance of acquired undertakings (Rs. 5-75 lakhs) and other miscellaneous advances outstanding clearance (Rs. 0-88 lakh). The excess could not be covered by applying for additional funds in time.
75 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 249).	XLI. Receipts from Electricity Scheme—II. Thermo Electric Scheme—E. Madras Scheme—g. Suspense—Other Suspense Accounts.	Excess of Rs. 2,84,439 on a final appropriation of Rs. 2,18,700.	Debits under Miscellaneous Public Works Advances not cleared for want of details (Rs. 1-63 lakhs), increase in the number of service constructions (Rs. 0-75 lakh) and short payment of current consumption charges from September 1951 by a major consumer (Rs. 0-46 lakh).
76 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 256).	52. Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes—II. Thermo-Electric Schemes—(i) Excluding Post-war Reconstruction—(e) Madras Scheme—Charged.	Excess of Rs. 2,33,511 on a final appropriation of Rs. 10,79,400.	The excess over final appropriation under the above items of suspense could not be covered by applying for additional funds in time.
77 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 261).	54. Famine—A. Famine Relief—c. Gratuitous Relief.	Excess of Rs. 1,14,010 on a final appropriation of Rs. 4,13,000.	Provision for interest charges for the other half of the Capital Outlay incurred in 1950-51 not included while fixing the final appropriation for the next financial year.
78 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 264).	56. Stationery and Printing—I. Stationery—b. Purchase of Stationery Stores—A. Stationery purchased in India.	Excess of Rs. 16,22,585 on a final appropriation of Rs. 36,00,000.	Due to the opening of more gruel centres than anticipated on account of the rapid worsening of seasonal conditions, which could not be foreseen and funds provided for in time.
79 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 266).	65. Stationery and Printing—II. Printing—d. Government Presses, Madras—F. Other expenditure—4. Stores purchased in India.	Excess of Rs. 1,21,047 on a final appropriation of Rs. 2,00,000.	Mainly due to increase in the price of paper in the second half of the year 1951-52 and adjustments effected in the Accountant-General's office by the end of the year towards payment on account of supply of papers by various paper mills in the year 1951-52 and also due to adjustment of previous years liabilities in the year 1951-52.
80 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 270).	57. Miscellaneous—f. Contributions—J. Technical and Vocational Training for ex-servicemen.	Excess of Rs. 1,61,185 on a final appropriation of Rs. 2,01,700.	Full supply of khadi on the indenta was not expected before the close of the year. It was anticipated that a part adjustment alone would be made in the departmental accounts but a sum of Rupees 1,24,312-14-6 had actually to be adjusted in March 1952 supplemental accounts.
81 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 275).	XLVI. A. Receipt from Road Transport Schemes—Working Expenses—b. Operation—A. Bus Service—g. Repairs and Servicing including spare parts, accessories and lubricants.	Excess of Rs. 3,31,978 on a final appropriation of Rs. 15,00,000.	Due to omission to provide funds for certain residual items of expenditure of previous year and other items of expenditure not anticipated. Provision not made for rectification of erroneous debit of the previous year (Rs. 1-4 lakhs) and increases in cost of maintenance and repairs of buses (Rs. 1-92 lakhs).

[13th March 1956]

13th March 1956]

Reference to Audit
Report and Appropriation
Accounts for
1950-51.
(1)

Head of account.

Defect brought to notice.

Explanation submitted to the Committee.

(1)

(2)

(3)

(4)

V. CASES OF UNREMEDIED OR UNCOVERED EXCESSES—cont.

- 82 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 314).
81. Capital Accounts of Civil Works outside the Revenue Account—b. Establishment—Post-war Reconstruction—(xiii) Supervision charges on Post-war Reconstruction Works.
- 83 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 374).
85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—A. Grain Supply Schemes—C. Wheat and Wheat Products—1. Cost of purchase of grain.
- Excess of Rs. 1,18,396 on a final appropriation of Rs. 1,42,700.
- The Government ordered the revision of issue price of wheat in the four industrial towns of Visakhapatnam, Madras, Madurai and Coimbatore with effect from 30th September 1951. As a result of the revision, subsidy had to be paid to merchants in respect of stocks held by them on 29th September 1951. The Collectors of the districts in which the four industrial towns are situated were authorized to pay the subsidy due to merchants under the above orders. Reports regarding the amounts so paid were called for from the Collectors. As the settlement of accounts took time and the reports from the Collectors were received during the closing months of the year, it was not possible to assess exactly what amounts would be finally paid. The excess disclosed under this head was due to such payments having been made in Coimbatore district during March 1952. The payments were inevitable and the merchants had to be paid what had been collected from them in excess and they were pressing their claims. These wholesalers of the district had to be paid substantial amounts during March 1952, besides a few small payments to retailers. The total of the payments amounted to Rs. 1.18 lakhs which could not be anticipated as explained.

[13th March 1956]

84 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 376).

85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—c. Other Miscellaneous Schemes—A. Common Subsidy for Agricultural Schemes.

Excess of Rs. 10,28,341 'as against nil' appropriation.

The surplus funds surrendered by the various District Agricultural Officers in the Composite State of Madras by bank drafts to the credit of Debtor of Agriculture's Personal Deposit Account, Madras, at the close of March 1952, were taken as credit in the departmental account in the same month (March 1952), while such credits could be accounted for by the Accountant-General, Madras, only in the succeeding year (i.e. April 1952 accounts based on the advice received from the Reserve Bank of India, Madras. It will be thus seen that the excess credit in the departmental accounts at the close of the year 1951-52 was responded in the Accountant-General's book during 1952-53 only. This is a case relating to the credits in transit occurring at the end of March 1952, which could not be estimated accurately in advance to make necessary provision in the budget. The Government in the Agriculture (Food Production) Department in their orders, dated 20th March 1952, sanctioned an additional permanent advance of Rs. 5 lakhs for accommodating the increased transactions relating to the scheme for the purchase and distribution of pipes and fittings. This advance was taken credit in the departmental supplemental account for March 1952 on the presumption that the credit would be afforded by the Accountant-General in March 1952 account itself. But on account of late receipt of Government Order, the credit was actually afforded by the Accountant-General in May 1952 accounts.

13th March 1956]

85 Page 12, paragraph 12 (5) (see also page 376).

85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—(c) Grain Supply Schemes—K. Establishment and other charges.

Excess of Rs. 1,84,452 on final appropriation of Rs. 12,14,000.

There were heavy movements of foodgrains during the closing months of the year and the Collectors had to meet heavy expenditure on handling charges, incidentals, agents' commission, etc. With reference to the applications for additional allotments under 'contingencies', required by the Collectors of Coimbatore, Visakhapatnam and Malabar, an additional appropriation of Rs. 2,00,000 was applied for on 24th March 1952. But for want of funds, this was not sanctioned. This resulted in uncovered expenditure of Rs. 1,84,452.

Reference to Audit Report and Appropriation Accounts for 1950-51. (1)	Head of account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
	(2)	(3)	(4)
	V. CASES OF UNREMEDIED OR UNCOVERED EXCESSES—cont.		
86 Page 12, paragraph 12 (b) (see also page 377).	85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—c. Other Miscellaneous Schemes—E. Purchase and Distribution of manures—i. Pay of Officers, Establishments and other charges.	Excess of Rs. 29,71,130 on a final appropriation of Rs. 1,79,000.	The sanctioned final grant for the year under the head was Rs. 22,69,900. The excess requiring explanation therefor comes to Rs. 8,80,230.
			LAKHS. RS. 7-76
			1-04
			8-80

[13th March 1956]

As regards item (i) above, a provision of Rs. 21 lakhs only was made in the final modified grant on the basis of figures furnished by the Registrar of Co-operative Societies and the District Agricultural Officers for the first nine months of the year. Subsequently the Registrar of Co-operative Societies, Madras, asked for additional provision for payment of subsidy to co-operatives and the District Agricultural Officers also asked for additional provision for payment to tender firms. It was then too late

13th March 1956]

to apply for additional grant. Hence the excess. The Government in the Agricultural (Food Production) Department then ordered that it was too late to sanction any additional appropriation for 1951-52 and that this position might be explained to the Public Accounts Committee in due course. The additional expenditure was not postponed to the next financial year with a view to avoid lapse of grant from the Government of India towards their share of subsidy for the scheme, of subsidized distribution of phosphatic fertilizers. Further, the claim from the co-operative societies and tender firms could not be delayed as they had to be compensated for the loss already incurred by them due to subsidized sale of fertilizers.

The north-east monsoon was far below the normal throughout the State and this aggravated the drought conditions, which resulted in poor sales of chemical manures and consequently the anticipated credit by way of sale proceeds of chemical manures could not be realized. Further the tender firms could not invest greater capital for the purchase of large quantity of fertilizers as their terms of agreement with Government were only for a period of one year in the first instance.

Due to misclassification, viz., payment of interest on 3 per cent Development Bond, 1960, having been wrongly included under this sub-head, as the rates of interest and dates of maturity of the two loans are identical. Taking these two loans together, there was a net saving of Rs. 48,098 only which is not appreciable. Steps have since been taken to prevent misclassifications and to rectify them in time.

87 Page 12, paragraph 12
(5) (see also page 377).

85-A. Capital Outlay on schemes of State Trading—c. Other Miscellaneous Schemes—E. Purchase and Distribution of Manures—2. Suspense (Personal Deposit).

Excess of Rs. 37,76,976 as against 'nil' appropriation.

88 Page 12, paragraph 12
(5) (see also page 270).

22. Interest on debt and other obligations—A. Interest on ordinary debt—Rupee debt— a. Interest on permanent loans—(vii) Madras Government 3 per cent Loan, 1960—Charged.

Excess of Rs. 1,66,333 on a final appropriation of Rs. 8,35,000.

(1)

(2)

(3)

(4)

V. CASES OF UNREMEDIED OR UNCOVERED EXCESSES—cont.

89 Page 12, paragraph 12
(5) (see also page 280).

22. Interest on debt and other obligations—D. Transfers—a. Deduct—Interest transferred to Commercial Department—(iv) Road Transport Schemes.

Excess of Rs. 1,75,000 on a final appropriation of Rs. 1,75,000.

The actual transfer under this sub-head during 1951-52 was Rs. 1,79,531, but the Accountant-General has booked this under the head "Commercial Undertakings." Actually there has been a small variation of Rs. 4,531 only under this sub-head. This was due to larger capital outlay during the year provided for in the Revised Estimate which could not be anticipated in time.

90 Page 12, paragraph 12
(5) (see also page 352).

81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—II. Thermo-Electric Schemes (Excluding Post-War Reconstruction)—D. Madras Thermal Schemes—d. Suspense—2. Other Suspense Accounts.

Excess of Rs. 3,30,994 on a final appropriation of Rs. 10,34,900.

The excess is due to receipt of large debit advices for supply of Military stores and pipes, etc., acquired in 1949. The advice was received from the Accountant-General only in May 1952, and it was adjusted in III Supplemental accounts as it related to an old purchase, i.e., 1949. The extent of debit, details of rates, etc., were known only after the receipt of the debit advice from the Accountant-General, Madras.

91 Page 12, paragraph 12
(5) (see also page 413).

N. Public Debt Repayment—
1. Permanent Debt
3. Loans from the Central Government. (Provided by re-appropriation.

1. Excess of Rs. 10,00,000 as against 'nil' appropriation.
2. Excess of Rs. 16,29,551 on a final appropriation of Rs. 1,00,00,000.

This represents the nominal value of the Madras Government Loans—3 per cent Loan of 1959, 24 per cent Loan of 1961 and 3 per cent Development Bonds for 1960. As appropriation under "23. Appropriation for avoidance of debt—a. Sinking Fund," had been sanctioned already, further appropriation was not made.

[13th March 1956]

2. The excess represents the following items of expenditure:—

- (i) Repayment of the interest free loan obtained from the Government of India in 1950-51 for Cotton Cultivation Schemes;
- (ii) Principal portion of the pre-autonomy consolidated debt due to the Central Government;
- (iii) Repayment of the loan obtained from the Government of India for distribution to a Fishermen Co-operative Society;

As the provision for these items was included under "23. Appropriation for reduction or avoidance of debt—b. Other Appropriations," further appropriation under this sub-head was not considered necessary.

In the Appropriation Accounts for 1950-51, provision was not included under this head, as it was considered to that a provision under "N. Public Debt" and also under "23. Appropriation for reduction or avoidance of debt" involved double appropriation for the same purpose, under two different heads. The decision of the Auditor-General of India that such double appropriation could not be avoided under the new pattern of accounts as prescribed in the Constitution of India became available to the Government only in November 1952. This accounts for the unregularised excesses.

age 12, paragraph 12
(5) (see also page 332).

81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electric Scheme (excluding Post-War Reconstruction)—A. Pykara Hydro-Electric Scheme—d. Suspense—2. Other Suspense Accounts (Pykara Hydro-Electric Scheme).

Excess of Rs. 6,01,262 on a final grant of Rs. (—) 5,29,000.

Mainly large receipt of materials in March 1952, for which additional appropriation could not be obtained as the supplies were received unexpectedly over the end of the year and they had to be paid for. Instructions have been issued to the Chief Engineer (Electricity) in this regard to see that such irregularities do not recur in future.

(1)

(2)

(3)

(4)

V. CASES OF UNREMEDIED OR UNCOVERED EXCESSES—cont.

93 Page 12, paragraph 12
(5) (see also page 340).

81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electric Scheme (excluding Post-War Reconstruction)—C. Papanasam Hydro-Thermal Scheme—d. Suspense—2. Other Suspense Accounts.

The actual expenditure as per departmental figures is Rs. 4,95,203 and therefore the excess is only Rs. 2-60 lakhs (Rs. 4-95-2-35) and not Rs. 6-46 lakhs as pointed out by the Accountant-General. His figures presumably includes a sum of Rs. 3,85,919 relating to London Stores.

The excess of Rs. 2-60 lakhs was mainly due to un-anticipated debits for the U.S.A. second hand rails and unanticipated payments for supply of copper which were adjusted in supplemental accounts by the Accountant-General.

The debits relating to "London Stores" mentioned above was adjusted in March 1952 III Supplemental accounts in respect of the payments made by the High Commissioner for India. It was expected that the materials also would be received to enable debits being passed on to Works or Stock but this credit under "London Stores" did not materialize. Instructions have been issued in this regard to the Chief Engineer (Electricity) to avoid such irregularities in future.

94 Page 12, paragraph 12
(5) (see also page 341).

81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electric Scheme (Post-War Reconstruction)—A. Pykara Hydro-Electric Scheme—(Moyar Hydro-Electric Scheme)—d. Suspense—2. Other Suspense Accounts.

Excess of Rs. 2,41,769 on a final appropriation of Rs. 1,48,300.

The excess is due to receipt of debit advices to the extent of Rs. 5-12 lakhs adjusted in III Supplemental accounts of 1951-52 against the anticipated debit of Rs. 2-76 lakhs only. It was found on scrutiny that the debit for supplies made by Director-General, India Stores Department, New Delhi, in February and March 1952, were also included though provision was not made since such debits are generally expected only after April.

[13th March 1956]

95 Page 12, paragraph 12
(5) (see also page 343).

81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electric Scheme (Post-War Reconstruction)—B. Mettur Hydro-Electric Scheme—I. Madras-Mettur Inter-connection—d. London Stores.

Excess of Rs. 10,03,801 on a final appropriation of Rs. 12,13,000.

The Public Accounts Committee recommended that the Heads of Departments concerned should ascertain from the relevant authority by about the middle of March in each year, whether or not the debit would be actually raised and adjusted in the accounts of the year and to make provisions accordingly before the end of the year. Necessary instructions in this regard have been issued to the Chief Engineer (Electricity). It is expected that such irregularities will not recur in future.

The excess is due to receipt of larger number of debits than anticipated from the Accountant-General for the payments made by High Commissioner for India. Payments made by the High Commissioner in London were more than the final provision which was fixed based on the latest forecast received from him. The Public Accounts Committee recommend that in cases where payments had to be made by this Government to an outside authority for supplies made or services rendered it should be possible for the Head of Department concerned to ascertain from the relevant authority by about the middle of March in every year, whether or not the debit would be actually raised and adjusted in the accounts of the year and to make provisions accordingly before the end of the year. Necessary instructions in this regard have been issued to the Chief Engineer (Electricity). It is expected that such irregularities will not recur in future.

96 Page 12, paragraph 12
(5) (see also page 346).

81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electric Schemes (Post-War Reconstruction)—C. Papanasam Hydro-Electric Scheme—Papanasam Plant—Extension II—Stage—d. Suspense—(ii) Other Suspense Accounts.

Excess of Rs. 1,41,825 on a final appropriation of Rs. (—) 1,86,900.

This head comprises three items, viz., Stock, Purchases and Miscellaneous advances. Of these three items the excess is mainly under "Miscellaneous advances." This excess is due to adjustment of transfer debit advices and Accountant-General's memorandum of adjustment provisionally kept under this head in March 1952 Supplemental accounts, pending receipt of particulars for charging to final heads of account, which were

(1)

(2)

(3)

(4)

97 Page 15, paragraph 17
(i).

Grante IV—Forests

VI. OTHER ITEMS.

.. .. Loss of Rs. 1,95,701 on account of failure of casuarina plantations.

not anticipated at the time of final modification. Hence the amount required on account of the above could not be provided for. These items were cleared in subsequent years.

The Government had approved a programme for planting casuarina in 150,000 acres spread over a period of ten years. The rate of expansion proved too rapid in some areas and resulted in wasteful expenditure for which responsibility could not be fixed on individual officers. In some places, the plantation had to be abandoned as it reduced the water available for wet cultivation and in certain other places the plantation almost totally failed due to the continued and unprecedented adverse climatic conditions. The unprofitable expenditure of Rs. 1,95,701 was, therefore, written off by Government.

The Chief Conservator of Forests reported that the planting operations were not a complete success the worst failure being in the Chingleput Division during 1944-45 to 1946-47. The scheme for large-scale plantation of casuarina was sanctioned in 1945, at a time of fuel crisis during war time and plans had then to be formulated as expeditiously as possible with a view to meet the rising post-war demand for firewood. The Chief Conservator reported that the work had to be got done through personnel and labour which had no previous experience or knowledge of casuarina plantation.

[13th March 1956]

A-20

98 Page 16, paragraph (18)
(e) (See also page 45.)

Grant II—State Excise Duties

.. Loss of Rs. 65,032

technique. He considered that lack of success was inevitable under such conditions and that as most of the officers involved had already retired from service, no action was taken against the officers responsible. The Chief Conservator, was however, instructed by the Government to note in the confidential files of the officers still in service the fact of their failure or lack of efforts. The Government also decided to write off the unprofitable expenditure in connexion with the scheme.

99 Page 16, paragraph 18
(e). (See also page 92.)

Grant XII—Administration of Justice.

.. Loss of Rs. 2,00,256

Due to remissions of revenue, fines, etc. Information regarding the number of items of remissions will be furnished to the Accountant-General, in future.

100 Pages 45-46

Grant II—State Excise Duties

.. Difference in stock balance of 38-20/32 tolas of opium, valued at Rs. 21-12-0.

Due to remission of irrecoverable fines, ordered by the Judicial Officers.

101 Pages 15-16, paragraph 18 (e). (See also page 386.)

Grant XLI—Capital—Outlay on schemes of State Trading (Losses incurred by the Government under Agriculture Department).

Loss in transit—Rs. 21,351.

Out of the six items mentioned by the Accountant-General only one item amounting to Rs. 1,484 relates to Madras. This was due to loss in transit, from Bombay to Salem of ammonium sulphate packed in straw mats, which was written off by Government.

102 Pages 15-16, paragraph 18 (e). (See also pages 386 to 386.)

Do.

Loss due to shortage, damage, deterioration, etc., amounting to Rs. 57,622.

Due to—
(1) irrecoverable amount of bonus surcharge due on paddy seeds sold out to ryots and omitted to be collected from them;

(2) amount claimed by registered stock-holders of iron and steel toward sales-tax, which could not be included in the sale price of iron and steel;

(1)

(2)

(3)

(4)

VI. OTHER ITEMS—cont.

103 Pages 15-16, paragraph 18 (e). (See also pages 385 to 386.)

Grant XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading (Losses incurred by the Government under Agriculture department).

Losses due to dryage and wastage amounting to Rs. 62,346.

The remaining items relate to Andhra Government. Due to normal causes such as dryage and wastage for which nobody could be held responsible. In certain cases, it was due to rat damages as the godowns were not rat-proof.

104 Page 16, paragraph 18 (d).

Grant XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.

Loss of Rs. 12,978 by theft.

On 1st August 1947, a sum of Rs. 13,478-5-0 representing the pay of the establishment of the City Firewood Office and the pay of the City Firewood Office, who drew the amount from the Reserve Bank of India, Madras, was reported to have been stolen from the cashier, City Firewood Office, while he had been to a canteen to take coffee. The Police after investigation reported the case as undetectable. The City Firewood Officer framed charges against the

[13th March 1956]

105 Pages 16-17, paragraph 18 (e). (See also page 184.)

Grant XXV—Civil Works—Works ..

Loss due to damages to the extent of Rs. 3,193.

Due to the damages caused to the side walls behind the abutments put up for strengthening the Vadapurem bridge in Malabar district as a result of the monsoon rain for which neither the contractor nor the Department Officers could be held responsible. The amount incurred towards repairing the damages was therefore ordered by the Government to be written off.

13th March 1956]

cashier for causing loss of Government money through carelessness and negligence and passed orders dismissing the cashier from service with effect from 23rd June 1948, and forfeiting the security deposit of Rs. 500 furnished by the cashier to the Government. A civil suit was later filed in the High Court of Madras against the cashier for the recovery of the balance of the loss, i.e., Rs. 12,978-5-0 from his properties. The suit was dismissed. In the circumstances Government accepted the Board's recommendation to treat the sum of Rs. 12,978-5-0 as an irrecoverable loss and ordered that it might be written off.

106 Pages 16-17, paragraph 18 (e). (See also page 359.)

Grant XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.

Loss of Rs. 8,324-8-0 due to misappropriation.

An Assistant Engineer for Electricity in the Nilgiri district had subscribed himself to the statement and muster rolls prepared by the lineman and permitted himself to trifle with the funds of the Government and thus misappropriated. He was removed from service for gross negligence of his duty. It was not considered necessary to recover the loss from the Assistant Engineer and was ordered to be written off.

107 Do.

Do.

Loss of 943 gallons of oil, valued at Rs. 1,656

In a consignment of 4,292 gallons of creosote oil for Pykara system 943 gallons of oil, valued at Rs. 1,656 was wasted in the process of draining the oil into drums from the tank due to the meddling with the discharge cock. A store assistant of daily wages was deputed to take delivery of the oil from the

Reference to Audit Report and Appropria- tion Accounts for 1950-51.	Head of account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)
VI. OTHER ITEMS—cont.			
108 Pages 16-17, paragraph 18 (e). (See also page 154.)	Grant XIX—Veterinary	 Loss of Rs. 17,375 on account of discarded virus.	railway authorities. As this was a responsible work, the Stores Superintendent himself should have gone to take delivery of the oil. As he had retired from service by then, it was considered not work while to pursue the matter. In the circumstances the Government sanctioned the write-off of Rs. 1,656. The virus cannot be used after a week from its drawal as it will show signs of deterioration after that period. It has, therefore, to be discarded after the period. Further it takes at least six to seven days for preparing the virus by injecting the animals and drawing blood from them for the virus required. A minimum quantity of virus has, therefore, always to be kept ready for the maintenance of the strain and for prompt supply to meet urgent demands. For this reason, manufacture of virus has to be continued and in the absence of sufficient demand there should necessarily be some wastage due to discarding. However, the process of manufacture of virus has been changed recently by the introduction of freeze dried Rinderpest Vaccine and by this, losses due to discarding is expected to be very negligible in future. The sum of Rs. 11,867 being the expenditure incurred on the four unsuccessful works including the hire charges for the hand boring sets and power drill and the cost of the pipes which had to be left in the boreholes was written off by Government. The four artesian well works attempted by the Government in pursuance of the Grow More Food Campaign proved to be unsuccessful.
109 Page 17, paragraph 18 (e) See also page 168).	XXI—Industries	 Loss of Rs. 11,867	

[13th March 1956]

[13th March 1956]

the loss was due to the absence of a rat-proof godown, Government have issued instructions that pending construction of such a godown, special steps should be taken to guard against such damages in future.

Under rule 7 of the rules for aid, in the case of fee levying schools, the maintenance grant is payable only, if the management is unable to meet the total expenditure on the school even with the additional fee income. Departmental inspection provides for check of the maintenance grant worked out and fixed for payment to aided elementary schools. But in the absence of specific orders in the matter of admissibility of the items for purposes of maintenance grant some of the inspecting officers used their discretion in the matter while fixing the grant. As specific instructions have already been issued to exclude the Teacher's Provident Fund contribution for purposes of fixing the grant, such erroneous calculations may not recur.

The question as to what all items of expenditure should be taken into account for fixing the maintenance grant is separately under consideration.

Due to—
(1) (a) non-receipt of the controlled rates from the Revenue Department in time ;
(b) non-adjustment of certain outstandings due to the jail from some Government departments and local bodies. The heads of departments concerned have been addressed for the speedy adjustment of dues from the Government departments ;

111 Page 17, Paragraph 19.	XV—Education	 Loss of Rs. 34,147	
112 Page 20, paragraph 25 (b).	Grant XIII—Jails	 Delay in collection of revenue due to Govern- ment. (2) Delay in the execu- tion of contracts. (3) Omission to levy sales-tax on articles sold.	

(1)

(2)

(3)

(4)

VI. OTHER ITEMS—cont.

113 Page 20, paragraph 25. Grant IV—Forests
(b).

- (c) a civil suit which is still pending on the file of the District Munsiff, Salem, relating to the recovery of a sum of Rs. 526-10-3 being the difference in cost between the contract rate and the local purchase rate due from the defaulting contractor;
- (d) the matter is still under correspondence with the Andhra Government; and
- (e) non-adjustment of invoice for goods supplied for Rs. 2,032-7-0 pending with the Executive Engineer, Irrigation and Research Division, Poondi, and the Chief Commercial Superintendent, Tiruchirappalli.
- (2) Superintendents of Jails have been instructed by the Inspector-General of Prisons to take prompt action to get the agreement bonds executed without delay.
- (3) There were three cases of non-recovery of sales-tax aggregating to Re. 1-5-6. Out of this, a sum of Re. 1-5-0 was recovered from the party concerned and a balance of Re. 0-0-6 was ordered to be written off.
- The Chief Conservator has reported that in one case the delay was due to verification of solvency certificates from contractors in the Coimbatore South Division. In another case, it was due to the delay in the registration of the Harijans' Co-operative Labour Contract Society to which the coupe was proposed to be leased. The Chief Conservator has added that care will be taken to avoid similar delay in future.

[13th March 1956]

114

Do.

Do.

Omission to conduct ..
periodical verification
of stores.

The verification of stocks mentioned by the Accountant-General have since been attended to. The Chief Conservator of Forests has issued instructions to all subordinate officers to avoid such irregularities pointed out by Accountant-General.

[13th March 1956]

115

Do.

Do.

Omission to levy sales
tax on articles sold.

The irregularity was noticed in the State Silviculturist Division. The tax due in respect of three items aggregating to 7 annas was subsequently collected, while a sum of Re. 0-1-3 in one case could not be collected. The Accountant-General was therefore requested to waive collection of this amount which has been agreed to and the objection dropped.

116

Do.

Do.

Delay in collection of
revenue due to Govern-
ment.

The Chief Conservator has stated that for the collection of revenue due from defaulting contractors, the department has to address the Revenue officials and the Revenue Authorities have to observe certain formalities for attachment and sale of properties of defaulters which generally takes time. Hence he considers that this irregularity is beyond the control of the Forest department. However, he has issued instructions to all Subordinate officers to avoid irregularities of the kind pointed out by the Accountant-General.

117

Do.

Do.

Delay in remittance of
revenue into the trea-
sury.

The above irregularity was noticed in Coimbatore North, Madurai West and Wynad Divisions. The Chief Conservator has reported that all the revenues collected at stations at which there are treasuries are remitted on the same day on which it was collected or on the next working day if the amounts are realised late in the day rendering the remittance on the same day impossible. In cases of revenue collected at stations where there are no treasuries, the remittances are made at intervals not exceeding a week after collection, in any case.

(1)

(2)

(3)

(4)

VI. OTHER ITEMS—cont.

118 Page 21, paragraph Grant XVII—Public Health ..

Public Health Division, Madras.—Payment of six cheques aggregating Rs. 48,000 was rushed through during the last days of March 1951. This relates to the payments made by the defunct South Madras Public Health Division. Out of this, a sum of Rs. 26,107-5-0 was paid to the South Indian Export Company, towards the cost of C.E. pipes and specials supplied against the 1949-50 contract. These bills were passed by the Sanitary Engineer and they were sent to the Division office for drawing cheque. It was received after check-measurement from the subdivision late and hence payment was delayed. But the question of rush of expenditure in the division does not arise as these vouchers were passed by the Sanitary Engineer and the expenditure debited to the sub-head "stock", under "39. Public Health".

Public Health Division, Coimbatore.—Cash expenditure during March 1951 alone was Rs. 4-26 lakhs. The rush of expenditure was mainly due to the advance payments made to the firms like the South Indian Export Company, etc., for their 90 per cent bills for the supply of pipes. Further, some of the unsettled final bills of major contracts had to be paid during March 1951, to an extent of over Rs. 1 lakh. Payments were made for all the works done and for materials supplied only after record of measurements and check-measurements as required by the rules. The question of non-check measurement and incorrect record of measurements does not therefore arise.

[13th March 1956]

119

Do.

Grant XXXV—Capital outlay on Special Irrigation Division, Madras, resulting in payments without check-measurements of work and incorrect record of measurements.

[13th March 1956]

The works on which there had been rush of expenditure related to Tank Improvement Schemes. Execution of the works was entrusted to the Special Irrigation Division in April 1950. The process of investigating the works, preparing and sanctioning the estimates, calling for tenders and fixing agencies for execution extended up to August 1950, and the works were started thereafter. Due to rains on account of north-west monsoon, the tanks received supply of water and the progress of works was hampered to a great extent. These works were again taken up from the last week of January 1951 and the execution was speeded up with a view to complete the works before the end of the financial year. For the purpose of completing the Tank Improvement Scheme Works, two special subdivisions also were formed, one at Kancheepuram and the other at Tiruvallur. As the object of the works executed was to increase food production and in view of the urgency to implement the Tank Improvement Scheme Programme, the works were speeded up and consequently rush of expenditure could not be helped. This kind of rush will, however, be avoided in future.

120

Page 21, paragraph 26.

Grant XV—Education—Audit of Grants-in-aid.

Balance of amount overdrawn by the local bodies during 1950-51, still outstanding Rs. 1,52,898.

This amount represents the overdrawals of grants-in-aid still outstanding against the local bodies in the composite State of Madras. Overdrawals still outstanding as far as the present Madras State is concerned is only Rs. 28,972-1-0. Steps are being taken to recover the outstanding amount.

121

Do.

Grant XVII—Public Health—Grants-in-aid—Recovery.

Overdrawal of Rs. 42,038 by Local Bodies during 1950-51.

Out of this amount, a sum of Rs. 5,897 was refunded and a sum of Rs. 19,443 was either admitted in audit or waived. The balance still outstanding is Rs. 16,698.

Reference to Audit
Report and Appropria-
tion Accounts for
1950-51.
(1)

Head of account.

Defect brought to notice.

Explanation submitted to the Committee.

(2)

(3)

(4)

VI. OTHER ITEMS—cont.

The balances of the amount overdrawn in previous years which are awaiting recovery or final settlement are as follows:—

Year of payment of grant.	Balance reported outstanding as on 31st July 1953.
1948-49	RS. 265
1949-50	11,892

All the items of overdrawals of grants under this head relating to Madras State have been settled and no amount is pending in respect of the years 1948-49, 1949-50 and 1950-51.

122 Pages 24-25, paragraph XLI. Capital Outlay on Schemes of Certain irregularities noticed in test audit.
28 II. State Trading.

1. (a) *Cash book not closed monthly.*—This relates to the District Agricultural Officers, Cuddapah and Kurnool. Instructions were issued to the District Agricultural Officers to guard against such mistakes in future.

(b) *Cash book relating to pipes not maintained.*—This relates to the Principal, Agricultural College, Bapatla. Instructions were issued to guard against such mistakes in future.

(c) *Delay in remittance of sale proceeds into treasury.*—Instructions have been issued to all District Agricultural Officers that the amounts realized by sales should be remitted into the Treasury promptly and that they should verify the accounts as frequently as possible and invariably before going on tour and, on return from tour, after night halts.

[13th March 1956]

13th March 1956]

2. *Difference noticed in depots between quantities despatched and acknowledged and shortages.*—This relates to districts of Pattukkottai, Malabar, Kakinada, Coimbatore, Salem and South Arcot and Assistant Agricultural Engineer, Saidapet. In respect of Pattukkottai the shortage was written off by Government. In one case the shortage has been made good by the supplier. Action is being taken in the audit reports concerned to regularize the shortages in other cases.

3. (a) *Tenders not invited.*—This relates to credits of Southern Visakhapatnam, Chittoor and Tirunelveli. With regard to South Visakhapatnam, the Chief Engineer dropped this objection. In other cases action is being pursued in the audit reports concerned.

(b) *Rejection of lowest tenders without recording reasons.*—This relates to the West Godavari district. The audit reports concerned have been transferred to Director of Agriculture, Andhra, as it relates to Andhra State.

4. (a) *Incorrect fixation of price.*—This relates to Madurai and East Godavari districts. In the first case the Chief Auditor has promised to drop the objection after verification of the reply given during the audit.

(b) *Lack of uniformity in sale prices.*—This relates to South Kanara and Assistant Agricultural Engineer (Research), Coimbatore. With regard to the first case the District Agricultural Officer has stated that he has approved the sale prices fixed for the various categories of pipes transacted during 1951-52 and that only correct and approved rates were adopted and the Chief Auditor, Madras, has also been requested to drop the objection. In

Reference to Audit
Report and Appropriation
Accounts for 1950-51.

Head of account.
(2)

Defect brought to notice.
(3)

Explanation submitted to the Committee.
(4)

VI. OTHER ITEMS—cont.

- regard to the second case the Assistant Agricultural Engineer (Research), Coimbatore, has been instructed to follow the correct procedure in fixing up sale price of pipes. As there is no loss to Government in the transaction the Chief Auditor, Madras, has been requested to drop the objection. In regard to the second case the Assistant Agricultural Engineer (Research), Coimbatore, has been instructed to follow the correct procedure in fixing up sale prices of pipes. As there is no loss to Government in the transaction the Chief Auditor, Madras, has been requested to drop the objection.
5. (a) *Important registers not maintained.*—This relates to Chingleput, Malabar and Cuddapah. Necessary instructions were issued to the District Agricultural Officers to maintain the registers in future.
- (b) *Gunny accounts not maintained properly.*—This relates to the districts of South Arcot, North Arcot, Srikakulam, Chingleput and Kurnool. The officers concerned have been instructed to recast the gunnies account and produce the same to the Chief Auditor during next audit.
6. *Physical verification not done promptly.*—This relates to the districts of South Arcot, Kurnool, Nellore, East Godavari, Anantapur and Guntur and the Assistant Agricultural Engineers, Saldapet and Coimbatore. The officers concerned have been instructed to conduct the verification of stocks promptly in future. The deficits noticed are being regularized in the audit reports concerned.

[13th March 1956]

123 Page 25, paragraph 28
III. Capital Outlay on Schemes of State Trading.

13th March 1956]

Instructions were issued for cent per cent stock verification of Iron and Steel Scraps of the five Politechnics on 11th March 1952. Instructions were also issued to verify the standard materials by calculation as per section weight and the non-standard materials only by actual weightment keeping in view strict economy in expenditure and to submit the verification reports as expeditiously as possible. It was done and the stock verification was reported to the Accountant-General on 7th May 1953.

124 Pages 25-26, paragraph
28 III (d).

Do.

Outstandings under
Common Suspense
head of Agricultural
Schemes.

The amounts under debits and credits represent unreconciled differences from 1944-45 onwards under this head in respect of Agricultural Schemes. This could not be reconciled before the close of the year due to misclassification in the Treasury Accounts and errors in the Departmental Accounts, which formed the subject of thorough enquiry by prolonged correspondence with the officers concerned. The large unreconciled differences are also due to the figures of the Departmental Supplemental Accounts forwarded to the Accountant-General between March and May 1954, not having been included in the books of Accountant-General with a view to avoid further revision of accounts.

The outstanding under the head "Common Suspense" has since been reconciled and allocated districtwise and same is being examined by the special staff employed in the Accountant-General's office for financial clearance.

125 Page 26, paragraph 28
III.

Do.

1. Loss of Rs. 7,097 due
to the sale of old goods
at reduced rates.

1. Orders had been issued writing off the loss sustained due to sale of old stocks.

*Reference to Audit
Report and Appropriation
Accounts for 1950-51.*
(1)

Head of account.

(2)

Defect brought to notice.

(3)

Explanation submitted to the Committee.

(4)

VI. OTHER ITEMS—cont.

2. Shortages during physical verification amounting to Rs. 6,396 in a coir factory.

2. Deficiency in the stocks was noticed during the cent per cent verification of stocks, at the annual stockage verification and during the audit of the accounts of the Government Coir School, Beyyore. The shortages amount to Rs. 6,198 only. The Superintendent, who was responsible, was removed from service, and the question of recovering the amount from him had been dropped as he had no property. Whether a portion of the amount would be recovered by filing a civil suit against a coir merchant to whom goods were sold on credit by ex-Superintendent is still under consideration. Action will be taken to write off the net loss after the results of such examination. Disciplinary action had been taken against the Senior Inspector of the Coir Factory who was responsible for the several defects noticed in the maintenance of registers, etc.

126 Pages 27-30, paragraph 31.

Audit objections under various demands relating to the period ended 31st March 1952, and not cleared up to March 1953.

....
The Public Accounts Committee which examined a similar report last year remarked that the delay in the settlement of objections still persisted and expressed the view that besides taking all possible steps to have the audit objections settled quickly, suitable action should be taken against officers responsible for avoidable delay. Necessary instructions have been issued to all Heads of Departments and the Departments of the Secretariat in this regard. The Accountant-General has also been sending periodically to the Departments of the Secretariat concerned list of objections outstanding for more than six months and suitable instructions are issued from time to time by the administration department for the speedy disposal of all outstanding items of objections. Heads of Departments also are taking special efforts for the early settlement of all pending objections.

[13th March 1953]

127 Page 31, paragraph 32.

Grant V—Certain minor heads under "Registration."
Grant VI—Certain minor heads under "Motor Vehicles Acts."
Grant IX—Certain minor heads under "Heads of States, Ministers, Headquarters Staff, etc."
Grant X—Certain minor heads under "State Legislature."
Grant XI—Certain minor heads under "District Administration and Miscellaneous."
Grant XIV—Certain minor heads under "Police."
Grant XX—Certain minor heads under "Co-operation."
Grant XXVI—Certain minor heads under "Civil Works."
Grant XXVIII—Certain minor heads under "Electricity—52-A. Other Revenue Expenditure."
Grant XXIX—Certain minor heads under "Famine."
Grant XXXII—Certain minor heads under "Miscellaneous."
Grant XXXVII—Certain minor heads under "Capital Outlay on Civil Works."

Non-receipt of reconciliation certificates from the Chief Controlling Officers.
This was pointed out by the Accountant-General in his report on the Appropriation Accounts for 1950-51 and suitable instructions were issued to the Chief Controlling Officers in May 1954.

[13th March 1956]

128 Pages 31-32, paragraph 32.

Grant XXXV—Capital Outlay on Irrigation.

Utilisation of unanticipated credit of Rs. 8,18,218 for expenditure not approved by the Legislature.
While examining the Accounts for 1949-50 and 1950-51, the P.A.C. observed that under the gross budgeting system followed by the Government from 1953-54, the procedure of utilising unanticipated credits for expenditure not approved by the Legislature would not arise from that year.

Reference to Audit
Report and Appropriation
Accounts for 1950-51.
(1)

Head of account.
(2)

Defect brought to notice.
(3)

Explanation submitted to the Committee.

(4)

VI. OTHER ITEMS—cont.

POINTS OUTSTANDING FROM PREVIOUS REPORTS.

129 Page 33, paragraph 36. XXXV—Capital Outlay on Irrigation Need for financial stock-taking at suitable intervals so as to correlate expenditure and progress of work.

The estimated cost, the actual expenditure to end of 31st March 1955 (preliminary) and the probable date of completion, in respect of the four projects mentioned in the Audit Report, are shown below against each:—

Project.	Estimated cost (in lakhs).	Actual (a) expenditure (in lakhs).	Probable year of completion.
Irrigation projects—			
(i) Lower Bhavani Project.	951	1,004 (c)	1956
(ii) Malampuzha Project.	527.5 (b)	385	1959
(iii) Mettur Canals Scheme.	267	135	1956
(iv) Manimuthar Project.	505	272	1957

(a) The figures represent the actual expenditure from the year of commencement of the projects to end of March 1955 (preliminary) under all minor heads.

(b) Includes the cost of the Right Bank Canal Extension Scheme sanctioned in G.O. Ms. No. 509, P.W., dated 12th February 1955.

[13th March 1956]

A—22

130 Page 33, paragraph 36. Grant XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes—Electricity Project—Moyar.

Do.

Statements of financial stock-taking to end of the year 1953-54 in respect of these reports were submitted to the Accountant-General and checked by him.

13th March 1956]

(c) The excess over the estimated cost is likely to be partly set off by salvage value of special tools and plant, buildings, etc., expected to be realised in 1955-56. Any excess remaining thereafter will be explained in the completion report.

The construction of the scheme was taken up in 1945-1946. It was originally anticipated that the project would be completed by 1947 and the plant would be put into commercial operation in 1948. However, due to delay in receipt and erection of plants and machinery, the programme could not be kept up. A major portion of the works was completed by 1952, and the plant was put into commercial operation in 1953. Detailed completion report of the scheme is under preparation.

131 Page 35, paragraph 38 Grant XXI—Industries

(a) (1).

Points outstanding from previous reports. Misappropriation of Rs. 32,805-10-0.

A sum of Rs. 4,278-15-0 was seized from the ex-Textile Control Officer (Special), Coimbatore, and a sum of Rs. 4,591-5-0 was realised by way of selling the confiscated properties sold in public auction and a balance of Rs. 23,935-6-0 was written off as irrecoverable.

132 Page 35, paragraph 38 Grant XXXIX—Capital Outlay on Schemes of State Trading.

Points outstanding from previous reports.

An Assistant Marketing Officer was deputed to purchase blackgram and other grains in the open market in Madhya Pradesh on the most favourable terms. It is alleged that almost the entire purchase of blackgram which constituted the bulk of the grains purchased was made through a single firm who in collusion with the Assistant Marketing Officer inflated the rates and manipulated the records so as to make it appear that the purchases were made from different sources.

(1)

(2)

(3)

(4)

VI. OTHER ITEMS—cont.

POINTS OUTSTANDING FROM PREVIOUS REPORTS—cont.

The Assistant Marketing Officer and other persons responsible for the alleged fraud are being prosecuted in a criminal court and the case is *sub judice*. As the records pertaining to this transaction are in court, it is not possible to furnish information as to the checks prescribed to ensure that the rates at which purchases were made, were reasonable. From October 1948, however, the procurements have been arranged on a Government to Government basis, i.e., through the Madhya Pradesh Government with the result that the chances for the repetition of such a fraud may be considered to have been eliminated. "Pulses," were since decontrolled and procurement stopped.

133 Page 35, paragraph 38. Motor Vehicles Taxation Act—Loss of revenue.
Loss of Rs. 1,30,177 under Motor Vehicles Taxation Act, reported in paragraph 3 on page 45 of the Appropriation Accounts for 1946-47—Balance of Rs. 18,222.

134 Page 133, paragraph 3. XVII—Public Health—Rural Water supply Scheme.

Intructions expenditure —Rural Water-supply Scheme—Rs. 10,433.

[13th March 1956]

In spite of the circumsppection, and care bestowed by the officers if the two Departments in the selection of sites, cases arise necessitating write-off of amounts as unprofitable outlay due to non-availability of potable water even at great depths or because of brackish water being met with. In order to overcome these difficulties, the Board of Revenue has issued, in April 1951, instructions to Collectors that ordinary precautions like excavations and deepening of existing wells in the locality, local enquiries as to the best places for the site of wells

8th March 1956]

that regular excavation can then go on in ordinary soils, and that when hard or soft rock is met with or anticipated, hard boring may be put in and tests made before further expenditure on excavation of the regular well works is incurred. In the circumstances, it is likely that after making trial bores to test the availability of water in the sites selected, the works may have to be abandoned if there are no springs or if the water tapped happens to be brackish or if hard or soft rock is met with and the expenditure has to be written off as unprofitable outlay. This is unavoidable. However the works in question were started before the issue of the instructions referred to above to Collectors.

In the case of a work in old Tiruppur village in Chingleput district, the site was a hindrance to traffic and it was objected to by villagers. The work had therefore to be abandoned. Now under the comprehensive Rural Water-supply Scheme, a 25 per cent contribution is necessary from the villagers and the site is generally selected in consultation with them. The objections of the type may not therefore arise in future.

135 Page 358, paragraph 2. XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes. Avoidable expenditure. Rs. 3,671.

This relates to payment of interest on compensation for trees cut and incidental law charges to Government Pleader, Coimbatore. As the whole assessment was done by the Revenue Department and as the Electricity department has to abide by that assessment for purposes of compensation, the interest and law charges became inevitable.

136 Page 358, paragraph 3. XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.

A sum of Rs. 708 was written off by Government as a result of the re-manufacture of formers for the foundation of a transmission line.

Due to the revision of designs for the manufacture of formers for the foundation of a transmission line, which resulted in payment being made for the original manufacture also. The revision of designs was done in the interest of departmental works based on the experience gained.

Reference to Audit
Report and Appropriation
Accounts for 1950-51.

Head of account.

Defect brought to notice.

Explanation submitted to the Committee.

(1)

(2)

(3)

(4)

VI. OTHER ITEMS—cont.
POINTS OUTSTANDING FROM PREVIOUS REPORTS—cont.

137 Page 358, paragraph 4.

XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.

Nugatory expenditure of Rs. 67,445.

The total nugatory expenditure on West Coast Extension and Madras-Mettur Inter-connection Schemes work out to Rs. 66,428 (Rs. 30,118 paid as out of pocket expenses plus Rs. 36,310 as deferment charges) which stands charged to the above schemes as follows :—

Madras-Mettur Inter-communication...	Rs. 34,401
West Coast Extension	32,027
Total ..	66,428

Out of this, a sum of Rs. 30,118 has already been brought to the notice of the Public Accounts Committee for 1943-44 and the Committee also accepted the explanation furnished then. The balance, i.e. Rs. 36,310 requires the consideration of the Committee. The sum of Rs. 66,428 was, however, written off.

18 Pages 391-394 .. Grant XLI—Capital Outlay on Shortages—Regularization Schemes of State Trading.

The quantities shown as pending regularization in the footnotes to the *pro forma* accounts of the schemes under the control of the Commissioner, Civil Supplies, in pages 390-399 of the Appropriation Accounts and Audit Report have been regularized to a certain extent. In respect of shortages still pending regularization, the Board is addressing the Collectors periodically to indicate the action taken for their expeditious regularization. Non-settlement of the items is mainly due to correspondence being carried on to conclusion with different officers, viz., the despatching agent, the Reception Officer, Railways, etc., to arrive at the correct shortage before proposals for regularization could

[13th March 1956]

A-23

139 Pages 402-406 ..

XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.

1. Loss of Rs. 93,400 in the purchase and distribution of iron and steel for agricultural implements.
2. Purchase and distribution of chemical fertilizers. Profit of Rs. 4,30,287.

3. Purchase and distribution of pipes and fittings. Profit of Rs. 36,584.

4. Production and sale of malted food.

13th March 1956]

be evolved. The proposals have then to be subjected to scrutiny by the Collector and the Board of Revenue before final orders are passed which involves delay. The Board has issued instructions to the Collectors to take prompt steps for the settlement of shortages. Monthly progress report showing the quantity outstanding at the commencement of the month, quantity regularized during the month and the balance outstanding is submitted to the Accountant-General, Madras. Another progress report is submitted to the Government at quarterly intervals giving same particulars. With these steps, it is expected that the items will be regularized as early as possible.

Due to sale of unwanted and slow-moving materials at reduced rates under the orders of Government and also due to payments not provided for during the previous years to the extent of nearly Rs. 56,000 being charged to the scheme during the year.

The working of the scheme during the year resulted in a net profit of Rs. 4,30,287 as against Rs. 5,80,000 in the previous year. The decrease in profit was due to decrease in turnover and increase in expenditure on transport of Sindri fertilizers through Calcutta Port.

The working of the scheme resulted in net profit of Rs. 36,584 during the year as against a net profit of Rs. 12,739 for the period of six months from 1st October 1950 to 31st March 1951. The increase in profit was due to reduction in the supervision charges allocated to the scheme at reduced rates under the orders of Government.

The accounts disclosed a net profit of Rs. 25,567 as against Rs. 19,916 in the previous year. The increase in profit was due to (i) decrease in the cost of production of malt extract from Rs. 1-10-4 per lb. to Rs. 1-10-2 per lb. of plain extract and (ii) increase in production and turnover during the year.

[13th March 1956]

APPENDIX F.

(See paragraph 22 of the report.)

Note for the Committee on Public Accounts.

[Paragraphs 8 and 9 on pages 7 and 8 of the Appropriate Accounts.]

[SUBJECT.—*Appropriation Accounts of the State of Madras for 1951-52—Expenditure in excess of final appropriation under certain grants—Regularization.*]

The Accountant-General, Madras, has reported that the following excess over voted grants and charged appropriations occurred in the year 1951-52.—

Serial number.	Number and name of grant.	Final grant.	Expenditure.	Excess.	Percentage excess.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS.	RS.	RS.	RS.
A. VOTED GRANTS.					
1	VI. Motor Vehicles Acts.	9,82,600	9,89,156	6,556	0·7
2	IX. Heads of States, Ministers and Headquarters staff.	80,31,800	82,89,393	2,57,593	3·2
3	X. State Legislature ..	54,21,800	95,50,585	41,28,785	76·1
4	XVI. Medical ..	3,41,19,900	3,53,12,512	11,92,612	3·5
5	XXIII. Harijan Uplift..	74,58,100	75,96,995	1,38,895	1·9
6	XXVIII. Electricity ..	3,17,44,900	3,51,10,384	33,65,484	10·6
7	XXIX. Famine ..	13,63,300	13,85,879	22,579	1·7
8	XXX. Pensions ..	2,06,05,900	2,09,71,187	3,65,287	1·8
9	XXXI. Stationery and Printing.	81,23,600	99,64,529	18,40,929	22·7
10	XXXIII. Road Transport Schemes.	1,03,96,200	1,08,40,721	4,44,521	4·5
11	XXXV. Capital outlay on irrigation.	9,34,28,800	9,49,39,122	15,10,322	1·6
B. CHARGED APPROPRIATIONS.					
1	VI. Motor Vehicles Acts.	90,25,400	90,88,880	63,480	0·7
2	XXI. Industries ..	2,18,300	2,18,609	309	0·1
3	XXII. Cinchona and Fisheries.	5,28,700	5,39,048	10,348	1·9
4	XXXI. Stationery and Printing.	5,42,100	5,45,227	3,127	0·6

The Annexure to this note explains the reasons for the excess expenditure in each case. According to Article 205 (1) of the Constitution of India, if any money has been spent on any service during a financial year in excess of the amount granted for that service and for that year, the Governor shall cause to be presented to the Legislative Assembly a demand for such excess. The procedure prescribed in regard to the presentation, etc., of the

13th March 1956]

annual financial statement and demands for grants will apply to excess demands also. The Public Accounts Committee's recommendation is requested in regard to the presentation of demands to the Legislative Assembly to cover the excess expenditure during 1951-52.

ANNEXURE.

A. VOTED GRANTS.

[See paragraph 1 of the note.]

1. Grant VI—*Motor Vehicles Acts* (Excess Rs. 6,556—Voted) — The percentage of excess to the final grant is 0·7 only and does not call for any special remarks.

2. Grant IX—*Heads of States, Ministers and Headquarters staff* (Excess Rs. 2,57,593—Voted).—A large portion of the excess occurred in respect of the cost of the High Commissioner's Establishment debitable to the State Government (Rs. 1,00,573). This is due to the fact that the amount of adjustment of the provisional charge for the State's share of cost of disbursement of leave, pay, and pensions and of the Education Department could not be foreseen.

The balance of the excess expenditure was spread over several sub-heads, and was due among others to less recoveries from the Government of India in respect of Passport work done, etc.

3. Grant X—*State Legislature* (Excess Rs. 41,28,785—Voted).— The excess occurred mainly under the following heads:—

	Rs.
(i) r. Election for Legislature—A. Elections—	
1. Pay of Special Officers and establishments	1,03,969
2. Allowances	8,95,048
3. Office contingencies	1,06,926

(ii) y. Deduct—Contributions recoverable from other Governments, Departments, etc. .. 30,72,753

Item (i).—The expenditure relates to the finalisation of the electoral rolls and conduct of the last general elections to the State Legislature and the Parliament. As these elections were the first to be held on the basis of adult franchise, there were no previous figures of actual expenditure to guide the estimating officers. The final grants in respect of the three sub-heads were Rs. 10,28,800, Rs. 13,35,000, Rs. 65,81,000 whereas the actual expenditure was Rs. 11,32,769, Rs. 22,30,048 and Rs. 66,87,926 respectively. The final appropriation was worked out on the basis of the actual expenditure up to 31st December 1951 and the probable expenditure from 1st January 1952 to 31st March 1952. The approximate expenditure on items such as Pay and Allowances of additional staff sanctioned for election work, traveling allowance to the polling personnel for training and election

[13th March 1956]

duties, cost of temporary structures put up for polling booths and items of contingent expenditure on service postage stamps, etc., could not be assessed accurately and hence the excess over final appropriation.

Item (ii).—It was anticipated that a sum of Rs. 44 lakhs would be recovered from the Government of India. But pending final settlement of accounts, the Government of India made only a small provisional payment of about Rs. 13 lakhs. Thus the anticipated recovery fell short of the final appropriation by about Rs. 31 lakhs and this could not be foreseen.

4. *Grant XVI—Medical (Excess Rs. 11,92,612—Voted).*—The excess was due to larger expenditure under ‘medicines and hospital necessities’ both in the Presidency Hospitals (excluding the Hospital of Indigenous Medicine) and mufassal hospitals and dispensaries (Rs. 1,37,953 and Rs. 9,47,273) which was due to purchase of X-ray apparatus, stores, etc., for use in the Government hospitals as well as in the hospitals taken over by the Government from local bodies and the high cost of dietary articles, medicines and hospital necessities. Though a supplementary grant of about Rs. 11.5 lakhs was obtained in March 1952, the actual expenditure proved to be much larger and this could not be foreseen.

5. *Grant XXIII—Harijan uplift (Excess Rs. 1,38,895—Voted).*—The excess occurred mainly under ‘I. Harijan Welfare Department—c. Communities eligible for help by the Harijan Welfare Department—Education—5. Scholarships and schooling charges, (Rs. 3,05,072). This was due to erroneous classification recorded on bills by drawing officers which could not be rectified in time for want of details.

6. *Grant XXVIII—Electricity (Excess Rs. 33,65,484—Voted).*—The excess occurred mainly under the following heads:—

(1) I. Hydro-Electric Schemes—A. Pykara Hydro-Electric Scheme—g. Suspense—Other suspense accounts	RS. 7,78,063
(2) I. Hydro-Electric Schemes—B. Mettur Hydro-Electric Scheme—b. Maintenance proper—Maintenance and other charges	3,06,153
(3) II. Thermo-Electric Schemes—B. Vijayavada Scheme—c. Provision for depreciation as calculated for transfer to the Depreciation Reserve Fund	1,20,047
(4) II. Thermo-Electric Schemes—B. Vijayavada Scheme—g. Suspense—Other suspense accounts	19,83,334
(5) II. Thermo-Electric Schemes—E. Madras Scheme—b. Maintenance proper—Maintenance and other charges	1,16,092
(6) II. Thermo-Electric Schemes—E. Madras Scheme—b. Suspense—Other suspense accounts ..	2,84,439

[13th March 1956]

Item (1).—The excess expenditure was due to increase in outstandings from consumers under ‘Billing Suspense’ (Rs. 0.19 lakh), increase in debit under service connections pending clearance (Rs. 0.97 lakh, increase in debit to miscellaneous advances due to adjustment of suspense balance of acquired undertakings (Rs. 5.75 lakhs) and other miscellaneous advances outstanding clearance (Rs. 0.88 lakh).

Item (2).—The excess expenditure was due to increase in the units of power generated on which contribution to the Cauvery-Mettur Project is based, the purchase of power from other systems on account of the low water level in the Mettur Lake and acquisition of new undertakings in the course of the year. The actual provision required could not be gauged accurately and hence the excess.

Item (3).—The excess was due to the surrender of provision of Rs. 1,56,600 originally made, on the assumption that it would not be possible to make any contribution to the Depreciation Reserve Fund during 1951–52.

Item (4).—This is due to larger amounts shown as outstanding under ‘Miscellaneous P.W. Advances’ for want of details.

Item (5).—The original appropriation under this head was Rs. 69,40,600. Due to generation of more power for supply to other areas and the transfer of certain areas to the Madras System in order to give relief to the Mettur System; to meet extra costs towards payment of dearness allowance to the staff previously employed under the Madras Electric Supply Corporation based on the cost of living index and to meet the operation and maintenance charges of the undertakings acquired in the course of the year; a supplementary appropriation of Rs. 6,88,000 was obtained raising the final grant to Rs. 76,28,600. But, the actual expenditure rose to Rs. 77,44,692, leaving Rs. 1,16,092 as an uncovered excess, which could not be anticipated.

Item (6).—The excess was due to the debits under ‘Miscellaneous P.W. Advances’ not cleared for want of details (Rs. 1.63 lakhs); increase in the number of service connections (Rs. 0.75) and short payment of current consumption charges from September 1951 by a major consumer (Rs. 0.46 lakh).

7. *Grant XXIX—Famine Excess Rs. 22,579—Voted.*—The excess was only 1.7 per cent of the final grant of Rs. 13,63,300 and does not call for any special remarks.

8. *Grant XXX—Pensions (Excess Rs. 3,65,287—Voted).*—The excess was due to larger expenditure than anticipated on payment of pensions both in India and in England.

[13th March 1956]

9. Grant XXXI—Stationery and Printing (Excess Rs. 18,40,929—Voted).—The excess occurred mainly under the following heads :—

	RS.
(1) I. Stationery—b. Purchase of stationery stores—A. Stationery purchased in India..	16,22,585
(2) II. Printing—d. Government Press, Madras—Productive branches—3. Allowances..	43,197
(3) II. Printing—d. Government Press, Madras—F. Other expenditure—4. Stores purchased in India	1,21,047
(4) II. Printing—e. Printing at private presses ..	29,725

Item (1).—The original appropriation was Rs. 30,00,000, kased, on the trend of actuals, a supplementary grant of Rs. 6,00,000 was obtained in March 1952 raising the final grant of Rs. 36,00,000. But due to the increase in the prices of stationery articles and also due to adjustment in that year of previous years' liabilities, the actual expenditure rose to Rs. 52,22,585 resulting in an excess of Rs. 16,22,585, which could not be anticipated.

Item (2).—The increase was due to the employment of additional staff and the payment of overtime and other allowances due to heavy printing work connected with elections.

Item (3).—The excess was due to the receipt of the full supply of Khadi indented for before the close of the year which was not anticipated and provided for.

Item (4).—As the Government Press was engaged fully with urgent printing work connected with the general elections, a large volume of other printing work had to be entrusted to private presses necessitating payment of heavy printing charges to those presses. This result in the excess expenditure.

10. Grant XXXIII—Road Transport Schemes (Excess Rs. 4,44,521—Voted).—The excess occurred mainly under the following sub-heads :—

	RS.
(1) b. Operations—A. Bus service—7. Petrol, diesel oil and other fuels	52,693
(2) b. A. 9. Repairs and servicing including spare parts, accessories and lubricants..	3,31,978

Item (1).—The excess was due to the increase in the price of petrol and increase in the number of buses put on the road.

The total mileage performed and total quantity of petrol consumed resulting from the introduction of additional new buses and the running of more renovated buses during the last quarter of the year executed the actual expectations at the time the additional appropriation of Rs. 7 lakhs was obtained.

13th March 1956]

Item (2).—The excess was due to rectification and consequent adjustment in this year's accounts of an erroneous debit of Rs. 1.4 lakhs of the previous year and also on account of increase in the price of spare parts which were not foreseen and provided for.

11. Grant XXXV.—Capital outlay on Irrigation (Excess Rs. 15,10,322—Voted).—The excess, viz., Rs. 15,10,322 works out to only 1.6 per cent of the final grant of about Rs. 9.5 crores. This is not appreciable, having regard to the heavy expenditure on the various irrigation works under the grant.

B. CHARGED APPROPRIATIONS.

(See paragraph 1 of the note.)

The excess are small and do not call for any special remarks.

APPENDIX G.

(See paragraph 44 of the report.)

List of certain irregularities observed in audit in the Agriculture Department.

The following are the types of irregularities noticed in the offices of the Agriculture department, which came to light in 1954 and 1955 :—

(1) Misappropriation of cash drawn on bills from the treasury, sale-proceeds of stores, etc.—(Three instances)—

Agricultural Depot, Karipatti—Rs. 1,390.

Central Agricultural Engineering Stores, Saidapet—Rs. 870.

Assistant Agricultural Engineer (Research), Coimbatore—Rs. 800.

(2) Misappropriation of stores by issue of bogus bills—(One instance)—

Central Agricultural Engineering Stores, Saidapet—Rs. 935.

(3) Bills for alleged transfer of stock to other stations not acknowledged by the consignees—(One instance)—

Central Agricultural Engineering Stores, Saidapet—Rs. 23,675.

(4) Interpolations in cost memos. issued to parties and omission to include cost of pipes and fittings therein—(One instance)—

Central Agricultural Engineering Stores, Saidapet—Rs. 12,090.

[13th March 1956]

(5) Purchases and transfers from other sources, not accounted for, manufactured articles not accounted for—(Two instances)—

Central Agricultural Engineering Stores, Saidapet—Rs. 2,115.

Assistant Agricultural (Research) Engineer, Coimbatore—Rs. 2,000.

(6) Alleged issue of stores in excess of book balances—(One instance)—

Assistant Agricultural Engineer (Research), Coimbatore—Rs. 4,930.

(7) Heavy deficits during physical verification of stock on several occasions such as, handing over during changes in personnel, verification by District Agricultural Officers, Internal Audit, etc.—(Five instances)—

Pipes and fittings, Central Agricultural Engineering Stores, Saidapet—Rs. 34,200.

Assistant Agricultural Engineer (Research), Coimbatore—Rs. 12,500 (provisional).

Assistant Agricultural Engineer, Guindy—Rs. 2,600.

Agricultural Depot, Melattur—Rs. 1,560.

Agricultural Depot, Chingleput—Rs. 1,420, etc.

(8) Various irregularities in stores accounting including omission to conduct physical verification of stock have been noticed—

District Agricultural Offices, Tanjore and Tiruchirappalli.

Agricultural Research Stations, Aduthurai and Gudiyatham.

Further there are considerable arrears in clearing "Common Suspense" and this has been mentioned in the note on "Common Suspense."

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 14th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Maternity and Child Welfare Centres in Malabar district

* 42 Short notice question—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) with reference to item No. 237 on page 143 of the Budget Memorandum whether this Government have any proposal to start Maternity and Child Welfare Centres in Kamkol, Peringom and Eramam amsams in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, when these centres will be opened?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) & (b) The Government propose to start 120 Maternity and Child Welfare Centres during 1956-57. No decision has yet been taken as to the places at which these centres are to be located.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, are the Government aware of the fact that last year out of the funds provided by the Central Government, it was decided to open Maternity and Child Welfare Centres in these three amsams in Chirakkal firka, and then the proposal was dropped? Will the Government be pleased to consider the question sympathetically and see that Maternity and Child Welfare Centres are opened in these three amsams?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, 26 centres were to be opened in backward regions, and out of these two were given to Malabar. Out of the 600 centres to be opened in the next Five-Year Plan period, Malabar will get a large share.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know, Sir, how many of these centres to be opened in Malabar will go to South Malabar, which is very backward in the matter of medical relief?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The centres are proposed to be located in rural areas. South and North Malabar will get their proper shares.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware, Sir, that Kamkol, Peringom and Eramam amsams are interior places and no medical facilities are available there, and also that the people there are suffering for want of Maternity and Child Welfare

[14th March 1956]

Centres? Will the Government be pleased to consider this aspect of the question when they decide upon the places at which these centres are to be located?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir.

Malayalee teachers

* 3398 Q.—

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar is not in his seat. The question and answer will be printed in the proceedings.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Director of Public Instruction, Madras, has issued any instructions to all the Government educational institutions in Tamil districts to terminate the services of all Malayalee teachers who have not been confirmed in their posts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Government Agricultural College, Coimbatore

* 3399 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in 1955 the candidates for admission to the Government Agricultural College, Coimbatore, were interviewed at Madras; and

(b) if so, the reasons for changing the place for interview from Coimbatore to Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The answer is in the affirmative.

(b) No change in the venue for the interview has been made as alleged. The interviews were held only at Madras even in the previous year.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know, Sir, whether the practice was to hold the interviews in the Agricultural College, Coimbatore, up to the year 1955? May I also know why this change was made and whether the Government have received any complaint regarding the change of venue for these interviews?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : After the partition of the State, the Government considered whether it was necessary to have the venue in two centres. It was pointed out that candidates who came for interview seeking admission to this college might also have applied for admission to other colleges and, therefore, invariably they might prefer to come to Madras for interview. It was also considered that one centre would be the most convenient from all points of view. Therefore, this change of venue was made even last year.

[14th March 1956]

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, are the Members of the Selection Committee residents of Madras or Coimbatore or of other parts of our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Notice, Sir. Year after year, the Members of the Selection Committee are appointed. There is no permanent Selection Committee.

Hospital Advisory Committee, Tiruvallur

* 3400 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the recommendation of the Hospital Advisory Committee, Tiruvallur, and the District Medical Officer, Chingleput, regarding the sanction of two lakhs of rupees for the construction of a new Headquarters Hospital building, is under the consideration of the Government; and

(b) if so, the decision taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) The matter is under consideration. No recommendation of the Hospital Advisory Committee at Tiruvallur has been received by the Government.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, in view of the fact that the building in which the hospital is located is unsuitable, insufficient, and insanitary, and is also likely to collapse, will the Government come to a decision in the shortest period of time and consider the urgency and importance of granting this sum of Rs. 2 lakhs for putting up a new building at Tiruvallur for the Headquarters Hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The matter will be duly considered.

Extension of electricity supply, North Malabar

* 3401 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have decided to extend electric supply from Pappinisseri up to Cherukkunnu in North Malabar; and

(b) if so, whether the work has been taken up?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, in view of the fact that there are very few villages in Malabar where electricity is supplied and also in view of the fact that this is an area included in the National Extension Service, will the Government be pleased to take steps to extend electricity from Pappinisseri up to Cherukkunnu at least?

[14th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The difficulty is this, Sir. Pappinisseri is in the licensed area and Cherukkunnu is in the Government area. The proposal is to acquire the West Coast Electric Supply Corporation in 1957-58. So I am afraid that nothing can be done in the meantime. Once we acquire that Corporation, we can consider the suggestion of the hon. Member.

Pathway for Harijan quarters

* 3402 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether a memorandum, dated 1st November 1955, was received by the Government from the Harijans of Pudupakkam village, Marakanam firka in Tindivanam taluk of South Arcot district, regarding the formation of a pathway connecting the Harijan quarters with the caste Hindu locality in the village; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Pillaiyarkulam Panchayat Board

* 3403 Q.—SRI P. SELVARAJ (on behalf of Sri R. Erishnaswamy Naidu): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the present President of Pillaiyarkulam Panchayat Board (Srivilliputtur taluk) presented a petition, dated 23rd March 1955, regarding the misappropriation of the Board funds by the ex-President; and

(b) if so, the steps taken by the Government on the petition?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: (a) Yes, Sir.

(b) An enquiry into the matter revealed that the ex-President had misappropriated panchayat funds and also caused pecuniary loss to the panchayat. The question of recovering the amount from him by means of surcharge proceedings apart from criminal proceedings, is engaging the attention of the Inspector of Municipal Councils and Local Boards.

States Reorganization Commission Report

* 3404 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some of the Ministers of this Government had a discussion with the Prime Minister of India regarding the States Reorganization Commission proposal;

[14th March 1956]

(b) whether the possibilities of forming the Dakshina Pradesh were discussed; and

(c) whether the feelings of the people of the State were conveyed to him regarding Peermedu and Devikulam?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) Yes, Sir. The discussions were of a general nature.

(c) The answer is in the affirmative.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Sir, was a suggestion made at any stage in the course of the talks at Bangalore either by the Prime Minister of India or by the other participants in the talks that in view of the unprecedented commotion and confusion created in the country as a result of the publication of the States Reorganization Commission Report, this report should be shelved for some time at least?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The discussion was of an informal nature. The very many propositions involved and the difficulties involved were discussed, and perhaps in the course of the discussion, this was also one of the points mentioned.

SRI K. VINAYAKAM: I quite well remember that the Hon. the Minister for Finance made a statement before going to Bangalore that he would also be consulted along with the Hon. the Chief Minister by Pandit Nehru. If so, may I know, Sir, what was the opinion expressed by the Hon. the Minister for Finance as far as the formation of Dakshina Pradesh was concerned and what was also the opinion expressed by the Hon. the Chief Minister on the same subject? 9-10 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If I remember aright and I think I have a fair recollection of what I stated on the floor of the House, the answer I gave was "I do not know whether I will be consulted". I do not think it will be possible to give very many details with reference to the informal discussion we have had in Bangalore.

SRI V. R. NAGARAJAN: May I know whether the talks held at Bangalore related also to the settlement of the boundary questions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. The question of the desirability of having bi-lingual or multi-lingual States were discussed.

SRI S. PANCHAKSHARAM: May I know whether the Hon. the Minister for Finance will be pleased to tell us whether any tentative decisions were arrived at as a result of these discussions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated that these were informal discussions and I am sorry I do not have a record of what all had happened there, and it may not be advisable to give out also what exactly had happened, in view of the fact that it was merely an informal discussion.

[14th March 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : The Hon. the Minister for Finance was pleased to state that the feelings of the people with regard to Devikulam and Peermede were conveyed to the Prime Minister of India. May I know whether he has conveyed the feelings of Malayalees in this matter also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Of course, the feelings of both sides were represented to him.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : May I know from the Hon. the Minister for Finance, what was the reply of this Government to the Prime Minister about the feelings of the people with regard to Devikulam and Peermede taluks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There was no question of any reply there. The point was that it had to be brought to the notice of the Prime Minister that there were strong feelings with regard to Devikulam and Peermede and that they would like to have them along with the Madras State. That was the point represented before the Prime Minister.

SRI A. M. RATHNASWAMY : May I know whether the Hon. the Minister will please to make a categorical statement on the floor of this House that in regard to disputed areas in general and in regard to particular areas, viz., Devikulam and Peermede the Central Government have accepted the principle of plebiscite?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that has been accepted, as far as I know. If the hon. Member has any further information, certainly he can pass on that information to me.

SRI K. VINAYAKAM : Referring to this much discussed problem of Devikulam and Peermede taluks, may I know, when the Delegation from Madras went to New Delhi it was mooted by the Prime Minister of India and the Home Minister whether the Madras Government would compromise if Devikulam and Peermede taluks were given away to Travancore-Cochin State and the Madras State was allowed to retain Gudalur taluk? May I know, whether on that issue there was a compromise? Did the Madras Government agree to give away Devikulam and Peermede taluks to Travancore-Cochin State and to retain only Gudalur taluk in the Madras State as was alleged by Sri Panampilli Govinda Menon in a statement made at Trivandrum?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a good deal of confused and wishful thinking in this matter, viz., that this Government compromised on certain issues and gave away Devikulam and Peermede taluks for Gudalur taluk or that we were prepared to give away Gudalur taluk if Devikulam and Peermede taluks were handed over to us. On the other hand, we were all along urging that Gudalur taluk should be retained in Madras and so also Devikulam and Peermede taluks should be handed over to Madras.

14th March 1956]

SRI S. RAMAMLINGAM : எல்லையில் ஏற்பட்டிருக்கும் தகராறுகள் விஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு சர்க்கார்களும் தாங்களாகவே கூடிப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாவிட்டால் அந்தத் தகராறு எல்லைக் கமிஷன் மூலமாக தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமாக இருந்தால், அதை மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்துவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த விதத்தில் கடைசியில் முடிவாகப் போகிறது என்பதைத் தீர்மானம் செய்ய வேண்டியது பார்லிமென்டில் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் எப்படி முடிவு செய்கின்றார்களோ, அதை ஏற்றுக்கொண்டு நடப்பதுதான் சரி என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

SRI M. PALANIYANDI : தேவிகுளம், பீர்மேடு சம்பந்தமாக சட்ட சபையில் எந்தக் கருத்தையும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வலியுறுத்தினார்களோ, அதையே சமீபத்தில் மேலிடத்தில் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளின்போது வலியுறுத்தினார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்தியப் பிரதம மந்திரி பண்டித் நேரு அவர்கள் பார்லிமென்டில் பேசும்போது, 'அங்குள்ள மக்கள் போராடவில்லை' என்று பேசியிருக்கிறார். ஆகவே, தேவிகுளம், பீர்மேடு போன்ற தகராறுள்ள பகுதிகளிலுள்ள மக்களின் எண்ணத்தை வோட்டு எடுப்பின் மூலம் தெரிந்து கொள்வதற்கு சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறார்களா? அங்குள்ள மக்கள் வோட்டு எடுப்பின் மூலம் தங்கள் எண்ணத்தைத் தெரிவிக்கத் தயாராக இருப்பார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வோட்டு எடுத்துத்தான் முடிவு செய்வதா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்யவேண்டியது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகளிலுள்ள மக்களின் நிலைமை மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் எங்கேயோ இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. அங்குள்ள நிலைமையை அனுசரித்து ஒரு நல்ல முடிவு அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் எந்த முடிவு செய்தாலும் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விண்ணப்பம்.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether this Government have made any suggestions at the meeting to implement the recommendations of the States Reorganization Commission and leave all the disputed matters to a Boundary Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With regard to the details that were discussed at that meeting, I have already stated that the possibility of forming bi-lingual or multi-lingual States was explored. That is all and no decisions or conclusions were reached there.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister be pleased to state whether he has met a deputation elected at a Conference of Malayalees in Kerala held at Kozhikode? This deputation was elected to represent the views of Malayalees with regard to the problem of Devikulam and Peermede taluks and also to suggest a solution to solve the difficulties that had arisen consequent on the formation of States on a linguistic basis. May I know whether their opinion was also communicated to the Central Government by this Government?

[14th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do remember that a few persons met me from Malabar but I do not know who they were and what their representative capacity was. It is open to make any representation but it does not mean that every representation made would be passed on to the Central Government.

SRI K. T. RAJU : நம்முடைய இந்திரி சபையானது தட்சிணப் பிரதேசம் சம்பந்தமாக ஏகோபித்த ஒரு முடிவுக்கு வராத காரணத்தினால் மத்திய சர்க்காரும் ஒரு முடிவுக்கும் வரமுடியாத கஷ்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இப்போதாவது இந்திரி சபையினர், 'தட்சிணப் பிரதேச அமைப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது' என்று ஏக மனதாக முடிவு செய்து மத்திய சர்க்காருக்கு உதவி செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் யோசனை கூறியதற்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் எந்தக்காலத்திலுமே என்ன செய்யவேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினருடைய யோசனை தேவைப்படும்போது அவரையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Was it pressed on the side of Travancore-Cochin State that Devikulam and Peermede taluks were absolutely necessary for strengthening the position of the Congress in Travancore-Cochin State in spite of the feelings of the people in those two taluks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I cannot say what the representation on the Travancore-Cochin side was. As far as I could understand, they also had very strong feelings with reference to the question of retention of Devikulam and Peermede taluks in Travancore-Cochin State.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Last month, while speaking on the States Reorganization proposals, the Prime Minister of India was categorically stating that the opinion of the people in the border areas—in this connexion he particularly stressed Devikulam and Peermede areas—would be taken into account when any decision was reached. May I know whether this Government have any information about it and whether the Central Government have addressed any letter in that connexion?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. We have not received any such communication from the Centre. Once this is admitted, this question of plebiscite may have to be applied for all disputed areas. Therefore, that also will have to be borne in mind.

SRI V. R. NAGARAJAN : Now that representative Government in Travancore-Cochin State is in a chaotic state, will this Government take advantage of the same and fish in troubled waters to annex Peermede and Devikulam taluks to our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are not in the habit of fishing in troubled waters. But if the hon. Member has any such temptation he may try it.

[14th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : If the Government are serious in convincing us regarding their stand as far as Devikulam and Peermede taluks are concerned, why do they not come forward to refute the statement issued by Sri Panampalli Govinda Menon that the Madras State Government compromised with the Travancore-Cochin Government with regard to giving away Devikulam and Peermede taluks and retaining Gudalur taluk with the Madras State. Instead of trying to silence the Opposition why do not the Government come forward and state that they have not compromised?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as I remember I have not seen the statement wherein the Hon. the Chief Minister of Travancore-Cochin State had stated that we have come to some compromise with reference to Devikulam and Peermede taluks and Gudalur taluk. What he stated, if I remember aright, was with reference to Shenkottah and even there he was not correct. We cannot be refuting every statement appearing in the papers. After all the position of this Government is well known and our bonafides need not be doubted. We need not be going about affirming these bonafides at every stage.

SRI O. KORAN : May I know, Sir, the attitude of this Government towards Gudalur? 9-20 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The attitude is well-known and that attitude is that Gudalur should remain part of the Nilgiris district, wherever the Nilgiris district may be.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know the nature of opinion or suggestion conveyed to the Prime Minister by our Ministers regarding the feelings of the people of Malabar district?

AN. HON. MEMBER : About what?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We cannot be going into the feelings of every individual here. As I have already stated, it was an informal and general discussion. So, Sir, I cannot say with reference to each detail what the point made was or what the representation made was.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR : Sir, arising out of the answer of the Hon. Minister, am I to understand that the Nilgiris district is to go to the Karnataka State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know the wishes of the hon. Member on that point; it is quite irrelevant. As far as we are concerned, we have stated that the Nilgiris district belongs to Madras State and that position has been accepted; I do not think there is any chance of that question being re-opened even though the hon. Member may wish it.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR : It is not my wish. The Hon. Minister said with reference to Gudalur that it went along

[14th March 1956]

with the Nilgiris district, ' wherever it might go ' and arising out of that, I wanted to know whether he could clarify the doubt which it has given rise to.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Because it was well-known where the Nilgiris district belonged, I thought that it was not necessary to mention it again.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, the other parties are going about saying that they are more interested in the formation of pure Tamil Nad; are not the Government here equally interested in taking public opinion into consideration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : After all political parties should exist and they should have some points to make. I think we should not deny them even that much of advantage which they should have for their existence.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : While answering my earlier supplementary question, the Hon. Minister stated that he did not know the representative character of the delegation that met him and that a few persons met him and that they represented nobody. May I know from the Hon. Minister whether he has received a written representation from the people stating that they represented such and such a Conference, etc., and if so, whether with reference to that the Hon. Minister is right in saying that those people did not represent anybody? May I also know whether he is aware of the fact that he, the Hon. Minister, does not represent the wishes, hopes and aspirations of Malabar or the people of Malabar, but that he represents only himself and some sections of the people, except the people of Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not claim to represent Malabar or the wishes of the people of Malabar. But with regard to the point mentioned, it was stated that some conference of some people was held somewhere. Not only sectional conferences are held like this; we know that even International Conferences are being held inside a room and it cannot be said that it is representative of international opinion—I made that known when Mr. Nambiar was also present. Simply because some conference of some people is held somewhere, it cannot be said that it represents the wishes of the people.

Block Development Officer, Alangudi

* 3405 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Block Development Officer, one Sri S. Narayanaswamy Ayyar who started the Alangudi Block Development Area in Tiruchirappalli district was transferred from Pudukkottai at the request of the Secretary of the Pudukkottai Congress Committee; and

(b) if so, why?

[14th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The transfer was made for administrative reasons.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether the transfer was made at the request of the Secretary, Pudukkottai Congress Committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should say ' No ', Sir.

SRI K. P. GOPALAN : Are Government aware that in the work of the officers of the National Development Works, the ruling party as well as Congress Committee are exercising much influence and will Government be pleased to see all parties co-operate in the work of the N.E.S. and National Development and no one political party has a dominating influence on the works themselves and the work of the officers also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think that any political party as such has any particular influence with the work or the staff. But those who work the schemes and who co-operate will necessarily have some influence with the organisation.

SRI M. DHARMALINGAM : Are Government aware of the fact that there is inordinate delay, disturbance and handicap in the successful implementation of the N.E.S. Community Development Scheme and Local Development works because of frequent transfers of officers and will the Government be kind enough to consider the necessity of avoiding such frequent transfers merely on the representation of other people who are influential in the locality?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Transfers are never made frequently and transfers are not made on the representations of any political party or any individual. But transfers are made only when it is found that the particular officer had not turned out any work or when other serious complaints are found against such officers.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, with reference to the second part of the main question, I would like to know whether in fact any request from the Secretary, Pudukkottai Congress Committee, was made for the transfer of this officer?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If I remember aright, I do not think, I have got any such request from the Secretary, Pudukkottai Congress Committee, or any other Party. But there were complaints about the work turned out in that block; I have myself heard complaints that no work was turned out in the Block.

Rural water-supply wells

* 3406 Q.—SRI N. PARAMASIVA UDAYAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the public have to contribute 25 per cent of the cost of construction of Rural Water-supply Wells;

[14th March 1956]

(b) whether any classes of people are exempted from paying this contribution; and

(c) if so, which classes have been so exempted?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) Yes, Sir.

(c) Harijans and other poor and backward people.

SRI M. DHARMALINGAM : May I know from the Hon. Minister whether the Collectors of districts have been empowered to use their discretion in fixing the percentage of contributions to be met by the public or is it compulsory on the part of the public to offer 25 per cent contribution even under Rural Water-supply Schemes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : So far as the Comprehensive Rural Water-supply Scheme is concerned, the beneficiaries should contribute 25 per cent for Rural Water-supply; for works under the National Water-supply Schemes and Local Development Works programme, the share of contribution from beneficiaries has not been definitely fixed.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know who are the backward classes that are eligible for this exemption?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is a list of backward classes approved by the Government, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : Am I to understand, Sir, that Harijans and backward class people are given total exemption in the matter of payment of contributions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, in the case of water-supply to Harijan quarters, the entire work is entrusted to the District Welfare Officers who have to cater to the needs of the cherris in the district. Therefore, will Government consider the possibility of bringing this Local Development work also under the Harijan Welfare work and see that this contribution of 25 per cent is waived as a special case in the case of Harijans?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That is a matter for consideration by my Hon. Colleague who is in charge of that department.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Even though it has been repeatedly assured by the Government that backward classes are exempted from paying any contribution, the officers who are responsible for the construction of such wells do not particularly devote so much attention to execute the works so far as Harijans and particularly the backward classes are concerned. Will the Government come forward to issue a circular to the officers concerned drawing their attention to this and instructing them to execute the works particularly where Harijans and backward classes are concerned?

14th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No such report has come to the Government. If specific instances are quoted, it will be looked into.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what is the exact connotation of the phrase 'backward class people'—does it mean economically backward or economically poor or otherwise? For, from experience we have found in Chingleput, the Collector has not exempted any backward class from payment of this contribution of 25 per cent. All villages which asked for this sinking of wells have been made to pay, even though they happen to be backward. What is the attitude of the Government in regard to this?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I suppose 'backward classes' are people who are educationally backward. So far as the instances mentioned by the hon. Member are concerned, he may kindly give me full information.

Highways Workers, South Malabar

* 3407 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

9-30 a.m.

(a) whether the Government have received a memorandum recently from Sri Mariappan, Secretary, South Malabar Range of the Highways Workers' Union, requesting them to increase the salary, dearness allowance, etc., of the workers of the Highways Department; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, are the Government aware that after the workers sent the memorandum to the Hon. Ministers as well as to the Government there has been victimisation and dismissal of workers not only in South Malabar but in many other places in Malabar district? Will the Government be pleased to make an enquiry into the matter and see that no victimisation takes place on account of the normal trade union activities

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, I have no knowledge of the allegations made by the hon. Member. If he gives me details about the incident in writing, I shall have it enquired into.

Transport Advisory Boards

* 3408 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have decided to constitute Transport Advisory Boards in all districts in the State?

[14th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The answer is in the affirmative.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, may I know who are the Members of the District Advisory Boards?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the Collector of the district, the District Superintendent of Police, the President of the District Board and the Chairman of the Headquarters Municipalities are the Members.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Sir, may I know what kind of work do the Government expect that these Advisory Bodies will turn out? May I also know why there is such kind of confusion in the mind of the Government? Why should not the Government straightaway constitute a Statutory body who can function properly? I ask, cannot the Government find some honest people in each district to constitute the body?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, there is no confusion in the mind of the Government. The District authorities are composed of the Collector, the District Superintendent of Police, the Divisional Engineer and the President of the District Board. When the Government divested themselves of the power from 1st May 1955 they thought that they should constitute a new District authority and the Collector himself has been constituted as the District authority. There is an Advisory Committee to advise him. The decisions of that Advisory Committee will not be binding upon the District authority. The Committee advises the Collector on all matters relating to bus transport in the district. There is no need for any powers to be given to the Advisory Body because it is purely advisory in character.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Sir, according to the Hon. Minister, there were originally four persons, namely the Collector, the District Superintendent of Police, the Divisional Engineer and the President of the District Board in the Regional Transport Authority. Now they have changed that and they have entrusted the authority to one man who acts like a monarch or a Nawab. How can the Government expect that only the Collector can do justice and how is the Advisory Body going to help him?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, over and above the decisions of the District Transport Authority, there is the Appellate Tribunal to which the aggrieved persons can appeal.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Sir, will the Government consider the desirability of reverting back to the old system of having the District Superintendent of Police, the Collector and the President of the District Board, inasmuch as the advices of these Advisory Bodies are not of any value to the Collector?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the Collector gets the advice of the Advisory Body in all matters except in the matter of granting permits. There was a lot of complaint received by the

14th March 1956]

Government from the public when the original body was there. Therefore, they wanted to save the non-officials from this botheration. It is with that intention that we have constituted this authority and if the parties are aggrieved, they can appeal to the appellate authority. Besides, we wanted that non-officials should be associated in some way or other. Therefore, non-officials are now associated with these bodies.

SRI M. PALANIYANDI : மாகாணத்திலுள்ள மாவட்ட மன்றங்களின் தலைவர்கள் எல்லாம் சிபார்சு போர்டிலே தங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள், இல்லாவிட்டால் அவர்கள் ஒத்துழைக்க மறுப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறதே. சர்க்கார் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அப்படி ஒன்றும் தகவல் இல்லை. முனிசிபல் சேர்மென்களில் எந்தச் சேர்மெனைப் போவேது என்பதில் தகராறு இருக்கிறது. நாங்கள் ஹெட்குவார்டர் சேர்மெனைப் போடவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம்.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, is it not a fact that the Members of the Advisory Committee have been allowed to travel in almost all the buses in Madras City and in the mufassal? Why should not the same facility be extended to the other Members of this House, at least during the Assembly Session?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not know whether all the Member of the House agree with the suggestion made by the hon. Member.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, the Hon. Minister said that Members other than the Collector constitute the Advisory Body and that the advices of the Advisory Body are not binding on the Collector. May I know whether the Government have issued confidential instructions to the Collector as to circumstances under which the Collector can overrule the advice given by the Advisory Body?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, it is purely an Advisory Body and the Collector can take the advice of that body. The Government have not issued any instructions to the Collector. The Collector has been empowered to issue permits when he constitutes himself as the Regional Transport Authority, but we must have some confidence in higher officers like the Collector. Otherwise, I do not know how the administration can be carried on.

SRI S. PANCHAKSHARAM : The hon. Minister has been pleased to state that this is only an Advisory Body pure and simple. If that is so and if that body is to function in a more comprehensive manner than at present, why should not representatives from each taluk be associated with this body so that the entire needs of the district may be served?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, we cannot make the Advisory Body so very unwieldy. We will try this experiment for six months and then we will review the whole position.

[14th March 1956]

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, is it not a fact that these Advisory Bodies have not been able to impress the Collector very much by their advice and is it not a fact that they are not happy about their position?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not think there is any dissatisfaction among the Members of the Advisory Committee. They have not expressed to the Government that they are not happy at all. On the other hand, there seems to be harmonious co-operation between the Collector and the other Members.

SRI P. SELVARAJ : Sir, whereas all other Advisory Bodies consist of non-official Members, is there any particular significance in omitting non-officials from this Committee?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, according to the Act, there can be only one person. If there is another member, there must be a non-official also appointed by the President or the Chairman of the body. Therefore, we cannot go against the Act. This is a quasi statutory body and therefore, we cannot appoint anybody else except one man to function as the District Transport Authority.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, in the matter of granting bus route permits, instead of diffusing the power between three officials, the Government are now vesting that power in one official. Is this principle in consonance with the Socialist pattern theory that was passed at the Avadi Congress Session?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, some complaints were made on the floor of this House that the President of the District Board happened to be a member of the Congress Party or some other party and that therefore he was influencing the Collector. The Government wanted to save this criticism. They thought they could empower the Collector alone to do this work. Now Members come and say that non-officials also should be included in these bodies. In the interests of the non-officials themselves, I think it is better that this particular suggestion is not made.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, Sir, who is the appellate authority as against the decision of the Transport Advisory Board? Does it consist of one person or more than one person and does the appellate authority enjoy the same position or higher position than the Collector?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the appellate authority is only one person. He enjoys definitely a higher position than the Collector.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know what exactly is the reason for the removal of the District Superintendent of Police and the Divisional Engineer (Highways) from the old Transport Advisory Authority?

14th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We wanted to make the Transport Authority purely official and further the Act says that if another member is to be appointed along with the Collector or whoever he is a non-official has to be appointed. Therefore, we thought that instead of making the Authority unwieldy, it is better that he confines it to one particular individual, namely, the Collector. There is no particular reason for removing the District Superintendent of Police or the Divisional Engineer (Highways).

SRI S. RAMALINGAM : ஜில்லா போர்டு பிரஸிடெண்டுகளெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருப்பதால் கலெக்டர்களை influence செய்யமுடிகிறது என்ற புகார் இருப்பதால்தான் ஜில்லா போர்டு தலைவர்களை போக்குவரத்து ஆலோசனை போர்டுகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களல்லாத ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களுையோ காங்கிரஸ்காரர்களல்லாத சட்டசபை மெம்பர்களுையோ, அந்த போர்டுகளில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர் தப்பாகச் சொல்கிறார். “சில இடங்களில் ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் கலெக்டரை influence செய்து விடுவார்கள் என்ற புகார் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு அவர்களை அந்த போர்டுகளிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் நாங்கள் அவர்களை அதற்காக எடுத்துவிடவில்லை. ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் யாராயிருந்தாலும் சரி, யாரை அங்கத்தினர்களாகப் போடுவதாக இருந்தாலும் சரி, non-officials-ஐ போடுவதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அதனால்தான் officials-ஐ போட்டிருக்கிறோம்” என்று சொன்னேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir the intention of the Government in changing it over to one man Tribunal is also this, viz., that this is a quasi-judicial body and somebody should take the entire responsibility for the passing of orders, whether good or bad. If this Tribunal should consist of two or three members, that responsibility cannot be located. In view of the fact that this involves great responsibilities, I think one person should take the responsibility and he should not put that responsibility on somebody else saying “I did not pass that order” because of general opinion. Therefore, Sir, the Collector has been saddled with this responsibility and we are glad to find that it is working fairly well now.

SRI V. R. NAGARAJAN : I fear that popular opinion may be against the clothing of one man with this power, as this is an important matter in the districts. So, may I ask the Government to reconstitute these Boards with the officers mentioned by the Hon. Minister along with two other M.L.As. in each district, one from the ruling Party and the other from the Opposition?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir. We cannot do it.

SRI R. V. SWAMINATHAN : While appreciating the Hon. Minister and also the Finance Minister that the Government should not allow the honour of non-officials to be hampered, may I bring it to the notice of the Minister and also the Government

[14th March 1956]

that the entire House or at least most of the Members of the House are of the opinion that one man, viz., Collector, alone should not be allowed to function as Road Transport Authority? May I suggest to the Government that it is better that they constitute the Transport Advisory Board with at least three officials, namely, the Collector, the District Superintendent of Police and the Highways Engineer?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: As I said, Sir, again we will have to associate non-officials. We cannot have only three officials. We will have to conform to the provisions in the Act. Therefore, as the Finance Minister said and as I said at the outset, this is a quasi-judicial body and we cannot go against the Act.

SRI M. JAGANNATHAN: The recommendations of the Transport Advisory Board are not going to bind the Collector in any way. Then, what is the earthly use of having such Advisory Boards, Sir?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: There is every use. There are certain matters like opening of new routes, closing down of certain routes and certain other important matters to be considered. Apart from the question of granting permits, there are so many matters connected with transport which will have to be dealt with by the Board, and this Advisory Body can certainly help the Collector to come to decisions on important matters.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: I am sorry to note that the Hon. Finance Minister has overlooked the fact that a Full Bench is a higher authority than a Single Bench. Therefore, would the Government reconsider the decision and see that a Tribunal consisting of single person is enlarged into a Tribunal consisting of more persons than one?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: As I said, Sir, the entire position can be reviewed after six months. We can give a fair trial to the arrangement now in existence.

SRI N. RATHINA GOUNDER: அதிகாரப் பற்றில்லாதவர்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களைவிட பொறுப்பற்றவர்கள் என்று தொனிப்பது போன்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் கூறினார்கள். அப்படியானால், மதிப்பிற்குரிய மந்திரி அவர்கள் அதிகாரப்பற்று இல்லாத நிலையில் சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்து நாட்டையே ஆளுகிறார்களே, அது எப்படி முடியும்?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனையையெல்லாம் ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு பரிசீலனை செய்வோம்.

SRI C. KANDASAMY: சென்றகால நடைமுறையைப் பார்க்கும்போது ஒழுங்காக போக்குவரத்து நடக்கவேண்டுமானால் ஆலோசனை போர்டுகளில் பஸ் சொந்தக்காரர்களின் பிரதிநிதி ஒருவரைச் சேர்த்துக்கொள்வது நல்ல தென்று நான் நினைக்கிறேன், இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: எத்தனையோ பஸ் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு பஸ் சொந்தக்காரரைப் போட்டால் மற்ற பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கு வருத்தம் வரும். ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனையைக்கூட ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு கவனிப்போம்.

[14th March 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: The Hon. Minister for Finance while intervening the interpellation was stating that it is for the best administration and to see that one man is held responsible for the execution of a particular job, that a one-man Tribunal or Body is constituted. But, may I ask the Hon. Minister whether there is not the Cabinet which has got the whole responsibility while each Minister has got individual responsibility also? Therefore, Sir, will the Hon. Minister see that that principle is abandoned and the principle of collective functioning is encouraged?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as the functioning of the Cabinet is concerned, I may tell the hon. Member that the Cabinet is responsible to this House and it acts under the supervision and also criticisms of the Members of this House. A quasi-judicial body is not subject to this criticism and control. Therefore the Cabinet system of functioning is entirely different. I hope the hon. Member, after his experience in the Assembly for the last four or five years, will understand this distinction.

Bridge across the Korattalayar

* 3409 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to construct a new bridge across the River Kudathaliar (Kusasthalai River) between Pagalamedu and Damarapakkam Traveller's Bungalow in the Tiruvallur taluk; and

(b) if so, the estimated amount for the work and when it will be taken up?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: (a) There is a proposal to construct a new bridge across the Korattalayar river on the Koruttur-Thimmanur-Periyapalayam road. The site of the bridge will be between Pagalamedu and Damarapakkam Travellers' Bungalow.

(b) The proposal has been included tentatively in the draft Second Five-Year Plan. The approximate cost of the bridge is about Rs. 1.50 lakhs. The work will be taken up after detailed investigation during the Second Five-Year Plan period.

SRI M. DHARMALINGAM: Is the Hon. Minister aware of the fact that this river is near the Poondi Reservoir Scheme, that there is always water and the public on both sides of the river feel that it is inconvenient and sometimes very difficult to cross that river? If so, will the Government consider the necessity of taking it up within the shortest possible time?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: Yes, Sir. In view of its importance, the Government are taking interest in the matter.

[14th March 1956]

Andhra Offices in the City

9-50 a.m. * 3410 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any correspondence has been going on with the Andhra Government in regard to the shifting of Andhra Offices from the City of Madras and if so, whether a copy of the correspondence will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Andhra Offices in Madras City are located in private rented buildings and they will be shifted to the Andhra area as and when the Government of Andhra are able to make suitable arrangements for locating these offices in the Andhra State. There is therefore no question of any correspondence with the Andhra Government in the matter.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Was this question of shifting of Andhra Offices from the Madras City discussed with the Hon. the Chief Minister of Andhra when he was here?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not see why we should take up this matter. On the other hand, we would be interested in having some of the Andhra Offices located here.

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR : Is it not advantageous to have the Andhra Offices here which will fetch rent to this Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : But sometimes we do not realize what is advantageous to us and what is not advantageous to us.

Ex-Tramway workers

* 3411 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have applied to the Central Government for permission to recover from the Madras Electric Tramway Company's assets the arrears due to the ex-tramway workers; and

(b) if so, whether any reply has been received and the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Madras Government are the competent authority to order recovery of money due to the workers of the Madras Electric Tramway Company. The question of applying for permission to the Government of India does not arise.

(b) Does not arise.

[14th March 1956]

Ayurvedic College in Malabar

* 3412 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to start an Ayurvedic College in Malabar in 1955-56; and

(b) if so, where it is to be located?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister why the answer is in the negative. I want to know the 'why' for the answer 'no'?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Government are not aware of any demand for the starting of Ayurvedic Colleges either from Malabar or from any other district.

Renewal of driving licences

* 3413 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state when the Government transferred the power to renew the licence of drivers and conductors from the Police Department to the Regional Transport Authority?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The work connected with the registration of motor vehicles, issue of driving licences, etc., which was being done by the District Superintendents of Police was transferred to the respective Regional Transport Officers in three stages (i.e.), (1) in the Tiruchirappalli district with effect from 1st April 1952, (2) in South Kanara, the Nilgiris, Tanjore, South Arcot, Ramanathapuram and Chingleput districts with effect from 1st April 1954 and (3) in the remaining districts with effect from 1st April 1955. In the City of Madras, however, this work continues to be done by the Deputy Commissioner of Police (T. & L.).

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that after the power to renew the licence of drivers and conductors has been transferred to the Regional Transport Authority in the districts, there has been extraordinary delay in getting back the renewed licence of drivers and conductors? Will the Government be pleased to make an enquiry into this matter and see that licences are renewed as early as possible? Otherwise the drivers and conductors cannot work and get their wages?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : If any particular instance is brought to the notice of the Government, they will examine it. But I may tell the hon. Member that the present scheme is working very satisfactorily.

[14th March 1956]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : May I know the reasons for the transfer of this power?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Apart from so many other reasons, there was considerable delay in the matter of granting of licences and certificates to conductors.

SRI M. DHARMALINGAM : Is it a fact that Government have issued orders to Regional Transport Officers that licences are to be granted only to candidates who are in possession of III Form certificates. If that is so, have any Harijans applied for licences? Will the Government consider the necessity of relaxing the rules and give licences to persons possessing qualifications less than the Eighth Standard?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : In the case of Harijans exemption has since been granted and the rules are not to be applied so rigidly.

SRI K. P. GOPALAN : The Hon. Minister said that regarding the renewal of licences, everything functions properly. Are Government aware if a driver or conductor wants to get his licence renewed, he has to meet some employees in the Transport Authority's office? Will the Hon. Minister be pleased to state whether he has received any representation from Malabar from one Sri Francis Mitchael that his licence was not renewed and whether he has asked for the permission of the Government to file a suit against the Regional Transport Authority in Malabar district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There is no need for filing a suit at all. If there has been any delay, that could have been brought to the notice of the Government. One isolated instance does not go to show that the entire scheme is wrong or is not working satisfactorily.

SRI R. V. SWAMINATHAN : May I know, Sir, what is the difficulty with this unfortunate Transport Department? At one time power is being transferred, another time this power is taken away and then some power is being given. What is the difficulty?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : What is the difficulty which the hon. Member experiences with the present scheme?

SRI R. V. SWAMINATHAN : If the Hon. Speaker gives me some time, at least five minutes, I can explain the difficulty not only of myself but of other hon. Members as also the experience of the public with regard to the transfer of these powers. I can even suggest to the Hon. Chief Minister that instead of transferring this power here and there, he can transfer the portfolio from one Minister to another Minister.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, I want to know from the Hon. Minister whether any minimum qualification is being insisted upon from the Harijan candidates and what is the experience of the Government by the transfer of this power from the Police Department to the Regional Transport Authority.

[14th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Conductors are exempted not only from educational qualification but also other qualifications. These rules are not to be applied rigidly but with an amount of elasticity. That is the instruction given. Every Harijan who has applied for a conductor's certificate has been provided with it. I do not think there is any difficulty with regard to this matter.

With regard to the other question which my hon. Friend Sri R. V. Swaminathan wanted to know whether the Government have experienced any difficulty in this matter, we wanted to reorganise the entire transport system in such a manner that it gives satisfaction not only to the operators but also to the general public. If there are difficulties now and then found by the hon. Member, he may bring it to the notice of the Government and it can be rectified. I may tell the hon. Member that no system can be perfect.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் ஸ்ரீ ஆர். வி. சுவாமிநாதன் போன்ற அங்கத்தினர்களால் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகள் இம்மாதிரி மாற்றிக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமா? (சிரிப்பு.)

SRI K. P. GOPALAN : The Hon. Minister has not taken this problem very seriously. If one conductor or one driver does not get his licence renewed, he cannot earn his livelihood. I can quote so many instances in Malabar where bus conductors and drivers did not get their licences renewed. As President of the Malabar Motor Workers' Union I can quote to the Hon. Minister so many examples. Will the Hon. Minister be pleased to see that whenever applications are received for renewal of licences, the matter is expedited so that the workers can earn their livelihood? Otherwise, can I ask the Hon. Minister to take up the responsibility regarding the existence of these drivers and conductors?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No complaints have been received from any district. If there are some complaints like this in Malabar, the Advisory Committee to which I was referring just now can help in the matter if they are informed about this. The Collector can then take up the matter and advise the Regional Transport Authority to issue the licences as quickly as possible. Therefore, the hon. Member will now see that there is some useful purpose served by the constitution of this Advisory Committee.

Industrial disputes

* 9414 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the President of the Salem Modern Theatres Workers' Union in January 1956 regarding the victimisation of certain workers in the said concern; and

(b) if so, the action taken thereon?

[14th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The disputes in Modern Theatres, Limited, Salem, on the issue of dismissal of R. Seshachalam and P. Sidhan has been referred to the Industrial Tribunal, Coimbatore, for adjudication.

Government Hospital, Perintalamanna

* 3415 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum from the Citizens of Perintalamanna and Mankada firkas of South Malabar through the Hon. the Chief Minister when he visited Perintalamanna on 23rd April 1955 regarding the improvements to the buildings of the Government Hospital, Perintalamanna and the appointment of a lady doctor in the same hospital; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) A proposal for certain improvements to the Hospital and for the employment of additional staff was considered by the Government, but was deferred due to financial stringency.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, this matter has been brought to the notice of the Government repeatedly for the last so many years. There is a Hospital Advisory Committee there and after its constitution up to now recommendations were made regarding the improvements to the hospital and appointment of a lady doctor. The question was raised in this House by means of interpellations and by the speeches made on the floor of the House as also by cut motions given notice of to the appropriate Demand. In spite of all these things and even through representations made to the Hon. Ministers including the Hon. the Chief Minister, Government now seem to have deferred such an important matter concerning the public of the whole taluk for another period. May I know whether the Hon. Minister will consider sympathetically making provisions for the improvement of the hospital and for the appointment of a lady doctor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Government are aware, Sir, of the need for increasing bed-strength and employing additional staff in ever so many hospitals in Malabar as well as in other districts. A provision of Rs. 123 odd lakhs has been made in the Second Five-Year Plan for improvements to Taluk Headquarters Hospitals. The need of this hospital will be duly considered.

SRI O. KORAN : Perintalamanna is a growing headquarters town and there are no Local Fund Dispensaries. Will the Hon. Minister be pleased to add a few more beds to the hospital and sanction additional staff, as the necessity for both is greatly felt?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is a proposal for increasing bed-strength and appointing additional staff. Proposals

[14th March 1956]

will be called for from the Director of Medical Service in due course. As I have already stated, there is enough provision for the Taluk Headquarters Hospitals.

SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. Minister be pleased to state whether Government would appoint a lady doctor for that hospital? This is very essential because there are no Local Fund hospitals in that area and a lady doctor is very necessary.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This matter will be duly considered.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1956-57—cont.

(1) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND
MISCELLANEOUS—cont.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, 10
during the debate on this demand yesterday, hon. Members covered
very many subjects because this demand relating to District
Administration and Miscellaneous is a very wide one. In fact,
I noted as many as forty-nine subjects which were referred to by
hon. Members. But, Sir, with the limited time at my disposal,
even if I take only a minute for each topic, I may not be able to
cover all the points raised by hon. Members. Anyhow, I will
take up certain major subjects first and then deal one by one with
the minor subjects, as long as time permits.

Hon. Members said that the District Administration should be improved in its working. It is only with that object that Government appointed a committee, the District Revenue Administration Enquiry Committee, in 1954. The committee after enquiry submitted a detailed report copies of which were placed on the table of the House. Not only that Government after examining the recommendations made by the committee passed orders on some of the recommendations but a booklet was also placed on the table of the House embodying the orders issued by the Government. A second booklet will be placed on the table of the House as soon as orders are passed on the remaining issues and recommendations. I am glad the hon. Member from Tirumangalam, Sri Thevar, spoke well and correctly about the attitude of the district officials. He said how in olden days under the bureaucratic set up the conduct of the officials was different and how now after we attained independence, the officials are attuning themselves to the present circumstances and identifying themselves with the people and trying their best to work for the establishment of a welfare State. He also readily conceded that this has not changed to the extent people expected. The change over has necessarily to be a slow process because having accustomed to a particular way of conduct and

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

behaviour for so many years it is very difficult at once to adjust to the new set up and circumstances. In spite of this, it is remarkable that our officials have adapted themselves so well to the present set up. During the recent cyclone in the southern districts, the conduct of many of the district officials was exemplary. I know one or two cases where Revenue Divisional Officers went far beyond the ordinary scope of their work and duty and worked very hard night and day and tried to bring succour and help to the afflicted people. I know one Revenue Divisional Officer, who when there was no communication walked a distance of 10 to 12 miles in order to find out the situation there and try to render help to the people. Another Revenue Divisional Officer worked day and night in order to find out ways and means of helping the people. He was ready whenever a representation was made to him, to go to the spot whether it was day time or night time and render help to the people. Of course there may be a few cases of lapses here and there. That is inevitable. But on the whole the conduct of the officials was very good. I think we all should be proud of having such an administrative staff in the districts. That it is not perfect, I admit. Much more improvement has to come about and I am sure in course of time the administration will improve very much.

I may now make mention of some orders that were passed by the Government on the recommendations of the District Revenue Administration Enquiry Committee. Orders have been passed that training should be given to clerks so that they can cope with the work far better than what they are doing now. The proportion of upper division clerks to lower division clerks is proposed to be increased so that the tone of administration could be kept on a higher level. There is also a proposal to prepare a brochure explaining the general set up of the Revenue Department for free distribution and sale to schools, rural libraries and village officers, etc. When this is available to the public they will know how the system works and they will adopt themselves better to that system. Then also it is proposed to supply a copy of the District Office Manual and a brochure containing information on the general set up and functions of the Revenue Department to each clerk on his first appointment. If all this is done the clerks will be in a better position to cope with the work allotted to them. As it is clerks appointed in the department are fresh to the work and it takes some time for them to pick up work. Naturally delay and other drawbacks are there in the administration. When these new reforms are set in motion and actually begin to work, the clerks will be better trained and they will discharge their duties much better and this will result in greater improvement in the administration.

Sir, it was suggested that there should be greater decentralization. It is with that view that Government have also passed orders giving powers to the officers at the lower rungs, like the Tahsildars and the Deputy Tahsildars in the matter of assigning

[14th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

lands, issuing pattas, etc., so that work could be done without delay. It will take sometime for hon. Members to appreciate the results of these reforms. I submit in course of time there will be appreciable improvement in all these matters.

It was pointed out that if a better scale of pay was sanctioned to these officers, they will be above corruption and they will discharge their duties efficiently. True, in theory it is so that if a man is kept above want there will be no temptation on his part to make money by other ways and means in order to make a living. But that is not the entire answer because there are people, there are officials, very highly paid, paid in thousands and still some of them are corrupt. I know years ago, not recently, very many years ago it was alleged that there was a corrupt Governor of a Province. Compared to that . . .

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : On a point of order, Sir. The Hon. Minister was saying that some years ago a Governor of a Province was corrupt. Is he in order, Sir, in referring to a gentleman who is not present here to defend himself and say he was corrupt?

MR. SPEAKER : It is a matter of ancient history. (Laughter.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is now only a story, Sir. (Laughter.) I said 'It is alleged'. I thought hon. Members will understand better if I contrasted the lower paid officers with the highest paid officer. That is why I gave the example of the highest paid officer. There was a wild rumour about it. Whatever it is he is dead and gone. (Laughter.) Even such a highly paid officer, who was drawing Rs. 10,000 a month, all expenses found, was alleged to be corrupt. But a person, a Government servant in the lowest rung of the ladder, a talaiyari who was getting Rs. 7 to Rs. 8—he is getting Rs. 17 or Rs. 18 now—that person even with the meagre pay is very honest and upright. Thousands of rupees are entrusted to him for being carried from one place to another. There has not been a single case of misappropriation against a talaiyari so far. Such a low paid official of the Government is above this corruption. There is therefore no charm in increased salary alone. Compared to talaiyaris the village officers are better paid. Frequently, we are getting cases of misappropriation against these village officers, collecting the kist and misappropriating the money. But not a single case of misappropriation was there about the talaiyaris. I think the hon. Members who are of that fold must really be proud of such men who are so much above all this temptation. Why I say all this is that the question of corruption does not depend on the scale of pay, though no doubt it goes a long way in lessening the tendency to be corrupt. But this depends much more on the character of the people and the training and the environment in which they are placed.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

In this connexion when people urge for greater pay for Government servants and others I would like to point out to hon. Members the state of affairs of the poor tenants and the agricultural labourers in the agricultural sector. If they take that into consideration there is absolutely no comparison between the low paid peon or other Government officials and the agricultural labourers and the poor agricultural tenants. The emoluments that the agricultural labourers and tenants get for work done by them is far, far below those of people who get into Government service or company service. That shows how low the standard of living is in our country. Therefore in the matter of raising the scales of pay or giving more salary to the Government servants, hon. Members must take into consideration the vast sector in the agricultural side which is still having such a low standard of life. There is no meaning in going on raising the salaries of those in one sector, whether it is in Government service or other service, and leaving the other side, the agricultural sector at such a low level. That is a very important fact to remember when hon. Members urge for more and more salary for people in Government service. Unless we improve the standard of living of those in the agricultural sector there is no justification in going on agitating and trying to raise the scale of pay of these people in Government service. No doubt there is hardship but the hardship on the other side, the agricultural side is far greater and that also should be borne in mind.

Then coming to the question of village officers, naturally very many hon. Members referred in graphic terms to the plight of the village officers. I can understand why much attention is being paid to them especially at this time. That apart, this question has been taken up by Government and the Cabinet Sub-Committee is examining the whole matter. The question is whether we should continue the existing state of affairs as regards village officers with some changes here and there or completely overhaul the present system and adopt a different system. Opinion is divided in this respect. We have heard the views of the village officers themselves and their associations. We have also heard the views of hon. Members. Government will certainly come to a conclusion which I hope will be acceptable to a vast section of these people and hon. Members. There is a particular advantage in making these officers full time Government servants. That implies that their salaries will have to be increased much more. Therefore all these issues have to be examined carefully and then only we can come to a conclusion. We are far advanced in the consideration of this matter and very soon final decisions will be taken and then I hope something will be done in the matter of improving the system of village officers.

It was pointed out that the concessions, educational and medical, given now to non-gazetted officers should be extended to these village officers. The non-gazetted officers belong to a different category. They are full-time Government servants. The village officers, as they are now constituted, are a sort of honorary and part-time

[14th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

servants. Therefore these concessions may not all be applicable to them. But in the matter of educational concessions, it is also available to them, because Government have since decided that people getting a certain income, that is Rs. 1,200 a year, are entitled to this concession irrespective of the fact whether they are village officers, Government servants or landlords or merchants or any other. They are eligible for fee concessions up to the III Form and it is proposed to extend it to higher forms also. The Government are contemplating to give the concession to a larger section of people instead of confining it to smaller divisions like the last grade servants, the village officers and so on. They want to enlarge the circle as far as possible so that people who are economically poor whether they are Government servants, tenants, merchants or any other can take advantage of the concessions. That is the object with which this is done. Therefore, I say the educational concessions are available to the village officers.

The question of abolition of the Board of Revenue also came in. It is a very, very old question. The Revenue Board was established in 1801 or 1803, I think and it was regularized by statute in 1932 or so. Thus the Board has been working for a very long time. There have been very many attempts to abolish it. The first attempt to abolish it started in 1832 or so and subsequently every ten years or so there have been attempts aimed at the abolition of the Board of Revenue. But like the Rock of Gibraltar, it stood all these onslaughts. That shows that there is something in it, that there is some intrinsic value in the functioning of this Board of Revenue. It has statutory functions, like hearing appeals, etc. It also goes into the question of relief, land revenue administration and other allied questions. It was pointed out that this Board of Revenue could be abolished and that the administration could be entrusted to a Head of Department just as there is the Inspector-General of Police for the Police Department and the Director of Public Instruction for the Education Department. This question was also gone into and it was found that there would not be any particular benefit by such a change-over because the administration could not be entrusted to a single Head of the Department as in the case of Police or Education Department, but that there should be three or more departmental heads because the work of the Board of Revenue covered a wide field. When that is the case what is the meaning of abolishing the Board of Revenue and appointing in its stead three or four heads of departments? On the other hand the Board of Revenue, as a collective body, is doing useful work. The members of the Board, with their collective experience, discuss matters together and the conclusions they arrive at are really valuable. As regards cost also, we have found that in certain other States where there is no Board of Revenue and wherein they carry on that work with Heads of Departments, it is not less costlier than ours. Therefore it cannot be said that this is a costly administration because the work is done through a Board. The Board has got certain broad functions. Even recently there was an attempt to abolish the Board

10-20
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

of Revenue as such and entrust the work to two or three Divisional Commissioners. It was found that so far as the cost was concerned, there was not likely to be any saving by such a change-over. The only thing is we destroy the collective body and appoint Divisional Commissioners. It was also found that the new change-over also would not be more useful and advantageous than the Board of Revenue. The Land Reforms Committee, I mean, the Subramanyam Committee also did not categorically recommend that the Board of Revenue should be abolished. Considering all these aspects, I submit that we need not worry ourselves now over this question of abolition of Board of Revenue.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister asked what is the advantage in abolishing the Board of Revenue. The main advantage is that a lot of red-tapism could be cut through. In between the department and the Board of Revenue there is duplication of work now.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Even then "duplication" would be there. It is now "duplication" through Board of Revenue. If you change over to Divisional Commissioners, then there would be "duplication" through Divisional Commissioners. I do not find any advantage by abolishing the Board of Revenue and appointing two or three Divisional Commissioners. As I said, before, the Board has got certain broad functions. It is a collective body and certain statutory functions are being discharged by them.

As regards the question of language, that Tamil should be the administrative language in our State, it has been already pointed out by the Hon. Minister for Finance at question-time in this House yesterday, how the experiment at Tiruchirappalli is being watched and how it has been extended up to December 1956. Apart from that, in view of coming events and changes proposed in States' Reorganization, naturally Tamil will have a very important place because I expect that regional language would be used more and more not only here in the Assembly but in the administrative sector also. Then, Sir, Tamil will grow just like a plant planted in a fertile soil in a nursery grows. It will be a question of months when that question would be decided and then there would be nothing to talk that Tamil should be introduced and all that. Naturally it is going to happen. So why worry about that now? Let us wait for some time and leave things to shape themselves.

I have now so many other points to cover. I do not know whether I would be able to cover all points within the time allotted to me. I will try to deal with them one by one. With regard to the plea that a Deputy Tahsildar should be posted at Perundurai, I should like to say that no particular representation regarding that had been made and if any representation is made, I will have that question examined and take necessary action. What we have done now is this. A new revenue division has been ordered to be opened in Coimbatore, which was abolished some time ago. So also

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

another Revenue Divisional Office was created for Dharmapuri, and perhaps yet another also, I believe. Whenever the need is felt, Government are taking steps to create new offices.

As regards matters relating to Harijan Welfare Department and Religious Endowments, there will be a particular Demand concerning these departments; it would be pertinent that these questions are answered then. Let me not be mistaken as shirking to answer those questions because they come under a different demand. It concerns my department also. I will try to answer at the end, if there is time. Otherwise it may be taken up under the respective Demand.

It was complained that in regard to local development works in Malabar Rs. 8 lakhs were surrendered. It was not due to slackness on the part of officials but it was due to lack of public co-operation, that the amount was surrendered. In fact a year ago, when I had been there to open two or three works, it was found there was lack of public co-operation in regard to local development works. Now people are taking more interest in it and hereafter I think there would be a better outturn of these works on account of the co-operation of the public.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I am glad that the Hon. Minister recognises the fact that people are now coming forward to offer their co-operation for the advancement of local development works. But even now, certain schemes have got to be completed before 31st March 1956. There are to my knowledge (in my constituency also) in Meyyil village, some two or three schemes which have not yet been sanctioned till now, when people are ready to offer their co-operation for those schemes. So I would request the Hon. Minister to see to it that the sanction for those schemes is granted immediately. There are only two weeks more. People are prepared and coming forward to offer their co-operation. But sanction has not been received till now.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I request the hon. Member to give me a written representation so that I could take action on that.

Then, it was said that the time for paying the arrears of rent under the Malabar Tenancy Act would expire on 18th of this month and that extension of time should be given. This is a matter within the discretion of the District Collector. Representations were made to him last year and he extended the period by one year from 1955 to 1956. As this is a matter on which the District Collector should take action, Government cannot interfere. Hon. Members should also note that already arrears of rent for three or four years had been wiped off and that payment of only the arrears of rent for six years is insisted upon. Already the period for payment of the arrears had been extended by one year. We cannot go on extending the time, and the arrears must be paid at some time or other. When the

10-30
P.M.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

landholder has already been made to lose some rent, it is but fair that he should be given at least what is due to him without undue delay. Whatever was necessary was being done and whatever is necessary will be done.

An hon. Member from Ramanathapuram wanted that tube-wells should be sunk in his district. I think the idea is that tube-wells should be introduced in areas where there is water scarcity and where there are no irrigation facilities as in deltaic areas. Tube-wells will be successful in areas where we can tap water. We cannot simply waste money. The sinking of one tube-well costs Rs. 50,000 or Rs. 60,000. The concerned experts will go into this aspect also. Steps will be taken to have tube-wells in places where water can be tapped and where there is scarcity of water.

The question of district boards, taluk boards and panchayats was raised. This is a question relating to Local Administration. However I may say that the Government are looking into the question of how best to reorganize the local board administration.

Mention was made about the telegraphic transfer of certain officers. Sometimes it is necessary to send telegraphic orders. If an officer has to take leave suddenly for unavoidable reasons, some other officer has to be posted in his place. In such cases, orders are communicated by telegram. Normally the recommendation for any transfer comes from the Board of Revenue and the Secretariat looks into it. There is a particular period within which an officer is not usually disturbed. All these precautions are there. So one need not be put out by these telegraphic transfer orders.

The hon. Member representing Turaiyur Constituency complained that the Government were now adopting a cumbrous procedure and suggested that there should be prompt and speedy disposal of disciplinary cases. If any other member had made that remark, I would not worry. But I am very much surprised at this remark coming from a trained lawyer like him. I may tell the House that if there is any suspicion we take action on anonymous letters also, though as a matter of policy, anonymous representations should not be taken note of. When the Government feel that there is something worth taking note of, that there is a *prima facie* case for enquiry, they refer it to the X-branch which makes an enquiry and submits a report. On the basis of that report, the matter is referred to the Tribunal for Disciplinary Proceedings and sometimes also to the Madras Public Service Commission. In this way the Government have been taking steps to deal with corruption. But it is very difficult to get proof. The hon. Member knows very well that even if a Judge thinks that an accused has committed a murder, he cannot convict him in the absence of proof. Unless there is legal proof of murder, the accused cannot be convicted. There is a maxim which says that one hundred guilty persons may go unpunished rather than that one innocent person

[14th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

should be punished wrongly. We have to bear this in mind. Taking disciplinary action merely on suspicion is wrong, because even innocent persons may be involved. I may assure the House that the Government are now very strict in the matter of alleged corrupt officials.

Mention was made about the salary bill. The matter was referred to the Accountant-General and it is being looked into. There is some mistake somewhere.

About distribution of water from the Malampuzha Canal, the work is entrusted to non-officials. If there is any wrong distribution, the Government by themselves cannot take any action but can only refer it to them. If non-officials misbehave, it is a pity.

It was complained that communications from Members of the Legislative Assembly were not looked into promptly and that even their receipt was not acknowledged. I get a number of files in the course of the day relating to replies to representations received from the Members. Probably in certain cases replies are not sent because they do not call for a reply. We try to acknowledge, and reply to, their letters and this policy will be pursued as far as possible.

One hon. Member suggested that the Collector should be made the pivot of district administration. Even now the Collector is the pivot of district administration in Planning and in all other aspects of district administration. I think matters will improve in that respect also in course of time.

An hon. Member said that some districts were too big and wanted that they should be split up. We have to do that in the case of unwieldy districts. But we cannot go to the stage of Greek City States. We cannot have such small units as the Greeks had in olden days. Such small units worked well in those days. But those were days of bullock-cart civilization. Now we have quicker means of communication and transport and naturally the unit must be bigger. I concede that certain districts can very well be bifurcated and that is also the recommendation of the District Revenue Administration Enquiry Committee. In the impending reorganization of States, certain new areas may be added to the State and certain areas of this State may be removed from this State. So, after the reorganization of States is over, the re-alignment of districts on a proper basis may be looked into.

As regards affording relief to the famine-stricken areas of Nanguneri and Sattankulam in Tirunelveli district, steps are taken to allot adequate sums of money for famine works so that the people can earn their living. Remissions also have been ordered in deserving cases. So, all steps are being taken to deal with famine conditions in that area.

Mention was made about the interference with the officials by political parties. This has been complained of not only now, but

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

also in olden days. But steps have been taken in the matter and officials and others are expected to deal with all questions on merits.

As regards transfers of patta, very strict instructions have been issued that there should not be delay in effecting transfers of patta. Instructions have been given that orders should be passed quickly. Not only the ordinary Tahsildars and Deputy Tahsildars, who were making these transfers so far, but also Loan Tahsildars and Loan Deputy Tahsildars have been empowered to issue orders transferring pattas to ensure quick disposal. But whenever there is a complication, there will be delay. For instance, if a person wants to subdivide a joint patta, notice has to be given to the others. But this takes some time. Still there is something also in the allegations of hon. Members. Here and there, there may be snags. I think these also should be got over. I think when the reorganization or a new set-up of this administration in the lowest level is brought about, there will be vast improvement, and there will be no room for complaints.

As regards eviction of tenants from their holdings, already the Government have passed legislation to prevent evictions. In the case of Tanjore, there is still time, and the Government will take the necessary steps, having passed the Act to prevent evictions, to see that these tenants are not left in the lurch and that there is no interregnum. The Government hope to come before the House in June or July with the Fair Rent Bill. The Government no doubt will be watching the situation, and the question of preventing evictions will be looked into.

As regards disbursement of loans, Sir, steps have been taken to speed up the issue of loans. In the disbursement of lakhs and lakhs of rupees, there will be here and there difficulties. There might have been some delay or something wrong in disbursements. This cannot be helped. We have increased the staff to a very large extent, and all steps are being taken to expedite disbursements. If specific instances of hardship or delay are brought to the notice of the Government, certainly Government will look into them. A general allegation that officers are generally corrupt and that disbursements are not made quickly will not be of much use. Whenever hon. Members come across such cases of delay and bring them to the notice of the Government, the Government will certainly look into them.

Sir, I think, I have answered as many points as could be answered within this extended time of 15 minutes. I hope the hon. Member who moved the cut motion and who has been listening very carefully to my reply will be satisfied with the explanation I have given, and will not press his cut motion.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri K. T. Raju withdrawing his cut motion?

14th March 1956]

SRI K. T. RAJU: Mr. Speaker, Sir, முதலில் என் வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளலாமென்று நினைத்தேன். கனம் அமைச்சருடைய பதிலை ஊன்றி கவனிக்கும்போது, அவர் N.G.O. களுடைய, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள சம்பந்தமாகச் சொன்ன வியாக்கியானம், வேதனை கொடுக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதில் திருப்தியளிப்பதாக இல்லை. ஆகவே என் out motion-யை வாபஸ் வாங்க இஷ்டப்படவில்லை.

MR. SPEAKER: I think the hon. Member is not withdrawing his cut motion? He need not give any reason for not withdrawing his cut motion. I will now put the cut motion to the vote of the House. The question is—

“That the allotment of Rs. 3,44,35,700 under ‘Demand XI—District Administration and Miscellaneous’ be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: I will now put the Demand to the vote of the House. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,44,35,700 under ‘Demand XI—District Administration and Miscellaneous’.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(3) DEMAND XIX—VETERINARY.

(4) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,28,81,300 under ‘Demand XVIII—Agriculture and Fisheries’ and Rs. 69,82,300 under ‘Demand XIX—Veterinary’.”

Sir, the subjects of Agriculture, Fisheries, and Veterinary, cover a major sector of the economic activity of the people and the work of the Government.

MR. SPEAKER: There is also “Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture” to be moved.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,25,000 under ‘Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture’.”

Taking Agriculture first, the grant asked for is 1,966 lakhs. The year 1956-57 marks the final of the First Five-Year Plan, and the commencement of the Second Five-Year Plan. The Agricultural Schemes in the Second Five-Year Plan have been designed to shift

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

the emphasis from food production to diversified agricultural development with a view to improving the tone and standard of rural life. The policy and activities of the department have been streamlined and reinforced so that, in the expanded economy, agriculture may not only maintain its own development but sustain the other sectors also. That this has been largely kept in view will be evidenced from the increased provision made for direction and superintendence, agricultural research and development schemes.

Side by side with the special attention for the aspects mentioned above, the progress achieved in the normal features of the Department will also be kept up. During 1956-57, it is proposed to distribute 2,70,000 tons of improved seeds of paddy and 450 tons of millets, to sink 600 filter point tube wells, to supply 350 oil engines and 950 electric motors on hire purchase and to cover nearly 36,000 acres by tractor cultivation. There will be a progressive increase in the supply of chemical manures and the new types of nitrate manures will also be introduced. During 1956, it is proposed to distribute 1,15,000 tons of ammonium sulphate, 3,000 tons of urea, 6,000 tons of ammonium sulphate nitrate and 500 tons of calcium-ammonium sulphate and the system of granting loans to ryots to enable them to purchase the chemical manures will be continued. These measures will be effectively supplemented by the continuance of the subsidized schemes of urban compost and rural compost and insistence on green manuring of crops. The campaign for adoption of the modified Japanese method of cultivation with the special features of interspacing and interculture will be intensified. This campaign has recently been extended to sugarcane, millets and cotton with advantage. The Special Minor Irrigation Programme will receive a fillip this year with a large provision of nearly Rs. 123 lakhs and desilting of tanks and raising of full tank levels will be carried on a very large scale. These activities will be rounded off by expanded plant protection measures which will be undertaken by well-established units in four centres in the State with more pesticides and insecticides on stock and dusters and sprayers on hand. The total programmed expenditure in respect of Grow More Food Schemes is about Rs. 250 lakhs.

The programme of agricultural research comprises a good number of new schemes. The foremost of these schemes is the upgrading of the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore, with the installation of X-ray and Spectre-scope apparatuses and the improvement of the laboratory. Prominent among the other schemes are the scheme for evolving hybrids of wild millet species, the research-cum-development schemes for the dollar earning crops of pepper and cashewnut, research on species and condiments, intensified research on arecanuts, oilseeds, cotton, etc., and research on stem rot and stem borer on paddy, betelvine wilt, etc. I must make special mention of the proposed starting of Research Stations for coconuts in Tanjore district, for arecanuts in

14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Malabar district and for sugarcane at Nellikuppam and Tiruchirappalli, the opening of a Multicrop Fruit Research Station in one of the southern districts and the amplification of sugarcane and coconut development work. For the first time, we are embarking on a scheme for reclamation of saline and alkaline lands in the southern districts, and a scheme for preservation and canning of fruits.

To meet the increased demand of trained personnel during the Second Five-Year Plan period, the scale of admissions to the Agricultural College, Coimbatore, is proposed to be increased from 108 to 162 per year. On the marketing side, a phased programme of extension of regulated markets to more areas and more crops is under the active consideration of the Government. The Agricultural Engineering activities will receive a stimulus with the proposed extension of soil conservation to the entire cultivated area in the Nilgiris and to parts in Kodaikanal taluk and the plains, etc. Demonstration and propaganda are being intensified to achieve the aim of the Department to have one demonstration plot in each village to bring home to the cultivator the results achieved at the Agricultural Research Stations.

The first and foremost achievement under the First Five-Year Plan is the tremendous success that attended our efforts to make the State self-sufficient in food and making assured water-supply available to large areas by the execution of various major and minor irrigation projects and provision of mechanical aids to cultivation such as filter-points, tube wells, oil engine and electric motor pump sets, etc. The agricultural schemes in the Second Five-Year Plan have been conceived so as to not only retain the important and essential aspects of the First Five-Year Plan but tackle larger problems of agricultural research and development and also to turn our attention to new fields which have not been explored so far. The primary aim is to infuse a new spirit into the rural life and to build up the rural economy on sound and firm lines and, in short, to give the agriculturists a fair deal in the socialistic pattern of society. Under the Second Five-Year Plan, the area under improved varieties of paddy will be stepped up from 2.6 million acres to 5.1 million acres by the end of the Plan period and the area under improved millets from 0.5 million acres to 2.6 million acres. Similarly, the area on which green manures are used will be increased from 1 million acres to 2.5 million acres and the quantity of ammonium sulphate used for cereals from 0.66 lakhs tons per year to 1.50 lakhs tons per year. As regards sugarcane, the existing production of 35 lakhs tons of cane per year will be increased to 45 lakhs tons per year in 1960-61 and it is proposed to increase sugar production from 30,000 tons to 90,000 tons per year. The present production of cotton in this State will be increased from 2.95 lakhs bales to 4 lakhs bales and the production of oilseeds from 0.84 million tons to 0.98 million tons. An important new feature will be the opening of 400 seed farms of about 25 acres each in the various National Extension Service and

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

Community Development Blocks. They will, in all, produce 2,500 tons of primary paddy seeds, 400 tons of millets and sufficient nucleus seed of groundnuts, cotton and disease-free sugarcane setts which, on further development, will be sufficient to saturate the entire State with improved varieties. Other noteworthy new schemes are those relating to the development of the dollar earning crops of cashewnut, pepper and arecanut. Soil conservation works are also planned on a larger scale.

As regards the problem of agricultural prices which caused some concern to the agriculturists last year, happily the fall in the prices of agricultural commodities has been arrested and except for jaggery, the prices of other agricultural articles are ruling above critical levels. Inadequacy of rural credit, and lack of warehouse and marketing facilities mainly stand in the way of growers getting a fair price for their product. These drawbacks will to a great extent be removed in the Second Five-Year Plan period. A pilot scheme of integrated rural credit and marketing on the lines recommended by the Rural Credit Survey Committee has already been launched and its beneficent results are being watched.

Turning now to Fisheries, I need hardly stress its great importance in the food resources of this State particularly. It supplements largely the requirements of a great number of people. The provision for Fisheries in the Budget Estimate for 1956-57 is Rs. 32.21 lakhs. During the last few years the activities of the Fisheries Department have expanded considerably and several schemes relating to development of fisheries have been undertaken. The inland waters in this State have been utilized to the utmost extent possible for stocking and multiplying large quantities of fish. There has been substantial increase in the total quantity of fish caught under the deep sea fishing scheme. It is expected that when the several number of vessels and other equipments received under the T.C.M. and F.A.O. aids are made use of fully, the scheme will work on a self-supporting basis. But the operations will still be small although they might be self-supporting.

Under the Second Five-Year Plan, the development of Fisheries will receive an impetus. For development of Inland Fisheries, a target of five crores of fingerlings per year has been fixed for being stocked in inland waters. The Rural Fishery Demonstration Unit will help to bring large areas of inland waters under fish culture and help to market the fish produced. The Fisheries, in the major reservoirs in this State, like the Bhavanisagar, Malampuzha, Krishnagiri, Manimuthar, etc., will also be developed like the Mettur Fisheries to yield considerable quantity of fish for consumption by people living inland. On the marine side, it is planned to build 100 Pable type fishing boats and 100 beachlanding crafts and to sell them to the fishermen at 75 per cent of the cost price. The reduced cost will be recovered from the fishermen in instalments spread over

14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

a number of years. Nylon nets will also be sold to the fishermen at reduced price and the cost collected from them in easy instalments. Side by side with the popularization of mechanised fishing boats among the fishermen, fishing harbours at suitable river mouths where the fishing boats could lie at anchor while not in commission will also be constructed. On the socio-economic side, fishermen will be helped to cure their catches hygienically in the Government fish curing yards by sale of superior quality salt at subsidized prices. In addition to the two ice-cum-storage plants now existing, three more plants at Tuticorin, Nagapattinam and Mettur Dam will be constructed during the Plan period to help the fishermen to keep their surplus catches in a fresh condition till they are marketed. For quick transport of fish catches from landing centres to markets and railway stations, some more small motor vans in addition to the ton vans now existing be put on the road to help fishermen and Fishermen Co-operative Societies. With a view to provide supplementary income for the fishermen by sale of guts and gills of fish, which are thrown away or converted into cheap manure while curing fish, it is proposed to set up fish meal and oil plants for producing fish meal and fish oil from the waste products. Fishermen will also be helped with long-term loans for payment towards their prior debts and for purchase of new crafts and tackles to be owned and operated by them. They will also be helped to market the fish catches on a co-operative basis eliminating middlemen.

In view of the growing national importance of fishing industry, we have also secured the services of some foreign experts for giving their advice and demonstration to fishermen on modern methods of fishing. They have conducted a thorough survey of the available fishing crafts with a view to select the most suitable of the existing fishing crafts for the purpose of motorization for replacing the existing catamarans. I am sure that with their aid and assistance, the Department will gain much knowledge and experience in the methods of modern fishing.

Let me now turn to the Veterinary grant. I am glad to point out that livestock improvement and veterinary work in this State have received increasing attention during the last four or five years. The First Five-Year Plan is nearly coming to a close and the progress of achievements of the various Animal Husbandry Schemes under that plan has been satisfactory. A far more ambitious programme of work has been drawn up under the Second Five-Year Plan. The provision for this State under the Second Five-Year Plan amounts to Rs. 2.48 crores for Animal Husbandry and Rs. 1.35 crores for Dairying Schemes. It is hoped that during the Second Plan greater progress will be made in the branch of Animal Husbandry and dairying than has been possible during the First Plan period.

The activities of the department on the livestock improvement side continued to centre round the raising of the pedigree bulls and poultry in Government farms, the distribution of upgraded bulls in selected areas for improving the local cattle, the multiplication of

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

superior stock by artificial insemination, etc. The five livestock farms in the State at Hosur, Thiruvazhankunnu, Koila, Orthana and Pudukottai have been progressing well. Based on the recommendations of the Special Officer, Sri W. R. S. Sathianathan, I.C.S., who looked into the working of the livestock farms about two years ago, sanction has been accorded to the construction of buildings both residential and non-residential in the farms in Malabar and South Kanara and the sheep farm at Ooty. The recommendations of honorary visitors appointed for each farm, have also been implemented wherever possible.

The Key Villages Scheme sponsored by the Government of India continues to be the major scheme operating in this State for the general improvement of cattle. There at present 9 Key Village Centres and 6 Key Farm Centres with 4 Key villages attached to each centre functioning in the State. The results achieved by these centres have been significant. It is proposed to open twenty more such centres during the Second Five-Year Plan period and to increase the number of key villages to be attached to each centre from 4 to 6. Besides this the male stock distribution scheme and the premium scheme mainly intended for livestock improvement in non-breeding tracts, are being continued by the Government. It is proposed during the Second Five-Year Plan period to increase the subsidy under the male calf subsidy scheme from Rs. 5 to Rs. 10 per calf, in order to encourage the proper care of good male calves. As it was felt that the Livestock Improvement Scheme undertaken by the department would not be fully effective unless steps are simultaneously taken to improve the fodder production and methods of fodder preservation, the Government have sanctioned as an experimental measure a scheme for the award of prizes for maintaining the best pasture lands in Dharapuram taluk of Coimbatore district and also another scheme in South Kanara district for subsidizing the preservation of fodder by the silage method.

The development of sheep which has long been neglected in this State, has now, been undertaken in some measure. It is proposed, to supplement the selective breeding work in the Ooty sheep farm with some cross-breeding experiments.

Ample provision has been made under the Second Five-Year Plan for Poultry Development Schemes. Appreciable progress has also been made in existing schemes and particular attention has been paid to poultry development in National Extension Service and Block Development areas.

On the Veterinary side, the number of Veterinary dispensaries, couring billets and clinical laboratories in district hospital have been increased during 1955-56 according to schedule. Schemes for the investigation and prevention of disease in cattle, sheep, goats and poultry have been continued and expanded during the year. Further improvements to the Institute of Veterinary Preventive Medicine by which its production of vaccines and sera will be almost doubled, are proposed under the Second Five-Year Plan.

14th March 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,28,81,300 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries, Rs. 69,82,300 under Demand XIX—Veterinary and Rs. 6,25,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.”

SRI S. RAMALINGAM : I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 2,28,81,300 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.”

SRI K. P. GOPALAN : I second the cut motion, Sir.

*SRI S. VADIVELU : தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 69,82,300 under Demand XIX—Veterinary be reduced by Rs. 100.”

(தஞ்சை ஜில்லா, திருத்தறைப்பூண்டி தாலுகா, தலைஞாயர் மேஜர் பஞ்சாயத்தில் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி வைப்பதைக் குறித்து விவாதிப்பதற்காக.)

SRI K. P. GOPALAN : I second the cut motion, Sir.

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion. May I know how long the Hon. Minister would like to take for reply?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I shall take about twenty minutes.

SRI N. SIVARAJ : சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இந்த இலாகா சம்பந்தமாக சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய இலாகா, கால்நடை இலாகா, விவசாயம், கால்நடை அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் எதிர்காலத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது பல துறைகளிலும் செலவு செய்யப் போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக இத்தகைய துறையில் செலவு செய்யக்கூடிய பணம், அவைகளின் முன்னேற்றத்திற்காக செலவு செய்யப்படும் இத்துகை, நம் நாட்டிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது பலனைத் தருகிறதா, ஏதாவது அதனால் பலன் ஏற்பட்டாலும், இந்த விவசாயிகள் அநுபவிக்க முடிகிறதா என்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாய இலாகாவிலும், விவசாயிகளின் அபிவிருத்திக்காக செய்யப்படும் உதவிகள், அவர்களுக்கு எந்த அளவில் பிரயோசனப்படுகிறது என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு யோசிக்க வேண்டும்.

சென்ற வருஷம், விவசாயிகளுக்கு pump-set கள் வாங்குவதற்காக கிட்டத்தட்ட, ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்கப் போவதாக கனம் மந்திரியார் அவர்கள் கூறி இருந்தார்கள். அது எந்த அளவுக்கு நிறைவேறியது என்பதைப்பற்றி இன்னும் தெரியவில்லை. இந்த pump-set களுக்காக செய்யப்படும் பண உதவி எல்லாம் நிலச்சுவான்தாரர்கள், அதிக நிலம் உள்ளவர்கள், இவர்களுக்குத்தான் போய் சேருகிறது. ஏழை விவசாயி இதற்காக மனு செய்து கொண்டால், அவனுக்கு பண உதவி கிடைப்பதில்லை. முன் ஜாமீன் போட வேண்டுமென்று நிபந்தனை கொண்டுவந்து அதிகாரிகள் இவ்வேழை விவசாயின் வேண்டுகோளை தட்டிக் கழித்து

[Sri N. Sivaraj]

[14th March 1956]

விடுகிறார்கள். கொஞ்சம் நிலமுள்ள விவசாயிக்கு எந்த விதமான நிபந்தனையும் இல்லாமல், இந்த pump-set க்காக பண உதவி பெறுவதற்கு தக்கபடி சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த கிராம விதைப் பண்ணை சம்பந்தமாகவும், நவீன ரசாயன உரங்கள், மற்றும் பசுந்தான் உரங்கள் போன்ற பலவிதமான உதவிகளையும் நமக்கு அளிக்கிறார்கள். குறிப்பாக சமீபத்திலே ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம் முதலியவைகளால் சேதமுற்ற தஞ்சை ஜில்லாவின் பல பகுதிகளில் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக ஏராளமான உரங்கள் அளித்திருக்கின்றார்கள். இது ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடிய விஷயம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த உதவியை நூறு; இருநூறு ஏக்கராக்களுடைய கிராமங்களில் சிறு பட்டாதாரர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்காக அக்கிராமங்களில் கிராம விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். தனித்தனி துண்டு நிலங்களில் விதையிடாமல் கூட்டுறவு முறையிலே விதையிட்டு அந்த நாற்றுக்களை நல்ல முறையிலே விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு இந்த இலாகா வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தது கோழிப்பண்ணை சம்பந்தமாக நமது நாட்டிலே ஏழை விவசாயிகள் ஏராளமாக கோழிகளை வளர்க்கின்றார்கள். கோழியை வளர்த்து முட்டைகளை விற்று வருவது அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு உதவியாக இருக்கிறது. முட்டை மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருளாக வந்து கொண்டு இருப்பதனாலே முட்டைகள் அதிகம் தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு இரண்டொரு கோழி இருந்தாலும் அது அவருடைய ஜீவனத்திற்கு உதவியாக இருக்கும். இப்பொழுது அன்னிய நாட்டு கோழிகளை சர்க்கார் பண்ணையிலே வளர்க்கிறார்கள். குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவிலே மூன்று இடங்களிலே மூன்று ரகக் கோழிகளை கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளிலே வளர்க்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியிலேயும் 20, 30 கோழிகள் இருக்கின்றன. அங்கு முட்டை ஒன்றின் விலை நான்கு அணுவாக இருக்கிறது. அங்கு குஞ்சுகள் கிடைப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே மெக்கானிக்கல் முறையில் முட்டைகளை பொறித்து குஞ்சுகளை குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏழை விவசாயிகள் கோழிகளை வளர்ப்பதன் மூலமாக தங்களுடைய கஷ்டங்களை ஒருவாறு நிவர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இதற்கு ஏதாவது முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது நாட்டிலே சில பிரதேசங்கள் மிகவும் வறண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. அங்கு சில காலங்களில் கால்நடைகளுக்கு தீவனம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக கோவை ஜில்லா போன்ற ஜில்லாக்களில் அந்த கஷ்டம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே கால்நடைத் தீவனம் அதிகமாக கிடைக்கக்கூடிய பிரதேசங்களிலிருந்து—குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு வைக்கோல் அதிகமாக கிடைக்கும்—குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவைகளை ஸ்டாக் செய்து அதை ஏழை விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலையிலே விற்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த நிர்வாகத்திலிருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மேழிச் செல்வம் என்ற பத்திரிகை விவசாய இலாகாவால் வெளியிடப்படுகிறது. இது மிக நல்ல கருத்துக்களையும் விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொல்கிறது. ஆனால் அது இன்னும் கவர்ச்சிகரமான முறையில் வெளியிடப்பட வேண்டும். அதைப்பற்றிய பிரசாரங்களும் மற்ற பத்திரிகைகளிலே வெளி வந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

14th March 1956]

[Sri N. Sivaraj]

விவசாய டிமான்ஸ்டிரேட்டர்களுக்கு கீழ் இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒரு மாதத்திற்கு இவ்வளவு சந்தாதாரர்களை சேர்க்க வேண்டும்; இவ்வளவு 'மேழிச் செல்வம்' விற்க வேண்டும், அப்படி இல்லையென்றால் அவர்களுடைய சம்பளத்தில் பணத்தை பிடித்து விடுவோம் என்ற பயமுறுத்தல்கள் எல்லாம் இப்பொழுது இந்த இலாகாவில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மாதிரி கீழ்த்தர சிப்பந்திகளை நிரப்பத்திக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மீனவர்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் நாகப்பட்டணம் மீனவர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடம். அங்கே இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கு கட்டுமரம் சம்பந்தமாக சிலோனிலிருந்து மரம் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஜில்லா அதிகாரிகள் ஒரு கோட்டா நிர்ணயித்து இருந்தார்கள். நூறுமரம் அல்லது இருநூறு மரம் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு வசதி அளித்து இருந்தார்கள். ஆனால் லட்சக்கணக்கான ரூபாயை செலவழித்து தனிப்பட்ட மனிதர்களால் மரங்களை வாங்க முடியுமா? ஆகவே சர்க்காரே நேரடியாக அம்மரங்களை வரவழைத்து மீனவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மீனவர்கள் பிரச்சனை சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்ட போது "அவர்களுடைய மீன் காலாகாலத்தில் கடற்கரையிலிருந்தோ அல்லது மீன் பிடிக்கும் பிரதேசங்களிலிருந்தோ உள்நாட்டிலுள்ள மார்க்கெட்டுகளுக்கு போய்ச் சேருவதற்கு வாகன வசதிகளையெல்லாம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். எட்டு, பத்து வாகனம் இருக்கிறது" என்று கூறினார்கள். அதைப் பொறுத்தவரையில் வாகனங்கள் அதிகமாக கொடுத்து நல்ல முறையிலே மீன்களை எல்லாம் மார்க்கெட்டுகளுக்கு கொண்டுவரத் தற்கும், நல்ல விலையில் விற்று லாபம் சம்பாதிப்பதற்கும் ஜனங்களுக்கு மீன் கிடைப்பதற்கும் வசதிகளை செய்து தர வேண்டுமென்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக வெட்டரினரி டாக்டர்களின் சம்பள விஷயம், சமீபத்திலே பாஸ் செய்துவாக்கக்கூடிய வெட்டரினரி சர்ஜன்களுக்கு அதிக சம்பளம் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் 10, 8 வருஷங்களாக வேலை செய்து வரும் பழைய கோர்ஸ் படித்தவர்களுக்கு அவ்வளவு சம்பளம் அளிக்கப்படவில்லை. புதிதாக வரும் டாக்டர்களைவிட அவர்களுக்கு சம்பளம் குறைவு. ஆகவே அவர்களுக்கு "சர்வீஸ் வெய்ட்டேஜ்" கொஞ்சம் கவனிக்கப்பட்டு சம்பளம் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு "புதிய கோர்ஸ்" பாஸ் செய்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும். அப்படி புதிய கோர்ஸ் பாஸ் செய்து வந்தவர்களுக்கு புதிய சம்பள முறையை ஒட்டி சம்பளம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! தோழர் ராமலிங்கம், தோழர் வேலு அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயம் இந்த நாட்டிலே முக்கியத்வம் வாய்ந்தது. ஆனால் விவசாயத்திற்கு இன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் ஒதுக்கப்படுகின்ற பணமும் அரசியல் முறையும், சர்க்காருடைய போக்கும் விவசாயத்திலே மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருளாகிய அரிசியை ஓரளவிற்கு குறைக்கின்ற அளவுக்குத்தான் வேலை செய்துவருகின்றது. நில சீர்திருத்த சட்டங்கள் இருக்கின்றனவே, அவைகளுக்கு முரண்பட்டாக பல காரியங்கள் நடைமுறையிலே நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. ஒரு ஜில்லாவுக்கு 2, 3 சர்க்கரை ஆலைகளை ஆரம்பிப்பதும், அதே நேரத்திலே புஞ்சை நிலங்களிலே கரும்பு விவசாயம் செய்வதும் நெல் சாகுபடியானது குறைந்தபோவதற்கு காரணமாக இருக்கிறது. கரும்பு, விவசாயம் புஞ்சை நிலத்தில்தான் செய்யக்கூடியது. ஆனால் தஞ்சை நிலங்களிலெல்லாம் கரும்பை விவசாயம் செய்து தென் னாற்காடு மாவட்டமே அழிந்து போகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. கரும்பு விவசாயம் அதிக பணத்தை கொடுக்கிறது. ஆனால் அது சிறிய

[Sri A. Ratnam]

[14th March 1956]

விவசாயிகளுக்கு பயன்படாமல் பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் நெல்லிக் குப்பத்தில் இருக்கிற பாரி கம்பெனியிலே பதிவு செய்கின்ற காரணத்தாலே பலன் தருகிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் அவர்கள் பினாமி பதிவு செய்துகொண்டு இருக்கிற காரணத்தாலே நிலம் இருப்பவர்கள் கரும்பை அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்துவிட்டு வெறுமனே கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். சிறு நிலம் வைத்து இருப்பவர்கள் தங்கள் கரும்பை பினாமி பதிவு (Binami transactions) காரர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு Bond எழுதி வாங்கிக்கொண்டு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் தத்தளித்துக்கொண்டு பணம் இல்லாமல் சாகிறார்கள். தஞ்சை போன்ற இடங்களில் சர்க்கரை ஆலைகளை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். அங்கு ஆலையங்களுக்கு ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளையும் ஒரு சில முதலாளிகளுக்கு இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களையும் வைத்துக்கொண்டு Co-operative basis-லே நாங்கள் சர்க்கரை ஆலையை நடத்தப்போகிறோம் என்று கூறுவதானது சர்க்கார் முன்பு இருக்கிற நில சீர்திருத்தத்தை உடைத்து எறியக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது. அந்த சர்க்கரை ஆலையை நிர்ணயித்துக்கொண்டால், அதுவும் Co-operative Society மூலமாக நிர்ணயித்தால் அந்த ஆலையங்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலமும் தனிப்பட்ட சிலருக்கு இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலமும் வரப்போகின்ற நில சீர்திருத்த சட்டத்தி லிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு எதுவாக இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட்டு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

11-17 சர்க்கார் கரும்பு ஆலைகளைப் பெருக்குகிறார்கள். கரும்பு ஆலைகளுக் கென்று கரும்பு பயிரிடுவதற்காக ஒரு இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் ஒதுக்கிவிட்டால் அதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நம்மிடத்தில் சட்டம் கிடையாது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் கரும்பு பயிர் செய்வதற்கென்று ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கராக நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுப்பதற்காக சர்க்காரிடத்தில் சக்தியோ சட்டமோ கிடையாது. ஆகவே சலுகைகள் பெற்று, பெரிய டிராக்டர்களை வைத்து, பெரிய மெஷின்களை வைத்து, பயிர் செய்கிற ஒரு சில முதலாளிகளுக்கும், ஆலைகளை நடத்துகிறவர்க ளுக்கும் தான் பயன் ஏற்படுமே தவிர, ஏழை விவசாயிகள் கூலிகளாகத் தான் பரிணமிக்க முடியும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழை விவசாயிகள் கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடாதென்று கனம் அங்கத்தினர் எவ்வாறு கருதுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே எத்தனையோ தடவை ஏழை விவசாயிகள் சார்பாக என்னிடம் வந்து, அந்த விவசாயிகள் பாரி அண்டு கம்பெனிக்கு கரும்பு சாகுபடி செய்துகொடுப்ப வர்களாக சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்."

SRI A. RATNAM: கரும்பு விவசாயத்தால் ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக தஞ்சாவூர் மாவட்டம் அரிசியை மிகுதியாக உற்பத்தி செய்கிறது. அங்கே ஒரு கரும்பு ஆலையை நிறுவிவிட்டால், நெல்சாகுபடி செய்யும் ஏழை விவசாயிகள் ஏறக்குறைய கூலிகளாக மாறிவிடுவார்கள்; நெல் பயிரிடுவது குறைந்து, நெல் உற்பத்தியும் குறைந்துவிடும். நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதற்காக சட் டம் கொண்டுவரப்போவதாக அரசியலார் சொல்லுகிறார்களே, அப்படி நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவும் முடியாது; என்னென்றால் நிலமும் குறைந்து விடும்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நிலம் எப்போதும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது, அது வளருவதும் இல்லை, குறைவது மில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI A. RATNAM: நஞ்சை நிலங்களெல்லாம் கரும்பு பயிரிடப் படும்போது புஞ்சை நிலங்களாக மாறிவிடுவதால், நஞ்சை நிலங்களின் அளவு குறைந்துவிடும் என்பதுதான் என் கருத்து.

[14th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

அது மாதிரமல்ல, சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் தங்க ளுடைய நிலத்தில் கரும்பு பயிரிட்டாலும்கூட, பதிவு செய்யப்பட்ட அளவுக்கு மேல் கரும்பை கம்பெனிக்காரர்கள் எடுத்துக்கொள்வது கிடையாது. இதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறா கள். ஏதோ ஐம்பது அல்லது நூறு ஏக்கரார்கள் வைத்திருக்கும் பெரு நில விவசாயிகள் தான் பயனடையக்கூடுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறார்கள், விதை கொடுக்கிறா கள், எருக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட காலத்தில் விதைகளோ, எருவோ விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் செருவதில்லை. தேவைப்படும் காலத் தில் விவசாயிகளுக்கு எருக் கிடைக்காததால், அவர்கள் கள்ள மார்க்கெட் டில் எருவை வாங்கி, காலாகாலத்தில் உழுது, அந்த எருவைப் போடு கிறார்கள். அந்தக் காலங்களில் அவர்களுக்கு கடனும் கிடைப்பது கிடையாது. ஆனால் இரண்டாவது மாதத்தில்—அதாவது, இவர்கள் எருப் போட்ட மாதத்திற்கு மறு மாதத்தில்—சர்க்கார் கொடுக்கும் எரு இவர்க ளுக்குக் கிடைக்கிறது. தேவையில்லாத காலத்தில் இவர்களுக்கு எரு க்டனாகக் கிடைக்கிறது. அப்போது இவர்கள் அந்த எருவை கட்டுகப் பெற்று தாங்கள் உபயோகிக்காமல் மற்றவர்களுக்கு விற்ப்புவிடுகிறார்கள், அந்த எருவை (விவசாய) குறைத்துக்கொண்டு விற்ப்புவிடுகிறார்கள். ஆகவே ஏழை விவசாயிக்கு அந்த எரு பயன்படுவதில்லை. ஏழை விவசாயிகள் நஷ்டமடைந்து, கடன்பட்டவர்களாகப் பரிணமிக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன்களாலும், விதைகள், எருக்கள் முத லியவைகளைக் கொடுக்கும் உதவிகளாலும் பயனடையவில்லை.

அதிகம் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. மீன் பிடிப்பவர்களைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையும் கிடையாது. அவர்களுக்கு சர்க்காரால் கொடுக் கப்படும் கடன்களால்கூட அவர்கள் பயனடைய முடிவதில்லை. ஓடம் கட்டுதல் போன்ற காரியங்களுக்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் களால்கூட அவர்கள் பயனடைய முடிவதில்லை. அந்தக் கடன்கள் வேறு எங்கோ செல்கின்றன. அந்தப் பங்குக் கடன்கள்கூட அவர்கள் வாங்கி மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு இன்று படிப்பு வசதிகள் வீடுவசதிகள் முதலியவை கிடையாது. சர்க்கார் மற்றவர்களுக்கு ரூ. 10,000-ம் கணக்கில் செலவும் செய்து வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். மீனவர்களுக்கு ரூ. 500 செலவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், மீன் பிடிக்கும் சில ஏரிகளில் இப்போது தாழ்த்தப்பட்டவர் களுக்கும், பரம்பரையாகவே மீன் பிடிக்கும் சமூகத்தினருக்கும் மீன் பிடிக்கும் விஷயத்தில் சண்டை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வலைகளை அறுப்பது போன்ற காரியங்கள் நடக்கின்றன. சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். இதுபற்றி சர்க்கார் ஒரு நல்ல தீர்ப்புக் கூறவேண்டும். மீன் பிடிக்கும் விஷயத்தில், $\frac{1}{4}$ பங்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கென்றும், $\frac{3}{4}$ பங்கு மீன் பிடிப்பவர்களுக்கென்றும் சர்க்கார் ஒரு முடிவு கூறலாம். இல்லாவிட்டால், இந்தச் சண்டை எதிர்காலத்தில் ஒரு போராட்டமாக மாறிவிடக்கூடும். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னை உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்பு கிறேன். நம் ராஜ்யம் இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் ஓரளவு முன் னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அந்த முன்னேற்றம் பெருவாரியான முறையில் நடக்கிறதா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். முன்னேற்றம் ஓரளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியதுதான்.

[Sri M. Venugopala Gounder] [14th March 1956]

இப்போது விவசாய டிமாண்ட்டிரேட்டர்களுடைய ஆபீஸ்களில் விவசாயிகளுக்கு உரத்தைக் கொடுக்கும்போது, ரேஷன் போன்ற முறையில் அதைக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. இப்போது உரம் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. ஆகவே எல்லா விவசாயிகளுக்குமே பிண்ணாக்கு மாதிரி அம்மோனியம் ஸல்பேட்டைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திண்டிவனம் தாலுகாவில் தானாமான்யம் கிராமத்தில் colony system கொண்டுவரவேண்டும். அங்கே colony system கொண்டு வருவது வெகு காலமாகத் தாமதிக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கே சீக்கிரம் colony system கொண்டுவந்து அந்த கிராமத்தை விவசாயத்திற்கு லாயக் குள்ளதாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மிருக வைத்தியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், செஞ்சி, திண்டிவனம் ஆகிய இரண்டு தாலுகாக்களுக்கும் ஒரே ஒரு மிருக வைத்திய ஆஸ்பத்திரிதான் இருக்கிறது. செஞ்சி தாலுகாவிலுள்ள கால்நடைகளுக்கு வியாதி வந்தால் அப்போது திண்டிவனம் தாலுகாவிலுள்ள கால்நடைகளுக்கும் வியாதி வருகிறது. அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் மிருக வைத்தியர்கள் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலுள்ள நோயுற்ற கால்நடைகளையும் சரியாக கவனிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு பிரிக்காவின் headquaters-லும் ஒரு மிருக வைத்தியசாலை இருக்கவேண்டிய தவசியம். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் கால்நடைகளை கண்காணிக்கவேண்டும்.

இப்போது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் இருக்கும் சேத்தியாத்தோப்பு பகுதியில் பொதிகாளைகளை வளர்க்கவேண்டும். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பொதிகாளைகள் காயலாக இருப்பதால் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. சரியான முறையில் பொதிகாளைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். சிந்தி முதலிய இடங்களிலிருந்து வரும் பொதிகாளைகளை அபிவிருத்தி செய்வதை விட்டுவிட்டு நாட்டுப் பொதிகாளைகள் விஷயத்தில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். ஏனென்றால், இங்குள்ள கால்நடைகள் மிகவும் சிறிய கால்நடைகள். இவைகளையே அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மீனவர்களைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். மீனவர்களுக்கு வேண்டிய கட்டுமரம் போன்றவைகளுக்காக, சர்க்காரே மரம், நூல் முதலியவைகளை வரவழைத்து அவைகளை குறைந்தபட்ச விலையில் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். மறக்காணம் பகுதியில் தினசரி பிடிக்கும் மீன்களை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுவரவதற்கு வாகன வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அதற்கு லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கவேண்டும். இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். அடுத்தபடியாக, மீனவர்கள் படகுகளில் சென்று மீன் பிடிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதால், சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஸ்டீம் போட்டுகள் கொடுத்து ஆக்கமளிக்கவேண்டும். மீனவர்களையும் இந்த சொஸைடிகளில் Directorகளாகச் சேர்த்துக்கொள்வதில் அக்கறைகாட்ட வேண்டும். திண்டிவனம் தாலுகாவில் ஏறக்குறைய 100 அல்லது 150 கிராமங்களில் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மீனவர்கள் ஒன்றும் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்; இவர்களுக்கு மீனைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தெரியாது; பள்ளிக்கூட வசதியோ வேறு எந்த வசதிகளோ இவர்களுக்குக் கிடையாது; மீன் பிடித்துத்தான் இவர்கள் ஜீவனம் நடத்துகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்குப் படிப்பு வசதிகள் கொடுக்க வேண்டும். மீனவர்களுக்கென்று இப்போது சொஸைடிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த சொஸைடிகள்கூட சில இடங்களில் நல்ல முறையில் நடப்பதில்லை என்று புக்கர்கள் வருகின்றன. இது ஏற்படாம முருக்கவேண்டுமானால் சொஸைடிகளில் நிர்வாக அதிகாரிகள் மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே மீனவர்களுடைய சொஸைடிகளின் நிர்வாக அதிகாரிகள் அதிகப் பொறுப்புணர்ச்சி உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு உத்தரவு போடும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

14th March 1956] [Sri M. Venugopala Gounder]

திண்டிவனம் தாலுகாவில் எண்ணெய் வித்துக்கள் ஆராய்ச்சி நிலையம் (Oilseeds Research Station) ஒன்று இருக்கிறது. ஆராய்ச்சி நிலையம் என்பது பெயராவிற்கு இருக்கிறதேயொழிய அது ஓரளவுகூட சரியாக வேலை செய்வதாகத் தெரியவில்லை.

இரண்டு ஆண்டுகள் “விவசாய தினம்” கொண்டாடப்பட்டது. இந்த ஆண்டுகூட விவசாய தினம் கொண்டாடுவதற்கு மந்திரி அவர்கள் வருவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. புயலால் காரணமாகவோ என்னவோ மந்திரி அவர்கள் அங்கு வரமுடியாமற் போய்விட்டது என்று நினைக்கிறேன். மறுபடியும் விவசாய தினம் கொண்டாடுவார்களா இல்லையா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. நாட்டிற்கே விவசாயம் தான் ஜீவநாடி போன்றது. அப்படிப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விவசாய தினத்தை விமரிசையாகக் கொண்டாட வேண்டியதும் அவசியம். நாட்டில் பெரும் பகுதி மக்கள் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பதால் காரணமாக விவசாய தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்காக ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்குவதிலே சர்க்கார் ரொம்பவும் அக்கறை காட்ட வேண்டும். ஏதோ கடனுக்காக விவசாய தினம் கொண்டாடப்படுவதில் பயன் இல்லை. விவசாய தினம் கொண்டாடும் விஷயத்தில் அதிகாரிகளுடைய மனம் சோர்வு அடைவதற்கு சர்க்காரும் மந்திரிகளும் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. விவசாய தினம் கொண்டாடும் காலத்திலே நாட்டுக்கு ஜீவாதாமான விவசாயத்தில் மக்களும் அதிகாரிகளும் அக்கறை கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய சிறுஞாயை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

*SRI P. S. NALLA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். விவசாய இலாகா, பொது மராமத்து இலாகா, ரெவினியூ இலாகா ஆகிய மூன்று இலாக்காக்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைத்து வேலை செய்தால்தான் விவசாயிகள் விவசாயத்தை, நல்ல முறையில் செய்வதற்கு முடியும். உதாரணமாக, எங்கள் தாலுகாவிலே, தண்ணீர் பாய்ச்சுவதிலே மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மேலே இருக்கக்கூடிய பூமிக்காரர்களிலோ, வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் இல்லாத குறைவிலோ நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாயவில்லை என்று ரெவினியூ தரப்பில் போய்ச் சொன்னால், ரெவினியூ தரப்பார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “நீங்கள் பொது மராமத்து இலாகா இன்ஜினீரைக் கலந்து காரியங்களைச் செய்யுங்கள்” என்கிறார்கள். பொது மராமத்து இன்ஜினீரை அனுப்பி விஷயத்தைச் சொன்னால், வாய்க்காலில் எவ்வளவு அளவு தண்ணீர் விட வேண்டுமோ அதனை விட்டிருக்கிறோம். மேற்கொண்டு விவகாரங்களில் தலையிட்டு காரியங்கள்செய்ய அதிகாரம் எங்களுக்கு இல்லை” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ரெவினியூ தரப்பில் மறுபடியும் போய்ச் சொன்னால், “எங்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லை, நாங்கள் உள் விவகாரங்களில் தலையிடமுடியாது, குடியானவர்களைத் தங்களுக்குள் நேரில் கலந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று விட்டு விடுகிறார்கள். அதனாலே விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயி நஷ்டமடைகிறான். அந்த நிலத்திற்குக் கிஸ்தி வசூல் செய்வதோடு கூட “பெனலடி” வசூல் செய்யவேண்டியிருந்தால் அதையும் வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொடுப்பதற்கு மாதிரம் அரசாங்கத்திலே எந்த இலாகாவும் தலையிட்டு முன்னுக்கு வந்து காரியம் செய்வதுஇல்லை. அதனால் குடியானவர்களிடையே சண்டை சச்சரவு ஏற்பட்டு, அநேக குற்றங்கள்—கிரிமினல் குற்றங்கள் கூட—நடந்துவருகின்றன. கீழ் பவானித் திட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு இந்தத் திட்டம் மிகவும் அதிகரித்துவிட்டது. சில தூரம் சென்றதும் கவர்ன்மெண்டினுடைய வாய்க்கால் நின்றுவிட்டே பாக்கி இருக்கக்கூடிய சுமார் 25 ஏக்கரா விஸ்தீர்ணமுள்ள பூமிகளுக்கு குடியானவர்களே தங்களுக்குள் தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கை இருப்பதிலே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இது பல தடவைகளில் இந்த இடத்திலே பல மெம்பர்களால் சொல்லப்பட்ட வந்தும் கூட இன்னும் சீர்படவில்லை.

[Sri P. S. Nalla Gounder] [14th March 1956]

குடியானவர்களுக்கு, தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய நேரம், காலம் இவையெல்லாம் தெரியாமல் சண்டை சச்சரவுகள்தான் இருந்துவருகின்றன. கீழ்பவானி வாய்க்கால் வந்ததும் சண்டையில்லாத கிராமங்களிலெல்லாம் சண்டையும், குழப்பமும் ஏற்பட்டு பகைமை தான் ஏற்பட்டு வருகிறது. இது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயம். சம்மந்தப்பட்ட சர்க்கார் அதிகாரிகள் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், தன்னுடைய காட்டுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சக் கூடிய நேரம் இன்னது என்று குடியானவர்களுக்குச் சரியாகச் சொல்லவேண்டும். அதுவும் இரவு காலங்களிலே தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. இரவில் கூலி ஆட்களைக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தண்ணீர் சரியானபடி தன்னுடைய காட்டுக்கு வராததால் பூசல் ஏற்பட்டு, சண்டை சச்சரவுக்கு ஆஸ்பதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குடியானவர்கள் நஷ்டமும் அடைகிறார்கள். ஆகையால், இந்த விஷயத்தை விவசாய மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, ரெலினியு மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, பொது மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, இவர்களுக்குள்ளேயே ஒரு சந்தேகம் இல்லாமல், இந்த விஷயத்தை நன்கு கவனித்து, இதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அந்தியூர் என்ற கிராமத்திலே விவசாயத்திற்கு வேண்டிய குளத் திற்கு வரக்கூடிய பள்ளம் தூர்ந்து, தண்ணீர் வசதியற்றுப்போய் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. இதைப்பற்றி பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியும் கூட தண்ணீர் வருவதற்கு வேண்டிய வசதி கிடைக்காததால் குடியானவர்களிடையே கஷ்டம் இருந்து வருகிறது. அதைச் சீக்கிரம் சீர்திருத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குளம், வாய்க்கால் இவைகளிலே எடுவுக்காக வண்டல் மண் எடுக்கும் விஷயத்தில் ஒவ்வொரு குடியானவனும் குறைந்தது 100 ரூபாயாவது பொசிட் செய்ய வேண்டு மென்ற விதி இருக்கிறது. சாதாரண குடியானவனொருவன் 100 ரூபாய் மண் எடுப்பதற்கென்று பொசிட் செய்ய முடியும் என்பது நினைக்க முடியாத காரியம். ஆகவே, மண் எடுப்பதற்கு பொசிட் கட்டுவேண்டுமென்ற முறை எடுக்கப்பட்டுவிடவேண்டும். அல்லது பொசிட் தொகையைக் குறைத்துக் கட்டும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

சமுதாய நலத் திட்டம் சம்பந்தமாக குடியானவர்களுக்கு இன்ஜின்கள் வைப்பதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த இன்ஜின் சில குறிப்பிட்ட கம்பெனியிலே தான் வாங்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. ஒரு கம்பெனியால் கொடுக்கப்பட்ட இன்ஜின் சில குறைந்த மாதங்கள் மாத திரம் ஓடி அது இப்பொழுது வேலை செய்ய முடியாமல் கெட்டுப்போயிருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனிக்குத் தகவல் கொடுத்தாலும்கூட அவர்களை வந்து ரிபேர் செய்து கொடுப்பதில்லை. இரண்டு வருஷ கொடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த காலத்திற்குள் கூட அவர்கள் இன்ஜின்களை ரிபேர் செய்து கொடுக்கவில்லை. அந்தக் கம்பெனியின் பெயர் 'லயன் பிரான்ஸ்' என்று நண்பர் ஞாபகப்படுத்துகிறார். அந்தக் கம்பெனி கொடுத்த இன்ஜின் ஒரு மாதம்கூட ஓடவில்லை. குடியானவர்களிடத்திலே அதிருப்தி இருக்கிறது. ஆகையால், சர்க்கார் இதுவிஷயத்தில் கவனம் செலுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-35
a.m.

* **SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ചില കാഴ്ചക്കാരും ഇവർ നൽകാതിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ വകുപ്പാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഏതൊരു വലിയ ഞെഴിൽ കൃഷിയാണല്ലോ. കൃഷിയുടെ പ്രധാനവും മനുഷ്യാഭിമാന കൃഷി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ചലനകലാകൾ ഗവണ്മെന്റ് എടുത്തുണ്ടെങ്കിലും പൊതുവിൽ പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ പണ്ടത്തെ പണ്ടെയുള്ള കൃഷിസമ്പ്രദായത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പരിഷ്കാരമെന്നും ഇനിയും വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും വിവിധ വകുപ്പുകളിലും ചില ഏജൻസികളിലുമായി പലതരം പട്ടണങ്ങളിലേയും പട്ടണങ്ങൾക്കും തൊട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെയും ജന്തുക്കൾക്കുംതന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തിയേയും കൗശലങ്ങളിലേയും കൃഷി കർമ്മം കലിക്കുന്നില്ല. ഇത്തരംവകയെപ്പറ്റിയുണ്ടെന്നതന്നെ അവർക്കിങ്ങനെയും ഗവണ്മെന്റിനും

14th March 1956] [Sri M. Narayanan Nambiar]

മിജി ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രചാരമേഖലയെന്നും ചെയ്യുകയാണെന്നിച്ച് പരിശോധിച്ചു. കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി ഗ്രാമങ്ങളിലെ കൃഷിക്കാർക്കിടയിൽ പ്രചരണം നടത്താനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണമെന്നും അനുമതിയിടുന്നു. ഇന്നു രണ്ടോ മൂന്നോ ഫർമിലേക്കു വേണ്ടി ഒരു ഡെലിവേർസ്റ്റേറ്ററോടുള്ള അതുവകാശ്ശി ബോർഡിനോടു നിയമിക്കുമായ പ്രചരണം നടത്തിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണ ഫർമിലും കാരണ ഡെലിവേർസ്റ്റേറ്റററും അന്ധർക്കു കൂട്ടാൻ ഫലപ്രസാദമായ പ്രചരണം നടത്താൻ സാധിക്കും. അതുപോലെ വിത്തും പച്ചയും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനും കാരണ ഫർമിലും ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിലെത്തിക്കാൻ നന്നായിരിക്കും.

സർ, ഇന്നു നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാർ മുഖ്യമായും മറയെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്നവരാണ്. ഒന്നാംവിളക്കു മഴ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടാം, മൂന്നാം വിളകൾക്കു കോടുകൂടി ചൂഴ്ന്നു മരുമാണ് ആശ്രയം. എന്നാൽ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ചിറകളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഉള്ള പെള്ളിത്തന്നെയും കൃഷിക്കു പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു. ചിറകെട്ടുന്ന കായ്ത്തിട്ട ഗവണ്മെന്റ് കൃഷിക്കാർ കായ്തമയ സഹായം ചെയ്യുകൊടുക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വരണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇന്നു താൽക്കാലികമായ ചിറകൾക്കൊണ്ടാണ് കൃഷിക്കാർ കായ്തം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. ചിറ കെട്ടാതെത്തന്നെ കുറിയും തടിയും വളരെ ദൂരം പോയി വേണം കൊണ്ടുവരുന്നത്. പക്ഷെ ഇതു കൃഷിക്കാർക്കു അറിയാത്ത കഴിവു പോര. അതുകൊണ്ടു വളരെ വെള്ളമൊഴുത്താലും പലപ്പോഴും അതു കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെ വരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സ്ഥിരമായ ചിറകൾ കെട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വരണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം പലപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എങ്കിലും ഇതുവരെ ഗവണ്മെന്റ് കായ്തമയെടുത്തിട്ടില്ല. മറ്റൊരുകാര്യം ഇന്നു പല തോടുകളും മണ്ണുവീണു നിന്നു കിടക്കുകയാണ്. കാലാകാലങ്ങളിൽ മണ്ണുനീരി തോടുകൾ കഴിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മഴക്കാലമകമ്പോൾ വെള്ളം കുപിഞ്ഞൊഴുകി പിടിയെല്ലാം നശിച്ചുപോകുന്നു. മണ്ണുനീരി തോടുകളിലും കഴിയില്ലാത്തതിന്നു അടിയന്തിരമായി നടപടികളെടുക്കേണ്ടതാണ്. കളനാട്ടുതോട്ടിലെ മണ്ണുനീർക്കുള്ള പദ്ധതി ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ എസ്റ്റിമേറ്റും തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ പണി നടത്താതെത്തന്നെ നടപടികളൊന്നും എടുത്തുകാണുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെയാണ് പെരുന്താട് തോട്ടിന്റെ കായ്തവും.

സർ, ഇന്നു കൂടിക്കാഴ്ച ആഞ്ഞിൽ ഏഴാഴ്ച്ച് മറുവേ കൂടിയിട്ടുണ്ടു്. ബാക്കി യുള്ള കാലമത്രയും അവർ തൊഴിലില്ലാതെ കഴിയുകയാണ്. ഈ കാലത്തു് അവർക്കു് ഏതെങ്കിലും തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടെങ്കിൽ അവരുടെ കാര്യം നീക്കാനോ, ജീവിതത്തോടു യുക്തം നോക്കാനോ സാദ്ധ്യമല്ല. കടിയുപയോഗത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും ധാരാളം ന്യായാധിപതികളെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിടുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം.

[illegible]

[Sri O. A. Nanjappa] [14th March 1956]

அப்படி அனுப்பி வைத்தால் மிகமிக நல்லது. விவசாயத்தைப் பற்றி அதிகமாக தெரிந்துகொள்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு வசதி ஏற்படும். பிற நாடுகளுக்கும் பிற மாகாணங்களுக்கும் தம் மாகாணத்திலிருந்து பயிற்சியாளர்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். படித்த அறிவாளிகள் நம் நாட்டில் அநேகர் இருக்கிறார்கள். விவசாய அனுபவமுள்ளவர்கள் அநேகம் இருக்கிறார்கள். ஆராய்ச்சியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏன் அவர்களை அனுப்பக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். சென்னை சட்டசபையை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் நல்ல அனுபவம் உள்ள நிலச்சுவாந்தார்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள். விவசாயத்தில் நல்ல அனுபவம் உள்ள எம்.எல்.ஏ-க்கள் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் எடுத்துக்கொண்டால் கனம் பி. ஜி. கருத்திருமன் அவர்கள் இருக்கிறார். அவர் நல்ல ஆராய்ச்சியாளர். அவரை பிற நாடுகளுக்கு ஏன் அனுப்பி வைக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அல்லது ஆராய்ச்சியுள்ள பெரிய விவசாயிகளை ஏன் அனுப்பக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். எங்களை போலுள்ள சாதாரண விவசாயிகள் கூட இருக்கிறார்கள். அவர்களையாவது ஏன் அனுப்பக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இந்த மாதிரியான காரியங்களில் சர்க்கார் முனைந்தால் நாம் உணவு பொருள்களுக்கு என்று பிற நாடுகளையோ அல்லது இதர மாகாணத்தையோ நாட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சேலம் ஜில்லாவில் விவசாயி ஒருவருக்கு கிருஷி பண்டித் பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு எந்த விதமான சலுகையும் காட்டி அவருடைய சிறிய உழைப்பைப்பெறவில்லை. அப்படி பண்டித் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு நாம் ஏன் சலுகை கொடுத்து அதிகப்படியான உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். சர்க்கார் அப்படிப்பட்ட பட்டதாரிகளுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுத்து அவர்களை ஆதரித்து வந்தால் நாட்டில் அதிகப்படியான உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் முன்னுக்கு வராமல் தடுத்து வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவர் முன்னேற்றம் அடைய விடாமல் முட்டுக்கட்டை போட்டிருப்பதன் காரணம் என்ன? மற்றப்படி அவர் நல்ல விவசாயி.

மற்றப்படி நாம் எடுத்துக்கொண்டால் சேலம் ஜில்லா ஒரு வரண்ட பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசத்தில் புதிய வாய்க்கால்கள் வெட்ட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, அணைக்கட்டுகள் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் அங்கு ஆறுகள் கிடையாது. ஆனால் மேட்டூர் அணை இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அப்படி அங்கு ஒரு அணை இருந்தும் அது அங்கு உபயோகப்படுவதாக இல்லை. சேலம் ஜில்லா ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம். அந்த ஜில்லாவிற்கு இது வரையிலும் எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. அதனால் சேலம் ஜில்லாவில் சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களைக் கொண்டு வரலாம். சிறிய வாய்க்கால்களை ரிபேர் செய்து விவசாயத்திற்கு வசதியுள்ளதாகச் செய்யலாம். இதற்கு வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கி வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் வருஷம் ஒன்றுக்கு 5,000 பம்பு செட்டுகள் சர்க்கார் கடன் உதவியாகக் கொடுத்தால், இந்த இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 25,000 பம்பு செட்டுகள் வழங்கவேண்டி இருக்கும். அப்படி வாங்கிக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அதை ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு விடக் கூடாது. இப்பொழுதுள்ள விவசாய டிபார்ட்மெண்டுக்கு அந்தத் தொகையை ஒதுக்கி அவர்கள் நேரடியாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்படியாக செய்ய வேண்டும்.

ஆங்கில அரசாட்சி காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு தக்காவி கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். அந்த முறையிலேயே இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கடன் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. கொஞ்சம்கூட நிபந்தனைகளில் வித்யாசம் இல்லை. ரெவினியூ டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக கலெக்டர்கள் இந்தக் கடன்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அந்தக் கடன் சுலபமாக கிடைப்பது கிராமமாக இருக்கிறது. விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ள விவசாய டிபார்ட்மென்ட்

[14th March 1956] [Sri O. A. Nanjappa]

னிடம் கொடுத்து ஏன் அந்தக் கடனை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய காலங்களில் பம்பு செட்டுகளை வழங்குவது இல்லை. வருஷம் ஒன்றுக்கு 5,000 பழைய கிணறுகளை புதிய கிணறுகளாகச் செய்ய அவைகளை ரிபேர் செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தக்காவிக்க கடன் கொடுப்பதில் இப்பொழுது பல நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. அந்த நிபந்தனைகளை சுற்று நீக்கி விட்டு விவசாயிகளுக்கு தக்காவி கடன்கள் தக்க காலங்களில் வழங்கப்பட வேண்டும்.

நம் நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு வருஷத்தில் 6 அல்லது 8 மாதங்களுக்குத் தான் வேலை இருக்கிறது. பாக்கி நான்கு மாதங்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. அப்பொழுது அவர்கள் தூங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதனால் கால்நடை இலாகா மூலமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்து ஆடு மாடு வளர்த்தல், கோழி பண்ணை அமைத்தல், முதலிய சிறு கைத்தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்தி அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். செலெக்ட் கிராமங்களில் பலதரப்பட்ட மாடுகளை வளர்க்க சர்க்கார் கால்நடை இலாகா ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். சேலம், கோயம்புத்தூர், தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு முதலிய வாண்ட பிரதேசங்களில் காங்கேயம், ஹொசூர், அதாவது மைசூரிலிருந்து வரும் மாடுகள், இன்னும் ஆலம்பாடி, என்று சொல்லக் கூடிய ஒருவகை மாடு இப்படிப்பட்ட மூன்று வகை மாடுகள் மேற்கு பிரதேசத்திலிருந்து வரக்கூடியவைகள். அவைகள் நல்ல ஜாதி மாடுகள். இந்த மூன்று ஜாதி மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்ய மேல் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது முக்கியமானது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு பண்ணையை அமைத்து இந்த வகை மாடுகளை வளர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு வருஷத்தில் 50 பண்ணைகளை ஆரம்பித்தால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவடையும்போது 250 கால்நடை பண்ணைகள் நம் மாகாணத்தில் இருக்கும். இவ்விதம் அமைத்தால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கால்நடைகள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வசதி ஏற்படும். சேலம் ஜில்லா மூலவார் தாலுகா மேச்சேரியில் நல்ல தரமுள்ள ஆடு வளர்ந்து வருகிறது. அந்த ஆடு நல்ல வகையைச் சேர்ந்தது. அந்த ஆட்டிற்கு மதிப்பும் கனியமும் இருக்கிறது. அவைகள் புஷ்டியுள்ளதாகவும் இருக்கின்றன. அவைகள் விலைக்கு தரமானது. விவசாயி அந்த ஆடுகளை இந்த வருஷம் 200 ரூபாய்க்கு வாங்கினால் அந்த ஆடுகள் அடுத்த வருஷம் 400 ரூபாய்க்கு விற்கக் கூடிய அளவில் அந்த விவசாயி லாபம் அடைகிறான். அதற்காக சர்க்காரும் அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு பண்ணையை அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Mr. Chairman, Sir, it is stated that for agricultural purposes about fifty crores of rupees is required by agriculturists. Out of this fifty crores of rupees, the co-operative societies and the Government provide five to seven crores of rupees. The balance is met by private money-lenders. Now the Madras Money-lenders Bill is in the Select Committee stage and if this Bill is passed into law, I am afraid, agriculturists may not be able to get credit facilities from private money-lenders. Hence all possible steps should be taken by the Government to meet the demand of the agriculturists in future. It is better not to be satisfied with the co-operative societies alone. The Government should directly lend more money to the agriculturists just as they grant takkavi loans with the help of their own officers.

11-55
a.m.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [14th March 1956]

The distribution of chemical manure and oil cake among the agriculturists is most unsatisfactory. Very often, the poor agriculturists are not able to get ammonium sulphate or superphosphate at reasonable prices. These go into the blackmarket and only very rich people are able to get these. Oil-cakes are freely available only in the blackmarket with the result the poor agriculturists are not able to get their requirements in time at reasonable cost. Then, Sir, insecticides, etc., should be freely distributed to the agriculturists in time. The hon. Member, Mr. Venkatesa Sholagar has pointed out in one of his cut motions the necessity for the free supply of these to poor agriculturists owning three acres of land or less. I do not wholeheartedly endorse that view. It is enough if they are given at cost price or at any rate at reasonable prices even to small mirasdars in time, i.e., when they need them most.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: On a point of information, Sir. Is there any control over groundnut cakes?

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: The normal price prevailing in the market is taken to be the controlled or reasonable price. When there is a great demand for oil-cakes in rural parts, all available stocks are bought by rich people or big businessmen and they release the stocks at very abnormal prices.

12
con. Then, Sir, there are half-yearly conferences held known as half-yearly irrigation conferences. A lot of subjects are put on the agenda and I have also attended these conferences. No useful purpose is served by these conferences. I do not think that any improvement can result from these to the irrigation tanks and other sources of irrigation. The Government should make an earnest attempt to extend supply of electricity for purposes of agriculture. As far as possible rural electrification should be extended with the sole view of helping the agriculturists. Oil engines are not properly stocked by the District Agricultural Officers. Very often there is not even a single oil engine of standard type with any District Agricultural Officer. They give some sort of recommendation letter to the agriculturist who requires an oil engine and directs him to purchase it elsewhere. Tractors and power drills should be made available in large numbers to the agriculturists. It is said that Government owns about 159 tractors and bulldozers: from 1949-50 to 1954-55 in the course of five years we are told the average annual loss is about 10 lakhs. The Hon. Minister for Agriculture just now said that in the coming year it is proposed to plough 33,000 acres with tractors and bulldozers. If the Government is to sustain an annual loss of Rs. 10 lakhs I would like to know whether the position is the same in other countries, where bulldozers and tractors are used. There is no use in importing mechanized implements, tractors and bulldozers in larger quantities from outside, if in the actual working we are sustaining losses. A careful investigation should be made and the reason for the loss should be found out. Mechanised ploughing should be made cheaper and at the same time within the reach of common man.

14th March 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

About Japanese method of cultivation, I think the Hon. Minister made some mention in his speech. In many places agriculturists and actual cultivators are not aware of what exactly is meant by "Japanese method of cultivation"; whether this method is more suitable for paddy cultivation or cultivation of other crops, is not quite clear. Some time back, I think two years back, I read an article in "Readers Digest". There a cultivator gave figures, astounding figures about the result achieved by Japanese cultivation that could not be easily believed. He has claimed that by adopting Japanese method of cultivation the yield could be stepped up 3 to 4 times.

There is a recent restriction in issuing licence to rice mills. I do not know whether this restriction is to benefit a few persons or to provide people with more nutritive rice. There is a great doubt in the minds of the public regarding this question. Yesterday the Government popularized some of their products by making a presentation of soap cakes. Today they have started a Neera Parlour and I am told that it contains more nutritive properties. In the same fashion, Government should come forward to popularise the products of their Calicut Oil Factory, viz., Cod liver Oil and Adamin. Vegetarians may not like to take fish. They may not consider fish as a vegetable but they would not have objection to take Cod liver oil or Adamin capsules. Government should popularise as far as possible these products, manufactured by their Calicut Oil Factory.

So far as the sugar industry is concerned, Government are now showing extra interest because industrialists and rich people have started Sugar Factories such as the Aarooran Sugar Factory in Tanjore. It is sufficient if the Government prevent people from converting rich paddy fields for the purpose of growing sugarcane. One hon. Member pointed out that people should be made to cultivate sugarcane only in dry lands and that they should not be allowed to convert paddy fields for the purpose of growing sugarcane. I think that suggestion is worth considering by Government.

Lastly I would like to impress upon the Government that the rise or fall in the price of agricultural products do not maintain the same proportion to the rise or fall in the price of other products. Whenever the prices fall, the fall in the price of agricultural products is sudden and greater than the fall in the price of other products. For instance 7 years back, if one yard of cloth was selling at say Rs. 2-4-0 or Rs. 2-5-0, the same is being sold to-day at Rs. 2-8-0 per yard. But the price of agricultural products has fallen very considerably during the course of 6 or 7 years. There is thus this kind of disparity in the rise and fall in the price of agricultural products when compared to the rise and fall in the price of other products. As is pointed out in the report of the Public Accounts Committee, for the sake of consumers, the agricultural products were sold below the cost price and that was why

Government incurred loss. Consumers are not cultivators of the soil. Consumers are not agriculturists. They are non-agriculturists. For the sake of the non-agriculturists, the cultivator is hardly hit; on the other hand, the requirements of the cultivator in the matter of clothing, manure, implements, etc., are not taken into account and the prices of agricultural products are not controlled and operated upon in favour of the agriculturists. The rise or fall in the price of agricultural products should be in consonance with the rise or fall in the price of other products. There should not be much disparity between the two. (The Temporary Chairman sounded the gong.)

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri D. Dasarathan): Sixty more Members want to take part in this debate. I would like each hon. Member to take only five minutes.

*SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR: நான் இந்த மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குச் சப்ளை செய்த ஆயில் என்ஜின், மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் ஆகியவற்றுக்கு ஐந்து தவணைகளில் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஐந்து தவணைகளில் பணம் கொடுப்பது சிரமமாக இருப்பதாகவும், பத்து தவணைகளில் கொடுக்கும்படி உத்திரவு போடவேண்டுமென்று நாங்கள் மகஜர் கொடுத்தோம். ஆனால் அது நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆகவே இனிமேல் பம்பு செட்டுகள், ஆயில் என்ஜின்கள் முதலியவை சப்ளை செய்யும்போதாவது பத்து தவணைகளில் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அனுசூலமாக இருக்குமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வியாபாரிகள் அமோனியம் சல்பேட் மூட்டைகளை எடை போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். எடை போடாமல் அவர்கள் கொடுக்கிற மூட்டைகளை எடுத்து வந்து எடை போட்டால் பத்து முதல், இருபது ராத்தலுக்கு மேல் குறைகிறது. அவர்கள் மூட்டையைப் பிரித்து முன்பே எடுத்துவிடுகிறார்கள். இதையும் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

விவசாயிகளுடைய மகசூலும் கால்நடைகளும் எதிர்பாராத நஷ்டப்
களுக்குப்பட்டு சில சமயம் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுவருகிறது.
ஆகவே சிரப் இன்ஷூரன்ஸ் ஆக்ட், லேவ்ஸ்டாக் இன்ஷூரன்ஸ் ஆக்ட்
முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்தால் உதவியாக இருக்கும்.

மேழிச் செல்வத்தில் எலும்புத் தூள்களை செய்வதற்கான வழி எழுதப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒவ்வொரு விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களும் ஆங்காங்கே இந்த எலும்புத் தூள்களை பரிட்சார்த்தமாக விவசாயிகளுக்குச் செய்து காட்டினால் அது நல்ல அணுகுலத்தைத் தரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு ஆயில் என்ஜின்களை அலமப்பதற்கு சில சமயம் சிமிண்டு கிடைக்காமல் போகிறது. விவசாயிகளுக்கு சிமிண்டு கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கமர்ஷியல் கிராப் ஆக்ட் என்று இருக்கிறது. மணிலா, பருத்தி, எள்ளு முதலியவைகளை மார்க்கெட் செய்வதற்காக இது பல ஜில்லாக்களில் நடைபெற்றுவருகிறது. நான் என்ன யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், கமர்ஷியல் கிராப் ஆக்ட் என்று இல்லாமல் அக்கிரிகல்சரஸ் ப்ராடிஸ் மார்க்டிங் ஆக்ட் என்பதாக விவசாயப் பொருள்கள் எல்லா வற்றுக்கும் இதனை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு எல்லாம் மார்க்கெட் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

மேலும் டீசல் எண்ணெய்க்குத் தற்போது வரி போட உத்தேசித்திருக்கிறோம். டீசல் எண்ணெயை விவசாயிகள் தான் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரில் விவசாயிகளுக்கு இந்த எண்ணெய் வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பது போல், இந்த ராஜ்ய வரியிலிருந்தும் விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரம் சப்ளை செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு 30 சத விநிதம் அதிகம் பணம் வசலிக்கும் உத்தேசம் கூடாது. அம்மாதிரி செய்வது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தை அளிக்கும். இதை கைவிட வேண்டும். ஆங்காங்கே பல ஏரிகளின் மதகுகள் எல்லாம் ரிப்பேர் செய்யப்படாததால் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. குளங்கள், ஏரிகள், மதகுகள் முதலியவற்றை சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் மராமத்து செய்ய வேண்டியவாய் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[illegible]

അർ, നമ്മുടെ നാടിൽ കോഴി വളർത്തൽ ഒരു പ്രധാന തൊഴിലാണ്. സൂചകമാണ് അധികവും ഇതിൽ നാല്പതും കാണിക്കുന്നത് അടുത്തകാലത്തു കോളറവിടിച്ച എത്രയോ കോഴികൾ ചത്തൊടുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഫലസ്വപ്പും വലിയതോതിൽ കോഴി രോഗം പടർന്നുപിടിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ നിവാരണത്തിനു ഒരു പരിപാടി ഗവണ്മെന്റ് ആരംഭിക്കേണ്ടതാണ്.

സർ, കന്നുകാലികൾ ധാരാളമുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ് എന്റെ നാടായ എടപ്പാൾ. കൂടാതെ വഞ്ചി വലിക്കാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന ധാരാളം കന്നുകാലികൾ അവിടെയുണ്ട്. പലപ്പോഴും വന്ദിച്ചതോതിൽ രോഗം പിടിപെട്ട ഇവ കന്നുകാലികൾ നശിച്ചുപോകുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അവിടെ ഒരു മൃഗചികിത്സാ ആസ്ത്രീ തുറക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാനാണ്, ഞാൻ ഒരു കട്ട് രോഷൻ അയച്ചിട്ടുള്ളത്. അക്കാര്യത്തിൽ ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാകാൻ ഗവണ്മെൻറ് മുന്നോട്ടുവരണമെന്നു അനവേക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷികളിൽവെച്ചു നല്ല ഓടാലും കിട്ടുന്ന ഒരു കൃഷിയാണ് പാകിയണക്കി. ഇത് പാകിയണക്കിയുടെ കാലമാണ്. പക്ഷെ പുവിൽക്കരൻ എല്ലാം ഉരുകിപ്പോകുന്ന കാര്യമാണ് ഇന്നു എങ്ങോകംതന്നെ. മാത്രമല്ല, മരുഭൂമി ഉണങ്ങുന്നതായും കാണുന്നു. ഇതിനെത്തന്നെ കാരണമെന്നു അന്വേഷിച്ചു ഒരു പരിശോധനയ്ക്കുമാർഗ്ഗം ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

(Deputy Speaker in the Chair.)

മിൻപിടിപ്പിക്കുകയുടെ കാര്യം സംബന്ധിച്ച് ഇനി എനിക്ക് ചിലതു പറയാൻ
ഇല്ല. കൗസൽക്കോഴു മുതൽ പോട്ടെക്കുറിച്ചുവരെ കെൽതിക്കുറ്റു ധാരാളമുള്ള ഒരു
വ്യക്തിയാണ് മുഖവർ. അവരുടെ സ്ഥിതി ആരോചിച്ചാൽ വളരെ കഷ്ടമാണ്. അവ

[illegible]

ഇന്നു ചില ഹിന്ദി സൂട്ടുകൾ നിലവിലുണ്ട്. പക്ഷെ വർത്തമാനം മാത്രമേ അവിടത്തെ കട്ടികൾക്കു ഉപയോക്താക്കൾക്കുള്ളൂ. എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള കഞ്ഞി കൊടുത്തു സാധൂകളായ അവരെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

12-16
p. 111.

* SRI O. CHENGAM PILLAI ; கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, பொன்னேரி தாலுக்காவில் ஒரு குசதலை ஆறு வருகிறது. அதன் இருகரைகளும் ரொம்ப மோசமாய் இருக்கின்றன. அதன் இரு கரைகளும் ரிப்பேர் செய்யப்படவேண்டும். அந்த ஆற்றில் சிமாவரத் அணைக் கட்டப்பட்டு அதனால் அந்தக் கிராமம் பயனடைகிறது. 1954-55-ம் வருஷம் கோணி மூட்டைக் கட்டி இரண்டடி உயரம் போட்டு இரண்டு வருஷமாக 600 ஏக்கரா சாகுபடியாகிறது. அதனால் அந்த அணையை இரண்டடி உயரம் கல்லிலால் தூக்கிக் கட்டி கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக மெயின் கால் ஒன்று அந்த ஆற்றில் போகிறது. அந்த மெயின்காலில் மிஞ்சுர், நந்தியாக்கம், அத்திப்பட்டு, வல்லூர் ஆகிய இந்த நாலு கிராமமும் பாசன வசதி அடைகிறது. இதனால் ஏழாயிரம் ஏக்கரா பயிர் செய்யப்படுகிறது. அடுத்தபடியாக நாலாவது மைலில் பொன்னேரி தாலுகா, விச்சூர் கிராமம், மதுராநாபாளையம் அருகில் ஒரு புது அணை ஒன்று கட்ட வேண்டும். இப்பொழுது சமிதார் இருக்கும்பொழுது மண் அணைக் கட்டி நமரை பயிர் செய்து வந்தார்கள். அந்த அணை வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. அதனால் விவசாயிகள் நமரை பயிர் செய்யப்படவில்லை. இப்பொழுது கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அந்த அணையை உடனடியாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக பொன்னேரி தாலுக்காவில் ஐமீன் கிராமங்களில் ஏரி தாங்கல், ஆழ்கட்டு, குளம் முதலியன ரிப்பேரில்லாமல் தரைமட்டமாய் இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்க வேண்டும். பொன்னேரி தாலுக்கா சத்தியவேடு பிரி்காவில் காம்பாக்கம், வத்தலாவரங்களில் மலை தரிசு. இங்கே காரிகள் அதிகமாக இருக்கிறது. இதை ஏழை மக்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சம் விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இதை அரசாங்கத்தார் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே ! விவசாயத்தை நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்காக வேண்டி இந்தாண்டு திட்டங்களை யெல்லாம் போட்டு கவான்மெண்டார் பல நல்ல காரியங்களை செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நினைத்தப்படி பல இடங்களில் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்பது சபைமுன் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. பலயிடங்களில் சாகுபடி செய்யத்தக்க நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. இது சர்க்காருக்குத் தெரிவது இல்லை. ஆனால் ஜனநெருக்கமான இடங்களில் நிலம் உழுபவர்களுக்கும், நிலம் உரியவர்களுக்கும் இடையே பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தகராறைப் போக்க ஒரே ஒரு வழி நிலம் இல்லாவதர்களுக்கு பாலலாகக் கிடக்கும் நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

உழுபவர்கள் ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. திருச்சிராப்பள்ளி தாலுக்காவிலும், கரூர் தாலுக்காவிலும் இம்மாதிரி உழவர்கள், உழுது வருகிறார்கள். இது மிகவும் தவறான காரியம்.

மாகும். இப்படிப்பட்ட நிலம் இல்லாத உழவர்களைப் பற்றிய பிரச்சினைகளை தீர்க்க கவர்ன்மெண்டார் ஒரு முக்கிய காரியம் செய்யவேண்டும். மலை அடி வாரங்களில், நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன, இன்னும் சில ஊர்களில், உழவு செய்யப்படாத நிலங்கள் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு இந்த நிலங்களின் பக்கத்தில் ஒரு உழவர் காலனி கட்டிக் கொடுத்து, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 10 ஏக்கர் வீதம் கொடுத்து அங்கு உழுது பயிர் செய்யும்படி தூண்ட வேண்டும். அவர்களுக்கு அங்கு கிணறு வெட்டவும், pumpset கள் வைக்கவும், தாராளமாக பணம் கொடுக்கவேண்டும். தண்ணீர் இறைத்து அந்நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய மலிவாக மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டும். இதற்காக கொடுக்கப்படும் பணத்தை 20 ஆண்டுகளில் செலுத்த அவகாசம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வித ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுத்தால், நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் கண்டிப்பாக அங்கே குடியேற ஆசைப்படுவார்கள், என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னையிலிருந்து, திருச்சிக்கு ரயிலில் போகும்போது பார்த்தால், மலை அடிவாரங்களில் ஏராளமான உழவு செய்யப்படாத நிலங்களும் காடுகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்நிலங்களை தக்க வளமுள்ள நிலங்களாக சீர்திருத்தி, சிறிய சிறிய காலனிகள், கிராமங்கள் ஏற்படுத்தினால், நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் அங்கேபோய் குடியேற விரும்புவார்கள், அதன்பின் இந்த நிலமில்லாத விவாசாயிகளுடைய போராட்டங்கள், தொல்லைகள் எல்லாம் சர்க்காருக்கு இருக்காது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார், விவசாயிகளுக்கு கிணறுகளை வெட்ட, பண் உதவி, இரண்டு, மூன்று, ஐந்து ஆண்டு தவணையில் திருப்பிக்கொடுக்க நிபந்தனை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். அப் பண உதவியைக்கொண்டு விவசாயிகள் கிணறுகளை வெட்டுகிறார்கள். ஆனால், தொடர்ந்தாற்போலும், மழை இல்லாத காரணத்தால் அக்கிணறுகளில் தண்ணீர் இன்றி, விவசாயத்தை செய்யமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, சர்க்காருக்கு திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை தவணையின்படி திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவ்வுதவிப் பண கடன்களை எல்லாம், 20 ஆண்டுகளில் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டிய கடன்களாக, மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், எந்தெந்த விவசாயிகளுக்கு pumpsset தேவைப்படுகிறதோ, அவர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் pumpsset-கள் சப்ளை செய்யவேண்டும்.

கிராமங்களில் விவசாயிகள் தொன்றுதொட்டு, தங்களாலியன்ற பாடுபட்டு, அங்கிருக்கும் நிலங்களை வளப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் காடுகள் ஓரமாக உள்ள நிலங்களை இன்றும் போய்ப் பார்த்தால், அங்கு ஏராளமான சிறு சிறு கற்கள், இருப்பதைக் தாணலாம். அக்கற்களை எல்லாம் நீக்கி, அந்நிலங்களில் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய, அவர்களுக்கு புல்லோசர்கள் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர, விவசாயிகளினுடைய கிணறுகளை மேலும் வெட்டித் தோண்டவும், ஆழப்படுத்தி அதிக் தண்ணீர் காணவும் மின்சார, drill வைத்து வேலை செய்ய உதவி செய்யவேண்டுமென்றும், தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம் நாட்டிலே மழையல்லே, எவ்வாறு விவசாயம் செய்வதென்ற பிரச்சனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏதாவது கொஞ்சம் மழை பெய்தாலும், அம் மழைத் தண்ணீரை தேக்கிவைத்து விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த ஆங்காங்கு குளங்கள் கிடையாது. குடியானவர்கள் நீண்ட காலமாக, மழை தண்ணீரை தேக்கிவைக்க ஒவ்வொரு ரெவினியூ கிராமத்திலும் குளம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு ரெவினியூ கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு குளம் ஏற்படுத்தி, மழை தண்ணீர் வீணாகப் போகாமல் தேக்கிவைத்து, விவசாயத்திற்கு உபயோகமுள்ளதாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri N. Rathina Gounder] [14th March 1956]

தற்போது, மற்ற விவசாயங்களைக் காட்டிலும், பழ தோட்ட விவசாயம் ரொம்ப லாபகரமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. கரூரிலுள்ள ஒரு விவசாயி அதிகக் கடன்பட்டு, தன்னிடத்திலுள்ள நிலங்களை அக்கடனுக்கு #0 செய்துவிட்டு, தன்னிடத்தில் மிச்சமாக இருந்த ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில், எலுமிச்சம் தோட்டம் எழுப்பி, பாடுபட்டதின்மூலமாக நல்ல வருவாய் கிடைத்து, இப்போது அந்த விவசாயி முன்போல் நல்ல ஒரு நிலச்சுவான் தாரமாக மாறி இருக்கிறார் என்பதைக் கண்டிருக்கிறோம். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு, தங்கள் நிலத்தில், திராட்சை, சாத்துக்குடி, எலுமிச்சம், மாதூளை போன்ற பழத் தோட்டங்கள் உண்டாகும்படி பிரசாரம் செய்து, அதற்கான நல்ல உற்சாகம் ஊட்டும்படியான காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-25
p.m.

*Sri P. G. KARUTHIRUMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். நம் விவசாய மந்திரி இந்த இலாகாவின் பொறுப்புகளை ஏற்றதுமுதல் இதுவரை, பல நல்ல காரியங்களை செய்ததுடன் கூட, இந்த இலாகா, மிகவும் சுறுசுறுப்பாக நடக்கவும், அதிகமாக வளர்ச்சியடைவதற்கான காரியங்களை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை பார்த்தும்போது, கனம் மந்திரியார் அவர்களை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

நம் மாகாணத்திலுள்ள விவசாய இலாகாவின் ஆராய்ச்சி பண்ணைகள் ஒரு சிறந்த வகையில் இயங்கி, மற்ற மாகாணங்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லப் பெருமைப்படுகிறேன். கோவை சர்க்கார் விவசாய ஆராய்ச்சி பண்ணையில், நல்ல சிறந்த கரும்பு வகைகளை பயிரிட்டு வளர்த்து, விவசாயிகள் அவ்வித உயர்ந்த ரக, கரும்புகளை நட்டு அதிக லாபமடையும்படியானதற்கு வேண்டிய வழி வகைகள் செய்திருக்கிறார்கள். மற்றும் நல்ல விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நல்ல தரமுள்ள விதைகளை கண்டுபிடித்து, அவ்விதமான விதைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களுடைய விவசாயம், நல்ல வளம் உள்ளதாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வித ஆராய்ச்சி பண்ணைகளுக்கு எவ்வளவு செலவானாலும், சர்க்கார் அதை பொருட்படுத்தாமல் சிறந்த ரக விதைகளையே, விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கிறார்கள். இவ்வித சகாயங்கள் எல்லா இடங்களிலுமுள்ள விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி செய்ய, இந்த ராஜ்யத்தில் சுமார் 25 பிரைமரி நர்சரி சென்டர்கள் இவ்வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப் போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், அவருடைய வரவு செலவுதிட்ட பிரசங்கத்தில் கூறி இருக்கிறார்கள். அதை நான் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன்.

தற்போது ரயத்துகளுக்கு விவசாய இலாகாவால், விதைகள் விநியோகிக்கும் முறை, ஒரு நல்ல முறையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளின், ரயத்து seed farm லிருந்து நல்ல விதைகளை வாங்கிக்கொண்டு போவதில்லை. உயர்ந்த ரக விதைகள்தான் சர்க்கார் அங்கு விநியோகிக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்காக, மறுபடியும் விவசாயிகள் திருப்பி விதைகளை அந்த seed farm-க்கு கொடுக்கும்போது நல்ல ரக விதைகளைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்து, பாதுகாத்து, விதைகள், விதைக்கப்படுவதற்கு லாயக்குள்ளதா என்று கவனித்து நல்ல ரக விதைகளை seed farm விவசாயிகள் திருப்பி அந்த இலாகாவிற்கு கொடுப்பதில்லை. இதனால் சர்க்காருக்கும், விவசாயிகளிடம் ஒரு கெட்ட பெயர்தான் ஏற்படுகிறது. இந்த seed farm-ல் உள்ளவர்கள் விவசாயிகள் திருப்பி, வாங்கின விதைகளுக்காக, தாங்கள் பயிர் செய்து அருவடை செய்த விதைகளைக் கொடுக்கும்போது விவசாய இலாக்காவிலுள்ள நன்றாக கவனித்துப் பார்த்து வாங்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத் தொழிலின் தற்போதைய நிலைமையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது விவசாயத் தொழிலானது, மக்களுக்கு கவர்ச்சிகரம் இல்லாத தொழிலாகத் தான் இருக்கிறது. யுத்தத்திற்கு முன்னால், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய செலவுகிறதும் பணமும், இப்போது அதே விவசாயத் திற்கு செய்யப்படும் செலவையும் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்து, அதில் உற்பத்தியாகும் பொருளுக்கு முன்பு கிடைத்த லாபம், இப்போது கிடைக்கும் லாபம் இவைகளையும் கணக்குப்போட்டு பார்க்கும்போது ரொம்ப வருந்தத்தக்க நிலைமையில்தான் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. 1939-ம் வருஷத்தில் ஒரு ஏக்கர் நெல் சாகுபடிக்கு 40 ரூபாய் செலவாகும். அதில் விளையும் நெல்லை விற்பனை 150 ரூபாய் வரும். ஆனால் உற்பத்திச் செலவு தற்போது 5 மடங்கு முதல் 6 மடங்காகிவிட்டது. இப்போது இருக்கும் நிலையில் ஒரு ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி செய்ய 200 ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் அதில் விளையும் நெல்லை விற்பனை 300 ரூபாய்கூட வருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. யுத்தத்திற்குப்பிறகு உற்பத்திச் செலவுக்குத் தகுந்தாற்போல் விவசாயிகளுக்கு தங்கள் விவசாயத்தால் லாபம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் மக்கள் அந்த நெல்லுக்குக் கொடுக்கும் விலை மாதிரிம குறையவில்லை. உற்பத்தியாளர் நெல் விற்கும் விலையையும், மக்கள் நெல் வாங்கும் விலையையும் பார்த்தால் ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக இருக்கிறது. அங்கே நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆனால் அதில் வரும் லாபமெல்லாம் மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நடுவில் வரும் வியாபாரிகளுக்கும், மில்காரர்களுக்கும், பேர்கிறது. வெளியே நெல் விற்கப்படும் விலைக்கும் விவசாயிகளிடம், வியாபாரிகள் வாங்கும் விலைக்கும், ஏராளமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த விலையிலுள்ள மிகப் பெரிய வித்தியாசத்தைப் போக்க சர்க்கார் உடனடியாக ஒது திட்டம் தீட்டி, மக்கள் தானியங்களை வாங்கும் விலையில் முக்கால்பங்காவது விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும்படியான காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

14th March 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

சாயத் தொழிலானது, மக்களுக்கு கவர்ச்சிகரம் இல்லாத தொழிலாகத் தான் இருக்கிறது. யுத்தத்திற்கு முன்னால், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய செலவுகிறதும் பணமும், இப்போது அதே விவசாயத் திற்கு செய்யப்படும் செலவையும் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்து, அதில் உற்பத்தியாகும் பொருளுக்கு முன்பு கிடைத்த லாபம், இப்போது கிடைக்கும் லாபம் இவைகளையும் கணக்குப்போட்டு பார்க்கும்போது ரொம்ப வருந்தத்தக்க நிலைமையில்தான் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. 1939-ம் வருஷத்தில் ஒரு ஏக்கர் நெல் சாகுபடிக்கு 40 ரூபாய் செலவாகும். அதில் விளையும் நெல்லை விற்பனை 150 ரூபாய் வரும். ஆனால் உற்பத்திச் செலவு தற்போது 5 மடங்கு முதல் 6 மடங்காகிவிட்டது. இப்போது இருக்கும் நிலையில் ஒரு ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி செய்ய 200 ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் அதில் விளையும் நெல்லை விற்பனை 300 ரூபாய்கூட வருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. யுத்தத்திற்குப்பிறகு உற்பத்திச் செலவுக்குத் தகுந்தாற்போல் விவசாயிகளுக்கு தங்கள் விவசாயத்தால் லாபம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் மக்கள் அந்த நெல்லுக்குக் கொடுக்கும் விலை மாதிரிம குறையவில்லை. உற்பத்தியாளர் நெல் விற்கும் விலையையும், மக்கள் நெல் வாங்கும் விலையையும் பார்த்தால் ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக இருக்கிறது. அங்கே நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆனால் அதில் வரும் லாபமெல்லாம் மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நடுவில் வரும் வியாபாரிகளுக்கும், மில்காரர்களுக்கும், பேர்கிறது. வெளியே நெல் விற்கப்படும் விலைக்கும் விவசாயிகளிடம், வியாபாரிகள் வாங்கும் விலைக்கும், ஏராளமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த விலையிலுள்ள மிகப் பெரிய வித்தியாசத்தைப் போக்க சர்க்கார் உடனடியாக ஒது திட்டம் தீட்டி, மக்கள் தானியங்களை வாங்கும் விலையில் முக்கால்பங்காவது விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும்படியான காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய சர்க்காரின் விவசாய உதவி மந்திரி அவர்கள், நான் பல தடவைகளில் சட்டசபையில் சொல்லி இருப்பதுபோல், இப்போது சொல்லி இருக்கிறார்கள். சர்க்காரே, விவசாயத்திற்கு ஆகும்படியான செலவை நிர்ணயிக்கவேண்டும். விவசாயப் பொருள்களின் மார்க்கட் விலை குறையும்போது, சர்க்காரே அந்த விவசாய பொருள்களை வாங்கி, பகிரங்க மார்க்கட்டில் அப்பொருள்களுக்கு விலை ஏறும்போது, சர்க்கார் அப்பொருள்களை வாங்கின விலைக்கே விற்பனை மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இது விஷயமாக ஒன்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் உற்பத்திச் செலவை கணக்கிட்டு நிர்ணயிக்கும் போது நல்ல முறையில் நிர்ணயித்து, அதற்குத் தகுந்தபடி அப்பொருள்களுக்கு விலை கொடுக்கவேண்டுமென்பதே எனது கோரிக்கையாகும்.

உணவு கன்ட்ரோல் காலத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருள்களின் விலை அவ்வளவு நியாயமானது அல்ல. அதே சமயத்தில் விவசாய ஆராய்ச்சி பண்ணையில் experiment செய்து கணக்குப்போட்டு இருப்பதைப் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்வதற்கு தற்போது செய்யப்படும் செலவானது, முன்பு செய்த செலவைவிட ஐந்து பங்கு ஆகிறதென்று கணக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் யோசித்து, விவசாயம் செய்வது லாபகரமாக இருக்கும்படியாக சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் ஏராளமான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு ஆசை கொள்ளுவார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு, விவசாயிகளுக்கு நல்ல வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் எவ்வளவோ சர்க்கார் செய்திருந்தும் விவசாய பொருள்களுக்கு சரியான லாபகரமான விலை கிடைக்காததால் மக்கள் இந்த விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட தயங்குகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக இந்த விவசாய இலாகாவை சாதாரணமாக நாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், இந்த விவசாயத் தொழிலில் நாட்டி

[Sri P. G. Karuthiruman] [14th March 1956]

ஆனால் ஜனத் தொகையில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேருக்குமேல் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இதனால் தான் விவசாயிகள் நாட்டினுடைய முதுகெலும்பு என்று விஷயமறிந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆகவே இந்த விவசாய இலாகாவானது நிதி இலாகாவுடன் சேர்ந்திருந்தால் நாட்டுக்கு முதுகெலும்பாகவுள்ள விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மானியத்தை ஒதுக்கிவைக்க சௌகரியமாக இருக்கும். விவசாயிகளினுடைய அபிவிருத்திக்காக வேண்டிய பண உதவி முதலியவைகளை சர்க்கார் தாராளமாக செய்யமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மீன் வளர்ப்புகளை இந்த மானியத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவானி சாகர் போன்ற இடங்களிலெல்லாம் மீன்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆனால் அந்த மீன்கள் அந்த இடத்திலே இருக்கும் கிராம மக்களுக்கு பயன்படாமல் 60, 70 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள பட்டினங்களிலுள்ளவர்களுக்கு தான் எடுத்துக் கொண்டு போய் விற்கப்படுகின்றன. ஆகவே எந்த இடத்திலே மீன்களை வளர்க்கின்றனார்களோ அங்கே இருக்கும்படியான கிராம மக்களுக்கு மார்க்கட் ஏற்படுத்தி விற்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இந்த பட்டினத்திலே சிலில் அசிஸ்டென்ட் சர்ஜன்களுக்கும், வெட்டரினரி டாக்டர்களுக்கும் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறது. ஆனால் எப்படி அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்களென்றால் அவர்களுடைய Basic pay-யிலே உயர்வு கிடையாது. 10, 15 வருஷங்களுக்கு பிறகு அதிகமாக ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே அநேகமாக கால்நடை இலாகாவிலே இருக்கும்படியான டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்கு வர மாட்டார்கள். எனவே Basic pay-யிலே ஆரம்பத்திலேயிருந்து சம்பள விகிதத்தை உடனடியாக அதிகப்படுத்தினால் சவுகரியமாக இருக்கும். இப்பொழுது போட்டிருக்கும்படியான திட்டத்தாலே கிராமத்திலே போய் வேலை செய்யும்படியான வசதி செய்து கொடுத்தால் தான் கால்நடை டாக்டர்கள் கிராமத்திலே போய் யோக்கியமாக வேலை செய்வதற்கு சவுகரியமாயிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் கால்நடை இலாகாவிற்கு 60 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கி பால் பண்ணைகளையெல்லாம் அதிகமான இடங்களிலே ஏற்படுத்த வேண்டும். நாட்டுப் பசுக்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மானியம் கொடுத்து குறைந்த செலவிலே அதிகமான பால் உற்பத்திசெய்வதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் சவுகரியமாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

* Sri O. VENKATASUBBA REDDI: Mr. Deputy Speaker, Sir, இந்த மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். 1945-ம் வருஷம் வரையில் ஒரு விவசாயி பயிர் செய்தால் தனக்கு இவ்வளவு yield கிடைக்கிறது என்ற நிச்சயம் இருந்தது. ஆனால் 1947-ம் வருஷம் முதல் 1952-ம் வருஷம் வரையில் 5 வருஷம் தொடர்ச்சியாக கேஷம் ஏற்பட்டு விட்டது. அதனால் ஒன்றுமே கிடைக்காமல் போய்விட்டது. பிறகு 1952-ம் வருஷம் முதல் வருஷந்தோறும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மழை அதிகம் பெய்ய ஆரம்பித்தது. இவ்வருஷம் நல்ல மழை பெய்தது. ஆனால் ஒவ்வொரு வருஷமும் பயிர்களுக்கு சில புது வியாதிகள் வந்து விட்டன. இப்பொழுது பயிர் செய்தால் உடனே வியாதி வந்து விடுகிறது. அவ்வியாதிகளில் முக்கியமானது “ஸ்டம்போரர்” (stem borer) அந்த வியாதிக்கு இரண்டு முறை மருந்து போட்டால்தான் குணம் ஆகிறது. இப்பொழுது அந்த மருந்து Burma Shell Oil Company-ல் “எண்டிரின்” (Endrin) என்கிற மருந்து விற்கப்படுகிறது. அதன் விலை ஒரு காலனுக்கு ரூ. 80 வரையில் இருக்கிறது. அந்த மருந்தை வாங்கிக் கொண்டு போனால் விவசாயிகளுக்கு “spray” செய்வதற்கு “sprayer” கிடைப்பதில்லை. ஒரு தாலுக்காவிற்கு ஒரு sprayer-தான் சப்ளை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அது பற்றவில்லை. ஆகையால் 50 கிராமங்களுக்கு ஒரு “sprayer” வீதம் ஒரு தாலுக்காவிற்கு 10 sprayer-களாகத்

[14th March 1956] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

சப்ளை செய்ய வேண்டும். மற்றும், இந்த “எண்டிரின்” என்ற மருந்தை ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் வருஷம் பூராவிற்கும் குறைந்தது பாதி விலையிலாவது விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படியான வசதியை செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* Sri K. V. RAMASAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! தோழர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நம் முடைய நாடு விவசாய நாடு. நூற்றுக்கு 80 பேர் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் நம்பி வாழக்கூடிய இத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டியது அவசியம். குறிப்பாக நிலத்தின் தரம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. வருஷா வருஷம் அப்படி தரம் குறைந்து கொண்டு வருகிற நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமானால் நிலத்தை செழுமைப்படுத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் சர்க்கார் எடுத்தாக வேண்டும். அதற்காக குறைந்த விலையில் ஏராளமாக எருக்களை விநியோகம் செய்வதற்கான சகல முயற்சிகளையும் சர்க்கார் செய்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு (Green manure seeds) செல்பேனியா, பில்லி-பசலி போன்றவைகளை சர்க்கார் விநியோகம் செய்து வருகிறது. ஆனால் இவை போதுமான அளவில் நடைபெறவில்லை. இன்னும் ஏராளமான எருக்களை வாங்கி விற்பனை செய்வதற்கு துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். பசுந்தான் உரத்தை உற்பத்தி செய்து அவற்றை விநியோகிக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் கொல்லிமலை இருக்கிறது. அங்கே பசுந்தான் உரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் ஏராளம்! ஆகவே பசுந்தான் உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ள இடங்களிலெல்லாம் அவ்வுரத்தை உற்பத்தி செய்து குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்தால் ஏழை எளிய விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்திற்கு வாங்கி உபயோகப்படுத்த முடியும்.

அடுத்தபடியாக அம்மோனியம் ஸல்பேட், சூப்பர் பாஸ்பேட் போன்ற fertiliser-களைல்லாம் விநியோகிக்கப் படுகின்றன. பல இடங்களில் கோவாப்பேரடிவ் சொஸைடிகள் மூலமும், இன்னும் பல இடங்களில் தனி நபர்கள் (private dealers) மூலமாகவும் விநியோகிக்கப்படுகிறது. தனி நபர்கள் பலவித ஜன விரோத செயல்களில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். எனவே! இவற்றை இனிமேல் கோவாப்பேரடிவ் சொஸைடியின் மூலந்தான் விநியோகிக்க வேண்டும் என்றும், தனி நபர்கள் கையில் இந்த பொறுப்பை ஒப்படைக்கக் கூடாது என்றும் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது புதிய சாகுபடி முறையை சர்க்கார் கையாண்டு வருகிறது. இவற்றைப் பற்றி பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு தெரியாது. ஆகவே புதிய சாகுபடி முறையைப் பற்றி விவசாயிகளுக்கு தீவிரமான பிரசாரம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். விவசாயிகளில் பெரும் பகுதி எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். அவர்கள் பழைய முறையிலேயே தான் விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே இன்றைக்கு புதிய முறையில் உற்பத்தி செய்வதற்கான புதிய உணர்வை விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அப்பொழுது தான் அவர்கள் புதிய முறையில் சாகுபடி செய்ய முன் வருவார்கள். ஆகவே இதற்காக சர்க்கார் தீவிரமாக பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைச் செல்லும் விவசாயத்திற்கு ஜீவநாடியாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எல்லா விதமான வேலைகளுக்கும் இன்றியமையாதது கால்நடைகள். ஆகவே இதை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். விவசாயிகள் இன்று கடனாளிகளாக இருப்பதற்குக் காரணம் கால்நடைகளின் விலை அதிகமாக இருப்பது தான். விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படக்கூடிய மாடு

12-35
p.m.

[Sri K. V. Ramasami] [14th March 1956]

களின் விலையை சொல்லவே வேண்டாம். அது மாடுகளின் விலையாக இல்லை. யானை விலை, குதிரை விலையாக இருக்கிறது. இதற்காக கான் நடைப் பண்ணைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். பழைய கோட்டையிலே கால்நடைப் பண்ணை இருக்கிறது. சர்க்காரும் அதற்கு மான்யம் தருகிறது. அங்கே மாடுகள் இருக்கின்றன. அது நம் ராஜ்யத்திற்கு ஒரு பெருமையை அளிக்கிறது. ஆனால், அவற்றின் விலை இருக்கிறதே அதை எழுதி கொம்பிலேயே கட்டி விடுகிறார்கள். அதைப் பார்ப்பதற்கே பயமாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) அதை நாம் போய் வாங்க முடிவதில்லை. திரும்பி வரவேண்டிய நிலைதான் ஏற்படுகிறது. அந்த மாடுகள் கண் காட்சி சாலைகளில் தான் இருக்க முடியுமே தவிர சாதாரண விவசாயிகளின் காடுகளிலே காண முடியாது. எனவே ஏராளமான கால்நடைப் பண்ணைகளை அபிவிருத்தி செய்து குறைந்த விலையில் மாடுகளை வாங்குவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாட்டுத் தீவனத்திற்கு எங்கள் ஜில்லாவிலே கடுமையான பஞ்சம் இருக்கிறது. மனிதர்களுக்கு சாப்பாட்டு பஞ்சம் ஏற்பட்டால்கூட அவர்கள் டியோ, காயியோ குடித்துவிட்டு சரி செய்து கொள்வார்கள். ஆனால் மாடு எந்த டியைக் குடிக்கும். சோளத்தட்டை பிசுவு இன்றைக்கு விசுவநாதர் 3-க்கு விற்கிறது. ஒன்றரை மடங்கு விலை ஏறி இருக்கிறது. அதே மாதிரி வைக்கோல் விலையும், பருத்திக்கொட்டை, புண்ணாக்கு இவைகளின் விலையும் ஏறி இருக்கிறது. இதற்கு காரணமே புரியவில்லை. ஆகவே மாட்டித் தீவனத்தை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மேய்ச்சல் தரையை உண்டாக்க வேண்டும். இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய புறம் போக்கு நிலங்களிலோ, மற்ற நிலங்களிலோ மேய்ச்சல் தரையை ஏற்படுத்தி கால்நடைகளின் தீவனத்திற்கு வசை செய்ய வேண்டும்.

எங்களுடைய தாலுகாவில் 3 வருஷ காலமாக வெற்றிலை நோய் தீராத வியாதியாக இருக்கிறது. அதைத் தீர்ப்பதற்காக விவசாய இலாகாவில் பல முயற்சிகளை எடுத்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வியாதி இன்னும் தீராதபாடினாலே, வியாதி கடுமையாகிக்கொண்டு வருகிறது. மயில்துத்தம் சேர்ந்த மருந்தை அடிக்கச் சொன்னார்கள். போர்டோ மிக்ஸர் அடிக்கச் சொன்னார்கள். பல பேர் அடித்தும் பார்த்தார்கள். சிலர் மருந்தை அடிக்கவில்லை. ஆனால் அதனால் வியாதியை தடுப்பதற்கு முடியவில்லை. ஆகவே இன்னும் இதை ஆராய்ச்சி செய்து இந்த வியாதியை ஒழிக்க வேண்டும். கோயம்பத்தூர், சேலம், திருச்சி ஜில்லாக்களில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த வெற்றிலையைத் தான் நம்பி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தொழிலை அழிவிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்கிறேன். தலைச்சேரியில், விவசாய இலாகாவில், ஸ்ரீ ஸெல்பெடோ மெண்டிஸா என்ற ஒரு குமாஸ்தா டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். டிஸ்ட்ரிஸானவுடன் அவர் சர்க்காருக்கு அப்பீல் போட்டார்; 7-6-1955 அன்று அவர் அப்பீல் போட்டார். அவர் போட்ட அப்பீல் கடிதத்திற்கு சர்க்கார் எந்த விதமான பதிலும் இன்றுவரை மிலும் அனுப்பவில்லை. அவர் டிஸ்ட்ரிஸ பண்ணப்பட்டது நீதியா அல்லது அநீதியா என்பதற்குள் நான் புகுவில்லை. ஆனால் அவர் போட்ட அப்பீலுக்கு டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை என்று தான் சொல்கிறேன். ஆகையால் இதைப்பற்றியும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-42 * SRI K. PARTHASARATHY: Mr. Deputy Speaker, Sir,
P.m. first of all I wish to congratulate the Government on the excellent work done by them and for the very many beneficial measures promised for the next year and the next five years. This success is

14th March 1956] [Sri K. Parthasarathy]

due in no small measure to the energetic action of our Hon. Minister and to his intimate knowledge of the conditions obtaining in the rural areas. Further, from the Budget papers we find that very many schemes are to be inaugurated from this year and to be spread over in the next five years. This is rendered possible because of grants and loans from the Central Government to an appreciable extent. We hope that the loans and grants from the Centre will be available soon and we will be able to push through the schemes mentioned in the Budget papers.

During the discussion, I was surprised that an hon. Member should have suggested that we should restrict sugarcane cultivation and expansion of sugar industry should be put an end to. I was more surprised when the hon. Member Sri Rangaswamy Reddiar supported that view. We in this House have been complaining that there are not many heavy industries situated in South India and we have been complaining that very many industries of a heavy type are all concentrated in North India. Now sugar is a very good industry and it is found that there is very good scope for the expansion of sugar industry in this part of the country. Recently, I had an opportunity of studying a paper written by our State Sugarcane Specialist, Sri Parthasarathy—and he has said that there is very good scope for the improvement of sugarcane in our area and we could get very good tonnage from our parts on account of the very good soil conditions, irrigation facilities and other cultural practices obtaining in this part of the country. I am sure the Government will not relax any effort for the increase of sugarcane cultivation and for the expansion of sugar industry. The argument that any expansion of the industry or extension of area under cultivation of sugarcane in this part will hamper our efforts to increase production of rice will not, I submit, hold good. Even if 10 more factories are added to the already existing factories, the diversion of land for sugarcane cultivation in this respect will be only of the order of 10 or 15 thousand acres. This will not be even 0.2 per cent of the area under paddy cultivation in our State. Therefore my submission is that we should not relax our efforts for increasing the area under cultivation of sugarcane in our State.

We are glad to find that a very liberal provision is made in the Budget for improving sugarcane cultivation; we are also glad that even schemes for improving gur, that is jaggery, for providing facilities for marketing and storage are being pursued. I hope that in the scheme relating to sugarcane development sufficient attention will be paid to my constituency. For, my constituency, Kallakurichi taluk has an extent of more than 3,000 acres under sugarcane cultivation for over 30 years and especially for the past 10 or 15 years, not less than 5,000 acres have been under sugarcane cultivation.

From the statement made by the Hon. Minister in the House to-day, we are glad to find that the Government propose to have demonstration plots in every village in our State. I was feeling

[Sri K. Parthasarathy] [14th March 1956]

sorry that in spite of a number of fieldmen and maistries who have been propagating improved cultivation methods, our village farmers have not felt attracted to the improved methods advocated by the agricultural department. Now, the opening of demonstration plots in every village will certainly open the eyes of every agriculturist and they will certainly be able to take an intelligent interest in the activities of the department. So, I fully support that enterprise and I wish that the Government will see that this scheme is worked out successfully.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI K. PARTHASARATHY: One more thing and that is with reference to seed farms. The Government have schemes for opening a good number of seed farms spread over the entire State and it is found that we are going to have 65 seed farms during the next year and I hope it will turn out to be a very good venture. I hope that we will be able to have at least two farms in Kallakurichi taluk which is an extensive taluk and where the ryots are backward. I hope the Government will not grudge providing at least two farms in that area.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is over.

12-47 p.m. SRI C. PONNAMBALA GOUNDER: நான் இப்போது இந்த அரசாங்கத்தாரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் விவசாய மானியத்தை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். நமது நாடு விவசாயிகள் அதிகமாக அடங்கிய நாடு. அரசாங்கத்தார் விவசாயத்தில் கையாளவேண்டிய நல்ல முறைகளைப்பற்றியெல்லாம் நன்றாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களிடத்தில் விவசாயத்தோடு ஒட்டிய கால்நடை அபிவிருத்தி இலாகாவும் இருப்பது மிகவும் சிறந்தது. அதே மாதிரி கூட்டுறவு இலாகாவும் கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களிடத்தில் இருந்தால் விவசாயம் நன்றாக அபிவிருத்தியடைவதற்கு ஒரு நல்ல மార్கம் இருக்கும்.

இப்போது நமது நாட்டில் விவசாய மக்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு தகுந்த விலை கிடைப்பதில்லை. விவசாயத் தொழிலோ சாதாரணமாகக் கட்டுப்படியாகாத தொழில். உழைவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது என்று சொல்வார்கள். அப்படித் தான் இன்றைக்கு விவசாயத் தொழில் நமது நாட்டில் இருக்கிறது. யாராவது புதிய தொழிலில் பிரவேசிக்க விரும்பினால் அவர்கள் ஒரு நாளும் விவசாயத் தொழிலைக் கைக்கொள்ள மாட்டார்கள். பரம்பரையாகவே விவசாயத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் தான் அந்தத் தொழிலில் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் விவசாயம் லாபகரமான தொழில் அல்ல. அதனால் தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் “வாயில்லாப் பூச்சி”களாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. என்றைக்கு தான் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு விவசாய விலை கூட முடியுமோ அன்றைக்குத் தான் விவசாயம் செழித்தோங்கும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு வியாபாரிகள் விலை நிர்ணயிக்கும் நிலை நீடிக்கும்வரையிலும் விவசாயம் முன்னேறாது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு சர்க்கார் நியாயமாக விலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். இந்தக் காரியத்தை அரசாங்கத்தார் முக்கியமாகச் செய்யவேண்டும். இல்லையேல், விவசாயத் தொழிலே இந்த நாட்டில் அழிந்துபோய்விடும்.

நம் ராஜ்யத்தில் புஞ்செய் நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று முன்பு பேசியவர்கள் கூறினார்கள். குறிப்பாகத் திருச்சி ஜில்லாவிலே ஜமீன் பிரதேசங்களில் ஏராளமான புஞ்செய் நிலங்கள் இருக்கின்றன.

14th March 1956] [Sri C. Ponnambala Gounder]

திருச்சி தஞ்சாவூரையொட்டி இருப்பதால் அங்கே நஞ்சை நிலங்கள் அதிகம் என்று பலர் சொல்கிறார்கள். உண்மையில் அப்படியல்ல. கருநாடகக் கிழக்கே ஏதோ இரண்டு, மூன்று மைல் விஸ்திரணத்திற்குத் தான் காவேரி பாய்கிறது. அந்த இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களிலெல்லாம் புஞ்சை நிலங்கள் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர், சேலம், வட ஆற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களில் தான் புஞ்சை நிலங்கள் அதிகம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் திருச்சி ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் புஞ்சைப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. இந்த இடங்களில் கால்நடைகள் வளருவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, திருச்சி ஜில்லாவில் மணப்பாளையில் வருஷாவருஷம் நிறைய ஆடு, மாடுகள் மூன்று, நான்கு லக்ஷம் விற்பனையாகின்றன. அப்படிப்பட்ட பிரதேசத்தில் கால்நடைப் பண்ணை இல்லை. முன்பு சில வருஷங்களில் கோயம்புத்தூரிலுள்ள காங்கேயம் பண்ணைகளிலிருந்து கால்நடைகளை வாங்கிக்கொண்டு வந்து மணப்பாளையில் விற்பனை செய்தார்கள். இப்போது அதுவும் இல்லை. மணப்பாளை போன்ற இடங்களில் கால்நடைப் பண்ணைகளை வைக்கவேண்டும்.

கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதென்றால் எருமைகளையும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். இப்போது எருமைப் பால் தான் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. எருமைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு இப்போது பண்ணைகள் எங்கும் இல்லை. ஆகவே எருமைகளையும் சென்னை அரசாங்கத்தார் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு கால்நடைகளோடு கோழிகளும் மிகவும் அவசியம். ஆகவே கோழி வளர்ப்புப் பண்ணைகளும் வேண்டும். இப்போது சர்க்கார் கோழிகளை அபிவிருத்தி செய்து வருகிறார்கள். இருந்தாலும், இன்னும் ஏராளமான பணம் செலவழித்து கோழிகளை நிறைய அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனம் விவசாயத்தை ஓட்டியதாகும். சிறு நீர்ப்பாசனங்களான கிராமங்களிலிருக்கக் கூடிய குளங்கள் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. அவைகளில் வர வர மண் அதிகமாகி வருகிறது. அதனால் தண்ணீர் குறைந்து வருகிறது. மேலும் மழை குறைந்தால் குளங்களும் சிறு நீர்ப்பாசனங்களும் காய்ந்து அதன் காரணமாக சாகுபடி குறைகிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுத்து அரசாங்கத்தார் பாசனவசதி செய்துதரவேண்டும். காட்டு ஆறு ஓடும் தண்ணீரில் எவ்வளவு தண்ணீரைத் தேக்க முடியுமோ அவ்வளவு தண்ணீரைத் தேக்குவதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். ஏரிகளில் தண்ணீர் மட்டத்தை உயர்த்துவதற்கும் வசதி செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் மிகவும் அவசியம். திருச்சி ஜில்லாவில் இது விஷயமாக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் இருப்பதால் விவசாயம் அங்கே செழிப்பாக நடக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை அவசியம் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவில் உள்ளவர்களும் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளைச் சென்று பார்ப்பதற்கு வசதிகள் இருக்கவேண்டும்.

மேலும் விவசாய அபிவிருத்தி சம்பந்தமான விஷயங்களை கிராமத்திலுள்ள படித்தறியாத மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காக அவர்களுக்கு அது சம்பந்தமான சினிமாப் படங்களைக்காட்டவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையும். அப்படிச் செய்யாமல் ஏதோ துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாக அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினால் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சிநுப்பள்ளி ஜில்லாவில் தென்கரை என்ற ஒரு வாய்க்காலும் அதைத் தொடர்ந்து ஜயகொண்டான் என்ற ஒரு வாய்க்காலும் இருக்கின்றன. இவைகளுக்குத் தண்ணீர் விடும் விஷயத்தில் ஒரு

[Sri C. Ponnambala Gounder] [14th March 1956]

தகராறு இருக்கிறது. ஐயகொண்டான் வாய்க்கால்காரர்கள் மே மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி வரை வாய்க்கால் திறக்கப் பட்டு தண்ணீர் விடப்படவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் தென் கரை வாய்க்கால்காரர்கள் ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி வரை தண்ணீர் விடப்படவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். இதில்

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

12.54
p.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish only to speak a few words about the Government's policy or lack of it. As in other matters, in the field of agriculture also the Government have no planned policy. It will be interesting to note how many times the phrase 'Socialistic pattern' is uttered by Hon. Ministers before the Budget debate closes. They think that without any planned policy, Socialistic pattern will come of its own accord, if some projects or isolated schemes are executed here and there. We have the instance of sage Valmiki who began uttering "Mara, mara" which ultimately ended in "Ram, Ram". Similarly, the Government think that by uttering the *mantra* of Socialistic pattern, ultimately they will convert themselves into socialism. Sir, I ask, is the agricultural policy of our Government one which will take us towards Socialistic pattern or structure. I submit that in a socialistic society goods are produced more for consumption than for marketing and competition. It is admitted on all hands that the extent of land available is limited. Therefore, it must be the Government's policy to see how best this land can be utilized. For this, there must be a system of crop planning which the Government have not thought of. There has been considerable argument as to whether paddy should be cultivated or sugarcane should be cultivated or plantain should be grown or other fruit-bearing trees should be grown. I submit that the whole thing must be viewed as a comprehensive whole to see how best the land could be utilized for achieving the ideal of a Welfare State. Now, what do we find? Everything is left to private enterprise. There is close competition between commercial crops and food crops and the Government have not thought it fit either to encourage or to hold the balance between the two by adopting any price support either in the one sector or in the other sector. Though Hon. Ministers are complacent that agricultural commodities have not gone below the critical level of prices, still the price level is far from satisfactory. Prices of agricultural commodities must have some relation to other products also. In other words, there must be some parity between agricultural prices in general and the prices of other industrial products which agriculturists and people as a whole consume. Not only there should be parity between agricultural products and industrial products but there should be parity between the various agricultural commodities also. Unless that is done—the Government may do something here and something there—they cannot achieve the object of Socialist society

[14th March 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

or remove the inequalities, but, as has been pointed out, there will be only accentuation of the existing inequalities in wealth and in income.

In the Agricultural Department there is considerable wastage particularly with reference to its workshop. If I remember correctly, there is a workshop run by the Industries Department and almost the same articles are produced in the agricultural workshop with the result that there is wastage in both. The Hon. Minister has stated that there has been considerable improvement in the matter of providing seeds, manure, etc., to the cultivators. Speaker after speaker has referred to the fact that these things do not reach the villagers. Only in a few places in taluks these articles are stored and people have to go a long way to get them. Very often they are not available for the season and for the crops for which they are intended. In this connection, I wish to point out that whereas in Tamil districts a taluk means generally between 1½ to 2 lakhs of people, in Malabar it means between 5 to 7 lakhs of people. We have got in nine taluks about 47 lakhs of people and in one taluk we have got about 7½ lakhs of people. Therefore, unless the Government see that good seeds and manure are supplied to the villagers in their own village, the villagers will not derive real benefit. But the Government have always shirked their responsibility and have entrusted the distribution business for reasons of difficulties of State trading to some organization or other. I request the Government to look into the matter and see that the villagers get the benefits of the scheme.

* SRI V. GOVINDASAMI NAIDU: கனம் உதவி சபாநாயகர் 1 p.m.
அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது விவசாய இலாகாவிலே சுமார் 400 பண்ணைகள் ஆங்காங்கு விதையைத் தயாரிப்பதற்கு அமைக்கப் போகின்றார்கள் என்று கூறும்போது அது போற்றத்தக்க விஷயம். அதிலே ஐம்பது பண்ணைகளை இந்த வருஷத்திலே அமைக்கப் போவதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஐம்பது பண்ணைகளை இந்த வருஷத்தில் அமைக்கப் போவது சம்மந்தமாக நான் என்னுடைய யோசனையொன்றை மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சில பண்ணைகளில் பத்து ஏக்கரா நிலமாவது ஒதுக்கப்படவேண்டும். அதில் விவசாய பொருள்களை விளைவிப்பதற்கு என்ன செலவாகிறது என்பதைக் கணக்கிடவேண்டும். எந்த அளவு தானியம் அதில் விளைகின்றது என்பதையும் கணக்கிடவேண்டும். இம்மாதிரி திட்டவட்டமாக ஒரு கணக்கை விவசாய இலாகாவின் தயாரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தப் பண்ணைகளை அமைக்கும்போது அவைகள் தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் அமைக்கப்படக்கூடாது. தண்ணீர் வசதியுள்ள நல்ல இடத்திலே பண்ணைகளை அமைத்து, அவைகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து, அதன் மூலமாக வேண்டிய அளவுக்கு நாம் நல்ல பொறுக்கு விதைகளைப் பெருக்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

பயிர்களுக்குப் பூச்சி வருவதைத் தடுப்பதற்கு நான்கு இடங்களிலே மருந்துகளை "ஸ்டோர்" செய்து வைக்கிறார்கள் எந்தெந்த இடத்திலே பயிர்களுக்குப் பூச்சி விழுந்திருக்கின்றனவோ அங்கு தேவைப்பட்ட மருந்தை அனுப்பி, பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களுக்கு மருந்து அடிக்க வேண்டிய வசதி செய்யப்படுகின்றேன் என்று சர்க்கார் அறிக்கையிலே இருக்கிறது.

[Sri V. Govindasami Naidu] [14th March 1956]

இவ்வளவு பெரிய மாகாணத்தில் நான்கு இடங்களில் மட்டும் பூச்சியைக் கொல்லும் மருந்துகளை வைத்திருந்தால் அது போதுமா என்பதையும் மந்திரி அவர்கள் யோசிக்கவேண்டும். ஒரு தாலுகா தலைமையிடத்திலே பூச்சியைக் கொல்லும் மருந்து வைத்தும், அந்தத் தாலுகாவிலுள்ள பயிர்களுக்கு மருந்தை அடித்துக்கொண்டு வந்தும், இப்பொழுது பூச்சித் தொந்தரவைச் சமாளிக்கக்கூடிய அளவில் இல்லை. இந்த வருஷத்திலே கூட பாதி விலைக்கு பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தார்கள். காரணம் என்னவென்றால் பூச்சி அதிகமாக இருப்பதுதான். இதற்கு நான் சொல்வது என்னவென்றால், எந்த விவசாயியாக இருந்தாலும் பயிர்களுக்குப் பூச்சி வருவது என்பதில் வித்தியாசம் இருக்கமுடியாது. பெரிய விவசாயியாக இருந்தாலும், சிறிய விவசாயியாக இருந்தாலும், பயிர்களுக்குப் பூச்சி வருவது என்பது ஒரே மாதிரியாகத்தான் வரும். அதில் ஒன்றும் வித்தியாசம் இருக்கப் போவதில்லை. ஆகவே, சர்க்காரே முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு எங்கெங்கு பயிர்கள் பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவைகளுக்கு மருந்து தெளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு கிராமத்தில் பயிர்களுக்கு பூச்சி வந்துவிட்டதென்றால், பூச்சி வந்த பயிர்களுக்கு மட்டும் மருந்து அடித்தால் போதாது. சுற்றுப்புறமுள்ள ஒரு மைல் வட்டாரத்திற்கும் மருந்து தெளிக்கவேண்டும். ஏனென்றால், ஒரு தளைக்கு பூச்சி வந்தால் அதோடு பூச்சி பரவாமல் நின்றுவிடாது. பக்கத்தில் உள்ள பயிர்களுக்குப் பரவி மேலும் மேலும் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு விடும். ஆகவே, ஒரு சதுர மைல் வட்டாரத்திற்குப் பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பூச்சி எல்லா இடங்களுக்கும் பரவாமல் தடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஒரு ஏக்கராவது இவ்வளவு ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்ற நிபந்தனையை வேண்டுமானாலும் வைக்கலாம். செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் மட்டும் பணத்தைச் செலவு செய்து பூச்சி மருந்தை வாங்கி பயிர்களுக்கு அடித்தாலும், பண வசதி இல்லாத ஏழை விவசாயி தன்னுடைய பயிர்களுக்கு பூச்சி மருந்து அடிக்காமலிருந்தால், மருந்து அடிக்கப்பட்ட கழனிகளிலுள்ள பயிர்களும் மறுபடியும் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். ஆகவே, பூச்சி விழுந்த எல்லாப் பயிர்களும் மருந்து அடிக்கப்பட்டு காப்பாற்றப்படவேண்டும். சர்க்காரே இது விஷயத்தில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு பூச்சி விழுந்த எல்லாப் பயிர்களுக்கும் தாங்களே மருந்து தெளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அது தவிர, எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும் போது மின்சார சப்ளையம், பம்பு செட்டுகளும் ஆங்காங்கே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மின்சாரம் எல்லா இடத்திலும் சப்ளை ஆகிறது. ஆனால், பம்பு செட்டு கிடைத்தால் கம்பி கிடைக்கவில்லை, கம்பி கிடைத்தால் பைப் கிடைக்கவில்லை என்ற தொந்தரவு இருந்துவருகிறது. ஆகையால், சர்க்கார் உடனடியாக மேல்நாட்டிலிருந்தாவது, வேறு எங்கிருந்தாவது சாமான்களை இறக்குமதி செய்தாவது விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்து, பணத்தைப் பல தவணைகளில் வாங்கிக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சமீப காலத்தில் இரண்டு மூன்று கிராமத்திலே மின்சார சப்ளை ஆய்விட்டது. மூன்று மாதத்திற்கும் மின்சாரத்தை உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளவில்லையென்றால் “மினிமம்” சார்ஜ் வசூலிக்கப்பட்டு விடும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பட்டணத்திற்கு வந்து பணத்தைச் செலவு செய்தாலும் பம்பு செட்டு கிடைக்காமல் திரும்பிப் போகிறார்கள். இது விஷயத்தை சர்க்காருக்கும் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆனால் என்ன தெரிவித்தாலும் காரியம் நடக்கவில்லை. சென்னை அரசாங்கத்திற்கு “இறக்குமதி லைசன்ஸ்” வழங்கும் அதிகாரம் இல்லாததால் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து “பர்மிஷன்” வேண்டியிருக்கிறது போலும். சென்னை அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு பம்பு

14th March 1956] [Sri V. Govindasami Naidu]

செட்டுகளை சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பை அளித்த உதவி சபாநாயகர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI C. KANDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயம், கால்நடை சம்பந்தமாக நான் சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயம் இலாகாவுக்குத் தலைவராக விவசாயப் பிரச்சினைகள் பற்றிய விஷயங்களில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கக்கூடிய ஒருவர் இருப்பதுதான் பொருத்தமானது, என்று நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்தச் சபையில் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், விவசாயத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்றவர் விவசாய இலாகா டைரக்டராக இல்லாமலிருக்கும் முறை தொடர்ந்திருப்பது சரியல்ல. ஒரு இலாகாவை நிர்வகிக்கவேண்டுமானால் அந்த இலாகாவின் தன்மைகள் பூராவையும் உணர்ந்து, அதற்காக விசேஷ படிப்பு படித்தவர்கள் தலைவராக இருக்கவேண்டும். விவசாயத் துறையில் விசேஷ படிப்பு உள்ளவரும், விவசாயப் பிரச்சினைகளை நன்கு அறிந்தவரும் ஆகிய ஒருவர் தலைவராக நியமிக்கப்படுவாரானால் விவசாய இலாகா நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று மீண்டும் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயமும் கால்நடை அபிவிருத்தியும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன. நாட்டில் 70 முதல் 80 சத விசத மக்கள் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டியது அவசியம். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமானால் விவசாய இலாகாவும் கால்நடை அபிவிருத்தி இலாகாவும் எந்த அளவுக்கு விரிவாக்கப்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு விரிவாக்கப்படவேண்டும். அப்படி விரிவாக்கப்பட்டால்தான் ஜனங்களுக்குச் சரிவர நன்மை கிடைக்க முடியும். பயிற்சி பெற்றவர்களைத் தயாரிப்பதற்கு இன்றிருக்கக்கூடிய விவசாயக் கல்லூரிகளும், கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரிகளும் போதாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பல “ஆர்ட்ஸ்” கல்லூரிகள் வைக்கப் படுமபோது, விவசாயம், கால்நடை வைத்தியம் சம்பந்தமான கல்லூரிகள் இரண்டே இரண்டை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய வேலைகளை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், இது எம்மாதிரி போதும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எங்கெங்கு விவசாயப் பண்ணைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் விவசாயக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக, ஆடுதுறை விவசாயப் பண்ணையில் ஏற்கனவே பலவிதமான வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. அந்த இடத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தினால் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கும், அதை சுற்றியிருக்கும் இதர பகுதியிலிருந்து வரும் மாணவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். அங்கு ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதென்பது கடினமான காரியம் அல்ல. அதிக செலவாகக்கூடியதும் அல்ல. அம்மாதிரி வசதியுள்ள இடங்களில் விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவது மிகவும் தேவையானது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். விவசாயக் கல்லூரிகளையும், கால்நடைக் கல்லூரிகளையும் ஏற்கனவே பண்ணைகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும், வசதிகள் உள்ள இடங்களிலும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய இலாகா சம்பந்தமாகப் பேசும்போது பசுந்தான் உரம், ரசாயன உரம், வழங்குவது இன்னும் நவீன முறையில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய வழிகளைக் கண்டுபிடித்து விவசாயிகளுக்குச் சொல்லி கொடுப்பது ஆகியவைகளுக்குத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலமாக விரிவான அளவு சாகுபடி அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறது என்பதையும் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri C. Kandasamy]

[14th March 1956]

ஆனால் எந்த அளவுக்கு குறைந்த பட்சம் நிலம் படைத்தவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட பசுந்தால் உரம் கிடைத்திருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி குறைந்த நிலம் படைத்தவர்கள் அந்த சலுகையை எந்த அளவு அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் படைத்தவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் போயிருக்கிறதே தவிர கீழ்த்தட்டிலுள்ளவர்களுக்கு அவைகள் போயிருப்பதாகவே இல்லை. ஆனால் புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் ஏதோ செலவு செய்திருப்பதாகத்தான் இருக்கிறது. அந்தப் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு எல்லோருக்கும் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. நிலப் பிரபுக்களுக்குத்தான் டிபார்ட்மெண்ட் வசதி செய்துகொண்டு வருகிறதே தவிர கீழ்த்தட்டிலுள்ளவர்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் சலுகையும் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த முறையில் அந்த டிபார்ட்மெண்ட் இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இப்படி அது நடந்துகொள்ளக்கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

இப்பொழுது உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு விதத்தில் அதை ஒப்புக்கொண்டாலும் விவசாயிகள் செளகரியம் அடையும் அளவில் உற்பத்தியாகி இருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எல்லா ஜனங்களுக்கும் விஸ்தாரமாக அந்த உற்பத்தி பெருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதனால் தேசத்தில் எந்த அளவில் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். டிபார்ட்மெண்டை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றால் அது ஜனங்களுக்கு செளகரியம் அளிக்கும் அளவில் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். பிரசாரத்தின் மூலமாக சகல விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்க வேண்டும்.

பசுந்தான் உரம் கொடுப்பதில் கூட பணக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதேயொழிய சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு அது கிடைப்பதாகவே இல்லை. பணக்காரருக்குப் கொடுப்பதால் அவனுடைய நிலத்தில் விளையும் வெள்ளாமை நன்றாக இருக்கிறது. பக்கத்தில் ஏழை விவசாயிக்கு அதாவது பசுந்தான் கொடுக்கப்படாத விவசாயி வெள்ளாமைமயிட்டதற்கு இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருப்பது நன்றாக தெரியும். பணக்காரருக்கு இரட்டிப்பு மடங்கு விவசாயமாகி இருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டு புள்ளி விவரம் கொடுக்கக் கூடாது. அதனால் நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் விவசாயிகளுக்கு பசுந்தான் சாகுபடிக்குமுன் கடனாகக் கொடுத்துவிட்டு வரியை வசூல் செய்வதுபோல் அவர்களிடமிருந்து உரத்திற்குக் கொடுத்த பணத்தை அறுவடையில் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அந்த விதத்தில் விவசாயிகளுக்கு காலா காலத்தில் பசுந்தான் உரத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பம்பு செட்டுகள், டிராக்டர்கள் முதலிய நவீன முறை சாதனங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகள் சரியானபடி விவசாயிகளுக்குப் போகவில்லை. உத்யோகஸ்தர்கள் ஏதோ தவறுதலான முறையில் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. விவசாயிகளும் வசதி பெறக் கூடிய அளவில் அவைகளை சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசித்து அதைச் செய்து ஆக வேண்டும். அப்படி வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பலன் ஏற்படும்.

அதிக நேரம் பேசுவதற்கு இடம் இல்லாததால் குறிப்பாக ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் உம்பளச்சேரி கான்கள் என்ற ஒரு வகை மாடு இருக்கிறது. அது வேறு எந்த ஜில்லாவிலும் வளர்ச்சி அடையாது. தஞ்சை ஜில்லாவில்தான்

14th March 1956]

[Sri C. Kandasamy]

அது நன்றாக வளர்ச்சி அடையும். அங்கு இருக்கக்கூடிய சேற்றில் அந்த ஒரு வகை மாடுதான் நன்றாக உழுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். மற்றவைகளைக் கொண்டு வந்து அங்குள்ள சேற்றில் உழ முடியாது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். இதைப்பற்றி பல பட்ஜெட் விவாதத்தில் சொல்லியும் இதுவரை அதை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்த பகுதியிலேயே சுமார் பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது. அந்த நிலங்களை எடுத்து புல் வளர்ச்சிக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். புல் வளர்ச்சிக்கு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு அந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கு வேண்டிய புல்களை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கமே சில ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து அங்கேயே ஒரு பண்ணையை அங்கு அமைத்து உம்பளச்சேரி கான்கள் அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு வேண்டிய கான்கள் மாடுகளை அங்கு உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. VELU : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த மான் யத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற 1955-56-ம் வருஷத்தில் டிராக்டர்கள், மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் இவைகளுக்கு என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட பணத்தை விட 1956-57-ம் வருஷத்திற்குக் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு இப்பொழுது ஜில்லா விவசாய ஆபீசில் கிடைக்கின்றன. டிராக்டர்களை அதிகப்படியான வாடகைக்கு கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் குறைந்த வாடகைக்கு அவைகளை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அத்துடன் டிராக்டர்கள் வேலைக்கு எந்த மணியிலிருந்து உபயோகிக்கப்படுகிறதோ அந்த மணியிலிருந்துதான் வாடகையை கணக்கு செய்ய வேண்டுமெயல்லாமல் எப்போது அதை ஜில்லா ஆபீசிலிருந்து அனுப்பி ஓர்கனோ அதிலிருந்து கணக்கிடக்கூடாது. பல இடங்களில் பல டிராக்டர்களைக் கேட்டிருந்தும் அவைகள் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. கவனிக்கப்படாமலும் இருந்துவிடுகின்றன.

விவசாயக் கல்வி சம்பந்தமாக அதாவது (Refresher course in Agriculture) சர்க்கார் விவசாயக் கல்லூரியில் 17 வயதிலிருந்து 21 வயதுள்ள வாலிபர்களுக்கு விவசாயத்தில் பயிற்சியளித்துவருகிறார்கள். அவ்விதமான பயிற்சி கோயம்புத்தூர் விவசாயக் கல்லூரியில் கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி பயிற்சியளிப்பதற்கு மாணவர்கள் பொறுக்கும்போது செல்வாக்குள்ளவர்களுக்கும் பணம் படைத்தவர்களுக்கும் தான் அந்தக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கிறதே தவிர விவசாயத்தில் பூராவாகவும் ஈடுபட்டுள்ள விவசாய மக்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு இடம் கிடைப்பது மிகவும் கடினமாகவிருக்கிறது. அதனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுடைய பிள்ளைகள் பயனடைய பயிற்சி அளிக்க இடம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அப்படி இல்லாமல் விவசாயிகளுடைய பிள்ளைகளிடமும் அந்தக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொண்டு பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் அது போற்றக்கூடியதாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடன் வசதியைப்பற்றி அநேகம் மெம்பர்கள் பேசிவிட்டார்கள். கடன் வசதி பெறுவதில் அதிகப்படியான தொல்லைகள் இருந்துவருகின்றன. 100 ரூபாய் கடன் வாங்கவேண்டும் என்றால் அதற்கு விவசாயி ரூ. 25 அல்லது 30 செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் விவசாயி “கடன் வேண்டும்” என்று கேட்டவுடன் அவனுக்குக் கடன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமெனவேதோடு கடன் பெறுவதற்கு இப்பொழுது இருக்கும் சட்ட திட்டங்களை கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொடுத்தாவது கடன் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Velu]

[14th March 1956]

பலர் கால்நடை அபிவிருத்தியைப்பற்றி சொன்னார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் கந்தசாமி அவர்கள் உம்பளச்சேரி காளை இனத்தைப்பற்றி பேசினார். நீண்ட காலமாகவே இதைப்பற்றி பேசப்பட்டு வருவதோடு ஜில்லா கமிட்டிகளிலும் பேசப்பட்டு வருகின்றது. அந்த உம்பளச்சேரி மாடுகளை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யவும், அவைகளை வளர்க்கவும் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சென்ற புது வருஷப் பிறப்பில் குழைந்தைகளுக்கு பால் இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. பசுக்களை நல்ல அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் எப்போதும் பால் இலவசமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்வதாகவும் அப்பொழுது வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது அது நின்று விட்டது. நல்ல பசுக்களை வாங்கி அவைகளை விருத்தி செய்வதோடு எல்லா ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசமாக பால் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது நாட்டில் மீன் வளர்ப்பை விருத்தி செய்து மீன் எண்ணெயையும் இலவசமாக ஏழை குழந்தைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காவேரிப்பட்டினத்திலுள்ள மீனவர்கள் பள்ளியை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைய சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதோடு அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சொசைட்டிகளை அமைத்துக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பண உதவிகளையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1-16 * THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy
p.m. Speaker, Sir, the hon. Members who participated in this debate have only pleaded for the expansion of the various services relating to these various departments in which the people are vitally interested. I am indeed very thankful to the hon. Members for their constructive and helpful suggestions and I may at once assure them that Government will certainly look into the various suggestions and proposals made by the hon. Members by way of expanding and extending the services that are being rendered by the Department of Agriculture, Fisheries and Veterinary.

Sir, the hon. the Leader of the Praja Socialist Party could only talk about the absence of policies and the programme of the Government. I can understand that the Leader of the Praja Socialist Party should claim as his exclusive monopoly the socialistic pattern. He would not permit any other person even to talk about it. In the same way, he could not understand that whatever Government would do could go to the benefit of the people at large. He was particularly referring to the question of parity of prices. He made a suggestion about crop control. Whatever the hon. Member might be thinking about the absence of policies and programme in the Government's actions, there is a policy, there is a definite programme which hon. members could easily understand. But I do not think that crop control is a feasible proposition. When the agriculturists were subjected to so many controls a few years ago, they had been praying for the day when all these controls would be removed. Crop control would not be liked even by the agriculturists, particularly the poorer agriculturists. But we do seek to regulate the crops. We do want agriculture to develop all round. We do want the ryots to take to cultivation of various crops. It is only then that agriculture will pay to some extent. I would like to point

[14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

out to the hon. Member who pleaded for parity of prices that more than the cultivators and producers, the people who have to purchase these food products for their daily requirements are much larger in number. They cannot pay prices beyond a certain limit and the lower the prices, the greater is the benefit to the vast number of agriculturists. Land is limited and the population is growing. There are vast numbers of people who have to purchase rice from the market and it is to their interest that the prices should be kept at a certain level. Anyhow, the Government are following the price support policy. It is not as if prices should be raised to the level of those of other industrial products. But a certain minimum price is fixed and if the price of paddy tends to go below that, then the Government step in, purchase the grain and thus help the agriculturists from suffering any serious loss or breakdown.

SRI M. NARAYANA KURUP : Are there not more consumers depending on industrial products than those who depend upon agricultural products? Then, why is it that the Government allow the prices of manufactured products to go so high?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : All people do not necessarily rely on industrial products. Everyone wants either rice or cholam or cumbu or ragi. That is the difference between industrial products and agricultural products.

Sir, several hon. Members referred to the cultivation of sugarcane and other commercial crops. As I have pointed out, unless the ryot is enabled and encouraged to grow various crops—food crops as well as commercial crops—he will not be able to carry on. Preventing the ryots from growing commercial crops and insisting on them to grow only paddy are not the way forwards in the general development of agriculture, which is related to the economic development of the country to which we look forward. So, apart from the deficit in sugar which this State is suffering from and apart from the need mentioned by certain hon. Members for developing the sugar industry as such in this State, agriculturists should be encouraged to grow paying crops like sugarcane along with paddy. The hon. Member pleaded for price parity. Several hon. Members referred to the fall in prices. Hon. Members speaking from this side of the House, Mr. Karuthiruman particularly, referred to this fall in prices and said that the cost of cultivation had not considerably gone down. The only solution is to step up production by enabling ryots to take to new methods of cultivation. This will to some extent help in meeting the fall in prices. Therefore, it is the policy of the Government that prices should be kept at a certain level in the interests of the large number of people who depend upon food crops and that, at the same time, the ryots must be enabled to see that agriculture pays itself and also benefits them by enabling them to adopt new methods of cultivation, not only in respect of food crops but also commercial crops like sugarcane.

[14th March 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP: Is low price an incentive to production?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Therefore, we advise the ryot to take to certain new methods of cultivation which may enable him to step up production by 10 to 15 per cent. It is possible to step up production even by 20 per cent but it can be done only gradually. This will to some extent meet the fall in prices. If the cultivator has 10 acres of land out of which he puts 2 acres under turmeric and 2 acres under sugarcane, he can make up the loss he may sustain by the fall in the price of paddy.

The hon. Member, Mr. Kandasami, made certain observations which I gladly welcome. He referred to the need for training more students in agriculture. But I do not agree that more pucca agricultural colleges have to be started for meeting this demand. I may tell the hon. Member—perhaps he is already aware of it—that a number of training centres, I mean, grama sevak training centres, attached to agricultural research stations have been started for the purpose of meeting these requirements under the National Extension Service Scheme. It is agriculture that is mainly taught in these institutions.

The hon. Member also referred to the need for the smaller ryots taking advantage of the new methods of cultivation. I would like to tell him what I have myself seen. Perhaps he is not aware of it. I went round a number of villages in his own taluk, Tiruturai-pundi, and I do remember in several villoges hundreds of people came to me—all petty ryots—and said that they had taken to the sowing of green manure seeds. I have seen in Tiruturai-pundi and Nagapattinam taluks several hundreds of villagers coming forward with enthusiasm to take part in the cultivation of green manure seeds. I have not seen in the course of my tours more than two or three bigger ryots among them. It is the smaller ryots who have appreciated the usefulness of these methods and who have taken to them.

Then, Sir, the hon. Member, who spoke first did so as an agriculturist. He made certain suggestions. He wanted the small ryots to be benefited under the loan scheme. So far as the Government are concerned, there is no distinction between small ryots and bigger ryots in the matter of granting loans. In the case of loans, there are necessarily certain conditions to be observed. The Government must have some security. At least, there must be some personal security and if it is not there, the ryot cannot avail himself of the loan facilities. Anyhow, the Government have been examining every now and then how they can extend these facilities to the poorer ryots who want loans.

The hon. Member referred also to the need for enabling the people in villages to have chicks easily so that they could run small poultry farms. The Government have taken up this scheme

14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

in a restricted way because it is not practicable to extent it at once throughout the State. They have taken up the work of distributing about 5,000 chicks to start with in the National Extension Service areas.

The hon. Member referred in appreciative terms to the 'muzhi chelvam' but complained that sometimes the subordinate officers were required to sell these issues to the people. Sir, officers are entrusted with the propaganda work and as a part of that they are asked to distribute these journals. This journal is priced and is a very valuable journal as was pointed out by the hon. Member. But I would like to suggest to hon. Members that if only non-officials like him will take up the task of popularising these valuable journals among the ryots, there will be no need for the officers of the Government to take up this distribution. The Government are anxious that this must go to the ryot, at least to the ryots who can afford to pay two to three annas and purchase it.

1-30
p.m.

SRI M. PALANIYANDI: மேழிச் செல்வம் என்பது ஓர் நல்ல புஸ்தகம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதைப்பற்றி மக்களிடம் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்றால் கூட அந்தப் புஸ்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. கிராம மக்களுக்கு வேண்டும் என்று கேட்டாலும் அவை கள் கிடைப்பதில்லை. இந்தக் குறையை தீர்த்துவிட்டால் நல்லது. எவ்வளவு புஸ்தகங்கள் வேண்டுமானாலும் வாங்க மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மேழிச் செல்வம் டெமாண்ட்ஸ்டிரேட்டரிடம் நிச்சயமாகக் கிடைக்கிறது. கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் அவர் வாங்கி கொடுப்பார். கிடைக்க வில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. புஸ்தகம் வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை மறுபடியும் அச்சடித்துக் கொடுக்கக்கூட தயாராக இருக்கிறோம். அப்படி அச்சடித்தும் அனுப்பலாம்.

Then, Sir, the hon. Member who followed the hon. Member who spoke first, spoke purely as an M.L.A. in the Opposition. I do not think, after listening to him, he had any practical knowledge of the agricultural practices in villages. He was saying that the small ryots did not get anything. At one stage he pleaded for the cultivation of sugarcane and at another stage he said sugarcane should not be cultivated because that would affect the availability of rice. Hon. Members are aware that we have passed over the crisis. We are now in a sound position. We have achieved self-sufficiency in the matter of food production. The fear of the ryots, even the poor ryots, has been that the price of paddy would fall more and more and that they would not be able to make both ends meet. So as was pointed out by another hon. Member if a few thousands of acres are brought under sugarcane, that is not at all going to affect the food required for the people in the State because in the other areas if people step up production that would be much more than what would be lost on account of conversion of these paddy fields into sugarcane fields.

I am so glad to see the keen interest evinced by the hon. Member from Tindivanam, Sri Venugopala Goundar in our Research

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

Stations. It is no doubt unfortunate that on account of the unexpected cyclone and whather conditions, the Farmer's Day this year could not be celebrated. But still I want the Farmer's Day to be celebrated everywhere as a great festival. I have seen with great satisfaction ryots taking very keen interest and participating in the celebration. I may assure the hon. Member that even the Tindivanam Farm will observe the Farmer's Day in quite a fitting manner. The same hon. Member referred to the unserviceable nature of the studbull provided in the South Arcot district. I have been told that these bulls which were entrusted to private care were not taken proper care of. Therefore they ceased to serve properly. But these very studbulls when taken over to the Orthanaad Farm in Tanjore district, these very bulls which were found to be unserviceable at Tindivanam and other places in South Arcot district, are serving well at Orthanaad.

Sir, the hon. Member Sri Kandasamy referred to the need for improving the 'Umblacheri' breed of cattle. It is a good breed. Probably he is aware that we have started a livestock farm in Orthanaad. The object of starting that farm is to improve the 'Umblacheri' breed of cattle.

SRI C. KANDASAMY: It should be started somewhere near Umblacheri.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not question the earnestness of the hon. Member. Of course there is a sense of local patriotism. We thought at Orthanaad there were facilities and therefore we started the farm there. I do appreciate the point sought to be made out by the hon. Member. We will see whether we can have a small centre in that particular area if Orthanaad is not considered to be part of Umblacheri area.

Sir, hon. Members referred to the need for more veterinary dispensaries and other aids. I would like to tell the hon. Members that we do look to contributions from the people both for recurring and non-recurring expenditure. I am glad to say people do come forward with their own contributions and veterinary dispensaries are springing up here and there. Apart from that Government within the limits of the Budget have been expanding the veterinary service to the extent finances permit. I do hope people would come forward to offer their contribution so that we can have more veterinary dispensaries.

Sir, the hon. Member from Karur Sri Ratna Goundar, referred to the need for reclaiming waste lands. We have done it in Athur to the extent possible. But there are certain waste lands which are hilly lands. It will be too costly to reclaim then. Wherever it is feasible Government do take up the work of reclaiming waste lands. It won't be sufficient if only the lands are reclaimed. There must be water and other facilities. Government have to look into

14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

all these things before they take up the question of reclaiming waste lands. I may assure the hon. Member that Government have been doing this wherever possible.

Sir, another hon. Member made a very useful suggestion, namely, the need for more fruit cultivation. Government are fully alive to that. They have been encouraging the raising of orchards. They have themselves been maintaining orchards. There is a proposal to start a fruit research station as I pointed out some time back. Government would also aid those coming forward to organize orchards with loan and other facilities.

Reference was made to the distribution of chemical manures. If it is to be exclusively entrusted to the co-operative societies, I have had representations that it should not be done. That is because politics do creep in in the co-operative societies. I do not refer to all co-operative societies and all co-operative central stores. But politics do creep in and I am not unaware of that. But some times it is exaggerated. At first we thought we can give the work of distribution to co-operative societies. There were objections to this. Therefore we had to do it partly through the co-operative societies and partly through private dealers. Instead of one dealer we are appointing three dealers chosen by the Collectors. There was a suggestion that there need not be any control at all and we can leave it free. But I would like to tell hon. Members that there is still shortage of ammonium sulphate and other chemical manures. The Sindri Factory is producing to the full but still it is not sufficient to meet all our requirements. Therefore the Government of India have to import from other countries to meet the shortage. When they pay higher prices all that is put into a pool and that is supplied for a pool price. Therefore Government have to take up the question of distribution instead of leaving it open.

Sir, the hon. Member from Namakkal, Sri Ramaswami, referred particularly to the betel vine disease. I may assure him that Government have been looking into it and Government found that application of bordeaux mixture did show some effect in controlling the disease. But as was pointed out by another hon. Member, if certain other ryots would not attend to it, then the ryot who attends to it is also affected. Government have been looking into the research side in this matter and I am sure that we shall take all possible steps to eradicate this disease from that area. Useful and practical suggesting were made about fodder and grazing facilities. As I pointed out the other day while speaking on the Forest Demand, my desire is that we should built the afforestation in the villages with the permission provision for grazing facilities. We are poor so far as grazing facilities are concerned. We will certainly look into this question. I hope that we shall be able to do something substantial by way of providing necessary grazing facilities. I am fully alive to the need for

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

making fodder to the cattle easily available. I do hope that the Agriculture Department will get not merely appreciation but more and more effective co-operation from the ryots and from hon. Members particularly so that this department will go ahead in enlarging the various services to the people as has been suggested by hon. Members. Thank you, Sir.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri S. Ramalingam withdrawing his cut motion?

SRI S. RAMALINGAM: In view of the satisfactory reply given by the Hon. Minister and the assurance he has given, viz., that the issues raised on the debate would be considered by Government, I withdraw my cut motion.

The cut motion, was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,28,81,300 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made

DEPUTY SPEAKER: I will now put Demand XXXVIII. There is no cut motion for it. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,25,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: I will now take up Demand No. XIX. Is the hon. Member Vadivelu withdrawing his cut-motion?

SRI S. VADIVELU: Yes, Sir.

The cut motion, was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 69,82,300 under Demand XIX—Veterinary.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 15th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Cyclone

Short Notice Starred Question.

* 43 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the advance of three months' salary has been sanctioned to those officials living in their own houses within the Cyclone-affected areas in Tiruchirappalli, Tanjore and Ramanathapuram districts;

(b) whether the loan help is of a general nature and whether it applies to officials occupying Government buildings as well;

(c) whether officials occupying Government quarters in Pudukkottai division of Tiruchirappalli district, including Police constables in the Reserved Armed Force have been denied the above salary advance; and

(d) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) No special instructions have been issued regarding the advance of pay to Government officials occupying Government buildings. All non-Gazetted Government servants who, in the sanctioning authority's opinion, have sustained some loss relative to their resources are eligible for the advance of pay.

(c) & (d) It is reported that advances for cyclone relief were not denied to those including Police constables who were eligible, as per orders of the Government. However, the Inspector-General of Police has been asked to send a detailed report in the matter.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, is the Hon. Minister aware that while the grant has not been made specific, still the loans have been withheld from a number of constables holding permanent posts with hundreds of rupees to their credit in their Provident Fund accounts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the question is whether they have sustained any loss due to the cyclone. It is only in those cases loans are advanced. If there are any cases where they have sustained losses and they do need these advances, certainly their requests would be granted.

[15th March 1956]

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, I am very glad to express the opinion of the public that the present Government are extending their sympathetic attitude towards Harijans here also. May I know from the Hon. Minister whether this Government will still extend their sympathetic attitude to the Harijans affected by the cyclone and treat 50 per cent of the amount given to them as free-grant?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have tried to help all poor people irrespective of caste, creed, or community.

Arrest of Muslim peasants in Kinaloor amsam

* 3416 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any reports regarding the arrest of 26 Muslim peasants in Kinaloor amsam near Balusseri, Kurumbranad taluk, North Malabar, on 27th August 1955 by the Inspector of Police, Badagara, in connexion with the eviction proceedings against them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not quite correct to say that 26 Muslim peasants were arrested on 27th August 1955. Actually seven persons only were arrested on that day on a complaint of alleged house trespass. The arrested persons were charged under section 448, I.P.C., in the Court of Sub-Magistrate, Badagara, but have since been discharged by the Court.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware, Sir, that these Muslims were arrested because the landlord wanted to evict them from their huts in which they had lived for years together, and it is in the interest of the landlord that the Police interfered and arrested these people? May I know from the Hon. Minister whether the Government are aware of the fact that in Malabar the Police Department interferes even in cases of eviction of tenants and supports the landlords as a general rule? Will the Government be pleased to stop this and see that in cases like these the judicial authorities take a decision? Will the Government be pleased to instruct the Police Department there not to interfere in cases like these?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Both the question and the supplementaries arising out of it are a little bit misleading. As a matter of fact in this case, the landlord went to the Court, obtained a decree, and in execution of the decree, he wanted to take possession. There was obstruction on the part of persons who were occupying the huts, and it is only in pursuance of the Court decree and the Court order that the Police help was sought and given. Therefore there was no question of the Police coming into the scene without the judicial authorities having been resorted to first.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR : Sir, are the Government aware that the landlord is the father of Sri V. R. Krishna Ayyar, a Member of this House, and that this information would be more useful to the hon. Member?

[15th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what I find from the records, but I did not want to give the relationship.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, when it is a general question regarding trespass or a matter involving the execution of a Court decree, how does the question of Hindu or Muslim creep in?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what I have said even at the very beginning that the question and the supplementaries are misleading as if there is some communal dispute in this and that Muslims are being tyrannised. That is the impression which the hon. Member belonging to the Communist Party wants to create. There is absolutely no such thing in this.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, are the Government aware of the fact that Communists would not allow anybody, whether he is the father of Sri V. R. Krishna Ayyar, a Member of this House, or the father of Sri K. P. Gopalan, to go against the interests of the peasants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I know, Sir, that the Communists never miss an opportunity to fish in troubled waters and try to take advantage of any trouble.

Industrial Disputes (Amendment) Act

* 3417 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the State Government have framed any rules on the new legislation applying the Industrial Disputes (Amendment) Act to the working journalists; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) A draft of the Madras Working Journalists (Industrial Disputes) Rules, 1955, framed under the Working Journalists (Industrial Disputes) Act, 1955, was published in the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated 30th November 1955 for eliciting objections and suggestions as required under section 38 of the Industrial Disputes Act. The Working Journalists (Industrial Disputes) Act, 1955, has since been replaced by the Working Journalists (Conditions of Service) and Miscellaneous Provisions Act, 1955. It was therefore considered not necessary to confirm the rules.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether the Central Government have given any instruction to this State Government regarding the framing of the rules and whether this Government have sent any recommendation to them regarding the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, under the provisions of the first Act referred to by me, this Government could

[15th March 1956]

frame the rules and accordingly they did frame the rules and publish them. But before they could confirm them, the second Act had been passed which repealed the first Act. Under the provisions of the second Act, the Government of India are authorized to frame the rules and not the State Government. Therefore we consulted the Government of India whether we should still confirm our rules framed under the first Act, and we were advised that there was no need to confirm our rules. So we do look to the Government of India to frame and finalize the rules under this legislation.

SRI S. RAMALINGAM : Working Journalists, Industrial Disputes, Amendment Act பிரகாரம் தங்களுக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று மகாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய யோசனைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள்? இறுதியாக முடிவு செய்வதற்கு முன்பாக Working Journalists-உடைய பிரதிநிதிகளை கலந்துகொண்டு அவர்களுக்குச் சாதகமாக சர்க்கார் முடிவு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதெல்லாம் பழைய சரித்திரம். புதிய சரித்திரம் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியவில்லை. இப்போது சட்டமெல்லாம் செய்தாகிவிட்டது. கனம் அங்கத்தினர் பேசுவ தெல்லாம் பழைய சரித்திரம்.

SRI K. T. RAJU : உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு பழிவாங்குதல் அதிகரித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது சம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்ட கனம் அமைச்சரவர்களுக்கு விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அப்படியானால், உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் பழிவாங்கப்படுவது உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எனக்கு ஒரு புகார் வந்திருக்கிறது. பழிவாங்குவதாகத்தான் சாதாரணமாக எல்லாப் புகார்களிலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் புகார்களைப் பரிசீலனை செய்யாமல் பழிவாங்கும் வேலை நடக்கிறதென்று நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. புகார்களைப் பரிசீலனை செய்கிறேன்.

9-10 a.m.

Karaparamba cremation ground, Kozhikode

* 3418 Q.—**DR. K. B. MENON :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Muslims that have been arrested for burying their dead in the old Karaparamba cremation ground in Kozhikode from the time it was declared prohibited for burial by the Municipality;

(b) the charges against them; and

(c) the number convicted?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) No person has been arrested for burying dead bodies in the Karaparamba burial ground.

(b) Since the burial ground in question has not been registered or licensed under the Madras District Municipalities Act, the parties responsible for the burials in the unlicensed burial ground

[15th March 1956]

are prosecuted under sections 281 (3) and 313 (1) of the Madras District Municipalities Act for the burial of dead bodies in an unauthorized place.

(c) The number of persons convicted are 4, 10 and 14 in 1953, 1954 and 1955 respectively.

DR. K. B. MENON : Is the Hon. the Minister for Health aware that they have been using this burial ground for a very, very long time and that they were unaware of the fact that the burial ground in question had not been registered and that the mistake committed was a bona fide one. Will the Hon. Minister take steps to withdraw the prosecutions, if any, that are pending and release those persons who had already been convicted?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Municipal Council considered this question and decided on 30th August 1954 against registration of the burial ground in question. The residents of the place are also objecting to the burial of dead bodies in the compound attached to the mosque for the reason that it is in a residential area. The Collector also has been consulted in this matter and he also thinks that it is not necessary to register this place as a burial ground. The Muslims have got an exclusive burial ground in Ward No. 1 of the Municipality.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Is it not a fact that the Collector had asked the Municipality to provide an alternative burial ground in the same ward? Is it not also a fact that the burial ground which has been now provided in Ward No. 1 is too far from the place where the Muslims used to bury their dead bodies in Karaparamba?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no suitable burial ground available in Ward No. 2. The burial ground in Ward No. 1 is at a distance of two miles from the mosque and I may tell the hon. Member that other communities also have to carry their dead bodies to a similar distance.

DR. K. B. MENON : The Hon. Minister did not answer my question. I stated that the mistake, if any, committed was a bona fide mistake due to ignorance of the need for registration. Under those circumstances will the Hon. Minister intervene in the matter and see that the pending prosecutions are withdrawn and that the sentences of those who have already been convicted are cancelled?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have already stated that, apart from the question whether it was being actually used as a burial ground at any time, there is the other objection, namely, that the place is in a residential crowded area and it is unfit to be used as a burial ground.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Is it not a fact that the Collector of Malabar asked the Municipality to reconsider their

[15th March 1956]

decision refusing to issue a licence for the use of the plot as burial ground and that the Municipality again refused to reconsider their decision?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Collector also now is of opinion that the burial ground for which registration is asked for should not be used for that purpose.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether before the burial ground was closed due and proper notice was given to all the residents of that place?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It is not a question of closing the burial ground. A controversy arose on account of a petition by the residents of the place against the use of this burial ground.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : If no notice was given to the public not to bury the dead bodies in that burial ground, how could the persons who buried the dead bodies be charged with the offence of trespassing into the burial ground?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The persons who buried the dead bodies are perfectly well aware that this place is not registered and that burial of dead bodies in such place is objectionable.

DR. K. B. MENON : May I bring to the notice of the Hon. Minister that from the legal point of view the position of Muslims is very strong and this is the information that I have from a very good lawyer who voted for the refusal and who afterwards realized that he was wrong. Will the Government look into it and examine the legal aspects of the case also?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I shall have the matter looked into.

SRI V. BALAKRISHNAN : For how long has the Municipality allowed this ground to be used as a burial ground? When did it wake up to the need that a licence was necessary and enforced prohibition of the place as a burial ground?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : As I stated, a controversy arose on account of a petition from the residents of the place in 1953.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Government be pleased to enquire into the fact that there was already a burial ground in the area in question for a long number of years and that only recently the area where the burial ground was, was taken into the municipal limits and that afterwards only the Municipality has prohibited the burial of dead bodies in that place? Will the Government therefore be pleased to make an enquiry into the matter and set it right?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government have made due enquiries and there is no necessity for any further enquiry.

15th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that no person can be arrested or prosecuted on the strength of a mere petition unless there is law supporting such kind of prohibition of burying dead bodies in the area in question which has been used as a burial ground for a long time? What alternative arrangements the Government have made for burying dead bodies in that ward?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no suitable ground to be used as a burial ground in that particular ward. But in Ward No. 1, a burial ground for the exclusive use of Muslims has been given.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR : Are the Government aware that this dispute arose out of a civil suit by two parties and that the Municipality had nothing to do with these arrests and other things?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That may be, Sir. My hon. Friend was the Municipal Chairman for some time and he must have better knowledge of this matter.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Is it not a fact that this question arose after the Municipality had taken the place into the limits of the Municipality and after the Municipality wanted to prohibit the Muslims from burying the dead bodies in that place, the long used Karaparamba ground?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Two of the plots referred to were purchased by the Muslims, one in 1947 and another in 1952. It is only one of the plots which was being used as a burial ground. I hope, Sir, the hon. Member will see the desirability of not using places in crowded residential areas as burial grounds.

Scheduled Tribes, Coimbatore district

* 3419 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the amount allotted for the uplift of the Scheduled Tribes living in Coimbatore district during 1954-55 by—

(i) the Madras State Government, and

(ii) the Harijan Welfare Department, Madras?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : This Government allotted Rs. 23,079 for the uplift of Scheduled Tribes in the Coimbatore district. Out of this allotment a sum of Rs. 15,079 was to be spent by the Harijan Welfare department.

SRI P. G. MANICKAM : கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் மலைப் பிரதேசத்திலே ஆதிவாசிகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் மலபார் ஜில்லாவோடு சேர்ந்திருக்கிறார்கள். மற்றொரு பகுதியினர் இந்தப் பகுதியிலுள்ள ஹரிஜனங்களோடு சேர்ந்திருக்கிறார்கள். கோயம்பத்தூர் ஜில்லா ஆதிவாசிகளின் கணக்கை எடுத்து, தலியாக

[15th March 1956]

அவர்களை எல்லாம் போட்டர் லிஸ்டில் சேர்ப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா? இதைப்பற்றி அனேக வண்ணப்பங்கள் முன்பு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை சர்க்கார் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அரசாங்கத்தார் இந்த விண்ணப்பங்களை எல்லாம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, may I know from the Hon. Minister whether he is aware of the fact that there is a section of people called 'Kuravarkal' and 'Kurivikkarakal' and may I know whether they are included in the list of Scheduled Tribes? If so, what sort of aid is given to them for rehabilitation? If not, will Government consider the necessity of recommending to the Government of India for including them in the list and giving them assistance for rehabilitation?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : They are getting all the benefits that are given to the Scheduled Castes.

SRI A. M. RATNASWAMY : Sir, in view of the deplorable conditions in which the Scheduled Tribes live not only in the Coimbatore district, but also in the rest of the State and particularly in Malabar district, have the Government any scheme readily available with them for tackling the housing and educational problems of these people? May I also know whether the Central Government has promised any financial assistance in tackling the above problems of these Scheduled Tribes?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As a matter of fact the Government of India have also given assistance and the Government of Madras also are spending a lot of money on the uplift of Scheduled Tribes. If the hon. Member would wait for some more time, I would explain the details of the measures taken on behalf of these communities.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know from the Hon. Minister whether any authoritative census has been taken of the number of Scheduled Tribes and may I also know how many sub-divisions are there in Coimbatore district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, I can answer only as far as the Coimbatore district is concerned; statistics are being taken.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : ஆதிவாசிகள், நரிக்குறவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற ஜனங்கள், எங்கள் பக்கத்தில் உழைத்துச் சாப்பிட முன்வருகின்றனர். உழைப்பு கிடைக்காததினால் பிச்சை வாங்கி சாப்பிடும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கே தங்கி வசித்தாலும் கூட அவர்களை போட்டர் லிஸ்டில் சேர்த்து, அவர்களுக்கு எல்லாம் போட்டரிமையை அளிக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அவர்கள் சில இடங்களில் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை ஒரே இடத்தில் தங்கி வாழும்படி செய்வது சிரமமாக இருக்கிறது. அதனால் போட்டர் லிஸ்டிலும் சேர்ப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

[15th March 1956]

SRI P. G. MANICKAM : கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் ஆதிவாசிகளுக்காக சர்க்கார் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை எடுத்து அவர்களுடைய நலனுக்காக செலவழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்யப்படவேண்டிய வசதிகள் குறைகின்றன. ஆகையால் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள ஆதிவாசிகளின் கணக்கை தனியாக எடுத்து, அவர்களுக்காக என்று சர்க்கார் பணம் தனியாக ஒதுக்கி அவர்களுடைய நலனுக்குச் செலவழிக்கவேண்டுமென்றும், ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ஹரிஜனங்களுக்கே செலவழிக்கப்படவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஆதிவாசிகளின் தொகை எவ்வளவு என்பது அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரியும். தற்போது வந்து குடியேறியவர்கள் கொஞ்சம் இருக்கலாம். ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணத்தை எடுத்து அவர்களுக்குச் செலவழிக்க முடியாது. அப்படிச் செலவழித்தாலும் அக்கவுண்டென்ட்-ஜெனரல் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார். அப்டெஜெஷன் கிளப்பிவிடுவார்.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, the Hon. Minister replied that the concessions were given to Kurivikkarakal as in the case of Scheduled Tribes. May I know whether the Hon. Minister is in a position to give particular instances, particular places and the number of persons for whom Government have given aid or concessions?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Does the hon. Member want the information with regard to Coimbatore or any other district? Whatever it is, I will give the information when I reply to the debate on Harijan uplift.

SRI N. C. RAMASAMY KANDER : அவரவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் பணம் அவரவர்களுக்குச் செலவு செய்யப்படுவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் ஆதிவாசிகள் என்ற நரிக்குறவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் எவ்வளவு?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : நரிக்குறவர்கள் வேறு, ஆதிவாசிகள் வேறு. வட ஆற்காட்டிலுள்ள நரிக்குறவர்களுக்கு வீடுகட்டித் தரவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டோம். ஆனால் அவர்கள் திடீரென்று மறைந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. அவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் விரும்பினாலும்கூட அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு இடத்தில் தங்கி வாழும் மனப்பான்மை அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

SRI N. C. RAMASAMY KANDER : செங்கம் தாலுகாவில் நரிக்குறவர்கள் ஒரு இடத்தில் தங்கி விவசாயத் தொழில் செய்துவருகிறார்கள். அங்கே அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ளவும் முயற்சிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறோம். அதை கவனித்து சர்க்கார் ஆவன செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு இடத்தில் தங்கி வாழும் மனப்பான்மை உடையவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியைச் சர்க்கார் செய்யும்.

SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் காலங்களில் நரிக்குறத்திகளை அணுகி, அவர்கள் எல்லோரையும் ஒரேயிடத்திலேயே தங்கி வாழும்படி உத்தேசம் செய்ய முயல்வார்களா?

[15th March 1966]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : நரிக் குறத்திகளிடம் மட்டும் அல்ல, எல்லோருக்கும் வேண்டிய உதவியைச் செய்ய நான் தயாராய் இருக்கிறேன்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : வடாற்காட்டிலுள்ள நரிக் குறவர்களுக்கு வீடு அமைக்கும் திட்டம் போட்டிருந்தபோது, அவர்கள் திடீரென்று மறைந்துவிட்டார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் வடாற்காடு ஜில்லாவிலேயே இருக்கிறார்களா அல்லது வேறு ஜில்லாவிற்கே போய்விட்டார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அவர்கள் அங்கேயும் இருக்கலாம், வேறு பகுதிகளுக்குப் போயும் இருக்கலாம். அவர்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்ப்பதுதான் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மூல ராம சாமி கந்தர் போன்றவர்கள் அவர்களை ஒரேயிடத்தில் தங்கி வாழும்படி செய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்கமுடியும்.

SRI K. ARANGANATHAN : காட்டை நம்பி வாழ்வின்ற இருவர் என்ற ஜாதிக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்து இருக்கிறார்களா? அப்படி இருந்தால் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அவர்களுக்குச் செய்திருக்கக்கூடிய நன்மைகளை எல்லாம் பற்றி புள்ளி விவரங்களோடு நான் இது சம்பந்தமான மானியத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது சொல்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : மலைகளில் வசிக்கக்கூடிய கள்ளர் முதலிய வகுப்பார் போக்குவரத்து வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ரோடு போட்டுக் கொடுக்க ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இந்தக் கேள்வி கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஆதிவாசிகளைப்பற்றியது. இதில் போய், கள்ளர், நரிக் குறவர், இருவர் முதலிய ஜாதியார்களைப்பற்றியும், இதர ஜில்லாக்களைப் பற்றியும் கேள்வி கேட்டால் நான் எப்படிப் பதில் சொல்வது? இது சம்பந்தமான மானியம் இன்றைக்கு விவாதத்திற்கு வர இருக்கிறது. அது சம்பந்தமான விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது நான் விரிவாக எல்லாவற்றுக்கும் புள்ளி விவரங்களோடு பதில் சொல்கிறேன்.

SRI M. KATTIMUTHU : நரிக் குறவர்கள் என்ற ஜாதியார்கள் பல இடங்களில் எச்சில் இலையை நக்கித் தின்னக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது இந்த மனித சமுதாயத்திற்கே இழிவானது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த சுகாதார அதிகாரிகளைக்கொண்டு கட்டுப்படுத்தி சர்க்கார் திட்டமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள்?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அவர்கள் எல்லோரையும் ஒரு இடத்தில் திரட்டி வாழ வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆதிவாசிகளுக்கு ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணத்தை எடுத்துச் செலவு செய்வதில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் ஆதிவாசிகள் இன்றைக்கு ஹரிஜனங்களுடைய ஜாப்தாவிலேயே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மலையிலிருந்து சத்தியமங்கலம் வரைக்கும் உள்ள ஆதிவாசிகள் ஹரிஜனங்களுடைய லிஸ்டிலேயே சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால், ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் அவர்களுக்காகவும் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுடைய கணக்கை தனியாகத் தயாரித்துவிட்டு அவர்களுடைய பெயரை ஹரிஜன லிஸ்டிலிருந்து எடுத்துவிடுவார்களா?

[15th March 1966]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : எந்த எந்த இனத்திற்காக அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்குகிறதோ, அந்த அந்த இனத்திற்காகவே செலவு செய்துவருகின்றது. ஆனால் பொதுவாக ஒதுக்கப்படும் பணத்தில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு.

SRI M. JAGANNATHAN : கனம் அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும் போது “நரிக் குறவர்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்ப்பது சிரமமாக இருக்கிறது” என்று சொன்னார். நரிக் குறவர்களை ஒன்று சேர்ப்பதற்கு சர்க்கார் இதுவரை என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று கூறுவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கூட்டுறவு இலாகா மூலமாக சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பதினைந்து பேர்கள் ஒன்றாக இருந்தால் கூட அவர்களுக்குச் சிறு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். புள்ளி விவரம் வேண்டுமானாலும் அங்கத்தினருக்குக் கொடுக்கின்றேன். வீடு கட்டிக் கொடுத்தாலுங்கூட அவர்கள் அதே வீடுகளில் இருப்பது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

SRI G. GOVINDAN : நரிக் குறவர்களை வெட்டியுல் வகுப்பில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் வடநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் என்றும், கூடித்திரியர்கள் என்றும் சிலர் சொல்கிறார்கள். அவர்களை எந்த ஜாதியில் சேர்ப்பது என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஜாதிகளுக்கு எண்ணிக்கையே இல்லை. ஜாதிகளைப்பற்றி பேசுவதைவிட வேறு எதைப்பற்றியாவது பேசுவது நல்லது என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

SRI M. MARIMUTHU : நரிக் குறவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதைப்போல பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் கீழ் தோட்டி வேலை செய்பவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் செய்வார்களா? தோட்டிகளுக்கு வேண்டிய மனைக்கட்டுகளை ஒதுக்கித் தருவதற்கும் அமைச்சரவர்கள் வழி செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர் கேட்பது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைப்பற்றியா அல்லது வேறு எந்த ஜில்லாவைப்பற்றியா என்பது தெரியவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : நரிக் குறவர்களும் குருவிகாரர்களும் இப்பொழுது நாடு முழுவதும் சுதந்தரமாகத் திரிந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் ஒன்றுபடுத்தி, அவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகிறோம் என்று திட்டத்தையெல்லாம் வகுத்து, சட்டத்திற்கு உட்படுத்தி அவர்களை இம்சிக்கும் முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் கைவிட்டுவிட்டு அவர்களைச் சுதந்தரமாக வாழவிடுவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும், அவர்களும் வசதி பெற்றவர்களாக வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், அரசாங்கம் வேலை செய்துவருகிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தத்தக்க காரியங்களைச் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

SRI A. ARANGANATHAN : நாடோடி வாழ்க்கையை விட்டுவிட்டு ஒரு இடத்தில் நீர்தரமாக வாழ விரும்பும் நரிக் குறவர்கள் தங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று ரெவினியூ அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அம்மாதிரி ரெவினியூ அதிகாரிகள் வழங்கலாம் என்று அரசாங்கம் ரெவினியூ அதிகாரிகளுக்குத் தாக்கீது அனுப்புமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கோரிக்கை வந்தால் அரசாங்கம் கட்டாயம் தாக்கீது அனுப்பும்.

[15th March 1956]

SRI S. ARUMUGHAM : ஹரிஜனங்கள் என்றால் அதில் எந்தெந்த ஜாதியார் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர் கேட்கக்கூடிய தகவல் என்னிடம் இப்பொழுது தயாராக இல்லை. தனி கேள்வி போட்டால் லிஸ்டு கொடுக்கிறேன்.

Prime Minister's tour of Malabar

* 3420 Q.—**SRI V. R. KRISHNA IYER :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total cost of the security arrangements made during the recent tour of the Prime Minister in Malabar district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : An expenditure of Rs. 2,20,046 was incurred in all by the State Police Department on general bandobust arrangements for the maintenance of law and order and controlling the large crowds at the places visited by the Prime Minister in Coimbatore, Malabar and South Kanara districts. The above sum also includes expenditure incurred on security arrangements on the prescribed scale for the protection of the Prime Minister. It may not be possible to be exact in separating this particular item from the total and specify the amount but it will be only a small fraction of the whole amount.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, have the Government received any representation or report from the public of Malabar district regarding the maltreatment and harassment by the police who were deputed for bandobust duty in Badagara and Kozhikode in Malabar district during the tour of the Prime Minister?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I would like to have notice.

State Harijan Advisory and Backward Classes Advisory Committees

* 3421 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** (on behalf of Sri A. Appu) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how often the State Harijan Advisory Committee and the State Backward Classes Advisory Committee normally meet in a year; and

(b) how many meetings of these Committees were held during the current year?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) The State Harijan Welfare Committee and the State Backward Classes Advisory Committee normally meet four times and two times respectively in a year.

(b) Two meetings of the State Harijan Welfare Committee and two meetings of the State Backward Classes Advisory Committee were held during the year 1955-56.

[15th March 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, are there any noteworthy recommendations made by these Committees in recent years and if so, how far they have been complied with or turned down by the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Some recommendations have been made. Some of them are really in the interests of Backward Classes and some of them are being implemented while the rest are being examined.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, is there any Member in this Committee who does not belong to the Backward Classes?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As far as I know, at present, there is only one Member who is not considered to belong to the Backward Class according to the present list.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, may I know what are the recommendations of this Committee that have been implemented?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : First of all, I am not in a position to give all the recommendations. Some of them relate to increase in the percentage in the services and representations in local bodies and other bodies, but I do not have a list of them. If a separate question is put, I will try to furnish the information.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know whether there is any Member on the Advisory Committee from the Backward Classes of the Muslim community.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, I do not have the information with me, but if a separate question is put, I will furnish the information.

SRI K. ARANGANATHAN : இந்தக் கமிட்டிகள் செய்யும் சிபாரிசுகளும், நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று கிராம மக்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி நினைப்பதிலும் உண்மை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கமிட்டிகள் நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களை அந்நாங்கம் இனியாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினரே அட்வைஸரி கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினராக இருக்கிறார். அட்வைஸரி கமிட்டி நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களை யெல்லாம் அச்சாங்கம் பரிசீலனை செய்து எந்தெந்த தீர்மானங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியுமோ அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஒரேயடியாக எல்லர்த தீர்மானங்களையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை என்று சொல்வது தவறு என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, may I know from the Hon. Minister whether one of the Harijan M.L.As. of this House has been included in the State Advisory Committee and whether his name has been removed subsequently and if so, the reasons for the removal?

[15th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Does the hon. Member refer to the Harijan Welfare Committee or the Backward Classes Advisory Committee?

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : The Harijan Welfare Committee, Sir.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not know the hon. Member whom the Member refers to. Anyhow, I will enquire into it.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : For the information of the Hon. Minister, I say that it was the hon. Member Sri E. T. Kunhan who was once included in the Committee and whose name was subsequently removed. Apart from that, may I know whether there are Advisory Committees constituted for the sub-sects among the Harijans and also for separate areas and if so, for which areas and for what sub-sects of the Harijan community?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We do not encourage separatist tendencies among the Harijans. We do not propose to constitute any separate Committees to represent the sub-sects of the community.

SRI S. THINAKARASWAMI THEVAR : May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that the most efficient and deserving persons who are taking much interest in these Backward Classes Committees are being kept in such Committees?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir. Those who form the Members of the Advisory Committee do really take keen interest in the activities of the Committee.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I want to make it clear that I am not for encouraging sub-sections in the Harijan community. The point I want to know from the Hon. Minister is whether Government have constituted any such separate Committees for sub-sections of the Harijans or Backward Classes. For example, I have seen in the report for the Harijan Administration in 1953-54 that for Kallars, certain Advisory Committee was constituted for certain areas. It is only in consonance with that and to elicit whether such is the policy of the Government, I had put that question.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Kallars do not come under the category of Harijans. They deserve special treatment and therefore as Criminal Tribes, they have got small Advisory Committees.

SRI M. DHARMALINGAM : May I know from the Hon. Minister the policy of the Government in nominating non-Harijans as Members of the Harijan Welfare Committees? If the Government feel that it serves a useful purpose, why should not they nominate a non-Harijan as a Member of the Backward Classes Advisory Committee?

15th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Harijan Welfare Committee is really benefited by the advice that is given by the non-Harijan Members of the Committee and there is no objection to nominate non-Harijans to the Backward Classes Advisory Committee. But however, I think the problem needs the advice of Backward Classes and others in the Harijan Welfare Committee.

SRI O. KORAN : May I know Sir, whether the decision of the Harijan Welfare Committee to grant 15 cents of land to Harijans in Malabar has been implemented? A decision to that effect was taken in 1951.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, this question was examined very closely and Government took a decision in 1955 allotting certain Special Officers for the purpose of acquiring 15 cents of land to the Harijans.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM : Sir, at the last meeting of the State Advisory Council for Harijan Welfare, was there a recommendation to the effect that in the matter of recruitment to the posts of Block Development Officers, the policy of the Government, viz., that only the permanent Government servants should be appointed, should be relaxed and direct recruitment should be encouraged so far as Harijans are concerned?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That matter is being examined by the Government and it has been forwarded to the department of which my hon. Colleague, the Minister for Agriculture, is in charge.

SRI K. VINAYAKAM : Does the Hon. Minister agree with my statement that these two Advisory Committees constituted by the Government of Madras are doing much useful and constructive work as far as their advice is concerned to the Government in this field?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I am thankful for the appreciative terms in which the hon. Member has spoken.

SRI M. PALANIYANDI : ஆண்டிற்கு நான்கு கூட்டங்கள் கூட்டுவதற்கு பதிலாக இரண்டு கூட்டங்கள்தான் கூட்டப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் அங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதா அல்லது அதிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு அதில் உற்சாகமில்லாமலிருப்பதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அநேகமாக அசெம்பிளி கூட்டம் நடக்கும் காலத்தில் நான் அந்தக் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. அப்பொழுது கூடுவதற்குத் தான் அங்கத்தினர்களுக்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது அப்படி கூட்டப்படுவதென்றும் என்ற ஒரு நிபந்தனையும் இருக்கிறது. அதன்படி இரண்டு கூட்டங்கள் கூட்டுகிறார்கள். வேண்டுமென்றால் அடிக்கடி கூடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அப்படி கூடுவதற்கும் பேசுவதற்கும் விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

[15th March 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Is the Hon. Minister aware that Sri Vinayakam is interested in this question in that he himself is a member of the Advisory Committee?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : At least once in his life, he has been good enough to appreciate the work that is being done by the Government. He is beginning to appreciate the good work that is being done by the Government.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I bring to the notice of the Hon. Speaker that we in this part of the House are not able to catch the eye of the Speaker? For the past five minutes, I am waiting Sir.

MR. SPEAKER : I have allowed more than twenty-two supplementary questions on this subject. The whole of to-day we are going to have the discussion on the Harijan Uplift Demand and Members will have ample opportunity for discussion later.

Shifting of the Assembly Chamber to Fort. St. George

* 3422 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal now to shift the Assembly Chamber to Fort St. George; and

(b) if so, when the shifting will be done?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Yes, Sir. The question is under consideration and a decision will be taken in the matter only after the question of the reorganization of the States is settled.

SRI V. R. NAGARAJAN : Why do the Government think of changing the premises from here to the Fort area when those premises will not be available to the Members by easy access?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it depends upon the number of members. If we find that it is enough to occupy the original Assembly Chamber, there is a general impression that it will be much better. But, no decisions have yet been taken. All matters will be taken into consideration before coming to a final decision in this matter.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : ராஜ்ய புனரமைப்புக் கமிஷன் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் சட்டசபையை மாற்றுவதைப்பற்றி ஆலோசனை கப்படும் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அதை நினைக்கும்போது தட்சணப் பிரதேசம் அமைப்பதுபற்றிய விஷயத்தை கைவிட்டு விட்டாரா இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ராஜ்ய சீரமைப்பு நிறைவேற்றிய பிறகுதான் இதைப்பற்றி முடிவு செய்ய ஆலோசிக்கப்படும் என்று சொன்னேன். அதற்கு மேல்தான் இங்கு இருப்பதா அல்லது வேறு இடத்திற்குப் போவதா என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும் என்றும் சொன்னேன்.

[15th March 1956]

SRI K. R. VISWANATHAN : In case the Assembly is shifted to the Fort St. George premises, what is the proposal of the Government about the use of this Assembly Chamber, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is too premature to think about that, Sir.

SRI V. BALAKRISHNAN : இந்த விஷயம் கவனிக்கப்படும் பொழுது சர்க்கார் உணவு விடுதியில் தங்கியிருக்கும் அங்கத்தினர்களுடைய சௌகர்யத்தைப் பிரதானமாகக் கருதியும் இந்த லெஜிஸ்லேசர், எக்ஸ்சிக்யூடிவ் இரண்டும் கிட்ட கிட்ட இருக்கக்கூடாது என்பதைப்பற்றியும் சிந்தித்து பிரதிநிதிகளை கலந்துகொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வருவார்களா?

I mean to say, Sir, that the Legislature and the Executive must not be kept in close proximity in addition to the paramount reason of convenience to legislators residing in the Legislators' Hostel.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I thought the Legislature should have an effective control over the Executive and therefore it is better that they are nearer to it. But, that is not a matter for consideration now. The convenience of the Members will also be taken into consideration.

SRI K. V. RAMASWAMI : எண்ணற்ற பார்வையாளர்கள் தினசரி இங்கே வந்து தங்களின் பிரதிநிதிகள் செய்யும் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கு வசதியுள்ள விசிட்டர்ஸ் காலரி இங்குள்ளது. கோட்டையில் இத்தகைய வசதி கிடையாது. எனவே ராஜ்ய சீரமைப்பிற்குப் பின்பும் இதைப் பரிசீலனை செய்து, சர்க்கார் நல்ல முடிவுக்கு வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முன்னமேயே சொல்லி இருக்கிறேன் எல்லா பிரச்சனைகளையும் கவனித்துத்தான் சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரும் என்று.

SRI P. CHELLATHURAI : ராஜ்யங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பின் நற்போதுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை இப்பொழுது இருப்பதைக்காட்டிலும் அதிகரிக்குமா அல்லது குறையுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் ஜோஸ்யம் பார்த்துத்தான் சொல்ல முடியும்.

SRI V. R. NAGARAJAN : In the event of the Government ultimately deciding to shift from this place, may I request the Government to convert this Chamber into a mausoleum consisting of all the statues of the present Members so that the common people who come here may know who are all the Members that adorned the first Assembly after the advent of self-Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The very useful suggestion made by the hon. Member will be borne in mind in case we decide to shift from this place.

SRI K. VINAYAKAM : Arising out of the supplementary answer given by the Hon. Minister, may I know whether he (the hon. Minister) believes in astrology and Ragukalam?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : While answering another question I said I will have to consult the astrologer and then only

[15th March 1956]

I can give an answer. By saying like that, I meant that I can only speculate and not give a definite answer. Astrology is speculation and that is why I referred to astrology in that connexion.

9-50
a.m.

SRI K. ARANGANATHAN : கனம் அங்கத்தினர் செல்லதுரை அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது “ஜோஸ்யம் பார்த்துத்தான் சொல்லவேண்டும்” என்று சொன்னார். அப்படியிருந்தால் அரசாங்கத்தின் ஜோஸ்யர் யார்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினருக்கு ஜோஸ்யம் தெரிந்திருந்தால் அவரை நியமிப்பதற்கும் ஆலோசிக்கப்படும்.

Licences to ex-toddy tappers

* 3423 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Coimbatore District Prohibition Committee has passed a resolution to cancel the licences given to the ex-toddy tappers for tapping sweet toddy, 1956; and

(b) if so, the action taken by Government thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Yes, Sir.

(b) Pending examination of the question of policy in issuing licences to tap sweet toddy, *de novo*, the Government have directed licensing authorities to stop the issue of fresh licences and renewal of old licences in Coimbatore taluk.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether it is the policy of the Government to give licences to ex-toddy tappers? Also, may I know whether it is the policy of the Government that if anybody acted against the rules, all of them should be denied the licence?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the whole question is under examination by Government.

SRI K. T. SREEDHARAN : What was the reason put forth by this Committee in recommending the cancellation of the licence?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Their recommendation was that some of the tappers were misusing the licence.

SRI M. DHARMALINGAM : May I know what the fundamental rules are that should be observed in issuing the licences to ex-tappers?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A separate question may be put.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that a Cabinet Sub-Committee has been constituted to go into the question of the effective administration of the Prohibition Act, will the

[15th March 1956]

Hon. Minister be pleased to give an assurance that pending the recommendation of that Committee, no licence will be cancelled so far as these ex-tappers are concerned?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That is a different matter. The main question relates to Coimbatore taluk. The particular question raised by the hon. Member will also be examined. The Cabinet Sub-Committee may or may not go into this question. Whatever it is, it has to be considered as a separate question.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : During the last summer session, sweet toddy was supplied to the hon. Members. May I know whether this year also we will be supplied with the same?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The hon. Member is requested to look outside.

SRI A. M. RATNASWAMY : Since the introduction of Prohibition, the condition of these toddy-tappers has become precarious. Do not the Government think that as a result of the cancellation of the licences for drawing sweet toddy, the position of the ex-tappers will become still more precarious?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, Sir, that is also one of the considerations. Therefore, when this question is examined, the Government will take into consideration the fact that about 1,012 persons will be rendered unemployed. That question will certainly be examined.

SRI K. P. GOPALAN : The policy of the Government themselves is to give employment to unemployed people. That being so, if the Government cancel the licences issued to these people, will it not increase the unemployment problem which will become very acute? By so doing, will not the Government actually promote unemployment so to say?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We cannot encourage the abuse of licences. At the same time, we have to see that people are not unemployed. Therefore, it is only a question of compromise between these two aspects. All aspects will be taken into consideration when we come to a decision on this matter.

Government Bus Transport

* 3424 Q.—**SRI K. T. RAJU** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to make the Government Bus Transport Organization in the City a permanent one; and

(b) if so, when it will be given effect to?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) Yes, Sir. The question of making the Government Bus Service permanent

[15th March 1956]

will be taken up immediately after the proposals for the framing of service rules for the various posts in the Organization and the fixation of permanent cadre strength which are under preparation, are finalised.

MR. SPEAKER: Question-time is over.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, I rise on a point of order. Under Rule 22, we have one hour for questions and answers. We have got 5 more minutes unless otherwise unanimously decided.

MR. SPEAKER: It is not a point of order. Rule 22 states that—

'the first hour of every sitting shall, unless the House unanimously resolves otherwise, be available for the asking and answering of questions.'

If the questions are over within that time, it does not mean that hon. Members will have to be putting all sorts of questions which are not on the agenda. So, when the questions on the agenda are over, we pass on to the next item of business.

SRI K. VINAYAKAM: May I submit that this type of contingency arises on account of the paucity of questions that are supplied or that are put on the agenda to be answered by the Ministers. May I know the reason as to why sufficient number of questions are not put on the agenda? We understand from the Opposition benches that enough questions have been sent to your office to be answered by the Ministers. Why are they not coming before us? Have they not been got ready? Or, are there departmental difficulties in preparing the answers? Or, are the Ministers abetting this kind of crime of not trying to answer these questions?

MR. SPEAKER: The questions received from the hon. Members are sent to the respective departments of the Government for furnishing answers. As soon as answers are ready and received by us, we put them on the agenda, that is, in the Question List. But, if they are not ready, we cannot help it. I think somewhere about 1,000 questions will be pending for which answers are awaited. Hon. Members should also remember that we are continuously sitting every day and the Ministers are answering a large number of questions. As it is, if we do not receive further answers in time, it may be that we may have some days without questions at all.

SRI V. BALAKRISHNAN: Arising out of the helpful answer given by the Hon. Speaker, may I know how many questions are pending with the Government for which answers are to be prepared and sent?

MR. SPEAKER: I do not know the exact number. I think there are about 1,000 such questions. That is what I understand from the office.

15th March 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,33,66,300 under Demand XXII—Harijan Uplift.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,33,66,300 under Demand XXII—Harijan Uplift.”

SRI O. KORAN: Mr. Speaker, I move the cut motion standing in my name, viz.—

“That the allotment of Rs. 1,33,66,300 under Demand XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the allotment of Rs. 1,33,66,300 under Demand XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.”

The Demand and the Cut Motion are now before the House for discussion.

* SRI M. DHARMALINGAM: Sir, I want to make a personal request. I understand that the Hon. Speaker has allotted only 4 hours for the Harijan Uplift Demand. Previously, 8 hours were allotted for considering this Demand as a large number of Harijans and non-Harijans will be interested in participating in the discussion on the Demand. I would therefore like to request the Hon. Speaker to allot 4 more hours for this Demand and allow 10 minutes for each hon. Member to express his views.

MR. SPEAKER: This is not a matter within the discretion of the Speaker. There is a Committee called the Business Advisory Committee which sits from time to time and whenever required and which prescribes the period or time which has got to be allotted for the discussion of the various Demands. This Committee has already met and it has been resolved that 3½ hours may be allotted for considering the Harijan Uplift Demand. The hon. Member must realise that this was actually moved before the House and circulars were also sent to the hon. Members regarding the time that is to be allotted for each Demand. That was the time when the hon. Member should have raised the question and stated that a longer time should be allotted for the discussion of this Demand. I am afraid I am helpless in the matter, because the House has now decided the time that is to be allotted for the Demand.

SRI K. VINAYAKAM: We have tentatively agreed amongst ourselves to extend the time so that we might sit in the night also. 10 a.m.

[15th March 1956]

MR. SPEAKER : The Business Advisory Committee's resolution was placed before the House and that contains the time allotted for the discussion of each of these matters of business and that has been approved. If any member wants a change in this, the procedure is that he should move a resolution and then have any of these things changed. For instance, day before yesterday, we made a small change regarding the days on which certain Demands have got to be taken. But the hon. Member cannot all on a sudden get up when the Demand is taken and say that he wants longer time for discussion. A motion has to be moved with the consent and approval of the Leader of the House and the Leader of the Opposition and so on. If a motion like that is tabled, I have no objection to have that followed.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, with the consent of the Leader of the House and with the permission of the Hon. Speaker, I move—

“ That the time allotted for discussion on Demand XXII—Harijan Uplift be extended by two more hours and that we may sit to-night from 9 to 11.

SRI S. RAMALINGAM : I second it.

MR. SPEAKER : To-night we sit between 9 and 11 and continue the discussion on Harijan Uplift Demand.

* SRI O. KORAN : Mr. Speaker, Sir, I move the cut motion standing in my name to reduce the allotment of Rs. 1,33,66,300 for Harijan uplift by Rs. 100.

സർ, 1949 ലാണ് ഗവണ്മെന്റ് ആദ്യമായി ഹരിജനങ്ങൾക്കു അയ്യെ സെൻറ് കൂടി വീട്ടുണ്ടാക്കാനായി പതിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള ഒരു തീരുമാനമായി മുന്നോട്ടുവന്നത്. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾ നാടെങ്ങും ചിതറിയിരിക്കുകയാണെന്നും അവിടത്തെ പ്രത്യേക പരിരക്ഷാസമിതികളിൽ ഈ അയ്യെ സെൻറ് കൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നും നിവേദനം നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി അത് വലിപ്പിക്കാൻ ജില്ലാ കലക്ടർ ശുപാർശയുണ്ടായപ്പോൾ അതിൻപ്രകാരം അയ്യെ സെൻറ്റിനാപകരം പതിനയ്യെ സെൻറ് സ്ഥലം കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായു. ആ തീരുമാനവും പ്രഖ്യാപനവുമുണ്ടായത് 1951 ലാണ്. 1951 കഴിഞ്ഞു ഇന്ന് 1956 ആയിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ ആ പ്രഖ്യാപനം നടപ്പിലാക്കിയിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റു വാർഷികവാർഷികവേളയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിതന്നെ മലബാർ സന്ദർശിച്ച അതിനു വേണ്ട നടപടികൾ അടിയന്തിരമായി എടുക്കണമെന്നു ഉറപ്പു നൽകുകയുണ്ടായി. അതിൻപ്രകാരം അദ്ദേഹം മലബാറിലെ പത്തു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. മലബാർ കടിയായു ഭേദഗതിനിയമം വന്നതോടുകൂടി ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഉൾക്കൂടി അവകാശം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് ഹരിജനങ്ങൾക്കു കൂടി യെടുത്തുകൊടുക്കുന്നത് ഒരു അടിയന്തരാവസ്ഥയല്ലെന്നും മറുമാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുന്നു. മലബാർ കടിയായു നിയമംകൊണ്ട് ഹരിജനങ്ങൾക്കു വലിയ രക്ഷയൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. മലബാർ കടിയായു ഭേദഗതി നിയമം വന്നതിനുശേഷവും ഒഴിപ്പിക്കുകൾ ധാരാളമായി നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതർത്തന്നെ പല ഒഴിപ്പിക്കൽ കേസുകളും കലക്ടറുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടതായിട്ടുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ നന്മയുമായും അപമാനപൂർവ്വമായും നടപടിയെടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു കഴിയുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഒന്നാമത്ത് ഹരിജനങ്ങൾക്കു കൂടിയെടുത്തുകൊടുക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. ആ ബുദ്ധിമുട്ട് കൂടാതെ കഴിക്കാൻവേണ്ടിയാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇമ്മാതിരി ന്യായങ്ങളെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു കാര്യം, ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലധികവും നാടുവാഴി-ജന്മി പാരമ്പര്യമുള്ള കുടുംബങ്ങൾ

[15th March 1956]

[Sri O. Koran]

കിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. അവർ ഹരിജനങ്ങളെ അടികളായി വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുമാണ്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു കൂടി കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അവർ സ്വതന്ത്രരായി തങ്ങളുടെ പിടിയിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുകയോ എന്ന ഭയമാണ് അവർക്കുള്ളത്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അവർ ഈ പ്രശ്നത്തെ സമീപിക്കുന്നത്. ഹരിജനങ്ങളെ എന്നെന്നേക്കും അടികളാക്കി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന കൂട്ടരാണ് ഇവർ. അവരാണ് ഈ പദ്ധതിയെ പ്രധാനമായും തുരങ്കംവെക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. സർ, ഗവണ്മെന്റും ഈ ജന്മിത്താപ്തുകാരും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥലോചനയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ 15 സെൻറ് കൂടി കൊടുക്കുമെന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനം നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നിട്ടുള്ളതെന്നു സൂക്ഷ്മമാണ്.

ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീട്ടുണ്ടാക്കാനായി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ധനസഹായം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 450 ക.യുടെ വീട്ടിന് 150 ക. ഹരിജനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ 300 ക. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും സൗജന്യമായി കൊടുക്കുമെന്നാണ് വസ്തു. പക്ഷെ കൂടി യുണ്ടാക്കില്ലെന്ന് വീട്ടുകെട്ടുന്ന പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുമല്ലോ? മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു കൂടി പതിച്ചുകൊടുക്കാത്തതിന്റെ ഫലമായി അവർക്കു വീട്ടുണ്ടാക്കാനായി ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യം പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു.

സർ, ഗവണ്മെന്റ് ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കാൻവേണ്ടിയാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തെ ജനവിഭാഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മുഖ്യമായ രണ്ടു ഘടകങ്ങളാണ് തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും. കൃഷിത്തൊഴിലിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി വലിയ പ്രസംഗമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ ദേശീയ മഹാ കവിയായ സുബ്രഹ്മണ്യ ഭാരതി തന്നെ പാടിയിട്ടുണ്ട് :

‘ഉഴവുകൾ തൊഴിലുകൾ വന്മനനെ ചെയ്തോ,
വീണെ ഉണ്ടു കളിത്തീരിപ്പോരെ നിന്മനനെ ചെയ്തോ’ എന്ന്.

കേരളത്തിലെ ആസ്ഥാനകവിയായ മഹാകവി പള്ളത്തോളം കൃഷിത്തൊഴിലിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചു പാടിയിട്ടുണ്ട് :

“സേഹിതാ, കർക്ക, മിത്ത്യാ, പരിഷ്കാര
സ്തേഹിതാക്കാരോ മോശക്കാരൻ.
എന്നാൽ ഭവാന്റെ നിശ്ശബ്ദയത്നത്തിൽ
നിന്നുണീയുന്ന അതിർ വേദാക്ഷമല്ലാം.
പാടത്തുനിന്നു ഭവാന്റെ ഗാത്രങ്ങളിൽ
പാടേപതിയുന്ന ചാഴ്ചേറല്ലോ
മേടപ്പറങ്ങളിൽ മേവുന്ന ധന്യർക്കർ
മേനിക്കു കസ്തൂരിച്ചറാകുന്നു.

സർ, വെയിലും കററും മഴയും മഞ്ഞും സഹിച്ചു പാടത്തു പണിയെടുക്കുന്ന സാധുക്കൾക്കു, കൃഷിക്കാരും പാവങ്ങളുമായ ഹരിജനങ്ങൾക്കു, മനുഷ്യരല്ലോല കടന്നുപറക്കാരുള്ള സ്ഥലം കൊടുക്കാത്ത ഗവണ്മെന്റിന്റെ സോഷ്യലിസം എന്നൊരു സോഷ്യലിസമാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

SRI K. V. RAMASWAMI : On a point of order, Sir. I want the meaning of the song which was so beautiful. We want the meaning in English.

MR. SPEAKER : To enable you to understand what he says the whole speech will have to be translated. It is not a point of order.

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of order, Sir. I want to know whether it is in order for an hon. Member to keep on singing in the House.

MR. SPEAKER : It is not keeping on singing. He has given a beautiful quotation from a Malayalam poet which very aptly

[Mr. Speaker]

[15th March 1956]

describes the object and poor condition of the workers. If the hon. Member had know the language, he could have appreciated it. It is not actually singing.

SRI K. UPPI: On a point of information, Sir, I want to know whether it is not in order to recite poetry in this House.

MR. SPEAKER: It is in order.

* SRI M. DHARMALINGAM: The Hon. Speaker himself appreciated the song and also its contents, but we are unable to appreciate it because we are not conversant with the Malayalam language. May I request the Hon. Speaker to translate the substance of the song?

MR. SPEAKER: I do not know if I can do it so well. He only describes the pitiable condition of the labourers working in the fields.

* SRI O. KORAN: സർ, സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യത്തെ പടിയാണ് വെയിലും മഴയും മഞ്ചും സഹിച്ചു പാടത്തു പണിയെടുത്തു രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യത്തിനും സമ്പത്തിനും അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന ആ കർഷകത്തൊഴിലാളിവിഭാഗത്തിന്നു അന്യരുടെ ശോജനതയിലല്ലാതെ സ്വന്തമായി ഒരു വീട്നാക്കി സ്വതന്ത്രമായി നിർമ്മയ്ക്കുമായി ജീവിക്കാനുള്ള ഒരു സാഹചര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയെന്നുള്ളതു്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അങ്ങേ അററു പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്നു ഞാൻ തീർത്തുപറയുന്നു. സ്വന്തമായി വീടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു നേരിടേണ്ടിയിരിക്കുന്ന വിഷമതകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും ഒട്ടൊന്നുമല്ല.

സർ, മലബാർ കടിയായു ദേശഗതി നിയമം വന്നതിനുശേഷം കഴിപ്പിക്കുകൾ സമുദായാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. നിയമപ്രകാരം ഹരിജനങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ടെങ്കിൽക്കുന്നതും കോടതിയിൽ പോയി പണം ചെലവുചെയ്തു കേസുനടത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഹരിജനങ്ങൾക്ക് ഭൂമി നഷ്ടപ്പെടുകയാണ് സാധാരണ പരിവൃ്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു നിയമപരമായ നടപടികൾക്കുവേണ്ട സഹായം ചെയ്യുകൊടുക്കാൻ ഉടനടി മുൻനോട്ടുവരണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, ഇന്നു ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്നാട്ടിൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മട്ടനങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെക്കുകയില്ല. അതല്ലാം അപ്പൊഴപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികളുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയൊും ഉടനടി പരിഹാരം കാണാനുള്ള നടപടികളൊന്നും എടുത്തുകാണാറില്ല. അതുകൊണ്ട് മട്ടനങ്ങൾ സമുദായാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽത്തന്നെ എത്രയും സംഭവങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഒരു നീണ്ട പട്ടിക ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സഭമുമ്പാകെ വെയ്ക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഉദാഹരണമായി ചിലതു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. വല്ലവനാട്ട് താലൂക്കിൽ പെരിന്തൽമണ്ണക്കടുത്തു മുളപ്പുഴക്കുറുശ്ശി എന്ന സ്ഥലത്തു ഹരിജനങ്ങൾ വളരെ കാലമായി ശ്മശാനമായുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സ്ഥലം ചില ആളുകൾ കയ്യേറുകയുണ്ടായി. അടുത്ത കാലത്തു ഒരു ഹരിജൻ സ്ത്രീ അവിടെ മരിച്ചിട്ടു ശവം മറവുചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ മൂന്നു ദിവസം വച്ചു സൂക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. കൂവിലി മൂന്നും ദിവസം പോലീസിന്റെ സഹായത്തോടെ മാത്രമേ ശവം മറവുചെയ്യാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. ആ സ്ഥലത്തുതന്നെ ഹരിജനങ്ങൾ ആരാധന നടത്തുന്ന ഒരു ക്ഷേത്രം ചിലർ ചവിട്ടിപ്പൊളിക്കുകയും ഗർഭാശയത്തിൽത്തന്നെ മലമുത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അധികൃതസ്ഥലങ്ങളിൽ നിവേദനങ്ങളയച്ചിട്ടു യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. മുത്തമ്പ എന്ന സ്ഥലത്തു ചില തെമ്മാടികൾ ചേർന്നു ഒരു ഹരിജൻ യുവാവിനെ മദ്ദിച്ചു. ആ യുവാവ് അവശനിലയിൽ പെരിന്തൽമണ്ണ ആശുപത്രിയെ അഭ്യം പ്രാപിച്ചിട്ടു അവിടെ പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ മടക്കിവിട്ടു. കൂവിലി അയാൾക്കു തുണാലു ലോക്കൽഫണ്ട് ഡിസ്റ്റൻസിയിലെ അർദ്ധം

15th March 1956]

[Sri O. Koran]

പ്രാവിക്ഷേണീവന്നു. അവിടെവച്ചു അയാൾ മരിച്ചുപോയതായും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. സാധ്യതയായ ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ധർമ്മപത്രിയിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന സഹായം ഇത്തരത്തിലാണെങ്കിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെ കാര്യം പറയാനില്ലല്ലോ. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പോലീസുകാർക്കു ഹരജി അയച്ചിട്ടു അവർ യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തില്ലെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഇന്നുതന്നെ എനിക്ക് കിട്ടിയ എഴുത്തുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത് അതാണ്. കുറുവനാട്ടു താലൂക്കിൽ കൊയിലാണ്ടി പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ അതിർത്തിയിൽപ്പെട്ട സ്ഥലത്തു ഒരു ഹരിജൻ പ്രവർത്തകനെ പോലീസ് മദ്ദിച്ചതിൽ കോൺഗ്രസ്സ് പാട്ടിയുൾപ്പെടെയുള്ള രാഷ്ട്രീയപാട്ടികളും നാട്ടുകാരും പൊതുയോഗം ചേർന്നു പ്രതിഷേധം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിൽ നിയമസമാധാനങ്ങൾ പാലിക്കുകയെന്ന പാവനമായ ചുമതല വഹിക്കാനാദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പോലീസുകാർ തന്നെ ഇങ്ങനെ ജനദ്രോഹം ചെയ്യുന്നത് എത്രയും അനീതിയാണ്. ഈ പരിതഃസ്ഥിതി തുടർന്നുപോകുന്നത് രാജ്യത്തിന്നും ഗവണ്മെന്റിന്നും അപകടകരമാണ്. പേരാമ്പ്രയിലും പയ്യോളിയിലും നടന്ന മറ്റു ചില മട്ടനങ്ങളെക്കുറിച്ചു എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മാതിരി കേസുകളുണ്ടായാൽ അധികൃതന്മാർ ശരിയായി നടപടിയെടുക്കാതെ തെളിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു തേച്ചുമാച്ചുകയ്യുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്നത്. കാട്ടുപരുത്തി പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ അരിപ്പത്തിയിൽ നടന്ന മറ്റൊരു സംഭവം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. അവിടെ ഒരു ഹരിജൻ കൃഷിക്കാരൻ കൃഷിചെയ്തിരുന്ന ആറല്ലാം ജന്മി പറിച്ചെറിഞ്ഞു വലിയ നാശം വരുത്തുകയുണ്ടായി. അതിനേർക്കു അധികൃതന്മാരുടെയിൽ നിവേദനം നടത്തിയിട്ടു യാതൊരു രക്ഷയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. സർ, ഇങ്ങനെ നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഹരിജൻ മട്ടനങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന പീഡനങ്ങളെപ്പറ്റിയും പറഞ്ഞുവെക്കുകയായില്ല. ചങ്ങമ്പുഴ പാടിയിട്ടുണ്ട്—

കരുണരസം കരകവിയും കഥപറയും, പക്ഷെ,
കരളരുകിക്കരളരുകിക്കരയരുതിന്നാരും.

കേട്ടാൽ കരളരുകിക്കരയുവാൻ പോന്ന നിരവധി ഓരണസംഭവങ്ങൾ എനിക്ക് സഭയുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കാൻ കഴിയും. സമയച്ചുരുക്കത്താൽ അതെല്ലാം വിവരിക്കുന്ന മനോദ്രോഷിക്കുന്നില്ല. മുനിയൂർക്കോട് എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു ഹരിജൻ കുടുംബാവയോഗിക്കുന്ന കിണറുവെള്ളത്തിൽ ചില ദ്രോഹികൾ മലകൾക്കുകയുണ്ടായി. ഇത്തരീരി സംഭവങ്ങൾ ഇന്നാട്ടിൽ നടക്കുമ്പോൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കെന്താണൊരു രക്ഷ? നാട്ടുവാഴ്ച ജന്മിയോധിത്വവും ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വവും നിലവിലിരുന്ന കാലത്തു ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരുന്ന അതേ മട്ടനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും ഇന്നും ഹരിജനങ്ങൾക്ക് അടിക്കടി സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പരിഹാരം കാണാൻ ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായി നടപടികളെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹരിജനങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമായ വീടും സ്ഥലവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കു അവരെ സ്വതന്ത്രരാക്കാനാർക്കുതോളം കാലം, അവർക്കു തങ്ങളുടെ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന നില മാറാത്തതിനോളം കാലം, ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഇന്നാട്ടിൽ രക്ഷയില്ല. വടക്കെ മലബാറിൽ കൈതയോല ഉപയോഗിച്ചു കൈതത്തൊഴിൽ ചെയ്തു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന ഹരിജനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. പാലും വട്ടിയും മറ്റുമുണ്ടാക്കാൻ കൈതയോലയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ജന്മി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇറങ്ങിപ്പോയില്ലെന്ന കാരണത്താൽ കൈതയോലയും വെട്ടി നശിപ്പിച്ചു എത്രയും ഹരിജനങ്ങളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നശിപ്പിച്ച ഒരു സംഭവം ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽത്തന്നെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനേർക്കു പോലീസിൽ ആവലാതിപ്പെട്ടിട്ടു നടപടിയൊന്നും എടുക്കുകയുണ്ടായില്ല.

സർ, ഹരിജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായി ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് നല്ലൊരു സംഖ്യ ചെലവുചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാതെ ഒരു സമൂഹമായിത്തീരും പുരോഗതി പ്രാപിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായി ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളെ കൃത്യതയോടെ സൂക്ഷിക്കുകയും ഗവണ്മെന്റിനെ അതിന്നായി അടികുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ഗവണ്മെന്റിന്റെ പരിവാഹികളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലുമുള്ള ചില ന്യൂനതകൾ എടുത്തുകാട്ടുവാനും അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ന് സ്റ്റേഷൻ ഹീസ് എന്നൊരു പ്രാദേശം നിലവിലുണ്ട്. സ്റ്റേഷൻ ഹീസുകൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു പ്രാദേശമുണ്ടായിട്ടും എത്രയുംവേഗം പഠിക്കും തുടങ്ങാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നുണ്ട്. പല സ്കൂളുകളിലും സ്റ്റേഷൻ ഹീസ് കൊടുക്കാനാകാത്തതുകൊണ്ട് കുട്ടികളെ സ്കൂളിന്നു പുറത്താക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പല

[Sri O. Koran]

[15th March 1956]

പ്രാവശ്യവും ഇക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതു കണ്ടുകൂടി ഉണർപ്പുവാൻ ഞാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നു. ഈ സ്പെഷ്യൽ ഫീസ് സമ്പ്രദായം അപ്പാടെ നിറുത്തലാക്കണമെന്നു അനവേക്ഷിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം വലിയ സൗജന്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചിട്ടു ചിലർ സൗജന്യം അനുവദിക്കാതെ അതിനെക്കൂടെ എടുത്തുകൊടുക്കുന്ന ഫലമാണുണ്ടാവുക.

സർ, ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ ഉന്നമനത്തിന്നു രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ പലതും ആവിഷ്കരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ മാത്രം എടുത്തു നോക്കിയാൽ മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങളാണ് സാമ്പത്തികമായി ഏറ്റവും പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്നത്. ഇതു ഞാൻ വെറുതെ വാദത്തിന്നുവേണ്ടി പറയുന്നതല്ല. ഉന്നതവർഗ്ഗങ്ങളെ ആളുകൾ അനേകിച്ചിരിക്കുന്ന തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നു കാണുന്നതാണ്. 1948 ൽ ശ്രീ ജെ. സി. കരുപ്പയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട കമ്മിറ്റിയിൽ അന്നത്തെ കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ മലബാറിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യ മുഴുവൻ ചുറ്റും സഞ്ചരിച്ചിട്ടും മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങളെപ്പോലെ അത്രയധികം സാമ്പത്തികമായി അധഃപതിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തെ മറ്റെങ്ങും കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും ജന്മികളുടെ അടിമകളായി കഴിയുന്ന ഹരിജനങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായി ഇഷ്ടമുള്ള ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽ ചെയ്യാനോ മറ്റേതെങ്കിലും ജീവിക്കാനോ കഴിയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയൊന്നും തങ്ങളുടെ കട്ടികൾക്കു രോഗം പിടിപെട്ടാൽ അശുപത്രിയിൽനിന്നു മരണമുണ്ടാകുന്നു. രോഗി അവിടെക്കിടക്കട്ടെ, നീ പോയി പാടത്തു പണിയെടുക്കൂ എന്ന് ജന്മികളാൽ ഹരിജന അതു മറ്റൊരു പറയുവാൻ അധികാരമില്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്കു തൊഴിൽ സാധ്യതയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, അവിടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കണ്ടുകൊടുക്കുക ഇതു രണ്ടും ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. അതിനാവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ചില പദ്ധതികളെല്ലാം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അഖിലേന്ത്യാ പട്ടികജാതി-പട്ടിക വർഗ്ഗക്കാർക്കു ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികാവശ്യങ്ങൾക്കു ചില നിശ്ചേദങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഖാമുഖം വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്ന് ഹരിജനങ്ങൾക്കു ആശംസിച്ചു നീയിലും മറ്റും പരിശീലനം നൽകാൻ ഏല്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. മലബാറിൽ കടൽപ്പുറസായങ്ങൾക്കു ധാരാളം സാദ്ധ്യതകളുണ്ട്. മുളയും, ചുരയും, ഇരയും മറ്റും അവിടെ ധാരാളമായുണ്ട്. പായ നെയ്തതിന്നും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്ന കൈത്തരവും ധാരാളമായുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ഉപയോഗിച്ചു പല കൈത്തരങ്ങളിലൂടെ വിജയകരമായി നടത്താൻ സാധിക്കും. അത്തരം കൈവേലകളിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു പരിശീലനം നൽകുന്നതിന്നു ചില പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ ഏല്പിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. കടൽ വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടാൽ ഹരിജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പിടിയിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുമെന്ന ഭയം ജന്മികൾക്കുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു കടൽ വ്യവസായങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ അധികൃതർ വേണ്ടത്ര താല്പര്യം കാണിക്കാത്തതു്. കൊല്ലപേല, പാത്രനിർമ്മാണം മുതലായ തൊഴിലുകളും ഹരിജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസസൗജന്യങ്ങളെല്ലാമുള്ളതുകൊണ്ട് എസ്.എസ്.എൽ. സിയോ, ബി.എ. യോ പഠിച്ചു പാസ്സായാലും തൊഴിലില്ലാതെ അലഞ്ഞുകൊണ്ടു ഗതിയാണു കടുവിൽ വരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തൊഴിൽ പരിശീലനത്തിന്നു കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതു വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും കൈത്തരങ്ങൾ വശമുണ്ടെങ്കിൽ ജോലിയില്ലാതെ സട്ടിയിക്കുന്നതായി തെരുവുതെരുവുണ്ടാവുകയില്ല.

സർ, ഗവണ്മെന്റ് വളരെയധികം പണം ചെലവുചെയ്യുകയാണിരിക്കുന്ന ഒരിനമാണു അയിത്തോച്ചാടനം. അയിത്തം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശാപമാണ്. അയിത്തോച്ചാടനത്തിനായി ഗവണ്മെന്റിന്നു ചില പദ്ധതികളെല്ലാമുണ്ട്. മലബാറിൽ അയിത്തോച്ചാടനത്തിനായി ഞങ്ങൾ ഒരു പദ്ധതി ഗവണ്മെന്റിന്നു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. താലൂക്കുതോറും ഹരിജൻ പ്രവർത്തകന്മാരെ നിയമിച്ചു പ്രചരണം നടത്തണമെന്നുള്ളതാണ് ഞങ്ങളുടെ പദ്ധതിയിലെ ഒരു നിശ്ചയം. വളരെക്കാലമായി പരിഷ്കാരം വന്നിട്ടുള്ള ഈ മദ്രാസ് പട്ടണത്തിൽപോലും അയിത്തം വയ്ച്ചുതോതിൽ നിലവിലുണ്ടെന്നു വന്നാൽ ഗ്രാമങ്ങളിലെ സ്ഥിതിപരയാനുഭവം? മദ്രാസിൽ തൊണ്ടിയാൾ പേട്ടയിൽ ഒരു വണ്ണാത്തി സ്ത്രീയെ ഒരു ചായപിടികയ്ക്കുകയോ മറ്റു ചായകടിക്കാൻ അർഹമല്ലെന്നും പുറത്തുനിന്നു ചായകടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ നിർബന്ധിച്ചുവെന്നുള്ളതും

[15th March 1956]

[Sri O. Koran]

അവലാതി ഉണ്ടായതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അയിത്തോച്ചാടനത്തിന്നു വടക്കു ഇന്ത്യയിൽ കൂടുതൽ ഫലവത്തായ നടപടികളെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. വലിയ വലിയ മേളകളും സമ്മേളനങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഫിഷിം പ്രദർശിപ്പിച്ചും മറ്റും നല്ല പ്രചരണം നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. അയിത്തത്തിനെതിരായി ജനങ്ങളെ ഉണർത്തിവിടാൻ ഈ പ്രചരണങ്ങൾ വളരെയധികം പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രചരണം വളരെ രോഗമാണ്. തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിലേക്കും മലബാറിലേക്കും തമിഴ്നാട്ടിലേക്കും ഒരു പ്രചരണവണ്ടി ഉണ്ടായാൽ നന്നായിരിക്കും. അയിത്തത്തിനെതിരായി ഡിപ്യൂട്ടി സേവകന്മാരുടെ പ്രചരണം അതോടുകൂടി കാര്യക്കുറവൊന്നും സാധിക്കും. അയിത്തം നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു നിയമം പാസ്സാക്കിയിട്ടു അഞ്ചുവർഷമായി. ഇനിയും അയിത്തത്തിന്റെ ഭയങ്കരത കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാനായിട്ടില്ല. ഒരു ഹരിജൻ പ്രവർത്തകനായ ശ്രീ കെ. എം. രാമചന്ദ്രൻ ഒരു ഹരിജനയുവാവും ഒരുമിച്ചു പോട്ട് കൊച്ചിയിലെ ഒരു അംഗം അധികാരിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ആ അധികാരി (അദ്ദേഹം ഹിന്ദു വല്ല, ജാതീയല്ലെന്നു പറയുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളിൽപെട്ട ആളാണ്) കോപിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ ആട്ടി പുറത്താക്കുകയുണ്ടായി. അഞ്ചുവർഷമായി അയിത്തോച്ചാടനത്തിന്നു നടപടികളെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അയിത്തം ഉന്മൂലനം ചെയ്യണമെന്നും അതിനാവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും വിദ്വേഷധീകാരികൾക്കു നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇനിയും അയിത്തത്തിന്റെ ഭീകരതയും കാഠിന്യവും കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നല്ലേ ഇതു് തെളിയിക്കുന്നത്? ഇങ്ങനെ പോയാൽ അയിത്തം എന്തെങ്കിലും അവസാനിക്കുമോ എന്നുതന്നെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അയിത്തം നിർമ്മൂലനം ചെയ്യാൻ നിയമമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ നടപ്പിന്നുവേണ്ടി ധാരാളം പണവും ചെലവും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അയിത്തം നിർമ്മൂലനം ചെയ്യാൻ മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടവരും ചുമതലപ്പെട്ടവരുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കെന്നു അയിത്തം ആചരിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കും ഫലം? പരിശീലനിക്കുവോ? മുത്തപ്പൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഹരിജനങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കാത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഈ സഭയിൽനിന്നു എത്രയോ ചോദ്യങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മുനിയൂർകോട്ട് എന്ന സ്ഥലത്തു അടുത്തൊരിക്കൽ മിസ്റ്റർ ഓസ്റ്ററപ്പണിക്കരുടെ അദ്ധ്യക്ഷയിൽ കൂടിച്ച ഒരു യോഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഞാൻ പോയിരുന്നു. അവിടെ ക്ഷേത്രത്തിലെമ്പലം, ചായപ്പിടികൾപോലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമില്ല.

സർ, എനിക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഉണർപ്പുവണമെന്നുണ്ട്. ഹരിജൻ പ്രശ്നവും അയിത്തോച്ചാടനവുമൊന്നും കക്കിയടിസ്ഥാനത്തിൽ വീക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളല്ല. മലബാർ ഹരിജൻ സമാജം യാതൊരു രാഷ്ട്രീയവുമില്ലാത്ത, യാതൊരു രാഷ്ട്രീയ പാട്ടിയുടേയും പിന്നാലെ പോകാത്ത, ഒരു സമുദായസേവക സംഘടനയാണ്. ഹരിജനങ്ങളുടെ കേരളം കാക്കിക്കുന്നവർ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ രചയിതാവു് നല്ലതല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പോരുന്ന വിവരമുള്ളവരാണ്. അവർ, രാഷ്ട്രീയസംഘടനകൾ ഹരിജൻപ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നു മുതലെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിരക്കുമെന്നല്ലാതെ ഹരിജൻ സമാജം രാഷ്ട്രീയത്തിൽ രചയിതാവില്ല. ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിലാണ് സംഘടനയുടെ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഭാരത സേവക സമാജം പോലെ രാഷ്ട്രീയമില്ലാത്ത ഒരു സംഘടനയാണ് ഹരിജൻ സമാജം. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യോന്നമനത്തിനായി സമാജം ചെയ്യുകയാണിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. സംഘടനയുടെ ശ്രമഫലമായി എത്രയെത്ര കേസുകളാണ് ഫീലിപ്പിട്ടുള്ളതു്, എത്രയെത്ര ചായപ്പിടികളിലും ബാർബർ ഷാപ്പുകളിലുമാണു ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്, എത്രയെത്ര ക്ഷേത്രങ്ങളിലാണ് ഹരിജനങ്ങൾക്കു ആരാധനാസാധനവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്, എത്രയെത്ര ഹരിജൻ മദ്യങ്ങൾക്കാണ് പരിഹാരമുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു്, എത്രയെത്ര കടിയൊഴിപ്പിക്കലുകളാണ് കഴിവാക്കിയിട്ടുള്ളതു്, എത്രയെത്ര നടപ്പാതകളാണ് ഹരിജനങ്ങൾക്കായി തുറന്നു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് എന്നീ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിട്ടുവേണം സംഘടനയെക്കുറിച്ചു ഒരു അഭിപ്രായം പറയാൻ. അല്ലെങ്കിൽ ജനസേവനത്തിനായി സമുദായത്തോടു മുട്ടുന്നവരെന്ന സേവകന്മാരെ നാം ആക്ഷേപിക്കുകയായിരിക്കും. രാഷ്ട്രീയപാട്ടിയുടെ പേർ പറഞ്ഞു അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതും നിരസാധ്യമല്ലെന്നതും രാജ്യനന്ദമല്ല. നേരേമറിച്ചു അങ്ങിനെയാണു പ്രവർത്തകരെ അംഗീകരിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുമാണു് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ പറയുവാൻ കാരണം കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ചോദ്യോത്തരവേളയിൽ ഹരിജൻ സമാജം രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹരിജൻ

[Sri V. Chinnayya] [15th March 1956]

சென்ற சில ஆண்டுகளில் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைவிட இவ்வாண்டு ஹரிஜன மானியத்திற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டப் படவேண்டியது. ஆனால் இந்த கோடிக்கணக்கான ரூபாயையும் நாம் நல்ல வழியில் செலவு செய்யவேண்டும் என்பது என் அவா. ஹரிஜன மாணவர்களுக்காகப் பல விடுதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவை யாவும் சரியாக நடப்பதில்லை. இந்த மாதிரியான ஹரிஜன விடுதிகளுக்கு எல்லாம் ஹரிஜன் இல்லாத ஒரு ஜாதியாரை நிர்வாகியாகப் போட்டால்தான் அவை மிகவும் திறமையாக நடக்கும். அவர்களும் சர்க்காருக்குப் பயந்துகொண்டு நடப்பார்கள். ஹரிஜனங்களே இந்த விடுதிகளின் தலைவராக இருப்பதினால், இவர்கள் உத்தியோகஸ்தர்கள் வரும்போது நன்றாக விடுதி நடப்பதுபோலக் காட்டிவிட்டு, பிறகு விடுதிப்பணத்தை சாப்பிடக் கூடிய சூழ்நிலை அதிகமாகி வருகிறது.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு ஹரிஜன சமூகத்தாரிடையே பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர் என்ற பாகுபாடு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஜாதி ஹிந்துக்களோடு ஹரிஜனங்கள் சரிசமமாக இருப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்னர், ஹரிஜன மக்கள் தங்களுக்குள்ளேயே பல பிரிவுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு பாகுபாடு காட்டி நடந்து கொள்ளாமல் எல்லோரும் ஒரு வகுப்பாக, எல்லோரும் ஓர் இனமாக நடந்துகொள்ள முயற்சி எடுப்பதுதான் மிக முக்கியம். இந்தச் சபையிலும்கூட பி.ஆர்., பி.எல்.ஆர். என்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் முதலில் ஒற்றுமை வந்த பின்னர்தான், மற்றவர்களோடு ஒற்றுமையாக இருக்க வழி ஏற்படும்.

நகரத்திலுள்ள ஹரிஜனங்கள் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் கிராமப் பகுதிகளில் அவர்கள் இன்னமும் பிற்போக்கான நிலைமையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். படிப்பு கிடையாது. ஆடுமாடுகள் ஒட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். உலகத்தில் என்ன நடக்கின்றது, நம் அரசாங்கம் என்ன என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பது ஒன்றும் தெரியாமல் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஹரிஜன மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து சர்க்கார் பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் கிராமப் புறங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்களில் நூற்றுக்கு 75 பேர்களுக்கு உழுவதற்கு நிலம் கிடையாது. இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் ஆங்காங்கே காடுகள் இருக்கின்றன. அவை பெயரளவில் காடுகள் என்று இருக்கின்றனவேயன்றி உள்ளே போய்ப் பார்த்தால் மரங்கள் ஒன்றுகூட இருக்காது. அவை சாகுபடிக்குத் தான் பயன்படும். இந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்த சாகுபடிச் செய்யச் சொன்னால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். ஹரிஜனங்களுடைய காலனிகளை அங்கே ஏற்படுத்தலாம். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு ஹரிஜனங்களையே நியமிப்பது இல்லை. யார் யாரையோ போடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கிணறுகளை சரியாக வெட்டுவது இல்லை. கடல் தண்ணீரைப்போல உப்பாக இருக்கக்கூடிய கிணறுகளை எல்லாம் குடிப்பதற்கு லாபக்கான தண்ணீர் என்று சொல்கிறார்கள். ஹெஸ்த் ஆபீஸர்களும் அவர்கள் இஷ்டப்படி, நல்ல தண்ணீர் என்று சொல்லி விட்டுப் போகிறார்கள். நான் ஒரு கிணறை வெட்டுவதற்கு முன்பே பரிசோதனை பண்ணிப் பார்த்தேன். அது உப்புத் தண்ணீர். ஆனால் கிணறு வெட்டி சிமெண்டு எல்லாம் போட்ட பின்பு ஹெஸ்த் ஆபீசர் அது குடிப்பதற்கு நல்ல தண்ணீர் என்று சர்ட்டிபிகேட் வழங்கிவிட்டார். அப்போதும் குடித்துப் பார்த்தேன். அது ஓரே உப்பு. கேட்டால் சிமெண்டு விழுந்ததினால் அப்படி இருக்கிறது. போகப்போக நீர் நன்றாக ஆகிவிடும் என்கிறார். இது மிகவும் வருத்தப்படவேண்டிய விஷயம். இனிமேலாவது

[15th March 1956] [Sri V. Chinnayya]

கிணறுகளை வெட்டும்போது குடிப்பதற்கு நல்ல தண்ணீர் உள்ள பகுதியில் வெட்டவேண்டும். புதுக்கோட்டையில் ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லாம் குடிசைத் தொழிலைக் கற்றுக்கொடுத்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தவேண்டும். புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாகக் குடிசைத் தொழிலைக் கற்றுக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருப்பதை நான் வரவேற்றாலும்கூட, இந்த நாட்டிலுள்ள ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையிலேயே இன்னமும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நாம் ஆண்டுதோறும் ஒதுக்குகின்ற பணம் சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படுவது கிடையாது. நாம் செய்கின்ற காரியங்கள் அத்தனையும் இன்றைக்குக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஹரிஜன மக்களின் துன்பத்தைப் போக்கக்கூடியதாக இல்லை. நாளாவட்டத்தில் நன்மை பயக்கலாம் என்று சொன்னாலும்கூட இன்றைக்கு உடனேயே நன்மை பயக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. அவர்களுடைய பிரச்சினை உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் நிலப்பிரச்சினையில் அதிக கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும்.

நிலம் இல்லாத ஏழை மக்களுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம். நிலம் இல்லாத ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் அதற்கு மனுப்போட்டால் ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கிறது. ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கிடைத்திருக்கிறது என்றுகூடச் சொல்லமுடியாது. பல மனுக்கள் கவனிக்கப்படாமல் காலதாமதம் ஆகிறது. கேட்டால் இன்னமும் சர்வே செய்யப்படவில்லை, அல்லது அது ஏரி புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்கு என்று ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் சமாதானம் சொல்லிவிடுவார்கள். உண்மையிலே பார்த்தால் இந்த புறம்போக்கு நிலங்களின் கணக்கு கிராமத்திலுள்ள கணக்குப் பிள்ளைகளிடம்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் போய்க்கேட்டால் எந்தக் கணக்கையும் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். யார் தங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் சொல்கிறார்கள்.

எனக்குத் தெரியும் எனது தொகுதியில் சாதாரணமாக ஒருவன் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தாலும், அது அவனுக்கு கிடைக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. நாங்கள் உழைக்கிறோம், எங்களுக்கு நிலம் கிடைக்க வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே அதை உடனடியாக சர்க்கார் அவர்களுக்குக் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஷே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய மனைக்கட்டுகள் வாங்குவதில் அதிக கஷ்டமிருக்கிறது. கிராமங்களில் உயர்ந்த ஜாதி மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் நல்ல உறவுகொள்ளும்படியான மனமாற்றம் இன்னும் அவர்களிடையே ஏற்படவில்லை. அதன் காரணமாகவும், கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு அதிக கல்வி இல்லாததாலும் உலக விஷயங்களை அறியாதவர்களாக இருப்பதாலும், சில வகுப்பார் தாங்கள் உயர்ந்த ஜாதி என்று நினைத்துக்கொண்டு ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்ட மனைக்கட்டுகள் வழங்க மறுக்கிறார்கள். சர்க்கார் இது விஷயமாக நல்ல பிரசாரம் செய்து அம்மக்கள் மனமாற்றம் அடையும்படி செய்து ஹரிஜனங்கள் சுலபமாக வீடு கட்டிக்கொள்ள மனைக் கட்டுகளை கிடைக்கும்படியான வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்போதுதான் நம் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்காக நல்ல காரியங்கள் செய்துவருகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியும்; ஹரிஜனங்களும் தங்களுக்கு சர்க்கார் நல்லது செய்கிறது என்ற நல்லெண்ணம் கொள்ளுவார்கள்.

[Sri M. Palaniyandi] [15th March 1956]

நமது ராஜ்யம் ஒரு secular State மத சார்பற்ற ராஜ்யம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் அநேக ஹரிஜனங்கள் கிருஸ்தவர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய நிலை சாதாரண, மதம் மாறாத ஹரிஜனங்களுடைய கேவல நிலையாகத்தான் இருக்கிறது. நான் நான்கு ஆண்டுகளாக, இந்த மதம் மாற்றப்பட்ட, கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கும், சாதாரண ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள், கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறேன். அப்படி வற்புறுத்தியும் இந்த சர்க்கார் கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த விதமான சலுகைகளையும் காட்டிவருவதாகத் தெரியவில்லை. இப்படி இருப்பதினாலேயே, இந்த அரசாங்கம் மத சார்பற்ற அரசாங்கமா அல்லது மத சார்புள்ள அரசாங்கமா என்று கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன் பாகத்தான், இந்த பறையர், சக்கிலியர் என்று தாழ்த்தப்பட்டவர்களும், மற்றும் அநேக பிற்பட்ட வகுப்பினர்களும் கிருஸ்தவர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மதம் மாறிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், சாதாரண தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் கொடுக்கும்படியான, சலுகைகள் ஏன் கொடுக்கக் கூடாது? ஹரிஜன மாணவர்கள், கிருஸ்தவ மாணவர்களாக இருந்தால் எந்த விதமான சலுகையும் கிடையாது. இது என்ன நியாயம்? ஏன் இந்த பாரபட்சம்? இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பிற்பட்ட சமூகத்தினரும், கிருஸ்தவர்களாக, மாறிய பிறகு ஏதாவது வாழ்க்கைத் துறையில் உயர்ந்திருக்கிறார்களா என்றால், எந்த விதமான உயர்வும் அடைந்திருப்பதாகக் காணோம். கிருஸ்தவ பாதிரிமார்கள், அவர்கள் கிருஸ்தவர்களாக மாறினவுடன், அவர்களுக்கு எல்லா உரிமைகளும் வந்துவிட்டன என்று சொல்லலாம். ஆனால் உண்மையில் அப்படி இல்லை. கிராமங்களில், மதம் மாறிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்னும் எப்போதும் போல் மற்ற ஜாதி மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மதம் மாறிய கிருஸ்தவ தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களும், படிப்பு முதலிய காரியங்களுக்காக, சலுகைகளை சர்க்காரிடமிருந்து எதிர் பார்க்கிறார்கள். நானும் இந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இதனை வலியுறுத்திச் சொல்லி வருகிறேன். அரசாங்கம் இது விஷயமாக முக்கிய கவனம் செலுத்தி, மதம் மாறிய கிருஸ்தவ, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு எல்லா சலுகைகளும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவ மாணவர்கள் தாசில்தாரிடம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதில் ஒரு கஷ்டமிருக்கிறது. எந்த மாணவருடைய தகப்பனார் மட்டும், அவர் காலத்தில் மதம் மாறி இருக்கிறாரோ, அவர்களுக்குத்தான் அரை சம்பள சலுகைக்கான சர்ட்டிபிகேட் தாசில்தார்கள் கொடுப்பார்கள். மாணவனுடைய பாட்டன் முப்பாட்டன் கிருஸ்தவனாக மாறி இருந்தால், அவனுக்கு அந்த சலுகைக் கான சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்பட மாட்டாது என்று விதி இருக்கிறது. இந்த பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது. ஏனென்றால், கிருஸ்தவ ஹரிஜன மாணவர்களுடைய பாட்டனார் மதம் மாறி இருந்தாலும், இந்த சர்ட்டிபிகேட் தாசில்தாரிடம் வாங்குவதற்காக, தங்கள் தகப்பனார்தான் மதம் மாறியவர் என்று பொய்ச்சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் சில மாணவர்கள், தங்களுக்குள்ள பயத்தாலோ, அல்லது உண்மை சொல்ல வேண்டுமென்ற காரணத்தாலோ, தங்கள் பாட்டனார் காலத்திலிருந்து கிருஸ்தவர்களாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிடுவதால் தாசில்தார்கள், அவர்களுடைய சலுகைக் கான சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க மறுத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே இவ்வித கஷ்டமெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் எல்லா கிருஸ்தவ ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் அரை சம்பள சலுகை யுண்டு என்று உறுதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன Welfare இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், இதிலுள்ள தலைமை அதிகாரிகள் நல்லெண்ணெய்துடன் ஹரிஜனங்களுடைய அபிவிருத்திக்காக நல்ல காரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். மாவட்ட தலைமை அதிகாரிகள், கலெக்டர்கள் முதலானோர் பல நல்ல காரியங்களை ஹரிஜனங்களுக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும், செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமென்றால், திருச்சி ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் உண்மையிலேயே, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற விஷயமாக நல்ல அக்கறை

[15th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நல்ல தொண்டாற்றி வருகிறார்கள். அத் தொண்டை நாம் எல்லாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால், ஹரிஜன Welfare விஷயமாக கீழ்தர அதிகாரிகள் செய்யும் காரியங்கள், பேச்சுகளைப் பார்த்தால், வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு லால்குடிக்குச் சென்று இருந்தேன். அந்த நேரத்தில் ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டலுக்குப் போக நேர்ந்தது. அந்த ஹாஸ்டலிலுள்ள ஹரிஜன மாணவர்கள், ஹாஸ்டல் வார்டனைப் பார்த்து, சாப்பாட்டில் பூச்சி விழுந்திருக்கிறதென்று புகார் செய்தார்கள். அதற்கு அந்த வார்டன், மாடு திங்கும் பறையன், பூச்சியைத் திங்கக் கூடாதா என்று கேட்டார். அப்போது அருணாசலம் என்ற அங்கத்தினர்கூட இருந்தார், மாகாத்மா காந்தி, ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமான சலுகைகள் கொடுக்கும் படியான நிலைமையை உண்பெண்ணி விட்டார், அவரை கொன்ற கோட்சே இப்போதிருந்தால் வரவேற்று மாலை போடுவேன் என்றும் அந்த வார்டன் சொன்னார். இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையுள்ள, ஒரு வார்டன் எப்படி ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு தொண்டு செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறேன். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் கண்டிப்பாக எவ்வித தொண்டும் செய்யமாட்டார்கள்.

SRI P. CHELLATHURAI : சபாநாயகர் அவர்களின் மூலமாக கேட்கிறேன். அந்த வார்டன் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், அவருக்கு பெயர் என்ன என்பதை சொல்லும்படி கேட்கிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் அங்கத்தினர் தயவு செய்து அவருடைய வகுப்பைப்பற்றியும், பெயரைப்பற்றியும் கேட்கவேண்டாம். அதை இங்கே சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. அங்கே இருக்கும் வார்டனுடைய வேலையைப்பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். ஆகையினால், இப்பேர்ப்பட்ட வார்டன் வேலை பார்ப்பவர்கள், ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் ஆர்வமும், நல்லெண்ணெயும் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். மகாத்மா காந்தி சொன்னபடி, விரும்பியபடி, ஹரிஜனத் தொண்டில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற ஆசை இருக்கவேண்டும். ஏதோ, ஹரிஜனங்களை கை தூக்கிவிடப்போகிறோம் என்று பொய் சொல்லிக்கொண்டு, ஜனங்களின் கண்ணில் மண்ணைப் போட்டு எமாற்ற பார்க்கக்கூடாதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தற்போது சர்க்கார் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஏதோ படிப்புச் சலுகை, சாப்பாட்டுச் சலுகை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இச் சாப்பாட்டுச் சலுகை எல்லா இடங்களிலுமுள்ள ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் கிடைப்பதில்லை. அதனால் அநேக ஹரிஜன மாணவர்களுக்குப் படிக்கவேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தும் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போக முடியாததில்லை. ஹரிஜன மாணவர்கள் எங்கு படித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அங்கு எல்லாம் அவர்களுக்கு இலவசமாக உணவு வழங்க சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, சமூகத்திற்காக தொண்டாற்றும் மக்கள் உண்மையாகவும், நல்லெண்ணெய்துடனும் தொண்டாற்ற வேண்டும். அது அந்த மக்களுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையாகும். இதை விட்டு, தங்களை மாற்றிவிடுவார்களே, என்ற காரணத்திற்காக, ஹரிஜனங்களுக்கு நல்லது செய்வது போல் நடப்பதால் பிரயோசனமில்லை. எந்த விதமான கெட்ட எண்ணமும் இல்லாமல் உண்மையிலேயே, ஹரிஜன அபிவிருத்திக்காக, அதில் சம்பந்தப்பட்ட கீழ்தர அதிகாரிகள், நல்ல ஆர்வத்துடன் பாடுபட வேண்டும். ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நல்ல ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களை நல்லெண்ணெய்துடன் செய்ய வேண்டுமென்று இவ் விலாகாவிலுள்ள மேலதிகாரிகளுக்கும் கீழ் அதிகாரிகளுக்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கீது அனுப்பும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உண்மையிலேயே உயர் வேண்டுமென்றால் முதலாவதாக, சீக்கிரமாக கிராமங்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது, அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய, உடனடியாக, அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள கிராமங்களில் மனைகள் புறம்போக்கு நிலங்களை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மறுபடியும் சொல்லுகிறேன், இந்த கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கு

[Sri M. Palaniyandi] [15th March 1956]

சலுகைகள் வழங்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக மனுக்கள் போட்டுக் கொண்டும், கேட்டுக்கொண்டும் வருகிறார்கள். சர்க்கார் இதில் மிக்க கவனம் செலுத்தி, உடனடியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு முறையில், இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு கடன் கொடுத்து, வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளும் வசதியை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு நல்ல சலுகைகள் தரப்பட வேண்டும். இவ் வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளுக்கான பண உதவி மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால், தர முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி மத்திய சர்க்கார் உதவி கிடைக்காததால் அநேக பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு தற்போது ஏதோ சம்பள சலுகை கொடுத்தாலும், அது போதாது. அவர்கள் எல்லா சலுகைகளும் பெறும்படியான நடவடிக்கைகளை சென்னை சர்க்கார் உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI M. KATTIMUTHU : கனம் சபைத்தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையை பரிபூரணமாக வரவேற்று சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை அவ்வளவு அதிகமானது என்று சொல்ல முடியாது என்பதே என்கருத்து. இந்த மாகாணத்திலுள்ள ஜனத்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு, ராஜ்யத்திற்கு வரும் வருமானத்தில் குறைந்தது ஆறில் ஒரு பங்கு, அதாவது 10 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வளவு தொகையை ஒதுக்க வேலை செய்து கூட இப்போதுள்ள நிலையில் ஹரிஜனங்கள் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்துவிடுவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இப்போது ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவதற்கு யோசனை செய்து, அடுத்த ஆண்டில் ஒரு 5 கோடி ரூபாயாவது இவர்களுடைய அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கினால்தான் இப்போது இருக்கும் அவர்களுடைய நிலைமையை ஓரளவாவது சீர்படுத்த முடியும்.

சில கிராமங்களில் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாமல் ஹரிஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குடி தண்ணீர் கிணறுகளை, முன்பெல்லாம், ஹரிஜன Welfare ஆபீசர்கள் வெட்டிக்கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது அக்காரியம் கிராம நல அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் கீழ் வந்து விட்டதால், அவர்கள் இக்கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுப்பதில்லை. ஆனால் இக்கிராம அபிவிருத்தி திட்ட ஆபீசர்கள் ஹரிஜனங்கள் விஷயமாக அதிக கவனம் செலுத்தாமலும், அவர்களுக்குக் குடிதண்ணீர் கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுக்காமலும் தட்டிக்கழிக்கிறார்கள். சின்னசேலம் பிரிக்காவில், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் உள் நாட்டு அபிவிருத்தித் திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்றெல்லாம் வேலை செய்கிறார்கள். இதனால் கிராமங்களில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஒரு கிராமத்தில் ஒரு வாசகசாலை ஏற்படுத்துவது, இன்னொரு கிராமத்தில் கக்கூஸ் கட்டிவைத்து, இன்னொரு கிராமத்தில் பாலம் கட்டுவது போன்ற இவ்விதமான காரியங்கள்தான் செய்து வருகிறார்கள். அங்கே, செய்யப்படும் செலவில், எந்த விதமான ஒரு காரியமும் ஹரிஜனங்களுக்காக செய்யப்படவில்லை. ஆகையினாலே இனி தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் ஹரிஜன மக்களுக்கு ஓரளவு பயன்படக்கூடிய நிலைமையிலே கவனிக்கப்படவேண்டும். வரக்கூடிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே ஏதாவது நல்ல காரியங்களை சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு செய்து கொடுக்க தகுந்த உண்மைப் பணிசெய்யும் அதிகாரிகளை நியமித்து ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடியிருப்பு மனை விஷயமாக முன்பு ஒரு சமயம் கேள்விக்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது ஹரிஜனங்கள்

[15th March 1956] [Sri M. Kattimuthu]

அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற மனையை வேண்டாம் என்று மறுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற மனை சுகாதாரத்திற்கும், தேவைகளுக்கும் சரியாக இருந்தால் மறுக்கப்போவதில்லை. கொடுக்கின்ற மனை குளங் குட்டைகளுக்கு அருகிலோ, சதுப்பு நிலங்களிலோ உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்தால் அதை வாங்க அவர்கள் மறுக்கிறார்களே தவிர நல்ல நிலமாகக் கொடுத்தால் அதை மறுக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்காது. குடியிருப்பு மனை ஜாரி செய்கின்ற காலத்திலே கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய மிராசதாரங்களுக்கோ அல்லது செல்வாக்கு படைத்தவர்களுக்கோ சர்க்கார் இடம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி இடம் கொடுத்துக் கொண்டு போனால் இந்த மனை ஜாரி செய்கின்ற விஷயங்களெல்லாம் சீக்கிரமாக முடிவு பெறுது. விருத்தாசலம் தாலுகாவிலே இடையூர், இலங்கியநல்லூர், சேப்பாக்கம், கம்மாபுரம், கோமங்கலம், இறையூர் போன்ற இன்னும் அநேக கிராமங்களிலே குடியிருப்பு மனை வேண்டுமென்று சமார் 5 வருஷ காலமாக வாதாடியும் நாளையவரைக்கும் எந்த விதமான பலனும் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் இறங்கக் கூயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை சர்க்காருக்கு வீதாச்சாரத் தொகை கொடுத்து இருக்கிறார்களே தவிர அதனால் லாபம் ஒன்றும் கிடையாது. ஆகவே சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு மனை கஷ்டமாக இருக்கிற இடங்களிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்களே தவிர அவர்களால் எந்த விதமான நன்மையும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஜில்லா ஹரிஜன முன்னேற்ற ஆபீஸ் பள்ளிக்கூட பிள்ளைகளுக்கு போடுகிற சோற்றைத் தவிர எந்த விதமான முன்னேற்றத்தையும் செய்யவில்லை. சேரியின் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு சோறுபோடுவது மட்டும் போதாது. ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றனவா, குடி தண்ணீர் வசதி இருக்கிறதா, ரோடு வசதி உண்டா, வீட்டு வசதி கிடைத்திருக்கிறதா, ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் வாரம், குத்தகை, கூலி போன்ற சண்டைகள், தகராறுகள் ஏற்படுகின்றனவா என்பன போன்ற நல்ல காரியங்களை ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் கவனித்து, அவர்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கான காரியங்களை செய்ய வேண்டும். வெல்பேர் ஆபீசர்களாக இருப்பவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு என்னென்ன கொடுமைகள் நடக்கின்றன என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களிடத்திலே போலிஸ் அதிகாரிகள் மிகவும் அட்டகாசம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். கள்ளக் குறிச்சி தாலுகா புரசுக்குரிச்சியிலே ஜாதி இந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் தகராறு இருந்தபொழுது வலஞ்சலம் போலிஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் சரியான முறையில் நியாயம் தீர்க்காமல் மிராசதாரர்கள் பெக்கம் சேர்ந்துகொண்டு ஹரிஜனங்களை அடித்து தன்புறுத்தினார்கள். விருத்தாசலம் தாலுகா செருவம்பார் என்ற கிராமத்திலே ஜாதி இந்துக்கள் ஹரிஜன சேரிகளுக்கு தீவைத்தார்கள். ஹரிஜனங்களை அடித்து பண்ணை வேலை செய்ய வேண்டும், மேளம் கொட்ட வேண்டும், செத்த மட்டை சூக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் துன்பப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மங்கலம்பேட்டை போலீஸ் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு உடந்தை. சாத்துக்குடல் கிராமத்திலே வாச குத்தகை தகராறு வரும்பொழுது, அங்குள்ள மிராசதாரர்கள் மதுரை யிலேயிருந்து அடியாட்களை கொண்டுவந்து ஹரிஜனங்களை அடித்தார்கள். இதற்கு விருத்தாசலம் டவுன் போலீஸ் வந்தது. அவர்கள் மிராசதாரர்களிடத்திலே சாப்பிட்டுக்கொண்டு ஹரிஜனங்களுக்கு ஹிம்சை செய்தார்களே தவிர எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. பெண்ணாத்திலே நடந்த கலவரங்களில் போலீஸார் ஹரிஜன சேரிகளில் புகுந்து குடிசைகளிலுள்ள சட்டி பாணைகளையெல்லாம் உடைத்து, ஹரிஜனங்களை அடித்து, ஹரிஜனப் பெண்களையெல்லாம் மானபங்கம் செய்து மிராசதாரர்களுக்கு உடைந்ததையாக இருந்தார்களே தவிர ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை.

சிதம்பரம் தாலுகாவிலே, குணமங்கலம் கிராமத்தில் . . .

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அங்கத்தினர் போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது குறை சொல்லும்பொழுது அதை நிரூபிக்கக் கூடிய சக்தி அவருக்கு இருக்கின்றதா என்பதை யோசித்துக்கொண்டு

[Sri B. Parameswaran] [15th March 1956]

தயவு செய்து பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர் போலீஸ் அதிகாரிகள் செய்கின்ற அக்கிரமம் என்று உதேச கிராமங்களைக் குறித்து சொல்கின்றார். அதைப்பற்றி இங்கே சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே அதை நிரூபிக்க முடியுமா என்று யோசித்துக்கொண்டு பேசும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. DHARMALINGAM: Sir, we are given freedom to express our opinions on the floor of the House; the Hon. Minister warns the hon. Member that he should not speak on such matter without proof. Is that in order, Sir?

MR. SPEAKER: The Hon. Minister said that before the hon. Member casts aspersions on responsible people like the Police authorities, he must himself be satisfied and must say that with a full sense of responsibility. That is all. I do wish that when aspersions are cast or remarks and opinions are made against officials who are themselves responsible people, hon. Members also should feel a sort of responsibility in making such statements.

SRI S. RAMALINGAM: சார், ஸ்ரீ கட்டிமுத்து அவர்கள் சொல்லிய குற்றச்சாட்டுகளை சர்க்கார் நேரடியாக விசாரிக்க தயாராக இருக்கிறார்களா? அப்படி தயாராக இருந்தால் அந்த குற்றச்சாட்டுகளை யெல்லாம் அவர் நிரூபிக்கவும் தயாராக இருக்கிறார். ஆகையினால் மந்திரி அவர்களை நேரடியாக பதில் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: ஸ்ரீ கட்டிமுத்து அவர்களுக்கு அவருடைய பொறுப்பு என்ன என்று தெரியும். அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவருக்காக பரிந்து பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. நான் சொன்னது என்னவென்றால் எதவேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் பேசுவதன் விளைவு என்ன வாகும் என்று நினைக்கவேண்டும். என்னென்றால் அதிகாரிகள் இங்கு இல்லை. குறிப்பிட்ட அதிகாரியைப்பற்றி சொல்வதென்றால் பிறகு தப்பாக முடிந்துவிடுமே என்ற எண்ணக்கூடன் அங்கத்தினருக்கு யோசனை கூற்றேனே ஒழிய, தப்பா, தப்பு இல்லையா என்று சொல்வது சபாநாயகரின் பொறுப்பு.

SRI S. RAMALINGAM: விசாரிக்கிறார்களா என்றுதான் கேட்டேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: விசாரணையில் இருப்பதனால் தான் பேசுவது தவறு என்று நான் சொல்கின்றேன்.

10.58 a.m. * SRI M. KATTIMUTHU: நான் சொன்ன குற்றங்களையெல்லாம் நிரூபிக்க வேண்டுமானால் தகுந்த ஆதாரங்களோடு சொல்வதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். சிதம்பரம் தாலுகா குணமங்கலத்தில் வார குத்தகை சாகுபடி தகராறு காரணமாக அங்கே நடந்த சம்பவத்தில் ஹரிஜனங்கள் அடிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லா போர்டு மெம்பர், மதுரை என்பவர், ராஜநாமா செய்யும்படியாக போலீஸார்கள் அவரை அடித்து உதைத்து, மெம்பர் ஸ்தானத்தையே பிடுங்கிக்கொண்டார்கள். ஆனகயினால் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் தங்களுடைய எண்ணங்களை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. நான் அதிகாரிகள் மேல் குற்றத்தை சுமத்த வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. மற்றவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் எவ்வளவு பங்கு உண்டோ உதே முறையிலே எங்களுக்கும் உண்டு. நாங்களும் ஊனநாயக சமூகத்திலே மனிதனாக நடக்கக்கூடிய நிலைமை யிலே இருக்கிறோம். ஆகவே எங்களை அடித்து உரிமைகளை பிடுங்க வேண்டாம் என்று தான் சொல்கிறேனே தவிர அதிகாரிகள் மீது குறைகளை சுமத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு கிடையாது.

[15th March 1956] [Sri M. Kattimuthu]

அடுத்தபடியாக அஜிஸ்நகர் கிராமத்திலே மக்களின் வசதிகளுக்காக ஏழு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாக சர்க்கார் சொல்கிறது. ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஏரிக்கு வாய்க்கால் இல்லாத காரணத்தால் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு தனிப்பட்ட வாய்க்கால் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அஜிஸ்நகர் கிராமத்திலே இருந்த வைத்திய சாலையை எந்த வித காரணமும் இன்றி திடீரென்று நெய்வேலி சரங்கத்திற்கு மாற்றி இருக்கிறார்கள், ஆகவே அங்கே ஒரு வைத்திய சாலையை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலி சரங்கத்திலே, அஜிஸ்நகர் ஸெட்டில்மெண்டில் வேலையற்றிருக்கிற ஹரிஜன ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் அதிகமாக வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அஜிஸ்நகரிலே புதிதாக போடப்பட்ட பம்புகளைச் சுற்றி உள்ள களர் நிலங்களை வெகு செலவுசெய்து பயிரிடும் பலன் கிடையாது. இப்பொழுது அந்த நிலங்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 39-8-0 வாய்தா போட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த கிஸ்தியைக் குறைத்து நியாயமான தீர்வை போடும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அஜிஸ்நகர் ஸெட்டில்மெண்ட் ஏற்பட்ட காலத்தில் தான் பல்லாவரம்-பம்பல் ஸெட்டில்மெண்ட், மதராஸ்-பெரம்பூர் பிரிவிலி நகர் ஸெட்டில்மெண்ட் ஏற்பட்டது. ஆகவே பல்லாவரத்திலுள்ள ஸெட்டில்மெண்டுக்கும், பெரம்பூர் பிரிவிலிநகர் ஸெட்டில்மெண்டிற்கும் வீடுகள் கட்டுவதற்கான சலுகைகள், மற்றும் கடன் சலுகைகள், மரங்கள் கிடைக்கும் சலுகைகள் கைதொட்டிகள் வசதி முதலியனெவ்வல்லாம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பம்பல்-பெரம்பூர் ஸெட்டில்மெண்டைப் பற்றி எந்த வரவு செலவு கணக்கும் பட்ஜெட்டில் காணோம்.

அடுத்தபடியாக, ஜாதி வித்தியாசக் கொள்கைகள் எங்களுடைய தாலுகாவில் அதிகமாக இருக்கின்றன. இது ராஜ்யம் பூராவும் ஒரு பேய்க் கூத்தாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் இந்தப் பேயை ஒட்டுவதற்காக லட்சக் கணக்கில் பணத்தை ஒதுக்குகிறார்கள். இதற்காக பிரசாரம் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலும் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. நான் அடிக்கடி எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஹரிஜன நல அதிகாரியைப் போய்ப் பார்த்து இது விஷயமாகச் சொல்லுவதுண்டு. அவரும் இதைப்பற்றி எதையும் செய்ய வில்லை. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பெருவாரியான அளவில் ஜாதி துவேஷம் இருக்கிறது. இந்த துவேஷம் மறைய வேண்டுமென்றால் நல்ல பிரசாரம் அவசியம். வருஷத்திற்கு ரூ. 18 கோடி வருமானம் சர்க்காருக்கு வந்த மயக்க பாணங்களை விலக்க மதுவிலக்கை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இப்படி பல கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தில் பல பெரிய பெரிய நல்ல காரியங்களை சர்க்கார் செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, இந்தத் தீண்டாமை என்ற அராஜகமான வார்த்தையை நம் நாட்டிலிருந்து விலக்குவதற்கு ஒரு நல்ல திட்டம் கொண்டுவர வேண்டும்; எவ்வளவு செலவானாலும் ஒரு நல்ல திட்டம் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்றி ஹரிஜனங்களுக்கும் உரிய அந்தஸ்தைக் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் இதற்காக என்ன நடவடிக்கை ஒடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அதனால்தான், அவர்கள் சரியான நடவடிக்கையை, என்ன செலவானாலும் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு பள்ளிகளில் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது; ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய குடியிருப்பு நிலங்களைக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது; ஹரிஜனங்களுக்கு பயிர் செய்யக்கூடிய நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். என்னுடைய தாலுகாவில் பல ஹரிஜனங்கள் நிறைய நிலங்களில் 30 வருஷங்களாக விவசாயம் செய்துவருகிறார்கள். சாதாரணமாக 10 வருஷங்கள் ஒருவன் பட்டாவை மற்று ஒருவர் அனுபவித்து வந்தாலே அந்த நிலங்கள் அவருக்கு அனுபோகப்படி பட்டா செய்யப்பட்டு சொந்தமாக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது 30 அல்லது

[Sri M. Kattimuthu] [15th March 1956]

40 வருஷங்களாக அந்த நிலங்களில் பயிர் செய்து வந்திருக்கும் இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு அவை சொந்தமாக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த நிலங்கள் கிடைக்காதபடி அங்குள்ளவர்கள் இப்போது அந்த நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் சேரியை விட்டு ஒடிப்போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே ஹரிஜன மக்கள் நல்ல விவசாயி ஆகி சுதந்தர உரிமையுடன் காந்தியின் திட்டப்படி மனிதனாக வாழ வழி செய்ய சர்க்கார் முழு முயற்சியும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member's time is up.

11-10
a.m.

* SRI S. VADIVELU : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில விஷயங்களை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உலக அரங்கில் இன்று இந்தியாவின் கௌரவம் அந்தஸ்தும் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்தியாவிலுள்ள மக்களில் ஒரு பகுதியினர் வாழக் கூடிய மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டும், சமுதாயத்தில் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்துகொண்டும், சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும் தீண்டப்படாதவர்களாகவும் கருதப்பட்டு நாட்டில் ஒரு புறத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நம்முடைய அந்தஸ்தையும் கௌரவத்தையும் பற்றி மற்ற நாட்டவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதைத்தான் இந்த சமயத்தில் நான் வருத்தத்துடன் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

வருஷாவருஷம், ஹரிஜன மக்களுக்காக ஒரு சில சலுகைகள் நமது சர்க்காரால் வழங்கப்பட்டுவருகின்றன. அந்தச் சலுகைகள் எப்படியெப்படி அமல் நடத்தப்பட்டுகின்றன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். எனக்குப் பின்பு பேசப் போகின்ற கனம் அங்கத்தினர்களும் சொல்லக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டும் கூட அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மாறுதல் ஏற்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்த்தால் காரணம் புலப்படும். உதாரணமாக, ஒட்டை உள்ள ஒரு குடத்தில் எவ்வளவுதான் தண்ணீரை இறைத்து இறைத்து ஊற்றிக் கொண்டிருந்தாலும் குடம் நிறையாது. தண்ணீர் கீழே வீழ்கப் போய்க் கொண்டேயிருக்கும். ஆகவே, ரூ. 1,33,66,300-ஐ ஹரிஜன முன்னேற்றத் திணைக்கூறு ஒதுக்கிவிட்டால் போதாது; ஹரிஜனங்களுக்கு நிறையச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று விளம்பரம் செய்துவிட்டால் போதாது; அடிப்படையிலே என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அடிப்படையிலே அவசியமாக மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டும். இன்று ஹரிஜனங்களின் வாழ்க்கை தரத்தில் மாறுதல்கள் வேண்டுமென்றால், குறிப்பாக அவர்களுக்கு புறம்போக்கு தரிசு நிலங்களை பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். 35 லட்சம் ஏக்கர் தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நிலங்களையெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கும், ஏனைய ஏழை ஜனங்களுக்கும் பங்கிட்டுக்கொடுத்து, சர்க்காரில் இருக்கக்கூடிய பணத்தை விவசாயம் செய்ய செலவு செய்தால், ஹரிஜனங்கள் ஓரளவு வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியும். சமூகத்திலும் அந்தஸ்தும் உயரும்.

அடுத்தபடியாக, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கோவில்களின் பேரிலும் மடாலயங்களின் பேரிலும் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஒரு சில நிலப்பிரபுக்கள் தான் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு சமார் ரூ. 10,000 கொடுக்க வேண்டும். பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் தான் ரூ. 10,000 பொய்ச் கட்டி அவைகளைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது. இந்த மாதிரியான இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு விதிலிக்கு அளித்து, அவர்கள் பொய்ச் கட்டிடமேலே நிலங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் நிறையக் கோவில் நிலங்களை ஹரிஜனங்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அவைகளில் பயிர் செய்வார்கள்; அதன்மூலமாய் ஹரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படும்.

[15th March 1956] [Sri S. Vadivelu]

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜன இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அல்ல, மற்ற இலாகா களைப் பற்றியும் கூற விரும்புகிறேன். மற்ற இலாகாக்களைப் பற்றி இப்போது பேசவேண்டாமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னாலும் கூட நான் அவைகளைப்பற்றிப் பேசாமலிருக்க முடியவில்லை. எந்த இலாகாவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களானாலும் சரி, அவர்கள் ஹரிஜனங்களை “போங்கள், வாங்கள்” என்று மரியாதையாகச் சொல்வதில்லை. போலீஸ் இலாகாவிலுள்ளவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் ஹரிஜனை “அப்படி நல்லுடா, நாடே” என்றுதான் சொல்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் இந்த விஷயத்தைச் சொல்லுவதானது சம்பந்தாசம்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும்கூட, எந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் இதை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தான் சொன்னேன். ஹரிஜனங்களும் அந்தஸ்து உள்ளவர்கள், அவர்கள் உழைக்கக் கூடியவர்கள், அவர்கள் பாடுபடக்கூடியவர்கள், உண்மையிலேயே பாடுபடுகிறவர்களை மதிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் ஹரிஜனங்களை மதிக்க வேண்டுமென்று எல்லா இலாகாக்களுக்கும் அரசாங்கம் வற்புறுத்தவேண்டுமென்பதைநான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். துணுபிரசாரமும் விடுபடவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன இலாகாவுக்குப் போடப்படக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எம்.எ., ஐ.எ.எஸ். முதலியவைகளெல்லாம் பாஸ் பண்ணியிருந்தாலும், பெரிய படிப்புகள் படித்திருந்தாலும் கூட, தாங்கள் ஏதோ பெரிய படிப்பு படித்துவிட்டு வந்திருப்பதாக எண்ணிவிடக் கூடாது; சமூகத் தொண்டு செய்வதற்கு வந்திருப்பதாகவே அவர்கள் நினைக்கவேண்டும். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இருத்தபோதும் சரி, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் போய்விட்டபிறகும் சரி, எத்தனையோ அரசர்கள் இருந்தாலும் சரி, எத்தனையோ அரசர்கள் போய் விட்ட பிறகும் சரி, கிராமத்திலுள்ள ஹரிஜனங்கள் பின்தங்கியே இருக்கிறார்கள். ஆகவே உத்தியோகஸ்தர்கள் தாங்கள் சமூகத் தொண்டு செய்வதாக நினைக்க வேண்டுமே தவிர, தாங்கள் உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ற மனப்பான்மை கொண்டவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஹரிஜன இலாகா தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கே நடந்த ஒரு சில சம்பவங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாகப்பட்டினத்தில் பிரதாமராமபுரம் என்ற ஊரில் ஒரு போஸ்டாபீஸ் இருக்கிறது. அந்தத் தபாலாபீஸில் ஒரு ஹரிஜன காலேஜ் மாணவன் “பக்கத்தில் நின்று தபால் கார்டு வாங்கினார்” என்ற காரணத்திற்காக ஜாதிய மனப்பான்மைக் கொண்ட அந்த போஸ்டமாஸ்டர் செருப்பால் அடித்தார். இதுபற்றி எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கேஸ் நடக்கிறது. இந்தக் காரியத்தை சரியா அல்லது தப்பா என்று எதுவும் நான் சொல்லவில்லை. சம்பவம் நடந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். அந்த ஹரிஜனன் செருப்பால் அடிக்கப்பட்டு, மூர்ச்சையடைந்து கீழே வீழ்ந்தார். அதுபற்றி ஹரிஜன இலாகாவுக்கும் மற்ற இலாகாக்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இன்றுவரையிலும் ஹரிஜன இலாகாவின் அங்கு வந்து விசாரிக்கவில்லை. இந்த முறையில் தான் இன்றைக்கு ஹரிஜன இலாகா வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது. மற்ற இலாகா ஓரளவு விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, எட்டுக்குடியில் ஒரு முருகன் கோவில் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் செத்த பிரேதத்தை எடுத்துக்கொண்டு புதைத்துவிட்டு வரும்போது சில ரொடிகள் ஒரு ஹரிஜனை அடித்து கைமுறிக்கப்பட்டு, அது சம்பந்தமாய் வளவலம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அனுமதிக்கப்பட்டு அடித்தவர்போல நடவடிக்கை எடுப்பதாக போலீஸ் அதிகாரி சொல்லி அதன்பின் தஞ்சை ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டார். இருபது நாளைக்கு மேல் இருந்து கைமுறிந்ததை சவுகரியமாக்கிக்கொண்டு வந்து மாதம் ஆறு ஆகியும் கூட இன்று வரையிலும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

[Sri S. Vadivelu] [15th March 1956]

இது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடந்த விஷயம். இந்த மாதிரி ராஜ்யம் பூராவிலும் பல விஷயங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இந்த எட்டுகுடி விஷயத்தைப்பற்றி வலிவலம் போலீஸாருக்கு நான் தெரிவித்தும் கூட, இன்று வரையிலும், மாதங்கள் ஆறு ஆகியும், நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லை. பழைய காலத்தில் அங்கே ஒரு விவசாயி தேங்காயைப் பிடுங்கிவிட்டான் என்றால், அவனுக்கு 6 மாதங்கள் சிறை தண்டனை கொடுக்கப்படும். இந்த மாதிரி போலீஸிலும் இவர்களுக்கு கஷ்டம். ஏழைக்கு ஒரு நீதி. பணக்காரர்களுக்கு ஒரு நீதி என்ற நிலைமை மாற வேண்டும். எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான நீதி வழங்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டும். மனைக்கட்டுகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படுவது கொஞ்சம் முன்பு, பின்பு இருந்தாலும், அவர்கள் குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படாமலிருப்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். நமது நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்து எட்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஒரு மனிதன், ஒரு உழைப்பாளி, ஒரு பாட்டாளி ஹரிஜனன், தான் வயலில் உழைத்துவிட்டு மாலையில் கொண்டு வரும் தானியத்தைக் கஞ்சி காய்ச்சிக் குடிப்பதற்கு ஒரு வீடு இல்லையென்றால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இதற்காகத் தானாகத் தாமதமாகாதிட்டி சுதந்திரத்திற்காகப் போராடினார்? இதற்காகத் தானாக ஹரிஜனத் தொண்டு என்ற பத்திரிகை நடத்தினார்? சலுகைகள் கிடைக்கவேண்டியவர்களுக்குச் சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை. ஏதோ சில பூதங்களுக்கு அதிகாரங்களும் சலுகைகளும் கிடைத்திருக்கின்றனவென்றால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஹரிஜனங்களுடைய குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படவேண்டும். இந்த விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து நல்ல முறையில் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாகப்பட்டினம் தாலுகாவில் வயலூர் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் 10, 15 ஹரிஜனங்கள் ஒரு ராவுத்தர் பண்ணையிலே வேலை செய்து வந்தார்கள். பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி பண்ணையாட்கள் நீக்கப்பட்ட விட்டதன்பேரில் சமரசக் கோர்ட்டிலே கேஸ் போடப்பட்டது. பிறகு ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ளப்பட்டதன்பேரில் நீக்கப்பட்டவர்களை வேலையில் எடுத்துக் கொள்வதென்றென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மிராசதார் அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டார். அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து ஜீவனம் செய்பவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய் பணத்தை செலவழித்து வாதாட முடியாத நிலையில் கேஸ் நிராகரிக்கப்பட்டது. பண்ணை சுகந்தைக்காக முனிசிப் கோர்ட்டிலே கேஸ் போடப்பட்டது. பண்ணையான் பட்ட கடனுக்காக வீட்டைப் பறிமுதல் செய்யலாம் என்பது கோர்ட்டு உத்தரவு. இது விஷயத்தைப் பற்றி நான் மந்திரி அவர்களுக்கும் ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கும் கடிதம் எழுதினேன். ஆறு, ஏழு மாதங்கள் வரை வீடு பிரிக்காமல் இருந்தது. “வேறு இடத்தில் குடியிருப்பு மனைக்கட்டு கொடுக்கும் வரையில் வீட்டைப் பிரிக்கமாட்டார்கள்” என்று மந்திரி அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளித்தார். ஆனால் 6, 7 மாதங்களுக்கு முன்னால் வீட்டைப் பிரித்து, சட்டி பாளைகளை அப்புறப்படுத்தி, மாடு கன்றுகளை எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார் ராவுத்தர் அவர்கள். இது நடந்து இப்பொழுது ஆறு மாதம் ஆகிறது. சென்ற அக்டோபர் மாதத்தில் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இதுவிஷயத்தை நான் கொண்டுவந்தேன். அப்பொழுது அவர்கள், “ஹரிஜனங்கள் 71 ரூபாய் பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் பணம் கொடுத்தது 15, 20 நாட்களுக்குள் வேறு மனையை வாங்கி இவர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கிவிடுவார்கள்” என்று பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் நிலைமை அப்படியேதான் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லா புயலினாலும் வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஹரிஜனங்கள் மரத்தடியில் குடியிருந்து வந்தார்கள். அந்த மரங்களும் புயலினால் விழுந்து விட்டன. அதனால் ஹரிஜனங்கள் தங்குவதற்கு மரத்தடிகளும் இப்பொழுது இல்லாமல் நடுத்தெருவில் குழந்தை

[15th March 1956] [Sri S. Vadivelu]

குட்டிகளோடு அலைகின்றார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கட்டாயமாக குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டும். அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைக்கட்டுகள் அவர்களுக்கே ஜாரி செய்துக் கொடுக்கப்பட்டு சொந்தமாக்கப்படவேண்டும். குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகளிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படாமலிருப்பதற்கு அவசரச் சட்டமொன்றை சர்க்கார் பிறப்பிக்க வேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தையளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI S. ARUMUGAM: கனம் தலைவர் அவர்களே ஹரிஜன 11-20 மான்யத்தை ஆதரித்து, அடியேனுக்குத் தோன்றிய சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் செய்துவரும் காரியங்களை நான் போற்றுகிறேன். ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றமடையச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். ஆனால், அரசாங்கத்தினுடைய திட்டம் சரியான முறையில் அமுல் நடத்தப்படவில்லை, சரியான படி ஹரிஜனங்கள் நன்மையடையும்படியான மார்க்கமும் உண்டாகவில்லை என்பதை நான் மிக வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மாணவர்கள் பள்ளிகளில் படிக்கும்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய புத்தகங்களை வாங்கிக்கொள்ள ஸ்காலர்ஷிப் வழங்கப்படுகிறது. ஏழை ஹரிஜனங்கள் புத்தகங்கள் வாங்கப் படித்து, நல்ல முறையில் பரீட்சைகளில் தேறி முன்னேறவேண்டுமென்று நல்ல எண்ணத்தில்தான் அரசாங்கம் அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆனால் மார்ச்சு மாதம் பிறந்தும் இன்றுவரை ஹரிஜனங்கள் பி.எம்.களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் எந்த விதத்தில் புத்தகம் வாங்கிப் படித்து பரீட்சையில் தேறமுடியும் என்பது தெரியவில்லை. அது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அங்குள்ள அதிகாரிகளைக் கேட்டால், தங்களுக்கு வேண்டிய “ஸ்டாப்” இல்லை என்றும், ஆகவே, உடனுக்குடன் காரியங்களைக் கவனிக்கமுடியவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள்.

ஹரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தாத வரையில் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு நாம் செய்துவிட்டதாக சொல்லமுடியாது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமானால் குடிசைத் தொழில்களும் கைத்தொழில்களும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு, அவர்களை ஆங்காங்கே வேலையில் அமர்த்தி, அதன் மூலமாக அவர்கள் வருவாயைத் தேடிக்கொள்ள அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்துக் கொடுப்பதற்கு ஜில்லா நல அதிகாரி நிலங்களைப் பார்வையிட்டு, தன்னுடைய அறிக்கையை நெல்லை ஆபீசருக்கு அனுப்புகிறார். அதன்பேரில் நெல்லை ஆபீசர் அந்த நிலத்தை நிலில் போய்ப் பார்த்து, அது குடியிருப்பதற்குத் தகுதி உள்ளதா இல்லையா என்பதைப் பரிசீலித்து அவருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்குள்ளாக இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. அதுவரை ஹரிஜனங்கள் வீடு மனை இல்லாமல் நடுத்தெருவில் திண்டாடவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி காலதாமதம் ஆகிறது. மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள், முனிசிபாலிட்டி, கார்ப்போரேஷன் போன்ற இடங்களில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படுகிறதில்லை. ஏன் என்று கேட்டால், “சர்க்கார் உத்தரவு இல்லை, நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை” என்று ஹரிஜன் நல அதிகாரி சொல்கிறார். பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடம் போய்ச் சொன்னால், “கவர்ன்மெண்டு பணம் கொடுத்தால் செய்து கொடுப்போம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும் ஹரிஜன் நல இலாகாவிலிருந்து வசதியெய்து கொடுப்பதற்குத் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவண்டுமென்று மிக்க பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் அநேக சேரிகளில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் டக்கன் படும் அவஸ்தை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. கிணறுகள் உள்ள இடங்களில் 25 சத விதிக் கூட இருக்காது. எல்லா சேரிகளிலும் கிணறு

[Sri S. Arumugam] [15th March 1956]

இல்லாமல் ஹரிஜனங்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். வெல்பேர் இலாகா வினர் கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கலாம் என்ற விதியை இந்த ஆண்டிலே எடுத்துவிட்டு, வெல்பேர் இலாகா செய்யவேண்டியதில்லை என்று உத்தரவு போட்டுவிட்டதாக வெல்பேர் அதிகாரியிடமிருந்து தகவல் அறிந்தேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம், ரூரல் வாட்டர் ஸப்ளை திட்டம் வந்திருக்கிறது. அதன்படி செ. கிராமங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். தாசில்தாரைக் கேட்டால், “பல வேலைகள் இருப்பதால் உடனுக்குடன் கவனித்துச் செய்ய முடியவில்லை,” என்று சொல்கிறார்கள். இது ரொம்ப வருந்தத்தக்கது. பிளாக் டெவலப்மெண்டு பணத்தை வெல்பேர் இலாகாவுக்கு ஒதுக்கி வெல்பேர் இலாகா அதைச் செய்யும் படியாக உத்தரவிடுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு ரோடு வசதி, மயாண வசதி போன்றவைகளை எங்கெங்கு தேவையோ அங்கெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சேலம் ஜில்லா பத்து தாலுகாவைக் கொண்ட பரந்த ஜில்லாவாகும். ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. இரண்டு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் மட்டும் இருப்பதால் அந்த ஜில்லா பூராவும் சென்று, எந்தெந்த சேரிகளில் வீட்டுமனை வேண்டுமென்று அறிந்துக் கொள்ளமுடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு இன்னும் சில ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமனம் செய்து வீட்டுமனை இல்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்க்கார் காரியாலயங்களிலே இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைப்பதில்லை என்பது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. ஒரு ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் பி. ஏ. படித்திருக்கிறார். அவர் செக்ரடேரியட்டில் நீண்ட காலமாக சர்வீஸ்லிருக்கிறார். அவர் ஹெல்த் இலாகாவில் சூபிரண்டெண்டாக இருக்கிறார். அவருக்கு எந்தவிதமான உத்தியோக உயர்வும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதே மாதிரி ஜில்லாக் கனிலேசுட் பி. ஏ. படித்த ஹரிஜனங்கள் உத்தியோக உயர்வு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாகாவில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராக நீண்ட காலமாக ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களே யொழிய சர்க்கில் இன்ஸ்பெக்டர் முதலிய வேறு உத்தியோக உயர்வு இல்லை. காரணமென்னவென்றால் ஹரிஜனங்களை சப்போர்ட் செய்து அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ளவர்கள் சர்க்கார் இலாகாவில் இல்லாமலிருப்பதானால் சிலபேர் ஏதோ அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலானவர்களுக்கு ஹரிஜனங்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதில் சரியான அனுதாபம் இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் காரணத்தினால் ஹரிஜனங்களுக்கு அரசாங்கத்திலே உயர்ந்தபதவி கிடைப்பதில்லை. படிப்புக்குத் தகுந்த உத்தியோக உயர்வு கிடைப்பதில்லை. இது ரொம்ப வருந்தத் தக்க விஷயம். இதைக் கவனித்து ஆங்காங்கு உத்தரவுகளைப் போட்டு, ஹரிஜன அதிகாரிகளை உத்தியோகத்தில் உயர்த்தும் விஷயத்தில் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

போலீஸ் இலாகாவும் ஹரிஜனங்களிடத்திலே தொடர்பு கொண்டு, அவர்களுக்கு என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று அறிந்து, ஹரிஜன மக்களுக்கு ஜாதி இந்துக்களாலே எந்த விதமான கெடுதலும் ஏற்பட்டிருந்தால் அதைக் களைந்து, தக்க பரிகாரம் செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கும் சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI V. MUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கும் ஹரிஜன அபிவிருத்தி மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேசவிரும்புகிறேன். மகாத்மா காந்தி

[Sri V. Muthu] [15th March 1956]

யின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி ஹரிஜன அபிவிருத்தியில் அக்கறை காட்டி வருவதற்கு நம் அரசாங்கத்தை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. ஹரிஜனங்களைப் படிக்கவைத்து பொருளாதாரத்தில் உயர்த்தி விடுவது மட்டும் காந்திய தத்துவமல்ல. ஹரிஜனங்கள் மீது இது வரையிலும் இருந்துவந்த தீண்டாமை என்ற ஒரு கொடிய பிசாசை அடியோடு ஒட்டி விரட்டவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் சுதந்தரமாகவும் சமத்துவமாகவும் நல்ல முன்னேற்றத்துடன் வாழவிடாமல் குறுக்கே இருந்த பல தடைகளை நிவர்த்திசெய்து தீண்டாமை என்ற பிசாசை ஒழிப்பதற்கு நம் சர்க்காரும் மத்திய அரசாங்கமும் சட்ட பூர்வமாக செய்யவேண்டுவன வற்றையெல்லாம் செய்து விட்டார்கள். இன்மேல் இயற்றிய சட்டங்கள் செயலளவில் அமுல் நடத்தப்படவேண்டும். அரசியல் வாழ்க்கையிலும் நகரங்களிலும் ஓரளவு தீண்டாமை பிசாசு ஒழிந்தாலும் கிராமங்களில் அது இன்னும் ஒழியவில்லை. தீண்டாமை நகரங்களில் எவ்வளவு தூரம் ஒழித்து வருகிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு அது கிராமங்களில் மூலை முடுக்குகளில் போய் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது. உதையெல்லாம் கண்டு பிடித்து அதை ஒழிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கிராமங்களில் தீண்டாமை இன்னும் ஒழியாமல் இருப்பதால் அங்கு ஆலயப் பிரவேசம், ஹோட்டல் பிரவேசம், பொது சத்திரம், சவடி பிரவேசம், முதலியவைகள் இன்னும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. தீண்டாமை அடியோடு ஒழித்தால்தான் ஹரிஜனங்கள் உண்மையில் முன்னேற்றம் அடைந்ததாக இருக்கும்.

பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களை முன்னேற்ற மடையும்படி செய்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு முக்கியமாக கல்வித் துறைகளில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுத்து கொண்டு வருகிறோம். ஹரிஜன மனைவர்களுக்கும் மாணவிகளுக்கும் வேண்டிய வசதிகள் செய்துக்கொடுத்து உணவு விடுதிகள் அமைத்துக் கொடுத்து வசதி செய்து கொடுத்தும் வருகிறோம். ஹரிஜன் கேஷம் நிதியிலிருந்து ஆரம்ப பள்ளிகளை நடத்துகிறோம். இது விஷயத்தில் எனக்கொரு அபிப்பிராயம் தோன்றுகிறது. அதாவது ஹரிஜனங்களுக்கென்று ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடத்தும் போது கட்டிடச் செலவு, ஆசிரியர் செலவு மற்ற செலவுகளுக்கும் ஹரிஜன் நிதியிலிருந்து செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக பொது நிதியிலிருந்து நடத்தப்படும் பொதுப் பள்ளிகளில் ஹரிஜனக் குழந்தைகள் படிக்க ஏற்பாடுசெய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஓரளவு பணம் மிச்சமாகும். அந்த நிதியிலிருந்து புல்தகம், செய்தால் ஓரளவு பணம் மிச்சமாகும். அந்த நிதியிலிருந்து புல்தகம், ஸ்லேட், துணிமணி முதலியவைகள் ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு வாங்கிக் கொடுத்து உதவி செய்யலாம். மத்தியான உணவு இன்னும் அதிகப் பள்ளிகளில் கொடுத்து உதவி செய்யலாம். வேறு வகைகளிலும் அவர்களுக்கு செலவுகளுக்குக் கொடுக்கலாம். மத்தியான உணவு கொடுத்தால் இன்னும் அதிகப்படியான செய்யலாம். மத்தியான உணவு கொடுத்தால் இன்னும் அதிகப்படியான குழந்தைகளை படிக்கச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா.

ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாமல் பொதுப் பள்ளிகளில் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு அதனால் ஏதோ குறைவு ஏற்படுவதாக ஒரு பயம் இப்பொழுது இருந்துகொண்டு வருகிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகள் அவர்களுக்கு இல்லாமல் போய் விடுமோ என்ற ஒரு பயம் இருந்துவருகிறது. பிற்பட்டவர்களுக்கும் முற்பட்டவர்களுக்கும் ஹரிஜன நிதியிலிருந்து உதவி கொடுக்கலாம். ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் குறைந்து விடக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய அவா. எவ்வளவு ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பேர்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். இந்த வகையில் நாம் ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இன்மேல் எல்லா யில் நாம் ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைப் பகல் உணவு கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்து ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கும் பகல் உணவு கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்து அதன் மூலம் எல்லா ஹரிஜனக் குழந்தைகளும் கட்டாயமாக படிக்க ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். இப்பொழுது பகல் உணவு கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதால்தான் பல குழந்தைகள் படிக்காமல் இருப்பதாக தெரியவருகிறது.

[Sri V. Muthu]

[15th March 1956]

அப்படி நிலைமை இருப்பதால் பகல் உணவு அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களைக் கூட்டாயமாக வந்து படிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொருளாதார வகையிலும் ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு நிலம் இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்களால் சொந்த சாகுபடி செய்யமுடியவில்லை. அதற்கு வேண்டிய வசதியும் அவர்களுக்கு இல்லை. மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு கிராமங்களில் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான திட்டங்களை எடுத்துச் செய்யும்போது அவைகள் ஹரிஜனங்களுக்கும் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்ற மடையக் கூடிய வகையில் இருக்கவேண்டும். அபிவிருத்தி திட்டத்தில் பல வழிகளில் முன்னேற்றமடைய வேலைசெய்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். கடன் கொடுக்கிறார்கள். குடிசைத் தொழில் செய்ய வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். பாண்டுகள் போடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும், குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். இந்நன்மூலம் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற மடையமுடியும். மதுரை ஜில்லாவில் பெரியகுளம் தாலுகா ஆண்டிப்பட்டி, தேனி முதலிய பிரிக்காக்களில் ஹரிஜனங்கள் தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதேசங்களை யெல்லாம் இன்று கவனிக்காமல் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். எந்த விதமான சலுகையையும் அங்குள்ளவர்கள் அடைய முடியவில்லை. பக்கத்திலுள்ள பிரகாவில் நடத்தப்படும் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை அங்கும் ஆரம்பித்து வைத்தால் அதன்மூலம் அங்குள்ளவர்கள் எல்லா வகையிலும் அபிவிருத்தி அடையமுடியும். ஆகையால் ஹரிஜனங்கள் பெரும்பாலும் வசித்துவரும் இந்தப் பிரதேசங்களில் தேசிய, சமுதாய திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் மூன்று சென்ட் நிலமாவது வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு ஹரிஜனனிடத்திலாவது அப்படி மூன்று சென்ட் நிலம் இருக்கவே முடியாது. அதனால் நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் பக்கத்திலுள்ள நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொடுக்க வேண்டும். சுமார் கிடக்கும் நிலங்களை எடுத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்குக் கொடுக்கவேண்டும். பல ஊர்களில் ஊர் புறம்போக்கு நிலங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்ய முயற்சி எடுத்தால் கிராமத்திலுள்ள ஜாதி இந்துக்கள் அதை எடுக்கக் கூடாது என்று ஆட்சேபிப்பார்கள். அதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து அந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மதுவிலக்கு கேஸ்களில் ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது சில ஹரிஜனங்களிடத்தில் குடிசைத் தொழிலாக பரவி இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். தயவு செய்து இந்தக் குடிசைக் கைத்தொழிலைப் பற்றிப் பிரசாரம் வேண்டாம். ஹரிஜனங்களிடமுள்ள குடி பழக்கத்தை அடிபோடு ஒழித்தாகவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் உதவியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் நாம் எவ்வளவு முன்னேற்ற வேலை செய்தாலும் அது பயனற்றுப் போய்விடும். பெரியவர்கள் சொல்லிய வற்றை இங்கே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

“பாடுபட்டுக் காலையந்தி வரைக்கும் பசியுடன் வேர்வை நிலத்தில் விழக் கூலிக்கு வேலை செய்
அற்பப்பணத்தையும் குடித்து வெறிக்காதே மானிடரே”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி கூலிக்காக வேலை செய்து வந்த சொற்பப்பணத்தை எடுத்து அவர்கள் குடித்து கெட்டுவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய இந்த மதுவிலக்கு திட்டத்தை சரியான முறையில் அமுல் நடத்தவேண்டும்.

[15th March 1956]

[Sri V. Muthu]

அதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் காண்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. VELOO : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத் திட்டம் மீது ஸ்ரீ கோரன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இண்டெர்லூ வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில், இந்த மான்யத்தில் இதுவரை பேசியிருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் ஹரிஜன மக்களின் உண்மையான குறைகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இவை யாவும் தெரியாது என்று சொல்ல முடியாது. 1948-ம் ஆண்டிலேயே ஹரிஜனங்களுடைய உண்மையான குறைபாடுகள் எல்லாம் என்ன, அவற்றை எவ்வாறு போக்கமுடியும் என்பதைப்பற்றி நமது ஹரிஜன நல இலாகா மந்திரி அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் ஆகவே மெம்பர்கள் சொல்லித்தான் ஹரிஜனங்களுடைய உண்மையான கஷ்டங்கள் என்ன என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவேண்டுமென்பது இல்லை ஆனால் இந்தச் சமுதாயத்தில் நீண்ட நெடுங்காலமாக ஹரிஜனங்கள் பல வகையிலும் துன்பப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஹரிஜன வகுப்பிலிருந்தே வந்திருக்கிற கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியாதென்று கூற முடியாது. ஹரிஜன மக்கள் நீண்ட காலமாக சமுதாயத்தில் மிகக் கீழான நிலைமையில் இருந்து கொண்டு பலவித இன்னல்களை அனுபவித்துக் கொண்டுவருகிறார்கள்.

SRI S. RAMALINGAM : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சபையில் ஒரு அங்கத்தினர் குடையுடன் வந்திருக்கிறாரே, குடையுடன் சபைக்கு வரலாமா?

MR. SPEAKER : அந்தக் குடையை தயவு செய்து கீழே வைத்து விடவும்.

SRI A. VELOO : அந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நமது சர்க்கார் இந்தத் துறையில் செய்துவரும் காரியங்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியவையாகும். ஆனால் பாராட்டப்படாததற்குக் காரணம் சர்க்காருடைய நல்லெண்ணம் நிறைவேற்றமல், சர்க்காரின் உத்தரவை அமல் நடத்த வேண்டியவர்கள் சர்க்காருடைய நல்லெண்ணத்திற்கு ஏற்றவகையில் எந்தக் காரியத்தையும் உண்மையாகச் செய்வதில்லை என்பதுதான். ஹரிஜன சமூக அபிவிருத்திக்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காருடைய கூட, இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் பகிரங்கமாக யாராவது ஹரிஜனங்களை தீண்டப்படாதவர்கள் என்று விலக்கினால் தண்டிக்க உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சட்டங்கள் இருந்தும் இன்றைக்கு பெ.து. கிணறுகளில் ஹரிஜனங்கள் தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்றால் இதற்குக் காரணம் இதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் தாங்கள் யாருடைய நலனைக் காப்பாற்றுவதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டு நடக்காததுதான். இதை கவனக்குட்போதுதான் யாதொரு பயனும் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து சர்க்காரின் பேரிலேயே கோபமாகக் குற்றம் சாட்டக் கூடிய வகையில் மக்களும், அவர்களுடைய மூலம் குறைகள் நீக்கப்படலாம் என்ற எண்ணத்தில் எடுத்து கூறுவதன் மூலம் குறைகள் நீக்கப்படலாம் என்ற எண்ணத்திலேதான் கூறுகின்றோமே தவிர குறை கூறுவதற்காக அல்ல. ஆகவே அதிகாரிகள் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொள்வதை நீக்குவதற்கும், குறைபாடுகள் நீக்குவதற்கும் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும்படியும், அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு கடன்வசதி அளிக்கும்படியும் சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். 125 ரூபாய் வரைக்கும் அவர்களுக்குக் கடன்

[Sri A. Veloo]

[15th March 1956]

கொடுக்க உத்தரவு இருக்கிறது. மனைக்கட்டு சொந்தமாக உள்ளவர்களுக்கு மனைக்கட்டின் பொறுமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கடன் கொடுப்பதாக அறிவிக்கிறார்கள். ஆனால் மனை 75 ரூபாய் பெறுமானால் ரூபாய் 25 கடன் கொடுக்கிறார்கள். 100-க்கு 80 ஹரிஜனங்களுக்கு சொந்த மனை கிடையாது. வீடு கட்ட பண உதவியும் கிடைப்பதில்லை. அதே சமயத்தில் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. திருப்பிக் கடனைக் கொடுக்காதவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரிகளின் சம்பளத்திலிருந்து கடன் வாங்கியவர்கள் கொடுக்கா விட்டால் இந்தப் பணம் கொஞ்ச காலத்திற்கு அப்புரம் பிடித்துக் கொள்ளப் படும் என்று இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை எங்கே பிடித்துவிடுவார்களோ என்று பயந்து கடன் கொடுக்கவே மறுத்து வருகிறார்கள். இரண்டு நூற்றுக்கு 98 பேருக்குக் கடன் கிடைக்காமல் போகிறது. நாம் அவர்களுக்குக் கடன் உதவ பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றால் அதனால் அவர்கள் உண்மையிலேயே பயன் பெற வேண்டுமென்றால் விதிகளைக் கொஞ்சம் தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பள்ளிக்கூடங்களில் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் பல தகராறுகள் இருக்கின்றன. தலைமை அசிரியர்கள் காலாகாலத்தில் அபிவிருத்தி அனுப்புவதில்லை. இன்னும் அனேக இடங்களில் சர்க்கார் உத்தரவு இருந்தும் கூட ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் பல தகராறுகள், இடைச்சலகள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் நிவர்த்திக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கு மென்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. S. ARUMUGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த வருஷம் ஹரிஜன மானியத்திற்கு ஓரளவு அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருப்பது குறித்து சர்க்காருக்கும் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுதலை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கடந்த ஆண்டை விட இவ்வாண்டு கல்விக்கு மாத்திரம் 2 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப் பட்டால் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர்கள் சீக்கிரம் முன்னேற முடியும்.

அதாவது ஹரிஜனங்கள் இந்த சர்க்காரால் அறவே முன்னுக்கு வரவில்லை என்று யாராவது சொன்னால், அவ்வாற்தைகளில் உண்மையும் இருக்காது, அதை ஒருவரும் நம்பி எடுத்துக்கொள்ளவும் முடியாது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கல்வி, மற்ற இதர விஷயங்களில் சர்க்கார் ஓரளவு கணிசமாக ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ததால், பல ஹரிஜனங்கள் கிராமங்களில் கல்வி பெற்று முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இச்சபைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நிலவெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு ஹரிஜனங்களுக்கு பெரும் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள், கிராமங்களில் பயிரிட்டு வந்த நிலங்கள் அடுத்த வருஷமும் பயிரிட கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்ற பயமும் சந்தேகமும் போய், இன்று தாங்கள் உழும் நிலங்கள், மறுபடியும் உழுதவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கும் என்ற உறுதி ஏற்பட்டு நிம்மதியாக வாழும் நிலைமை ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்துடன் விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் மகசூல், விளைச்சலின் பலனை, பிரிக்கும்போது 60, 40 என்று சட்டம் வந்துவிடுமாயின் அதனால் பெரும் பாலும் உழவுத் தொழில் செய்யும் ஹரிஜனங்களுக்கு வெகு நன்மையாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இவ்வளவு நன்மைகள் இருந்தாலும், ஹரிஜனங்களுக்கு கடன்தொல்லை தற்போது அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஏற்கனவே இச்சபையில் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறேன். இவர்களுக்கு கடன் கொடுத்திருக்கும் ஆட்கள் கொடுக்கும் தொல்லை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அதனால் இவர்கள் படும் அல்லலும் லேசானது அல்ல. பல சந்தர்ப்பங்களில் கடன் வாங்கும் நிர்பந்தம் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. சர்க்காரே முன் வந்து இவர்களுக்கு கடன் வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் உதவிகரமாக இருப்பதுடன், இவ்வித தனிப்பட்டவர்களிடம் கடன் வாங்கிக் கஷ்டப்படும் நிலை ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்படாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

15th March 1956] [Sri R. S. Arumugam]

தற்போது, சில ஹரிஜனங்கள் 3 ஏக்கர், 4 ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை விவசாயம் செய்ய தண்ணீர் வேண்டியதாக இருக்கிறது. தங்களிடம் கிணறு வெட்ட பணமில்லாமல், அந்த நிலத்தையும் வெட்டப்போகும் கிணற்றையும் கூட சேர்த்து அடமானம் வைத்து பணம் வாங்கி கிணறு வெட்டுகிறார்கள். ஆனால் அந்த அடமான பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல், கடைசியாக அந்த நிலத்தையும் கிணற்றையும், அடமானத்திற்கு பணம் கொடுத்தவரிடமே கொடுத்துவிட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறு வெட்ட இனாமாக சர்க்கார் பணம் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வித உதவி சர்க்கார் செய்தால் ஹரிஜனங்களில் சிலராவது பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றமடைய சகாயமாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு ex-Criminal Tribes members என்ற முறையில், விவசாய வசதிக்காக Pumpset-கள் சர்க்கார் வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள். தற்போது வாங்கிக் கொடுக்கும் Pumpset-கள் போதாது, இன்னும் அதிகமாக வாங்கிக் கொடுத்தால், அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற முடியும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த Pumpset சலுகைகள், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு கொடுப்பதுபோல், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் கொடுத்தால் ஹரிஜனங்கள் கடன் வாங்காமல் விவசாயம் செய்யவும், பொருளாதாரத் துறையில், வாழ்க்கைத் துறையில் முன்னேற்றம் அடையவும் விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்யவும் உதவும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு இலவசமாக Pumpset-கள் வாங்கிக்கொடுக்க சிறிது தொகை மானியமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழிலில் தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வேறு எந்த தொழிலிலோ, அல்லது வியாபாரத்திலோ ஈடுபட அவர்களிடம் பணமில்லை. சர்க்கார் அவர்களுக்கு வேறு தொழில்கள் செய்வதற்கு வழிவகைகள் செய்வதுடன் அவர்கள் வியாபாரத்தில் இறங்கி பொருளாதார அபிவிருத்தி அடையவும் மற்ற துறைகளில் பொருளிடவும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பண உதவி கடனுக்குக் கொடுத்து, அவர்கள் முன்னுக்குவரும் நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேரிகளில் சில ஹரிஜனங்கள் சிறு கடைகளை வைத்து வியாபாரம் நடத்துகிறார்கள். இவர்கள் இக்கடைகளை நடத்த யாரிடமாவது போய் 10 ரூபாய் மாதத்திற்கு ஒரு ரூபாய் வட்டிக்கு வாங்கி அந்த வட்டியையும் முதலையும் திருப்பிக்கொடுக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலையிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் லேசான வட்டிக்கு பணம் கொடுத்து உதவி செய்தால், அவர்கள் அச்சிறு வியாபாரத்தில் முன்னுக்குவர அனுசூலமாக இருக்கும் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு தற்போது இலவசமாக வீட்டு மனைகள் சர்க்கார் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏதாவது உதவித் தொகை அவ்ஹரிஜனங்களிடமிருந்து இதற்காக கேட்கிறார்கள். இப்படி உதவித்தொகை contribution கேட்பதால் அவர்கள் யாரிடமாவது அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி அத்தொகையை கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் கடன்காரர்கள் ஆகி அக்கடனைக் கட்டாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த contribution கொடுப்பதிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்வதுடன் இவ்வுதவிப் பணத்தை ஹரிஜனங்களிடமிருந்து வாங்கவேண்டாமென்று ஹரிஜன welfare ஆபீசர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் மனைக்கட்டு வாங்கின பிறகு, அதிலே வீடுகட்ட கையில் பணமில்லாமல் எங்காவது கடன் வாங்கி வீட்டை கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கடைசியில் குறித்த காலத்தில் அந்தக்கடனை

[Sri R. S. Arumugam] [15th March 1956]

திருப்பிக்கொடுக்க முடியாமல் அந்த வீட்டையே கடனுக்காக கிரயம் செய்து கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படி துன்பப்படும் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான மானியமும் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப் படாமல் இருப்பதைக்கண்டு வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. சர்க்கார் இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து எந்தெந்த கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்ட மனைகளை கொடுத்திருக்கிறார்களோ அங்கு அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்ட அதற்கான செலவில் பாதி தொகையை மான்யமாகவும் பாதி தொகையை கடனுக்காகவும் கொடுத்து அக்கடன் 10 அல்லது 20 வருஷ தவணையில் திருப்பிக் கொடுக்கும்படியான சலுகைகள் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வித் துறையில் நம் சர்க்கார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கணிசமாக உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மக்களாட்சித் துள்ள எந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் மறுக்கமுடியாது. இருந்தாலும், ஹரிஜனங்களிடையே வறுமை என்னும் பேய்ச்தா தாண்டவம். இவ்வதல் அவர்களுடைய குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்பும் நிலைமையில் இல்லாதிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு காலையில் சாப்பாடு இல்லாமல் எவ்வாறு குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்ப முடியும்? இவர்களுடைய வறுமையை போதித்து கிராம பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கும் ஹரிஜன பிள்ளைகளுக்கு ஐந்தாவது வகுப்பு படிக்கும்வரையிலாவது, மத்தியான சாப்பாடு கொடுக்கவேண்டும். இவ்வரிஜன பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களில் பெரும்பாலோர் தாங்களும் காலையில் சாப்பிடாது பிள்ளைகளுக்கும் சாப்பாடு கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மத்தியான சாப்பாட்டில்லாமல் அப்பிள்ளைகள் பள்ளிகளில் போய் படிக்க முடியாதென்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களிலும், தனிப்பட்ட போர்டு மாணவர்களைப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் எங்கெங்கு ஹரிஜன மாணவர்கள் அதிகமாக படிக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு மத்தியான சாப்பாடு கொடுக்கும்படியாக உத்தரவுகள் போடவேண்டும். மற்றும் அப்பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய *state*, புஸ்தகங்களையும் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். நான் 12 வருஷங்களாக பள்ளி ஆசிரியராக இருந்த அனுபவத்தைச் செல்லுகிறேன். பிள்ளைகள் எம்மாதிரியாக படிப்பார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பெற்றோர்கள் கஷ்டப்பட்டு முதலில் ஒரு புஸ்தகம் வாங்கித் தன் பிள்ளையை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவார்கள். அந்தப் பிள்ளை இரண்டு மூன்று மாதத்தில் அப்புஸ்தகத்தை கிழித்துவிடும். மறுபடியும் புஸ்தகம் வாங்கிக்கொடுக்க வசதி இல்லாததால் அப்பெற்றோர்கள் அந்தப் பிள்ளையை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பாமல் நிறுத்திவிடுவார்கள். எனவே ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் கஷ்டமில்லாமல், பள்ளிக்கூடம் போக சிலைட் புஸ்தகங்கள் சர்க்கார் இலவசமாக வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது எல்லா ஹரிஜன பிள்ளைகளும் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் சம்பளமில்லாமல் படிக்க சர்க்கார் உதவி செய்திருக்கிறது. இருந்தாலும் பள்ளிக்கூடங்களில் *special fees*-வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த *special fees*-யை பல ஹரிஜன மாணவர்கள் கொடுக்கமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த *special fees* கொடுக்கமுடியாமல் பல மாணவர்கள் படிப்பையே நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த *special fees* ஹரிஜன மாணவர்களிடமிருந்து வாங்காமலிருக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

First form-க்கு மேல் படிக்கும் ஒரு சில ஹரிஜன மாணவருக்குத்தான் *scholarship* கிடைக்கிறது. இந்த *scholarship* எல்லா ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்பதே என் கோரிக்கை. மற்றும் அநேக ஹரிஜனங்கள் படித்து முடித்துவிட்டு உத்தியோகமில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படி உத்தியோகம் கிடைத்து அதில் வேலை செய்தாலும் அவர்களுக்கு இலேசாக காலாகாலத்தில் *promotion* கிடைப்பதில்லை. ஹரிஜன *Welfare Department* இவ்வித குறைபாடுகளை உடனடியாக கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அவ்வப்போது எடுக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்வதோடு ஹரிஜனங்கள் படித்து தேர்ச்சியடைந்தால் கண்டிப்பாக நல்ல உத்தியோகமும் *promotion*-ஹும்

[15th March 1956] [Sri R. S. Arumugam]

அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்ற தைரியத்தை ஊட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். Temple Entry Act, Removal of Civil Disabilities Act, நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தவும் இச்சட்டப்படி ஹரிஜனங்கள் தைரியத்துடன் உரிமைகளை அனுபவிக்கவும் ஹரிஜனங்கள் ஏராளமாக போலீஸ் உத்தியோகங்களில் இருக்கவேண்டுமென்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். போலீஸ் உத்தியோகங்களில் குறைந்தபட்சம் 40 சத விசதமாவது ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதுடன், இன்னும் தொடர்ந்தார்போல் ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஹரிஜனங்களைத்தான் போலீஸாக தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற உத்திரவை சர்க்கார் உடனடியாக பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது கிராமங்களில் கிராம தண்ணீர் சப்ளை *scheme* நிறைவேற்ற செலவாகும் தொகையில் கால்பங்கு கிராமத்தார்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்பதில் ஹரிஜனங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஹரிஜன சேரிகளுக்கு ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கும்போது இந்த கால்பங்கு தொகையையும் ஹரிஜனங்களிடம் வாங்குகிறார்கள். அதை வாங்காமல் அத்தண்ணீர் வசதிக்காக செலவு செய்யப்படும் முழு தொகையையும் சர்க்காரே செலவழிக்க விதிவிலக்கு செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. S. SAHAJANANDA : கனம் தலைவர் அவர்களே! இந்த 11-ஹரிஜன இலாகாவானது 1921-ம் ஆண்டிலே அப்பொழுதிருந்த சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் இந்த ஹரிஜன இலாகா இல்லாத காலத்திலே ஹரிஜனங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள் கிடையாது. மற்றும் மனைக் கட்டு வசதிகள் போன்ற வசதிகளும் இல்லாமல் இருந்தன. அந்தக் காலத்திலிருந்த ஹரிஜன பெரியார்கள் எல்லோரும் முயற்சி செய்து இந்த ஹரிஜன இலாகாவை ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆரம்பத்திலே இந்த இலாகாவால் பல இடங்களிலே ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் வழங்கப்பட்டன. பல இடங்களிலே பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். மயானங்கள், வழங்கி இருக்கிறது. குடிதண்ணீர் வசதிகளை செய்து இருக்கிறது. இடையிலே இந்த இலாகா பாதிக்கப்பட்டது. சில மிராசுதார்கள் சட்டசபைக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக் கட்டு வழங்குவதற்கும் மற்ற வசதிகளை செய்வதற்கும் டெப்டி கலெக்டர் வேண்டியதில்லை. டெப்டி தாசில்தார் இருந்தாலே போதும் என்று தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே இருந்து வந்த மிராசுதார்கள் டெப்டி தாசில்தாரை வைத்தார்கள். இதனால் இந்த இலாகா பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்த பிறகு அந்த இலாகாவிற்கு அதிக பணம் ஒதுக்கி பல நல்ல காரியங்களை செய்து வருகிறார்கள். அதுவும் இப்பொழுது இருக்கும்படியான முதல் மந்திரி அவர்களும், இந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கும் ஹரிஜன மந்திரி அவர்களும், ஹரிஜன நல இலாகா டையரக்டர் அவர்களும் மிகுந்த ஊக்கம் எடுத்துக்கொண்டு அனுதாபத்துடன் நல்ல காரியங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு செய்து வருகிறார்கள். இந்த சமயத்திலே பெரிய விஞ்ஞான சாஸ்திரியான ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் சிதம்பரம் வந்திருக்கும்பொழுது என்னிடம் சொன்னதை இங்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். “இந்த சமயத்திலே நீங்கள் நல்லதை தேடிக்கொள்ளாமல் போனால் எந்த காலத்திலேயும் உங்களுக்கு நல்லது கிடைக்காது. இப்பொழுது இருக்கிற முதல் மந்திரி இருக்கும்பொழுது நீங்கள் ஏன் நல்லதை தேடிக்கொள்ளாமல் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். சட்டசபை மெம்பர்களாகிய நீங்கள் இதற்கெல்லாம் பாடுபடாமல் என்ன செய்துகொண்டு இருக்கிறீர்கள்” என்ற கேள்வியை அவர் என்னிடம் கேட்டார். ஆகவே இப்பொழுது உள்ள முதல் மந்திரி, ஹரிஜன மந்திரி, டையரக்டர் எல்லோரும் இருக்கும்பொழுது ஹரிஜன இலாகாவுக்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல காரியங்களை செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பள்ளிக்கூட விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ஹரிஜன நல இலாகாவால் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கூட வைக்கக்கூடாதென்று சென்ற வருஷம் சர்க்கார் உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்கள்

[Sri A. S. Sahajananda] [15th March 1956]

ஜில்லாவில் ஒரு பள்ளிக்கூடம்கூட புதிதாக இல்லை. பள்ளிக்கூடங்களை ஊருக்கும் ஹரிஜன சேரிக்கும் நடுவில் பொதுவாக வைக்கலாம் என்றும் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அந்த முறையிலே பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆகவே இந்த ஹரிஜன நல இலாகா வால் சேரிகளிலேயே பள்ளிக்கூடங்களை வைத்து, ஊரிலே இருக்கும் பிள்ளைகளும், ஹரிஜனப் பிள்ளைகளும் ஒன்றாக சேர்ந்து படிக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஊருக்குள்ளே பள்ளிக்கூடங்களை வைத்தால் ஹரிஜன மாணவர்கள் அங்கு போகமாட்டார்கள். ஹரிஜன பையன்கள் போகும் பொழுது வழியிலே உள்ளவர்கள் கையிலே குச்சியை வைத்துக்கொண்டு விரட்டினால் அவர்கள் பயப்பட்டுக்கொண்டு அப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கு செல்ல மாட்டார்கள். ஆகையினால் பள்ளிக்கூடங்களை சேரிகளின் ஓரங்களிலேயே வைக்கவேண்டும்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில், சிதம்பரம் தாலுகாவில் ஏதோ அதிக பள்ளிக்கூடங்களை வைத்துவிட்டதாக சொல்கிறார்கள். அங்கே 40 பள்ளிக்கூடங்கள்தான் இருக்கின்றன. கிராமங்களோ 350 இருக்கின்றன. ஆகவே அங்குள்ள மக்களுக்கு இந்த 40 பள்ளிக்கூடங்கள் போதுமா? எனவே 5 அல்லது 6 கிராமங்களுக்குக்கூட ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படவில்லை. ஆகவே மக்களுக்கு கல்வியறிவு அதிகப்படுவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு ஊரிலேயும், வயது வந்த பையன்கள் இருக்கும் சேரிகளிலேயும் பள்ளிக்கூடங்களை வைக்கவேண்டும்.

உணவு விடுதிகள் (Hostels) ஏற்படுத்துவதனாலே அதிகமான பிள்ளைகள் சேர்ந்து படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மதுரையிலே, ஸ்ரீ வைத்திய நாத ஐயர், ஸ்ரீ சுப்பராமன் போன்ற அறிஞர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக 20, 30 ஹாஸ்டல்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திருச்சிராப்பள்ளி, தென்னாற்காடு, செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களில் 4 அல்லது 5 ஹாஸ்டல்கள்கூட கிடையாது. புதிதாக ஏற்பட்ட ஆந்திர மாகாணத்தில்கூட ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 40, 50 ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன என்று ஹரிஜன நல இலாகாவின் ரிப்போர்ட் வருகின்ற காலத்தில் நன்றாக தெரிய வந்தது. அதே போல நமது மாகாணத்திலும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 40, 50 ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் ஆவது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே 4, 5 ஹாஸ்டல்கள்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கு புதிய ஹாஸ்டல்கள் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று சர்க்கார் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இது அங்குள்ளவர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது குறிஞ்சிப்பாடியிலே இரண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் ஆனால் எப்படி உத்தரவு இல்லாமல் அதற்கு பணம் செலவு செய்யலாம் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே எங்கெங்கு ஹாஸ்டல்கள் வைக்கின்றார்களோ அவற்றுக்கு எல்லாம் சர்க்கார் அங்கீகாரம் கொடுத்து, அவைகளுக்கு வேண்டிய உதவியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு ஹாஸ்டலில் 100 பிள்ளைகளுக்கு மேல் சேர்க்கலாகாது. எங்கெங்கு பள்ளிக்கூடம் அல்லது கல்லூரி ஹாஸ்டல்களாக இருக்கின்றனவோ அவ்விடங்களிலே பிள்ளைகளை அதிகமாக வைக்கலாம். அந்த ஹாஸ்டல்கள் பள்ளிக்கூட சம்பந்தமானதாக இருந்தால் மிகவும் நல்லது. தனி நபர்கள் நடத்துகின்ற ஹாஸ்டல்களில் 50 பையன்களுக்கு மேல் சேர்க்கை கூடாது என்று வைக்கவேண்டும். காரணம் என்னவென்றால் அந்த ஹாஸ்டல்களிலே மிச்சமாகின்ற பணத்தை ஹாஸ்டல்களை நடத்துபவர்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் பள்ளிக்கூட சம்பந்தமான ஹாஸ்டல்களில் மிச்சமாகும் பணம் பள்ளிக்கூட முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படும். ஆகையினால் தனி நபர்கள் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் 50 பிள்ளைகளுக்கு மேற்படாமலும் 30 பிள்ளைகளுக்கு குறையாமலும் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[15th March 1956] [Sri A. S. Sahajananda]

மேலும் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களிலே பின்னடைந்த வருப்பாணையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அது உயரிய நோக்கந்தான். ஆனால் பின்னடைந்த வருப்பினர் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களுக்கு வருவதில்லை. மேலும் ஜாதி ஹிந்துக்களையும், முன்னேற்ற மடைந்த வருப்பினரையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களும் வருவதில்லை. ஆகவே எங்கே முன்னேற்றமடையாத வருப்பாருக்கும், ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஹரிஜனங்களை சேர்க்கலாம். ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களிலே அவர்களை சேர்ப்பார்களேயானால், இந்த ஹாஸ்டல்களானது பலஹின்பட்டு அழிந்துவிடுகிறது.

அடுத்தபடியாக இந்த சர்க்காரை தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற கால்களுக்கு சமமாக தோட்டி, தலையாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சரியான சம்பளம் கிடையாது. அவர்களுக்கு பொறுப்பு அதிகம். கிராமங்களில் வருவாகின்ற பணங்களையெல்லாம் அவர்கள்தான் தூக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு போலீஸ்காரர்களுக்கு கொடுக்கப் படுகின்ற சம்பளம்கூட கிடையாது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட தோட்டி, தலையாரிகளுக்கு சரியான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனப் பள்ளிக்கூடங்களிலே சில ஊர்களில் சர்க்கார் பகல் உணவு கொடுக்கிறார்கள். அப்படி உணவு கொடுக்கப்படும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அதிகமாக பையன்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே ஜில்லா போர்டுகளும், முனிசிபாலிட்டிகளும் ஹரிஜன பையன்களுக்கு பகல் உணவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே பகல் உணவு கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் அதை இப்பொழுது நிறுத்தி விட்டார்கள். ஆகவே அங்கு ஹரிஜன பிள்ளைகளுக்கு பகல் உணவு கொடுக்குமாறு ஜில்லா போர்டுக்கு கட்டளை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்திலே இப்பொழுது கிணறுகள் வெட்டித் தருகிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் வாழும் சேரிகளிலே கிணறு வெட்டுவது அரிதாக இருக்கிறது. என்னுடைய அனுபவத்தை சொல்கிறேன், சிதம்பரம் தாலுகாவிலே கள்ளிப்பாடி என்ற கிராமத்தில் தாசித்தார், பெட்டி கலெக்டர் எல்லோரும் ஒரு இடத்தைப் பார்த்து அங்கு கிணறுவெட்டினால் தண்ணீர் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள். ஆனால் அதன் பிறகு அங்கு எந்த அதிகாரியும் எட்டிப் பார்க்கவே இல்லை. கிணறும் வெட்டப்படவில்லை. இப்படித்தான் ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் ஹரிஜன சேரிகளில் கிணறு வெட்டுவதற்கு ஒருவித கவலையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்திலே சர்க்கார் தீவிரமான ஊக்கம் காட்டி, ஹரிஜன சேரிகளில் கிணறு வெட்டித் தரும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போகிறார்கள். அதனால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றுவார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரும்போது, தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி கொண்டுவரவேண்டுமென்று சிதம்பரம் தாலுகாவில் பல இடங்களில் நாங்கள் தீர்மானம் செய்தோம். இதெல்லாம் செய்ததற்காக, சிதம்பரம் தாலுகாவில் ஓரிடத்தில் மூன்று ஹரிஜனங்கள் வெட்டி லீம்த்தப்பட்டனர். எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் இந்தச் செய்தி வந்திருக்கிறது. இதுபற்றி கேஸ்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஏதோ கொஞ்சம் கூலியை அதிபர் படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால், அதற்காக கொலை செய்கிறார்கள். சர்க்காராவது ஹரிஜனங்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை; நான் ஏன் இப்படிச் சொல்கிறேனென்றால், யார் கொலை செய்தார்களோ அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள். நான் பெரிய அதிகாரிகளைச் சொல்லவில்லை. சிறிய போலீஸ் அதிகாரிகள் அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தைப்

[Sri A. S. Sahajananda] [15th March 1956]

பற்றிச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு கூசுகிறது. ஆகவே ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN: Mr. Speaker, Sir, I rise to support the demand made by the Hon. Minister for Harijan Welfare and like to record my appreciation of the good work done by the Government for the amelioration of the Backward Classes and the Harijans. The amount of the grant earmarked under this Head is increasing year by year. This year they have allotted about 134 lakhs of rupees as against a grant of 118 lakhs of rupees for the last year. For Backward Classes alone the allotment for this year is 14.36 lakhs of rupees as against Rs. 12.45 lakhs of rupees for the last year. The increase is said to be to meet the cost of development schemes during the Second Five-Year Plan period. We are glad to find that the Second Five-Year Plan envisages provision of more amenities and upliftment of the weaker sections of society. While I appreciate the good work done, I have a few suggestions to make for the improvement of the lot of these sections in future.

12-10 p.m. The meagre allotment of Rs. 14.36 lakhs for the award of scholarships and for the provision of amenities for the Backward Classes is not commensurate with their huge population strength in this State. A large number of applications for scholarships received from Backward Class students have been rejected. I would request the Government to see that a larger amount is provided so that the number of applications which are refused may be considerably reduced.

For the grant of half-fee concession to the Backward Class students, the annual income of their parents has been fixed at Rs. 1,200. It has been represented to the Government many a time that this limit should be raised to at least Rs. 3,000 per year. The present limit was fixed long, long ago and the cost of living has since risen to a very appreciable extent. So it is high time that the Government raised this income limit to at least Rs. 3,000.

It is the considered opinion of many of the Backward Class Members of this House that the reservation of 25 per cent of posts in Government service for the Backward Classes is very inadequate. The population of Backward Classes is more than 25 per cent of the total population of this State and at least 45 per cent of the posts should be reserved for them. It is a pity that even this 25 per cent reservation is not strictly adhered to in making temporary appointments, in recruitment by transfer and in the filling up of posts in the newly created departments such as Block Development Officers, Social Education Officers, etc. Only quite recently Backward Class students have realized the value of, and are going in for, higher education. The temptation that they could secure decent Government jobs has induced them to go in for higher education. But alas! their bitter experience has been that they do not get their due share in Government jobs and that their prospects are blocked by the manoeuvres of the forward classes. I sincerely

15th March 1956] [Sri K. R. Viswanathan]

believe that a strict adherence to this 25 per cent reservation in all posts, temporary or permanent, will do justice to the claim of Backward Classes.

With regard to promotion in Government service, the Government are guided by seniority, merit and efficiency. In the name of lack of merit and efficiency, so many Backward Class incumbents in Government service are kept down and denied their rightful place. Since most of the top posts in Government offices are held only by candidates belonging to forward classes, it is most likely that their class affinity may induce them to favour persons of their own class. Thus many of the deserving Backward Class persons lose the chance of promotion for no fault of theirs. I suggest that there should be strict adherence to the rule of 25 per cent reservation even with regard to promotion, as then only Backward Classes will get their due share in the administration of the country.

In certain cadres like the cadre of Collectors, Revenue Divisional Officers, Assistant Secretaries to Government and Secretaries to Government, Backward Classes are not at all represented. It is said that there are no suitable candidates for promotion to those cadres from the lower cadre. In such cases I suggest to the Government to resort to direct recruitment of Backward Class candidates to the extent of their reserved quota in the cadres.

Then I wish to say a few words about the administration of temples. The Government are not adopting a bold policy with regard to control of the temples in the State, especially temples with hereditary trustees. Hereditary trustees and math heads are squandering the properties and income of their respective temples and maths for their own selfish ends and are maintaining false and incorrect accounts. The poorly-paid executive officers of these temples appointed by the Government are unable to exercise any effective control over these trustees. They are generally inefficient and helpless. They are silent spectators of the atrocities committed by the all-powerful hereditary trustees and math heads. The officers of the Department are unable to compel them to do any good work beneficial to the public as a whole. There are surplus funds in many of the temples in this State. They can with advantage be utilized for educational purposes and for the opening of Hindu orphanages in the locality where the temple is situated. In 1952 the Government came forward with a proposal to start a central orphanage in every district by pooling the resources of the various temples in that district. But the Supreme Court held that the proposal was *ultra vires* of the Constitution. Though the State Government passed an Amending Bill in 1955, certain sections of that Act were declared invalid by the Madras High Court quite recently.

There is a wish among the public as well as the Government that the surplus income of a temple should be utilized for the repair and renovation of poor and old temples in the State. But no trustee of any temple with surplus funds is coming forward to

[Sri K. R. Viswanathan] [15th March 1956]

utilize the surplus funds for the repair and renovation of poor and old temples. The officers of the Hindu Religious Endowment Department are unable to compel these trustees to help the poor and old temples. Sir, the officers are mere clogs in the wheel of this old rotten machinery and they are unable to move even an inch this rotten machinery. I suggest that the Government should arm themselves with adequate powers to have an effective check and control over these hereditary trustees and math heads. If necessary, the Constitution itself may be amended so as to enable the Department to stop these atrocities and divert the surplus funds for useful purposes of common benefit.

* SRI V. R. NAGARAJAN: Hon. Speaker, Sir, I rise to support the Demand for Grant moved by the Hon. Minister for Backward Classes and Harijan Welfare. I endorse wholeheartedly the sentiments expressed by my hon. Colleagues representing the Harijan community. I come from the South Arcot district in which there are lakhs and lakhs of Backward Class people. As I am somewhat well acquainted with their difficulties, problems and miseries, I wish to add a few points on their behalf. I hope the Hon. Minister will kindly look into them and do whatever is possible and within his power to do.

12-20 p.m. Sir, in the first place I would express my gratitude to the Government for the attention they are paying from time to time to the welfare and amelioration of the Backward Classes. But since the problem is of immense magnitude and is fraught with any number of sub-problems, it is not possible yet to estimate whether the Government have done enough justice to these people. Instead of wasting my words vaguely on what the Government have done or have not done, I propose, within the very short time allotted to me, to instance two or three points relating to these people and over which they are much exercised.

I am referring immediately to the representation of backward classes in the services of the State. Though we have now completed a period of five years after the commencement of our democratic Republic in this State and in other States in India, I, along with my other friends who have a warm corner for the Backward Classes, have got to say that we have not made any headway in the matter of filling up posts in the services. There is a definite and incontrovertible feeling among these people that they are not being cared for at all. I am now speaking of posts in the higher category of services in our State. Whether it is the judicial department or quasi-judicial department or other administrative departments, there is a distinct lack of interest on the part of the Government in appointing backward class people to high posts in these departments. I ask first of all whether at any time our Government have chosen any member from these classes to represent them in the Madras Public Service Commission? From time to time vacancies do arise, but still we see only certain forward communities always getting into the vacuum created in these positions. Backward Class people were only let down. I am very

[Sri V. R. Nagarajan] 15th March 1956]

sorry to see that this thing should happen under the administration of a Cabinet half the Ministers of which represent the Backward Classes. I do not know whether a time will come when the Cabinet will have as many Ministers as are now constituting it to represent the Backward Classes and still remain inactive. I do not want to characterise them in harsh words except to say that they are keeping masterly inactivity. Similar is the case of feeling in regard to other posts. I have not yet heard of any instance where a Backward Class member has been appointed to the Madras High Court Bench, or coming down the judicial ladder, I do not know whether any one from the Backward Classes has hitherto been appointed as a District Judge. A vacancy recently arose, but that was not given to the Backward Class candidate, even though Backward Class candidates applied for and were also interviewed. It is very regrettable that some of the candidates were not even granted interviews. It is not known why in this case the Government have totally forgotten Article 46 of the Constitution. Article 46 of the Constitution has been framed with good intentions and in order to help a large number of Backward Class people inhabiting this country. This Article was definitely put in there, as the framers of the Constitution say, for ensuring the upliftment of the Backward Classes economically, socially and educationally. They have given a conjoint name for the Backward Classes. They say 'weaker sections of the people'. I ask, Sir, whether these weaker sections of the people have been given any high posts in Government service? I am only sorry to say and repeat that I do not know when they will do justice to these Backward Classes, if they fail to do justice in the near future. Let alone the past things. I think the coming generations and the future representatives in this Assembly will have very bad things to say about the Ministry that is now functioning. I only request the Minister to convey to the Cabinet our deep feelings in the matter and see that some justice is done to these Backward Class people.

Then, Sir, I want to touch upon some of the grievances of the Backward Classes. In the matter of educational scholarships, boarding grants, and other concessions, they have been given some help. But still the help has been very inadequate. It is not because that there is any want of interest in the department or in the head of the department. I know that the present Director of Harijan Welfare is himself a member of the Backward Classes. It is good to note that he has been doing yeoman service to these people. The only thing is that his hands are tied up for want of funds. This is very regrettable. From time to time some of us in the Assembly, who had occasion to speak about these handicaps have voiced forth our grievances not only in this House but also have told the Minister concerned about the difficulties of the Backward Classes. Even though our points were appreciated in a way, the Minister perhaps has not been able to spare as much money as was needed. This year he has not been able to extend the grant beyond Rs. 18 lakhs for the amelioration of these people. I hope that in the supplementary estimates at least he would be

[Sri V. R. Nagarajan] [15th March 1956]

able to place in the hands of our Director of Harijan Welfare Rs. 2 lakhs or Rs. 3 lakhs more so that he may be in a position to comply with at least 50 per cent of the applications for grants.

Sir, it is a matter of deep concern that some of the Backward Class students, even though they get a footing in the schools and colleges, do not get their share of the concessions given to them by the Government, because of their failure to get the percentage of marks required. We are told that the Director of Harijan Welfare is able to comply only with such of the applicants as obtain fifty per cent marks in the examinations. If we are going to insist on the percentage of marks, and we are going to be guided by these marks, then it will be very hard on these poor boys who fail to get a few marks more and thereby fail to get the concessions. If the boys fail to get the concessions, it will not be any fault on their part, but it will be only the fault on the part of the administration. The administration must surely allot some more money for free grants to all the applicants. No applicant should feel that his application has not been granted.

I have got to say one thing more, and that is the income limit fixed for the parents of pupils who are studying in schools and colleges. The income limit is too low. That is the opinion of the people everywhere so far as I have been able to gather. Rs. 1,200 per annum for a parent whose child is studying in the High School and Rs. 1,800 per annum for a parent whose child is studying in the college will not be satisfactory income limits. In these days of mounting expenditure, parents have got to meet ever so many items of expenditure. Take the case of a parent who has got to educate three children at the same time. Instances like this are not wanting. Let the Government see whether in the case of these parents the income limit of Rs. 1,200 or Rs. 1,800, as the case may be, will give them any relief? The income limit must be raised to Rs. 1,800 for a parent whose children are studying in the High School and Rs. 2,400 for a parent whose children are studying in the college. These will be the reasonable limits. I hope the Government will consider my suggestion and by means of an order increase the present limits to the limits I have suggested.

(At this stage Sri D. Dasarathan, occupied the Chair.)

One thing more, Sir, I want to submit. There are in the Secretariat Departments members belonging to the Backward Classes holding the position of Superintendents and they are not able to rise above this position. If a Backward Class member, who has loyally served this Government and who wants to serve them more, is not able to rise above the position of Superintendent after putting in a service of twenty-five years, I would just request hon. Members to pause and think of his condition. If these people cannot rise above the rank of a Superintendent at all, when are they going to see the bright days? I would submit, Sir, that these people must be shown a way out of their difficulties. I

[15th March 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

would suggest that at least 25 per cent of the posts in the category of Assistant Secretaries should be reserved for members of Backward Classes serving as Superintendents in the Secretariat. Then only, it would be possible for them to go up the ladder further as Under Secretary or as Deputy Secretary. Probably if any of them have got the requisite merit and efficiency they may one day become Secretaries. At present many of the members belonging to Backward Classes serving in the Secretariat are not in a position to rise up and most of the posts in the higher categories are shut out for them.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri D. Dasarathan): The hon. Member's time is over.

2-30
p.m.

* SRI V. R. NAGARAJAN: I shall take only one minute more and finish my speech. The needs of the Backward Classes have been neglected for a long time. If the Government remain indolent and do not bestow as much attention as is needed to improve their lot, then I fear that they may become discontented and may try to forge a Front to tackle their own problems. That was what happened in South Arcot district some years ago. If the Government themselves attempt to rectify matters, then there will be no need for starting any agitation and there is no possibility of any agitation being started also. If social and educational and economic conditions of the people are not improved, if the deep-seated grievances of the people are not attended to, then the people themselves may become turbulent and rise up. That was what happened four years ago, in the district of South Arcot. The Toilers' Party was formed at that time purely for the purpose of fulfilling the educational, economic and social needs of the people. This Party has subsequently merged itself with the Congress Party in the hope that the Congress Government has a mind to help the Backward Classes. We hope at least that they will not let us down in the future.

* SRI M. DHARMALINGAM: I am observing that the Hon. Chairman is finding it very inconvenient and difficult to ring the bell, as he is very short and as his hands also are too short. The bell is placed far away from the Chairman. May I suggest that the same may be placed nearer to the Chairman?

* SRI E. T. KUNHAN: മിസ്റ്റർ ചെയർമാൻ സർ, ഹരിജൻ മോചനച്ചെയ്യുവാൻ നടക്കുന്ന ചില കൃത്രിമങ്ങളും അഴിമതികളും ചൂഷിക്കുന്നതിനായി സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്തുകൊണ്ട് സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഉന്നയിക്കുന്നവരും വേണ്ടി ഞാൻ ഒരു കട്ടമോഷൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിലേക്ക് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കണമെന്നു ചൂഷിക്കുന്നു. ഈ മോചനച്ചെയ്യുവാൻ ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഫിസ്കൽ കൺട്രിബ്യൂഷൻ പണം വാങ്ങി നടത്തുന്നവരാണ്. പക്ഷെ അവിടെ നടക്കുന്ന കാര്യം അഴിമതിയാണ്. ഗവണ്മെന്റ് നടത്തുന്ന മോചനച്ചെയ്യുവാൻ കാര്യം ജില്ലയിലും മറ്റും തയ്യാറാക്കിയ കാര്യം വില്ലേജിലുനിന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദ്യം ചെയ്താൽ എത്ര പെട്ടെന്ന് അതുകൊണ്ടു തടയുന്നതല്ലെന്ന് ചില നിബന്ധനകൾ ഉണ്ട്. ഫിസ്കൽ ഹരിജൻ വെൽഫെയർ കമ്മിറ്റിയാണ് അത് നിയമിക്കുന്നത് കഴികൂടെ തിരുത്തേണ്ടതല്ലെന്ന്. പക്ഷെ ഈ സാക്ഷാത്കാരച്ചെയ്യുവാൻ അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു സമ്പ്രദായവുമില്ല. അനേകജനനിൽ ഇക്കൂറും അപ്പുറുവുമുള്ള ആളുകളെ

அடுத்தப்படியாக எங்கள் ஜில்லாவில் சில முக்கியமான பிரச்சனைகளை இருக்கின்றன. அந்த சில பிரச்சனைகளைப் பற்றி மாத்திரம் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான குடியாத்தம் தொகுதியில் ஹரிஜனங்களில் பெரும்பாலோர் தோல்யதனரிம் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள இந்த ஹரிஜனங்கள் மிகமேசமான நிலையில் இருந்து அல்லப்படுகிறார்கள். காரணம், தோல்யபதனரிம் தொழிலை நடத்தும் முதலாளிகள் தங்கள் வருமானத்தை யே கருதி அதை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பெரும் லாபம் வருகின்ற காலத்தில் அந்தத் தொழிலை நல்லவிதமாக நடத்துகிறார்கள், லாபம் கிடைக்காவிடால் தொழிற்சாலையை மூடிவிடுகிறார்கள். இதை ஏனென்று கிடைத்திரு ஒரு விதமான அதிகாரமும் இல்லாமலிருக்கிறது. தொழிற்சாலையை மூடிவிடும் சமயங்களில் தோல்யபதனரிம் தொழிலாளர்கள் அல்லவாகிறார்கள். ஆகவே, இசண்டாவது, ஐந்தாண்டுகள்

[Sri T. Manavalan] [15th March 1956]

திட்டத்தில் எங்கள் பகுதியில் ஒரு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையைக் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்தி, அல்லலுறும் தோல்பதனிடும் தொழிலாளிகளுக்கு நிவாரணமளிக்கவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொன்ன குறையைப் பற்றி தான் நானும் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதாவது, ஹரிஜனங்களுக்குவேண்டிய வீட்டுமனை பிரச்சினையானது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் சரிவரக் கிடைப்பது கிடையாது. சுமார் ஏழு, எட்டு வருஷங்கள் ஆகியும் எங்கள் வட்டாரத்தில் சில கிராமங்களில் வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்படாததால் கிராமவாசிகள் அல்லலுறுகிறார்கள். உடனடியாக ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவாவது இவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பக்கத்தில் நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதோடுகூட, அரசாங்கத்தாரால் Depressed classes க்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. 'D.C. புறம்போக்கு நிலங்கள்' என்று ஒரு ஜாபிதா தயாரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜாபிதாவில் கண்டுள்ள நிலங்களுக்கு மனுப்போட்டால், கோரப்படும் நிலங்கள் ரோடுப் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்றோ, மலைப் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்றோ, ஏரிப் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்றோ, ஏதாவது காரணம் கூறி, மனுக்களை அதிகாரிகள் தள்ளிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலங்களைத் தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று மறுபடியும் ஜாபிதாவைக் கொடுத்து அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்கள் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வது அவர்கள் விவசாயம் செய்து பிழைப்பதற்கு ஒரு ஏதுவாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் எந்த எந்த இடங்களில் இருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களிலெல்லாம் சேரிகளைப் புறக்கணித்து விடுகிறார்கள். சில கூட்டங்களில் அந்தத் திட்டங்களுக்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் “ஹரிஜனங்களுக்கென்று தனியாக ஒரு இலாகா இருக்கிறது. அந்த இலாகாவின் மூலமாக அவர்களுக்குவேண்டிய அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்துகொள்வார்கள். அதனால் நாங்கள் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் சேரிகளும் அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமென்பது நமது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாயிருப்பதால், சேரிகளைப் புறக்கணிக்கக்கூடாதென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவு போட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேரிகளில் இருக்கும் ஹரிஜன நலப் பாடசாலைகளில் இருக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்குக்கூட சில குறைகள் இருக்கின்றன. அதாவது, அவர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை ஒவ்வொரு மாதமும் குறித்த காலத்தில் பெறுவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த மாதச் சம்பளம் அடுத்த மாதக் கடைசியில் கூடக் கிடைப்பதில்லை. இதைப் பற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் சொன்னால், போதுமான நிர்வாகஸ்தர்கள் இல்லாததால் சம்பளம் தாமதமாகக் கொடுக்கப்படுகிறதென்று சொல்கிறார்கள். மற்ற அதிகாரிகளுக்கு குறித்த காலத்தில் சம்பளம் கிடைப்பது போல், இந்த உபாத்தியாயர்களுக்கும் குறித்த காலத்தில் சம்பளம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜில்லாக்களுக்கு ஹரிஜனங்களின் கேட்க நலத்திற்காக அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது, ஹரிஜனங்களையே அந்த அதிகாரிகளாக நியமித்தால் நல்லது; அப்படி செய்வது அவர்கள் ஹரிஜனங்களின் குறைகளை உணர்ந்து அதைக் குறைகளை நிவர்த்திசெய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆகையால் கூடியவரை ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே இந்த உத்தியோகங்களுக்கு நியமித்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[15th March 1956] [Sri T. Manavalan]

அடுத்தபடியாக, செய்யூர் தாலுகாவில் மோரணம் என்ற இடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கியிருப்பதோடு அங்கே குடியிருப்புத் திட்டத்தையும் சர்க்கார் அமுல் நடத்துகிறார்கள். அந்த இடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள், வீடுகளையும் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நிலங்களில் பயிர் செய்வதற்கு அங்கே தண்ணீர் வசதி இல்லை. தண்ணீர் வசதிக்கு அவர்கள் மனுப்போட்டால், அரசாங்கத்தார் தங்களிடத்தில் அதற்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். “நீங்கள் ஏதாவது ஈடுகட்டினால் அதன் மூலமாக கிணறுகள் வெட்டி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கலாம்” என்று அரசாங்கத்தார் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் பணமில்லாமலும், பயிர்செய்வதற்கு முடியாமலும் இருக்கும்போது எப்படி ஈடுகட்டுவது என்பது தெரியவில்லை. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் ஒன்று செய்யலாம். ஆதாவது, அரசாங்கமே முன்வந்து கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுத்துவிட்டு, பிறகு விவசாயிகள் பயிர் செய்ய ஆரம்பித்த பிறகு, அவர்களிடமிருந்து தவணைகளில் (instalments) அந்தக்கடனை வசூலிக்கலாம். அந்த மாதிரி அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Chairman, while supporting 12-50 the Demand for Harijan Uplift, I would like to say one or two words at the very outset with regard to the consensus of public opinion that is prevalent in the State relating to the Harijan Uplift work that is being carried on here. There is much wishful thinking—Muddle headed thinking I should say—on the part of the general public that the Harijan welfare work has been undertaken by the Government out of a sense of charity. That is something very deplorable. In this connection, I wish to quote no less a person than the Father of the Nation, Mahathma Gandhi, who has referred to this matter in his book called “Young India”. Addressing the case Hindus, Mahathma Gandhi says, “Let us return to the Harijans the inheritance of which we have robbed them”. If at all, the Harijans in our State are given certain concessions, it is not out of a sense of charity on the part of the Government. Those concessions are given to the Harijans as it is their birth-right to get them. They have their birth-right in this country as others have and these are slowly being recognized by the Government and they are effecting here and there certain improvements in the conditions of life of the Harijans in the State. On this occasion, I would like to congratulate the Government on their having provided an increased allotment for the Harijan uplift work in the coming year's budget. I find that a sum of not less than Rs. 18 lakhs has been provided by way of an increased allotment over last year's Budget allotment. That shows that our Government pay increasing attention to the Harijan uplift work.

Sir, I wish to cut the coat according to the cloth available. On this basis, I shall make one or two statements suggesting some improvements that are to be effected in the work of the Harijan Welfare Department. I am sure that my suggestions are easy of implementation and will be well within the financial resources of the Government.

Everyone of us knows that our Government are paying a good deal of attention to the educational aspect of the Harijan uplift work

[Sri M. Jagannathan] [15th March 1956]

and as a result of this the Harijans have improved by leaps and bounds in the matter of educational advancement during recent years. There cannot be two opinions on that. The Government have spent lakhs and lakhs of rupees for the improvement of Harijans in the field of education. As another hon. Member was pointing out, for the coming year, the Government have provided not less than Rs. 74 lakhs for the educational uplift of the Harijans. When Government are paying such a lot of attention to the educational uplift of the Harijans, I wish to point out one or two drawbacks noticed in the matter of giving educational concessions to the Harijan students. For instance, when Government have exempted all Harijan students from the payment of tuition fees, I find they are still asked to pay what are called 'special fees' and also the examination fees. I for one cannot understand the logic behind this set of rules. When the Government have gone to the extent of spending lakhs and lakhs of rupees for the educational uplift of the Harijan students by way of giving them quite a large number of scholarships and by providing mid-day meals in the Harijan Welfare schools in the State, I cannot understand why the Government should still insist upon the payment of special fees by the Harijan pupils studying in various educational institutions in the State. That only shows that the Government and the officials who have to enforce the rules framed by the Government are not exercising their minds properly in this field. I appeal to the Hon. Minister to take this suggestion of mine rather seriously and take a decision on this matter. I wish that he replies to this point. If they accede to my request, the Government will really be doing a good thing to the Harijan students. The poor Harijan students, when they are preparing for their examinations, should not be made to break their heads about such small financial worries. This is a serious problem confronting the student population. If small children are to have these financial worries at the time of their examination, certainly they will divert their attention from their studies and it will be no wonder if under these circumstances the students do not fare well in their examinations. Of course, these are small worries from our point of view, but from their point of view, they are considerably big problems. I hope the Government will consider this matter seriously and amend the rules in such a manner that the Harijan students are exempted from the payment of special fees and examination fees. The department may pay the compensation that may be claimed later on. This is an urgent matter of reform which should be undertaken immediately. When I am praising the Government for having given an impetus to the Harijan community in the field of education, I should say that, thanks to the efforts and perseverance of the Government, the Harijan community has much improved in the field of education. We see so many hundreds of Harijans who have received higher education. At the same time, it is very disheartening to find what is called "white-collared unemployment" among the educated Harijans. Just imagine white-collared unemployment among the Harijans.

[15th March 1956] [Sri M. Jagannathan]

It is something inconceivable that the Government have given us 16 per cent reservation in public services. But still, we have this night mare of white-collared unemployment among the educated Harijans. There are hundreds of Harijan Graduates and even double-Graduates who are unemployed in our State. That only shows that our Government are not properly addressing themselves to the problem of finding jobs for the educated Harijans.

SRI M. R. RAMACHANDRAN: On a point of information, Sir. May I know from the hon. Member what he means by "white-collared unemployment"?

SRI M. JAGANNATHAN: "White-collared unemployment" is a well-known phraseology which means unemployment among the educated sections of the public, especially among the Graduates. This kind of unemployment among the educated is technically called "white-collared unemployment". Strangely enough, we find such unemployment among the Harijans in spite of the 16 per cent reservation in public services. I think this reservation applies to recruitment done by the Public Services Commission. There are other categories of jobs which are not being filled by the Services Commission. In these lower categories of jobs, we find that the 16 per cent reservation rule is not being strictly enforced. I wish the Government take suitable measures to see that in the case of those lower grades of jobs also which are outside the scope of the Madras Public Services Commission, the 16 per cent reservation is properly enforced. That will solve the problem of unemployment among the Harijans in general.

Sir, adverting to another problem that faces the Harijans, 1 p.m. I wish to say that provision of living accommodation for Harijans is one of the fundamental and most elementary necessities. I find that whatever Government is doing in this regard is not up to the satisfaction in the sense that though Government allot large sums of money for the acquisition and distribution of house-sites among homeless poor Harijans, I find that the officers concerned are moving very slowly in the matter of acquiring lands and providing the Harijans with house-sites. The delay is rather scandalous. For instance, if in a particular village the Harijans were to ask for house-sites to-day even 10 years hence they cannot hope to get the house-sites. There are concrete examples. I can cite instance after instance. For example, in Cuddalore taluk there is a village called Kudamangalam. There 16 years ago Harijans asked for house-sites and paid contributions towards the market value to the tune of Rs. 800 and even till this date they have not been given house-sites. Coming to my own constituency, there is a place called Keelpettai. There, seven years ago Harijans demanded house-sites and even to-day they are not provided with house-sites.

Since the time at my disposal is very short, I would like to point out only one other matter and that is with regard to the policy to be pursued by the Government. At present Government

[Sri M. Jagannathan] [15th March 1956]

have tacked on not only the Kallar reclamation work but also the depressed classes amelioration work to the Harijan Welfare Department. The Director of Harijan Welfare, though in himself a very energetic and well-meaning type of gentleman, is unable to cope with the work because the work is getting multiplied every year. As we have seen from the reports of the Harijan Welfare Department, Harijan Welfare activities including the depressed classes amelioration work have been included in the First Five-Year Plan. Now we are living in the days of colossal expansion of activity in all walks of life and much more so in the field of Harijan uplift work. When that work is getting multiplied, our Director finds himself in a very precarious position because he cannot cope with the increased volume of work. Therefore, I only plead on this occasion to bifurcate this department. Let there be a separate department for Harijans and another department for the backward classes which can look after the Kallar reclamation work and the work relating to ex-criminals and so on.

With these few words, I thank you, Sir.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே ! ஆண்டவனுடைய படைப்பில் உயர்வு தாழ்வு கிடையாது. பிறப்பினால் அல்லது பல்வேறு தொழில் செய்கின்ற காரணத்தால் உயர்வு தாழ்வு இருக்கமுடியாது. ஒரு சிலரைத் தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று சொல்வது பெரும் குற்றம் என்பது உணரப்பட்டு, அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் என்று சிறப்பான பெயரால் சிலகாலமாக அழைக்கப்பட்டுவருகிறார்கள். அப்படியிருந்தும், நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில், 17-வது பிரிவில் “‘Untouchability’ is abolished and the practice in any form is forbidden” என்று விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தும் சில இடங்களில், கோவில்களில் கூட, இந்தத் தீண்டாமை அனுஷ்டானம் இருந்துவருகிறது ; இப்பொழுதும் இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்று என்னால் நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாது. ஆனால் சென்ற வருஷ ஆரம்பத்தில் காரைக்குடிக்கு நான் சென்றிருந்தேன். அங்கு, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள திருக்காரவாயில் என்ற ஊரில் இருக்கும் ஸ்ரீ கைலாசநாயகி அம்பாள் வகையறா கோவிலில் நடக்கும் பிரம்மோத்ஸவத்திற்காக அச்சிடப்பட்டிருந்த ஒரு பத்திரிகையைப் பார்த்தேன். 1955-ம் வருஷம் ஜூன் 1-ம் தேதியன்று பிரம்மோத்ஸவம் நடந்து முடிந்த கடைசி நாளில், சண்டாளப் பிராயச்சித்தம் என்பது நடக்கும், என்பதை அந்தப் பத்திரிகையில் நான் படித்தேன். இதைப்பற்றி நான் அங்குள்ளவர்களிடம் விசாரித்தேன். “தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, சண்டாளர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் கோவிலுக்குள் நுழைந்திருந்தால் கோவிலுக்குத் தீட்டுப் பட்டிருக்கும். அந்தத் தீட்டை நீக்குவதற்காக இந்தச் சண்டாளப் பிராயச்சித்தம் செய்யப்படுகிறது” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். உடனே கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் கேள்விப்பட்ட விஷயங்களை யெல்லாம் குறிப்பிட்டுக் கடிதம் எழுதினேன் ; நான் கேள்விப்பட்டது உண்மையானால் அந்த உற்சவத்தை நிறுத்தவேண்டும் என்று எழுதியிருந்தேன். ஆனால் நான் அனுப்பிய கடிதத்திற்கு நாளாவரையிலும் எந்த விதமான பதிலும் கனம் மந்திரி அவர்களிடமிருந்து எனக்கு வரவில்லை. ஒருக்கால் நான் எழுதிய கடிதம் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராமலே இருந்திருக்கலாம். கடிதத்திற்கு பதில் வராததால், கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு 1955-ம் வருஷம் நவம்பர் 25-ல் அன்று சட்டசபையில் இது சம்பந்தமாக ஒரு கேள்வி போட்டேன்.

* **SRI S. PANCHAKSHARAM CHETTIAR :** The hon. Member spoke about “Chandala Prayachitham”. Chandalas have nothing to do with Harijans, “Chandalan”, according to me, is only

[15th March 1956] [Sri S. Panchaksharam Chettiar]

a sinner. It is only the acts of an individual that make him *Chandala* or other. Therefore, if my learned friend Sri Rangaswami Reddiar is going to make out a point about a *Chandala* being a Harijan, I do not think that is worthwhile.

SRI N. RATHINA GOUNDER : On a point of information, Sir. கோவிலுக்குச் சென்றால்தான் சண்டாளத்துவம் திருமென்று கோவிலுக்குப் போகாதவர்கள் கூட கோவிலுக்குப் போகும்போது, சண்டாளப்பிராயச்சித்தம் கோவிலில் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? அதை அவசியம் தடுக்கவேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : கனம் அங்கத்தினர் திரு பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் அவர்கள், ‘சண்டாளன்’ என்ற வார்த்தைக்கு ஏதோ வியாக்கியானம் சொன்னார்கள். எனக்கு சம்பந்தமில்லை. பாண்டித்தியம் கிடையாது. கோவிலில் ‘சண்டாளப் பிராயச்சித்தம் அபிஷேகம்’ செய்வதைப்பற்றி நான் கேள்விப்பட்டதென்னவென்றால், கோவிலில், தெரிந்தோ தெரியாமலோ, தீண்டத் தகாதவர்கள் என்று சொல்லப் படுகிறவர்கள் நுழைந்திருப்பார்கள் என்ற காரணத்திற்காக உற்சவங்களின் இறுதியில் மேற்படி அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது என்பதுதான். நான் அவ்விதம்தான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். கனம் செட்டியார் அவர்கள் சொல்கிறபடி இருந்தால் ‘சண்டாளன்’ என்ற வார்த்தையை நீக்கி விடும்படி அந்த தேவஸ்தானத்திற்கு ஏன் சர்க்கார் உத்திரவுபோடவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் திருக்கரவாயில் என்ற இடத்திலுள்ள கோவிலில் சண்டாளப் பிராயச்சித்தம் அபிஷேகம் நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றி நான் ஒரு கேள்வி போட்டதற்கு அமைச்சரவர்கள் 1955-ம் வருஷம் நவம்பர் 29-ல் அன்று அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு கோவிந்த சாமி நாயகர் அவர்கள், “சண்டாளர்களுக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்வது என்பதைத் தீண்டாமை ஒழிக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யும் நேரத்தில் நடக்க அனுமதிப்பது சரியல்ல. அது அரசியல் சட்டத்திற்கே விரோதம். ஆகவே, அம்மாதிரி பிராயச்சித்தம் செய்வதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?” என்று ஒரு கேள்வி போட்டார்கள். அதற்கு மந்திரி அவர்கள், ‘அவ்விடத்தில் வருஷா வருஷம் பிராயச்சித்தம் செய்யப்படுவது வழக்கம். பிராயச்சித்தம் என்பது கோவிலில் சுத்தப்படுத்துவதுதான். இருந்தாலும் ‘சண்டாளர்கள்’ என்ற பதத்தை அவர்கள் உபயோகித்திருந்தால் அதனை நீக்கிவிடும்படி சர்க்கார் உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள்” என்று பதில் சொன்னார்கள். ‘சண்டாளன்’ என்ற பதத்தை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்களே யொழிய, எந்தக் காரணத்திற்காக அந்தப் பிராயச்சித்தம் செய்யப்படுகிறதோ, அது மக்களில் பெரும்பாலானவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கிறதென்பதை அறிந்து, அம்மாதிரி அபிஷேகத்தைத் தடுப்பதற்கு உத்தரவு போட்டதாகத் தெரியவில்லை. ‘பழைய கள்ளை புதிய மொந்தையில் போட்டுக் கொடுப்பதைத்தான் இது எனக்கு ஞாபகம் பூட்டுகிறது.

1955-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி நம்முடைய பாராளுமன்றத்தில் **Untouchability Offences Act, 1955**, நிறைவேற்றப்பட்டு அமுலுக்கு வந்த நாள். அந்த நாளில் சண்டாளப் பிராயச்சித்தம் அபிஷேகம் நடந்தது என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். **Untouchability Offences Act** அமுலுக்கு வந்த பிறகு தீண்டாமைகளைக் கையாளுவது தவறு என்று ஏராளமான படிக்காத மக்கள் இருக்கிற இந்த நாட்டில் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு சுவரொட்டிகள் தயார் செய்து ஒட்டினார்கள். அந்தச் சுவரொட்டியினால் எதோ குறைபாடு ஏற்படுவிட்டதென்று சொல்லி அதை ‘withdraw’ பண்ணிவிட்டார்கள். அதற்கும் பிறகு இம்மாதிரி முயற்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபடவில்லை. புது மாதிரியான சுவரொட்டிகள் தயார் செய்து, அச்சிட்டு மீண்டும் ஒட்டவேண்டுமென்று இந்தப் பக்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தியும்கூட நாளாவரையில் அரசாங்கம் அதைச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

[Sri P. Rangaswamy Reddiar] [15th March 1956]

தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு ஒரு அங்கத்தினர் யோசனை கூறினார். அதாவது, 'ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு கொடுப்பது, அவர்களைப் படிக்கவைப்பது, உத்தியோகம் கொடுப்பது என்பதோடு மாதிரம் நின்றுவிடுகிறதேயொழிய அதற்குமேல் ஹரிஜனங்கள் வாழும் சேரிகளை அபிவிருத்தி செய்வது, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தி, சமுதாயத்தில் மற்றவர்களைப்போல் ஹரிஜனங்களும் வாழ வகைசெய்ய அதிகப் பிரயாசை செய்யவில்லை' என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். நம்முடைய நாட்டில் தீண்டாமையை அறவே ஒழிப்பதற்கு சரியான வழி வகை இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

தீண்டத் தகாதவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களிலேயே தீண்டாமை இருந்து வருகிறது. Untouchability among untouchables என்ற நிலை இருந்துவருகிறது. இரண்டு மூன்று பிரிவினர்களும் ஒருவரையொருவர் தீண்டக்கூடாதென்று சொல்வதால் மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. துறையுருக்குப் பக்கத்தில் ஒக்கரை என்ற கிராமத்தில் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்காக 2,500 முதல் 3,000 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்து குடித்தண்ணீர் கிணறு வெட்டினார்கள். கிணறு வெட்டப்பட்டு ஆறு, ஏழு மாதங்கள் ஆகின்றன. அந்தக் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்வதற்கு பள்ளர்கள், பறையர்கள், சக்கிலியர்கள் இம்மூன்று வகுப்பினர்களும் ஒதுக்கொள்ளாத ஒரு காரணத்தினால் கிணறு உபயோகப்படுத்தப்படாமல் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதலால் என்ற கிராமத்தில் கிணறு வெட்டுவதற்கு முன்பே பள்ளர்கள் தடுத்துவிட்டார்கள். 'அரசாங்கத்தார் கிணறு வெட்டினால் மற்ற சமூகத்தினரும் தண்ணீர் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வார்கள், இம்மாதிரி இடைஞ்சல் வரும், சக்கிலியர், பறையர் எல்லோரையும் தண்ணீர் எடுக்கச் சொல்வார்கள் என்ற காரணத்தினால் கிணறே வெட்டவேண்டாமென்று சர்க்காருக்கு மகஜர் எழுதிக்கொடுத்துவிட்டார்கள். இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே ஒருவருக்கொருவர் வித்தியாசம் இருந்துவருகிறது. திருச்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு மாதமும் 30-ம் தேதி, விமரிசையாக ஹரிஜன தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. இவ்வளவு கொண்டாட்டமும் இன்னும் அறியாமை நீங்கி அவர்களுக்கு இருக்கும் பழைய மனப்பான்மை மாறவில்லை. இதை ஹரிஜனத் தலைவர்கள், ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு பெரிய 'மிஷனரி' வேலையாக எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும். கிறிஸ்தவ பாத்திரிகள், கிறிஸ்தவ கன்னியாஸ்திரிகள் போன்று வாழ்நாள் பூராவையும் ஹரிஜன நலத்திற்காகவே அற்பணம் செய்து, ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே இருக்கும் உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மையைப் போக்கினால்தான், ஹரிஜனங்களல்லாத மற்ற வகுப்பினர்களும் அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருந்து இன்னல்களைப்போக்குவதற்கு முன் வருவார்கள்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜன நல இலாகாவின் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிபோர்ட் 1953-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ல் யிலிருந்து 1953-ம் ஆண்டும் அக்டோபர் 1-ல் வரை இருக்கிற ரிபோர்ட்டில், "143 ஏக்கர் மனைக்கட்டு நிலம் 2,01,444 ரூபாய்க்கு 'அக்வையர்' செய்யப்பட்டதாக இருக்கிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,428 விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இவ்வளவு விலை கொடுத்திருப்பதால் பெரிய நகரப் புறங்களில் வாங்கப்பட்ட நிலமோ என்று ஐயப்படவேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களிலே ஒரு ஏக்கருக்கு 1,400 ரூபாய்க்குமேல் பணம் கொடுத்து நிலம் வாங்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு சில மெம்பர்கள் கருதுவதுபோல் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம், ஒருக்கால் வாய்க்கால் வழியாக ஓடும் தண்ணீர் வடிகால் வழியாக வடிந்து, போகப் போக குறைந்து போவதுபோல் போய்விட்டதோ என்று ஐயப்படுவதற்கும் இடம் இருக்கிறது.

ஹரிஜன மாணவர்களுக்குப் புஸ்தகம் இனாமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சில மெம்பர்கள் கருதுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த வசதி செய்துகொடுக்கப்படவேண்டியது அவசியந்தான். ஸ்பெஷல் சம்பளங்கள்,

[15th March 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

குறைவான தொகையாக இருந்தபோதிலுங்கூட, அதைக் கொடுக்காத காரணத்தினால் சில மாணவர்கள் படிக்கமுடியாமல் நடுவில் படிப்பை நிறுத்திவிடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு புஸ்தகம் வாங்கிக்கொடுக்கப்படுவதோடுகூட, 'ஸ்பெஷல் சம்பளத்' தொகையையும் அரசாங்கமே கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதவசியம்.

ஹரிஜனங்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஹாஸ்டல்கள் ஒரு சில கையில் 'பிஸினஸ்' ஆக மாறியிருக்கிறது. செலுத்தப்படுகிற பணம் பூராவும் சரிவர மாணவர்களுக்குப் பயன்படாமல் போய்விடுகிறது. உணவுக்கோ புத்தகத்திற்கோ கொடுக்கப்படும் பணத்தின் முழுப் பலனும் ஏழை ஹரிஜன மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும்படியாக கடுமையான 'சூப்பர்விஷனம், செக்கிங்' கும் இருக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

1953-54-ம் வருஷத்தில் ராஜ்ய ஹரிஜன நல அட்வைஸரி கமிட்டியைப் பொறுத்தவரை "No meetings were held during the period from 1st March 1953 to 30th September 1953 as there were no special or important subjects for discussion" என்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 'ஜில்லா அட்வைஸரி கமிட்டியிலே இரண்டொரு மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே மெம்பர்கள் ராஜ்ய அட்வைஸரி கமிட்டியிலும் இருக்கிறார்கள்' என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். இதை ஒரு குறைபாடாகக் சிலர் கருதுகிறார்கள். ஜில்லா கமிட்டியிலும் ராஜ்யக் கமிட்டியிலும் ஒரே அங்கத்தினர் கூடியவரை நியமிக்கப்படாமலிருப்பது நல்லதுதான். இம்மாதிரி எந்தவிதமான வேலையும் செய்யாமல், கூட்டம் கூட போடாமல் ஸ்டேட் வெல்பேர் கமிட்டி இருப்பதைக் காட்டிலும் கமிட்டி இல்லாமலிருப்பதே நல்லது. ஏதோ பெயரளவுக்கும் எழுத்தளவுக்கும் இருக்கிறதேயொழிய நடைமுறையில் ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிற மாதிரி அமைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: வருஷத்திற்கு இரண்டு முறை ஸ்டேட் ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டி கூடுவதுண்டு. 1953-ம் ஆண்டிலே ஆந்திர தேசப்பிரிவினையின் காரணமாக அப்பொழுது அங்கத்தினர்கள் கூட்டத்திற்கு வரமுடியாததால் கூட்டத்தைத் கூட்ட முடியாதிருந்தது. இருந்தபோதிலும் தொடர்ந்து அடுத்த வருஷம் கூட்டங்கள் நடந்து வந்தன. ஏதோ ஒரு வருஷத்தில் கூட்டம் போடவில்லை என்பதற்காக அங்கத்தினரவர்கள் அதைப் பிரமாதமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டாம் என்ற கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஜில்லா கமிட்டியிலும் ராஜ்யக் கமிட்டியிலும் ஒரே அங்கத்தினர் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. அது எப்படியென்றால், ராஜ்யக் கமிட்டியில் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் ஜில்லாக் கமிட்டியில் 'ex officio,' அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். யொழிய, வேறொன்றுமில்லை.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: கூட்டம் போடாததைக் குறைபாடாக நான் சொல்லவில்லை. As a matter of fact, ஆக இருக்கிறதென்று சொன்னேன்.

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

ஸ்டேட் வெல்பேர் கமிட்டி மாகாணம் பூராவும் இருக்கிற ஹரிஜனங்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக இருக்கிற கமிட்டி. அப்படிப்பட்ட கமிட்டி ஹரிஜனங்களைப்பற்றி எவ்வளவோ பிரச்சனைகளிலிருந்தும், எந்த விதமான விஷயமும் ஆலோசிப்பதற்கில்லை என்ற காரணத்திற்காக கூட்டப்படவில்லையென்றால் அதனால் என்ன பிரயோஜனம் என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன்.

சென்ற வருஷங்களில் ஹரிஜன நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு வந்த தொகையைவிட இந்த வருஷம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. தொகை அதிகமாக இருக்கிற அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நலன்களும் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஹரிஜன நலன் சிறந்த முறையில் செய்யப்படவேண்டும், ஒதுக்கும் பணத்தின் அளவித கேற்ப அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும்.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [15th March 1956]

மும் என்பதற்காக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொன்னேனெயொழிய வேறு எந்தவிதமான 'Prejudice' காரணமாகச் சொல்லவில்லை. இந்தச் சபையிலிருக்கும் ஹரிஜன அங்கத்தினர்களும், வெளியில் இருக்கிற தலைவர்களும் சேர்ந்து சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிற தொகையை நல்ல வழியில் உபயோகப்படுத்துவார்களேயானால் கூடியசீக்கிரம் மக்கள் எதிர்பார்ப்பதற்கு மேலாக ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமென்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI M. MARIMUTHU : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன நல மானியத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். குடியிருப்பு மனைக்கட்டு, குடிதண்ணீர்க் கிணறு, நடைபாதை, பாடசாலைகள், மயானம், மயானத்திற்குப் போகும் பாதைகள், தர்க்காஸ்து, கைத்தொழில் இதுபோன்ற வசதிகள் ஹரிஜன மக்களுக்கு அநேக கிராமங்களில் சரிவர செய்து கொடுக்கப்படாமல் அவர்கள் கஷ்டமான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மேற்கண்ட வசதிகளை எல்லாச் சேரிகளிலும் உடனடியாகச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்களும் இது விஷயத்தை வற்புறுத்தியிருந்தாலும் நானும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

ஹரிஜன மக்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவே நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக்கண்டு மகாத்மா காந்தியடிகள் மனம் வருந்தி சேரியிலேயே குடியிருந்தார். ஹரிஜனங்கள் குடித்துக் கெட்டுவிடுகிறார்களே என்று காந்திஜி அவர்கள் ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்காக வேண்டி ஹரிஜன முன்னேற்றத் திட்டங்கள் பலவற்றை ஆரம்பித்துவைத்தார்கள். அவர் ஆரம்பித்த வழியிலேயே இதுவரையிலும் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்யப்பட்டு வரும் காரியங்களை நான் வரவேற்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு சொந்தத்தில் நிலம் கிடைப்பது அவர்கள் வாரம், குத்தகைகளுக்கு நிலங்களை வாங்கி சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஹரிஜனங்களுக்கு காலா காலத்தில் விதைகளோ அல்லது விவசாயக் கருவிகளோ வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். தண்ணீர் போகக் கூடிய அளவில் வாய்க்கால்களை பழுது பார்த்துக்கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது செய்யப்படுபவைகள் எல்லாம் பணக்காரர்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் செய்யப்பட்டு வருகிறது. பணக்காரர்களும் இதர மிராசதாரர்களும் இப்பொழுது ஹரிஜன் விவசாயிகளை துன்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல விதத்தில் வேலைகளைச் செய்வதாக ஆகும்.

பல டிபார்ட்மெண்டுகளில் ஹரிஜன மக்கள் ப்யூன்களாகவும் மற்றும் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இதுவரையிலும் பர்மனென்ட் செய்யவில்லை. அவர்களை உடனடியாக பர்மனென்ட் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தஞ்சை ஜில்லா, மாயவரம், நாகப்பட்டணம், திருத்தறைப்பூண்டி, பட்டுக்கோட்டை அறந்தாங்கி தாலுகாக்களில் சில பகுதிகள் கடலோரமாக இருக்கின்றன. அங்கு அநேகம் உப்பளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் இப்பொழுது ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் பெரிய வியாபாரிகளுக்கும் உப்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அங்குள்ள உப்பளங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்து அதற்கு லைசென்சையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து உப்பு தயாரிக்கச் சொல்லி வியாபாரம் செய்யச் சொல்லவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் வியாபாரிகளுக்கும் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடாது.

விவசாயம் செய்யக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் மிராசதாரர்களுடைய வீடுகளில் மணிக்கணக்காக இரவு பகலாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்கள்

[15th March 1956] [Sri M. Marimuthu]

இவ்வளவு மணி நேரம் தான் வேலை செய்யவேண்டும் என்பதை சட்ட ரீதியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் அளவில் அவர்களுக்கு உணவு விடுதிகள் அமைத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விடுதிகளில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த விடுதிகளிலுள்ள பல மாணேஜர்கள் ஹாஸ்டல்களை நல்ல நிலைமையில் நடத்துவது இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஹாஸ்டல்களில் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளும் மாணேஜர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும். பொய் பித்தலாட்டம், தப்பு செய்கிறவர்களை எடுத்து விட்டு ஒழுங்கான முறையில் வேலை செய்யும் மாணேஜர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும். அவர்களை அங்கேயே வைத்தால் சர்க்காருக்கும் நஷ்டம், ஹரிஜனங்களுக்கும் நஷ்டம். மாணவ மாணவிகளுக்கும் நஷ்டம். இதை சர்க்கார் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லா விட்டால் சர்க்காரிலேயே மாணேஜர்களை நியமிக்கலாம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் லேபர் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு இடங்களிலும் முன்சீப்னை நியமிக்கும்போது அவர்கள் அந்த இடங்களில் மூன்று வருஷங்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. அதைப்போலவே லேபர் ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போதும் அவர்கள் ஒரே இடத்தில் மூன்று வருஷங்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று விதி செய்யவேண்டும். பல ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் இல்லாமல் தத்தளிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள நிலங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். பலர் மிராசதாரர்கள் இடத்தில் இருப்பதால் அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு சர்க்காரே நிலங்கள் கொடுத்து வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் பல ஜமீன் நிலங்களும், இனம் நிலங்களும், கோயில் நிலங்களும் அநேகம் இருக்கின்றன. வேறு வகையான நிலங்கள் அங்கு கிடைப்பது. இப்பொழுது ஜமீன் நிலங்களை சர்க்கார் எடுத்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இனம் கோயில் நிலங்களையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அவ்வளவையும் அங்கங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்து சொந்த மனைக்கட்டுகள் இருக்குமாறு செய்யவேண்டும். அப்படி சர்க்காரை வாங்கிக்கொடுக்கும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இப்பொழுது சர்க்காரால் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் உள்ளதாகவும் கனி மண்ணுள்ளதாகவும் ஒவ்வுரு நிலங்களாகவும் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் சேரிக்கு பக்கத்திலுள்ள நிலங்கள் வேண்டும் என்று மனுக்கள் கொடுத்தால் அல்லது டிபாசிட் கட்டினால் அந்த நிலங்களை உடனடியாக அவர்களுக்கு வாங்கிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அரந்தாங்கி தாலுகாவில் ஒரு ஹரிஜன லேபர் பாடசாலையை ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பல தடவை சொல்லியும் இன்னும் அங்கு ஏற்படுத்த வில்லை. அங்கு ஒரு ஹரிஜன பாடசாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மீண்டும் சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இத்துடன் என்னுடைய சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI M. DHARMALINGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று ஹரிஜன அற நிலைய பாதகாப்பு மந்திரி அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச பிரியப்படுகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஹரிஜன மக்கள் வெகு தூரம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல இடமில்லை யென்றாலும் சென்ற ஆட்சியில் இருந்ததைவிட இந்த ஆட்சியில் ஒருவாறு ஹரிஜனங்கள் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற வருஷத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று 118 லட்சம்

1-25
P.m.

[Sri M. Dharmalingam] [15th March 1956]

ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இந்த வருஷத்தில் 15 லட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதாவது 133 சொச்சம் லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப்பணம் ஹரிஜனங்களுடைய நலனுக்காக ஒதுக்கியிருப்பதைக் கண்டு இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். சில மெம்பர்கள் இங்கே பேசக்கூடிய காலத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு அரசாங்க உத்யோகஸ்தர்கள் அவதூறு செய்கிறார்கள், அநியாயங்கள் செய்கிறார்கள், அக்கிரமங்கள் செய்கிறார்கள், துரோகங்கள் விளைவிக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது நடக்கக்கூடிய அரசாங்கம் காந்தியின் அடிச்சுவடை பின்பற்றும் அரசாங்கம். அந்த நோக்கத்தில் நடத்தும் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மைகள் செய்யவேண்டும். மகாத்மகாந்தி என்ன சொன்னார்: ஹரிஜனங்கள் தேவனுடைய பக்தர். பிரிதியான அவர்கள் காமதேனுக்கும், கற்பக விருகஷத்துக்கும் பக்தருக்கு பக்தர் ஒப்பிட்டிருக்கிறார் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்க உத்யோகஸ்தர்கள் துரோகம் செய்தால், அநியாயம் செய்தால், அக்கிரமம் செய்தால் அவர்களுக்கு கொடுமை செய்தால் அட்டகாசம் செய்தால் வாஸ்தவமாக காந்திஜி சொன்ன மாதிரி அவர்கள் நிச்சயமாக நரகத்துக்குத்தான் போவார்கள். அவர்கள் எந்தப் புண்ணியத்தைச் செய்தாலும் அவர்கள் நரகத்திற்குத் தான் போவார்களே தவிர சொர்க்கத்திற்குப் போக மாட்டார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற தேர்தலில் ஹரிஜன மக்கள் ஒருவரும் கண்டிப்பாக காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கு வோட்டுப்போடவில்லை. ஏனென்றால் அந்தக் காலத்தில் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் கண்டிப்பாக ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்தில் பாடு படவில்லை. எங்கெல்லாம் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் ஹரிஜனங்கள் ஒவ்வொருவரும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிராகத்தான் வோட்டுப் போட்டார்கள். அதனால்தான் அந்த ஆட்சி தாமரை இலேமேல் தண்ணீர்போல் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தது. அது வீழ்ந்துவிடக்கூடிய நிலையில் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக நடந்து வரும் வேலைகளைப் பார்த்தால் மறு தேர்தலில் கண்டிப்பாக ஹரிஜனங்கள் காங்கிரசுக்குத்தான் வோட்டுப்போடுவார்கள், வேறு எந்த கட்சிக்கும் வோட்டுப் போட மாட்டார்கள் என்பதை நான் பெருமூவுடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் ஹரிஜன மக்களுக்குவண்டியுதையெல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் அதில் ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காங்கிரஸ் ஒரு நல்ல ஸ்தாபனம் என்று அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் எதிர்க்க வேண்டிய நிலைமை என் அப்பொழுது வந்தது என்றால் அப்பொழுது சில வெள்ளை செதில் பூச்சிகள் இருந்தன. அந்தப் பூச்சிகள் அந்தப் பெரிய ஸ்தாபனத்தின் அழிவுக்கு காரணமாக இருந்து கொண்டு வந்தன. அதனால் அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டது. ராஜாஜி வந்த பிறகும், காமராஜ் முதல் மந்திரியாக வந்த பிறகும், நல்ல மந்திரி சபை வந்த பிறகும் அந்த வெள்ளைச் செதில் பூச்சிகள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அவைகளை பொருக்கி நசுக்கி விட்டார்கள். ஒன்று அல்லது இரண்டு இருந்தாலும் அவைகள் இல்லாமல் போக இந்த மந்திரி சபை நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதனால்தான் இந்த மந்திரி சபை காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைந்து வருகிறார்கள்.

இந்த மந்திரி சபையில் ஹரிஜனங்களின் சார்பாக ஒரு மந்திரி ஸ்தானத்தைத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு மந்திரிக்கு ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு சேவை செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு செய்வதற்கு அவருக்கு நேரம் இல்லை. அவருடைய தொகுதி மதுராந்தகம் அந்தத் தொகுதியை அவர் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கே அவருக்கு நேரம் இல்லை. இப்படி நிலைமை இருக்கும்போது அவரால் எப்படி மற்ற தொகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்க முடியும். அதனால் அவர் சிரமப்படுகிறார். அவர் எல்லா தொகுதிகளையும் சுற்றிப்பார்த்து வந்தால் ஹரிஜனங்கள் கஷ்டங்களை நேரில் அகிந்து இன்னும் அதிகமாக ஹரிஜனங்களுக்கு தக்க நன்மை, செய்ய

[15th March 1956] [Sri M. Dharmalingam]

முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார். அதனால் மந்திரி சபையில் ஹரிஜனங்களின் சார்பாக மற்றொரு மந்திரியை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆலயப் பிரவேச சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். ஜந்தாறு வருஷங்களாக யாதோ பொல்லாத வேலைக்கு மழை இல்லாமல் போய் விட்டது. ஹரிஜனங்களை ஆலயங்களுக்குள்ளே விட்டதால்தான் மழை இல்லாமல் போய்விட்டது என்று புகார் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது மழை பெய்திருக்கிறது. மக்கள் மனப்பான்மையும் மாறி ஹரிஜனங்களைக் கோயிலுக்குபோக அனுமதித்து கோயிலுக்கு போகிறார்கள். இப்பொழுது எல்லோருடைய மனப்பான்மையும் மாறிவிட்டது என்பது நிச்சயம்.

மகாத்மா காந்தி அவர்கள் ஆலயப் பிரவேச இயக்கத்தை ஆரம்பித்த பின்புதான் ஆலயத்திற்குள் ஹரிஜனங்களை விடவேண்டுமென்று மனப் பான்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கே ஒரு சில ஜாதி ஹிந்துக்கள் இன்னமும் அவர்களைத் தீண்டப்பாடதவர்களாகக் கருதி வரலாமே தவிர, பெரும்பான்மையோரின் மனப்பான்மை அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் மாறியிருக்கிறது. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை வற்புறுத்துகிறோம் என்று சொல்வதைவிட, ஹரிஜனங்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டாலேயே போதும். அவர்களை எந்த எந்த வகைகளில் எல்லாம் பொருளாதாரத் துறையில் மேம்பாடு அடையச் செய்ய முடியுமோ, அந்த அந்த வகைகளில் எல்லாம் மேம்பாடு அடையச் செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஹரிஜனங்களில் பிள்ளைகள் படிப்பது எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று தெரியும். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுடைய இனத்தில் பெண்கள் மிகவும் குறைவாகத்தான் படிக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு சிலர் எட்டாவது வரையில் படித்திருந்தாலும் அவர்களுக்கு மிட்வுய் (Midwife) வேலைகூடக் கொடுப்பதில்லை. மகாத்மா காந்தியின் அடிப்படைக் கொள்கையின்படி நடக்கின்ற இந்த ஆட்சியிலே ஹரிஜன மக்களுக்கு உத்தியோகத்தில் போதுமான ஸ்தானம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் அவர்களுடைய நிலைமை எவ்வாறு சீர்திருத்த முடியும் என்று கேட்கிறேன். அவர்களுக்கு 16 பர்சன்ட் ஸ்தானம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த மாதிரியாகக் கொடுப்பது கிடையாது. மிட்வுய் (Midwife) வேலைக்கு நல்ல சிவப்பாய், அழகாய் இருக்கிறவர்களைப் பொறுக்குகிறார்கள் என்றால், ஹரிஜனப் பெண்கள் சிவப்பாய் இல்லை என்பதற்காக பொறுக்குவதில்லையா என்றுகூடக் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்படிச் செய்வது அநீதியாகும். அவர்களுக்கு எல்லா உத்தியோகங்களுக்கும் போதுமான ஸ்தானம் ஒதுக்கப்பட்டாகவேண்டும். ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு அவர்கள் அதிகமாகப் பொறுக்கப்படுவதில்லை. ஆசிரியர் பயிற்சி பாடசாலைகள் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலேயே இல்லை. அதிமாகப் பொறுக்கப்படவேண்டுமானால் அவர்களுக்காகவே ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை ஏற்படுத்தினாலும் நல்லது. வேலை தேடிக்கொடுக்கும் ஸ்தாபனத்தினால் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் இல்லை. இவர்கள் அங்கே ரிஜிஸ்டர் பண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் எவ்வளவு வருஷம் ஆனாலும் இவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வோம், நியமிப்பவர்கள் காரியாலங்களின் தலைமை அதிகாரிகள். அவர்கள் நாங்கள் அனுப்புகின்றவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை என்கிறார்கள். ஆகவே ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் உடனடியாக போதுமான ஹரிஜனங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போடவேண்டும். எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 o'clock tonight.

The House then adjourned.

[15th March 1956]

(Night sitting—9 p.m.)

* **SRI S. PANCHAKSHARAM CHETTIAR:** Mr. Speaker, Sir, this afternoon one hon. Member referred to the constitutional provision with regard to untouchability. Article 17 is the relevant article and I shall read the actual words for the benefit of the House: " 'Untouchability' is abolished and its practice in any form is forbidden. The enforcement of any disability arising out of 'Untouchability' shall be an offence punishable in accordance with law." I ask the Madras Government and also the Union Government whether really untouchability has been abolished. This article finds a place in Part III which embodies the Fundamental Rights. We attach very great importance to this Part in the Constitution of India. Excepting for the provision of certain jobs to the Members of the Scheduled Classes, excepting for the setting apart year after year of some money for ameliorating their lot, what have this Government and the Union Government done to completely abolish untouchability in our land? No doubt this Government and the Union Government have passed certain pieces of legislation the object of which is to remove certain disabilities from which our brethren have been suffering all these years. But in practical working have those pieces of legislation been useful at all? Has the lot of Harijans improved to any extent even in this sixth or seventh year of the working of our Constitution? Not at all. There is also an article relating to castes and creeds in the Part relating to Directive Principles of State Policy in the Constitution. Even in respect of that, nothing has been done. The Government of India have been trying to reform the Hindu Code. Mr. Nehru, Prime Minister of India, has been at it for the last three or four years and he wants to reform Hindu society. He is trying to alter the law of succession and inheritance, he is trying to give equal rights to women and he is trying to make inroads into marriage laws and divorce laws. Amendments to laws relating to all these subjects are going to find a place on the Statute Book. I request this Government and the Union Government to see that castes and creeds and untouchability are removed at one stroke. What efforts have they made till now? Nothing. I suggest that this Government make a law by which anybody seeking entry in Government service in future, be he a Harijan or non-Harijan, Hindu or non-Hindu, must, other things being equal, be married outside his caste. Unless such a very drastic law is placed on the Statute Book, untouchability and castes and creeds cannot be obliterated and unless these things are obliterated, our country has no future.

I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the plight of 50,000 to 100,000 of Harijans in the North Arcot district who are engaged in, and are solely dependent on, tanning hides and skins. Persons of no other community are engaged in this work. These Harijans have got to be encouraged. A training centre is sought to be established in Cuddalore. Tanning is an important industry in this State and it flourishes only in the North Arcot district.

(The Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

[15th March 1956]

SRI P. G. MANICKAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மர்னியத்தை ஆதரித்துச் சில சங்கதிகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றம் இந்த மாகாணத்தில் அதி வேகமாக நடைபெற்று வருகிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில் இருந்த முன்னேற்றத்தைக் காட்டிலும் இப்போது நூறு மடங்கு அதிகமாயிருக்கிறது. இதனை எங்களைப் போன்றவர்கள் உணர்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் உணருவது இல்லை. அரசாங்கத்தார் நல்ல நல்ல சட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மாணவர்கள் பத்தாவது வகுப்பு வரை படிக்கக்கூடிய சலுகை வேறு அளத்திருக்கிறார்கள். இவை யாவும் பாராட்டப்பட வேண்டியவை. பாராட்டாவிட்டால் நாங்கள் நன்றி கெட்டவர்களாக ஆவோம். ஆனால் சில சமயங்களில் சிலர் குறை சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பது அல்ல. பிறந்த குழந்தைக்குக் கொடுக்கும் ஆகாரம் வேறு. கொஞ்சம் வளர்ந்தவுடன் கொடுக்கப்படவேண்டிய ஆகாரம் வேறு. அதுமாதிரியாக சிசுவாக இருந்த ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் தக்க உணவை அளித்து அவர்களை வளர்த்து விட்டார்கள். வளர்ந்து இருக்கின்ற அந்தக் குழந்தைகளுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் உணவு போதாது. இன்னும் அதிகமாக வேண்டும் என்கிற முறையில் தான் சர்க்கார் பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை யாரும் தப்பாகக் கொள்ளக்கூடாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு அளிப்பதற்காக 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வி படிக்கின்ற ஏழை மாணவர்கள் மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் தான் படிக்க வருகிறார்கள். மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுப்பதில் அனேகவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். இதை எல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து நீக்குவதோடு கூட, கிராமங்களிலுள்ள ஆரம்பப் பாடசாலை யில் படிக்கும் எல்லா ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வீடுகட்டும் திட்டம். இந்த வீடு கட்டும் திட்டமானது 9-11 p.m. முக்கியமான ஹரிஜன பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும். இந்த வீடுகட்டும் திட்டத் திற்காக இந்த வருஷம் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஜில்லாவாரியாக இவ்வளவு இவ்வளவு வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்று அத்திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தாலுக்கா பிரதேசங்களிலும், இவ்வீடுகட்டும் பிரச்சினை ஹரிஜனங்களுக்கு ஏராளமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இவ்வீடு கட்டும் திட்டம் அலுமுக்கு கொண்டு வரும்பொழுது தாலுக்கா வாசிகளுக்கும் வீடுகள் கட்டி வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது ஹரிஜனங்கள் பெரும்பாலோர் ஜாதி ஹிந்துக்கள் பட்டா நிலங்களில் வீடுகட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். இந்த வீடுகள் 20 வருஷங்களுக்குமேலே அந்த பட்டா நிலங்களில் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் அந்த நிலம் ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்தம் ஆக்கப்படவில்லை. ஹரிஜன Welfare Department ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்ட நிலங்களை வாங்கிக்கொடுக்கும் போது இப்பிரச்சினை நன்றாக கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழிற்சாலைகள் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு உதவுவதுடன் ஏராளமான மக்களுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்கும் சாதனமாக இருக்கிறது. தற்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் நம் நாட்டில் அநேக தொழிற்சாலைகள் ஏற்படப்போவதாகத் தெரிகிறது. ஹரிஜனங்களில் நூற்றுக்கு 99 பேர் தொழிலிலேயே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். ஆகவே அப்பேரப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும்போது, ஹரிஜனங்களில் படித்து வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு அங்கு வேலை தர ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது இருக்கும் கம்யூனல் ஜி.ஓ. சட்டப்படி, ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் உத்யோகங்களில் நூற்றுக்கு 16 இடங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் இந்த சட்டப்பிரகாரம் இந்த உத்யோகங்கள் ஹரிஜனங்

[Sri P. G. Manickam] [15th March 1956]

களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. கவர்ன்மென்டார் இதுவிஷயமாக முக்கிய கவனம் செலுத்தி, உத்தியோகங்களை கணக்கெடுத்து, பியூன் முதல் கெஜட் அதி காரிகள் வரையில், அந்த நூற்றுக்கு 16 ஸ்தானங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு கிடைக்கும் வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கே உத்தியோகங்களைக் கொடுத்தால், படித்த ஹரிஜனங்களுக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் வேலையில்லாத திண் பாட்டம் ஓரளவுக்கு ஒழியும். அவர்களுக்கு பொருளாதாரத்துறையிலும் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மற்றும் அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரமும் உயரும் என்பதைத் தேரிவித்துக்கொண்டு பேச நேரம் அதிகம் இல்லாததால் இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. THINAKARASAMY THEVAR: Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand moved by our Hon. Minister. In this connexion I have to say a few words about the Kallar Reclamation Department which is under the Harijan Welfare Department. There are about 10 lakhs of Piramalai Kallars in Madurai. The major bulk of the Kallar population is in Madurai district. The remaining population is in Kamanathapuram and Tanjore. I can say that this community has been registered as criminal tribes and for the last forty years, they have been put to untold sufferings by the rules and regulations of the Criminal Tribes Act. Fortunately that Act has been repealed, and the credit for it goes to our Congress Government.

As regards the Kallular areas, I can say that their area is the worst affected area and the most poverty-stricken area in Southern India. If you want to see actually poverty, you can see that in my own area. My own area is the most affected and poverty-stricken area in Southern India. If hon. Members want to see what is poverty, they may please come to my area and see it. Then only they will be able to know actually what is poverty.

The population of Kallars is 10 lakhs and only very few people of this community are Graduates. Only a few students from this community are studying. They are not given sufficient scholarships and boarding grants and the amount allotted to them is very inadequate.

As regards boarding homes only one or two are in my district. On the basis of population, there should be at least half a dozen boarding homes in our area specially for Kallars run by Government. There is no boarding home for girls run by Government. The Government should give boarding grants for girls also on a large scale.

There are about 300 Kallar societies. These societies are frequently in need of finance. In spite of our repeated representations to Government, they have not helped these societies. The Government should instruct the Central Bank of Madurai to finance these societies. The Government have not taken any action till now. Again I request the Government to issue necessary instructions to the concerned authorities to finance these societies.

As regards the Kallar schools, Sir, I wish to say that at present these schools are directly managed by the Special Deputy Collector for Kallar Reclamation. I fear there is a proposal that all the

[15th March 1956] [Sri S. Thinakarasiy Thevar]

Kallar schools are to be handed over to the panchayat boards. I fear this change will ruin the education of the children of Kallars. May I request the Government to keep all these schools under the direct control of the Special Deputy Collector for Reclamation? In some places we are essentially in need of higher elementary schools. This point we have already represented to the Government. The Government have not issued any orders till now.

As regards labour societies, Sir, a society has been started for Kallar reclamation. Innumerable thousands of labourers are members in this society. I request the Government to give special preference to this society as regards Government contracts instead of giving preference to any other contractors. If the society is given preference, the profit will be shared equally by all the labourers. So the Government ought to show special preference to this society.

As regards the educational attainment of these Kallars, out of the 10 lakhs of Kallars, only very few are Graduates. These very few Graduates are unemployed. I can say out of such a huge population only one is in the gazetted rank. Till the year 1935 special preference was given to Kallars. After 1935 Kallars had been removed from the Scheduled Classes. They now come under 'Non-Brahmin—Hindu' category. They do not have any special preference. Hence I request Government that special preference should be shown so far as these Piramalai Kallars are concerned as regards Government appointments.

SRI O. A. NANJAPPA: Mr. Speaker, Sir, இன்று இந்த சபையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் ஹரிஜன் uplift மானியமான 1,33,66,300 ரூபாயை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். சர்க்கார் ஓர் தனிப்பட்ட சமூகத்தில் அபிவிருத்திக்காக வருஷா வருஷம் இவ்வளவு ஏராளமான தொகையை ஒதுக்கி வேலை செய்வதைக்குறித்து, அதிலும் நம் இந்திய நாட்டில் குறிப்பாக சென்னை மாகாணத்தில், இவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கி வேலை செய்வதை பார்க்கும்போது நாம் சந்தோஷப்படாமல் இருக்கமுடியாது. இருந்தாலும் நம் நாடு சோஷலீச பாதையில் முன்னேறிக்கொண்டு போகும்போது, நாம் ஒரு தனி ஜாதி, சமூகத்தினர் என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாது. ஜாதி, ஹரிஜன் ஜாதி என்ற பெயர் இருக்கும் வரையில் இந்தத் தீண்டாமை இருக்கத்தான் செய்யும். ஹரிஜன், ஆதித்திராவிடன், பள்ளன், பறையன், பஞ்சமன் என்று இந்த மாதிரி எல்லாம் நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் வரையில், இந்த ஜாதியை ஒழிக்க முடியாது. தீண்டாமை என்றென்றும் இருந்து கொண்டு தானிருக்கும். ஆங்கிலேயன் காலத்தில் கவர்ன்மென்ட் ரிக்கார்ட்டுகளில், ஆதித்திராவிடன், பறையன், பஞ்சமன், பல்லன் என்று போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள், தற்போதைய ஜனநாயக சுதந்திர மக்கள் ஆட்சிலேயே, ஹரிஜன் என்று இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஹரிஜன் என்ற பெயர் இருக்கும்வரையில் இந்த தீண்டாமை நம் நாட்டைவிட்டு அகலாது என்பதை உறுதியுடன் கூறுகிறேன். ஆகவே கவர்ன்மென்ட், ரிகார்ட்டுகளில் இந்த ஹரிஜன் என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிடவேண்டும். சென்னை மாகாணத்தில், ஹரிஜன் Welfare இலாகா அதாவது நல உரிமை இலாகா என்று ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். என் இந்த ஸ்பதாபனத் திற்கு ஹரிஜன் நல உரிமைச் சங்கம் என்று இருக்கவேண்டும்? ஏன் அதற்கு சென்னை மாகாண நல உரிமை இலாக்கா என்ற பேரிலேயே அவ்வசரி கமிட்டி வைக்கக்கூடாது? பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்ற பேரிலேயே அவ்வசரி கமிட்டி ஒன்று வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கும் என் நல உரிமை கமிட்டி என்று வைக்கக்கூடாது. இந்த மானியத்திலிருந்து ஹாஸ்டல்கள், பள்ளிக்கூடங்கள்

[Sri O. A. Nanjappa]

[15th March 1956]

இன்னும் பலதரப்பட்ட வேலைகளுக்கு ஹரிஜன் என்ற பெயரால் நடத்தப்படுகிறது. இப்படி இருக்கக்கூடாது. சமுதாயத்தில் எவன் கல்வி இல்லாமல் தாழ்ந்தவன், பொருளாதாரத்துறையில் குறைந்தவன் அவனுக்கு சலுகைகள் காட்ட ஏற்படுத்தின மானியமாக இருக்கவேண்டும். இந்த நாட்டிலே முன்னேற்றமில்லாமல் தாழ்ந்தவனாக இருப்பவன், பொருளாதாரத் துறையில் தாழ்ந்தவன், கல்வி இல்லாமல் தாழ்ந்தவன், இவர்கள் எல்லாம் ஒரு சம நிலைக்கு வந்தால்தான் இந்த நாட்டில் தீண்டாமைப்பேய் ஒழியும்.

கோயில் நுழைவு சட்டமும், குளங்கள் ரோடுகள் முதலியவைகளை உபயோகிக்கும் உரிமைச்சட்டமும் உண்டாக்கியும், அந்த சட்டங்கள் வெறும் புத்தக சட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்தமுடியவில்லை. காரணம், ஜாதி ஹிந்துக்கள் மனம் மாறு தற்போது ஒவ்வொரு மாதக் கடைசியில் அதாவது 30-ம் தேதி ஹரிஜன நாள் ஆங்காங்கு கொண்டாடுகிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில், சமயந்தி போஜன விருந்து வைத்து மக்களை பழக்கினால், மக்கள் மனமாற்றம் அடைந்து, இந்த தீண்டாமையைப் பற்றி மக்கள் நினைக்காமல் செய்துவிட்ட முடியும். சாதாரணமாக அதில் எல்லோரும் ஜாதி ஹிந்துக்கள் உள்பட கலந்துகொள்ள முன் வருவார்கள். அதனால் தாழ்ந்தவன் என்ற மனப்பான்மை போக எதுவாக இருக்கும். இவ்வித நடவடிக்கையை சர்க்கார் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லா, ஆத்தூர் தாலுக்காவில் 34 ஆயிரம் ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை சாகுபடிக்காக சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களிலே கிணறு வெட்டி, அதன் தண்ணீரால் சாகுபடி செய்ய சர்க்கார் பண உதவி செய்யவேண்டும். மற்றும் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஜில்லாவுக்கு ஆயிரம் வீடு வீதம் 5 வருஷ காலத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 5,000 வீடுகள் கட்டமுடியும். இப்படியாக ஒரு குறிப்பிட்ட வேலை ஏதாவது செய்தாலொழிய சும்மா வாய் அளவில் சொல்லி லிக்கொண்டிருப்பதால் ஒரு விதப் பிரயோசனமும் யாருக்கும் ஏற்படாது. ஆகவே, இதை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் ஜில்லா ஓடலூரில் சனிக்கிழமைதோறும் ஒரு பெரிய சந்தை நடக்கிறது. அங்கு ஒவ்வொரு சந்தையின் போதும் சுமார் ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் தோல் விற்பனையாகிறது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் அங்கே ஒரு 10 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஓர் தோல்பதனிடம் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் அங்கு சுற்றுப்புறமுள்ள 5 ஆயிரம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், மற்ற மக்களுக்கும் பிழைப்புக்கு வேலைகொடுக்க முடியும். இந்த மாதிரியான உருப்படியான காரியங்கள் செய்தால், ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் வாழமுடியும். ஆகவே இவ்விதமான வேலைகள் செய்வதில் சர்க்கார் ஊக்கம் காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

9-23
p.m.

SRI K. R. SAMBANDAM: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன் uplift மானியத்தை பொதுவாக கவனிக்கும்போது, பிற்பட்ட இனத்திற்கு, அவர்களுடைய அபிவிருத்திக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ரொம்ப குறைவாக இருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் 13 லட்ச ரூபாய் அவர்களுக்காக ஒதுக்கி இருந்தாலும் அவர்களுடைய ஜனத் தொகைக்கு ஏற்றாற்போல், போதுமான அளவுக்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. பம்பாய் மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இந்த பிற்பட்ட வகுப்பினருடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஒரு தனி டிபார்ட்மென்ட் வைத்தே வேலை செய்கிறார்கள். இங்கு குறிப்பாக சென்னை சட்ட சபை அங்கத்தினர்களை எடுத்துக்கொண்டால், முக்கால் பங்கு அங்கத்தினர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும், இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு படிக்க இந்த சர்க்கார் போதுமான வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. 1952-53-ம் வருஷத்தில் ஓரளவு அதிக மெடிகல் காலேஜ், இன்ஜினீயரிங் காலேஜில் படிக்க சில இடங்களைக் கொடுத்தார்கள்.

[Sri K. R. Sambandam]

15th March 1956]

ஆனால் 1955-ம் வருஷத்தில் இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு பெருவாரியான இடங்களை, இந்த மாதிரியான கல்லூரிகளில் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். இதை எல்லாம் கவனித்துப் பார்க்கும் போது, பிற்பட்ட இனத்திற்கு இப்போது இருக்கும் சர்க்கார் சரியான முறையில் கவனித்து உதவி செய்ய முன் வரவில்லை என்பது தெரிய வருகிறது. இவர்கள் இவ்விதமாக சர்க்காரால் புறக்கணிக்கப்பட்டால், இப்பிற்பட்ட சமூகத்தின் வளர்ச்சி வெகுவாக பாதிக்கப்படுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வன்னியகுல சமூகத்தினரைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இச் சமூகத்தினருக்கு சென்ற காலத்தில், நல்ல உதவி செய்து அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக காரியம் எதுவும், சர்க்கார் செய்யாததால், **Toilers Party** என்று அந்த சமூகத்தினரால் ஏற்படுத்தப்பட்டு தேர்தலில் கலந்து கொண்டது. வெற்றி கண்டது. ஆக **Toilers Party, Common Weal Party, Independent and Congress** எல்லோரையும் சேர்த்து 32 அங்கத்தினர்கள் இச்சட்ட சபையில் இருக்கிறார்கள். இப்படியே மற்ற பிற்பட்ட சமூகத்தினரை சர்க்கார் புறக்கணித்துக்கொண்டிருந்ததால், அதன் விளைவு என்ன ஆகும் என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த பிற்பட்ட மக்கள் தன் கையே தனக்கு உதவி என்று நினைத்தால் அதன் முடிவு என்ன வாகும்? இச்சமூகம் எவ்வளவு கூச்சல் போட்டாலும், தற்போதுள்ள சர்க்காருக்கு அது செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கைப் போல்தான் இருக்கிறது. எந்த விதமான நியாயமான நிலைமையும் ஏற்படவில்லை.

மாணவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் உதவி நிதியானது, அம் மாணவர்கள் படித்து முடித்து, வீட்டுக்கு திரும்பி சேர்ந்த பிறகு கூட, அவ்உதவி நிதி அவர்களுக்குக் கிடைக்காது என்ற நிலைமையானது இப்போது இருந்து வருகிறது.

இந்த ஆண்டு முடியப்போகிறது. ஆனால் இன்னும் சில மாணவர்களுக்கு அந்த சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. **Residential scholarship** என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த உதவி சில மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்ன போதிலும் கூட இன்னும் வந்து சேரவில்லை. இந்த மாதிரி தாமதமாக பல காரியங்கள் நடக்கின்றன. ஆகவே அதை உடனடியாக கவனித்து காலாகாலத்தில் மாணவர்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் எந்த விதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. இவ்விருவரும் கௌபீனம் கட்டிக் கொண்டு இருப்பதை தவிர வேறு உடை உடுத்திக்கொண்டு இருப்பதை நாம் பார்க்க முடியாது. காரணம் அவர்கள் அவ்வளவு வறுமை யிலே வாழுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலையிலே நிலத்திலே வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் நிலத்தையே தங்கள் வாழ்வுக்கு நம்பிக்கொண்டிருப்பதால், அரிஜன முன்னேற்றமோ, மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதோ, விவசாய சீர்திருத்தமோ உடனடியாக செய்யாவிட்டால் இவர்களுக்குப் பெரிய அளவுக்கு பயன்படாது. அவர்களுக்கு சர்க்காருக்கு சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களையும் உடனடியாக கொடுத்து உதவ வேண்டும். அந்த புறம்போக்கு நிலங்களை யெல்லாம் இங்கே இருக்கக்கூடிய மிராசதார்கள் சாகுபடி செய்துகொண்டு அவர்களுடைய அனுபவத்தில் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த மாதிரி செய்துவிட்டால் கிராமத் திலே இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலத்தை அரிஜனங்களுக்கும், நில மில்லாத விவசாயிகளுக்கும் கொடுத்து விட்டோம் என்ற திருப்தியாவது ஏற்படும்.

கிராமங்களிலே வசதியுள்ளவர்களின் புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு அதிக மடங்கு வரி போட்டுவிட்டால், கலெக்டர் ஜமாபந்தி நடக்கும்பொழுது, குறைத்து விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி வசதியுள்ளவர்களுக்கு அதிகமான வரி போட்டால்கூட கட்டிவிடுவார்கள். ஆனால் நிலமில்லாத விவசாயிகள்

[Sri K. R. Sambandam] [15th March 1956]

புறம்போக்கு நிலங்களை தங்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுப்பார்களென்று வந்தால், 10 மடங்கு, 8 மடங்கு வரியை போட்டால் எப்படி கொடுக்க முடியும். இது முறையா என்றும் கேட்கிறேன். பிற்பட்ட இனமும், ஆதிதிராவிடர்களும் எப்பொழுதும் ஊழியம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். எந்த தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் முதுகெலும்பு மாதிரி இவர்கள்தான் உழைக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படி உழைத்து உருக்குலைந்து போகிறார்கள். சுதந்திர சர்க்கார் வந்தம்கூட இவர்களைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை என்றால் இதை சுதந்திர சர்க்கார் என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். நாங்கள் அதைச் செய்தோம், இதைச் செய்தோம் என்று உறக்கப் பேசுவதைவிட ஓரளவு பிற்பட்ட வகுப்பினரும், ஆதிதிராவிடர்களும் முன்னேற்றமடைய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

9-28
p.m.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM: Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand moved by the Hon. Minister for Harijan Welfare. Sir, as a result of the good policy followed by the Congress Governments and the correct method of approach adopted by them, I should say, they have succeeded in creating a good and cordial relationship between the Harijans and the caste Hindus. Sir, leaders and people among caste Hindus and the so-called Backward classes even including Harijans have come to realise that the political advancement, economic prosperity, social justice and other things of the Harijans largely depend upon the amount of co-operation and goodwill the Harijans get from those communities. Now that is a welcome change. Even in this House we have been hearing speeches made by hon. Members generally accusing the attitude of the caste Hindus, and the caste distinctions that are observed. But to-day there is definitely a change for the better; it was therefore a good thing to hear even an hon. Member belonging to the Harijan community, my hon. Friend, Sri Chinnia, when he remarked 'Harijans themselves should be ashamed of asking for special rights and privileges from caste Hindus and they themselves were at fault; to what height they themselves can rise and fight with the caste Hindus if they themselves are at fault; they should not commit mistakes, they should be united and they should show the same social justice to their own brethren which they want from caste Hindus.' The House may be even anxious to know who those people are among Harijans who are denied those rights and equality. I need not mention that they are the most unfortunate section called the Chaklars. It is for the Government and the department to take this into consideration and the Director of Harijan Welfare should bear this in mind and take special steps to see that this unfortunate class is specially attended to.

Now coming to the department itself, I am sorry I have to say something about this department. The present Director of Harijan Welfare is a well-known champion of the cause of the down-trodden and the depressed classes. Unfortunately, I must say here that the Harijan Welfare Department is the most inefficient department of the Government of Madras. I will substantiate what I am saying. The creation of this department has not helped the Harijans to secure house-sites within a reasonable time; the

[Sri V. S. Sivaprakasam] 15th March 1956]

creation of this department has not helped the Harijans to get scholarships in time; the creation of this department has not provided drinking water wells and even other fundamental requirements of the Harijans. A few days back I had the privilege of accompanying the Hon. Minister and we were touring certain villages in Palni taluk in my district. Though they had been asking for drinking water wells for many years, they could not get them provided. This failure was due not to the inefficiency of the officer occupying the post of Director of Harijan Welfare. But the defect, I can say, lies mostly in the constitution of the department itself; I can say the inefficiency is due to the fact that the Director and the department have not got sufficient powers to push through the schemes placed in their hands. The Director has no control over the District Welfare Officers in whose efforts the success or failure of the schemes depends. The District Welfare Officers are supposed to work under the Director, but they are under the administrative control of the Collectors, and if the Collector happens to be a senior I.C.S. officer, they belittle the orders issued by the Director. Therefore, Sir, unless the Director of Harijan Welfare is also a Member of the Board of Revenue, unless the Director has something to do with the promotion and control of the officials of the Revenue Department, particularly promotion of clerks as Deputy Tahsildars, Tahsildars and Deputy Collectors, the good policy followed by the Government will not succeed. The present difficulty is that the Director has not sufficient powers to deal with the problems and fundamental requirements of the Harijans. Though the Government are so very liberal and so very sympathetic, yet the department is not able to push through the schemes successfully. In every district, the District Welfare Officers should be appointed by the Director; the Director should be given full authority to look into the work and conduct of the officers in each district and they should not be left at the mercy of the Revenue Department officers. No promotions from the Revenue Department should be considered unless recommended by the Director of Harijan Welfare. Such provisions are necessary to make the Director of Harijan Welfare an effective and powerful officer. I am sorry, I have to end as there is no time.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, I am sorry I do not know how much time will be at my disposal.

MR. SPEAKER: Five minutes.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, on page 407 of the Detailed Budget estimates, there is a provision for the Malayalee Hostel at Yercaud and the amount provided is Rs. 2,500. I know they are not Malayalees as I am a Malayalee. They are people of the mountainous region. In that respect I am grateful to the Government for providing such facilities for the people of that mountainous region. In this connection I would draw the attention of the Hon. Minister and the Director of Harijan Welfare Department to the miseries of the Malayalees, that is the people of the mountainous region of Irukkur firkas which has been hitherto neglected.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [15th March 1956]

There are about 1,200 families of Karuchchiyars, Nayadis, Vettuvass, Paniyals, and Mavilas. I have already represented to the Government that they should undertake a colonization scheme for these unfortunate brethren. I am sorry to note that the Government have not taken steps even to take a census of these people. I shall not elaborate on that subject.

Now the point I have to stress is that unless economic freedom is bestowed upon these unfortunate people, they will not be in a position to assert their rights, however much we may proclaim from house-tops and however much we may try to improve their lot by legislation and by speeches that such and such rights are bestowed upon these people. Now there is the Civil Disabilities (Removal) Act; there is the Temple Entry Authorization Act. Still even yesterday when we were speaking on the Revenue Demand, I drew the attention of the Government to certain disabilities from which the Harijans of Taliparamba were suffering. In Taliparamba firka there is a Parachinikkadava temple and Harijans are not allowed to enter that temple. The lower Court decreed in favour of the Harijans. The Madayan of the temple (Laughter) has filed an appeal. 'Madayan' means the Manager of the temple; I am not insulting that man who has refused the Harijans entry into the temple. I do not say Madayan in its Tamil sense—but Madayan in the sense that it is the title of the Manager of the temple.

Then with regard to provision of house-sites to Harijans, it was in 1948 that a Government Order was passed granting 5 cents of land which was afterwards raised to 15 cents. Now this morning the Hon. Minister was kind enough to say that a Special Officer has been appointed to look into the matter. It is not Special Officers and Committees that these poor Harijans want. But they want something concrete done to them. For seven years we have been talking of providing house-sites. There are about 5 lakhs Harijans of 80,000 families. Therefore, I would suggest that at the rate of 16,000 houses per year, within a period of five years we can completely provide these 80,000 families with house-sites. Further, I would suggest and request the Government to make a provision to see that each Harijan family is given a cow, a goat and two hens; this will go a long way to improve their economic condition. (SRI K. RAJARAM: That is the Communist Party election Manifesto?) It is not so.

Another thing I want to say is with regard to mid-day meals. Now out of the Harijan pupils studying in the Harijan Welfare institutions, only very few pupils are getting mid-day meals. The majority of the Harijan pupils are studying in non-Harijan institutions. That is why I say that there should be no discrimination. All the Harijan pupils irrespective of the fact whether they study in Harijan schools or non-Harijan schools should be given mid-day meals. Similarly, non-Harijan pupils studying in Harijan schools should also be supplied with mid-day meals. That will go a long way in eradicating this untouchability or unapproachability.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] 15th March 1956]

To-day I have received a petition from Pandikkadu desam in Ernad taluk, South Malabar district that one landlord by name Warier has filed a case against certain Harijan families. They were forbidden the use of the burial ground there. Of course, the Hon. Minister may say that since the matter is pending in court, we cannot discuss it. But I wish to point out that the Harijans cannot contest the case inasmuch as they are poor. I request the Government to enquire into the matter.

One more request I have got to make. That is with regard to making appointments to the posts of village officers. There is a proverb in Malayalam: "ചെറുമാൻ പിടിച്ചു അധികாரി പിടിക്ക" 'Cheruman' means Harijan. Adhikari means village munsif. The proverb means that if Harijans are appointed to the posts of adhikharis they will not be in a position to conduct themselves well. It is with a view to ridicule them that there is such a proverb. (Laughter.) I would request the Government to see that appointments to the posts of village munsif are made from among the Harijans. I know that as a matter of fact there are qualified people among the Harijans but they are not appointed.

They should also be appointed as trustees and executive officers in temples.

MR. SPEAKER: The hon. Member's time is up.

9-42
p.m.

* SRI N. RATHINA GOUNDER: மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே! இப்பொழுது இந்த சட்ட சபையில் 1956-யது ஆண்டிலும் கூட, தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் முன்னேற்றம் என்று சுயராஜ்யம் கிட்டியும்கூட பேசக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்து நான் மிக மிக வருந்துகிறேன். ஆதி காலத்திலே சனாதன தர்மத்தின்கீழ் ஏற்பட்ட இந்து மதத்திலே ஏதோ சில கோளாறுகளினால் இன்று வரையிலும் ஜாதி வித்தியாசத்தை பரப்பி, உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் என்ற நிலை இருக்கின்றது. இந்த மாதிரியே இன்னும் கொஞ்ச காலம் இந்த இந்து மதமானது தொடர்ந்து நடத் திக்கொண்டே வருமானால் இந்த இந்து மதம் வளராது. அத்துடன் இந்து மதத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மற்ற மதங்களுக்குப் போக வேண்டி நேரிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்து மத பரி பாலனத்திற்காக இப்பொழுது அரசாங்கமும் ஓரளவு செலவு செய்கின்ற படியால், இந்த இந்து மதம் ஓரளவு வளராமல் இருந்தாலும் பரவா யில்லை என்று நான் ஒரு இந்து என்ற முறையிலே சொல்கின்றேன். இப்படி சொல்வதற்கு காரணம் உயர்ந்தவர்களும் தாழ்ந்தவர்களும் இருக் கிறார்கள் என்ற கற்பனை கூடாது என்பதனால்தான். இப்படிப்பட்ட தாழ்ந்த நிலைமை போக வேண்டுமானால் வெறும் பிரசாரம் மட்டும் போதாது, என்பதுதான் என் கருத்து. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு செலவு செய்யப் படும் தொகையிலே ஓரளவு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு உயர்ந்த ஜாதி ஆண் கள் திருமணம் செய்து கொண்டால் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு, சம்பள உயர்வு போன்ற ஊக்கங்கள் தர வேண்டும். பம்பாய் மாகாணத்தில் இப்படி கலப்பு திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளமும் உத்தியோக உயர்வும் தரப்படு வதாக பத்திரிகையில் படித்ததாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. ஆகவே நமது சர்க்காரும் அந்தமாதிரி தாழ்த்தப்பட்டவர்களை கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு ஆதரவு தர வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஜாதி ஒழியுமே தவிர, மற்ற காரியங்களினால் ஜாதியை ஒழிக்க முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[Sri N. Rathina Goundar] [15th March 1956]

இன்றும் கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், உயர்ந்தவர்கள் என்று சொல்வதே தவறு என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு வருவதால் உயர்வு மனப்பான்மை, தாழ்வு மனப்பான்மை (Superiority complex and Inferiority complex) எல்லாம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே முதலாவதாக இந்த மனப்பான்மை மக்களுக்கு இருக்கக் கூடாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒருவர் தன்னுடைய பெயருக்கு பின்னால் தன் ஜாதியைக் குறிப்பாரானால் உதாரணமாக என்னையே எடுத்துக் கொண்டாலும் ரத்தின கவுண்டர் என்று என் பெயருக்கு பின்னால் கவுண்டர் என்று போட்டால், ஆறு மாதம் கடின காவல் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். இந்த மாகாணத்தில் அது மாதிரி செய்தால் ராமசாமி, லட்சுமணசாமி என்று பெயர்கள்தான் வருமே தவிர, பெயர்களுக்கு பின்னால் கவுண்டர், முதலியார், பிள்ளை போன்ற ஜாதிப் பெயர்கள் வராது. ஆகவே இதை கண்டிப்பாக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் பள்ளிக்கூடங்களிலேயும், ஆஸ்பத்திரிகளிலேயும், உத்தியோகங்களிலும் ஸ்தல ஸ்தாபனம் முதலிய பிரதிநிதித்துவத்திலும் முதலிடமும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

நம்மவர்கள் இப்பொழுது மிக மிகப் புனிதமாகக் கருதக்கூடிய இடம் தேவஸ்தானம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட தேவஸ்தானங்களிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் குருக்கள்களாக இருக்க வேண்டும். அங்குதான் புனிதத் தன்மை உடையவர்கள், உயர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கருதிக் கொண்டு இருக்கிறோம். நமக்கு முக்தி கொடுக்கக்கூடிய கடவுள்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று கருதிக்கொண்டு இருக்கிறோமே அவர்களை குருக்கள்மார்களாக நியமிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஓரளவு கல்வி பயிற்றுவித்து, பரீட்சை வைத்து தேர்ந்தவர்களை யாவது குருக்கள்மார்களாக வைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இது போலவே டிரஸ்டிகள், மற்றும் கோவில் சம்பந்தமான எல்லா அதிகாரிகளும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். கோவிலுக்கு போகிறவர்கள் பக்தியோடு போகிறார்கள். ஆகவே அங்கே அவர்கள் தான் இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

திருச்சி ஜில்லாவில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் பறையர்கள், பள்ளர்கள், சக்கிலியர்கள் என்று மூன்று வகையினர் இருக்கின்றனர். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன், எங்கள் பக்கத்திலே உள்ள சக்கிலியர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் பார்த்தால் எவரும் கண்ணீர் விடாமல் இருக்க முடியாது. அவர்கள் சிறு சிறு குடிசைகளிலே, காடுகளிலேயும், ஓடை ஓரங்களிலேயும் காட்டு மிராண்டிகளைப்போல் வாழ்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு எந்த விதமான உதவியும் கிடையாது. அவர்களில் படித்தவர்கள் கிடையாது. ஆகவே அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவர்கள் ஒருவருமில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு தனியாக நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

இப்பொழுது எங்கள் கிராமங்களிலே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் Community Development என்றெல்லாம் எதோ வேலைகளை செய்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், உயர்ந்த ஜாதிகாரர்களுக்கும் நல்ல கட்டிடமாக இருந்தால் ரூ. 750-ம், குடிசைக் கட்டிக்கொள்வதாக இருந்தால் ரூ. 250-ம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த தொகையை 20 ஆண்டுகளிலே திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இந்த தொகையை

[Sri Rathina Gounder] [15th March 1956]

20 ஆண்டுகளிலும் திருப்பிக் கொடுப்பதென்பது முடியாத காரியம். ஆகவே இவற்றை இலவசமாகவே அவர்களுக்கு கொடுத்தால், அவர்களை நங்கள் காப்பாற்றினவர்களாவீர்கள்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இப்பொழுது இறைக்கும் வாய்க்காலிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்து உபயோகித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று தனி கிணறு கிடையாது. கிராமங்களில் இவர்களெல்லாம் தனித் தனியே பிரிந்து நான்கு, ஐந்து குடும்பங்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இதை கவனித்து, ஒரு கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய சக்கிலி இனத்தையும், இதர தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தையும் ஒருங்கு திரட்டி அவர்களுக்குக் கிணறு வெட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. R. RAMACHANDRAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, 9-48
I rise to support this Demand. I am sure all of us appreciate the various steps taken by the Government for the upliftment of the Harijans. They are doing everything in their power to help the Harijans as far as possible. I am told that the proposal to locate a tannery in South Arcot district is being hotly disputed by the people of the North Arcot district in view of the fact that North Arcot is an ideal place for its location.

Sir, apart from that when we come to the question concerning Backward Classes, persons like me have not had occasion at all to talk about this important aspect, viz., the promotion of the Backward Classes welfare. I was thinking that the Government will revise their policy, not only revise their policy but also they will, in their own way, find why the Government of India have specially provided a clause in the Constitution wherein they have stated that the interests of the Backward Classes should be examined and sufficient justice should be done to them. Examined in that light, I find that almost all the day-to-day existence and living of these Backward Classes is based on a very poor social and economic condition. They are the litigants, they are the coolies and they are the bulk of the population who are going about without any sort of attention in their day-to-day life. It is not only here but also in the Services. In the Administration, there is a glaring disparity. I make pointed reference to the fact that there are not many Collectors from among the Backward Classes and there are not Circle Inspectors not to speak of the Deputy Superintendents of Police. I mean the Backward Classes. These are the glaring facts of injustice that is done to the Backward Classes.

I wish also to point out that the various social service organizations which are supposed to do service to the community at large should be handed over to the Backward Classes Department so that they can co-ordinate their services. The very fact that many Members of this Assembly who form a fairly good proportion of the Backward Classes have all the time been insisting that their interests have been neglected, that they have been ignored and that their claims have got to be attended to with some more promptness, indicates that apart from the Harijan Welfare Department, there must be a separate Ministry for the Backward Classes. I also suggest that not only the few educational concessions that are

[Sri M. R. Ramachandran] [15th March 1956]

being given now but something more than that has to be given. To what extent it could be done, can only be considered when the Government are prepared to revise their policy and create a separate Department for bringing about all the amenities in favour of the Backward Classes.

I can make some reference not only to the various Departments but also to the various factories like the Integral Coach Factory at Perambur or any other big concern. We can easily find out what is the representation that these Backward Classes are having in that sphere. Whether it is the Central Government or the State Government, it is up to the State Government to examine the state of affairs that exist in this State.

In this connexion, I would like to make a special reference to the Backward Classes Commission which has been specially appointed for the purpose of discovering the actual defects that are to be found in bringing the welfare of the Backward Classes to that pitch which is now being agitated by so many Members who have been returned to this Assembly on that very basis. I would request that our Government should urge the Central Government to give us their views with regard to the report, which I am told, is already in circulation. I am sure that these proposals will give us some relief and I hope Government will give us a clear indication of the policy that they are going to follow in this particular matter.

* SRI A. M. RATNASAMY: Mr. Deputy Speaker, Sir, the Scheduled Castes have every reason to be proud and happy that they have made some appreciable progress in the social sphere although much has got to be done in their economic sphere in particular. Whatever may be the legislative measures that may be launched by the Government in raising the social status of the community, I am afraid these social measures will not go far enough unless they are backed up by adequate and effective economic measures. In fact, this temple entry has brought about a revolutionary change in a silent way and in an effective way as well. But the Harijans are not able to fully utilize the effects created by this temple entry because their economic position is still anything but satisfactory and that is why I repeat that if at all the social measures that are launched by the Government are to be effective and should bear adequate fruit, they must be sufficiently backed up by economic measures.

Some time back, Shri Sreeman Narain, the General Secretary of the Indian National Congress said that the land reforms that are to be launched by the various Governments in our country are progressing at snail's pace. They do not go far enough and unless land reforms are brought about at an early date in this country, I am afraid the Harijans in the rural parts will not be in a position to claim and enjoy a similar social status and economic status as well, like the Caste Hindus in this country.

[Sri A. M. Ratnasamy] 15th March 1956]

Sir, I feel somewhat strongly on this point and some members here on the floor of the House were saying that unless caste system is completely eradicated root and branch from this country there would not be any salvation for the Indian nation as a whole. After all, we are trying to build up a socialist structure of society in this country and I am afraid this will have absolutely no meaning or significance unless the Harijans are made to feel that they are equal partners in the great national undertakings that are to be launched by the Government.

In regard to services, I should like to say a few words on this occasion. In the Central Government, I mean the Union Public Services Commission, we have got a representative and I feel somewhat secure in regard to appointments as far as the Central Government are concerned. But, in regard to the Provincial Services Commission, I feel that the Government would do well in appointing a Harijan as a Member of the Services Commission. Only then, it will be possible for the Scheduled Castes to have adequate representation in the Provincial Services. What happens is that the Services Commission under some plea or other says that candidates from the Backward Classes with adequate qualifications are not forthcoming. Although year in and year out, a number of students with very good academic distinctions appear before the Services Commission, somehow our candidates are not in a position to get appointments in the various vacancies that come. There is a Press Communique issued by the Government of India which says that in regard to these appointments even the standard of ability for candidates coming from Scheduled Caste communities should be lowered and also the appointments should be guaranteed for two or three years at least. Only if these concessions are shown to the Scheduled Castes, we would be in a position to get the quota, namely 16 per cent, fixed for the community.

There is another point to which I should like to draw attention and that is in regard to the housing problem of Harijans particularly in the City of Madras. The other day I wanted to make that point clear but for want of time, I could not say very much on that occasion. What happens in our Madras City is that the whole question of housing is being entrusted to the City Improvement Trust. I am told that when the Trust constructs houses in certain places like the lake side in Teynampet, the Harijans are afraid that the same story as in the case of Harijans in Chintadripet would be repeated. Because in Cox Square, although those houses were primarily intended for housing Harijans, ultimately they were allotted for the use of Caste Hindus for some reason or other. That is why the Harijans want to have a co-operative society opened for them. They want to have these houses built through co-operative societies organized in different places in the City. I would request the Hon. Minister that in so far as the housing question of Harijans is concerned, he may kindly take action to entrust it to the co-operative societies. It need not be given to the responsibility of the City Improvement Trust. Thank you, Sir.

[15th March 1956]

10-02
p.m.

* **SRI D. DASARATHAN**: இந்த ஹரிஜன நல மானியத்தின் மீது பிரேரேபிக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கின்ற நம்முடைய அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்துவருகின்ற நன்மைகள் குறிப்பாக இரண்டு ஆகும்; படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு மானியங்கள் தருவது ஒன்று, பல மெம்பர்கள் கூறியதுபோல் ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கிடைக்கச் செய்வது மற்றொன்று. 'இவர்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன?' என்று கூட இந்தச் சலுகைகளைப் பற்றி ஒரு சிலர் ஒரு விதமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜன சமூகத்திற்கு ஏன் இவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்கின்றனர் என்று சொல்லும்போது அவர்கள் நம்முடைய அரசியல் வரலாற்றை திருப்பிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி அரசியல் வரலாற்றைத் திருப்பிப் பார்க்கும்போது 1932-ம் வருஷத்தில், பூனா ஒப்பந்தத்தில், அப்போது மகாத்மா காந்திஜி இருந்தபோது தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தலைவராக விளங்கியவரும், இப்போதும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தனிப் பெரும் தலைவராக விளங்குபவருமான டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுக்கு ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதாவது, பொருளாதாரம், கல்வி முதலிய துறைகளில், ஹரிஜன மக்கள் மற்ற சமூக மக்களோடு சமமான நிலையில் 10 வருடங்களில் அமலுக்குக் கொண்டுவருவதாக அப்போது அவர் வாக்குறுதியளித்தார். இன்று வரையிலும், அதற்குப் பிறகு 25 வருடங்கள் ஆகியும், அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க விஷயம்தான். இந்த விஷயத்தை ஓரளவு அரசியல் தெரிந்தவர்கள் உணரும்போது, அவர்கள் 'ஹரிஜனங்கள் இன்னும் முன்னேறவில்லையே, அன்று குறிப்பிடப்பட்ட அளவுக்கு அவர்கள் இன்னும் முன்னேறி வரவில்லையே' என்று வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது.

ஹரிஜனங்களுக்குச் சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்துவருவதைப் பொறுத்த வரையிலும் நான் சர்க்கரை உண்ணியாகப் பார்க்கிறேன். இதனால் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்கள் மிகவும் பயனடைகிறார்கள்.

வீட்டு மனைகள் கொடுக்கும் விஷயத்தில், மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டபடி, ஹரிஜனங்களுக்குப் பயன் கிட்டவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கத்தாரால் (ஸெக்டேரியட்டிலிருந்து) பிறப்பிக்கப்படும் உத்தரவின்படி, அவர்களுக்குப் போதிய வீட்டு மனைகள் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. டெடாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் எவ்வளவு வீட்டு மனைகளை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறாரோ அவ்வளவு மனைகள் கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. அவருடைய அதிசாயம் அந்த உத்தரவால் அடக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் கிராமங்களுக்கு வந்து இடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு ஹரிஜனனுக்கும் ஒரு பங்கோ அல்லது பதிப் பங்கோகூட வீட்டு மனைகள் கொடுக்க முடியாமலிருக்கிறது என்று குறைப்பட்டுக்கொண்டார். சர்க்கார் உத்தரவுக்குக் கட்டுப்பட்டுப் பார்த்தால், உலகத்தில் ஒருவனுக்குக்கூட இலவசமாக வீட்டு மனைகள் கொடுக்க முடியாது; ஏனென்றால் கையிலலாதவன், கால் இல்லாதவன் முதலிய சம்பாதிக்க அருகதையில்லாதவர்களுக்குத்தான் இலவசமாக வீட்டு மனைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவன் தினமும் சம்பாதித்தாலும்கூட அவன் சம்பாதிப்பது சாப்பாட்டிற்குக்கூட போதுமான அளவிற்கு இல்லாமல் இருக்கலாம்; அப்படியிருந்தாலும்கூட அவனுக்கும் இலவசமாக வீட்டு மனைகள் கொடுக்க கூடாது என்று உத்தரவு இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்ய நினைத்தாலும் அதற்காக ஏற்பாடுகளை சரியான முறையில் செய்யவில்லை. நிறையச் சலுகைகளை அரசாங்கத்தார் கொடுத்தாலும் ஹரிஜனங்கள் அவற்றில் பயன்படும் முடியாதபடி சர்க்கார் உத்தரவுபோடும் முறையும், அவர்கள் ஏற்பாடுகளை செய்யும் முறைகளும் இருக்கின்றன. அரசியல் வரலாற்றைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவர்கள் பல ஹரிஜனங்கள் இன்னும் முன்னேறவில்லை என்பதை உணர்வார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்கள் முன்னேறுவதற்காக இன்னும் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

15th March 1956] [Sri D. Dasarathan]

அந்தக் காலத்தில் மகாத்மா காந்திஜி 'ஹரிஜனங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்' என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னபோது, முதன் முதலாக ஹரிஜனங்களைக் கோயிலில் நுழைய செய்தது சென்னை ராஜ்யம் தான்; முதன் முதலாக தீண்டாமைச் சட்டத்தையும் தைரியமாகக் கொண்டுவந்தது சென்னை ராஜ்யம்தான். ஆதலால் நான் 'இப்போதும் காலம் கடந்துவிடவில்லை; சென்னை அரசாங்கத்தார், மனது வைத்தால், ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத்திலும் மற்ற துறைகளிலும் முன்னேறுவதற்காக, எவ்வளவோ செய்யலாம்.' என்று கூறுகிறேன். அவர்களை வியாபாரத் தொழிலில் ஈடுபடச் செய்யலாம். மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறியபடி, தோல் பதனிடதல் போன்ற தொழில்கள் மூலமாகவும், கோவாப்பேடிஸ் ஸொஸைடிகள் மூலமாகவும் அவர்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்புத் தரலாம். இந்த நாட்டில், இப்போது, அகதிகளாக இருப்பவர்களுக்குச் சர்க்கார் சிறிதளவு கடன் சலுகைகள் கொடுத்து, அவர்களை வியாபாரத்தில் ஊக்குவிக்கின்றனர். அந்த மாதிரி கடன் சலுகைகள் கொடுத்து, ஹரிஜன மக்களையும் வியாபாரத்தில் ஊக்குவிக்கலாம். இன்னொரு சொல்கிறேன், மதிப்பீட்டுரிய பந்தாரி அவர்கள் வேறு விதமாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஹரிஜனங்கள்—ஒரு சில ஹரிஜனங்கள்—பஸ் ரூட்டுக்களைக்கூட வைத்து நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்; தனிப்பட்டவர்கள் நடத்த முடியாவிட்டாலும், கூட்டுறவு முறையில் பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை ஹரிஜனங்கள் நடத்த முடியும். முதலில் அரசாங்கமே மனது வைத்தால், பஸ் ஸர்வீஸ் கம்பெனிகள் போன்ற கம்பெனிகளை ஹரிஜனங்கள் நடத்த முடியும். இதை சுயநலம் என்றோ, 'இப்படி இவர்கள் முன்னேறுவதா?' என்றோ கருதக் கூடாது. ஏதோ ஒரு சில ஹரிஜனங்கள் அரசாங்கத்தில் உத்தியோகங்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய கம்பெனிகளில் ஹரிஜனங்களைக் காண முடியாது. சொல்லப் போனால், உத்தியோகப்பற்றற்ற ஸ்தாபனங்களாகிய ஜில்லா போர்டு, தாலுகா போர்டு முதலியவைகளில் ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகங்களில் இல்லை. உதாரணமாக, எங்கள் ஜில்லா போர்டாகிய வட ஆற்காடு ஜில்லா போர்டில் ஒரு ஹரிஜனன் கூட குமாஸ்தாவாக இல்லை.

சிறு கைத்தொழில்களில் ஹரிஜனங்கள் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக பல சிறு கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். இந்தக் காரியங்களை யெல்லாம் செய்தால் அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற முடியும்.

ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது, தாசில்தார் கிரேடியும், டெபுடி கலெக்டர் கிரேடியும் உள்ளவர்களை அந்த அதிகாரிகளாக நியமிக்கிறார்கள். இந்த உத்தியோகங்களுக்கு (ரெஜிஸ்டிரேஷன் இலாகாவிலுள்ள) ரெஜிஸ்டிரார்சுகளைப் போட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால், அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் நலனுக்கான யோசனைகளைக் கூறுவதற்கும், மற்ற காரியங்களைச் செய்வதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.

ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில், ஹரிஜனங்களுக்கு மானியமாக பல நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள், இப்போது சமீபத்தில்—எனக்குத் தெரிந்த வரையில்—ஜாதி ஹிந்துக்களுக்குத் திருப்பித் தரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் உண்மையிலேயே நம் சர்க்காருக்கு அவமானத்தைத் தருவதாகும், ஹரிஜன மக்களுக்குக் கெடுதி செய்வதாகும்.

காலையில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். ஜகன்னாதன் கூறியது போல், ஹரிஜனங்களில் நிறையப் பட்டதாரிகள் இப்போது வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை தேடிக் கொடுப்பதற்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது வழி வகைகள் செய்யவேண்டும்.

* **SRI M. P. PERIYASAMY**: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்காக (தீண்டாமை ஒழிப்பதற்காக) பல சட்டங்களைப் போட்டு அவைகளைப் பெயரளவிலேயே வைத்திருக்கிறோம். சில அதிகாரி

[Sri M. P. Periyasamy] [15th March 1956]

கள் அக்கறை காட்டாததற்கு காரணம் ஆனாலும் இந்தச் சட்டங்களினால் ராஜ்யத்தின் எத்தனையோ பாகங்களிலே ஹரிஜனங்கள் நல்ல நிலைமையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நிலைமை இவ்வளவு மாறியிருந்தும், இன்னும் கிராமங்களில் தீண்டாமை சரியான முறையில் ஒழிக்கப்படவில்லை. சில பெரிய ஊர்களில்தான் தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில், முன்பு எந்த நிலைமை இருந்ததோ அதே நிலைமையான இப்போதும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. சில ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகங்களுக்குப் போயிருந்தாலும்கூட, அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் என்ற முறையில் பாடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். உத்தியோகத்திலிருக்கும் ஹரிஜனங்கள்கூட பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களாக புரமோஷன் கிடைப்பதுவும் கிடையாது. புரமோஷன் செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும். நகரங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அவ்வளவு கஷ்டம் இல்லை. கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு போதிய வீடு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களாக இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குக்கூட நிறைய கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. வீடு கிடைக்காமல் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் என்ற முறையில் சில பாடுபாடுகளுடன் நடத்தப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி போலீஸ் உத்தியோகத்திலிருப்பவர்களுக்குக்கூட ஜாதிப்பற்று—அதாவது ஜாதி வித்தியாச மனப்பான்மை—இருந்தால், மேலதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஹரிஜன நல இலாகாவைப்பற்றி எல்லோரும் சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த இலாகாவில்கூட சில ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்ற ஹரிஜன் உத்தியோகஸ்தர்களும், land acquisition செய்யும் சில அதிகாரிகளும் ஹரிஜனங்கள் என்றால் ஒரு வித்தியாச மனப்பான்மை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இரண்டொரு நல்ல உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருக்கும் நிலைமையை நேரில் பார்த்து ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மைகள் செய்கிறார்கள். சில உத்தியோகஸ்தர்கள் கிணறுகளையும் மற்ற தகராறுக்குரிய இடங்களையும் போய்ப் பார்க்கிறார்களே தவிர, ஹரிஜனங்களுக்கு உதவுவது கிடையாது; ஜாதி ஹிந்துக்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதையே support செய்கிறார்கள்; ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கே support ஆக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்கு மாறுபட்டு (விரோதமாக) இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களை உடனே அந்த குறிப்பிட்ட இடங்களிலிருந்து வேறு இடங்களுக்கு மாற்றிவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர்கள் தவறு செய்திருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

10-12
p.m.

ஹரிஜன நலன்களில் யார் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்களோ, யார் ஹரிஜனங்களை ஸப்போர்ட் பண்ணுகிறார்களோ அவர்களைத்தான் ஹரிஜன நல இலாகாவில் அதிகாரிகளாகப் போடவேண்டும். ஹரிஜன நல இலாகாவை ஹரிஜன அதிகாரிகளேதான் நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று சில பேர்கள் சொல்கிறார்கள். என்னுடைய அபிப்பிராயம் அதுவல்ல. ஹரிஜன அபிவிருத்திக்காகப் போடப்படும் அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களாகவே இருக்கவேண்டியது அவசியமில்லை. ஹரிஜன நலஇலாகாவில் ஹரிஜனங்களே இருப்பது அவ்வளவு உசிதமில்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் ஜாதி இந்துக்கள் அம்மாதிரி ஸ்தானங்களில் இருந்து, அவர்கள் சரியானமுறையில் காரியங்களைச் செய்யாவிட்டால் பல கேள்விகள் வருகின்றன. ஆனால், ஹரிஜன அதிகாரிகள் அம்மாதிரி பதவிகளில் இருந்து காரியங்களைச் சரிவர செய்யாவிட்டால் அவர்களை அதிகமாக குறைசூறுவதற்கு இயலாமல் போய்விடும். மேலும், ஹரிஜன அல்லாத அதிகாரிகளைப் போடுவதால் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். ஹரிஜனங்களே அதிகாரியாக இருந்தால், தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு அநேக காரியங்களைச் செய்வதற்கு முடியாமற்போகும். ஏனென்றால், ஜாதி இந்துக்களுடைய மனமாற்றம் ஏற்படச் செய்வதற்கு ஜாதி இந்துக்களாக உள்ள அதிகாரிகள் இம்மாதிரி இலாகாவில் இருப்பது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதில் முக்கியமான அதிகாரிகளை ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுத்து கண்காணிப்பது நல்லது என தெரிவித்து இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[15th March 1956]

Sri N. C. RAMASAMY KANDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே; இவ்வளவு நேரம் கழித்தாவது நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஹரிஜன நல இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இருந்தாலும் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையானது, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அவ்வளவு அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது.

உலகம் உண்டான நாளிலிருந்து ஹரிஜனங்கள் பிற்பட்டவர்களாகவே இருந்துவருகிறார்கள். விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, நகரப்புறங்களில் வசிப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி ஹரிஜனங்கள் உழைப்பாளிகளாக இருந்துவருகிறார்கள். இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகும் அவர்களுக்கு ஒரு சில நலன்கள்தான் கிடைத்து வருகின்றன. அவர்களுக்குச் செய்துகொடுக்கவேண்டிய காரியங்களில் 100-க்கு 25 பங்கு தான் இதுவரையில் சர்க்காரால் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாக் காரியங்களையும் ஒரே காலத்திற்குள் செய்துமுடிப்பது என்பது முடியாத காரியம்தான்.

பிற்பட்ட இனத்தவர் ஜாதிதாவில் பல இனத்தவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; 14, 15 இனங்களுக்குமேல் என்றுகூட சொல்லமுடியும். அதிலும் குறிப்பாக பெரும்பான்மையானவர்கள் வன்னியர்கள்தான் என்று சொல்ல முடியும். இந்த ராஜ்யத்தில் வன்னியர்கள்தான் பெரும்பான்மையாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இந்தச் சட்ட சபையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எண்ணிக்கையிலிருந்தே ஒரு வாறு தெரிந்துகொள்ளலாம். இருபத்தேழு பேர்கள் வரையில் இந்தச் சபையில் வன்னிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் சுமார் 40 முதல் 50 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இருபத்தேழு வன்னிய குல அங்கத்தினர்களும் சுயேச்சையாக தேர்தலில் நின்று வந்தவர்கள்தான். அவர்களுக்கென்று தனித்தொகுதி ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருந்தால் 60 முதல் 70 பேர்கள் வரையில் தேர்தலில் ஜெயித்து வந்திருப்போம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்க ஆதரவு இல்லாமலேயே எதிர்த்துவந்தபோது 27 பேர்கள் வந்தார்கள் என்றால், அரசாங்க ஆதரவு பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், நாங்கள் இன்னும் அதிகமாக ஸ்தானங்களைப் பெற்றிருக்கமுடியும். ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் எப்படி பெருவாரியான எண்ணிக்கையில் சட்டசபையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்களோ அதைப்போலவே பிற்பட்ட இனத்தவர்களாகிய நாங்களும் ஹரிஜன சகோதரர்களோடு சட்டசபையில் வந்திருப்போம். இந்த அரசாங்கத்தில் ஹரிஜனங்களும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களில் குறிப்பாக வன்னியர்களும் முன்னேறுவதற்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்திருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டும். இந்த மந்திரி சபையிலே பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமான பேர்கள் அமைந்திருப்பதை நான் இதற்கு ஒரு உதாரணமாகக் கூறுவேன். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஒரு அதிகஞ்சும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை சர்க்கார் இப்பொழுது மிகத் தீவிரமாக அமுல் நடத்திவருகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் இடையே உள்ள சகோதர மனப்பான்மை நீடித்திருப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். புராண காலத்திலே கூட அண்ணாமலையார் வண்ணாரப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டார் என்றும், எழுமலையான் ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணை மணந்துகொண்டார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் புராண காலங்களிலேயே ஜாதி வேற்றுமை ஒழிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதோடு கூறப்போகாதவர்களும் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் ஹரிஜன சகோதரர்களை ஒன்று சேர்த்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டும்.

பிற்பட்டவர்களாகிய நாங்கள் எந்த வகையில் ஜாதி வேற்றுமையைக் களைந்து வந்திருக்கிறோம் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன்.

[Sri N. C. Ramasamy Kander] [15th March 1956]

எங்கள் பகுதியிலே எங்கள் குடும்பத்தவர்களை நாட்டாண்மைக்காரர்கள் என்று சொல்வதுண்டு. நானும் கூட 40 கிராமங்களுக்கு நாட்டாண்மை யாக இருந்துவருகிறேன். என்னுடைய நாட்டாண்மையில் 40 கிராமத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் எங்களுக்கும் இருந்த பாகுபாட்டை வெகு வாக மாற்றியிருக்கிறேன். முற்காலத்தில் ஆதிதிராவிடர்கள் ரொம்பப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். நான் நாட்டாண்மைக்கு வந்த பிற்பாடு அண்டா டோன்ற எனங்களை ஆதிதிராவிடர்கள் தொடலாம் என்றும், அவர்கள் மாலை போடலாம் என்றும் பழக்க வழக்கங்களை முன்னேற்றத்திறையில் திருப்பியிருக்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு நாங்கள் அதிகமான அளவுக்கு ஆதரவு கொடுத்து அவர்களை சமூகத்தில் உயர்த்துவதற்கு சகல வாய்ப்புகளையும் கொடுத்து வருகிறோம். சட்ட சபையில் எந்த முறையில் ஹரிஜன அங்கத்தினர்களும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் சமூகமாக இருக்கிறோமோ அதே முறையில் நாட்டிலும் இரு பெரிய வகுப்பினர்களும் ஒன்று கலந்து முன்னேறுவதற்கு சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக்கொடுத்துவருகிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருப்பதுபோல பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலனுக்கும் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-18
P.m

* Sri V. BALAKRISHNAN :

கனம் தலைவர் அவர்களே, வெளி நாட்டிலே நமக்கு அரசியல் செல்வாக்கு இருந்தபோதிலும்கூட உள் நாட்டு சமூக ரீதியிலே நமக்கு எந்தவிதமான பெருமையும் இல்லை. அமெரிக்காவிலே அமெரிக்கர்கள் நீக்ரோக்களைப் பிடித்து அடித்துக்கொண்டு விட்டுக்கொடுக்கிறார்கள். தென்னாப்பிரிக்காவிலே வெள்ளையர்கள் இந்தியர்களை தேச மகாநாட்டில் அமெரிக்கர்கள், தென் ஆப்பிரிக்கா ஐரோப்பியர்கள், கட்சியை எடுத்துச் சொல்லும்போது, இந்தியர்கள் தங்கள் நாட்டிலேயே வேண்டுமென்று பேச அவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதென்று கேட்கிறார்கள். சமூக நீதி ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும்கூட, நமது நாட்டுக்குச் சிறிது காலத்திற்குள் ஏற்பட்டிருக்கிற அரசியல் பெருமை, அரசியல் செல்வாக்கு, அரசியல் அந்தஸ்து இவைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்றால் நம் நாட்டில் நிலவியிருக்கும் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு நாம் எல்லோரும் ஒரு மனதாக முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்து பிரசாரம் செய்கின்றார்கள். ஆனால் மக்கள் மனம் இன்னும் சரியாக மாறவில்லை. மக்கள் மனம் மாறாத வரையில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படமுடியாது. ஆகவே, பிரசாரத்தோடு மட்டும் சர்க்கார் நின்றுவிடக்கூடாது. உண்மையாகவே, நான் சொல்கின்றேன். ஏதோ விளைபாட்டுக்காக சொல்வதாக அங்கத்தினர்கள் நினைத்துவிடக்கூடாது. முக்கியமான யோசனையும்கூட. அதாவது, சமூகத்திலுள்ள பல ஜாதியார்களிடையே கலப்பு மணத்தையே பரப்புவதற்கு சர்க்கார் தக்க வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். நாட்டில் கலப்பு மணம் ஏற்பட்டால்தான் ஜாதி வேற்றுமைகள் ஒழிந்து எல்லா சமூகத்தினரும் சரிநிகர் சமானமாக முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

நான் கலப்பு மணத்தைப்பற்றி பேசும்போது ஒரு சிலர் என்னையே கேட்கலாம், கலப்பு மணத்தைப்பற்றி பேசும் நான் கலப்பு மணம் செய்துகொண்டிருக்கிறேனா என்று ஒரு சிலர் கேட்கலாம். நிச்சயமாக நான் சொல்லுவேன், நான் கலப்பு மணம்தான் செய்திருக்கிறேன். நான் ஒரு ஹரிஜனப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று தான் எண்ணியிருந்தேன். ஆனால், அந்த பெண்கள் என்ன கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ள முன்வரவில்லையே. ஆகவே, நான் வன்னிய குலப் பெண்ணை கைவசப்படுத்தினேன். நிதி மந்திரி அவர்களும் கலப்பு மணம்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் ஒரு நாபுரு

[Sri V. Balakrishnan] 15th March 1956]

பெண்ணை மணந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் கலப்பு மணத்தில் இறங்கிவிடுவார்களேயானால் நாட்டில் நிலவும் தீண்டாமையானது வெகு சீக்கிரம் ஒழிந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கலப்பு மணத்தை பரப்பவேண்டுமானால், கலப்பு மணம் செய்துகொள்ள முன் வருபவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம், நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள இடங்களில், கொடுக்கவேண்டும். கலப்பு மணம் செய்துகொள்பவர்கள் படித்திருந்தால், அவர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். உத்தியோகத்தில் உள்ளவர்கள் கலப்பு மணம் செய்துகொள்ள முன் வந்தால் அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கவேண்டும். கலப்பு மணம் செய்துகொண்டவர்களின் வயிற்றில் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கு கல்விச் சலுகை, உத்தியோகச் சலுகை முதலியவைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். நானும் கலப்பு மணம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். நிதி மந்திரி அவர்களும் கலப்பு மணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்றாலும் என்னுடைய பிள்ளைகளுக்கோ நிதி மந்திரி அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கோ சலுகைகள் வேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை. கலப்பு மணம் செய்துகொண்ட தியாகிகள் ஜாப்தாவில்மட்டும் எங்களுடைய பெயர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டால் போதும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜ.எ.எஸ்., ஜ.பி.எஸ். உத்தியோகங்களுக்கு வருகிற வாலிபர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு பரிசைக் வைக்கவேண்டும். “தீண்டாதவர்களுக்காக என்ன வேலை செய்திருக்கிறீர்கள்? என்ன வேலை செய்யப்போகிறீர்கள்?” என்று கேள்வி கேட்டு, அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதற்குத் தகுந்தாற் போல் மார்க்குகள் கொடுத்து, அப்படிக் கொடுக்கப்படும் மார்க்கையும் அனுசரித்து அவர்களுக்கு உயர்வு கொடுக்கக்கூடிய முறையில் செய்ய வேண்டும். பூதான இயக்கத்தை வினோபாஜி அவர்கள் நடத்துவது போல், மதுவிலக்குத் திட்டத்தையும் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார், ஓமந்தூர் ஸ்ரீ ராமசாமி ரெட்டியார் போன்றவர்கள் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கும் தலைவர்களையும், ஊழியர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ஊர் ஊராகக் கால்நடை பிரசாரம் செய்துவரவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று பிரசாரம் செய்துவந்தால் அதற்கு ஒரு தனி மதிப்பு இருக்குமென்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தீண்டாமையானது பெரும்பான்மையாக கிராமங்களில்தான் இருந்து வருகிறது. கிராமங்களில் தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமானால் கிராம முன்சீப், கணக்கப்பிள்ளை போன்ற உத்தியோகங்களே ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மற்ற ஜாதியினர் ஹரிஜனங்களாக உள்ள கிராமாதிகாரிகளிடம் சென்று தங்களுக்கு உண்டான காரியங்களைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அந்த முறையில் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுமாயினால், கிராமங்களிலுள்ள மக்களிடையே இந்த உறவுபரவி ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமை ஏற்படுவதற்கு வசதி இருக்கும்.

அநேகம் பேர்கள் ஹரிஜன பறையர்கள் மாட்டு மாம்சம் தின்கிறார்கள், 10-22
அதற்காகத்தான் அவர்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லு P.m.
கிறார்கள். அது தவறு. அவர்கள் புல் திங்கக்கூடிய மாட்டின் மாம்சத்தைத்தான் தின்கிறார்கள். ஆனால் நாகரிகமான ஜாதி ஹிந்துக்கள் உள்ளவர்கள் எதைச் சாப்பிடுகிறார்கள்? அவர்கள் மனிதனுடைய மலத்தைச் சாப்பிடும் கோழியின் மாம்சத்தைச் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களை நாம் ஒதுக்கி வைத்துவிடுகிறோமா? புல் தின்னும் மாட்டின் மாம்சத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்களை நாம் ஏன் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். அப்படி ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்வது மிக மிகத் தவறு. அதைத் தடுக்க பிரசாரம் செய்யவேண்டும். பிரசாரம் மூலமாக அதை மக்களுக்கு விளக்கவேண்டும்.

ஒரே ஒரு வாரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி நினைத்தால்

[Sri V. Balakrishnan] [15th March 1956]

அதை உடனடியாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் பெரிது ஆபத்து வந்துவிடும். அவர்களை அருகில் வைத்துக்கொள்ள இன்னும் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு மனம் வரவில்லை. ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களில் ஹரி ஜனங்களுக்கு நாம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் அவர்களை மொந்து மொந்து என்று அடிப்பார்கள். பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களுக்குத்தான் அங்கே போலீஸ்காரர்களை வைக்கலாம். அதன் பிறகு அங்கு ஹரிஜனங்கள் சுகமாக வாழ முடியாது. சிகப்புத் தலைப்பாகை இருக்கும் வரையில் அவர்கள் சும்மா இருப்பார்கள். அதன் பிறகு ஹரிஜனங்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களிடம் கஷ்டப்பட வேண்டியதுதான். கோழி மாம்சத்தைச் சாப்பிடக்கூடிய ஜாதி ஹிந்துக்களிடம் புல் திங்கும் மாட்டு மாம்சத்தைச் சாப்பிடும் ஹரி ஜனங்கள் அவஸ்தைப்பட வேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் வீடுகள் அவர்களுக்கு அருகில் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு முன்னதாக பிரசாரம் செய்து ஜாதி ஹிந்துக்களின் மனதை மாற்றி அதற்குமேல் குடியிருப்பு நடுவுளை சேரிகளை கட்டுவதைப்பற்றி தீர்க்க ஆலோசனை செய்யவேண்டும்.

அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்தவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பிரசாரம் செய்யவேண்டும். தீண்டாமைமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறோம். இந்த இரண்டும் பின்னிப் பிணை இருக்கிறது. பொருளாதார விஷயத்தில் ஹரிஜனங்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களை அணுகி இருப்பதால் அவர்களால் பொருளாதார விஷயத்தில் முன்னேற்றமடைய முடியவில்லை. பொருளாதார விஷயத்தில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பிரசாரம் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூடுமானவரையில் இந்த வருஷத்தில் ஹரிஜன வெல்போர் டிபார்ட்மென்ட் அநேகம் பிள்ளைகளுக்கு தாமதமின்றி ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்து கல்வி விஷயத்தில் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். சென்னையும் ஆந்திராவும் பிரிந்த காலத்திற்கு முன்னதாக இருந்ததைவிட இப்போது அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைவிட இப்பொழுது சென்னை ராஜ்யம் மட்டும் இருக்கும்போது அதிகமாக பணம் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கி இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதிகாரிகள் மீதும் அரசாங்கத்தின்மீதும் எந்த விதமான குறையையும் சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை. அவர்கள் எதையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்துகொண்டு தான் வருகிறார்கள்.

ஹரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும் என்றால் அவர்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய குடும்பத்திலிருந்து கல்யாணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு ஹரிஜன அதிகாரி ஒருவர் என்னிடம் வந்து ஒரு பிராமணப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார். அதற்கு நான் என்ன பதில் சொன்னேன் என்றால் அப்படி பிராமணப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளாதே, அப்படிச் செய்துகொண்டால் உங்களுக்குப் பிறக்கும் பிரஜைகள் பிராமணப் பிரஜைகளோடு ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு பிராமணரல்லாத ஜாதி ஹிந்துக்கள் பஞ்சுமர்கள் இவர்களுக்கு பாடுபட்ட மாட்டார்கள். அதனால் உங்களுடைய குடும்பினர்களுக்கு தீங்கு செய்ததாக ஆகும் பிராமணரல்லாத ஜாதி ஹிந்து அல்லது ஆதி திராவிடர்களுக்குள்ளே பிரிவு ஜாதிப் பெண்ணை கல்யாணம் செய்வது முதல் படியாகும். உங்கள் வகுப்பினருக்கே நன்மையிலேயேல் உங்கள் வகுப்பினருக்கு துரோகமாகும். அந்த யோசனையை அவர் ஏற்றார். அவர் நல்ல உத்தியோகத்திலிருக்கிறார். உத்தியோகத்தின் பெருமையை பெண் அனுபவிக்கிறது.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: சட்டமன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் காலையிலிருந்து இந்த இலாகா சம்பந்தப் பட்ட வரையில் அதிகப்படியான உறுப்பினர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பேச்சுத் தன்மை மிக வரவேற்கத்தக்கவையாக இருந்தது. அதைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இன்றையதினம் எல்லாப் பக்கத்திலிருந்தும் பேசிய உறுப்பினர்கள் பேசியதிலிருந்து இந்த இலாகா திறமையாக

[15th March 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

வேலை செய்துவருகிறது என்று தெரியவருகிறது. கொடுக்கிற பணத்திலிருந்து கூடிய வரையில் நல்ல முறையில் வேலைகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நினைக்கும் தன்மையில் அவர்கள் எந்தத் தன்மையில் பேசினார்கள் என்றால் அந்த வெற்றிக்குக் காரணம் இந்த இலாகாவை நடத்திக்கொண்டிருக்கும் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் அந்த டிபார்ட்மென்டை ஏற்று நடத்தும் டைரெக்டர் அவர்களுக்கும் அந்தப் பெருமை போகிறது. இப்படிப்பட்ட திறமையான காரியங்களை நடத்துகிற தன்மையில் இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எப்படி புகார் சொல்லுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். *நல்ல காரியங்களை தக்க காலத்தில் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய வகையில் செய்து வருகிறார்கள். புகார்கள் வரும் என்று தெரிந்துகொண்டு மேலும் நல்ல காரியங்களைச் செய்து எந்தவிதமான புகாரும் வராமல் இருக்கும்படியாக செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். புகார் வந்துவிடும், அப்படி புகார் வராமலிருக்க எப்படி வேலை செய்யவேண்டும் என்று தெரிந்துகொண்டு அந்தப்படி வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த இலாகாவிற்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் பூராவையும் அது செலவு செய்யவேண்டும். அப்படி செலவு செய்வதில் அந்த இலாகா முழுப்பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

இந்த இலாகா மிகவும் முக்கியமான இலாகா. அதனால் இந்த இலாகாவில் இரண்டு விதமான இனங்கள் இருக்கின்றன. பிற்பட்ட இனம், ஹரிஜன இனம். இந்த இரண்டும் சேர்ந்ததுதான் ஹரிஜன இலாகா. இந்த இலாகா சம்பந்தமாக உள்ள மக்களை கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் 100-க்கு 80 பேர்கள் இருப்பார்கள். அதற்குத் தகுந்தபடி இந்த இலாகா வேலை செய்தால் இப்பொழுது அடிக்கடி சொல்லப்படுகிற, அதுவும் ஆவடியில் தீர்மானம் செய்யப்பட்ட, "சொஷலிஸ்ட் பாட்டர்ன் அப் சொசைட்டி" ஏற்படும். அன்று கனவு கண்டது இப்படிச் செய்வதன்மூலம் நனவு காணலாம். அதற்கு வேண்டிய அறிகுறிகள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையால்தான் இந்த இலாகாவினுடைய வேலை மிகமிக முக்கியமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன்.

இதுவரையிலும் பேசிய மெம்பர்கள் எல்லோரும் தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லி விட்டு அவர்களுடைய பொருளாதார தன்மையும் உயர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த தீண்டாமை என்பது எந்தக் காலத்தில் வந்தது என்பது தெரியாது, அதைப்பற்றி நாம் அறியோம். பல காலமாக இந்த இலாகாவும் அரசாங்கமும் செய்து வந்த வேலையின் காரணமாக உள்ளபடியே மக்களுடைய மனம் இப்பொழுது மாறுதல் அடைந்து வருகிறது. முற்பட்ட ஹிந்துக் களுடைய மனமும் ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய மனமும் மாறுபாடு அடைந்து கொண்டு வருகிறது. இந்தப் பக்கத்தில் பேசிய அங்கத்தினர்களும் அந்தப் பக்கத்தில் பேசிய அங்கத்தினர்களும் அங்கங்கே ஹரிஜனங்கள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. தற்போது மக்கள் இப்படிப்பட்ட தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்று ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எண்ணம் மக்களிடத்தில் இப்பொழுது நிலவி வருகிறது. இந்த இலாகா தீவிரமாக வேலை செய்தால் இந்தத் தீண்டாமை நாட்டை விட்டு ஓடி விடும். அதற்கு வேண்டிய அறிகுறிகளும் காணப்படுகிறது. அதனால் நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் இப்பொழுது தீண்டாமை நாட்டை விட்டு ஓடிக்கொண்டிருப்பதால் இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் அது தானாகவே நாட்டை விட்டு ஓடிப்போய் விடும். அதற்காக நாம் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் என்ன என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஆக்கத் துறையிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் அந்த மக்களை மேம்பாடுடையவர்களாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது அதற்கென்று ஒரு தனியான இலாகா வேண்டும் என்பதில் அவசியம் இல்லை என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதையே மற்றவர்களும்

[Sri S. Swayamprakasam] [15th March 1956]

கட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி தனியான இலாகா அமைப்பதனால் மக்களிடத்தில் ஏற்படக்கூடிய வேதனையைக்கண்டு தான் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அந்த இலாகா தனியாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த இலாகாவுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று ஒதுக்கினார்களோ அந்தப் பணம் பூராவையும் அவர்களுக்குப் பயன்படும்படியாக செலவு செய்யவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்றால் பணம் செலவு செய்தாலும் அது அவர்களுக்கு பயன்படாமல் போய் விடுகிறது. அவர்கள் செலவு செய்யப்படும் பணத்தினால் பயனடைந்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அதற்குக் காரணம் மக்களுடைய ஒத்துழையாமை தான். அந்தக் காரணம் மட்டும் அல்ல. மக்கள் அதன் அடிப்படையை புரிந்து கொள்ளாத காரணத்தால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையை நாம் இப்பொழுது மக்களிடத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மக்களுடைய அடிப்படை மனப்பான்மை இன்று மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. மக்களின் மனப்பான்மை மாறிக்கொண்டிருக்கிறது 10-32 ஒரு நல்ல காலம். இந்தச் சமயத்தில் நாம் ஹரிஜன மக்களை பொருளாதாரத் துறையில் மேம்பாடு அடையச் செய்தால், தீண்டாமையை அறிவோடு இந்த நாட்டில் இருந்து ஒழித்து விடமுடியும். அதற்கான அறிவுறுத்தல்கள் இன்றைக்குத் தென்படுகின்றன என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவிடும் பணத்தில் பெரும்பகுதி ஹாஸ்டல் இடத்தில் செலவாகிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள இனத்திற்குச் செலவாகிறது. இவற்றுக்கு அடுத்தபடியாக மற்ற இனங்களுக்குச் செலவிடப்படும் தொகை குறைந்து போகிறது. அந்த தொகை எவ்வளவு என்பதைப் பற்றி எல்லாம் பரிசீலனை செய்ய நான் இறங்கப் போவதில்லை.

இந்தக் காலத்திலும் கிராமங்களில் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். பிற்பட்ட மக்களும் ஹரிஜன மக்களும் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். இன்றைக்கும் எங்கள் ஜில்லாவில் வாகூர் கோயிலில் அந்த ஊர் பிராமணர்களைத் தவிர பாக்கிப் பேர்களை அனுமதிப்பதில்லை. இது சம்பந்தமாக கேஸ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வக்கீல் என்ற முறையில் நானும் கோர்ட்டுக்குச் சென்று வந்து கொண்டிருக்கிறேன். இப்படி ஒரு சில இடங்களில் இருந்தாலும் கூட மக்களின் மனோபாவம் மாறிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் ஹரிஜன மக்களின் பொருளாதார வாழ்வை உயர்த்திவிட்டுவிட்டால் போதும், அவர்கள் எல்லா சாதிகாரங்களுக்கும் சமமாக வசிக்கும் நிலைக்கு வந்துவிடுவார்கள். அதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் படித்து வெளி வருகிற பிற்பட்ட இனத்து மாணவர்களுக்கு எல்லாம், ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக வேலை கொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜன மாணவர்களிடம் பேரீய், நீங்கள் வேலைக்காகப் படிக்காதீர்கள், அறிவுக்காகப் படியுங்கள் என்று வேதாந்தம் பேசுவதில் பயன் இல்லை. அந்த மாணவர்கள் படிப்பதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்கிறார்கள் என்றாலும் கூட, அவர்கள் படிக்கும் காலத்தில் சம்பாதிப்பதற்குப் போயிருந்தால் எவ்வளவு சம்பாதிப்பார்களோ அதனை அவர்கள் படிக்கும் காலத்தில் இழக்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தையின் ஏழைப் பெற்றோர்கள் தங்கள் கஷ்டத்தோடு, குழந்தையின் சம்பாத்தியமும் இழந்து, மிகவும் சிமத்தோடு அதனைப் படிக்க விடுகிறார்கள். இப்படிப் படித்து முன்னேறிய குழந்தை வேலைக்குச் சென்று சம்பாதித்தால் தான் அந்த ஏழைக் குடும்பம் பிழைக்கும். இன்றைக்கு 16% ஹரிஜனங்களுக்காகவும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு 20% ஸ்தானம் உத்தியோகத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களிடமிருந்து அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் 16% ஸ்தானங்களுக்குப் போதுமான ஆள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி ஒன்றிநண்டு பேரை நியமித்து விட்டு, பாக்கி ஸ்தானத்தை முற்போக்கு வகுப்பார்களுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதேபோல பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு 20% ஸ்தானமே ஒதுக்கப்படுவதால், அவர்களில் மிக அதிகமான பேர்கள் வருகிறார்கள் என்று சொல்லி 20% ஸ்தானத்திற்கு மாத்திரம்

[15th March 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

இருக்கின்றவர்களில் சிலரைப் பொறுக்கிவிட்டு, பாக்கிப் பேர்களை முற்போக்கு வகுப்பார்களோடு போட்டி போடச் சொல்லி விடுகிறார்கள். இது சரியல்ல. ஹரிஜன மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானம் பூர்த்தியாகவில்லை என்றால், பாக்கியுள்ளதை பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். பிற்பட்ட மக்களுக்கும், ஹரிஜன மக்களுக்கும் உத்தியோகத்தில் போதுமான ஸ்தானம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். சர்விஸ் கமிஷனில் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு சர்விஸ் கமிஷன் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. வேண்டியப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு சில கேள்வியும், வேண்டப்படாதவர்களுக்கு ஒரு சில கேள்வியும் எப்படிக்கேட்கலாம் என்பது நமக்குத் தெரியும். திருச்சியில் இருந்து ஒருவர் இன்டர்வ்யூவுக்குப் போன காலத்தில் சர்விஸ் கமிஷன் மெம்பர் திருச்சி எதற்குப் பெயர் போனது என்று கேட்க, அந்த மாணவர், ஸ்ரீரங்கம் கோயில், மலைக்கோயில் முதலியவற்றை எல்லாம், சொல்ல, அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டவர், சுருட்டி சாப்பிடுபவர் ஆதலால், உறையூர் சுருட்டுக்குப் பெயர் போனது என்று சொல்லாதினால் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை என சரித்திரம் சொல்கிறது. ஆகவே பிற்பட்ட இனத்தவர்களிடம் ஹரிஜன வகுப்பார்களிடம் அனுதாபம் உள்ளவர்கள் சர்விஸ் கமிஷனில் இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். முன்பு ஐ.வி.எஸ். என்று இருந்தது இப்போது ஐ.ஏ.எஸ். என்று இருக்கிறது. இதில் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான ஸ்தானம் ஒதுக்கப்படவில்லை. இதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடி வீடு கொடுக்கும் தன்மை. இதில் மூன்று பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று பிறர் மனையில் குடியிருப்பவர்களின் நிலைமை, இரண்டு வீடு கட்டிக் கொள்ள மனை இல்லாத தன்மை, மூன்று மனைக் கட்டு இருந்தும் வீடு கட்டிக் கொள்ள பொருள் இல்லாத தன்மை. பிறர் மனையில் குடியிருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் அந்த மனைகள் சொந்தம் என்று முதலில் செய்ய வேண்டும். மனைக்கட்டு இல்லாதவர்களுக்கு மனைக்கட்டு வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். மனைக்கட்டு உள்ளவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள பணம் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் இந்த மூன்று பிரச்சினையையும் தீர்த்துவிடலாம்.

பல நண்பர்கள் கூறுகிறார்கள். வீடு கட்டமனைகள் வாங்கும் விஷயமாக பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இதிலே எனக்கு சொந்த அனுபவம் உண்டு. அம்மக்கள், பிற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட தன்மையில் இன்றையதினம் இருப்பதால், தங்களுக்கு மனைவாங்க வேண்டுமென்றால், சர்க்காரை மனைகள் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த இடத்தில் மனைகள் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு கேட்கிறார்கள். அதற்கான மனுவையும் எழுதி, கையெழுத்தும் போடுகிறார்கள். அங்கு இருப்பவர்கள், அந்த குறிப்பிட்ட இடம், பொது மேய்ச்சலுக்கு வேண்டும் அல்லது இன்னொருபொது காரியத்திற்காக வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் சொல்லி, அந்த இடம் வேண்டாமென்று எழுதி, கையெழுத்துப் போடச் சொன்னால், அதற்கும், அந்த மக்கள் கையெழுத்து போட்டு விடுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு விதமாக எழுதி கையெழுத்து போட்டுக் கொடுப்பதால் அந்த இடத்தை வீட்டு மனைகளுக்காக ஜாரி செய்ய வரும் அதிகாரிகளுக்கு ரொம்ப சிரமம் ஏற்படுகிறது. அம்மக்களுக்கு, எவ்விதம் எழுதி எந்த விதமாக மனைகள் வாங்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றிய விளக்கத்தைப் பற்றியாரும் நல்ல முறையில் கூறுவதில்லை. அந்த விவரங்களைச் சொல்ல, ஆட்கள் சர்க்காரிலும் கிடையாது. ஆகவே, இந்த ஹரிஜன Welfare Department-ல், ஒரு பிரத்தியேக குமாஸ்தா இதற்கு என்று ஏற்படுத்தி, அவர் மூலமாக, இம்மக்கள், வீடுமனைகளுக்காக எந்த காலத்தில் யாரிடம் மனு செய்வேண்டும், எப்படி எப்படி காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்பதையெல்லாம் அம்மக்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த யோசனையை, சர்க்கார் நன்றாக அலசிப்பார்த்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் இந்த வீட்டுக்காக

[Sri S. Swayamprakasam] [15th March 1956]

மனைகளை வாங்கிக் கொடுத்த பிறகு, வீடுகள் தாங்களாக கட்டிக் கொள்ளும் பொருளாதார வசதி அம்மக்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே வீடுகட்டிக் கொள்ள அவர்களுக்கு பொருள் வசதியும் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சில நண்பர்கள், குறிப்பாக கணம் அங்கத்தினர் சம்பந்தம் அவர்கள் பேசும்போது பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் scholarship துறை மிகவும் காலங்கடந்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த scholarship ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து, இந்த ஆண்டில் தான் வெகுசீக்கிரமாக வந்திருக்கிறது. இந்தப் பணம் ஏன் பலருக்கு கிடைக்கவில்லை என்று கேட்டால், சர்க்கார் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் தீர்ந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் காலா காலத்தில் Finance டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து scholarship சிபார்சுகளை செய்து சீக்கிரத்தில் அவைகளை மேலுக்கு அனுப்பாதது தான். இதிலிருந்து நாம் என்ன தெரிகிறோம் என்றால், ஒரு டிபார்ட்மெண்டுக்கும் இன்னொரு டிபார்ட்மெண்டுக்கும் நல்ல ஒத்துழைப்பு இல்லை என்பதையே பார்க்கிறோம். இதைத்தான் கணம் அங்கத்தினர் சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதற்கு சர்க்கார் முக்கிய கவனம் செலுத்தி இந்த scholarshipகள் மாணவர்களுக்கு காலா காலத்தில் கிடைக்கும் படியாக ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒருவன் ஒரு புறம்போக்கு நிலத்தை எவ்வளவு காலத்திற்கு அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அதை அவனுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்காமல், அதிகாரிகள் அவனுக்கு B Memo. கொடுத்து அல்லது பலத்திலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்கள் உடனடியாக நிறுத்தப்பட்டு, சர்க்காருக்குச் சொந்தமான அந்நிலங்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குமேல், ஒருவனுடைய அனுபவத்தில் இருந்தால், அதை அவனுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கும் படியான நடவடிக்கைகள் சர்க்காரால் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

மற்றும் தன்னுடைய நிலங்கள் நில அடமான பாங்குகளில் அடமானம் வைத்து பணம் வாங்கவேண்டுமென்று மனுச் செய்தால், அது தாசில்தாரரிடம் போகிறது. ஆனால் தாசில்தாரரோ, அந்த மனுவை கவனிக்கமுடியாமல், மந்திரிகள் வருகிறார்கள், அவர்களைப் போய்பார்த்து அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று போய்விடுகிறார்கள். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களையும் இது விஷயமாகப் பார்க்க முடிவதில்லை. அதன் பின் பெட்டி கலெக்டரை போய்பார்த்து அந்நிலங்களை பார்வையிடச் செய்யும்படியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால், அந்நிலங்களுக்கு அக்கம் பக்கத்திலுள்ள மக்கள், அந்த நிலம், களத்திற்காக வேண்டும், என்று சொல்லி ஆட்சேபனை எழுப்புகிறார்கள். அந்த நிலத்தை பத்துவருஷங்களுக்கு மேல் தன் அனுபவத்தில் இருந்தாலும், இம்மாதிரி கவனத்திற்கு வேண்டுமென்று ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள். இவ்விதமாக தன் அனுபவத்திலிருந்த நிலத்தைவிட்டு விடும்படி கடைசியாக அதிகாரிகள் உத்திரவுபோட்டு விடுகிறார்கள். இந்த உத்திரவை எடுத்துக்கொண்டு, அவன்யாரிடத்தில் போய் அழுவதென்பதே தெரியவில்லை. இது எவ்வளவு தூரம் அவனுக்கு வேதனையும் கஷ்டமும் கொடுக்கும் என்பதை யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் நல்ல முறையில் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நண்பர் தினகரசாமி அவர்கள், பேசும்போது கள்ளர் ரெக்ளமேஷன் கோவாப்பிரேடிவ் சொசைடிகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த சொசைடிகளுக்கு சொத்து, shares இருக்கின்றன. இவைகளைப்பார்த்து, இந்த சொசைடிகளுக்கு சென்ட்ரல் பாங்கியிலிருந்து கடன் கொடுக்க வேண்டும். இந்த கோவாப்பிரேடிவ் இலாகா, இவைகளுக்கு வேண்டிய கடனை சென்ட்ரல் பேங்க் கொடுக்கும்படி உத்திரவுபோட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த கூட்டுறவு இலாகா, மக்களுடைய முக்கியமான இலாகாவாகும். இந்த இலாகா இப்படிப்பட்ட சொசைடிகளுக்கு,

[15th March 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

கடன் கொடுக்க வழிவகைகள் ஏற்பாடு செய்தால், அந்த சொசைடிகளின் மூலம், மக்களுடைய வாழ்வு மலரச் செய்யலாம். அதைப்பார்த்து சட்டசபை வகுப்பினர்களும், பொது மக்களும், இந்த இலாகா நம் நாட்டில் உண்மையிலேயே, பிச்சையிலே சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தும் வேலில் யாவ் இறங்கி இருக்கிறது என்று நம்புவார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடிதாக்க கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, the very fact that about six hours had been allotted for this Demand shows the interest that the Government are evincing in the matter of amelioration of the condition of the Backward Classes, Scheduled Castes and Tribes and the classes belonging to the ex-criminal tribes. As usual a large number of members participated in the discussion on this Demand. They exhibited a very keen interest in the welfare of these classes and suggested useful measures for the improvement of these classes. As has been said by the hon. Member Sri S. Swayamprakasam, this Demand is really very important because a large number of people come under the purview of this Department. Without looking into the actual facts, some Members have been saying that no progress has been made. But some Members have rightly admitted and appreciated the steady progress that the Department has been making. From the amount that has been spent on different items, it will be quite clear that this Department has been doing its duty in the best interests of the communities that have been entrusted to its care. I would like to mention the amount spent on only a few items of expenditure for the amelioration of the condition of these communities and answer only such of the criticisms levelled as, in my opinion, deserve the attention of the Government. It will not be possible for me within the short time to reply to the suggestions and criticisms made by all hon. Members. If I fail to make mention about any one of them or if I do not deal, in the course of my speech, with all the points raised by all hon. Members who spoke to-day, I should not be misunderstood. The amount that has been spent on scholarships alone works out to nearly Rs. 9.42 lakhs, showing an increase of Rs. 3 lakhs over that spent last year. Last year we spent Rs. 8.5 lakhs on boarding grants, and this year we are spending Rs. 10.2 lakhs. In regard to mid-day meals we are spending Rs. 18 lakhs. This year there is a definite increase in the expenditure. So also in regard to acquisition of house-sites, we have spent Rs. 4.75 lakhs this year alone and to nearly 75,000 families house-sites have been provided. As regards wells, Sir, we have provided 3,655 wells, but still there are villages which have got to be provided with wells, and they number 4,997 of nearly 5,000. I think, Sir, at the rate of one thousand wells per year, we will be able to speed up the work of sinking wells in every village in the five-year period. Cultivable land that has been assigned till now is 1,74,488 acres. I am just giving these figures to show what amount of expenditure the Government have been incurring, the extent of lands acquired, the number of wells sunk, and the number of ameliorative measures undertaken by the Government. In regard to the amelioration of backward classes, Sir, we are spending nearly Rs. 13 lakhs. On the amelioration of Paramalai Kallars, in whose

10-8
p.m.

[Sri B. Parameswaran] [15th March 1955]

interest Sri Thinakarasaamy Thevar spoke so much, we are spending nearly Rs. 8 lakhs. In addition to the other ameliorative measures undertaken by this Government in various directions, I have now given the rough figures in order to impress upon the Members of this House the interest that is evinced by this Government. Apart from these figures, the Government have in the Five-Year Plan provided a sum of Rs. 700 lakhs besides a sum of Rs. 260 lakhs, which is in the nature of committed expenditure and which will be met from amounts outside the plan amount. In all we propose to spend in the Second Five-Year Plan period about Rs. 960 lakhs on the welfare of Backward Classes and Harijans. This amount compares very favourably with the provision made in the First Five-Year Plan, namely, Rs. 415 lakhs. New schemes, such as acquisition of house-sites, promotion of cottage industries, etc., are proposed to be taken up on a scale hitherto not attempted.

In regard to the suggestions made by hon. Members, I would like to say that the Government are giving concessions to all converts to Christianity. Sri Palaniyandi was this morning accusing the Government that converts to Christianity were not treated on a par with the other Harijans. Except in a few cases where for want of finance we were not able to give half-fee concessions, all the other concessions are given to the converts also. Even in the matter of acquisition of house-sites and assignments of land, they are all treated on a par with the Harijans who are residing in that area.

In regard to the suggestion made by Sri Swayamprakasam that the department may be entrusted to the Board of Revenue, I may say, Sir, that the matter will be certainly examined by the Government.

As regards the point that Arundathiyars are not treated properly, I wish to inform hon. Members that Government have issued instructions that these people must be given priority in the matter of house-sites, sinking wells, etc. If there are cases where collectors have not observed these instructions, we will once again draw their attention to these instructions and see that priority is given to these people who are considered to be very backward so far as their economic status is concerned.

Sri A. M. Ratnaswamy rightly said that the community could progress only when its economic status improved. I agree with him. It is for this purpose that we are taking all possible measures. The Five-Year Plan provides ample opportunity for the economic development of this community. Land reforms when they come will certainly help to raise their economic level.

Sri Dasarathan suggested that there must be a co-operative society for Harijans who could carry on the transport business. As a matter of fact, if three persons belonging to the Harijan community constitute themselves into a kind of Union and that Union can be recognized by the Registrar, they could form a small

[15th March 1955] [Sri B. Parameswaran]

co-operative society and the permit will be given to them. Unfortunately these instructions are not known to some of the Members and they are therefore losing a very good opportunity.

Sri Kattimuthu said that in a period of five consecutive years a particular piece of land was not assigned to the Harijans. Sir, the land was assigned to the Harijans in Vriddhachalam taluk. The Collector himself was asked to go and inspect the place. He took the trouble of inspecting the place—not once but thrice—and he selected a particular place which was really useful to the Harijans. Suddenly the Harijans did not want that place. Again another site was selected, and that was also not acceptable to the Harijans. Then Mr. Kattimuthu himself wanted a garden land to be included in the site. It was not possible to do so. The Chief Minister himself inspected the place and said that the rules would not permit it. Therefore he did not sanction the assignment of that land. Mr. Kattimuthu then said that the amount might be refunded. Afterwards, he stated that the amount might be taken back. That is the sort of attitude that Members adopt. This is not in any way helpful either to the officers or to the Harijans. Therefore I would suggest that whatever land is given, unless it be that it is barren or hilly or a place which will not be useful for cultivation, it may be accepted. I agree that there is a certain amount of delay in the matter of acquisition proceedings. In this connexion, we have been getting reports from the District Collectors. We have also issued instructions to the Board of Revenue to send monthly periodical reports. Formerly they were sending periodical reports once in three months. With regard to sinking of wells also, we are getting similar reports. In spite of all these things, if there is delay here and there, all that we can do in the matter is to impress upon the District Collectors and other authorities to push through the acquisition proceedings very vigorously and conscientiously. A certain amount of opposition is faced by the authorities now and then when they try to acquire land for house-sites. That is due to caste prejudice. But this caste prejudice is not prevalent in very many places. This caste rigidity is fast disappearing.

The hon. Member Sri Jagannathan stated that this Government had not taken steps to assign some lands in Tindivanam taluk to Harijans. Here, in this case, we need not go into the delay caused in the matter of assignment of lands. A few days ago, I answered on the floor of the House that lands were assigned to Harijans in Kilpatti, Tindivanam. Hon. Members note only the delay caused in such cases. But, there are hundreds of places where acquisition proceedings are being taken without anybody's knowledge and without any opposition whatsoever. In matters like these, there will be necessarily some delay. In view of the instructions that have now been given, I hope that matters in this regard will improve.

The problem of unemployment was also touched by very many hon. Members. Of course, it is very difficult to get the 16 per cent

[Sri B. Parameswaran] [15th March 1956]

quota of representation allotted to the Harijan community. Hundreds and thousands of S.S.L.Cs. and graduates come out of our schools and colleges every year and it is not possible to provide Government jobs for all of them. We have lowered the standard in many respects. Where the qualification fixed is Intermediate, in the case of Harijans it has been lowered to S.S.L.C. Similarly where the qualification fixed is a degree, it is enough if Harijans possess Intermediate qualification. In the case of posts for which S.S.L.C. is enough, we have given the concession to Harijans that they can apply even with reduced marks. We have to take into consideration the fact while trying to get the quota of representation that is due to the Harijan community, that the efficiency of the administration is not impaired. Every effort is made to see that some process is evolved to rope in as many qualified men as possible and also to provide as many Harijans as possible with posts which fall vacant now and then.

With regard to the question of giving employment to persons belonging to Backward Classes, the Backward Classes Commission have gone into this question and their report is being examined by the Government. I hope the Commission would have taken a very sympathetic attitude towards this problem of unemployment among members belonging to Backward Classes and Harijans and when their recommendations are implemented there may not be any grievance whatsoever so far as the question of giving employment to these persons is concerned.

Mention was also made about the appointment of a person belonging to Backward Classes or the Harijan community as Member in the Public Service Commission. That matter is receiving the earnest consideration of the Government.

With regard to the working of the Harijan Welfare Department, I would mention a few facts about the officers of that department. Five or six years ago, the work of that department was entrusted to Deputy Tahsildars. Now, gradually, we have upgraded the cadre and Deputy Collectors are now entrusted with this work. This year, we have upgraded the posts in Salem and North Arcot districts and I hope this will go a long way to facilitate acquisition of lands, house-sites, etc., for Harijans and to carry out more ameliorative work on behalf of these communities.

Coming to hostels, I know there are some which are mismanaged and the Government propose to take over such of those hostels as are mismanaged. Their attention is to locate hostels adjacent to schools or colleges so that the services of the school authorities also may be utilized. In this connexion, Mr. Bhashyam Ayyangar, who has been appointed as Honorary Inspector of Hostels is going round and has been submitting reports which are really useful. On his recommendations, the Government propose to decide the questions of taking over some hostels which are mismanaged.

[15th March 1956] [Sri B. Parameswaran]

With regard to temple administration, there was a time when not a single Member of the Harijan community was a member of the Area Committee. It was very difficult to find a trustee of any temple who was a member of the Harijan community. Now the Government have made it a rule almost to see that out of five members of the Area Committee one member is certainly a Harijan and another member is a member of the Backward Classes. In every temple for which the Government can appoint trustees, they are appointing members of these communities as trustees. The Area Committees have also been instructed to secure the services of Harijans as trustees wherever possible. There was some difficulty with regard to the appointment of executive officers belonging to the Harijan community because whenever they were appointed they were unable to furnish cash or other security. Now the Government have decided that it would be enough if they furnish fidelity bonds. This was standing in the way of getting certain qualified Harijans as Executive Officers. This has now been removed and a fidelity bond is accepted and this will facilitate the appointment of certain qualified Harijans as executive officers.

With regard to special fees of which the hon. Member Sri Jagannathan and others made a special plea, I may assure this House that every consideration will be bestowed upon the suggestion and the chances of the community getting special fees are not remote as a decision will be taken before the academic year.

Sir, it is not the amount that has been spent on these communities that has to be taken into consideration for judging whether these communities progress or not; the financial aspect alone is not the criterion for judging the progress or advancement of these backward sections of the population. So far as the Harijans are concerned, as the hon. Member Mr. Swavamparakasam said, there is an atmosphere very congenial for the Government to introduce their reforms, economic as well as agrarian. That is because of the fact that the Government's policy has been accepted by all sections of the population and irrespective of parties, they have been trying to give as much help as possible in the matter of removal of untouchability. Those very people who opposed the development or advancement of this community are now favourably inclined towards the uplift of this community and to that extent we have won our case; won our cause, so to say. Even if we spend crores and crores, it is difficult to get the goodwill and sympathy of the so-called higher castes or the caste Hindus. It is definitely an accented fact that there is a lot of change of heart among the caste Hindus, as otherwise it would not have been possible for us to have reached this stage when every hon. Member of this House vies with one another to advocate the cause of the Harijans. Therefore there is an impetus and encouragement given to the advancement of this community.

Anart from the amount that is spent by the Government through the Harijan Welfare Department there are other departments also which are helping this community; for example in the matter of

[Sri B. Parameswaran] [15th March 1956]

sinking wells and providing other amenities, the Scheduled Castes, the Backward Classes and other suppressed communities are given concessions; in the National Extension Schemes areas, in the Community Development areas and other Local Development areas, the amount that is spent is enormous and the Harijans are not insisted upon by the Government to pay any contributions towards these amenities that they are getting. That also has to be taken into consideration when we assess whether the Government have been bestowing proper attention or not; Government are bestowing their attention in an all-round manner. Their efforts at helping the Harijans are spread over the entire field of administration and have gone into every branch of administration, so much so what is needed now is a co-ordination of the activities of all the departments on behalf of the Backward Classes and Harijans.

Mention has been made about reservation of seats for Backward Classes and Harijans in the Indian Administrative Service, Indian Police Service and other All-India Services. The Government are examining this question and I hope that their decision will be helpful to secure as many candidates as possible from the backward classes and Harijans in these cadres.

Sir, the Government of Madras have been spending an enormous amount and their expenditure on these ameliorative schemes has been mounting up steadily. The Government have been endeavoring earnestly to ameliorate the condition of the Backward Classes and the Harijans, the Scheduled Tribes and other weaker communities. But the problem of Harijans bristles with many difficulties and on account of its socio-economic aspect—it is so vast and so complicated—the Government alone will not be able to solve this problem with their unaided resources and efforts, however determined and earnest they may be. Public and non-official organizations must come to their aid. The Government are doing and will continue to do all that lies in their power, but the public and non-official organizations must come to their aid in the matter of eradicating the age-long evil of untouchability and raising the level of the Harijans to that of the more advanced sections of the population.

Sir, we should not forget that the Harijans themselves have a duty to discharge. They have the law fully on their side; they must learn to demand and obtain their rights; they must strain their every nerve to take full advantage and make full use of all the concessions, privileges and facilities that are afforded to them by the Government. And for this, as some hon. Members suggested, there is need for propaganda machinery and publicity machinery. That, Sir, the Government are seriously considering and I hope that they have now realized the value of this propaganda and publicity, so far as this uplift and ameliorative work is concerned. Therefore, that aspect of the question is engaging the active consideration of the Government.

[5th March 1956] [Sri B. Parameswaran]

Sir, the Harijans should also strive very hard to march forward and they should also play their part well and worthily if they have to rise to their full stature and find their place with other sections of the people in society. The policy of the Government has been to conduct their activities so as to make Harijans indistinguishable from the caste Hindus. In order to meet the immediate necessities of certain situations, the Government have been forced to recognize the need for special and separate institutions but only as a temporary expedient. These special steps have certainly helped to accelerate the progress of the Harijan community in all directions and while these steps are helpful to accelerate their progress, there is an increasingly growing opinion and a definitely pronounced movement for these institutions and for throwing them open to all without any distinction whatsoever so that there may be a complete fusion of not only the sub-sections of the Harijan community but also of Harijans with non-Harijans, thus enabling them to meet, eat, stay, work and live together, mingling freely with each other as equal members of a harmonious and homogeneous society.

I have tried to explain as briefly as possible within the time allotted to me the various ameliorative measures which the Government have undertaken to implement the policy which I have just explained. As I have already stated, I would like to repeat once again that public co-operation, sympathy and goodwill are necessary for carrying out these measures. I am sorry I am not able to touch upon all the points raised by all the hon. Members, but once again I thank the hon. Members for the very useful suggestions they have made and I can assure them that almost all the suggestions will be closely examined and such of those as are really practicable, will be implemented. I now request the mover of the cut motion—I do not know whether he is present in the House now—to withdraw it.

SRI S. VADIVELU : சபையில் விவாதம் எத்தனை மணி உரையில் முடிகும் ?

DEPUTY SPEAKER : சபை முடியப்போகிறது.

* SRI V. R. NAGARAJAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to know the views of the Government in respect of the two points which I raised during my speech this morning. I want to know what the Government propose to do in the matter of allocating a certain number of posts of Assistant Secretaries in the secretariat for Superintendents belonging to the Backward Classes and what is the view of the Government regarding the raising of the income limit of parents for purposes of awarding scholarships. I pleaded that the limit of Rs. 1,200 should be increased to Rs. 1,800 at the high school stage and from Rs. 1,800 to Rs. 2,400 at the college stage.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : These two points will be carefully examined by the Government.

11 20
p.m.

[15th March 1956]

SRI K. V. RAMASAMY : பல மெம்பர்கள் கலப்புமண ஆலோசனைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் அதைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பதிலில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI O. KORAN : Sir, what about the assignment of house-sites to Harijans?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, with regard to the point raised by Sri Koran, who has moved the cut motion. I have to say that I have assured the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar that a special officer has been appointed and steps are being taken to expedite the acquisition of house-sites in Malabar. I hope that the delay which was complained of some years ago will not be noticed hereafter now that additional staff has been sanctioned to the Collector. The request of the Malabar Members that a new District Welfare Officer should be posted to that place has been complied with and the new officer will certainly expedite the work.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member withdrawing his cut motion?

SRI O. KORAN : Yes. Sir, I am withdrawing it.

The motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,33,66,300 under Demand XXII—Harijan Uplift.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and will meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notification issued with G.O. Ms. No. 332, Home, dated 31st January 1956 regarding remission of Court-fee payable on petitions alleging torture by the Police. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

INDEX TO THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

5th to 9th and 12th to 15th March 1956.

Volume XXXI (Nos. 1 to 9).

	PAGES
A	
Adult education—	
✓ Question re composition and functions of the Advisory Committee for —	15-18
Agricultural wages—	
✓ Question re decisions of the Labour Ministers' Conference at Hyderabad re —	465-467
Agriculture and Fisheries—	
Demand for grant re —	667-712
A.K.T. Estate—	
Question re grant of medical and canteen facilities to the workers in the — in North Wynaad	155-156
Amins—	
Question re appointment of process amins, Instructions re — Ananta Pai, Sri T.—	247-248
Demand for grant re—	
Civil Works—Grants-in-aid	193
Excise Department	120-123
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Adminis- tration	265-267
	290
Anantapur Engineering College—	
See College.	
Andhra State—	
Question re shifting of — offices in the city to the Andhra area.	659
Aranganathan, Sri K.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	517-518
Ardhanari, Sri T. S.—	
Demand for grant re Civil Works—Grants-in-aid	215-216
Arumugam, Sri R. S.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	753-761
Arumugam, Sri S.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	753-754
Arumugam, Sri S. R.—	
Demand for grant re—	
Excise Department	137-138
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Adminis- tration	272-274
Land Revenue Department	45-47

A—cont.

PAGES

Assembly Chamber—	
Question re shifting of — to Fort St. George	728-730
Auxiliary Cadet Corps—	
Question re number of high schools that have started — ...	165-166
B	
Backward Classes Advisory Committee—	
Question re number of meetings held by the State — during 1955-56	724-728
Backward Classes Welfare Board—	
Question re constitution of a —	384-385
Balakrishnan, Sri V.—	
Demand for grant re—	
Capital Outlay on Forests and Forest Department	425-429
District Administration and Miscellaneous	445, 451
Excise Department	524-526
Harijan Uplift	138-141
Land Revenue Department	802-804
Police	42-45
Beedi Industry—	
Question re appointment of a committee to enquire into the conditions of	349-352
Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.—	
Demand for grant re—	
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	667-672
Capital Outlay on Forests—Forests Department	676, 706
Pumping tests in Neiveli Project, statement under rule 40 re —	712
Bhavanisagar Township Committee—	
See Papers laid on the table of the House.	
Block Development Officer, Alangudi—	
Question re transfer of —	423-424
Bridge—	
Question re construction of — across the Korattalayar	445-451
Brothel Houses—	
Question re number of persons charge-sheeted for running —, etc., in the City	255-256
Buckingham and Carnatic Mills Labour Union—	
See Strikes and lockouts.	
Budget—	
Cut motion—Ruled that the mover of a cut motion has no right of reply	642-643
Building Rules—	
Question re amendment of the Revised (Madras) — of 1942 ...	642-643
Burial-ground—	
Question re provision of a — for Kannadi village, Palghat taluk ...	651
Business of the House—	
Change in the order of —	231-233
Bus route—	
Question re opening of a — from Perunthalatur to Erode and Satyamangalam	374

PAGES

C

Capital outlay on agriculture—	
Demand for grant re —	667-712
Capital outlay on forests—	
Demand for grant re —	423-451
Accident(s)—	
Question re death of a child in Tiruvottiyur High Road due to — action taken against driver	399-402
Adayan, Sri M.—	
Demand for grant re—	
Harijan Uplift	740-741
Land Revenue Department	55-56
Ellapandian, Sri S.—	
Demand for grant re Police	344-345
Ellathurai, Sri P.—	
Demand for grant re District Administration and Miscellaneous	489-492
Engam Pillai, Sri O.—	
Demands for grants re Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	690
Annasamy Naidu, Sri V. S.—	
Demand for grant re —	
Capital Outlay on Forests—Forest Department	441-442
Land Revenue Department	59-60
Annayya, Sri V.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	741-743
City Improvement Trust—	
Question re amount sanctioned to the — for the loss of rent income from Cox Square	10-12
Civil Works—Grants-in-aid—	
See Demand for grants.	
Coacal Commonwealth Tile Factory, Malabar—	
Question re closure of —	
College—	
Question re—	
Award of Degrees to Madras students studying in the Ananthapur Engineering	173-175
Interviewing of candidates for the Agricultural College, Coimbatore at Madras	634-635
Starting of an Ayurvedic — in Malabar	653
Committees—	
See Adult Education.	
Community Development Projects—	
Question re details re the magazine on —	311-312
Co-operation—	
Demand for grant re —	374-378
Co-operative Societies Act, 1932—	
See Papers laid on the table of the House.	
Co-operative stores—	
Question re liquidation of — in Valappadi, Salem district ...	883
Cottage industries—	
Question re implementation of the recommendations of the Karve Committee re —	161-164

C—cont.		PAGES
Court-fees and Suits Valuation Act, 1955— See Papers laid on the table of the House.		
Courts—		
Question re Criminal —, provision of Bar rooms in ...	250-251	
Court summons—		
Discussion re Service of — on a Member through the Speaker.	334-337	
Craft Instructors— See Teachers.		
Cremation ground—		
Question re Muslims arrested for burying their dead in the — at Karaparamba, number of — ...	716-719	
Culverts—		
Question re repairing of the wooden — at Kokkot Vayal, North Malabar ...	472	
Cyclone—		
Question re—		
Areas affected by — in Tiruchirappalli district ...	90-91	
— in Tanjore and Ramanathapuram districts ...	87-91	
Grant of advance of pay to non-gazetted Government officers in areas affected by — ...	713-714	
D		
Dakshina Pradesh—		
Question re—		
Arrests, lathi charges, etc., in connexion with the hartal against the formation of — ...	455-459	
Establishment of — communication from Government of India re ...	453-455	
Dam—		
Question re construction of Parambikulam — Dasarathan, Sri D.—	12	
Demand for grant re Harijan Uplift ...	798-799	
Deaf and Dumb Institutions—		
Question re number of — in the State ...	327	
Demand for grant for 1955-56—		
Disrict Administration and Miscellaneous ...	478-530 657-667	
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries ...	667-712	
Capital Outlay on Agriculture ...	667-712	
Capital Outlay on Forests and Forest Department ...	423-451	
Civil Works—Grants-in-aid ...	179-225	
Co-peration ...	374-378 403-423	
Excise Department		
General Sales Tax and other taxes and duties—Adminis- tration ...	116-154	
Harijan Uplift ...	230-239	
Jails ...	256-291	
Land Revenue Department ...	733-816 291-303	
Police ...	24-76	
Veterinary ...	103-116 337-374 667-713	

D—cont.		PAGES
Detention system—		
Question re request for the abolition of the — in the S.S.L.C. class ...	176-179	
Development works—		
Question re application for a grant towards the cost of — in South Kanara district ...	464	
Dharmalingam, Sri M.—		
Demand for grant re—		
Capital Outlay on Forests and Forest Department ...	442-443 450-451	
District Administration and Miscellaneous ...	523-524	
Excise Department ...	133-135	
Harijan Uplift ...	733, 736 748 781-793	
District Administration and Miscellaneous—		
Demand for grants re — ...	478-530 657-667	
District Magistrate (Judicial)—		
Question re abolition of the post of — ...	23	
District Munsifs—		
Question re number of — selected from the Bar ...	21-22	
Driving licences—		
Question re transfer of the power of issue of — ...	653-655	
Duraiswami Gounder, Sri A.—		
Demand for grant re—		
Excise Department ...	135	
General Sales Tax and other taxes and Duties—Adminis- tration ...	277-278	
E		
East India Distilleries and Sugar Factory, Limited, Nelli- kuppam—		
Question re alleged irregularities committed by — ...	396-399	
Electricity—		
Question re—		
Extension of — from Pappinisseri to Cherukkunnu in North Malabar ...	635-636	
Representation from the Hotel Owners' Association, Telli- cherry, for reduction in the rates of — ...	96	
Electricity Board—		
Question re request for exemption from the formation of — for Madras State ...	91-93	
Employment Exchanges—		
Question re—		
Transfer of control over — from the Central to State Govern- ment ...	168-170	
Excise Department—		
Demand for grant re — ...	116-154	
Executive Magistrates—		
Question re retention of — in the Judiciary ...	28	
F		
Family Planning Centres—		
Question re opening of — in Malabar ...	467-471	
Fee concession—		
Question re grant of — to poor children up to third Form ...	309-311	

F—cont.

PAGES.

Fishing—	
Question re construction of wharfs on sea coasts for development of sea-fishing, replacement of catamarans by mechanised fishing boats on the Madras Coast ...	402
Forest Department—	
Demand for grant re—	423-451
Forest guard—	
Question re alleged misbehaviour of the — at Sivagiri ...	96-97
G	
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration—	
Demand for grant re—	256-291
Gopala Gounder, Sri V.—	
Demand for grant re—	
Excise Department	
Police ...	146-147
	337-341
	373, 374
Gopalakrishnan, Sri P. K.—	
Demand for grant re Land Revenue Department ...	58-59
Gopalan, Sri K. P.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	
Excise Department	486-489
Jails ...	147-149
Police ...	298-299
	341-343
Gopala Unni, Sri K. C.—	
Demand for grant re General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration	
Government Bus Transport—	258-259
Question re—	
Body building, spare parts and sale of spurious tickets in the — and shelters at bus stops ...	322-328
Making of the — permanent ...	731-732
Govindan, Sri G.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	
General Sales Tax and Other Taxes and Duties — Administration	511-515
Govindarasu Mannayar—	
Question re enquiry into the causes of the death of — of Vaduvor ...	250-262
Govindaswami Naidu, Sri V.—	
Demands for grants re—	179
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	
Capital Outlay on Forests—Forest Department	701-703
Govindaswamy Nayagar, Sri A.—	
Demand for grant re—	134-135
Jails ...	
Land Revenue Department ...	293-295
	303
	62-63
	113

H

PAGES

Handloom Industry—	
Question re reserving the production of dhotis and sarees for	327-328
Handmade paper—	
See Paper.	
Harijan Advisory Committee—	
Question re number of meetings held by the State — during 1955-56 ...	724-725
Harijans—	
Question re—	
Allotment of house-sites to — in Kilpettai village, Tindivanam taluk ...	386-387
Assignment of house-sites to — in Valancharam village, Kallakurichi taluk ...	386-387
Financial assistance for house construction to the — in Nediuruppu, Malabar ...	93-94
Financial assistance to — for house construction in the Second Five Year Plan ...	94-96
Formation of pathway from Harijan quarters to the caste Hindu locality in Pudupakkam, Tindivanam taluk ...	696
Housing Schemes for the — in Padanthapoli, Koilpatti and Sankarankoil taluks ...	98
Harijan Uplift—	
Demand for grant re —	733-816
Harijan Welfare Committees—	
Question re Constitution of district —	243-245
Harijan Welfare School—	
Question re—	
Strength of the — in Pombur village, Tindivanam taluk ...	470-471
Supply of furniture to — in Tindivanam taluk ...	471-472
Head constables—	
Question re recruitment to the posts of —	85-86
Highways workers—	
Question re—	
Memorandum re the demands of —	159-161
Memorandum re the increase of the salary, etc., of —	645
Hospitals—	
Question re—	
Government — in Perintalamanna, appointment of a lady doctor in ...	656-657
Government Royapetta Hospital, Madras, closure of Dental Section in —	462-463
Mental Hospitals, particulars of electric convulsive therapy apparatuses supplied to —	86-87
Hospitals and dispensaries—	
Question re Headquarters Hospital, Tiruvallur, construction of new building for —	635
Hostels—	
Question re—	
Advisi — at Kalpetta in Wynad taluk, increase of boarding grant to the —	463-464
Running of — for Harijan and Backward Class students by school managements ...	473

H—cont.

PAGES

Hotel workers—	
Question re—	
Grievances of the City — action taken on the memorandum	237
Minimum wages for — fixation of	236-237
House-rent allowance—	
Question re amount of — paid to Constables in Madras City and in the mufassal	464
House-sites—	
Question re assignment of — to Harijans in Kilpettai village, Tindivanam taluk, and Valancharam village, Kallakurichi taluk	386-387
I	
Indigenous medicine—	
Question re encouragement of — Ayurveda and Unani systems of — under the Five-Year Plan	156-159
Industrial disputes—	
Question re retrenchment of five workers in T.B.T. Motor Service, Limited, Palghat, dispute re	381-393
Industrial Disputes (Amendment) Act—	
Question re application of the — to working journalists	715-716
Industrial Training Centres—	
Question re transfer of control over — from the Central to State Government	168-170
Iron and Steel—	
Question re improving the supply position of — in the State.	329-330
Iyanar, Sri A.—	
Demand for grant re Excise Department	143-144
J	
Jagannathan, Sri M.—	
Demand for grants re—	
District Administration and Miscellaneous	521-522
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administra-	
tion	256-258
Harijan Uplift	773-776
Police	347-349
	373
Jails—	
Demand for grant re —	291-303
Jail Rules—	
Question re modification of —	473-474
Jayarama Reddiar, Sri S.—	
Demand for grant re Civil Works—Grants-in-Aid	195
Judicial Sub-Magistrates—	
Question re recruitment and discharge of —	20-21
Judiciary—	
Question re service conditions of Andhra Officers in the	459-460
Madras —	
K	
Kandaswamy, Sri C.—	
Demands for grants re—	
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on	703-705
Agriculture	710
Land Revenue Department	24, 25-28
Police	359-362

K—cont.

PAGES

Kandaswami Kandar, Sri S.—	
Demand for grant re Land Revenue Department	50-52
Kanhirapuzha Reservoir Project—	
Question re postponement of the execution of the —	101-102
Karuthiruman, Sri P. G.—	
Demands for grants re—	
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on	703-705,
Agriculture	692-694
Land Revenue Department	67-68
Kattinuthu, Sri M.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	746-747,
	748-750
Kerala Soap Works, Kozhikode—	
Question re total output of — during 1954-55	387-389
Kesavan, T. K.—	
Question re grant of compensation to —, a worker in Lawrence Estate, who died of an accident	155
Kisan trouble—	
Question re particulars about the — in Vikravandi and Arakudi villages in Kumbakonam taluk	99
Koothali Estate—	
Question re lands in — leased out and entrusted to Forest Department in 1955	84
Koran, Sri O.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	526-527
Excise Department	141-142
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administra-	
tion	262-265
Harijan Uplift	733, 734-
	735, 736-740, 816
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Demand for grant re Land Revenue Department	34-37
Krishnan, Sri R.—	
Demand for grant re Excise Department	123-125
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—	
Demand for grant re—	
Civil Works—Grants-in-Aid	200-202
Jails	295-296
Krishnaswamy Naidu, Sri R.—	
Demand for grant re Civil Works—Grants-in-Aid	195-200
Kunhan, Sri E. T.—	
Demands for grants re—	
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on	669-690
Agriculture	
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administra-	
tion	280-281
Harijan Uplift	769-771
Petition to the Assembly — presented	103
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—	
Demand for grant re—	
Co-operation	406-410
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administra-	
tion	270-272
Kunhirama Kidav, Sri P.—	
Demand for grant re Civil Works—Grants-in-Aid	211-212

L

PAGES

Labour Inspectors—	
Question re number of persons prosecuted by the — under the Shops and Establishments Act in 1954	175-176
Labour Minister's Conference—	
See Agricultural wages.	
Laccadive and Minicoy islands—	
Question re number of criminal cases in — which ended in whipping sentence	251-252
Laccadive Islands—	
Question re starting of steamer service between — and the mainland	
Land Revenue Department—	
Demand for grant re —	24-76
Lignite—	103-116
Question re survey of Tindivanam area to find out the availability of —	331
M	
Madhavan Nambiar, Sri K.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	527-528
Jails	296-297
Failure of Government to pay advance grant to Malabar District Board and consequent non-payment of salary to teachers, calling attention to —	476-477
Magistrates—	
Question re appointment of District and Subdivisional — as Assistant Sessions Judges	23-24
Malampuzha canal—	
Question re progress made in the construction of the right side of —	15
Malayalee officers—	
Question re—	
Holding in abeyance promotion and confirmation	170-171
Posting of — to Malabar	170-171
Manavalan, Sri T.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	771-773
Manickam, Sri P. G.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	483-486
Harijan Uplift	785-786
Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	478, 657
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration	656
Land Revenue Department	226
... ..	284-290
... ..	24
... ..	103-116

M—cont.

PAGES

Marimuthu, Sri M.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	780-781
Match Factory—	
Question re opening of a — at Cannanore	474-475
Maternity and Child Welfare Centres—	
Question re opening of — in Malabar district	633-634
Matter of Urgent Public Importance—	
Failure of Government to pay advance grant to Malabar District Board and consequent non-payment of salary to teachers, calling attention to	476-477
Pumping tests in Neiveli Project, attention called to — under Rule 40	255-256
Menon, Dr. K. B.—	
Demand for grant re—	
Civil Works—Grants-in-Aid	219-220
Co-operation	422
Excise	120-152
Land Revenue Department	25
Police	357-359
Public Accounts Committee Report, presentation of —	478
Mental Hospitals—	
See Hospitals.	
Minimum Wages—	
See Hotel workers.	
Minimum Wages Board—	
Question re recommendations of — action taken by Government on	234-236
Minor Engineering Industry—	
Question re implementation of recommendations made by Tripartite Enquiry Committee on —	385-386
Modern Theatres, Limited, Salem—	
Question re victimization of certain workers in the —	655-656
Munisamy Gounder, Sri P. M.—	
Demand for grant re District Administration and Miscellaneous	499-501
Muthu, Sri V.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	754-757
N	
Nagarajan, Sri V. R.—	
Demand for grant re—	
Civil Works—Grants-in-Aid	204-206
Harijan Uplift	766-769
Land Revenue Department	110
Discussion re service of Court summons on a Member through the Speaker	336
Nalla Gounder, Sri P. S.—	
Demand for grants re Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	679-680
Nallasivam, Sri K. R.—	
Demand for grant re—	
Jails	284-283
Land Revenue Department	303
Land Revenue Department	64-65
Nallaswami, Sri B. K.—	
Demand for grant re Land Revenue Department	56-58

N—cont.		PAGES
Nanjappa, Sri O. A.—		
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on		
Agriculture	682-685	
Harijan Uplift	787-788	
Narayana Kurup, Sri M.—		
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on		
Agriculture	700-701	
Capital Outlay on Forests—Forest Department	707	
Co-operation	435-437	
	377-379	
	403-406	
	423	
District Administration and Miscellaneous	492-494	
Police	662	
	345-347	
Narayanan Nambiar, Sri M.—		
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on		
Agriculture	680-682	
Land Revenue Department	49-50	
	116	
Narayanan Nambiar, Sri T. C.—		
Demand for grant re—		
Capital Outlay on Forests—Forest Department	430-433	
District Administration and Miscellaneous	450	
	528-530	
	663	
Harijan Uplift	791-793	
Narayanasamy Naidu, Sri G.—		
Demand for grant re Land Revenue Department		
	52-55	
National Cadet Corps—		
Question re—		
Conduct of demonstrations by the — in Municipal High School, Cannanore, jointly with the Congress Senadal Volunteers.		
Number of high schools that have started —	166-167	
Neiveli Project—		
Pumping tests in — attention called to under rule 40	165-166	
Nelson Type Foundry, Madras—		
Question re dismissal of workers from the —	255-256	
Nursing Orderlies—		
Question re dearness allowance to women —	402	
	97	
O		
Official language—		
Question re adoption of Tamil as the — in Tiruchirappalli district		
Official Language Commission—		
Question re Government's answers to questionnaire issued by — and recommendation re official language for the State	460-462	
	379-383	

P		PAGES
Palanisamy, Sri N. K.—		
Demand for grant re General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration		
	274-277	
Palaniyandi, Sri M.—		
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on		
Agriculture	709	
Capital Outlay on Forests—Forest Department	440-441	
Co-operation	422	
District Administration and Miscellaneous	575-517	
Excise Department	131-133	
Harijan Uplift	743-746	
Police	354-357	
Palar waters—		
Question re—		
Decisions at the conference of the Chief Engineers of Madras and Mysore on the sharing of the —	316-318	
Settlement of the dispute between Madras and Mysore Governments re the sharing of the —	316-318	
Panchaksharam, Sri S.—		
Demand for grant re—		
Excise Department	119	
	128-131	
Harijan Uplift	784	
Pumping tests in Neiveli Project, attention called to under rule 40	255-256	
Panchayat Board(s)—		
Question re—		
Alleged irregularities in the Perambalur —	385	
Extension of the term of — in the State	164-165	
Pillaiyarkulam Panchayat Board, misappropriation of funds, by ex-president of —	636	
Paper—		
Question re supply of handmade — to Government	173	
Papers laid on the table of the House—		
Bhavanisagar Township Committee, according of sanction to the publication of a notification by the — (Government Order notification)	154	
Court-fees and Suits Valuation Act, 1955, notification regarding use of impressed or adhesive stamps	304	
Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, notification re remission of court-fee on petitions alleging torture by the Police under the —	816	
Rules under the Co-operative Societies Act, 1932, Amendment to	304	
Paper mill—		
Question re location of — to be established under the Second Five-Year Plan	331-334	
Parambikulam Dam—		
See Dam.		
Parambikulam Scheme—		
Question re progress of —	470	

P—cont.	
Parameswaran, The Hon. Sri B.—	
Demand for grant re—	
Excise Department	116, 118
Harijan Uplift	136, 149-153
	733, 747-748, 779
	805-816
Parihasarathy, Sri K.—	
Demand for grants re—	
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on	
Agriculture	696-696
Land Revenue Department	31-34
Pattas—	
Question re grant of — to Harijans for lands given in lieu of the	
lands taken for the Willington Reservoir	6-8
Periasamy, Sri M. P.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	799-800
Petition to the Assembly—	
Presented	102
Plantation estates—	
Question re provision of schools for the children of workers in	
the — of Wynaad taluk	167-168
Plantation Labour—	
Question re abolition of recruitment of — through Kanganis.	330
Playground—	
Question re acquisition of a — for the Board High School at	
Payyanur, Malabar	6
Police—	
Demand for grant re —	337-374
Question re—	
Alleged beating of workers by the Sub-Inspector of — at Kun-	
dotti	155
Appointment of Additional District Superintendents of Police.	329
Muslim peasants in Kinaloor amsam, arrest of —	714-715
Stationing of Reserve — at Sathukudal village in Vriddha-	
chalam taluk, reasons for —	98
Police constables—	
Question re supply of stationery to —	14
See Head constables.	
Police outposts—	
Question re opening of single Police constable outposts in Mala-	
bar	18-20
Ponnambala Gounder, Sri C.—	
Demands for grants re Agriculture and Fisheries, Veterinary	
and Capital Outlay on Agriculture	698-700
Pre-University Course—	
Question re introduction of — in the Government Colleges in	
1956-57	100-101
Prime Minister—	
Question re issue of instructions re presentation of memoranda,	
etc., to — during his tour of Malabar	252-255
Prime Minister's tour—	
Question re Expenditure incurred on the security arrangements	
made for the — in Malabar	724
Prohibition—	
Question re cancellation of the licences given to ex-toddy tappers	
for tapping sweet toddy	730-731

P—cont.	
Prohibition Council—	
Question re removal of nine M.L.As. from the Tirunelveli dis-	
trict —	300
Public Accounts Committee—	
Presentation of the report of —	478
Public Service Commission—	
Question re selection of candidates by —	234
Q	
Questions and Answers—	
Adityan, Sri S. T.—	
Question re Andhra Officers in Madras Judicial Service, details	
re service conditions for —	450-460
Appu, Sri A.—	
Question re State Harijan Advisory and Backward Classes	
Advisory Committees, number of meetings held during	
1955-56	724-728
Aranganathan, Sri K.—	
Question re Lignite, survey of Tindivanam area to find out the	
availability of —	321
Arumugam, Sri R. S.—	
Question re District Prohibition Advisory Council, Tirunel-	
veli, removal of nine M.L.As. from —	390
Arumugam, Sri S. R.—	
Question re exemption of spinning equipment from sales tax.	242-243
Balakrishnan, Sri V.—	
Question re—	
Adoption of Tamil as the official language in Tiruchuray-	
palli district	460-462
Advance of pay to non-gazetted Government officers in	
cyclone-affected areas, grant of —	713-714
Block Development Officer, Alangudi, transfer of—	642-643
Dakshina Pradesh, communication from Government of	
India re establishment of —	453-455
Police constables, supply of stationery to —	14
Takavi Loan Rules, 1933	313-316
Dharmalingam, Sri M.—	
Question re—	
Bridge across the Korttalaiyar, construction of —	651
Dearness allowance to Women Nursing Orderlies	97
Financial assistance to Harijans for house construction,	
provision in the Second Five-Year Plan for —	94-96
Headquarters Hospital, Tiruvallur, construction of new	
building for —	635
Village officers, report of the Three-man Committee to con-	
sider the grievances of the —	12
Gopala Gounder, Sri V.—	
Question re—	
Criminal Courts, provision of bar rooms in —	250-251
East India Distilleries and Sugar Factories, Limited,	
Nellikuppam, alleged irregularities committed by —	396-399
Sugar factory, starting of — by Government at Kolanur,	
South Arcot district	391-396

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Gopalan, Sri K. P.—

Question re—

A.K.T. Estate, North Wynaad, grant of medical and canteen facilities to the workers in the —	155-158
Arrest of Muslim peasants in Kinaloor amsam	714-715
Beedy industry, appointment of a committee to enquire into the conditions of —	171-173
Board High School at Payyanur, Malabar, acquisition of a playground for the —	6
Dakshina Pradesh, arrests, lathi charges, etc., in connexion with the hartal against the formation of —	455-459
Detention of students in the S.S.L.C. class, request for the abolition of —	176-179
District Transport Advisory Boards, constitution of —	645-651
Electricity, extension of— from Pappinisseri to Cheruk-kunnu in North Malabar	635-636
Fee concession to poor children up to third form	309-311
Grant of compensation to a worker (T. K. Kesavan) in Lawrence Estate, Wynaad taluk, who died of an accident	155
Highways workers, memorandum re the increase of the salary, etc., of —	645
Industrial Disputes (Amendment) Act, application of — to working journalists	715-716
Issue of driving licences, transfer of the power of —	653-655
Issue of instruction re presentation of memoranda, etc., to Prime Minister during his tour of Malabar	252-255
Malayalee officials, holding in abeyance promotion and confirmation of —	170-171
Match factory, opening of a — at Cannanore	474-475
Maternity and Child Welfare Centres, opening of — in Malabar district	633-634
National Cadet Corps in Municipal High School, Cannanore, conduct of demonstrations by — jointly with the Congress Sevadal Volunteers	166-167
Nelson Type Foundry, Madras, dismissal of workers from the —	462
Number of criminal cases in Laccadive and Minicoy Islands which ended in whipping sentence	251-252
Plantation estates in Wynaad taluk, provision of schools for the children of workers in the —	167-168
Protected water-supply for Manantoddy town in Wynaad, provision of —	6
Second Five-Year Plan, allotment to Madras State under the —	1-6
Single Police constable outposts, opening of — in Malabar	18-20
Sub-Inspector of Police, Kundotti, alleged beating of workers by the —	155
Subsidy, grant of — to Malabar District Board for payment of salary to teachers	79-84

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Gopalan Unni, Sri K. C.—

Question re—

Community Development Projects, details re the magazine on —	311-312
Cyclone in Tanjore and Ramanathapuram districts	87-91
Highways workers, memorandum re the demands of —	159-161
Parambikulam Scheme progress of —	47-0

Jagannathan, Sri M.—

Question re—

Formation of a pathway from Harijan quarters to the caste Hindu locality in Puduppakkam, Tindivanam taluk	636
Harijans, allotment of house-sites to — in Pilpettai village, Tindivanam taluk	386-387
Harijan Welfare School in Pombur village, Tindivanam taluk, strength of —	470-471
Harijan Welfare schools in Tindivanam taluk, supply of furniture to —	471-472

Kalyanasundaram, Sri M.—

Question re—

Lock-outs in factories and action taken by Government to prevent them	249-250
Valappadi Co-operative Stores, Salem district, liquidation of —	383

Kattimuthu, Sri K.—

Question re—

Harijans, assignment of house-sites to — in Valancharam village, Kallakurichi taluk	386-387
Mud road to Chinnavadiyadi from the Ulundurpet-Vriddhachalam road, repairing of —	326
Pattas, grant of — to Harijans for lands given in lieu of the lands taken for the Willingdon Reservoir	6-8
Reserve Police, reasons for stationing of — at Sathukudal village in Vriddhachalam taluk	98
Road from Vriddhachalam-Ulundurpet road to Kandiamkuppam, laying of —	13

Kolkeball, Sri S. S.—

Question re Soviet leaders' visit to Madras State, expenses incurred by the Government on —	472-473
---	---------

Koran, Sri O.—

Question re—

Backward Classes Welfare Board, Constitution of —	384-385
Financial assistance for house construction to the Harijans in Nediyruppu, Malabar	80-84
T.B.T. Motor Service, Limited, Palghat, dispute re retrenchment of five workers in	381-383
Wooden culverts at Kokkot Vayal, North Malabar, repairing of —	472

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Question re—

Additional District Superintendents of Police, appointment of —	329
Appointment of process amins, instructions re —	247-248
Ayurvedic College, starting of an — in Malabar	653
District and Subdivisional Magistrates, appointment of — as Assistant Sessions Judges	23-24
Electricity rates, representation from the Hotel Owners' Association, Tellicherry, for reduction of —	96
Family Planning Centres in Malabar, opening of —	467-470
Handmade paper, supply of — to Government	173
Jail Rules, modification of —	473-474
Labour Inspectors, number of persons prosecuted under the Shops and Establishments Act in 1954 by the —	175-176
Posting of Malayalee officers to Malabar	170-171
Prime Minister's tour of Malabar, expenditure incurred on security arrangements during the —	724
Public Service Commission, selection of candidates by —	234
Temporary Malayalee teachers in Government institutions in Tamil districts, termination of the services of —	634

Krishnan, Sri R.—

Question re burial ground, provision of a — for Kannadi village in Palghat taluk	14
--	----

Krishnaswami Naidu, Sri R.—

Question re Pillaiyarkulam Panchayat Board, misappropriation of funds by the ex-President of —	636
--	-----

Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—

Question re—

Government Hospital, Perintalmanna, appointment of a lady doctor in the —	656-657
Head constables, recruitment to the posts of —	85-86
Interviewing of candidates for the Agricultural College, Coimbatore, at Madras	634-635
Kanhirapuzha Reservoir Project, postponement of the execution of —	101-102
Panchayat boards in the State, extension of the term of —	164-165
Paper mill to be established under the Second Five-Year Plan, location of —	331-334
Revised (Madras) Building Rules, 1942, amendment of —	312
Steamer service between Laccadive Islands and the main land, starting of —	99-100

Kunhirema Kidav, Sri P.—

Question re Koothali Estate, lands in — leased out and entrusted to Forest department in 1955	84
---	----

Kunhirama Kurup, Sri C.—

Question re Codacal Commonwealth Tile Factory, Malabar, closure of —	
--	--

Madhavan Nambiar, Sri K.—

Question re Kerala Soap Works, Kozhikode, total output of — during 1954-55	327-330
--	---------

Manickam, Sri P. G.—

Question re—	
Bus route from Perunthalaiyur to Erode Satyamangalam, opening of —	97
Scheduled Tribes, Coimbatore district, amount allotted for the uplift of the — during 1954-55	719-724

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Menon, Dr. K. B.—

Question re Karaparamba cremation ground, Kozhikode, number of Muslims arrested for burying their dead in the —	716-719
---	---------

Moidu, Sri K.—

Question re National Cadet Corps and Auxiliary Cadet Corps, number of high schools that have started —	165-166
--	---------

Nagarajan, Sri V. R.—

Question re East India Distilleries and Sugar Factory, Limited, Nellikuppam, alleged irregularity of —	396-399
--	---------

Narayana Kurup, Sri M.—

Question re—

Craft Instructors, grant of permission to — to appear privately for the Secondary School-Leaving Certificate Examination	15
Malampuzha canal, progress made in the construction of the right side of —	15
Schools, number of applications received from Malabar for the opening of new —	8-10

Narayanan Nambiar, Sri M.—

Question re—

Development works in South Kanara district, application for a grant towards the cost of —	464
Manufacture of sugar from sweet toddy by the Coconut Jaggery Co-operative Societies in Kasaragod taluk —	98
Sea erosion at Tricarapur, South Kanara district, prevention of —	384

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Question re—

Forest guard at Sivagiri, alleged misbehaviour of the —	96-97
T.B.T. Motor Service, Limited, Palghat, dismissal of five workers in —	382-383

Padmanabha Gounder, Sri M. K.—

Question re Adivasi Hostel at Kalpetta in Wynad taluk, increase of boarding grant to the —	463-464
--	---------

Palanimuthu, Sri M.—

Question re—

Constitution of District Harijan Welfare Committees	243-245
Perambalur Panchayat Board, alleged irregularities in the —	386

Palanisamy, Sri N. K.—

Question re—

Advisory Committee for Adult Education, composition and functions of the —	15-18
Assembly Chamber, shifting of — to Fort St. George	728-730
Construction of wharfs on sea coasts to develop sea fishing	402
Decisions of the Labour Ministers' Conference at Hyderabad, re agricultural wages	465-467
Employment Exchanges and Industrial Training Centres, transfer of control over — from the Central to the State Government	168-170
Ex-tramway workers, recovery of money due to — from Madras Electric Tramway Company	652
Government Bus Transport, body building and spare parts in the — and shelters at bus stops	322-326
Government Bus Transport, making of the — permanent	731-732

Q—cont.

PAGE

Questions and Answers—cont.

Palanisamy, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Handloom industry, reserving the production of dhotis and sarees for the —	327-328
House-rent allowance paid to constables in the City and in the mufassal	464
Karve Committee on Small-scale and Cottage Industries, implementing the recommendations of —	161-164
Licences to ex-toddy tappers for tapping sweet toddy, cancellation on —	730-731
Lock-out in Vijayakumar Textiles, Palani, conciliation proceedings re —	248
Lock-out in Virudhunagar Textile Mills, orders of Government re —	250
Minimum Wages Board, action taken by Government on the recommendation of —	234-236
Minimum wages to hotel and restaurant workers, fixation of —	236-237
Modern Theatres, Limited, Salem, victimisation of certain workers in —	655-656
Palar waters, decisions of the conference of the Chief Engineers of Madras and Mysore on the sharing of the —	316-318
Pre-University course, introduction of — in the Government colleges in 1956-57	100-101
Rajaji Hall, details re renovation of the paintings in the —	463
Recruitment of plantation labour through Kanganis, abolition of —	330
Replacement of catamarans by mechanised fishing boats on the Madras coast	402
State Electricity Board for Madras, request for exemption from the formation of —	91-99
Strike notice by Buckingham and Carnatic Mills' Labour Union, details re —	248
Paramasiva Udayar, Sri N.—	
Question re Rural Water-supply Scheme, classes exempted from the payment of contribution towards cost of wells dug under the —	643-645
Ramalingam, Sri S.—	
Question re—	
Brothel houses, number of persons charge-sheeted for running —, etc., in the City	
Grievances of city hotel workers, action taken on the memorandum re —	231-233
Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—	227
Question re Harijan and Backward Class students, running of hostels by school managements for —	413
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Question re—	
Cyclone in Tiruchirappalli district, areas affected by —	90-91
Official Language Commission, Government's answers to questionnaire issued by — and recommendations re official language of the State	
Wells in Sirkali, emanation of gas from —	379-381
	473

Q—cont.

PAGE

Questions and Answers—cont.

Ramaswamy, Sri A. M.—

Question re—

Andhra State offices in the City, shifting of — to the Andhra area	652
Deaf and dumb institutions in the State, number of —	327
Dispute re sharing of the Palar waters between Madras and Mysore Governments, settlement of —	316-318
Employment Exchanges, transfer of control over — from the Central to State Government	168-170
Government Royapettai Hospital, Madras, closure of Dental section in —	462-463
State Reorganization Commission's proposal, Madras Ministers discussion with the Prime Minister on —	636-642
Ramalingam, Sri A.—	
Question re—	
Ayurveda and Unani systems of medicine, encouragement of — under the Five-Year Plan	156-157
City Improvement Trust, amount sanctioned to the — for the loss of rent income from Cox Square	10-12
Government Bus Transport, average daily collection and expense for each type of bus in the —	315-322
Kisan trouble in Vikravandiam and Anakudi villages in Kumbakonam taluk	99
Iron and steel and zinc sheets, improving the supply position of —	329-330
Mental hospitals, particulars of electric convulsive therapy apparatuses supplied to —	86-87
Minor Engineering Industry, implementation of the recommendations made by the Tripartite Enquiry Committee on —	365-366
Parambikulam dam, construction of —	12
Rickshaw pullers and taxi and cart drivers, appointment of a committee to examine the conditions of —	238-241
Sugar factory, starting of — by East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, at Kolanur	390-396
Tanneries in the State, details re —	330-331
Ramalingam, Sri A.—	
Question re Palladam-Cochin Frontier Road, improvements to —	380
Ramaswamy, Sri V. S.—	
Question re Judicial Sub-Magistrates, recruitment and discharge of —	20-21
reedharan, Sri K. T.—	
Question re Bombay-Cape Comorin Road, alignment of — in Malabar and South Kanara districts	243
hangavelu, Sri S. P.—	
Question re—	
District Magistrate (Judicial), abolition of the post of —	23
District Munsifs selected from the Bar, number of —	21-22
Executive Magistrates, retention of — in the Judiciary	23
Ramaswamy, Sri P.—	
Question re Housing Schemes for the Harijans in Padanthe-poli, Koilpatti and Sankarankoil taluks	93

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Venkatesha Sholagar, Sri P.— Question re Govindarasu Mannayar of Vaduvor, enquiry into the causes of the death of —	179
Vinayakam, Sri K.— Question re— Death of a child in Tiruvottiyur High Road due to car accident, action taken against driver	399-402
Government Bus Transport, sale of spurious tickets in the —	322-326
Victoria Hostel, Madras, enquiry into the clash between Malayalee and Tamil students of —	245-247
Viswanathan, Sri K. R.— Question re award of degree to the Madras students studying in Anantapur Engineering College	173-175

R

Raghava Mudaliar, Sri E. L.— Discussion re service of Court summons on a Member through the Speaker	336
Raja Chidambaram, Sri P. B. K.— Demand for grant re— Civil Works—Grants-in-Aid	190
Co-operation	406-408
Rajaji Hall, Madras— Question re renovation of the paintings in the —	463
Rajan, Sri P. T.— Demand for grant re General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration	279
Rajaram, Sri K.— Demand for grant re Land Revenue Department	69-70
Raju, Sri D. K.— Demand for grant re— Capital Outlay on Forests—Forest Department	438-440
Civil Works—Grants-in-Aid	207-208
Raju, Sri K. T.— Demand for grant re— Co-operation	415-416
District Administration and Miscellaneous	478-483
Excise Department	135-137
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administra- tion	226-229
Jails	262, 289
Land Revenue Department	290-291
297-298	66-67
Rama, Sri T. K.— Demand for grant re Co-operation	410-412
Ramachandran, Sri M. R.— Demand for grant re Harijan Uplift	795-796
Ramachandra Reddiar, Sri A.— Demand for grant re— Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	688-689
Capital Outlay on Forests—Forest Department	429-430

R—cont.

PAGES

Samalingam, Sri S.— Demand for grant re— Agriculture and Fisheries and Capital Outlay on Agriculture.	673-712
Capital Outlay on Forests—Forest Department	444-445
District Administration and Miscellaneous	496-499
General Sales Tax and other taxes and duties—Administra- tion	278-280
Samamurthi, Sri P.— Demand for grant re— Civil Works—Grants-in-Aid	185-195
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administra- tion	281-284
289	299-300
Jails	68-76
Land Revenue Department	110, 114-115
Discussion re service of Court summons on a Member through the Speaker	335
Samasamy Kander, Sri N. C.— Demand for grant re Harijan Uplift	801-802
Samaswamy, Sri K. V.— Demand for grant re— Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	695-696
Harijan Uplift	735, 816
Samaswamy Padayachi, The Hon. Sri S. S.— Demand for grant re Civil Works—Grants-in-Aid	179-182
220-225	
Samaswami Reddiar, Sri P.— Demand for grant re— Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	685-688
District Administration and Miscellaneous	501-504
Excise Department	144-146
Harijan Uplift	776-780
Sathina Gounder, Sri N.— Demand for grant re— Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	690-692
Harijan Uplift	777
793-795	
Satnam, Sri A.— Demand for grants re— Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	675-677
Civil Works—Grants-in-Aid	183-185, 235
District Administration and Miscellaneous	509-511
Excise Department	126-128
Police	352-354
363, 372-373	
Satnaswamy, Sri A. M.— Demand for grant re— Co-operation	413-415
Harijan Uplift	796-797
Reckshaw pullers— Question re appointment of a committee to examine the condi- tions of —	238-241

R—cont.

PAGES

Road(s)—

Question re—

Alignment of Bombay-Cape Comerin — in Malabar and South Kanara districts	243
Improvements to Palladam-Cochin Frontier —	380
Laying of a — from Vridhachalam-Ulundurpet road to Kandiamkuppam	13
Repairing of the mud — to Chinnavadi from the Ulundurpet-Vridhachalam road	326

Rulings—

Decorum—Nothing other than stationery and papers required for the proceedings in the House should be kept on the table of the House	475, 757
Quotations from poets are in order	736
Privileges—Summons should not be sent to the Speaker for service on Members, as it is a breach of privilege to serve summons on a Member within the precincts of the House.	334
Right of reply—The mover of a cut motion has no right of reply	374

Rural water-supply scheme—

Question re classes exempted from the payment of contribution towards cost of wells dug under the —	643-645
--	---------

S

Sahajananda, Sri A. S.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	761-764
Sales tax—	
Question re exemption of spinning equipment from —	242-243
Sambandam, Sri K. R.—	
Demand for grant re—	
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration	267-269
Harijan Uplift	788-790
Sambasivan, Sri A.—	
Demand for grant re Land Revenue Department	115
Scheduled Tribes—	
Question re amount allotted during 1954-55 for the uplift of the — in Coimbatore district	719-724
School fee concession—	
See Fee concession.	
Schools—	
Question re number of applications received from Malabar for the opening of new —	8-10
Sea erosion—	
Question re prevention of — at Tirucarpur, South Kanara district	384
Second Five-Year Plan—	
Question re allotment to the Madras State under the —	1-8
Selvaraj, Sri P.—	
Demand for grant re District Administration and Miscellaneous	494-496
Selvarajan, Sri M. S.—	
Demand for grant re—	
District Administration and Miscellaneous	504-507
Excise Department	125-126
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration	269-270

S—cont.

PAGES

Senapathi Gounder, Sri A.—	
Demand for grant re Civil Works—Grants-in-Aid	212-213
Shetty, The Hon. Sri A. B.—	
Demand for grant re Co-operation	374-377
	418-423
Sivaprakasam, Sri V. S.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	790-791
Sivaraj, Sri N.—	
Demands for grants re Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on Agriculture	673-675
Small-scale industries—	
Question re implementation of the recommendations of the Karve Committee re —	161-164
Somayajulu, Sri S. N.—	
Demand for grant re—	
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration	289, 290
Land Revenue Department	37-39
	111
Soviet Leaders—	
Question re expenses incurred by the Government on the visit of — to Madras State	472-473
Speaker, Mr.—	
Demand for grant re—	
Excise	119, 120
Harijan Uplift	734, 735-
	736
Land Revenue Department	24, 25
Discussion re service of Court summons on a Member through the Speaker	334-337
Sreedharan, Sri K. T.—	
Demand for grant re Co-operation	412-413
S.S.L.C. Class—	
See Detention System.	
States Reorganization Commission—	
Question re Madras Ministers' discussion with the Prime Minister on the proposal of the —	636-642
Stationery—	
Question re supply of — to Police Constables	14
Steamer Service—	
See Laccadive Islands.	
Strikes and lock-outs—	
Question re—	
Lock-outs in factories and action taken by Government to prevent them	249-250
Lock-out in Vijayakumar Textiles, Palani, conciliation proceedings re —	248
Lock-out in Virudhunagar Textile Mills, orders of Government re —	250
Strike notice by Buckingham and Carnatic Mills' Labour Union, details re —	248

S—cont.

PAGES

Subramaniam, the Hon. Sri C.—

Business of the House, change in the order of — ... 403

Demand for grant re—

Civil Works—Grants-in-Aid ... 187, 189
190, 191-192
194-195

Excise Department ... 130

General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administra-
tion ... 282-283

Jails ... 290

Police ... 291

Police ... 301-303

Police ... 337

Discussion re service of Court summons on a Member through
the Speaker ... 363-373Failure of Government to pay advance grant to Malabar
District Board and consequent non-payment of salary to
teachers, statement on — ... 334-337Failure of Government to pay advance grant to Malabar
District Board and consequent non-payment of salary to
teachers, statement on — ... 476-477

Subsidy—

Question re grant of — to Malabar District Board for payment
of salary to teachers ... 79-84

Sugar Factory—

Question re starting of a — at Kolanur, South Arcot district. 390-396

Swayamprakasam, Sri S.—

Demand for grant re Harijan Uplift ... 804-809

Sweet toddy—

Question re manufacture of sugar from — by the Coconut Jaggery
Co-operative Societies in Kasaragod taluk ... 98

T

Takkavi Loan Rules—

Question re framing of — of 1933 ... 313-316

Tamil—

See Official Language.

Tanneries—

Question re details re — in the State ... 330-331

Taxi and cart drivers—

Question re appointment of a committee to examine the condi-
tions of — ... 238-241

T.B.T. Motor Service, Limited, Palghat—

See Industrial Disputes.

Teachers—

Question re—

Grant of permission to Craft Instructors to appear privately
for the Secondary School-Leaving Certificate Examination.
Temporary Malayalees — in Government institutions in Tamil
districts, termination of the services of — ... 15

Thangavelu, Sri R.—

Demand for grant re Land Revenue Department ... 63-64

Thangavelu, Sri S. P.—

Demand for grant re Land Revenue Department ... 60-61

Thinakaranaswamy Thevar, Sri S.—

Demand for grant re—

District Administration and Miscellaneous ... 507-509

Harijan Uplift ... 786-787

Thirumurthi, Sri P. K.—

Demand for grant re Land Revenue Department ... 61-62

T—cont.

Toddy tappers—
See Prohibition.

Tramway workers—
Question re recovery of money due to — from the Madras
Electric Tramway Company ... 652

Transport Advisory Boards—
Question re Constitution of District -- ... 645-651

U

Uppl, Sri K.—
Demand for grant re Civil Works—Grants-in-Aid ... 216-217

V

Vadivelu, Sri S.—

Demand for grant re—
✓ Harijan Uplift ... 750-753
Veterinary ... 763, 712

Vaikunta Baliga, Sri B.—

Demand for grant re—
Civil Works—Grants-in-Aid ... 208-210
Land Revenue Department ... 28-31

Velu, Sri A.—

Demand for grant re—
✓ Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on
Agriculture ... 705-706
Civil Works—Grants-in-Aid ... 213-214
✓ Harijan Uplift ... 757-758

Venkatasubba Reddi, Sri O.—

Demand for grant re—
Agriculture and Fisheries, Veterinary and Capital Outlay on
Agriculture ... 667-712
Land Revenue Department ... 694-695
47-49

Venkatesha Sholagar, Sri P.—

Demand for grant re District Administration and Miscellaneous. 520-521

Venugopala Gounder, Sri M.—

Demand for grant re Agriculture and Fisheries, Veterinary
and Capital Outlay on Agriculture ... 677-679

Veterinary—

Demand for grant re—

Victoria Hostel, Madras—

Question re enquiry into the clash between Malayalee and Tamil
students of — ... 245-247

Vijayakumar Textiles, Palani—

See Strikes and lock-outs.

Village Officers—

Question re report of the Threeman Committee to consider the
grievances of the — ... 12

Vinayakam, Sri K.—

Demand for grant re—

Civil Works—Grants-in-Aid ... 186
202-204, 223
Co-operation ... 416-418
422

Excise Department ... 116-120
130, 136

✓ Harijan Uplift ... 733-734
Land Revenue Department ... 24, 39-42
112

Police ... 373

V—cont.

Vinayakam, Sri K.—cont.	
Discussion re service of a Court summons on a Member through the Speaker	334, 337
Virudhunagar Textile Mills—	
See Strikes and lock-outs.	
Virupakshiah, Sri S. C.—	
Demand for grant re Civil Works—Grants-in-Aid	217-219
Viswanathan, Sri K. R.—	
Demand for grant re—	
Capital Outlay on Forests—Forest Department	437-438
District Administration and Miscellaneous	519-520
Harijan Uplift	764-766

W

Water-supply—	
✓ Question re provision of protected — for Manantoddy town in Wynaad	6
Wells—	
Emanation of gas from — in Sirkali	473
Willingdon Reservoir—	
See Pattas.	
Working Journalists—	
See Industrial Disputes (Amendment) Act.	
Z	
Zinc sheets—	
Question re improving the supply position of — in the State.	329-330

